ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

எண்	புத்தகங்கள் / தலைப்புகள்	தலைப்புகளின் ஹதீஸ் எண்ணிக்கை	ஒவ்வொரு தலைப்புகளின் பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி ஹதீஸ் எண்கள்
1	பலவகை நூல்	679	436	3-438	1-679
2	நல்லொழுக்கத்தின் நூல்	47	33	439-471	680-726
3	உணவு உண்ணும் நெறிமுறைகள் பற்றிய நூல்	51	24	472-495	727-777
4	ஆடை அலங்காரம் பற்றிய நூல்	35	19	496-514	778-812
5	தூங்குதல், படுத்தல் மற்றும் அமர்தல் போன்றவற்றின் ஒழுக்க நெறிகளின் நூல்	31	15	515-529	813-843
6	வாழ்த்துக்களின் நூல்	50	23	530-552	844-893
7	நோயாளிகளை சந்திக்கும் நூல்	62	37	553-589	894-955
8	பயணத்தின் நற்பண்பு நூல்	35	21	590-610	956-990
9	நற்பண்புகளின் நூல்	277	126	611-736	991-1267
10	இஃதிகாஃப் நூல்	3	2	737-738	1268-1270
11	ஹஜ்ஜின் நூல்	14	7	739-745	1271-1284
12	ஜிஹாத் நூல்	91	43	746-788	1285-1375
13	அறிவின் நூல்	17	8	789-796	1376-1392
14	அல்லாஹ்வுக்கு புகழ் மற்றும் நன்றி செலுத்துவதற்கான நூல்	4	3	797-799	1393-1396
15	அல்லாஹ்வின் தூதரின் குறிப்பை உயர்த்துவதற்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கும் நூல்	11	6	800-805	1397-1407
16	அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதற்கான நூல்	57	38	806-843	1408-1464
17	துஆ (பிரார்த்தனைகள்) நூல்	46	32	844-875	1465-1510
18	தடுக்கப்பட்ட செயல்களின் நூல்	297	158	876-1033	1511-1807
19	பல்வேறு முக்கியமான ஹதீஸ்களின் நூல்	61	52	1034-1085	1808-1868
20	மன்னிப்பின் நூல்	28	17	1086-1102	1869-1896
		1896	**1100**		

- باب الإخلاص وإحضار النية

நோக்கங்கள் மற்றும் அனைத்து செயல்களின் உண்மைத்தன்மை மற்றும் எண்ணங்களை உறுதிப்படுத்துதல்.

1

وعن أمير المؤمنين أبي حفص عمر بن الخطاب بن نفيل بن عبد العزى بن رياح بن قرط بن رزاح بن عدى بن لؤى ابن غالب القرشى العدوى. رضي الله عنه، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرىء ما نوى فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها، أو امرأة ينكحها فهجرته إلى ما هاجر إليه ((متفق على صحته. رواه إماما المحدثين: أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بَرْدِزْبَهْ الجعفي البخاري، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيرى النيسابورى رضي الله عنهما في صحيحهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة)).

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் தலைவர் அபூ ஹஃப்ஸ் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "செயல்கள் (அதன் பலன்கள்) எண்ணங்களை மட்டுமே பொறுத்தவை. ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அவர் எண்ணியதே (பலனாகக்) கிடைக்கும். எனவே, எவருடைய ஹிஜ்ரத் (இடம் பெயர்தல்) அல்லாஹ்விற்காகவும் அவனுடைய தூதருக்காகவும் அமைகிறதோ, அவருடைய ஹிஜ்ரத் அல்லாஹ்விற்காகவும் அவனுடைய தூதருக்காகவும் உள்ளதாகும். மேலும், எவருடைய ஹிஜ்ரத் உலக ஆதாயத்தை அடைவதற்காகவோ அல்லது ஒரு பெண்ணை

மணந்துகொள்வதற்காகவோ அமைகிறதோ, அவருடைய ஹிஜ்ரத் அவர் எதற்காக ஹிஜ்ரத் செய்தாரோ அதற்காகவே அமையும்.'''
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு இமாம்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டது.)

2

وعن أم المؤمنين أم عبد الله عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "يغزو جيش الكعبة فإذا كانوا ببيداء من الأرض يخسف بأولهم وآخرهم". قالت: قلت: يا رسول الله، كيف يخسف بأولهم وآخرهم وفيهم أسواقهم ومن ليس منهم!؟ قال: "يخسف بأولهم وآخرهم، ثم يبعثون على نياتهم" ((متفق عليه. هذا لفظ البخاري)).

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை, உம்மு அப்தில்லாஹ் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு படை கஅபாவின் மீது படையெடுக்கும். அவர்கள் பூமியின் ஒரு வெட்டவெளியை (பாலைவனப் பகுதியை) அடைந்ததும், அவர்களில் முதலாமவர் முதல் இறுதியானவர் வரை அனைவரும் பூமியால் விழுங்கப்படுவார்கள்."

(அதற்கு) நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்களில் முதலாமவர் முதல் இறுதியானவர் வரை எவ்வாறு பூமியால் விழுங்கப்படுவார்கள்? அவர்களுக்கிடையே அவர்களுடைய கடைவீதிக்காரர்களும் (வியாபாரிகளும்), அவர்களில் (படையின் நோக்கத்துடன்) சேராதவர்களும் இருப்பார்களே!" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், "அவர்களில் முதலாமவர் முதல் இறுதியானவர் வரை அனைவரும் பூமியால் விழுங்கப்படுவார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களுக்கேற்ப (மறுமையில்) எழுப்பப்படுவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம். இது புகாரியின் வாசகமாகும்).

3

وعن عائشة رضي الله عنها قالت قال النبي صلى الله عليه وسلم : لا هجرة بعد الفتح، ولكن جهاد ونية، وإذا استنفرتم فانفروا ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(மக்கா) வெற்றிக்குப் பிறகு ஹிஜ்ரத் கிடையாது; ஆனால்

ஜிஹாத் மற்றும் (அல்லாஹ்வுக்காகச் செய்யும்) தூய நோக்கம் மட்டுமே உள்ளன. ஆகவே, நீங்கள் (போருக்கு) அழைக்கப்படும்போது புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள்."

4

وعن أبي عبد الله جابر بن عبد الله الأنصاري رضي الله عنهما قال: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم في غزاةٍ فقال: "إن بالمدينة لرجالاً ما سرتم مسيراً، ولا قطعتم وادياً إلا كانوا معكم حبسهم المرض" وفي رواية: "إلا شركوكم في الأجر" ((رواه مسلم)).

((ورواه البخاري)) عن أنس رضي الله عنه قال: رجعنا من غزوة تبوك مع النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "إن أقواماً خلفنا بالمدينة ما سلكنا شعباً ولا وادياً إلا وهم معنا، حبسهم العذر".

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போர்ப் பயணத்தில் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள், "மதீனாவில் சில மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்; நீங்கள் எந்தப் பயணப் பாதையில் சென்றாலும், எந்தப் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்தாலும் அவர்கள் உங்களுடனே இருந்தார்கள். அவர்களை நோய் தடுத்துவிட்டது (அதாவது, நோய் காரணமாக அவர்களால் நேரில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை)." மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் நன்மையில் உங்களுடன் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள்."
(இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் தபூக் போரிலிருந்து நபி (ஸல்) அவர்களுடன் திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள், "நாம் மதீனாவில் விட்டு வந்த மக்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள்; நாம் கடந்த ஒவ்வொரு கணவாயிலும் பள்ளத்தாக்கிலும் அவர்கள் நம்முடனே (உள்ளத்தால்) இருந்தார்கள். அவர்களை (சட்டப்பூர்வமான) காரணம் தடுத்துவிட்டது (அதாவது, ஒரு நியாயமான தடையின் காரணமாக அவர்களால் போரில் கலந்துகொள்ள இயலவில்லை)."
(இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.)

5

وعن أبي يزيد معن بن يزيد بن الأخنس رضي الله عنهم، وهو وأبوه وجده صحابيون، قال: كان أبي يزيد أخرج دنانير يتصدق بها فوضعها عند رجل في المسجد فجئت فأخذتها فأتيته

بها، فقال: والله ما إياك أردت، فخاصمته إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: لك ما نويت يا يزيد، ولك ما أخذت يا معن ((رواه البخاري)).

மஃன் இப்னு யஸீத் இப்னு அக்னஸ் (ரழி) அவர்கள் (அவரும், அவருடைய தந்தையாரும், அவருடைய பாட்டனாரும் நபித்தோழர்கள் ஆவார்கள்) அறிவித்தார்கள்:

என் தந்தையார் (யஸீத்) தர்மம் செய்வதற்காக சில தீனார்களை எடுத்து, அவற்றை பள்ளிவாசலில் இருந்த ஒருவரிடம் வைத்தார். நான் வந்து அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு அவரிடம் (என் தந்தையிடம்) சென்றேன். அவர், “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உனக்குத் தருவதை நான் நாடவில்லை (மாறாக, வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கவே நான் நாடினேன்)” என்று கூறினார். ஆகவே, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வழக்கைக் கொண்டு சென்றேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், “யஸீதே! நீர் நாடியது உமக்கு உண்டு. மஃனே! நீர் எடுத்துக்கொண்டது உமக்குரியதாகும்” என்று கூறினார்கள்.
(இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.)

6

وعن أبي إسحاق سعد بن أبي وقاص مالك بن أهيب بن عبد مناف بن زهرة بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤى القرش الزهرى رضي الله عنه، أحد العشرة المشهود لهم بالجنة، رضي الله عنهم، قال: جاءني رسول الله صلى الله عليه وسلم يعودني عام حجة الوداع من وجع اشتد بي فقلت: يا رسول الله إني قد بلغ بي من الوجع ما ترى، وأنا ذو مال ولا يرثني إلا ابنة لي، أفأتصدق بثلثى مالي؟ قال: لا، قلت: فالشطر يا رسول الله؟ فقال: لا، قلت: فالثلث يا رسول الله؟ قال الثلث والثلث كثير – أو كبير – إنك أن تذر ورثتك أغنياء خير من أن تذرهم عالة يتكففون الناس، وإنك لن تنفق نفقة تبتغي بها وجه الله إلا أجرت عليها حتى ما تجعل في فيّ امرأتك قال: فقلت: يا رسول الله أخلف بعد أصحابي؟ قال: إنك لن تخلف فتعمل عملا تبتغي بهوجه الله إلا ازددت به درجة ورفعةً، ولعلك أن تخلف حتى ينتفع بك أقوام ويضرّ بك آخرون. اللهم امض لآصحابي هجرتهم، ولا تردهم على أعقابهم، لكن البائس سعد بن خولة يرثى له رسول الله صلى الله عليه وسلم أن مات بمكة. ((متفق

عليه)).

அபூ இஸ்ஹாக் ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) (சொர்க்கம் செல்வதாக நற்செய்தி கூறப்பட்ட பத்து பேரில் ஒருவர்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஹஜ்ஜத்துல் வதா (இறுதி ஹஜ்) ஆண்டில் எனக்கு ஏற்பட்ட கடுமையான நோயின் காரணமாக, என்னை நலம் விசாரிக்க அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்தார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு நோய் முற்றியிருப்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். நான் செல்வந்தன். எனக்கு ஒரு மகளைத் தவிர வேறு வாரிசு இல்லை. இந்நிலையில் என் செல்வத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை நான் தர்மம் செய்யலாமா?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "வேண்டாம்" என்றார்கள். "அப்படியானால் பாதியையா?" என்று கேட்டேன். அதற்கும் "வேண்டாம்" என்றார்கள். "மூன்றில் ஒரு பங்கை (தர்மம் செய்யலாமா)?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கலாம். மூன்றில் ஒரு பங்கே அதிகம் (அல்லது பெரியது) தான். நீர் உம்முடைய வாரிசுகளை மக்களிடம் கையேந்தும் ஏழைகளாக விட்டுச் செல்வதை விட, அவர்களைத் தன்னிறைவு பெற்றவர்களாக விட்டுச் செல்வதே சிறந்தது. நீர் அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாடிச் செய்யும் எந்தச் செலவுக்கும் உமக்கு நிச்சயம் நற்கூலி வழங்கப்படும்; உமது மனைவியின் வாயில் நீர் ஊட்டும் ஒரு கவளம் உணவு உட்பட" என்று கூறினார்கள்.

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்த) என் தோழர்களுக்குப் பின் நான் (மக்காவிலேயே இறந்து) விடப்பட்டு விடுவேனா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நீர் பின்தங்கமாட்டீர். அல்லாஹ்வின் உவப்பை நாடி நீர் நற்செயல்கள் புரிந்து உமது அந்தஸ்தும் பதவியும் உயர்வே தவிர வேறில்லை. உம்மால் சில கூட்டத்தார் நன்மையடைவதற்காகவும், மற்றவர் தீமையடைவதற்காகவும் நீர் நீண்ட காலம் உயிர் வாழக்கூடும்" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹும்ம அம்ளி லிஅஸ்ஹாபீ ஹிஜ்ரதஹும், வலா த(ரு)த்தஹும் அலா அஃகாபிஹிம்" (யா அல்லாஹ், என் தோழர்களின் ஹிஜ்ரத்தைப் பூரணப்படுத்துவாயாக; அவர்களைப் பின்வாங்கச் செய்துவிடாதே) என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஆனால், ஸஃத் பின் கவ்லா (ரழி) பரிதாபத்திற்குரியவர்; அவர் மக்காவிலேயே இறந்து விட்டதால் அவருக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரங்கினார்கள்.

7

وعن أبي هريرة عبد الرحمن بن صخر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

إن الله لا ينظر إلى أجسامكم، ولا إلى صوركم، ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم ((رواه

مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் உடல்களையோ, உங்கள் உருவங்களையோ பார்ப்பதில்லை. மாறாக, அவன் உங்கள் உள்ளங்களையும், உங்கள் செயல்களையும் பார்க்கிறான்".

8

وعن أبي موسى عبد الله بن قيس الأشعري رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الرجل يقاتل شجاعة، ويقاتل حميةً، ويقاتل رياء، أي ذلك في سبيل الله؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அப்துல்லாஹ் இப்னு கைஸ் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ஒருவர் வீரத்திற்காகப் போராடுகிறார், மற்றொருவர் குலப்பெருமைக்காகப் போராடுகிறார், இன்னொருவர் முகஸ்துதிக்காகப் போராடுகிறார் (என்றால்), இவர்களில் யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடியவர் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் அல்லாஹ்வின் வார்த்தை மேலோங்கி இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் போராடுகிறாரோ, அவரே அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடியவராவார்." (புகாரி, முஸ்லிம்).

9

وعن أبي بكرة نفيع بن الحارث الثقفي رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إذ التقى المسلمان بسيفيهما فالقاتل و المقتول في النار" قلت يا رسول الله، هذا القاتل فما بال المقتول؟ قال: "إنه كان حريصاً على قتل صاحبه" ((متفق عليه)).

அபூ பக்ரா நுஃபைஃ பின் அல்-ஹாரிஸ் அஸ்-ஸகஃபீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்கள் வாள்களுடன் (சண்டையிடும் நோக்குடன்) சந்தித்துக் கொண்டால், கொலையாளியும் கொல்லப்பட்டவரும் நரகில் இருப்பார்கள்."
நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர் கொலையாளி (என்பது தெளிவு); ஆனால் கொல்லப்பட்டவரின் நிலை என்ன?"
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அவரும் தன் தோழரைக்

கொல்வதில் ஆர்வமாக (முனைப்புடன்) இருந்தார்."

10

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : صلاة الرجل في جماعة تزيد على صلاته في سوقه وبيته بضعاً وعشرين درجه وذلك أن أحدهم إذا توضأ فأحسن الوضوء ثم أتى المسجد لا يريد إلا الصلاة، لا ينهزه إلا الصلاة، لم يخط خطوة إلا رفع له بها درجة، وحط عنه بها خطيئة حتى يدخل المسجد، فإذا دخل المسجد كان في الصلاة ما كانت الصلاة هي تحبسه، والملائكة يصلون على أحدكم ما دام في مجلسه الذى صلى فيه، ما لم يحدث فيه ((متفق عليه، وهذا لفظ مسلم)).

وقوله صلى الله عليه وسلم : 'ينهزه هو بفتح الياء والهاء وبالزاى : أى يخرجه وينهضه'

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு மனிதர் கூட்டாக (ஜமாஅத்துடன்) தொழுவது, அவர் தனது கடைவீதியிலும் தனது வீட்டிலும் தொழுவதை விட இருபதுக்கும் மேற்பட்ட தரஜாக்கள் (அந்தஸ்துகள்) சிறந்ததாகும். ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் உளூ செய்து, அந்த உளூவை அழகிய முறையில் நிறைவேற்றி, பின்னர் தொழுகையைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இன்றி, தொழுகை மட்டுமே அவரைத் (பள்ளிவாசலுக்குச் செல்லத்) தூண்டிய நிலையில் பள்ளிவாசலுக்கு வந்தால், அவர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழையும் வரை, அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடிக்கும் அவருக்கு ஒரு தரஜா (அந்தஸ்து) உயர்த்தப்படாமலும், அவரை விட்டும் ஒரு பாவம் நீக்கப்படாமலும் இருப்பதில்லை. அவர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்துவிட்டால், தொழுகை அவரைத் தடுத்து வைத்திருக்கும் காலமெல்லாம் அவர் தொழுகையிலேயே இருப்பவர் ஆவார். உங்களில் ஒருவர் தாம் தொழுத இடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் போதெல்லாம், அவருக்கு உளூ முறியாத வரை, மலக்குகள் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே இருப்பார்கள்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்).

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்களின் சொல்லான 'யன்ஹஸுஹு' (ينهزه) என்பதற்கு '(அவரை) வெளியேற்றுகிறது மற்றும் எழச் செய்கிறது' என்று பொருளாகும்.

11

وعن أبي العباس عبد الله بن عباس بن عبد المطلب رضي الله عنهما، عن رسول الله، صلى

الله عليه وسلم، فيما يروى عن ربه، تبارك وتعالى قال: إن الله كتب الحسنات والسيئات ثم بين ذلك: فمن همّ بحسنة فلم يعملها كتبها الله تبارك وتعالى عنده حسنة كاملة، وإن هم بها فعملها كتبها الله عشر حسنات إلى سبعمائة ضعف إلى أضعاف كثيرة، وإن هم بسيئة فلم يعملها كتبها الله عنده حسنة كاملة، وإن همّ بها فعملها كتبها الله سيئة واحدة ((متفق عليه)).

அபுல் அப்பாஸ் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தம் இறைவனிடமிருந்து அறிவித்ததாவது: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் எழுதினான். பிறகு அதைத் தெளிவுபடுத்தினான்: 'யார் ஒரு நன்மையைச் செய்ய நாடி, அதைச் செய்யவில்லையோ, அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். அவர் அதை நாடி, செயல்படுத்தினால், அல்லாஹ் அதைப் பத்து நன்மைகள் முதல் எழுநூறு மடங்குகள் வரையிலும், இன்னும் அதிகமான மடங்குகளாகவும் பதிவு செய்கிறான். யார் ஒரு தீமையைச் செய்ய நாடி, அதைச் செய்யவில்லையோ, அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். அவர் அதை நாடி, செயல்படுத்தினால், அல்லாஹ் அதை ஒரேயொரு தீமையாகப் பதிவு செய்கிறான்.'"

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

12

وعن أبي عبد الرحمن عبد الله بن عمر بن الخطاب، رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "انطلق ثلاثة نفر ممن كان قبلكم حتى آواهم المبيت إلى غار فدخلوه، فانحدرت صخرة من الجبل فسدت عليهم الغار، فقالوا: إنه لا ينجيكم من هذه الصخرة إلا أن تدعوا الله بصالح أعمالكم. قال رجل منهم: اللهم كان لي أبوان شيخان كبيران، وكنت لا أغبق قبلهما أهلاً ولا مالاً. فنأى بي طلب الشجر يوماً فلم أرح عليهما حتى ناما فحلبت لهما غبوقهما فوجدتهما نائمين فكرهت أن أوقظهما وأن أغبق قبلهما أهلاً أو مالاً، فلبثت -والقدح على يدي- أنتظر استيقاظهما حتى برق الفجر والصبية يتضاغون عند قدمي -فاستيقظا فشربا غبوقهما. اللهم إن كنت فعلت ذلك ابتغاء وجهك ففرج عنا ما

نحن فيه من هذه الصخرة، فانفرجت شيئاً لا يستطيعون الخروج منه. قال الآخر: اللهم إنه كانت لي ابنة عم كانت أحب الناس إليّ" وفي رواية: "كنت أحبها كأشد ما يحب الرجال النساء، فأردتها على نفسها فامتنعت مني حتى ألمّت بها سنة من السنين فجاءتني فأعطيتها عشرين ومائة دينار على أن تخلي بيني وبين نفسها ففعلت، حتى إذا قدرت عليها" وفي رواية: "فلما قعدت بين رجليها، قالت: اتق الله ولا تفض الخاتم إلا بحقه، فانصرفت عنها وهي أحب الناس إلي وتركت الذهب الذي أعطيتها، اللهم إن كنت فعلت ذلك ابتغاء وجهك فافرج عنا ما نحن فيه، فانفرجت الصخرة غير أنهم لا يستطيعون الخروج منها. وقال الثالث: اللهم استأجرت أجراء وأعطيتهم أجرهم غير رجل واحد ترك الذي له وذهب، فثمرت أجره حتى كثرت منه الأموال، فجاءني بعد حين فقال: يا عبد الله أدّ إلي أجري، فقلت: كل ما ترى من أجرك: من الإبل والبقر والغنم والرقيق. فقال: يا عبد الله لا تستهزئ بي! فقلت: لا أستهزئ بك، فأخذه كله فاستاقه فلم يترك منه شيئاً، اللهم إن كنتُ فعلت ذلك ابتغاء وجهك فافرج عنا ما نحن فيه، فانفرجت الصخرة فخرجوا يمشون" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டதாக: "உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்களில் மூன்று நபர்கள் ஒரு பயணம் சென்றனர். (இரவு நேரம் வந்ததும்,) அவர்கள் ஒரு குகையை அடைந்து அதற்குள் நுழைந்தனர். மலையிலிருந்து ஒரு பாறை உருண்டு வந்து குகையின் நுழைவாயிலை அடைத்துவிட்டது. அவர்கள், 'நீங்கள் செய்த ஒரு நல்ல செயலின் பொருட்டால் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதைத் தவிர வேறு எதுவும் உங்களை இதிலிருந்து காப்பாற்றாது' என்று பேசிக்கொண்டனர்.

அப்போது, அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்: 'யா அல்லாஹ்! எனக்கு வயதான பெற்றோர்கள் இருந்தனர். என் பிள்ளைகளுக்கோ அல்லது அடிமைகளுக்கோ (மாலை நேர) பால் கொடுப்பதற்கு முன்பு அவர்களுக்குத்தான் நான் (பால்) கொடுப்பது வழக்கம். ஒரு நாள், நான் (என் கால்நடைகளுக்கான) மேய்ச்சலுக்காக வெகுதூரம் சென்றுவிட்டதால், அவர்கள் உறங்கும் வரை என்னால் திரும்பி வர முடியவில்லை. நான் வழக்கம் போல் பால் கறந்து (அவர்களுக்கான) பானத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள் இருவரும் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அவர்களை எழுப்புவதை நான் விரும்பவில்லை, மேலும் அவர்களுக்கு

முன்பு என் பிள்ளைகளுக்கோ அல்லது அடிமைகளுக்கோ பால் கொடுப்பதையும் நான் வெறுத்தேன். என் பிள்ளைகள் (பசியால்) என் காலடியில் அழுது கொண்டிருந்தனர், ஆனால் நான் பாத்திரத்தை கையில் ஏந்தியபடி அவர்கள் விழிக்கும் வரை காத்திருந்தேன். விடியற்காலையில் அவர்கள் எழுந்தபோது, பாலைக் குடித்தார்கள். யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய திருப்தியை நாடியே நான் இதைச் செய்திருந்தால், இந்தப் பாறையால் ஏற்பட்ட துன்பத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக'. அந்தப் பாறை சற்று நகர்ந்தது, ஆனால் அவர்களால் வெளியேற முடியவில்லை.

அடுத்தவர் கூறினார்: 'யா அல்லாஹ்! எனக்கு ஒரு மாமன் மகள் இருந்தாள். நான் அவளை மற்ற எல்லோரையும் விட அதிகமாக நேசித்தேன் (மற்றொரு அறிவிப்பில், ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணை நேசிப்பது போல என்று உள்ளது). நான் அவளுடன் (தாம்பத்திய) உறவு கொள்ள விரும்பினேன், ஆனால் அவள் மறுத்துவிட்டாள். ஒரு (பஞ்ச காலத்தில் வறுமையால் வாடிய) அவள், என்னிடம் வந்தாள். அவள் எனக்கு இணங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் நான் அவளுக்கு நூற்று இருபது தீனார்களைக் கொடுத்தேன். அவள் ஒப்புக்கொண்டாள், நாங்கள் (தாம்பத்திய உறவுக்காக) ஒன்று சேர்ந்தபோது, அவள், 'அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சு, சட்டவிரோதமாக முத்திரையை உடைக்காதே' என்று கூறினாள். நான் அவளை மிகவும் ஆழமாக நேசித்த போதிலும் அவளிடமிருந்து விலகிவிட்டேன்; நான் அவளுக்குக் கொடுத்த பணத்தையும் அவளிடமே விட்டுவிட்டேன். யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய திருப்தியை நாடியே நான் இதைச் செய்திருந்தால், நாங்கள் இருக்கும் இந்தத் துன்பத்தை நீக்குவாயாக'. பாறை இன்னும் சற்று நகர்ந்தது, ஆனால் அவர்களால் வெளியே வர முடியவில்லை.

மூன்றாமவர் கூறினார்: 'யா அல்லாஹ்! நான் சில தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி, அவர்களில் ஒருவர் தனது கூலியைப் பெறாமல் சென்றுவிட்டதைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் கூலியைக் கொடுத்துவிட்டேன். அவருடைய கூலியை நான் (ஒரு வியாபாரத்தில் முதலீடு செய்து) வளர்த்தேன், (அந்த வியாபாரம் பெரிதும் செழித்தது) அதனால் பெரும் செல்வமாக மாறியது. நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, அவர் என்னிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் அடியாரே! எனக்குச் சேர வேண்டியதைக் கொடுங்கள்' என்றார். நான், 'நீங்கள் பார்க்கும் இவை அனைத்தும் - ஒட்டகங்கள், மாடுகள், ஆடுகள் மற்றும் அடிமைகள் - உங்களுடையதுதான்' என்றேன். அவர், 'அல்லாஹ்வின் அடியாரே! என்னைக் கேலி செய்யாதீர்கள்' என்றார். நான் கேலி செய்யவில்லை என்று அவருக்கு உறுதியளித்தேன். எனவே அவர் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவர் எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை. யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய திருப்தியை நாடியே நான் இதைச் செய்திருந்தால், எங்கள் துன்பத்திலிருந்து எங்களை விடுவிப்பாயாக'. அந்தப் பாறை விலகியது, அவர்கள் (சுதந்திரமாக) நடந்து வெளியேறினார்கள்".

-باب التوبة

13

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் ஒரு நாளில் எழுபது தடவைகளுக்கு மேல் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவனிடம் தவ்பா செய்கிறேன்."

14

وعن الأغر بن يسار المزني رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : يا أيها الناس توبوا إلى الله واستغفروه فإني أتوب في اليوم مائه مرة ((رواه مسلم)).

அல்-அஃகர் பின் யசார் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் தவ்பாச் செய்து, அவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள். நிச்சயமாக நான் ஒரு நாளில் நூறு முறை அவனிடம் தவ்பாச் செய்கிறேன்".

15

وعن أبي حمزة أنس بن مالك الأنصاري خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "لله أفرح بتوبة عبده من أحد كم سقط على بعيره وقد أضله في أرض فلاة" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: لله أشد فرحا بتوبة عبده حين يتوب إليه من أحد كم كان على راحلته بأرض فلاة، فانفلتت منه وعليها طعامه وشرابه فأيس منها، فأتى شجرة فاضطجع في ظلها، وقد أيس من راحلته، فبينما هو كذلك إذا هو بها، قائمة عنده، فأخذ بخطامها ثم قال من شدة الفرح: اللهم أنت عبدي وأنا ربك، أخطأ من شدة الفرح".

அல்லாஹ்வின் தூதரின் சேவகரான அபூ ஹம்ஸா அனஸ் பின் மாலிக்

அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெறிச்சோடிய ஒரு பாலைவனத்தில் உங்களில் ஒருவர் தமது ஒட்டகத்தைத் தொலைத்துவிட்டு, (மீண்டும்) அதைக் கண்டடையும் போது ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை விட, தன் அடியான் செய்யும் தவ்பாவைக் (பாவமன்னிப்பைக்) கொண்டு அல்லாஹ் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறான்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் வருவதாவது:
"தன் அடியான் தன்னிடம் தவ்பா செய்யும் போது அல்லாஹ் அடையும் மகிழ்ச்சியானது, உங்களில் ஒருவருடைய (மகிழ்ச்சியை விட) அதிகமானதாகும். (அதாவது,) உங்களில் ஒருவர் வெறிச்சோடிய பாலைவனத்தில் தமது வாகனத்தில் (ஒட்டகத்தில்) இருக்கும் போது, அது அவரை விட்டுத் தப்பியோடி விடுகிறது; அதில் அவருடைய உணவும் பானமும் இருக்கின்றன. அதை (மீண்டும் பெறுவது குறித்து) அவர் நம்பிக்கையிழந்து விடுகிறார். பிறகு அவர் ஒரு மரத்திற்கு வந்து, அதன் நிழலில் படுத்துக் கொள்கிறார். (ஏனெனில்) தமது வாகனத்தின் விஷயத்தில் அவர் (முற்றிலும்) நம்பிக்கையிழந்து விட்டார். அவர் அந்நிலையில் இருக்கும்போது, திடீரென அது அவருக்கு அருகில் வந்து நிற்கிறது. உடனே அவர் அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால், 'யா அல்லாஹ்! நீ என் அடியான்; நான் உன் ரப்பு (இறைவன்)' என்று (தவறாக) கூறிவிடுகிறார். மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால் அவர் (இவ்வாறு) தவறாகக் கூறிவிடுகிறார்."

16

وعن أبي موسى عبد الله بن قيس الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله تعالى يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار، ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل حتى تطلع الشمس من مغربها ((رواه مسلم)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ் இரவில் தன் கரத்தை (அருளையும் மன்னிப்பையும்) நீட்டுகிறான், பகலில் பாவம் செய்தவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக. மேலும், பகலில் தன் கரத்தை (அருளையும் மன்னிப்பையும்) நீட்டுகிறான், இரவில் பாவம் செய்தவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிக்கும் வரை (இந்த மன்னிப்பின் வாய்ப்பு தொடரும்).”
(முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

17

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من تاب قبل أن تطلع الشمس من مغربها تاب الله عليه ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிப்பதற்கு முன் யார் தவ்பா செய்கிறாரோ, அவரது தவ்பாவை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வான் (அவரை மன்னிப்பான்)."

18

وعن أبي عبد الرحمن عبد الله بن عمر بن الخطاب رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله عز وجل يقبل توبة العبد ما لم يغرغر ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ், ஓர் அடியானின் உயிர் தொண்டைக்குழியை வந்து அடையாத வரை (அதாவது, மரண ஓலத்தின் இறுதித் தருணங்கள் தொடங்கும் வரை) அவனது தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்கிறான்".
(இதை இமாம் திர்மிதீ பதிவு செய்து, இது ஹதீஸ் ஹஸன் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

19

وعن زر بن حبيش قال: أتيت صفوان بن عسال رضي الله عنه أسأله عن المسح على الخفين فقال: ما جاء بك يا زر؟ فقلت: ابتغاء العلم، فقال: إن الملائكة تضع أجنحتها لطالب العلم رضي بما يطلب، فقلت: من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، فجئت أسألك: هل سمعته يذكر في ذلك شيئاً؟ قال: نعم، كان يأمرنا إذا كنا سفراً -أو مسافرين- أن لا ننزع خفافنا ثلاثة أيام ولياليهن إلا من جنابة، ولكن من غائط وبول ونوم. فقلت: سفر، فبينا نحن عنده إذ ناداه أعرابي بصوت له جهوري: يا محمد، فأجابه رسول الله صلى الله عليه وسلم نحواً من صوته: "هاؤم" فقلت له: ويحك اغضض من صوتك فإنك عند النبي صلى الله عليه

وسلم، وقد نهيت عن هذا! فقال: والله لا أغضض. قال الأعرابي: المرء يحب القوم ولما يلحق بهم؟ قال النبي صلى الله عليه وسلم: "المرء مع من أحب يوم القيامة" فما زال يحدثنا حتى ذكر باباً من المغرب مسيرة عرضه أو يسير الراكب في عرضه أربعين أو سبعين عاماً. قال سفيان أحد الرواة قبل الشام خلقه الله تعالى يوم خلق السماوات والأرض مفتوحاً للتوبة لا يغلق حتى تطلع الشمس منه" ((رواه الترمذي وغيره وقال: حديث حسن صحيح)).

ஸிர் பின் ஹுபைஷ் அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்களிடம் காலுறைகள் (குஃப்) மீது மஸ்ஹ் செய்வது பற்றிக் கேட்பதற்காகச் சென்றேன். அவர், "ஸிர்ரே! என்ன விஷயமாக வந்தீர்?" என்று கேட்டார். நான் "கல்வியைத் தேடி" என்றேன். அவர், "நிச்சயமாக வானவர்கள், கல்வி தேடுபவர் தேடும் கல்வியின் மீது திருப்தியடைந்து, அவருக்காகத் தங்கள் இறக்கைகளை விரிக்கின்றனர்" என்றார்.

நான் (ஸஃப்வானிடம்), "(நீங்கள்) நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் (என்பதால்), இது குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் கூறுவதைக் கேட்டுள்ளீர்களா என்று தங்களிடம் கேட்க வந்தேன்" என்றேன். அவர், "ஆம், நாங்கள் பயணத்தில் – அல்லது பயணிகளாக – இருக்கும்போது, ஜனாபத் (பெருந்தொடக்கைத்) தவிர, மலம், சிறுநீர் மற்றும் உறக்கம் போன்றவற்றிற்காக மூன்று பகல் மற்றும் மூன்று இரவுகள் எங்கள் காலுறைகளைக் கழற்றத் தேவையில்லை என்று எங்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்கள்" என்றார்.

நான், "(இது) பயணத்தின்போது (தானே)?" என்று கேட்டேன். (அதற்கு அவர் கூறியதாவது): "நாங்கள் அவருடன் (நபி (ஸல்) அவர்களுடன்) இருந்தபோது, கிராமவாசி ஒருவர் தனது உரத்த குரலில் 'யா முஹம்மத்!' என்று அழைத்தார். ரசூல் (ஸல்) அவர்களும் அதே போன்ற (உரத்த) குரலில் 'இதோ இருக்கிறேன் (ஹாஉம்)' என்று பதிலளித்தார்கள். நான் அவரிடம், 'உனக்குக் கேடுதான்! உன் குரலைத் தாழ்த்திக்கொள். ஏனெனில் நீ நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இருக்கிறாய். மேலும் நீ இவ்வாறு செய்யத் தடுக்கப்பட்டுள்ளாய்!' என்றேன். அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் (குரலைத்) தாழ்த்த மாட்டேன்' என்றார். அந்த கிராமவாசி (நபியிடம்), 'ஒருவர் ஒரு கூட்டத்தாரை நேசிக்கிறார்; ஆனால் (செயல்களில்) அவர்களுடன் இணைய முடியவில்லை (எனில் அவர் நிலை என்ன)?' என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'மறுமை நாளில் மனிதன் தான் நேசித்தவர்களுடனே இருப்பான்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

பின்னர் அவர், மேற்கே உள்ள ஒரு வாசலைக் குறித்துக் குறிப்பிடும் வரை எங்களிடம் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். அதன் அகலம் ஒரு பயணி

நாற்பது அல்லது எழுபது ஆண்டுகள் பயணிக்கும் தொலைவு கொண்டதாகும்."

அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான சுஃப்யான் கூறுகிறார்: "அது ஷாம் (சிரியா) திசையில் உள்ளது. வானங்களையும் பூமியையும் படைத்த நாளில் அல்லாஹ் அதனைப் படைத்தான். அது பாவமன்னிப்புக்காகத் திறக்கப்பட்டுள்ளது. சூரியன் அந்தத் திசையிலிருந்து (மேற்கிலிருந்து) உதிக்கும் வரை அது மூடப்படாது."

(இதை இமாம் திர்மிதி மற்றும் பலர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் அவர் 'இது ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார்).

20

وعن أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخدري رضي الله عنه أن نبي الله صلى الله عليه وسلم قال: كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة وتسعين نفساً، فسأل عن أعلم أهل الأرض، فدل على راهب، فأتاه فقال: إنه قتل تسعه وتسعين نفساً، فهل له من توبة؟ فقال: لا، فقتله فكمل به مائةً، ثم سأل عن أعلم أهل الأرض، فدل على رجل عالم فقال: إنه قتل مائة نفس فهل له من توبة؟ فقال: نعم، ومن يحول بينه وبين التوبة؟ انطلق إلى أرض كذا وكذا، فإن بها أناساً يعبدون الله تعالى فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوءٍ، فانطلق حتى إذا نصف الطريق أتاه الموت، فاختصمت فيه ملائكة الرحمة وملائكة العذاب. فقالت ملائكة الرحمة: جاء تائبا مقبلا بقلبه إلى الله تعالى، وقالت ملائكة العذاب: إنه لم يعمل خيرا قط، فأتاهم ملك في صورة آدمي فجعلوه بينهم -أي حكماً- فقال: قيسوا ما بين الأرضين فإلى أيتهما كان أدنى فهو له، فقاسوا فوجدوه أدنى إلى الأرض التي أراد، فقبضته ملائكة الرحمة ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் ஸஅத் பின் மாலிக் பின் சினான் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன் சென்றவர்களில் ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவர் தொண்ணூற்று ஒன்பது உயிர்களைக் கொன்றிருந்தார். பிறகு, பூமியிலேயே மிகச் சிறந்த அறிஞர் யார் என்று அவர் விசாரித்தார். அவருக்கு ஒரு துறவி (மதகுரு) காட்டப்பட்டார். அவர் அத்துறவியிடம் வந்து, 'தான் தொண்ணூற்று ஒன்பது

பேரைக் கொன்றிருப்பதாகவும், தனக்கு பாவமன்னிப்பு உள்ளதா?' என்றும் கேட்டார். அதற்கு அத்துறவி, 'இல்லை' என்றார். உடனே அவரையும் கொன்று, நூறாக (எண்ணிக்கையை) நிறைவு செய்தார்.

பிறகு, பூமியிலேயே மிகச் சிறந்த அறிஞர் யார் என்று விசாரித்தார். அவருக்கு ஓர் அறிஞர் (மார்க்க அறிஞர்) காட்டப்பட்டார். அவரிடம், 'தான் நூறு பேரைக் கொன்றிருப்பதாகவும், தனக்கு பாவமன்னிப்பு உள்ளதா?' என்றும் கேட்டார். அதற்கு அந்த அறிஞர், 'ஆம்! அவருக்கும் பாவமன்னிப்பிற்கும் இடையில் தடுப்பவர் யார்? இன்ன இன்ன ஊருக்குச் செல்வீராக! அங்கே அல்லாஹ்வை வணங்கும் மக்கள் சிலர் உள்ளனர்; அவர்களுடன் சேர்ந்து நீரும் அல்லாஹ்வை வணங்குவீராக! உமது ஊருக்குத் திரும்பாதீர்; ஏனெனில் அது தீய பூமி' என்று கூறினார்.

எனவே, அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். அவர் பாதி வழியை அடைந்தபோது அவருக்கு மரணம் வந்தது. அப்போது கருணைக்குரிய வானவர்களும், வேதனைக்குரிய வானவர்களும் அவர் விஷயத்தில் தர்க்கித்துக் கொண்டனர். கருணைக்குரிய வானவர்கள், 'இவர் பாவமன்னிப்புத் தேடியவராகவும், தன் உள்ளத்தால் அல்லாஹ்வை முன்னோக்கியவராகவும் வந்துள்ளார்' என்று கூறினர். வேதனைக்குரிய வானவர்களோ, 'இவர் நன்மையான எதையும் ஒருபோதும் செய்ததில்லை' என்று கூறினர்.

அப்போது மனித உருவில் ஒரு வானவர் அவர்களிடம் வந்தார். அவரை அவர்கள் தங்களுக்குள் நடுவராக ஆக்கினர். அவர், 'இரண்டு பூமிகளுக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை அளவிடுங்கள். இரண்டில் எதற்கு அவர் நெருக்கமாக இருக்கிறாரோ, அதற்கே அவர் உரியவர்' என்றார். அவர்கள் அளந்து பார்த்தனர்; அவர் செல்ல நாடிய பூமிக்கே அவர் நெருக்கமாக இருப்பதைக் கண்டனர். எனவே, கருணைக்குரிய வானவர்கள் அவரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

21

وعن عبد الله بن كعب بن مالك، وكان قائد كعب رضي الله عنه من بنيه حين عمي قال: سمعت كعب بن مالك رضي الله عنه يحدث بحديثه حين تخلف عن رسول الله صلى الله عليه وسلم في غزوة تبوك. قال كعب: لم أتخلف عن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، في غزوة غزاها قط إلا في غزوة تبوك، غير أني قد تخلفت في غزوة بدر، ولم يعاتب أحد تخلف عنه، إنما خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم والمسلمون يريدون عير قريش حتى جمع الله تعالى بينهم وبين عدوهم على غير ميعاد. ولقد شهدت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ليلة

العقبة حين تواثقنا على الإسلام، وما أحب أن لي بها مشهد بدر، وإن كانت بدر أذكر في الناس منها.

وكان من خبري حين تخلف عن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، في غزوة تبوك أني لم أكن قط أقوى ولا أيسر مني حين تخلفت عنه في تلك الغزوة، والله ما جمعت قبلها راحلتين قط حتى جمعتهما في تلك الغزوة، ولم يكن رسول الله صلى الله عليه وسلم يريد غزوة إلا ورى بغيرها حتى كانت تلك الغزوة، فغزاها رسول الله صلى الله عليه وسلم في حر شديد، واستقبل سفراً بعيداً ومفازاً، واستقبل عدداً كثيراً، فجلى للمسلمين أمرهم ليتأهبوا أهبة غزوهم فأخبرهم بوجههم الذي يريد، والمسلمون مع رسول الله كثير ولا يجمعهم كتاب حافظ "يريد بذلك الديوان" قال كعب: فقل رجل يريد أن يتغيب إلا ظن أن ذلك سيخفى به مالم ينزل فيه وحي من الله، وغزا رسول الله صلى الله عليه وسلم تلك الغزوة حين طابت الثمار والظلال فأنا إليها أصعر فتجهز رسول الله صلى الله عليه وسلم والمسلمون معه، وطفقت أغدو لكي أتجهز معه، فأرجع ولم أقض شيئاً، وأقول في نفسي: أنا قادر على ذلك إذا أردت، فلم يزل يتمادى بي حتى استمر بالناس الجد، فأصبح رسول الله صلى الله عليه وسلم غادياً والمسلمون معه، ولم أقض من جهازي شيئاً، ثم غدوت فرجعت ولم أقض شيئاً، فلم يزل يتمادى بي حتى أسرعوا وتفارط الغرو، فهممت أن أرتحل فأدركهم، فياليتني فعلت، ثم لم يقدر ذلك لي، فطفقت إذا خرجت في الناس بعد خروج رسول الله صلى الله عليه وسلم يحزنني أني أرى لي أسوة، إلا رجلاً مغموصاً عليه في النفاق، أو رجلاً ممن عذر الله تعالى من أسوة، إلا رجلاً مغموصاً عليه في النفاق، أو رجلاً ممن عذر الله تعالى من الضعفاء، ولم يذكرني رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى بلغ تبوك، فقال وهو جالس في القوم بتبوك: ما فعل كعب بن مالك؟ قَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلِمَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَالنَّظَرُ فِي عِطْفَيْهِ. فقال له معاذ بن جبل رضي الله عنه بئس ما قلت! والله يا رسول الله ما علمنا عليه إلا خيراً، فسكت رسول الله صلى الله عليه وسلم فبينا هو على ذلك رأى رجلا مبيضا يزول به السراب فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كن أبا خيثمة، فإذا أبو خيثمة الأنصاري وهو الذي

تصدق بصاع التمر حين لمزه المنافقون، قال كعب: فلما بلغني أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قد توجه قافلاً من تبوك حضرني بثي، فطفقت أتذكر الكذب وأقول: بم أخرج من سخطه غداً وأستعين على ذلك بكل ذي رأي من أهلي، فلما قيل: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قد أظل قادماً زاح عني الباطل حتى عرفت أني لم أنج منه بشيء أبداً، فأجمعت صدقه، وأصبح رسول الله صلى الله عليه وسلم قادماً، وكان إذا قدم من سفر بدأ بالمسجد فركع فيه ركعتين ثم جلس للناس، فلما فعل فعل ذلك جاءه المخلفون يعتذرون إليه ويحلفون له، وكانوا بضعا وثمانين رجلاً فقبل منهم علانيتهم وبايعهم واستغفر لهم ووكل سرائرهم إلى الله تعالى حتى جئت. فلما سلمت تبسم تبسم المغضب ثم قال: تعال، فجئت أمشي حتى جلست بين يديه، فقال لي: ما خلفك؟ ألم تكن قد ابتعت ظهرك! قال قلت: يا رسول الله إني والله لو جلست عند غيرك من أهل الدنيا لرأيت أني سأخرج من سخطه بعذر، لقد أعطيت جدلاً، ولكنني والله لقد علمت لئن حدثتك اليوم حديث كذب ترضي به ليوشكن الله يسخطك علي، وإن حدثتك حديث صدق تجد علي فيه إني لأرجو فيه عقبى الله عز وجل، والله ما كان لي من عذر، والله ما كنت قط أقوى ولا أيسر مني حين تخلفت عنك. قال: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "أما هذا فقد صدق، فقم حتى يقضي الله فيك" وسار رجال من بني سلمة فاتبعوني، فقالوا لي: والله ما علمناك أذنبت ذنبا قبل هذا، لقد عجزت في أن لا يكون اعتذرت إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم بما اعتذر إليه المخلفون فقد كان كافيك ذنبك استغفار رسول الله صلى الله عليه وسلم لك. قال: فوالله ما زالوا يؤنبونني حتى أردت أن أرجع إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فأكذب نفسي، ثم قلت لهم: هل لقي هذا معي من أحد؟ قالوا: نعم لقيه معك رجلان قالا مثل ما قلت، وقيل لهما مثل ما قيل لك، قال قلت: من هما؟ قالوا: مرارة بن الربيع العمري، وهلال بن أمية الواقفي؟ قال: فذكروا لي رجلين صالحين قد شهدا بدراً فيهما أسوة. قال: فمضيت حين ذكروهما لي. ونهى رسول صلى الله عليه وسلم عن كلامنا أيها الثلاثة من بين من تخلف عنه، قال: فاجتنبنا الناس – أو قال: تغيروا لنا – حتى تنكرت لي في نفس الأرض، فما هي بالأرض

التي أعرف، فلبثنا على ذلك خمسين ليلة. فأما صاحباي فاستكانا وقعدا في بيوتهما يبكيان، وأما أنا فكنت أشب القوم وأجلدهم، فكنت أخرج فأشهد الصلاة مع المسلمين، وأطوف في الأسواق ولا يكلمني أحد، وآتي رسول الله صلى الله عليه وسلم فأسلم عليه، وهو في مجلسه بعد الصلاة، فأقول في نفسي: هل حرك شفتيه برد السلام أم؟ ثم أصلي قريباً منه وأسارقه النظر، فإذا أقبلت على صلاتي نظر إلي، وإذا التفت نحوه أعرض عني، حتى إذا طال ذلك علي من جفوة المسلمين مشيت حتى تسورت جدار حائط أبي قتادة وهو ابن عمي وأحب الناس إلي، فسلمت عليه فوالله ما ردّ علي السلام. فقلت له: يا أبا قتادة أنشدك بالله هل تعلمني أُحب الله ورسوله صلى الله عليه وسلم؟ فسكت، فعدت فناشدته فسكت، فعدت فناشدته فقال: الله ورسوله أعلم. ففاضت عيناي، وتوليت حتى تسورت الجدار، فبينما أنا أمشي في سوق المدينة إذا نبطي من نبط أهل الشام ممن قدم بالطعام يبيعه بالمدينة يقول: من يدل على كعب بن مالك؟ فطفق الناس يشيرون له إلي حتى جاءني فدفع إلي كتاب من ملك غسان، وكنت كاتباً. فقرأته فإذا فيه: أما بعد فإنه قد بلغنا أن صاحبك قد جفاك، ولم يجعلك الله بدار هوان ولا مضيعة، فالحق بنا نواسك، فقلت حين قرأتها، وهذه أيضاً من البلاء فتيممت بها التنور فسجرتها، حتى إذا مضت أربعون من الخمسين واستلبث الوحي إذا رسول رسول الله صلى الله عليه وسلم يأتيني، فقال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم يأمرك أن تعتزل امرأتك، فقلت: أطلقها، أم ماذا أفعل؟ قال: لا، بل اعتزلها فلا تقربنها، وأرسل إلى صاحبي بمثل ذلك. فقلت لامرأتي: ألحقي بأهلك فكوني عندهم حتى يقضي الله في هذا الأمر، فجاءت امرأة هلال بن أمية رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت له: يا رسول الله إن هلال بن أمية شيخ ضائع ليس له خادم، فهل تكره أن أخدمه؟ قال: لا، ولكن لا يقربنك. فقالت: إنه والله ما به من حركة إلى شيء، ووالله ما زال يبكي منذ كان من أمره ما كان إلى يومه هذا. فقال لي بعض أهلي: لو استأذنت رسول الله صلى الله عليه وسلم في امرأتك، فقد أذن لامرأة هلال بن أمية أن تخدمه؟ فقلت: لا أستأذن فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم، وما يدريني ماذا يقول رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا استأذنته فيها وأنا

رجل شاب! فلبثت بذلك عشر ليالٍ، فكمل لنا خمسون ليلة من حين نهى عن كلامنا. ثم صليت صلاة الفجر صباح خمسين ليلة على ظهر بيت من بيوتنا، فبينما أنا جالس على الحال التي ذكر الله تعالى منا، قد ضاقت علي نفسي وضاقت علي الأرض بما رحبت، سمعت صوت صارخ أوفى على سلع يقول بأعلى صوته: يا كعب بن مالك أبشر فخررت ساجداً، وعرفت أنه قد جاء فرج. فآذن رسول الله صلى الله عليه وسلم الناس بتوبة الله عز وجل علينا حين صلى صلاة الفجر فذهب الناس يبشروننا، فذهب قبل صاحبي مبشرون، وركض رجل إلي فرساً وسعى ساع من أسلم قبلي وأوفى على الجبل، فكان الصوت أسرع من الفرس، فلما جاءني الذى سمعت صوته يبشرني نزعت له ثوبي فكسوتهما إياه ببشراه، والله ما أملك غيرهما يومئذ، واستعرت ثوبين فلبستهما وانطلقت أتأمم رسول الله صلى الله عليه وسلم يتلقانى الناس فوجاً فوجاً يهنئوني بالتوبة ويقولون لي: لتهنك توبة الله عليك، حتى دخلت المسجد فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم جالس حوله الناس، فقام طلحة بن عبيد الله رضي الله عنه يهرول حتى صافحني وهنأني، والله ما قام رجل من المهاجرين غيره، فكان كعب لا ينساها لطلحة. قال كعب: فلما سلمت على رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: وهو يبرق وجهه من السرور: أبشر بخير يوم مرّ عليك منذ ولدتك أمك، فقلت: أمن عندك يا رسول الله أم من عند الله؟ قال: لا، بل من عند الله عز وجل، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا سر استنار وجهه حتى كأن وجهه قطعة قمر، وكنا نعرف ذلك منه، فلما جلست بين يديه قلت: يا رسول الله إن من توبتي أن أنخلع من مالي صدقة إلى الله وإلى رسوله. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أمسك عليك بعض مالك فهو خير لك، فقلت: إني أمسك سهمي الذى بخيبر. وقلت: يا رسول الله إن الله تعالى إنما أنجاني بالصدق، وإن من توبتي أن لا أحدثَ إلا صدقاً ما بقيت، فوالله ما علمت أحداً من المسلمين أبلاه الله في صدق الحديث منذ ذكرت ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم أحسن مما أبلاني الله تعالى، والله ما تعمدت كذبة منذ قلت ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم إلى يومي هذا، وإني لأرجو أن يحفظني الله تعالى فيما بقي، قال: فأنزل الله تعالى: {لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والأنصار الذين

اتبعوه في ساعة العسرة) حتى بلغ: { إنه بهم رؤوف رحيم . وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا ضاقت عليهم الأرض بما رحبت } حتى بلغ: { اتقوا الله وكونوا مع الصادقين } ((التوبة 117، 119)) قال كعب: والله ما أنعم الله علي من نعمة قط بعد إذ هداني الله للإسلام أعظم في نفسي من صدقي رسول الله صلى الله عليه وسلم أن لا أكون كذبته، فأهلك كما هلك الذين كذبوا، إن الله تعالى قال للذين كذبوا حين أنزل الوحي شر ما قال لأحد، فقال الله تعالى: { سيحلفون بالله لكم إذا انقلبتم إليهم لتعرضوا عنهم فأعرضوا عنهم إنهم رجس ومأواهم جهنم جزاء بما كانوا يكسبون يحلفون لكم لترضوا عنهم فإن ترضوا عنهم فإن الله لا يرضى عن القوم الفاسقين } ((التوبة: 96، 95)).

قال كعب: كنا خلفنا أيها الثلاثة عن أمر أولئك الذين قبل منهم رسول الله صلى الله عليه وسلم حين حلفوا له، فبايعهم واستغفر لهم، وأرجأ رسول الله صلى الله عليه وسلم أمرنا حتى قضى الله تعالى فيه بذلك، قال الله تعالى: { وعلى الثلاثة الذين خلفوا } وليس الذي ذكر مما خلفنا تخلفنا عن الغزو، وإنما هو تخليفه إيانا وإرجاؤه أمرنا عمن حلف له واعتذر إليه فقبل منه. متفق عليه.

وفي رواية "أن النبي صلى الله عليه وسلم خرج في غزوة تبوك يوم الخميس، وكان يحب أن يخرج يوم الخميس"

وفي رواية: "وكان لا يقدم من سفر إلا نهارا في الضحى، فإذا قدم بدأ بالمسجد فصلى فيه ركعتين ثم جلس فيه".

அப்துல்லாஹ் பின் கஅப் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்; கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கண்பார்வை இழந்தபோது, அவருடைய புதல்வர்களில் இவரே அவருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள். அவர் கூறியதாவது:

தபூக் போருக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டபோது, அவர்களுடன் செல்லாமல் பின்தங்கியது குறித்த தனது வரலாற்றை கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் (பின்வருமாறு) விவரித்ததை நான் கேட்டேன். கஅப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தபூக் போரைத் தவிர, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மேற்கொண்ட எந்தப் போரிலும் நான் அவர்களுடன் செல்லாமல் பின்தங்கியதில்லை. ஆயினும் நான் பத்ருப் போரிலும் பின்தங்கியிருந்தேன். ஆனால் (பத்ரில்) பின்தங்கியதற்காக யாரும்

கண்டிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் குறைஷிகளின் வணிகக் கூட்டத்தை நாடியே புறப்பட்டார்கள். இறுதியில் அல்லாஹ் அவர்களுக்கும் அவர்களின் எதிரிகளுக்கும் இடையே முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி சந்திப்பை ஏற்படுத்தினான். அகபா இரவில் நாங்கள் இஸ்லாத்திற்கு எங்கள் விசுவாசப் பிரமாணத்தைச் செய்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அது பத்ருப் போரில் பங்கேற்பதை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்; மக்களிடையே பத்ருப் போர் அதைவிட நன்கு அறியப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரியே.

தபூக் போரிலிருந்து நான் பின்தங்கியதற்கான விவரம் இதுதான்: இந்தப் போரின்போது இருந்ததை விட சிறந்த வசதிகளும், சாதகமான சூழ்நிலைகளும் எனக்கு இதற்கு முன் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இந்தப் போரின்போது நான் வைத்திருந்ததைப் போல இரண்டு சவாரி ஒட்டகங்களை இதற்கு முன் நான் ஒருபோதும் வைத்திருக்கவில்லை.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (சாதாரணமாக) ஒரு போருக்குச் செல்ல நாடினால், (எதிரிகளைத் திசைதிருப்ப) வேறொன்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தாமல் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் இந்தப் போரோ, அவர்கள் மிகவும் வெப்பமான காலநிலையில் மேற்கொண்டார்கள்; பயணம் நீண்டதாகவும், நிலப்பரப்பு நீரற்ற பாலைவனமாகவும் (அல்லது ஆபத்தான பாலைவனமாகவும்) இருந்தது; மேலும் அவர்கள் ஒரு வலிமையான படையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. எனவே அவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்தி, தாம் செல்லவிருக்கும் திசையையும் அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள். இதனால் அவர்கள் போருக்குத் தேவையான முழுமையான தயாரிப்புகளைச் செய்துகொள்ள முடியும் என்பதற்காக இவ்வாறு செய்தார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சென்ற முஸ்லிம்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தனர். அவர்களைப் பற்றிய பதிவேடு (திவான்) எதுவும் பராமரிக்கப்படவில்லை." கஅப் (ரழி) அவர்கள் (மேலும்) கூறினார்கள்: "ஒருவர் (போருக்கு வராமல்) மறைந்து கொள்ள விரும்பினால், அல்லாஹ்விடமிருந்து வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளப்படாவிட்டால், அந்த விஷயம் நபியவர்களுக்குத் தெரியாது என்று அவர் எண்ணிக் கொள்ள முடியும் (என்ற சூழல் இருந்தது).

பழங்கள் பழுத்து, மரநிழல்கள் விரும்பப்படும் நேரத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்தப் போருக்குப் புறப்பட்டார்கள். நான் அவற்றின் மீது (தோட்டத்தின் மீது) நாட்டம் கொண்டிருந்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் தயாரிப்புகளைச் செய்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் தயாரிப்புகளைச் செய்வதற்காகக் காலையில் புறப்படுவேன், ஆனால் (தயார் செய்ய) எந்த முடிவும் எடுக்காமல் திரும்பி வந்து எனக்கு நானே சொல்லிக்கொள்வேன்: 'நான் விரும்பியவுடன் (தயாரிப்புகளைச் செய்ய) எனக்குப் போதுமான வசதிகள் உள்ளன'. நான் இதைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தேன். இறுதியில் மக்கள் போருக்குத் தயாராகி

தீவிரமாகிவிட்டனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் முஸ்லிம்களும் காலையில் புறப்பட்டுவிட்டனர். ஆனால் நான் எந்தத் தயாரிப்புகளையும் செய்யவில்லை.

நான் காலையில் சென்று எந்த முடிவும் எடுக்காமல் திரும்பி வருவேன். அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) விரைந்து சென்று போருக்கான வாய்ப்பு கைநழுவிப் போகும் வரை நான் அவ்வாறே செய்து கொண்டிருந்தேன். பிறகு நான் புறப்பட்டு அவர்களுடன் சேர விரும்பினேன். நான் அதைச் செய்திருக்கக் கூடாதா! ஆனால் அது எனக்கு விதிக்கப்படவில்லை.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்ட பிறகு, நான் மக்களிடையே வெளியே சென்றால், நயவஞ்சகத்தில் மூழ்கியவன் என்று கருதப்பட்டவனையோ, அல்லது (ஜிஹாதுக்குச் செல்வதிலிருந்து) அல்லாஹ் விலக்களித்த பலவீனமானவர்களையோ தவிர (வேறெந்த நல்லவரையும்) காண முடியாதது எனக்குக் கவலையளித்தது.

தபூக்கை அடையும் வரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. தபூக்கில் மக்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, அவர்கள், 'கஅப் பின் மாலிக்கிற்கு என்ன ஆனது?' என்று கேட்டார்கள். பனூ ஸலமாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே, அவரது அழகிய ஆடைகளும், அவர் தமது தோற்றத்தை ரசிப்பதும் (அதாவது அவரது பெருமையும்) அவரைத் தடுத்துவிட்டது." இதைக் கேட்ட முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அம்மனிதரிடம், "நீர் தவறாகப் பேசினீர்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவரைப் பற்றி நல்லதைத் தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் அறிய மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

அந்த நேரத்தில் அவர்கள் (தூரத்தில்) வெண்மையான ஆடை அணிந்த ஒருவரைக் கண்டு, கானல் நீரை கிழித்துக் கொண்டு வருபவரைப் பார்த்து, 'அபூ கைஸமாவாக இருக்கட்டும்' என்று கூறினார்கள். (வந்தவர்) அபூ கைஸமா அல்-அன்சாரிதான். அவர்தான் (முன்பு) ஒரு ஸாவு பேரீச்சம்பழத்தை தர்மம் செய்ததற்காக நயவஞ்சகர்களால் கேலி செய்யப்பட்டவர்."

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு எட்டியபோது, என் கவலை என்னை ஆட்கொண்டது. நான் பொய்களை நினைவுபடுத்தத் தொடங்கினேன். நாளை அவருடைய கோபத்திலிருந்து நான் எப்படித் தப்புவது என்று எனக்கு நானே கேட்டுக்கொண்டேன். இது தொடர்பாக, என் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு விவேகமுள்ளவரிடமும் நான் உதவி தேடினேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நெருங்கிவிட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டபோது, பொய்யான எண்ணங்கள் என்னைவிட்டு அகன்றுவிட்டன. பொய்யைக் கொண்டு ஒருபோதும் நான் அவரிடமிருந்து தப்ப முடியாது என்பதை உணர்ந்தேன். எனவே நான் அவரிடம் உண்மையைச் சொல்ல உறுதிபூண்டேன்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காலையில் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போதெல்லாம், முதலில் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் மக்களுக்காக அமர்வது அவர்களுடைய வழக்கம். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தபோது, போருக்கு வராமல் பின்தங்கியவர்கள் அவர்களிடம் வந்து தங்கள் சாக்குப்போக்குகளைக் கூறி அவர்கள் முன் சத்தியம் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள் எண்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருந்தனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களின் வெளிப்படையான காரணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களிடம் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்து, அவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவர்களின் உள்ளுணர்வுகளை அல்லாஹ்விடம் விட்டுவிட்டார்கள். இறுதியில் நான் வந்தேன்.

நான் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினேன். கோபத்திலிருப்பவர் புன்னகைப்பதைப் போல அவர்கள் புன்னகைத்தார்கள். பிறகு அவர்கள் என்னிடம், 'வா' என்று கூறினார்கள். நான் நடந்து சென்று அவர்களுக்கு முன்னால் அமர்ந்தேன். அவர்கள் என்னிடம், 'உன்னைத் தடுத்தது எது? நீ உனக்கான வாகனத்தை வாங்கியிருக்கவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். நான் கூறினேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் உங்களல்லாத வேறொரு உலக மனிதர் முன் அமர்ந்திருந்தால், ஏதேனும் ஒரு சாக்குப்போக்குச் சொல்லி அவருடைய கோபத்திலிருந்து நான் தப்பியிருப்பேன். ஏனெனில் வாதிடும் திறமை எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, உங்களை மகிழ்விப்பதற்காக நான் ஒரு பொய்யைச் சொன்னால், அல்லாஹ் விரைவில் உங்கள் கோபத்தை என் மீது தூண்டிவிடுவான் என்பதை நான் அறிவேன். நான் உங்களிடம் உண்மையைச் சொன்னால், நீங்கள் என் மீது கோபப்படலாம்; ஆனால் அந்த உண்மையில் அல்லாஹ்வின் நன்முடிவை நான் ஆதரவு வைக்கிறேன். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, (போருக்கு வராமல் இருக்க) எனக்கு எந்த நியாயமான காரணமும் இல்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் பின்தங்கியிருந்தபோது இருந்ததைப் போன்ற உடல் வலிமையும், வசதியும் எனக்கு அதற்கு முன் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை.'

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இவர் உண்மையைச் சொன்னார். எனவே எழுந்து செல்; அல்லாஹ் உன்னைப் பற்றித் தீர்ப்பளிக்கும் வரை (காத்திரு)' என்று கூறினார்கள். நான் எழுந்தேன்; பனூ ஸலமாவைச் சேர்ந்த சிலர் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்து என்னிடம், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இதற்கு முன் நீர் எந்தப் பாவமும் செய்ததாக நாங்கள் அறியவில்லை. போருக்கு வராமல் பின்தங்கியவர்கள் சொன்னதைப் போல் ஒரு சாக்குப்போக்குச் சொல்ல முடியாமல் நீர் பலவீனமாகிவிட்டீர்! உமது பாவத்திற்கு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்த பாவமன்னிப்புத் தேடுதலே போதுமானதாக இருந்திருக்கும்' என்றார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று என்னை நானே பொய்யாக்கிக்

கொள்ளலாமா (வாக்கை மாற்றலாமா) என்று நினைக்குமளவுக்கு அவர்கள் என்னைக் கண்டித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். பிறகு நான் அவர்களிடம், 'என்னுடன் வேறு யாரேனும் இந்த நிலையில் உள்ளனரா?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'ஆம், இரண்டு பேர் உம்முடன் உள்ளனர். நீர் சொன்னது போலவே அவர்களும் கூறினர்; உமக்குச் சொல்லப்பட்டதே அவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டது' என்றனர். நான், 'அவர்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'முராரா பின் அர்-ரபீஃ அல்-அம்ரீ மற்றும் ஹிலால் பின் உமைய்யா அல்-வாகிஃபீ' என்றனர். பத்ருப் போரில் பங்கேற்ற, முன்மாதிரியாகத் திகழக்கூடிய இரண்டு நல்ல மனிதர்களை அவர்கள் எனக்கு நினைவூட்டினர். அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதும் நான் (எனது முடிவில்) உறுதியானேன்.

போருக்கு வராமல் பின்தங்கியவர்களில் எங்களில் மூவருடன் மட்டும் பேசவேண்டாம் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்குத் தடை விதித்தார்கள். மக்கள் எங்களைத் தவிர்த்தனர்; அல்லது எங்களிடம் அவர்களின் நிலை மாறிவிட்டது என்று கஅப் கூறினார். எதுவரைக்கும் என்றால், பூமி எனக்கு அந்நியமாகத் தோன்றியது. நான் அறிந்த பூமி இதுவல்ல (என்றானது). நாங்கள் ஐம்பது இரவுகளை இதே நிலையில் கழித்தோம். எனது இரு தோழர்களோ தளர்ந்துபோய், அழுதுகொண்டு தங்கள் வீடுகளுக்குள்ளேயே முடங்கிவிட்டனர்.

நானோ மக்களில் இளையவராகவும், திடகாத்திரமானவராகவும் இருந்தேன். எனவே நான் (வீட்டை விட்டு) வெளியேறி, முஸ்லிம்களுடன் ஜமாஅத் தொழுகையில் கலந்துகொள்வேன்; கடைவீதிகளில் சுற்றித் திரிவேன்; ஆனால் யாரும் என்னிடம் பேச மாட்டார்கள். தொழுகைக்குப் பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் அவைக்கு வந்து, அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறிவிட்டு, 'எனது ஸலாமிற்குப் பதில் சொல்ல அவர்கள் தங்கள் உதடுகளை அசைத்தார்களா இல்லையா?' என்று எனக்கு நானே கேட்டுக்கொள்வேன். பின்னர் நான் அவர்களுக்கு அருகில் தொழுது, அவர்களை ஓரக்கண்ணால் பார்ப்பேன். நான் என் தொழுகையை முன்னோக்கும்போது, அவர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள்; நான் அவர்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் என்னைவிட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வார்கள்.

முஸ்லிம்களின் இந்தப் புறக்கணிப்பு என் மீது நீண்டபோது, நான் நடந்து சென்று அபூ கதாதா (ரழி) அவர்களின் தோட்டத்துச் சுவரில் ஏறினேன். அவர் என் தந்தையின் சகோதரர் மகன்; மக்களில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவர். நான் அவருக்கு ஸலாம் கூறினேன். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவர் என் ஸலாமிற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. நான் அவரிடம், 'அபூ கதாதாவே! அல்லாஹ்வின் பெயரால் உம்மிடம் கேட்கிறேன், நான் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியாதா?' என்று கேட்டேன். அவர் மௌனமாக இருந்தார். நான் மீண்டும் அவரிடம் மன்றாடிக் கேட்டேன்; அவர் மௌனமாக இருந்தார். மீண்டும் அவரிடம் மன்றாடிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கு அறிவர்' என்றார். என் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின; நான் சுவரிலிருந்து இறங்கித் திரும்பி

வந்தேன்.

நான் மதீனாவின் கடைவீதியில் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, மதீனாவில் உணவுப் பொருட்களை விற்க வந்திருந்த ஷாம் நாட்டு விவசாயி (நபித்) ஒருவர், 'கஅப் இப்னு மாலிக்கை எனக்கு யார் காட்டுவார்?' என்று கேட்டார். மக்கள் என்னைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர் என்னிடம் வந்து ஃகஸ்ஸான் மன்னரிடமிருந்து வந்த ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தார். நான் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவன்; எனவே, அதைப் படித்தேன். அதில்: 'உம்முடைய தோழர் (நபிகள் நாயகம்) உம்மை வெறுத்து ஒதுக்கியதாக எங்களுக்குச் செய்தி வந்துள்ளது. அல்லாஹ் உம்மை இழிவுபடுத்தப்படும் இடத்திலோ, அல்லது உரிமைகள் வீணாக்கப்படும் இடத்திலோ வைத்திருக்கவில்லை; எனவே எங்களிடம் வந்துவிடும்; நாங்கள் உம்மை ஆதரிப்போம்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தபோது நான், 'இதுவும் ஒரு சோதனைதான்' என்று கூறி, அதை அடுக்களையின் அடுப்பை நோக்கிச் சென்று தீயிட்டுக் கொளுத்தினேன்.

ஐம்பது நாட்களில் நாற்பது நாட்கள் கடந்த நிலையில், வஹீ (இறைச்செய்தி) வருவது தாமதமானது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தூதர் ஒருவர் என்னிடம் வந்து, 'நீர் உமது மனைவியைவிட்டு விலகியிருக்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளார்கள்' என்றார். நான், 'நான் அவளை விவாகரத்து செய்ய வேண்டுமா அல்லது என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று கேட்டேன். அவர், 'இல்லை, அவளிடமிருந்து விலகி இரும்; அவளை நெருங்க வேண்டாம்' என்றார். என்னுடைய இரு தோழர்களுக்கும் இதே செய்தி அனுப்பப்பட்டது. எனவே, நான் என் மனைவியிடம், 'அல்லாஹ் இவ்விவகாரத்தில் தீர்ப்பளிக்கும் வரை நீ உன் பெற்றோரிடம் சென்று அவர்களுடன் தங்கியிரு' என்று கூறினேன்.

ஹிலால் இப்னு உமைய்யா (ரழி) அவர்களின் மனைவி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, ஹிலால் இப்னு உமைய்யா (ரழி) அவர்கள் வீணாகிப்போன ஒரு முதியவர்; அவருக்குப் பணியாள் யாரும் இல்லை. நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார். நபியவர்கள், 'இல்லை, ஆனால் அவர் உன்னை (தாம்பத்தியத்திற்காக) நெருங்கக் கூடாது' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அப்பெண்மணி, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவருக்கு எதன் மீதும் நாட்டமில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவருக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரை அவர் அழுதுகொண்டே இருக்கிறார்' என்றார்.

என் குடும்பத்தினர் சிலர் என்னிடம், 'உமது மனைவியின் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நீர் அனுமதி கேட்டிருக்கலாமே? ஹிலால் இப்னு உமைய்யாவுக்குப் பணிவிடை செய்ய அவரது மனைவிக்கு அவர்கள் அனுமதித்துள்ளார்களே' என்றனர். நான், 'நான் அவளுக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்க மாட்டேன். நான் ஓர் இளைஞன்; நான் அனுமதி கேட்டால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது' என்று

கூறினேன்.

அதன் பிறகு நான் பத்து இரவுகளைக் கழித்தேன். இவ்வாறு மக்கள் எங்களுடன் பேசுவதை நிறுத்தி ஐம்பது நாட்கள் பூர்த்தியாயின. ஐம்பதாவது இரவின் அதிகாலையில், எங்கள் வீடுகளில் ஒன்றின் மாடியில் ஃபஜ்ர் தொழுதுவிட்டு, அல்லாஹ் (குர்ஆனில்) கூறியது போன்று, என் உயிர் எனக்குச் சுமையாகி, பூமி இவ்வளவு விசாலமாக இருந்தும் அது எனக்குச் சுருங்கிவிட்ட நிலையில் நான் அமர்ந்திருந்தபோது, சல்உ மலையின் உச்சியிலிருந்து ஒருவர், 'கஅப் பின் மாலிக்கே! நற்செய்தி பெற்றுக்கொள்வீராக!' என்று உரக்கக் கூச்சலிடும் சப்தத்தைக் கேட்டேன். உடனே நான் ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். நிவாரணம் வந்துவிட்டதை நான் அறிந்துகொண்டேன்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகையை நிறைவேற்றிய பிறகு, அல்லாஹ் எங்கள் தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) ஏற்றுக்கொண்டதை மக்களுக்கு அறிவித்தார்கள். எனவே, மக்கள் எங்களுக்கு நற்செய்தி கூறத் தொடங்கினார்கள். நற்செய்தி சொல்பவர்கள் என் இரு தோழர்களை நோக்கிச் சென்றார்கள். ஒருவர் (நற்செய்தி சொல்ல) தனது குதிரையை என்னை நோக்கி விரட்டி வந்தார்; அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த மற்றொருவர் ஓடி வந்து மலையின் மீது ஏறினார். குதிரையை விட சப்தம் விரைவாக (என்னை) வந்தடைந்தது. எனக்கு நற்செய்தி கூறியவரின் குரலை நான் கேட்டவுடன், அவர் என்னிடம் வந்தபோது என் இரு ஆடைகளையும் கழற்றி, அந்த நற்செய்திக்காக அவருக்கு அணிவித்தேன். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அந்த நேரத்தில் அவ்விரு ஆடைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் என்னிடம் இல்லை. பிறகு நான் இரண்டு ஆடைகளை இரவலாக வாங்கி அணிந்துகொண்டு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நாடிச் சென்றேன். மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக என்னைச் சந்தித்து, (தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்காக) எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள், 'அல்லாஹ் உமது தவ்பாவை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக உமக்கு வாழ்த்துக்கள்' என்றனர்.

நான் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வீற்றிருக்க, அவர்களைச் சுற்றி மக்கள் இருந்தனர். தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் (என்னை நோக்கி) விரைந்து எழுந்து வந்து, என்னுடன் கைகுலுக்கி எனக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, முஹாஜிர்களில் அவரைத் தவிர வேறு யாரும் எழவில்லை." தல்ஹா (ரழி) அவர்களின் இந்தச் செயலை கஅப் (ரழி) அவர்கள் மறக்கவில்லை.

கஅப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினேன். அப்போது அவர்களின் முகம் மகிழ்ச்சியால் பிரகாசித்தது. அவர்கள், 'உம்மை உமது தாய் ஈன்றெடுத்தது முதல், உம்மீது கழிந்த நாட்களிலேயே மிகச் சிறந்த நாளாகிய இன்று நற்செய்தி பெற்றுக்கொள்வீராக!' என்று கூறினார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது உங்களிடமிருந்தா அல்லது அல்லாஹ்விடமிருந்தா?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'இல்லை, இது அல்லாஹ்விடமிருந்து (வந்தது)' என்று

கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையும்போது, அவர்களின் முகம் சந்திரனின் ஒரு துண்டு போலப் பிரகாசிக்கும். நாங்கள் அதை அறிந்துகொள்வோம்.

நான் அவர்களுக்கு முன்னால் அமர்ந்தபோது, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்காக, என் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அல்லாஹ்வுக்காகவும் அவனது தூதருக்காகவும் தர்மம் செய்துவிட (நேர்ச்சை) செய்கிறேன்' என்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உமது சொத்தில் சிலவற்றை உம்மிடமே வைத்துக்கொள்ளும்; அது உமக்குச் சிறந்தது' என்று கூறினார்கள். நான், 'கைபரில் உள்ள என் பங்கை நான் வைத்துக்கொள்கிறேன்' என்றேன். மேலும் நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக, வாய்மையின் மூலமாகவே அல்லாஹ் என்னைக் காப்பாற்றினான். நான் உயிருடன் இருக்கும் வரை உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் பேசமாட்டேன் என்பது என் தவ்பாவின் ஒரு பகுதியாகும்' என்றேன்."

கஅப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் இதைக் கூறியதிலிருந்து, முஸ்லிம்களில் என்னை விடச் சிறப்பாக உண்மை பேசும் பாக்கியம் வழங்கப்பட்ட எவரையும் நான் அறியவில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இதைக் கூறியதிலிருந்து இன்று வரை, நான் வேண்டுமென்றே பொய் சொல்ல நாடியதில்லை. என் எஞ்சிய வாழ்னாளிலும் அல்லாஹ் என்னைப் பாதுகாப்பான் என்று ஆதரவு வைக்கிறேன்."

அல்லாஹ் தன் தூதர் மீது பின்வரும் வசனங்களை அருளினான்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், நபியையும், கஷ்ட காலத்தில் அவரைப் பின்பற்றிய முஹாஜிர்களையும், அன்ஸார்களையும் மன்னித்தான். அவர்களில் ஒரு சாராரின் உள்ளங்கள் தடம் புரள முற்பட்ட பின்னரும், (அவர்கள் வருந்தியபோது) அவர்களை மன்னித்தான்; நிச்சயமாக, அவன் அவர்கள் மீது மிக்க கருணையும், பெருங்கிருபையும் உடையவன்."

"இன்னும் (போருக்குச் செல்லாது) பின்தங்கிவிட்ட அந்த மூவரையும் (அவன் மன்னித்தான்); பூமி இவ்வளவு விசாலமாக இருந்தும் அவர்களுக்கு அது சுருங்கிப் போனது; அவர்களுடைய ஆன்மாக்களும் அவர்களுக்குச் சுருங்கிப் போயின; அல்லாஹ்விடமிருந்து தப்பிச்செல்ல அவனிடமேயன்றி வேறு புகலிடம் இல்லை என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டார்கள். பின்னர், அவர்கள் மீளவேண்டும் என்பதற்காக, (அல்லாஹ்) அவர்களை மன்னித்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், தவ்பாவை (மிகுதியாக) ஏற்றுக்கொள்பவன்; பெருங்கிருபையாளன்."

"ஈமான் கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்; மேலும் (சொல்லிலும் செயலிலும்) உண்மையாளர்களுடன் இருங்கள்." (அத்-தவ்பா 9:117-119).

கஅப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அல்லாஹ் எனக்கு இஸ்லாத்திற்கு வழிகாட்டியதற்குப் பிறகு, அல்லாஹ்வின்

தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நான் உண்மை பேசியதை விடப் பெரியதொரு அருட்கொடையை என் வாழ்வில் அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கியதில்லை. நான் (பொய் சொல்லி) அவர்களை ஏமாற்றியிருந்தால், பொய் சொன்னவர்கள் அழிந்து போனதைப் போலவே நானும் அழிந்து போயிருப்பேன். ஏனெனில், அல்லாஹ் வஹீயை (இறைச்செய்தியை) அருளியபோது, பொய் சொன்னவர்களைப் பற்றிக் கூறியது போன்று மிக மோசமாக வேறு யாரையும் கூறவில்லை. அல்லாஹ் கூறினான்:

“நீங்கள் அவர்களிடம் திரும்பி வரும்போது, நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து(ப் பேசாது) விடுவதற்காக அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்வார்கள். எனவே, நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிடுங்கள். நிச்சயமாக, அவர்கள் அசுத்தமானவர்கள் (ரிஜ்ஸ்). நரகமே அவர்கள் தங்குமிடம்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததற்குரிய கூலியாக (இது அமையும்). நீங்கள் அவர்களைப் பற்றித் திருப்தியடைய வேண்டும் என்பதற்காக உங்களிடம் அவர்கள் சத்தியம் செய்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைப் பற்றித் திருப்தியடைந்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாவிகளான (ஃபாஸிக்) கூட்டத்தாரைப் பற்றித் திருப்தியடைய மாட்டான்". (அத்-தவ்பா 9:95-96)

கஅப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சத்தியம் செய்து சாக்குப்போக்குகள் சொன்னவர்களின் விஷயத்திலிருந்து வேறுபட்டு, எங்கள் மூவரின் விஷயமும் (தீர்ப்புக்காகப்) பிற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நபியவர்கள் அவர்களிடம் பைஅத் பெற்று, அவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்பும் தேடினார்கள். ஆனால், அல்லாஹ் தீர்ப்பளிக்கும் வரை நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்கள் விஷயத்தை ஒத்திவைத்தார்கள். இதைப் பற்றியே, 'மேலும் (தீர்ப்பு) பிற்படுத்தப்பட்ட அந்த மூவரையும் (அல்லாஹ் மன்னித்தான்)' என்று அல்லாஹ் குறிப்பிட்டுள்ளான். இந்த வசனத்தில் அல்லாஹ் குறிப்பிட்டுள்ளது, நாங்கள் போரிலிருந்து பின்தங்கியதைப் பற்றியதல்ல; மாறாக, சத்தியம் செய்து சாக்குப்போக்குகள் சொன்னவர்களை நபியவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மாற்றமாக, எங்கள் விஷயத்தை அவர் தாமதப்படுத்தி நிலுவையில் வைத்திருந்ததைப் பற்றியதாகும்". (புஹாரி, முஸ்லிம்).

மற்றொரு அறிவிப்பில், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வியாழக்கிழமையன்று தபூக்கிற்குப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் வியாழக்கிழமையில் பயணம் புறப்படுவதையே விரும்புபவர்களாக இருந்தார்கள்" என்று வந்துள்ளது.
இன்னொரு அறிவிப்பில், "அவர்கள் பயணத்திலிருந்து முற்பகல் (ளுஹா) வேளையிலேயே திரும்புவார்கள். (வந்ததும்) பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று இரண்டு ரக்அத் தொழுவார்கள்; பிறகு அங்கே அமர்வார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

22

وعن أبي نجيد – ضم النون وفتح الجيم – عمران بن الحصين الخزاعي رضي الله عنهما أن امرأة من جهينة أتت رسول الله صلى الله عليه وسلم وهي حبلى من الزنى، فقالت: يا رسول الله أصبت حداً فأقمه علي، فدعا نبي الله صلى الله عليه وسلم وليها فقال: أحسن إليها، فإذا وضعت فأتني، ففعل فأمر بها نبي الله صلى الله عليه وسلم، فشدت عليها ثيابها، ثم أمر بها فرجمت، ثم صلى الله عليه وآله وسلم عليها. فقال له عمر: تصلي عليها يا رسول الله وقد زنت، قال: لقد تابت توبة لو قمست بين سبعين من أهل المدينة لوستعتهم، وهل وجدت أفضل من أن جادت بنفسها لله عز وجل؟!" رواه مسلم.

இம்ரான் பின் அல்-ஹுஸைன் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஜுஹைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், (விபச்சாரம் செய்ததால்) கர்ப்பமாக இருந்த நிலையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஹத் (இஸ்லாமிய சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட தண்டனை) விதிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு குற்றத்தைச் செய்துவிட்டேன். ஆகவே என்மீது அத்தண்டனையை நிறைவேற்றுங்கள்” என்று கூறினாள்.

அல்லாஹ்வின் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளுடைய பாதுகாவலரை அழைத்து, “இவளிடம் நன்முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். இவள் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்ததும் இவளை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்” என்று கூறினார்கள். அவரும் அவ்வாறே செய்தார்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளைப் பற்றிக் கட்டளையிட்டார்கள். அவளுடைய ஆடைகள் அவள் மீது இறுகக் கட்டப்பட்டன (அவள் மறைக்கப்படுவதற்காக). பிறகு அவளைக் கல்லெறிந்து கொல்லுமாறு கட்டளையிடப்பட்டு, அவள் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டாள். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளுக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரழி), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவள் விபச்சாரம் செய்திருக்க, இவளுக்காகத் தொழுகை நடத்துகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள், “மதீனாவாசிகளில் எழுபது பேருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டாலும் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக அமையுமளவிற்கு இவள் (உளமாரத்) தவ்பா செய்தாள். கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ்விற்காக அவள் தன் உயிரையே தியாகம் செய்ததை விடச் சிறந்த ஒன்றை நீர் கண்டீரா?” என்று கூறினார்கள்.

23

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لو أن لابن آدم واديا من ذهب أحب أن يكون له واديان، ولن يملأ فاه إلا التراب، ويتوب الله على من تاب ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமுடைய மகனுக்கு தங்கம் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கு இருந்தாலும், அவன் தனக்கு இரண்டு வேண்டுமென ஆசைப்படுவான். அவனது வாயை மண்ணைத் தவிர வேறு எதுவும் நிரப்பாது. தவ்பா செய்து மீள்பவரின் தவ்பாவை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்கிறான்."

24

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يضحك الله سبحانه وتعالى إلى رجلين يقتل أحدهما الآخر يدخلان الجنة، يقاتل هذا في سبيل الله فيقتل، ثم يتوب الله على القاتل فيسلم فيستشهد ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ், இருவரைக் கண்டு (மகிழ்ச்சியுடன்) சிரிக்கிறான். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரைக் கொன்றுவிடுகிறார், ஆனால் இருவரும் சுவனத்தில் நுழைவார்கள். ஒருவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டு (மற்றவரால்) கொல்லப்படுகிறார். பின்னர், அல்லாஹ் கொன்றவர் மீது (அவர் மனந்திருந்தியதால்) பாவமன்னிப்பு அளித்து, அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்று, பிறகு (அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டு) ஷஹீதாகிறார்."

- باب الصبر

பொறுமையும் விடாமுயற்சியும்

25

وعن أبي مالك الحارث بن عاصم الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الطهور شطر الإيمان، والحمد لله تملأ الميزان، وسبحان الله والحمد لله تملآن - أو

تملأ- ما بين السماوات والأرض، والصلاة نور، والصدقة برهان، والصبر ضياء، والقرآن حجة لك أو عليك. كل الناس يغدو، فبائع نفسه فمعتقها، أو موبقها ((رواه مسلم)).

அபூ மாலிக் அல்-ஹாரித் இப்னு ஆஸிம் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தூய்மை ஈமானின் பாதியாகும், மேலும் 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்) தராசை நிரப்புகிறது. 'சுப்ஹானல்லாஹி வல்ஹம்துலில்லாஹ்' (அல்லாஹ் தூயவன், எல்லாப் புகழும் அவனுக்கே) வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் இடைப்பட்டதை நிரப்புகிறது. தொழுகை ஒரு ஒளியாகும், தர்மம் ஒரு சான்றாகும், மேலும் பொறுமை ஒரு பிரகாசமாகும். குர்ஆன் உனக்கு ஆதரவான அல்லது எதிரான சான்றாகும். எல்லா மக்களும் காலையில் புறப்பட்டுத் தங்களையே விற்கிறார்கள் (தங்கள் செயல்களின் மூலம்); ஒன்று தங்களை விடுவித்துக் கொள்கிறார்கள் அல்லது தங்களை அழித்துக் கொள்கிறார்கள்."

26

وعن أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخدري رضي الله عنهما: "أن ناساً من الأنصار سألوا رسول الله صلى الله عليه وسلم فأعطاهم، ثم سألوه فأعطاهم، حتى نفد ما عنده، فقال لهم حين أنفق كل شيء بيده: "ما يكن عندي من خير فلن أدخره عنكم، ومن يستعفف يعفه الله، ومن يستغن يغنه الله، ومن يتصبر يصبره الله. وما أعطي أحد عطاءً خيراً وأوسع من الصبر" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அன்சாரைச் சேர்ந்த சில மக்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார்கள், அவர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்; பிறகு அவர்கள் மீண்டும் அவரிடம் கேட்டார்கள், அவரிடம் (ஸல்) இருந்தவை அனைத்தும் தீர்ந்து போகும் வரை அவர் (ஸல்) கொடுத்தார்கள். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என்னிடம் என்ன செல்வம் இருந்தாலும், அதை உங்களுக்குத் தராமல் நான் பதுக்கி வைக்க மாட்டேன். யார் (பிறரிடம் யாசிப்பதிலிருந்து) தன்மானத்துடன் விலகி இருக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை தன்மானமுள்ளவராக ஆக்குவான். மேலும் யார் (பிறரைச் சாராமல்) தன்னிறைவை நாடுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை தன்னிறைவு உள்ளவராக ஆக்குவான்; மேலும் யார் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சி செய்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்குப் பொறுமையைக் கொடுப்பான். மேலும் பொறுமையை விடச் சிறந்த மற்றும் விரிவான ஒரு அன்பளிப்பு வேறு எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை".
(இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்).

27

وعن أبي يحيى صهيب بن سنان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله له خير، وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن: إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له، وإن أصابته ضراء صبر فكان خيرا له ((رواه مسلم)).

அபூ யஹ்யா ஸுஹைப் பின் ஸினான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமினின் (இறைநம்பிக்கையாளரின்) நிலை எவ்வளவு ஆச்சரியமானது! அவனுடைய அனைத்து நிலைகளிலும் அவனுக்கு நன்மை இருக்கிறது. இது ஒரு முஃமினுக்கு மட்டுமே உரியது. அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான நிலை ஏற்பட்டால், அவன் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறான்; அது அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது. அவனுக்கு ஒரு துன்பகரமான நிலை ஏற்பட்டால், அவன் பொறுமையாக இருக்கிறான்; அது அவனுக்கு நன்மையாக அமைகிறது."

28

وعن أنس رضي الله عنه قال: لما ثقل النبي صلى الله عليه وسلم جعل يتغشاه الكرب فقالت فاطمة رضي الله عنها: واكرب أبتاه. فقال: ليس على أبيك كرب بعد اليوم فلما مات قالت: يا أبتاه أجاب ربا دعاه، يا أبتاه جنة الفردوس مأواه، يا أبتاه إلى جبريل ننعاه، فلما دفن قالت: فاطمة رضي الله عنها: أطابت أنفسكم أن تحثوا على رسول الله صلى الله عليه وسلم التراب؟ ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நோய் முற்றியபோது, (மரண) வேதனை அவர்களை ஆட்கொண்டது. அப்போது ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், "ஆ, என் அருமைத் தந்தையின் வேதனையே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "இன்றைய தினத்திற்குப் பிறகு உனது தந்தைக்கு எந்த வேதனையும் இருக்காது" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் (ஸல்) மரணமானபோது, ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் தந்தையே! தன்னை அழைத்த இறைவனுக்குப் பதிலளித்துவிட்டாரே! என் தந்தையே! ஜன்னத்துல் ஃபிர்தவ்ஸ் தான் அவரின் தங்குமிடம். என் தந்தையே! ஜிப்ரீலிடம் இவரின் மரணச் செய்தியை அறிவிக்கிறோம்."

அவர்கள் (ஸல்) நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டபோது, ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மீது மண்ணைப் போடுவதற்கு உங்களுக்கு எப்படி மனம் வந்தது?" என்று கேட்டார்கள். (இதை புகாரி அறிவிக்கிறார்.)

29

وعن أبي زيد أسامة بن زيد بن حارثة مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم وحبه وابن حبه، رضي الله عنهما، قال: أرسلت بنت النبي صلى الله عليه وسلم: إن ابني قد احتضر فاشهدنا، فأرسل يقرئ السلام ويقول: "إن لله ما أخذ، وله ما أعطى، وكل شيء عنده بأجل مسمى، فلتصبر ولتحتسب" فأرسلت إليه تقسم عليه ليأتينها. فقام ومعه سعد بن عبادة، ومعاذ بن جبل، وأبي بن كعب، وزيد بن ثابت، ورجال رضي الله عنهم، فرفع إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم الصبي فأقعده في حجره ونفسه تقعقع، ففاضت عيناه، فقال سعد: يا رسول الله ما هذا؟ فقال: "هذه رحمة جعلها الله تعالى في قلوب عباده" وفي رواية: "في قلوب من شاء من عباده وإنما يرحم الله من عباده الرحماء" ((متفق عليه)).

அபூ ஸைத் உஸாமா பின் ஸைத் பின் ஹாரிஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (இவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அடிமை (விடுவிக்கப்பட்டவர்), அவர்களின் நேசத்திற்குரியவர் மற்றும் அவர்களின் நேசத்திற்குரியவரின் மகன் ஆவார். அல்லாஹ் அவர்கள் இருவரையும் பொருந்திக் கொள்வானாக.)

நபி (ஸல்) அவர்களின் புதல்வி, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஆளனுப்பி, "என் மகன் மரணத் தருவாயில் உள்ளான்; தாங்கள் எங்களுடன் இருக்க வேண்டும்" என்று கோரினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (வந்தவரிடம் தம் மகளுக்கு) ஸலாம் கூறிவிட்டுப் பின்வருமாறு சொல்லியனுப்பினார்கள்:

"இன்ன லில்லாஹி மா அகத, வ லஹு மா அஃதா, வ குல்லு ஷையின் இந்தஹு பி அஜலிம் முஸம்மா, ஃபல் தஸ்பிர் வல் தஹ்தஸிப்"

(இதன் பொருள்: நிச்சயமாக எடுத்துக் கொண்டதும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவன் கொடுத்ததும் அவனுக்கே உரியது. அவனிடத்தில் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடு உள்ளது. எனவே அவர் பொறுமையைக் கைக் கொண்டு, இறைவனிடம் நற்கூலியை எதிர்பார்க்கட்டும்).

ஆனால் அவர் (மீண்டும்) நபி (ஸல்) அவர்கள் தன்னிடம் கட்டாயம்

வரவேண்டும் என்று சத்தியம் செய்து ஆளனுப்பினார். ஆகவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்தார்கள். அவர்களுடன் ஸஃத் பின் உபாதா (ரழி), முஆத் பின் ஜபல் (ரழி), உபை பின் கஅப் (ரழி), ஸைத் பின் ஸாபித் (ரழி) மற்றும் (வேறு சில) ஆண்களும் இருந்தனர். அந்தக் குழந்தை இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் தங்கள் மடியில் இருத்திக் கொண்டார்கள். அப்போது அக்குழந்தையின் மூச்சு (மார்பில்) சலசலத்துக் கொண்டிருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது.

அப்போது ஸஃத் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இது அல்லாஹ் தனது அடியார்களின் உள்ளங்களில் அமைத்த இரக்கமாகும்" என்று கூறினார்கள். மற்றொரு அறிவிப்பில், "தனது அடியார்களில் தான் நாடியவர்களின் உள்ளங்களில் (இறைவன் அமைத்த இரக்கமாகும்). நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனது அடியார்களில் இரக்கமுடையோருக்கே இரக்கம் காட்டுகிறான்" என்று கூறினார்கள்.

30

وعن صهيب رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كان ملك فيمن كان قبلكم، وكان له ساحرٌ، فلما كبر قال للملك: إني قد كبرت فابعث إلي غلاماً أعلمه السحر؛ فبعث إليه غلاماً يعلمه، وكان في طريقه إذا سلك راهبٌ، فقعد إليه وسمع كلامه فأعجبه، وكان إذا أتى الساحر مر بالراهب وقعد إليه، فإذا أتى الساحر ضربه، فشكا ذلك إلى الراهب فقال: إذا خشيت الساحر فقال: حبسني أهلي، وإذا خشيت أهلك فقل: حبسني الساحر. فبينما هو على ذلك إذ أتى على دابةٍ عظيمةٍ قد حبست الناس فقال: اليوم أعلم آلساحر أفضل أم الراهب أفضل؟ فأخذ حجراً فقال: اللهم إن كان أمر الراهب أحب إليك من أمر الساحر فاقتل هذه الدابة حتى يمضي الناس، فرماها فقتلها ومضى الناس، فأتى الراهب فأخبره. فقال له الراهب: أي بني أنت اليوم أفضل مني، قد بلغ أمرك ما أرى، وإنك ستبتلى، فإن ابتليت فلا تدل علي؛ وكان الغلام يبرئ الأكمه والأبرص، ويداوي الناس من سائر الأدواء. فسمع جليس للملك كان قد عمي، فأتاه بهدايا كثيرةٍ فقال: ما هاهُنا لك أجمع إن أنت شفيتني، فقال: إني لا أشفي أحداً إنما يشفي الله تعالى، فإن آمنت بالله دعوت الله فشفاك، فآمن بالله تعالى فشفاه الله تعالى، فأتى الملك فجلس إليه كما كان يجلس فقال

له الملك: من ردّ عليك بصرك؟ فقال: ربي قال: ولك رب غيري؟ (قال: ربي وربك الله، فأخذه فلم يزل يعذبه حتى دل على الغلام، فجئ بالغلام فقال له الملك: أى بني قد بلغ من سحرك ما تبرئ الأكمه والأبرص وتفعل وتفعل فقال: إني لا أشفي أحداً، إنما يشفي الله تعالى، فأخذه فلم يزل يعذبه حتى دل على الراهب؛ فجيء بالراهب فقيل له: ارجع عن دينك، فأبى، فدعا بالمنشار فوضع المنشار في مفرق رأسه، فشقه حتى وقع شقاه، ثم جيء بجليس الملك فقيل له: ارجع عن دينك فأبى، فوضع المنشار في مفرق رأسه، فشقه به حتى وقع شقاه، ثم جيء بالغلام فقيل له ارجع عن دينك فأبى، فدفعه إلى نفر من أصحابه فقال: اذهبوا به إلى جبل كذا وكذا فاصعدوا به الجبل فقال: اللهم اكفنيهم بما شئت، فرجف بهم الجبل فسقطوا، وجاء يمشي إلى الملك، فقال له الملك: ما فعل أصحابك؟ فقال: كفانيهم الله تعالى، فدفعه إلى نفر من أصحابه فقال: اذهبوا به فاحملوه في قرقور وتوسطوا به البحر، فإن رجع عن دينه وإلا فاقذفوه، فذهبوا به فقال: اللهم اكفنيهم بما شئت، فانكفأت بهم السفينة فغرقوا، وجاء يمشي إلى الملك. فقال له الملك: ما فعل أصحابك؟ فقال: كفانيهم الله تعالى. فقال الملك إنك لست بقاتلي حتى تفعل ما آمرك به. قال: ما هو؟ قال: تجمع الناس في صعيد واحد، وتصلبني على جذع، ثم خذ سهماً من كنانتي، ثم ضع السهم في كبد القوس ثم قل: بسم الله رب الغلام ثم ارمني، فإنك إن فعلت ذلك قتلتني. فجمع الناس في صعيد واحد، وصلبه على جذع، ثم أخذ سهما من كنانته، ثم وضع السهم في كبد القوس، ثم قال: بسم الله رب الغلام، ثم رماه فوقع السهم في صدغه، فوضع يده في صدغه فمات. فقال الناس آمنا برب الغلام، فأتى الملك فقيل له: أرأيت ما كنت تحذر قد والله نزل بك حذرك. قد آمن الناس. فأمر بالأخدود بأفواه السكك فخدت وأضرم فيها النيران وقال: من لم يرجع عن دينه فأقحموه فيها أو قيل له: اقتحم، ففعلوا حتى جاءت امرأة ومعها صبي لها، فتقاعست ان تقع فيها، فقال لها الغلام: يا أماه اصبري فإنك على الحق ((رواه مسلم)).

நிச்சயமாக, ஈமானின் (இறைநம்பிக்கையின்) உறுதியையும், சத்தியத்திற்காக

உயிர் நீத்த தியாகிகளையும் விளக்கும் இந்த நெஞ்சை உருக்கும் ஹதீஸிற்கான விரிவான ஆய்வை கீழே வழங்குகிறேன்:

சீர்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம்:
ஸுஹைப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களுக்கு முன்னால் (வாழ்ந்த மக்களிடையே) ஒரு மன்னன் இருந்தான். அவனிடம் ஒரு சூனியக்காரன் இருந்தான். அவனுக்கு வயதானபோது, மன்னனிடம் ஒரு சிறுவனை அனுப்பிவைக்கக் கோரினான். ஒரு சிறுவன் அனுப்பப்பட்டான். அவன் சூனியக்காரனிடம் செல்லும் வழியில் ஒரு துறவியைக் கண்டு, அவரது போதனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டான்.

சூனியக்காரனிடம் தாமதமாகச் சென்றதற்காக அவன் அடி வாங்கியபோது, துறவியின் அறிவுரைப்படி, ‘வீட்டில் தாமதமானது’ என்றும் ‘சூனியக்காரர் தாமதப்படுத்தினார்’ என்றும் கூறித் தப்பித்தான். ஒருமுறை ஒரு பெரிய விலங்கு மக்களின் வழியை மறித்தபோது, அந்தச் சிறுவன் ஒரு கல்லை எடுத்து, ‘யா அல்லாஹ்! சூனியக்காரனின் காரியத்தை விட துறவியின் காரியம் உனக்கு விருப்பமானதாக இருந்தால், இந்த விலங்கைக் கொன்று மக்களை வழிவிடச் செய்’ எனப் பிரார்த்தித்து எறிந்தான். அவ்விலங்கு இறந்தது. துறவி அவனிடம், ‘மகனே! இன்று நீ என்னை விடச் சிறந்தவனாகிவிட்டாய், நீ சோதிக்கப்படுவாய்; அப்போது என்னைக் காட்டிக்கொடுக்காதே’ என்றார்.

அந்தச் சிறுவன் அல்லாஹ்வின் உதவியால் நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தினான். மன்னனின் பா◌ர்வையிழந்த தோழர் ஒருவருக்கு அந்தச் சிறுவன் மூலம் பார்வை கிடைத்தது. அவர் மூலம் மன்னனுக்குச் செய்தி எட்டியது. மன்னன் அத்தோழரையும், பின்னர் துறவியையும் சித்திரவதை செய்து ரம்பத்தால் அறுத்துக் கொன்றான். சிறுவனைப் பலமுறை கொல்ல முயன்றும் அவன், ‘யா அல்லாஹ்! உனக்கு விருப்பமானதைக் கொண்டு இவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்று’ எனப் பிரார்த்தித்ததால், அவனைக் கொல்ல வந்தவர்கள் அழிந்தனர்.

இறுதியாக அந்தச் சிறுவன், ‘மக்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, என்னை ஒரு மரத்தில் கட்டி, எனது அம்பறாத்துணியிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுத்து, “சிறுவனின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்” எனக் கூறி எய்தால் ஒழிய உன்னால் என்னைக் கொல்ல முடியாது’ என்றான். மன்னன் அவ்வாறே செய்ய, அம்பு தைத்துச் சிறுவன் மரணமடைந்தான். இதைக் கண்ட மக்கள் அனைவரும் இறைவனை நம்பினர். கோபமடைந்த மன்னன் அகழிகளைத் தோண்டி, அதில் நெருப்பை மூட்டி, விசுவாசிகளை அதில் வீசினான். அப்போது ஒரு பெண் தனது கைக்குழந்தையுடன் நெருப்பில் விழத் தயங்கியபோது, அக்குழந்தை ‘தாயே! பொறுமையாக இருங்கள், நிச்சயமாக நீங்கள் சத்தியத்தில் இருக்கிறீர்கள்’ என்று பேசியது.”

31

⋮

وعن أنس رضي الله عنه قال: مر النبي صلى الله عليه وسلم بامرأة تبكي عند قبر فقال: "اتقي الله واصبري" فقالت: إليك عني، فإنك لم تصب بمصيبتي (ولم تعرفه، فقيل لها: إنه النبي صلى الله عليه وسلم، فأتت باب النبي صلى الله عليه وسلم، فلم تجد عنده بوابين، فقالت: لم أعرفك، فقال: "إنما الصبر عند الصدمة الأولى" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கப்ருக்கு (கல்லறைக்கு) அருகில் அழுதுகொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்; பொறுமையாக இருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அப்பெண், "என்னை விட்டு விலகிச் செல்லுங்கள்! எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் உங்களுக்கு ஏற்படவில்லை" என்று கூறினாள். (அவள் அவர்களை அறிந்திருக்கவில்லை). பின்னர் அவரிடம், "அவர்தான் நபி (ஸல்)" என்று கூறப்பட்டது. உடனே அப்பெண் நபி (ஸல்) அவர்களின் வீட்டு வாசலுக்கு வந்தார். அங்கே வாயிற்காப்போன் யாரையும் அவர் காணவில்லை. அப்பெண், "நான் தங்களை அறிந்துகொள்ளவில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "பொறுமை என்பது (துன்பத்தின்) முதல் அதிர்ச்சியின்போதுதான்" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

32

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يقول الله تعالى: ما لعبدي المؤمن عندي جزاء إذا قبضت صفيه من أهل الدنيا ثم احتسبه إلا الجنة ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என்னுடைய இறைநம்பிக்கையுள்ள அடியாரின் உலகத்தார்களுள் அவருக்குப் பிரியமான ஒருவரை (அதாவது, அவரது மிக நெருங்கிய உறவினரையோ அல்லது நண்பரையோ) நான் கைப்பற்றிக்கொண்ட பின், அவர் (அதற்காக) நன்மையை எதிர்பார்த்தால், அவருக்கு என்னிடம் சுவனத்தைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை'."

33

وعن عائشة رضي الله عنها أنها سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الطاعون، فأخبرها

أنه كان عذاباً يبعثه الله تعالى على من يشاء، فجعله الله تعالى رحمة للمؤمنين، فليس من عبد يقع في الطاعون فيمكث في بلده صابراً محتسباً يعلم أنه لا يصيبه إلا ما كتب الله له إلا كان له مثل أجر الشهيد" ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொள்ளை நோயைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், “அது ஒரு தண்டனையாகும். அதை அல்லாஹ் தான் நாடியவர்கள் மீது அனுப்புகிறான். ஆனால், அல்லாஹ் அதை நம்பிக்கையாளர்களுக்கு ஓர் அருளாக ஆக்கியுள்ளான். கொள்ளை நோய் (தாக்கியுள்ள ஒரு பகுதியில்) இருக்கும் நிலையில், தனது ஊரிலேயே தங்கி, பொறுமையுடன், அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியை எதிர்பார்த்தவராக, அல்லாஹ் தனக்கு விதித்ததைத் தவிர வேறு எதுவும் தனக்கு ஏற்படாது என்பதை அறிந்து (அங்கேயே) தங்கியிருக்கும் எந்த அடியானுக்கும், ஒரு ஷஹீதின் கூலி கிடைக்கும்”.

34

وعن أنس رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن الله عز وجل قال: إذا ابتليت عبدي بحبيبتيه فصبر عوضته منهما الجنة ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "புகழுக்கும் மேன்மைக்குமுரிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'நான் என் அடியானை அவனுக்குப் பிரியமான இரண்டின் (அதாவது, அவனது கண்களின்) விஷயத்தில் சோதித்து, அவன் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால், அவற்றுக்கு ஈடாக நான் அவனுக்கு ஜன்னாவை வழங்குவேன்'."

35

وعن عطاء بن أبي رباح قال: قال لي ابن عباس رضي الله عنهما: ألا أريك امرأة من أهل الجنة" فقلت: بلى، قال: هذه المرأة السوداء أتت النبي صلى الله عليه وسلم فقالت: إني أصرع، وإني أتكشف، فادع الله تعالى لي قال: "إن شئت صبرت ولك الجنة، وإن شئت دعوت الله تعالى أن يعافيك" فقالت: أصبر، فقالت: إني أتكشف، فادع الله أن لا أتكشف،

فدعا لها. ((متفق عليه)).

அதாஃ பின் அபீ ரபாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்:
இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், "சொர்க்கவாசிகளில் உள்ள ஒரு பெண்ணை உமக்கு நான் காட்டவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "ஆம் (காட்டுங்கள்)" என்று கூறினேன்.
அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்தக் கறுப்பினப் பெண்மணி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'எனக்கு வலிப்பு நோய் இருக்கிறது; எனது உடல் (வலிப்பு வரும்போது) வெளியே தெரிகிறது. எனவே, எனக்காக அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்யுங்கள்' என்று கூறினார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீ விரும்பினால், பொறுமையாக இரு, உனக்குச் சொர்க்கம் உண்டு. அல்லது நீ விரும்பினால், உனக்குக் குணமளிக்குமாறு நான் அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு அப்பெண்மணி, 'நான் பொறுமையாகவே இருந்துவிடுகிறேன்' என்றார். (பிறகு), 'எனது உடல் (வலிப்பு வரும்போது) வெளியே தெரிகிறது. அவ்வாறு வெளியே தெரியாமல் இருக்க அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்யுங்கள்' என்று கூறினார். ஆகவே நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக துஆ செய்தார்கள்".

36

وعن أبي عبد الرحمن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: كأني انظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم يحكي نبياً من الأنبياء، صلوات الله وسلامه عليهم، ضربه قومه فأدموه وهو يمسح الدم عن وجهه، يقول: اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون ((متفق عليه)).

அபூ அப்திர் ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நபிமார்களில் ஒருவரைப் பற்றி (எங்களுக்கு) விவரித்துக் காட்டியதை நான் (இப்போதும்) பார்ப்பது போன்று உள்ளது. (அந்நபியை) அவரது சமூகத்தார் அடித்து இரத்தம் சிந்த வைத்திருந்தனர். அவர் தமது முகத்திலிருந்து இரத்தத்தைத் துடைத்தவாறே, **'அல்லாஹும்மக்ஃபிர் லிகவ்மீ ஃபஇன்னஹும் லா யஃலமூன்'**
(யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்தாரை மன்னிப்பாயாக! ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்)
என்று கூறினார்கள்."

37

وعن أبي سعيد وأبي هريرة رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ما يصيب

المسلم من نصب ولا وصب ولا هم ولا حزن ولا أذى ولا غم، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها من خطاياه ((متفق عليه)).

'والوصب': المرض.

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு முஸ்லிமைப் பீடிக்கும் களைப்பு, நோய், கவலை, துக்கம், தொல்லை மற்றும் மனவேதனை ஆகிய எதுவாக இருந்தாலும், -ஏன் ஒரு முள் குத்துவது கூட- அதன் மூலம் அல்லாஹ் அவருடைய பாவங்களை நீக்குகிறான் (மன்னித்து விடுகிறான்)."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

38

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: دخلت على النبي صلى الله عليه وسلم وهو يوعك فقلت: يا رسول الله إنك توعك وعكاً شديداً قال: "أجل إني أوعك كما يوعك رجلان منكم" قلت: ذلك أن لك أجرين؟ قال: "أجل ذلك كذلك ما من مسلم يصيبه أذى؛ شوكة فما فوقها إلا كفر الله بها سيئاته، وحطت عنه ذنوبه كما تحط الشجرة ورقها" ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நோயுற்றிருந்தபோது (காய்ச்சலால் அவதிப்பட்டிருந்தபோது) நான் அவர்களிடம் சென்றேன். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் கடுமையான நோயால் (காய்ச்சலால்) பீடிக்கப்பட்டுள்ளீர்களே!" என்று கூறினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம். உங்களில் இருவர் அடையும் வேதனையை நான் அடைகிறேன்" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "அது தங்களுக்கு இரு மடங்கு நற்கூலி கிடைப்பதற்காகவா?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "ஆம்; அப்படித்தான். எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கு ஒரு முள் தைத்தாலோ அல்லது அதைவிடப் பெரிய துன்பம் நேர்ந்தாலோ, அதன் மூலம் அல்லாஹ் அவருடைய தவறுகளை அழிக்காமல் இருப்பதில்லை. மேலும், மரம் தனது இலைகளை உதிர்ப்பது போன்று அவருடைய பாவங்கள் அவரைவிட்டு உதிர்ந்து விடுகின்றன" என்று கூறினார்கள்.

39

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من يرد الله به خيراً

يصب منه: ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் யாருக்கு நன்மையை நாடுகிறானோ, அவரை (அந்நன்மையின் பொருட்டே) துன்பங்களுக்கு ஆளாக்குகிறான்."

40

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يتمنين أحدكم الموت لضر أصابه، فإن كان لابد فاعلاً فليقل: اللهم أحيني ما كانت الحياة خيراً لي وتوفني إذا كانت الوفاة خيراً لي ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தின் காரணமாக மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். அவ்வாறு (மரணத்தை) விரும்பியே ஆகவேண்டும் என்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டால்,

'அல்லாஹும்ம அஹ்யினீ மா கானதில் ஹயாத்து கைரன் லீ, வதவஃஃப்ஃஃபனீ இதா கானதில் வஃஃபாத்து கைரன் லீ'

(இறைவா! வாழ்வு எனக்கு நன்மையாக இருக்கும்வரை என்னை வாழ வைப்பாயாக; மரணம் எனக்கு நன்மையாக இருக்கும்போது என்னை மரணிக்கச் செய்வாயாக! (ஏனெனில், எது எனக்குச் சிறந்தது என்பதை நீயே நன்கறிந்தவன்))

என்று அவர் கூறட்டும்".

(புகாரி, முஸ்லிம்)

41

وعن أبي عبد الله خباب بن الأرت رضي الله عنه قال: شكونا إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو متوسد بردة له في ظل الكعبة، فقلنا: ألا تستنصر لنا ألا تدعو لنا؟ فقال: قد كان من قبلكم يؤخذ الرجل فيحفر له في الأرض فيجعل فيها ثم يؤتى بالمنشار فيوضع على رأسه

فيجعل نصفين، ويمشط بأمشاط من الحديد ما دون لحمه وعظمه، ما يصده ذلك عن دينه، والله ليتمن الله هذا الأمر حتى يسير الراكب من صنعاء إلى حضرموت لا يخاف إلا الله والذئب على غنمه، ولكنكم تستعجلون" ((رواه البخاري)).

அபூ அப்தில்லாஹ் கப்பாப் பின் அல்-அரத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டோம். அப்போது அவர்கள் கஃபாவின் நிழலில் தமது போர்வையைத் தலையணையாக வைத்துச் சாய்ந்திருந்தார்கள். நாங்கள், "எங்களுக்காக (அல்லாஹ்விடம்) நீங்கள் உதவி தேட மாட்டீர்களா? எங்களுக்காகப் பிரார்த்திக்க மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டோம்.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களில் ஒரு மனிதர் பிடிக்கப்பட்டு, அவருக்காகப் பூமியில் குழி தோண்டப்பட்டு, அதில் அவர் வைக்கப்படுவார். பின்னர் ரம்பம் கொண்டு வரப்பட்டு அவரது தலையின் மீது வைக்கப்பட்டு, அவர் இரண்டு துண்டுகளாகப் பிளக்கப்படுவார். இரும்புச் சீப்புகளால் அவரது சதையையும் எலும்பையும் ஊடுருவி (உள்ளே) சீவப்படுவார். ஆயினும், இது அவரைத் தன் மார்க்கத்திலிருந்து திருப்பிவிடவில்லை.
அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ் இந்தக் காரியத்தை (இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை) முழுமைப்படுத்துவான். எந்த அளவிற்கென்றால், ஒரு பயணி ஸன்ஆவிலிருந்து ஹத்ரமவ்த் வரை பயணம் செய்வார்; அவர் அல்லாஹ்வையும், தன் ஆடுகளின் விஷயத்தில் ஓநாயையும் தவிர வேறெதற்கும் அஞ்சமாட்டார். ஆனால், நீங்கள் தான் அவசரப்படுகிறீர்கள்."

(நூல்: அல்-புகாரி)

42

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: لما كان يوم حنين آثر رسول الله صلى الله عليه وسلم ناساً في القسمة، فأعطى الأقرع بن حابس مائة من الإبل، وأعطى عيينة بن حصن مثل ذلك، وأعطى ناساً من أشراف العرب وآثرهم يومئذ في القسمة. فقال رجل: والله إن هذه قسمة ما عدل فيها، وما أريد فيها وجه الله، فقلت: والله لأخبرن رسول الله صلى الله عليه وسلم، فأتيته فأخبرته بما قال: فتغير وجهه حتى كان كالصرف. ثم قال فمن يعدل إذا لم يعدل الله ورسوله؟ ثم قال: يرحم الله موسى قد أوذي بأكثر من هذا فصبر. فقلت: لا جرم لا أرفع إليه بعدها حديثاً. ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஹுனைன் (போர்) நாளில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (போர்ச்) செல்வங்களைப் பங்கிடுவதில் சிலருக்கு முன்னுரிமை அளித்தார்கள். அல்-அக்ரஃ பின் ஹாபிஸ் என்பவருக்கு நூறு ஒட்டகங்களைக் கொடுத்தார்கள்; உயைனா பின் ஹிஸ்ன் என்பவருக்கும் அதுபோன்றே கொடுத்தார்கள். மேலும் அரபியக் குலத்தலைவர்கள் சிலருக்கும் அந்தப் பங்கீட்டில் முன்னுரிமை அளித்தார்கள். அப்போது ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்தப் பங்கீட்டில் நீதி செலுத்தப்படவில்லை; இதில் அல்லாஹ்வின் திருப்தி நாடப்படவில்லை" என்று கூறினார். நான், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதை நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவிப்பேன்" என்று கூறினேன். நான் அவர்களிடம் சென்று அவர் சொன்னதைத் தெரிவித்தேன். (அதைக் கேட்டதும்) அவர்களின் முகம் (கோபத்தால்) சிவந்து மாறியது. பிறகு அவர்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் நீதி செய்யாவிட்டால், வேறு யார் தான் நீதி செய்வார்?" என்று கூறினார்கள். மேலும், "மூஸா (அலை) அவர்கள் மீது அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக! அவர்கள் இதை விட அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் பொறுமை காத்தார்கள்" என்று கூறினார்கள். நான், "நிச்சயமாக இதற்குப் பிறகு இது போன்ற எந்தச் செய்தியையும் நான் அவர்களிடம் கொண்டு செல்லமாட்டேன்" என்று கூறிக்கொண்டேன்.

(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

43

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا أراد الله بعبده خيراً عجل له العقوبة في الدنيا، وإذا أراد الله بعبده الشر أمسك عنه بذنبه حتى يوافي به يوم القيامة".

وقال النبي صلى الله عليه وسلم: "إن عظم الجزاء مع عظم البلاء، وإن الله تعالى إذا أحب قوماً ابتلاهم، فمن رضي فله الرضى، ومن سخط فله السخط" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் தனது அடியாருக்கு நன்மையை நாடினால், அவனுக்கான தண்டனையை இவ்வுலகிலேயே விரைந்துவிடுகிறான். ஆனால், தனது அடியாருக்கு அவன் தீமையை நாடினால், அவனது பாவத்திற்கான தண்டனையை (இவ்வுலகில் வழங்காமல்) நிறுத்தி வைத்து, மறுமை நாளில் அவனுக்கு (முழுமையாகக்) கொடுக்கிறான்."

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக மகத்தான கூலி, மகத்தான சோதனையுடன் (இணைந்து) உள்ளது. அல்லாஹ் ஒரு கூட்டத்தாரை நேசித்தால் அவர்களைச் சோதிக்கிறான். எனவே, எவர் (அச்சோதனையைக் கண்டு) திருப்தி கொள்கிறாரோ அவருக்கு (அல்லாஹ்வின்) திருப்தி உண்டு. எவர் அதிருப்தி கொள்கிறாரோ அவருக்கு (அல்லாஹ்வின்) கோபம் உண்டு."

(திர்மிதீ, இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தினார்கள்).

44

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان ابن لأبي طلحة رضي الله عنه يشتكي، فخرج أبو طلحة، فقبض الصبي، فلما رجع أبو طلحة قال: ما فعل ابني؟ قالت أم سليم وهي أم الصبي: هو أسكن ما كان، فقربت إليه العشاء فتعشى، ثم أصاب منها، فلما فرغ قالت: واروا الصبي، فلما أصبح أبو طلحة أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم فأخبره، فقال: "أعرستم الليلة؟" قال: نعم، قال: "اللهم بارك لهما، فولدت غلاماً، فقال لي أبو طلحة: احمله حتى تأتي به النبي صلى الله عليه وسلم، وبعث معه بتمرات، فقال: "أمعه شيء؟" قال: نعم، تمرات فأخذها النبي صلى الله عليه وسلم فمضغها، ثم أخذها من فيه فجعلها في فيّ الصبي، ثم حنكه وسماه عبد الله. ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: مات ابن لأبي طلحة بن أم سليم، فقالت لأهلها لا تحدثوا أبا طلحة بابنه حتى أكون أنا أحدثه، فجاء فقربت إليه عشاءً فأكل وشرب، ثم تصنعت له أحسن ما كانت تصنع قبل ذلك، فوقع بها، فلما أن رأت أنه قد شبع وأصاب منها قالت: يا أبا طلحة، أرأيت لو أن قوماً أعاروا عاريتهم أهل بيت فطلبوا عاريتهم، ألهم أن يمنعوهم؟ قال: لا، فقالت: فاحتسب ابنك. قال: فغضب، ثم قال: تركتني حتى إذا تلطخت أخبرتني بابني؟! فانطلق حتى أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم فأخبره بما كان، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "بارك الله في ليلتكما" قال: فحملت، قال وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم في سفر وهي معه، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أتى المدينة من سفر لا يطرقها طروقاً فدنوا من

المدينة، فضربها المخاض، فاحتبس عليها أبو طلحة، وانطلق رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يقول أبو طلحة: إنك لتعلم يا رب أنه يعجبني أن أخرج مع رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا خرج، وأدخل معه إذا دخل، وقد احتبست بما ترى، تقول أم سليم: يا أبا طلحة ما أجد الذي كنت أجد، انطلق، فانطلقنا، وضربها المخاض حين قدما فولدت غلاماً. فقالت لي أمي: يا أنس لا يرضعه أحد حتى تغدو به على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فلما أصبح احتملته فانطلقت به إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم. وذكر تمام الحديث.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு மகன் இருந்தார்; அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அபூ தல்ஹா (ரழி) வெளியே சென்றிருந்த போது அந்தச் சிறுவன் (இறைவனால்) கைப்பற்றப்பட்டான் (இறந்துவிட்டான்). அபூ தல்ஹா திரும்ப வந்ததும், "என் மகன் என்ன செய்கிறான்?" என்று கேட்டார். சிறுவனின் தாயார் உம்மு சுலைம் (ரழி), "அவன் முன்பிருந்ததை விட மிகவும் அமைதியாக இருக்கிறான் (இப்போது அவனுக்கு எந்த வலியும் இல்லை)" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவருக்கு இரவு உணவை வைத்தார். அவர் சாப்பிட்டார். பிறகு அவருடன் அவர் (உடலுறவு) கொண்டார். அவர் (தேவையை முடித்து) ஓய்ந்ததும், "சிறுவனை நல்லடக்கம் செய்யுங்கள்" என்று (உம்மு சுலைம்) கூறினார்.

விடிந்ததும் அபூ தல்ஹா (ரழி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (நடந்த) விஷயத்தைக் கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இன்றிரவு நீங்கள் இருவரும் (உடலுறவு கொண்டு) உறவு கொண்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "யா அல்லாஹ்! இவர்கள் இருவருக்கும் பரக்கத் செய்வாயாக!" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். பிறகு அவர் (உம்மு சுலைம்) ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். அபூ தல்ஹா (ரழி) என்னிடம், "நீ இக்குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் செல்லும் வரை இவரைச் சுமந்துகொள்" என்று கூறினார். அவருடன் சில பேரீச்சம்பழங்களையும் கொடுத்தனுப்பினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவருடன் ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம், பேரீச்சம்பழங்கள்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை வாங்கி மென்று, பிறகு தன் வாயிலிருந்து அதை எடுத்து குழந்தையின் வாயில் வைத்து, குழந்தையின் ஈறுகளில் தடவி (தஹ்னிக் செய்து), அவருக்கு ‘அப்துல்லாஹ்’ என்று பெயரிட்டார்கள்.
(புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது:
உம்மு சுலைம் (ரழி) அவர்களுக்குப் பிறந்த அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்களின் மகன் இறந்துவிட்டான். உம்மு சுலைம் தன் குடும்பத்தாரிடம், "நானே அபூ

தல்ஹாவிடம் பேசும் வரை, நீங்கள் யாரும் அவரிடம் அவருடைய மகனைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள்" என்று கூறினார். அவர் வந்தார். அவருக்கு இரவு உணவை வைத்தார். அவர் சாப்பிட்டுப் பருகினார். பிறகு அவருக்காகத் தன்னை முன்பை விட அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டார். அவர் அவளுடன் (உடலுறவு) கொண்டார். அவர் வயிறு நிரம்பி, அவளுடனான தேவையை முடித்ததைக் கண்டபோது, உம்மு சுலைம் அவரிடம், "அபூ தல்ஹாவே! சொல்லுங்கள், ஒரு கூட்டத்தார் ஒரு வீட்டாரிடம் ஒரு பொருளை இரவலாகக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு தமது பொருளைத் திரும்பக் கேட்டால், அதைத் தர மறுப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டா?" என்று கேட்டார். அவர், "இல்லை" என்றார். உடனே அவர், "அப்படியானால், உமது மகனுக்காக (இறைவனிடம்) நன்மையை எதிர்பாருங்கள் (அவன் இறந்துவிட்டான்)" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டு அவர் கோபமடைந்தார். பிறகு, "நான் (உடலுறவால்) அசுத்தமாகும் வரை என்னை விட்டுவிட்டு, பிறகு என் மகனைப் பற்றிச் சொல்கிறாயே?" என்று கூறினார். பிறகு அவர் கிளம்பி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து நடந்ததைத் தெரிவித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உங்கள் இருவரின் இந்த இரவில் பரக்கத் செய்வானாக!" என்று கூறினார்கள். அவர் (அறிவிப்பாளர் அனஸ்) கூறினார்: அவர் (உம்மு சுலைம்) கர்ப்பமானார்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்தில் இருந்தார்கள். அவர்களுடன் உம்மு சுலைமும் இருந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து மதீனாவுக்குத் திரும்பும்போது, இரவில் (நகருக்குள்) நுழைய மாட்டார்கள் (மக்களுக்கு சிரமம் கொடுக்காமல்). அவர்கள் மதீனாவை நெருங்கியபோது, உம்மு சுலைமுக்கு பிரசவ வலி ஏற்பட்டது. எனவே அபூ தல்ஹா அவருடன் தங்கிவிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள்.
அபூ தல்ஹா (ரழி), "இறைவா! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே செல்லும்போது அவர்களுடன் செல்வதையும், அவர்கள் நுழையும்போது அவர்களுடன் நுழைவதையும் நான் விரும்புவதை நீ அறிவாய். ஆனால், நீ பார்க்கும் இந்த நிலைமையால் நான் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.
அப்போது உம்மு சுலைம், "அபூ தல்ஹாவே! முன்பு நான் உணர்ந்த (வலியின்) தீவிரத்தை இப்போது காணவில்லை. எனவே செல்லுங்கள்" என்று கூறினார். நாங்கள் புறப்பட்டோம். அவர்கள் (மதீனாவை) அடைந்ததும் அவருக்கு மீண்டும் பிரசவ வலி வந்து ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். என் தாயார் (உம்மு சுலைம்) என்னிடம், "அனஸ்! காலையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இக்குழந்தையைக் கொண்டு செல்லும் வரை யாரும் இதற்குப் பாலூட்டக் கூடாது" என்று கூறினார். விடிந்ததும் நான் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். (ஹதீஸின் மீதிப் பகுதி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது).

45

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ليس الشديد بالصرعة، إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மல்யுத்தத்தில் (பிறரை) வீழ்த்துபவர் பலசாலி அல்லர். மாறாக, கோபத்தின் போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே பலசாலி ஆவார்."

46

وعن سليمان بن صرد رضي الله عنه قال: كنت جالساً مع النبي صلى الله عليه وسلم، ورجلان يستبان، وأحدهما قد احمر وجهه، وانتفخت أوداجه. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إني لأعلم كلمة لو قالها لذهب عنه ما يجد، لو قال: أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ذهب منه ما يجد". فقالوا له: إن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "تعوذ بالله من الشيطان الرجيم" ((متفق عليه)).

சுலைமான் இப்னு சுரத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, இரண்டு மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் முகம் சிவந்து, அவரது கழுத்து நரம்புகள் புடைத்திருந்தன. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எனக்கு ஒரு வார்த்தை தெரியும்; அதை அவர் கூறினால், அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் (கோபம்) நீங்கிவிடும். அவர், 'அஊது பில்லாஹி மினஷ்-ஷைத்தானிர்-ரஜீம்' (விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறினால், அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலை நீங்கிவிடும்" என்று கூறினார்கள். உடனே அவர் (சுலைமான் இப்னு சுரத்), அம்மனிதரிடம் கூறினார்: "நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள், 'விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுவீராக' என்று கூறினார்கள்." (முத்தஃபகுன் அலைஹி)

47

وعن معاذ بن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من كظم غيظاً، وهو قادر على أن ينفذه، دعاه الله سبحانه وتعالى على رؤوس الخلائق يوم القيامة حتى يخيره من الحور العين ما شاء ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

முஆத் இப்னு அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் கோபத்தை (அதன் விளைவுகளை) செயல்படுத்த சக்தி இருந்தும் அதனை அடக்கிக் கொள்கிறாரோ, மறுமை நாளில், உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் அவரைப் படைப்பினங்கள் அனைவரின் முன்னிலையிலும் அழைத்து, அவர் விரும்பிய ஹூர் அல்-ஐன் (சுவர்க்கக் கன்னியர்களில்) இருந்து தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பை வழங்குவான்.”

48

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم: أوصني، قال: "لا تغضب" فردد مراراً، قال: "لاتغضب" رواه البخاري.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'கோபப்படாதீர்கள்' என்று கூறினார்கள். அவர் (அதே கேள்வியை) பலமுறை திரும்பக் கேட்டார், (ஒவ்வொரு முறையும்) அவர்கள், 'கோபப்படாதீர்கள்' என்றே பதிலளித்தார்கள்.

49

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما يزال البلاء بالمؤمن والمؤمنة في نفسه وولده وماله حتى يلقى الله تعالى وما عليه خطيئة ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரான ஆணுக்கும், ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரான பெண்ணுக்கும், அவருடைய உடலிலும் (சுயத்திலும்), பிள்ளைகளிடமும், செல்வத்திலும் சோதனைகள் (அல்லது துன்பங்கள்) தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருக்கும். இதன் மூலம் அவர் உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வை எந்தப் பாவமும் இல்லாத நிலையில் சந்திப்பார்.

50

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قدم عيينة بن حصن فنزل على ابن أخيه الحر بن قيس، وكان من النفر الذين يدنيهم عمر رضي الله عنه، وكان القراء أصحاب مجلس عمر رضي الله عنه ومشاورته كهولاً كانوا أو شباناً، فقال عيينة لابن أخيه: يا ابن أخي لك وجه

عند هذا الأمير فاستأذن لي عليه، فاستأذن فأذن عمر. فلما دخل قال: هِيَ يا ابن الخطاب، فوالله ما تعطينا الجزل ولا تحكم فينا بالعدل، فغضب عمر رضي الله عنه حتى همّ أن يوقع به. فقال له الحر: يا أمير المؤمنين إن الله تعالى قال لنبيه صلى الله عليه وسلم: { خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين } ((الأعراف: 199)). وإن هذا من الجاهلين، والله ما جاوزها عمر حين تلاها، وكان وقافاً عند كتاب الله تعالى. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

உயைனா பின் ஹிஸ்ன் (மதீனாவுக்கு) வந்து, (அப்போது) உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்களில் ஒருவரான தன் சகோதரரின் மகன் ஹுர் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்களிடம் தங்கினார்கள். (அக்காலத்தில்) குர்ராக்கள் (எனப்படும் குர்ஆன் ஓதுபவர்கள்), முதியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இளைஞர்களாக இருந்தாலும் சரி, உமர் (ரழி) அவர்களின் அவையில் வீற்றிருப்பவர்களாகவும், அவருடன் கலந்தாலோசிப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

உயைனா தன் சகோதரரின் மகனிடம், ‘‘என் சகோதரரின் மகனே! இந்தத் தலைவரிடம் (உமரிடம்) உமக்கு ஒரு செல்வாக்கு உள்ளது. எனவே, அவரிடம் செல்ல எனக்கு அனுமதி பெற்றுத் தருவீராக!’’ என்று கேட்டார்கள். ஹுர் (ரழி) அவர்கள் அனுமதி கேட்டார்கள்; உமர் (ரழி) அவர்களும் அனுமதி வழங்கினார்கள்.

உயைனா உள்ளே நுழைந்ததும், ‘‘(திடீரெனக் கோபத்துடன்) ஓ கத்தாபின் மகனே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீர் எங்களுக்கு (செல்வத்தை) வாரி வழங்குவதுமில்லை, எங்களிடம் நீதியாகத் தீர்ப்பளிப்பதுமில்லை’’ என்று கூறினார். உமர் (ரழி) அவர்கள் கோபமடைந்து, அவரைத் தண்டிக்க முனைந்தார்கள்.

அப்போது ஹுர் (ரழி) அவர்கள், "நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவரே! அல்லாஹ் தன் தூதரிடம் (ஸல்) கூறினான்:

"குத் தில் அஃப்வ வஃமுர் பில் உர்ஃபி வ அஃரிழ் அனில் ஜாஹிலீன்"

(பொருள்: "மன்னிப்பைக் கடைப்பிடிப்பீராக, நன்மையை ஏவுவீராக, அறிவீனர்களைப் புறக்கணித்துவிடுவீராக") (அல்குர்ஆன் 7:199).

நிச்சயமாக இவர் அறிவீனர்களில் ஒருவர்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ஹுர் (ரழி) அவர்கள் அதை ஓதிக்காட்டியபோது உமர் (ரழி) அவர்கள் அவ்வசனத்தை (ஒருபோதும்) மீறிச் செயல்படவில்லை. மேலும், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் வேதத்திற்கு

(கட்டுப்பட்டு) அதிகம் நின்று நிதானிப்பவராக இருந்தார்கள்.

51

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إنها ستكون بعدي أثرة وأمور تنكرونها! قالوا: يا رسول الله فما تأمرنا؟ قال: تؤدون الحق الذي عليكم، وتسألون الله الذي لكم ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எனக்குப் பிறகு (ஆட்சியாளர்கள்) தமக்கே முன்னுரிமை அளித்துக்கொள்வதையும், நீங்கள் வெறுக்கும் விஷயங்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்." (நபித்தோழர்கள்), "(அத்தகைய சூழ்நிலைகளில்) நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "உங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுங்கள்; உங்கள் உரிமைகளை அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

52

وعن أبي يحيى أسيد بن حضير رضي الله عنه أن رجلاً من الأنصار قال: يا رسول الله ألا تستعملني كما استعملت فلاناً فقال: إنكم ستلقون بعدي أثرة، فاصبروا حتى تلقوني على الحوض ((متفق عليه)).

அபூ யஹ்யா உஸைத் பின் ஹுளைர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அன்சாரிகளில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் இன்னாரை நியமித்தது போன்று என்னையும் (ஒரு பதவிக்கு) நியமிக்க மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக எனக்குப் பிறகு (உங்களைவிட மற்றவர்களுக்கு) முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவதை (அதாவது, உலகாதாயப் பதவிகள் மற்றும் செல்வங்களில் அநீதியான பாகுபாட்டை) நீங்கள் காண்பீர்கள். ஆகவே, (அதை) ஹவ்ழ் தடாகத்தில் என்னைச் சந்திக்கும் வரை நீங்கள் பொறுமையாக இருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

53

وعن أبي إبراهيم عبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم في بعض أيامه التي لقي فيها العدو، انتظر حتى إذا مالت الشمس قام فيهم فقال: "يا أيها

الناس لا تتمنوا لقاء العدو، واسألوا الله العافية، فإذا لقيتموهم فاصبروا، واعلموا أن الجنة تحت ظلال السيوف" ثم قال النبي صلى الله عليه وسلم: "اللهم منزل الكتاب ومجري السحاب، وهازم الأحزاب، اهزمهم وانصرنا عليهم" ((متفق عليه)) وبالله التوفيق.

அபூ இப்ராஹீம் அப்துல்லாஹ் பின் அபூ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (போரில்) எதிரியைச் சந்தித்த நாட்களுள் ஒன்றில், சூரியன் சாயும் வரை காத்திருந்து, பின்னர் மக்களிடையே எழுந்து நின்று கூறினார்கள்: "மக்களே! எதிரியைச் சந்திப்பதை விரும்பாதீர்கள்; அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்பை (ஆஃபியத்தை)க் கேளுங்கள். ஆனால், நீங்கள் அவர்களைச் சந்தித்தால் பொறுமையுடன் இருங்கள். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாகச் சொர்க்கம் வாள்களின் நிழல்களின் கீழே இருக்கிறது."
பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள்: "(யா அல்லாஹ்!) வேதத்தை அருளியவனே! மேகங்களை இயக்குபவனே! (எதிரிக்) கூட்டங்களைத் தோற்கடிப்பவனே! அவர்களைத் தோற்கடிப்பாயாக! அவர்களுக்கு எதிராக எங்களுக்கு உதவி செய்வாயாக!"
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

- باب الصدق.

உண்மை

54

فالأول عن ابن مسعود رضي الله عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الصدق يهدي إلى البر وإن البر يهدي إلى الجنة، وإن الرجل ليصدق حتى يكتب عند الله صديقاً، وإن الكذب يهدي إلى الفجور، وإن الفجور يهدي إلى النار، وإن الرجل ليكذب حتى يكتب عند الله كذاباً ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக உண்மை, நற்செயல்களுக்கு (மற்றும் நற்குணங்களுக்கு) வழிவகுக்கிறது; நிச்சயமாக நற்செயல்கள் சொர்க்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒரு மனிதர் உண்மையே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்; இறுதியில் அல்லாஹ்விடம் அவர் 'உண்மையாளர்' (சத்தியவான்) என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார். நிச்சயமாக பொய், தீமைகளுக்கு (பாவங்களுக்கும், அறக்கேடுகளுக்கும்) வழிவகுக்கிறது; நிச்சயமாக தீமைகள் நரகத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒரு மனிதர் பொய்யே

பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்; இறுதியில் அல்லாஹ்விடம் அவர் 'பெரும் பொய்யர்' என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

55

الثاني: عن أبي محمد الحسن بن علي بن أبي طالب، رضي الله عنهما، قال: حفظت من رسول الله، صلى الله عليه وسلم: دع ما يريبك إلى ما لا يريبك؛ فإن الصدق طمأنينة، والكذب ريبةٌ ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

அபூ முஹம்மத் (அல்-ஹசன் இப்னு அலி இப்னு அபீ தாலிப்) (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பின்வரும் வார்த்தைகளை நான் மனனமிட்டேன்: “உனக்குச் சந்தேகமளிப்பதை விட்டுவிட்டு, சந்தேகமற்றதை நாடு. ஏனெனில், உண்மை மன அமைதியாகும்; பொய் சந்தேகம் (அல்லது குழப்பம்) ஆகும்.”

(இதை திர்மிதீ அறிவித்து, இது ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.)

56

الثالث: عن أبي سفيان صخر بن حرب، رضي الله عنه، في حديثه الطويل في قصة هرقل، قال هرقل: فماذا يأمركم -يعني النبي صلى الله عليه وسلم- قال أبو سفيان: قلت: يقول: اعبدوا الله وحده لا تشركوا به شيئاً، واتركوا ما يقول آباؤكم، ويأمرنا بالصلاة، والصدق، والعفاف، والصلة ((متفق عليه)).

அபூ சுஃப்யான் சக்ர் பின் ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள், ஹெராக்ளியஸ் பற்றிய தனது விரிவான ஹதீஸில் கூறியதாவது:

ஹெராக்ளியஸ், “அவர் - அதாவது நபி (ஸல்) அவர்கள் - உங்களுக்கு என்ன கட்டளையிடுகிறார்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அபூ சுஃப்யான் கூறினார்: “நான் (பின்வருமாறு) கூறினேன்: அவர் சொல்கிறார்: ‘அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கு எதனையும் இணையாக்காதீர்கள்; உங்கள் முன்னோர்கள் சொல்வதை (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்கு முரணான நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள்) விட்டுவிடுங்கள்.’ மேலும் தொழுகை, உண்மை,

கற்பொழுக்கம் மற்றும் உறவுகளைப் பேணி வாழ்தல் ஆகியவற்றை அவர் எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.''

(முத்தஃபக்குன் அலைஹி)

57

الرابع: عن أبي ثابت، وقيل أبي سعيد، وقيل أبي الوليد، سهل بن حنيف، وهو بدري، رضي الله عنه، أن النبي، صلى الله عليه وسلم، قال: من سأل الله، تعالى، الشهادة بصدق بلغه الله منازل الشهداء، وإن مات على فراشه ((رواه مسلم)).

சஹ்ல் பின் ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் அல்லாஹ்விடம் உண்மையான மனதுடன் ஷஹாதத்தை (வீரமரணத்தை) வேண்டுகிறாரோ, அவர் தனது படுக்கையில் இறந்த போதிலும், ஷஹீத்களின் பதவிகளுக்கு அல்லாஹ் அவரைச் சேர்த்துவிடுவான்.''

58

الخامس: عن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: غزا نبي من الأنبياء صلوات الله وسلامه عليهم فقال لقومه: لا يتبعني رجل ملك بضع امرأة. وهو يريد أن يبني بها ولما يبن بها، ولا أحد بنى بيوتا لم يرفع سقوفها، ولا أحد اشترى غنما أو خلفات وهو ينتظر أولادها. فغزا فدنا من القرية صلاة العصر أو قريباً من ذلك، فقال للشمس: إنك مأمورة وأنا مأمور، اللهم احبسها علينا، فحبست حتى فتح الله عليه، فجمع الغنائم، فجائت -يعني النار- لتأكلها فلم تطعمها، فقال: إن فيكم غلولاً، فليبايعني من كل قبيلةٍ رجل، فلزقت يد رجل بيده فقال: فيكم الغلول، فلتبايعني قبيلتك، فلزقت يد رجلين أو ثلاثة بيده فقال: فيكم الغلول: فجاؤوا برأس مثل رأس بقرة من الذهب، فوضعها فجاءت النار فأكلتها، فلم تحل الغنائم لأحد قبلنا، ثم أحل الله لنا الغنائم لما رأى ضعفنا وعجزنا فأحلها لنا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபிமார்களில் ஒரு நபி (அலை) அவர்கள் புனிதப் போருக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் தம் சமூகத்தாரிடம், 'ஒரு பெண்ணை மணமுடித்து, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள விரும்பி, இன்னும் அவ்வாறு செய்யாதவர்; அல்லது வீடுகளைக் கட்டி, இன்னும் அவற்றின் கூரைகளை அமைத்து முடிக்காதவர்; அல்லது ஆடுகளையோ கர்ப்பிணி ஒட்டகங்களையோ வாங்கி, அவற்றின் குட்டிகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் (ஆகியோர்) என்னைப் பின்தொடர வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, அவர்கள் போருக்குச் சென்று, 'அஸ்ர்' தொழுகை நேரத்தில் அல்லது அதற்கு நெருக்கமான நேரத்தில் ஒரு ஊரை நெருங்கினார்கள். அப்போது அவர்கள் சூரியனை நோக்கி, 'நீயும் (இறைவனின்) கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவள்; நானும் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவன். **"அல்லாஹும்ம இஹ்பிஸ்ஹா அலைனா"** (யா அல்லாஹ்! எங்களுக்காக இதைத் தடுத்து நிறுத்துவாயாக!)' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வெற்றியை அளிக்கும் வரை அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

அவர்கள் போரில் கிடைத்த பொருட்களைச் சேகரித்தார்கள். அவற்றை உண்பதற்காக (வானிலிருந்து) நெருப்பு வந்தது; ஆனால் அது அவற்றை உண்ணவில்லை. அப்போது அவர்கள், 'உங்களில் (போர்ப் பொருட்களில்) மோசடி நடந்துள்ளது. எனவே ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒரு நபர் என்னிடம் பைஅத் (வாக்குறுதி) கொடுக்கட்டும்' என்று கூறினார்கள். (அவ்வாறு செய்தபோது) ஒருவரின் கை அந்த நபியின் கையுடன் ஒட்டிக்கொண்டது. அப்போது அந்த நபி, 'மோசடி உன்னிடம்தான் உள்ளது. எனவே உன் கோத்திரத்தார் அனைவரும் என்னிடம் வாக்குறுதி அளிக்கட்டும்' என்றார்கள். அப்போது இரண்டு அல்லது மூன்று பேருடைய கைகள் அந்த நபியின் கையுடன் ஒட்டிக்கொண்டன. அந்த நபி, 'மோசடி உங்களிடம்தான் உள்ளது' என்று கூறினார்கள்.

உடனே அவர்கள் பசுவின் தலை போன்ற ஒரு தங்கத் தலையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை (மொத்தப் பொருட்களுடன்) வைத்தபோது, நெருப்பு வந்து அவற்றை உண்டுவிட்டது. (இதைக் கூறிவிட்டு நபி (ஸல்) அவர்கள்,) 'நமக்கு முன்னிருந்த எவருக்கும் போரில் கிடைக்கும் பொருட்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பின்னர் நமது பலவீனத்தையும் இயலாமையையும் அல்லாஹ் கண்டபோது, அதை நமக்கு ஆகுமாக்கினான்' என்று கூறினார்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது).

59

السادس: عن أبي خالد حكيم بن حزام. رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : البيعان بالخيار مالم يتفرقا، فإن صدقا وبينا بورك لهما في بيعهما، وإن كتما وكذبا لمحقت بركة بيعهما ((متفق عليه)).

அபூ காலித் ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் இருவரும் (ஒரே இடத்திலிருந்து) பிரியாத வரை (வியாபாரத்தை உறுதி செய்வதற்கோ அல்லது ரத்து செய்வதற்கோ ஆன) விருப்ப உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் இருவரும் உண்மையைப் பேசி, (பொருளின் தன்மைகளையும், குறைகளையும்) தெளிவுபடுத்தினால், அவர்களுடைய வியாபாரத்தில் பரக்கத் (அருள்வளம்) வழங்கப்படும். ஆனால் அவர்கள் (குறைகளை) மறைத்து, பொய் சொன்னால், அவர்களுடைய வியாபாரத்தின் பரக்கத் (அருள்வளம்) அழிக்கப்பட்டுவிடும்."

-باب المراقبة

விழிப்புணர்வு

60

وأما الأحاديث؛ فالأول: عن عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، قال بينما نحن جلوس عند رسول الله، صلى الله عليه وسلم ذات يوم إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، حتى جلس إلى النبي، صلى الله عليه وسلم، فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه وقال: يا محمد أخبرني عن الإسلام، فقال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً. قال صدقت. فعجبنا له يسأله ويصدقه! قال: فأخبرني عن الإيمان. قال أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره. قال صدقت. قال فأخبرني عن الإحسان. قال أن تعبد الله كأنك تراه؛ فإن لم تكن تراه فإنه يراك. قال: فأخبرني عن الساعة. قال: ما المسؤول عنها بأعلم من السائل. قال: فأخبرني عن أماراتها قال: أن تلد الأمة ربتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان. ثم انطلق، فلبثت ملياً، ثم قال: يا عمر أتدري من السائل؟ قلت: الله ورسوله أعلم. قال: فإنه جبريل أتاكم يعلمكم أمر دينكم ((رواه مسلم)).

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு நாள் நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது, வெண்மையான ஆடைகளை அணிந்த, அடர் கருப்பு நிறத் தலைமுடி கொண்ட ஒருவர் எங்களிடம் வந்தார். அவரிடம் பயணத்தின் எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை; எங்களில் எவருக்கும் அவரைத் தெரியவில்லை. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்து, தனது முழங்கால்களை நபி (ஸல்) அவர்களின் முழங்கால்களுடன் சேர்த்து வைத்து, தனது இரு உள்ளங்கைகளையும் தனது தொடைகளின் மீது வைத்துக்கொண்டார்.

பிறகு அவர், "முஹம்மதே! இஸ்லாம் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இஸ்லாம் என்பது, வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், முஹம்மத் இறைவனின் தூதர் என்றும் நீங்கள் சாட்சி கூறுவதும், தொழுகையை நிலைநிறுத்துவதும், ஜகாத் வழங்குவதும், ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பதும், உங்களால் இயன்றால் கஅபா ஆலயத்திற்குச் சென்று ஹஜ் செய்வதும் ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு அவர், "நீங்கள் உண்மையே கூறினீர்கள்" என்றார்.
அவர் கேள்வி கேட்பதையும், பிறகு (பதிலைக் கேட்டு) அதை உண்மைப்படுத்துவதையும் கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டோம்.

பின்னர் அவர், "ஈமான் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய வானவர்களையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும், இறுதி நாளையும் நம்புவதும், விதியின் நன்மையையும் தீமையையும் நம்புவதும் ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு அவர், "நீங்கள் உண்மையே கூறினீர்கள்" என்றார்.

பின்னர் அவர், "இஹ்ஸான் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பார்ப்பது போன்றே அவனை வணங்குவதாகும். நீங்கள் அவனைப் பார்க்காவிட்டாலும், அவன் உங்களைப் பார்க்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர், "மறுமை நாளைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அது பற்றி கேள்வி கேட்கப்படுபவர், கேள்வி கேட்பவரை விட அதிகம் அறிந்தவர் அல்லர்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
அவர், "அதன் அடையாளங்களைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஓர் அடிமைப் பெண் தன் எஜமானியைப் பெற்றெடுப்பதும், காலில் செருப்பணியாத, ஆடையற்ற, ஏழை ஆடு மேய்ப்பவர்கள் உயரமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் போட்டியிடுவதையும் நீர் காண்பீர்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர் சென்றுவிட்டார். நான் சிறிது நேரம் (அமைதியாக) இருந்தேன். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமரே! கேள்வி கேட்டவர் யார் என்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.
நான், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்று கூறினேன்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர்தான் ஜிப்ரீல். உங்களுக்கு உங்கள் மார்க்கத்தைக் கற்றுத் தருவதற்காக உங்களிடம் வந்தார்" என்று கூறினார்கள்."

61

الثاني: عن أبي ذر جندب بن جنادة، وأبي عبد الرحمن معاذ بن جبل، رضي الله عنهما، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: اتق الله حيثما كنت وأتبع السيئة الحسنة تمحها، وخالق الناس بخلق حسن ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ தர் ஜுன்தப் பின் ஜுனாதா (ரழி) மற்றும் அபூ அப்துர் ரஹ்மான் முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நீர் எங்கிருந்தாலும் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்வீராக (அவனைப் பயந்து, அவனது கட்டளைகளைப் பேணி நடப்பீராக)! தீமையைத் தொடர்ந்து நன்மையைச் செய்வீராக! அது அத்தீமையை அழித்துவிடும். மேலும் மக்களிடத்தில் நற்குணத்துடன் நடந்து கொள்வீராக!"
(இதை திர்மிதீ அறிவித்து, இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

62

الثالث: عن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: "كنت خلف النبي، صلى الله عليه وسلم، يوماً فقال: "يا غلام إني أعلمك كلمات: "احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم: أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء، لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لم يضروك بشيء إلا بشيء قد كتبه الله عليك؛ رفعت الأقلام، وجفت الصحف" ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு நாள், நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் (வாகனத்தில்) அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது அவர்கள், “சிறுவனே! நான் உனக்கு சில

விஷயங்களைக் கற்றுத் தருகிறேன். அல்லாஹ்வின் (கட்டளைகளையும், வரம்புகளையும்) பேணி நடந்துகொள், அவன் உன்னைப் பாதுகாப்பான். அல்லாஹ்வின் (உரிமைகளையும், நினைவையும்) பேணி வா, அவன் உனக்குத் துணையாக இருப்பான் (உனது தேவைகளில் உன்னுடன் இருப்பான்). நீ கேட்டால், அவனிடம் மட்டுமே கேள்; நீ உதவி தேடினால், அல்லாஹ்விடம் மட்டுமே உதவி தேடு. மேலும் நினைவில் கொள், மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு உனக்கு ஏதேனும் நன்மை செய்ய விரும்பினால், அல்லாஹ் உனக்கென ஏற்கனவே விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்த நன்மையையும் அவர்களால் உனக்குச் செய்துவிட முடியாது; மேலும், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி உனக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்ய விரும்பினால், அல்லாஹ் உனக்கு எதிராக ஏற்கனவே விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்தத் தீங்கையும் அவர்களால் உனக்குச் செய்துவிட முடியாது. எழுதுகோல்கள் உயர்த்தப்பட்டு விட்டன, மேலும் மை காய்ந்து விட்டது.”

அத்-திர்மிதீ, அவர்கள் இதை ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

63

الرابع: عن أنس رضي الله عنه قال: إنكم لتعملون أعمالاً هي أدق في أعينكم من الشعر، كنا نعدها على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم من الموبقات ((رواه البخاري))

'وقال: الموبقات المهلكات'.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நிச்சயமாக நீங்கள் சில செயல்களைச் செய்கிறீர்கள்; அவை உங்கள் பார்வையில் ஒரு முடியை விடவும் அற்பமானவையாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனால், நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அவற்றை அழிவுக்குரிய (பெரும்) பாவங்களாகக் கருதினோம்."
நூல்: அல்-புகாரி
மேலும் அவர் கூறினார்: "'அல்-மூபிகாத்' (என்பது) அழிவை உண்டாக்குபவை (ஆகும்)."

64

الخامس: عن أبي هريرة، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: إن الله تعالى يغار، وغيرة الله، تعالى، أن يأتي المرء ما حرم الله عليه ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்

கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் ரோஷம் கொள்கிறான் (தனது புனிதமான கட்டளைகள் மீறப்படுவதை வெறுக்கிறான்). அல்லாஹ் தடைசெய்தவற்றை ஒரு மனிதன் செய்வதுதான் அல்லாஹ்வின் ரோஷமாகும்."

65

السادس: عن أبي هريرة رضي الله عنه أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: إن ثلاثة من بني إسرائيل: أبرص، وأقرع، وأعمى، أراد الله أن يبتليهم فبعث إليهم ملكاً، فأتى الأبرص فقال: أي شيء أحب إليك؟ قال: لون حسن، وجلد حسن، ويذهب عني الذى قد قذرني الناس؛ فمسحه فذهب عنه قذره وأعطي لونا حسناً. قال: فأي المال أحب إليك؟ قال: الإبل –أو قال البقر– شك الرواي– فأعطي ناقة عشراء، فقال: بارك الله لك فيها.

فأتى الأقرع فقال: أي شيء أحب إليك؟ قال: شعر حسن، ويذهب عني هذا الذى قذرني الناس، فمسحه فذهب عنه وأعطي شعراً حسناً. قال: فأي المال أحب إليك؟ قال: البقر، فأعطي بقرة حاملاً، وقال بارك الله لك فيها.

فأتي الأعمى فقال: أي شيء أحب إليك؟ قال: أن يرد الله إلي بصري فأبصر الناس، فمسحه فرد الله إليه بصره. قال: فأي المال أحب إليك؟ قال: الغنم، فأعطي شاة والداً. فأنتج هذان وولد هذا، فكان لهذا واد من الإبل، ولهذا واد من البقر، ولهذا واد من الغنم.

ثم إنه أتى الأبرص في صورته وهيئته، فقال له: رجل مسكين وابن سبيل قد انقطعت بي الحبال في سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله ثم بك، أسألك بالذي أعطاك اللون الحسن، والجلد الحسن، والمال، بعيراً أتبلغ به في سفري، فقال: الحقوق كثيرة. فقال: كأني أعرفك، ألم تكن أبرص يقذرك الناس فقيراً، فأعطاك الله؟! فقال: إنما ورثت هذا المال كابراً عن كابر، فقال: إن كنت كاذباً فصيرك الله إلى ما كنت.

وأتى الأقرع، فقال له مثل ما قال لهذا، ورد عليه مثل ما رد هذا، فقال إن كنت كاذبا فصيرك الله إلى ما كنت.

وأتى الأعمى في صورته وهيئته، فقال: رجل مسكين وابن سبيل انقطعت بي الحبال في

سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله ثم بك، أسألك بالذي رد عليك بصرك شاة أتبلغ بها في سفري؟ فقال: قد كنت أعمى فرد الله بصري، فخذ ما شئت ودع ما شئت، فوالله ما أجهدك اليوم بشيء أخذته لله عز وجل فقال: أمسك عليك مالك فإنما ابتليتم، فقد رضي الله عنك، وسخط على صاحبيك ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பனூ இஸ்ராயீல் சமுதாயத்தாரில் மூன்று பேர் இருந்தனர்: ஒருவர் தொழுநோயாளர், ஒருவர் வழுக்கைத் தலையர், மற்றொருவர் பார்வையற்றவர். அல்லாஹ் அவர்களைச் சோதிக்க நாடி, அவர்களிடம் ஒரு வானவரை அனுப்பினான்.

அந்த வானவர் தொழுநோயாளரிடம் வந்து, 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'நல்ல நிறமும், அழகான தோலும் வேண்டும்; மக்கள் என்னை அருவருப்பாகக் கருதும் இந்நிலை என்னைவிட்டு நீங்க வேண்டும்' என்றார். உடனே வானவர் அவரைத் தடவினார்; அவரிடமிருந்த அந்த அருவருப்பான நிலை நீங்கி, அவருக்கு நல்ல நிறமும் அழகான தோலும் வழங்கப்பட்டது. பிறகு வானவர், 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமான செல்வம் எது?' என்று கேட்டார். அவர் 'ஒட்டகம்' என்றார் - அல்லது 'மாடு' என்றார்; இதில் அறிவிப்பாளருக்குச் சந்தேகம் உள்ளது. அவருக்குப் பத்து மாதச் சினையான ஒட்டகம் ஒன்று வழங்கப்பட்டது. 'அல்லாஹ் இதில் உமக்கு அருள்வளம் (பரக்கத்) செய்வானாக' என்று வானவர் கூறினார்.

பிறகு வானவர் வழுக்கைத் தலையரிடம் வந்து, 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?' என்று கேட்டார். அவர், 'அழகான முடியும், மக்கள் என்னை அருவருப்பாகக் கருதும் இந்நிலை என்னைவிட்டு நீங்க வேண்டும்' என்றார். வானவர் அவரைத் தடவினார்; அது அவரைவிட்டு நீங்கியது; அவருக்கு அழகான முடி வழங்கப்பட்டது. 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமான செல்வம் எது?' என்று வானவர் கேட்டார். அவர் 'மாடு' என்றார். அவருக்குச் சினையான பசு ஒன்று வழங்கப்பட்டது. 'அல்லாஹ் இதில் உமக்கு அருள்வளம் (பரக்கத்) செய்வானாக' என்று வானவர் கூறினார்.

பிறகு வானவர் பார்வையற்றவரிடம் வந்து, 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?' என்று கேட்டார். அவர், 'அல்லாஹ் என் பார்வையை எனக்குத் திருப்பியளிக்க வேண்டும்; அதன் மூலம் நான் மக்களைப் பார்க்க வேண்டும்' என்றார். வானவர் அவரைத் தடவினார்; அல்லாஹ் அவருக்குப் பார்வையைத் திருப்பியளித்தான். 'உனக்கு மிகவும் விருப்பமான செல்வம் எது?' என்று வானவர் கேட்டார். அவர் 'ஆடு' என்றார். அவருக்கு குட்டியுடன் கூடிய ஆடு ஒன்று வழங்கப்பட்டது.

பிறகு (அவர்களுடைய) ஒட்டகங்களும் மாடுகளும் குட்டிகளை ஈன்றன, (அவருடைய) ஆடுகளும் குட்டிகளை ஈன்றன. (காலப்போக்கில்) இவருக்கு ஒட்டகங்கள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கும், அவருக்கு மாடுகள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கும், மற்றவருக்கு ஆடுகள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கும் உருவாயின.

பிறகு அந்த வானவர், தொழுநோயாளியிடம் அவரது (பழைய) தோற்றத்திலும் வடிவிலும் வந்து, 'நான் ஓர் ஏழை; வழிப்போக்கன். பயணத்தில் என் பொருளாதாரம் அழிந்துவிட்டது. இன்றைய நாளில் அல்லாஹ்வையும், பிறகு உன்னையும் தவிர என் தேவையை நிறைவேற்ற வேறு கதியில்லை. உனக்கு நல்ல நிறத்தையும், அழகான தோலையும், செல்வத்தையும் வழங்கியவன் பெயரால் உன்னிடம் ஒரு ஒட்டகத்தைக் கேட்கிறேன்; அதைக்கொண்டு நான் என் பயணத்தைத் தொடர்வேன்' என்றார். அதற்கு அவர், '(எனக்குப்) பல கடமைகள் உள்ளன' என்றார். அதற்கு வானவர், 'உன்னை எனக்குத் தெரியும்போல் இருக்கிறதே! மக்கள் அருவருக்கக்கூடிய தொழுநோயாளியாகவும் ஏழையாகவும் நீ இருக்கவில்லையா? பிறகு அல்லாஹ் உனக்கு (செல்வத்தை) வழங்கினான் அல்லவா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'இச்செல்வத்தை நான் என் முன்னோர்களிடமிருந்தே பரம்பரை பரம்பரையாகப் பெற்றேன்' என்றார். அதற்கு வானவர், 'நீ பொய்யனாக இருந்தால், அல்லாஹ் உன்னை பழைய நிலைக்கே மாற்றிவிடுவானாக!' என்று கூறினார்.

பிறகு வானவர் வழுக்கைத் தலையரிடம் (அவரது பழைய தோற்றத்திலும் வடிவிலும்) சென்று, இவரிடம் கூறியது போன்றே கூறினார். அவரும் முன்னவர் அளித்த பதிலையே அளித்தார். எனவே வானவர், 'நீ பொய்யனாக இருந்தால், அல்லாஹ் உன்னை பழைய நிலைக்கே மாற்றிவிடுவானாக!' என்று கூறினார்.

பிறகு வானவர் பார்வையற்றவரிடம், அவரது (பழைய) தோற்றத்திலும் வடிவிலும் சென்று, 'நான் ஓர் ஏழை; வழிப்போக்கன். பயணத்தில் என் பொருளாதாரம் அழிந்துவிட்டது. இன்றைய நாளில் அல்லாஹ்வையும், பிறகு உன்னையும் தவிர என் தேவையை நிறைவேற்ற வேறு கதியில்லை. உன் பார்வையை உனக்குத் திருப்பியளித்தானே அவன் பெயரால் உன்னிடம் ஓர் ஆட்டைக் கேட்கிறேன்; அதைக்கொண்டு நான் என் பயணத்தைத் தொடர்வேன்' என்றார். அதற்கு அவர், 'நிச்சயமாக நான் பார்வையற்றவனாக இருந்தேன்; அல்லாஹ் எனக்குப் பார்வையைத் திருப்பியளித்தான். எனவே நீ விரும்பியதை எடுத்துக்கொள்; விரும்பியதை விட்டுவிடு. அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! அல்லாஹ்வுக்காக நீ எடுக்கும் எதற்கும் இன்று நான் உனக்குத் தடை சொல்லமாட்டேன்' என்றார். அதற்கு வானவர், 'உன் செல்வத்தை நீயே வைத்துக்கொள். நீங்கள் அனைவரும் சோதிக்கப்பட்டீர்கள். அல்லாஹ் உன் மீது திருப்தி அடைந்தான்; உன் இரு தோழர்கள் மீதும் கோபம் கொண்டான்' என்று கூறினார்."

66

السابع: عن أبي يعلى شداد بن أوس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الكيس من دان نفسه، وعمل لما بعد الموت، والعاجز من أتبع نفسه هواها، وتمنى على الله ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "புத்திசாலி என்பவர், தம்மைத் தாமே கணக்குக் கேட்டு (கட்டுப்படுத்தி), மரணத்திற்குப் பின் (தமக்கு) பயனளிக்கும் நல்லறங்களைச் செய்பவரே ஆவார்; அறிவீனமானவர் என்பவர், தம் மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றி நடந்துவிட்டு, பிறகு அல்லாஹ்விடம் (செயலற்ற) வீணான ஆசைகளை வேண்டுபவரே ஆவார்".

67

الثامن: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حسن إسلام المرء تركه ما لا يعنيه ((حديث حسن رواه الترمذي وغيره))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தனக்குத் தேவையற்றதை (அல்லது சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களை) விட்டுவிடுவதே அவரின் இஸ்லாமின் அழகாகும்."

68

التاسع: عن عمر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يسأل الرجل فيم ضرب امرأته ((رواه أبو دواد وغيره)).

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தன் மனைவியை ஏன் அடித்தார் என்று அவரிடம் கேட்கப்படக் கூடாது (ஏனெனில் அது கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான தனிப்பட்ட விஷயமாகும், இதில் அநாவசியமாக தலையிடக் கூடாது)."

- باب التقوى

இறைபக்தி

69

وأما الأحاديث فالأول: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قيل: يا رسول الله من أكرم الناس؟ قال: "أتقاهم". فقالوا: ليس عن هذا نسألك، قال: "فيوسف نبي الله بن نبي الله بن نبي الله بن خليل الله" قالوا: ليس عن هذا نسألك، قال: "فعن معادن العرب تسألوني؟ خيارهم في الجاهلية خيارهم في الإسلام إذا فقهوا": ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! மனிதர்களிலேயே மிகவும் கண்ணியமானவர் யார்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அவர்களில் மிகவும் இறையச்சம் உள்ளவரே" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "நாங்கள் இதைப் பற்றி தங்களிடம் கேட்கவில்லை (அதாவது, இறையச்சம் என்ற பொதுவான கண்ணியத்தைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை)" என்றார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் (ஸல்), "அப்படியானால், அல்லாஹ்வின் நபியும், அல்லாஹ்வின் நபியின் மகனும், அல்லாஹ்வின் நபியின் மகனும், அல்லாஹ்வின் உற்ற நண்பரின் (இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின்) மகனுமான யூசுஃப் (அலை) அவர்களாவார்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "நாங்கள் இதைப் பற்றி தங்களிடம் கேட்கவில்லை (அதாவது, நபிமார்களின் பரம்பரை கண்ணியத்தைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை)" என்றார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் (ஸல்), "அப்படியானால் அரபுகளின் குலங்களைப் பற்றியா என்னிடம் கேட்கிறீர்கள்? அறியாமைக் காலத்தில் அவர்களில் சிறந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், மார்க்க விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் இஸ்லாத்திலும் சிறந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

70

الثاني: عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الدنيا حلوة خضرة، وإن الله مستخلفكم فيها فينظر كيف تعملون، فاتقوا الدنيا واتقوا النساء؛ فإن أول فتنة بني إسرائيل كانت في النساء ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இவ்வுலகம் இனிமையும் பசுமையும் கொண்டது (அதாவது, கவர்ச்சிகரமானது). மேலும், அல்லாஹ் உங்களை அதில் பிரதிநிதிகளாக (அல்லது பொறுப்பாளர்களாக) நியமித்து, நீங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கிறான். ஆகவே, இவ்வுலகம் (தரும் மயக்கங்கள்) குறித்தும் பெண்கள் (மூலம் வரும் சோதனைகள்) குறித்தும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில், பனூ இஸ்ராயீலர்களின் முதல் சோதனை பெண்கள் விஷயத்தில்தான் இருந்தது."

71

الثالث: عن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يقول: اللهم إني أسألك الهدى والتقى والعفاف والغنى ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்:
"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கல் ஹுதா வத்துகா வல்அஃபாஃப வல்கினா (யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் நேர்வழியையும், இறையச்சத்தையும், மானத்தைப் பாதுகாத்தலையும், போதுமென்ற மனத்தையும் கேட்கிறேன்)".
(முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

72

الرابع: عن أبي طريف عدي بن حاتم الطائي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من حلف على يمين ثم رأى أتقى لله منها فليأت التقوى ((رواه مسلم)).

அபூ ஊரீஃப் அதீ இப்னு ஹாதிம் அத்தாயீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யாரேனும் ஒரு சத்தியம் செய்துவிட்டு, பிறகு அதைவிட இறையச்சத்தில் சிறந்த ஒன்றைக் கண்டால், அவர் அந்த இறையச்சமானதையே செய்யட்டும் (மற்றும் தனது சத்தியத்தை முறித்து அதற்குரிய பரிகாரத்தைச் செய்யட்டும்)."

73

الخامس: عن أبي أمامة صدي بن عجلان الباهلي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يخطب في حجة الوداع فقال: اتقوا الله، وصلوا خمسكم، وصوموا شهركم، وأدوا زكاة أموالكم، وأطيعوا أمراءكم، تدخلوا جنة ربكم" ((رواه الترمذي، في آخر كتاب الصلاة وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ உமாமா ஸுதை பின் அஜ்லான் அல்பாஹிலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஹஜ்ஜத்துல் விதா பேருரையின் போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள்; உங்கள் ஐவேளை ஸலாத்தை (தொழுகையை) நிறைவேற்றுங்கள்; (ரமளான்) மாதத்தில்

ஸவ்ம் (நோன்பு) நோருங்கள்; உங்கள் செல்வங்களுக்கு ஜகாத் கொடுங்கள்; மேலும் உங்கள் தலைவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) உங்கள் ரப்பின் ஜன்னத்தில் (சொர்க்கத்தில்) நுழைவீர்கள்".
(நூல்: திர்மிதி, அவர் இதனை ஹசன் ஸஹீஹ் என்று கூறியுள்ளார்).

-باب اليقين والتوكل

அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான நம்பிக்கையும் முழுமையான நம்பிக்கையும்

74

فالأول عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عرضت علي الأمم، فرأيت النبي ومعه الرهيط، والنبي ومعه الرجل والرجلان، والنبي وليس معه أحد إذ رفع لي سواد عظيم فظننت أنهم أمتي، فقيل لى: هذا موسى وقومه، ولكن انظر إلى الأفق، فنظرت فإذا سواد عظيم، فقيل لى، انظر إلى الأفق الآخر، فإذا سواد عظيم، فقيل لي: هذه أمتك، ومعهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب" ثم نهض فدخل منزله، فخاض الناس في أولئك الذين يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب، فقال بعضهم: فلعلهم الذين صحبوا رسول الله صلى الله عليه وسلم، وقال بعضهم: فلعلهم الذين ولدوا في الإسلام، فلم يشركوا بالله شيئاً- وذكروا أشياء- فخرج عليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "ما الذي تخوضون فيه؟" فأخبروه فقال: "هم الذين لا يرقون، ولا يسترقون ولا يتطيرون، وعلى ربهم يتوكلون" فقام عكاشة بن محصن فقال: ادع الله أن يجعلني منهم، فقال: "أنت منهم" ثم قام رجل آخر فقال: ادع الله أن يجعلني منهم فقال: "سبقك بها عكاشة". ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எனக்கு (முந்தைய) சமுதாயங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. ஒரு நபியை நான் கண்டேன்; அவருடன் ஒரு சிறு கூட்டம் இருந்தது. இன்னொரு நபியுடன் ஒருவரோ அல்லது இரண்டு பேரோ இருந்தனர். மற்றொரு நபியுடன் யாருமே இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் எனக்கு ஒரு பெரும் கூட்டம் உயர்த்திக் காட்டப்பட்டது. அவர்கள் என் சமுதாயத்தினர் என்று நான் எண்ணினேன். அப்போது என்னிடம், 'இது மூஸாவும் அவர்களின்

சமுதாயமும் ஆகும். ஆனால் அடிவானத்தைப் பாருங்கள்' என்று கூறப்பட்டது. நான் பார்த்தேன்; அங்கே ஒரு பெரும் கூட்டம் இருந்தது. பிறகு என்னிடம், 'வேறொரு அடிவானத்தைப் பாருங்கள்' என்று கூறப்பட்டது. அங்கும் ஒரு பெரும் கூட்டம் இருந்தது. அப்போது என்னிடம், 'இவர்களே உமது சமுதாயத்தினர். இவர்களுடன் எழுபதாயிரம் பேர் உள்ளனர்; அவர்கள் விசாரணையின்றியும், வேதனையின்றியும் சொர்க்கம் செல்வார்கள்' என்று கூறப்பட்டது."

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து தமது வீட்டிற்குள் சென்றுவிட்டார்கள். விசாரணையின்றியும் வேதனையின்றியும் சொர்க்கம் செல்பவர்கள் யார் என்பது குறித்து மக்கள் விவாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்களில் சிலர், "ஒருவேளை அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களாக இருக்கலாம்" என்று கூறினார்கள். வேறு சிலர், "ஒருவேளை அவர்கள் இஸ்லாத்தில் பிறந்து, அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காதவர்களாக இருக்கலாம்" என்று கூறினர்—இன்னும் பலவாறாகப் பேசிக்கொண்டனர்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வந்து, "எதைப் பற்றி நீங்கள் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் விஷயத்தைத் தெரிவித்தனர். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவர்கள் (தமக்காக) ருக்யா செய்யமாட்டார்கள்; (பிறரிடம் தமக்காக) ருக்யா செய்யும்படி கோரமாட்டார்கள்; சகுனம் பார்க்கமாட்டார்கள்; தங்கள் இறைவன் மீதே நம்பிக்கை வைப்பார்கள்."

உடனே உக்காஷா பின் மிஹ்ஸன் (ரலி) எழுந்து, "என்னை அவர்களில் ஒருவராக ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அவர்களைச் சேர்ந்தவரே" என்றார்கள். பிறகு மற்றொரு மனிதர் எழுந்து, "என்னை அவர்களில் ஒருவராக ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவ்விஷயத்தில் உக்காஷா உம்மை முந்திவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

75

الثاني: عن ابن عباس رضي الله عنهما أيضاً أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول: اللهم لك أسلمت وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك أنبت، وبك خاصمت. اللهم أعوذ بعزتك، لا إله إلا أنت أن تضلني، أنت الحي الذي لا تموت، والجن والإنس يموتون ((متفق عليه)). ((وهذا لفظ مسلم، واختصره البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரளியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்திப்பவர்களாய் இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹும்ம லக அஸ்லம்லு, வபிக ஆமன்து, வ அலைக்க தவக்கல்து, வ இலைக்க அனப்து, வபிக காஸம்து. அல்லாஹும்ம அஊது பிஇஸ்ஸதிக, லா இலாஹ இல்லா அன்த்த, அன் துளில்லனீ. அன்த்தல் ஹய்யுல்லதீ லா தமூது, வல்ஜின்னு வல்இன்ஸு யமூதூன்."

பொருள்: "யா அல்லாஹ்! உனக்கே நான் அடிபணிந்தேன்; உன்னையே நான் ஈமான் கொண்டேன்; உன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்தேன்; உன் பக்கமே நான் திரும்பினேன்; உனது உதவியைக் கொண்டே நான் (சத்தியத்திற்காக) வழக்காடினேன். யா அல்லாஹ்! உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீ என்னை வழிதவறச் செய்துவிடாதபடி, உனது வல்லமையைக் கொண்டு நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீயே ஒருபோதும் மரணிக்காத உயிருள்ளவன்; ஆனால், ஜின்களும் மனிதர்களும் இறந்துவிடுவார்கள்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்).

76

الثالث: عن ابن عباس رضي الله عنهما أيضاً قال: "حسبنا الله ونعم الوكيل، قالها إبراهيم صلى الله عليه وسلم حين ألقي في النار، وقالها محمد صلى الله عليه وسلم حين قالوا: إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا: حسبنا الله ونعم الوكيل: ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும் கூறினார்கள்:

“ஹஸ்புனல்லாஹு வநிஃமல் வகீல்” (அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் போதுமானவன்; அவனே சிறந்த பொறுப்பேற்பவன்).

இதை இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் நெருப்பில் வீசப்பட்டபோது கூறினார்கள். அவ்வாறே முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடமும், “(எதிரிகளான) மக்கள் உங்களுக்கெதிராகத் திரண்டு விட்டார்கள்; எனவே அவர்களுக்கு அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறப்பட்டபோது, (அந்தச் செய்தி) அவர்களின் ஈமானை (இறைநம்பிக்கையை) அதிகப்படுத்தியது. மேலும் அவர்கள், “ஹஸ்புனல்லாஹு வநிஃமல் வகீல்” என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி)

77

الرابع: عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: يدخل الجنة أقوام أفئدتهم مثل أفئدة الطير ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பறவைகளின் உள்ளங்களைப் போன்ற உள்ளங்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தினர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் மீது முழு நம்பிக்கை கொண்ட, மென்மையான, தூய்மையான உள்ளம் கொண்டவர்கள்)."

78

الخامس: عن جابر رضي الله عنه أنه غزا مع النبي صلى الله عليه وسلم قبل نجد، فلما قفل رسول الله صلى الله عليه وسلم قفل معهم، فأدركتهم القائلة في واد كثير العضاه، فنزل رسول الله صلى الله عليه وسلم، وتفرق الناس يستظلون بالشجر، ونزل رسول الله صلى الله عليه وسلم تحت سمرة، فعلق بها سيفه، ونمنا نومة، فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم يدعونا، وإذا عنده أعرابي فقال: إن هذا اخترط علي سيفي وأنا نائم، فاستيقظت وهو في يده صلتا، قال: من يمنعك مني؟ قلت: الله–ثلاثا ولم يعاقبه وجلس. ((متفق عليه)).

وفي رواية: قال جابر: كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم بذات الرقاع: فإذا أتينا على شجرة ظليلة تركناها لرسول الله صلى الله عليه وسلم، فجاء رجل من المشركين، وسيف رسول الله صلى الله عليه وسلم معلق بالشجرة، فاخترطه فقال: تخافني؟ قال: لا قال: فمن يمنعك مني؟ قال: الله.

وفي رواية أبي بكر الإسماعيلي في صحيحه: قال: من يمنعك مني؟ قال: الله قال: فسقط السيف من يده، فأخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم السيف فقال: من يمنعك مني؟ فقال كن خير آخذ، فقال تشهد أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله؟ قال: لا، ولكني أعاهدك أن لا أقاتلك ولا أكون مع قوم يقاتلونك، فخلى سبيله، فأتى أصحابه فقال: جئتكم من عند خير الناس.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நஜ்த் திசையில் ஒரு போர்ப் பயணத்தில் சென்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திரும்பியபோது, நானும் அவர்களுடன் திரும்பினேன். முள்மரங்கள் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கில் மதிய நேர ஓய்வு எங்களை அடைந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கினார்கள்; மக்கள் மரங்களின் நிழலைத் தேடிப் பிரிந்து சென்றனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு 'ஸமுரா' (முள்) மரத்தின் கீழ் இறங்கி, அதில் தங்கள் வாளைத் தொங்கவிட்டார்கள். நாங்கள் சற்று உறங்கினோம். திடீரென்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை அழைத்தார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு அருகில் ஒரு கிராமப்புற அரபி இருந்தார்.

அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது இவர் என் வாளை எனக்கு எதிராக உருவினார். நான் விழித்தபோது, அது உறையிலிருந்து உருவப்பட்ட நிலையில் அவர் கையில் இருந்தது. அவர், 'என்னிடம் இருந்து உன்னை யார் காப்பார்?' என்று கேட்டார். நான் 'அல்லாஹ்' என்று மூன்று முறை கூறினேன்." அவர்கள் (ஸல்) அவரைத் தண்டிக்கவில்லை; அவர் அமர்ந்துகொண்டார். (புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில், ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் 'தாத்துர் ரிகா' போர்ப் பயணத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். நாங்கள் ஒரு நிழல் தரும் மரத்திற்கு வந்தபோது, அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காக (ஓய்வெடுக்க) விட்டுவிட்டோம். (அப்போது) இணைவைப்பவர்களில் ஒருவர் வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாள் மரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர் அதை உருவிக்கொண்டு, "என்னைக்கண்டு பயப்படுகிறீரா?" என்று கேட்டார். அவர்கள் (ஸல்), "இல்லை" என்றார்கள். அவர், "அப்படியானால் என்னிடமிருந்து உன்னை யார் காப்பார்?" என்று கேட்டார். அவர்கள் (ஸல்), "அல்லாஹ்" என்று கூறினார்கள்.

அபூ பக்ர் அல்-இஸ்மாயிலீ அவர்களின் அறிவிப்பில்:
அவர் கேட்டார்: "என்னிடம் இருந்து உன்னை யார் காப்பார்?" அவர்கள் (ஸல்), "அல்லாஹ்" என்று கூறினார்கள். உடனே அவர் கையிலிருந்து வாள் கீழே விழுந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாளைப் பிடித்துக் கொண்டு, "என்னிடம் இருந்து உன்னை யார் காப்பார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "(வாளைப்) பிடிப்பவரில் சிறந்தவராக இருப்பீராக (அதிகாரம் கையில் வந்ததும் கருணை காட்டுவீராக)" என்றார்.

அவர்கள் (ஸல்), "வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் நீ சாட்சி கூறுவாயா?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர், "இல்லை; ஆனால் நான் உங்களுடன் போரிட மாட்டேன் என்றும், உங்களுடன் போரிடுபவர்களுடன் சேரமாட்டேன் என்றும் உங்களிடம் உடன்படிக்கை செய்கிறேன்" என்றார்.
நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைச் செல்ல அனுமதித்தார்கள். அவர் தனது தோழர்களிடம் சென்று, "நான் மனிதர்களிலேயே மிகச் சிறந்த

ஒருவரிடமிருந்து உங்களிடம் வந்துள்ளேன்" என்று கூறினார்.

79

السادس: عن عمر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لو أنكم تتوكلون على الله حق توكله لرزقكم كما يرزق الطير، تغدو خماصاً وتروح بطاناً ((رواه الترمذي، وقال حديث حسن)).

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது (முழுமையான) உண்மையான தவக்குல் (நம்பிக்கை, சார்ந்து வாழ்தல்) வைப்பீர்களாயின், பறவைகளுக்கு அவன் உணவளிப்பதைப் போன்று உங்களுக்கும் நிச்சயமாக உணவளிப்பான். அவை காலையில் பசியுடன் (கூடுகளை விட்டு) சென்று, மாலையில் வயிறு நிரம்பியவையாகத் திரும்புகின்றன."

அத்-திர்மிதீ இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என தரம் பிரித்தார்கள்.

80

السابع: عن أبي عمارة البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا فلان إذا أويت إلى فراشك فقل: اللهم أسلمت نفسي إليك، ووجهت وجهي إليك: وفوضت أمري إليك، وألجأت ظهري إليك، رغبة ورهبة إليك، لا ملجأ ولا منجى منك إلا إليك، آمنت بكتابك الذي أنزلت، ونبيك الذي أرسلت؛ فإنك إن مت من ليلتك مت على الفطرة، وإن أصبحت أصبت خيراً ((متفق عليه)).

அபு உமாரா அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இன்னாரே! நீர் உமது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது இவ்வாறு கூறுவீராக:
'யா அல்லாஹ்! நான் என் ஆன்மாவை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன்; என் முகத்தை உன் பக்கம் திருப்பினேன்; என் காரியங்களை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன்; என் முதுகை (உன் பாதுகாப்பில்) உன்னிடம் சாய்த்தேன்; (இது) உன்னிடமுள்ள ஆசையாலும் (உன் தண்டனை குறித்த) அச்சத்தாலும் ஆகும். உன்னிடமிருந்து தப்பிக்கவோ, ஒதுங்கவோ உன்னைத் தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை. நீ இறக்கியருளிய உனது வேதத்தையும், நீ அனுப்பிய உனது நபியையும் நான் நம்புகிறேன்.'
ஏனெனில், (இவ்வாறு கூறி) நீர் அன்றிரவு மரணித்தால் இயற்கையான தூய மார்க்கத்தில் (ஃபித்ராவில்) மரணிப்பீர். நீர் (உயிருடன்) காலைப் பொழுதை

அடைந்தால் நன்மையை அடைவீர்.”

81

الثامن: عن أبي بكر الصديق رضي الله عنه عن عبد الله بن عثمان بن عامر بن عمر بن كعب بن سعد بن تيم بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب القرشي التيمي رضي الله عنه – وهو وأبوه وأمه صحابة، رضي الله عنهم – قال: نظرت إلى أقدام المشركين ونحن في الغار وهم على رؤوسنا فقلت يا رسول الله لو أن أحدهم نظر تحت قدمية لأبصرنا. فقال: ما ظنك يا أبا بكر باثنين الله ثالثهما ((متفق عليه)).

அபூபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் குகையில் இருந்தபோது, எங்களுக்குத் தலைக்கு மேலே இருந்த இணைவைப்பாளர்களின் பாதங்களை நான் பார்த்தேன். அப்போது நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்களில் எவரேனும் ஒருவர் தனது கால்களுக்குக் கீழே பார்த்தால், அவர் நம்மைப் பார்த்துவிடுவார்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அபூபக்ரே! அல்லாஹ்வை மூன்றாமவராகக் கொண்ட இருவர் குறித்து நீர் என்ன நினைக்கிறீர்?' என்று கூறினார்கள்."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

82

التاسع: عن أم المؤمنين أم سلمة، واسمها هند بنت أبي أمية حذيفة المخزومية، رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا خرج من بيته قال: بسم الله، توكلت على الله، اللهم إني أعوذ بك أن أضل أو أضل، أو أزل أو أزل، أو أظلم أو أظلم، أو أجهل أو يجهل علي ((حديث صحيح رواه أبو داود، والترمذي وغيرهما بأسانيد صحيحة)). ((قال الترمذي: حديث حسن صحيح، وهذا لفظ أبي داود)).

நம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை உம்மு ஸலமா (ரழி), அவர்களின் இயற்பெயர் ஹிந்த் பின்த் அபீ உமைய்யா ஹுதைஃபா அல்-மக்ஸூமியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டிலிருந்து வெளியேறும் போதெல்லாம், “பிஸ்மில்லாஹ் (அல்லாஹ்வின் பெயரால் (தொடங்குகிறேன்)), தவக்கல்து அலல்லாஹ் (அல்லாஹ்வின் மீது நான் நம்பிக்கை வைக்கிறேன்). அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க அன் அதில்ல அவ் உதல்ல (யா அல்லாஹ்! நான் வழிதவறுவதிலிருந்தும் அல்லது (பிறரால்) வழிதவறச் செய்யப்படுவதிலிருந்தும்), அவ் அஸில்ல

அவ் உஸல்ல (அல்லது நான் (மார்க்கத்தில்) சறுக்குவதிலிருந்தும் அல்லது (பிறரால்) சறுக்க வைக்கப்படுவதிலிருந்தும்), அவ் அழ்லிம அவ் உழ்லம (அல்லது நான் அநீதி இழைப்பதிலிருந்தும் அல்லது (பிறரால்) அநீதி இழைக்கப்படுவதிலிருந்தும்), அவ் அஜ்ஹல அவ் யுஜ்ஹல அலய்ய (அல்லது நான் அறியாமையாக (முட்டாள்தனமாக) நடப்பதிலிருந்தும் அல்லது என்மீது (பிறரால்) அறியாமையாக (முட்டாள்தனமாக) நடக்கப்படுவதிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)'' என்று கூறுவார்கள்.

83

العاشر: عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من قال -يعني إذا خرج من بيته-: بسم الله توكلت على الله، ولا حول ولا قوة إلا بالله، يقال له: هديت وكفيت ووقيت، وتنحى عنه الشيطان". رواه أبو داود والترمذي، والنسائي وغيرهم. وقال الترمذي: حديث حسن، زاد أبو داود: "فيقول: -يعني الشيطان- لشيطان آخر: كيف لك برجل قد هدي وكفي ووقي؟".

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தனது வீட்டை விட்டு வெளியேறும்போது: 'பிஸ்மில்லாஹி, தவக்கல்து அலல்லாஹி, வ லா ஹவ்ல வ லா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்' (பொருள்: அல்லாஹ்வின் பெயரால் (நான் புறப்படுகிறேன்); நான் அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கிறேன்; அல்லாஹ்வைக் கொண்டல்லாமல் (பாவத்திலிருந்து விலகுவதற்கோ அல்லது நன்மை செய்வதற்கோ) எந்த சக்தியும் இல்லை, எந்த ஆற்றலும் இல்லை) என்று கூறுவாரோ, அவருக்கு 'நீர் நேர்வழி காட்டப்பட்டீர், போதுமாக்கப்பட்டீர் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்டீர்' என்று கூறப்படும். ஷைத்தான் அவரை விட்டு விலகிவிடுவான்".

இதை அபூதாவூத், அத்-திர்மிதீ மற்றும் அன்-நஸாயீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இந்த ஹதீஸை ஹஸன் என்று வகைப்படுத்தினார்கள்.

அபூ தாவூத் அவர்கள் இந்த கூடுதல் தகவலுடன் அறிவித்தார்கள்: "ஒரு ஷைத்தான் மற்றொரு ஷைத்தானிடம் கூறும்: 'நேர்வழி காட்டப்பட்ட, போதுமாக்கப்பட்ட மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட ஒரு மனிதரை நீ என்ன செய்ய முடியும்?'".

84

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان أخوان على عهد النبي صلى الله عليه وسلم، وكان أحدهما يأتي النبي صلى الله عليه وسلم، والآخر يحترف، فشكا المحترف أخاه للنبي صلى الله عليه وسلم فقال: لعلك ترزق به ((رواه الترمذي بإسناد صحيح على شرط مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் இரு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களின் சபைக்கு (கல்வி கற்பதற்காக) வருபவராக இருந்தார், மற்றவர் தொழில் செய்து பிழைப்பு நடத்தி வந்தார். ஒருமுறை, தொழில் செய்து வந்தவர் மற்ற சகோதரரைப் பற்றி (அவர் பிழைப்பிற்காக உழைக்கவில்லை என்று) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார். அதற்கு அவர்கள், "ஒருவேளை உமக்கு அவர் காரணமாக (அவர் கல்வி கற்பது போன்ற நற்செயல்களில் ஈடுபடுவதன் பரக்கத்தின் மூலம்) வாழ்வாதாரம் வழங்கப்படலாம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அத்-திர்மிதி, இது ஓர் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்டது எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

- باب الاستقامة

நேர்மையும் உறுதிப்பாடும்

85

وعن أبي عمرو، وقيل: أبي عمرة سفيان بن عبد الله رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً غيرك. قال: قل آمنت بالله: ثم استقم ((رواه مسلم)).

ஸுஃப்யான் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! இஸ்லாத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு (போதுமான, விரிவான) வார்த்தையைச் சொல்லுங்கள். அதைப்பற்றி தங்களைத் தவிர வேறு எவரிடமும் நான் கேட்கமாட்டேன்" என்று கேட்டேன்.
அவர் (ஸல்), "'நான் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொண்டேன்' என்று கூறுங்கள்; பின்னர் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, விலக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர்த்து) உறுதியாக நிலைத்திருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

86

وعن أبي هريرة رضي الله عنه: قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قاربوا وسددوا، واعلموا أنه لن ينجو أحد منكم بعمله" قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: "ولا أنا إلا أن يتغمدني الله برحمة منه وفضل" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நல்லறங்களில்) நடுநிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள்; நேர்மையாக நடங்கள். மேலும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்: உங்களில் எவரும் தமது (நற்)செயலால் ஈடேற்றம் பெற முடியாது." அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்களுமா இல்லை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நானும்தான் (இல்லை); அல்லாஹ் தனது கருணையாலும் அருளாலும் என்னை அரவணைத்தாலன்றி!" என்று கூறினார்கள்.

- باب المبادرة إلى الخيرات وحث من توجه لخير على الإقبال عليه بالجد من غير تردد

நற்செயல்களைச் செய்வதில் விரைதல்

87

فالأول: عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بادروا بالأعمال فتناً كقطع الليل المظلم يصبح الرجل مؤمناً ويمسي كافراً أو يمسي مؤمناً ويصبح كافراً، يبيع دينه بعرض من الدنيا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருண்ட இரவின் ஒரு பகுதியைப் போன்ற குழப்பங்கள் (வருவதற்கு முன்) நற்செயல்களைச் செய்வதில் விரைந்து கொள்ளுங்கள். ஒரு மனிதன் காலையில் நம்பிக்கையாளனாக இருந்து மாலையில் நிராகரிப்பாளனாக மாறிவிடுவான்; மாலையில் நம்பிக்கையாளனாக இருந்து காலையில் நிராகரிப்பாளனாக மாறிவிடுவான். அவன் தனது மார்க்கத்தை உலக ஆதாயத்திற்காக விற்றுவிடுவான்." (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

88

الثاني عن أبي سروعة - بكسر السين المهملة وفتحها - عقبة ابن الحارث رضي الله عنه

قال: صليت وراء النبي صلى الله عليه وسلم بالمدينة العصر، فسلم ثم قام مسرعاً فتخطى رقاب الناس إلى بعض حجر نسائه، ففزع الناس من سرعته، فخرج عليهم، فرأى أنهم قد عجبوا من سرعته، قال ذكرت شيئاً من تبر عندنا فكرهت أن يحبسني، فأمرت بقسمته ((رواه البخاري)).

وفي رواية للبخاري: كنت خلفت في البيت تبراً من الصدقة، فكرهت أن أبيته. ((التبر)) قطع ذهب أو فضة

அபு ஸிர்வாஆ உக்பா பின் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருமுறை நான் மதீனாவில் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் அஸ்ர் தொழுகையைத் தொழுதேன். அவர்கள் (தொழுகை முடித்து) ஸலாம் கொடுத்ததும், விரைவாக எழுந்து, மக்களின் பிடிகளைத் தாண்டிச் சென்று, தம் மனைவியர் ஒருவரின் அறைக்குச் சென்றார்கள். அவர்களின் வேகத்தைக் கண்டு மக்கள் திடுக்கிட்டனர். நபி (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வந்தபோது, தமது வேகத்தைக் கண்டு மக்கள் வியப்படைந்திருப்பதைப் பார்த்தார்கள். அப்போது அவர்கள், '(எங்களிடத்தில்) தங்கம் (அல்லது வெள்ளி) கட்டி ஒன்று இருந்தது எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது; அது (என் கவனத்தை ஈர்த்து) என்னைத் தடுத்து வைப்பதை நான் விரும்பவில்லை. எனவே, அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்குமாறு நான் கட்டளையிட்டேன்' என்று கூறினார்கள்."

(நூல்: புகாரி)

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: "நான் வீட்டில் ஸதகாவுக்காகச் சிறிது தங்கம் (அல்லது வெள்ளி) கட்டியை விட்டு வந்திருந்தேன், அதை ஓர் இரவு முழுவதும் வைத்திருக்க நான் விரும்பவில்லை" என்று உள்ளது.

89

الثالث: عن جابر رضي الله عنه قال: قال رجل للنبي صلى الله عليه وسلم يوم أحد: : رَأَيتَ إِنْ قُتِلتُ فَأَيْنَ أَنَا ؟ قَالَ: «فِي الجَنَّةِ» فَأَلْقَى تَمَرَاتٍ كُنَّ فِي يَدِهِ، ثُمَّ قَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ. مُتَّفَقٌ عَلَيهِ

.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
உஹுத் போரின் நாளில் ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் கொல்லப்பட்டால், நான் எங்கே இருப்பேன் என்று நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "சொர்க்கத்தில்" என்று கூறினார்கள். உடனே அவர் தம் கையில் இருந்த பேரீச்சம் பழங்களைத் தூக்கி

எறிந்துவிட்டு, கொல்லப்படும் வரை போரிட்டார்.

90

عن أبي هريرة، قَالَ: جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبيِّ فَقَالَ: يَا رسولَ الله، أيُّ الصَّدَقَةِ أعْظَمُ أجْرَاً؟ قَالَ: «أنْ تَصَدَّقَ وَأنتَ صَحيحٌ شَحيحٌ، تَخْشَى الفَقرَ وتَأْمُلُ الغِنَى، وَلاَ تُمْهِلْ حَتَّى إِذَا بَلَغْتِ الحُلْقُومَ قُلْتَ لِفُلان كذا ولِفُلانٍ كَذا، وقَدْ كَانَ لِفُلانٍ». مُتَّفَقٌ عَلَيهِ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! தர்மங்களிலேயே அதிக நற்கூலி தரக்கூடியது எது?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், “நீங்கள் ஆரோக்கியத்துடனும், (செல்வத்தின் மீது) கஞ்சத்தனத்துடனும் (அல்லது பேராசையுடனும்), வறுமையைப் பற்றி அஞ்சிக்கொண்டும், செல்வந்தராக வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டும் இருக்கும் நிலையில் தர்மம் செய்வதாகும். (உங்கள் உயிர்) தொண்டைக்குழியை அடையும் வரை தாமதப்படுத்த வேண்டாம். (அப்போது) நீங்கள், ‘இது இவருக்கு, இது இவருக்கு’ என்று கூறுவீர்கள். ஆனால், அது ஏற்கெனவே (உமது வாரிசுகளுக்குச் சேர வேண்டிய) இன்னாரின் உடைமையாகிவிட்டது” என்று கூறினார்கள்.

91

الخامس: عن أنس رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أخذ سيفاً يوم أحد فقال: "من يأخذ مني هذا؟ فبسطوا أيديهم، كل إنسان منهم يقول: أنا أنا. قال: "فمن يأخذه بحقه؟" فأحجم القوم، فقال أبو دجانة رضي الله عنه: أنا آخذه بحقه، فأخذه ففلق به هام المشركين. ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உஹுத் போரின் நாளில் ஒரு வாளை எடுத்து, "என்னிடம் இருந்து இதை யார் பெற்றுக்கொள்வார்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் கைகளை நீட்டி, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் "நான்! நான்!" என்று கூறினர். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதற்குரிய உரிமையோடு (அதன் கடமையை நிறைவேற்றும் விதத்தில்) இதை யார் பெற்றுக்கொள்வார்?" என்று கேட்டார்கள். உடனே மக்கள் தயங்கினர். அபூ துஜானா (ரழி) அவர்கள், "அதற்குரிய உரிமையோடு (அதன் கடமையை நிறைவேற்றும் விதத்தில்) நான் அதை எடுத்துக்கொள்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். அவர் அதை எடுத்து, அதைக்

கொண்டு இணைவைப்பாளர்களின் தலைகளைப் பிளந்தார்கள்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

92

السادس: عن الزبير بن عدي قال: أتينا أنس بن مالك رضي الله عنه فشكونا إليه ما نلقى من الحجاج. فقال: اصبروا فإنه لا يأتي زمان إلا والذي بعده شر منه حتى تلقوا ربكم سمعته من نبيكم صلى الله عليه وسلم. ((رواه البخاري)).

அஸ்-ஸுபைர் பின் அதீ அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று, அல்-ஹஜ்ஜாஜிடம் நாங்கள் படும் துன்பங்கள் குறித்து முறையிட்டோம். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “பொறுமையாக இருங்கள். ஏனெனில், உங்கள் ரப்பை நீங்கள் சந்திக்கும் வரை, இனி வரும் ஒவ்வொரு காலமும் அதற்கு முந்தைய காலத்தை விட மோசமானதாகவே இருக்கும். இதை நான் உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றேன்.”

அல்-புகாரி.

93

السابع: عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بادروا بالأعمال سبعاً. هل تنتظرون إلا فقراً منسياً، أو غنى مطغياً، أو مرضاً مفسداً، أو هرماً مفنداً أو موتاً مجهزاً أو الدجال فشر غائب ينتظر، أو الساعة فالساعة أدهى وأمر! ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஏழு காரியங்கள் வருவதற்கு முன்னர் நற்செயல்களைச் செய்வதில் விரைந்து கொள்ளுங்கள்." பின்னர் (எச்சரிக்கை செய்யும் விதமாக) அவர்கள் கூறினார்கள், " (அல்லாஹ்வை) மறக்கச் செய்யும் வறுமையை எதிர்பார்க்கிறீர்களா? அல்லது வரம்பு மீறச் செய்யும் செல்வத்தையா, அல்லது (உடலைச்) செயலிழக்கச் செய்யும் நோயையா, அல்லது புத்தியைப் பேதலிக்கச் செய்யும் தள்ளாமையையா, அல்லது திடீர் மரணத்தையா (அல்லது மறுமை வாழ்வுக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் மரணத்தையா), அல்லது எதிர்பார்க்கப்படும் மறைவானவற்றில் மிகவும் கெட்டவனான அத்-தஜ்ஜாலையா, அல்லது மறுமை நாளையா? மறுமை நாள் மிகவும் கொடியதும், மிகவும் கசப்பானதுமாகும்."

அத்-திர்மிதீ, இதை 'ஹதீஸ் ஹஸன்' என்று வகைப்படுத்தினார்கள்.

94

الثامن: عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال يوم خيبر: "لأعطين هذه الراية رجلا يحب الله ورسوله، يفتح الله على يديه" قال عمر رضي الله عنه: ما أحببت الإمارة إلا يومئذ، فتساورت لها رجاء أن أدعى لها، فدعا رسول الله صلى الله عليه وسلم عليّ بن أبي طالب رضي الله عنه فأعطاه إياها وقال: "أمش ولا تلتفت حتى يفتح الله عليك" فسار علي شيئاً، ثم وقف ولم يلتفت، فصرخ: يا رسول الله، على ماذا أقاتل الناس؟ قال: "قاتلهم حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، فإذا فعلوا ذلك فقد منعوا منك دماءهم وأموالهم إلا بحقها، وحسابهم على الله" ((رواه مسلم)): (14)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

கைபர் போரின் நாளில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிக்கின்ற, (மற்றும்) அவர் கரங்களின் மூலம் அல்லாஹ் வெற்றியைத் தரக்கூடிய ஒரு மனிதரிடம் நிச்சயமாக இந்தக் கொடியை நான் கொடுப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அந்நாளைத் தவிர (வேறெப்போதும்) நான் தலைமைத்துவத்தை விரும்பியதில்லை. நான் அதற்காக அழைக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசையில் (என்னை நான் வெளிப்படுத்தும் விதமாக) எட்டிப் பார்த்தேன். ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அலீ பின் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்களை அழைத்து, அவரிடம் அதை (கொடியை)க் கொடுத்து, "நடந்து செல்லுங்கள்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு வெற்றியைத் தரும் வரை திரும்பிப் பார்க்காதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அலீ (ரழி) அவர்கள் சிறிது தூரம் சென்று, பின்னர் நின்றார்கள்; திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. (அப்படியே), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எதன் அடிப்படையில் மக்களுடன் நான் போரிட வேண்டும்?" என்று உரத்த குரலில் கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் அவர்கள் சாட்சி கூறும் வரை அவர்களுடன் போரிடுவீராக! இதை அவர்கள் செய்துவிட்டால், (இஸ்லாத்தின்) உரிமை(யை முன்னிட்டே) தவிர, தங்கள் இரத்தங்களையும் தங்கள் செல்வங்களையும் உம்மிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். மேலும், அவர்களின் விசாரணை அல்லாஹ்வின் பொறுப்பிலுள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

-باب المجاهدة

அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடுதல்

95

فالأول: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله تعالى قال: من عادى لي وليا فقد آذنته بالحرب. وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضت عليه، وما يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، وإن سألني أعطيته؛ ولئن استعاذني لأعيذنه ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'என் நேசருக்கு யார் பகைமை காட்டுகிறாரோ, அவருடன் நான் போர் பிரகடனம் செய்கிறேன். என் அடியான் என் பக்கம் நெருங்குவதற்குச் செய்யும் வணக்கங்களில், நான் அவன் மீது கடமையாக்கிய ஒன்றே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்; மேலும், என் அடியான் நஃபிலான (கூடுதலான) வணக்கங்களைக் கொண்டு என் பக்கம் நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான், நான் அவனை நேசிக்கும் வரை (அதாவது, அவன் தொடர்ந்து நஃபிலான வணக்கங்களைச் செய்வதன் மூலம் என் அன்பைப் பெறும் வரை). நான் அவனை நேசித்துவிட்டால், அவன் கேட்கும் செவியாகவும், அவன் பார்க்கும் பார்வையாகவும், அவன் பிடிக்கும் கையாகவும், அவன் நடக்கும் காலாகவும் நான் ஆகிவிடுவேன் (அதாவது, அவனது புலன்களையும் செயல்களையும் நான் வழிநடத்தி, அவனுக்குத் தவ்பீக் - நல்வழிப்படுத்துதல் - வழங்குவேன்). அவன் என்னிடம் கேட்டால், நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன்; அவன் என்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினால், நான் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பேன்'."
அல்-புகாரி.

96

الثاني: عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم فيما يرويه عن ربه عز وجل قال: إذا تقرب العبد إلي شبرا تقربت إليه ذراعاً، وإذا تقرب إلي ذراعا تقربت منه باعاً، وإذا أتاني يمشي أتيته هرولة ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனான அல்லாஹ்விடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: "என் அடியான் ஒரு சாண் அளவுக்கு என்னை நெருங்கினால், நான் ஒரு முழம் அளவுக்கு அவனை நெருங்குகிறேன்; அவன் ஒரு முழம் அளவுக்கு என்னை நெருங்கினால், நான் ஒரு பாகம் (இரண்டு கைகளையும் நீட்டிய தூரம்) அளவுக்கு அவனை நெருங்குகிறேன். அவன் என்னை நோக்கி நடந்து வந்தால், நான் அவனை நோக்கி ஓடிச் செல்கிறேன்."

97

الثالث: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس: الصحة، والفراغ ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டு அருட்கொடைகள் உள்ளன; அவற்றில் பலரும் நஷ்டமடைகிறார்கள். (அவை) ஆரோக்கியமும், ஓய்வு நேரமும் ஆகும் (இவ்விரண்டையும் நற்செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் வீணடிப்பதால் ஏற்படும் நஷ்டம்)."

அல்-புகாரி

98

الرابع: عن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يقوم من الليل حتى تنفطر قدماه، فقلت له: لم تصنع هذا يا رسول الله، وقد غفر الله لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر؟! قال: أفلا أحب أن أكون عبدا شكورا؟ ((متفق عليه. هذا لفظ البخاري، ونحوه في الصحيحين من رواية المغيرة بن شعبة)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், அவர்களுடைய பாதங்கள் வெடித்துவிடும் அளவுக்கு இரவில் (தொழுகையில்) நிற்பார்கள். நான் அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களின் முன்சென்ற மற்றும் பின்வரும் பாவங்களை மன்னித்துவிட்ட நிலையில், நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு செய்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “நன்றிமிக்க அடியாராக இருக்க நான் விரும்ப வேண்டாமா?” என்று கூறினார்கள்.

99

الخامس: عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دخل العشر أحيا الليل، وأيقظ أهله، وجد وشد المئزر ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
(ரமழானின்) கடைசிப் பத்து (நாட்கள்/இரவுகள்) வந்துவிட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவை (வணக்கத்தால்) உயிர்ப்பிப்பார்கள்; தம் குடும்பத்தாரை (வணக்கத்திற்காக) விழிக்கச் செய்வார்கள்; (வணக்கத்தில்) தீவிரமாக ஈடுபடுவார்கள்; மேலும் தமது கீழாடையை இறுக்கக் கட்டிக்கொள்வார்கள் (அதாவது, மனைவியருடன் உறவு கொள்வதைத் தவிர்த்து, வணக்கத்தில் முழுமையாக ஈடுபடுவார்கள்).

100

السادس: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المؤمن القوي خير وأحب إلى الله من المؤمن الضعيف وفي كل خير. احرص على ما ينفعك، واستعن بالله ولا تعجز. وإن أصابك شيء فلا تقل: لو أني فعلت كان كذا وكذا، ولكن قل: قدر الله، وما شاء فعل؛ فإن لو تفتح عمل الشيطان ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பலவீனமான இறைநம்பிக்கையாளரை விட வலிமையான இறைநம்பிக்கையாளர் அல்லாஹ்விடம் சிறந்தவரும், மிகவும் பிரியமானவரும் ஆவார். இருவரிடமும் நன்மை இருக்கிறது. உனக்குப் பயனளிப்பதில் நீ பேரார்வம் காட்டு (இம்மை மற்றும் மறுமைக்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களில்). அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடு. ஆற்றலிழந்து விடாதே (சோம்பேறித்தனம் கொள்ளாதே). உனக்கு ஏதேனும் (விரும்பத்தகாத) துன்பம் ஏற்பட்டால், 'நான் இப்படிச் செய்திருந்தால் அப்படி ஆகியிருக்குமே!' என்று கூறாதே. மாறாக, **'கத்த(ர்)ல்லாஹு வமா ஷாஅ ஃபஅல'** (அல்லாஹ் விதித்தான்; அவன் நாடியதைச் செய்தான்) என்று கூறு. ஏனெனில், 'இப்படிச் செய்திருந்தால்' (என்ற சொல்) ஷைத்தானின் செயலுக்கு வாசலைத் திறந்து விடுகிறது".

(முஸ்லிம்)

101

السابع: عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: حجبت النار بالشهوات، وحجبت الجنة

بالمكاره((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நரகம் (மனிதர்களின்) மன இச்சைகளால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது; சொர்க்கம் (மனிதர்களுக்கு) வெறுப்பான காரியங்களால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது."

102

الثامن: عن أبي عبد الله حذيفة بن اليمان، رضي الله عنهما، قال: صليت مع النبي صلى الله عليه وسلم ذات ليلة، فافتتح البقرة، فقلت يركع عند المائة، ثم مضى؛ فقلت يصلي بها في ركعة، فمضى؛ فقلت يركع بها، ثم افتتح النساء؛ فقرأها، ثم افتتح آل عمران فقرأها، يقرأ مترسلاً إذا مر بآية فيها تسبيح سبح، وإذا مر بسؤال سأل، وإذا مر بتعوذ تعوذ، ثم ركع فجعل يقول: "سبحان ربي العظيم" فكان ركوعه نحواً من قيامه ثم قال: "سمع الله لمن حمده، ربنا لك الحمد" ثم قام قياماً طويلاً قريباً مما ركع، ثم سجد فقال: "سبحان ربي الأعلى" فكان سجوده قريباً من قيامه" ((رواه مسلم).

அபூ அப்தில்லாஹ் ஹுதைஃபா பின் அல்-யமான் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் ஒரு இரவு நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் (ஸூரா) அல்-பகராவைத் துவக்கினார்கள். நூறு வசனங்கள் முடிந்ததும் அவர்கள் ருகூஃ செய்வார்கள் என்று நான் (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் (தொடர்ந்து) ஓதினார்கள். (அவர்கள் அல்-பகரா முழுவதையும்) ஓர் ரக்அத்தில் ஓதுவார்கள் என்று நான் (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் (தொடர்ந்து) ஓதினார்கள். (அல்-பகராவை) முடித்ததும் ருகூஃ செய்வார்கள் என்று நான் (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன். பிறகு அவர்கள் (ஸூரா) அந்-நிஸாவைத் துவக்கி, அதை ஓதினார்கள். பிறகு (ஸூரா) ஆல்-இம்ரானைத் துவக்கி, அதை ஓதினார்கள். (இவ்வாறாக, ஒரே ரக்அத்தில் அல்-பகரா, அந்-நிஸா, ஆல்-இம்ரான் ஆகிய மூன்று பெரிய அத்தியாயங்களையும் ஓதினார்கள்.)

அவர்கள் நிறுத்தி நிதானமாக ஓதுபவர்களாக இருந்தார்கள். 'தஸ்பீஹ்' (இறைத்துதி) உள்ள வசனத்தைக் கடந்தால் (இறைவனைத்) துதித்தார்கள்; (இறைவனிடம்) கேட்கும் வசனத்தைக் கடந்தால் கேட்டார்கள்; பாதுகாப்புத் தேடும் வசனத்தைக் கடந்தால் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்.

பிறகு ருகூஃ செய்து, **'ஸுப்ஹான ரப்பியல் அளீம்'** என்று கூறலானார்கள்.

அவர்களது ருகூஃ, அவர்கள் (தொழுகையில்) நின்ற நேரத்திற்கு (அதாவது, குர்ஆன் ஓதிய நேரத்திற்கு) நெருக்கமானதாக இருந்தது. பிறகு, **"ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்; ரப்பனா லக்கல் ஹம்து"** என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் ருகூஃ செய்த நேரத்திற்கு கிட்டதட்ட நீண்ட நேரம் (ருகூஃவிலிருந்து நிமிர்ந்து) நின்றார்கள். பிறகு சஜ்தா செய்து, **"ஸுப்ஹான ரப்பியல் அஃலா"** என்று கூறினார்கள். அவர்களது சஜ்தாவும் அவர்கள் (குர்ஆன் ஓதிய) நின்ற நேரத்திற்கு நெருக்கமானதாக இருந்தது.

103

التاسع: عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: صليت مع النبي صلى الله عليه وسلم ليلة، فأطال القيام حتى هممت بأمر سوء! قيل: وما هممت به؟

قال: هممت أن أجلس وأدعه. ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஓர் இரவில் நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் (தொழுகையில்) நின்ற நிலையை மிகவும் நீட்டினார்கள். எந்தளவிற்கென்றால், நான் ஒரு தீய காரியத்தைச் செய்ய நினைத்தேன்!” “நீர் எதை நினைத்தீர்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “நான் உட்கார்ந்துவிடவும், அவர்களை (தொழுகையில் தனியாக) விட்டுவிடவும் நினைத்தேன்” என்று கூறினார்கள். (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

104

العاشر عن أنس رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يتبع الميت ثلاثة: أهله وماله وعمله؛ فيرجع اثنان ويبقى واحد: يرجع أهله وماله، ويبقى عمله ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு இறந்தவரை (அவரது அடக்கஸ்தலம் வரை) மூன்று விஷயங்கள் பின்தொடர்கின்றன: அவரது குடும்பத்தினர், அவரது உடைமைகள் (செல்வங்கள்) மற்றும் அவரது செயல்கள். அவற்றில் இரண்டு திரும்பிவிடுகின்றன, ஒன்று மட்டும் அவருடன் தங்கிவிடுகிறது. அவரது குடும்பத்தினரும் உடைமைகளும் (செல்வங்களும்) திரும்பிவிடுகின்றன; அவரது செயல்கள் மட்டும் அவருடன் தங்கிவிடுகின்றன".

105

الحادي عشر: عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: الجنة أقرب إلى أحدكم من شراك نعله، والنار مثل ذلك ((رواه البخاري)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “சொர்க்கம், உங்களில் ஒருவருக்கு அவருடைய செருப்பு வாரை விட மிக அருகில் இருக்கிறது (அவருடைய செயல்களின் மூலம்), நரகமும் அவ்வாறே (அவருடைய செயல்களின் மூலம்).”

106

الثاني عشر: عن أبي فراس ربيعة بن كعب الأسلمي خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم، ومن أهل الصفة رضي الله عنه قال: "كنت أبيت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، فآتيه بوضوئه، وحاجته فقال: "سلني" فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة. فقال: { أوغير ذلك؟" قلت: هو ذاك قال: "فأعني على نفسك بكثرة السجود" ((رواه مسلم)).

அபூ ஃபிராஸ் ரபீஆ பின் கஅப் அல்-அஸ்லமீ (ரலி) (அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பணியாளராகவும், அஸ்-ஸுஃப்பா தோழர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார்கள்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இரவில் தங்குவது வழக்கம்; அப்போது அவர்களுக்கு உளூச் செய்வதற்கான தண்ணீரையும், அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றையும் கொண்டு வருவேன். அவர்கள் என்னிடம், 'என்னிடம் கேளுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நான், 'சொர்க்கத்தில் உங்களுடன் இருக்கும் தோழமையை உங்களிடம் கேட்கிறேன்' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'வேறு ஏதேனும் உண்டா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'அதுவேதான்' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'அப்படியானால், அதிகமதிகம் ஸஜ்தா (சிரவணக்கம்) செய்வதன் மூலம் (உனது விருப்பத்தை அடைய) எனக்கு உதவுவீராக' என்று கூறினார்கள்."

107

الثالث عشر: عن أبي عبد الله - ويقال: أبو عبد الرحمن - ثوبان مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: عليك بكثرة السجود، فإنك لن تسجد لله سجدة إلا رفعك الله بها درجة، وحط عنك بها خطيئة. ((رواه مسلم)).

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நீ அதிகமாக ஸஜ்தா செய்வாயாக! ஏனெனில், அல்லாஹ்விற்காக நீ செய்யும் ஒவ்வொரு ஸஜ்தாவினாலும், அல்லாஹ் உனது அந்தஸ்தை ஒரு படி உயர்த்துவான்; மேலும், அதன் மூலம் உனது பாவங்களில் ஒன்றை நீக்கிவிடுவான்".
(இதை) முஸ்லிம் (அறிவித்தார்).

108

الرابع عشر: عن أبي صفوان عبد الله بن بسر الأسلمي، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "خير الناس من طال عمره وحسن عمله" ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن. "بسر": بضم الباء وبالسين المهملة)).

அபூ ஸஃப்வான் அப்துல்லாஹ் பின் புஸ்ர் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களில் சிறந்தவர், எவருடைய ஆயுள் நீண்டு, அவருடைய செயல்களும் சிறந்ததாக இருக்கின்றதோ அவரே ஆவார்".

(இதை அத்-திர்மிதீ பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

109

الخامس عشر: عن أنس رضي الله عنه، قال: غاب عمي أنس ابن النضر رضي الله عنه، عن قتال بدر، فقال: يا رسول الله غبت عن أول قتال قاتلت المشركين، لئن الله أشهدني قتال المشركين ليرين الله ما أصنع. فلما كان يوم أحد انكشف المسلمون، فقال اللهم أعتذر إليك مما صنع هؤلاء -يعني أصحابه- وأبرأ إليك مما صنع هؤلاء -يعني المشركين- ثم تقدم فاستقبله سعد بن معاذ، فقال: يا سعد بن معاذ الجنة ورب الكعبة، إني أجد ريحها من دون أحد. قال سعد: فما استطعت يا رسول الله ما صنع! قال أنس: فوجدنا به بضعاً وثمانين ضربة بالسيف، أو طعنة برمح، أو رمية بسهم، ووجدناه قد قتل ومثل به المشركون فما

عرفه أحد إلا أخته ببنانه.

قال أنس: كنا نرى أو نظن أن هذه الآية نزلت فيه وفي أشباهه: {من المؤمنين رجال صدقوا ما عهدوا الله عليه} ((الأحزاب: 23)) إلى آخرها. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

எனது சிறிய தந்தை அனஸ் பின் அந்-நள்ர் (ரழி) அவர்கள் பத்ருப் போரில் கலந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிராக தாங்கள் போரிட்ட முதல் போரில் நான் கலந்துகொள்ளவில்லை. இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிராகப் போரிடும் வாய்ப்பை அல்லாஹ் எனக்குக் காட்டினால், நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை அல்லாஹ் நிச்சயமாகக் காண்பான்."

உஹுத் போர் நாள் வந்தபோது, முஸ்லிம்கள் (தோல்வியுற்றுப்) பின்வாங்கினர். அப்போது அவர்கள், "யா அல்லாஹ்! இவர்கள் (அதாவது உமது தோழர்கள், போர்க்களத்திலிருந்து பின்வாங்கியதற்காக) செய்தவற்றிற்காக உன்னிடம் நான் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். மேலும் இவர்கள் (அதாவது இணைவைப்பாளர்கள், முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகச்) செய்தவற்றிலிருந்து நான் விலகிக்கொள்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டு முன்னோக்கிச் சென்றார்கள். அப்போது சஃத் பின் முஆத் (ரழி) அவர்கள் அவரை எதிர்கொண்டார்கள். அவர் (அனஸ் பின் அந்-நள்ர்), "ஓ சஃத் பின் முஆத் அவர்களே! கஅபாவின் இறைவன் மீது ஆணையாக! இதோ சொர்க்கம்! உஹுத் மலைக்கு அருகிலிருந்து (அல்லது உஹுத் மலைக்குக் கீழே) அதன் நறுமணத்தை நான் நுகர்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

சஃத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் (அனஸ் பின் அந்-நள்ர்) செய்த (வீரதீரச்) செயலைச் செய்ய என்னால் முடியவில்லை".

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அவரது உடலில் வாள்வெட்டு, ஈட்டிக்குத்து அல்லது அம்புகளால் ஏற்பட்ட எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட காயங்களைக் கண்டோம். அவர் கொல்லப்பட்டிருந்ததையும், இணைவைப்பாளர்கள் அவரது உடலைச் சிதைத்திருந்ததையும் கண்டோம். அவரது சகோதரியைத் தவிர வேறு யாராலும் அவரை அடையாளம் காண முடியவில்லை; அவர், அவரது விரல் நுனிகளைக் கொண்டு அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டார்."

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "{மினல் முஃமினீன ரிஜாலுன் ஸதகூ மா ஆஹதுல்லாஹ அலைஹி...} 'இறைநம்பிக்கையாளர்களில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையில் உண்மையாக நடந்துகொண்டார்கள்...' (அல்-அஹ்ஸாப்: 23) என்ற இந்த வசனம் அவரையும் அவரைப் போன்ற (தியாக மனப்பான்மை கொண்ட)வர்களையும் குறித்தே அருளப்பெற்றது என்று

நாங்கள் கருதினோம்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

110

السادس عشر: عن أبي مسعود عقبة بن عمرو الأنصاري البدري رضي الله عنه قال: لما نزلت آية الصدقة كنا نحامل على ظهورنا. فجاء رجل فتصدق بشيء كثير فقالوا: مراءٍ، وجاء رجل آخر فتصدق بصاع فقالوا: إن الله لغني عن صاع هذا! فنزلت { الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين لا يجدون إلا جهدهم } الآية ((التوبة: 79)). ((متفق عليه)).

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா பின் அம்ர் அல்-அன்சாரி அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஸதகா (தர்மம்) பற்றிய வசனம் அருளப்பட்டபோது, நாங்கள் (தர்மம் செய்வதற்காக) எங்கள் முதுகுகளில் சுமை சுமப்பவர்களாக இருந்தோம். அப்போது ஒருவர் வந்து அதிகமான பொருளைத் தர்மம் செய்தார். அதற்கு அவர்கள் (நயவஞ்சகர்கள்), 'இவர் பகட்டுக்காகச் செய்கிறார்' என்று கூறினார்கள். மற்றொருவர் வந்து ஒரு ஸாஃ (அளவை உணவை) தர்மம் செய்தார். அதற்கு அவர்கள், 'இந்த ஒரு ஸாஃ தர்மத்திற்கு அல்லாஹ் தேவையற்றவன்' (இது மிகக் குறைவானது, அல்லாஹ் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்) என்று கூறினார்கள். அப்போது, 'நம்பிக்கையாளர்களில் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) மனமுவந்து தர்மம் செய்பவர்களையும், தங்களால் இயன்றதைத் தவிர (தர்மம் செய்ய) வேறு எதையும் பெற்றிராதவர்களையும் குறை கூறுபவர்கள்...' என்ற (அத்-தவ்பா 9:79) வசனம் அருளப்பட்டது."

(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

111

السابع عشر: عن سعيد بن عبد العزيز، عن ربيعة بن يزيد، عن أبي إدريس الخولاني، عن أبي ذر جندب بن جنادة، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم فيما يروى عن الله تبارك وتعالى أنه قال: يا عبادي إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرماً فلا تظالموا، يا عبادي كلكم ضال إلا من هديته؛ فاستهدوني أهدكم، يا عبادي كلكم جائع إلا من أطعمته؛

فاستطعموني أطعمكم ، يا عبادي كلكم عارٍ إلا من كسوته، فاستكسوني أكسكم ، يا عبادي
إنكم تخطئون بالليل والنهار، وأنا أغفر الذنوب جميعا ، فاستغفروني أغفر لكم ، يا عبادي
إنكم لن تبلغوا ضري فتضروني ، ولن تبلغوا نفعي فتنفعوني ، يَا عِبَادِي ، لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ
وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شيئاً . يَا عِبَادِي ،
لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ من
مُلكي شيئاً ، يا عبادي لو أن أولكم وآخركم ، وإنسكم وجنكم قاموا في صعيد واحد ،
فسألوني فأعطيت كل إنسان مسألته ، ما نقص ذلك مما عندي إلا كما ينقص المخيط إذا
أدخل البحر ، يا عبادي إنما هي أعمالكم أحصيها لكم ، ثم أوفيكم إياها ، فمن وجد خيراً
فليحمد الله ، ومن وجد غير ذلك فلا يلومن إلا نفسه . قال سعيد : كان أبو إدريس إذا حدث
بهذا الحديث جثا على ركبتيه . رواه مسلم . (20) .

அபூ தர் ஜுன்தப் பின் ஜுனாதா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ் தபாரக வதஆலா கூறுவதாக அறிவித்தார்கள்:

"என் அடியார்களே! நிச்சயமாக நான் அநீதி இழைப்பதை என் மீது ஹராமாக்கிக் (தடுத்துக்) கொண்டேன்; மேலும், உங்களுக்கிடையிலும் அதைத் தடை செய்துள்ளேன். எனவே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைக்காதீர்கள்.

என் அடியார்களே! நான் நேர்வழி காட்டியவரைத் தவிர, நீங்கள் அனைவரும் வழிதவறியவர்களே. எனவே, என்னிடம் நேர்வழி தேடுங்கள்; நான் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டுகிறேன்.

என் அடியார்களே! நான் உணவளித்தவரைத் தவிர, நீங்கள் அனைவரும் பசியுள்ளவர்களே. எனவே, என்னிடம் உணவு தேடுங்கள்; நான் உங்களுக்கு உணவளிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! நான் ஆடை அணிவித்தவரைத் தவிர, நீங்கள் அனைவரும் ஆடையற்றவர்களே. எனவே, என்னிடம் ஆடை தேடுங்கள்; நான் உங்களுக்கு ஆடை அணிவிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் இரவும் பகலும் பாவம் செய்கிறீர்கள். நானோ எல்லாப் பாவங்களையும் மன்னிக்கிறேன். எனவே, என்னிடம் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; நான் உங்களை மன்னிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! எனக்குத் தீங்கு செய்யும் ஆற்றலை நீங்கள் ஒருபோதும் அடைய முடியாது, (அவ்வாறு செய்து) எனக்குத் தீங்கிழைக்கவும் உங்களால் முடியாது. எனக்கு நன்மை செய்யும் ஆற்றலையும் நீங்கள் ஒருபோதும் அடைய முடியாது, (அவ்வாறு செய்து) எனக்கு நன்மை செய்யவும் உங்களால் முடியாது.

என் அடியார்களே! உங்களில் ஆரம்பமானவர்களும் இறுதியானவர்களும், உங்களில் மனிதர்களும் ஜின்களும் ஆகிய அனைவரும், உங்களில் உள்ள மிக்க இறையச்சமுடைய ஒரு மனிதரின் இதயத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் அரசாட்சியில் எதையும் அதிகப்படுத்திவிடாது.

என் அடியார்களே! உங்களில் ஆரம்பமானவர்களும் இறுதியானவர்களும், உங்களில் மனிதர்களும் ஜின்களும் ஆகிய அனைவரும், உங்களில் உள்ள மிக்கத் தீய ஒரு மனிதரின் இதயத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் அரசாட்சியில் எதையும் குறைத்துவிடாது.

என் அடியார்களே! உங்களில் ஆரம்பமானவர்களும் இறுதியானவர்களும், உங்களில் மனிதர்களும் ஜின்களும் ஆகிய அனைவரும் ஒரே மைதானத்தில் நின்று என்னிடம் (தமது தேவைகளைக்) கேட்டு, நான் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் கேட்டதைக் கொடுத்தாலும், அது என்னிடமுள்ளவற்றில், கடலில் ஊசியை நுழைத்து (எடுக்கும் போது ஏற்படும்) குறைவைத் தவிர வேறெதனையும் குறைத்துவிடாது.

என் அடியார்களே! இவை அனைத்தும் உங்கள் செயல்களே. உங்களுக்காக அவற்றை நான் கணக்கிட்டு வைத்துள்ளேன். பிறகு அவற்றுக்குரிய கூலியை உங்களுக்கு நான் முழுமையாக வழங்குவேன். எனவே, எவர் நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்கிறாரோ அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழட்டும். எவர் அதுவல்லாத (தீமையான) தைப் பெற்றுக் கொள்கிறாரோ அவர் தன்னையே பழித்துக் கொள்ளட்டும்."

சயீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அபூ இத்ரீஸ் (ரஹ்) அவர்கள் இந்த ஹதீஸை அறிவிக்கும்போது, (அதன் மகத்துவத்தால்) தனது இரு முழங்கால்களிட்டு அமர்வார்கள்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب الحث على الازدياد من الخير في أواخر العمر

வாழ்க்கையின் இறுதிக்கட்டத்தில் நன்மைகளை அதிகப்படுத்துமாறு ஊக்குவித்தல்

112 ⋮

وأما الأحاديث فالأول: عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أعذر الله إلى امرئ أخر أجله حتى بلغ ستين سنة ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் ஒரு மனிதரின் வாழ்நாளை அறுபது வயது வரை நீட்டித்துவிட்டால், (நற்செயல்கள் செய்யாததற்கு அல்லது பாவமன்னிப்பு தேடாததற்கு) அவருக்கு எந்த சாக்குப்போக்கையும் அல்லாஹ் விட்டுவைக்கவில்லை.'

113

الثاني: عن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: كان عمر رضي الله عنه يدخلني مع أشياخ بدر، فكأن بعضهم وجد في نفسه فقال: لم يدخل هذا معنا ولنا أبناء مثله!؟ فقال عمر: إنه من حيث علمتم! فدعاني ذات يوم فأدخلني معهم، فما رأيت أنه دعاني يومئذ إلا ليريهم قال: ما تقولون في قول الله تعالى: { إذا جاء نصر الله والفتح؟ } ((النصر: 1)) فقال بعضهم: أمرنا نحمد الله ونستغفره إذا نصرنا وفتح علينا. وسكت بعضهم فلم يقل شيئاً. فقال لي: أكذلك تقول يا ابن عباس؟ فقلت: لا. قال فما تقول؟ قلت: هو أجل رسول الله صلى الله عليه وسلم، أعلمه له قال: { إذا جاء نصر الله والفتح } وذلك علامة أجلك { فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان تواباً } ((الفتح: 3)) فقال عمر رضي الله عنه: ما أعلم منها إلا ما تقول. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் பத்ரு போரில் கலந்துகொண்ட கண்ணியமிக்க முதியவர்களுடன் என்னையும் (சபையில்) அமர வைப்பார்கள். அவர்களில் சிலர் இதை விரும்பாதது போன்று (உமர் அவர்களிடம்), "எங்களுக்கும் இவரைப் போன்ற பிள்ளைகள் இருக்கும்போது, ஏன் இவரை எங்களுடன் அமர வைக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள், "அவர் எங்கிருந்து வந்தவர் (எத்தகையவர்) என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

ஒரு நாள் உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் என்னை அழைத்து, அந்த முதியவர்களுடன் அமரச் செய்தார்கள்; அவர்களுக்கு (என் அறிவை) எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே தவிர, வேறு எதற்காக்கவும் அன்று என்னை

அவர்கள் அழைத்திருக்கவில்லை என்று நான் கருதினேன். உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் (அவர்களிடம்), "**இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல் ஃபத்ஹு** (அல்லாஹ்வின் உதவியும் வெற்றியும் வரும்போது...)" எனும் இறைவசனம் குறித்து நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார்கள்.

அவர்களில் சிலர், "நமக்கு உதவியும் வெற்றியும் அளிக்கப்பட்டால் அல்லாஹ்வைப் புகழும்படியும், அவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரும்படியும் நாம் ஏவப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினர். மற்றும் சிலர் எதுவும் கூறாமல் மௌனமாக இருந்தனர். அப்போது உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் என்னிடம், "இப்னு அப்பாஸே! நீங்களும் இப்படித்தான் சொல்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "இல்லை" என்றேன். அவர்கள், "அப்படியானால் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

நான் கூறினேன்: "அது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆயுட்கால (முடிவாகும்). அதை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அறிவித்துக் கொடுத்தான். '**இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல் ஃபத்ஹு**' என்பது உமது (மரணத்) தவணை நெருங்கிவிட்டதற்கான அறிகுறியாகும். எனவே, '**ஃபசப்பிஹ் பிஹம்தி ரப்பிக வஸ்தக்ஃபிர்ஹு இன்னஹு கான தவ்வாபா**' (உம் இறைவனின் புகழைக் கொண்டு துதிப்பீராக! மேலும் அவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருவீராக! நிச்சயமாக அவன் பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கிறான்)" என்று கூறினேன்.

அதற்கு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள், "நீர் எதை அறிகிறீரோ அதைத்தவிர வேறெதையும் நானும் இதிலிருந்து அறியவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

(அல்-புகாரி)

114

الثالث: عن عائشة رضي الله عنها قالت: ما صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم صلاة بعد أن نزلت عليه { إذا جاء نصر الله والفتح } إلا يقول فيها: "سبحانك ربنا وبحمدك، اللهم اغفر لي" ((متفق عليه)).
وفي رواية في الصحيحين" عنها: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يكثر أن يقول في ركوعه وسجوده: "سبحانك اللهم ربنا وبحمدك، اللهم اغفر لي" يتأول القرآن.
وفي رواية لمسلم: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يكثر أن يقول قبل أن يموت: "سبحانك اللهم وبحمدك، أستغفرك وأتوب إليك". قالت عائشة: قلت: يا رسول الله ما

هذه الكلمات التي أراك أحدثتها تقولها؟ قال: "جعلت لي علامة في أمتي إذا رأيتها قلتها { إذا جاء نصر الله والفتح } إلى آخر السورة".

وفي رواية له: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يكثر من قول: "سبحان الله وبحمده، أستغفر الله وأتوب إليه". قالت: قلت: يا رسول الله! أراك تكثر من قول: سبحان الله وبحمده، أستغفر الله وأتوب إليه؟ فقال: "أخبرني ربي أني سأرى علامة في أمتي فإذا رأيتها أكثرت من قول: سبحان الله وبحمده، أستغفر الله وأتوب إليه، فقد رأيتها: { إذا جاء نصر الله والفتح } فتح مكة، { ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجاً، فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان تواباً }.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல் ஃபத்ஹு' (அல்லாஹ்வின் உதவியும் வெற்றியும் வரும்போது...) (அதாவது, அன்-நஸ்ர் அத்தியாயம்) தம்மீது அருளப்பட்ட பிறகு, எந்தத் தொழுகையைத் தொழுதாலும் அதில், 'சுப்ஹானக்க ரப்பனா வ பிஹம்திக்க, அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ' (எங்கள் இறைவா! நீ தூய்மையானவன்; உன்னைப் புகழ்கிறேன். யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னிப்பாயாக!) என்று கூறாமல் இருந்ததில்லை." (புகாரி, முஸ்லிம்)

இரு ஆதார நூல்களிலும் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது ருகூவிலும் சுஜூதிலும், 'சுப்ஹானக்கல்லாஹும்ம ரப்பனா வ பிஹம்திக்க, அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ' (யா அல்லாஹ்! எங்கள் இறைவா! நீ தூய்மையானவன்; உன்னைப் புகழ்கிறேன். யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னிப்பாயாக!) என்று அதிகமாகக் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள். (இதன் மூலம்) அவர்கள் குர்ஆனை(ச் செயல்படுத்தி, அதன் கட்டளையை) விளக்கமளித்தார்கள்.

முஸ்லிமில் உள்ள ஓர் அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன்னால், 'சுப்ஹானக்கல்லாஹும்ம வ பிஹம்திக்க, அஸ்தஃக்ஃபிருக்க வ அதூபு இலைக்' (யா அல்லாஹ்! நீ தூய்மையானவன்; உன்னைப் புகழ்கிறேன். உன்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி உன்னிடமே மீளுகிறேன்) என்று அதிகமாகக் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள். (இது குறித்து) ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் புதிதாகச் சொல்லும் இந்த வார்த்தைகள் என்ன?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "என் சமுதாயத்தில் நான் காணவேண்டிய ஓர் அடையாளம் எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதை நான் காணும்போது, 'இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல் ஃபத்ஹு' என்று தொடங்கும் இந்த அத்தியாயத்தின் இறுதி வரை நான் ஓதுகிறேன் (அதாவது, இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுகிறேன்)" என்றார்கள்.

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'சுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி, அஸ்தஃஃபிருல்லாஹ வ அதூபு இலைஹி' என்று அதிகமாகக் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள். (ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்): நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் 'சுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி, அஸ்தஃஃபிருல்லாஹ வ அதூபு இலைஹி' (அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; அவனையே புகழ்கிறேன். அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி அவனிடமே மீளுகிறேன்) என்று அதிகமாகக் கூறுவதை நான் பார்க்கிறேனே?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சமுதாயத்தில் ஓர் அடையாளத்தை நான் விரைவில் காண்பேன் என்றும், அவ்வாறு நான் அதைக் கண்டால், 'சுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி, அஸ்தஃஃபிருல்லாஹ வ அதூபு இலைஹி' என்று அதிகமாகக் கூற வேண்டும் என்றும் என் இறைவன் எனக்கு அறிவித்தான். நான் அந்த அடையாளத்தைக் கண்டுவிட்டேன். (அதுவே): 'இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல் ஃபத்ஹு' (அல்லாஹ்வின் உதவியும் வெற்றியும் வரும்போது) - இது மக்காவின் வெற்றியைக் குறிக்கும். (மேலும்), 'வரஅய்த்தன் நாஸ யத்ஹுலூன ஃபீ தீனில்லாஹி அஃப்வாஜா, ஃபஸப்பிஹ் பிஹம்தி ரப்பிக வஸ்தஃஃபிர்ஹு இன்னஹு கான தவ்வாபா' (மேலும் மக்கள் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் கூட்டம் கூட்டமாக நுழைவதை நீர் காண்பீர். ஆகவே, உமது இறைவனின் புகழைக் கொண்டு துதிப்பீராக; மேலும் அவனிடம் மன்னிப்புக் கோருவீராக. நிச்சயமாக அவன் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கிறான்) (ஆகிய அத்தியாயமாகும்)."

115

الرابع: عن أنس رضي الله عنه قال: إن الله عز وجل تابع الوحي على رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل وفاته، حتى توفي أكثر ما كان الوحي". ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக கண்ணியத்திற்கும் மகிமைக்குமுரிய அல்லாஹ், அவனுடைய தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்னர் வஹீயை (இறைச்செய்தியை)த் தொடர்ந்து அனுப்பினான். அவர் மரணிக்கும்போது வஹீ மிக அதிகமாக இருந்தது (அதாவது, அதன் வருகை எண்ணிக்கையிலும், அளவிலும் உச்சத்தை அடைந்திருந்தது)."

116

الخامس: عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يبعث كل عبد على ما مات عليه. ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு அடியாரும் (மனிதரும்) தாம் மரணித்த நிலையிலேயே எழுப்பப்படுவார்."

- باب بيان كثرة طرق الخير .

நன்மை செய்வதற்கான பல்வேறு வழிகளை தெளிவுபடுத்துதல்.

117

الأول: عن أبي ذر جندب بن جنادة رضي الله عنها قال: قلت يا رسول الله، أي الأعمال أفضل؟ قال: "الإيمان بالله، والجهاد في سبيله". قلت: أي الرقاب أفضل؟ قال: "أنفسها عند أهلها، وأكثرها ثمناً" قلت: فإن لم أفعل؟ قال: "تعين صانعاً أو تصنع لأخرق" قلت: يا رسول الله أرأيت إن ضعفت عن بعض العمل؟ قال: تكف شرك عن الناس فإنها صدقة منك على نفسك". ((متفق عليه)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எந்த செயல் சிறந்தது?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும் ஆகும்." நான் கேட்டேன்: "(அடிமைகளில்) எந்தக் கழுத்தை (விடுவிப்பது) சிறந்தது?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "அவற்றில் விலைமதிப்பு மிக்கதும், அதன் உரிமையாளர்களிடம் மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்ததுமாகும்". நான் கேட்டேன்: "எனக்கு (அதைச் செய்ய) வசதி இல்லையென்றால்?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "அப்படியானால், ஒரு தொழிலாளிக்கு உதவுங்கள் அல்லது இயலாத ஒருவருக்காக (அவர்களுக்குத் தேவையானதை) செய்து கொடுங்கள்". நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் சில நற்செயல்களைச் செய்ய இயலாதவனாகிவிட்டால் (அல்லது பலவீனமடைந்துவிட்டால்)?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "நீங்கள் மக்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதில் இருந்து உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அது நீங்கள் உங்களுக்குச் செய்துகொள்ளும் ஒரு தர்மமாகும்".

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

118

الثاني: عن أبي ذر أيضاً رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يصبح على كل

سلامى من أحدكم صدقة، فكل تسبيحة صدقة، وكل تحميدة صدقة، وكل تهليلة صدقة، وكل تكبيرة صدقة، وأمر بالمعروف صدقة، ونهى عن المنكر صدقة، ويجزيء من ذلك ركعتان يركعهما من الضحى ((رواه مسلم))

السلامى بضم السين المهملة وتخفيف اللام وفتح الميم: المفصل.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் விடியற்காலையை அடையும்போது, அவருடைய ஒவ்வொரு மூட்டுக்காகவும் ஒரு தர்மம் (செய்வது) அவசியமாகிறது. எனவே, ‘சுப்ஹானல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் தூயவன்) என்று கூறும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு தர்மமாகும்; ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ்’ (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு தர்மமாகும்; ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை) என்று கூறும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு தர்மமாகும்; ‘அல்லாஹு அக்பர்’ (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்று கூறும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு தர்மமாகும். நன்மையை ஏவுவது ஒரு தர்மமாகும்; தீமையைத் தடுப்பது ஒரு தர்மமாகும். ளுஹா (முற்பகல்) நேரத்தில் தொழும் இரண்டு ரக்அத்கள் இவை அனைத்திற்கும் ஈடாகும்.”

(நூல்: முஸ்லிம்)

119

الثالث عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: عرضت علي أعمال أمتي حسنها وسيئها، فوجدت في محاسن أعمالها الأذى يماط عن الطريق، ووجدت في مساوىء أعمالها النخاعة تكون في المسجد لا تدفن ((رواه مسلم)).

எனது சமூகத்தாரின் நன்மைகளும் தீமைகளுமான செயல்கள் எனக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. பாதையிலிருந்து தீங்கு தரும் பொருட்களை (கற்கள், முட்கள் போன்றவற்றை) அகற்றுவதை அவர்களின் நற்செயல்களிலும், பள்ளிவாசலில் (தரையில்) புதைக்கப்படாமல் (அல்லது அகற்றப்படாமல்) விடப்பட்ட சளியை அவர்களின் தீயசெயல்களிலும் நான் கண்டேன்.

120

الرابع عنه: أن ناساً قالوا: يارسول الله، ذهب أهل الدثور بالأجور، يصلون كما نصلي، ويصومون كما نصوم، ويتصدقون بفضول أموالهم قال: "أوليس قد جعل الله لكم ما تصدقون به: إن بكل تسبيحة صدقة، وكل تكبيرة صدقة، وكل تحميدة صدقة، وكل تهليلة صدقة، وأمر بالمعروف صدقة، ونهي عن المنكر صدقة وفي بضع أحدكم صدقة قالوا: يارسول الله أيأتي أحدنا شهوته، ويكون له فيها أجر؟! قال: "أرأيتم لو وضعها في حرام أكان عليه وزر؟ فكذلك إذا وضعها في الحلال كان له أجر" ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
(மக்களில்) சிலர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! செல்வந்தர்கள் நன்மைகளைத் தட்டிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். நாங்கள் தொழுவது போன்றே அவர்களும் தொழுகின்றனர்; நாங்கள் நோன்பு நோற்பது போன்றே அவர்களும் நோன்பு நோற்கின்றனர்; மேலும் தங்கள் உபரிச் செல்வங்களிலிருந்து தர்மம் செய்கின்றனர்" என்று கூறினர்.
அதற்கு அவர்கள் (நபிகள் நாயகம்) கூறினார்கள்: "நீங்கள் தர்மம் செய்வதற்குரிய வழியை அல்லாஹ் உங்களுக்கும் ஏற்படுத்தவில்லையா? நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் ('சுப்ஹானல்லாஹ்' கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தக்பீரும் ('அல்லாஹு அக்பர்' கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்மீதும் ('அல்ஹம்துலில்லாஹ்' கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்லீலும் ('லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' கூறுவதும்) ஒரு தர்மமாகும். நன்மையை ஏவுவதும் தர்மமாகும்; தீமையைத் தடுப்பதும் தர்மமாகும்; உங்களில் ஒருவர் (தம் மனைவியுடன்) கொள்ளும் தாம்பத்திய உறவிலும் தர்மம் உண்டு."
அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களில் ஒருவர் தம் இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் நன்மையா?"
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "சொல்லுங்கள்! அவர் அதை ஹராமான வழியில் செலுத்தியிருந்தால் அவர் மீது குற்றம் இருக்குமல்லவா? அவ்வாறே, அவர் அதை ஹலாலான வழியில் செலுத்தும்போது அவருக்கு நன்மை கிடைக்கும்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

121

–الخامس: عنه قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: لا تحقرن من المعروف شيئاً ولو أن تلقى أخاك بوجهٍ طليق ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நற்செயல்களில் எதனையும் அற்பமாகக் கருதாதீர்கள், அது

உங்களின் (முஸ்லிம்) சகோதரரை மலர்ச்சியான முகத்துடன் சந்திப்பதாக இருந்தாலும் சரி."

122

السادس: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كل سلامى من الناس عليه صدقة كل يوم تطلع فيه الشمس: تعدل بين الاثنين صدقة، وتعين الرجل في دابته، فتحمله عليها، أو ترفع له عليها متاعه صدقة، والكلمة الطيبة صدقة، وبكل خطوة تمشيها إلى الصلاة صدقة، وتميط الأذى عن الطريق صدقة" ((متفق عليه)).
ورواه مسلم أيضاً من رواية عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إنه خلق كل إنسان من بني آدم على ستين وثلاثمائة مفصل، فمن كبر الله، وحمد الله، وهلل الله، وسبح الله واستغفر الله، وعزل حجراً عن طريق الناس أو شوكة أو عظماً عن طريق الناس، أو أمر بمعروف أو نهى عن المنكر، عدد الستين والثلاثمائة، فإنه يمسي يومئذ وقد زحزح نفسه عن النار".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியன் உதிக்கும் ஒவ்வொரு நாளும், மனிதர்களின் (உடலிலுள்ள) ஒவ்வொரு மூட்டுக்காகவும் தர்மம் (ஸதகா) செய்வது கடமையாகும். இருவருக்கிடையே நீங்கள் நீதி செலுத்துவது ஒரு தர்மமாகும்; ஒருவருக்கு அவரது வாகனத்தில் (ஏற) உதவுவதும், அல்லது அவரது பொருட்களை அதில் ஏற்றிவிடுவதும் ஒரு தர்மமாகும்; நற்சொல் ஒரு தர்மமாகும்; தொழுகைக்காக எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு தர்மமாகும்; பாதையிலிருந்து தொல்லை தரும் பொருட்களை அகற்றுவதும் ஒரு தர்மமாகும்." (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

மேலும் முஸ்லிமில் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமுடைய மக்களில் ஒவ்வொரு மனிதனும் முந்நூற்று அறுபது மூட்டுகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். எனவே, யார் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறினாரோ, 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' என்று கூறினாரோ, 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறினாரோ, 'சுப்ஹானல்லாஹ்' என்று கூறினாரோ, 'அஸ்தஃபிருல்லாஹ்' என்று கூறினாரோ, மக்களின் பாதையிலிருந்து ஒரு கல்லையோ, முள்ளையோ அல்லது எலும்பையோ அகற்றினாரோ, அல்லது நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுத்தாரோ, அந்த முந்நூற்று அறுபது எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக (அவை அமைந்தால்), அவர் அந்நாளின் மாலையை அடையும் போது நரகத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்

கொண்டிருப்பார்."

132

السابع: عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من غدا إلى المسجد أو راح، أعد الله له في الجنة نزلا كلما غدا أو راح ((متفق عليه)).

யார் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ (பிற்பகலிலோ) பள்ளிவாசலுக்குச் செல்கிறாரோ, அவர் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ (பிற்பகலிலோ) செல்லும் ஒவ்வொரு முறைக்கும் அல்லாஹ் அவருக்காகச் சொர்க்கத்தில் ஒரு விருந்தைத் (அல்லது தங்குமிடத்தை, விருந்தோம்பலை) தயார் செய்கிறான்.

124

الثامن: عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا نساء المسلمات لا تحقرن جارة لجارتها ولو فرسن شاة ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஸ்லிம் பெண்களே, ஓர் அண்டை வீட்டுக்காரி தனது அண்டை வீட்டுக்காரிக்கு (செய்யும் உபகாரத்தை) அற்பமாகக் கருத வேண்டாம், ஓர் ஆட்டின் குளம்பாக இருந்தாலும் கூட.' (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

125

التاسع: عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الإيمان بضع وسبعون، أو بضع وستون شعبة: فأفضلها قول لا إله إلا الله، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان ((متفق عليه)).

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஈமானுக்கு எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட கிளைகள் - அல்லது அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட கிளைகள் - உண்டு. அவற்றில் உயர்ந்தது 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை' என்று பிரகடனம் செய்வதாகும்; அவற்றில் தாழ்ந்தது பாதையிலிருந்து தீங்கு விளைவிக்கும் பொருளை அகற்றுவதாகும், மேலும் வெட்கம் ஈமானின் ஒரு கிளையாகும்."

126

العاشر: عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "بينما رجل يمشي بطريق اشتد عليه العطش، فوجد بئراً فنزل فيها فشرب، ثم خرج فإذا كلب يلهث يأكل الثرى من العطش، فقال الرجل: لقد بلغ هذا الكلب من العطش مثل الذي كان قد بلغ مني، فنزل البئر فملأ خفه ماء ثم أمسكه بفيه، حتى رقي فسقى الكلب، فشكر الله له فغفر له" قالوا: يا رسول الله إن لنا في البهائم أجراً؟ فقال: في كل كبدٍ رطبة أجر" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மனிதர் ஒரு பாதையில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது அவருக்குக் கடுமையான தாகம் ஏற்பட்டது. அவர் ஒரு கிணற்றைக் கண்டார்; அதில் இறங்கித் தண்ணீர் குடித்தார். பிறகு வெளியே வந்தபோது, தாகத்தால் மூச்சிரைத்துக்கொண்டு ஈரமான மண்ணை தின்றுகொண்டிருந்த ஒரு நாயைக் கண்டார். அந்த மனிதர், 'எனக்கு ஏற்பட்டதைப் போலவே இந்த நாயும் மிகுந்த தாகத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறது' என்று (தம் மனதிற்குள்) கூறிக்கொண்டார். எனவே, அவர் கிணற்றுக்குள் இறங்கி, தனது (தோல்) காலுறையில் தண்ணீரை நிரப்பி, அதனைத் தனது வாயால் கவ்விப் பிடித்துக்கொண்டு மேலே ஏறி, அந்த நாய்க்குப் புகட்டினார். அல்லாஹ் அவனது இந்தச் செயலைப் பாராட்டி, அவனை மன்னித்தான்”.

அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! கால்நடைகளுக்கு (உதவுவதற்கும்) எங்களுக்கு வெகுமதி கிடைக்குமா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்) அவர்கள், “ஈரமான ஈரல் உள்ள (உயிருள்ள) ஒவ்வொன்றிலும் வெகுமதி உண்டு” என்று கூறினார்கள்.

127

الحادي عشر: عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لقد رأيت رجلا يتقلب في الجنة في شجرة قطعها من ظهر الطريق كانت تؤذي المسلمين. ((رواه مسلم)).

وفي رواية: مر رجل بغصن شجرة على ظهر طريق فقال: والله لأنحين هذا عن المسلمين لا يؤذيهم، فأدخل الجنة.

وفي روايةلهما: بينما رجل يمشي بطريق وجد غصن شوك على الطريق، فأخره فشكر الله له، فغفر له.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதர் சொர்க்கத்தில் (இன்பங்களை அனுபவித்தவராகப்) புரண்டு கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். முஸ்லிம்களுக்குத் தொல்லை தந்து கொண்டிருந்த ஒரு மரத்தை பாதையின் நடுவிலிருந்து அவர் வெட்டி அகற்றியதே அதற்குக் காரணமாகும்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒரு மனிதர் பாதையின் நடுவே (கிடந்த) ஒரு மரக்கிளையைக் கடந்து சென்றார். அப்போது அவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! முஸ்லிம்களுக்கு இது தொல்லை தராதிருக்க, இதை (அவர்களின்) பாதையிலிருந்து நான் நிச்சயமாக அகற்றுவேன்' என்று கூறினார். (அதை அகற்றியதால்) அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கப்பட்டார்."

புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பில்: "ஒரு மனிதர் பாதையில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, பாதையில் ஒரு முட்செடியின் கிளையைக் கண்டார். உடனே அதை (பாதையிலிருந்து) அகற்றி வைத்தார். அல்லாஹ் அவனது செயலை அங்கீகரித்து, அவனை மன்னித்தான்."

128

الثاني عشر: عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من توضأ فأحسن الوضوء، ثم أتى الجمعة، فاستمع وأنصت، غفر له ما بينه وبين الجمعة وزيادة ثلاثة أيام، ومن مس الحصا فقد لغا ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் உளூச் செய்து, அவ்வுளூவை அழகிய முறையில் நிறைவேற்றி, பின்னர் ஜும்ஆவிற்கு வந்து, செவிமடுத்து மௌனமாக இருக்கிறாரோ (அதாவது, குத்பாவின் போது கவனத்துடன் கேட்டால்), அவருக்கு இந்த ஜும்ஆவிற்கும் மற்றுமொரு ஜும்ஆவிற்கும் இடைப்பட்ட (சிறு பாவங்களும்), மேலதிகமாக மூன்று நாட்களின் (சிறு பாவங்களும்) மன்னிக்கப்படுகின்றன. யார் கூழாங்கற்களைத் தொடுகிறாரோ அவர் வீணான செயலைச் செய்துவிட்டார்.”

129

الثالث عشر: عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا توضأ العبد المسلم، أو المؤمن فغسل وجهه خرج من وجهه كل خطيئة نظر إليها بعينيه مع الماء، أو آخر قطر الماء، فإذا غسل رجليه خرجت كل خطيئة مشتها رجلاه مع الماء أو مع آخر قطر الماء حتى يخرج نقياً

من الذنوب ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிமான அடியார் அல்லது ஒரு முஃமின் உளூச் செய்யும்போது, அவர் தமது முகத்தைக் கழுவினால், அவர் தமது கண்களால் பார்த்துச் செய்த (சிறு) பாவங்கள் அனைத்தும் தண்ணீருடன் அல்லது தண்ணீரின் கடைசித் துளியுடன் அவரது முகத்திலிருந்து வெளியேறிவிடுகின்றன. அவர் தமது கால்களைக் கழுவும்போது, அவரது கால்கள் நடந்து சென்று செய்த (சிறு) பாவங்கள் அனைத்தும் தண்ணீருடன் அல்லது தண்ணீரின் கடைசித் துளியுடன் வெளியேறிவிடுகின்றன. இறுதியில் அவர் (சிறு) பாவங்களிலிருந்து தூய்மையானவராக வெளியேறுகிறார்.” (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

130

الرابع عشر: عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان مكفرات لما بينهن إذا اجتنبت الكبائر ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐந்து நேரத் தொழுகைகள், ஒரு ஜும்ஆவிலிருந்து மறு ஜும்ஆ வரை, ஒரு ரமழானிலிருந்து மறு ரமழான் வரை ஆகியவை அவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் நிகழும் (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரங்களாகும்; பெரும் பாவங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால்."
முஸ்லிம்.

131

الخامس عشر: عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أدلكم على ما يمحو الله به الخطايا، ويرفع به الدرجات؟" قالوا: بلى يا رسول الله، قال: "إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا إلى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எதன் மூலம் பாவங்களை அழித்து, அந்தஸ்துகளை உயர்த்துகிறானோ அதனை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?"
அவர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றார்கள்.
அவர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிரமமான சூழ்நிலைகளிலும்

(குளிரான நீர், உடல்நலக்குறைவு போன்ற தடங்கல்கள் இருந்தபோதிலும்) உளூவை முழுமையாகச் செய்வது, பள்ளிவாசல்களுக்கு அதிகமான காலடிகள் எடுத்து வைப்பது, ஒரு தொழுகைக்குப் பிறகு அடுத்த தொழுகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது; அதுவே அர்-ரிபாத் ஆகும் (இஸ்லாமிய எல்லைகளைக் காப்பது போன்ற பெரும் நன்மையாகும்)." முஸ்லிம்.

123

السادس عشر: عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صلى البردين دخل الجنة ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் இரண்டு குளிர்ச்சியான நேரத் தொழுகைகளை (அதாவது, ஃபஜ்ர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளை) தொழுகிறாரோ, அவர் சுவனத்தில் நுழைவார்." (இமாம்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகியோர் அறிவித்த ஹதீஸ்).

133

السابع عشر: عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا مرض العبد أو سافر كتب له مثل ما كان يعمل مقيماً صحيحاً ((رواه البخاري)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடியான் நோய்வாய்ப்பட்டால் அல்லது பயணம் மேற்கொண்டால், அவன் ஊரில் தங்கியிருந்தபோது (மற்றும்) ஆரோக்கியமாக இருந்தபோது செய்து வந்த (வழக்கமான நற்)செயல்களுக்கு நிகரான (நன்மை) அவனுக்குப் பதிவு செய்யப்படுகிறது."

134

الثامن عشر: عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كل معروف صدقة ((رواه البخاري، ورواه مسلم من رواية حذيفة رضي الله عنه)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு நல்ல செயலும் (அல்லது நன்மையான காரியமும்) தர்மமாகும்".
(இதை புகாரி பதிவு செய்துள்ளார். மேலும், முஸ்லிம் அவர்கள் ஹுதைஃபா

(ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பு வழியாகவும் இதை பதிவு செய்துள்ளார்.)

135

التاسع عشر: عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما من مسلم يغرس غرساً إلا كان ما أكل منه له صدقة، وما سرق منه له صدقة، ولا يرزؤه أحد إلا كان له صدقة" ((رواه مسلم.)) وفي رواية له: "فلا يغرس المسلم غرساً، فيأكل منه إنسان ولا دابة ولا طير إلا كان له صدقة إلى يوم القيامة".

وفي رواية له: "لا يغرس مسلم غرساً، ولا يزرع زرعاً، فيأكل منه إنسان ولا دابة ولا شيء إلا كانت له صدقة" وروياه جميعاً من رواية أنس رضي الله عنه.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் ஒரு செடியை (அல்லது மரத்தை) நட்டால், அதிலிருந்து உண்ணப்படும் எதுவும் அவருக்குத் தர்மமாகும் (நற்கூலியாகும்). அதிலிருந்து திருடப்படும் எதுவும் அவருக்குத் தர்மமாகும். எவரேனும் அதில் இழப்பை ஏற்படுத்தினாலும் (சேதப்படுத்தினாலும்), அதுவும் அவருக்குத் தர்மமாகவே அமையும்." (நூல்: முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றோர் அறிவிப்பில் (இவ்வாறாக வந்துள்ளது): "ஒரு முஸ்லிம் ஒரு செடியை (அல்லது மரத்தை) நட்டால், அதிலிருந்து மனிதனோ, விலங்கோ அல்லது பறவையோ உண்டால், மறுமை நாள் வரை அது அவருக்குத் தர்மமாகவே (தொடர்ச்சியான நற்கூலியாகவே) இருக்கும்."

மற்றொரு அறிவிப்பில் (இவ்வாறாக வந்துள்ளது): "ஒரு முஸ்லிம் ஒரு செடியை (அல்லது மரத்தை) நட்டாலோ அல்லது பயிரிட்டாலோ, அதிலிருந்து மனிதனோ, விலங்கோ அல்லது வேறேதுமோ உண்டால், அது அவருக்குத் தர்மமாகவே (நற்கூலியாகவே) அமையும்." இச்செய்தியை அனஸ் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பாக (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய) இருவரும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

136

العشرون: عنه قال: أراد بنو سلمة أن ينقلوا اقرب المسجد فبلغ ذلك رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال لهم: "إنه قد بلغني أنكم تريدون أن تنتقلوا اقرب المسجد؟" فقالوا: نعم يا رسول الله قد أردنا ذلك، فقال: "بني سلمة دياركم؛ تكتب آثاركم، دياركم،

تكتب آثاركم" ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
பனூ ஸலமா கோத்திரத்தார் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் குடிபெயர விரும்பினார்கள். இச்செய்தி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம், "நீங்கள் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் குடிபெயர விரும்புவதாக எனக்குச் செய்தி வந்ததே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அதையே விரும்பினோம்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "பனூ ஸலமாவின் மக்களே! உங்கள் இல்லங்களிலேயே தங்கியிருங்கள்; உங்கள் காலடிச் சுவடுகள் (மற்றும் அதற்கான நன்மைகள்) பதிவு செய்யப்படும். உங்கள் இல்லங்களிலேயே தங்கியிருங்கள்; உங்கள் காலடிச் சுவடுகள் (மற்றும் அதற்கான நன்மைகள்) பதிவு செய்யப்படும்" என்று கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்)

137

الحادي والعشرون: عن أبي المنذر أبي بن كعب رضي الله عنه قال: كان رجل لا أعلم رجلاً أبعد من المسجد منه، وكان لا تخطئه صلاة فقيل له، أو فقلت له: لو اشتريت حماراً تركبه في الظلماء، وفي الرمضاء، فقال: ما يسرني أن منزلي إلى جنب المسجد، إني أريد أن يكتب لي ممشاي إلى المسجد، ورجوعي إذا رجعت إلى أهلي، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قد جمع الله لك ذلك كله ((رواه مسلم)).

அபுல் முன்திர் உபை இப்னு கஅப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு மனிதர் இருந்தார். பள்ளிவாசலிலிருந்து அவரை விடத் தொலைவில் வீடுடைய வேறு எந்த மனிதரையும் நான் அறியவில்லை. மேலும், அவர் (ஜமாஅத்) தொழுகையை ஒருபோதும் தவறவிட்டதில்லை. அவரிடம் கூறப்பட்டது - அல்லது நான் அவரிடம் கூறினேன் -: 'நீங்கள் ஒரு கழுதையை வாங்கினால், இருண்ட நேரத்திலும், கடும் வெப்பத்திலும் அதன் மீது சவாரி செய்யலாமே?'

அதற்கு அவர், 'எனது வீடு பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில், பள்ளிவாசலை நோக்கிய எனது நடையும், நான் எனது குடும்பத்தினரிடம் திரும்பும்போது எனது திரும்பும் நடையும் (நன்மையாக) பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ் உனக்கு அவை அனைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்து வழங்கிவிட்டான்' என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

138

الثاني والعشرون: عن أبي محمد عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أربعون خصلة أعلاها منيحة العنز، ما من عامل يعمل بخصلة منها رجاء ثوابها وتصديق موعودها إلا أدخله الله بها الجنة ((رواه البخاري)).

அபூ முஹம்மத் 'அப்துல்லாஹ் பின் 'அம்ர் பின் அல்-'ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நாற்பது வகையான நற்பண்புகள் உள்ளன; அவற்றில் உயர்ந்தது, (ஒருவர் அதன் மூலம் பயனடைந்து பிறகு அதைத் திருப்பித் தரும் விதத்தில்) பால் தரும் ஓர் ஆட்டை இரவலாகக் கொடுப்பதாகும். இந்த நற்பண்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றை, அதன் நற்கூலியை எதிர்பார்த்தும், அதற்காக அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியின் உண்மையை நம்பியும் யார் செய்கிறாரோ, அவரை அதன் மூலம் அல்லாஹ் சுவனத்தில் நுழைவிப்பான்."

அல்-புகாரி.

139

الثالث والعشرون: عن عدي بن حاتم رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: "اتقوا النار ولو بشق تمرةٍ" ((متفق عليه)).

وفي رواية لهما عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما منكم من أحد إلا سيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان فينظر أيمن منه فلا يرى إلا ما قدمه، وينظر أشأم منه فلا يرى إلا ما قدمه، ينظر بين يديه فلا يرى إلا النار تلقاء وجهه، فاتقوا النار ولو بشق تمرة، فمن لم يجد فبكلمة طيبةٍ".

அதீ இப்னு ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் பாதியையேனும் (தர்மமாக) (கொடுத்து) (நரக) நெருப்பிலிருந்து உங்களைப்

பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்".

(இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும்) அறிவித்தார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் அதீ இப்னு ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: "உங்களில் ஒவ்வொருவருடனும் மொழிபெயர்ப்பாளர் யாரும் இன்றி அல்லாஹ் பேசுவான். அவன் (அந்த மனிதன்) தன் வலப்புறம் பார்க்கும்போது, தான் முன்னர் செய்த (செயல்களைத்) தவிர வேறெதையும் காணமாட்டான்; மேலும் அவன் தன் இடப்புறம் பார்க்கும்போது, தான் முன்னர் செய்த (செயல்களைத்) தவிர வேறெதையும் காணமாட்டான். பிறகு அவன் தனக்கு முன்னால் பார்ப்பான், அங்கு நரக நெருப்பு தன்னை முன்னோக்கி இருப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டான். எனவே, ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் பாதியையேனும் (தர்மமாக) (கொடுத்து) (நரக) நெருப்பிலிருந்து (உங்களைப்) பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்; அதையும் ஒருவர் பெற்றிருக்கவில்லையானால், ஒரு நல்ல வார்த்தையைக் கொண்டாவது (பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும்)".

140

الرابع والعشرون: عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله ليرضى عن العبد أن يأكل الأكلة فيحمده عليها، أو يشرب الشربة فيحمده عليها ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக ஓர் அடியான் (ஒரு முறை) உணவை உட்கொண்டு அதற்காக அவனைப் புகழ்வதையும், அல்லது (ஒரு முறை) பானத்தைப் பருகி அதற்காக அவனைப் புகழ்வதையும் குறித்து அல்லாஹ் திருப்தி கொள்கிறான்.”

141

الخامس والعشرون: عن أبي موسى رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "على كل مسلم صدقة" قال: أرأيت إن لم يجد؟ قال: أرأيت إن لم يستطع؟ قال: "يعين ذا الحاجة الملهوف" قال: أرأيت إن لم يستطع؟ قال: "يأمر بالمعروف أو الخير" قال: أرأيت إن لم يفعل؟ قال: يمسك عن الشر فإنها صدقة" ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் தர்மம் செய்வது கடமையாகும்."
(ஒருவர்) கேட்டார்: "(அவ்வாறு செய்ய வசதி) அவருக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றால் என்ன செய்வது?"
(நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "(அவர்) தன் இரு கரங்களாலும் உழைத்து, (அதன் மூலம்) தனக்கும் பிறருக்கும் பயனளித்து, தர்மம் செய்யட்டும்."
(அவர் மீண்டும்) கேட்டார்: "(அதற்கும்) அவரால் முடியாவிட்டால்?"
(நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "தேவையுடைய, பாதிக்கப்பட்டவருக்கு அவர் உதவட்டும்."
(அவர் மீண்டும்) கேட்டார்: "(அதற்கும்) அவரால் முடியாவிட்டால்?"
(நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "அவர் நன்மையை அல்லது நல்லதை ஏவட்டும்."
(அவர் மீண்டும்) கேட்டார்: "அவர் (இதையும்) செய்யாவிட்டால்?"
(நபி ஸல் அவர்கள்) கூறினார்கள்: "அவர் தீமையிலிருந்து விலகி இருக்கட்டும்; ஏனெனில் நிச்சயமாக அது தர்மமாகும்."
(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

-باب في الاقتصاد في العبادة

வணக்க வழிபாட்டில் மிதமான அணுகுமுறை

142

-وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم دخل عليها وعندها امرأة قال: من هذه؟ قالت: هذه فلانة تذكر من صلاتها قال: مه عليكم بما تطيقون، فوالله لا يمل الله حتى تملوا وكان أحب الدين إليه ما داوم صاحبه عليه. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அப்போது என்னிடம் ஒரு பெண் இருந்தார். "இவர் யார்?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "இவர் இன்னார். இவர் (அதிகமாகத்) தொழுபவர் என்று குறிப்பிட்டார்" என்று கூறினேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிறுத்துங்கள்! உங்களால் இயன்ற நற்செயல்களையே நீங்கள் செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் சலிப்படையாத வரை அல்லாஹ் சலிப்படைவதில்லை. மேலும், அவருக்கு மிகவும் விருப்பமான செயல் (அல்லது மார்க்கப் பணி) எதுவென்றால், அதைச் செய்பவர் அதில் நிலைத்திருப்பதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

143

وعن أنس رضي الله عنه قال: جاء ثلاثة رهط إلى بيوت أزواج النبي صلى الله عليه وسلم، يسألون عن عبادة النبي صلى الله عليه وسلم، فلما أخبروا كأنهم تقالوها وقالوا: أين نحن من النبي صلى الله عليه وسلم قد غفر الله له تقدم من ذنبه وما تأخر. قال أحدهم: أما أنا فأصلي الليل أبداً وقال الآخر: وأنا أصوم الدهر أبداً ولا أفطر، وقال الآخر: وأنا أعتزل النساء فلا أتزوج أبداً، فجاء رسول الله صلى الله عليه وسلم إليهم فقال: أنتم الذين قلتم كذا وكذا؟! أما والله إني لأخشاكم لله وأتقاكم له لكني أصوم وأفطر، وأصلي وأرقد، وأتزوج النساء، فمن رغب عن سنتي فليس مني ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மூன்று பேர் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரின் வீடுகளுக்கு, நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிபாட்டைப் பற்றி விசாரிப்பதற்காக வந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் அதை (நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிபாட்டு முறையை) குறைவாகக் கருதினார்கள். மேலும், "அல்லாஹ் அன்னாரின் முன்சென்ற மற்றும் பின்வரும் பாவங்களை மன்னித்திருக்கும் நிலையில், நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் எங்கே இருக்கிறோம்?" என்று கூறினார்கள். அவர்களில் ஒருவர், "நான் எப்போதும் இரவில் தொழுவேன் (தூங்காமல்)" என்றார். மற்றொருவர், "நான் காலமெல்லாம் ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்பேன், அதை விடமாட்டேன்" என்றார். இன்னொருவர், "நான் பெண்களை விட்டும் விலகி இருப்பேன், ஒருபோதும் திருமணம் செய்ய மாட்டேன்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்து, "இன்னின்னவாறு கூறியவர்கள் நீங்கள் தாமே?! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களை விட நான் அல்லாஹ்வை அதிகம் அஞ்சுகிறேன்; உங்களை விட அவனிடம் அதிக பயபக்தி உடையவன் ஆவேன். ஆயினும், நான் நோன்பு நோற்கவும் செய்கிறேன், விட்டுவிடவும் செய்கிறேன்; (இரவில்) தொழவும் செய்கிறேன், உறங்கவும் செய்கிறேன்; மேலும், நான் பெண்களைத் திருமணம் செய்யவும் செய்கிறேன். ஆகவே, யார் என் ஸுன்னாவைப் புறக்கணிக்கிறாரோ அவர் என்னைச் சார்ந்தவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

144

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "هلك المتنطعون" قالها ثلاثاً" ((رواه مسلم))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், “பேச்சிலும் செயலிலும் வரம்பு மீறுபவர்கள் (தேவையற்ற நுணுக்கங்களை

ஆராய்ந்து தங்களுக்குக் கடினமாக்கிக் கொள்பவர்கள்) அழிந்துவிட்டார்கள்'' என்று கூறினார்கள். இதை அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள்.

145

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الدين يسر، ولن يشاد الدين إلا غلبه، فسددوا وقاربوا وأبشروا، واستعينوا بالغدوة والروحة وشيء من الدلجة ((رواه البخاري)).

وفي رواية له: سددوا وقاربوا واغدوا وروحوا، وشيء من الدلجة، القصد القصد تبلغوا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக (இஸ்லாம்) மார்க்கம் இலகுவானது. மார்க்கத்தை எவர் (தமக்குத் தாமே) சிரமமானதாக ஆக்கிக் கொள்கிறாரோ, அது அவரை மிகைத்துவிடும் (அதாவது, அவர் மார்க்கத்தை விட்டு விலகிச் செல்ல நேரிடும் அல்லது சோர்வடைந்துவிடுவார்). ஆகவே, (வழிபாடுகளிலும், செயல்களிலும்) நடுநிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள்; (முழுமையாகச் செய்ய முடியாவிட்டால்) அதற்கு நெருக்கமானதையாவது செய்யுங்கள். மேலும், (அல்லாஹ்வின் அருளை எதிர்பார்த்து) நற்செய்தி கூறுங்கள் (மக்களுக்கு நற்செய்தி அளியுங்கள்). காலையிலும், மாலையிலும், இரவில் சிறிதளவிலும் (அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடுங்கள் அல்லது வணக்கங்களில் ஈடுபடுங்கள்)".

அவரின் (புகாரியின்) மற்றொரு அறிவிப்பில்: "(வழிபாடுகளிலும், செயல்களிலும்) நடுநிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள்; (முழுமையாகச் செய்ய முடியாவிட்டால்) அதற்கு நெருக்கமானதைச் செய்யுங்கள்; காலையிலும், மாலையிலும், இரவில் சிறிதளவிலும் (வணக்கங்களில்) ஈடுபடுங்கள். நடுநிலை! நடுநிலையைக் (கடைப்பிடியுங்கள்)! நீங்கள் (உங்கள் இலக்கை) அடைந்துவிடுவீர்கள்" என்று வந்துள்ளது.

146

وعن أنس رضي الله عنه قال: دخل النبي صلى الله عليه وسلم المسجد فإذا حبل ممدود بين السارِيتين فقال: "ما هذا الحبل" قالوا: هذا حبل لزينب، فإذا فترت تعلقت به. فقال النبي صلى الله عليه وسلم "حلوه، ليصل أحدكم نشاطه فإذا فتر فليرقد" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தபோது, இரண்டு தூண்களுக்கு இடையில் ஒரு கயிறு கட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே, "என்ன இந்தக் கயிறு?"

என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (மக்கள்), "இது ஜைனப் (ரழி) அவர்களுடைய கயிறு. அவர் (தொழுகையில்) சோர்வடைந்தால் இதைப் பிடித்துக் கொள்வார்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதை அவிழ்த்துவிடுங்கள். உங்களில் ஒருவர் உற்சாகத்துடன் இருக்கும் வரை தொழட்டும்; அவர் சோர்வடைந்தால் உறங்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

147

وعن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا نعس أحدكم وهو يصلي، فليرقد حتى يذهب عنه النوم، فإن أحدكم إذا صلى وهو ناعس لا يدري لعله يذهب ويستغفر فيسب نفسه ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவருக்கு தொழுகையின் போது தூக்கக் கலக்கம் ஏற்பட்டால், அவரிடமிருந்து அந்தத் தூக்கக் கலக்கம் நீங்கும் வரை அவர் படுத்துக் கொள்ளட்டும், ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் தூக்கக் கலக்கத்துடன் தொழும்போது, அவர் பாவமன்னிப்புத் தேட நாடிச் சென்று, (அதற்குப் பதிலாக) தன்னையே திட்டிக் கொள்ளக்கூடும் என்பது அவருக்குத் தெரியாது".

148

وعن أبي عبد الله جابر بن سمرة رضي الله عنهما قال: كنت أصلي مع النبي صلى الله عليه وسلم الصلوات، فكانت صلاته قصداً وخطبته قصداً ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுது வந்தேன். அவர்களுடைய தொழுகையும் அவர்களுடைய குத்பாவும் (பிரசங்கமும்) நடுத்தரமானதாகவும் (சமச்சீரானதாகவும், மிக நீளமில்லாமலும் மிகக் குறுகியிராமலும்) இருந்தது.

149

وعن أبي جحيفة وهب بن عبد الله رضي الله عنه قال: آخى النبي صلى الله عليه وسلم بين سلمان وأبي الدرداء، فزار سلمان أبا الدرداء، فرأى أم الدرداء متبذلة فقال: ما شأنك قالت: أخوك أبو الدرداء ليس له حاجة في الدنيا، فجاء أبو الدرداء فصنع له طعاماً، فقال

له: كل فإني صائم، قال: ما أنا بآكل حتى تأكل، فأكل، فلما كان الليل ذهب أبو الدرداء يقوم فقال له: نم، فنام، ثم ذهب يقوم فقال له: نم، فلما كان من آخر الليل قال سلمان: قم الآن: فصليا جميعاً، فقال له سلمان: إن لربك عليك حقاً، وإن لنفسك عليك حقاً، ولأهلك عليك حقاً، فأعط كل ذي حق حقه، فأتى النبي صلى الله عليه وسلم فذكر ذلك له، فقال النبي صلى الله عليه وسلم صدق سلمان ((رواه البخاري)).

அபூ ஜுஹைஃபா வஹ்ப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் சல்மான் (ரழி) அவர்களுக்கும் அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்களுக்கும் இடையே சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். சல்மான் (ரழி) அவர்கள் அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். அங்கு (அபுத்தர்தாவின் மனைவி) உம்முத் தர்தா (ரழி) அவர்களை அலங்காரமற்ற நிலையில் (சாதாரண உடையில்) கண்டார். உடனே, "உங்களின் இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், ‘‘உங்களுடைய சகோதரர் அபுத்தர்தாவுக்கு இவ்வுலகத்தில் (இல்லறத்தில்) எந்தத் தேவையும் இல்லை’’ என்று பதிலளித்தார்.

அப்போது அபுத்தர்தா (ரழி) வந்து, அவருக்காக உணவு தயாரித்தார். சல்மான் (ரழி) அவரிடம், ‘‘நீர் உண்ணும்’’ என்றார். அதற்கு அவர், ‘‘நான் நோன்பு நோற்றிருக்கிறேன்’’ என்றார். சல்மான் (ரழி), ‘‘நீர் உண்ணும் வரை நான் உண்ணமாட்டேன்’’ என்று கூறினார். ஆகவே, அவர் உண்டார்.

இரவானதும் அபுத்தர்தா (ரழி) (தொழுவதற்காக) எழ முயன்றார். சல்மான் (ரழி) அவரிடம் ‘‘தூங்கும்’’ என்றார்; அவரும் தூங்கினார். பிறகு (மீண்டும்) எழ முயன்றார். சல்மான் (ரழி) ‘‘தூங்கும்’’ என்றார்.

இரவின் கடைசிப் பகுதி வந்ததும் சல்மான் (ரழி), ‘‘இப்போது எழும்’’ என்றார். இருவரும் தொழுதனர்.

பிறகு சல்மான் (ரழி) அவரிடம், ‘‘நிச்சயமாக உமது ரப்புக்கு நீர் செய்ய வேண்டிய கடமை உம்மீது உள்ளது; உமது உடலுக்கு நீர் செய்ய வேண்டிய கடமை உம்மீது உள்ளது; உமது குடும்பத்தாருக்கு நீர் செய்ய வேண்டிய கடமை உம்மீது உள்ளது. ஆகவே (உரிமை உடைய) ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்குரிய உரிமையை (கடமையை)க் கொடுத்துவிடுவீராக!’’ என்று கூறினார்.

பிறகு அபுத்தர்தா (ரழி) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அதைத் தெரிவித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘‘சல்மான் உண்மையையே சொன்னார்’’ என்று கூறினார்கள்.

150

وعن أبي محمد عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: أخبر النبي صلى الله عليه وسلم أني أقول: والله لأصومن النهار، ولأقومن الليل ما عشت، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أنت الذي تقول ذلك؟ فقلت له: قد قلته بأبي أنت وأمي يا رسول الله.
قال: "فإنك لا تستطيع ذلك؛ فصم وأفطر، ونم وقم، وصم من الشهر ثلاثة أيام فإن الحسنة بعشر أمثالها، وذلك مثل صيام الدهر" قلت: فإني أطيق أفضل من ذلك قال: فصم يوما وأفطر يومين، قلت: فإني أطيق أفضل من ذلك، قال: "فصم يوماً وأفطر يوماً، فذلك صيام داود صلى الله عليه وسلم، وهو أعدل الصيام". وفي رواية: "وهو أفضل الصيام" فقلت : فإني أطيق أفضل من ذلك. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "لا أفضل من ذلك" ولأن أكون قبلت الثلاثة الأيام التي قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أحب إلي من أهلي ومالي.
وفي رواية: "ألم أخبر أنك تصوم النهار وتقوم الليل؟" قلت: بلى يا رسول الله قال: "فلا تفعل: صم وأفطر، ونم وقم فإن لجسدك عليك حقاً، وإن لعينيك عليك حقاً، وإن لزوجك عليك حقاً، وإن لزورك عليك حقاً، وإن بحسبك أن تصوم في كل شهر ثلاثة أيام، فإن لك بكل حسنة عشر أمثالها، فإن ذلك صيام الدهر" فشددت فشدد علي، قلت: يا رسول الله إني أجد قوة، قال: "صم صيام نبي الله داود ولا تزد عليه" قلت: وما كان صيام داود؟ قال: "نصف الدهر" فكان عبد الله يقول بعدما كبر: يا ليتني قبلت رخصة رسول الله صلى الله عليه وسلم. وفي رواية: "ألم أخبر أنك تصوم الدهر، وتقرأ القرآن كل ليلةٍ؟" فقلت: بلى يا رسول الله، ولم أرد بذلك إلا الخير قال: "فصم صوم نبي الله داود، فإنه كان أعبد الناس، واقرأ القرآن كل شهرٍ" قلت: يا نبي الله إني أطيق أفضل من ذلك؟ قال: "فاقرأه في كل عشرين" قلت: يا نبي الله إني أطيق أفضل من ذلك؟ قال: "فاقرأه في كل عشر" قلت يا نبي الله إني أطيق أفضل من ذلك؟ قال: "فاقرأه في كل سبع ولا تزد على ذلك".

فشددت فشدد علي، وقال لي النبي صلى الله عليه وسلم: "إنك لا تدري لعلك يطول بك عمر" قال: فصرت إلى الذي قال لي النبي صلى الله عليه وسلم، فلما كبرت وددت أني كنت قبلت رخصة نبي الله صلى الله عليه وسلم. وفي رواية: "وإن لولدك عليك حقاً" وفي رواية: "لا صام من صام الأبد" ثلاثاً. وفي رواية: "أحب الصيام إلى الله تعالى صيام داود، وأحب الصلاة إلى الله تعالى صلاة داود: كان ينام نصف الليل، ويقوم ثلثه، وينام سدسه، وكان يصوم يوما ويفطر يوماً، ولا يفر إذا لاقى". وفي رواية: أنكحني أبي امرأة ذات حسب، وكان يتعاهد كنته -أي: امرأة ولده- فيسألها عن بعلها، فتقول له: نعم الرجل من رجل لم يطأ لنا فراشاً ولم يفتش لنا كنفاً منذ أتيناه. فلما طال ذلك عليه ذكر ذلك للنبي صلى الله عليه وسلم. فقال: "القني به" فلقيته بعد ذلك فقال: "كيف تصوم؟" قلت كل يوم، قال: "وكيف تختم؟" قلت: كل ليلةٍ، وذكر نحو ما سبق، وكان يقرأ على بعض أهله السبع الذي يقرؤه، يعرضه من النهار ليكون أخف عليه بالليل، وإذا أراد أن يتقوى أفطر أياماً وأحصى وصام مثلهن كراهية أن يترك شيئاً فارق عليه النبي صلى الله عليه وسلم. كل هذه الروايات صحيحة معظمها في الصحيحين وقليل منها في أحدهما..

அபூ முஹம்மத் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உயிருடன் இருக்கும் காலமெல்லாம் பகலில் நோன்பு நோற்பேன்; இரவில் நின்று வணங்குவேன்" என்று நான் கூறிய செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர்தாமா அவ்வாறு கூறுபவர்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தான் அதைச் சொன்னேன்" என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக உம்மால் அதைச் செய்ய முடியாது. எனவே, (சில நாட்கள்) நோன்பு வையும், (சில நாட்கள்) விட்டுவிடும்; உறங்கும், (தொழுகைக்காக) எழும். மாதத்திற்கு மூன்று நாட்கள் நோன்பு வையும். ஏனெனில், (ஒவ்வொரு) நன்மைக்கும் அது போன்ற பத்து மடங்கு (நற்கூலி) உண்டு. இது காலமெல்லாம் நோன்பு வைப்பதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

நான், "இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்று

கூறினேன். அவர்கள், "அப்படியானால், ஒரு நாள் நோன்பு வைத்து இரண்டு நாட்கள் விட்டுவிடும்" என்றார்கள். நான், "இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்றேன். அவர்கள், "அப்படியானால், ஒரு நாள் நோன்பு வைத்து ஒரு நாள் விட்டுவிடும். இது தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பாகும். இதுவே மிகச் சிறந்த நோன்பாகும்" என்று கூறினார்கள். மற்றொரு அறிவிப்பில்: "இதுவே சிறந்த நோன்பாகும்" என்று உள்ளது. நான், "இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்றேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதைவிடச் சிறந்தது ஏதுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

"நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய அந்த மூன்று நாட்களை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், அது என் குடும்பத்தையும் என் செல்வத்தையும் விட எனக்கு விருப்பமானதாக இருந்திருக்கும்" என்று (பிற்காலத்தில்) அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறுபவரானார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: "நீர் பகலெல்லாம் நோன்பு நோற்பதாகவும், இரவெல்லாம் நின்று வணங்குவதாகவும் எனக்குச் செய்தி வந்ததே?" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறு செய்யாதீர்! நோன்பு வையும், விட்டுவிடும்; உறங்கும், எழும். நிச்சயமாக உமது உடலுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உமக்கு உண்டு; உமது கண்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உமக்கு உண்டு; உமது மனைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உமக்கு உண்டு; உமது விருந்தினருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உமக்கு உண்டு. ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நீர் நோன்பு நோற்பது உமக்குப் போதுமானது. ஏனெனில், ஒவ்வொரு நன்மைக்கும் அது போன்ற பத்து மடங்கு கூலி உண்டு. இது காலமெல்லாம் நோன்பு வைப்பதாகும்".

நான் (மேலும் கடினமானதை) வலியுறுத்திக் கேட்டேன்; அதனால் என் மீது (சட்டம்) கடுமையாக்கப்பட்டது. நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு (கூடுதல்) சக்தியுண்டு" என்றேன். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் இறைத்தூதர் தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பைப் போன்று நோன்பு வையும்; அதைவிட அதிகமாக்க வேண்டாம்" என்றார்கள். "தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பு எது?" என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு, "காலத்தில் (வருடத்தில்) பாதியாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் முதுமையடைந்த பிறகு, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அளித்த சலுகையை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடாதா!" என்று அங்கலாய்ப்பார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: "நீர் காலமெல்லாம் நோன்பு நோற்பதாகவும், ஒவ்வொரு இரவும் குர்ஆனை (முழுமையாக) ஓதுவதாகவும் எனக்குச் செய்தி வந்ததே?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதன் மூலம் நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் நான் நாடவில்லை" என்றேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்படியானால், அல்லாஹ்வின் இறைத்தூதர் தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பைப்

போன்று நோன்பு வையும். ஏனெனில், மனிதர்களிலேயே அதிகம் வணக்கம் புரிபவராக அவர் இருந்தார். ஒவ்வொரு மாதமும் குர்ஆனை (ஒரு முறை) ஓதி முடிப்பீராக!". நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்றேன். "அப்படியானால், ஒவ்வொரு இருபது நாட்களிலும் ஓதி முடிப்பீராக!" என்றார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்றேன். "அப்படியானால், பத்து நாட்களில் ஓதி முடிப்பீராக!" என்றார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதைவிடச் சிறந்ததைச் செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு" என்றேன். "அப்படியானால், ஏழு நாட்களில் ஓதி முடிப்பீராக! அதைவிட அதிகமாக்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

நான் (மேலும் கடினமானதை) வலியுறுத்திக் கேட்டேன்; அதனால் என் மீது (சட்டம்) கடுமையாக்கப்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "உமக்குத் தெரியாது; உமது ஆயுள் நீண்டதாக இருக்கலாம்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறியது போன்றே நான் (முதுமைப் பருவத்தை) அடைந்தேன். நான் முதுமையடைந்த போது, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சலுகையை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமே" என்று விரும்பினேன்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "நிச்சயமாக உமது குழந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உமக்கு உண்டு" என்று வந்துள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "காலமெல்லாம் நோன்பு வைப்பவர், நோன்பு நோற்றவர் ஆகமாட்டார்" என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: "அல்லாஹ்விடம் மிகவும் விருப்பமான நோன்பு தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பாகும். அல்லாஹ்விடம் மிக விருப்பமான தொழுகை தாவூத் (அலை) அவர்களின் தொழுகையாகும். அவர் இரவின் பாதியில் உறங்குவார்; அதன் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் நின்று வணங்குவார்; (மீதமுள்ள) ஆறில் ஒரு பகுதியில் உறங்குவார். அவர் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்று, ஒரு நாள் விட்டுவிடுவார். (போர்க்களத்தில்) எதிரியைச் சந்தித்தால் புறமுதுகிட மாட்டார்".

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: என் தந்தை எனக்கு ஒரு உயர்குடிப் பெண்ணை மணம் முடித்து வைத்தார். அவர் தமது மருமகளிடம் வந்து, தன் மகனைப் (அதாவது என்னைப்) பற்றிக் விசாரிப்பார். அதற்கு அப்பெண், "அவர் ஒரு சிறந்த மனிதர்; (ஆனால்) அவர் எம்மிடம் வந்ததிலிருந்து எமது படுக்கையை மிதிக்கவும் இல்லை; எமது போர்வையைத் திறக்கவும் இல்லை (தாம்பத்தியம் கொள்ளவில்லை)" என்று கூறுவார். இந்நிலை நீடித்தபோது, என் தந்தை இச்செய்தியை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "என்னிடம் அவரைச் சந்திக்கச் சொல்லுங்கள்" என்றார்கள். பிறகு நான் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள், "நீர் எப்படி நோன்பு நோற்கிறீர்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஒவ்வொரு நாளும்" என்றேன். "குர்ஆனை எப்போது (ஓதி) முடிப்பீர்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஒவ்வொரு இரவும்" என்றேன். பிறகு முந்தைய அறிவிப்பில் உள்ளதைப் போன்றே (முழு சம்பவத்தையும்) அறிவிப்பாளர் ﷺ செய்தார்.

அவர் (அப்துல்லாஹ்) தமது குடும்பத்தாரில் சிலரிடம் பகலிலேயே குர்ஆனின் ஏழு பாகங்களில் ஒன்றை ஓதிக் காட்டுவார்; இரவில் தனக்குச் சுமை குறைய வேண்டும் என்பதற்காக இவ்வாறு செய்வார். (முதுமையில்) உடலுக்குத் தெம்பு ஊட்ட விரும்பினால், சில நாட்கள் நோன்பை விட்டுவிடுவார்; பிறகு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தை முறிக்க விரும்பாததால், விடுபட்ட நாட்களைக் கணக்கிட்டு (அத்தனை நாட்கள்) நோன்பு நோற்பார்.

இவ்வறிவிப்புகள் அனைத்தும் சரியானவையாகும். இவற்றில் பெரும்பாலானவை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ளன. சில அவற்றில் ஒன்றில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன.

151

وعن أبي ربعي حنظلة بن الربيع الأسيدى الكاتب أحد كتاب رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لقيني أبو بكر رضي الله عنه فقال: كيف أنت يا حنظلة؟ قلت: نافق حنظلة؟ قلت: نافق حنظلة (قال: سبحان الله ما تقول؟ (قلت: نكون عند رسول الله صلى الله عليه وسلم يذ كرنا بالجنة والنار كأنا رأي عين، فإذا خرجنا من عند رسول الله صلى الله عليه وسلم عافسنا الأزواج والأولاد والضيعات نسينا كثيراً. قال أبو بكر رضي الله عنه: فوالله إنا لنلقى مثل هذا، فانطلقت أنا وأبو بكر حتى دخلنا على رسول الله صلى الله عليه وسلم. فقلت: نافق حنظلة يا رسول الله (فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "وما ذاك؟" قلت: يا رسول الله نكون عندك تذ كرنا بالنار والجنة كأنا رأي العين، فإذا خرجنا من عندك عافسنا الأزواج والأولاد والضيعات نسينا كثيراً. فقال رسول الله O: "والذي نفسي بيده لو تدومون على ما تكونون عندي وفي الذكر لصافحتكم الملائكة على فرشكم وفي طرقكم، ولكن يا حنظلة ساعة وساعة" ثلاث مرات، ((رواه مسلم)).

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் எழுத்தர்களில் ஒருவரான அபூ ரப்ஈ ஹன்ழலா இப்னு ரபீஉ அல்-அஸீதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

என்னை அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் சந்தித்தார்கள். “ஹன்ழலாவே! எப்படி இருக்கிறீர்?” என்று கேட்டார்கள். நான், “ஹன்ழலா நயவஞ்சகனாகிவிட்டான்” என்று கூறினேன். அவர்கள், “சுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் தூயவன்)! என்ன சொல்கிறீர்?” என்று கேட்டார்கள்.

நான் கூறினேன்: “நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் இருக்கும்போது, அவர்கள் நரகத்தையும் சொர்க்கத்தையும் பற்றி நமக்கு நினைவூட்டுகிறார்கள். அது எந்தளவிற்கு என்றால், அவற்றை நாம் நம் கண்களால் நேரில் காண்பது போன்று உள்ளது. ஆனால், நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து வெளியேறியதும், மனைவி மக்கள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் (உலக விவகாரங்களில்) கலந்து ஈடுபடும்போது, (அந்த உயர்வான இறை உணர்வை) அதிகமாக மறந்துவிடுகிறோம்.”

அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாமும் இது போன்றதையே உணர்கிறோம்” என்று கூறினார்கள்.

எனவே, நானும் அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்களும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றோம். நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஹன்ழலா நயவஞ்சகனாகிவிட்டான்” என்று கூறினேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அது என்ன?” என்று கேட்டார்கள்.

நான் கூறினேன்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் தங்களிடத்தில் இருக்கும்போது, தாங்கள் நரகத்தையும் சொர்க்கத்தையும் பற்றி நினைவூட்டுகிறீர்கள். அவற்றை நாங்கள் எங்கள் கண்களால் காண்பது போல் உணர்கிறோம். ஆனால், நாங்கள் தங்களிடமிருந்து வெளியேறி, எங்கள் மனைவி மக்கள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் (உலக விவகாரங்களில்) கலந்து ஈடுபடும்போது, (அந்த உயர்வான இறை உணர்வை) அதிகமாக மறந்துவிடுகிறோம்.”

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! என்னிடத்தில் நீங்கள் இருக்கும் நிலையிலும், (இறை) நினைவிலும் நீங்கள் நீடித்திருந்தால், வானவர்கள் உங்கள் படுக்கைகளிலும் உங்கள் பாதைகளிலும் உங்களுடன் கைலாகு செய்வார்கள். ஆயினும் ஹன்ழலாவே! ஒரு நேரம் (இறைவனுக்காகவும்), ஒரு நேரம் (உலகிற்காகவும்)” என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

152

– وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: بينما النبي صلى الله عليه وسلم يخطب إذا هو برجل قائم، فسأل عنه فقالوا: أبو إسرائيل نذر أن يقوم في الشمس ولا يقعد، ولا يستظل ولا يتكلم، ويصوم، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: مروه فليتكلم وليستظل وليقعد وليتم صومه ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்

குத்பா (மார்க்க சொற்பொழிவு) நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது, நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு மனிதரை (திடீரென) கண்டார்கள். அவரைப் பற்றி அவர்கள் விசாரித்தபோது, அவர் அபூ இஸ்ராயீல் என்றும், அவர் வெயிலில் நிற்பதாகவும், உட்காராமல், நிழலில் ஒதுங்காமல், பேசாமல் இருப்பதென்றும், அத்துடன் நோன்பு நோற்பதாகவும் நேர்ச்சை செய்திருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டது. அதன்பேரில் நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவரிடம் பேசுமாறும், நிழலுக்குச் செல்லுமாறும், உட்காருமாறும், மேலும் அவரது நோன்பை நிறைவு செய்யுமாறும் கூறுங்கள்" என்று சொன்னார்கள்.

باب المحافظة على الأعمال -

வழக்கமான அடிப்படையில் நல்லொழுக்கம்

153

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من نام عن حزبه من الليل، أو عن شيء منه فقرأه ما بين صلاة الفجر وصلاة الظهر، كتب له كأنما قرأه من الليل ((رواه مسلم)).

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாரேனும் இரவில் தமக்குரிய (வழக்கமான) ஓதல் (குர்ஆன் அல்லது திக்ர்) அல்லது வணக்கத்தின் ஒரு பகுதியை (செய்யாமல்) உறங்கிவிட்டால், அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை (செய்யாமல்) உறங்கிவிட்டால், அதை அவர் ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கும் லுஹர் தொழுகைக்கும் இடையில் ஓதினால், அவர் அதை இரவிலேயே ஓதியது போன்று அவருக்குப் பதிவு செய்யப்படும்".

154

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا عبد الله لا تكن مثل فلان، كان يقوم الليل فترك قيام الليل" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ்வே! இன்னாரைப் போன்று நீர் ஆகிவிடாதீர். அவர் இரவில் நின்று (உபரியாகத்) தொழுபவராக இருந்தார்; பின்னர் அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்."

155

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا فاتته الصلاة من الليل من وجع أو غيره، صلى من النهار ثنتي عشرة ركعة" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வலி அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்தால் இரவுத் தொழுகையை (தஹஜ்ஜுத் போன்ற உபரியான தொழுகைகளை) தவறவிட்டால், பகல் நேரத்தில் பன்னிரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

- باب الأمر بالمحافظة على السنة وآدابها

சுன்னாவைப் பின்பற்றுவதற்கும், அதன் ஒழுக்கங்களைப் பேணுவதற்கும் கட்டளையிடுதல்

156

فالأول: عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: دعوني ما تركتكم: إنما أهلك من كان قبلكم كثرة سؤالهم، واختلافهم على أنبيائهم، فإذا نهيتكم عن شيء فاجتنبوه، وإذا أمرتكم بأمر فأتوا منه ما استطعتم ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் உங்களை (ஏதும் சொல்லாமல்) விட்டுவைத்திருக்கும் வரை, என்னை விட்டுவிடுங்கள். நிச்சயமாக, உங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள் அழிந்ததற்குக் காரணம், அவர்கள் அதிகம் கேள்விகள் கேட்டதும், தங்கள் நபிமார்களிடம் கருத்து வேறுபாடு கொண்டதுமேயாகும். ஆகவே, நான் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தடை செய்தால் அதைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்; நான் உங்களுக்கு ஏதேனும் ஒன்றைக் கட்டளையிட்டால், உங்களால் இயன்ற அளவு அதை நிறைவேற்றுங்கள்.”

(புகாரி, முஸ்லிம்)

157

الثاني: عن أبي نجيح العرباض بن سارية رضي الله عنه قال: "وعظنا رسول الله صلى الله عليه وسلم موعظة بليغة وجلت منها القلوب وذرفت منها العيون، فقلنا: يا رسول الله كأنها

موعظة مودع فأوصنا. قال: "أوصيكم بتقوى الله، والسمع والطاعة وإن تأمر عليكم عبد حبشي، وإنه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً. فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، عضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلالة" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ நஜீஹ் அல்-இர்பாத் பின் சாரியா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு மிகவும் உருக்கமான ஓர் உபதேசத்தை வழங்கினார்கள். அதனால் (எங்கள்) கண்கள் கண்ணீர் சிந்தின; உள்ளங்கள் அச்சத்தால் நடுங்கின. எனவே நாங்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது விடைபெறும் நிலையில் இருப்பவர் வழங்கும் உபதேசம் போன்று உள்ளதே! எனவே எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்' என்று கேட்டோம்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் உங்களுக்கு அல்லாஹ்வை அஞ்சுமாறும், (உங்கள் தலைவராக) ஓர் அபிசீனிய அடிமை நியமிக்கப்பட்டாலும் (அவரது சொல்லைக்) கேட்டு, (அவருக்குக்) கீழ்ப்படியுமாறும் அறிவுறுத்துகிறேன். ஏனெனில், உங்களில் (எனக்குப் பின்) உயிர் வாழ்வோர் அதிகமான கருத்து வேறுபாடுகளைக் காண்பார்கள். ஆகவே, என்னுடைய சுன்னாவையும், நேர்வழி பெற்ற கலீஃபாக்களின் வழிமுறைகளையும் உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள். அவற்றை உங்கள் கடவாய்ப் பற்களால் கவ்விக் கொள்ளுங்கள். (மார்க்கத்தில்) புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள். ஏனெனில் ஒவ்வொரு பித்அத்தும் (நூதனப் பழக்கமும்) ஒரு வழிகேடாகும்'."

(இதனை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதி இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்).

158

الثالث: عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى". قيل: ومن يأبى يا رسول الله قال: "من أطاعني دخل الجنة، ومن عصاني فقد أبى" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உம்மத்தினர் அனைவரும் சுவனத்தில் நுழைவார்கள்; மறுப்பவரைத் தவிர."
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! மறுப்பவர் யார்?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர் சுவனத்தில் நுழைவார்; எனக்கு மாறுசெய்தவர் (சுவனத்தில் நுழைய) மறுத்துவிட்டார்."

159

الرابع: عن أبي مسلم، وقيل: أبي إياس سلمة بن عمرو بن الأكوع رضي الله عنه، أن رجلاً أكل عند رسول الله صلى الله عليه وسلم بشماله فقال: "كل بيمينك" قال: لا أستطيع. قال: "لا استطعت" ما منعه إلا الكبر، فما رفعها إلى فيه. ((رواه مسلم)).

அபூ முஸ்லிம் (அல்லது அபூ இயாஸ்) ஸலமா பின் அம்ர் பின் அல்-அக்வஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் தனது இடது கையால் சாப்பிட்டார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது வலது கையால் சாப்பிடுவீராக" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "என்னால் (அப்படிச் செய்ய) முடியாது" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் ஒருபோதும் அவ்வாறு செய்ய இயலாது போகட்டும்" என்று கூறினார்கள். பெருமையே அவரை (வலது கையால் சாப்பிடுவதிலிருந்து) தடுத்தது. அதன் பிறகு அவரால் அக்கையைத் தனது வாயை நோக்கி உயர்த்த முடியவில்லை.

(முஸ்லிம்)

160

الخامس: عن أبي عبد الله النعمان بن بشير رضي الله عنهما، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لتسون صفوفكم أو ليخالفن الله بين وجوهكم" ((متفق عليه)).
وفي رواية لمسلم: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يسوي صفوفنا حتى كأنما يسوي بها القداح، حتى إذا رأى أنا قد عقلنا عنه ثم خرج يوما، فقام حتى كاد أن يكبر، فرأى رجلاً باديا صدره فقال: "عباد الله لتسون صفوفكم أو ليخالفن الله بين وجوهكم".

அபூ அப்தில்லாஹ் நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நீங்கள் உங்கள் வரிசைகளைச் சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில் அல்லாஹ் உங்கள் முகங்களுக்கிடையே (உள்ள ஒற்றுமையில்) மாற்றத்தை (அல்லது உங்கள் உள்ளங்களுக்கிடையே வேற்றுமையை) ஏற்படுத்திவிடுவான்."

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அம்புகளைச் சீர்படுத்துவதைப் போன்று எங்கள் (தொழுகை) வரிசைகளைச் சீர்படுத்துவார்கள். நாங்கள்

அவர்களிடமிருந்து (வரிசைகளைச் சீர்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை) விளங்கிக்கொண்டோம் என்று அவர்கள் கருதும் வரை (இவ்வாறு செய்வார்கள்). ஒருநாள் அவர்கள் (வீட்டிலிருந்து) புறப்பட்டு வந்து, (தொழுகைக்காக) நின்றார்கள். அவர்கள் தக்பீர் கூறவிருந்தபோது, மார்பு துருத்திக் கொண்டிருந்த (வரிசையிலிருந்து வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருந்த) ஒரு மனிதரைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! உங்கள் வரிசைகளை நீங்கள் சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில் அல்லாஹ் உங்கள் முகங்களுக்கிடையே (உள்ள ஒற்றுமையில்) மாற்றத்தை (அல்லது உங்கள் உள்ளங்களுக்கிடையே வேற்றுமையை) ஏற்படுத்திவிடுவான்" என்று கூறினார்கள்.

161

السادس: عن أبي موسى رضي الله عنه قال: احترق بيت بالمدينة على أهله من الليل، فلما حدث رسول الله صلى الله عليه وسلم بشأنهم قال إن هذه النار عدو لكم، فإذا نمتم فاطفئوها عنكم ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மதீனாவில் ஒரு வீடு இரவில் அதிலிருந்தவர்கள் மீது தீப்பிடித்து எரிந்தது. இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள், “நிச்சயமாக இந்த நெருப்பு உங்களுக்கு எதிரியாகும்; எனவே, நீங்கள் உறங்கச் செல்லும்போது அதை அணைத்து (உங்களைப் பாதுகாத்துக்) கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு).

162

السابع: عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن مثل ما بعثني الله به من الهدى والعلم كمثل غيث أصاب أرضاً فكانت منها طائفة طيبة، قبلت الماء فأنبتت الكلأ والعشب الكثير، وكان منها أجادب أمسكت الماء، فنفع الله بها الناس فشربوا منها وسقوا وزرعوا. وأصاب طائفة منها أخرى، إنما هي قيعان لا تمسك ماء ولا تنبت كلأ. فذلك مثل من فقه في دين الله، ونفعه بما بعثني الله به، فعلم وعلم، ومثل من لم يرفع بذلك رأساً، ولم يقبل هدى الله الذي أرسلت به ((متفق عليه)).

فقه بضم القاف على المشهور، وقيل: بكسرها، أي: صار فقيهاً.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் என்னை எந்த நேர்வழியுடனும் ஞானத்துடனும் அனுப்பினானோ அதன் உவமையாவது, ஒரு நிலத்தில் பெய்த பெருமழையைப் போன்றதாகும். (அந்த நிலத்தின்) வளமான ஒரு பகுதி தண்ணீரை உறிஞ்சிக்கொண்டு, ஏராளமான புற்களையும் செடிகொடிகளையும் முளைக்கச் செய்தது. மற்றொரு கடினமான பகுதி, தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டது. அதன் மூலம் அல்லாஹ் மக்களுக்குப் பயனளித்தான். அவர்களும் அதைக் குடித்தார்கள், (தங்கள் கால்நடைகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும்) குடிக்கக் கொடுத்தார்கள், விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால், அதன் மற்றொரு பகுதி, தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்காத, சமதளமான நிலமாக இருந்தது. அது தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ளவும் இல்லை, புற்பூண்டுகளை முளைக்கச் செய்யவும் இல்லை. இது, அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை விளங்கி, அல்லாஹ் என்னைக்கொண்டு அனுப்பியவற்றால் பயனடைந்து, தானும் கற்றுக்கொண்டு பிறருக்கும் கற்றுக்கொடுக்கும் மனிதரின் உவமையாகும். இது, அதன்பால் தலையைக்கூடத் திருப்பாத (அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்தவற்றால் பயனடையாத) மேலும், நான் கொண்டுவந்த அல்லாஹ்வின் நேர்வழியை ஏற்றுக்கொள்ளாத மனிதரின் உவமையுமாகும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

163

الثامن: عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مثلي ومثلكم كمثل رجل أوقد نارا أفجعل الجنادب والفراش يقعن فيها وهو يذبهن عنها وأنا آخذ بحجزكم عن النار، وأنتم تفلتون من يدي ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “எனக்கும் உங்களுக்குமுள்ள உவமையாவது, நெருப்பை மூட்டிய ஒருவரின் நிலைக்கு ஒப்பாகும். வெட்டுக்கிளிகளும் விட்டில் பூச்சிகளும் அதில் விழத் தொடங்கின; அவரோ அவற்றை அதிலிருந்து விரட்டுகிறார். நெருப்பிலிருந்து (உங்களைக் காப்பாற்ற) நான் உங்கள் இடுப்புக் கச்சைகளைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; ஆனால் நீங்களோ என் கைகளிலிருந்து நழுவிச் செல்கிறீர்கள்”.

(முஸ்லிம்)

164

التاسع: عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، أمر بلعق الأصابع والصحفة وقال: "إنكم لا تدرون في أيها البركة" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: "إذا وقعت لقمة أحدكم. فليأخذها فليمط ما كان بها من أذى، وليأكلها، ولا يدعها للشيطان، ولا يمسح يده بالمنديل حتى يلعق أصابعه، فإنه لا يدري في أي طعامه البركة".

وفي رواية له: "إن الشيطان يحضر أحدكم عند كل شيء من شأنه حتى يحضره عند طعامه، فإذا سقطت من أحدكم اللقمة فليمط ما كان بها من أذى، فليأكلها، ولا يدعها للشيطان".

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (சாப்பிட்ட பிறகு) விரல்களைச் சூப்புமாறும், தட்டை வழித்துச் சாப்பிடுமாறும் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், "நிச்சயமாக (உணவின்) எதில் பரக்கத் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "உங்களில் ஒருவரது உணவுக்கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அதை எடுத்து, அதில் படிந்துள்ள அசுத்தத்தை அகற்றி, பிறகு அதை உண்ணட்டும்; அதை ஷைத்தானுக்கு விட்டுவிட வேண்டாம். மேலும், அவர் தம் விரல்களைச் சூப்பும் வரை கையைத் துண்டினால் துடைக்க வேண்டாம், ஏனெனில் உணவின் எந்தப் பகுதியில் பரக்கத் இருக்கிறது என்பதை அவர் அறியமாட்டார்".

வேறொரு அறிவிப்பில்: "நிச்சயமாக ஷைத்தான் உங்களில் ஒருவருடைய எல்லா விவகாரங்களிலும் அவருடன் ஆஜராகிறான்; அவர் உண்ணும்போதும் அவருடன் ஆஜராகிறான். எனவே, உங்களில் ஒருவரது கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அதில் உள்ள அசுத்தத்தை அகற்றிவிட்டு அதை உண்ணட்டும்; அதை ஷைத்தானுக்கு விட்டுவிட வேண்டாம்".

165

العاشر: عن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: قام فينا رسول الله صلى الله عليه وسلم بموعظة فقال: يا أيها الناس إنكم محشورون إلى الله تعالى حفاة عراة غرلاً { كما بدأنا أول خلق نعيده وعداً علينا إنا كنا فاعلين } ((الأنبياء: 103)) ألا وإن أول الخلائق يكسى يوم القيامة إبراهيم، صلى الله عليه وسلم، ألا وإنه سيجاء برجال من أمتي، فيؤخذ بهم ذات

الشمال؛ فأقول: يا رب أصحابي؛ فيقال: إنك لا تدري ما أحدثوا بعدك، فأقول كما قال العبد الصالح: {وكنت عليهم شهيداً ما دمت فيهم} إلى قوله: {العزيز الحكيم} ((المائدة: 117، 118)) فيقال لي: إنهم لم يزالوا مرتدين على أعقابهم منذ فارقتهم ((متفق عليه)). (46)

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடையே ஓர் அறிவுரை பகர்வதற்காக எழுந்து நின்று கூறினார்கள்: "மக்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் செருப்பணியாதவர்களாக, ஆடையற்றவர்களாக, விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்களாக ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள். 'நாம் முதல் படைப்பை எவ்வாறு தொடங்கினோமோ, அவ்வாறே அதனை மீட்டுவோம். இது நம்மீது ஒரு வாக்குறுதியாகும். நிச்சயமாக, நாம் இதைச் செய்வோம்' (அல்அன்பியா: 104). அறிந்து கொள்ளுங்கள்! மறுமை நாளில் படைப்புகளிலேயே முதன்முதலில் ஆடை அணிவிக்கப்படுபவர் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களாவார்கள். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! எனது சமுதாயத்தைச் சார்ந்த சில மனிதர்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, இடப்பக்கமாக (நரகத்தின் பக்கமாக) கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். அப்போது நான், 'என் இறைவா! என் தோழர்கள் (அல்லது என் சமுதாயத்தினர்)!' என்று கூறுவேன். அதற்கு, 'நீர் இவர்களைப் பிரிந்த பிறகு இவர்கள் என்னென்ன புதியவற்றை (மார்க்கத்தில்) உருவாக்கினார்கள் என்பது உமக்குத் தெரியாது' என்று கூறப்படும். அப்போது நல்லடியார் (ஈஸா (அலை)) அவர்கள் கூறியதைப் போன்று நானும் கூறுவேன்: 'நான் அவர்களுடன் இருந்த வரை அவர்களைக் கண்காணிப்பவனாக இருந்தேன்...' என்று தொடங்கி '...நீயே யாவரையும் மிகைத்தவன், மகா ஞானமுடையவன்' (அல்மாயிதா: 117,118) என்பது வரை (கூறுவேன்). அப்போது (என்னிடம்), 'நீர் இவர்களைப் பிரிந்ததிலிருந்து இவர்கள் தம் குதிகால்கள் வழியாக (மார்க்கத்தை விட்டு)த் திரும்பிச் சென்றுகொண்டே இருந்தனர்' என்று கூறப்படும்".

166

الحادي عشر: عن أبي سعيد عبد الله بن مغفل، رضي الله عنه، قال: نهى رسول الله، صلى الله عليه وسلم عن الخذف وقال: إنه لا يقتل الصيد، ولا ينكأ العدو، وإنه يفقأ العين، ويكسر السن ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அப்துல்லாஹ் பின் முகஃப்பல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சிறு கற்களைச் சுண்டி எறிவதைத் தடை செய்தார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது வேட்டைப் பிராணியைக் கொல்வதில்லை; எதிரிக்குக் காயம் ஏற்படுத்துவதுமில்லை (போரில் பயனுள்ள வகையில்). மாறாக, அது கண்ணைப் பறித்துவிடும்;

பல்லை உடைத்துவிடும்."

167

وعن عابس بن ربيعة قال: رأيت عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، يقبل الحجر -يعني الأسود- ويقول: إني أعلم أنك حجر ما تنفع ولا تضر، ولولا أني رأيت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يقبلك ما قبلتك. ((متفق عليه)).

ஆபிஸ் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கறுப்புக் கல்லை (அல்-ஹஜர் அல்-அஸ்வத்) முத்தமிட்டுவிட்டு, (அதை நோக்கி) "நீ ஒரு கல் என்பதை நான் அறிவேன். உன்னால் எந்த நன்மையையும் செய்யவோ, எந்தத் தீங்கையும் விளைவிக்கவோ முடியாது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உன்னை முத்தமிடுவதை நான் பார்த்திருக்காவிட்டால், நான் உன்னை முத்தமிட்டிருக்க மாட்டேன்" என்று கூறியதை நான் கண்டேன்.

-باب وجوب الانقياد لحكم الله تعالى

அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவது கட்டாயக் கடமையாகும்.

168

عن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: لما نزلت على رسول الله، صلى الله عليه وسلم: { لله ما في السموات وما في الأرض وإن تبدوا ما في أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله } الآية ((البقرة: 283)) أشتد ذلك على أصحاب رسول الله، صلى الله عليه وسلم، فأتوا رسول الله، صلى الله عليه وسلم، ثم بركوا على الركب فقالوا: أي رسول الله كلفنا من الأعمال ما نطيق: الصلاة والجهاد والصيام والصدقة، وقد أنزلت عليك هذه الآية ولا نطيقها. قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "أتريدون أن تقولوا كما قال: أهل الكتابين من قبلكم: سمعنا وعصينا؟ بل قولوا: سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير" فلما اقترأها القوم، وذلت بها ألسنتهم؛ أنزل الله تعالى في إثرها: { آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا نفرق بين أحد من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا

غفرانك ربنا وإليك المصير} فلما فعلوا ذلك نسخها الله تعالى؛ فأنزل الله عز وجل:
{لا يكلف الله نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت، ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو
أخطأنا} قال: نعم {ربنا ولا تحمل علينا إصراً كما حملته على الذين من قبلنا} قال: نعم {
ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به} قال: نعم {واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا
فانصرنا على القوم الكافرين} قال: نعم" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு,
{لله ما في السموات وما في الأرض وإن تبدوا ما في أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله}
"வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. உங்கள் உள்ளங்களில் உள்ளதை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், அல்லது அதை மறைத்தாலும், அல்லாஹ் அதைப் பற்றி உங்களைக் கணக்குக் கேட்பான்" (அல்குர்ஆன் 2:284)
என்ற இறைவசனம் அருளப்பட்டபோது, அது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களுக்கு மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது. அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து மண்டியிட்டு அமர்ந்து கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! தொழுகை, ஜிஹாத் (இறைவழியில் போராடுதல்), நோன்பு, தர்மம் ஆகிய எங்களால் இயன்ற செயல்கள் எங்களுக்குக் கடமையாக்கப்பட்டன. (அவற்றை நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம்). ஆனால், தற்போது உங்களுக்கு இந்த வசனம் அருளப்பட்டுள்ளது; இதுவோ எங்களால் தாங்க முடியாததாக உள்ளது."

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களுக்கு முன்னிருந்த இரு வேதக்காரர்களைப் (யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள்) போன்று நீங்களும் 'நாங்கள் செவியுற்றோம்; மாறுசெய்தோம்' என்று கூற விரும்புகிறீர்களா? மாறாக நீங்கள் கூறுங்கள்:
{سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير}
'நாங்கள் செவியுற்றோம்; கீழ்ப்படிந்தோம். எங்கள் இறைவா! உனது மன்னிப்பை (நாங்கள் வேண்டுகிறோம்). உன்னிடமே (எங்கள்) மீளுதல் உள்ளது'."

மக்கள் அதை ஓதியபோது, அவர்களின் நாவுகள் அதற்குப் பணிந்து (சரளமாக) ஓதின. அதன் பிறகு உடனடியாக அல்லாஹ் பின்வரும் வசனத்தை அருளினான்:
{آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا نفرق بين أحد من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير}
"(முஹம்மத் (ஸல்) என்ற) இத்தூதர், தம் இறைவனிடமிருந்து தமக்கு அருளப்பட்டதை நம்புகிறார்; அவ்வாறே இறைநம்பிக்கையாளர்களும்

(நம்புகின்றனர்). அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய வானவர்களையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும் நம்புகிறார்கள். (மேலும்), 'அவனுடைய தூதர்களில் எவருக்கிடையேயும் நாங்கள் வேற்றுமை பாராட்ட மாட்டோம்' (என்றும்), 'நாங்கள் செவியுற்றோம்; கீழ்ப்படிந்தோம். எங்கள் இறைவா! உன்னுடைய மன்னிப்பை (நாங்கள் கோருகிறோம்), மேலும் உன்னிடமே (அனைவரும்) மீளவேண்டியதிருக்கிறது' என்றும் கூறுகிறார்கள்." (அல்குர்ஆன் 2:285)

அவர்கள் அவ்வாறு செய்தபோது, அல்லாஹ் (முந்தைய வசனத்தின் கடினமான சட்டத்தை) மாற்றி, கண்ணியமிக்க அல்லாஹ் பின்வரும் வசனத்தை அருளினான்:

{لا يكلف الله نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت}
"அல்லாஹ் எந்த ஓர் ஆத்மாவுக்கும் அதன் சக்திக்கு மீறிச் சிரமம் தருவதில்லை. அது சம்பாதித்த (நன்மையின்) பலன் அதற்கே கிடைக்கும்; அது சம்பாதித்த (தீமையின்) தண்டனையும் அதற்கே உரியது."

(தொடர்ந்து அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள்):
{ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا}
"எங்கள் இறைவா! நாங்கள் மறந்து போயிருப்பினும் அல்லது நாங்கள் தவறு செய்திருப்பினும் எங்களைக் குற்றம் பிடிக்காதே!"
(அதற்கு இறைவன்) கூறினான்: **"ஆம்."**

{ربنا ولا تحمل علينا إصراً كما حملته على الذين من قبلنا}
"எங்கள் இறைவா! எங்களுக்கு முன் சென்றோர் மீது நீ சுமத்திய சுமையைப் போன்று எங்கள் மீது சுமத்தாதே!"
(அதற்கு இறைவன்) கூறினான்: **"ஆம்."**

{ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به}
"எங்கள் இறைவா! நாங்கள் தாங்க முடியாத சுமையை எங்கள் மீது சுமத்தாதே!"
(அதற்கு இறைவன்) கூறினான்: **"ஆம்."**

{واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين}
"எங்களை மன்னித்து, எங்களுக்குப் பிழைபொறுப்பளிப்பாயாக. எங்கள் மீது கருணை காட்டுவாயாக. நீயே எங்கள் பாதுகாவலன்; காஃபிரான (நிராகரிக்கும்) மக்களுக்கு எதிராக எங்களுக்கு நீ உதவி செய்வாயாக!"
(அதற்கு இறைவன்) கூறினான்: **"ஆம்."**

(நூல்: முஸ்லிம்)

باب النهي عن البدع ومحدثات الأمور

மார்க்கத்தில் புதிய காரியங்களை உண்டாக்குவது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

169

عن عائشة، رضي الله عنها، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: "من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد".

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் நமது இந்த மார்க்க விஷயத்தில் (அதன் அடிப்படைக்கு) இல்லாத ஒன்றை புதிதாக உண்டாக்கினால், அது நிராகரிக்கப்படும்."
(இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும்) அறிவித்துள்ளனர்.

முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: "யாரேனும் நமது கட்டளையில்லாத (அதாவது, மார்க்க அங்கீகாரம் இல்லாத) ஒரு செயலைச் செய்தால், அது நிராகரிக்கப்பட்டதாகும்."

170

وعن جابر، رضي الله عنه، كان رسول الله، صلى الله عليه وسلم، إذا خطب احمرت عيناه، وعلا صوته، واشتد غضبه، حتى كأنه منذر جيش يقول: "صبحكم ومساكم" ويقول: "بعثت أنا والساعة كهاتين" ويقرن بين أصبعيه؛ السبابة والوسطى، ويقول: "أما بعد؛ فإن خير الحديث كتاب الله وخير الهدى هدى محمد، صلى الله عليه وسلم، وشر الأمور محدثاتها، وكل بدعة ضلالة" ثم يقول: "أنا أولى بكل مؤمن من نفسه. من ترك مالاً فلأهله، ومن ترك ديناً أو ضياعاً فإلي وعلي" ((رواه مسلم)).

وعن العرباض بن سارية، رضي الله عنه، حديثة السابق في باب المحافظة على السنة.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உரை (குத்பா) நிகழ்த்தும்போது, அவர்களின் கண்கள் சிவந்துவிடும்; அவர்களின் குரல் உயர்ந்துவிடும்; அவர்களின் கோபம் கடுமையாக இருக்கும். எதுவரையென்றால், "இதோ காலை நேரத்திலும் மாலை நேரத்திலும் (எதிரிகள்) உங்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள்" என்று ஒரு படையைப் பற்றி எச்சரிப்பவரைப் போன்று இருப்பார்கள்.
மேலும், "நானும் மறுமை நாளும் இப்படி அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறி, தமது ஆள்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் இணைத்துக்

காட்டுவார்கள்.
மேலும் அவர்கள் கூறுவார்கள்: "அம்மா பஃது (இதற்குப் பிறகு)! செய்திகளில் சிறந்தது அல்லாஹ்வின் வேதமாகும். வழிகாட்டுதல்களில் சிறந்தது முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டுதலாகும். காரியங்களில் மிகக் கெட்டவை (மார்க்கத்தில்) புதிதாக உண்டாக்கப்பட்டவையாகும். ஒவ்வொரு பித்அத்தும் (நூதனப் பழக்கமும்) வழிகேடாகும்."
பிறகு கூறுவார்கள்: "நான் ஒவ்வொரு இறைநம்பிக்கையாளருக்கும் அவரை விடவும் (உரிமையில்) மிக நெருக்கமானவன். யார் ஒரு செல்வத்தை விட்டுச் செல்கிறாரோ அது அவருடைய குடும்பத்தாருக்குரியது. யார் கடனையோ அல்லது (ஆதரவற்ற) குடும்பத்தையோ விட்டுச் செல்கிறாரோ (அதைப் பராமரிப்பது) என் பக்கம் சாரும்; என் மீதும் கடமையாகும்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب فيمن سن سنة حسنة أو سيئة.

பித்அத்வாதிகள் விரும்பத்தக்க அல்லது விரும்பத்தகாத செயல்களைச் செய்தல் தொடர்பான பாடம்.

171

عن أبي عمرو، جرير بن عبد الله، رضي الله عنه، قال: كنا في صدر النهار عند رسول الله، صلى الله عليه وسلم، فجاءه قوم عراة مجتابي النمار، أو العباء، متقلدي السيوف، عامتهم من مضر، بل كلهم من مضر؛ فتمعر وجه رسول الله، صلى الله عليه وسلم، لما رأى بهم من الفاقة؛ فدخل ثم خرج، فأمر بلالاً فأذن وأقام، فصلى ثم خطب؛ فقال: {يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة} إلى آخر الآية: {إن الله كان عليكم رقيبا}، والآية الأخرى التي في آخر الحشر: {يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد} تصدق رجل من ديناره من درهمه من ثوبه من صاع بره من صاع تمره ــ حتى قال ــ ولو بشق تمرة، فجاء رجل من الأنصار بصرة كادت كفه تعجز عنها، بل قد عجزت، ثم تتابع الناس حتى رأيت كومين من طعام وثياب، حتى رأيت وجه رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يتهلل كأنه مذهبة. فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم، من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجرها، وأجر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من أجورهم شيء، ومن سن في الإسلام سنة سيئة كان عليه وزرها ووزر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من

أوزارهم شيء ((رواه مسلم)).

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நாங்கள் பகலின் முற்பகுதியில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது, கம்பளி ஆடையின் நடுவே (தலை நுழைத்துக் கொள்ளும் வகையில்) துளையிட்டு அணிந்திருந்த, (வேறு ஆடைகள் இல்லாததால்) மேனி தெரிந்த நிலையில், கழுத்துகளில் வாள்களைத் தொங்கவிட்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தார் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் முளர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; இல்லை! அவர்கள் அனைவரும் முளர் குலத்தாரே. அவர்களிடம் இருந்த வறுமையைக் கண்டபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முகம் (கவலையால்) நிறமாறியது.

பிறகு அவர்கள் (தம் வீட்டிற்குள்) நுழைந்து, பின் வெளியே வந்தார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்களுக்கு (பாங்கு சொல்லக்) கட்டளையிட்டார்கள். அவர் பாங்கு சொல்லி இகாமத் சொன்னார். நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுதுவிட்டு உரை நிகழ்த்தினார்கள். (அவ்வுரையில்), **'யா அய்யுஹன்-நாஸுத்-தகூ ரப்பகுமுல்லதீ கலககும் மின் நஃப்சின் வாஹிதா...'** (என்று தொடங்கி) **'இன்னல்லாஹ கான அலைக்கும் ரகீபா'** என்பது வரையுள்ள (திருக்குர்ஆன் 04:01) வசனத்தையும், அல்-ஹஷ்ர் அத்தியாயத்தின் இறுதியில் உள்ள, **'யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூத்-தகுல்லாஹ வல்-தன்ளுர் நஃப்சும்-மா கத்தமத் லிகத்'** (திருக்குர்ஆன் 59:18) எனும் வசனத்தையும் ஓதினார்கள்.

(பிறகு), "ஒரு மனிதர் தனது தீனாரிலிருந்தும், தனது திர்ஹமிலிருந்தும், தனது ஆடையிலிருந்தும், ஒரு ஸாவு கோதுமையிலிருந்தும், ஒரு ஸாவு பேரீச்சம்பழத்திலிருந்தும் தர்மம் செய்யட்டும்" என்று கூறி, "பேரீச்சம்பழத்தின் ஒரு துண்டேனும் சரியே (தர்மம் செய்யட்டும்)" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர், அவரது உள்ளங்கைகளால்டக்க முடியாத அளவு அல்லது சுமக்க இயலாத பாரம் கொண்ட ஒரு பையைக் கொண்டு வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து மக்களும் (பொருள்களைக் கொண்டு) வந்தனர். இறுதியில் உணவு மற்றும் ஆடைகளால் ஆன இரண்டு குவியல்களை நான் கண்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முகம் (மகிழ்ச்சியால்) பொன்னைப் போன்று ஜொலிப்பதை நான் கண்டேன்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இஸ்லாத்தில் ஓர் அழகிய வழிமுறையை உருவாக்குகிறாரோ, அவருக்கு அதற்கான கூலியும், அவருக்குப் பின் அதைச் செயல்படுத்தி நடப்பவர்களின் கூலியும் கிடைக்கும்; அவர்களின் கூலிகளில் இருந்து எதுவும் குறைக்கப்படாது. மேலும், யார் இஸ்லாத்தில் ஒரு தீய வழிமுறையை உருவாக்குகிறாரோ, அவர் மீது அதன் பாவமும், அவருக்குப் பின் அதைச் செயல்படுத்தி நடப்பவர்களின் பாவமும் சேரும்; அவர்களின் பாவங்களில் இருந்து எதுவும் குறைக்கப்படாது."

172

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ليس من نفس تقتل ظلماً إلا كان على ابن آدم الأول كفل من دمها لأنه كان أول من سن القتل ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அநியாயமாகக் கொல்லப்படும் எந்த ஓர் ஆன்மாவாயினும், அதன் இரத்தத்தில் (ஏற்படும் பாவத்தில்) ஆதம் (அலை) அவர்களின் முதல் மகன் மீது ஒரு பங்கு இல்லாமல் இருப்பதில்லை. ஏனெனில், அவன்தான் கொலையை (முதன்முதலாக) ஆரம்பித்து வைத்தவன்.”

- باب الدلالة على خير والدعاء إلى هدى أو ضلالة

நேர்வழியின் பால் அழைப்பதும், வழிகேட்டின் பால் அழைப்பதும்

173

وعن أبي مسعود عقبة بن عمرو الأنصاري البدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من دل على خير فله مثل أجر فاعله ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா பின் அம்ர் அல்-அன்சாரி அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒரு நன்மைக்கு வழிகாட்டுகிறாரோ, அவருக்கு அதைச் செய்பவருக்குக் கிடைக்கும் நற்கூலியைப் போன்றது உண்டு."

(இமாம்) முஸ்லிம் (அறிவித்தார்).

174

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من دعا إلى هدى كان له من الأجر مثل أجور من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً، ومن دعا إلى ضلالة كان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه لا ينقص ذلك من آثامهم شيئاً ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒருவர்

நேர்வழியின்பால் (மனிதர்களை) அழைக்கிறாரோ, அவருக்கு, அவரைப் பின்தொடர்ந்தவர்களின் நற்கூலியைப் போன்ற நற்கூலி உண்டு. அது அவர்களின் நற்கூலியிலிருந்து எதையும் குறைத்துவிடாது. மேலும், யார் ஒருவர் வழிகேட்டின்பால் (மனிதர்களை) அழைக்கிறாரோ, அவருக்கு, அவரைப் பின்தொடர்ந்தவர்களின் பாவத்தைப் போன்ற பாவம் உண்டு. அது அவர்களின் பாவங்களிலிருந்து எதையும் குறைத்துவிடாது."
(இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

175

وعن العباس سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال يوم خيبر: "لأعطين الراية غداً رجلا يفتح الله على يديه، يحب الله ورسوله، ويحبه الله ورسوله" فبات الناس يدوكون ليلتهم أيهم يعطاها. فلما أصبح الناس غدوا على رسول الله صلى الله عليه وسلم: كلهم يرجو أن يعطاها، فقال: "أين علي بن أبي طالب؟" فقيل: يا رسول الله هو يشتكي عينيه قال: "فأرسلوا إليه" فأتي به، فبصق رسول الله صلى الله عليه وسلم في عينيه، ودعا له، فبرأ حتى كأن لم يكن به وجع، فأعطاه الراية. فقال علي رضي الله عنه: يا رسول الله أقاتلهم حتى يكونوا مثلنا؟ فقال: "انفذ على رسلك حتى تنزل بساحتهم، ثم ادعهم إلى الإسلام، وأخبرهم بما يجب عليهم من حق الله تعالى فيه، فوالله لأن يهدي الله بك رجلاً واحداً خير لك من حمر النعم" ((متفق عليه)).

சஹ்ல் பின் ஸஅத் அஸ்ஸாஇதீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: கைபர் போரின்போது இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நாளை நான் இக்கொடியை ஒரு மனிதரிடம் கொடுப்பேன்; அவர் மூலமாக அல்லாஹ் வெற்றியளிப்பான்; அவர் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நேசிக்கிறார்; அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் அவரை நேசிக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். மக்களோ, தங்களில் யாருக்கு அக்கொடி வழங்கப்படும் என்று விவாதித்தவாறே அந்த இரவைக் கழித்தனர்.

பொழுது விடிந்ததும் மக்கள் அனைவரும் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அக்கொடி தமக்கே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென ஆசைப்பட்டனர். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "அலி பின் அபீ தாலிப் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். "இறைத்தூதர் அவர்களே! அவர் கண் வலியால் சிரமப்படுகிறார்" என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவருக்கு ஆள் அனுப்புங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர் கொண்டு வரப்பட்டார். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரது

கண்களில் உமிழ்ந்து, அவருக்காகப் பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே அவருக்கு (முன்பு) வலியே இருந்திராதது போன்று அவர் குணமடைந்தார். அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள் அக்கொடியைக் கொடுத்தார்கள்.

அலி (ரலி) அவர்கள், "இறைத்தூதர் அவர்களே! அவர்கள் நம்மைப் போன்று (முஸ்லிம்களாக) ஆகும் வரை நான் அவர்களுடன் போரிடவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிதானமாகச் சென்று, அவர்களுடைய களத்தை அடைந்ததும் அவர்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழையுங்கள். அதில் அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அவர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களின் வாயிலாக ஒரேயொருவருக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்டுவது, (அரபகத்தின் உயரிய செல்வமான) சிவப்பு ஒட்டகங்களை விட உங்களுக்குச் சிறந்ததாகும்" என்று கூறினார்கள்.

176

وعن أنس رضي الله عنه أن فتى من أسلم قال: يا رسول الله إني أريد الغزو وليس معي ما أتجهز به؟ قال: ائت فلانا فإنه قد كان تجهز فمرض فأتاه فقال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم يقرئك السلام ويقول: أعطني الذي تجهزت به، فقال: يا فلانة أعطيه الذي تجهزت به، ولا تحبسي منه شيئاً، فوالله لا تحبسين منه شيئاً فيبارك لك فيه. ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அஸ்லம் குலத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளைஞர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் போருக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் என்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள என்னிடம் ஏதுமில்லை" என்று கூறினார். நபியவர்கள் (ஸல்), "இன்னாரிடம் செல்லுங்கள். அவர் (போருக்காகத்) தம்மைத் தயார்படுத்திக்கொண்டார்; ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

எனவே, அந்த இளைஞர் அவரிடம் சென்று, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு ஸலாம் உரைக்கிறார்கள். மேலும், 'நீர் உமக்காகத் தயார்செய்த பொருட்களை எனக்குக் கொடுத்துவிடுமாறு' கூறுகிறார்கள்" என்றார்.

அதற்கு அந்த மனிதர் (தம் மனைவியிடம்), "இன்னாளே! நான் எனக்காகத் தயார்செய்த பொருட்களை இவருக்குக் கொடுத்துவிடு. அதிலிருந்து எதையும் நிறுத்திக்கொள்ளாதே. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீ அதிலிருந்து எதையும் நிறுத்திக்கொள்ளாவிட்டால், அதில் உனக்கு பரக்கத் (அருள்வளம்) வழங்கப்படும்" என்று கூறினார்.

-باب التعاون على البر و التقوى

நன்மை மற்றும் இறையச்சத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்தல்

177

عن أبي عبد الرحمن زيد بن خالد الجهني رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من جهز غازياً في سبيل الله فقد غزا ومن خلف غازيا في أهله بخير فقد غزا ((متفق عليه)).

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் ஸைத் பின் காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிடச் செல்லும்) ஒரு வீரரை (அவரது பயணத்திற்கும் போருக்கும் தேவையான பொருட்களைக் கொடுத்து) தயார் செய்கிறாரோ, அவர் (நேரடியாகப்) போரிட்டவர் ஆவார். மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடச் சென்ற ஒரு வீரரின் குடும்பத்தை (அவர் இல்லாத சமயத்தில்) சிறந்த முறையில் யார் கவனித்துக் கொள்கிறாரோ, அவரும் (நேரடியாகப்) போரிட்டவர் ஆவார்."

178

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، بعث بعثاً إلى بني لحيان من هذيل فقال: لينبعث من كل رجلين أحدهما والأجر بينهما ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஹுதைல் குலத்தைச் சேர்ந்த பனூ லஹ்யான் கூட்டத்தாரிடம் ஒரு படையணியை அனுப்பிவிட்டு, "ஒவ்வொரு இரண்டு ஆண்களில் ஒருவர் (போருக்குப்) புறப்படட்டும்; கூலி அவ்விருவருக்கும் இடையில் (பொதுவானதாக) இருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

179

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لقي ركبا بالروحاء فقال : "من القوم؟" قالوا: المسلمون، فقالوا: من أنت؟ قال: "رسول الله" فرفعت إليه امرأة صبياً فقالت: ألهذا حج؟ قال: "نعم ولك أجر" ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'அர்-ரவ்ஹா' என்ற இடத்தில் வாகனங்களில் பயணித்த ஒரு கூட்டத்தினரைச் சந்தித்து, "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் முஸ்லிம்கள், நீங்கள் யார்?" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு அவர், "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர்" என்று கூறினார்கள். அக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி ஒரு சிறுவனை அவரிடம் தூக்கிக் காட்டி, "இவன் ஹஜ் செய்யலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "ஆம், உனக்கும் நற்கூலி உண்டு" என்று கூறினார்கள்.
(இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.

180

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: الخازن المسلم الأمين الذي ينفذ ما أمر به، فيعطيه كاملاً موفراً، طيبة به نفسه فيدفعه إلى الذي أمر له به أحد المتصدقين ((متفق عليه)).

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்பிக்கையான முஸ்லிம் காப்பாளர், தமக்கு இடப்பட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றி, (தர்மப் பொருளை) முழுமையாகவும் நிறைவாகவும், மனப்பூர்வமான மகிழ்ச்சியுடன், எவருக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டாரோ அவருக்கு வழங்கினால், அவரும் (தர்மம் செய்யும்படி கட்டளையிட்டவருடன் சேர்த்து) தர்மம் செய்யும் இருவரில் ஒருவராவார்."

-باب النصيحة

அறிவுரை வழங்குதல்

181

فالأول: عن أبي رقية تميم بن أوس الداري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الدين النصيحة قلنا: لمن؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم ((رواه مسلم)).

தமீம் பின் அவ்ஸ் அத்-தாரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "அத்-தீன் என்பது நலன் நாடுவதாகும் (உண்மையான பற்றுறுதியுடன் நல்வழிகாட்டுதல்)" என்று கூறினார்கள். நாங்கள், "யாருக்கு?" என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்காகவும், அவனுடைய

வேதத்திற்காகவும், அவனுடைய தூதருக்காகவும், முஸ்லிம்களின் தலைவர்களுக்காகவும், அவர்களது பொதுமக்களுக்காகவும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

முஸ்லிம்.

182

الثاني: عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: بايعت رسول الله صلى الله عليه وسلم على إقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، والنصح لكل مسلم. ((متفق عليه)).

நான் தொழுகையை நிலைநாட்டுவதிலும், ஜகாத் வழங்குவதிலும், ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் நலம் நாடுவதிலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உடன்படிக்கை (சத்தியப் பிரமாணம்) செய்தேன்.

183

الثالث: عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தனக்காக விரும்புவதையே தன் சகோதரனுக்காகவும் விரும்பாதவரை, அவர் (முழுமையான) ஈமான் கொண்டவராக ஆகமாட்டார்."

- باب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

நன்மையை ஏவுதல், தீமையைத் தடுத்தல் باب (அதிகாரம்)

184

فالأول: عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: 'உங்களில் எவரேனும் ஒரு

தீமையைக் கண்டால், அதைத் தமது கையால் மாற்றட்டும்; அதற்கு அவர் சக்தி பெறவில்லையென்றால், தமது நாவால் (மாற்றட்டும்); அதற்கும் அவர் சக்தி பெறவில்லையென்றால், தமது உள்ளத்தால் (வெறுத்து ஒதுக்கட்டும்). இதுவே ஈமானின் மிக பலவீனமான நிலையாகும்'." (முஸ்லிம்)

185

الثاني: عن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ما من نبي بعثه الله في أمة قبلي إلا كان له من أمته حواريون وأصحاب يأخذون بسنته ويقتدون بأمره، ثم إنها تختلف من بعدهم خلوف يقولون ما لا يفعلون ويفعلون ما لا يؤمرون، فمن جاهدهم بيده فهو مؤمن، ومن جاهدهم بقلبه فهو مؤمن، ومن جاهدهم بلسانه فهو مؤمن، وليس وراء ذلك الإيمان حبة خردل ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எனக்கு முன் அல்லாஹ் எந்தவொரு நபியை அவருடைய சமூகத்திற்கு அனுப்பினாலும், அவருக்கு அவருடைய சமூகத்தாரில் அவருடைய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி, அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்த சீடர்களும் தோழர்களும் இருந்தார்கள். பிறகு அவர்களுக்குப் பின்னால், (முன்னோர்களின் வழிமுறைகளிலிருந்து) மாறுபட்ட சந்ததியினர் வந்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் செய்யாததைச் சொல்லக்கூடியவர்களாகவும், தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்படாததைச் செய்யக்கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எதிராகத் தனது கையால் போராடுபவர் ஒரு முஃமின் ஆவார்; தனது உள்ளத்தால் அவர்களுக்கு எதிராகப் போராடுபவர் ஒரு முஃமின் ஆவார்; தனது நாவால் அவர்களுக்கு எதிராகப் போராடுபவர் ஒரு முஃமின் ஆவார்; இதற்கு அப்பால் கடுகளவும் ஈமான் (விசுவாசம்) இல்லை".
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

186

الثالث: عن أبي الوليد عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: "بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع والطاعة في العسر واليسر والمنشط والمكره، وعلى أثرةٍ علينا، وعلى أن لا ننازع الأمر أهله إلا أن تروا كفرًا بواحًا عندكم من الله تعالى فيه برهان، وعلى أن نقول

بالحق أينما كنا لا نخاف في الله لومة لائم" ((متفق عليه)).

المنشط والمكره بفتح ميميهما: أي: في السهل والصعب. والأثرة: الاختصاص بالمشترك، وقد سبق بيانها. بواحًا بفتح الباء الموحدة بعدها واو ثم ألف ثم حاء مهملة: أي ظاهر لا يحتمل تأويلا.

அபூ அல்-வலீத் உபாதா பின் அஸ்ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கஷ்டத்திலும் செழிப்பிலும், (எங்களுக்கு) விருப்பமான நிலையிலும் வெறுப்பான நிலையிலும் செவியேற்றுக் கீழ்ப்படிவதாகவும், எங்களுக்குப் பதிலாக (பிறருக்கு) முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டாலும் (அதனைப் பொறுத்துக்கொள்வோம் என்றும்), அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களிடம் தெளிவான ஆதாரம் இருக்கின்ற பகிரங்கமான இறைமறுப்பை (குஃப்ரை) நீங்கள் கண்டால் தவிர, அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுடன் ஆட்சி அதிகாரம் குறித்துச் சச்சரவு செய்வதில்லை என்றும், நாங்கள் எங்கிருந்தாலும் சத்தியத்தையே சொல்வோம் என்றும், அல்லாஹ்வின் விஷயத்தில் பழிப்பவரின் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சமாட்டோம் என்றும் நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்தோம்."
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

187

الرابع: عن النعمان بن بشير رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مثل القائم على حدود الله والواقع فيها كمثل قوم استهموا على سفينة، فصار بعضهم أعلاها وبعضهم أسفلها، وكان الذين في أسفلها إذا استقوا من الماء مروا على من فوقهم فقالوا: لو أنا خرقنا في نصيبنا خرقًا ولم نؤذ من فوقنا، فإن تركوهم وما أرادوا هلكوا وهلكوا جميعًا، وإن أخذوا على أيديهم نجوا ونجوا جميعا ((رواه البخاري)).

நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் வரம்புகளைப் பேணி நடப்பவருக்கும் (அவற்றை நிலைநிறுத்துபவருக்கும்), அவற்றை மீறுபவருக்கும் உதாரணமானது, ஒரு கப்பலில் சீட்டுக் குலுக்கி (இடங்களைப்) பங்கிட்டுக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாரைப் போன்றது. அவர்களில் சிலர் அதன் மேல்தளத்திலும், சிலர் அதன் கீழ்த்தளத்திலும் அமைந்தனர். கீழ்த்தளத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குத் தண்ணீர் தேவைப்படும்போது, தங்களுக்கு மேலே உள்ளவர்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. எனவே அவர்கள், 'நாங்கள் எங்கள் பங்கில் ஒரு துளையிட்டுக் கொண்டால், எங்களுக்கு மேலே உள்ளவர்களுக்குத்

தொந்தரவு தரமாட்டோம்' என்று கூறிக் கொண்டனர். (இந்நிலையில்) அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்ய அவர்களை விட்டுவிட்டால், (துளையிட நினைத்தவர்களும்) அழிவார்கள், (கப்பலில் உள்ள) அனைவரும் அழிந்து போவார்கள். ஆனால் அவர்களின் கைகளைப் பிடித்து (தடுத்து) விட்டால், அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வதுடன் அனைவரும் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்."

188

الخامس: عن أم المؤمنين أم سلمة هند بنت أبي أمية حذيفة رضي الله عنها، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: "إنه يستعمل عليكم أمراء فتعرفون وتنكرون فمن كره فقد برئ، ومن أنكر فقد سلم، ولكن من رضي وتابع" قالوا: يا رسول الله ألا نقاتلهم؟ قال: "لا، الإمام أقاموا فيكم الصلاة" ((رواه مسلم)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்கள் மீது (சில) ஆட்சியாளர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். (அவர்களது செயல்களில் நல்லதை) நீங்கள் அறிவீர்கள்; (தீயதை) நீங்கள் மறுப்பீர்கள். ஆகவே, எவர் (தீமையை) வெறுக்கிறாரோ, அவர் (குற்றத்திலிருந்து) நீங்கிவிட்டார். எவர் (அதை) ஆட்சேபிக்கிறாரோ, அவரும் தப்பித்துக்கொண்டார். ஆனால், எவர் (அத்தீமையை) பொருந்திக்கொண்டு (அவர்களைப்) பின்பற்றுகிறாரோ (அவரே பாவியாவார்).”

அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவர்களுடன் போரிட வேண்டாமா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “இல்லை, அவர்கள் உங்களிடையே தொழுகையை நிலைநிறுத்தும் வரை (வேண்டாம்)” என்று பதிலளித்தார்கள்.

(முஸ்லிம்)

189

السادس: عن أم المؤمنين أم الحكم زينب بنت جحش رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم دخل عليها فزعا يقول: "لا إله إلا الله، ويل للعرب من شر قد اقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه" وحلق بأصبعيه الإبهام والتي تليها. فقلت: يا رسول الله أنهلك وفينا الصالحون؟ قال: "نعم إذا كثر الخبث" ((متفق عليه)).

உம்முல் மூமினீன் உம்முல் ஹகம் ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (ஒருமுறை) திடுக்கிட்டவர்களாக அவரிடம் நுழைந்து, "லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்! நெருங்கிவிட்ட ஒரு தீமையால் அரபிகளுக்குக் கேடுதான்! இன்று யஃஜூஜ், மஃஜூஜ் (கூட்டத்தாரின்) தடுப்புச் சுவரில் இது போன்று திறக்கப்பட்டு விட்டது" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்கள் கட்டைவிரலையும், அதை அடுத்துள்ள விரலையும் இணைத்து வளையமிட்டுக் காட்டினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களிடையே நல்லவர்கள் இருக்கும் நிலையில் நாங்கள் அழிக்கப்படுவோமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், (பாவங்களும்) தீய செயல்களும் அதிகரித்துவிட்டால்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

190

السابع: عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إياكم والجلوس في الطرقات" فقالوا: يا رسول الله ما لنا من مجالسنا بد؛ نتحدث فيها! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "فإذا أبيتم إلا المجلس فأعطوا الطريق حقه" قالوا: وما حق الطريق يا رسول الله؟ قال: "غض البصر وكف الأذى ورد السلام، والأمر بالمعروف، والنهي عن المنكر" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் சாலைகளில் (பொதுப் பாதைகளில்) அமர்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்." அவர்கள் (தோழர்கள்) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்கள் சபைகள் எங்களுக்கு அத்தியாவசியமானவை; நாங்கள் அவற்றில் உரையாடுகிறோம்." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்படியாயின், நீங்கள் (அங்கு) அமர்வதை நாடினால், பாதைக்குரிய உரிமையை வழங்கிவிடுங்கள்." அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பாதையின் உரிமை என்ன?" அவர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பார்வையைத் தாழ்த்திக்கொள்வது, (பிறருக்குத்) தொல்லை தராமல் இருப்பது, ஸலாமுக்கு பதிலுரைப்பது, நன்மையை ஏவுவது மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது."

191

الثامن: عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى خاتمًا من ذهب في يد رجل، فنزعه فطرحه وقال: يعمد أحدكم إلى جمرة من نار فيجعلها في يده!

فقيل للرجل بعد ما ذهب رسول الله صلى الله عليه وسلم: خذ خاتمك؛ انتفع به. قال: لا والله لا آخذه أبدًا وقد طرحه رسول الله صلى الله عليه وسلم. ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரின் கையில் தங்க மோதிரம் ஒன்றைக் கண்டார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அதைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, “உங்களில் ஒருவர் நெருப்புக்கரியை எடுத்துத் தம் கையில் வைத்துக்கொள்கிறார்” என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சென்ற பிறகு, அந்த மனிதரிடம், “உமது மோதிரத்தை எடுத்து, அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும்” என்று கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர், “இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தூக்கி எறிந்த ஒன்றை நான் ஒருபோதும் எடுக்க மாட்டேன்” என்று கூறினார்.
(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

192

التاسع: عن أبي سعيد الحسن البصري أن عائذ بن عمرو رضي الله عنه دخل على عبيد الله بن زياد فقال: أي بني، إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن شر الرعاء الحطمة" فإياك أن تكون منهم. فقال له: اجلس فإنما أنت من نخالة أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم، فقال: وهل كانت لهم نخالة، إنما كانت النخالة بعدهم وفي غيرهم! ((رواه مسلم)).

ஆயித் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள், உபைதுல்லாஹ் பின் ஸியாத் என்பவரிடம் சென்று கூறினார்கள்: "மகனே! 'மேய்ப்பாளர்களில் (ஆட்சியாளர்களில்) மிக மோசமானவர்கள், குடிமக்களைக் கடுமையாக நடத்துபவர்களே (அல்-ஹுதமா - அதாவது, மிருகங்களை அடித்து நொறுக்கி மேய்க்கும் மேய்ப்பாளர்களைப் போல மக்களைக் கடுமையாக நடத்துபவர்கள்). எனவே நீ அவர்களில் ஒருவராக ஆகிவிடுவதை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இரு!"

அதற்கு அவன், "அமரும்! ஏனெனில் நீர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் இருந்த பதர் (கழிவு - அதாவது, பயனற்றவர் அல்லது தரம் குறைந்தவர்) ஆவீர்" என்று கூறினான்.

அதற்கு அவர்கள், "(நபித்தோழர்களாகிய) அவர்களிடத்தில் பதர் இருந்ததா என்ன? பதர் என்பது அவர்களுக்குப் பின்னர் வந்தவர்களிடமும், அவர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடமும் தான் இருந்தது" என்று கூறினார்கள்.

193

العاشر: عن حذيفة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف، ولتنهون عن المنكر، أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقابًا منه، ثم تدعونه فلا يستجاب لكم ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “என் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் நன்மையை ஏவவும், தீமையைத் தடுக்கவும் வேண்டும் (இது ஒரு கட்டாயக் கடமையாகும்). இல்லையெனில், அல்லாஹ் வெகு விரைவில் தன் தண்டனையை உங்கள் மீது அனுப்புவான். பிறகு நீங்கள் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வீர்கள்; ஆனால் உங்களுக்குப் பதிலளிக்கப்படாது.”

(நூல்: திர்மிதி, மேலும் அவர் இது ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ எனக் கூறியுள்ளார்)

194

الحادي عشر: عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أفضل الجهاد كلمة عدل عند سلطان جائر ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஜிஹாதிலேயே மிகச் சிறந்தது, ஒரு கொடுங்கோல் ஆட்சியாளரின் முன்னிலையில் நீதியான வார்த்தையை (அவருக்கு அறிவுரை கூறும் விதமாக) சொல்வதாகும்."
இதை அபூ தாவூத் மற்றும் அத்திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் திர்மிதீ அவர்கள், 'இது ஹஸனான ஹதீஸ்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

195

الثاني عشر: عن أبي عبد الله طارق بن شهاب البجلي الأحمسي رضي الله عنه أن رجلاً سأل النبي صلى الله عليه وسلم، وقد وضع رجله في الغرز: أي الجهاد أفضل؟ قال: “كلمة حق عند سلطان جائر" ((رواه النسائي بإسناد صحيح)).

அபூ அப்தில்லாஹ் தாரிக் பின் ஷிஹாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர், நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வாகனத்தின் மிதியடியில் (அதாவது, சவாரி செய்யும் ஒட்டகம் அல்லது குதிரையின் சேணத்தின் மிதியடியில்)

காலை வைத்திருந்தபோது, "ஜிஹாதில் மிகச் சிறந்தது எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "ஒரு கொடுங்கோல் ஆட்சியாளன் முன்னிலையில் சத்திய வார்த்தையைப் பேசுவதாகும்". அந்-நஸாஈ, சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்.

196

الثالث عشر: عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن أول ما دخل النقص على بني إسرائيل أنه كان الرجل يلقى الرجل فيقول: يا هذا اتق الله ودع ما تصنع فإنه لا يحل لك، ثم يلقاه من الغد وهو على حاله، فلا يمنعه ذلك أن يكون أكيله وشريبه وقعيده، فلما فعلوا ذلك ضرب الله قلوب بعضهم ببعض" ثم قال: {لعن الذين كفروا من بني إسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون. كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون. ترى كثيرًا منهم يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم أنفسهم} إلى قوله: {فاسقون} ((المائدة: 78،81)) ثم قال: "كلا، والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر، ولتأخذن على يد الظالم ولتأطرنه على الحق أطرا، ولتقصرنه على الحق قصرا، أو ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض، ثم ليلعننكم كما لعنهم" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

هذا لفظ أبي داود، ولفظ الترمذي: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لما وقعت بنو إسرائيل في المعاصي نهتهم علماؤهم فلم ينتهوا، فجالسوهم في مجالسهم وواكلوهم وشاربوهم، فضرب الله قلوب بعضهم ببعض، ولعنهم على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون فجلس رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكان متكئًا فقال: لا والذي نفسي بيده حتى تأطروهم على الحق أطرا.

قوله: تأطروهم أي تعطفوهم. ولتقصرنه أي لتحبسنه.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பனூ இஸ்ரவேலர்களிடம் (மார்க்கத்தில்) ஏற்பட்ட முதல் குறைபாடு என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் (பாவம் செய்யும்) இன்னொருவனைச் சந்தித்து அவனிடம், 'ஓ மனிதனே! அல்லாஹ்வை அஞ்சு! நீ செய்வதை

விட்டுவிடு. ஏனெனில் இது உனக்கு ஆகுமானதல்ல' என்று கூறுவான். பிறகு மறுநாள் அவனைச் சந்திக்கும்போது அவன் அதே நிலையில் இருப்பான். இருப்பினும், அது அவனுடன் உண்பதிலிருந்தோ, அவனுடன் குடிப்பதிலிருந்தோ, அவனுடைய சபைகளில் அமர்வதிலிருந்தோ அவனைத் தடுக்காது. அவர்கள் இவ்வாறு செய்தபோது, அல்லாஹ் அவர்களில் சிலருடைய உள்ளங்களை வேறு சிலருடைய உள்ளங்களோடு மோதவிட்டான் (அதாவது, அவர்களின் உள்ளங்களை தீமையிலும் குழப்பத்திலும் ஒன்றாக்கிவிட்டான் அல்லது அவர்களுக்குள் பிளவை ஏற்படுத்தி தண்டித்தான்)."

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் (திருக்குர்ஆனின் பின்வரும் வசனங்களை) ஓதினார்கள்:
"லுஇனல்லதீன கஃபரூ மின் பனீ இஸ்ராயீல அலா லிசானி தாவூத வ ஈஸப்னி மர்யம். தாலிக பிமா அஸவ் வ கானூ யஃததூன். கானூ லா யதனாவ்ன அன் முன்கரின் ஃபஅலூஹு லபிஃஸ மா கானூ யஃபஅலூன். தரா கஸீரன் மின்ஹும் யதவல்லவ்னல்லதீன கஃபரூ லபிஃஸ மா கத்தமத் லஹும் அன்ஃபுஸுஹும்... ஃபாஸிகூன்." (அல்குர்ஆன் 5:78-81)

(இதன் பொருள்: "பனூ இஸ்ரவேலர்களில் நிராகரித்தவர்கள் தாவூத் (அலை) மற்றும் மர்யமின் மகன் ஈஸா (அலை) ஆகியோரின் நாவால் சபிக்கப்பட்டனர். அது ஏனென்றால், அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கும் தூதர்களுக்கும்) மாறுசெய்து, வரம்பு மீறிக்கொண்டே இருந்தார்கள். அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த முன்கரை (தீயசெயலை) விட்டும் ஒருவரையொருவர் தடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தது மிகவும் கெட்டது. அவர்களில் பலர் நிராகரிப்பாளர்களைத் தங்கள் அவ்லியாக்களாக (பாதுகாவலர்கள் மற்றும் உதவியாளர்கள்) ஆக்கிக்கொள்வதை நீர் காண்பீர். அவர்களுடைய ஆன்மாக்கள் அவர்களுக்காக முற்படுத்தியது மிகவும் கெட்டது... (இறுதியில்) அவர்களில் பலர் ஃபாஸிகூன்கள் (அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள்) ஆவர்.")

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்படியல்ல! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் நன்மையை ஏவ வேண்டும், தீமையைத் தடுக்க வேண்டும். அநியாயக்காரனின் கையைப் பிடித்து (அவனைத் தீமையிலிருந்து தடுத்து), அவனைச் சத்தியத்தின் பக்கம் திருப்ப வேண்டும் (பணியவைக்க வேண்டும்). அவனைச் சத்தியத்தில் மட்டுமே கட்டுப்படுத்த வேண்டும். (இல்லையெனில்) அல்லாஹ் உங்களில் சிலருடைய உள்ளங்களை வேறு சிலருடைய உள்ளங்களோடு மோதவிடுவான். பிறகு அவர்களைச் சபித்தது போலவே உங்களையும் சபிப்பான்."
(அபூ தாவூத், திர்மிதி - இது ஹஸன் வகையைச் சார்ந்த ஹதீஸ் ஆகும்).

திர்மிதியின் வாசகத்தில் வருவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பனூ இஸ்ரவேலர்கள் பாவங்களில் விழுந்தபோது, அவர்களுடைய அறிஞர்கள் அவர்களைத் தடுத்தார்கள்; ஆனால் அவர்கள் விலகவில்லை. ஆயினும் அந்த அறிஞர்கள் அவர்களுடன் அமர்ந்தார்கள்; அவர்களுடன் உண்டு பருகினார்கள். எனவே, அல்லாஹ் அவர்களில் சிலருடைய உள்ளங்களை

வேறு சிலருடைய உள்ளங்களோடு மோதவிட்டான். தாவூத் (அலை) மற்றும் மர்யமின் மகன் ஈஸா (அலை) ஆகியோரின் நாவுகளால் அவர்களைச் சபித்தான். அவர்கள் மாறுசெய்துகொண்டும், வரம்பு மீறிக்கொண்டும் இருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும்."

நபி (ஸல்) அவர்கள் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்; உடனே எழுந்து அமர்ந்து, "இல்லை! என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! நீங்கள் அவர்களைச் சத்தியத்தின் பக்கம் திருப்பும் (பணியவைக்கும்) வரை (அல்லாஹ் உங்களை விடமாட்டான்)" என்று கூறினார்கள்.

197

الرابع عشر: عن أبي بكر الصديق، رضي الله عنه، قال: يا أيها الناس إنكم لتقرءون هذه الآية: {يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم لا يضركم من ضل إذا اهتديتم} ((المائدة: 105)) وإني سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يقول: "إن الناس إذا رأوا الظالم فلم يأخذوا على يديه أوشك أن يعمهم الله بعقاب منه" ((رواه أبو داود، والترمذي، والنسائي بأسانيد صحيحة)).

அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"மக்களே! நீங்கள் இந்த வசனத்தை ஓதுகின்றீர்கள்: **'யா அய்யுஹல்லதீன ஆமனூ அலைக்கும் அன்ஃபுஸக்கும் லா யளுர்ருக்கும் மன் ளல்ல இதஹ்ததைதும்'** (பொருள்: 'ஈமான் கொண்டவர்களே! உங்களையே நீங்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள் (உங்கள் விவகாரங்களைச் சீர்செய்து கொள்ளுங்கள்). நீங்கள் நேர்வழி பெற்றிருந்தால், வழிதவறியவர்களால் உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் வராது (அவர்களின் வழிகேடு உங்களைப் பாதிக்காது)' - அல்-மாயிதா: 105).

ஆனால், 'மக்கள் ஓர் அநீதியாளனைக் கண்டும், அவனது கரத்தைப் பிடித்து (அவனைத் தீமையிலிருந்து) தடுக்காமல் விட்டுவிட்டால், அல்லாஹ் அவர்கள் அனைவரையும் தனது தண்டனையால் சூழ்ந்துகொள்வது வெகு விரைவில் நடந்துவிடும்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்."

(நூல்கள்: அபூதாவூத், திர்மிதி மற்றும் நஸாயீ)

- باب تغليظ عقوبة من أمر بمعروف أو نهى عن منكر وخالف قوله فعله

நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுத்து, அதைத் தானே மீறுபவருக்கான தண்டனை குறித்த பாடம்.

198

وعن أبي زيد أسامة بن زيد بن حارثة، رضي الله عنهما، قال: سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يقول: يؤتى بالرجل يوم القيامة فيلقى في النار فتندلق أقتاب بطنه فيدور بها كما يدور الحمار في الرحى فيجتمع إليه أهل النار فيقولون: يا فلان ما لك؟ ألم تك تأمر بالمعروف وتنهى عن المنكر؟ فيقول: بلى، كنت آمر بالمعروف ولا آتيه، وأنهى عن المنكر وآتيه ((متفق عليه)).

قوله: تندلق هو بالدال المهملة، ومعناه تخرج. و"الأقتاب": الأمعاء، واحدها قتب.

அபூ ஸைத் உஸாமா பின் ஸைத் பின் ஹாரிதா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: “மறுமை நாளில் ஒரு மனிதன் கொண்டு வரப்பட்டு நரகத்தில் எறியப்படுவான். அவனது வயிற்றின் குடல்கள் சரிந்து வெளியே விழுந்துவிடும். செக்கில் சுற்றும் கழுதையைப் போன்று அவன் அதைச் சுற்றி வருவான். நரகவாசிகள் அவனிடம் ஒன்று கூடி, ‘ஓ இன்னாரே! உனக்கு என்ன நேர்ந்தது? நீ நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கவில்லையா?’ என்று கேட்பார்கள். அதற்கு அவன், ‘ஆம்! நான் நன்மையை ஏவினேன்; ஆனால் அதை நான் செய்யவில்லை. தீமையைத் தடுத்தேன்; ஆனால் அதை நானே செய்து வந்தேன்’ என்று கூறுவான்.”

(புகாரி, முஸ்லிம்)

- باب الأمر بأداء الأمانة

நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றுதலை வலியுறுத்தல்

199

عن أبي هريرة، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நயவஞ்சகனின்

அடையாளங்கள் மூன்று: அவன் பேசினால் பொய் சொல்வான்; அவன் வாக்குறுதி அளித்தால் அதை மீறுவான்; மேலும் அவன் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்டால் (அமானிதத்தில்) மோசடி செய்வான்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

200

وعن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه، قال: حدثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، حديثين قد رأيت أحدهما، وأنا أنتظر الآخر: حدثنا أن الأمانة نزلت في جذر قلوب الرجال، ثم نزل القرآن فعلموا من القرآن، وعلموا من السنة، ثم حدثنا عن رفع الأمانة فقال: "ينام الرجل النومة فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل الوكت، ثم ينام النومة فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل أثر المجل، كجمر دحرجته على رجلك، فنفط فتراه منتبرًا وليس فيه شيء" ثم أخذ حصاة فدحرجه على رجله "فيصبح الناس يتبايعون، فلا يكاد أحد يؤدي الأمانة حتى يقال: "إن في بني فلان رجلاً أمينًا، حتى يقال للرجل، ما أجلده ما أظرفه، ما أعقله! وما في قلبه مثقال حبة من خردل من إيمان. ولقد أتى علي زمان وما أبالي أيكم بايعت؛ لئن كان مسلمًا ليردنه علي دينه، ولئن كان نصرانيا أو يهوديا ليردنه علي ساعيه، وأما اليوم فما كنت أبايع منكم إلا فلانًا وفلانًا" ((متفق عليه)).

ஹுதைஃபா பின் அல்-யமான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் இரண்டு செய்திகளை (ஹதீஸ்களை) கூறினார்கள். அவற்றில் ஒன்றை நான் (நிறைவேறுவதை) கண்டுவிட்டேன்; மற்றொன்றிற்காக நான் காத்திருக்கிறேன்.

அவர்கள் (ஸல்) எங்களிடம் கூறினார்கள்: "அமானத் (நம்பிக்கை, நாணயம் மற்றும் பொறுப்பு) மனிதர்களின் உள்ளங்களின் ஆழத்தில் (வேரில்) இறங்கியது. பிறகு குர்ஆன் அருளப்பட்டது, அவர்கள் குர்ஆனிலிருந்து கற்றுக்கொண்டார்கள், மேலும் சுன்னாவிலிருந்தும் கற்றுக்கொண்டார்கள்."

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த அமானத் அகற்றப்படுவதைப் பற்றி எங்களிடம் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் உறங்குவான், அப்போது அவனது உள்ளத்திலிருந்து அமானத் கைப்பற்றப்படும். அது ஒரு மங்கலான கறை அல்லது புள்ளி (போன்ற அடையாளத்தைப்) போன்று எஞ்சி இருக்கும். பிறகு அவன் உறங்குவான், (மீண்டும்) அவனது உள்ளத்திலிருந்து அமானத் கைப்பற்றப்படும். அது ஒரு கொப்புளம் (அல்லது தழும்பு போன்ற

அடையாளத்தைப்) போன்று எஞ்சி இருக்கும். (இதற்கு உதாரணம்) உமது காலில் ஒரு நெருப்புக்கங்கை உருட்டிவிட்டால் அது கொப்புளித்து, வீங்கி இருப்பதைக் காண்பீர்; ஆனால், அதற்குள் ஒன்றுமே இருக்காது."

பிறகு அவர்கள் (நபி (ஸல்)) ஒரு கூழாங்கல்லை எடுத்துத் தங்கள் காலில் உருட்டிக் காட்டினார்கள்.

(தொடர்ந்து கூறினார்கள்): "மக்கள் (காலையில்) ஒருவருக்கொருவர் வியாபாரம் செய்வார்கள். ஆனால், எவரும் நாணயத்தை (அமானத்தை) நிறைவேற்ற மாட்டார்கள். இறுதியில், 'இன்னார் குடும்பத்தில் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு மனிதர் இருக்கிறார்' என்று சொல்லப்படும் நிலை வரும். ஒரு மனிதரைப் பார்த்து, 'அவர் எவ்வளவு உறுதியானவர்! அவர் எவ்வளவு சாதுரியமானவர்! அவர் எவ்வளவு புத்திசாலி!' என்று கூறப்படும். ஆனால், அவனது உள்ளத்தில் கடுகளவுகூட ஈமான் (இறைநம்பிக்கை) இருக்காது."

(ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "எனக்கு ஒரு காலம் இருந்தது; அப்போது உங்களில் யாருடன் நான் வியாபாரம் செய்வது என்பது பற்றி நான் கவலைப்பட்டதில்லை. ஏனெனில், அவர் ஒரு முஸ்லிமாக இருந்தால், அவரது மார்க்கம் (அவரைத் தூண்டி, எனக்குச் சேர வேண்டியதை) என்னிடம் ஒப்படைக்கச் செய்துவிடும். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவராகவோ அல்லது யூதராகவோ இருந்தால், அவரது நிர்வாகி (அல்லது ஆட்சியாளர் எனக்குச் சேர வேண்டியதை) என்னிடம் ஒப்படைக்கச் செய்துவிடுவார். ஆனால் இன்றோ, நான் இன்னார் இன்னாரைத் தவிர வேறு யாருடனும் வியாபாரம் செய்வதில்லை."

201

وعن حذيفة، وأبي هريرة، رضي الله عنهما، قالا: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "يجمع الله، تبارك وتعالى الناس، فيقوم المؤمنون حتى تزلف لهم الجنة، فيأتون آدم، صلوات الله عليه، فيقولون: يا أبانا استفتح لنا الجنة، فيقول: وهل أخرجكم من الجنة إلا خطيئة أبيكم! لست بصاحب ذلك، اذهبوا إلى ابني إبراهيم خليل الله، قال: فيأتون إبراهيم، فيقول إبراهيم: لست بصاحب ذلك، اذهبوا إلى موسى الذي كلمه الله تكليمًا، فيأتون موسى، فيقول: لست بصاحب ذلك؛ اذهبوا إلى عيسى كلمة الله وروحه. فيقول عيسى: لست بصاحب ذلك. فيأتون محمدًا صلى الله عليه وسلم، فيقوم فيؤذن له، وترسل الأمانة والرحم فتقومان جنبتي الصراط يمينًا وشمالاً، فيمر أولكم كالبرق" قلت: بأبي وأمي، أي

شيء كمر البرق؟ قال: "ألم تروا كيف يمر ويرجع في طرفة عين؟ ثم كمر الريح، ثم كمر الطير، وأشد الرجال تجري بهم أعمالهم، ونبيكم قائم على الصراط يقول: "رب سلم سلم، حتى تعجز أعمال العباد، حتى يجيء الرجل لا يستطيع السير إلا زحفاً، وفي حافتي الصراط كلاليب معلقة مأمورة بأخذ من أمرت به، فمخدوش ناج، ومكردس في النار" والذي نفس أبي هريرة بيده إن قعر جهنم لسبعون خريفًا. ((رواه مسلم)).

ஹுதைஃபா (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கின்றார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“(மிகவும் பாக்கியமிக்கவனும், உயர்ந்தவனுமான) அல்லாஹ் (மறுமையில்) மக்களை ஒன்று திரட்டுவான். ஜன்னா (சொர்க்கம்) தங்களுக்கு அருகில் கொண்டு வரப்படும் வரை முஃமின்கள் (இறைநம்பிக்கையாளர்கள்) நின்று கொண்டிருப்பார்கள். பிறகு அவர்கள் ஆதம் (அலை) அவர்களிடம் சென்று, ‘எங்கள் தந்தையே! எங்களுக்காக ஜன்னாவைத் திறக்கும்படி (அல்லாஹ்விடம்) கோருங்கள்’ என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அவர், ‘உங்கள் தந்தையின் பாவம் தவிர வேறு எது உங்களை ஜன்னாவிலிருந்து வெளியேற்றியது? இதற்குரியவன் நான் அல்லன்; என் மகன், அல்லாஹ்வின் நேசரான இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களிடம் செல்லுங்கள்’ என்று பதிலளிப்பார்.

பிறகு அவர்கள் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களிடம் வருவார்கள். இப்ராஹீம் (அலை), ‘இதற்குரியவன் நான் அல்லன்; அல்லாஹ் எவருடன் (நேரடியாகவும், சிறப்பாகவும்) பேசினானோ அந்த மூஸாவிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள்.

பிறகு அவர்கள் மூஸா (அலை) அவர்களிடம் வருவார்கள். அவரும், ‘இதற்குரியவன் நான் அல்லன்; அல்லாஹ்வின் வார்த்தையும் அவனுடைய ஆன்மாவுமான ஈஸாவிடம் செல்லுங்கள்’ என்று கூறுவார்கள்.

ஈஸா (அலை) அவர்களோ, ‘இதற்குரியவன் நான் அல்லன்’ என்று கூறுவார்கள்.

பிறகு அவர்கள் முஹம்மத் (ஆகிய என்னிடம்) வருவார்கள். நான் (இதற்காக) எழுவேன்; எனக்கு அனுமதி வழங்கப்படும். ‘அமானத்’ (நம்பகத்தன்மை) மற்றும் ‘ரஹிம்’ (உறவின் பிணைப்பு) ஆகியவை அனுப்பப்பட்டு, சிராத் (பாலத்தின்) இரு மருங்கிலும் வலது மற்றும் இடதுபுறமாக நிற்கும். உங்களில் முதலாமவர் மின்னலைப் போன்று அதைக் கடந்து செல்வார்.”

நான் (அபூ ஹுரைரா), “என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! மின்னலைப் போன்று செல்வது என்றால் என்ன?”

என்று கேட்டேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “கண் இமைக்கும் நேரத்தில் மின்னல் எவ்வாறு சென்று திரும்புகிறது என்பதை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா? பின்னர் (அடுத்த குழுவினர்) காற்று வீசுவதைப் போலவும், பின்னர் பறவை பறப்பதைப் போலவும், (பிறகு) ஆண்களில் மிக வலிமையானவர்கள் தங்கள் செயல்களால் (வேகமாக) ஓடுவார்கள். (அவர்களின்) செயல்களே அவர்களைக் கொண்டு செல்லும். (அப்போது) உங்கள் நபி சிராத் பாலத்தின் மீது நின்று கொண்டு, *‘ரப்பீ! சல்லிம்! சல்லிம்!’* (என் இறைவா! காப்பாற்றுவாயாக! காப்பாற்றுவாயாக!) என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அடியார்களின் செயல்கள் (அவர்களைக் கொண்டு செல்ல இயலாமல்) மிகவும் பலவீனமடைந்து, ஒரு மனிதன் தவழ்ந்து மட்டுமே செல்லக்கூடிய நிலை வரும் வரை (இவ்வாறு கூறுவார்கள்). பாலத்தின் இருபுறமும், கூர்மையான கொக்கிகள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அவை யாரைப் பிடிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனவோ அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும். (அவற்றால்) கீறப்பட்ட நிலையில் சிலர் தப்பிப்பார்கள்; சிலர் நரகத்தில் தள்ளப்படுவார்கள்.”

(நபிமொழி அறிவிப்பாளர்) அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், “எவனுடைய கையில் அபூ ஹுரைராவின் உயிர் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! ஜஹன்னத்தின் (நரகத்தின்) ஆழம் எழுபது ஆண்டுகள் (பயணத் தூரம்) ஆகும்” என்று கூறினார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

202

وعن أبي خُبيب –بضم الخاء المعجمة– عبد الله بن الزبير، رضي الله عنهما، قال: لما وقف الزبير يوم الجمل دعاني فقمت إلى جنبه، فقال: يا بني إنه لا يقتل اليوم إلا ظالم أو مظلوم، وإني لا أراني إلا سأقتل اليوم مظلوما، وإن من أكبر همي لديني، أفترى ديننا يبقي من مالنا شيئًا؟ ثم قال: يا بني بع مالنا واقض ديني، وأوصى بالثلث وثلثه لبنيه، يعني لبني عبد الله بن الزبير ثلث الثلث. قال فإن فضل من مالنا بعد قضاء الدين شيء فثلثه لبنيك، قال هشام: وكان بعض ولد عبد الله قد وازى بعض بني الزبير خبيب وعباد، وله يومئذ تسعة بنين وتسع بنات. قال عبد الله: فجعل يوصيني بدينه ويقول: يا بني إن عجزت عن شيء منه فاستعن عليه بمولاي. قال فوالله ما دريت ما أراد حتى قلت: يا أبت من مولاك؟ قال: الله. قال: فوالله ما وقعت في كربةٍ من دينه إلا قلت: يا مولى الزبير اقض عنه دينه، فيقضيه. قال: فقتل الزبير ولم يدع دينارًا ولا درهمًا إلا أرضين، منها الغابة وإحدى عشرة دارًا بالمدينة،

ودارين بالبصرة، وداراً بالكوفة وداراً بمصر. قال: وإنما كان دينه الذي كان عليه أن الرجل كان يأتيه بالمال، فيستودعه إياه، فيقول الزبير: لا ولكن هو سلف إني أخشى عليه الضيعة. وما ولي إمارة قط ولا جباية ولا خراجاً ولا شيئاً إلا أن يكون في غزو مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، أو مع أبي بكر وعمر وعثمان رضي الله عنهم، قال عبد الله: فحسبت ما كان عليه من الدين فوجدته ألفي ألف ومائتي ألف! فلقي حكيم بن حزام عبد الله بن الزبير فقال: يا ابن أخي كم على أخي من الدين؟ فكتمته وقلت: مائة ألف. فقال حكيم: والله ما أرى أموالكم تسع هذه! فقال عبد الله: أرأيتك إن كانت ألف ألف؟ ومائتي ألف؟ قال: ما أراكم تطيقون هذا، فإن عجزتم عن شيء منه فاستعينوا بي. قال: وكان الزبير قد اشترى الغابة بسبعين ومائة ألف، فباعها عبد الله بألف ألف وستمائة ألف، ثم قام فقال: من كان له على الزبير شيء فليوافنا بالغابة. فأتاه عبد الله بن جعفر، وكان له على الزبير أربعمائة ألف، فقال لعبد الله: إن شئتم تركتها لكم؟ قال عبد الله: لا، قال: فإن شئتم جعلتموها فيما تؤخرون إن أخرتم، فقال عبد الله: لا قال: فاقطعوا لي قطعة، قال عبد الله: لك من ههنا إلى ههنا. فباع عبد الله منها، فقضى عنه دينه، وأوفاه وبقي منها أربعة أسهم ونصف، فقدم على معاوية وعنده عمرو بن عثمان، والمنذر بن الزبير، وابن زمعة فقال له معاوية: كم قومت الغابة؟ قال: كل سهم بمائة ألف قال: كم بقي منها؟ قال: أربعة أسهم ونصف، فقال المنذر ابن الزبير: قد أخذت منها سهماً بمائة ألف، قال عمرو بن عثمان: قد أخذت منها سهماً بمائة ألف. وقال ابن زمعة: قد أخذت سهماً بمائة ألف، فقال معاوية: كم بقي منها؟ قال: سهم ونصف سهم، قال: قد أخذته بخمسين ومائة ألف. قال: وباع عبد الله بن جعفر نصيبه من معاوية بستمائة ألف. فلما فرغ ابن الزبير من قضاء دينه قال بنو الزبير: اقسم بيننا ميراثنا. قال: : والله لا أقسم بينكم حتى أنادي بالموسم أربع سنين: ألا من كان له على الزبير دين فليأتنا فلنقضه. فجعل كل سنة ينادي في الموسم، فلما مضى أربع سنين قسم بينهم ودفع الثلث. وكان للزبير أربع نسوة، فأصاب كل امرأة ألف ألف ومائتا ألف، فجميع ماله خمسون ألف ألف ومائتا ألف، رواه البخاري.

அபூ குபைப் அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஜமல் போரன்று (என் தந்தை) அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் (போர்க்களத்தில்) நின்றபோது, என்னை அழைத்தார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் சென்று நின்றேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் மகனே! நிச்சயமாக இன்று அநீதி இழைப்பவனோ அல்லது அநீதி இழைக்கப்பட்டவனோ தவிர வேறு யாரும் கொல்லப்பட மாட்டார்கள். நிச்சயமாக இன்று நான் அநீதி இழைக்கப்பட்ட நிலையில் கொல்லப்படுவேன் என்றே கருதுகிறேன். என் கவலைகளில் மிகப் பெரியது என் கடன் விவகாரம்தான். நம்முடைய கடன்கள் நம் சொத்தில் எதையும் விட்டுவைக்கும் என்று நீ கருதுகிறாயா?" (அதாவது, நம் சொத்துகள் கடனை அடைக்கப் போதுமானதாக இருக்குமா?) பிறகு கூறினார்கள்: "என் மகனே! நம் சொத்துகளை விற்று என் கடனை அடைத்துவிடு."

பிறகு (தம் மொத்தச் சொத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கை வஸிய்யத் செய்தார்கள். (அந்த மூன்றில் ஒரு பங்கில்) மூன்றில் ஒரு பங்கைத் தம் (மகன் அப்துல்லாஹ்வின்) பிள்ளைகளுக்கு (வழங்கும்படி) வஸிய்யத் செய்தார்கள். (அதாவது, மொத்தச் சொத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கின் மூன்றில் ஒரு பங்கை அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைரின் பிள்ளைகளுக்குத் தருமாறு கூறினார்கள்.) மேலும், (அஸ்-ஸுபைர்) கூறினார்கள்: "கடனை அடைத்த பிறகு நம் சொத்தில் ஏதேனும் மீதமிருந்தால், அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை உன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்." (ஹிஷாம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ்வின் மக்களில் சிலர், அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களின் மக்களான குபைப் மற்றும் அப்பாத் ஆகியோருக்கு (வயதில்) சமமானவர்களாக இருந்தனர். அந்நாளில் அப்துல்லாஹ்வுக்கு ஒன்பது ஆண் மக்களும் ஒன்பது பெண் மக்களும் இருந்தனர்).

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: என் தந்தை தமது கடனைப் பற்றி எனக்கு அறிவுறுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். பிறகு, "என் மகனே! கடனை அடைப்பதில் ஏதேனும் இயலாமையை நீ உணர்ந்தால், அதற்காக என் எஜமானனிடம் உதவி தேடு" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் யாரை நாடினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, "தந்தையே! உங்கள் எஜமானன் யார்?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "அல்லாஹ்" என்றார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்களுடைய கடனை அடைப்பதில் நான் சிரமத்தை எதிர்கொள்ளும் போதெல்லாம், "யா மவ்லஸ் ஸுபைர்! (ஸுபைரின் எஜமானனே!) அவருடைய கடனை நிறைவேற்றி வைப்பாயாக!" என்று பிரார்த்திப்பேன். அவனும் அதை நிறைவேற்றி வைப்பான்.

பிறகு ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் காசு பணமாக (தீனார், திர்ஹம்) எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. ஆனால், (மதீனாவிற்கு அருகில்) 'அல்-காபா' எனும் நிலத்தையும், மதீனாவில் பதினொரு வீடுகளையும், பஸ்ராவில் இரண்டு வீடுகளையும், கூஃபாவில் ஒரு வீட்டையும், எகிப்தில் ஒரு வீட்டையும் விட்டுச் சென்றார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அவர்களுக்குக் கடன் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து தனது பொருளை அடைக்கலமாக (அமானிதமாக)க் கொடுத்து வைப்பார். அப்போது அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள், "வேண்டாம்! இது அழிந்துபோகக் கூடும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். எனவே, இது எனக்குத் தரப்பட்ட கடனாகவே இருக்கட்டும் (இழந்தாலும் நான் திருப்பித் தருவேன்)" என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தையோ, வரி வசூலிக்கும் பொறுப்பையோ அல்லது வேறு எந்தப் பொறுப்பையோ வகித்ததில்லை. ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடனும், அபூபக்கர், உமர் மற்றும் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களுடனும் இணைந்து அறப்போர் புரிந்திருக்கிறார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: என் தந்தை விட்டுச் சென்ற கடனைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தேன். அது இருபத்திரண்டு இலட்சமாகக் காணப்பட்டது. அப்போது ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைரைச் சந்தித்து, "என் சகோதரர் மகனே! என் சகோதரருக்கு எவ்வளவு கடன் உள்ளது?" என்று கேட்டார்கள். நான் அதை மறைத்து, "ஒரு இலட்சம்" என்றேன். ஹகீம் அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்கள் சொத்துகள் இதற்குப் போதுமானது என்று நான் கருதவில்லை" என்றார்கள். உடனே அப்துல்லாஹ், "கடன் இருபத்திரண்டு இலட்சமாக இருந்தால் என்ன சொல்வீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஹகீம், "இதை உங்களால் அடைக்க முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. இதில் ஏதேனும் இயலாமை ஏற்பட்டால் என்னிடம் உதவி கோருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் 'அல்-காபா' நிலத்தை ஒரு இலட்சத்து எழுபதாயிரத்திற்கு வாங்கியிருந்தார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அதை பதினாறு இலட்சத்திற்கு விற்றார்கள். பிறகு எழுந்து, "அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் யாருக்கேனும் கடன் தர வேண்டியிருந்தால் அவர் அல்-காபா என்னும் இடத்திற்கு நம்மிடம் வரட்டும்" என்று அறிவித்தார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, (தனக்கு சேரவேண்டிய) நான்கு இலட்சம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்களிடம், "நீங்கள் விரும்பினால் அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன்" என்றார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி), "வேண்டாம்" என்றார்கள். "நீங்கள் (தருவதை) பிற்படுத்த விரும்பினால் நான் பிற்படுத்துகிறேன்" என்றார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி), "வேண்டாம்" என்றார்கள். இப்னு ஜஃபர் (ரழி), "அப்படியானால் எனக்கு ஒரு பகுதியை வெட்டிக் கொடுங்கள்" என்றார்கள். அப்துல்லாஹ் (ரழி), "இங்கிருந்து இதுவரை உங்களுக்குரியது" என்று ஓர் எல்லையைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அந்த நிலத்தை விற்றுத் தம் தந்தையின் கடனை அடைத்தார்கள். அதில் நான்கரை பங்குகள் எஞ்சியிருந்தன. பிறகு அவர் முஆவியா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார். அங்கே அம்ர் பின் உஸ்மான், முன்திர் பின் அஸ்-ஸுபைர், இப்னு ஸம்ஆ ஆகியோர்

இருந்தனர். முஆவியா (ரழி), “அல்-காபா நிலத்திற்கு என்ன விலை மதிப்பிட்டீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அவர், “ஒவ்வொரு பங்கும் ஒரு இலட்சம்” என்றார். முஆவியா, “எவ்வளவு மீதமுள்ளது?” என்று கேட்டார். அவர், “நான்கரை பங்குகள்” என்றார். முன்திர் பின் அஸ்-ஸுபைர், “நான் ஒரு பங்கை ஒரு இலட்சத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். அம்ர் பின் உஸ்மான், “நான் ஒரு பங்கை ஒரு இலட்சத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். இப்னு ஸம்ஆ, “நான் ஒரு பங்கை ஒரு இலட்சத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். முஆவியா, “இப்போது எவ்வளவு மீதமுள்ளது?” என்று கேட்டார். அப்துல்லாஹ் (ரழி), “ஒன்றரை பங்கு” என்றார். முஆவியா, “அதை நான் (மொத்தமாக) ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார். பிறகு அப்துல்லாஹ் பின் ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் தனக்குக் கிடைத்த பங்கை முஆவியா (ரழி) அவர்களுக்கு ஆறு இலட்சத்திற்கு விற்றார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் கடனை அடைத்து முடித்ததும், அஸ்-ஸுபைரின் மக்கள், “எங்கள் வாரிசுப் பங்கை எங்களுக்கிடையில் பிரித்துக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டனர். அதற்கு அவர், “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ‘அஸ்-ஸுபைர் மீது யாருக்கேனும் கடன் பாக்கி இருந்தால் நம்மிடம் வரட்டும்; நாம் அதை அடைப்போம்’ என்று ஹஜ்ஜுப் பெருநாட்களில் தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் நான் அறிவிப்புச் செய்யும் வரை, பங்கிட மாட்டேன்” என்று கூறினார். அவ்வாறே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஹஜ் காலத்தில் அறிவிப்புச் செய்தார். நான்கு ஆண்டுகள் கடந்த பின், (சொத்துகளை) அவர்களுக்கிடையில் பங்கிட்டார்; (வஸிய்யத் செய்யப்பட்ட) மூன்றில் ஒரு பங்கையும் நிறைவேற்றினார். அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்கு நான்கு மனைவியர் இருந்தனர். ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் பன்னிரண்டு இலட்சம் கிடைத்தது. ஆகவே, அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களின் மொத்தச் சொத்து மதிப்பு ஐந்து கோடியே இரண்டு இலட்சமாகும்.

-باب تحريم الظلم والأمر برد المظالم

அநீதியின் தடை மற்றும் பிறர் உரிமைகளைத் திருப்பித் தருமாறு கட்டளையிடல்

203

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: اتقوا الظلم، فإن الظلم ظلمات يوم القيامة، واتقوا الشح فإن الشح أهلك من كان قبلكم، حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அநீதி இழைப்பதற்கு அஞ்சுங்கள். ஏனெனில், அநீதியானது மறுமை நாளில் இருள்களாகும். பேராசைக்கு (அதாவது, பேராசை கலந்த கஞ்சத்தனம்) அஞ்சுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களை அழித்துவிட்டது. அதுவே அவர்களைத் தங்களின் இரத்தங்களைச் சிந்தவும், தங்களுக்கு விலக்கப்பட்டவற்றை ஆகுமானவையாகக் கருதிச் செயல்படவும் தூண்டியது.”

204

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لتؤدن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة حتى يقاد للشاة الجلحاء من الشاة القرناء ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், உரிமைகள் உரியவர்களிடம் நிச்சயமாக ஒப்படைக்கப்படும். எந்த அளவுக்கு என்றால், கொம்பில்லாத ஆட்டுக்காக, கொம்புள்ள ஆட்டிடமிருந்து பழிவாங்கப்படும் (அதாவது, அவற்றிற்கிடையே நடந்த அநீதிக்குரிய நீதி நிலைநாட்டப்படும்)."

205

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كنا نتحدث عن حجة الوداع، والنبي صلى الله عليه وسلم بين أظهرنا، ولا ندري ما حجة الوداع، حتى حمد الله رسول الله صلى الله عليه وسلم، وأثنى عليه، ثم ذكر المسيح الدجال فأطنب في ذكره، وقال: "ما بعث الله من نبي إلا أنذره أمته: أنذره نوح والنبيون من بعده، وإنه إن يخرج فيكم فما خفي عليكم من شأنه فليس يخفى عليكم، إن ربكم ليس بأعور، وإنه أعور عين اليمنى، كأن عينه عنبة طافية. ألا إن الله حرم عليكم دماءكم وأموالكم، كحرمة يومكم هذا، في بلدكم هذا، في شهركم هذا، ألا هل بلغت؟" قالوا: نعم، قال: "اللهم اشهد -ثلاثًا- ويلكم، أو ويحكم، انظروا، لا ترجعوا بعدي كفارًا يضرب بعضكم رقاب بعض" ((رواه البخاري، وروى مسلم بعضه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் ‘ஹஜ்ஜத்துல் வதா’ (விடைபெறும் ஹஜ்) பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். நபி (ஸல்) அவர்கள்

எங்களிக்கிடையே இருந்தார்கள். (அப்போது) ஹஜ்ஜத்துல் வதா என்றால் என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் போற்றிவிட்டு, மஸீஹ் தஜ்ஜாலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவனைப் பற்றி மிக விரிவாகப் பேசினார்கள்.

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ் அனுப்பிய எந்தவொரு நபியும் தனது சமூகத்தாரை அவனைக் குறித்து எச்சரிக்காமல் இருந்ததில்லை; நூஹ் (அலை) அவர்களும் அவர்களுக்குப் பின் வந்த நபிமார்களும் அவனைப் பற்றி எச்சரித்தார்கள். அவன் உங்களிடையே தோன்றினால், அவனது நிலை உங்களுக்கு மறைவாக இருக்காது. நிச்சயமாக உங்கள் இறைவன் ஒற்றைக் கண்ணன் அல்லன்; (ஆனால்) அவனோ (தஜ்ஜாலோ) வலது கண் குருடனாவான். அவனது கண் (குலையிலிருந்து) துருத்திக் கொண்டிருக்கும் திராட்சையைப் போன்று இருக்கும்.

அறிந்து கொள்ளுங்கள்! உங்களின் இந்த நாளின் புனிதத்தைப் போன்று, உங்களின் இந்த நகரத்தில், உங்களின் இந்த மாதத்தில், அல்லாஹ் உங்கள் இரத்தங்களையும் உங்கள் செல்வங்களையும் உங்களுக்குப் புனிதமாக்கியுள்ளான். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நான் (செய்தியை) சேர்த்துவிட்டேனா?” என்று கேட்டார்கள். மக்கள், “ஆம்” என்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “இறைவா! நீயே சாட்சி!” என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

(பிறகு) “உங்களுக்குக் கேடுதான்! -அல்லது உங்களுக்கு நாசம்தான்!- கவனியுங்கள்! எனக்குப் பின்னால் உங்களில் ஒருவர் மற்றவரின் கழுத்தை வெட்டிக்கொள்ளும் காஃபிர்களாக (நிராகரிப்பாளர்களாக) மாறிவிடாதீர்கள்!” என்று கூறினார்கள்.

206

وعن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: “من ظلم قيد شبر من الأرض طوقه من سبع أرضين” ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஒரு சாண் அளவு நிலத்தை அநியாயமாக அபகரித்துக் கொள்கிறாரோ, ஏழு பூமிகளிலிருந்து (அதன் முழு ஆழத்துடன்) அது அவரது கழுத்தில் வளையமாக மாட்டப்படும்.”

207

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: “إن الله ليملي

للظالم فإذا أخذه لم يفلته ثم قرأ: {وكذلك أخذ ربك إذا أخذ القرى وهي ظالمة إن أخذه أليم شديد} ((هود: 102))((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அநியாயக்காரனுக்கு அவகாசம் அளிக்கிறான் (அவனுக்கு நீண்ட கயிறு விட்டு, அவன் அநியாயம் செய்ய அனுமதிக்கிறான்). ஆனால், அவன் அவனைப் பிடிக்கும்போது, அவனைத் தப்பவிடுவதில்லை (அவனுக்கு எந்தத் தப்பித்தலும் இல்லை)." பிறகு, அவர்கள் (ஸல்) ஓதிக் காட்டினார்கள், "அநீதி இழைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஊர்களை உமது ரப் பிடிக்கும்போது, அவனுடைய பிடி இவ்வாறே இருக்கும். நிச்சயமாக, அவனுடைய பிடி வேதனை மிக்கதாகவும், கடுமையானதாகவும் இருக்கிறது". (11:102).

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

208

وعن معاذ رضي الله عنه قال: بعثني رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: إنك تأتي قومًا من أهل الكتاب، فادعهم إلى شهادة أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله، فإن هم أطاعوا لذلك، فأعلمهم أن الله قد افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم أطاعوا لذلك، فإياك وكرائم أموالهم. واتق دعوة المظلوم فإنه ليس بينها وبين الله حجاب ((متفق عليه)).

முஆத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை (யமன் நாட்டிற்கு தஃவா செய்ய) அனுப்பினார்கள்; அப்போது கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக நீர் வேதக்காரர்களான ஒரு சமூகத்தாரிடம் செல்கிறீர். ஆகவே, அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என்றும், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சியம் அளிக்குமாறு அவர்களை அழைப்பீராக!

இதற்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டால், ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் ஐந்து நேரத் தொழுகைகளை அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கடமையாக்கியுள்ளான் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவிப்பீராக!

இதற்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டால், அவர்களுடைய செல்வங்களில் சிறந்தவற்றை (ஸகாத்தாக எடுப்பதைத்) தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு உம்மை

எச்சரிக்கிறேன்.

மேலும், அநீதி இழைக்கப்பட்டவனின் பிரார்த்தனைக்குப் பயந்து கொள்வீராக! ஏனெனில், அதற்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையே எந்தத் திரையும் இல்லை."

209

وعن أبي حميد عبد الرحمن بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال: استعمل النبي رجلاً من الأزد يقال له: ابن اللتبية على الصدقة، فلما قدم قال: هذا لكم، وهذا أهدي إلي، فقام رسول الله صلى الله عليه وسلم على المنبر، فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: "أما بعد فإني أستعمل الرجل منكم على العمل مما ولاني الله، فيأتي فيقول: هذا لكم، وهذا هدية أهديت إلي، أفلا جلس في بيت أبيه وأمه حتى تأتيه هديته إن كان صادقًا، والله لا يأخذ أحد منكم شيئًا بغير حقه إلا لقي الله تعالى، يحمله يوم القيامة، فلا أعرفن أحدًا منكم لقي الله يحمل بعيرًا له رغاء، أو بقرة لها خوار، أو شاة تيعر" ثم رفع يديه حتى رؤي بياض إبطيه فقال: اللهم هل بلغت ثلاثا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுமைத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் சஅத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், அல்-அஸ்த் குலத்தைச் சேர்ந்த இப்னு லுத்பிய்யா என்று அழைக்கப்படும் ஒருவரை ஸதகா (ஜகாத்) வசூலிப்பவராக நியமித்தார்கள். அவர் (தம் பணி முடிந்து) வந்தபோது, “இது உங்களுக்குரியது; இது எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது” என்று கூறினார். உடனே ரசூல் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (சொற்பொழிவு மேடையில்) ஏறி, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து போற்றினார்கள். பிறகு கூறினார்கள்:

“அம்மா பஅது! (பிறகு), அல்லாஹ் எனக்குப் பொறுப்பளித்திருக்கும் பணிகளில் ஒன்றில் உங்களில் ஒருவரை நான் நியமிக்கிறேன். அவரோ வந்து, ‘இது உங்களுக்குரியது; இது எனக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது’ என்று கூறுகிறார். அவர் உண்மையானவராக இருந்தால், தன் தந்தையின் வீட்டிலோ அல்லது தன் தாயின் வீட்டிலோ அமர்ந்திருக்கலாமே? அப்போது அவருக்கு அன்பளிப்பு வருகிறதா இல்லையா (என்று பார்த்திருக்கலாமே!) (அதாவது, தனது பதவி காரணமாகவே அவருக்கு அன்பளிப்பு கிடைத்தது என்பதை உணர்த்தினார்கள்.)

அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களில் எவரேனும் உரிமையின்றி

எதையாவது எடுத்தால், அவர் அதை மறுமை நாளில் சுமந்தவராகவே அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பார். கணைக்கும் ஒட்டகத்துடனோ, அல்லது கதறும் பசுவுடனோ, அல்லது கத்தும் ஆட்டுடனோ அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் உங்களில் எவரையும் நான் (மறுமையில்) அறியவேண்டாம்.”

பிறகு, தங்களின் அக்குள்களின் வெண்மை (எங்களுக்குத்) தெரியும் அளவிற்கு அவர்கள் தம் கைகளை உயர்த்தினார்கள். பிறகு, “'அல்லாஹ் உம்மா ஹல் பல்லக்த்து?' (யா அல்லாஹ்! நான் (உன் செய்தியை) எத்திவைத்துவிட்டேனா?)” என்று மூன்று முறை கூறினார்கள்.

210

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من كانت عنده مظلمة لأخيه، من عرضه أو من شيء، فليتحلله منه اليوم قبل أن لا يكون دينار ولا درهم، إن كان له عمل صالح أخذ منه بقدر مظلمته، وإن لم يكن له حسنات أخذ من سيئات صاحبه فحمل عليه ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாரேனும் தன் சகோதரனுக்கு அவனது கண்ணியத்திலோ அல்லது வேறு எதிலுமோ ஒரு அநீதியைச் செய்திருந்தால், அவரிடம் தீனாரோ திர்ஹமோ இல்லாத (மறுமை) நாள் வருவதற்கு முன்பே, இன்றே அவரிடம் (தனக்குள்ள உரிமையை) விடுவித்துக்கொள்ளட்டும் (அல்லது மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளட்டும்). அவரிடம் ஏதேனும் நற்செயல்கள் இருந்தால், அவர் செய்த அநீதியின் அளவிற்கு அவரிடமிருந்து (நன்மைகள்) எடுத்துக்கொள்ளப்படும்; ஆனால் அவரிடம் நற்செயல்கள் எதுவும் இல்லையென்றால், அவரால் அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் தீய செயல்களில் இருந்து அந்த அநீதியின் அளவிற்கு இவர் மீது சுமத்தப்படும்".

211

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: “المسلم من سلم المسلمون من لسانه، ويده، والمهاجر من هجر ما نهى الله عنه” ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவருடைய நாவிலிருந்தும் கையிலிருந்தும் முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புப் பெறுகிறார்களோ அவரே முஸ்லிம்

ஆவார்; மேலும் அல்லாஹ் தடைசெய்தவற்றைத் தவிர்ப்பவரே முஹாஜிர் (ஹிஜ்ரத் செய்தவர்) ஆவார்".

212

وعنه رضي الله عنه قال: كان على ثقل النبي صلى الله عليه وسلم رجل يقال له كركرة، فمات، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: هو في النار فذهبوا ينظرون إليه فوجدوا عباءة قد غلها" ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் பயணச் சுமைகளுக்குப் பொறுப்பாளராக கிர்கிரா என்றழைக்கப்பட்ட ஒருவர் இருந்தார். அவர் இறந்துவிட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் நரக நெருப்பில் இருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள். எனவே அவர்கள் சென்று பார்த்தபோது, அவர் (போர்ச் செல்வத்திலிருந்து) மோசடி செய்திருந்த ஒரு மேலங்கியைக் கண்டனர்.

213

وعن أبي بكرة نفيع بن الحارث رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن الزمان قد استدار كهيئته يوم خلق الله السموات والأرض: السنة اثنا عشر شهرًا، منها أربعة حرم: ثلاث متواليات: ذو القعدة، وذو الحجة، والمحرم، ورجب مضر الذي بين جمادى وشعبان، أي شهر هذا؟" قلنا: الله ورسوله أعلم، فسكت حتى ظننا أنه سيسميه بغير اسمه، قال: أليس ذا الحجة؟ قلنا بلى. قال: "فأي بلد هذا؟" قلنا: الله ورسوله أعلم فسكت حتى ظننا أنه سيسميه بغير اسمه. قال: "أليس البلدة" قلنا: بلى. قال: "فأي يوم هذا؟" قلنا: الله ورسوله أعلم، فسكت حتى ظننا أن سيسميه بغير اسمه. قال: "أليس يوم النحر؟" قلنا بلى. قال "فإن دماءكم وأموالكم وأعراضكم عليكم حرام، كحرمة يومكم هذا في بلدكم هذا في شهركم هذا، وستلقون ربكم فيسألكم عن أعمالكم، ألا فلا ترجعوا بعدي كفارًا يضرب بعضكم رقاب بعض، ألا ليبلغ الشاهد الغائب، فلعل بعض من يبلغه أن يكون أوعى له من بعض من سمعه" ثم قال: "ألا هل بلغت، ألا هل بلغت؟" قلنا: نعم. قال: "اللهم اشهد" ((متفق عليه)).

அபூ பக்ரா நுஃபைஃ பின் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலம், அல்லாஹ் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்த நாளில் இருந்த (அதன் உண்மையான) நிலைக்குச் சுழன்று வந்துவிட்டது. (அதாவது, மாதங்களை முன்னும் பின்னும் மாற்றியமைக்கும் 'நஸீ' முறை நீக்கப்பட்டுவிட்டது.) ஆண்டு என்பது பன்னிரண்டு மாதங்களாகும். அவற்றில் நான்கு மாதங்கள் புனிதமானவை. (அவற்றுள்) மூன்று மாதங்கள் தொடர்ச்சியானவை: துல்-கஃதா, துல்-ஹஜ் மற்றும் முஹர்ரம் ஆகும்; (மற்றொன்று) ஜுமாதா மற்றும் ஷஅபான் மாதங்களுக்கு இடையே உள்ள 'முதர்' குலத்தாரின் ரஜப் மாதமாகும். இது என்ன மாதம்?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்று கூறினோம். அவர்கள் அதற்கு (அதன் உண்மையான பெயரல்லாத) வேறு பெயரைச் சூட்டுவார்களோ என்று நாங்கள் எண்ணுமளவுக்கு மௌனமாக இருந்தார்கள். பிறகு, "இது துல்-ஹஜ் (மாதம்) அல்லவா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் "ஆம்" என்றோம்.

(பிறகு) அவர்கள், "இது எந்த நகரம்?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்று பதிலளித்தோம். அவர்கள் அதற்கு வேறு பெயரைச் சூட்டுவார்களோ என்று நாங்கள் எண்ணுமளவுக்கு மௌனமாக இருந்தார்கள். அவர்கள், "இது (புனித) நகரம் (மக்கா) அல்லவா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "ஆம்" என்றோம்.

(பிறகு) அவர்கள், "இது என்ன நாள்?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்றோம். அவர்கள் அதற்கு வேறு பெயரைச் சூட்டுவார்களோ என்று நாங்கள் எண்ணுமளவுக்கு மௌனமாக இருந்தார்கள். அவர்கள், "இது அறுப்புக்குரிய (அந்-நஹ்ர்) நாள் அல்லவா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் "ஆம்" என்று பதிலளித்தோம்.

(பிறகு) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக உங்களுடைய இந்த மாதத்தில், உங்களுடைய இந்த நகரத்தில், உங்களுடைய இந்த நாளின் புனிதத்தைப் போன்று, உங்களுடைய இரத்தம், உங்களுடைய உடைமைகள் மற்றும் உங்களுடைய கண்ணியம் ஆகியவை உங்களுக்குப் புனிதமானவையாகும். விரைவில் நீங்கள் உங்கள் இறைவனைச் சந்திப்பீர்கள்; அவன் உங்கள் செயல்கள் பற்றி உங்களிடம் விசாரிப்பான். எச்சரிக்கை! எனக்குப் பிறகு நீங்கள் ஒருவர் மற்றவரின் கழுத்தை வெட்டிக்கொள்ளும் நிராகரிப்பாளர்களாக மாறிவிடாதீர்கள். எச்சரிக்கை! இங்கு வந்திருப்பவர் வராதவருக்கு (இச்செய்தியை) எத்திவைக்கட்டும். ஏனெனில், செய்தி எத்திவைக்கப்படுபவர், (நேரில்) கேட்டவரை விட (அச்செய்தியை) நன்கு கிரகிப்பவராக இருக்கக்கூடும்."

பிறகு அவர்கள், "நான் (இறைச்செய்தியை) எத்தி வைத்துவிட்டேனா? நான் (இறைச்செய்தியை) எத்தி வைத்துவிட்டேனா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் "ஆம்" என்றோம். அவர்கள், "இறைவா! நீயே சாட்சி!" என்று கூறினார்கள்.

214

وعن أبي أمامة إياس بن ثعلبة الحارثي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من اقتطع حق امرئ مسلم بيمينه فقد أوجب الله له النار، وحرم عليه الجنة" فقال رجل: وإن كان شيئًا يسيرًا يا رسول الله؟ فقال: "وإن قضيبًا من أراك" ((رواه مسلم)).

அபூ உமாமா இயாஸ் பின் தஅலபா அல்ஹாரிஸீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தனது சத்தியத்தின் மூலம் (பொய்யாகச் சத்தியம் செய்து) ஒரு முஸ்லிம் மனிதரின் உரிமையை அபகரித்துக்கொள்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் நரகத்தை அவசியமாக்கிவிட்டான்; இன்னும் அவருக்குச் சொர்க்கத்தைத் தடுத்துவிட்டான்."

அப்போது ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது ஒரு அற்பப் பொருளாக இருந்தாலும் சரியா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள், "அது 'அராக்' மரத்தின் ஒரு குச்சியாக இருந்தாலும் சரியே" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

215

وعن عدي ابن عميرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من استعملناه منكم على عمل، فكتمنا مخيطًا فما فوقه، كان غلولاً يأتي به يوم القيامة" فقام إليه رجل أسود من الأنصار، كأني أنظر إليه، فقال: يا رسول الله اقبل عني عملك، قال: "ومالك؟" قال سمعتك تقول كذا وكذا، قال: "وأنا أقوله الآن: من استعملناه على عمل فليجئ بقليله وكثيره، فما أوتي منه أخذ، وما نهي عنه انتهى، ((رواه مسلم)).

அதீ பின் உமைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: “உங்களில் எவரையேனும் நாம் ஒரு வேலையில் நியமித்து, அவர் நம்மிடமிருந்து ஓர் ஊசியையோ அல்லது அதைவிட அதிகமானதையோ மறைத்துவிட்டால் அது மோசடியாகும். மறுமை நாளில் அதை அவர் கொண்டு வருவார்.”

அப்போது அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த கருப்பு நிற மனிதர் ஒருவர் - அவரை நான் இப்போது பார்ப்பது போல் உள்ளது - நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி எழுந்து வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் வேலையை என்னிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், “உமக்கு என்ன நேர்ந்தது?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், “நீங்கள் இன்னின்னவாறு கூறியதை நான் கேட்டேன்” என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் இப்பொழுதும் அதையே கூறுகிறேன்: உங்களில் எவரேனும் நம்மால் ஒரு வேலையில் நியமிக்கப்பட்டால், அவர் அதில் உள்ள சிறியது, பெரியது அனைத்திற்கும் கணக்கு காட்டட்டும். அதிலிருந்து அவருக்கு எது கொடுக்கப்படுகிறதோ அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ளட்டும்; எதிலிருந்து அவர் தடுக்கப்படுகிறாரோ, (அதிலிருந்து) அவர் விலகிக்கொள்ளட்டும்.”

216

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: لما كان يوم خيبر أقبل نفر من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم فقالوا فلان شهيد، وفلان شهيد، حتى مروا على رجل فقالوا: فلان شهيد. فقال النبي صلى الله عليه وسلم: كلا إني رأيته في النار في بردة غلها -أو عباءة-'' ((رواه مسلم)).

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: கைபர் போர் அன்று, நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலர் வந்து, “இன்னார் ஷஹீத், இன்னார் ஷஹீத்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு, “இன்னார் ஷஹீத்” என்று கூறியபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள், “இல்லை. அவர் மோசடி செய்த (அதாவது, போர்ச் செல்வத்திலிருந்து திருடிய) ஒரு மேலங்கிக்காக (அல்லது போர்வைக்காக) நரகத்தில் நான் அவரைக் கண்டேன்” என்று கூறினார்கள்.

217

وعن أبي قتادة الحارث بن ربعي رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قام فيهم، فذكر لهم أن الجهاد في سبيل الله، والإيمان بالله أفضل الأعمال، فقام رجل فقال: يا رسول الله أرأيت إن قتلت في سبيل الله، تكفر عني خطاياي؟ فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: ''نعم إن قتلت في سبيل الله وأنت صابر محتسب، مقبل غير مدبر'' ثم قال

رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كيف قلت؟" قال: أرأيت إن قتلت في سبيل الله، أتكفر عني خطاياي؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "نعم وأنت صابر محتسب، مقبل غير مدبر، إلا الدين فإن جبريل قال لي ذلك" ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா அல்-ஹாரித் இப்னு ரிப்ஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிடையே நின்று, "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும், அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும் மிகச் சிறந்த செயல்களாகும்" என்று கூறினார்கள். ஒரு மனிதர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டால், என் பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படுமா என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், நீங்கள் பொறுமையுடனும், (அல்லாஹ்வின்) நன்மையை எதிர்பார்த்தவராகவும், பின்வாங்காமல் முன்னோக்கிச் செல்பவராகவும் இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டால் (உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எப்படிச் சொன்னீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அந்த மனிதர், "நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டால், என் பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படுமா என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்?" என்றார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், நீங்கள் பொறுமையுடனும், (அல்லாஹ்வின்) நன்மையை எதிர்பார்த்தவராகவும், பின்வாங்காமல் முன்னோக்கிச் செல்பவராகவும் இருக்கும் நிலையில் (உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்). கடனைத் தவிர; ஏனெனில் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் என்னிடம் இதைத்தான் கூறினார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

218

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "أتدرون من المفلس؟" قالوا: المفلس فينا من لا درهم له ولا متاع فقال: "إن المفلس من أمتي يأتي يوم القيامة بصلاة وصيام وزكاة، ويأتي قد شتم هذا، وقذف هذا وأكل مال هذا، وسفك دم هذا، وضرب هذا، فيعطى هذا من حسناته، وهذا من حسناته، فإن فنيت حسناته قبل أن يقضي ما عليه، أخذ من خطاياهم فطرحت عليه، ثم طرح في النار" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "திவாலானவன் யார் என்று

உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "எங்களிடையே திவாலானவன் என்பவன், யாரிடம் திர்ஹமோ (பணமோ) அல்லது பொருளோ இல்லையோ அவனே ஆவான்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக என் சமுதாயத்தில் திவாலானவன், மறுமை நாளில் தொழுகை, நோன்பு மற்றும் ஜகாத் ஆகியவற்றுடன் வருவான். (அதேவேளையில்) அவன் ஒருவரைத் திட்டியிருப்பான், ஒருவரை அவதூறு பேசியிருப்பான், ஒருவரின் செல்வத்தை (முறைகேடாக) உண்டிருப்பான், ஒருவரின் இரத்தத்தைச் சிந்தியிருப்பான், மற்றும் ஒருவரை அடித்திருப்பான். எனவே அவனுடைய நற்செயல்களிலிருந்து இவருக்குக் கொடுக்கப்படும்; (மேலும்) இவருக்குக் கொடுக்கப்படும். அவன் மீதுள்ள (பாவக்) கணக்கு தீர்க்கப்படும் முன்பே அவனது நற்செயல்கள் தீர்ந்துவிட்டால், அவர்களின் பாவங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு அவன் மீது சுமத்தப்படும்; பின்னர் அவன் (நரக) நெருப்பில் வீசப்படுவான்".

219

وعن أم سلمة رضي الله عنها، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إنما أنا بشر، وإنكم تختصمون إلي، ولعل بعضكم أن يكون ألحن بحجته من بعض، فأقضي له بنحو ما أسمع، فمن قضيت له بحق أخيه فإنما أقطع له قطعة من النار ((متفق عليه))

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, நானும் ஒரு மனிதன்தான். நீங்கள் (உங்கள்) வழக்குகளை என்னிடம் கொண்டு வருகிறீர்கள்; உங்களில் சிலர் மற்றவர்களை விட (தங்கள் வாதங்களை முன்வைப்பதில்) வாக்கு சாதுரியம் மிக்கவர்களாக இருக்கலாம். நான் கேட்பதைக் கொண்டே அவருக்குத் தீர்ப்பளிக்கிறேன். ஆகவே, யாருக்கேனும் நான் (எனது தீர்ப்பின் மூலம்) அவரின் சகோதரனின் உரிமையிலிருந்து (உண்மையில் அவனுக்குச் சேராத ஒன்றை) வழங்கினால், உண்மையில் நான் அவருக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு துண்டையே துண்டித்து வழங்குகிறேன்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

220

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دمًا حرًا" ((رواه البخاري)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “ஒரு முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) ஒரு நிரபராதியின் இரத்தத்தை (அநியாயமாக) சிந்தாதவரை, தனது மார்க்க விவகாரங்களில் விசாலமான நிலையில் (மன்னிப்பைப் பெறும் வாய்ப்பில்) இருந்து கொண்டே இருப்பார்.”

221

وعن خولة بنت عامر الأنصاري، وهي امرأة حمزة رضي الله عنه وعنها، قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن رجالاً يتخوضون في مال الله بغير حق، فلهم النار يوم القيامة ((رواه البخاري)).

கவ்லா பின்த் ஆமிர் அல்அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் (ஹம்ஸா (ரழி) அவர்களின் மனைவி ஆவார்கள்) கூறினார்கள்:
நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: "நிச்சயமாக சிலர் அல்லாஹ்வின் செல்வத்தை நியாயமின்றி முறைகேடாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்களுக்கு மறுமை நாளில் நரக நெருப்புதான் உண்டு."
அல்-புகாரி

-باب تعظيم حرمات المسلمين وبيان حقوقهم والشفقة عليهم ورحمتهم

முஸ்லிம்களின் புனிதத்தன்மையை மதித்தல்

222

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضًا وشبك بين أصابعه. ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் (நம்பிக்கையாளர்) மற்றொரு முஃமினுக்கு ஒரு கட்டிடத்தைப் போன்றவர் ஆவார்; அதன் ஒரு பகுதி மற்றொன்றை பலப்படுத்துகிறது." மேலும் அவர்கள் தம் விரல்களைக் கோர்த்துக் காட்டினார்கள்.

223

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من مر في شيء من مساجدنا، أو أسواقنا، ومعه نبل فليمسك، أو ليقبض على نصالها بكفه أن يصيب أحدًا من المسلمين منها بشيء" ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் அம்புகளுடன் (அல்லது கூர்மையான ஆயுதங்களுடன்) நமது பள்ளிவாசல்களிலோ அல்லது நமது சந்தைகளிலோ சென்றால், அவர் (அந்த ஆயுதங்களை) உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும், அல்லது அவற்றின் கூரிய முனைகளைத் தமது உள்ளங்கையால் (பாதுகாக்கும் விதமாக) மூடிப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும். (இவ்வாறு செய்வதன் மூலம்) முஸ்லிம்களில் எவருக்கும் எவ்விதத் தீங்கும் நேராமல் இருக்கட்டும்.”

(புகாரி, முஸ்லிம்)

224

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "مثل المؤمنين في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم، مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى" ((متفق عليه)).

நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விசுவாசிகள் தங்களுக்குள் அன்பு செலுத்துவதிலும், கருணை காட்டுவதிலும், இரக்கம் கொள்வதிலும் ஓர் உடலைப் போன்றவர்கள். அதன் ஓர் உறுப்பு பாதிக்கப்பட்டால் (நோய்வாய்ப்பட்டால் அல்லது துன்புற்றால்), உடல் முழுவதும் அதற்காக உறக்கமின்மையாலும் காய்ச்சலாலும் துயரப்படுகிறது."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

225

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قبل النبي الحسن بن علي رضي الله عنهما، وعنده الأقرع بن حابس، فقال الأقرع: إن لي عشرة من الولد ما قبلت منهم أحدًا. فنظر إليه رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "من لا يرحم لا يرحم" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், அல்-அக்ரஃ பின் ஹாபிஸ் (ரழி) அவர்கள் உடனிருக்க, அல்-ஹஸன் பின் அலீ (ரழி) அவர்களை (அவர்களின் பேரன் என்ற முறையில்) முத்தமிட்டார்கள். அப்போது அல்-அக்ரஃ, “எனக்கு பத்து பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர், அவர்களில் ஒருவரைக் கூட நான் முத்தமிட்டதில்லை” என்று குறிப்பிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப்

பார்த்து, “யார் (பிறர் மீது) கருணை காட்டவில்லையோ, (அவர் மீது) கருணை காட்டப்படமாட்டாது” என்று கூறினார்கள்.

226

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قدم ناس من الأعراب على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقالوا: أتقبلون صبيانكم؟ فقال: "نعم" قالوا: لكنا والله ما نقبل! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أو أملك إن كان الله نزع من قلوبكم الرحمة؟" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
சில கிராமப்புற அரபிகள் (அஃராபிகள்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது அவர்கள், "நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளை முத்தமிடுவீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள். அப்போது அந்த கிராமப்புற அரபிகள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் அவர்களை முத்தமிடுவதில்லை" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உங்கள் இதயங்களிலிருந்து கருணையைப் பறித்துவிட்டான் என்றால், (அதை மீண்டும் உங்கள் இதயங்களில் இட) உங்களுக்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்?" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

227

وعن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من لا يرحم الناس لا يرحمه الله ((متفق عليه)).

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் மக்களுக்குக் கருணை காட்டவில்லையோ, அவருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டமாட்டான்."

228

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا صلى أحدكم للناس، فليخفف، فإن فيهم الضعيف والسقيم والكبير. وإذا صلى لنفسه فليطول ما شاء ((متفق عليه)). (10)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் மக்களுக்கு (இமாமாகத்) தொழுவித்தால், அவர் (தொழுகையைச்) சுருக்கமாகத் தொழுவிக்கட்டும். ஏனெனில் அவர்களில் பலவீனமானவர்களும், நோயாளிகளும், முதியவர்களும் இருப்பார்கள். ஆனால் அவர் தனக்காக (தனியாகத்) தொழும்போது, அவர் விரும்பியவாறு (தொழுகையை) நீட்டித்துக்கொள்ளலாம்".
(புகாரி, முஸ்லிம்)

229

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: إن كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ليدع العمل، وهو يحب أن يعمل به، خشية أن يعمل به الناس فيفرض عليهم "((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தாங்கள் செய்ய விரும்பிய ஒரு செயலை, மக்கள் அதைச் செய்து (தொடர்ந்து பின்பற்றி) அது அவர்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டு விடலாம் என்ற அச்சத்தால், விட்டுவிடுவார்கள்.

230

وعنها رضي الله عنها قالت: نهاهم النبي صلى الله عليه وسلم عن الوصال رحمة لهم، فقالوا: إنك تواصل؟ قال: إني لست كهيئتكم، إني أبيت يطعمني ربي ويسقيني ((متفق عليه)).
معناه يجعل في قوة من أكل وشرب.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், தம் தோழர்கள் மீதுள்ள கருணையினால், அவர்கள் தொடர் நோன்பு நோற்பதைத் தடை செய்தார்கள். தோழர்கள், "ஆனால், தாங்கள் தொடர் நோன்பு நோற்கிறீர்களே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் உங்களைப் போன்றவன் அல்லன்; என் இறைவன் எனக்கு உணவும் பானமும் அளிக்கும் நிலையில் நான் இரவைக் கழிக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

(இதன் பொருள்: உண்டு பருகுபவரைப் போன்ற சக்தியை அல்லாஹ் அவருக்கு வழங்கியுள்ளான் என்பதாகும்).

231

وعن أبي قتادة الحارث بن ربعي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إني لأقوم إلى الصلاة، وأريد أن أطول فيها، فأسمع بكاء الصبي، فأتجوز في صلاتي كراهية أن أشق على أمه ((رواه البخاري)).

அபூ கதாதா அல்-ஹாரித் பின் ரிப்ஃயீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் தொழுகையை நீட்டி நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தொழுகைக்கு நிற்கிறேன். அப்போது ஒரு குழந்தையின் அழுகுரலைக் கேட்கிறேன். அதன் தாய்க்குச் சிரமம் தருவதை நான் வெறுப்பதால், எனது தொழுகையைச் சுருக்கிக் கொள்கிறேன்."

(இதை) அல்-புகாரி (நூல்) அறிவித்துள்ளார்.

232

وعن جندب بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صلى صلاة الصبح فهو في ذمة الله فلا يطلبنكم الله من ذمته بشيء، فإنه من يطلبه من ذمته بشيء يدركه، ثم يكبه على وجهه في نار جهنم ((رواه مسلم)).

ஜுன்துப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் சுப்ஹ் (ஃபஜ்ர்) தொழுகையைத் தொழுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பில் இருக்கிறார். ஆகவே, அல்லாஹ் தனது பாதுகாப்பின் (உரிமை) விஷயத்தில் உங்களிடம் எதையும் கோர வேண்டாம் (அதாவது, சுப்ஹ் தொழுத ஒருவருக்கு தீங்கு இழைத்து, அல்லாஹ் உங்களை விசாரிக்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தாதீர்கள்). ஏனெனில், அவன் எவரிடமாவது தனது பாதுகாப்பின் விஷயத்தில் எதையேனும் கோரினால், அவனைப் பிடித்து, பிறகு நரக நெருப்பில் முகத்தின் மீது குப்புறத் தள்ளி விடுவான்."

233

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: المسلم أخو المسلم، لا يظلمه، ولا يسلمه، من كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن مسلم كربة فرج الله عنه بها كربة من كرب يوم القيامة، ومن ستر مسلمًا ستره الله يوم القيامة ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரன் ஆவான். அவன் அவருக்கு அநீதி இழைக்கக் கூடாது; அவரைக் கைவிடக் கூடாது (அல்லது எதிரிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது). எவர் தன் சகோதரனின் தேவையை நிறைவேற்றுவதில் இருக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருடைய தேவையை நிறைவேற்றுவான். எவர் ஒரு முஸ்லிமின் ஒரு துன்பத்தை நீக்குகிறாரோ, அல்லாஹ் மறுமை நாளின் துன்பங்களில் ஒரு துன்பத்தை அவரை விட்டும் நீக்குவான். மேலும், எவர் ஒரு முஸ்லிமின் குறையை மறைக்கிறாரோ, அல்லாஹ் மறுமை நாளில் அவருடைய குறையை மறைப்பான்."

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

234

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "المسلم أخو المسلم لا يخونه ولا يكذبه ولا يخذله، كل المسلم على المسلم حرام عرضه وماله ودمه، التقوى ههنا، بحسب امرئ من الشر أن يحقر أخاه المسلم" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரர் ஆவார். அவர் அவனுக்குத் துரோகம் செய்யவோ, அவனிடம் பொய் சொல்லவோ, அல்லது அவனை (உதவியற்ற நிலையில்) கைவிடவோ கூடாது. ஒரு முஸ்லிமின் கண்ணியம், அவனது செல்வம், அவனது இரத்தம் ஆகிய அனைத்தும் மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு மீறப்படக்கூடாதவையாகும். இறையச்சம் இங்கே இருக்கிறது (நெஞ்சைச் சுட்டிக்காட்டி). ஒருவர் தீயவராக இருப்பதற்கு, தம் சகோதர முஸ்லிமை அவர் இழிவாகக் கருதுவதே போதுமானதாகும்.”

(திர்மிதி அவர்கள் இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்).

235

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تحاسدوا، ولا تناجشوا، ولا تباغضوا، ولا تدابروا ولا يبع بعضكم على بيع بعض، وكونوا عباد الله إخوانًا. المسلم أخو المسلم: لا يظلمه ولا يحقره، ولا يخذله. التقوى ههنا – ويشير إلى صدره ثلاث مرات – بحسب امرئ

من الشر أن يحقر أخاه المسلم كل المسلم على المسلم حرام دمه وماله وعرضه" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; (வாங்கும் நோக்கமின்றி) விலையை ஏற்றாதீர்கள்; ஒருவரை ஒருவர் வெறுக்காதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் உறவுகளைத் துண்டிக்காதீர்கள் (அல்லது புறக்கணித்து விடாதீர்கள்); உங்களில் ஒருவர் செய்யும் வியாபாரத்தின் மீது மற்றவர் வியாபாரம் செய்ய வேண்டாம். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரர் ஆவார். அவர் அவருக்கு அநீதி இழைக்கமாட்டார்; அவரை இழிவாகக் கருதமாட்டார்; அவரைக் கைவிடமாட்டார். இறையச்சம் இங்கே இருக்கிறது - என்று தமது நெஞ்சை மூன்று முறை சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஒருவர் தன் சகோதர முஸ்லிமை இழிவாகக் கருதுவதே தீமைக்குப் போதுமானதாகும். ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் மற்றொரு முஸ்லிமின் இரத்தம், அவரது செல்வம், அவரது மானம் ஆகியவை புனிதமானவையாகும்."

(முஸ்லிம்)

236

وعن أنس رضي الله عنه صلى الله عليه وسلم قال: لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும், தமக்காக விரும்புவதையே தம் சகோதரருக்காகவும் விரும்பாத வரை (முழுமையான) விசுவாசியாக ஆகமாட்டார்."

237

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "انصر أخاك ظالمًا أو مظلومًا" فقال رجل: يا رسول الله أنصره إذا كان مظلومًا أرأيت إن كان ظالمًا كيف أنصره؟ قال: "تحجزه -أو تمنعه- من الظلم فإن ذلك نصره" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் சகோதரர்

அநீதி இழைப்பவராக இருந்தாலும் சரி, அநீதி இழைக்கப்பட்டவராக இருந்தாலும் சரி, அவருக்கு உதவுங்கள்." ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் அநீதி இழைக்கப்படும்போது நான் அவருக்கு உதவுகிறேன். ஆனால், அவர் அநீதி இழைப்பவராக இருக்கும்போது நான் அவருக்கு எப்படி உதவுவது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் அவரை அநீதி இழைப்பதிலிருந்து தடுக்கலாம் - அல்லது அவரைத் தடுக்க வேண்டும் - அதுவே நீங்கள் அவருக்குச் செய்யும் உதவியாகும்" என்று கூறினார்கள். அல்-புகாரி.

238

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "حق المسلم على المسلم خمس: رد السلام، وعيادة المريض، واتباع الجنائز وإجابة الدعوة، وتشميت العاطس" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: "حق المسلم على المسلم ست: اذا لقيته فسلم عليه، و اذا دعاك فأجبه، و اذا استنصحك فانصحله، و اذا عطس فحمد الله فشمته، و اذا مرض فعده، و اذا مات فاتبعه".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் ஐந்து: ஸலாமுக்கு பதிலுரைப்பது, நோயாளியை நலம் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவைப் பின்தொடர்வது, அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது, தும்முபவருக்கு (யர்ஹமுக்கல்லாஹ் என்று) மறுமொழி கூறுவது."

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது: "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் ஆறு: அவரை நீர் சந்தித்தால் அவருக்கு ஸலாம் கூறுவீராக; அவர் உம்மை அழைத்தால் அதற்கு பதிலளிப்பீராக; அவர் உம்மிடம் ஆலோசனை தேடினால் அவருக்கு (நன்மையை நாடி) ஆலோசனை கூறுவீராக; அவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், அவருக்கு (யர்ஹமுக்கல்லாஹ் என்று) மறுமொழி கூறுவீராக; அவர் நோயுற்றால் அவரை நலம் விசாரிப்பீராக; அவர் மரணித்தால் அவரைப் பின்தொடர்வீராக."

239

وعن أبي عمارة البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: أمرنا رسول الله r بسبع، ونهانا عن سبع: أمرنا بعيادة المريض، واتباع الجنازة، وتشميت العاطس، وإبرار المقسم، ونصر المظلوم، وإجابة الداعي، وإفشاء السلام. ونهانا عن خواتيم أو تختم بالذهب، وعن شرب بالفضة، وعن المياثر الحمر، وعن القسي، وعن لبس الحرير والإستبرق والديباج. ((متفق عليه)).

அபூ உமாரா அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஏழு விஷயங்களைக் கடைப்பிடிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்; மேலும் ஏழு விஷயங்களைத் தடை செய்தார்கள். நோயாளியை நலம் விசாரிக்குமாறும், ஜனாஸாவைப் பின்தொடருமாறும், தும்முபவருக்கு (அவர் அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறியபின் 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' என்று) பதிலளிக்குமாறும், சத்தியத்தை நிறைவேற்றி வைக்குமாறும் (பிறர் செய்த சத்தியத்தை நிறைவேற்ற உதவுமாறும்), அநீதியிழைக்கப்பட்டவருக்கு உதவுமாறும், அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், ஸலாத்தைப் பரப்புவதற்கும் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், தங்க மோதிரங்கள் அணிவதையும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் அருந்துவதையும், மயாதீர் (சேணங்களில் விரிக்கப்படும் சிவப்பு நிறப் பட்டு விரிப்புகள்), அல்-கஸ்ஸிய் (ஒரு வகை பட்டுத் துணி), (சாதாரண) பட்டு, இஸ்தப்ரக் மற்றும் தீபாஜ் (ஆகிய பட்டு வகைகளை) அணிவதையும் அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.

- باب ستر عورات المسلمين والنهي عن إشاعتها لغير ضرورة

முஸ்லிம்களின் குறைகளை மறைத்தல்

240

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يستر عبد عبداً في الدنيا إلا ستره الله يوم القيامة ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இவ்வுலகில் யார் பிறரை (அவர்களின் குறைகளை, இரகசியங்களை) மறைக்கிறாரோ, அவருடைய (குறைகளை, பாவங்களை) அல்லாஹ் மறுமை நாளில் மறைப்பான்."

241

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: كل أمتي معافًى إلا المجاهرين، وإن من المجاهرة أن يعمل الرجل بالليل عملاً، ثم يصبح وقد ستره الله عليه فيقول: يا فلان عملت البارحة كذا وكذا، وقد بات يستره ربه، ويصبح يكشف ستر الله عنه ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சமூகத்தார் அனைவரும் மன்னிக்கப்படுவார்கள்; (தங்கள் பாவங்களை) பகிரங்கப்படுத்துபவர்களைத் தவிர. நிச்சயமாக, பகிரங்கப்படுத்துதலில் ஒரு வகை என்னவென்றால், ஒரு மனிதர் இரவில் ஒரு செயலைச் செய்கிறார்; அல்லாஹ் அதை அவருக்கு மறைத்திருக்கும் நிலையில் அவர் காலைப் பொழுதை அடைகிறார். அவரோ, 'இன்னாரே! நான் நேற்றிரவு இன்னின்னவாறு செய்தேன்' என்று கூறுகிறார். இரவு முழுவதும் அவருடைய இறைவன் அவரை மறைத்திருந்தான்; ஆனால் விடிந்ததும், அல்லாஹ் அவருக்கு இட்ட திரையை அவரே விலக்கிவிடுகிறார்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

242

وعنه النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا زنت الأمة فتبين زناها فليجلدها الحد، ولا يثرب عليها، ثم إن زنت الثانية فليجلدها الحد ولا يثرب عليها، ثم إن زنت الثالثة فليبعها ولو بحبل من شعر ((متفق عليه)). (15)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமைப் பெண் விபச்சாரம் செய்து, அவளது விபச்சாரம் உறுதியாகிவிட்டால், அவளுக்கு (மார்க்கம் விதித்த) கசையடித் தண்டனையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அவளைக் கடிந்து கொள்ளக் கூடாது. பின்னர் அவள் இரண்டாவது முறையாக விபச்சாரம் செய்தால், அவளுக்குக் கசையடித் தண்டனையை நிறைவேற்ற வேண்டும்; அவளைக் கடிந்து கொள்ளக் கூடாது. பின்னர் அவள் மூன்றாவது முறையாக விபச்சாரம் செய்தால், ஒரு மயிர்க் கயிற்றுக்கு ஈடாகவேனும் அவளை விற்றுவிட வேண்டும்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

243

وعنه قال: أتي النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب خمرًا قال: "اضربوه" قال أبو هريرة: فمنا الضارب بيده، والضارب بنعله، والضارب بثوبه. فلما انصرف قال بعض القوم: أخزاك الله قال: "لاتقولوا هكذا لاتعينوا عليه الشيطان" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: மது அருந்திய ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்டார். (அவரைப் பார்த்து) "அவரை அடியுங்கள்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்: "எங்களில் தம் கையால் அடிப்பவரும், தம் காலணியால் அடிப்பவரும், தம் ஆடையால் அடிப்பவரும் இருந்தனர்". அவர் (தண்டனைக்குப் பின் அங்கிருந்து) திரும்பிச் சென்றதும் மக்களில் சிலர், "அல்லாஹ் உன்னைக் கேவலப்படுத்துவானாக!" என்றார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இப்படிச் சொல்லாதீர்கள்; அவருக்கு எதிராக ஷைத்தானுக்கு உதவாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

- باب قضاء حوائج المسلمين

முஸ்லிம்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவது தொடர்பான பாடம்

244

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يسلمه. من كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن مسلم كربة فرج الله عنه بها كربة من كرب يوم القيامة، ومن ستر مسلمًا ستره الله يوم القيامة ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரன் ஆவான். அவன் அவனுக்கு அநீதி இழைக்கமாட்டான்; அவனை (எதிரியிடம்) ஒப்படைக்கவும் மாட்டான். எவர் தன் சகோதரனின் தேவையை நிறைவேற்றுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரது தேவையை நிறைவேற்றுவான். எவர் ஒரு முஸ்லிமின் ஒரு துன்பத்தை நீக்குகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை விட்டும் மறுமை நாளின் துன்பங்களில் ஒரு துன்பத்தை நீக்குவான். எவர் ஒரு முஸ்லிமை(ன் குறைகளை) மறைக்கிறாரோ, மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவரை மறைப்பான்."

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

245

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا، نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة، ومن يسر على معسر يسر الله عليه في الدنيا والآخرة، ومن ستر مسلمًا ستره الله في الدنيا والآخرة، والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه، ومن سلك طريقًا يلتمس فيه علمًا سهل الله له طريقًا إلى الجنة. وما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله تعالى، يتلون كتاب الله، ويتدارسونه بينهم إلا نزلت عليهم السكينة، وغشيتهم الرحمة، وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده. ومن بطأ به عمله لم يسرع به نسبه ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஒரு முஃமினுடைய இம்மைத் துன்பங்களில் ஒன்றை நீக்குகிறாரோ, மறுமை நாளின் துன்பங்களில் ஒன்றை அல்லாஹ் அவரை விட்டும் நீக்குவான். மேலும், சிரமப்படுபவருக்கு யார் (காரியங்களை) எளிதாக்குகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் (காரியங்களை) எளிதாக்குவான். ஒரு முஸ்லிமின் (குறைகளை) யார் மறைக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருடைய (குறைகளை) இம்மையிலும் மறுமையிலும் மறைப்பான். அடியான் தன் சகோதரனுக்கு உதவும் காலமெல்லாம் அல்லாஹ் தன் அடியானுக்கு உதவுகிறான். மேலும், யார் கல்வியைத் தேடி ஒரு பாதையில் செல்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்குச் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் பாதையை எளிதாக்குவான். அல்லாஹ்வின் வீடுகளில் ஒன்றில் ஒரு கூட்டத்தினர் ஒன்று கூடி, அல்லாஹ்வின் வேதத்தை ஓதி, அதைத் தங்களுக்கிடையே கற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் மீது அமைதி இறங்குகிறது; அவர்களை இறையருள் சூழ்ந்து கொள்கிறது; வானவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் தன்னிடம் உள்ளவர்களிடம் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறான். மேலும், யாருடைய செயல் அவரைப் பின்தங்கச் செய்கிறதோ, அவருடைய வம்சம் அவரை முன்னுக்குக் கொண்டு செல்லாது.”
(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب الشفاعة

பரிந்துரை

246

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا أتاه طالب حاجة أقبل على جلسائه فقال: : اشفعوا تؤجروا ويقضي الله على لسان نبيه ما أحب" ((متفق عليه)). (16)

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தேவையுடைய ஒருவர் வந்தால், அவர்கள் தம்முடன் அமர்ந்திருந்தவர்களை நோக்கி, "(அந்தத் தேவைக்காக) நீங்கள் பரிந்துரை செய்யுங்கள்; (அதன் மூலம்) நீங்கள் நற்கூலி வழங்கப்படுவீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ் தன் தூதரின் நாவினால் தான் விரும்பியதை ஏற்படுத்தி விடுகிறான்" என்று கூறுவார்கள்.

247

وعن ابن عباس رضي الله عنهما في قصة بريرة وزوجها. قال: قال لها النبي صلى الله عليه وسلم: "لو راجعته؟" قالت: يا رسول الله تأمرني؟ قال: "إنما أشفع" قالت: لا حاجة لي فيه. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், பரீரா (ரழி) மற்றும் அவருடைய கணவர் தொடர்பான நிகழ்வில் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீங்கள் அவரிடம் (திரும்பிச்) சென்றால் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் பரிந்துரைப்பவர் மட்டுமே" என்று பதிலளித்தார்கள். அப்போது அவர், "அவர் எனக்குத் தேவையில்லை" என்று கூறினார்கள்.

(அல்-புகாரீ)

- باب الإصلاح بين الناس

மக்களிடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துதல்

248

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول صلى الله عليه وسلم: كل سلامى من الناس عليه صدقة، كل يوم تطلع فيه الشمس: تعدل بين الاثنين صدقة، وتعين الرجل على دابته

فتحمله عليها، أو ترفع له عليها متاعه صدقة. والكلمة الطيبة صدقة، وبكل خطوة تمشيها إلى الصلاة صدقة، وتميط الأذى عن الطريق صدقة ((متفق عليه)). (17)

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சூரியன் உதிக்கும் ஒவ்வொரு நாளிலும் மனிதனின் ஒவ்வொரு மூட்டுக்காகவும் ஒரு தர்மம் கடமையாகிறது: இருவருக்கிடையே நீதியாக நடந்துகொள்வது ஒரு தர்மமாகும்; ஒருவருக்கு அவரது வாகனத்தில் ஏற உதவுவதும் அல்லது அவரது சுமைகளை அதன் மீது ஏற்றிவிடுவதும் ஒரு தர்மமாகும்; இனிய வார்த்தையும் ஒரு தர்மமாகும்; ஸலாத்திற்காக (தொழுகைக்காக) எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வோர் அடியும் ஒரு தர்மமாகும்; பாதையிலிருந்து தீங்கு தரும் பொருட்களை அகற்றுவதும் ஒரு தர்மமாகும்".

249

وعن أم كلثوم بنت عقبة بن أبي معيط رضي الله عنها قالت سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ليس الكذاب الذي يصلح بين الناس فينمي خيرًا، أو يقول خيرًا" ((متفق عليه)).

وفي رواية مسلم زيادة، قالت: "ولم اسمعه يرخصه في شيء مما يقوله الناس الا في ثلاث، تعني: الحرب، والاصلاح بين الناس، وحديث الرجل امراته، وحديث المرأة زوجها".

உம்மு குல்தூம் பின்த் உக்பா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மக்களிடையே சமாதானம் ஏற்படுத்துவதற்காக (பொய் பேசும்) ஒருவர் பொய்யர் அல்லர்; (ஏனெனில்) அவர் நன்மையை வளர்க்கிறார் அல்லது நல்லதையே கூறுகிறார்.'

(இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.)

முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது: அவர்கள் (உம்மு குல்தூம் (ரழி) அவர்கள்) கூறினார்கள்: 'மூன்று விஷயங்களைத் தவிர வேறு எதிலும் (பொய் சொல்வதற்கு) அவர்கள் (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்) அனுமதி அளித்ததாக நான் கேட்டதில்லை: போர், மக்களிடையே சமாதானம் ஏற்படுத்துதல், ஒரு கணவன் தன் மனைவியுடனும் ஒரு மனைவி தன் கணவனுடனும் பேசும் உரையாடல்.'

250

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم صوت خصوم بالباب عالية أصواتهما، وإذا أحدهما يستوضع الآخر ويسترفقه في شيء، وهو يقول: والله لا أفعل، فخرج عليهما رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "أين المتألي على الله لا يفعل المعروف؟" فقال: أنا يا رسول الله، فله أي ذلك أحب، ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வாசலில் வழக்காடிக் கொண்டிருந்த இருவரின் சப்தங்களைக் கேட்டார்கள்; அவர்களின் குரல்கள் உரத்திருந்தன. அவர்களில் ஒருவர், மற்றவரிடம் தனது கடனில் தள்ளுபடி செய்யுமாறு கேட்டு, தன்னிடம் கருணை காட்டுமாறு கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தார். அதற்கு மற்றவர், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் அவ்வாறு செய்ய மாட்டேன்" என்று சொன்னான். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்து, "நன்மை செய்ய மாட்டேன் என்று அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்தவர் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, அது நான்தான். (இப்போது) அவர் விரும்பியதைச் செய்துகொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்.

251

وعن أبي العباس سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم بلغه أن بني عمرو بن عوف كان بينهم شر، فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلح بينهم في أناس معه، فحبس رسول الله صلى الله عليه وسلم وحانت الصلاة، فهل لك أن تؤم الناس؟ قال: نعم إن شئت، فأقام بلال الصلاة، وتقدم أبو بكر فكبر وكبر الناس، وجاء رسول الله صلى الله عليه وسلم يمشي في الصفوف حتى قام في الصف، فأخذ الناس في التصفيق، وكان أبو بكر رضي الله عنه لا يلتفت في صلاته، فلما أكثر الناس التصفيق التفت، فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم، فأشار إليه رسول الله صلى الله عليه وسلم، فرفع أبو بكر رضي الله عنه يده فحمد الله، ورجع القهقرى وراءه حتى قام في الصف، فتقدم رسول الله صلى الله عليه وسلم، فصلى للناس، فلما فرغ أقبل على الناس فقال: أيها الناس ما لكم حين نابكم شيء في الصلاة أخذتم في التصفيق؟ إنما التصفيق للنساء. من نابه شيء في

صلاته فليقل سبحان الله، فإنه لا يسمعه أحد حين يقول سبحان الله إلا التفت، : يا أبا بكر : ما منعك أن تصلي الناس حين أشرت إليك؟ فقال أبو بكر : ما كان ينبغي لابن أبي قحافة أن يصلي بالناس بين يدي رسول الله صلى الله عليه وسلم . ((متفق عليه)) . (20) .

அபுல் அப்பாஸ் ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

பனூ அம்ர் பின் அவ்ஃப் குலத்தாருக்கு இடையே சண்டை நிகழ்ந்திருப்பதாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது. உடனே, அவர்களுக்கிடையே சமாதானம் செய்வதற்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம்முடன் சில மனிதர்களை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். (அங்கே) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தாமதப்படுத்தப்பட்டார்கள்; தொழுகை நேரம் நெருங்கியது. (பிலால் (ரழி) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களிடம்), "நீங்கள் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி (இமாமாக) தொழுவிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம், நீர் விரும்பினால் (செய்வேன்)" என்று கூறினார்கள்.

பிலால் தொழுகைக்கு இகாமத் சொன்னார். அபூபக்ர் (ரழி) முன்னே சென்று தக்பீர் கூறினார்; மக்களும் தக்பீர் கூறினார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்து, வரிசைகளுக்கு இடையே நடந்து சென்று (முதல்) வரிசையில் நின்றார்கள். மக்கள் கைதட்டத் தொடங்கினர். அபூபக்ர் (ரழி) தமது தொழுகையில் திரும்பிப் பார்க்காதவராக இருந்தார். மக்கள் அதிகமாகக் கைதட்டியபோது அவர் திரும்பிப் பார்த்தார்; அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (நின்றிருப்பதை) கண்டார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் (தொழுகையைத் தொடருமாறு) சைகை செய்தார்கள்.

ஆனால், அபூபக்ர் (ரழி) தமது கைகளை உயர்த்தி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்; பின்னர் அவர் பின்புறமாக நகர்ந்து வரிசையில் வந்து நின்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னே சென்று மக்களுக்குத் தொழுவித்தார்கள்.

தொழுகையை முடித்ததும் மக்களை நோக்கித் திரும்பி, "மக்களே! உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? தொழுகையில் ஏதேனும் நடந்தால் ஏன் கைதட்டத் தொடங்குகிறீர்கள்? நிச்சயமாகக் கைதட்டல் பெண்களுக்குரியதாகும். தொழுகையில் ஒருவருக்கு ஏதேனும் நடந்தால் அவர் சுப்ஹானல்லாஹ் என்று கூறட்டும். ஏனெனில், ஒருவர் சுப்ஹானல்லாஹ் என்று கூறுவதைக் கேட்டால் (இமாம்) திரும்பிப் பார்க்காமல் இருக்கமாட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

(பிறகு), "அபூபக்ரே! நான் உமக்குச் சைகை செய்த பிறகும் மக்களுக்குத் தொழுவிப்பதிலிருந்து உங்களைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்

முன்னிலையில் மக்களுக்குத் தொழுவிப்பது அபூ குஹாஃபாவின் மகனுக்குத் தகுதியானதல்ல" என்று கூறினார்கள்.

-باب فضل ضعفة المسلمين والفقراء الخاملين

ஏழை, பலவீனமான மற்றும் பிரபலமில்லாத முஸ்லிம்களின் சிறப்பு.

252

عن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ألا أخبركم بأهل الجنة؟ كل ضعيف متضعف، لو أقسم على الله لأبره. ألا أخبركم بأهل النار؟ كل عتل جواظ مستكبر" ((متفق عليه)). (21)

ஹாரிதா பின் வஹ்ப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "சொர்க்கவாசிகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? பலவீனமானவராகவும், (பிறரால்) தாழ்வாகக் கருதப்படுபவராகவும் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் (சொர்க்கவாசியாவார்). அவர் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு (எதையேனும்) கூறினால், அல்லாஹ் அதை நிறைவேற்றி வைப்பான். நரகவாசிகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? முரட்டுத்தனமான, பேராசை கொண்ட, பெருமையடிக்கும் ஒவ்வொருவரும் (நரகவாசியாவார்)."

253

وعن أبي العباس سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال: مر رجل على النبي صلى الله عليه وسلم، فقال لرجل عنده جالس: "ما رأيك في هذا؟" فقال: رجل من أشراف الناس، هذا والله حري إن خطب أن ينكح، وإن شفع أن يشفع. فسكت رسول الله صلى الله عليه وسلم، ثم مر رجل آخر، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما رأيك في هذا؟" فقال: يا رسول الله هذا رجل من فقراء المسلمين هذا حري إن خطب أن لا ينكح، وإن شفع أن لا يشفع، وإن قال أن لا يسمع لقوله. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "هذا خير من ملء الأرض مثل هذا" ((متفق عليه)). (22)

அபுல் அப்பாஸ் ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள்

அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கடந்து சென்றார். அப்போது, தங்களுக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த ஒருவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், "இந்த மனிதரைப் பற்றி உமது கருத்து என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இவர் மக்களில் கண்ணியமிக்கவர். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இவர் பெண் கேட்டால், இவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கத் தகுதியானவர்; இவர் பரிந்துரை செய்தால், இவரது பரிந்துரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தகுதியானவர்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

பிறகு மற்றொரு மனிதர் கடந்து சென்றார். அவரிடமும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்த மனிதரைப் பற்றி உமது கருத்து என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர் ஏழை முஸ்லிம்களில் ஒருவர். இவர் பெண் கேட்டால், இவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கத் தகுதியற்றவர்; இவர் பரிந்துரை செய்தால், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது; இவர் பேசினால், இவரது பேச்சு செவியேற்கப்படாது" என்று கூறினார்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்த (ஏழை) மனிதர், அவரைப் போன்ற (செல்வந்த) மனிதர்களால் பூமி நிரம்பினாலும், (அவர்களை விட) சிறந்தவர்" என்று கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.)

254

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: احتجت الجنة والنار فقالت النار: في الجبارون والمتكبرون، وقالت الجنة: في ضعفاء الناس ومساكينهم، فقضى الله بينهما: إنك الجنة رحمتي أرحم بك من أشاء، وإنك النار أعذب بك من أشاء، ولكليكما علي ملؤها ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: சொர்க்கமும் நரகமும் தர்க்கித்துக்கொண்டன. நரகம், "என்னில் அடக்குமுறையாளர்களும் பெருமை அடிப்பவர்களும் உள்ளனர்" என்றது. சொர்க்கம், "என்னில் மக்களில் பலவீனமானவர்களும் ஏழைகளும் உள்ளனர்" என்றது. அல்லாஹ் அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் தீர்ப்பளித்தான். (சொர்க்கத்தை நோக்கி) "நீயே எனது கருணை; உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவர்களுக்கு அருள்புரிவேன்" என்றான். மேலும் (நரகத்தை நோக்கி) "உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவரை தண்டிப்பேன்" (ஆகவே நீயே எனது தண்டனை)

என்றான். "உங்கள் இருவரையும் நிரப்புவது என் மீதான பொறுப்பாகும்". (முஸ்லிம்)

255

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إنه ليأتي الرجل السمين العظيم يوم القيامة لا يزن عند الله جناح بعوضة ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மறுமை நாளில் பருமனான, (உலகக் கண்ணோட்டத்தில்) மகத்தான ஒரு மனிதர் வருவார். அல்லாஹ்விடம் அவர் ஒரு கொசுவின் இறக்கையளவும் எடைபெற மாட்டார் (அதாவது, அவரது செயல்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இருக்காது).”

256

وعنه أن امرأة سوداء كانت تقم المسجد، أو شابا، ففقدها، رسول الله صلى الله عليه وسلم، فسأل عنها أو عنه، فقالوا: مات. قال: "أفلا كنتم آذنتموني" فكأنهم صغروا أمرها، أو أمره، فقال: "دلوني على قبره" فدلوه فصلى عليه، ثم قال: "إن هذه القبور مملوءة ظلمة على أهلها، وإن الله تعالى ينورها لهم بصلاتي عليهم" ((متفق عليه)). (23)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு கறுப்பு நிறப் பெண் அல்லது ஓர் இளைஞர் பள்ளிவாசலை சுத்தம் செய்து வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைக் காணாததால் அவரைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அவர் இறந்துவிட்டதாக அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள், "எனக்கு நீங்கள் தெரிவித்திருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள். (தோழர்கள்) அந்த விஷயத்தை அற்பமானதாகக் கருதியது போல் தோன்றியது. பிறகு அவர்கள், "அவருடையக் கல்லறையை எனக்குக் காட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவருக்குக் காட்டப்பட்டதும், அவர் மீது (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தினார்கள். பிறகு, "நிச்சயமாக இந்தக் கல்லறைகள் அவற்றில் உள்ளவர்களுக்கு இருளால் நிரம்பியுள்ளன; அவர்கள் மீது நான் தொழுகை நடத்துவதன் மூலம் அல்லாஹ் அவற்றை அவர்களுக்கு ஒளியூட்டுகிறான்" என்று கூறினார்கள்.

257

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: رب أشعث أغبر مدفوع بالأبواب لو أقسم على الله لأبره ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பரட்டைத் தலையுடனும், புழுதி படிந்தும், (தமது வறுமை மற்றும் கிழிந்த ஆடைகளின் காரணமாக) வாசல்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டவராக இருக்கும் எத்தனையோ மனிதர்கள் உள்ளனர்; அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது (ஏதேனும் ஒன்று நடக்கும் என்று) சத்தியம் செய்தால், அல்லாஹ் நிச்சயமாக அதை நிறைவேற்றுவான்."

258

وعن أسامة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "قمت على باب الجنة، فإذا عامة من دخلها المساكين، وأصحاب الجد محبوسون، غير أن أصحاب النار قد أمر بهم إلى النار. وقمت على باب النار فإذا عامة من دخلها النساء" ((متفق عليه)). (24)

உஸாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் சொர்க்கத்தின் வாசலில் நின்றேன்; அதில் நுழைந்தவர்களில் அதிகமானோர் (பெரும்பாலானோர்) ஏழைகளாக இருந்தனர். செல்வந்தர்களோ (உலகில் பெரும் செல்வமும், அதிர்ஷ்டமும் பெற்றவர்கள்) தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயினும், நரகவாதிகள் நரகத்திற்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிடப்பட்டுவிட்டனர். மேலும் நான் நரகத்தின் வாசலில் நின்றேன்; அதில் நுழைந்தவர்களில் அதிகமானோர் (பெரும்பாலானோர்) பெண்களாக இருந்தனர்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

259

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لم يتكلم في المهد إلا ثلاثة: عيسى ابن مريم، وصاحب جريج، وكان جريج رجلا عابدًا، فاتخذ صومعة فكان فيها، فأتته أمه وهو يصلي فقالت: يا جريج، فأتته أمه وهو يصلي فقالت: يا جريج، فقال: يا رب أمي وصلاتي فأقبل على صلاته فانصرفت. فلما كان من الغد أتته وهو يصلي، فقالت: يا جريج، فقال: أي رب أمي وصلاتي، فأقبل على صلاته، فقالت: اللهم لا تمته حتى ينظر إلى

وجوه المومسات. فتذاكر بنو إسرائيل جريجًا وعبادته، وكانت امرأة بغي يتمثل بحسنها، فقالت: إن شئتم لأفتننه، فتعرضت له، فلم يلتفت إليها، فأتت راعيًا كان يأوي إلى صومعته، فأمكنته من نفسها فوقع عليها. فحملت، وجعلوا يضربونه، فقال: ما شأنكم؟ قالوا: زنيت بهذه البغي فولدت منك. قال: أين الصبي؟ فجاءوا به فقال: دعوني حتى أصلي، فصلى، فلما انصرف أتى الصبي فطعن في بطنه وقال: يا غلام من أبوك؟ قال: فلان الراعي، فأقبلوا على جريج يقبلونه ويتمسحون به وقالوا: نبني لك صومعتك من ذهب، قال: لا، أعيدوها من طين كما كانت، ففعلوا. وبينا صبي يرضع من أمه، فمر رجل راكب على دابة فارهة وشارة حسنة، فقالت: "اللهم اجعل ابني مثل هذا، فترك الثدي وأقبل إليه فنظر إليه فقال: اللهم لا تجعلني مثله، ثم أقبل على ثديه فجعل يرتضع" فكأني أنظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو يحكي ارتضاعه بأصبعه السبابة في فيه، فجعل يمصها، قال: "ومروا بجارية وهم يضربونها، ويقولون: زنيت سرقت، وهي تقول: حسبي الله ونعم الوكيل. فقالت أمه: اللهم لا تجعل ابني مثلها، فترك الرضاع ونظر إليها فقال: اللهم اجعلني مثلها، فهناك تراجعا الحديث فقالت: مر رجل حسن الهيئة فقلت: اللهم اجعل ابني مثله فقلت: اللهم لا تجعلني مثله، ومروا بهذه الأمة وهم يضربونها ويقولون: زنيت سرقت، فقلت: اللهم لا تجعل ابني مثلها فقلت: اللهم اجعلني مثلها؟! قال: إن ذلك الرجل كان جبارًا فقلت: اللهم لا تجعلني مثله، وإن هذه يقولون لها زنيت، ولم تزن وسرقت، ولم تسرق، فقلت: اللهم اجعلني مثلها" ((متفق عليه)). (25)

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், ‘‘மூன்று நபர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தொட்டிலில் பேசியதில்லை. (முதலாவது) மர்யமின் மகன் ஈஸா (அலை). (இரண்டாவது) ஜுரைஜ் என்ற வணக்கசாலியுடன் தொடர்புடைய குழந்தை. ஜுரைஜ் ஒரு மடாலயத்தில் தங்கி இறைவனை வணங்கி வந்தார். ஒருமுறை அவரது தாயார் அவரை அழைக்க, அவர் தொழுகையில் இருந்ததால் பதிலளிக்கவில்லை. மூன்று நாட்கள் இது தொடர்ந்ததால், தாய் மனவேதனையில், 'விபச்சாரிகளின் முகத்தைப் பார்க்கும் வரை இவருக்கு மரணத்தை அளிக்காதே' எனப் பிரார்த்தித்தார்.

பின்னர் பனு இஸ்ரவேலர்கள் ஜுரைஜின் கற்பைச் சோதிக்க ஒரு

விபச்சாரியை ஏவினர். அவள் ஒரு மேய்ப்பனுடன் தொடர்பு கொண்டு கருவுற்று, அது 'ஜுரைஜின் குழந்தை' எனப் பொய் கூறினாள். மக்கள் ஜுரைஜைத் தாக்கி மடாலயத்தை இடித்தனர். ஜுரைஜ் அக்குழந்தையிடம் வந்து அதன் வயிற்றில் தட்டி, 'குழந்தையே! உன் தந்தை யார்?' எனக் கேட்க, அக்குழந்தை 'இன்ன மேய்ப்பன்' எனப் பதிலளித்தது. (மூன்றாவது) ஒரு குழந்தை பாலருந்திக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு செல்வாக்குள்ள மனிதரைக் கண்டு தாய் 'தன் மகன் அவரைப் போல் ஆக வேண்டும்' எனப் பிரார்த்திக்க, அக்குழந்தை 'இறைவா! என்னை அவரைப் போல ஆக்காதே' என்றது. பிறகு அநியாயமாகப் பழி சுமத்தப்பட்ட ஒரு அடிமைப் பெண்ணைக் கண்டு, 'அவளைப் போல் ஆகக்கூடாது' எனத் தாய் கூற, அக்குழந்தை 'என்னை அவளைப் போல் ஆக்கு' என்றது. பின்னர் அக்குழந்தை அந்த மனிதன் ஒரு கொடுங்கோலன் என்றும், அந்தப் பெண் நிரபராதி என்றும் விளக்கம் அளித்தது.''

- باب ملاطفة اليتيم والبنات وسائر الضعفة والمساكين والمنكسرين والإحسان إليهم والشفقة عليهم والتواضع معهم، وخفض الجناح لهم

அனாதைகள், பெண் குழந்தைகள், ஏனைய பலவீனமானவர்கள், ஏழைகள், மனமுடைந்தவர்கள் ஆகியோரிடம் கருணையுடன் நடந்துகொள்ளுதல், அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்தல், அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுதல் மற்றும் அவர்களுடன் பணிவாக நடந்து, அவர்களுக்குத் தாழ்மை காட்டுதல்.

260

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم ستة نفر، فقال المشركون للنبي صلى الله عليه وسلم: اطرد هؤلاء لا يجترئون علينا، وكنت أنا وابن مسعود ورجلان لست أسميهما، فوقع في نفس رسول الله صلى الله عليه وسلم ما شاء الله أن يقع، فحدث نفسه، فأنزل الله تعالى: {ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه} ((الأنعام: 52: رواه مسلم)).

ஸஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நாங்கள் ஆறு பேர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது இணைவைப்பவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'இவர்களை உம்மிடமிருந்து விரட்டிவிடும்; இவர்கள் எங்கள் மீது துணிச்சல் கொள்ள வேண்டாம் (எங்களுடன் சமமாக அமர வேண்டாம்)' என்று கூறினார்கள். (அந்த ஆறு பேரில்) நானும், இப்னு மஸ்ஊதும் மற்றும் இருவரைப் பெயரிடாமல் (ஸஅத் ரலி) குறிப்பிடுகிறார்கள் (அவர்கள் பிலால், சுஹைப், அம்மார், மிக்தாத்

போன்ற ஏழைகளாக இருந்தனர் என மற்ற அறிவிப்புகள் கூறுகின்றன). அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மனதிற்குள் அல்லாஹ் நாடிய எண்ணங்கள் ஓடின (அதாவது, இவர்களைச் சற்றுத் தள்ளி வைத்தால் அந்தத் தலைவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்பார்களோ என்று யோசித்தார்கள்). அப்போது அல்லாஹ் இந்த வசனத்தை இறக்கினான்: 'தமது இறைவனின் திருமுகத்தை நாடி, காலையிலும் மாலையிலும் அவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களை (உம்மிடமிருந்து) நீர் விரட்டிவிடாதீர்.' (அல்குர்ஆன் 6:52)'

261

وعن أبي هبيرة عائذ بن عمرو المزني وهو من أهل بيعة الرضوان رضي الله عنه، أن أبا سفيان أتى على سلمان وصهيب وبلال في نفر فقالوا: ما أخذت سيوف الله من عدو الله مأخذها، فقال أبو بكر رضي الله عنه: أتقولون هذا لشيخ قريش وسيدهم؟ فأتى النبي صلى الله عليه وسلم، فأخبره فقال: يا أبا بكر لعلك أغضبتهم؟ لئن كنت أغضبتهم لقد أغضبت ربك فأتاهم فقال: يا إخوتاه أغضبتكم؟ قالوا: لا، يغفر الله لك يا أخي. ((رواه مسلم)).

ஆயித் பின் அம்ர் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். (அவர்கள் பைஅத்துர் ரிழ்வான் செய்தவர்களில் ஒருவர்): அபூ சுஃப்யான் அவர்கள், சல்மான் (ரழி), ஸுஹைப் (ரழி), பிலால் (ரழி) மற்றும் வேறு சில தோழர்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள் (அபூ சுஃப்யானைப் பற்றி), "அல்லாஹ்வின் வாள்கள் அல்லாஹ்வின் எதிரியிடமிருந்து தமக்குரிய பங்கை (முழுமையாக) எடுத்துக் கொள்ளவில்லை" என்று கூறினார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அவர்களிடம், "குறைஷிகளின் மூத்தவரும் அவர்களின் தலைவருமான ஒருவரிடமா இவ்வாறு பேசுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, இதைப்பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அபூபக்ரே, ஒருவேளை நீங்கள் அவர்களைக் கோபப்படுத்திவிட்டீர்களோ? நீங்கள் அவர்களைக் கோபப்படுத்திவிட்டீர்களாயின், உங்கள் ரப்பை நீங்கள் கோபப்படுத்திவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று, "சகோதரர்களே, நான் உங்களைக் கோபப்படுத்திவிட்டேனா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை. சகோதரரே, அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பானாக" என்று பதிலளித்தார்கள்.

262

وعن سهل بن سعيد رضي الله عنه: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أنا وكافل اليتيم في الجنة هكذا وأشار بالسبابة والوسطى، وفرج بينهما . ((رواه البخاري)).

சஹ்ல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நானும் அனாதையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்பவரும் சுவனத்தில் இவ்வாறு இருப்போம் (அதாவது, ஆட்காட்டி விரலும் நடுவிரலும் போல நெருக்கமாக)." என்று கூறினார்கள். மேலும் தங்களின் ஆட்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் சுட்டிக்காட்டி, அவ்விரண்டிற்கும் இடையே (சிறு) இடைவெளி விட்டார்கள்.

263

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : كافل اليتيم له أو لغيره أنا وهو كهاتين في الجنة وأشار الراوي وهو مالك ابن أنس بالسبابة والوسطى. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தனக்கு உறவான அல்லது உறவல்லாத ஓர் அனாதைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்பவர், நானும் அவரும் சொர்க்கத்தில் இவ்விரண்டு விரல்களைப் போல (நெருக்கமாக) இருப்போம்." இதனை அறிவித்த மாலிக் இப்னு அனஸ் அவர்கள், தனது ஆட்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் உயர்த்தி சைகை செய்தார்கள்.

264

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ليس المسكين الذي ترده التمرة والتمرتان، ولا اللقمة واللقمتان إنما المسكين الذي يتعفف ((متفق عليه)).

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒன்று அல்லது இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களைக் கொண்டோ, அல்லது ஒன்று அல்லது இரண்டு கவளம் உணவைக் கொண்டோ (திருப்தியடைந்து) திருப்பியனுப்பப்படுபவர் மிஸ்கீன் (ஏழை) அல்லர். உண்மையான மிஸ்கீன் என்பவர், (தமக்கு வறுமை இருந்தும்) யாசகம் கேட்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்பவரே ஆவார்."

265

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم : "الساعي على الأرملة والمسكين كالمجاهد في سبيل الله" وأحسبه قال: "وكالقائم الذي لا يفتر، وكالصائم الذي لا يفطر" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விதவைகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் (அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற) பாடுபடுபவர், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாத்) போர் புரிபவரைப் போன்றவர் ஆவார்."
(அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்:) மேலும், "சோர்வின்றி (இரவுத் தொழுகையில்) நின்று வணங்குபவரைப் போலவும், தொடர்ந்து நோன்பு நோற்பவரைப் போலவும் (அவர் ஆவார்)" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக நான் எண்ணுகிறேன்.

266

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "شر الطعام طعام الوليمة، يمنعها من يأتيها، ويدعى إليها من يأباها، ومن لم يجب الدعوة فقد عصى الله ورسوله" ((رواه مسلم)).

وفي رواية في "الصحيحين" عن أبي هريرة من قوله: "بئس الطعام طعام الوليمة يدعى إليها الأغنياء ويترك الفقراء" ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உணவுகளில் மிக மோசமானது, யார் (உண்மையில்) வர விரும்புகிறார்களோ (அதாவது ஏழைகள்) அவர்கள் தடுக்கப்பட்டு, யார் (வர) மறுக்கிறார்களோ (அதாவது செல்வந்தர்கள்) அவர்கள் அழைக்கப்படும் திருமண விருந்து உணவாகும். எவர் விருந்தழைப்பை ஏற்கவில்லையோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறுசெய்துவிட்டார்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றோர் அறிவிப்பில் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "உணவுகளில் மிக மோசமானது, செல்வந்தர்கள் அழைக்கப்பட்டு ஏழைகள் கைவிடப்படும் திருமண விருந்து உணவாகும்."

267

وعن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من عال جاريتين حتى تبلغا جاء يوم القيامة أنا وهو كهاتين" وضم أصابعه. ((رواه مسلم)). (29)

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் இரு இளம் பெண்களை (அல்லது சிறுமிகளை) அவர்கள் பருவமடையும் வரை ஆதரிக்கிறாரோ, அவரும் நானும் மறுமை நாளில் இவ்வாறு (நெருக்கமாக) இருப்போம்." (இதை விளக்கும் விதமாக) நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் விரல்களை இணைத்துக் காட்டினார்கள்.

268

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: "دخلت علي امرأة ومعها ابنتان لها تسأل، فلم تجد عندي شيئا غير تمرة واحدة، فأعطيتها إياها فقسمتها بين ابنتيها ولم تأكل منها، ثم قامت فخرجت، فدخل النبي صلى الله عليه وسلم علينا، فأخبرته فقال: "من ابتلي من هذه البنات بشيء فأحسن إليهن كن له سترًا من النار" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "ஒரு பெண் தன்னுடைய இரண்டு மகள்களுடன் (யாசகம்) கேட்டு என்னிடம் வந்தாள். என்னிடம் ஒரேயொரு பேரீச்சம்பழத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. எனவே நான் அதை அவளுக்குக் கொடுத்தேன். அவள் அதைத் தன்னுடைய இரண்டு மகள்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தாள்; அதிலிருந்து அவள் எதையும் சாப்பிடவில்லை. பின்னர் அவள் எழுந்து வெளியே சென்றாள். நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்தபோது, நான் அவர்களிடம் (விபரத்தைத்) தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'யார் இந்தப் பெண் மக்களைக் கொண்டு ஏதேனும் சோதிக்கப்பட்டு (அதாவது, அவர்களை வளர்க்கும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டு), அவர்களிடம் அழகிய முறையில் நடந்துகொள்கிறாரோ, அவர்கள் அவருக்கு நரகத்திலிருந்து (காக்கும்) திரையாக இருப்பார்கள்' என்று கூறினார்கள்."

269

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: جاءتني مسكينة تحمل ابنتين لها، فأطعمتها ثلاث تمرات، فأعطت كل واحدة منهما تمرة ورفعت إلى فيها تمرة لتأكلها، فاستطعمتها ابنتاها، فشقت التمرة التي كانت تريد أن تأكلها بينهما، فأعجبني شأنها، فذكرت الذي صنعت لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: إن الله قد أوجب لها بها الجنة، أو أعتقها بها من النار ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
'ஒரு ஏழைப் பெண் தனது இரண்டு மகள்களைச் சுமந்துகொண்டு என்னிடம் வந்தாள். நான் அவளுக்கு மூன்று பேரீச்சம்பழங்களைக் கொடுத்தேன். அவள் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைக் கொடுத்தாள். (பிறகு) தான் சாப்பிட (எஞ்சியிருந்த) ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைத் தன் வாயருகே கொண்டு சென்றாள். ஆனால் அவளுடைய மகள்கள் (அதையும்) கேட்டார்கள். எனவே, அவள் சாப்பிட நினைத்த அந்தப் பேரீச்சம்பழத்தையும் இருவருக்கும் பிளந்து கொடுத்தாள். அவளின் இச்செயல் என்னைக் கவர்ந்தது. நான் அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அவளுக்கு இதன் காரணமாக சுவர்க்கத்தைக் கடமையாக்கிவிட்டான்,' அல்லது 'இதன் காரணமாக அவளை நரக நெருப்பிலிருந்து விடுவித்துவிட்டான்' என்று கூறினார்கள்.'
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

270

– وعن أبي شريح خويلد بن عمرو الخزاعي رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم : اللهم إني أحرج حق الضعيفين اليتيم والمرأة ((حديث حسن رواه النسائي بإسناد جيد)).

அபூ ஷுரைஹ் குவைலித் இப்னு அம்ர் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யா அல்லாஹ், இரண்டு பலவீனர்களான அநாதைகள் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளை (மீறுவதிலிருந்து) நான் கடுமையாக எச்சரிக்கிறேன்."

271

وعن مصعب بن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنهما قال: رأى سعد أن له فضلا على من دونه، فقال النبي صلى الله عليه وسلم : هل تنصرون وترزقون إلا بضعفائكم ((رواه البخاري)) هكذا مرسلا، فإن مصعب بن سعد تابعي، ((ورواه الحافظ أبو بكر البرقاني في صحيحه متصلا عن مصعب عن أبيه رضي الله عنه)).

முஸ்அப் இப்னு ஸஃது இப்னு அபூ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஸஃது (ரழி) அவர்கள், தங்களை விட (தகுதியில்) குறைந்தவர்களை விட தாம் சிறந்தவர் என்று கருதினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் உள்ள பலவீனர்களின் மூலமாகவே தவிர உங்களுக்கு உதவியும் வாழ்வாதாரமும் வழங்கப்படுகிறதா?" என்று

கேட்டார்கள். (இதனை இமாம் புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்கள்). இது இவ்வாறு ‘முர்ஸல்’ ஆக (நபித்தோழர் பெயர் விடுபட்ட நிலையில்) வந்துள்ளது. ஏனெனில், முஸ்அப் இப்னு ஸஃது ஒரு தாபியீ ஆவார். அல்ஹாஃபிழ் அபூபக்ர் அல்பர்கானீ (ரஹ்) இதனைத் தமது ‘ஸஹீஹ்’ நூலில் முஸ்அப் தம் தந்தையிடமிருந்து அறிவிப்பதாக ‘முத்தஸில்’ (தொடர்ச்சியான) தரத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

272

وعن أبي الدرداء عويمر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ابغوني في الضعفاء، فإنما تنصرون، وترزقون بضعفائكم ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பலவீனமானவர்களிடத்தில் என்னைத் தேடுங்கள் (அதாவது, பலவீனமானவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் அல்லாஹ்வின் அருளையும், என் சுன்னாவையும் பின்பற்றுங்கள்). ஏனெனில், உங்கள் பலவீனமானவர்களின் காரணமாகவே உங்களுக்கு வெற்றியும், வாழ்வாதாரமும் வழங்கப்படுகிறது."

- باب الوصية بالنساء

பெண்களைப் பற்றி உபதேசம் (வலியுறுத்தல்)

273

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "استوصوا بالنساء خيرًا، فإن المرأة خلقت من ضلع، وإن أعوج ما في الضلع أعلاه، فإن ذهبت تقيمه كسرته، وإن تركته، لم يزل أعوج، فاستوصوا بالنساء" ((متفق عليه)).

وفي رواية في ((الصحيحين)): "المرأة كالضلع إن أقمتها كسرتها، وإن استمتعت بها، استمتعت وفيها عوج".

وفي رواية لمسلم: "إن المرأة خلقت من ضلع، لن تستقيم لك على طريقة، فإن استمعت بها وفيها عوج، وإن ذهبت تقيمها كسرتها، وكسرها طلاقها".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்கள் விஷயத்தில் நல்லுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் (அவர்களுடன் நன்மையுடனும், மென்மையுடனும் நடந்துகொள்ளுமாறு). ஏனெனில், பெண் ஒரு விலா எலும்பிலிருந்து படைக்கப்பட்டாள். விலா எலும்பில் மிகவும் வளைந்த பகுதி அதன் மேல்பகுதியாகும். நீ அதை நிமிர்த்த முயன்றால், அதை உடைத்துவிடுவாய். அதை அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது வளைந்தே இருக்கும். எனவே பெண்கள் விஷயத்தில் நல்லுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் (அவர்களுடன் நன்மையுடனும், மென்மையுடனும் நடந்துகொள்ளுமாறு)."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியவற்றின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "பெண் ஒரு விலா எலும்பைப் போன்றவள். நீ அதை நிமிர்த்த முயன்றால், அதை உடைத்துவிடுவாய். அவளைக் கொண்டு நீ பயனடைவதாயிருந்தால், அவளிலுள்ள வளைவுடனேயே நீ பயனடையலாம்." என்று வந்துள்ளது.

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நிச்சயமாக பெண் ஒரு விலா எலும்பிலிருந்து படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அவள் உனக்காக எந்த ஒரு வழியிலும் நேராக நிலைத்திருக்கமாட்டாள் (அதாவது, எல்லா விஷயங்களிலும் உனக்கு முழுமையாக இணங்கி நடக்க மாட்டாள்). எனவே, அவளைக் கொண்டு நீ பயனடைவதாயிருந்தால், அவளிலுள்ள வளைவுடனேயே நீ பயனடையலாம். நீ அவளை நிமிர்த்த முயன்றால், அவளை உடைத்துவிடுவாய். அவளை உடைப்பது என்பது அவளை விவாகரத்து செய்வதாகும்'' என்று வந்துள்ளது.

274

وعن عبد الله بن زمعة رضي الله عنه، أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يخطب، وذكر الناقة والذي عقرها، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إذ انبعث أشقاها) انبعث لها رجل عزيز، عارم منيع في رهطه" ثم ذكر النساء، فوعظ فيهن، فقال: "يعمد أحدكم فيجلد امرأته جلد العبد فلعله يضاجعها من آخر يومه" ثم وعظهم في ضحكهم من الضرطة وقال: "لم يضحك أحدكم مما يفعل؟" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸம்ஆ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியபோது, (ஸாலிஹ் (அலை) அவர்களின்) பெண் ஒட்டகத்தைப் பற்றியும், அதன் கால் நரம்பைத் துண்டித்தவனைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், **"இத் இன்பஅஸ அஷ்காஹா"** (அவர்களில் அதிதுர்பாக்கியசாலி கிளம்பியபோது...) என்று (திருக்குர்ஆன் 91:12

வசனத்தை) ஓதிக்காட்டினார்கள். மேலும், "தனது கூட்டத்தில் மதிப்பும், துடுக்குத்தனமும், பாதுகாப்பும் கொண்ட ஒரு மனிதன் அதற்காகக் கிளம்பினான்" என்று விளக்கினார்கள்.

பிறகு, பெண்கள் விஷயத்தில் உபதேசம் செய்தார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தம் மனைவியை ஓர் அடிமையை அடிப்பது போன்று அடிக்க முற்படுகிறார்; ஆனால், அவரே அன்றைய தினத்தின் இறுதியில் அவளுடன் படுத்துறங்கவும் கூடும்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, காற்றுப் பிரிவதைக் கண்டு அவர்கள் சிரிப்பது குறித்து அறிவுரை கூறினார்கள்: "தானும் செய்யும் ஒரு செயலுக்காக உங்களில் ஒருவர் ஏன் சிரிக்கிறார்?" என்று கேட்டார்கள்.

275

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يفرك مؤمن مؤمنة إن كره منها خُلقا رضي منها آخر" أو قال: "غيره" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்), ஒரு முஃமினான பெண்ணை (தன் மனைவியை) வெறுக்க வேண்டாம் (அல்லது வெறுப்பின் காரணமாக அவளைப் பிரிந்து விட வேண்டாம்); அவளுடைய குணங்களில் ஒன்றை அவர் வெறுத்தால், மற்றொன்று அவருக்கு திருப்தியளிக்கும்."

276

-وعن عمرو بن الأحوض الجشمي رضي الله عنه أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم في حجة الوداع يقول بعد أن حمد الله تعالى، وأثنى عليه وذكر ووعظ، ثم قال: ألا واستوصوا بالنساء خيرًا فإنما هن عوانٍ عندكم ليس تملكون منهن شيئا غير ذلك إلا أن يأتين بفاحشة مبينة، فإن فعلن فاهجروهن في المضاجع، واضربوهن ضربا غير مبرح، فإن أطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا، ألا إن لكم على نسائكم حقا، ولنسائكم عليكم حقا، فحقكم عليهن أن لا يوطئن فرشكم من تكرهون، ولا يأذن في بيوتكم لمن تكرهون، ألا وحقهن عليكم أن تحسنوا إليهن في كسوتهن وطعامهن ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அம்ருப்னுல் அஹ்வஸ் அல்-ஜுஷமி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் இறுதி ஹஜ்ஜின் போது, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து போற்றி, (மக்களுக்கு) நினைவூட்டி அறிவுரை வழங்கிய பின்னர் கூறக் கேட்டேன்:

"பெண்களிடம் நன்முறையில் நடந்துகொள்ளுங்கள் (எனும் என் அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்); ஏனெனில், அவர்கள் உங்களிடத்தில் (பாதுகாப்பில் உள்ள) கைதிகளைப் போன்றவர்கள். அவர்கள் பகிரங்கமான மானக்கேடான செயலைச் செய்தாலன்றி, (அவர்கள் உங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் என்பதைத் தவிர) வேறு எந்த வகையிலும் நீங்கள் அவர்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு அவர்கள் (மானக்கேடான செயல்) செய்தால், படுக்கைகளில் அவர்களை விட்டு விலகியிருங்கள்; மேலும், (காயப்படுத்தாதவாறு) அவர்களை இலேசாக அடியுங்கள். அவர்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு எதிராக வேறு வழியைத் தேடாதீர்கள்.

அறிந்துகொள்ளுங்கள்! உங்கள் மனைவியர் மீது உங்களுக்கு உரிமைகள் உள்ளன; மேலும், உங்கள் மீது அவர்களுக்கும் உரிமைகள் உள்ளன. அவர்கள் மீது உங்களுக்குள்ள உரிமை என்னவென்றால், நீங்கள் வெறுப்பவர்களை உங்கள் விரிப்புகளில் அமரச் செய்யாமலிருப்பதும், நீங்கள் வெறுப்பவர்களுக்கு உங்கள் வீடுகளில் அனுமதியளிக்காமலிருப்பதும் ஆகும்.

அறிந்துகொள்ளுங்கள்! உங்கள் மீது அவர்களுக்குள்ள உரிமை என்னவென்றால், அவர்களின் ஆடை மற்றும் உணவு விஷயத்தில் நீங்கள் அவர்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும்."

(திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்).

277

وعن معاوية بن حيدة رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ما حق زوجة أحدنا عليه؟ قال: "أن تطعمها إذا طعمت، وتكسوها إذا اكتسيت ولا تضرب الوجه، ولا تقبح، ولا تهجر إلا في البيت" حديث حسن رواه أبو داود وقال: معنى "لا تقبح" أي: لا تقل قبحك الله.

முஆவியா பின் ஹைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களில் ஒருவரின் மனைவிக்குத் தன் கணவன் மீதுள்ள உரிமை என்ன?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள்,

“நீ உண்ணும்போது அவளுக்கும் உணவளிக்க வேண்டும்; நீ ஆடை அணியும்போது அவளுக்கும் ஆடை வழங்க வேண்டும்; முகத்தில் அடிக்கக் கூடாது; அவளை இழிவாகப் பேசக்கூடாது; மேலும் வீட்டைத் தவிர (வேறு எங்கும்) அவளிடமிருந்து பிரிந்து இருக்கக் கூடாது” என்று பதிலளித்தார்கள்.

இதை அபூதாவூத் அறிவித்து ‘ஹஸன்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: “இழிவாகப் பேசக்கூடாது என்பதன் பொருள், ‘கப்பஹக்கல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் உன்னை இழிவுபடுத்துவானாக!) என்று கூறக் கூடாது என்பதாகும்.”

278

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أكمل المؤمنين إيمانا أحسنهم خُلقا، وخياركم خياركم لنسائهم ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நம்பிக்கையாளர்களில் ஈமானால் (இறைநம்பிக்கையால்) முழுமை பெற்றவர்கள், அவர்களில் நற்குணத்தால் சிறந்தவர்களே ஆவர். உங்களில் சிறந்தவர்கள், தங்கள் மனைவியரிடத்தில் சிறந்தவர்களே ஆவர்." (இமாம்) அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதனை ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

279

وعن إياس بن أبي ذباب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لاتضربوا إماء الله" فجاء عمر رضي الله عنه إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: ذئرن النساء على أزواجهن، فرخص في ضربهن، فأطاف بآل رسول الله صلى الله عليه وسلم نساء كثير يشكون أزواجهن، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لقد أطاف بآل بيت محمد نساء كثير يشكون أزواجهن ليس أولئك بخياركم" ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

இயாஸ் பின் அபீ துபாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் அடியார்களான பெண்களை (அதாவது, மனைவியரை) அடிக்காதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "பெண்கள் தங்கள் கணவர்களிடம் துணிச்சலாகிவிட்டனர் (மரியாதையின்றி நடந்துகொள்கின்றனர்)" என்று கூறியபோது, அவர்களை அடிப்பதற்கு (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அனுமதியளித்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய குடும்பத்தினரைச் சுற்றிப் பல பெண்கள் தங்கள் கணவர்களைப் பற்றிப் புகார் செய்துகொண்டு வந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஹம்மதின் குடும்பத்தினரைச் சுற்றிப் பல பெண்கள் தங்கள் கணவர்களைப் பற்றி புகார் செய்துகொண்டு வந்துள்ளனர். (தங்கள் மனைவியரை அடிக்கும்) அவர்கள் உங்களில் சிறந்தவர்கள் அல்லர்."

(அபூதாவூத், ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்).

280

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الدنيا متاع، وخير متاعها المرأة الصالحة ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வுலகம் ஒரு பயன்பாட்டுப் பொருளாகும் (அதாவது, தற்காலிகமாக அனுபவிக்கப்படும் ஒன்று). மேலும், அதன் பயன்பாட்டுப் பொருட்களில் மிகச் சிறந்தது நல்லொழுக்கமுடைய பெண்ணாவாள்."

- باب حق الزوج على المرأة

கணவனுக்கு மனைவியின் மீதுள்ள கடமைகள்

281

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فلم تأته فبات غضبان عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح" ((متفق عليه)).

وفي رواية لها "إذا باتت المرأة هاجرة فراش زوجها لعنتها الملائكة حتى تصبح".

وفي رواية قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "والذي نفسي بيده ما من رجل يدعو امرأته إلى فراشه فتأبى عليه إلا كان الذي في السماء ساخطًا عليها حتى يرضى عنها".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒருவர் தம் மனைவியைத் தம் படுக்கைக்கு அழைக்கும் போது, அவள் (அழைப்பை ஏற்று) வராமல் இருந்து, அதனால் கணவர் அவள் மீது கோபத்துடன் இரவைக் கழித்தால், விடியும் வரை வானவர்கள் அவளைச் சபிக்கிறார்கள்.”

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

இன்னொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒரு பெண் தன் கணவரின் படுக்கையை விட்டும் (உடலுறவு கொள்ளாமல்) பிரிந்து இரவைக் கழித்தால், விடியும் வரை வானவர்கள் அவளைச் சபிக்கிறார்கள்.”

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

இன்னொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, ஒருவர் தம் மனைவியைத் தம் படுக்கைக்கு அழைத்து, அவள் (உடலுறவுக்கு) இணங்க மறுத்தால், வானத்திற்கு மேலே இருப்பவன் (அல்லாஹ்), அவளுடைய கணவர் அவள் மீது திருப்தி அடையும் வரை அவள் மீது கோபம் கொள்கிறான்.”

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

282

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أيضًا أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يحل لامرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه ((متفق عليه وهذا لفظ البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு பெண், தன் கணவர் (வீட்டில்) இருக்கும்போது (அதாவது, அவர் பிரயாணத்தில் இல்லாதபோது) அவரின் அனுமதியின்றி (நபிலான) நோன்பு நோற்பது ஆகுமானதல்ல; மேலும், அவரின் அனுமதியின்றி அவரின் வீட்டிற்குள் எவரையும் அவள் அனுமதிக்கக் கூடாது."

283

وعن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: كلكم راعٍ، وكلكم مسئول عن رعيته، والأمير راعٍ، والرجل راعٍ على أهل بيته؛ والمرأة راعية على بيت زوجها

وولده، فكلكم راعٍ، وكلكم مسؤول عن رعيته ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்களே (மேய்ப்பாளர்கள்/பாதுகாவலர்கள்). உங்கள் பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்கள் (கவனிக்க வேண்டியவர்கள்) பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். ஆட்சித் தலைவர் ஒரு பொறுப்பாளர். ஒரு ஆண் தன் வீட்டாருக்குப் பொறுப்பாளன். ஒரு பெண் தன் கணவனின் வீட்டிற்கும் அவனது குழந்தைக்கும் பொறுப்பாளி. எனவே நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்களே. உங்கள் பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்கள் (கவனிக்க வேண்டியவர்கள்) பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள்."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

284

وعن أبي علي طلق بن علي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا دعا الرجل زوجته لحاجته فلتأته وإن كانت على التنور ((رواه الترمذي والنسائي وقال الترمذي. حديث حسن صحيح)).

அபூ அலி தல்க் இப்னு அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒரு கணவர் தன் மனைவியை தாம்பத்திய உறவுக்காக அழைத்தால், அவள் அடுப்படியில் (வேலையாக) இருந்தாலும், அவரிடம் செல்ல வேண்டும்.”
அத்திர்மிதீ மற்றும் அந்நஸாஈ, இமாம் அத்திர்மிதீ இதனை ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

285

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لو كنت آمرًا أحدًا أن يسجد لأحد لأمرت المرأة أن تسجد لزوجها ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஒருவரை இன்னொருவருக்கு (வணக்க வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக) ஸஜ்தா செய்யுமாறு கட்டளையிடுவதாக இருந்தால், ஒரு பெண் தனது கணவருக்கு (மரியாதை நிமித்தமாக) ஸஜ்தா செய்யுமாறு நான் கட்டளையிட்டிருப்பேன்." (இதை அத்-திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்து, இது ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் எனக் கூறினார்கள்.)

286

وعن أم سلمة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أيما امرأة ماتت، وزوجها عنها راضٍ دخلت الجنة ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தப் பெண், தன் கணவர் அவள் மீது திருப்தியடைந்த நிலையில் (அதாவது, அவளது நற்குணங்கள், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் திருப்தியடைந்த நிலையில்) மரணிக்கிறாளோ, அவள் ஜன்னாவில் நுழைவாள்."
(இதை அத்-திர்மிதி பதிவு செய்து, ஹதீஸ் ஹஸன் எனக் கூறியுள்ளார்கள்).

287

وعن معاذ بن جبل رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تؤذي امرأة زوجها في الدنيا إلا قالت زوجته من الحور العين لا تؤذيه قاتلك الله! فإنما هو عندك دخيل يوشك أن يفارقك إلينا ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வுலகில் ஒரு பெண் தன் கணவருக்குத் துன்பம் இழைக்கும்போதெல்லாம், ஹூருல் ஈன்களிலுள்ள அவரது மனைவி (அதாவது, மறுமையில் அவருக்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் மனைவி) கூறுகிறாள்: 'நீ அவருக்குத் துன்பம் இழைக்காதே! அல்லாஹ் உன்னை (உன் செயலுக்காக) அழிப்பானாக! அவர் உன்னிடத்தில் ஒரு தற்காலிக விருந்தினர் மட்டுமே; விரைவில் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து எங்களிடம் வரவிருக்கிறார்'."

(இதை இமாம் திர்மிதி பதிவு செய்து, இது ஹஸன் எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

288

وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ما تركت بعدي فتنة هي أضر على الرجال من النساء ((متفق عليه)).

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்

கூறினார்கள், "எனக்குப் பின்னால், ஆண்களுக்கு பெண்களை விட அதிக தீங்கு விளைவிக்கும் ஒரு சோதனையை (மயக்கத்தை/சிரமத்தை) நான் விட்டுச் செல்லவில்லை."

- باب النفقة على العيال

குடும்ப உறுப்பினர்களின் பராமரிப்பு

289

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: دينار أنفقته في سبيل الله، ودينار أنفقته في رقبة، ودينار تصدقت به على مسكين، ودينار أنفقته على أهلك، أعظمها أجرًا الذي أنفقته على أهلك ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் நீங்கள் செலவிடும் ஒரு தீனார், ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்ய செலவிடும் ஒரு தீனார், ஓர் ஏழைக்குத் தர்மமாக வழங்கும் ஒரு தீனார், உங்கள் குடும்பத்திற்காக நீங்கள் செலவிடும் ஒரு தீனார் - இவற்றில், அதிக நன்மை தருவது உங்கள் குடும்பத்திற்காக நீங்கள் செலவிடுவதே ஆகும்."

290

وعن أبي عبد الله - ويقال له: أبو عبد الرحمن - ثوبان بن بجدد مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أفضل دينار ينفقه الرجل دينار ينفقه على عياله، ودينار ينفقه على دابته في سبيل الله، ودينار ينفقه على أصحابه في سبيل الله ((رواه مسلم)).

அபூ அப்துல்லாஹ் - அபூ அப்துர் ரஹ்மான் என்றும் கூறப்படும் - தௌபான் இப்னு புஜ்தத் (ரழி), (நபி (ஸல்) அவர்களின் விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமை) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் செலவிடும் தீனார்களில் மிகச் சிறந்தது, தன் குடும்பத்தினருக்காகச் செலவிடும் தீனாரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போருக்காக) தன் வாகனப் பிராணிக்காகச் செலவிடும் தீனாரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் தன் தோழர்களுக்காகச் செலவிடும் தீனாருமாகும்." (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

291

وعن أم سلمة رضي الله عنها قالت: قلت يا رسول الله، هل لي أجر في بني أبي سلمة أن أنفق عليهم، ولست بتاركتهم هكذا وهكذا إنما هم بني؟ فقال: نعم لك أجر ما أنفقت عليهم ((متفق عليه)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூஸலமாவின் பிள்ளைகளுக்கு நான் செலவு செய்தால் எனக்கு நற்கூலி உண்டா? (ஏனெனில்) அவர்களை நான் (அநாதைகளாக, ஆதரவற்றவர்களாக, கவனிப்பாரற்று) இங்கேயும் அங்கேயுமாக விட்டுவிட மாட்டேன்; நிச்சயமாக அவர்கள் என் பிள்ளைகள்தாமே!" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அவர்களுக்காக நீங்கள் செலவு செய்வதற்கு உங்களுக்கு நற்கூலி உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

292

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه في حديثه الطويل الذي قدمناه في أول الكتاب في باب النية أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال له: وإنك لن تنفق تبغي بها وجه الله إلا أجرت بها حتى ما تجعل في في امرأتك ((متفق عليه)).

சஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் 'எண்ணம்' என்ற அதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு ஹதீஸில் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தாலும், அதற்காக உங்களுக்கு நிச்சயமாக கூலி வழங்கப்படும்; உங்கள் மனைவியின் வாயில் நீங்கள் இடும் (ஒரு கவளம் உணவுக்கும்) கூட."

293

وعن أبي مسعود البدري رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أنفق الرجل على أهله نفقة يحتسبها فهي له صدقة ((متفق عليه)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தன் குடும்பத்தாருக்கு (அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி) நன்மையை எதிர்பார்த்து செலவு

செய்தால், அது அவருக்கு ஒரு தர்மமாகும்.’’

294

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: " كفى بالمرء إثمًا أن يضيع من يقوت" حديث صحيح ((رواه أبو داود وغيره)).
ورواه مسلم في صحيحه بمعناه قال: "كفى بالمرء إثمًا أن يحبس عمن يملك قوته".

அப்துல்லாஹ் பின் 'அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒருவர் (தம்முடைய) பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பராமரிக்காமல் புறக்கணிப்பதே அவர் பாவம் செய்வதற்குப் போதுமானதாகும்’’.
(அபூதாவூத் மற்றும் பிறர் அறிவிப்பு)

முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பு: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஒருவர், தன் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்குச் (சேரவேண்டிய) உணவைத் தடுத்து வைப்பதே அவர் பாவம் செய்வதற்குப் போதுமானதாகும்’’.

295

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ما من يوم يصبح العباد فيه إلا ملكان ينزلان، فيقول أحدهما: اللهم أعط منفقًا خلفًا، ويقول الآخر: اللهم أعط ممسكًا تلفًا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடியார்கள் விழித்தெழும் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு வானவர்கள் இறங்குகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர், **'அல்லாஹும்ம அஃதி முன்ஃபிகன் கலஃபா'** (அல்லாஹ்வே! (நல்வழியில்) செலவு செய்பவருக்குப் பகரத்தை அளிப்பாயாக!) என்று கூறுவார். மற்றொருவர், **'அல்லாஹும்ம அஃதி மும்ஸிகன் தலஃபா'** (அல்லாஹ்வே! (நல்வழியில் செலவு செய்யாமல்) கஞ்சத்தனம் செய்பவருக்கு அழிவை அளிப்பாயாக!) என்று கூறுவார்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

296

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: اليد العليا خير من اليد السفلى وابدأ بمن تعول، وخير الصدقة ما كان عن ظهر غنًى، ومن يستعفف، يعفه الله، ومن يستغن، يغنه الله ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்ந்த கை தாழ்ந்த கையை விடச் சிறந்தது (அதாவது, கொடுக்கும் கை வாங்கும் கையை விடச் சிறந்தது). நீங்கள் பராமரிப்பவர்களுக்கு (முதலில்) கொடுப்பதிலிருந்து தொடங்குங்கள். சிறந்த தர்மம் என்பது (தனது தேவை போக) எஞ்சியிருப்பதிலிருந்து கொடுப்பதாகும். யார் (பிறரிடம் கையேந்தாமல்) தன்மானத்தைக் காத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்மானமுள்ளவராக ஆக்குவான். யார் தன்னிறைவைத் தேடுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்னிறைவு உள்ளவராக ஆக்குவான்."

(நூல்: புகாரி)

- باب الإنفاق مما يحب ومن الجيد

அல்லாஹ்வின் பாதையில் விரும்பியவற்றையும், நல்லவற்றையும் செலவிடுதல்

297

عن أنس رضي الله عنه قال: كان أبو طلحة رضي الله عنه أكثر الأنصار بالمدينة مالاً من نخل، وكان أحب أمواله إليه بيرحاء، وكانت مستقبلة المسجد، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يدخلها ويشرب من ماء فيها طيب قال أنس: فلما نزلت هذه الآية: {لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون} قام أبو طلحة إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول إن الله تعالى أنزل عليك: {لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون} وإن أحب مالي إلي بيرحاء، وإنها صدقة لله تعالى أرجو برها وذخرها عند الله تعالى، فضعها يا رسول الله حيث أراك الله، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بخٍ! ذلك مال رابح، ذلك مال رابح، وقد سمعت ما قلت، وإني أرى أن تجعلها في الأقربين فقال أبو طلحة: أفعل يا رسول الله، فقسمها أبو طلحة في أقاربه، وبني عمه. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மதீனாவில் பேரீச்சந் தோட்டச் செல்வங்கள் அதிகம் கொண்ட அன்சாரியாக அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களின் சொத்துக்களிலேயே அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானது 'பைருஹா' (எனும் தோட்டம்) ஆகும். அது பள்ளிவாசலுக்கு எதிரே அமைந்திருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கே சென்று அதிலுள்ள சுவையான நீரைக் குடிப்பது வழக்கம்.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: எப்பொழுது,
{லன் தனாலுல் பிர்ர ஹத்தா துன்ஃபிகூ மிம்மா துஹிப்பூன்}
"நீங்கள் விரும்புவற்றிலிருந்து (அல்லாஹ்விற்காகச்) செலவு செய்யாதவரை நீங்கள் நன்மையினை அடையவே மாட்டீர்கள்" (3:92)
என்ற இந்த வசனம் அருளப்பட்டதோ, அப்பொழுது அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் எழுந்து சென்று, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உம்மீது, 'நீங்கள் விரும்புவற்றிலிருந்து செலவு செய்யாதவரை நீங்கள் நன்மையினை அடையவே மாட்டீர்கள்' என்று (வசனத்தை) இறக்கியுள்ளான். என் சொத்துக்களிலேயே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானது 'பைருஹா' ஆகும். நிச்சயமாக அது அல்லாஹ்விற்கான தர்மமாகும் (ஸதகா). அதன் நன்மையையும், அல்லாஹ்விடம் அது (எனக்காகச்) சேமிக்கப்படுவதையும் நான் ஆதரவு வைக்கிறேன். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களுக்குக் காட்டிய வழியில் அதனை (தர்மமாக) அமையுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆஹா! அது லாபம் தரும் செல்வம்! அது லாபம் தரும் செல்வம்! நீ கூறியதை நான் செவிமடுத்தேன். அதனை (உனது) நெருங்கிய உறவினர்களிக்கிடையே நீ ஆக்குவதையே நான் (சரியெனக்) கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவ்வாறே செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அபூ தல்ஹா (ரழி) அதனைத் தமது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும், தமது தந்தையின் சகோதரர் மக்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

-باب وجوب أمر أهله وأولاده المميزين وسائر من في رعيته بطاعة الله تعالى، ونهيهم عن المخالفة وتأديبهم، ومنعهم من ارتكاب منهي عنه

அல்லாஹ்வுக்குத் கீழ்ப்படியுமாறும், மாறு செய்வதை விட்டும் அவர்களைத் தடுத்து, நல்லொழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுத்து, தடுக்கப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடுவதை விட்டும் தன் குடும்பத்தினரையும், விவேகம் பெற்ற தன் குழந்தைகளையும், தன்னுடைய பொறுப்பில் உள்ளவர்களையும் ஏவுவது கடமை.

298

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أخذ الحسن بن علي رضي الله عنهما تمرة الصدقة فجعلها في فيه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كخ كخ، ارم بها، أما علمت أنَّا لا نأكل الصدقة!؟ ((متفق عليه)).

وفي رواية "أنَّا لا تحل لنا الصدقة" وقوله: "كخْ كخْ" يقال بإسكان الخاء، ويقال بكسرها مع التنوين، وهي كلمة زجر للصبي عن المستقذرات. وكان الحسن رضي الله عنه صبيًا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்-ஹஸன் பின் அலீ (ரழி) அவர்கள் ஸதகா (தர்மப்) பேரீச்சம் பழங்களில் ஒன்றை எடுத்துத் தம் வாயில் வைத்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கஃக், கஃக், அதை எறிந்துவிடு. நாம் ஸதகா (தர்மப்) பொருட்களைச் சாப்பிட மாட்டோம் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில், "நிச்சயமாக நமக்கு ஸதகா (தர்மம்) ஆகுமானதல்ல" என்று வந்துள்ளது.

"கஃக், கஃக்" என்பது குழந்தைகளை அருவருப்பானவற்றிலிருந்து தடுப்பதற்காகக் கூறப்படும் அதட்டல் சொல்லாகும். அப்போது ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் சிறுவராக இருந்தார்கள்.

299

وعن أبي حفص عمر بن أبي سلمة عبد الله بن عبد الأسد ربيب رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كنت غلامًا في حجر رسول الله صلى الله عليه وسلم وكانت يدي تطيش في الصحفة، فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا غلام سَمِّ الله تعالى، وكُل بيمينك، وكُل مما يليك فما زالت تلك طعمتي بعد. ((متفق عليه)).

அபூ ஹஃப்ஸ் உமர் இப்னு அபீ ஸலமா அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துல் அஸத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். (இவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வளர்ப்பு மகன் ஆவார்.) நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அரவணைப்பில் இருந்த ஒரு சிறுவனாக இருந்தேன். (சாப்பிடும்போது) எனது கை உணவுத் தட்டில் அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்

என்னிடம், "சிறுவனே! (உயர்ந்தோனாகிய) அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறு (பிஸ்மில்லாஹ் சொல்); உனது வலது கையால் சாப்பிடு; உனக்கு அருகில் உள்ளதிலிருந்து சாப்பிடு" என்று கூறினார்கள். அதன் பிறகு இதுவே எனது உண்ணும் முறையாக அமைந்தது.

300

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: كلكم راعٍ، وكلكم مسئول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيتها، والخادم راعٍ في مال سيده ومسئول عن رعيته، فكلكم راعٍ ومسئول عن رعيته" ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: "நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்கள் (மேய்ப்பர்கள்). மேலும் உங்கள் பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்களைப் பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். ஒரு பெண் தன் கணவரின் வீட்டில் பொறுப்பாளராவார்; மேலும் அவர் தம் பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கப்படுவார். ஒரு வேலையாள் தன் எஜமானரின் உடைமைகளுக்குப் பொறுப்பாளராவார்; மேலும் அவர் தம் பொறுப்பில் உள்ளவை குறித்து விசாரிக்கப்படுவார். ஆகவே, நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்கள். மேலும் உங்கள் பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்களைப் பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள்".

301

وعن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مروا أولادكم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين، واضربوهم عليها، وهم أبناء عشر، وفرقوا بينهم في المضاجع ((حديث حسن رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனார் (ரழி) கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஏழு வயதாகும் போது ஸலாத் (தொழுகை) தொழுமாறு ஏவுங்கள், பத்து வயதாகும்போது அதை (தொழுவதில் அலட்சியம் காட்டினால் அல்லது தவறினால்) அதற்காக அவர்களை அடியுங்கள், மேலும் படுக்கைகளில் அவர்களைப் பிரித்துவிடுங்கள்".

302

وعن أبي ثرية سبرة بن معبد الجهني رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " علموا الصبي الصلاة لسبع سنين" واضربوه عليها ابن عشر سنين" حديث حسن رواه أبو داود، والترمذي وقال حديث حسن. ولفظ أبي داود: "مروا الصبي بالصلاة إذا بلغ سبع سنين".

அபூ துரய்யா ஸப்ரா பின் மஃபத் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிறுவனுக்கு ஏழு வயதாகும் போது தொழுகையைக் கற்றுக் கொடுங்கள்; பத்து வயதாகும்போது (அவன் தொழாவிட்டால்) அதற்காக அவனை அடியுங்கள்."

இது ஹஸன் (நல்ல) தரத்திலான ஹதீஸாகும். இதனை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். (இமாம்) திர்மிதி இதனை ஹஸன் என்று கூறியுள்ளார்.

அபூதாவூதின் வாசகத்தில்: "சிறுவன் ஏழு வயதை அடைந்தால் அவனுக்குத் தொழுகையை ஏவுங்கள்" என்று வந்துள்ளது.

-باب حق الجار والوصية به

அண்டை வீட்டாரின் உரிமைகள்

303

وعن ابن عمر وعائشة رضي الله عنهما قالا: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما زال جبريل يوصيني بالجار حتى ظننت أنه سيورثه ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அண்டை வீட்டார் குறித்து (அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி, அவர்களின் உரிமைகளை நிறைவேற்றும்படி) எனக்குத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். எந்த அளவிற்கு என்றால், (அவர்கள் அண்டை வீட்டாரை) வாரிசாக்கி விடுவார்களோ என்று நான் நினைத்தேன்."

304

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يا أبا ذر إذا طبخت

مرقة، فأكثر ماءها، وتعاهد جيرانك" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له عن أبي ذر قال: إن خليلي صلى الله عليه وسلم أوصاني: "إذا طبخت مرقًا فأكثر ماءها، ثم انظر أهل بيت من جيرانك، فأصبهم منها بمعروف".

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓ அபூ தர்! நீங்கள் குழம்பு சமைத்தால், அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்துங்கள் (அதை அதிகமாக ஆக்குங்கள், அண்டை வீட்டாருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கில்); மேலும் உங்கள் அண்டை வீட்டாரையும் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் (அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்)."

(இமாம்) முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"என் உற்ற நண்பர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு அறிவுரை கூறினார்கள்: 'நீங்கள் குழம்பு சமைத்தால், அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்துங்கள் (அதை அதிகமாக ஆக்குங்கள்). பிறகு உங்கள் அண்டை வீட்டாரில் ஒரு குடும்பத்தாரைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு அதிலிருந்து நல்ல முறையில் வழங்குங்கள்.'"

305

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "والله لا يؤمن، والله لا يؤمن، والله لا يؤمن!" قيل: من يا رسول الله؟ قال: "الذي لا يأمن جاره بوائقه!" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: "لا يدخل الجنة من لا يأمن جاره بوائقه".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அவர் (முழுமையான) நம்பிக்கை கொண்டவர் அல்ல! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அவர் (முழுமையான) நம்பிக்கை கொண்டவர் அல்ல! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அவர் (முழுமையான) நம்பிக்கை கொண்டவர் அல்ல!" என்று கூறினார்கள்.
அப்போது, "(அத்தகைய) அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் யார்?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "எவருடைய தீங்குகளிலிருந்து அவருடைய அண்டை வீட்டார் பாதுகாப்புப் பெறவில்லையோ, அவரே" என்று கூறினார்கள்.
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "எவருடைய தீங்குகளிலிருந்து

அவருடைய அண்டை வீட்டார் பாதுகாப்புப் பெறவில்லையோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழையமாட்டார்" என்று உள்ளது.

306

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : يا نساء المسلمات لا تحقرن جارة لجارتها ولو فرسن شاة ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "முஸ்லிம் பெண்களே! எந்த ஒரு அண்டை வீட்டுக்காரியும் தன் அண்டை வீட்டுக்காரிக்கு (அன்பளிப்பாகக்) கொடுக்கும் எதையும் அற்பமாகக் கருத வேண்டாம், அது ஓர் ஆட்டின் கால் குளம்பாக இருந்தாலும் சரியே."

307

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يمنع جار جارة أن يغرز خشبة في جداره ثم يقول أبو هريرة: مالي أراكم عنها معرضين! والله لأرمين بها بين أكتافكم. ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஓர் அண்டை வீட்டாரும், தனது சுவரில் தன் அண்டை வீட்டார் மரக்கட்டையைப் பதிப்பதைத் தடுக்க வேண்டாம்."

பிறகு அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்ன இது? நீங்கள் இதனைப் புறக்கணிப்பவர்களாக இருப்பதை நான் காண்கிறேன்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதனை உங்கள் தோள்களுக்கு இடையே நான் எறிவேன் (அதாவது, இந்த சட்டத்தை உங்களுக்கு வலியுறுத்தி, அதைச் செயல்படுத்த வைப்பேன் அல்லது அதன் பொறுப்பை உங்கள் மீது சுமத்துவேன்)."

308

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فلا يؤذِ جاره، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فليكرم ضيفه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر،

فليقل خيرًا أو ليسكت ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர் தம் அண்டை வீட்டாருக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டாம்; மேலும், அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர் தம் விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்; மேலும், அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர் நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்".

309

وعن أبي شريح الخزاعي رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فليكرم ضيفه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فليقل خيرًا أو ليسكت ((رواه مسلم بهذا اللفظ، وروى البخاري بعضه)).

அபு ஷுரைஹ் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர், தம் விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்; அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர், நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்”.

310

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت: يا رسول الله إن لي جارين، فإلى أيهما أُهْدِي؟ قال: إلى أقربهما منك بابًا ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே, எனக்கு இரண்டு அண்டை வீட்டார் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாருக்கு நான் அன்பளிப்பை அனுப்ப வேண்டும்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “அவர்களில் யாருடைய வாசல் உனக்கு மிக நெருக்கமாக உள்ளதோ அவருக்கு (அன்பளிப்புச் செய்)” என்று பதிலளித்தார்கள். (இதை) அல்-புகாரி (அறிவித்தார்).

311

وعن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خير

الأصحاب عند الله تعالى خيرهم لصاحبه، وخير الجيران عند الله تعالى خيرهم لجاره ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்விடம் தோழர்களில் சிறந்தவர், தன் தோழரிடம் (நடைமுறையில்) சிறந்தவரே ஆவார். மேலும், அல்லாஹ்விடம் அண்டை வீட்டார்களில் சிறந்தவர், தன் அண்டை வீட்டாரிடம் (நடைமுறையில்) சிறந்தவரே ஆவார."
(இதை திர்மிதீ பதிவு செய்து, 'ஹஸன்' என்று கூறியுள்ளார்கள்).

- باب بر الوالدين وصلة الأرحام

பெற்றோர்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளுதல் மற்றும் இரத்த உறவுகளைப் பேணுதல்.

312

عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سألت النبي صلى الله عليه وسلم: أي العمل أحب إلى الله تعالى؟ قال "الصلاة على وقتها" قلت: ثم أي؟ قال: "بر الوالدين" قلت: ثم أي؟ قال: "الجهاد في سبيل الله" ((متفق عليه)).

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் விருப்பமான செயல் எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "தொழுகையை அதன் நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது" என்று கூறினார்கள். நான், "அதற்குப் பிறகு எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வது" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "அதற்குப் பிறகு எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(இந்த ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இரு நூல்களிலும்) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

313

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدًا إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மகன் தன் தந்தைக்கு (அவர் செய்த உபகாரங்களுக்கு) ஈடுசெய்ய முடியாது. அவர் தன் தந்தையை ஓர் அடிமையாகக் கண்டு, அவரை விலைக்கு வாங்கி, விடுதலை செய்தால் தவிர."

314

وعنه أيضاً أن رسول الله قَالَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَاليَومِ الآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ باللهِ وَاليومِ الآخِرِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَاليومِ الآخِرِ، فَلْيَقُلْ خَيرًا أَوْ لِيَصْمُتْ». مُتَّفَقٌ عَلَيهِ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர், தன்னுடைய விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்; அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர், தன்னுடைய உறவைப் பேணட்டும்; அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்பவர், நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்."

315

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله تعالى خلق الخلق حتى إذا فرغ منهم قامت الرحم، فقالت: هذا مقام العائذ بك من القطيعة، قال: نعم أما ترضين أن أصل من وصلك، وأقطع من قطعك؟ قالت: بلى، قال: فذلك لك، ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "اقرءوا إن شئتم: (فهل عسيتم إن توليتم أن تفسدوا في الأرض وتقطعوا أرحامكم. أولئك الذين لعنهم الله فأصمهم وأعمى أبصارهم) [محمد: 22،32] ((متفق عليه)). وفي رواية للبخاري: فقال الله تعالى: "من وصلك، وصلته، ومن قطعك، قطعته".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக உயர்ந்தவன், படைப்பினங்களைப் படைத்து முடித்தபோது, 'உறவின் பிணைப்பு' (ரஹ்ம்) எழுந்து நின்றது. அது,

'உறவுகள் துண்டிக்கப்படுவதிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புக் கோரி நிற்பவரின் இடம் இது' என்று கூறியது.

அதற்கு (இறைவன்), 'ஆம்! உன்னோடு உறவைப் பேணுபவனோடு நானும் உறவைப் பேணுவேன்; உன்னைத் துண்டிப்பவனை நானும் துண்டித்து விடுவேன் என்பது உனக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லையா?' என்று கேட்டான்.

அதற்கு அது, 'ஆம் (திருப்தியே)' என்று கூறியது. (இறைவன்), 'அது உனக்குக் கிடைத்துவிட்டது' என்று கூறினான்."

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் விரும்பினால் (இவ்வசனத்தை) ஓதுங்கள்:

'ஃபஹல் அஸைதும் இன் தவல்லைதும் அன் துஃப்ஸிது ஃபில் அர்ளி வதுகத்திஊ அர்ஹாமக்கும். உலாயிக்கல்லதீன லஅனஹுமுல்லாஹு ஃபஅஸம்மஹும் வஅஃமா அப்ஸாரஹும்.'

(இதன் பொருள்): 'நீங்கள் (அதிகாரத்) தலைமையை அடைவீர்களாயின், பூமியில் குழப்பம் விளைவிக்கவும், உங்கள் உறவுகளைத் துண்டிக்கவும் முற்படுவீர்களா? அத்தகையோரைத் தான் அல்லாஹ் சபிக்கிறான்; அவர்களைச் செவிடாக்கி, அவர்கள் பார்வைகளையும் குருடாக்கி விட்டான்'." (அல்குர்ஆன் 47:22,23).

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்: "யார் உன்னுடன் உறவைப் பேணுகிறாரோ அவருடன் நானும் உறவைப் பேணுவேன். யார் உன்னைத் துண்டிக்கிறாரோ அவனை நானும் துண்டித்துவிடுவேன்."

316

وعنه رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال: "أمك" قال: ثم من؟ قال: "أمك" قال: ثم من؟ قال: "أمك" قال: ثم من؟ قال: "أبوك" ((متفق عليه)).

وفي رواية: يا رسول الله من أحق بحسن الصحبة؟ قال: "أمك، ثم أمك، ثم أمك، ثم أباك، ثم أدناك أدناك".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “மக்களில் நான் நல்ல முறையில் பழக (மற்றும் உபசரிக்க) மிகவும் தகுதியானவர் யார்?” என்று கேட்டார். அதற்கு

அவர்கள் (ஸல்), “உன் தாய்” என்று கூறினார்கள். அவர் மீண்டும், “பிறகு யார்?” என்று கேட்டார். “உன் தாய்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் பதிலளித்தார்கள். அவர், “பிறகு யார்?” என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும், “உன் தாய்” என்று கூறினார்கள். அவர் மீண்டும், “பிறகு யார்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “பிறகு உன் தந்தை” என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் நல்ல முறையில் பழக (மற்றும் உபசரிக்க) மிகவும் தகுதியானவர் யார்?”. அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “உன் தாய், பிறகு உன் தாய், பிறகு உன் தாய், பிறகு உன் தந்தை, பிறகு உனக்கு நெருக்கமானவர்கள் (உறவினர்களில்), பிறகு அவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்கள்” என்று கூறினார்கள்.

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

317

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: رغم أنف، ثم رغم أنف، ثم رغم أنف من أدرك أبويه عند الكبر، أحدهما أو كليهما، فلم يدخل الجنة ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவன் இழிவடையட்டும்! பின்னர் அவன் இழிவடையட்டும்! பின்னர் அவன் இழிவடையட்டும்! யார் தம் பெற்றோர்களில் ஒருவரையோ அல்லது அவ்விருவரையுமோ முதுமையில் அடைந்தும், (அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதன் மூலம்) சுவர்க்கத்தில் நுழையவில்லையோ அவன்."

318

وعنه أن رجلاً قال: يا رسول الله! إنّ لي قرابةً أَصِلُهُمْ وَيَقْطَعُونِي، وَأُحسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسِيئُونَ إِلَيَّ، وَأَحْلَمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ، فَقَالَ: لَئِنْ كُنْتَ كَمَا قُلْتَ، فَكَأَنَّمَا تُسِفُّهُمُ الْمَلَّ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ. ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினார்: "எனக்கு உறவினர்கள் உள்ளனர். நான் அவர்களுடன் உறவைப் பேணுகிறேன், ஆனால் அவர்களோ என்னுடன் உறவைத் துண்டிக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறேன், ஆனால் அவர்களோ எனக்குத் தீங்கிழைக்கிறார்கள். நான் அவர்களிடம் கனிவாக நடந்துகொள்கிறேன், ஆனால் அவர்களோ என்னிடம் கடுமையாக நடந்துகொள்கிறார்கள்."

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், “நீங்கள் சொல்வது போல் நீங்கள் இருந்தால், அது நீங்கள் அவர்களுக்குச் சூடான சாம்பலை ஊட்டுவதைப் போன்றதாகும் (அதாவது, அவர்களின் தீய செயல்களின் விளைவு அவர்களையே சென்றடையும், அல்லது நீங்கள் அவர்களுக்குச் செய்யும் நன்மை அவர்களுக்கு வேதனையாக அமையும்). மேலும், நீங்கள் இந்த நிலையில் நீடிக்கும் காலமெல்லாம், அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ஓர் உதவியாளர் இருந்துகொண்டே இருப்பார்”.
முஸ்லிம்.

319

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من أحب أن يبسط له في رزقه، وينسأ له في أثره، فليصل رحمه ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் தனது வாழ்வாதாரம் விசாலமாக்கப்படுவதையும், அவரது ஆயுள் நீட்டிக்கப்படுவதையும் (அல்லது அவரது நற்பெயர் நிலைத்திருப்பதையும்) விரும்புகிறாரோ, அவர் தனது உறவினர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணட்டும்."

320

وعنه قال: كان أبو طلحة أكثر الأنصار بالمدينة مالاً من نخل، وكان أحب أمواله إليه بيرحاء، وكانت مستقبلة المسجد، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يدخلها، ويشرب من ماء فيها طيب، فلما نزلت هذه الآية: {لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون} ((آل عمران: 92)) قام أبو طلحة إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله إن الله تبارك وتعالى يقول: {لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون} وإن أحب مالي إلي بيرحاء، وإنها صدقة لله تعالى، أرجو برها وذخرها عند الله تعالى، فضعها يا رسول الله حيث أراك الله. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بخ! ذلك مال رابح، وذلك مال رابح! وقد سمعت ما قلت، وإني أرى أن تجعلها في الأقربين فقال أبو طلحة: أفعل يا رسول الله، فقسمها أبو طلحة في أقاربه وبني عمه. ((متفق عليه)).
وسبق بيان ألفاظه في: باب الإنفاق مما يحب.

மதீனாவில் அன்சாரிகளிலேயே பேரீச்சந்தோப்புகள் எனும் செல்வத்தை அதிகம் கொண்டவராக அபூ தல்ஹா (ரழி) திகழ்ந்தார்கள். அவரது சொத்துக்களிலேயே அவருக்கு மிகவும் விருப்பமானதாக 'பைருஹா' (எனும் தோட்டம்) இருந்தது. அது பள்ளிவாசலுக்கு எதிரே அமைந்திருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் நுழைந்து, அதிலுள்ள மதுரமான நீரை அருந்துபவர்களாக இருந்தார்கள்.

"லன் தனாலுல் பிர்ர ஹத்தா துன்ஃபிகூ மிம்மா துஹிப்பூன்" ("நீங்கள் விரும்புவற்றிலிருந்து (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) செலவு செய்யாதவரை நீங்கள் ஒருபோதும் நன்மையை அடைய மாட்டீர்கள்") (அல்-குர்ஆன் 3:92)

என்ற இந்த வசனம் அருளப்பட்டபோது, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் எழுந்து வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தபாரக வத்ஆலா, 'லன் தனாலுல் பிர்ர ஹத்தா துன்ஃபிகூ மிம்மா துஹிப்பூன்' என்று கூறுகிறான். நிச்சயமாக எனது சொத்துக்களிலேயே எனக்கு மிகவும் பிரியமானது 'பைருஹா' தான். நிச்சயமாக அது அல்லாஹ்வுக்காக (வழங்கப்படும்) தர்மமாகும். அதற்கான நன்மையையும், அல்லாஹ்விடத்தில் அது சேமிக்கப்படுவதையும் நான் ஆதரவு வைக்கிறேன். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களுக்குக் காட்டுவது போல் இதை நீங்கள் (தர்மமாக) பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆஹா! அது இலாபகரமான செல்வம்! அது இலாபகரமான செல்வம்! நீ சொன்னதை நான் கேட்டேன். அதை நீ உனது நெருங்கிய உறவினர்களுக்காக ஆக்குவதையே நான் (சிறந்ததாகக்) கருதுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அபூ தல்ஹா (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவ்வாறே செய்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். எனவே, அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அதைத் தனது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும், தனது தந்தையின் சகோதரர் மக்களுக்கும் (cousins) பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

321

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: أقبل رجل إلى نبي الله صلى الله عليه وسلم، فقال: أبايعك على الهجرة والجهاد أبتغي الأجر من الله تعالى. قال: "فهل لك من والديك أحد حي؟" قال: نعم بل كلاهما قال: "فتبتغي الأجر من الله تعالى؟" قال: نعم. قال

"فارجع إلى والديك، فأحسن صحبتهما" ((متفق عليه. وهذا لفظ مسلم)).

وفي رواية لهما: جاء رجل فاستأذنه في الجهاد فقال "أحي والداك؟ قال: نعم، قال: "ففيهما فجاهد".

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரு பின் அல்-ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியை நாடி, ஹிஜ்ரத் (இஸ்லாமியக் கடமைக்காக நாட்டைத் துறந்து செல்வது) செய்வதற்காகவும், ஜிஹாத் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் புரிவது) செய்வதற்காகவும் நான் தங்களிடம் பைஅத் (உடன்படிக்கை செய்து விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்கிறேன்" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனது பெற்றோரில் எவரேனும் உயிருடன் இருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம், அவர்கள் இருவரும் (உயிருடன்) இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அப்படியென்றால்) நீர் அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியை நாட விரும்புகிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்படியாயின், உனது பெற்றோரிடம் திரும்பிச் சென்று, அவ்விருவரிடமும் அழகிய முறையில் (அன்புடனும் மரியாதையுடனும்) நடந்து கொள்வீராக."

மற்றொரு அறிவிப்பில் (இவ்விரு அறிவிப்பாளர்களாலும்) உள்ளதாவது: ஒருவர் வந்து ஜிஹாத்தில் (அறப்போரில்) பங்கேற்க அனுமதி கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனது பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்படியாயின், அவ்விருவரிடமும் (அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதிலும், அவர்களைப் பராமரிப்பதிலும்) நீர் ஜிஹாத் செய்வீராக."

322

وعنه النبي صلى الله عليه وسلم قال: ليس الواصل بالمكافئ ولكن الواصل الذي إذا قَطَعت رحمُه وصلها ((رواه البخاري)).

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உறவைப் பேணுபவர் என்பவர், (தனக்குச் செய்யப்பட்ட நன்மைக்கு) பதிலுக்குச் செய்பவர் அல்லர். மாறாக, உறவைப் பேணுபவர் என்பவர், அவரது உறவினர்கள் (அவருடனான உறவைத்) துண்டித்தாலும், அவர் அதை இணைப்பவரே ஆவார்."

323

وعن عائشة قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الرحم معلقة بالعرش تقول: من وصلني، وصله الله، ومن قطعني، قطعه الله ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உறவு (அதாவது, இரத்த உறவு) அர்ஷில் தொங்கியவாறு, 'யார் என்னுடன் நல்லுறவைப் பேணுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருடன் (தன் அருளால்) தொடர்பைப் பேணுவான். யார் என்னுடனான உறவைத் துண்டிக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருடனான தன் தொடர்பைத் துண்டித்துவிடுவான்' என்று கூறுகிறது."

324

وعن أم المؤمنين ميمونة بنت الحارث رضي الله عنها أنها أعتقت وليدة ولم تستأذن النبي صلى الله عليه وسلم، فلما كان يومها الذي يدور عليها فيه، قالت: أشعرت يا رسول الله أني أعتقت وليدتي؟ قال: "أو فعلت؟" قالت: نعم.

قال: "أما إنك لو أعطيتها أخوالك كان أعظم لأجرك" ((متفق عليه)).

நம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை மைமூனா பின்த் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் அனுமதியின்றி ஓர் அடிமைப் பெண்ணை விடுதலை செய்துவிட்டார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு மனைவியிடமும் தங்கும் முறை இருந்ததால்,) அவர்களுடைய முறை வந்தபோது, அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என் அடிமைப் பெண்ணை விடுதலை செய்துவிட்டேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீ (உண்மையிலேயே) அவ்வாறு செய்துவிட்டாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீ அவளை உனது தாய்மாமன்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், உனக்கு அதிக நற்கூலி கிடைத்திருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

325

وعن أسماء بنت أبي بكر الصديق رضي الله عنهما قالت: قدمت على أمي وهي مشركة في عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم، فاستفتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم قلت:

قدمت علي أمي وهي راغبة، أفأصل أمي؟ قال: نعم صلي أمك ((متفق عليه)).

அஸ்மா பின்த் அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், என் தாயார் இணைவைப்பவராக இருந்த நிலையில் என்னிடம் வந்தார். எனவே நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் மார்க்கத் தீர்ப்புக் கோரி, '(என்னிடம் உறவை அல்லது உதவியை) விரும்பியவராக என் தாயார் வந்துள்ளார். அவருடன் நான் உறவைப் பேணிக்கொள்ளலாமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், உனது தாயாருடன் உறவைப் பேணிக்கொள்' என்று பதிலளித்தார்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

326

وعن زينب الثقفية امرأة عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وعنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "تصدقن يا معشر النساء ولو من حليكن" قالت: فرجعت إلى عبد الله بن مسعود فقلت له: إنك رجل خفيف ذات اليد وإن رسول الله صلى الله عليه وسلم قد أمرنا بالصدقة فأته، فاسأله، فإن كان ذلك يجزئ عني وإلا صرفتها إلى غيركم. فقال عبد الله: بل ائتيه أنت، فانطلقت، فإذا امرأة من الأنصار بباب رسول الله صلى الله عليه وسلم حاجتي حاجتها، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد ألقيت عليه المهابة، فخرج علينا بلال، فقلنا له: ائت رسول الله صلى الله عليه وسلم، فأخبره أن امرأتين بالباب تسألانك: أتجزئ الصدقة عنهما على أزواجهما وعلى أيتام في حجورهما؟ ولا تخبره من نحن، فدخل على أزواجهما وعلى أيتام في حجورهما؟ ولا تخبره من نحن، فدخل بلال على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فسأله، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم "من هما؟" قال: امرأة من الأنصار وزينب. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "أي الزيانب هي؟" قال: امرأة عبد الله. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لهما أجران: أجر القرابة وأجر الصدقة" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களின் மனைவியான ஸைனப் அஸ்-ஸகஃபிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்களே! நீங்கள் தர்மம் செய்யுங்கள், உங்கள் நகைகளிலிருந்து சிலவற்றையேனும் (தர்மம்

செய்யுங்கள்)."
அவர் கூறினார்: நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்று அவரிடம் கூறினேன்: "நீங்கள் வசதி குறைந்தவர் (அல்லது கையில் பணம் இல்லாதவர்). அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு தர்மம் செய்யும்படி கட்டளையிட்டுள்ளார்கள். எனவே, நீங்கள் அவரிடம் சென்று கேளுங்கள்: (நான் உங்களுக்கு தர்மம் செய்வது) எனக்குப் போதுமானதாக இருக்குமா? இல்லையெனில், நான் அதை உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்காவது கொடுத்துவிடுவேன்."
அப்துல்லாஹ் (ரழி) கூறினார்: "மாறாக, நீயே அவரிடம் செல்." நான் புறப்பட்டேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாசலில் அன்சாரிப் பெண் ஒருவர் (காத்திருந்தார்), என்னுடைய தேவையைப் போன்றே அவருக்கும் ஒரு தேவை இருந்தது (அதாவது, அவரும் அதே கேள்வியைக் கேட்க வந்திருந்தார்).
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீது ஒரு கம்பீரம் இருந்தது (அவர்களை நேரடியாக அணுகுவது கடினமாக இருந்தது). பிலால் (ரழி) அவர்கள் எங்களிடம் வெளியே வந்தார். நாங்கள் அவரிடம் கூறினோம்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, வாசலில் இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் உங்களிடம் கேட்கிறார்கள்: தங்கள் கணவர்களுக்கும், தங்கள் பொறுப்பில் உள்ள அநாதைகளுக்கும் அவர்கள் கொடுக்கும் தர்மம் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்குமா? நாங்கள் யார் என்று அவரிடம் சொல்லாதீர்கள்."
பிலால் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவரிடம் கேட்டார்கள்: "அவர்கள் யார்?" அவர் கூறினார்: "அன்சாரிப் பெண் ஒருவரும், ஸைனபும்."
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கேட்டார்கள்: "அவர்களில் எந்த ஸைனப்?"
அவர் கூறினார்: "அப்துல்லாஹ்வின் மனைவி." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "அவர்களுக்கு இரண்டு நற்கூலிகள் உண்டு: உறவைப் பேணியதற்கான நற்கூலியும், தர்மத்திற்கான நற்கூலியும்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

327

وعن أبي سفيان صخر بن حرب رضي الله عنه في حديثه الطويل في قصة هرقل أن هرقل قال لأبي سفيان: فماذا يأمركم به؟ يعني النبي صلى الله عليه وسلم قال: قلت: يقول: اعبدوا الله وحده، ولا تشركوا به شيئًا، واتركوا ما يقول آباؤكم، ويأمرنا بالصلاة، والصدق، والعفاف، والصلة ((متفق عليه)).

அபூ சுஃப்யான் சக்ர் பின் ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள் ஹிராக்ளியஸ் பற்றிய தனது நீண்ட ஹதீஸில் (பின்வருமாறு) கூறினார்:

ஹிராக்ளியஸ் அபூ சுஃப்யானிடம், "அவர் (நபி (ஸல்)) உங்களுக்கு என்ன

கட்டளையிடுகிறார்?" என்று கேட்டார். நான் கூறினேன்: "அவர் (நபி (ஸல்)) கூறுகிறார்: 'அல்லாஹ்வை மட்டுமே வணங்குங்கள், அவனுக்கு எதனையும் இணையாக்காதீர்கள், உங்கள் முன்னோர்கள் கூறியவற்றை (இறைவனுக்கு இணைவைக்கும் நம்பிக்கைகள் மற்றும் செயல்களை) விட்டுவிடுங்கள்.' மேலும், அவர் எங்களுக்குத் தொழுகையை (நிறைவேற்றும்படி), உண்மையைப் (பேசும்படி), கற்பொழுக்கத்தைப் (பேணும்படி), மற்றும் உறவுகளைப் (பேணி வாழும்படி) கட்டளையிடுகிறார்."

328

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إنكم ستفتحون أرضًا يذكر فيها القيراط".

وفي رواية: "ستفتحون مصر وهي أرض يسمى فيها القيراط، فاستوصوا بأهلها خيرًا، فإن لهم ذمة ورحمًا".

وفي رواية: "فإذا افتتحتموها، فأحسنوا إلى أهلها، فإن لهم ذمة ورحمًا" أو قال: "ذمة وصهرًا" ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கீராத் (எனும் அளவீடு) புழக்கத்தில் உள்ள ஒரு நிலப்பரப்பை நீங்கள் விரைவில் வெற்றி கொள்வீர்கள்."

மற்றோர் அறிவிப்பில்: "நீங்கள் விரைவில் எகிப்து நாட்டை வெற்றி கொள்வீர்கள். அது 'கீராத்' (எனும் அளவீடு) வழக்கில் உள்ள ஒரு பூமியாகும். ஆகவே, அதன் மக்களிடம் நன்முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புப் பொறுப்பும் (திம்மத்) இரத்த பந்த உறவும் (ரஹிம்) உண்டு."

மற்றோர் அறிவிப்பில்: "நீங்கள் அதை வெற்றி கொண்டால், அதன் மக்களிடம் அழகிய முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புப் பொறுப்பும் இரத்த பந்த உறவும் உண்டு" அல்லது "பாதுகாப்புப் பொறுப்பும் திருமண உறவும் (சஹ்ர்) உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

329

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لما نزلت هذه الآية: (وأنذر عشيرتك الأقربين)

((الشعراء: 214)) دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم قريشًا، فاجتمعوا فعم، وخص وقال: يا بني عبد شمس، يا بني كعب بن لؤي، أنقذوا أنفسكم من النار، يا بني مرة بن كعب، أنقذوا أنفسكم من النار، يا بني عبد مناف، أنقذوا أنفسكم من النار، يا بني هاشم أنقذوا أنفسكم من النار، يا بني عبد المطلب أنقذوا أنفسكم من النار، يا فاطمة أنقذي نفسك من النار، فإني لا أملك لكم من الله شيئًا، غير أن لكم رحما سأبلها ببلالها ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "(முஹம்மதே!) உம்முடைய நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு நீர் எச்சரிக்கை செய்வீராக!" (அல்-குர்ஆன் 26:214) என்ற இந்த வசனம் இறங்கியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறைஷியரை அழைத்தார்கள். அவர்கள் ஒன்று கூடியபோது, (அனைவரையும்) பொதுவாகவும் (சில குறிப்பிட்ட கோத்திரத்தாரை) சிறப்பாகவும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள்: "அப்து ஷம்ஸின் மக்களே! கஅப் இப்னு லுஅய்யின் மக்களே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! முர்ரா இப்னு கஅபின் மக்களே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! அப்து மனாஃபின் மக்களே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! ஹாஷிமின் மக்களே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! அப்துல் முத்தலிபின் மக்களே! நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! ஃபாத்திமாவே! நரக நெருப்பிலிருந்து உன்னைக் காத்துக்கொள்! ஏனெனில், அல்லாஹ்விடமிருந்து (உங்களுக்கு வரக்கூடிய) எதையும் தடுக்க எனக்குச் சிறிதும் அதிகாரம் இல்லை; ஆயினும் உங்களுக்கு (என்னுடன்) இரத்த உறவு உண்டு. அதை அதற்குரிய ஈரம் கொண்டு நான் நனைப்பேன் (அதாவது உறவைப் பேணி வாழ்வேன், உலக ரீதியான உதவிகளைச் செய்வேன்)."
(நூல்: முஸ்லிம்)

330

وعن أبي عبد الله عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم جهارًا غير سر يقول: إن آل بني فلان ليسوا بأوليائي، إنما وليي الله وصالح المؤمنين، ولكن لهم رحم أبلها ببلالها ((متفق عليه. واللفظ البخاري)).

அபூ அப்துல்லாஹ் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரகசியமாக அன்றி, வெளிப்படையாகவே, 'இன்னாரின் (அதாவது, அறிஞர்களின் விளக்கப்படி,

அபூ தாலிபின்) குடும்பத்தினர் என் ஆதரவாளர்கள் அல்லர். எனது ஆதரவாளன் அல்லாஹ்வும், சாலிஹான முஃமின்களுமே ஆவர். ஆனால் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இரத்த உறவு (ரஹிம்) உண்டு; அதன் பிணைப்பை நான் பேணிப் பாதுகாப்பேன்' என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.

331

وعن أبي أيوب خالد بن زيد الأنصاري رضي الله عنه أن رجلاً قال: يا رسول الله أخبرني بعمل يدخلني الجنة، ويباعدني من النار. فقال النبي صلى الله عليه وسلم: تعبد الله، ولا تشرك به شيئًا، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصل الرحم ((متفق عليه)).

அபூ அய்யூப் காலித் பின் ஸைத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவித்து, (நரக) நெருப்பிலிருந்து என்னைத் தூரமாக்கும் ஒரு செயலை எனக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதீர்கள்; தொழுகையை நிலைநாட்டுங்கள்; ஸகாத் கொடுங்கள்; மேலும் உறவுகளைப் பேணி வாழுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

332

وعن سلمان بن عامر رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إذا أفطر أحدكم، فليفطر على تمر، فإنه بركة، فإن لم يجد تمرًا، فالماء، فإنه طهور" وقال: "الصدقة على المسكين صدقة، وعلى ذي الرحم ثنتان: صدقة وصلة".

((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

ஸல்மான் இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் நோன்பு திறக்கும்போது, பேரீச்சம்பழத்தைக் கொண்டு நோன்பு திறங்கள்; ஏனெனில் அதில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது. ஒருவேளை பேரீச்சம்பழம் கிடைக்காவிட்டால், தண்ணீரைக் கொண்டு நோன்பு திறங்கள்; ஏனெனில் அது தூய்மையானது (மற்றும் போதுமானது, அருள் நிறைந்தது)." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "ஓர் ஏழைக்கு தர்மம் செய்வது ஒரு தர்மமாகும். ஆனால் உறவினருக்குச் செய்வது தர்மம் மற்றும் உறவைப் பேணுதல் என இரண்டு நன்மைகளாகும்."

இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என அத்-திர்மிதீ அவர்கள் வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

333

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كانت تحتي امرأة، وكنت أحبها، وكان عمر يكرهها، فقال لي: طلقها، فأبيت، فأتى عمر رضي الله عنه النبي صلى الله عليه وسلم، فذكر ذلك له، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: طلقها.

((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: எனக்கு ஒரு மனைவி இருந்தார். நான் அவரை நேசித்தேன். ஆனால் உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரை விரும்பவில்லை. அவரை விவாகரத்து செய்யுமாறு அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். நான் மறுத்தேன். எனவே உமர் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, இது பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவளை விவாகரத்து செய்வீராக!" என்று என்னிடம் கூறினார்கள்.

(இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று திர்மிதீ கூறியுள்ளார்கள்).

334

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه أن رجلاً أتاه فقال: إن لي امرأة وإن أمي تأمرني بطلاقها؟ فقال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول الوالد أوسط أبواب الجنة، فإن شئت، فأضع ذلك الباب، أو أحفظه ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் அவர்களிடம் வந்து, "எனக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறார், அவரை விவாகரத்து செய்யுமாறு என் தாய் எனக்குக் கட்டளையிடுகிறார்" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பெற்றோர் (அதாவது, பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்) ஜன்னாவின் வாசல்களில் மிகச்சிறந்த வாசல் ஆவர். எனவே, நீ விரும்பினால் அந்த வாசலை வீணடித்துவிடு; அல்லது அதைப் பேணிக்கொள்' என்று கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்" என்றார்கள்.
(நூல்: திர்மிதி, இது ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் ஆகும்)

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "الخالة بمنزلة الأم" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

وفي الباب أحاديث كثيرة في الصحيح مشهورة؛ ومنها حديث أصحاب الغار، وحديث جريج وقد سبقا، وأحاديث مشهورة في الصحيح حذفتها اختصارًا، ومن أهمها حديث عمرو بن عبسة رضي الله عنه الطويل المشتمل على جمل كثيرة من قواعد الإسلام وآدابه، وسأذكره بتمامه إن شاء الله تعالى في باب الرجاء، قال فيه:

دخلت على النبي صلى الله عليه وسلم بمكة، يعني في أول النبوة، فقلت له: ما أنت؟ قال: "نبي" فقلت: وما نبي؟ قال: "أرسلني الله تعالى" فقلت: بأي شيء أرسلك؟ قال: "أرسلني بصلة الأرحام، وكسر الأوثان، وأن يوحد الله لا يشرك به شيء" ((وذكر تمام الحديث. والله أعلم)).

பராஃ பின் ஆஸிப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தாயின் சகோதரி, தாய்க்குச் சமமானவர் ஆவார்."
(நூல்: திர்மிதி. இது ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது).

மேலும், இந்தப் பாடத்தில் 'ஸஹீஹ்' ஆன பல பிரபலமான ஹதீஸ்கள் உள்ளன. அவற்றில் குகைவாசிகளின் ஹதீஸும், ஜுரைஜ் அவர்களின் ஹதீஸும் அடங்கும்; அவை முன்னரே சென்றுவிட்டன. மேலும் 'ஸஹீஹ்' நூல்களிலுள்ள பிரபலமான ஹதீஸ்களைச் சுருக்கத்திற்காக நான் (இங்கே) விட்டுவிட்டேன். அவற்றில் மிக முக்கியமானது அம்ர் பின் அபஸா (ரலி) அவர்களின் நீண்ட ஹதீஸ் ஆகும். இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகள் மற்றும் அதன் ஒழுக்கங்கள் குறித்த பல விஷயங்களை அது உள்ளடக்கியுள்ளது. இன்ஷா அல்லாஹ், 'ரஜா' (எதிர்பார்த்தல்) எனும் பாடத்தில் அதை முழுமையாகக் குறிப்பிடுவேன்.

அதில் அவர் (அம்ர் பின் அபஸா) கூறுகிறார்:
"மக்காவில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் -அதாவது நுபுவ்வத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்- நான் சென்று, 'நீங்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நபி' என்று பதிலளித்தார்கள். 'நபி என்றால் என்ன?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் என்னை அனுப்பியுள்ளான்' என்றார்கள். 'எதைக் கொண்டு (எந்தக் கட்டளைகளுடன்) அனுப்பியுள்ளான்?' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள்,

'உறவுகளைப் பேணுதல், சிலைகளை உடைத்தெறிதல், அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்குதல் மற்றும் அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காமல் இருத்தல் ஆகியவற்றுடன் என்னை அனுப்பியுள்ளான்' என்று பதிலளித்தார்கள்."
(மேலும், அவர் ஹதீஸின் மீதமுள்ள பகுதியைக் குறிப்பிட்டார். அல்லாஹ்வே நன்கு அறிந்தவன்.)

باب تحريم العقوق وقطيعة الرحم -

பெற்றோருக்கு மாறு செய்வதையும், உறவினர்களுடன் உள்ள உறவைத் துண்டிப்பதையும் தடை செய்த பாடம்.

336

وعن أبي بكرة نفيع بن الحارث رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أنبئكم بأكبر الكبائر؟" ثلاثًا قلنا: بلى يا رسول الله: قال: "الإشراك بالله، وعقوق الوالدين" وكان متكئاً فجلس، فقال: "ألا وقول الزور وشهادة الزور" فما زال يكررها حتى قلنا: ليته سكت ((متفق عليه))

அபூ பக்ரா நுஃபைஃ இப்னு அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “பெரும் பாவங்களிலேயே மிகப் பெரும் பாவத்தை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?” என்று மூன்று முறை கேட்டார்கள். நாங்கள், “ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! (எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்)” என்று கூறினோம். அவர்கள், “அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைப்பதும், பெற்றோரை புண்படுத்துவதும் (அல்லது அவர்களுக்கு மாறுசெய்வதும்)” என்று கூறினார்கள். (அப்போது) அவர்கள் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்; பின்னர் எழுந்து அமர்ந்து, “எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! பொய் சொல்வதும், பொய் சாட்சியம் அளிப்பதும்” என்று கூறினார்கள். அவர்கள் (தொடர்ந்து) அமைதியாகிவிடக் கூடாதா என்று நாங்கள் கூறும் அளவுக்கு அதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

337

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النَّبيّ قَالَ: الكَبَائِرُ: الإِشْرَاكُ بالله، وَعُقُوقُ الوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْس، وَاليَمِينُ الغَمُوسُ. ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பெரும் பாவங்களாவன: அல்லாஹ்வுக்கு

இணை வைப்பது, பெற்றோருக்கு மாறு செய்வது, ஒரு உயிரை (நியாயமின்றி) கொல்வது, மற்றும் அல்-யமீனுல் கமூஸ் (பொய்ச் சத்தியம் செய்வது, இதன் மூலம் ஒருவர் பாவத்தில் மூழ்கிவிடுகிறார்)".
அல்-புகாரி.

338

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من الكبائر شتم الرجل والديه!" قالوا: يا رسول الله وهل يشتم الرجل والديه؟! قال: "نعم؛ يسب أبا الرجل، فيسب أباه، ويسب أمه، فيسب أمه" ((متفق عليه)).

وفي رواية "إن من أكبر الكبائر أن يلعن الرجل والديه!" قيل: يا رسول الله كيف يلعن الرجل والديه؟! قال "يسب أبا الرجل، فيسب أباه، ويسب أمه، فيسب أمه".

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தம் பெற்றோரைத் திட்டுவது பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாகும்."
(இதைக் கேட்ட) தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு மனிதன் தம் பெற்றோரைத் திட்டுவாரா?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "ஆம்; ஒருவர் மற்றொருவரின் தந்தையைத் திட்டுவார். (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தந்தையைத் திட்டுவார். (அவ்வாறே) ஒருவர் மற்றொருவரின் தாயைத் திட்டுவார். (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தாயைத் திட்டுவார்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒருவர் தம் பெற்றோரைச் சபிப்பது பெரும் பாவங்களில் மிகப் பெரியதாகும்" என்று வந்துள்ளது.
(தோழர்கள்) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு மனிதன் தம் பெற்றோரை எப்படிச் சபிக்க முடியும்?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "ஒருவர் மற்றொருவரின் தந்தையைத் திட்டுவார். (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தந்தையைத் திட்டுவார். மேலும் ஒருவர் மற்றொருவரின் தாயைத் திட்டுவார். (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தாயைத் திட்டுவார்" என்று கூறினார்கள்.

339

وعن أبي محمد جبير بن مطعم رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يدخل الجنة قاطع قال سفيان في روايته: يعني: قاطع رحم. ((متفق عليه)).

அபூ முஹம்மது ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “துண்டிப்பவர் (உறவை முறிப்பவர்) சொர்க்கத்தில் நுழையமாட்டார்.”
சுஃப்யான் (ரஹ்) அவர்கள் தமது அறிவிப்பில், “இதன் கருத்து, உறவை முறிப்பவர் என்பதாகும்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

340

وعن أبي عيسى المغيرة بن شعبة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله تعالى حرم عليكم عقوق الأمهات، ومنعًا وهات، ووأد البنات، وكره لكم قيل وقال، وكثرة السؤال، وإضاعة المال ((متفق عليه)).

அபூ ஈஸா அல்-முஃகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடை செய்துள்ளான்: தாய்மார்களுக்கு மாறுசெய்வதை (அல்லது அவர்களுக்குத் தீங்கு இழைப்பதை), கொடுக்க வேண்டியதை மறுப்பதையும், (உங்களுக்கு உரிமையில்லாததை அல்லது தேவையற்றதை) கேட்பதையும், மற்றும் பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைப்பதையும். மேலும் அல்லாஹ் வெறுக்கிறான்: வீண் பேச்சையும் (வதந்திகள் பரப்புதல், உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்திகளைப் பேசுதல்), அதிகமாகக் கேள்வி கேட்பதையும் (பயனற்ற விஷயங்களைப் பற்றி, அல்லது தேவையற்ற விவாதங்களுக்காக), மற்றும் செல்வத்தை வீணாக்குவதையும்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

- باب فضل بر أصدقاء الأب والأم والأقارب والزوجة وسائر من يندب إكرامه

பெற்றோரின் நண்பர்களுக்கும் மற்ற உறவினர்களுக்கும் நன்மை செய்வதில் சிறந்து விளங்குதல்

341

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن أبر البر أن يصل الرجل ود أبيه.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நன்மைகளில் மிகச் சிறந்தது, ஒருவன் தன் தந்தையின் நேசத்தைப் பேணுவதாகும் (அதாவது, தன் தந்தை நேசித்த நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களுடன் உறவைப் பேணுவதன் மூலம்)."

342

وعن عبد الله بن دينار، عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أن رجلاً من الأعراب لقيه بطريق مكة، فسلم عليه عبد الله بن عمر، وحمله على حمار كان يركبه، وأعطاه عمامة كانت على رأسه، قال ابن دينار: فقلنا له: أصلحك الله إنهم الأعراب وهم يرضون اليسير فقال عبد الله بن عمر: إن أبا هذا كان ودًا لعمر بن الخطاب رضي الله عنه وإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن أبر البر صلة الرجل أهل ود أبيه".

وفي رواية عن ابن دينار عن ابن عمر أنه كان إذا خرج إلى مكة كان له حمار يتروح عليه إذا مل ركوب الراحلة، وعمامة يشد بها رأسه، فبينا هو يومًا على ذلك الحمار إذ مر به أعرابي، فقال: ألست ابن فلان بن فلان؟ قال: بلى. فأعطاه الحمار، فقال: اركب هذا، وأعطاه العمامة وقال: اشدد بها رأسك، فقال له بعض أصحابه: غفر الله لك أعطيت هذا الأعرابي حمارًا كنت تروح عليه، وعمامة كنت تشد بها رأسك؟ فقال: إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن من أبر البر أن يصل الرجل أهل ود أبيه بعد أن يولي" وإن أباه كان صديقًا لعمر رضي الله عنه.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மக்கா செல்லும் வழியில் ஒரு கிராமவாசி அவரைச் சந்தித்தார். அப்துல்லாஹ் பின் உமர் அவருக்கு ஸலாம் கூறி, தாம் சவாரி செய்து கொண்டிருந்த கழுதையின் மீது அவரை ஏற்றினார். மேலும், தம் தலையில் அணிந்திருந்த தலைப்பாகையையும் அவருக்குக் கொடுத்தார். இப்னு தீனார் கூறினார்: அப்போது நாங்கள் அவரிடம், "அஸ்லஹகல்லாஹ்! (அல்லாஹ் உங்களைச் சீர்படுத்துவானாக!) இவர்கள் கிராமவாசிகள். அற்பமானதைக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் திருப்தி அடைந்துவிடுவார்கள் (ஆனால் நீங்கள் இவ்வளவு செய்துள்ளீர்களே?)" என்று கூறினோம். அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி), "இவருடைய தந்தை, உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்களுக்கு நண்பராக இருந்தார். 'நற்செயல்களில் மிகச் சிறந்தது, ஒரு மனிதன் தன் தந்தையின் நண்பர்களுடன் உறவைப் பேணி நடப்பதாகும்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன்" என்றார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது: அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) மக்காவிற்குப் புறப்படும்போது, ஒட்டகத்தில் பயணித்துக் களைப்படையும்போது இளைப்பாறுவதற்காக ஒரு கழுதையைத் தம்முடன்

வைத்திருப்பார்கள்; மேலும், தலையில் கட்டிக்கொள்ள ஒரு தலைப்பாகையையும் வைத்திருப்பார்கள். ஒரு நாள், அவர் அந்தக் கழுதையின் மீது சவாரி செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஒரு கிராமவாசி அவரைக் கடந்து சென்றார். அவர் (இப்னு உமரிடம்), "நீங்கள் இன்னார் மகனான இன்னார் அல்லவா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் (இப்னு உமர்), "ஆம்" என்றார். உடனே அவர் (தமது கழுதையை அவருக்குக் கொடுத்து), "இதில் சவாரி செய்துகொள்ளுங்கள்" என்றும், தலைப்பாகையைக் கொடுத்து, "இதை உங்கள் தலையில் கட்டிக்கொள்ளுங்கள்" என்றும் கூறினார். அவருடைய தோழர்களில் சிலர் அவரிடம், "கஃஃபரல்லாஹு லக்! (அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பானாக!) நீங்கள் இளைப்பாறுவதற்காக வைத்திருந்த கழுதையையும், உங்கள் தலையில் கட்டியிருந்த தலைப்பாகையையும் இந்தக் கிராமவாசிக்குக் கொடுத்துவிட்டீர்களே?" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நற்செயல்களில் மிகச் சிறந்தது, ஒரு மனிதன் தன் தந்தை மறைந்த பிறகு, அவர் நேசித்தவர்களுடன் உறவைப் பேணி நடப்பதாகும்' என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றுள்ளேன். மேலும், இவருடைய தந்தை உமர் (ரலி) அவர்களின் நண்பராக இருந்தார்" என்று கூறினார்கள்.

343

وعن أبي أُسَيد - بضم الهمزة وفتح السين - مالك بن ربيعة الساعدي رضي الله عنه قال: بينا نحن جلوس عند رسول الله صلى الله عليه وسلم إذ جاءه رجل من بني سلمة فقال: يا رسول الله هل بقي من بر أبوي شيء أبرهما به بعد موتهما؟ فقال: نعم، الصلاة عليهما، والاستغفار لهما، وإنفاذ عهدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما ((رواه أبو داود)).

அபூ உசைத் மாலிக் பின் ரபீஆ அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, பனூ ஸலமா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னுடைய பெற்றோரின் மரணத்திற்குப் பிறகு நான் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்லறங்களில் ஏதேனும் மீதம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், "ஆம், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வது (துஆ செய்வது), அவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுவது, அவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களின் வாக்குறுதிகள் (உயில், கடன்கள், பொறுப்புகள்) நிறைவேற்றுவது, அவர்களின் மூலமாக மட்டுமே பேணப்படக்கூடிய உறவுகளைப் (அதாவது, தாய்வழி மற்றும் தந்தைவழி உறவினர்களை) பேணிவருவது, மேலும் அவர்களின் நண்பர்களைக் கண்ணியப்படுத்துவது."

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: ما غرت على أحد من نساء النبي صلى الله عليه وسلم ما غرت على خديجة رضي الله عنها، وما رأيتها قط، ولكن كان يكثر ذكرها، وربما ذبح الشاة، ثم يقطعها أعضاء، ثم يبعثها في صدائق خديجة، فربما قلت له: كأن لم يكن في الدنيا إلا خديجة! فيقول: "إنها كانت وكانت وكان لي منها ولد" ((متفق عليه)).

وفي رواية وإن كان ليذبح الشاء، فيهدي في خلائلها منها ما يسعهن.

وفي رواية كان إذا ذبح الشاة يقول: "أرسلوا بها إلى أصدقاء خديجة".

وفي رواية قالت: استأذنت هالة بنت خويلد أخت خديجة على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فعرف استئذان خديجة، فارتاح لذلك فقال: اللهم هالة بنت خويلد".

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவிமார்களில் கதீஜா (ரழி) அவர்கள் மீது நான் பொறாமை கொண்டது போல் வேறு யார் மீதும் கொண்டதில்லை; நான் அவர்களைப் பார்த்ததே இல்லை. ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களைப் பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடுவார்கள். சில நேரங்களில் அவர்கள் ஓர் ஆட்டை அறுத்தால், அதைத் துண்டுகளாக்கி, கதீஜா (ரழி) அவர்களின் தோழிகளுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். நான் சில சமயங்களில் அவர்களிடம், “பூமியில் கதீஜாவைத் தவிர வேறு பெண்ணே இல்லாதது போல் (நடத்துகிறீர்களே)!” என்று கூறுவேன். அதற்கு அவர்கள், “அவர் (பல நற்குணங்கள் கொண்டவராக) இருந்தார், இருந்தார்; மேலும் எனக்கு அவர் மூலமாகத்தான் குழந்தைகள் பிறந்தன” என்று சொல்வார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அவர்கள் ஓர் ஆட்டை அறுத்தால், கதீஜா (ரழி) அவர்களின் நெருங்கிய தோழிகளுக்குப் போதுமான அளவு (இறைச்சியை) அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைப்பார்கள் என்று உள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: ஓர் ஆடு அறுக்கப்பட்டால், அவர்கள், "இதை கதீஜாவின் தோழிகளுக்கு அனுப்பி விடுங்கள்" என்று சொல்வார்கள் என்று உள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில் அவர்கள் (ஆயிஷா) கூறியதாவது: கதீஜா (ரழி) அவர்களின் சகோதரியான ஹாலா பின்த் குவைலித், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார்கள். அப்போது கதீஜா (ரழி) அவர்கள் அனுமதி கேட்கும் விதத்தை (அல்லது குரலை) உணர்ந்த நபி (ஸல்) அவர்கள், அதனால் மகிழ்ந்து, "அல்லாஹும்ம ஹாலா பின்த் குவைலித்" (யா அல்லாஹ்! இது ஹாலா பின்த் குவைலித் ஆக இருக்கட்டும்!) என்று கூறினார்கள்.

345

وعن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: خرجت مع جرير بن عبد الله البجلي رضي الله عنه في سفر، فكان يخدمني فقلت له: لا تفعل، فقال: إني قد رأيت الأنصار تصنع برسول الله صلى الله عليه وسلم شيئًا آليت على نفسي أن لا أصحب أحدًا منهم إلا خدمته. ((متفق عليه)).

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-பஜலீ (ரழி) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தில் சென்றேன்; அவர்கள் எனக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள். நான் அவர்களிடம், "அப்படிச் செய்யாதீர்கள்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அன்சாரிகள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குச் செய்த (சிறப்பான) பணிவிடைகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். (ஆகவே,) அன்சாரிகளில் எவருடனும் நான் பயணிக்க நேர்ந்தால், அவருக்குப் பணிவிடை செய்யாமல் இருக்க மாட்டேன் என்று என் மீதே நான் உறுதிபூண்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்கள்.

- باب إكرام أهل بيت رسول الله صلى الله عليه وسلم وبيان فضلهم

அல்லாஹ்வின் தூதரின் குடும்பத்தினருக்கு மரியாதை காட்டுதல்

346

وعن يزيد بن حيان قال: انطلقت أنا وحصين بن سبرة، وعمرو بن مسلم إلى زيد بن أرقم رضي الله عنهم، فلما جلسنا إليه قال له حصين: لقد لقيت يا زيد خيرًا كثيرًا، رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم وسمعت حديثه، وغزوت معه، وصليت خلفه: لقد لقيت يا زيد خيرًا كثيرًا، حدثنا يا زيد ما سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يا ابن أخي والله لقد كبرت سني، وقدم عهدي، ونسيت بعض الذي كنت أعي من رسول الله صلى الله عليه وسلم، فما حدثتكم، فاقبلوا، وما لا فلا تكلفونيه ثم قال: قام رسول الله صلى الله عليه وسلم يومًا فينا خطيبًا بماء يدعى خما بين مكة والمدينة، فحمد الله، وأثنى عليه، ووعظ، وذكر، ثم قال: "أما بعد، ألا أيها الناس، فإنما أنا بشر يوشك أن يأتي رسول ربي فأجيب، وأنا تارك فيكم ثقلين. أولهما كتاب الله، فيه الهدى والنور، فخذوا بكتاب الله،

واستمسكوا به. فحث على كتاب الله، ورغب فيه ثم قال: "وأهل بيتي أذكركم الله في أهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي"، فقال له حصين: ومن أهل بيته يا زيد، أليس نساؤه من أهل بيته؟ قال: نساؤه من أهل بيته، ولكن أهل بيته من حرم الصدقة بعده، قال: ومن هم؟ قال: هم آل علي، وآل عقيل، وآل جعفر، وآل عباس قال: كل هؤلاء حرم الصدقة؟ قال: نعم. ((رواه مسلم)). وفي رواية "ألا وإني تارك فيكم ثقلين: أحدهما كتاب الله وحبل الله، ومن أتبعه كان على الهدى، ومن تركه كان على ضلالة".

யஸீத் பின் ஹய்யான் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நானும் ஹுஸைன் பின் ஸப்ராவும் அம்ர் பின் முஸ்லிமும் ஸைத் பின் அர்கம் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றோம். நாங்கள் அவர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்தபோது, ஹுஸைன் அவர்கள் அவரிடம், ‘‘ஸைதே! நீங்கள் ஏராளமான நன்மைகளை அடைந்துள்ளீர்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டீர்கள்; அவர்களின் ஹதீஸைக் கேட்டீர்கள்; அவர்களுடன் போரிட்டீர்கள்; அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுதீர்கள். ஸைதே! நீங்கள் ஏராளமான நன்மைகளை அடைந்துள்ளீர்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் செவிமடுத்ததை எங்களுக்கு அறிவியுங்கள்’’ என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘என் சகோதரன் மகனே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, எனக்கு வயதாகிவிட்டது; எனது காலம் (நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்த) வெகு தூரமாகிவிட்டது; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நான் மனப்பாடம் செய்திருந்தவற்றில் சிலவற்றை மறந்துவிட்டேன். எனவே, நான் உங்களுக்கு எதை அறிவிக்கிறேனோ அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; எதை (விட்டு) விட்டேனோ அதில் என்னைச் சிரமப்படுத்தாதீர்கள்.’’

பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘ஒரு நாள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிற்கும் மதீனாவிற்கும் இடையில் ‘கும்மா’ (Khummā') என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நீர்நிலைக்கு அருகே (இது கதிர் கும் (Ghadir Khumm) என பரவலாக அறியப்படுகிறது) பேருரையாற்ற நின்றார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் போற்றி, (எங்களுக்கு) உபதேசம் செய்து நினைவூட்டினார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: 'அம்மா பஃது (இதற்குப் பின்), மக்களே! அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மனிதன் மட்டுமே. என் இறைவனின் தூதர் (வானவர்) என்னிடம் வரும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது; நானும் (அழைப்பை ஏற்று) பதிலளிப்பேன். நான் உங்களிடம் இரண்டு கனமான (மகத்தான) விஷயங்களை விட்டுச் செல்கிறேன். அவற்றில் முதலாவது அல்லாஹ்வின் வேதம். அதில் நேர்வழியும் ஒளியும் உள்ளன. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் வேதத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அதை உறுதியாகப் பின்பற்றுங்கள்.' இவ்வாறு

அல்லாஹ்வின் வேதத்தின் மீது ஆர்வமூட்டி, தூண்டினார்கள்.

பிறகு கூறினார்கள்: 'அடுத்து, என் வீட்டார் (அஹ்லுல் பைத்). என் வீட்டார் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்! என் வீட்டார் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்!''

அப்போது ஹுஸைன் அவர்கள் ஸைத் (ரழி) அவர்களிடம், "ஸைதே! அவரின் வீட்டார் யார்? அவரின் மனைவியர் அவரின் வீட்டாரைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஸைத் (ரழி), "அவரின் மனைவியரும் அவரின் வீட்டாரைச் சேர்ந்தவர்கள்தாம். ஆயினும், (இங்கு குறிப்பிடப்படும்) அவரின் வீட்டார் யாரெனில், அவருக்குப் பின் தர்மம் (ஸதக்கஹ்) பெறுவது தடுக்கப்பட்டவர்களாவர்" என்று கூறினார்கள்.

அவர், "அவர்கள் யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஸைத் (ரழி), "அலி அவர்களின் குடும்பத்தார், அகீல் அவர்களின் குடும்பத்தார், ஜஃபர் அவர்களின் குடும்பத்தார் மற்றும் அப்பாஸ் அவர்களின் குடும்பத்தார் ஆவர்" என்று கூறினார்கள். ஹுஸைன் அவர்கள், "இவர்கள் அனைவருக்கும் தர்மம் (ஸதக்கஹ்) பெறுவது தடுக்கப்பட்டதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார்.

(முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நிச்சயமாக நான் உங்களிடம் இரண்டு கனமான (மகத்தான) விஷயங்களை விட்டுச் செல்கிறேன். அவற்றில் ஒன்று அல்லாஹ்வின் வேதம்; அது அல்லாஹ்வின் கயிறு ஆகும். யார் அதைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர் நேர்வழியில் இருப்பார்; யார் அதை விட்டுவிடுகிறாரோ, அவர் வழிகேட்டில் இருப்பார்" (என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்).

347

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، عن أبي بكر رضي الله عنه موقوفًا عليه أنه قال: ارقبوا محمدًا صلى الله عليه وسلم في أهل بيته. ((رواه البخاري)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, அவர்களின் குடும்பத்தார் விஷயத்தில் (அவர்களின் உரிமைகளை மதித்து, அவர்களைப் பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு மரியாதை அளித்து) பேணிக்கொள்ளுங்கள்.'

- باب توقير العلماء والكبار وأهل الفضل وتقديمهم على غيرهم، ورفع مجالسهم، وإظهار

مرتبتهم

அறிஞர்களையும் பெரியவர்களையும் கண்ணியப்படுத்துதல், சிறப்புடையவர்களை ஏனையோரைவிட முற்படுத்துதல், அவர்களின் சபைகளை உயர்த்துதல், அவர்களின் தகுதியை வெளிப்படுத்துதல்.

348

وعن أبي مسعود عقبة بن عمرو البدري الأنصاري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يؤم القوم أقرؤهم لكتاب الله، فإن كانوا في القراءة سواء، فأعلمهم بالسنة، فإن كانوا في السنة سواء، فأقدمهم هجرة، فإن كانوا في الهجرة سواء، فأقدمهم سنًا، ولا يؤمن الرجل الرجل في سلطانه، ولا يقعد في بيته على تكرمته إلا بإذنه" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: "فأقدمهم سلمًا" بدل "سنًا": أو إسلامًا.

وفي رواية: يؤم القوم أقرؤهم لكتاب الله، وأقدمهم قراءة، فإن كانت قراءتهم فيؤمهم أقدمهم هجرة، فإن كانوا في الهجرة سواء، فليؤمهم أكبرهم سنًا".

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா பின் அம்ர் அல்-பத்ரி அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்த வேண்டியவர், அல்லாஹ்வின் வேதத்தை (குர்ஆனை) நன்கு ஓதத் தெரிந்தவரும் (அதன் சட்டதிட்டங்களை அதிகம் அறிந்தவரும்) ஆவார். ஓதுவதிலும் (அறிவிலும்) அவர்கள் சமமாக இருந்தால், அவர்களில் சுன்னாவை (நபிவழியை) அதிகம் அறிந்தவர் (இமாமத் செய்ய வேண்டும்). சுன்னாவிலும் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், அவர்களில் (அல்லாஹ்வுக்காக) முந்தி ஹிஜ்ரத் செய்தவர் (இமாமத் செய்ய வேண்டும்). ஹிஜ்ரத்திலும் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், அவர்களில் வயதில் மூத்தவர் (இமாமத் செய்ய வேண்டும்). ஒருவர் மற்றொருவரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட இடத்தில் (அதாவது, அவரது வீட்டிலோ அல்லது அவரது தலைமைக்குட்பட்ட இடத்திலோ) அவருக்கு இமாமாக நின்று தொழுகை நடத்தக் கூடாது. மேலும், அவரது அனுமதியின்றி அவரது வீட்டில் அவருக்குரிய (கண்ணியமான) இடத்தில் அமரக் கூடாது." (முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், '(வயதில்) மூத்தவர்' என்பதற்குப் பதிலாக 'இஸ்லாத்தை ஏற்பதில் முந்தியவர்' என்று வந்துள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்த வேண்டியவர்,

அல்லாஹ்வின் வேதத்தை நன்கு ஓதத் தெரிந்தவரும், (குர்ஆனை) ஓதுவதில் (அல்லது கற்றுக்கொள்வதில்) முந்தியவரும் ஆவார். ஓதுவதில் (அல்லது கற்றுக்கொள்வதில்) அவர்கள் சமமாக இருந்தால், அவர்களில் முந்தி ஹிஜ்ரத் செய்தவர் அவர்களுக்குத் தொழுகை நடத்த வேண்டும். ஹிஜ்ரத்திலும் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், அவர்களில் வயதில் பெரியவர் அவர்களுக்குத் தொழுகை நடத்த வேண்டும்" என்று உள்ளது.

349

وعنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يمسح مناكبنا في الصلاة ويقول: استووا ولا تختلفوا، فتختلف قلوبكم، ليلني منكم أولو الأحلام والنهى، ثم الذين يلونهم ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் எங்களது தோள்களைத் தடவி(ச் சரிசெய்து)க் கூறுவார்கள்: "சமமாக நில்லுங்கள்; (வரிசைகளில்) முன்னும் பின்னுமாக ஆகிவிடாதீர்கள்; அவ்வாறாயின் உங்கள் இதயங்களும் மாறுபட்டுவிடும். உங்களில் பருவ வயதை அடைந்தவர்களும் அறிவுடையோரும் என்னை அடுத்து நிற்கட்டும்; பிறகு அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் (அதாவது, வயது, அறிவு அல்லது இஸ்லாத்தில் முந்தியது போன்ற தகுதிகளில் அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் நிற்கட்டும்)."

350

وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ليلني منكم أولو الأحلام والنهى، ثم الذين يلونهم" ثلاثًا "وإياكم وهيشات الأسوق" ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் பருவ வயதை அடைந்தவர்களும், அறிவுடையவர்களும் (தொழுகையில் முதல் வரிசையில்) எனக்கு அருகில் நிற்கட்டும்; பிறகு, அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் (நிற்கட்டும்)." இதை அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள். "மேலும், சந்தைகளின் இரைச்சல்களைப் போன்று (பள்ளிவாசலில்) கூச்சலிடுவதை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்."

351

وعن أبي يحيى وقيل: أبي محمد سهل بن أبي حَثْمة -بفتح الحاء المهملة وإسكان الثاء المثلثة -الأنصاري رضي الله عنه قال: انطلق عبد الله ابن سهل ومحيصة بن مسعود إلى خيبر وهي صلح، فتفرقا، فأتى محيصة إلى عبد الله بن سهل وهو يتشحط في دمه قتيلاً، فدفنه، ثم قدم المدينة فانطلق عبد الرحمن بن سهل ومحيصة وحويصة ابنا مسعود إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فذهب عبد الرحمن يتكلم فقال: "كبر كبر" وهو أحدث القوم، فسكت، فتكلما فقال: "أتحلفون وتستحقون قاتلكم؟ وذكر تمام الحديث. ((متفق عليه)).

அபூ யஹ்யா (அல்லது அபூ முஹம்மத் என்று சொல்லப்படுகிறது) ஸஹ்ல் பின் அபீ ஹத்மா அல்அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹ்ல் மற்றும் முஹய்யிஸா பின் மஸ்ஊத் ஆகியோர் கைபருக்குச் சென்றனர். (அப்போது) அது சமாதான உடன்படிக்கையின் கீழ் இருந்தது. அங்கு இருவரும் பிரிந்து சென்றனர். பின்னர் முஹய்யிஸா, அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹ்லிடம் வந்தபோது, அவர் கொல்லப்பட்டுத் தனது இரத்தத்தில் உழன்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டார். உடனே அவரை அடக்கம் செய்தார். பிறகு மதீனா திரும்பினார்.

பின்னர் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸஹ்ல் (கொல்லப்பட்ட அப்துல்லாஹ்வின் சகோதரர்), முஹய்யிஸா மற்றும் ஹுவய்யிஸா (மஸ்ஊத் அவர்களின் புதல்வர்கள்) ஆகியோர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றனர். அப்துர் ரஹ்மான் பேசத் தொடங்கினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "பெரியவரை முற்படுத்துங்கள்! பெரியவரை முற்படுத்துங்கள்!" என்று கூறினார்கள். அவர்தான் கூட்டத்தாரில் மிகச்சிறியவராக இருந்தார். எனவே அவர் மவுனமானார். (பின்னர்) அவ்விருவரும் (முஹய்யிஸாவும், ஹுவய்யிஸாவும்) பேசினர்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் சத்தியம் செய்து, உங்கள் கொலையாளிக்குரிய பாத்தியதையை (பழிவாங்கும் உரிமையையோ அல்லது இரத்தப் பணத்தையோ) கோருகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். மேலும் அறிவிப்பாளர் ஹதீஸின் மீதமுள்ள பகுதியைக் குறிப்பிட்டார்.

352

وعن جابر رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يجمع بين الرجلين من قتلى أحد يعني في القبر، ثم يقول: أيهما أكثر أخذاً للقرآن؟" فإذا أشير له إلى أحدهما قدمه في اللحد. ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் உஹுத் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களில் இருவரை (ஒரே) கல்லறையில் ஒன்று சேர்ப்பார்கள். பிறகு, "இவ்விருவரில் குர்ஆனை அதிகம் மனனம் செய்தவர் யார்?" என்று கேட்பார்கள். அவ்விருவரில் ஒருவர் சுட்டிக்காட்டப்பட்டால், அவரை 'லஹத்'தில் முற்படுத்துவார்கள். (புகாரி அறிவித்தார்.)

353

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أراني في المنام أتسوك بسواك، فجاءني رجلان، أحدهما أكبر من الآخر، فناولت السواك الأصغر، فقيل لي: كبر، فدفعته إلى الأكبر منهما ((رواه مسلم والبخاري تعليقًا)).

அப்துல்லாஹ் பின் 'உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் எனது கனவில் ஒரு மிஸ்வாக்கால் எனது பல்லைத் துலக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அப்போது என்னிடம் இரண்டு மனிதர்கள் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை விட வயதில் மூத்தவராக இருந்தார். நான் அந்த மிஸ்வாக்கை இளையவரிடம் கொடுத்தேன். ஆனால், (அதை மூத்தவருக்குக் கொடுக்குமாறு) 'மூத்தவருக்கு முன்னுரிமை கொடுங்கள்' என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. நானும் அவ்வாறே (அதை மூத்தவரிடம்) கொடுத்தேன்".

(இதை) முஸ்லிம் மற்றும் புகாரி (தமது நூலில் தொங்கு அறிவிப்பாக - تعليقًا) பதிவு செய்துள்ளனர்.

354

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن من إجلال الله تعالى إكرام ذي الشيبة المسلم، وحامل القرآن غير الغالي فيه، والجافي عنه وإكرام ذي السلطان المقسط ((حديث حسن رواه أبو داود)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வை கண்ணியப்படுத்துவதிலும் (மரியாதை செய்வதிலும், பெருமைப்படுத்துவதிலும்) அடங்கியுள்ளவை: (இஸ்லாத்தில்) நரைத்த முடியுடைய முஸ்லிமை (அதாவது, வயதில் மூத்த முஸ்லிமை) கண்ணியப்படுத்துவதும், குர்ஆனில் வரம்பு மீறாமலும் (அதன் சட்டங்களை மிகைப்படுத்தாமலும்) அதைப் புறக்கணிக்காமலும் (அதன் போதனைகளை விட்டு விலகாமலும்) இருக்கும் குர்ஆனைச் சுமப்பவரைக் (அதாவது,

குர்ஆனை மனனம் செய்து, அதன்படி செயல்படுபவரைக்) கண்ணியப்படுத்துவதும், நீதியான ஆட்சியாளரைக் (அதாவது, நீதியுடன் ஆட்சி செய்பவரைக்) கண்ணியப்படுத்துவதும் ஆகும்."

(நூல்: அபூதாவூத், இது ஹஸன் எனும் தரத்திலானது)

355

وعن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده رضي الله عنهم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس منا من لم يرحم صغيرنا، ويعرف شرف كبيرنا ((حديث صحيح رواه أبو داود والترمذي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح)).

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் (ரழி) அவர்கள், தமது தந்தை வாயிலாக, அவர் தமது பாட்டனார் வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்மில் சிறியவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டாதவரும், நமது பெரியவர்களுக்குரிய கண்ணியத்தை அங்கீகரிக்காதவரும் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர்."

356

وعن ميمون بن أبي شبيب رحمه الله أن عائشة رضي الله عنه الإمام مر بها سائل، فأعطته كسرة، ومر بها رجل عليه ثياب وهيئة، فأقعدته، فأكل فقيل لها في ذلك: ؟ فقالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أنزلوا الناس منازلهم ((رواه أبو داود)). لكن قال ميمون لم يدرك عائشة.

மைமூன் பின் அபூ ஷபீப் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்களைக் கடந்து ஒரு யாசகர் சென்றார்; அவர்கள் அவருக்கு ஒரு துண்டு (ரொட்டி) கொடுத்தார்கள். பிறகு (நல்ல) ஆடையுடனும் தோற்றத்துடனும் ஒருவர் அவர்களைக் கடந்து சென்றார்; அவரை அவர்கள் அமரவைத்து, உண்ணச் செய்தார்கள். இது குறித்து அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: " 'மக்களை அவர்களின் தகுதிக்கேற்ப நடத்துங்கள்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்". (நூல்: அபூ தாவூத்) குறிப்பு: மைமூன் (என்பவர்) ஆயிஷா (ரழி) அவர்களைச் சந்திக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

357

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قدم عيينة بن حصن، فنزل على ابن أخيه الحر بن قيس، وكان من النفر الذين يدنيهم عمر رضي الله عنه، وكان القراء أصحاب مجلس عمر ومشاورته، كهولاً كانوا أو شباناً، فقال عيينة لابن أخيه: يا ابن أخي لك وجه عند هذا الأمير، فاستأذن لي عليه، فاستأذن له، فأذن له عمر رضي الله عنه، فلما دخل: قال هي يا ابن الخطاب: فوالله ما تعطينا الجزل، ولا تحكم فينا بالعدل، فغضب عمر رضي الله عنه حتى هم أن يوقع به، فقال له الحر: يا أمير المؤمنين إن الله تعالى قال لنبيه صلى الله عليه وسلم {خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين} وإن هذا من الجاهلين. والله ما جاوزها عمر حين تلاها عليه، وكان وقافاً عند كتاب الله تعالى. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உயைனா பின் ஹிஸ்ன் (மதீனாவிற்கு) வந்து, தனது சகோதரர் மகன் அல்-ஹுர்ர் பின் கைஸ் அவர்களிடம் தங்கினார். அல்-ஹுர்ர் அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்களில் ஒருவராகவும், (உமரின்) சபையின் மற்றும் ஆலோசனையின் தோழர்களாகவும் இருந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்களின் அவையில் குர்ஆனை நன்கு கற்றவர்கள் (குர்ராக்கள்) - அவர்கள் முதியவர்களோ அல்லது இளைஞர்களோ - ஆலோசகர்களாக இருந்தனர்.

உயைனா தனது சகோதரர் மகனிடம், "என் சகோதரர் மகனே! உமக்கு இந்தத் தலைவரிடம் (உமரிடம்) நன்மதிப்பு உள்ளது. எனவே, நான் அவரைச் சந்திக்க அனுமதி பெற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டார். அல்-ஹுர்ர் அவர்கள் (உமரிடம்) அனுமதி கேட்க, உமர் (ரழி) அவர்களும் அனுமதி வழங்கினார்கள்.

உயைனா உள்ளே சென்றதும், "ஹி! கத்தாபின் மகனே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீர் எங்களுக்குப் போதியளவு (செல்வத்தை) வாரி வழங்குவதுமில்லை; எங்களுக்கிடையே நீதியுடன் தீர்ப்பளிப்பதுமில்லை" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டு உமர் (ரழி) அவர்கள் கோபமடைந்து, அவரைத் தண்டிக்க முற்பட்டார்கள். அப்போது அல்-ஹுர்ர் அவர்கள், "அமீருல் மூமினீன் அவர்களே! அல்லாஹுத் தஆலா தனது நபி (ஸல்) அவர்களிடம்,

'குதில் அஃப்வ வஃமுர் பில்-உர்ஃபி வ அஃரிள் அனில் ஜாஹிலீன்'

(நபியே! மன்னிப்பைக் கடைப்பிடிப்பீராக! நன்மையானதை ஏவுவீராக! அறிவீனர்களைப் புறக்கணிப்பீராக!) - (அல்குர்ஆன் 7:199)

என்று கூறியுள்ளான். நிச்சயமாக இவர் அறிவீனர்களில் ஒருவர்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்-ஹுர்ர் அவர்கள் இவ்வசனத்தை ஓதிக் காட்டியதும், உமர் (ரழி) அவர்கள் (அதைத் தாண்டிச் செல்லாமல்) அவ்விடத்திலேயே நின்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் வேதத்திற்கு (கட்டளைக்கு) முழுமையாகக் கட்டுப்படுபவராக இருந்தார்கள்.

358

وعن أبي سعيد سمرة بن جندب رضي الله عنه قال: لقد كنت على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم غلامًا، فكنت أحفظ عنه، فما يمنعني من القول إلا أن ههنا رجالاً أسن مني. ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் ஸமுரா இப்னு ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு சிறுவனாக இருந்தேன். மேலும், நான் அவர்களிடமிருந்து (ஹதீஸ்களை) மனனம் செய்வேன். ஆனால், என்னை விட வயதில் மூத்தவர்கள் இங்கு இருந்ததால், (அவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கும் விதமாக) நான் (அவர் கூறியவற்றை) அறிவிப்பதில்லை.

359

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما أكرم شاب شيخًا لسنه إلى قيض الله له من يكرمه عند سنه ((رواه الترمذي وقال: حديث غريب)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எந்த ஒரு இளைஞனும் ஒரு முதியவரை அவரது வயதுக்காக கண்ணியப்படுத்தினால், (நிச்சயமாக) அவனது முதுமைக் காலத்தில் அவனைக் கண்ணியப்படுத்துவதற்காக அல்லாஹ் ஒருவரை நியமிக்கிறான்."
(இதை) திர்மிதி அறிவித்து, இது 'ஹதீஸ் ஃகரீப்' (அறிவிப்பாளர் தொடரில் தனித்தன்மை வாய்ந்தது) என்று கூறினார்கள்.

-باب زيارة أهل الخير ومجالستهم وصحبتهم ومحبتهم وطلب زيارتهم والدعاء منهم وزيارة المواضع الفاضلة

நல்லோர்களைச் சந்தித்தல், அவர்களுடன் அமர்ந்து பேசுதல், அவர்களுடன் நட்பு பாராட்டுதல், அவர்களை நேசித்தல், அவர்களைச் சந்திக்க வருமாறு வேண்டுதல், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு கோருதல் மற்றும் சிறப்புமிக்க இடங்களுக்குச் சென்று வருதல்.

360

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال أبو بكر لعمر رضي الله عنهما بعد وفاة رسول الله صلى الله عليه وسلم: انطلق بنا إلى أم أيمن رضي الله عنها نزورها كما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يزورها فلما انتهيا إليها، بكت، فقالا لها، ما يبكيك أما تعلمين أن ما عند الله خير لرسول الله صلى الله عليه وسلم؟ فقالت: إني لا أبكي إني لا أعلم أن ما عند الله تعالى خير لرسول الله صلى الله عليه وسلم، ولكن أبكي أن الوحي قد انقطع من السماء، فهيجتهما على البكاء، فجعلا يبكيان معها. ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடம், “வாருங்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு அய்மன் (ரழி) அவர்களைச் சந்திப்பது போன்று, நாமும் அவரைச் சந்திப்போம்” என்று கூறினார்கள். அவர்கள் இருவரும் அவரிடம் சென்றபோது, அவர் அழுதார்கள். அவ்விருவரும் அவரிடம், “உங்களை அழவைப்பது எது? அல்லாஹ்விடம் இருப்பது அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு (ஸல்) மிகவும் சிறந்தது என்பதை தாங்கள் அறியவில்லையா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், “அல்லாஹ்விடம் இருப்பது அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு (ஸல்) மிகவும் சிறந்தது என்பதை நான் அறியாதவள் என்பதால் நான் அழவில்லை; மாறாக, வானிலிருந்து வஹீ (இறைச்செய்தி) வருவது நின்றுவிட்டதே என்பதற்காகவே நான் அழுகிறேன்” என்று கூறினார். இது அவர்கள் இருவரையும் அழவைத்தது; அவர்களும் அவருடன் சேர்ந்து அழலானார்கள்.

361

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: أن رجلاً زار أخا له في قرية أخرى، فأرصد الله تعالى على مدرجته ملكًا، فلما أتى عليه قال: أين تريد؟ قال: أريد أخًا لي في هذه القرية. قال: هل لك عليه من نعمة تربها عليه؟ قال: لا غير أني أحببت في الله تعالى، قال: فإني رسول الله إليك بأن الله قد أحبك كما أحببته فيه" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் மற்றொரு ஊரிலுள்ள தனது சகோதரரைச் சந்திக்கச் சென்றார். அல்லாஹ் அவருடைய பாதையில் ஒரு வானவரை நியமித்தான். அந்த மனிதர் அவ்வானவரிடம் வந்தபோது, அவ்வானவர், 'நீர் எங்கு செல்ல நாடுகிறீர்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'இந்த ஊரிலுள்ள எனது சகோதரர் ஒருவரை(ச் சந்திக்க) நாடுகிறேன்' என்று கூறினார்.

அவ்வானவர், 'அவர் மீது நீர் வளர்க்கும் ஏதேனும் ஒரு உபகாரம் (அல்லது அவரிடமிருந்து நீர் எதிர்பார்க்கும் பிரதிபலன்) உண்டா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், 'இல்லை; உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வுக்காக நான் அவரை நேசிக்கிறேன் என்பதைத் தவிர (வேறு காரணமில்லை)' என்றார். அதற்கு அவ்வானவர், 'நீர் உம்முடைய சகோதரரை அல்லாஹ்வுக்காக நேசித்தது போலவே, அல்லாஹ்வும் உம்மை நேசிக்கிறான் என்பதை உமக்கு அறிவிப்பதற்காக (அனுப்பப்பட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் நான்' என்று கூறினார்."

362

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من عاد مريضًا أو زار أخًا له في الله، ناداه منادٍ، بأن طبت، وطاب ممشاك، وتبوأت من الجنة منزلاً ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن، وفي بعض النسخ غريب)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒரு நோயாளியை நலம் விசாரிக்கிறாரோ அல்லது அல்லாஹ்வுக்காகத் தன் சகோதரரைச் சந்திக்கிறாரோ, அவரை ஓர் அழைப்பாளர் (வானவர்) அழைத்து, 'நீர் பாக்கியம் பெற்றீர் (தூய்மையானீர்); உமது நடையும் பாக்கியம் பெற்றது; நீர் சுவனத்தில் ஓர் இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டீர்' என்று கூறுவார்."
(நூல்: திர்மிதீ, இமாம் திர்மிதீ அவர்கள் இதை 'ஹஸன்' என்று கூறியுள்ளார்கள், மேலும் சில பிரதிகளில் 'கரீப்' என்றும் உள்ளது.)

363

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إنما مثل الجليس الصالح وجليس السوء، كحامل المسك، ونافخ الكير، فحامل المسك، إما أن يحذيك، وإما أن تبتاع منه، وإما أن تجد منه ريحًا طيبة، ونافخ الكير، إما أن يحرق ثيابك، وإما أن تجد منه

ريحًا منتنة ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நல்ல நண்பருக்கும் தீய நண்பருக்குமான உவமை, கஸ்தூரி வைத்திருப்பவர் மற்றும் (கொல்லனின்) உலைத் துருத்தியை ஊதுபவர் போன்றதாகும். கஸ்தூரி வைத்திருப்பவர், ஒன்று அவர் உமக்கு (அதை) அன்பளிப்பாகத் தருவார்; அல்லது நீர் அவரிடமிருந்து (அதை) விலைக்கு வாங்குவீர்; அல்லது அவரிடமிருந்து நறுமணத்தையாவது நீர் நுகர்வீர். உலைத் துருத்தியை ஊதுபவரோ, ஒன்று அவர் உமது ஆடையை எரித்துவிடுவார்; அல்லது அவரிடமிருந்து நீர் துர்நாற்றத்தை நுகர்வீர்."

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

364

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تنكح المرأة لأربع: لمالها، ولحسبها، ولجمالها، ولدينها، فاظفر بذات الدين تربت يداك ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு பெண் நான்கு விடயங்களுக்காக மணமுடிக்கப்படுகிறாள்: அவளது செல்வத்திற்காக, அவளது வம்சத்திற்காக, அவளது அழகிற்காக, அவளது மார்க்கப் பற்றுக்காக. ஆகவே, மார்க்கப் பற்றுடையவளைத் தேர்ந்தெடுத்து வெற்றி பெறுவீராக; (அவ்வாறு செய்தால்) நீர் பெரும் பாக்கியம் பெறுவீர்."

365

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم لجبريل: ما يمنعك أن تزورنا أكثر مما تزورنا؟" فنزلت: { وما نتنزل إلا بأمر ربك له ما بين أيدينا وما خلفنا وما بين ذلك } ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களிடம், "நீங்கள் எங்களை (தற்போது) சந்திப்பதை விட அதிகமாக எங்களைச் சந்திப்பதைத் தடுப்பது எது?" என்று கேட்டார்கள். அப்போது (பின்வரும்) இறைவசனம் அருளப்பட்டது:

"{வமா நதனஸ்ஸலு இல்லா பிஅம்ரி ரப்பிக லஹு மா பைன ஐதீனா வமா

கல்பனா வமா பைன தாலிக}"

(பொருள்: "(வானவர்களாகிய) நாங்கள் உமது ரப்பின் கட்டளையின்றி இறங்குவதில்லை. எங்களுக்கு முன்னிருப்பதும், எங்களுக்குப் பின்னிருப்பதும், அவ்விரண்டிற்கும் இடையிலிருப்பதும் அவனுக்கே உரியது.") (திருக்குர்ஆன் 19:64) (இதை புகாரி அறிவித்தார்.)

366

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تصاحب إلا مؤمنا، ولا يأكل طعامك إلا تقي.

((رواه أبو داود، والترمذي بإسناد لا بأس به)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் ஒரு முஃமினை (நம்பிக்கையாளரை) மட்டுமே தோழராக ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள்; இறையச்சமுள்ளவர் மட்டுமே உங்கள் உணவை உண்ணட்டும்".

367

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الرجل على دين خليله، فلينظر أحدكم من يخالل.

((رواه أبو داود، والترمذي بإسناد صحيح، وقال الترمذي: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் தன் நண்பரின் மார்க்கத்தின் (வழிமுறை, குணம், பழக்கவழக்கங்கள்) மீதுதான் இருப்பார். ஆகவே, உங்களில் ஒருவர், தாம் யாரை நண்பராக்கிக் கொள்கிறார் என்பதை கவனித்துப் பார்க்கட்டும்”.

368

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "المرء مع من أحب" ((متفق عليه)).

وفي رواية قال: قيل للنبي صلى الله عليه وسلم: الرجل يحب القوم ولما يلحق بهم؟ قال:

"المرء مع من أحب".

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர், தாம் நேசிப்பவருடனேயே (மறுமையில்) இருப்பார்”.

மற்றொரு அறிவிப்பில் வருகிறது: நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “ஒருவர் ஒரு கூட்டத்தினரை நேசிக்கிறார்; ஆனால், அவர்களை அவர் (அவர்களின் செயல்களில்) சென்றடையவில்லை?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “ஒருவர், தாம் நேசிப்பவருடனேயே (மறுமையில்) இருப்பார்” என்று கூறினார்கள்.

369

وعن أنس رضي الله عنه أن أعرابيًا قال لرسول الله صلى الله عليه وسلم: متى الساعة؟ قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما أعددت لها؟" قال: حب الله ورسوله قال: "أنت مع من أحببت" ((متفق عليه)) وهذا لفظ مسلم.

وفي رواية لهما: ما أعددت لها من كثير صوم، ولا صلاة، ولا صدقة ولكني أحب الله ورسوله.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு கிராமவாசி (பாலைவனவாசி) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "மறுமை நாள் எப்போது?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(அதற்காக) நீர் என்ன தயார் செய்து வைத்துள்ளீர்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிப்பதே" என்றார். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் யாரை நேசித்தீரோ அவருடன் நீர் இருப்பீர்" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்.)

அவர்களிருவரின் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) மற்றொரு அறிவிப்பில்: "(மறுமைக்காக) நான் அதிகமான நோன்பு, தொழுகை, தர்மம் ஆகியவற்றைத் தயார் செய்யவில்லை; ஆனால் நான் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிக்கிறேன்" என்று உள்ளது.

370

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله كيف تقول في رجل أحب قومًا ولم يلحق بهم؟ فقال رسول الله صلى الله عليه

وسلم: المرء مع من أحب ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு மனிதர், சிலரை நேசிக்கிறார்; ஆனால், அவர்களின் தகுதியை (அவர்களின் நற்செயல்கள் அல்லது அந்தஸ்து) அவர் அடையவில்லை. அவரைப் பற்றி தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒருவர், தான் யாரை நேசிக்கிறாரோ அவருடனேயே (மறுமையில்) இருப்பார்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

371

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "الناس معادن كمعادن الذهب والفضة، خيارهم في الجاهلية خيارهم في الإسلام إذا فقهوا، والأرواح جنود مجندة، فما تعارف منها ائتلف، وما تناكر منها اختلف" ((رواه مسلم؟)).
((وروى البخاري)) قوله: "الأرواح" من رواية عائشة رضي الله عنها

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிச் சுரங்கங்களைப் போன்றவர்கள்; அவர்களில் ஜாஹிலிய்யா (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய அறியாமைக் காலம்) காலத்தில் சிறந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், மார்க்க ஞானம் பெற்றால் இஸ்லாத்திலும் சிறந்தவர்கள் ஆவார்கள். மேலும், ஆன்மாக்கள் ஒன்று திரட்டப்பட்ட படைவீரர்களைப் போன்றவை; அவற்றில் (ஒன்றுக்கொன்று) அறிமுகமானவை ஒன்றிவிடுகின்றன; அறிமுகம் இல்லாதவை வேறுபட்டுவிடுகின்றன".

(நூல்: முஸ்லிம்)

மேலும் புகாரீ (ரஹ்) அவர்கள், "ஆன்மாக்கள்" எனும் (பிற்பகுதி) கூற்றை ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

372

وعن أُسَير بن عمرو ويقال: ابن جابر وهو "بضم الهمزة وفتح السين المهملة" قال: كان عمر بن الخطاب إذا أتى عليه أمداد أهل اليمن سألهم: أفيكم أويس بن عامر؟ حتى أتى على أويس رضي الله عنه، فقال له: أنت أويس بن عامر؟ قال: نعم، قال: من مراد ثم من قرن؟

قال: نعم قال: فكان بك برص، فبرأت منه إلا موضع درهم؟ قال نعم قال: لك والدة؟ قال: نعم، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "يأتي عليكم أويس بن عامر مع أمداد أهل اليمن من مراد، ثم من قرن كان به برص، فبرأ منه إلا موضع درهم، له والدة هو بها بر لو أقسم على الله لأبره، فإن استطعت أن يستغفر لك فافعل" فاستغفر لي فاستغفر له. فقال له عمر: أين تريد؟ قال: الكوفة، قال: ألا أكتب لك إلى عاملها؟ قال: أكون في غبراء الناس أحب إلي، فلما كان من العام المقبل حج رجل من أشرافهم، فوافق عمر، فسأله عن أويس، فقال: تركته رث البيت قليل المتاع، قال: سمعت رسول الله يقول: يأتي عليكم أويس بن عامر مع أمداد من أهل اليمن من مراد، ثم من قرن، كان به برص فبرأ منه إلا موضع درهم، له والدة هو بها بر لو أقسم على الله لأبره، فإن استطعت أن يستغفر لك: فافعل، فأتى أويسًا، فقال استغفر لي قال: أنت أحدث عهدًا بسفر صالح، فاستغفر لي. قال: لقيت عمر؟ قال: نعم، فاستغفر له، ففطن له الناس، فانطلق على وجهه. ((رواه مسلم)).

وفي رواية لمسلم أيضًا عن أُسير بن جابر رضي الله عنه أن أهل الكوفة وفدوا على عمر رضي الله عنه، وفيهم رجل ممن كان يسخر بأويس، فقال عمر: هل هاهنا أحد من القرنين؟ فجاء ذلك الرجل، فقال عمر: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قد قال: "إن رجلا يأتيكم من اليمن يقال له: أويس، لا يدع باليمن غير أم له، قد كان به بياض فدعا الله تعالى، فأذهبه إلا موضع الدينار أو الدرهم، فمن لقيه منكم، فليستغفر لكم".

وفي رواية له عن عمر رضي الله عنه قال: "إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن خير التابعين رجل يقال له: أويس: وله والدة وكان به بياض، فمروه، فليستغفر لكم".

உஸைர் பின் அம்ர் (இப்னு ஜாபிர்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்களிடம் யமனிலிருந்து (வரும்) உதவிப் படைகள் (அல்லது குழுக்கள்) வரும்போதெல்லாம், "உங்களில் உவைஸ் பின் ஆமிர் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்பார்கள். இறுதியில் (ஒருமுறை) அவர் உவைஸ் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தார்கள். அவரிடம், "நீங்கள்தான் உவைஸ் பின் ஆமிரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்" என்றார். "முராத் கோத்திரத்தின் கரண் கிளையைச் சேர்ந்தவரா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், "ஆம்" என்றார். "உங்களுக்கு வெண்குஷ்டம் இருந்து, ஒரு திர்ஹம் அளவுள்ள இடத்தைத் தவிர மற்றவை குணமாகிவிட்டதா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்" என்றார். "உங்களுக்குத் தாயார் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்" என்றார்.

பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டுள்ளேன்: 'யமன் நாட்டு உதவிப் படைகளுடன் (அல்லது குழுக்களுடன்) உவைஸ் பின் ஆமிர் உங்களிடம் வருவார். அவர் முராத் கோத்திரத்தின் கரண் கிளையைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு வெண்குஷ்டம் இருந்திருக்கும்; ஒரு திர்ஹம் அளவுள்ள இடத்தைத் தவிர மற்றவை குணமாகியிருக்கும். அவருக்கு ஒரு தாய் இருக்கிறார்; அவர் அவரிடம் மிகுந்த கடமை உணர்வுடன் (பணிவிடை செய்பவராக) இருப்பார். அவர் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு எதையேனும் கூறினால், அல்லாஹ் அதை நிறைவேற்றி வைப்பான். உமக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுமாறு அவரிடம் கேட்க முடிந்தால், அவ்வாறே செய்வீராக!'" எனவே, எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள்.

உவைஸ் (ரழி) அவருக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடினார்கள். பிறகு உமர் (ரழி) அவர்கள், "தாங்கள் எங்கு செல்ல விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "கூஃபாவிற்கு" என்றார். "அதன் ஆளுநருக்கு உங்களுக்காக நான் (பரிந்துரை) கடிதம் எழுதட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எளிய மக்களுடன் (அடையாளம் தெரியாமல்) இருப்பதே எனக்கு விருப்பமானது" என்று கூறினார்.

அடுத்த ஆண்டு, அவர்களின் (கூஃபாவாசிகள்) மேன்மக்களில் ஒருவர் ஹஜ் செய்துவிட்டு உமர் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரிடம் உவைஸ் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் அவரைப் பாழடைந்த வீட்டில், மிகக் குறைவான உடைமைகளுடன் விட்டு வந்தேன்" என்றார்.

அதற்கு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டுள்ளேன்: 'யமன் நாட்டு உதவிப் படைகளுடன் (அல்லது குழுக்களுடன்) உவைஸ் பின் ஆமிர் உங்களிடம் வருவார். அவர் முராத் கோத்திரத்தின் கரண் கிளையைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு வெண்குஷ்டம் இருந்திருக்கும்; ஒரு திர்ஹம் அளவுள்ள இடத்தைத் தவிர மற்றவை குணமாகியிருக்கும். அவருக்கு ஒரு தாய் இருக்கிறார்; அவர் அவரிடம் மிகுந்த கடமை உணர்வுடன் நடப்பவர். அவர் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு எதையேனும் கூறினால், அல்லாஹ் அதை நிறைவேற்றி வைப்பான். அவரிடம் சென்று உமக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுமாறு கேட்க முடிந்தால், அவ்வாறே செய்வீராக!'"

எனவே அந்த மனிதர் உவைஸ் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள்" என்றார். அதற்கு உவைஸ் (ரழி), "நீங்கள் இப்போதுதான் ஒரு நன்மையான பயணத்திலிருந்து (ஹஜ்ஜிலிருந்து) திரும்பியுள்ளீர்கள். நீங்கள்தான் எனக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேட வேண்டும். உமரைச் சந்தித்தீர்களா?" என்று கேட்டார். அந்த மனிதர் "ஆம்"

என்றார். ஆகவே உவைஸ் (ரழி) அவருக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடினார்கள். இதன் மூலம் மக்கள் அவரின் (உவைஸின்) சிறப்பை அறிந்துகொண்டனர். உடனே அவர் அங்கிருந்து (அடையாளம் தெரியாமல்) சென்றுவிட்டார்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உஸைர் பின் ஜாபிர் (ரழி) வழியாக வரும் மற்றுமொரு அறிவிப்பில்:
கூஃபாவிலிருந்து ஒரு தூதுக்குழு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தது. அவர்களில் உவைஸ் (ரழி) அவர்களைக் கேலி செய்து வந்த ஒரு மனிதரும் இருந்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள், "இங்கே கரண் கிளையைச் சார்ந்தவர் எவரேனும் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். உடனே அந்த மனிதர் வந்தார். உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யமனிலிருந்து உவைஸ் என்று அழைக்கப்படும் ஒருவர் உங்களிடம் வருவார். யமனில் தன் தாயைத் தவிர வேறு யாரையும் அவர் விட்டு வரவில்லை. அவருக்கு வெண்மை (நோய்) இருந்தது. அவர் அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்தார். அல்லாஹ் ஒரு தீனார் அல்லது ஒரு திர்ஹம் அளவுள்ள இடத்தைத் தவிர மற்றதை நீக்கிவிட்டான். உங்களில் யார் அவரைச் சந்திக்கிறாரோ, அவர் உங்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடட்டும்'."

மற்றொரு அறிவிப்பில் உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல நான் கேட்டுள்ளேன்: 'திண்ணமாக, தாபியீன்களில் சிறந்தவர் உவைஸ் எனப்படும் ஒரு மனிதர் ஆவார். அவருக்கு ஒரு தாய் இருப்பார். மேலும் அவருக்கு வெண்மை (நோய்) இருந்தது. அவரிடம் சென்று, உங்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுமாறு சொல்லுங்கள்'."

373

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: استأذنت النبي صلى الله عليه وسلم في العمرة، فأذن لي، وقال: "لا تنسنا يا أخي من دعائك" فقال كلمة ما يسرني أن لي بها الدنيا.
وفي رواية قال: "أشركنا يا أخي في دعائك".
حديث صحيح ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் உம்ரா செய்ய நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டேன். அவர்கள் எனக்கு அனுமதியளித்து, "என் அருமைச் சகோதரரே! உங்களது பிரார்த்தனையில் (துஆவில்) எங்களையும் மறந்துவிடாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். (இதைக் குறிப்பிட்ட உமர் (ரழி) அவர்கள்), "அவர்கள் கூறிய

அந்த ஒரு வார்த்தைக்குப் பகரமாக, இவ்வுலகமே எனக்குக் கிடைத்தாலும் அது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "என் அருமைச் சகோதரரே! உங்களது பிரார்த்தனையில் எங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

இது ஸஹீஹான ஹதீஸாகும். (இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதி இதனை 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார்).

374

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يزور قباء راكبًا وماشيًا، فيصلي فيه ركعتين، ((متفق عليه)).

وفي رواية: كان النبي صلى الله عليه وسلم يأتي مسجد قباء كل سبت راكبًا وماشيًا وكان ابن عمر يفعله.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் குபாவிற்கு வாகனத்தில் ஏறியோ அல்லது நடந்தோ சென்று வருவார்கள். மேலும் அங்குள்ள மஸ்ஜிதில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் வருவதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் (அதாவது, வாரந்தோறும் சனிக்கிழமை அன்று) குபாவில் உள்ள மஸ்ஜிதுக்கு வாகனத்தில் ஏறியோ அல்லது நடந்தோ சென்று வருவார்கள். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறே செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

- باب فضل الحب في الله والحث عليه وإعلام الرجل من يحبه أنه يحبه، وماذا يقول له إذا أعلمه

அல்லாஹ்வுக்காக உண்மையான அன்பு கொள்வதன் சிறப்பும் ஒழுக்கமும்

375

وعن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ثلاث من كن فيه وجد بهن

حلاوة الإيمان: أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما، وأن يحب المرء لا يحبه إلا لله، وأن يكره أن يعود في الكفر بعد أن أنقذه الله منه، كما يكره أن يقذف في النار ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“மூன்று தன்மைகள் யாரிடம் உள்ளனவோ, அவர் அவற்றின் மூலம் ஈமானின் சுவையை அடைந்துகொள்வார்: அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் மற்றெல்லாவற்றையும் விட அவருக்கு மிக நேசத்திற்குரியவர்களாக ஆவது; ஒருவரை அல்லாஹ்வுக்காக மட்டுமே அவர் நேசிப்பது; (நரக) நெருப்பில் வீசப்படுவதை வெறுப்பதைப் போன்றே, இறைமறுப்பிலிருந்து அல்லாஹ் தன்னைக் காப்பாற்றிய பிறகு மீண்டும் அந்த இறைமறுப்பிற்குத் திரும்புவதை வெறுப்பது.”

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

376

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله: إمام عادل، وشاب نشأ في عبادة الله عز وجل، ورجل قلبه معلق بالمساجد. ورجلان تحابا في الله اجتمعا عليه، وتفرقا عليه، ورجل دعته امرأة ذات حسن وجمال، فقال: إني أخاف الله، ورجل تصدق بصدقة، فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه، ورجل ذكر الله خاليًا ففاضت عيناه ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் நிழலைத் தவிர வேறு நிழல் இல்லாத நாளில், ஏழு பேருக்கு அவன் தனது நிழலில் இடமளிப்பான்: நீதிமிக்க ஆட்சியாளர்; அல்லாஹ்வை வணங்குவதிலேயே வளர்ந்த இளைஞர்; பள்ளிவாசல்களுடன் இதயம் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர்; அல்லாஹ்வுக்காகவே ஒருவருக்கொருவர் நேசித்து, அதற்காகவே ஒன்றுகூடி, அதற்காகவே பிரிந்த இருவர்; அழகும் கவர்ச்சியும் உள்ள ஒரு பெண் (தவறான உறவுக்கு) அழைத்தபோது, 'நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வை அஞ்சுகிறேன்' என்று கூறிய ஒரு மனிதர்; தனது வலது கை செலவிடுவதை இடது கை அறியாதவாறு மறைத்து தர்மம் செய்தவர்; மற்றும் தனிமையில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து கண்கள் கலங்கியவர்."

377

وعنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الله تعالى يقول يوم القيامة أين المتحابون بجلالي؟ اليوم أظلهم في ظلي يوم لا ظل إلا ظلي ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுவான்: 'எனது மகத்துவத்திற்காக பரஸ்பரம் அன்பு கொண்டவர்கள் எங்கே? என்னுடைய நிழலைத் தவிர வேறு நிழலே இல்லாத இன்றைய நாளில், நான் அவர்களுக்கு எனது நிழலில் அடைக்கலம் அளிப்பேன்'."

378

وعنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والذي نفسي بيده لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم: أفشوا السلام بينكم ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் (உண்மையாக) ஈமான் கொள்ளும் வரை சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டீர்கள்; மேலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு கொள்ளும் வரை (முழுமையான) ஈமான் கொண்டவர்களாக ஆக மாட்டீர்கள். நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை அறிவிக்கட்டுமா? அதை நீங்கள் செய்தால், நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு கொள்வீர்கள். உங்களுக்கிடையில் ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள்."

379

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أن رجلاً زار أخاً له في قريةٍ أخرى، فأرصد الله له على مدرجته ملكاً" وذكر الحديث إلى قوله: "إن الله قد أحبك كما أحببته فيه" ((رواه مسلم، وقد سبق بالباب قبله)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் மற்றொரு ஊரில் உள்ள தனது (இறைநம்பிக்கை) சகோதரர் ஒருவரைச் சந்திப்பதற்காகப் புறப்பட்டார். அல்லாஹ் அவருடைய பாதையில் ஒரு வானவரை (கண்காணிப்பவராக) ஏற்படுத்தினான்." பிறகு, "நிச்சயமாக, நீங்கள் அவரை அல்லாஹ்வுக்காக நேசிப்பதைப் போலவே

அல்லாஹ்வும் உங்களை நேசிக்கிறான்'' என்று (வானவர்) கூறுவது வரை (நபி (ஸல்) அவர்கள்) ஹதீஸைக் கூறினார்கள்.

380

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال في الأنصار: لا يحبهم إلا مؤمن، ولا يبغضهم إلا منافق، من أحبهم أحبه الله، ومن أبغضهم أبغضه الله ((متفق عليه)).

அல்-பரா◌ஃ பின் ஆஸிப் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்சாரிகளைப் பற்றி கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் மட்டுமே அவர்களை நேசிப்பார், ஒரு முனாஃபிக் (நயவஞ்சகன்) மட்டுமே அவர்களை வெறுப்பான். அவர்களை நேசிப்பவரை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான், அவர்களை வெறுப்பவரை அல்லாஹ் வெறுக்கிறான்."

381

وعن معاذ رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: قال الله عز وجل: المتحابون في جلالي، لهم منابر من نور يغبطهم النبيون والشهداء. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

முஆத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: "கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'எனது மகிமைக்காக ஒருவரையொருவர் நேசிப்பவர்களுக்கு (மறுமையில்) ஒளியினால் ஆன மேடைகள் இருக்கும்; அவர்களைப் பார்த்து நபிமார்களும் தியாகிகளும் (அவர்கள் நிலையை அடைய) விரும்புவார்கள்'."

382

وعن أبي إدريس الخولاني رحمه الله قال: دخلت مسجد دمشق، فإذا فتًى براق الثنايا وإذا الناس معه، فإذا اختلفوا بشيء، أسندوه إليه، وصدروا عن رأيه، فسألت عنه، فقيل: هذا معاذ بن جبل رضي الله عنه، فلما كان من الغد، هجرت، فوجدته قد سبقني بالتهجير، ووجدته يصلي، فانتظرته حتى قضى صلاته، ثم جئته من قبل وجهه، فسلمت عليه، ثم

قلت: والله إني لأحبك، فقال: آلله؟ فقال: الله، فقال: آلله؟ فقالت: الله، فأخذني بحبوة ردائي، فجبذني إليه، فقال: أبشر، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: قال الله تعالى وجبت محبتي للمتحابين فيَّ، والمتجالسين فيَّ، والمتزاورين فيَّ، والمتباذلين فيَّ حديث صحيح ((رواه مالك في الموطأ بإسناده الصحيح)).

அபூ இத்ரீஸ் அல்கவ்லானீ (ரஹ்) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் திமிஷ்க் (டமாஸ்கஸ்) பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே (முகமலர்ச்சியால்) முன்பற்கள் பிரகாசிக்கக்கூடிய ஓர் இளைஞர் இருந்தார். மக்கள் அவருடன் இருந்தனர். அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டால், அதை அவரிடம் கொண்டு செல்வார்கள்; அவருடைய கருத்தையே ஏற்பார்கள். நான் அவரைப் பற்றி விசாரித்தேன். "இவர்தாம் முஆத் பின் ஜபல் (ரலி)" என்று கூறப்பட்டது.

மறுநாள் நான் (பள்ளிவாசலுக்கு) நேரத்தோடே சென்றேன். ஆனால் எனக்கு முன்பே அவர் அங்கு வந்துவிட்டதை அறிந்தேன். அவர் தொழுது கொண்டிருந்தார். அவர் தொழுது முடிக்கும் வரை நான் காத்திருந்தேன். பிறகு அவருக்கு முன்பக்கமாகச் சென்று அவருக்கு சலாம் கூறினேன். பிறகு, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினேன்.

அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?" என்று கேட்டார்.
நான், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகத்தான்" என்றேன்.
(மீண்டும்) அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?" என்று கேட்டார்.
நான், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகத்தான்" என்றேன்.

உடனே அவர் என் மேலங்கியின் நடுப்பகுதியைப் பிடித்து, தம் பக்கம் என்னை இழுத்து, "நற்செய்தி பெறுவீராக!" என்றார். "ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: 'உயர்வான அல்லாஹ் கூறுகிறான்: எனக்காகவே ஒருவரையொருவர் நேசிப்பவர்களுக்கும், எனக்காகவே ஒன்றுகூடி அமர்பவர்களுக்கும், எனக்காகவே ஒருவரையொருவர் சந்திப்பவர்களுக்கும், எனக்காகவே (தம் செல்வத்தையும் நேரத்தையும்) செலவு செய்பவர்களுக்கும் என் அன்பு உறுதியாகிவிட்டது'".

383

عن أبي كريمة المقداد بن معد يكرب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أحب الرجل أخاه، فليخبره أنه يحبه ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ கரீமா அல்-மிக்தாத் இப்னு மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு மனிதர் தன் சகோதரரை நேசித்தால், தான் அவரை நேசிப்பதாக அவரிடம் கூறிவிடட்டும்" என்று கூறினார்கள்.
இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.
மேலும் திர்மிதி, 'இது ஹஸன் (அழகிய) ஹதீஸ்' என்று கூறியுள்ளார்.

384

وعن معاذ رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، أخذ بيده وقال: يا معاذ، والله إني لأحبك، ثم أوصيك يا معاذ لا تدعن في دبر كل صلاة تقول: اللهم أعني على ذكرك وشكرك، وحسن عبادتك. حديث صحيح، ((رواه أبو داود والنسائي بإسناد صحيح)).

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (எனது) கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கூறினார்கள்: "ஓ முஆத்! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன். பிறகு முஆத்! நான் உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன்; ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்னரும் (அதாவது, ஸலாம் கொடுத்த உடனேயே அல்லது தொழுகையின் பிந்திய திக்ருகளுடன் சேர்த்து) **'அல்லாஹும்ம அஇன்னீ அலா திக்ரிக வ ஷுக்ரிக வ ஹுஸ்னி இபாததிக'** (யா அல்லாஹ்! உன்னை நினைவுகூரவும், உனக்கு நன்றி செலுத்தவும், உன்னை சிறந்த முறையில் வணங்கவும் எனக்கு உதவுவாயாக!) என்று கூறுவதை நீ ஒருபோதும் விட்டுவிடாதே."

385

وعن أنس، رضي الله عنه، أن رجلاً كان عند النبي، صلى الله عليه وسلم، فمر رجل به، فقال: يا رسول الله إني لأحب هذا، فقال له النبي صلى الله عليه وسلم: "أأعلمته؟" قال: لا: قال: "أعلمه" فلحقه، فقال: إني أحبك في الله، فقال: أحبك الله الذي أحببتني له. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தார். அப்போது அவ்வழியாக மற்றொருவர் கடந்து சென்றார். நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக நான் இவரை நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.
நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அவருக்கு (இதை) அறிவித்து விட்டீரா?" என்று

கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்றார்.
nabi (ஸல்) அவர்கள், "அவருக்கு அறிவியும்" என்று கூறினார்கள்.
எனவே, அவர் அந்த மனிதரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, "நிச்சயமாக நான் உங்களை அல்லாஹ்விற்காக நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.
அதற்கு மற்றவர், "அஹப்பக்கல்லாஹுல் லதீ அஹ்பப்தனீ லஹு" (நீர் யாருக்காக என்னை நேசித்தீரோ, அந்த அல்லாஹ் உம்மையும் நேசிப்பானாக!) என்று பதிலளித்தார்.

(இதை அபூதாவூத் ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடரில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்).

- باب علامات حب الله تعالى للعبد والحث على التخلق بها والسعي في تحصيلها.

அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் மீது அல்லாஹ்வுக்கிருக்கும் அன்பின் அடையாளங்கள்; அவற்றை அடைவதற்கு ஆர்வமூட்டப்பட்டு முயற்சி செய்தல்.

386

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله تعالى قال: "من عادلي وليًا، فقد آذنته بالحرب، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إليَّ مما افترضت عليه، وما يزال عبدي يتقرب إليَّ بالنوافل حتى أحبه فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، وإن سألني، أعطيته، ولئن استعاذني، لأعيذنه" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'எனது நேசரை யார் பகைத்துக் கொள்கிறாரோ, அவருடன் நான் போர் பிரகடனம் செய்கிறேன். நான் என் அடியான் மீது கடமையாக்கிய ஒன்றை விட, எனக்கு விருப்பமான வேறெந்த ஒன்றின் மூலமும் என் அடியான் என்னுடன் நெருங்குவதில்லை. மேலும், என் அடியான் கூடுதலான (நஃபிலான) வணக்கங்களால் என் பக்கம் நெருங்கி வந்து கொண்டேயிருப்பான். இறுதியில் நான் அவனை நேசித்து விடுகிறேன். அவ்வாறு நான் அவனை நேசித்துவிடும்போது, அவன் கேட்கின்ற செவியாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் கேட்கும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பேன்); அவன் பார்க்கின்ற பார்வையாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் பார்க்கும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பேன்); அவன்

பற்றுகின்ற கையாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் செயல்படும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பேன்); அவன் நடக்கின்ற காலாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் செல்லும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பேன்). அவன் என்னிடம் கேட்டால், நான் நிச்சயம் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். அவன் என்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினால், நான் நிச்சயம் அவனுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பேன்'."

அல்-புகாரி

387

وعنه عن النبي، صلى الله عليه وسلم، قال: "إذا أحب الله العبد نادى جبريل: إن الله تعالى يحب فلانًا، فأحببه، فيحبه جبريل، فيناد‍ي في أهل السماء: إن الله يحب فلانًا، فأحبوه، فيحبه أهل السماء، ثم يوضع له القبول في الأرض" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله تعالى إذا أحب عبدًا دعا جبريل، فقال: إني أحب فلانًا فأحببه، فيحبه جبريل، ثم ينادي في السماء، فيقول: إن الله يحب فلانًا، فأحبوه فيحبه أهل السماء، ثم يوضع له القبول في الأرض، وإذا أبغض عبدًا دعا جبريل فيقول: إني أبغض فلانًا، فأبغضه، فيبغضه جبريل، ثم ينادي في أهل السماء، إن الله يبغض فلانًا، فأبغضوه، ثم توضع له البغضاء في الأرض".

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் ஒரு அடியானை நேசிக்கும்போது, ஜிப்ரீலை அழைத்து: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை நேசிக்கிறான்; ஆகவே நீரும் அவரை நேசிப்பீராக!' என்று கூறுகிறான். அப்போது ஜிப்ரீல் அவரை நேசிக்கிறார். பிறகு அவர் விண்ணுலகவாசிகளிடம்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை நேசிக்கிறான்; ஆகவே நீங்களும் அவரை நேசியுங்கள்!' என்று அறிவிக்கிறார். உடனே விண்ணுலகவாசிகள் அவரை நேசிக்கிறார்கள். பிறகு அவருக்குப் பூமியில் (மக்களிடத்தில்) அங்கீகாரம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது."

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:
"நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு அடியானை நேசிக்கும்போது ஜிப்ரீலை அழைத்து: 'நான் இன்னாரை நேசிக்கிறேன்; ஆகவே நீரும் அவரை நேசிப்பீராக!' என்று கூறுகிறான். அப்போது ஜிப்ரீல் அவரை நேசிக்கிறார். பிறகு அவர் விண்ணுலகவாசிகளிடம்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை நேசிக்கிறான்; ஆகவே நீங்களும் அவரை நேசியுங்கள்!' என்று அறிவிக்கிறார். உடனே விண்ணுலகவாசிகள் அவரை நேசிக்கிறார்கள். பிறகு

அவருக்குப் பூமியில் (மக்களிடத்தில்) அங்கீகாரம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், அவன் ஒரு அடியானை வெறுக்கும்போது ஜிப்ரீலை அழைத்து: 'நான் இன்னாரை வெறுக்கிறேன்; ஆகவே நீரும் அவரை வெறுப்பீராக!' என்று கூறுகிறான். அப்போது ஜிப்ரீல் அவரை வெறுக்கிறார். பிறகு அவர் விண்ணுலகவாசிகளிடம்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் இன்னாரை வெறுக்கிறான்; ஆகவே நீங்களும் அவரை வெறுப்பீர்களாக!' என்று அறிவிக்கிறார். பிறகு அவருக்குப் பூமியில் (மக்களிடத்தில்) வெறுப்பு உண்டாக்கப்படுகிறது."

388

وعن عائشة رضي الله عنها، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، بعث رجلاً على سرية، فكان يقرأ لأصحابه في صلاتهم، فيختم بـ {قل هو الله أحد} فلما رجعوا، ذكروا ذلك لرسول الله، صلى الله عليه وسلم، فقال: "سلوه لأي شيء كان يصنع ذلك؟" فسألوه، فقال: لأنها صفة الرحمن، فأنا أحب أن أقرأ بها، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أخبروه أن الله تعالى يحبه" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், ஒரு படைப் பிரிவிற்கு ஒருவரை (தளபதியாக) அனுப்பினார்கள். அவர் தமது தோழர்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்போது (குர்ஆனை) ஓதுவார்; (ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும்) "{குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்}" கொண்டு முடிப்பார். அவர்கள் திரும்பியதும், இதுபற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களிடம் கூறினார்கள். அதற்கு நபியவர்கள், "அவர் எதற்காக இவ்வாறு செய்கிறார் என்று அவரிடமே கேளுங்கள்?" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அவரிடம் கேட்டபோது, அவர், "ஏனெனில், இது அர்ரஹ்மான் (அளவற்ற அருளாளன்) உடைய பண்பாகும் (அதாவது, அல்லாஹ்வை வர்ணிக்கும் அத்தியாயம்). ஆகையால் நான் அதை ஓதுவதை விரும்புகிறேன்" என்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், "அல்லாஹ் தஆலா அவரை நேசிக்கிறான் என்பதை அவரிடம் தெரிவியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

-باب التحذير من إيذاء الصالحين و الضعفة و المساكين

நல்லவர்கள், பலவீனமானவர்கள் மற்றும் ஏழைகளைத் துன்புறுத்துவதற்கெதிரான எச்சரிக்கை.

389

وعن جندب بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صلى صلاة الصبح، فهو في ذمة الله، فلا يطلبنكم الله من ذمته بشئ، فإنه من يطلبه من ذمته بشئ، يدركه، ثم يكبه على وجهه في نار جهنم" ((رواه مسلم)).

ஜுன்துப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஃபஜ்ர் (காலை) தொழுகையை நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பின் கீழ் வந்துவிடுகிறார். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பில் உள்ள ஒருவருக்கு (தீங்கிழைத்து) அல்லாஹ் உங்களிடம் எதையும் கோரச் செய்துவிடாதீர்கள். ஏனெனில், அவன் தனது பாதுகாப்பிலுள்ளவர் குறித்து எவரையேனும் கோரினால், அவனைப் பிடித்துக் கொள்வான்; பின்னர் நரக நெருப்பில் அவனை முகங்குப்புறத் தள்ளிவிடுவான்".
முஸ்லிம்.

-باب إجراء أحكام الناس على الظاهر وسرائرهم إلى الله تعالى

மக்களின் வெளிப்படையான செயல்களைக் கொண்டு அவர்களை மதிப்பிடுவதும், அவர்களின் உள்ளரங்க விஷயங்களை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைப்பதும்.

390

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام، وحسابهم على الله تعالى ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மக்கள், 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை, முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர்' என்று சாட்சி கூறி, தொழுகையை நிலைநிறுத்தி, ஸகாத்தையும் கொடுக்கும் வரை அவர்களுடன் போரிடுமாறு எனக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால், இஸ்லாத்தின் உரிமைப்படியான காரணங்களைத் தவிர, அவர்கள் தங்கள் இரத்தத்தையும், உடைமைகளையும் என்னிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். மேலும் அவர்களின் கணக்கு அல்லாஹ்விடம் உள்ளது".

391

وعن أبي عبد الله طارق بن أشيم ، رضي الله عنه ، قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : من قال لا إله إلا الله ، وكفر بما يعبد من دون الله ، حرم ماله ودمه ، وحسابه على الله تعالى ((رواه مسلم)) .

அபூ அப்துல்லாஹ் தாரிக் பின் அஷ்யம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாருமில்லை) என்று கூறி, அல்லாஹ்வைத் தவிர வணங்கப்படுபவற்றை நிராகரிக்கிறாரோ, அவருடைய சொத்தும் இரத்தமும் புனிதமானவையாகி விடுகின்றன (அதாவது, அவை பாதுகாக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு தீங்கு விளைவிப்பது தடைசெய்யப்படுகிறது). மேலும் அவருடைய விசாரணை அல்லாஹ்விடமே உள்ளது".

392

وعن أبي المقداد بن الأسود ، رضي الله عنه ، قال : قلت لرسول الله صلى الله عليه وسلم : أرأيت إن لقيت رجلاً من الكفار ، فاقتتلنا ، فضرب إحدى يدي بالسيف ، فقطعها ، ثم لاذ مني بشجرة ، فقال أسلمت لله ، أأقتله يا رسول الله بعد أن قالها ؟ فقال : لا تقتله ، فإن قتلته ، فإنه بمنزلتك قبل أن تقتله ، وإنك بمنزلته قبل أن يقول كلمته التي قال ((متفق عليه)) .

((ومعنى أنه بمنزلتك أي : معصوم الدم محكوم بإسلامه ، ومعنى أنك بمنزلته أي : مباح الدم بالقصاص لورثته ، لا أنه بمنزلته في الكفر ؛ والله أعلم)) .

அபுல் மிக்தாத் பின் அல்-அஸ்வத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "(அல்லாஹ்வின் தூதரே!) தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? நான் இறைமறுப்பாளர்களில் ஒருவனைச் சந்திக்கிறேன். நாங்கள் சண்டையிட்டோம். அவன் என் கைகளில் ஒன்றை வாளால் வெட்டி, அதைத் துண்டித்துவிட்டான். பிறகு அவன் என்னிடமிருந்து ஒரு மரத்தின் பின்னால் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டு, 'நான் அல்லாஹ்வுக்காக (இஸ்லாத்தை ஏற்று) அடிபணிந்துவிட்டேன்' என்று கூறினான். அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவன் அதைச் சொன்ன பிறகும் நான் அவனைக் கொல்லலாமா?" என்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், "அவனைக் கொல்லாதீர்! (அ தையும் மீறி) நீர் அவனைக் கொன்றால், நீர் அவனைக் கொல்வதற்கு முன் (உயிர்ப் பாதுகாப்புடன்) நீர் இருந்த நிலையில் அவன் ஆகிவிடுவான். மேலும், அவன் அந்த வார்த்தையைச் சொல்வதற்கு முன் (உயிர்ப் பாதுகாப்பற்ற

நிலையில்) அவன் இருந்த நிலையில் நீர் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

393

وعن أسامة بن زيد، رضي الله عنهما، قال: بعثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، إلى الحرقة من جهينة، فصبحنا القوم على مياههم، ولحقت أنا ورجل من الأنصار رجلاً منهم، فلما غشيناه قال: لا إله إلا الله، فكف عنه الأنصاري، وطعنته برمحي حتى قتلته، فلما قدمنا المدينة بلغ ذلك النبي، صلى الله عليه وسلم، فقال لي: "يا أسامة أقتلته بعد ما قال لا إله إلا الله؟! قلت يا رسول الله إنما كان متعوذا فقال "أقتلته بعد ما قال لا إله إلا الله؟!" فما زال يكررها علي حتى تمنيت أني لم أكن أسلمت قبل ذلك اليوم. ((متفق عليه)).

وفي رواية: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "أقال: لا إله إلا الله وقتلته؟! قلت: يا رسول الله، إنما قالها خوفاً من السلاح، قال: "أفلا شققت عن قلبه حتى تعلم أقالها أم لا؟!" فما زال يكررها حتى تمنيت أني أسلمت يومئذ.

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை 'ஜுஹைனா' குலத்தைச் சேர்ந்த 'அல்-ஹுரகா' பிரிவினரிடம் அனுப்பினார்கள். நாங்கள் அக்கூட்டத்தாரை (அதிகாலையில்) அவர்களின் நீர்நிலைகளுக்கு அருகே சந்தித்துத் (தாக்கினோம்). நானும் அன்சாரிகளில் ஒருவரும் அவர்களில் ஒரு மனிதரை விரட்டிச் சென்று பிடித்தோம். நாங்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, அவர் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறினார். உடனே அந்த அன்சாரித் தோழர் அவரைக் கொல்லாமல் விலகிக்கொண்டார். ஆனால் நான் எனது ஈட்டியால் அவரைக் குத்திக் கொன்றுவிட்டேன். நாங்கள் மதீனா திரும்பியதும் இச்செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது.

அவர்கள் என்னிடம், "உஸாமா! 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று அவர் கூறிய பிறகும் அவரைக் கொன்றுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் (தமது உயிரைக் காத்துக்கொள்ள) அடைக்கலம் தேடியே அவ்வாறு கூறினார்" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், "'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று அவர் கூறிய பிறகும் அவரைக் கொன்றுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அதை என்னிடம் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார்கள்; எந்த

அளவிற்கென்றால், "அன்றைய தினத்திற்கு முன்பு நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றிருக்காமல் இருந்திருக்கலாமே என்று நான் ஆசைப்படும் அளவிற்கு (என் மனம் வருந்தியது)."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறினார்; (இருப்பினும்) அவரைக் கொன்றுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் ஆயுதத்திற்குப் பயந்துதான் அவ்வாறு கூறினார்" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், "அவர் அதை (உளப்பூர்வமாகச்) சொன்னாரா இல்லையா என்பதை அறிய அவரது உள்ளத்தை நீர் பிளந்து பார்த்தீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள்; எந்த அளவிற்கென்றால், அன்றுதான் நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றிருக்க வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படும் அளவிற்கு (என் மனம் வருந்தியது).

394

وعن جندب بن عبد الله، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، بعث بعثاً من المسلمين إلى قوم من المشركين، وأنهم التقوا فكان رجلاً من المشركين إذا شاء أن يقصد إلى رجل من المسلمين قصد له فقتله، وأن رجلاً من المسلمين قصد غفلته، وكنا نتحدث أنه أسامة بن زيد، فلما رفع عليه السيف، قال: لا إله إلا الله، فقتله، فجاء البشير إلى رسول الله، صلى الله عليه وسلم فسأله، وأخبره، حتى أخبره خبر الرجل كيف صنع، فدعاه فسأله، فقال: "لم قتلته؟ فقال: يا رسول الله أوجع في المسلمين، وقتل فلانا وفلانا -وسمى له نفراً- وإني حملت عليه، فلما رأى السيف قال: لا إله إلا الله. قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "اقتلته؟" قال نعم: قال: "فكيف تصنع بلا إله إلا الله، إذا جاءت يوم القيامة؟ قال: يا رسول الله استغفر لي. قال: "وكيف تصنع بلا إله إلا الله إذا جاءت يوم القيامة؟" فجعل لا يزيد على أن يقول: "كيف تصنع بلا إله إلا الله إذا جاءت يوم القيامة" ((رواه مسلم)).

ஜுன்துப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்லிம்களின் ஒரு படையை இணைவைப்பாளர்களின் ஒரு கோத்திரத்தாரிடம் அனுப்பினார்கள். இரு தரப்பினரும் ஓரிடத்தில் (போரில்) சந்தித்தார்கள். இணைவைப்பாளர்களில் ஒருவன் இருந்தான்; அவன் முஸ்லிம்களில் ஒருவரைக் கொல்ல

நாடும்போதெல்லாம், அவரைக் குறிவைத்து (தாக்கி) கொன்றுவிடுவான். முஸ்லிம்களில் ஒருவரும் அவனது கவனக்குறைவான தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (அறிவிப்பாளர்) நாங்கள் அவர் உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் என்று பேசிக்கொண்டோம். அவர் தனது வாளை உயர்த்தியபோது, அவன் (இணைவைப்பாளர்களின் வீரன்) "லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை)" என்று கூறினான். ஆனால், அவர் (உஸாமா பின் ஸைத்) அவனைக் கொன்றுவிட்டார்கள். வெற்றிச் செய்தி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியபோது, அவர்கள் (போரின் நிகழ்வுகள் குறித்து) விசாரித்தார்கள், மேலும் அந்த மனிதர் (உஸாமா) பற்றியும் அவர் செய்த காரியம் பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)) அவருக்காக (உஸாமாவுக்காக) ஆளனுப்பி, "ஏன் அவனைக் கொன்றீர்?" என்று அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் (உஸாமா) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவன் முஸ்லிம்களுக்குத் தீங்கு விளைவித்தான், அவர்களில் இன்னாரை இன்னாரைக் கொன்றான்." மேலும் அவர்களில் சிலரையும் அவர் பெயரிட்டுக் கூறினார்கள். (அவர் தொடர்ந்தார்கள்): "நான் அவனைத் தாக்கினேன், அவன் வாளைக் கண்டபோது 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறினான்." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அவனைக் கொன்றுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் (உஸாமா) ஆம் என்று பதிலளித்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மறுமை நாளில் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (எனும் வார்த்தை) (உமக்கு எதிராக) வரும்போது அதை வைத்து நீர் என்ன செய்வீர்?" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர் (உஸாமா) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள்". அவர்கள் (நபி (ஸல்)) கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (எனும் வார்த்தை) (உமக்கு எதிராக) வரும்போது அதை வைத்து நீர் என்ன செய்வீர்?" அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)) அதற்கு மேல் எதுவும் சேர்க்காமல், "'மறுமை நாளில் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (எனும் வார்த்தை) (உமக்கு எதிராக) வரும்போது அதை வைத்து நீர் என்ன செய்வீர்?'" என்பதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

395

وعن عبد الله بن عتبة بن مسعود قال: سمعت عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، يقول: إن ناساً كانوا يؤخذون بالوحي في عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم وإن الوحي قد انقطع، وإنما نأخذهم الآن بما ظهر لنا من أعمالكم، فمن أظهر لنا خيراً، أمناه وقربناه، وليس لنا من سريرته شئ، الله يحاسبه في سريرته، ومن أظهر لنا سوءاً، لم نأمنه، ولم نصدقه وإن قال: إن سريرته حسنة ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் உத்பா பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், சிலர் வஹீ (இறைச்செய்தி) மூலம் (அவர்களின் உள்ளக நிலைமைகளுக்காக) கணக்கெடுக்கப்பட்டனர். ஆனால், இப்போது வஹீ (இறைச்செய்தி) நின்றுவிட்டது. எனவே, நாங்கள் இப்போது உங்களை, உங்கள் வெளிப்படையான செயல்களின் அடிப்படையிலேயே அணுகுவோம் (அல்லது தீர்ப்பளிப்போம்). எவர் நம்மிடம் நன்மையைக் காட்டுகிறாரோ, அவருக்கு நாம் பாதுகாப்பளிப்போம் (மற்றும் அவரை நம்புவோம்), மேலும் அவரை நமக்கு நெருக்கமானவராகக் கருதுவோம். அவருடைய உள்ளக விஷயங்களுக்கும் (அல்லது உள்நோக்கங்களுக்கும்) நமக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. அல்லாஹ்வே அவருடைய உள்ளக விஷயங்களுக்காக அவரைக் கணக்குக் கேட்பான். ஆனால், எவர் நம்மிடம் தீமையைக் காட்டுகிறாரோ, அவருக்கு நாம் பாதுகாப்பளிக்க மாட்டோம், மேலும் அவர் கூறுவதை உண்மை என்று ஏற்க மாட்டோம், அவருடைய உள்ளக நிலைமை நல்லது என்று அவர் கூறினாலும் சரி."

- باب الخوف

அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுதல்

396

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، قال: حدثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، وهو الصادق المصدوق: إن أحدكم يجمع خلقه في بطن أمه أربعين يوماً نطفةً، ثم يكون علقة مثل ذلك، ثم يكون مضغةً مثل ذلك، ثم يرسل الملك، فينفخ فيه الروح، ويؤمر بأربع كلمات: يكتب رزقه، وأجله، وعمله، وشقي أم سعيد. فو الذي لا إله غيره إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلى ذراع، فيسبق عليه الكتاب، فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها، وإن أحدكم ليعمل بعلم أهل النار حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع، فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உண்மையாளரும், உண்மையுரைக்கப்பட்டவருமான அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்தார்கள்:

“நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவரின் படைப்பு, அவருடைய தாயின் வயிற்றில் நாற்பது நாட்கள் விந்துத் துளியாகச் சேகரிக்கப்படுகிறது. பின்னர்

அதுபோன்றே (அடுத்த நாற்பது நாட்கள்) ஒரு இரத்தக்கட்டியாக மாறுகிறது. பின்னர் அதுபோன்றே (அடுத்த நாற்பது நாட்கள்) ஒரு சதைத் துண்டாக மாறுகிறது. பிறகு அவரிடம் ஒரு வானவர் அனுப்பப்படுகிறார்; அவர் அதில் உயிரை ஊதுகிறார். மேலும் நான்கு விஷயங்களை எழுதுமாறு அவர் கட்டளையிடப்படுகிறார்: (அவை) அவனது வாழ்வாதாரம், அவனது வாழ்நாள், அவனது செயல், மற்றும் அவன் துர்பாக்கியசாலியா அல்லது நற்பேறுடையவனா (என்பனவாகும்).

ஆகவே, எவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லையோ அவன் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவர் சொர்க்கவாசிகளின் செயலைச் செய்துகொண்டே இருப்பார்; அவருக்கும் அதற்குமிடையே (சொர்க்கத்திற்குமிடையே) ஒரு முழம் தவிர (வேறு இடைவெளி) இருக்காது. அப்போது (விதியின்) ஏடு அவரை முந்திக்கொள்ளும்; எனவே அவர் நரகவாசிகளின் செயலைச் செய்து அதில் நுழைந்துவிடுவார். மேலும், நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவர் நரகவாசிகளின் செயலைச் செய்துகொண்டே இருப்பார்; அவருக்கும் அதற்குமிடையே (நரகத்திற்குமிடையே) ஒரு முழம் தவிர (வேறு இடைவெளி) இருக்காது. அப்போது (விதியின்) ஏடு அவரை முந்திக்கொள்ளும்; எனவே அவர் சொர்க்கவாசிகளின் செயலைச் செய்து அதில் நுழைந்துவிடுவார்.”

397

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يؤتى بجهنم يومئذ لها سبعون ألف زمام مع كل زمام سبعون ألف ملك يجرونها ((رواه مسلم)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மறுமை நாளில் எழுபதாயிரம் கடிவாளங்களுடன் நரகம் கொண்டுவரப்படும்; ஒவ்வொரு கடிவாளத்துடனும் எழுபதாயிரம் வானவர்கள் அதைப் பிடித்து இழுத்து வருவார்கள்”.

398

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن أهون أهل النار عذابا يوم القيامة لرجل يوضع في أخمص قدميه جمرتان يغلي منهما دماغه، ما يرى أن أحدا أشد منه عذابا، وإنه لأهونهم عذابا" ((متفق عليه))

நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "மறுமை நாளில் நரகவாசிகளிலேயே மிகக் குறைந்த அளவு வேதனை செய்யப்படும் மனிதர்

ஒருவராவார். அவரின் உள்ளங்கால்களில் இரண்டு நெருப்புக் கங்குகள் வைக்கப்படும். அதனால் அவருடைய மூளை கொதிக்கும். தன்னைவிடக் கடுமையாக வேதனை செய்யப்படும் எவரும் இல்லை என்று அவர் எண்ணிக்கொள்வார். ஆனால், அவர்தான் அவர்களிலேயே மிகக் குறைந்த அளவு வேதனை செய்யப்படுபவராக இருப்பார்."

399

وعن سمرة بن جندب، رضي الله عنه، أن نبي الله، صلى الله عليه وسلم قال: منهم من تأخذه النار إلى كعبيه، ومن من تأخذ إلى ركبتيه، ومنهم من تأخذه إلى حجزته، ومنهم من تأخذه إلى ترقوته ((رواه مسلم)).

('الحجزة: معقد الإزار تحت السرة و الترقوة بفتح التاء وضم القاف: هي العظم الذي عند ثغرة النحر، وللإنسان ترقوتان في جانبي النحر')

சமுரா பின் ஜுன்தப் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நரகவாசிகளில்) சிலரை நெருப்பு அவர்களின் கணுக்கால்கள் வரை பிடித்துக்கொள்ளும்; சிலரை அது அவர்களின் முழங்கால்கள் வரை பிடித்துக்கொள்ளும்; சிலரை அது அவர்களின் இடுப்பு (அல்லது நாபிக்குக் கீழ் ஆடை கட்டும் இடம்) வரை பிடித்துக்கொள்ளும்; இன்னும் சிலரை அது அவர்களின் காறை எலும்பு வரை பிடித்துக்கொள்ளும்."

400

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، قال يقوم الناس لرب العالمين حتى يغيب أحدهم في رشحه إلى أنصاف أذنيه ((متفق عليه)).

((و الرشح: العرق)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மனிதர்கள் அகிலங்களின் இரட்சகனுக்கு முன்னால் (விசாரணைக்காக) நிற்பார்கள். அப்போது அவர்களில் ஒருவர், தனது காதுகளின் பாதி வரை தனது வியர்வையில் மறையும் அளவிற்கு இருப்பார்.”

401

وعن أنس، رضي الله عنه، قال: خطبنا رسول الله، صلى الله عليه وسلم خطبة ما سمعت مثلها قط، فقال: "لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً" فغطى أصحاب رسول الله، صلى الله عليه وسلم وجوههم، ولهم خنين. ((متفق عليه)).
وفي رواية: بلغ رسول الله، صلى الله عليه وسلم عن أصحابه شئ فخطب، فقال: "عرضت على الجنة والنار، فلم أر كاليوم في الخير والشر، ولو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلا، ولبكيتم كثيراً" فما أتى على أصحاب رسول الله، صلى الله عليه وسلم يوم أشد منه، غطوا رؤوسهم ولهم خنين.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்; அது போன்ற ஒன்றை நான் (அதற்கு முன்) ஒருபோதும் கேட்டதில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அறிவதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், குறைவாகச் சிரிப்பீர்கள்; அதிகமாக அழுவீர்கள்". (இதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் தங்கள் முகங்களை மூடிக்கொண்டனர்; (அழுகையினால்) அவர்களுக்கு விம்மல் ஒலி ஏற்பட்டது.

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தம் தோழர்கள் குறித்து ஒரு செய்தி எட்டியது. உடனே அவர்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். அப்போது கூறினார்கள்: "எனக்குச் சொர்க்கமும் நரகமும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன; நன்மையிலும் தீமையிலும் இன்றைய நாளைப் போன்று (வேறொரு நாளை) நான் கண்டதில்லை. நான் அறிவதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், குறைவாகச் சிரிப்பீர்கள்; அதிகமாக அழுவீர்கள்". அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களுக்கு அந்நாளை விடக் கடுமையானதொரு நாள் வந்ததில்லை. அவர்கள் தங்கள் தலைகளை மூடிக்கொண்டனர்; (அழுகையினால்) அவர்களுக்கு விம்மல் ஒலி ஏற்பட்டது.

402

وعن المقداد، رضي الله عنه، قال: سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم يقول: "تدنى الشمس يوم القيامة من الخلق حتى تكون منهم كمقدار ميل" قال سليم بن عامر الراوى عن المقداد: فوالله ما أدري ما يعني الميل، أمسافة الأرض أم الميل الذي يكحل به العين "فيكون الناس على قدر أعمالهم في العرق، فمنهم من يكون إلى كعبيه، ومنهم من يكون إلى

ركبتيه، ومنهم من يكون إلى حقويه، ومنهم من يلجمه العرق إلجاماً" وأشار رسول الله، صلى الله عليه وسلم، بيده إلى فيه((رواه مسلم)).

அல்-மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில், சூரியன் மக்களுக்கு மிக அருகில் கொண்டுவரப்படும். அவர்களுக்கும் அதற்கும் இடையே ஒரு 'மீல்' தொலைவே இருக்கும்." (அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான) சுலைம் இப்னு ஆமிர் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, 'மீல்' என்பதன் மூலம் அவர்கள் (ஸல்) தூரத்தை அளவிடும் மைலைக் குறிப்பிட்டார்களா அல்லது கண்ணுக்கு அஞ்சனம் (சுர்மா) இடப் பயன்படுத்தும் குச்சியைக் குறிப்பிட்டார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. (இருப்பினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்து கூறியதாக அறிவிக்கப்படுகிறது:) "பிறகு மக்கள் தங்களின் செயல்களுக்கு ஏற்ப வியர்வையில் மூழ்கியிருப்பார்கள்; சிலருக்கு அவர்களின் கணுக்கால்கள் வரையிலும், சிலருக்கு அவர்களின் முழங்கால்கள் வரையிலும், சிலருக்கு அவர்களின் இடுப்பு வரையிலும் வியர்வை இருக்கும். இன்னும் சிலருக்கு வியர்வை கடிவாளமிட்டது போல் (அவர்களின் வாய் மற்றும் மூக்கை எட்டியிருக்கும்)." இதைச் சொல்லும்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது கையால் தமது வாயைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.
(முஸ்லிம்)

403

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: يعرق الناس يوم القيامة حتى يذهب عرقهم في الأرض سبعين ذراعاً، ويلجمهم حتى يبلغ آذانهم ((متفق عليه)).

'((ومعنى يذهب في الأرض: ينزل ويغوص)).'

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் மக்களுக்கு வியர்வை வெளிப்படும் (சிந்தும்). அவர்களது வியர்வை பூமியில் எழுபது முழம் ஆழத்திற்கு இறங்கிவிடும். மேலும், அது அவர்களின் காதுகளை அடையும் வரை உயர்ந்து, (அவர்களுக்கு) கடிவாளம் போட்டது போல் ஆகிவிடும் (அதாவது, வியர்வை அவர்களின் வாய் மற்றும் மூக்கு வரை மூழ்கடித்து, சுவாசிப்பதைக் கடினமாக்கும்)."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

('பூமியில் செல்லும்' என்பதன் பொருள்: (பூமிக்குள்) இறங்கி, ஊடுருவிச்

செல்லும் என்பதாகும்).

404

وعنه قال: كنا مع رسول الله، صلى الله عليه وسلم إذ سمع وجبة فقال: "هل تدرون ما هذا؟" قلنا: الله ورسوله أعلم. قال: هذا حجر رمي به في النار منذ سبعين خريفاً فهو يهوي في النار الآن حتى انتهى إلى قعره، فسمعتم وجبتها" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது, (திடீரென) விழும் சப்தத்தைக் கேட்டோம். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்று கூறினோம். அவர் (ஸல்) அவர்கள், "இது ஒரு கல்; இது எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நரகத்தில் வீசப்பட்டது. அது (அன்று முதல்) நரகத்தில் விழுந்து கொண்டிருந்தது. இப்போதுதான் அதன் அடித்தளத்தை அடைந்தது. நீங்கள் கேட்டது அதன் (அடித்தளத்தை அடைந்த) சப்தமே ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

405

وعن عدي بن حاتم، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم ما منكم من أحد إلا سيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان، فينظر أيمن منه، فلا يرى إلا ما قدم، وينظر أشأم منه، فلا يرى إلا ما قدم، وينظر بين يديه، فلا يرى إلا النار تلقاء وجهه، فاتقوا النار ولو بشق تمرة ((متفق عليه)).

அதி இப்னு ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒவ்வொருவரிடமும் அவருடைய இறைவன் (நேரடியாக) பேசுவான். அவனுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் எந்த மொழிபெயர்ப்பாளரும் இருக்கமாட்டார். அவர் தம் வலப்பக்கம் பார்ப்பார்; அங்கு அவர் (இவ்வுலகில்) முன்னர் செய்த செயல்களைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். அவர் தம் இடப்பக்கம் பார்ப்பார்; அங்கு அவர் (இவ்வுலகில்) முன்னர் செய்த செயல்களைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். மேலும் அவர் தமக்கு முன்புறம் பார்ப்பார்; அங்கே தம் முகத்துக்கு நேராக நரக நெருப்பைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். ஆகவே, ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் பாதியைத் தர்மம் செய்தேனும் நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்".

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

406

وعن أبي ذر رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم إني أرى ما لا ترون؛ أطت السماء وحق لها أن تئط، ما فيها موضع أربع أصابع إلا وملك واضع جبهته ساجداً لله تعالى، والله لو تعلمون ما أعلم، لضحكتم قليلاً، ولبكيتم كثيراً، وما تلذذتم بالنساء على الفرش، ولخرجتم إلى الصعدات تجأرون إلى الله تعالى ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

وأطت بفتح الهمزة وتشديد الطاء

وتئط بفتح التاء وبعدها همزة مكسورة، والأطيط: صوت الرحل والقتب وشبههما،

ومعناه: أن كثرة من في السماء من الملائكة العابدين قد أثقلتها حتى أطت.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் பார்க்காதவற்றை நான் பார்க்கிறேன். வானம் பாரத்தால் முனகியது (அல்லது கீச்சிட்டது); அவ்வாறு முனக அதற்கு உரிமை உண்டு (அதில் உள்ள வானவர்களின் பெருந்திரள் காரணமாக அது கனமாகிவிட்டது). அதில் நான்கு விரல்கள் அளவுள்ள இடத்தில்கூட, ஒரு வானவர் கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்விற்குத் தம் நெற்றியை வைத்து ஸஜ்தா (சிரவணக்கம்) செய்யாமல் இல்லை. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் அறிந்தவற்றை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் குறைவாகச் சிரிப்பீர்கள்; அதிகமாக அழுவீர்கள். மேலும் படுக்கைகளில் பெண்களுடன் இன்பம் காண மாட்டீர்கள்; மாறாக, திறந்த வெளிகளுக்குச் சென்று அல்லாஹ்விடம் (உரத்த குரலில்) மன்றாடுவீர்கள்."

407

وعن أبي برزة –براء ثم زاي– نضلة بن عبيد الأسلمي، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن عمره فيما أفناه، وعن علمه فيما فعل فيه، وعن ماله من أين اكتسبه، وفيما أنفقه، وعن جسمه فيم أبلاه ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ பர்ஸா நழ்லா பின் உபைத் அல்அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில் ஓர் அடியான், தனது வாழ்நாளை எதில் கழித்தான் என்றும், தனது அறிவைக் கொண்டு என்ன செய்தான் என்றும், தனது செல்வத்தை எங்கிருந்து சம்பாதித்தான் மற்றும் எதில் செலவழித்தான் என்றும், தனது உடலை எதில் ஈடுபடுத்தினான் என்றும் கேட்கப்படும் வரை, அவனது இரு பாதங்களும் நகரவே நகராது."

(இதை இமாம் திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனக் கூறியுள்ளார்கள்).

408

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قرأ رسول الله، صلى الله عليه وسلم { يومئذ تحدث أخبارها } ثم قال: "أتدرون ما أخبارها؟" قالوا الله ورسوله أعلم. قال: "فإن أخبارها أن تشهد كل عبد أو أمة بما عمل على ظهرها تقول: عملت كذا وكذا في يوم كذا وكذا، فهذه أخبارها" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், **"யவ்ம இதின் துஹத்திஸு அக்பாரஹா"** (அந்நாளில் பூமி தன் செய்திகளை அறிவிக்கும் - (அல்-ஸில்ஸால் அத்தியாயம் 99, வசனம் 4)) என்ற வசனத்தை ஓதினார்கள். பின்னர், "அதன் செய்திகள் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு, "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிவார்கள்" என்று கூறப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அதன் செய்திகள் என்பது, ஒவ்வொரு ஆண் அல்லது பெண் அடியாரும் அதன் முதுகின் மீது செய்தவற்றுக்கு அது சாட்சி கூறுவதாகும். அது, 'நீ இன்னின்ன நாளில், இன்னின்ன காரியத்தைச் செய்தாய்' என்று கூறும். இவைதான் அதன் செய்திகள்."

(நூல்: திர்மிதீ. இது ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று கூறப்பட்டுள்ளது).

409

وعن أبي سعدي الخدري، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم "كيف

أنعم وصاحب القرن قد التقم ، واستمع الإذن متى يؤمر بالنفخ فينفخ" فكأن ذلك ثقل على أصحاب رسول الله، صلى الله عليه وسلم فقال لهم : "قولوا : حسبنا الله ونعم الوكيل" ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸூர் (எக்காளம்) ஊதும் (வானவர் இஸ்ராஃபீல்), அதனைத் (தம் வாயில்) கவ்விக்கொண்டு, எப்போது ஊதக் கட்டளையிடப்படுமோ அப்போது ஊதுவதற்காகச் செவி தாழ்த்திக் காத்திருக்கும் நிலையில், நான் எப்படி நிம்மதியாக இருக்க முடியும்?". இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களுக்குப் பெரும் பாரமாக இருந்தது. எனவே அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், "'ஹஸ்புனல்லாஹு வநிஃமல் வகீல்' (அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் போதுமானவன்; அவனே சிறந்த பொறுப்பேற்பவன்)" என்று கூறுங்கள் என்றார்கள்.

(இதை திர்மிதீ அறிவித்து, இது ஹஸன் எனும் தரத்திலமைந்த ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

410

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم من خاف أدلج، ومن أدلج، بلغ المنزل، ألا إن سلعة الله غالية، إلا إن سلعة الله الجنة ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் (பயணத்தின் ஆபத்துக்களுக்கு அல்லது இலக்கை அடையத் தவறிவிடுவோமோ என்று) அஞ்சுகிறாரோ அவர் இரவின் முற்பகுதியிலேயே (முன்னதாகவே) புறப்பட்டு விடுவார். யார் இரவின் முற்பகுதியிலேயே (விடாமுயற்சியுடன்) புறப்படுகிறாரோ அவர் (தமது) சேருமிடத்தை அடைந்து விடுவார். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் சரக்கு விலை உயர்ந்ததாகும். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் சரக்கு சுவனமாகும்."

(இதை இமாம் திர்மிதீ பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்தைச் சார்ந்த ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

411

وعن عائشة، رضي الله عنها، قالت: سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم يقول: "يحشر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلا" قلت: يا رسول الله الرجال والنساء جميعاً ينظر بعضهم إلى بعض؟ قال: "يا عائشة الأمر أشد من أن يهمهم ذلك". وفي رواية: "الأمر أهم من أن ينظر بعضهم إلى بعض" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "மக்கள் மறுமை நாளில் செருப்பணியாதவர்களாக, ஆடையற்றவர்களாக மற்றும் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்களாக ஒன்று திரட்டப்படுவார்கள்." நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஆண்களும் பெண்களும் அனைவரும் ஒன்றாக (அதே நிலையில்) இருப்பார்களே! அவர்களில் சிலர் சிலரைப் பார்ப்பார்களே?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆயிஷாவே! அவர்களுக்கு அது ஒரு பொருட்டாக இருப்பதை விட அந்நிலைமை மிகக் கடுமையானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.
மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒருவரையொருவர் பார்ப்பதை விட அவ்விஷயம் மிக முக்கியத்துவமானதாகும்" என்று வந்துள்ளது.

-باب الرجاء

அல்லாஹ்வின் அருளை எதிர்பார்தல்

412

وعن عبادة بن الصامت، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن عيسى عبد الله ورسوله، وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، وأن الجنة حق والنار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من العمل" ((متفق عليه)). وفي رواية لمسلم: "من شهد أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، حرم عليه النار".

உபாதா பின் அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒருவர், 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு இணை யாரும் இல்லை; முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடிமையும் அவனுடைய தூதரும் ஆவார்கள்; ஈஸா (அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடிமையும் அவனுடைய தூதரும்

ஆவார்கள்; மேலும் அவர் மர்யம் (அலை) அவர்களிடம் அல்லாஹ் இட்ட அவனுடைய வார்த்தையாகவும், அவனிடமிருந்து வந்த ஓர் ஆன்மாவாகவும் இருக்கிறார்; சுவனம் உண்மையானது; நரகம் உண்மையானது' என்று சாட்சி கூறுகிறாரோ, அவர் செய்த அமல்கள் எவ்வாறாக இருந்தாலும் (அவற்றில் குறைபாடுகள் இருந்தாலும்), அல்லாஹ் அவரை சுவனத்தில் நுழையச் செய்வான்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: "யார் ஒருவர் 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்' என்றும் சாட்சியம் கூறுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு நரகத்தைத் தடுத்துவிடுகிறான்."

413

وعن أبي ذر، رضي الله عنه، قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: يقول الله عز وجل: من جاء بالحسنة، فله عشر أمثالها أو أزيد، ومن جاء بالسيئة، فجزاء سيئة سيئة مثلها أو غفر. ومن تقرب مني شبراً، تقربت منها ذراعا، ومن تقرب مني ذراعاً، تقربت منه باعاً، ومن أتاني يمشي، أتيته هرولة، ومن لقيني بقراب الأرض خطيئة لا يشرك به شيئاً، لقيته بمثلها مغفرة ((رواه مسلم)).

அபூதர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'எவரொருவர் ஒரு நற்செயல் செய்கிறாரோ, அவருக்கு அது போன்ற பத்து மடங்கு (நற்கூலி) உண்டு, மேலும் நான் அதைவிட அதிகமாகவும் வழங்குவேன்; மேலும் எவரொருவர் ஒரு தீய செயலைச் செய்கிறாரோ, அதற்கான தண்டனை அது போன்றே இருக்கும் அல்லது (அவர்) மன்னிக்கப்படுவார் (அதாவது, அல்லாஹ்வால்); எவரொருவர் ஒரு சாண் அளவு என்னை நெருங்குகிறாரோ, நான் ஒரு முழம் அளவு அவரை நெருங்குகிறேன்; எவரொருவர் ஒரு முழம் அளவு என்னை நெருங்குகிறாரோ, நான் இரு கைகளையும் விரித்த தூரம் அளவு அவரை நெருங்குகிறேன்; எவரொருவர் என்னை நோக்கி நடந்து வருகிறாரோ, நான் அவரை நோக்கி ஓடிச் செல்கிறேன்; மேலும், எனக்கு எதையும் இணையாகக் கருதாத நிலையில், பூமி நிரம்ப பாவங்களுடன் எவரொருவர் என்னைச் சந்திக்கிறாரோ, நான் அவரை அதே அளவு மன்னிப்புடன் சந்திக்கிறேன்'".

414

وعن جابر قَالَ: جاء أعرابي إِلَى النَّبِيِّ فَقَالَ: يَا رَسُول الله، مَا الموجِبَتَانِ؟ قَالَ: «مَنْ مَاتَ لا

يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئاً دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً دَخَلَ النَّارِ». رواه مسلم.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு கிராமவாசி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தை) உறுதியாக்கும் இரண்டு விஷயங்கள் யாவை?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "யார் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாக்காமல் மரணிக்கிறாரோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார். யார் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைத்த நிலையில் மரணிக்கிறாரோ, அவர் நரக நெருப்பில் நுழைவார்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

415

وعن أنس، رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم، ومعاذ رديفه على الرحل قال: "يا معاذ" قال: لبيك يا رسول الله وسعديك، قال: "يا معاذ" قال: لبيك يا رسول الله وسعديك. قال: "يا معاذ" قال: لبيك يا رسول الله وسعديك ثلاثاً، قال: "ما من عبد يشهد أن لا إله إلا الله، وأن محمداً عبده ورسوله صدقاً من قلبه إلا حرمه الله على النار" قال: يا رسول الله أفلا أخبر بها الناس فيستبشروا؟ قال: "إذا يتكلوا" فأخبر بها معاذ عند موته تأثماً. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் (வாகனத்தின்) சேணத்தில் முஆத் (ரழி) அவர்களைத் தமக்குப்பின்னால் அமர்த்திக்கொண்டு செல்கையில், “முஆதே!” என்று அழைத்தார்கள். அதற்கு முஆத் (ரழி), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ நான் (தங்கள் அழைப்பிற்குப்) பதிலளிக்கிறேன்; (தங்கள் சேவைக்கு) நான் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் (மீண்டும்), “முஆதே!” என்று அழைத்தார்கள். அவர் (மீண்டும்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ நான் (தங்கள் அழைப்பிற்குப்) பதிலளிக்கிறேன்; (தங்கள் சேவைக்கு) நான் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் (மீண்டும்), “முஆதே!” என்று அழைத்தார்கள். அவர், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ நான் (தங்கள் அழைப்பிற்குப்) பதிலளிக்கிறேன்; (தங்கள் சேவைக்கு) நான் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று மூன்று முறை பதிலளித்தார்கள்.

(பிறகு) நபி (ஸல்) அவர்கள், “எந்தவொரு அடியாரும் தம் உள்ளத்திலிருந்து உண்மையாக, **‘ல இலாஹ இல்லல்லாஹ்’** (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு

இறைவன் இல்லை) என்றும், **‘அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹூ வ ரஸூலுஹூ’** (முஹம்மது அவனுடைய அடியாரும் தூதரும் ஆவார்) என்றும் சாட்சி கூறினால், அல்லாஹ் அவரை நரகத்திற்கு விலக்கப்பட்டவராக ஆக்காமல் இருப்பதில்லை” என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு முஆத் (ரழி), “அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் இந்த விஷயத்தை மக்களுக்கு அறிவித்து, அவர்கள் நற்செய்தி பெறச் செய்யட்டுமா?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “(வேண்டாம்;) அப்படியென்றால், அவர்கள் அதையே முழுமையாகச் சார்ந்து (நற்செயல்களைக் கைவிட்டு) விடுவார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

முஆத் (ரழி) அவர்கள், (அறிவை) மறைத்த பாவத்திற்கு ஆளாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக, தமது மரணத் தறுவாயில் இதனை அறிவித்தார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

416

-وعن أبي هريرة -أو أبي سعيد الخدري- رضي الله عنهما: شك الراوي، ولا يضر الشك في عين الصحابي؛ لأنهم كلهم عدول، قال لما كان غزوة تبوك، أصاب الناس مجاعة، فقالوا: يا رسول الله لو أذنت لنا فنحرنا نواضحنا، فأكلنا وادهنا؟ فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "افعلوا" فجاء عمر رضي الله عنه، فقال: يا رسول الله إن فعلت، قل الظهر، ولكن ادعهم بفضل أزوادهم، ثم ادع الله لهم عليها بالبركة لعل الله أن يجعل في ذلك البركة. فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "نعم" فدعا بنطع فبسطه، ثم دعا بفضل أزوادهم، فجعل الرجل يجئ بكف ذرة، ويجئ الآخر بكف تمر، ويجئ الآخر بكسرةٍ حتى اجتمع على النطع من ذلك شئ يسير، فدعا رسول الله، صلى الله عليه وسلم بالبركة، ثم قال: "خذوا في أوعيتكم فأخذوا في أوعيتهم حتى ماتركوا في العسكر وعاء إلا ملأوه، وأكلوا حتى شبعوا وفضل فضلة، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أشهد أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله، لا يلقى الله بهما عبد غير شاك؛ فيحجب عن الجنة" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அல்லது அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (அறிவிப்பாளருக்கு - இருவரில் யார் என்பதில் -

சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் ஸஹாபாக்கள் அனைவரும் நம்பகமானவர்கள் என்பதால், குறிப்பிட்ட ஸஹாபியின் விஷயத்தில் ஏற்படும் சந்தேகம் பாதகத்தை ஏற்படுத்தாது).

அவர் கூறினார்: தபூக் போரின் போது மக்களுக்குக் கடும் பசி ஏற்பட்டது. அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் எங்களுக்கு அனுமதியளித்தால், எங்கள் தண்ணீர் சுமக்கும் ஒட்டகங்களை (நவாளிஹ்) நாங்கள் அறுத்து, (அவற்றை) உண்போம்; (அவற்றின் கொழுப்பை) எண்ணெயாகவும் பயன்படுத்துவோம்" என்று கூறினர். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "செய்யுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் இவ்வாறு செய்தால் வாகன மிருகங்கள் குறைந்துவிடும். மாறாக, மக்களிடம் மீதமுள்ள அவர்களது உணவுகளைக் கொண்டு வருமாறு கூறுங்கள். பிறகு அதில் பரக்கத் (அருள்வளம்) செய்யுமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள். அல்லாஹ் அதில் பரக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம் (அப்படியே செய்கிறேன்)" என்று கூறிவிட்டு, ஒரு தோல் விரிப்பைக் கேட்டு வரவழைத்து அதை விரித்தார்கள்.

பிறகு மக்களிடம் மீதமுள்ள உணவுகளைக் கொண்டு வருமாறு கூறினார்கள். ஒருவர் ஒரு கைப்பிடி சோளத்தையும், மற்றொருவர் ஒரு கைப்பிடி பேரீச்சம்பழத்தையும், வேறொருவர் ரொட்டித் துண்டையும் கொண்டு வரலானார்கள். இறுதியில் அந்த விரிப்பின் மீது சிறிதளவு உணவுப் பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் பரக்கத் செய்யுமாறு பிரார்த்தித்தார்கள். பிறகு, "உங்கள் பாத்திரங்களில் அள்ளிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மக்கள் தங்கள் பாத்திரங்களில் அள்ளிக்கொண்டனர். அந்தப் படை முகாமில் இருந்த எந்தவொரு பாத்திரத்தையும் அவர்கள் நிரப்பாமல் விடவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் வயிறு நிரம்ப உண்டார்கள். அது போக மீதியும் இருந்தது.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஷ்ஹது அன் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ், வ அன்னீ ரசூலுல்லாஹ்" (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறில்லை என்றும், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறுகிறேன்).
"இந்த இரு உறுதியுரைகளுடன் - இவற்றில் சந்தேகப்படாமல் - அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கின்ற எந்தவொரு அடியாரும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட மாட்டார்." (முஸ்லிம் அறிவித்தார்)

417

وعن عتبان بن مالك، رضي الله عنه، وهو ممن شهد بدراً، قال: كنت أصلي لقومي بني

سالم، وكان يحول بيني وبينهم واد إذا جاءت الأمطار، فيشق على اجتيازه قبل مسجدهم، فجئت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، فقلت له: إني أنكرت بصري، وإن الوادي الذي بيني وبين قومي يسيل إذا جاءت الأمطار، فيشق على اجتيازه، فوددت أنك تأتي، فتصلي في بيتي مكاناً أتخذه مصلى، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "سأفعل". فغدا علي رسول الله، وأبو بكر، رضي الله عنه بعد ما اشتد النهار، واستأذن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، فأذنت له، فلم يجلس حتى قال: "أين تحب أن أصلي من بيتك؟" فأشرت له إلى المكان الذي أحب أن يصلي فيه، فقام رسول الله، صلى الله عليه وسلم، فكبر وصففنا وراءه، فصلى ركعتين، ثم سلم وسلمنا حين سلم، فحبسته على خزيرة تصنع له، فسمع أهل الدار أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم في بيتي، فثاب رجال منهم حتى كثر الرجال في البيت، فقال رجل: ما فعل مالك لا أراه! فقال رجل: ذلك منافق لا يحب الله ورسوله، فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "لا تقل ذلك، ألا تراه قال: لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله تعالى؟_!" فقال: الله ورسوله أعلم، أما نحن فوالله ما نرى وده، ولا حديثه إلا المنافقين_! فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم، "فإن الله قد حرم على النار من قال: لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله" ((متفق عليه)).

('وعتبان بكسر العين المهملة، وإسكان التاء المثناة فوق وبعدها باء موحدة. والخزيرة بالخاء المعجمة، والزاي: هي دقيق يطبخ بشحم. وقوله: ثاب رجال بالثاء المثلثة، أي: جاؤوا واجتمعوا.')

பத்ருப் போரில் கலந்துகொண்ட இத்பான் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் பனூ ஸாலிம் கூட்டத்தாருக்குத் தொழுகை நடத்திவந்தேன். எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே ஒரு நீரோடை (பள்ளத்தாக்கு) இருந்தது. மழை வந்தால், நான் அதைக் கடந்து அவர்களின் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்வது எனக்குக் கடினமாக இருந்தது. ஆகவே, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, "எனக்குக் கண் பார்வை குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது. எனக்கும் என் கூட்டத்தாருக்குமிடையே உள்ள அந்த நீரோடையில் மழைக்காலத்தில் வெள்ளம் ஓடுகிறது. அதனால் அதைக் கடந்து செல்வது எனக்குக் கடினமாக உள்ளது. தாங்கள் என் வீட்டிற்கு வந்து ஓரிடத்தில்

தொழ வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். அந்த இடத்தை நான் ஒரு முஸல்லாவாக (தொழும் இடமாக) ஆக்கிக்கொள்வேன்" என்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் (அவ்வாறே) செய்வேன்" என்று கூறினார்கள்.

மறுநாள் காலை வெயில் நன்கு ஏறிய பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும் (என் வீட்டிற்கு) வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உள்ளே வர அனுமதி கேட்டார்கள்; நான் அவர்களுக்கு அனுமதியளித்தேன். அவர்கள் அமர்வதற்கு முன்பே, "உங்கள் வீட்டில் நான் எங்கே தொழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் தொழ வேண்டும் என்று நான் விரும்பிய இடத்தை அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகைக்காக) நின்று, தக்பீர் கூறினார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் அணிவகுத்து நின்றோம்; அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுது ஸலாம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்ததும் நாங்களும் ஸலாம் கொடுத்தோம். அவர்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த 'கஸீரா' (எனும் உணவுக்காக) அவர்களை நான் தடுத்து நிறுத்தினேன்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் வீட்டில் இருப்பதை அண்டை வீட்டார் கேள்விப்பட்டதும், ஆண்கள் பலர் (என் வீட்டில்) கூடிவிட்டனர். அவர்களில் ஒருவர், "மாலிக்கிற்கு (இப்னு துஃக்ஷும் என்பவருக்கு) என்ன ஆயிற்று? நான் அவரைக் காணவில்லையே!" என்று கேட்டார். மற்றொருவர், "அவர் ஒரு நயவஞ்சகர்; அவர் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நேசிப்பதில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். அவர் அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தை நாடி, **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாரும் இல்லை) என்று கூறியதை நீர் பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், "அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள். ஆனால் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நாங்கள் அவரின் நேசத்தையும் பேச்சையும் நயவஞ்சகர்களிடமே காண்கிறோம்" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக, யார் அல்லாஹ்வின் திருமுகத்தை நாடி, **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்'** என்று கூறுகிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் நரகத்தை ஹராமாக்கி (தடுத்து) விட்டான்" என்று கூறினார்கள்.

418

وعن عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، قال: قدم رسول الله، صلى الله عليه وسلم، بسبي، فإذا امرأة من السبي تسعى، إذ وجدت صبياً في السبي أخذته، فألزقته ببطنها، فأرضعته، فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "أترون هذه المرأة طارحة ولدها في النار؟" قلنا لا

والله. قال: لله أرحم بعباده من هذه الأم بولدها ((متفق عليه))

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சில கைதிகள் கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர்களில் ஒரு பெண் (தன் குழந்தையைத் தேடி) ஓடிக்கொண்டிருந்தாள். சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவர்களிடையே ஒரு குழந்தையைக் கண்டபோது, அவள் அதைப் பிடித்து, தன் வயிற்றில் அணைத்து, அதற்குப் பாலூட்டினாள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்தப் பெண் தன் குழந்தையை நெருப்பில் எறிவாள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவள் ஒருபோதும் குழந்தையை நெருப்பில் எறிய மாட்டாள்" என்று கூறினோம். அதைக் கேட்ட அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்தப் பெண் தன் குழந்தையிடம் இருப்பதை விட அல்லாஹ் தன் அடியானிடம் அதிக கருணையுள்ளவனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

419

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم لما خلق الله الخلق، كتب في كتاب، فهو عنده فوق العرش: إن رحمتي تغلب غضبي" .

((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ் படைப்புகளைப் படைத்தபோது, ஒரு புத்தகத்தில் எழுதினான். அது அவனிடம் அர்ஷுக்கு மேலே உள்ளது. (அதில்,) ‘நிச்சயமாக, என் கருணை என் கோபத்தை மேலோங்கியுள்ளது’ (என்றுள்ளது).”

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

420

وعنه قال: سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم يقول: “جعل الله الرحمة مائة جزء فأمسك عنده تسعة وتسعين، وأنزل في الأرض جزءا واحداً، فمن ذلك الجزء يتراحم الخلائق حتى ترفع الدابة حافرها عن ولدها خشية أن تصيبه" .

"وفي رواية: "إن لله تعالى مائة رحمة أنزل منها رحمة واحدة بين الجن والإنس والبهائم والهوام، فيها يتعاطفون، وبها يتراحمون، وبها تعطف الوحش على ولدها، وأخر الله تعالى

تسعاً وتسعين رحمة يرحم بها عباده يوم القيامة'' ((متفق عليه)) .

ورواه مسلم أيضاً من رواية سلمان الفارسي، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ''إن لله تعالى مائة رحمة فمنها رحمة يتراحم بها الخلق بينهم، وتسع وتسعون ليوم القيامة"

"وفي رواية: "إن الله تعالى خلق يوم خلق السماوات والأرض مائة رحمة كل رحمة طباق ما بين السماء إلى الأرض، فجعل منها في الأرض رحمة، فيها تعطف الوالدة على ولدها، والوحش والطير بعضها على بعض، فإذا كان يوم القيامة، أكملها بهذه الرحمة'' .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்:
“அல்லாஹ் கருணையை நூறு பகுதிகளாக ஆக்கினான். அவற்றில் தொண்ணூற்றொன்பது பகுதிகளை அவன் தன்னிடம் இருத்தி வைத்துக்கொண்டு, பூமிக்கு ஒரு பகுதியை இறக்கினான். அந்த ஒரு பகுதியின் மூலமாகவே படைப்பினங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கருணை காட்டிக்கொள்கின்றன. எந்தளவிற்கென்றால், ஒரு விலங்கு தன் குட்டியை மிதித்துவிடுமோ என்று அஞ்சித் தன் குளம்பை அதன் மேலிருந்து உயர்த்திக்கொள்ளும் அளவிற்குக் (கருணை இருக்கிறது).”

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளது:
“நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் நூறு கருணைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றை மட்டுமே அவன் ஜின்கள், மனிதர்கள், விலங்குகள் மற்றும் பூச்சிகளுக்கு மத்தியில் இறக்கியுள்ளான். அதன் மூலமாகவே அவை ஒன்றுக்கொன்று பாசம் காட்டுகின்றன; அதன் மூலமாகவே ஒன்றுக்கொன்று கருணை பொழிகின்றன; அதன் மூலமாகவே காட்டு விலங்கு தன் குட்டியின் மீது அன்பு செலுத்துகிறது. (மீதமுள்ள) தொண்ணூற்றொன்பது கருணைகளை அல்லாஹ், மறுமை நாளில் தன் அடியார்களுக்குக் கருணை காட்டுவதற்காகப் பிற்படுத்தி வைத்துள்ளான்.”

மேலும் இம்மொழிபு முஸ்லிமில் சல்மான் அல்-ஃபாரிஸி (ரழி) அவர்கள் வாயிலாகப் பதிவாகியுள்ளது. அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் நூறு கருணைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒரு கருணையின் மூலமாகவே படைப்பினங்கள் தங்களுக்கிடையே கருணை காட்டிக்கொள்கின்றன. தொண்ணூற்றொன்பது (கருணைகள்) மறுமை நாளுக்காக உள்ளன.”

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளது:
“வானங்களையும் பூமியையும் படைத்த நாளில் அல்லாஹ் நூறு கருணைகளைப் படைத்தான். ஒவ்வொரு கருணையும் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடைப்பட்ட வெளியை நிரப்பக்கூடியதாகும். அவற்றில் ஒரு

கருணையை அவன் பூமியில் அமைத்தான். அதன் மூலமாகவே தாயானவள் தன் பிள்ளையின் மீதும், காட்டு விலங்குகளும் பறவைகளும் ஒன்றுக்கொன்றும் பாசம் காட்டுகின்றன. மறுமை நாள் வரும்போது, இந்தக் கருணையையும் சேர்த்து (நூறாக) அல்லாஹ் நிறைவு செய்வான்.”

421

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، فيما يحكى عن ربه، تبارك وتعالى، قال: "أذنب عبدي ذنباً، فقال: اللهم اغفر لي ذنبي، فقال الله تبارك وتعالى: أذنب عبدي ذنبا، فعلم أن له رباً يغفر الذنب، ويأخذ بالذنب، ثم عاد فأذنب، فقال: أي رب اغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: أذنب عبدي ذنباً، فعلم أن له رباً يغفر الذنب، ويأخذ بالذنب، ثم عاد فأذنب، فقال: أي رب اغفر لي ذنبي، فقال، تبارك وتعالى: أذنب عبدي ذنباً، فعلم أن له رباً يغفر الذنب، ويأخذ بالذنب، قد غفرت لعبدي فليفعل ما شاء" ((متفق عليه)).

وقوله تعالى: "فليفعل ما شاء" أي: ما دام يفعل هكذا، يذنب ويتوب اغفر له، فإن التوبة تهدم ما قبلها.

அபூ ஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், (கண்ணியமும்) மகத்துவமும் மிக்க தன் இறைவனைப் பற்றி அறிவிக்கும்போது (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்:

“ஓர் அடியான் ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, ‘அல்லாஹும்ம இக்ஃபிர் லீ தன்பீ’ (இறைவா! என் பாவத்தை எனக்காக மன்னிப்பாயாக) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (தபாரக வதஆலா), ‘என் அடியான் ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டான்; ஆயினும், பாவத்தை மன்னிக்கவும், பாவத்திற்காகத் தண்டிக்கவும் கூடிய ஒரு இறைவன் (ரப்பு) தனக்கு இருக்கின்றான் என்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்’ என்று கூறினான்.

பிறகு அவன் மீண்டும் (பாவம் செய்ய) திரும்பி ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, ‘அய் ரப்பி இக்ஃபிர் லீ தன்பீ’ (என் இறைவா! என் பாவத்தை எனக்காக மன்னிப்பாயாக) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (தபாரக வதஆலா), ‘என் அடியான் ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டான்; ஆயினும், பாவத்தை மன்னிக்கவும், பாவத்திற்காகத் தண்டிக்கவும் கூடிய ஒரு இறைவன் (ரப்பு) தனக்கு இருக்கின்றான் என்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்’ என்று கூறினான்.

பிறகு (மீண்டும்) அவன் திரும்பி ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, ‘அய் ரப்பி இக்ஃபிர் லீ தன்பீ’ (என் இறைவா! என் பாவத்தை எனக்காக

மன்னிப்பாயாக) என்று கூறினான். அதற்கு அல்லாஹ் (தபாரக வதஆலா), 'என் அடியான் ஒரு பாவத்தைச் செய்துவிட்டான்; ஆயினும், பாவத்தை மன்னிக்கவும், பாவத்திற்காகத் தண்டிக்கவும் கூடிய ஒரு இறைவன் (ரப்பு) தனக்கு இருக்கின்றான் என்பதை அவன் அறிந்துள்ளான். நான் என் அடியானை மன்னித்துவிட்டேன். அவன் விரும்பியதைச் செய்துகொள்ளட்டும்' என்று கூறினான்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும் "அவன் விரும்பியதைச் செய்துகொள்ளட்டும்" என்று கூறுவதன் பொருளாவது: "அவன் இதுபோன்று பாவம் செய்வதும் பிறகு பாவமன்னிப்புக் கோருவதுமாக இருக்கும் காலமெல்லாம் நான் அவனை மன்னிப்பேன்; ஏனெனில், பாவமன்னிப்பு (தவ்பா) தனக்கு முன்னால் உள்ள (பாவத்)தை அழித்துவிடுகிறது" என்பதாகும்.

422

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "والذي نفسي بيده لو لم تذنبوا، لذهب الله بكم، ولجاء بقوم يذنبون، فيستغفرون الله تعالى، فيغفر لهم" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, நீங்கள் பாவங்கள் செய்யாதவர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ் உங்களை நீக்கிவிட்டு, பாவங்கள் செய்யும் ஒரு கூட்டத்தினரைக் கொண்டு வந்திருப்பான்; அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுவார்கள்; அப்போது (அவர்களின் பாவங்களை) அல்லாஹ் மன்னிப்பான்."

423

وعن أبي أيوب خالد بن زيد، رضي الله عنه، قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: لولا أنكم تذنبون؛ لخلق الله خلقاً يذنبون، فيستغفرون، فيغفر لهم ((رواه مسلم)).

அபூ அய்யூப் காலித் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் பாவங்கள் செய்யாதவர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ், பாவம் செய்து பாவமன்னிப்புக் கோருகின்ற படைப்பினங்களைப் படைத்து, பிறகு அவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்குவான்."

424

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: كنا قعوداً مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، معنا أبو بكر وعمر، رضي الله عنهما في نفر، فقام رسول الله، صلى الله عليه وسلم، من بين أظهرنا، فأبطأ علينا، فخشينا أن يقتطع دوننا، ففزعنا، فقمنا، فكنت أول من فزع، فخرجت ابتغي رسول الله صلى الله عليه وسلم، حتى أتيت حائطاً للأنصار - وذكر الحديث بطوله إلى قوله: فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم، "اذهب فمن لقيت وراء هذا الحائط يشهد أن لا إله إلا الله، مستيقناً بها قلبه فبشره بالجنة" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். எங்களுடன் அபூ பக்ர் (ரழி), உமர் (ரழி) ஆகியோரும் ஒரு குழுவினரும் இருந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து எங்களிடையேயிருந்து சென்றார்கள். அவர்கள் (திரும்பி வர) தாமதமானது. எனவே, நாங்கள் இல்லாத நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி நாங்கள் பதற்றமடைந்தோம்; அதனால் எழுந்தோம். பதற்றமடைந்தவர்களில் நானே முதலாமவனாக இருந்தேன். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தேடி வெளியே சென்று, அன்சாரிகளுக்குச் சொந்தமான ஒரு தோட்டத்தை அடைந்தேன்.

(பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம்), "நீர் சென்று, இந்தச் சுவருக்கு (தோட்டத்திற்கு) அப்பால் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று தன் உள்ளத்தால் உறுதியாக நம்பி சாட்சி பகரும் எவரை நீர் சந்தித்தாலும் அவருக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுவீராக!" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

425

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، أن النبي، صلى الله عليه وسلم، تلا قول الله عز وجل في إبراهيم، صلى الله عليه وسلم: { رب إنهن أضللن كثيراً من الناس فمن تبعني فإنه مني } ((إبراهيم: 36))، وقول عيسى، صلى الله عليه وسلم: { إن تعذبهم فإنهم عبادك وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم } ((المائدة: 118))، فرفع يديه وقال:

"اللهم أمتي أمتي" وبكى، فقال الله عز وجل: ""يا جبريل اذهب إلى محمد وربك أعلم، فسله ما يبكيه؟" فأتاه جبريل، فأخبره رسول الله صلى الله عليه وسلم، بما قال: وهو أعلم، فقال الله تعالى: "يا جبريل اذهب إلى محمد فقل: إنا سنرضيك في أمتك ولا نسوؤك"

((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் கூறிய, "என் இறைவா! நிச்சயமாக அவை (சிலைகள்) மக்களில் பலரை வழி கெடுத்துவிட்டன. எனவே, யார் என்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ அவர் என்னைச் சேர்ந்தவர்." (14:36) என்ற மற்றும் ஈஸா (அலை) அவர்கள் கூறிய, "நீ அவர்களைத் தண்டித்தால் அவர்கள் உன்னுடைய அடிமைகளே. நீ அவர்களை மன்னித்தால், நிச்சயமாக நீயே யாவரையும் மிகைத்தவன், ஞானமிக்கவன்." (5:118) என்ற மேன்மையும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகளை ஓதினார்கள். பிறகு, அவர்கள் தம் கைகளை உயர்த்தி, "யா அல்லாஹ்! என் உம்மத், என் உம்மத்" என்று கூறி அழுதார்கள். அப்போது மேன்மைமிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: "ஓ ஜிப்ரீல்! முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று -உமது இறைவன் நன்கறிந்தவன்- 'உங்களை அழவைப்பது எது?' என்று கேளும்." அவ்வாறே ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தாம் கூறியதை (அதாவது, தாம் அழுததற்கான காரணத்தை) ஜிப்ரீலிடம் தெரிவித்தார்கள்; அல்லாஹ் அதை நன்கு அறிந்தவன். அப்போது அல்லாஹ் கூறினான்: "ஜிப்ரீல், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கூறுங்கள்: 'நிச்சயமாக, உமது உம்மத் விஷயத்தில் நாம் உம்மை திருப்திப்படுத்துவோம், உம்மை ஒருபோதும் அதிருப்திக்குள்ளாக்க மாட்டோம்'."
முஸ்லிம்.

426

وعن معاذ بن جبل، رضي الله عنه، قال: كنت ردف النبي صلى الله عليه وسلم، على حمار فقال: "يا معاذ هل تدري ما حق الله على عباده، وما حق العباد على الله. ؟ قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "فإن حق الله على العباد أن يعبدوه، ولا يشركوا به شيئاً، وحق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً، فقلت، يا رسول الله أفلا أبشر الناس؟ قال لا تبشرهم فيتكلوا" ((متفق عليه)).

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு கழுதையின் மீது சவாரி

செய்துகொண்டிருந்தேன். அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓ முஆத், அல்லாஹ்வுக்கு அவனுடைய அடிமைகள் மீதுள்ள உரிமை என்ன, அல்லாஹ் மீது அவனுடைய அடிமைகளுக்குள்ள உரிமை என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?" நான் கூறினேன்: "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்". அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அவனுடைய அடிமைகள் மீது அல்லாஹ்வுக்குள்ள உரிமை, அவர்கள் அவனையே வணங்க வேண்டும், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்கக் கூடாது என்பதுதான்; (அதாவது, அவனது ஏகத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதுதான்);

அவன் மீது அவனுடைய அடிமைகளுக்குள்ள உரிமை, அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதவர்களை அவன் தண்டிக்கக் கூடாது என்பதுதான்." அவர் (முஆத் (ரழி)) மேலும் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டேன்: "இந்த நற்செய்தியை நான் மக்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், "இந்த நற்செய்தியை அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டாம். ஏனெனில், அவர்கள் (இதையே நம்பி நற்செயல்களில் ஈடுபடுவதை விட்டுவிட்டு) அதையே சார்ந்திருப்பார்கள் (மற்றும் சோம்பேறித்தனமாகிவிடுவார்கள்)".

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்).

427

وعن البراء بن عازب، رضي الله عنهما، عن النبي، صلى الله عليه وسلم، قال: "المسلم إذا سئل في القبر يشهد أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، فذلك قوله تعالى: {يثبت الله الذين آمنوا بالقول الثابت في الحياة الدنيا وفي الآخرة} ((إبراهيم: 27)) ((متفق عليه)).

பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிம் கப்ரில் விசாரிக்கப்படும்போது, ‘அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு (உண்மையான) கடவுள் இல்லை; முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர்’ என்று சாட்சி கூறுவார். அதுதான், ‘அல்லாஹ், நம்பிக்கை கொண்டவர்களை உறுதியான சொல்லைக் கொண்டு இவ்வுலகிலும், மறுமையிலும் நிலைப்படுத்துவான்’ (14:27) எனும் அல்லாஹ்வின் கூற்றாகும்”.

428

وعن أنس، رضي الله عنه، عن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، قال: "إن الكافر إذا عمل حسنة، أطعم بها طعمة من الدنيا، أما المؤمن، فإن الله تعالى يدخر له حسناته في الآخرة،

ويعقبه رزقاً في الدنيا على طاعته".

وفي رواية: "إن الله لا يظلم مؤمنا حسنة يعطى بها في الدنيا، ويجزى بها في الآخرة. وأما الكافر، فيطعم بحسنات ما عمل لله تعالى، في الدنيا حتى إذا أفضى إلى الآخرة، لم يكن له حسنة يجزى بها" ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு காஃபிர் (இறைமறுப்பாளன்) ஏதேனும் ஒரு நற்செயல் செய்தால், அதற்கான ஒரு பலன் (அருட்பாக்கியம்) இவ்வுலகிலேயே அவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இறைநம்பிக்கையாளனைப் பொறுத்தவரை, அல்லாஹ் அவனது நற்செயல்களை மறுமைக்காகச் சேமித்து வைக்கிறான், மேலும் அவனது கீழ்ப்படிதலின் காரணமாக இவ்வுலகிலும் அவனுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குகிறான்."

மற்றொரு அறிவிப்பில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் ஒரு முஃமினுக்கு (இறைநம்பிக்கையாளருக்கு) அவர் செய்த நற்செயலுக்காக அநீதி இழைப்பதில்லை. ஏனெனில், அதற்கான அருட்பாக்கியங்கள் இவ்வுலகில் அவருக்கு வழங்கப்படுகின்றன, மேலும் மறுமையிலும் அதற்காக அவர் நற்கூலி வழங்கப்படுவார். ஆனால், காஃபிர் (இறைமறுப்பாளன்) (உலக நன்மைக்காகச்) செய்த நற்செயல்களுக்குரிய பலனை இவ்வுலகிலேயே பெற்றுக்கொள்கிறான். அதனால், அவன் மறுமைக்கு வரும்போது, அவனிடம் நற்கூலி வழங்கப்படுவதற்குரிய எந்த நற்செயலும் இருக்காது."
(முஸ்லிம்)

429

وعن جابر، رضي الله عنه قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: مثل الصلوات الخمس كمثل نهر جار غمر على باب أحدكم يغتسل منه كل يوم خمس مرات ((رواه مسلم)).

('الغمر: الكثير.')

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐவேளைத் தொழுகைகள், உங்களில் ஒருவரது வாசலருகே ஓடும் ஒரு பெரு நதியைப் போன்றதாகும்; அதில் அவர் தினமும் ஐந்து முறை குளிக்கிறார் (என்றால், அவரது உடலில் அழுக்குகள் தங்காதது போல, தொழுகைகள் அவரது பாவங்களை நீக்கிவிடும்)."

430

وعن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يقول: ما من رجل مسلم يموت فيقوم على جنازته أربعون رجلاً لا يشركون بالله شيئاً إلا شفعهم الله فيه. ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "எந்தவொரு முஸ்லிம் மரணித்து, அவருடைய ஜனாஸா தொழுகையில் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காத நாற்பது ஆண்கள் (பங்கேற்று) நின்று தொழுதால், அல்லாஹ் அவர்களை அவருக்காகப் பரிந்துரை செய்ய அனுமதிப்பான் (அல்லது அவர்களின் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்வான்)."

431

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، قال: كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في قبة نحوا من أربعين، فقال: "أترضون أن تكونوا ربع أهل الجنة؟" قلنا نعم، قال: أترضون أن تكونوا ثلث أهل الجنة؟ قلنا: نعم، قال: "والذي نفسى محمد بيده إني لأرجو أن تكونوا نصف أهل الجنة، وذلك أن الجنة لا يدخلها إلا نفس مسلمة، وما أنتم في أهل الشرك إلا كالشعرة البيضاء في جلد الثور الأسود، أو كالشعرة السوداء في جلد الثور الأحمر" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு கூடாரத்தில் சுமார் நாற்பது பேர் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், "சுவர்க்கவாசிகளில் நீங்கள் நான்கில் ஒரு பகுதியினராக இருப்பதைக்கொண்டு நீங்கள் திருப்தியடைய மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "ஆம்" என்று கூறினோம். அவர்கள், "சுவர்க்கவாசிகளில் நீங்கள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினராக இருப்பதைக்கொண்டு நீங்கள் திருப்தியடைய மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "ஆம்" என்று கூறினோம்.

அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ, அவன் மீது சத்தியமாக! சுவர்க்கவாசிகளில் நீங்கள் சரிபாதியாக இருப்பீர்கள் என நான் ஆதரவு வைக்கிறேன் (மற்றும் உறுதியாக நம்புகிறேன்); அதற்குக் காரணம், ஓர் முஸ்லிம் ஆன்மாவைத் தவிர வேறு யாரும் சுவர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டார்கள். மேலும்

இணைவைப்பாளர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் நீங்கள், ஒரு கருப்பு காளையின் தோலில் உள்ள ஒரு வெள்ளை முடியைப் போலவோ அல்லது ஒரு சிவப்பு காளையின் தோலில் உள்ள ஒரு கருப்பு முடியைப் போலவோ அன்றி வேறில்லை."

432

وعن أبي موسى الأشعري، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: إذا كان يوم القيامة دفع الله إلى كل مسلم يهودياً أو نصرانياً فيقول: هذا فكاكك من النار".

وفي رواية عنه عن النبي، صلى الله عليه وسلم قال: "يجئ يوم القيامة ناس من المسلمين بذنوب أمثال الجبال يغفرها الله لهم" ((رواه مسلم)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் ஒரு யூதரையோ அல்லது கிறிஸ்தவரையோ வழங்கி, 'இவரே நரக நெருப்பிலிருந்து உமக்கான உமது மீட்புப் பொருள்' என்று கூறுவான் (அதாவது, நரகத்தில் நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்கள் நிராகரிப்பவர்களால் நிரப்பப்படுவதன் மூலம் உமக்குக் கிடைக்கும் விடுதலை)."

மற்றொரு அறிவிப்பில் வருகிறது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் முஸ்லிம்களில் சிலர் மலைகளைப் போன்ற பாவச்சுமைகளுடன் வருவார்கள், ஆனாலும் அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்துவிடுவான்."

433

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: يدنى المؤمن يوم القيامة من ربه حتى يضع كنفه عليه، فيقرره بذنوبه، فيقول: أتعرف ذنب كذا؟ أتعرف ذنب كذا؟ فيقول: رب أعرف قال: فإني قد سترتها عليك في الدنيا، وأنا أغفرها لك اليوم، فيعطى صحيفة حسناته" ((متفق عليه)).

((كنفه: ستره ورحمته)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "மறுமை நாளில் இறைநம்பிக்கையாளர் (முஃமின்) தன் இறைவனிடம் நெருக்கமாகக்

கொண்டுவரப்படுவார். இறைவன் அவர் மீது தனது பாதுகாப்பை (மறைத்து, கருணையுடன்) வழங்குவான். அவரிடம் அவரது பாவங்களைப் பற்றி ஒப்புதல் பெறுவான். இறைவன், 'இன்ன பாவம் (செய்தது) உனக்குத் தெரியுமா? இன்ன பாவம் உனக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர், 'என் இறைவா! (ஆம்) நான் அறிகிறேன்' என்று கூறுவார். (அப்போது) இறைவன் கூறுவான்: 'இவ்வுலகில் நான் உனக்காக அவற்றை மறைத்து வைத்திருந்தேன்; இன்று உனக்காக அவற்றை நான் மன்னிக்கிறேன்.' பிறகு அவரிடம் அவரது நன்மைகளின் ஏடு வழங்கப்படும்."

434

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، أن رجلاً أصاب من امرأة قبلة، فأتى النبي، صلى الله عليه وسلم، فأخبره، فأنزل الله تعالى: { وأقم الصلاة طرفي النهار وزلفاً من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات } ((هود: 114)) فقال الرجل: ألي هذا يا رسول الله؟ قال لجميع أمتي كلهم ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணை முத்தமிட்டுவிட்டார் (அதாவது, ஹராமான முறையில்). பின்னர் அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அதுபற்றித் தெரிவித்தார். அப்போது அல்லாஹ் கண்ணியமிக்கவன் (பின்வரும் வசனத்தை) அருளினான்:

{வ அகிமிஸ் ஸலாத்த தரஃபயிந் நஹாரி வ ஜுலஃபன் மினல் லைல்; இன்னல் ஹஸனாத்தி யுத்ஹிப்னஸ் ஸய்யிஆத்}

"பகலின் இரு முனைகளிலும், இரவின் சில மணிநேரங்களிலும் தொழுகையை நிலைநிறுத்துவீராக. நிச்சயமாக, நற்செயல்கள் தீய செயல்களை அகற்றிவிடும்." (11:114)

அந்த மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது எனக்கு மட்டும்தானா?" என்று கேட்டார். அதற்கு (நபி (ஸல்) அவர்கள்), "எனது சமூகத்தினர் அனைவருக்கும் (பொதுவாக உரியது)" என்று கூறினார்கள்.

435

وعن أنس، رضي الله عنه، قال: جاء رجل إلى النبي، صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله أصبت حداً، فأقمه علي، وحضرت الصلاة، فصلى مع رسول الله، صلى الله عليه وسلم،

فلما قضى الصلاة قال: يا رسول الله إني أصبت حداً، فأقم في كتاب الله. قال "هل حضرت معنا الصلاة؟ قال: نعم. قال: قد غفر لك ((متفق عليه)).

('وقوله اصبت حداً معناه: معصية توجب التعزير، وليس المراد الحد الشرعي الحقيقي كحد الزنا والخمر وغيرهما، فإن هذه الحدود لا تسقط بالصلاة، ولا يجوز للإمام تركها')

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஒரு குற்றத்தைச் செய்துவிட்டேன், (அதற்கு இஸ்லாமிய சட்டப்படி ஒரு கண்டனம் அல்லது தஃஃஸீர் தண்டனை உண்டு). எனவே, என் மீது அதற்கான தண்டனையை நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார். அப்போது தொழுகை(யின் நேரம்) வந்தது. அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதார். நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்தபோது அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக நான் ஒரு குற்றத்தைச் செய்துவிட்டேன், (அதற்கு இஸ்லாமிய சட்டப்படி ஒரு கண்டனம் அல்லது தஃஃஸீர் தண்டனை உண்டு). எனவே, அல்லாஹ்வின் வேதத்திலுள்ள (சட்டத்தை) என் மீது நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "எங்களுடன் நீர் தொழுகையில் கலந்து கொண்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக உமக்கு (அப்பாவம்) மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

436

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله ليرضى عن العبد أن يأكل الأكلة، فيحمده عليها، أو يشرب الشربة، فيحمده عليها" ((رواه مسلم)).

((الأكلة" بفتح الهمزة وهي المرة الواحدة من الأكل كالغدوة والعشوة، والله أعلم)).

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடியார் ஒருமுறை உணவு உண்டு (ஒரு கவளம் அல்லது ஒரு வேளை உணவு), அதற்காக அல்லாஹ்வைப் புகழும்போதும், அல்லது ஒருமுறை பானம் அருந்தி (ஒரு மிடறு அல்லது ஒரு வேளை பானம்), அதற்காக அவனைப் புகழும்போதும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அந்த அடியாரைக் குறித்துத் திருப்தியடைகிறான்."

437

وعن أبي موسى، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال إن الله تعالى يبسط يده بالليل ليتوب مسئ النهار، ويبسط يده بالنهار ليتوب مسئ الليل حتى تطلع الشمس من مغربها ((رواه مسلم)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ், பகலில் பாவம் செய்தவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக இரவில் தன் கையை விரிக்கிறான் (அதாவது, தனது அருளையும் மன்னிப்பையும் வழங்குகிறான்); மேலும், இரவில் பாவம் செய்தவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக பகலில் தன் கையை விரிக்கிறான் (அதாவது, தனது அருளையும் மன்னிப்பையும் வழங்குகிறான்). சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதிக்கும் வரை (இந்த மன்னிப்பின் வாய்ப்பு) தொடர்கிறது."

438

وعن أبي نجيح عمرو بن عبسة –بفتح العين والباء– السلمي، رضي الله عنه، قال: كنت وأنا في الجاهلية أظن أن الناس على ضلالة، وأنهم ليسوا على شئ، وهم يعبدون الأوثان، فسمعت برجل بمكة يخبر أخباراً، فقعدت على راحلتي، فقدمت عليه، فإذا رسول الله، صلى الله عليه وسلم مستخفياً، جرءاء عليه قومه، فتلطف حتى دخلت عليه بمكة، فقلت له: ما أنت؟ قال: "أنا نبي" قلت: وما نبي؟ قال: "أرسلني الله" قلت: وبأي شئ أرسلك؟ قال "أرسلني بصلة الأرحام، وكسر الأوثان وأن يوحد الله لا يشرك به شئ: قلت: فمن معك على هذا؟ قال: "حر وعبد" ومعه يومئذ أبو بكر وبلال، رضي الله عنهما، قلت: إني متبعك، قال: "إنك لن تستطيع ذلك يومك هذا، ألا ترى حالي وحال الناس؟ ولكن ارجع إلى أهلك فإذا سمعت بي قد ظهرت فأتني" قال: فذهبت إلى أهلي وقدم رسول الله صلى الله عليه وسلم، المدينة، وكنت في أهلي، فجعلت أتخبر الأخبار، واسأل الناس حين قدم المدينة حتى قدم نفر من أهلي المدينة، فقلت: ما فعل هذا الرجل الذي قدم المدينة؟ فقالوا: الناس إليه سراع، وقد أراد قومه قتله، فلم يستطيعوا ذلك، فقدمت المدينة، فدخلت عليه، فقلت: يا رسول الله أتعرفني؟ قال: "نعم أنت الذي لقيتني بمكة" قال: فقلت يا رسول الله أخبرني عما

علمك الله وأجهله، أخبرني عن الصلاة؟ قال: "صل صلاة الصبح، ثم أقصر عن الصلاة حتى ترتفع الشمس قيد رمح، فإنه تطلع حين تطلع بين قرني شيطان، وحينئذ يسجد لها الكفار، ثم صل فإن الصلاة مشهودة محضورة حتى يستقل الظل بالرمح، ثم أقصر عن الصلاة، فإنه حينئذ تسجر جهنم؛ فإذا أقبل الفيء فصل؛ فإن الصلاة مشهودة محضورة حتى تصلي العصر، ثم اقصر عن الصلاة حتى تغرب الشمس، فإنها تغرب بين قرني شيطان، وحينئذ يسجد لها الكفار" قال: فقلت: يا نبي الله؛ فالوضوء حدثني عنه؟ فقال: "ما منكم رجل يقرب وضوءه، فيتمضمض ويستنشق فينتثر، إلا خرت خطايا وجهه وفيه وخياشيمه، ثم إذا غسل وجهه كما أمره الله، إلا خرت خطايا وجهه من أطراف لحيته مع الماء، ثم يغسل يديه إلى المرفقين، إلا خرت خطايا يديه من أنامله مع الماء ثم يمسح رأسه، إلا خرت خطايا يديه من أنامله مع الماء، ثم يغسل يديه إلى المرفقين، إلا خرت خطايا يديه من أنامله مع الماء، ثم يمسح رأسه، إلا خرت خطايا رأسه من أطراف شعره مع الماء، ثم يغسل قديمه إلى الكعبين إلا خرت خطايا رجليه من أنامله مع الماء، فإن هو قام فصلى، فحمد الله تعالى، وأثنى عليه ومجده بالذي هو له أهل، وفرغ قلبه لله تعالى، إلا انصرف من خطيئته كهيئته يوم ولدته أمه".

فحدث عمرو بن عبسة بهذا الحديث أبا أمامة صاحب رسول الله، فقال له أبو أمامة: يا عمرو بن عبسة، انظر ما تقول! في مقام واحد يعطى هذا الرجل؟ فقال عمرو: يا أبا أمامة لقد كبرت سني، ورق عظمي، واقترب أجلي، وما بي حاجة أن أكذب على الله تعالى، ولا على رسول الله، صلى الله عليه وسلم، لو لم اسمعه من رسول الله، صلى الله عليه وسلم إلا مرة أو مرتين أو ثلاثاً، حتى عد سبع مرات، ما حدثت أبداً به، ولكني سمعته أكثر من ذلك ((رواه مسلم)).

அபூ நஜீஹ் அம்ர் பின் அபஸா அஸ்-ஸுலமீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அறியாமைக் காலத்தில் இருந்தபோது, மக்கள் வழிகேட்டில் இருப்பதாகவும், அவர்கள் எதிலுமே (சத்தியத்தில்) இல்லை என்றும், அவர்கள் சிலைகளை வணங்குகிறார்கள் என்றும் கருதிக்கொண்டிருந்தேன்.

பின்னர் மக்காவில் ஒரு மனிதர் செய்திகளை அறிவிக்கிறார் (இறைச் செய்திகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்) என்று கேள்விப்பட்டேன். உடனே நான் எனது வாகனத்தில் அமர்ந்து அவரிடம் (மக்காவிற்கு) வந்தேன். அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மறைந்து வாழ்வதைக் கண்டேன். அவருடைய சமுதாயத்தினர் அவருக்கு எதிராகத் துணிந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நான் (மக்காவிற்குள் நுழைய) பக்குவமாக வழிதேடி, அவர்களிடம் சென்றேன்.

நான் அவரிடம், "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் "நான் ஒரு இறைத்தூதர் (நபி)" என்றார்கள். "நபி என்றால் என்ன?" என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு, "அல்லாஹ் என்னை அனுப்பியுள்ளான்" என்று கூறினார்கள். "எதைக் கொண்டு உங்களை அனுப்பியுள்ளான்?" என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உறவுகளைப் பேணி நடக்கவும், சிலைகளை உடைத்தெறியவும், அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டுமே வணங்கப்பட வேண்டும், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகவும் (என்னை) அனுப்பியுள்ளான்" என்று கூறினார்கள்.

"இவ்விஷயத்தில் உங்களுடன் இருப்பவர் யார்?" என்று நான் கேட்டேன். அவர்கள், "ஒரு சுதந்திரமானவரும் ஓர் அடிமையும்" என்று கூறினார்கள். (அச்சமயம் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும், பிலால் (ரழி) அவர்களும் மட்டுமே அவர்களுடன் இருந்தார்கள்). நான், "நானும் உங்களைப் பின்பற்றுகிறேன்" என்றேன். அதற்கு அவர்கள், "இன்றைய நாளில் உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. என்னுடைய நிலையையும் மக்களின் நிலையையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? எனவே, நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நான் (வெற்றியாளனாக) வெளிப்பட்டுவிட்டேன் என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் என்னிடம் வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

எனவே நான் என் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் சென்றேன். நான் என் குடும்பத்தாருடன் இருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள். மதீனாவிற்குச் செல்லும் மக்கள் மூலம் நான் அவரைப் பற்றி விசாரித்துக் கொண்டேயிருந்தேன். பின்னர் மதீனாவிலிருந்து என் ஊரைச் சேர்ந்த சிலர் வந்தனர். அவர்களிடம், "மதீனாவிற்கு வந்த அந்த மனிதரின் நிலை என்ன?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "மக்கள் அவரை நோக்கி விரைந்து செல்கின்றனர். அவருடைய சமுதாயத்தினர் அவரைக் கொல்லத் திட்டமிட்டனர், ஆனால் அவர்களால் அது முடியவில்லை" என்று கூறினர்.

பிறகு நான் மதீனாவிற்குச் சென்று அவரிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை உங்களுக்குத் தெரிகிறதா?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "ஆம், மக்காவில் என்னைச் சந்தித்தவர் நீங்கள்தானே?" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் நான் அறியாதவற்றை எனக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். தொழுகையைப் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்" என்றேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸுபுஹ் (காலை) தொழுகையைத் தொழுங்கள். பின்னர் சூரியன் உதயமாகி ஒரு ஈட்டியின் அளவு உயரும் வரை (சுமார்

15-20 நிமிடங்கள்) தொழுவதை நிறுத்துங்கள். ஏனெனில் அது உதிக்கும்போது, ஷைத்தானின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில் உதிக்கிறது; அந்த நேரத்தில் இறைமறுப்பாளர்கள் அதற்குச் சிரம் பணிகிறார்கள். பின்னர் தொழுங்கள். ஏனெனில் தொழுகை (வானவர்களால்) பார்க்கப்படக் கூடியதாகவும் சாட்சியளிக்கப்படக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. நிழல் (சுருங்கி) ஈட்டியின் அளவுக்கு வரும் வரை (நண்பகல் நேரம் வரை) தொழலாம். பின்னர் தொழுவதை நிறுத்துங்கள். ஏனெனில் அந்த நேரத்தில் நரகம் எரிக்கப்படுகிறது (சூடாக்கப்படுகிறது). பின்னர் நிழல் (கிழக்கே) திரும்பியதும் (லுஹர் நேரம் தொடங்கியதும்) தொழுங்கள். ஏனெனில் தொழுகை சாட்சி சொல்லக்கூடியதாகவும், வானவர்கள் அதில் கலந்துகொள்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அஸ்ர் தொழுகையை நிறைவேற்றும் வரை (தொழலாம்). பின்னர் சூரியன் மறையும் வரை தொழுவதை நிறுத்துங்கள். ஏனெனில் அது ஷைத்தானின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில் மறைகிறது. அந்த நேரத்தில் இறைமறுப்பாளர்கள் அதற்குச் சிரம் பணிகிறார்கள்."

பிறகு நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உளூவைப் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உங்களில் ஒருவர் உளூ செய்வதற்காகத் தண்ணீரை எடுத்து, வாய்க்கும் மூக்கிற்கும் நீர் செலுத்திச் சுத்தம் செய்தால், அவருடைய முகம், வாய் மற்றும் மூக்குத் துவாரங்களின் பாவங்கள் (நீருடன்) உதிர்ந்து விடுகின்றன. பின்னர் அல்லாஹ் கட்டளையிட்டபடி அவர் தமது முகத்தைக் கழுவும்போது, முகத்தின் பாவங்கள் தாடியின் ஓரங்கள் வழியாக நீருடன் உதிர்ந்து விடுகின்றன. பின்னர் முழங்கைகள் வரை கைகளைக் கழுவும்போது, கைகளின் பாவங்கள் விரல் நுனிகள் வழியாக நீருடன் உதிர்ந்து விடுகின்றன. பின்னர் தலையை மஸ்ஹு செய்யும்போது, தலைமுடியின் ஓரங்கள் வழியாகத் தலையின் பாவங்கள் நீருடன் உதிர்ந்து விடுகின்றன. பின்னர் கணுக்கால் வரை கால்களைக் கழுவும்போது, கால்விரல் நுனிகள் வழியாகக் கால்களின் பாவங்கள் நீருடன் உதிர்ந்து விடுகின்றன. பிறகு அவர் (தொழுகைக்காக) நின்று, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைக் கண்ணியப்படுத்தி, அவனுக்குத் தகுதியானவற்றைக் கொண்டு அவனைத் துதித்து, தனது உள்ளத்தை அல்லாஹ்வுக்காக முழுமையாக (உலக சிந்தனைகளிலிருந்து) இனைத்துவிட்டால், அவர் தமது தாயார் அவரைப் பெற்றெடுத்த நாளில் இருந்ததைப் போன்று தமது பாவங்களிலிருந்து (தூய்மையாகி) வெளியேறுவார்."

அம்ர் பின் அபஸா (ரழி) அவர்கள் இந்த ஹதீஸை நபித்தோழரான அபூ உமாமா (ரழி) அவர்களிடம் கூறியபோது, அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், "அம்ர் பின் அபஸா அவர்களே! நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கவனித்துப் பாருங்கள்! ஒரே இடத்தில் (நிற்கும்) ஒரு மனிதருக்கு இவை அனைத்தும் கிடைத்துவிடுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அம்ர் (ரழி) அவர்கள், "அபூ உமாமா அவர்களே! எனக்கு வயது முதிர்ந்துவிட்டது; என் எலும்புகள் வலுவிழந்துவிட்டன; என் மரணம் நெருங்கிவிட்டது. அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனது தூதர் (ஸல்) மீதும் நான் பொய் சொல்ல வேண்டியத் தேவை எனக்கில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர்

(ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இதை ஒரு முறை, இரு முறை, மூன்று முறை என்று ஏழு முறை வரை (அவர் எண்ணினார்) கேட்டிருக்காவிட்டால், நான் இதை ஒருபோதும் அறிவித்திருக்க மாட்டேன். ஆனால், அதைவிட அதிகமாகவே நான் (இதை அவரிடமிருந்து) கேட்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

439

وعن أبي موسى الأشعري، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أراد الله تعالى، رحمة أمةٍ، قبض نبيها قبلها، فجعله لها فرطاً وسلفاً بين يديها، وإذا أراد هلكة أمةٍ، عذبها ونبيها حي، فأهلكها وهو حي ينظر، فأقر عينه بهلاكها حين كذبوه وعصوا امره ((رواه مسلم)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் ஒரு சமூகத்திற்கு கருணை காட்ட நாடினால், அவர்களுக்கு முன்பே அவர்களின் நபியை (அலை) அவன் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு (மறுமையில் பலனளிக்கும்) முன்னோடியாகவும் முன்னேற்பாட்டாளராகவும் அவரை ஆக்குகிறான். மேலும், ஒரு சமூகத்தை அவன் அழிக்க நாடினால், அந்த நபி (அலை) உயிருடன் இருக்கும்போதே அவர்களைத் தண்டித்து, அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அவர்களை அழிக்கிறான். அவர்கள் அந்த நபியைப் பொய்யாக்கி, அவரது கட்டளைக்கு மாறு செய்த காரணத்தால், அவர்களுடைய அழிவைக் கொண்டு அவரது கண்களைக் குளிரச் செய்கிறான் (அதாவது, அவருக்கு மனநிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கிறான்)".

- باب فضل الرجاء

நல்ல நம்பிக்கைகளின் சிறப்பு

440

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال: "قال الله، عز وجل: أنا عند ظن عبدي بي وأنا معه حيث يذكرني، والله لله أفرح بتوبة عبده من أحدكم يجد ضالته بالفلاة، ومن تقرب إلي شبراً، تقربت إليه ذراعاً، ومن تقرب إلي ذراعاً، تقربت

إليه باعاً، وإذا أقبل إلي يمشي، أقبلت إليه أهرول" ((متفق عليه)). وهذا لفظ إحدى روايات مسلم. وتقدم شرحه في الباب قبله.

وروي في الصحيحين: "وأنا معه حين يذكرني" بالنون، وفي هذه الرواية "حيث" بالثاء وكلاهما صحيح.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியான் என்னைப் பற்றி என்ன கருதுகிறானோ, நான் அவனது அந்தக் கருத்திற்கேற்பவே இருக்கிறேன். அவன் என்னை நினைவு கூரும்போது நான் அவனுடன் இருக்கிறேன்.' அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உங்களில் ஒருவர் பாலைவனத்தில் தொலைத்துவிட்ட தனது ஒட்டகத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்போது அடையும் மகிழ்ச்சியை விட, தன் அடியான் பாவமன்னிப்புக் கோரும்போது அல்லாஹ் அதிக மகிழ்ச்சியடைகிறான். 'யார் ஒரு சாண் அளவுக்கு என்னை நெருங்குகிறானோ, நான் ஒரு முழம் அளவுக்கு அவனை நெருங்குகிறேன்; யார் ஒரு முழம் அளவுக்கு என்னை நெருங்குகிறானோ, நான் ஒரு மார் அளவுக்கு (விரிந்த இரு கைகளின் அளவுக்கு) அவனை நெருங்குகிறேன்; அவன் என்னை நோக்கி நடந்து வந்தால், நான் அவனை நோக்கி ஓடி வருகிறேன்'"

441

وعن جابر بن عبد الله، رضي الله عنهما، أنه سمع النبي، صلى الله عليه وسلم، قبل موته بثلاثة أيام يقول: لا يموتن أحدكم إلا وهو يحسن الظن بالله عز وجل" ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் மரணத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு, "அல்லாஹ்வின் மீது நல்லெண்ணம் கொண்டவராகவே தவிர உங்களில் எவரும் மரணிக்க வேண்டாம்" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

442

وعن أنس، رضي الله عنه قال: "سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم يقول: "قال الله تعالى: يا ابن آدم، إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي، يا أبن آدم، لو بلغت ذنوبك عنان السماء، ثم استغفرتني غفرت لك، يا ابن آدم، إنك لو أتيتنى بقراب

الأرض خطايا، ثم لقيتني لاتشرك به شيئاً، لأتيتك بقرابها مغفرة" ((رواه الترمذي.

وقال حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்:
"வல்லமையுள்ள அல்லாஹ் கூறினான்: 'ஆதமுடைய மகனே! நீ என்னை அழைத்து, என்மீது ஆதரவு வைத்திருக்கும் காலமெல்லாம், உன்னிடமிருந்து (எத்தகைய பாவங்கள்) நிகழ்ந்திருந்தாலும் நான் உன்னை மன்னிப்பேன்; (அதை) நான் பொருட்படுத்தமாட்டேன். ஆதமுடைய மகனே! உன் பாவங்கள் வானத்தின் உச்சியை எட்டினாலும், பிறகு நீ என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரினால், நான் உன்னை மன்னிப்பேன். ஆதமுடைய மகனே! பூமி நிரம்பப் பாவங்களோடு நீ என்னிடம் வந்தாலும், எனக்கு எதையும் இணையாக ஆக்காத நிலையில் நீ என்னைச் சந்தித்தால், பூமி நிரம்ப மன்னிப்பை நான் உனக்கு வழங்குவேன்.'"

(இதை இமாம் திர்மிதீ பதிவு செய்து, ஹஸன் தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

- باب الجمع بين الخوف والرجاء

அல்லாஹ்வின் மீதான பயத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஒருங்கே பேணுதல்.

443

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال "لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة، ما طمع بجنته أحد، ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة، ما قنط من جنته أحد" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்விடம் உள்ள தண்டனையைப் பற்றி ஒரு முஃமின் அறிந்திருந்தால், எவரும் அவனுடைய சுவனத்தைப் பற்றி (தங்கள் நற்செயல்களின் மீது மட்டும் தங்கியிருந்து) உறுதியாக நம்ப மாட்டார்கள். மேலும், அல்லாஹ்விடம் உள்ள கருணையைப் பற்றி ஒரு காஃபிர் அறிந்திருந்தால், எவரும் அவனுடைய சுவனத்தைப் பற்றி நம்பிக்கை இழக்க மாட்டார்கள்".

444

وعن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا وضعت الجنازة واحتملها الناس أو الرجال على أعناقهم، فإن كانت صالحة قالت: قدموني قدموني، وإن كانت غير صالحة، قالت يا ويلها! أين تذهبون بها؟ يسمع صوته كل شئ إلا الإنسان، ولو سمعه صعق ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜனாஸா (பாடையின் மீது) வைக்கப்பட்டு, மக்கள் அல்லது ஆண்கள் அதைத் தங்கள் தோள்களில் சுமந்து செல்லும்போது, அது நல்லதாக இருந்தால், 'என்னை முற்படுத்துங்கள்! என்னை முற்படுத்துங்கள்!' (நான் அடையவிருக்கும் நற்கூலியை நோக்கி விரைந்து செல்லுங்கள்!) என்று கூறும். ஆனால் அது நல்லதாக இல்லையென்றால், 'ஐயோ, அதற்கு நாசம்தான்! இதை எங்கே கொண்டு செல்கிறீர்கள்?' (எனக்கு வரவிருக்கும் வேதனையை நோக்கி!) என்று கூறும். மனிதனைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் அதன் சப்தத்தைக் கேட்கும். மனிதன் அதைக் கேட்டால் மயங்கி விழுந்திருப்பான்."

445

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، "الجنة أقرب إلى أحدكم من شراك نعله، والنار مثل ذلك" ((رواه البخاري)).

சொர்க்கம் உங்களில் ஒருவருக்கு அவரது காலணி வாரை விட மிக அருகில் உள்ளது (அதாவது, நற்செயல்களின் மூலம் அதை அடைவது மிக எளிது). நரகமும் அவ்வாறே (அதாவது, தீய செயல்களின் மூலம் அதை அடைவதும் மிக எளிது).

-باب فضل البكاء من خشية الله تعالى و شوقا اليه

அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து அழுவதன் சிறப்பு.

446

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، قال: قال لي النبي، صلى الله عليه وسلم، "اقرأ علي القرآن" قلت: يا رسول الله أقرأ عليك وعليك أنزل؟! قال: "إني أحب أن أسمعه من غيري" فقرأت عليه سورة النساء، حتى جئت إلى هذه الآية (فكيف إذا جئنا من كل أمة

بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيداً} ((النساء: 41)) قال: "حسبك الآن" فالتفت إليه، فإذا عيناه تذرفان. ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "எனக்கு குர்ஆனை ஓதிக்காட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்கு குர்ஆன் அருளப்பட்டிருக்கும் நிலையில், நான் தங்களுக்கு அதனை ஓதிக்காட்டவா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "பிறரிடமிருந்து அதைக் கேட்க நான் விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார்கள். எனவே, நான் அவர்களுக்கு ஸூரத்துந் நிஸாவை ஓதிக்காட்டினேன். நான் இந்த வசனத்தை அடைந்தபோது:

"ஃபகைஃப இதா ஜிஃனா மின் குல்லி உம்மத்தின் பிஷஹீதின் வஜிஃனா பிக அலா ஹாவுலாயி ஷஹீதா"

(பொருள்: "அப்படியானால், ஒவ்வொரு சமூகத்திலிருந்தும் ஒரு சாட்சியை நாம் கொண்டுவரும்போதும், இவர்களுக்கு எதிராக உம்மை (முஹம்மதே) சாட்சியாகக் கொண்டுவரும்போதும் (அவர்களின் நிலை) எப்படி இருக்கும்?") (4:41)

அவர்கள் (ஸல்), "இப்போதைக்கு இது போதும்" என்று கூறினார்கள். நான் அவர்கள் பக்கம் திரும்பியபோது, அவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தன.

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

447

وعن أنس، رضي الله عنه، قال: خطب رسول الله، صلى الله عليه وسلم، خطبة ما سمعت مثلها قط، فقال: لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً قال: فغطي أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم وجوههم، ولهم خنين، ((متفق عليه))، وسبق بيانه في باب الخوف.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சொற்பொழிவு (குத்பா) நிகழ்த்தினார்கள். அது போன்றதொரு (சொற்பொழிவை) நான் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை. அப்போது அவர்கள், 'நான் அறிந்தவற்றை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் குறைவாகச் சிரிப்பீர்கள்; அதிகமாக அழுவீர்கள்' என்று கூறினார்கள். (இதைச் செவியுற்ற) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் தங்கள் முகங்களை மூடிக்கொண்டனர்; அவர்களுக்கு (அழுகையின் காரணமாக)

விம்மல் ஏற்பட்டது.'

448

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، لا يلج النار رجل بكى من خشية الله حتى يعود اللبن في الضرع، ولا يجتمع غبار في سبيل الله ودخان جهنم" ((رواه الترمذي: وقال حديث حسن صحيح)).

அல்லாஹ்வின் அச்சத்தால் அழுபவர் நரகத்தில் நுழைய மாட்டார் – (இது) கறந்த பால் மடிக்குத் திரும்பாத வரை (எவ்வளவு சாத்தியமற்றதோ, அவ்வளவு சாத்தியமற்றது). மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாத் அல்லது நற்செயல்களில்) ஏற்பட்ட புழுதியும் நரகத்தின் புகையும் ஒருபோதும் ஒன்றாகச் சேராது.

449

وعنه قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله: إمام عادل، وشاب نشأ في عبادة الله، ورجل قلبه معلق في المساجد، ورجلان تحابا في الله، اجتمعا عليه، وتفرقا عليه، ورجل دعته امرأة ذات منصب وجمال، فقال: إني أخاف الله، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه، ورجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தனது நிழலைத் தவிர வேறு எந்த நிழலும் இல்லாத (மறுமை) நாளில், அல்லாஹ் ஏழு பேரைத் தனது நிழலில் பாதுகாப்பான். அவர்கள்: நீதிமிக்க ஆட்சியாளர்; அல்லாஹ்வின் வணக்க வழிபாட்டில் வளர்ந்த இளைஞன்; பள்ளிவாசல்களுடன் இதயம் பிணைக்கப்பட்ட ஒருவர்; அல்லாஹ்வுக்காகவே நேசித்து, அவனுக்காகவே ஒன்றுகூடி, அவனுக்காகவே பிரியும் இருவர்; அந்தஸ்தும் அழகும் வாய்ந்த ஒரு பெண் (தவறான உறவுக்கு) அழைத்தபோதும், 'நான் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுகிறேன்' என்று கூறிய ஒருவர்; தனது வலது கை கொடுக்கும் தர்மத்தை இடது கை அறியாதவாறு மறைத்து தர்மம் செய்யும் ஒருவர்; மற்றும் தனிமையில் அல்லாஹ்வை நினைத்து கண்ணீர் சிந்தும் ஒருவர்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

450

وعن عبد الله بن الشخير، رضي الله عنه، قال: أتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم، وهو يصلي ولجوفه أزيز كأزير المرجل من البكاء. ((حديث صحيح رواه أبو داود، والترمذي بإسناد صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் அஷ்-ஷிக்கீர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அவர்கள் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். அழுகையினால், அவர்களது உள்ளிருந்து (நெஞ்சிலிருந்து) கொதிக்கும் பானையின் குமுறலைப் போன்ற சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது.

451

وعن أنس، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم، لأبي بن كعب، رضي الله عنه: إن الله عز وجل أمرني أن أقرأ عليك: لم يكن الذين كفروا قال: وسماني؟ قال: "نعم" فبكى أبي. ((متفق عليه)).

((وفي رواية: فجعل أبي يبكي)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உபய் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் (கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்கவன்) உங்களிடம் 'லம் யகுனில்லதீன கஃபரூ...' (அல்-பய்யினா அத்தியாயத்தை) ஓதிக் காண்பிக்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டான்" என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு உபய் (ரழி) அவர்கள், "(அல்லாஹ்) என் பெயரைக் குறிப்பிட்டானா?" என்று கேட்டார்கள். (அதற்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள். உடனே உபய் (ரழி) அவர்கள் அழுதார்கள்.
(மற்றொரு அறிவிப்பில்: 'உபய் (ரழி) அழத் தொடங்கினார்கள்' என்றுள்ளது).

452

وعنه قال: قال أبو بكر لعمر، رضي الله عنهما، بعد وفاة رسول الله، صلى الله عليه وسلم: انطلق بنا إلى أم أيمن، رضي الله عنها، نزورها كما كان يزورها، فلما انتهينا إليها بكت،

فقالا: ما يبكيك؟ أما تعلمين أن ما عند الله تعالى خير لرسول الله، صلى الله عليه وسلم
قالت: إني لا أبكي، أني لا أعلم أن ما عند الله خير لرسول الله صلى الله عليه وسلم، ولكني
أبكي أن الوحي قد انقطع من السماء، فهيجتهما على البكاء، فجعلا يبكيان معها. ((رواه
مسلم وقد سبق في باب زيارة أهل الخير)).

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு அய்மன் (ரழி) அவர்களைச் சந்திப்பது வழக்கமாக இருந்ததைப் போல நாமும் அவரைச் சென்று சந்திப்போம்” என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அவரிடம் வந்தபோது, அவர்கள் அழுதார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும் உமர் (ரழி) அவர்களும் அவரிடம், “ஏன் அழுகிறீர்கள்? அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் இருப்பது (இவ்வுலகை விட) சிறந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “நான் அழுவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் இருப்பது (இவ்வுலகை விட) சிறந்தது என்பதை நான் அறியாதவள் என்பதற்காக அல்ல; மாறாக, வஹீ (இறைச்செய்தி) வானத்திலிருந்து வருவது நின்றுவிட்டதே என்பதற்காகவே நான் அழுகிறேன்” என்று கூறினார்கள். இந்த பதில் அவர்கள் இருவரையும் அழ வைத்தது, அவர்களும் அவரோடு சேர்ந்து அழத் தொடங்கினார்கள்.

முஸ்லிம்.

453 ⋮

وعن ابن عمر، رضي الله عنهما، قال: لما اشتد برسول الله صلى الله عليه وسلم، وجعه،
قيل له في الصلاة، فقال: مروا أبا بكر فليصل بالناس" فقالت عائشة، رضي الله عنها: إن
أبا بكر رجل رقيق، إذا قرأ القرآن غلبه البكاء، فقال: "مروه فليصل".
وفي رواية عن عائشة، رضي الله عنها، قالت: قلت: إن أبا بكر إذا قام مقامك لم يسمع
الناس من البكاء. ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நோய் கடுமையாகியபோது, தொழுகை(த் தலைமை) குறித்து அவர்களிடம் பேசப்பட்டது. அப்போது அவர்கள், "மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்த அபூபக்ருக்குக் கட்டளையிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "அபூபக்ர் மிகவும் மென்மையான இதயம் கொண்டவர்; அவர் குர்ஆனை

ஓதினால் அழுகை அவரை மிகைத்துவிடும்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவரைத் தொழுகை நடத்தச் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்), 'அபூபக்ர் உங்கள் இடத்தில் நின்றால், அழுகையின் காரணமாக (அவர் ஓதுவதை) மக்களுக்குக் கேட்கச் செய்ய முடியாது' என்று கூறினேன்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

454

وعن إبراهيم بن عبد الرحمن بن عوف أن عبد الرحمن بن عوف، رضي الله عنه، أتي بطعام وكان صائما، فقال: قتل مصعب بن عمير رضي الله عنه، وهو خير مني، فلم يوجد له ما يكفن به إلا بردة إن غطي بها رأسه بدت رجلاه، وإن غطي بها رجلاه بدا رأسه، ثم بسط لنا من الدنيا ما بسط -أو قال: أعطينا من الدنيا ما أعطينا- قد خشينا أن تكون حسناتنا عجلت لنا. ثم جعل يبكي حتى ترك الطعام. ((رواه البخاري)).

இப்ராஹீம் பின் அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது அவர்களுக்கு உணவு கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'முஸ்அப் பின் உமைர் (ரழி) ஷஹீத் ஆக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் என்னை விடச் சிறந்தவர். அவர்களைக் கஃபனிடுவதற்கு ஒரு போர்வையைத் தவிர வேறெதுவும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவருடைய தலையை மறைத்தால் கால்கள் வெளியே தெரிந்தன; கால்களை மறைத்தால் தலை வெளியே தெரிந்தது. பிறகு, இவ்வுலகில் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை (தாராளமாக) வழங்கப்பட்டுவிட்டன (அல்லது 'இவ்வுலகில் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது' என்று கூறினார்கள்). எங்கள் நற்செயல்களுக்கான கூலி இவ்வுலகிலேயே எங்களுக்கு விரைவாக வழங்கப்பட்டுவிட்டதோ என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம்.' பிறகு அவர்கள் அழத் தொடங்கினார்கள்; உணவையும் விட்டுவிட்டார்கள்.

455

وعن أبي أمامة صدي بن عجلان الباهلي، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ليس شئ أحب إلى الله تعالى من قطرتين وأثرين: قطرة دموع من خشية الله، وقطرة دم تهراق في سبيل الله، وأما الأثران: فأثر في سبيل الله تعالى، وأثر في فريضة من فرائض الله

تعالى ((رواه الترمذي. وقال حديث حسن)). حديث العرباض بن سارية، رضي الله عنه، قال: وعظنا رسول الله صلى الله عليه وسلم، موعظة وجلت منها القلوب، وذرفت منها العيون

அபூ உமாமா சுதை பின் அஜ்லான் அல்-பாஹிலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரண்டு துளிகளையும், இரண்டு தழும்புகளையும் விட அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் பிரியமானது வேறு எதுவும் இல்லை: (அவை) அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி சிந்திய கண்ணீர்த் துளியும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் சிந்தப்பட்ட இரத்தத் துளியுமாகும். இரண்டு தழும்புகளைப் பொறுத்தவரை அவை: அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஏற்பட்ட தழும்பு மற்றும் மேலான அல்லாஹ்வின் கடமைகளில் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதால் ஏற்பட்ட தழும்பு”. (இதை திர்மிதீ பதிவு செய்து, ஹதீஸ் ஹஸன் எனக் கூறியுள்ளார்).

அல்-இர்பாத் பின் ஸாரியா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஓர் அறிவுரை வழங்கினார்கள். அதனால் இதயங்கள் அஞ்சின; கண்கள் கண்ணீர் சிந்தின.”

- باب فضل الزهد في الدنيا و الحث على التقلل منها و فضل الفقر

எளிமையான வாழ்க்கை மற்றும் உலக வாழ்க்கையில் பற்றற்று இருப்பதன் சிறப்புகள், அதில் குறைந்து இருப்பதின் ஊக்குவிப்பு மற்றும் வறுமையின் சிறப்பு.

456

عن عمرو بن عوف الأنصاري، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، بعث أبا عبيدة بن الجراح، رضي الله عنه، إلى البحرين يأتي بجزيتها، فقدم بمال من البحرين، فسمعت الأنصار بقدوم أبو عبيدة، فوافوا صلاة الفجر مع رسول الله، صلى الله عليه وسلم فلما صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، انصرف فتعرضوا له، فتبسم رسول الله، صلى الله عليه وسلم حين رآهم، ثم قال: “أظنكم سمعتم أن أبا عبيدة قدم بشئ من البحرين؟” فقالوا: أجل يا رسول الله فقال: “أبشروا وأملوا ما يسركم، فوالله ما الفقر أخشى عليكم، ولكني أخشى أن تبسط الدنيا عليكم كما بسطت على من كان قبلكم، فتنافسوها

كما تنافسوها، فتهلككم كما أهلكتهم" ((متفق عليه)).

அம்ர் பின் அவ்ஃப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஜிஸ்யா எனப்படும் கப்பம்) வசூலிப்பதற்காக அபூ உபைதா பின் அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்களை பஹ்ரைனுக்கு அனுப்பினார்கள். எனவே, அவர்கள் பஹ்ரைனிலிருந்து செல்வத்துடன் திரும்பினார்கள். அன்சாரிகள் (அபூ உபைதாவின்) வருகையைப் பற்றிய செய்தியை அறிந்து, நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஃபஜ்ர் தொழுகையில் இணைந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்தபோது, அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களின்) வழியில் நின்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததும், அவர் (ஸல்) அவர்கள் புன்னகைத்துவிட்டு, "பஹ்ரைனிலிருந்து அபூ உபைதா அவர்கள் ஏதோ (செல்வத்தைக்) கொண்டு வந்திருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்! அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்) அவர்கள், "மகிழ்ச்சியடையுங்கள், உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் ஒன்றை (அல்லாஹ்விடம்) எதிர்பாருங்கள். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் உங்களுக்காக வறுமையை அஞ்சவில்லை. ஆனால் உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களுக்கு இவ்வுலகம் அதன் செல்வங்களோடு திறந்து விடப்பட்டதைப் போல, உங்களுக்கும் அது திறந்து விடப்பட்டு, அதற்காக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டதைப் போல நீங்களும் போட்டியிட்டு, அது அவர்களை அழித்ததைப் போல உங்களையும் அழித்துவிடும் என்றுதான் நான் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்கள். (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

457

وعن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه، قال: جلس رسول الله صلى الله عليه وسلم، على المنبر، وجلسنا حوله، فقال: "إن مما أخاف عليكم من بعدي ما يفتح عليكم من زهرة الدنيا وزينتها" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (உரை மேடையில்) அமர்ந்தார்கள்; நாங்களும் அவர்களைச் சுற்றி அமர்ந்தோம். அவர்கள் கூறினார்கள்: “எனக்குப் பிறகு உங்கள் விஷயத்தில் நான் அஞ்சுவதெல்லாம், இவ்வுலகின் கவர்ச்சியும் அதன் அலங்காரமும் உங்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டு (அதிகமாகக் கிடைக்கப் பெறுவதைத்தான்).”

458

وعنه أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، قال: إن الدنيا حلوة خضرة وإن الله تعالى مستخلفكم فيها، فينظر كيف تعملون، فاتقوا الدنيا واتقوا النساء ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இவ்வுலகம் இனிமையானதும், பசுமையானதுமாகும் (கவர்ச்சிகரமானது); மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களை அதில் பின்தோன்றல்களாக (பிரதிநிதிகளாகவும், பொறுப்பாளர்களாகவும்) ஆக்குகிறான். நீங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகிறீர்கள் என்பதை அவன் பார்ப்பான். எனவே, இவ்வுலகை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள் (அதன் கவர்ச்சிகளாலும், சோதனைகளாலும் திசைதிருப்பப்படுவதிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்); பெண்களையும் அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள் (அவர்களால் ஏற்படும் சோதனைகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்)."

459

وعن أنس، رضي الله عنه، أن النبي، صلى الله عليه وسلم، قال: ''اللهم لا عيش إلا عيش الآخرة'' ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹும்ம லா ஐஷ இல்லா ஐஷுல் ஆகிரா” (இறைவா! மறுமை வாழ்க்கையைத் தவிர (உண்மையான, நிலையான) வேறு வாழ்க்கை இல்லை). (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

460

وعنه عن رسول الله، صلى الله عليه وسلم قال: ''يتبع الميت ثلاثة: أهله وماله وعمله: فيرجع اثنان ويبقى واحد: يرجع أهله وماله ويبقى عمله''. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இறந்த ஒருவரை மூன்று (விஷயங்கள்) பின்தொடர்கின்றன: அவரது குடும்பத்தினர், அவரது சொத்து மற்றும் அவரது செயல்கள். அவற்றில் இரண்டு திரும்பிவிடுகின்றன; ஒன்று அவருடன் தங்கிவிடுகிறது. அவரது குடும்பத்தினரும் அவரது செல்வமும் திரும்பிவிடுகின்றன; அவரது செயல்கள் அவருடன் தங்கிவிடுகின்றன”.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு இமாம்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டது.)

461

وعنه قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "يؤتى بأنعم أهل الدنيا من أهل النار يوم القيامة، فيصبغ في النار صبغة، ثم يقال: يا ابن آدم هل رأيت خيرا قط؟ هل مر بك نعيم قط؟ فيقول: لا والله يا رب. ويؤتى بأشد الناس بؤساً في الدنيا من أهل الجنة، فيصبغ صبغة في الجنة، فيقال له: يا ابن آدم هل رأيت بؤساً قط؟ هل مر بك شدة قط؟ فيقول: لا، والله، ما مر بي بؤس قط، ولا رأيت شدة قط" ((رواه مسلم)).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், நரகவாசிகளில் இவ்வுலகில் மிகவும் இன்பமான (ஆடம்பரமான) வாழ்க்கை வாழ்ந்த ஒருவன் கொண்டுவரப்பட்டு, நரக நெருப்பில் ஒருமுறை மூழ்கி எடுக்கப்படுவான். பிறகு அவனிடம், 'ஆதமின் மகனே! நீ எப்போதாவது எந்த நன்மையையும் (சுகத்தையும்) கண்டாயா? நீ எப்போதாவது எந்த இன்பத்தையும் (ஆடம்பரத்தையும்) அனுபவித்தாயா?' என்று கேட்கப்படும். அதற்கு அவன், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இல்லை, என் ரப்பே' என்று பதிலளிப்பான். பின்னர், இவ்வுலக வாழ்வில் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்த சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவன் (கொண்டுவரப்பட்டு) சொர்க்கத்தில் ஒருமுறை மூழ்கி எடுக்கப்படுவான். பிறகு அவனிடம், 'ஆதமின் மகனே! நீ எப்போதாவது எந்தத் துன்பத்தையும் (துயரத்தையும்) கண்டாயா? நீ எப்போதாவது எந்தக் கஷ்டத்தையும் (சிரமத்தையும்) சந்தித்தாயா?' என்று கேட்கப்படும். அதற்கு அவன், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இல்லை, என் ரப்பே, நான் எந்தத் துன்பத்தையும் (துயரத்தையும்) கண்டதுமில்லை, எந்தக் கஷ்டத்தையும் (சிரமத்தையும்) கடந்து செல்லவுமில்லை" என்று கூறுவான்.

(முஸ்லிம்)

462

وعن المستورد بن شداد رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "ما الدنيا في الآخرة، إلا مثل ما يجعل أحدكم أصبعه في اليم، فلينظر بم يرجع؟" ((رواه مسلم)).

அல்-முஸ்தவ்ரித் இப்னு ஷத்தாத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமையுடன் ஒப்பிடும்போது இவ்வுலகம் என்பது, உங்களில் ஒருவர் தமது விரலைக்

கடலில் வைப்பதைப் போன்றதாகும். பிறகு, அது எதனுடன் (நீர்) திரும்புகிறது என்று அவர் பார்க்கட்டும் (விரலில் ஒட்டியிருக்கும் மிகச் சிறிய அளவை கவனிக்கட்டும்)."

463

وعن جابر، رضي الله عنه أن رسول الله، صلى الله عليه وسلم، مر بالسوق والناس كنفتيه، فمر بجدي أسك ميت، فتناوله، فأخذ بأذنيه، ثم قال: "أيكم يحب أن يكون هذا له بدرهم؟" فقالوا: ما نحب أنه لنا بشئ وما نصنع به؟ ثم قال: "أتحبون أنه لكم؟ قالوا: والله لو كان حياً كان عيباً؛ أنه أسك. فكيف وهو ميت_! فقال: "فوالله للدنيا أهون على الله من هذا عليكم" ((رواه مسلم)).

('قوله: كنفتيه أي: على جانبيه. و الأسك الصغير الأذن.')

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடைவீதி வழியாகச் சென்றார்கள். மக்கள் அவர்களின் இரு பக்கங்களிலும் (புடைசூழ) இருந்தனர். அப்போது சிறிய காதுடைய செத்த ஆட்டுக்குட்டி ஒன்றை அவர்கள் கடந்து சென்றார்கள். அதன் காதைப் பிடித்து, "உங்களில் யார் இதை ஒரு திர்ஹத்திற்கு வாங்க விரும்புவீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் இதை எதற்கும் பகரமாகப் பெற விரும்ப மாட்டோம்; இதை வைத்து நாங்கள் என்ன செய்வது?" என்று பதிலளித்தார்கள்.

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இது உங்களுக்கு (இலவசமாகவே) கிடைப்பதை விரும்புவீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இது உயிருடன் இருந்திருந்தால்கூட, இது சிறிய காதுடையதாக இருப்பதால் குறையுள்ளதாகவே இருந்திருக்கும். அப்படியிருக்க இது செத்ததாக இருக்கும்போது எப்படி (விரும்புவோம்)?" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இந்த (செத்த) ஆட்டுக்குட்டி உங்களுக்கு எவ்வளவு அற்பமானதோ, அதைவிட அல்லாஹ்விடம் இவ்வுலகம் மிகவும் அற்பமானது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

464

وعن أبي ذر رضي الله عنه، قال كنت أمشي مع النبي صلى الله عليه وسلم في حرة بالمدينة، فاستقبلنا أحد فقال: "يا أبا ذر" قلت: لبيك يا رسول الله. فقال: "ما يسرني أن عندي مثل أحد هذا ذهبا تمضي علي ثلاثة أيام وعندي منه دينار، إلا شئ أرصده لدين، إلا أن أقول له به في عباد الله هكذا، وهكذا وهكذا" عن يمينه وعن شماله ومن خلفه، ثم سار فقال: "إن الأكثرين هم الأقلون يوم القيامة إلا من قال بالمال هكذا وهكذا وهكذا" عن يمينه وعن شماله ومن خلفه" وقليل ما هم" ثم قال لى "مكانك لا تبرح حتى آتيك" ثم انطلق في سواد الليل حتى توارى، فسمعت صوتا قد ارتفع، فتخوفت أن يكون أحد عرض للنبى، صلى الله عليه وسلم، فأردت أن آتيه فذكرت قوله: "لا تبرح حتى آتيك" فلم أبرح حتى أتانى، فقلت: لقد سمعت صوتا تخوفت منه، فذكرت له، فقال: "وهل سمعته؟" قلت: نعم، قال: "ذاك جبريل أتانى فقال: من مات من أمتك لا يشرك بالله شيئاً دخل الجنة، قلت: وإن زنى وإن سرق؟ قال: وإن زنى وإن سرق" ((متفق عليه وهذا لفظ البخاري)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் மதீனாவின் பாறைகள் நிறைந்த (ஹர்ரா) பகுதியில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது உஹுத் மலை எங்களுக்குத் தென்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஓ அபூ தர்!" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ (தங்கள் அழைப்பிற்குப்) பதிலளிக்கிறேன்" என்றேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த உஹுத் மலையளவு தங்கம் என்னிடம் இருந்து, (இந்நிலையில்) என் மீது மூன்று நாட்கள் கழிந்த பிறகும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக (நான் எடுத்து வைக்கும்) ஒரு பகுதியைத் தவிர, அதிலிருந்து ஒரு தீனார் கூட என்னிடம் தங்கியிருப்பதை நான் விரும்ப மாட்டேன். நான் அதை அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு, இப்படி, இப்படி, இப்படி என்று (வாரி) வழங்கி விடுவேன்." (நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் வலப்பக்கத்திலும், இடப்பக்கத்திலும், பின்பக்கத்திலும் சைகை செய்தார்கள்).

பிறகு அவர்கள் வழி நடந்தார்கள். பின்னர், "(உலகில் செல்வத்தால்) அதிகம் உள்ளவர்களே மறுமை நாளில் (நற்கூலியில்) குறைந்தவர்கள் ஆவர்; செல்வத்தை இவ்வாறு, இவ்வாறு, இவ்வாறு (நல்ல வழிகளில்) செலவு செய்தவரைத் தவிர. ஆனால் அத்தகையவர்கள் மிகச் சிலரே" என்று கூறினார்கள். (இப்போதும் தம் வலப்பக்கத்திலும், இடப்பக்கத்திலும், பின்பக்கத்திலும் சைகை செய்தார்கள்).

பிறகு என்னிடம், "நான் உன்னிடம் வரும் வரை நீ இங்கேயே இரு; நகர்ந்து விடாதே" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் இரவின் இருளில் என் பார்வையிலிருந்து மறையும் வரை நடந்து சென்றார்கள். அப்போது உயர்ந்த ஒரு சப்தத்தை நான் கேட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு யாரேனும் குறுக்கிட்டு (துன்புறுத்த) நேர்ந்ததோ என்று அஞ்சினேன். நான் அவர்களிடம் செல்ல நாடினேன். ஆனால், "நான் வரும் வரை நீ நகர வேண்டாம்" என்று அவர்கள் எனக்குக் கூறியது நினைவுக்கு வந்தது. எனவே அவர்கள் என்னிடம் வரும் வரை நான் (அங்கிருந்து) நகரவில்லை.

(அவர்கள் வந்ததும்) நான் கேட்ட சப்தத்தைப் பற்றியும், (அதனால்) நான் அஞ்சியது பற்றியும் அவர்களிடம் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நீ அதைச் செவியுற்றாயா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது ஜிப்ரீல் ஆவார். அவர் என்னிடம் வந்து, 'உம்முடைய சமுதாயத்தாரில் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் இறப்பவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்' என்று கூறினார்". நான், "அவர் விபச்சாரம் செய்திருந்தாலும், திருடியிருந்தாலுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "அவர் விபச்சாரம் செய்திருந்தாலும், திருடியிருந்தாலும் சரியே!" என்று பதிலளித்தார்.

465

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لو كان لي مثل أحد ذهباً، لسرني أن لا تمر على ثلاث ليال وعندي منه شئ إلا شئ أرصده لدين ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னிடம் உஹுத் மலை அளவிற்கு தங்கம் இருந்தாலும், ஒரு கடனை அடைப்பதற்காக நான் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதைத் தவிர, அதிலிருந்து சிறிதளவேனும் என்னிடம் மீதமிருக்க, மூன்று இரவுகள் கழிவது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது (ஏனெனில் அதை அல்லாஹ்வின் பாதையில் விரைந்து செலவிடவே நான் விரும்புவேன்)."

466

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انظروا إلى من هو أسفل منكم ولا تنظروا إلى من هو فوقكم فهو أجدر أن لا تزدروا نعمة الله عليكم" ((متفق عليه وهذا لفظ مسلم)).
وفي رواية البخاري: "إذا نظر أحدكم إلى من فضل عليه في المال والخلق، فلينظر إلى من هو

أسفل منه".

وفي رواية البخاري: "إذا نظر أحدكم إلى من فضل عليه في المال والخلق، فلينظر إلى من هو أسفل منه".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களை விடக் கீழான நிலையில் உள்ளவர்களைப் பாருங்கள்; உங்களை விட மேலான நிலையில் உள்ளவர்களைப் பார்க்காதீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருளியுள்ள அருட்கொடைகளை நீங்கள் அற்பமாகக் கருதாமல் இருக்க இதுவே மிகத் தகுதியானதாகும்."
(இந்த ஹதீஸ்) புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமில் வந்துள்ளது. இது ஸஹீஹ் முஸ்லிமில் உள்ள வாசகமாகும்.

புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில்: "உங்களில் ஒருவர் செல்வத்திலும் (உலகியல்) தோற்றத்திலும் (அல்லது உடல் அமைப்பிலும்) தம்மை விடச் சிறப்பிக்கப்பட்ட ஒருவரைப் பார்த்தால், அவர் தம்மை விடக் கீழான நிலையில் உள்ளவரைப் பார்க்கட்டும்" என்று வந்துள்ளது.

467

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: "تعس عبد الدينار والدرهم والقطيفة والخميصة؛ إن أعطي رضي؛ وإن لم يعط لم يرض" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தீனாருக்கும், திர்ஹத்திற்கும், பட்டு ஆடைக்கும், வேலைப்பாடுகள் கொண்ட ஆடைக்கும் அடிமையானவன் (அதாவது, இவற்றின் மீது அதீத பற்றுக்கொண்டு, இவற்றின் இச்சைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவன்) நாசமாகட்டும் (அவன் அழிந்துபோகட்டும், துரதிர்ஷ்டசாலி ஆகட்டும்). அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் திருப்தியடைகிறான்; கொடுக்கப்படாவிட்டால் அதிருப்தியடைகிறான்."

468

وعنه، رضي الله عنه، قال: لقد رأيت سبعين من أهل الصفة، ما منهم رجل عليه رداء، إما إزار وأما كساء، قد ربطوا في أعناقهم، فمنها ما يبلغ نصف الساقين، ومنها ما يبلغ الكعبين، فيجمعه بيده كراهية أن ترى عورته" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் ஸுஃப்பா வாசிகளில் எழுபது பேரைப் பார்த்தேன்; அவர்களில் ஒருவரிடமும் மேலாடை இருக்கவில்லை. அவர்களிடம் ஒரு கீழங்கி அல்லது ஒரு போர்வைதான் இருந்தது, அதை அவர்கள் தங்கள் கழுத்துகளில் கட்டியிருந்தார்கள் (மார்பின் மீது தொங்கவிட்டவாறு). அவற்றில் சில, கால்களின் பாதி வரையிலும், சில கணுக்கால்கள் வரையிலும் நீண்டிருந்தன; அதை அணிந்திருப்பவர் தனது மறைவிடங்கள் தெரியாமல் இருப்பதற்காகத் தன் கையால் அதைச் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொள்வார்.

469

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الدنيا سجن المؤمن وجنة الكافر ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இவ்வுலகம் இறைநம்பிக்கையாளரின் சிறைச்சாலையாகும்; இறைமறுப்பாளரின் சுவர்க்கமாகும்”.

470

وعن ابن عمر، رضي الله عنهما، قال: أخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم بمنكبي، فقال: كن في الدنيا كأنك غريب، أو عابر سبيل. وكان ابن عمر، رضي الله عنهما، يقول: إذا أمسيت، فلا تنتظر الصباح، وإذا أصبحت لا تنتظر المساء، وخذ من صحتك لمرضك ومن حياتك لموتك. ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் தோள்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கூறினார்கள், "இவ்வுலகில் நீ ஒரு அந்நியனைப் போல அல்லது ஒரு வழிப்போக்கனைப் போல இரு".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "நீ மாலைப் பொழுதை அடைந்துவிட்டால், காலைப் பொழுதை அடைவாய் என்று எதிர்பார்க்காதே; நீ காலைப் பொழுதை அடைந்துவிட்டால், மாலைப் பொழுதை அடைவாய் என்று எதிர்பார்க்காதே; நோய்வாய்ப்படும் முன் உன் ஆரோக்கியத்தையும், மரணம் வருவதற்கு முன் உன் வாழ்நாளையும் (நற்செயல்களுக்காகப்) பயன்படுத்திக்கொள்".

அல்-புகாரி.

471

وعن أبي العباس سهل بن سعد الساعدى، رضي الله عنه، قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله دلني على عمل إذا عملته أحبني الله، وأحبني الناس، فقال: "ازهد في الدنيا يحبك الله، وازهد فيما عند الناس يحبك الناس" ((حديث حسن رواه ابن ماجه وغيره بأسانيد حسنة)).

அபூல் அப்பாஸ் ஸஹ்ல் பின் ஸஅத் அஸ்ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் செய்தால் அல்லாஹ்வும் மக்களும் என்னை நேசிக்கும்படியான ஒரு செயலை எனக்கு வழிகாட்டுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "இவ்வுலகின் மீது ஆசை கொள்ளாதீர் (அல்லது பற்றற்று இருங்கள்), அல்லாஹ் உம்மை நேசிப்பான்; மேலும், மக்களிடம் உள்ளவற்றின் மீது ஆசை கொள்ளாதீர் (அவர்களிடம் எதையும் எதிர்பார்க்காதீர்கள்), மக்கள் உம்மை நேசிப்பார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

472

وعن النعمان بن بشير، رضي الله عنهما، قال: ذكر عمر ابن الخطاب، رضي الله عنه، ما أصاب الناس من الدنيا، فقال: لقد رأيت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، يظل اليوم يتلوى ما يجد من الدقل ما يملأ به بطنه. ((رواه مسلم)).

الدقل بفتح الدال المهملة والقاف: ردئ التمر.

அன்-நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், மக்கள் அடைந்திருந்த உலகச் செல்வங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டு கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்றைய நாளை (பசியால்) துடித்துக் கொண்டு கழிப்பதையும், தங்கள் வயிற்றை நிரப்ப தரம் குறைந்த பேரீச்சம்பழங்களைக் கூட அவர்களால் பெற முடியாமல் இருந்ததையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்".

473

وعن عائشة، رضي الله عنها، قالت: توفي رسول الله صلى الله عليه وسلم وما في بيتي من شئ

يأكله ذو كبد إلا شطر شعير في رف لي، فأكلت منه حتى طال علي، فكلته ففني، ((متفق عليه))

شطر شعير "شئ من شعير، كذا فسره الترمذي.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்தபோது, என் பரணில் இருந்த சிறிதளவு வாற்கோதுமையைத் தவிர, என் வீட்டில் (மனிதனோ அல்லது வேறு எந்த உயிரினமோ) உண்ணக்கூடிய வேறு எந்தப் பொருளும் இருக்கவில்லை. அதிலிருந்தே நான் நீண்ட காலமாகச் சாப்பிட்டு வந்தேன். பிறகு, நான் அதை அளந்து பார்த்தபோது, அது (அளந்ததால் பரக்கத் நீங்கி) விரைவில் தீர்ந்துவிட்டது.

474

وعن عمرو بن الحارث أخي الجويرية بنت الحارث أم المؤمنين، رضي الله عنهما، قال: ما ترك رسول الله، صلى الله عليه وسلم، عند موته دينارا أولا درهما، ولا عبدا، ولا امة، ولا شيئا إلا بغلته البيضاء التي كان يركبها، وسلاحه، وأرضا جعلها لابن السبيل صدقة" ((رواه البخاري)).

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையான ஜுவைரிய்யா பின்த் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்களின் சகோதரரான அம்ர் இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்தபோது, ஒரு தீனாரையோ, ஒரு திர்ஹத்தையோ, ஓர் ஆண் அடிமையையோ, ஒரு பெண் அடிமையையோ அல்லது வேறு எந்தப் பொருளையோ விட்டுச் செல்லவில்லை. (அவர்கள் விட்டுச் சென்றது) தாங்கள் சவாரி செய்துவந்த தங்களுடைய வெள்ளை நிறக் கோவேறு கழுதை, தங்களுடைய ஆயுதங்கள் மற்றும் வழிப்போக்கர்களுக்காக (நிலத்தை வக்ஃஃப் செய்து) தர்மமாக ஆக்கியிருந்த நிலம் ஆகியவற்றைத் தவிர (வேறெதுவுமில்லை).

475

وعن خباب بن الأرت، رضي الله عنه، قال: هاجرنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم نلتمس وجه الله تعالى؛ فوقع أجرنا على الله، فمنا من مات ولم يأكل من أجره شيئا، منهم مصعب بن عمير، رضي الله عنه، قتل يوم أحد، وترك نمرة، فكنا إذا غطينا بها رأسه، بدت رجلاه، وإذا غطينا به رجليه، بدا رأسه، فأمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن

نغطي رأسه، ونجعل على رجليه شيئاً من الإذخر، ومنا من أينعت له ثمرته، فهو يهدبها.

((متفق عليه)).

النمرة: كساء ملون من صوف. وقوله: أينعت أي: نضجت وأدركت. وقوله يهدبها وهو بفتح الياء وضم الدال وكسرها، لغتان؛ أي: يقطفها ويجتنيها، وهذه استعارة لما فتح الله تعالى عليهم من الدنيا وتمكنوا فيها.

கப்பாப் பின் அல்-அரத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஹிஜ்ரத் செய்தோம். எனவே, எங்களுக்கான கூலி அல்லாஹ்விடம் உறுதியாகிவிட்டது (அதாவது, அல்லாஹ்வே அதற்குப் பொறுப்பேற்றான்). எங்களில் சிலர் (இவ்வுலகில்) தம் கூலியில் எதையும் அனுபவிக்காமலேயே இறந்துவிட்டனர். அவர்களில் முஸ்அப் பின் உமைர் (ரழி) அவர்களும் ஒருவர். அவர் உஹுத் போரில் கொல்லப்பட்டார். அவர் ஒரு 'நமிரா'வை (வண்ணக் கம்பளித் துணியை) விட்டுச் சென்றார். நாங்கள் அதனால் அவரின் தலையை மூடினால் அவரின் கால்கள் தெரிந்தன; அவரின் கால்களை மூடினால் அவரின் தலை தெரிந்தது. எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரின் தலையை மூடுமாறும், அவரின் கால்கள் மீது 'இத்கிர்' புல்லைப் போடுமாறும் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும் எங்களில் சிலருக்கு அவர்களின் (நற்செயல்களின்) கனி பழுத்து, அவர்கள் அதைப் பறித்து (இவ்வுலகில் அனுபவித்து)க் கொண்டிருக்கிறார்கள் (இது அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் அளித்த வெற்றிகளையும், அவர்கள் அதில் நிலைபெற்றதையும் குறிக்கும் ஒரு உருவகம்)."

476

وعن سهل بن سعد الساعدي، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: لو كانت الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء ((رواه الترمذي. وقال حديث حسن صحيح))

சஹ்ல் இப்னு சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இந்த உலகம் அல்லாஹ்விடம் ஒரு கொசுவின் இறக்கையளவு மதிப்புள்ளதாக இருந்திருந்தால், அவன் இறைமறுப்பாளனுக்கு ஒரு மிடறு தண்ணீர்கூடக் கொடுத்திருக்க மாட்டான்.”

அத்திர்மிதீ, இதை ஹஸன் ஸஹீஹ் என்ற தரத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

477

وعن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قال: سمعتُ رسولَ اللّٰه صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم يقول ألا إن الدنيا ملعونة، ملعون ما فيها، إلا ذكر الله تعالى، وما والاه، وعالماً ومتعلماً". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக இவ்வுலகம் சபிக்கப்பட்டதாகும், மேலும் அதில் உள்ளவையும் சபிக்கப்பட்டவையாகும், அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதையும், அதனுடன் தொடர்புடையவற்றையும், மேலும் ஓர் அறிஞரையும், (கல்வி) கற்பவரையும் தவிர."

478

وعن عَبْدِ الله بنِ مسعودٍ، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تتخذوا الضيعة فترغبوا في الدنيا.

((رواه الترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ)).

நீங்கள் பண்ணை (நிலங்கள் அல்லது சொத்துக்களை) ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். (ஏனெனில் அவ்வாறு செய்தால்) நீங்கள் இவ்வுலகத்தின் மீது (அதிகமாக) ஆசை கொள்வீர்கள்.

479

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، قال: مر علينا رسول الله، صلى الله عليه وسلم، ونحن نعالج خصاً لنا فقال: "ما هذا؟" فقلنا: قد وهي، فنحن نصلحه، فقال: "ما أرى الأمر إلا أعجل من ذلك".

رواه أبو داود، والترمذي بإسناد البخاري ومسلم، وقال الترمذي: ((حديث حسن صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நாங்கள் எங்களுக்குரிய ஒரு குடிசையைச் செப்பனிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களைக் கடந்து சென்றார்கள். “இது என்ன?” என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நாங்கள், “இது பலவீனமாகிவிட்டது, எனவே நாங்கள் இதைச் செப்பனிடுகிறோம்” என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், “(மரண) விஷயம் இதைவிட மிக விரைவானது என்றே நான் கருதுகிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

480

وعن كعب بن عياض، رضي الله عنه، وقال سمعت رسول الله، صلى الله عليه وسلم ، يقول: إن لكل أمة فتنة، وفتنة أمتي المال ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

கஅப் பின் இயாத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு ஃபித்னா (சோதனை அல்லது பெரும் குழப்பம்) உண்டு. மேலும் எனது சமூகத்தின் ஃபித்னா (சோதனை) செல்வமாகும்."
இதை திர்மிதீ பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' ஆன ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

481

وعن أبي عمرو، ويقال: أبو عبد الله: ويقال: أبو ليلى، عثمان ابن عفان، رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم ، قال: ليس لابن آدم حق في سوى هذه الخصال: بيت يسكنه، وثوب يواري عورته، وجلف الخبز، والماء ((رواه الترمذي وقال: حديث صحيح)).
((قال الترمذي: سمعت أبا داود سليمان بن سالم البلخي يقول: سمعت النضر بن شميل يقول: الجلف: الخبز ليس معه إدام. قال غيره: هو غليظ الخبز. وقال الهروي: المراد به هنا وعاء الخبز؛ كالجوالق والخرج، والله أعلم)).

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமுடைய மகனுக்கு இவைகளைத் தவிர வேறு எதிலும் (அடிப்படை) உரிமை இல்லை (அதாவது, அவனது அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு இவையே போதுமானவை): அவன் வசிப்பதற்கான ஒரு வீடு, அவனது மறைவிடத்தை மறைக்கும் ஒரு ஆடை, சாதாரண ரொட்டி (துணை உணவு இல்லாதது அல்லது கடினமான ரொட்டி) மற்றும் தண்ணீர்."

(இதை இமாம் திர்மிதி (ரஹ்) அவர்கள் பதிவு செய்து, இது 'ஸஹீஹ்' ஆன

ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

இமாம் திர்மிதி (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "அபூ தாவூத் சுலைமான் பின் சாலிம் அல்-பல்கீ அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்; அந்-நள்ர் பின் ஷுமைல் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்-ஜில்ஃப்' (الجلف) என்பது குழம்பு இல்லாத வெறும் ரொட்டியாகும். மற்றவர் கூறுகிறார்: 'அது தடிமனான ரொட்டியாகும்'. அல்-ஹரவீ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'இங்கு அது ரொட்டி வைக்கும் பாத்திரம், பை அல்லது பையை குறிக்கும்'. அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்.

482

وعن عبد الله بن الشخير "بسكر الشين والخاء المشددة المعجمتين" رضي الله عنه، أنه قال: أتيت النبي، صلى الله عليه وسلم، وهو يقرأ: { ألهاكم التكاثر } قال: "يقول ابن آدم: مالي، وهل لك يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفنيت، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟!" ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அஷ்-ஷிக்கீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, அவர்கள் "அல்ஹாகுமுத் தகாஸுர்" என்று ஓதிக்கொண்டிருந்தார்கள். (அப்போது) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஆதமின் மகன் 'என் செல்வம்!' என்று கூறுகிறான். ஆதமின் மகனே! நீ உண்டு அழித்ததையும், உடுத்திக் கிழித்ததையும், அல்லது தர்மம் செய்து (மறுமைக்காக) அனுப்பி வைத்ததையும் தவிர உனது செல்வத்தில் உனக்கு வேறு ஏதேனும் உண்டா?"

483

وعن عبد الله بن مغفل، رضي الله عنه، قال: قال رجل للنبي صلى الله عليه وسلم يا رسول الله، والله إني لأحبك، فقال: "انظر ماذا تقول؟" قال: والله إني لأحبك، ثلاث مرات، فقال: "إن كنت تحبني فأعد للفقر تجفافاً، فإن الفقر أسرع إلى من يحبني من السيل إلى منتهاه" ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

'التجفاف بكسر التاء المثناه فوق وإسكان الجيم وبالفاء المكررة، وهو شيء يلبسة الفرس، ليتقي به الأذى، وقد يلبسة الإنسان.'

அப்துல்லாஹ் பின் முகஃப்பல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் என்ன சொல்கிறீர் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாரும்" என்று கூறினார்கள். அம்மனிதர் மூன்று முறை, "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்" என்று மீண்டும் கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் என்னை நேசிப்பவராயின், வறுமைக்காக ஒரு கவசத்தைத் (அல்லது பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டை) தயார் செய்துகொள்ளும் (அதாவது, வறுமையின் சிரமங்களை எதிர்கொள்ளத் தயாராகிக்கொள்ளும்); ஏனெனில், வெள்ளம் அதன் இலக்கை நோக்கிப் பாய்வதை விட வேகமாக, என்னை நேசிப்பவர்களிடம் வறுமை வந்து சேரும்" என்று கூறினார்கள்.
அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

484

وعن كعب بن مالك، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما ذئبان جائعان أرسلا في غنم بأفسد لها من حرص المرء على المال والشرف، لدينه ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஓர் ஆட்டு மந்தையின் நடுவே அனுப்பப்படும் இரண்டு பசியுள்ள ஓநாய்கள் அந்த மந்தைக்கு ஏற்படுத்தும் அழிவை விட, ஒரு மனிதனுக்கு செல்வத்தின் மீதும் புகழின் மீதும் உள்ள பேராசை அவனது தீனுக்கு ஏற்படுத்தும் அழிவு மிகவும் கொடியதாகும்.”
அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

485

وعن عبد الله بن مسعود، رضي الله عنه، قال: نام رسول الله صلى الله عليه وسلم، على حصير، فقال وقد أثر في جنبه. قلنا: يا رسول الله لو اتخذنا لك وطاء! فقال: "مالي وللدنيا؟ ما أنا في الدنيا إلا كراكب استظل تحت شجرة ثم راح وتركها”.

((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு புல்பாயில் உறங்கினார்கள். அது அவர்களின் விலாப்புறத்தில் தழும்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களுக்காக நாங்கள் ஒரு மென்மையான விரிப்பை விரித்திருக்கலாமே!" என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், "எனக்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் என்ன தொடர்பு? நான் இவ்வுலகில் ஒரு மரத்தின் கீழ் நிழலுக்காக ஒதுங்கி, பின்னர் அதனை விட்டுச் செல்லும் ஒரு பயணியைப் போன்றவன்" என்று கூறினார்கள்.

(இதை அத்-திர்மிதீ அவர்கள் பதிவு செய்து, ஹஸன் ஸஹீஹ் எனக் கூறியுள்ளார்கள்).

486

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يدخل الفقراء الجنة قبل الأغنياء بخمسمائة عام ((رواه الترمذي وقال: حديث صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஏழைகள், செல்வந்தர்களுக்கு ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சுவனத்தில் நுழைவார்கள்." இமாம் திர்மிதீ இதை அறிவித்து, இது ஸஹீஹான ஹதீஸ் என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

487

وعن ابن عباس، وعمران بن الحصين، رضي الله عنهم، عن النبي، صلى الله عليه وسلم " قال " اطلعت في الجنة فرأيت أكثر أهلها الفقراء، واطلعت في النار فرأيت أكثر أهلها النساء" ((متفق عليه من رواية ابن عباس)). ((ورواه البخاري أيضاً من رواية عمران بن الحصين)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் இம்ரான் பின் அல்-ஹுஸைன் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் சுவர்க்கத்தை எட்டிப் பார்த்தேன், அதில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளாக இருப்பதைக் கண்டேன்; மேலும் நான் நரகத்தை எட்டிப் பார்த்தேன், அதில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்களாக இருப்பதைக் கண்டேன்."

488

وعن أسامة بن زيد، رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: قمت على باب الجنة، فكان عامة من دخلها المساكين. وأصحاب الجد محبوسون، غير أن أصحاب النار قد أمر بهم إلى النار ((متفق عليه)).

و((الجد: الحظ والغنى. وقد سبق بيان هذا الحديث في باب فضل الضعفة)).

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஜன்னாவின் (சொர்க்கத்தின்) வாசலில் நின்றேன். அதில் நுழைபவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஏழைகளாகவே இருந்தனர். அஸ்ஹாபுல் ஜத் (செல்வம் மற்றும் வசதி படைத்தோர்) (அவர்களின் செல்வத்திற்கான கணக்கு விசாரணைகளுக்காக) தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால், நரகவாதிகள் நரகத்திற்குச் செல்லுமாறு கட்டளையிடப்பட்டுவிட்டனர்."

489

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: أصدق كلمة قالها شاعر كلمة لبيد: ألا كل شئ ما خلا الله باطل. ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு கவிஞர் கூறியவற்றில் மிகவும் உண்மையான வார்த்தை, 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் வீணானதே' என்ற லபீதின் கூற்றாகும்."

-باب فضل الجوع وخشونة العيش والإقتصار على القليل من المأكول والمشروب والملبوس وغيرها من حظوظ النفس وترك الشهوات

எளிமையான வாழ்க்கையின் சிறப்பு, தேவைக்குக் குறைவாக உண்பது, பருகுவது, மற்றும் ஆடை அணிவது, மேலும் மன இச்சைகளைத் தவிர்ப்பது.

490

وعن عائشة، رضي الله عنها، قالت: ما شبع آل محمد، صلى الله عليه وسلم، من خبز شعير

يومين متتابعين حتى قبض. ((متفق عليه)).

وفي رواية: ما شبع آل محمد، صلى الله عليه وسلم، منذ قدم المدينة من طعام البر ثلاث ليال تباعاً حتى قبض.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர், அவர் (இறைவனால்) கைப்பற்றப்படும் வரை தொடர்ந்து இரண்டு நாட்கள் பார்லி ரொட்டியை வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டதில்லை.

மற்றொரு அறிவிப்பில் (ஆயிஷா ரழி அவர்கள் கூறினார்கள்): முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர், மதீனாவிற்கு வந்ததிலிருந்து அவர் (இறைவனால்) கைப்பற்றப்படும் வரை, தொடர்ந்து மூன்று இரவுகள் கோதுமை ரொட்டியை வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டதில்லை.

491

وعن عروة عن عائشة، رضي الله عنها، أنها كانت تقول: والله يا ابن اختي إن كنا لننظر إلى الهلال، ثم الهلال: ثلاثة أهلة في شهرين، وما أوقد في أبيات رسول صلى الله عليه وسلم، نار. قلت: يا خالة فما كان يعيشكم؟ قالت: الأسودان: التمر والماء، إلا أنه قد كان لرسول الله صلى الله عليه وسلم جيران من الأنصار، وكانت لهم منائح وكانوا يرسلون إلى رسول الله من ألبانها فيسقينا. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், உர்வா (ரழி) அவர்களிடம் கூறியதாக உர்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"என் சகோதரியின் மகனே, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நாங்கள் ஒரு பிறையைப் பார்ப்போம், பின்னர் மற்றொரு பிறையைப் பார்ப்போம், பிறகு மூன்றாவது பிறையைப் பார்ப்போம். அதாவது, இரண்டு மாதங்களில் மூன்று பிறைகள் (கடந்துவிடும்). (இக்காலங்களில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வீடுகளில் (சமையலுக்காக) நெருப்பு மூட்டப்படாது." நான் (உர்வா), "என் சிற்றன்னையே, (அப்படியானால்) உங்கள் வாழ்வாதாரம் என்னவாக இருந்தது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அல்-அஸ்வதான் எனப்படும்) இரண்டு கறுப்புப் பொருட்கள்: பேரீச்சம்பழமும் தண்ணீரும்தான். ஆனால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த சில அண்டை வீட்டார் இருந்தனர்; அவர்களிடம் பால் தரும் பிராணிகள் இருந்தன. அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தங்கள் (பிராணிகளின்) பாலிலிருந்து அனுப்புவார்கள். அதை நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் குடிக்கத் தருவார்கள்."

492

وعن أبي سعيد المقبري عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنه مر بقوم بين أيديهم شاة مصلية، فدعوه فأبي أن يأكل، وقال: خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم من الدنيا ولم يشبع من خبز الشعير. ((رواه البخاري)).

'مصلية' بفتح الميم: أي: مشوية.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், தங்களுக்கு முன்னால் சுட்ட ஆட்டுக்கறியை வைத்திருந்த சிலரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் இவரை (உண்ண) அழைத்தார்கள். ஆனால் இவர் உண்ண மறுத்துவிட்டார்; மேலும், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாற்கோதுமை ரொட்டியை வயிறார உண்ணாமலேயே இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

493

وعن أنس رضي الله عنه، قال: لم يأكل النبي صلى الله عليه وسلم على خوان حتى مات، وما أكل خبزاً أمرققاً حتى مات. ((رواه البخاري)).

((وفي رواية له: ولا رأى شاة سميطاً بعينه قط)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும் வரை (உயரமான) உணவு மேஜையில் சாப்பிடவுமில்லை; மென்மையான ரொட்டியையும் (நன்றாக சலித்த மாவில் செய்யப்பட்ட) சாப்பிடவுமில்லை.
(நூல்: புகாரி)
மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் (ஸல்) 'ஸாமித்' ஆட்டை (தோல் உரிக்கப்பட்டு, முழுமையாக சுடப்பட்ட) தம் கண்ணால் கண்டதே இல்லை" என்றுள்ளது.

494

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: لقد رأيت نبيكم صلى الله عليه وسلم، وما يجد من الدقل ما يملأ به بطنه. ((رواه مسلم)).

((الدقل: تمر رديء)).

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள், தரம் குறைந்த பேரீச்சம்பழங்களில் கூடத் தமது வயிற்றை நிரப்பப் போதுமானதைக் கண்டதில்லை என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன் (இது அவர்களின் எளிமையையும், உலக இன்பங்களில் பற்றின்மையையும் காட்டுகிறது).

495

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه، قال: ما رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم النقي من حين ابتعثة الله تعالى حتى قبضه الله تعالى، فقيل له: هل كان لكم في عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم مناخل؟ قال: ما رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم منخلا من حين ابتعثه الله تعالى حتى قبضه الله تعالى، فقيل له: كيف كنتم تأكلون الشعير غير منخول؟ قال: كنا نطحنه وننفخه، فيطير ما طار، وما بقي ثريناه ((رواه البخاري)).

(('قوله: النقي: هو بفتح النون وكسر القاف وتشديد الياء، وهو الخبز الحواري، وهو: الدرمك. قوله: ثريناه هو بثاء مثلثة، ثم راء مشدده، ثم ياء مثناة من تحت ثم نون، أي: بللناه وعجناه.'))

சஹ்ல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ் அவர்களை நபியாக அனுப்பியதிலிருந்து அவர்கள் மரணிக்கும் வரை, (அவர்களின் வாழ்நாள் முழுவதும்) சலித்த மெல்லிய மாவினால் செய்யப்பட்ட ரொட்டியைப் பார்த்ததே இல்லை. அவரிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் உங்களிடம் சல்லடைகள் இருக்கவில்லையா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சல்லடையைக் கூட பார்த்ததில்லை.” அவரிடம், “சலிக்கப்படாத வாற்கோதுமையை (ரொட்டியாக) நீங்கள் எப்படி சாப்பிட்டீர்கள்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் கூறினார்கள், “நாங்கள் அதை அரைத்து, பின்னர் (அதன் உமி போன்ற) லேசான பகுதிகளை ஊதி அகற்றிவிடுவோம். பறந்து சென்றது பறந்து சென்றுவிடும். மீதமிருந்ததை (தண்ணீர் சேர்த்து) பிசைவோம்.”

496

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم أو ليلة، فإذا هو بأبي بكر وعمر رضي الله عنهما، فقال: "ما أخرجكما من بيوتكما هذه الساعة؟"

قالا: الجوع يا رسول الله. قال: "وأنا، والذي نفسي بيده، لأخرجني الذي أخرجكما. قوما" فقاما معه، فأتى رجلا من الأنصار، فإذا هو ليس في بيته، فلما رأته المرأة قالت: مرحباً وأهلا. فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم "أين فلان؟" قالت ذهب يستعذب لنا الماء، إذ جاء الأنصاري، فنظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وصاحبيه، ثم قال: الحمد لله، ما أحد اليوم أكرم أضيافاً مني. فانطلق فجاءهم بعذق فيه بسر وتمر ورطب، فقال: كلوا وأخذ المدية فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "إياك والحلوب" فذبح لهم فأكلوا من الشاة ومن ذلك العذق وشربوا فلما أن شبعوا ورووا قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لأبي بكر وعمر رضي الله عنهما: "والذي نفسي بيده، لتسألن عن هذا النعيم يوم القيامة، أخرجكم من بيوتكم الجوع، ثم لم ترجعوا حتى أصابكم هذا النعيم" ((رواه مسلم)).

((قولها: يستعذب أي: يطلب الماء العذب، وهو الطيب. و العذق بكسر العين وإسكان الذال المعجمة: وهو الكباسة، وهي الغصن. و المدية بضم الميم وكسرها: هي السكين. و الحلوب ذات اللبن. والسؤال عن الأنصاري الذي أتوه هو أبو الهيثم بن التيهان رضي الله عنه، كذا جاء مبيناً في رواية الترمذي وغيره)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் அல்லது ஒரு இரவில் வெளியே சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களையும் உமர் (ரழி) அவர்களையும் சந்தித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இந்த நேரத்தில் உங்கள் வீடுகளிலிருந்து உங்களை வெளியே வரச் செய்தது எது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "பசிதான், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, உங்களை வெளியேற்றியதே என்னையும் வெளியேற்றியது. (எழுந்து) வாருங்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் எழுந்தனர். அன்சாரிகளில் ஒரு மனிதரைத் தேடிச் சென்றனர். ஆனால் அவர் வீட்டில் இருக்கவில்லை. (அவருடைய) மனைவி நபி (ஸல்) அவர்களைக் கண்டதும், "நல்வரவு! வருக!" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம், "இன்னார் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எங்களுக்காக நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வரச் சென்றிருக்கிறார்" என்று கூறினார்.

இதற்கிடையில், அந்த அன்சாரித் தோழர் வந்துவிட்டார். அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களையும், அவர்களின் இரு தோழர்களையும் பார்த்து, "அல்ஹம்துலில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே)! இன்று என்னை விடச் சிறந்த விருந்தினர்களைப் பெற்றவர் வேறு யாரும் இல்லை" என்று கூறினார். பிறகு அவர் சென்று, செங்காய், காய்ந்த பேரீச்சை மற்றும் கனிந்த பழங்கள் உள்ள ஒரு பேரீச்சங் குலையைக் கொண்டு வந்து, "உண்ணுங்கள்" என்று கூறினார். பிறகு (ஆட்டை அறுப்பதற்காக) கத்தியை எடுத்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "பால் தரும் ஆட்டைத் தவிர்த்துவிடுவீராக!" என்று கூறினார்கள்.

அவர் அவர்களுக்காக ஓர் ஆட்டை அறுத்தார். அவர்கள் (அந்த) ஆட்டிறைச்சியிலிருந்தும் அந்தப் பேரீச்சங் குலையிலிருந்தும் உண்டு, (தண்ணீர்) பருகினார்கள். அவர்கள் வயிறார உண்டு தாகம் தீர்ந்த பின், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களிடமும் உமர் (ரழி) அவர்களிடமும், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, இந்த அருட்கொடை பற்றி மறுமை நாளில் நீங்கள் நிச்சயமாக விசாரிக்கப்படுவீர்கள். பசி உங்களை உங்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றியது, இந்த அருட்கொடை உங்களுக்குக் கிடைத்த பின்னரே நீங்கள் திரும்புகிறீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்)

497

وعن خالد بن عمر العدوي قال: خطبنا عتبة بن غزوان، وكان أميرا على البصرة، فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: أما بعد؛ فإن الدنيا قد آذنت بصرم، وولت حذاء، ولم يبق منها إلا صبابة كصبابة الإناء يتصابها صاحبها، وإنكم منتقلون منها إلى دار لا زوال لها، فانتقلوا بخير ما بحضرتكم، فإنه قد ذكر لنا أن الحجر يلقى من شفير جنهم فيهوي فيها سبعين عاماً، لا يدرك لها قعراً، والله لتملأن... أفعجبتم!؟ ولقد ذكر لنا أن ما بين مصراعين من مصاريع الجنة مسيرة أربعين عاماً، وليأتين عليه يوم وهو كظيظ من الزحام، ولقد رأيتني سابع سبعة مع رسول الله، صلى الله عليه وسلم ما لنا طعام إلا ورق الشجر، حتى قرحت أشداقنا، فالتقطت بردة فشققتها بيني وبين سعد بن مالك، فاتزرت بنصفها، واتزر سعد بنصفها، فما أصبح اليوم منا أحد إلا أصبح أميراً على مصر من الأمصار، وإني أعوذ بالله أن أكون في

نفسي عظيماً، وعند الله صغيراً. ((رواه مسلم)).

قوله: آذنت هو بمد الألف، أي: أعلمت. وقوله: بصرم: هو بضم الصاد، أي بانقطاعها وفنائها. وقوله وولت حذاء هو بحاء مهملة مفتوحة، ثم ذال معجمة مشددة، ثم ألف ممدودة، أي: سريعة. و الصبابة بضم الصاد المهملة: وهي البقية اليسيرة. وقوله: يتصابها هو بتشديد الباء قبل الهاء، أي: يجمعها. و الكظيظ: الكثير الممتلىء. وقوله: قرحت هو بفتح القاف وكسر الراء، أي: صارت فيها قروح.

காலீத் பின் உமர் அல்-அதவி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பஸ்ராவின் ஆளுநராக இருந்த உத்பா பின் கஸ்வான் (ரலி) அவர்கள் எங்களுக்குப் பேருரையாற்றினார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனது பெருமையைப் போற்றிய பின்னர் கூறியதாவது:

"அம்மா பஃது! நிச்சயமாக, இவ்வுலகம் முடிவுறப்போவதை அறிவித்துவிட்டது; அது வெகு விரைவாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பாத்திரத்திலுள்ள பானத்தைக் குடித்த பின், அதன் உரிமையாளர் சேகரிக்கும் மீதமுள்ள சொற்ப அளவைத் தவிர, இவ்வுலகில் வேறு எதுவும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. நிச்சயமாக நீங்கள் இவ்வுலகிலிருந்து, அழிவே இல்லாத மறுமை உலகுக்குச் செல்லவிருக்கிறீர்கள். எனவே, உங்களிடம் உள்ளவற்றில் சிறந்தவற்றுடன் (அதாவது, சிறந்த அமல்களுடன்) அங்கு செல்லுங்கள்.

ஏனெனில், நரகத்தின் விளிம்பிலிருந்து வீசப்படும் கல், அதன் அடிப்பகுதியை அடையாமலேயே எழுபது ஆண்டுகள் அதனுள் சென்று கொண்டிருக்கும் என்று எங்களுக்கு (நபி (ஸல்) அவர்களால்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக நரகம் நிரப்பப்படும். (இதைக் கேட்டு) நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?

மேலும், சொர்க்கத்தின் வாசலின் இரு கதவுகளுக்கு இடைப்பட்ட தூரம் நாற்பது ஆண்டுகாலப் பயணத் தொலைவாகும் என்பதெல்லாம் எங்களுக்கு நினைவூட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு காலம் வரும்; அப்போது (நுழைய வருபவர்களின்) நெரிசலால் அது நிரம்பி வழியும்.

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்த ஏழு பேரில் ஏழாவது ஆளாக இருந்தேன். மரத்தின் இலைகளைத் தவிர உண்பதற்கு எங்களிடம் வேறெதுவும் இருக்கவில்லை. (அதை உண்டதால்) எங்கள் வாயின் ஓரங்கள் புண்பட்டிருந்தன. அப்போது எனக்கு ஒரு மேலாடை (புர்தா) கிடைத்தது. அதை நான் எனக்கும் ஸஅத் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களுக்கும் இடையே (பாதியாகக்) கிழித்துப் பங்கிட்டுக் கொண்டேன். அதன் ஒரு பாதியை நானும் மறுபாதியை ஸஅத் அவர்களும் கீழாடையாக அணிந்து கொண்டோம்.

ஆனால் இன்று எங்களில், ஒரு நகரத்தின் ஆளுநராக ஆகாதவர் யாருமில்லை. நான் என்னிடத்தில் (என் பார்வையில்) பெரியவனாகவும், அல்லாஹ்விடத்தில் சிறியவனாகவும் இருப்பதை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்."

(முஸ்லிம்)

498

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: أخرجت لنا عائشة رضي الله عنها كساء وإزاراً غليظاً قالت: قبض رسول الله صلى الله عليه وسلم في هذين ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் ஒரு போர்வையையும் ஒரு தடித்த கீழாடையையும் எங்களுக்குக் காட்டி, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இந்த இரண்டையும் (அணிந்திருந்த நிலையில்) மரணித்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

499

وعن سعيد بن أبي وقاص، رضي الله عنه، قال: إني لأول العرب رمي بسهم في سبيل الله، ولقد كنا نغزو مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ما لنا طعام إلا ورق الحلبة، هذا السمر، حتى إن كان أحدنا ليضع كما تضع الشاة ما له خلط. ((متفق عليه)).

الحلبة بضم الحاء المهملة وإسكان الباء الموحدة: وهي والسمر، نوعان معروفان من شجر البادية.

சஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் பாதையில் அம்பு எய்த முதல் அரபி நானே. நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சேர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது ஹுப்லா மற்றும் சமுர் (பாலைவன மரங்களின்) இலைகளைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு உணவு இருக்கவில்லை. எதுவரையெனில், எங்களில் ஒருவர் ஆடு (புழுக்கை) போடுவதைப் போன்றே மலம் கழித்தார்; அது ஒன்றோடொன்று ஒட்டாததாக இருந்தது."

500

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: "اللهم اجعل رزق آل محمد قوتاً" ((متفق عليه)).

قال أهل اللغة والغريب: معنى "قوتاً" أي: ما يسد الرمق.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வே! முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு வாழ்வாதாரத்தை (உயிர் வாழத் தேவையான) அத்தியாவசிய உணவாக ஆக்குவாயாக."
(நூல்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)
மொழி வல்லுநர்கள் கூறினர்: "கூத்" என்பதன் பொருள், உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான அளவு (உணவு) என்பதாகும்.

501

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: والله الذي لا إله إلا هو، إن كنت لأعتمد بكبدي على الأرض من الجوع، وإن كنت لأشد الحجر على بطني من الجوع. ولقد قعدت يوماً على طريقهم الذي يخرجون منه، فمر بي النبي، صلى الله عليه وسلم، فتبسم حين رآني، وعرف ما في وجهي وما في نفسي، ثم قال: "أبا هر" قلت لبيك يا رسول الله، قال: "الحق" ومضى فاتبعته، فدخل فاستأذن، فأذن لي فدخلت، فوجد لبنا في قدح فقال: "من أين هذا اللبن؟" قالوا: أهداه لك فلان - أو فلانة - قال: "أبا هر" قلت: لبيك يا رسول الله، قال: "الحق إلى أهل الصفة فادعهم لي" قال: وأهل الصفة أضياف الإسلام، لا يأوون على أهل، ولا مال، وإذا أتته هدية أرسل إليهم، وأصاب منها وأشركهم فيها، فساءني ذلك فقلت: وما هذا اللبن في أهل الصفة! كنت أحق أن أصيب من هذا اللبن شربة أتقوى بها، فإذا جاءوا وأمرني فكنت أنا أعطيهم؛ وما عسى أن يبلغني من هذا اللبن، ولم يكن من طاعة الله وطاعة رسوله، صلى الله عليه وسلم بد، فأتيتهم فدعوتهم،

فأقبلوا واستأذنوا، فأذن لهم وأخذوا مجالسهم من البيت قال: "يا أبا هر" قلت: لبيك يا رسول الله قال: "خذ فأعطهم" قال: فأخذت القدح، فجعلت أعطيه الرجل فيشرب حتى يروى، ثم يرد علي القدح، فأعطيه الآخر فيشرب حتى يروى، ثم يرد علي القدح حتى

انتهيت إلى النبي صلى الله عليه وسلم ، وقد روي القوم كلهم ، فأخذ القدح فوضعه على يده ،
فنظر إلي فتبسم ، فقال: "أبا هر" قلت: لبيك يا رسول الله، قال: "بقيت أنا وأنت" قلت:
صدقت يا رسول الله، قال: "اقعد فاشرب" فقعدت فشربت: فقال: "اشرب" فشربت،
فما زال يقول: "اشرب" حتى قلت: لا والذي بعثك بالحق ما أجد له مسلكاً! قال: "فأرني"
فأعطيته القدح، فحمد الله تعالى، وسمى وشرب الفضلة" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; அந்த அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! (கடுமையான) பசியின் காரணமாக நான் என் வயிற்றை தரையில் அழுத்தியவனாக இருந்தேன்; மேலும் (பசியின் கொடுமையால்) என் வயிற்றின் மீது கல்லைக் கட்டிக்கொள்வேன்.

ஒரு நாள், அவர்கள் (மக்கள்) வழக்கமாகச் செல்லும் வழியில் நான் அமர்ந்திருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னைக் கடந்து சென்றார்கள். என்னைப் பார்த்ததும் அவர்கள் புன்னகைத்தார்கள்; என் முகத்தில் உள்ளதையும் என் மனதில் உள்ளதையும் (என் நிலையையும்) அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். பிறகு, ‘அபா ஹிர்!’ என்று அழைத்தார்கள். நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ (தங்கள் அழைப்பிற்கு) பதிலளிக்கிறேன்’ என்று கூறினேன். அவர்கள், ‘என்னுடன் வாருங்கள்’ என்று கூறிவிட்டு நடந்தார்கள். நான் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தேன்.

அவர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள்; (எனக்கும்) அனுமதி கோரினார்கள். எனக்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது; நானும் நுழைந்தேன். அங்கே ஒரு கிண்ணத்தில் பாலைக் கண்டார்கள். ‘இந்தப் பால் எங்கிருந்து வந்தது?’ என்று கேட்டார்கள். ‘இன்னார் - அல்லது இன்னவள் - தங்களுக்கு அன்பளிப்பாக அளித்தது’ என்று கூறப்பட்டது.

அவர்கள், ‘அபா ஹிர்!’ என்றார்கள். ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ பதிலளிக்கிறேன்’ என்றேன். ‘நீர் அஸ்-ஸுஃப்ஃபா தோழர்களிடம் சென்று அவர்களை என்னிடம் அழைத்து வாரும்’ என்று கூறினார்கள்.

(அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:) அஸ்-ஸுஃப்ஃபா தோழர்கள் இஸ்லாத்தின் விருந்தினர்கள் ஆவர். அவர்களுக்குக் குடும்பமோ, செல்வமோ, தங்குவதற்கு வேறு இடமோ இல்லை. நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அன்பளிப்பு ஏதேனும் வந்தால், அதை அவர்களுக்கும் அனுப்பி, தாமும் அதில் பங்குகொள்வார்கள்.

இது (அவர்களை அழைக்கச் சொன்னது) எனக்கு வருத்தத்தை அளித்தது. நான் (எனக்குள்), ‘அஸ்-ஸுஃப்ஃபா தோழர்களுக்கு மத்தியில் இந்தப் பால் எம்மாத்திரம்? இந்தப் பாலைக் குடிப்பதற்கு (அவர்களைவிட) நானே மிகவும்

தகுதியானவன்; (அதை அருந்தினால்) நான் பலம் பெறுவேன். அவர்கள் வந்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிடுவார்கள். அப்படியிருக்க, இந்தப் பாலிலிருந்து எனக்கு என்ன கிடைக்கும்?' என்று எண்ணிக்கொண்டேன். (ஆயினும்) அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கட்டுப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

எனவே நான் சென்று அவர்களை அழைத்தேன். அவர்கள் வந்து அனுமதி கேட்டார்கள்; அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் வீட்டினுள் தத்தமது இடங்களில் அமர்ந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அபா ஹிர்!' என்றார்கள். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ பதிலளிக்கிறேன்' என்றேன். 'இதைப் பிடித்து அவர்களுக்குக் கொடுப்பீராக!' என்றார்கள்.

நான் அந்தக் கிண்ணத்தை எடுத்து ஒருவரிடம் கொடுப்பேன்; அவர் வயிறு நிரம்பக் குடித்துவிட்டு என்னிடம் திருப்பிக் கொடுப்பார். பிறகு நான் அடுத்தவரிடம் கொடுப்பேன்; அவரும் வயிறு நிரம்பக் குடித்துவிட்டு என்னிடம் திருப்பிக் கொடுப்பார். இவ்வாறாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நான் வருவதற்குள் கூட்டத்தினர் அனைவரும் குடித்து தாகம் தீர்ந்திருந்தனர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்தக் கிண்ணத்தை எடுத்துத் தம் கையில் வைத்துக்கொண்டு, என்னைப் பார்த்து புன்னகைத்து, 'அபா ஹிர்!' என்றார்கள். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ பதிலளிக்கிறேன்' என்றேன். 'நானும் நீயும்தான் எஞ்சியிருக்கிறோம்' என்றார்கள். 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் கூறியது உண்மைதான்' என்றேன்.

'அமர்ந்து குடியும்!' என்றார்கள். நான் அமர்ந்து குடித்தேன். (மீண்டும்) 'குடியும்!' என்றார்கள். நான் குடித்தேன். 'குடியும்!' என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். இறுதியில் நான், 'இல்லை; தங்களை சத்திய மார்க்கத்துடன் அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக! இதற்கு மேல் (என் வயிற்றில்) அதற்கு வழியை நான் காணவில்லை' என்று கூறினேன்.

'என்னிடம் காட்டுங்கள்' என்றார்கள். நான் அவர்களிடம் கிண்ணத்தைக் கொடுத்தேன். அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, 'பிஸ்மில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் பெயர்) கூறி மீதமிருந்ததைக் குடித்தார்கள்."

(நூல்: புகாரி)

502

وعن محمد بن سيرين عن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: لقد رأيتني وإني لأخر فيما بين منبر رسول الله، صلى الله عليه وسلم، إلى حجرة عائشة رضي الله عنها مغشياً علي، فيجيء الجائي، فيضع رجلة على عنقي، ويرى أني مجنون وما بي من جنون، ما بي إلا الجوع. ((رواه

البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மிம்பருக்கும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறைக்கும் இடையில் மயங்கி விழுந்து கிடப்பேன். அப்போது (அவ்வழியே) வருபவர் வந்து, என் கழுத்தின் மீது தன் காலை வைப்பார். எனக்குப் பைத்தியம் என்று அவர் நினைப்பார். ஆனால் எனக்குப் பைத்தியம் ஏதுமில்லை; பசி மட்டுமே (அதற்குக் காரணமாக) இருந்தது."
(நூல்: புகாரி)

503

وعن عائشة، رضي الله عنها قالت: توفي رسول الله صلى الله عليه وسلم ودرعه مرهونة عند يهودي في ثلاثين صاعاً من شعير. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்தபோது, அவர்களுடைய கவசம் முப்பது ஸாஃ அளவு வாற்கோதுமைக்காக ஒரு யூதரிடம் அடகு வைக்கப்பட்டிருந்தது.

504

وعن أنس رضي الله عنه قال: رهن النبي صلى الله عليه وسلم درعه بشعير، ومشيت إلى النبي صلى الله عليه وسلم بخبز شعير، وإهالة سنخة، ولقد سمعته يقول: ما أصبح لآل محمد صاع ولا أمسى وإنهم لتسعة أبيات. ((رواه البخاري)).

((الإهالة بكسر الهمزة: الشحم الذائب. و السخنة بالنون والخاء المعجمة؛ وهي: المتغيرة)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது கவசத்தை வாற்கோதுமைக்காக அடைமானமாக வைத்தார்கள். நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வாற்கோதுமை ரொட்டியையும், கெட்டுப்போன (உருகிய) கொழுப்பையும் கொண்டு சென்றேன். அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "முஹம்மதுடைய குடும்பத்தினர் ஒன்பது வீடுகளாக இருந்தார்கள் (அப்படியிருந்தும்), காலையிலோ மாலையிலோ அவர்களிடம் ஒரு ஸாவு (அளவு உணவு) இருந்ததில்லை."

(அல்-புகாரி)

505

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: لقد رأيت سبعين من أهل الصفة، ما منهم رجل عليه رداء، إما إزار وإما كساء، قد ربطوا في أعناقهم منها ما يبلغ نصف الساقين، ومنها ما يبلغ الكعبين، فيجمعه بيده كراهية أن ترى عورته. ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அஸ்-ஸுஃப்ஃபா தோழர்களில் எழுபது பேரைப் பார்த்தேன். அவர்களில் எவருக்கும் மேலாடை இருக்கவில்லை. (அவர்களிடம்) ஒரு கீழாடை அல்லது ஒரு போர்வை மட்டுமே இருந்தது, அதை அவர்கள் தங்கள் கழுத்துகளில் கட்டியிருந்தார்கள். அவற்றில் சில (அவர்களின்) கால்களில் பாதி வரையிலும், சில கணுக்கால்கள் வரையிலும் நீண்டிருந்தன. தமது மறைவுறுப்புகள் தெரியாமல் இருப்பதற்காக, (அவர்களில்) ஒருவர் அதைத் தம் கையால் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொள்வார்.

506

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان فراش رسول الله صلى الله عليه وسلم من أدم حشوه ليف. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் படுக்கை (மெத்தை), பேரீச்ச மரத்தின் நாரினால் திணிக்கப்பட்ட பதனிடப்பட்ட தோலால் ஆனதாக இருந்தது.

507

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كنا جلوساً مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ، إذ جاء رجل من الأنصار، فسلم عليه، ثم أدبر الأنصاري، فقال رسول الله. صلى الله عليه وسلم : "يا أخا الأنصار؛ كيف أخي سعد بن عبادة؟" فقال: صالح، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "من يعوده منكم؟" فقام وقمنا معه، ونحن بضعة عشر، ما علينا نعال، ولا خفاف، ولا قلانس، ولا قمص، نمشي في تلك السباخ، حتى جئناه، فاستأخر قومه من حوله حتى دنا

رسول الله صلى الله عليه وسلم وأصحابه الذين معه. ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர் வந்து (அவர்களுக்கு) சலாம் கூறினார். அந்த அன்சாரி திரும்பிச் சென்றபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஓ அன்சாரி சகோதரரே! என் சகோதரர் சஃத் பின் உபாதா எப்படி இருக்கிறார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நலமாக இருக்கிறார் (ஆரோக்கியமாக உள்ளார்)" என்று பதிலளித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் யார் அவரை (நோய் விசாரித்து) நலம் விசாரிக்க வருவீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் எழுந்தார்கள்; நாங்களும் அவர்களுடன் எழுந்தோம். நாங்கள் பத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களாக இருந்தோம். எங்களிடம் செருப்புகளோ, காலுறைகளோ, தொப்பிகளோ, சட்டைகளோ (போன்ற ஆடம்பரப் பொருட்கள்) இருக்கவில்லை. நாங்கள் அவரிடம் வரும் வரை அந்தக் களர் நிலத்தில் (கடினமான பாதையில்) நடந்தோம். அவரைச் சுற்றியிருந்த அவருடைய சமூகத்தார் (வழிவிட்டு) விலகிக்கொள்ளவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களுடன் இருந்த தோழர்களும் அவரை நெருங்கினார்கள்.

508

وعن عمران بن الحصين رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: "خيركم قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم" قال عمران: فما أدري قال: النبي صلى الله عليه وسلم مرتين أو ثلاثاً "ثم يكون بعدهم قوم يشهدون ولا يستشهدون، ويخونون ولا يؤتمنون، وينذرون ولا يوفون، ويظهر فيهم السمن" ((متفق عليه)).

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் சிறந்தவர்கள், என் தலைமுறையினர் ஆவர். பிறகு அவர்களை அடுத்து வருபவர்கள். பிறகு அவர்களை அடுத்து வருபவர்கள்." (இதை நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை கூறினார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது என இம்ரான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்.) "பிறகு, அவர்களுக்குப் பின் ஒரு கூட்டத்தினர் வருவார்கள். அவர்கள், தங்களைச் சாட்சி சொல்லுமாறு கோரப்படாமலேயே சாட்சியம் அளிப்பார்கள்; அவர்கள் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்வார்கள், மேலும் நம்பப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் நேர்ச்சைகள் செய்வார்கள், ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்ற மாட்டார்கள். மேலும் அவர்களிடையே உடல் பருமன் பரவலாகக் காணப்படும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.)

509

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : يا ابن آدم: إنك أن تبذل الفضل خير لك، وأن تمسكه شر لك، ولا تلام على كفاف، وابدأ بمن تعول ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஆதமின் மகனே, உனது தேவைக்கு அதிகமாக உள்ளதை நீ செலவு செய்தால் அது உனக்கு நன்மையாக அமையும்; அதை நீ தடுத்து வைத்துக்கொண்டால் அது உனக்குத் தீங்காகும். உனது அத்தியாவசியத் தேவைக்கு போதுமானதை (வைத்திருப்பதற்காக) நீ பழிக்கப்பட மாட்டாய். முதலில், உனது பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்குச் செலவு செய்வாயாக."

இதை திர்மிதி அவர்கள் ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

510

وعن عبيد الله بن محصن الأنصاري الخطمي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أصبح منكم آمنا في سربه، معافى في جسده، عنده قوت يومه، فكأنما حيزت له الدنيا بحذافيرها ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

உபைதுல்லாஹ் பின் மிஹ்ஸன் அல்-அன்சாரி அல்-கத்மி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் யார் தனது இருப்பிடத்தில் (அல்லது குடும்பத்தினரிடையே/சமூகத்தில்) பாதுகாப்புடனும், உடல் நலத்துடனும், அன்றைய தினத்துக்குரிய உணவுடனும் காலையை அடைகிறாரோ, அவருக்கு இவ்வுலகம் அனைத்தும் ஒன்று திரட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதைப் போன்றதாகும்."

511

–وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: قد أفلح من أسلم ، وكان رزقه كفافا ، وقنعه الله بما آتاه ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் இப்னு அல்ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இஸ்லாத்தைத் தழுவி, அவரது வாழ்வாதாரம் போதுமானதாக இருந்து, அல்லாஹ் அவருக்கு வழங்கியதைக் கொண்டு அவரைத் திருப்தியடையச் செய்தானோ, அவர் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்."

512

–وعن أبي محمد فضالة بن عبيد الأنصاري رضي الله عنه، أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: طوبى لمن هدي إلى الإسلام، وكان عيشه كفافا، وقنع ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ முஹம்மத் ஃபளாலஹ் பின் உபைத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்கள்: "இஸ்லாத்தின் பக்கம் வழிகாட்டப்பட்டு, தனது வாழ்வாதாரம் போதுமானதாக அமைந்து, அதைக் கொண்டு திருப்தியும் அடைந்தவருக்கு நல்வாழ்வு (பேரின்பம்/ சுவனத்தில் உள்ள 'தூபா' எனும் மரத்தின் நிழல்) உண்டாகட்டும்."

513

–وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يبيت الليالي المتتابعة طاويا، وأهله لا يجدون عشاء، وكان أكثر خبزهم خبز الشعير. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ச்சியான பல இரவுகளில் (பசியின் காரணமாக) வயிறு ஒட்டிப்போன நிலையில் இரவைக் கழிப்பார்கள் (உறங்குவார்கள்). அவர்களது குடும்பத்தினரும் இரவு உணவு எதையும் காணமாட்டார்கள். மேலும், அவர்களது ரொட்டி பெரும்பாலும் வாற்கோதுமையால் ஆனதாகவே இருந்தது.
இதை திர்மிதீ அறிவித்து, 'ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

514

وعن فضالة بن عبيد رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا صلى بالناس،

يخر رجال من قامتهم في الصلاة من الخصاصة -وهم أصحاب الصفة- حتى يقول الأعراب: هؤلاء مجانين، فإذا صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم انصرف إليهم، فقال: "لو تعلمون ما لكم عند الله تعالى، لأحببتم أن تزدادوا فاقة وحاجة" ((رواه الترمذي، وقال: حديث صحيح)).

"الخصاصة": الفاقة والجوع الشديد.

ஃபழாலா பின் உபைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்போது, கடும் பசியின் காரணமாக சில ஆண்கள் தொழுகையில் நின்ற நிலையிலிருந்து கீழே விழுந்துவிடுவார்கள். அவர்கள் அஸ்-ஸுஃப்பா வாசிகள் ஆவர். (அவர்களைப் பார்த்து) கிராமப்புற அரபியர்கள், 'இவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள்' என்று சொல்வார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்த பிறகு அவர்களை நோக்கித் திரும்பி, 'உயர்ந்தவனான அல்லாஹ்விடம் உங்களுக்காக என்ன (நற்கூலி) இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், வறுமையையும் தேவையையும் இன்னும் அதிகப்படுத்திக்கொள்ளவே நீங்கள் விரும்புவீர்கள்' என்று கூறுவார்கள்."

(இதை இமாம் திர்மிதீ பதிவு செய்து, இது 'ஸஹீஹ்' எனக் கூறியுள்ளார்கள்).
('அல்-கஸாஸா' என்பது வறுமையும் கடும் பசியும் ஆகும்).

515

وعن أبي كريمة المقدام بن معديكرب رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "ما ملأ آدمي وعاء شرا من بطن، بحسب ابن آدم أكلات يقمن صلبه، فإن كان لا محالة؛ فثلث لطعامه وثلث لشرابه، وثلث لنفسه".

((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

"أكلات" أي: لقم.

மிக்தாம் இப்னு மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "மனிதன் தன் வயிற்றை விட மோசமான எந்தப் பாத்திரத்தையும் நிரப்புவதில்லை. அவனுடைய முதுகெலும்பை நிமிர்த்தி வைக்கும் சில கவளம் உணவே அவனுக்குப் போதுமானதாகும். அவன் (வயிற்றை) நிரப்பியே ஆக வேண்டும் என்றால், அவன் தனது வயிற்றின் மூன்றில் ஒரு பங்கை உணவுக்காகவும், மூன்றில் ஒரு பங்கை பானத்திற்காகவும், மூன்றில் ஒரு பங்கை மூச்சு

விடுவதற்காகவும் (மற்றும் உடலின் சீரான செயல்பாடுகளுக்காகவும்) ஓதுக்கட்டும்."

அத்-திர்மிதீ, இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

516

وعن أبي أمامة إياس بن ثعلبة الأنصاري الحارثي رضي الله عنه قال: ذكر أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم يوماً عنده الدنيا، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا تسمعون؟ ألا تسمعون؟ إن البذاذة من الإيمان، إن البذاذة من الإيمان" يعني: التقحل.

((رواه أبو داود)).

"البذاذة" بالباء الموحدة والذالين المعجمتين، وهي رثاثة الهيئة، وترك فاخر اللباس. وأما "التقحل" فبالقاف والحاء، قال أهل اللغة: المتقحل: هو الرجل اليابس الجلد من خشونة العيش، وترك الترفة.

அபூ உமாமா இயாஸ் பின் தஅலபா அல்அன்ஸாரி அல்-ஹாரிதி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் ஒரு நாள் அவரிடத்தில் உலகம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் செவியுறவில்லையா? நீங்கள் செவியுறவில்லையா? நிச்சயமாக எளிமை (அதாவது, ஆடம்பரமற்ற தோற்றம்) ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்; நிச்சயமாக எளிமை (அதாவது, ஆடம்பரமற்ற தோற்றம்) ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்" என்று கூறினார்கள். அதாவது: தகாஹ்ஹுல் (கடினமான வாழ்வு மற்றும் ஆடம்பரமின்மை).

517

وعن أبي عبد الله جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: بعثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم وأمر علينا أبا عبيدة رضي الله عنه، نتلقى عير القريش، وزودنا جراباً من تمر لم يجد لنا غيره، فكان أبو عبيدة يعطينا تمرة تمرة، فقيل كيف كنتم تصنعون بها؟ قال: نمصها كما يمص الصبي، ثم نشرب عليها من الماء، فتكفينا يومنا إلى الليل، وكنا نضرب بعصينا الخبط، ثم نبله بالماء فنأكله. قال: وانطلقنا على ساحل البحر، فرفع لنا على ساحل البحر كهيئة الكثيب

الضخم، فأتيناه فإذا هي دابة تدعى العنبر، فقال أبو عبيدة: ميتة، ثم قال: لا، بل نحن رسل رسول الله صلى الله عليه وسلم وفي سبيل الله وقد اضطررتم فكلوا، فأقمنا عليه شهرا، ونحن ثلاثمائة، حتى سمنا، ولقد رأيتنا نغترف من وقب عينه بالقلال الدهن ونقطع منه الفدر كالثور أو كقدر الثور، ولقد أخذ منا أبو عبيدة ثلاثة عشر رجلا فأقعدهم في وقب عينه وأخذ ضلعا من أضلاعه فأقامها ثم رحل أعظم بعير معنا فمر من تحتها وتزودنا من لحمه وشائق، فلما قدمنا المدينة أتينا رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكرنا ذلك له، فقال: "هو رزق أخرجه الله لكم، فهل معكم من لحمه شئ فتطعمونا؟" فأرسلنا إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم منه فأكله. ((رواه مسلم)).

"الجراب": وعاء من جلد معروف، وهو بكسر الجيم وفتحها، والكسر أفصح. قوله: نمصها" بفتح الميم. "والخبط" ورق شجر معروف تأكله الإبل. "والكثيب": التل من الرمل. "والوقب" بفتح الواو وإسكان القاف وبعدها باء موحدة، وهو نقرة العين. "بتخفيف الحاء: أي جعل عليه الرحل. "الشائق" بالشين المعجمة والقاف: اللحم الذي اقتطع ليقدد منه، والله اعلم.

அபூ அப்தில்லாஹ் ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குறைஷிகளின் வணிகக் கூட்டத்தை எதிர்கொள்வதற்காக அபூ உபைதா (ரழி) அவர்களின் தலைமையில் எங்களை ஒரு படைப்பிரிவில் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு பை பேரீச்சம்பழங்களை (பயண உணவாக) வழங்கினார்கள்; எங்களுக்காக அதைத் தவிர வேறு எதையும் அவர்களால் பெற முடியவில்லை. அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள் எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் (ஒவ்வொரு நாளும்) ஒரு பேரீச்சம்பழம் கொடுத்தார்கள்.

(அறிவிப்பாளரிடம்) “அதை வைத்து நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?” என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் கூறினார்: “நாங்கள் அதை ஒரு குழந்தையைப் போல சப்பிச் சுவைத்தோம், பின்னர் அதன் மீது தண்ணீர் குடித்தோம், அதுவே இரவு வரை அந்த நாளுக்கு எங்களுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. நாங்கள் எங்கள் கோல்களின் உதவியால் (மர) இலைகளை உதிர்த்தோம், பின்னர் அவற்றை தண்ணீரில் நனைத்து சாப்பிட்டோம்.”

பிறகு நாங்கள் கடற்கரைக்குச் சென்றோம், அப்போது ஒரு பெரிய மணல் மேடு போன்ற ஒன்று எங்கள் முன் தோன்றியது. நாங்கள் அதன் அருகில்

சென்றபோது, அது ‘அல்-அன்பர்’ (எனும் திமிங்கிலம்) வகையைச் சேர்ந்த ஒரு பிராணி என்பதைக் கண்டோம்.

அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள், “இது செத்த பிராணி (மைத்)” என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள், “இல்லை, நாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தூதர்கள்; மேலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் இருக்கிறோம். நீங்கள் (உணவின்றி) நிர்பந்திக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறீர்கள். எனவே நீங்கள் இதை உண்ணலாம்” என்று கூறினார்கள்.

முன்னூறு பேர் கொண்ட நாங்கள், (அதை உண்டு) நாங்கள் கொழுக்கும் வரை ஒரு மாத காலம் அங்கே தங்கினோம். அவர் (ஜாபிர்) கூறினார்: அதன் கண் குழியிலிருந்து குடம் குடமாக கொழுப்பை (நெய்யை) நாங்கள் எடுப்பதையும், அதிலிருந்து ஒரு காளைக்கு சமமான அல்லது ஏறக்குறைய ஒரு காளையைப் போன்ற பெரிய இறைச்சித் துண்டுகளை வெட்டி எடுப்பதையும் நான் கண்டேன்.

அபூ உபைதா (ரழி) அவர்கள் எங்களில் இருந்து பதிமூன்று பேரை அழைத்து, அவர்களை அதன் கண் குழியில் உட்கார வைத்தார்கள். மேலும், அதன் விலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து நிமிர்த்தி வைத்து, பின்னர் எங்களிடம் இருந்த ஒட்டகங்களில் மிகப் பெரியதன் மீது சேணம் பூட்டி, அதை அதன் வழியாக (வளைந்த விலா எலும்பின் கீழ்) கடக்கச் செய்தார்கள்.

நாங்கள் அதன் இறைச்சியிலிருந்தும், உலர்த்தப்பட்ட இறைச்சியிலிருந்தும் (வஷாயிக்) பயண உணவாக எடுத்துக்கொண்டோம். நாங்கள் மதீனாவிற்குத் திரும்பியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று அதைப் பற்றி கூறினோம். அப்போது அவர்கள், “அது அல்லாஹ் உங்களுக்கு வெளிக்கொணர்ந்த ஒரு வாழ்வாதாரமாகும். எங்களுக்கும் உண்ணுவதற்காக உங்களிடம் அதன் இறைச்சி ஏதேனும் மீதம் இருக்கிறதா?” என்று கூறினார்கள். ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அந்த (இறைச்சியில்) சிறிதளவு அனுப்பி வைத்தோம், அதை அவர்கள் உண்டார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்).

518

وعن أسماء بنت يزيد رضي الله عنها قالت: كان كم قميص رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى الرصغ. ((رواه أبو داود، والترمذي، وقال: حديث حسن)).

"الرصغ: بالصاد والرسغ بالسين أيضاً: هو المفصل بين الكف والساعد.

அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சட்டையின் கைகள், அவர்களின் மணிக்கட்டு

வரை நீண்டிருந்தன.
இதை அபூதாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.
இமாம் திர்மிதீ, இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என்று வகைப்படுத்தினார்கள்.

519

وعن جابر رضي الله عنه قال: إنا كنا يوم الخندق نحفر، فعرضت كدية شديدة، فجاؤوا إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقالوا: هذه كدية عرضت في الخندق. فقال: "أنا نازل" ثم قام، وبطنه معصوب بحجر، ولبثنا ثلاثة أيام لا نذوق ذوقاً فأخذ النبي صلى الله عليه وسلم المعول، فضرب، فعاد كثيباً أهيل، أو أهيم، فقلت: يا رسول الله ائذن لي إلى البيت، فقلت لامرأتي: رأيت بالنبي صلى الله عليه وسلم شيئاً ما في ذلك صبر فعندك شيء؟ فقالت: عندي شعير وعناق، فذبحت العناق وطحنت الشعير حتى جعلنا اللحم في البرمة، ثم جئت النبي صلى الله عليه وسلم والعجين قد انكسر، والبرمة بين الأثافي قد كادت تنضج، فقلت: طعيم لي، فقم أنت يا رسول الله ورجل أو رجلان، قال: "كم هو؟" فذكرت له فقال: "كثير طيب، قل لها لا تنزع البرمة، ولا الخبز من التنور حتى آتي" فقال: "قوموا" فقام المهاجرون والأنصار، فدخلت عليها فقلت: ويحك جاء النبي صلى الله عليه وسلم والمهاجرون والأنصار ومن معهم! قالت: هل سألك؟ قلت: نعم، قال: "ادخلوا ولا تضاغطوا فجعل يكسر الخبز، ويجعل عليه اللحم، ويخمر البرمة والتنور إذا أخذ منه، ويقرب إلى أصحابه ثم ينزع، فلم يزل يكسر ويغرف حتى شبعوا، وبقي منه، فقال: كلي هذا وأهدي، فإن الناس أصابتهم مجاعة" ((متفق عليه)).

وفي رواية: قال جابر: لما حفر الخندق رأيت النبي صلى الله عليه وسلم خمصاً، فانكفأت إلى امرأتي فقلت: هل عندك شيء؛ فإني رأيت برسول الله صلى الله عليه وسلم خمصاً شديداً فأخرجت إلي جراباً فيه صاع من شعير، ولنا بهيمة داجن فذبحتها، وطحنت الشعير، ففرغت إلى فراغي، وقطعتها في برمتها، ثم وليت إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت: لا تفضحني برسول الله صلى الله عليه وسلم ومن معه، فجئته وساررته فقلت: يا رسول الله،

ذبحنا بهيمة لنا، وطحنت صاعا من شعير، فتعال أنت ونفر معك، فصاح رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا أهل الخندق إن جابرا قد صنع سؤرا فحيهلا بكم" فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "لاتنزلن برمتكم ولاتخبزن عجينكم حتى أجيء" فجئت، وجاء النبي صلى الله عليه وسلم يقدم الناس، حتى جئت امرأتي فقالت: بك وبك! فقلت: قد فعلت الذي قلت. فأخرجت عجيناً، فبسق فيه وبارك، ثم عمد إلى برمتنا فبصق وبارك، ثم قال: "ادعي خابزة فلتخبز معك، واقدحي من برمتكم ولاتنزلوها" وهم ألف، فأقسم بالله لأكلوا حتى تركوه وانحرفوا، وإن برمتنا لتغط كما هي، وإن عجيننا ليخبز كما هو.

قوله: "عرضت كدية": بضم الكاف وإسكان الدال وبالياء المثناة تحت؛ وهي قطعة غليظة صلبة من الأرض لا يعمل فيها الفأس. "والكثيب" أصله تل الرمل، والمراد هنا: صارت تراباً ناعماً، وهو معنى "أهيل". "الأثافي": الأحجار التي يكون عليها القدر.

و"تضاغطوا": تزاحموا. و"المجاعة": الجوع، وهو بفتح الميم. و"الخمص" بفتح الخاء المعجمة والميم: الجوع. و"انكفأت": انقلبت ورجعت. "البهيمة" بضم الباء: تصغير بهمة، وهي العناق -بفتح العين-. و"الداجن": هي التي ألفت البيت. و"السؤر": الطعام الذي يدعى الناس إليه، وهو بالفارسية. و"حيهلا" أي: تعالوا. وقولها: "بك وبك" أي: خاصمته وسبته، لأنها اعتقدت أن الذي عندها لا يكفيهم، فاستحيت وخفي عليها ما أكرم الله سبحانه وتعالى به نبيه صلى الله عليه وسلم من هذه المعجزة الظاهرة والآية الباهرة.

"بسق" أي: بصق؛ ويقال أيضاً: بزق -ثلاث لغات- و"عمد" بفتح الميم: أي قصد. و"اقدحي" أي اغرفي؛ والمقدحة: المغرفة. و"تغط" أي: لغليانها صوت، والله اعلم.

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அகழ் (கந்தக்) போரின்போது நாங்கள் அகழ் தோண்டிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது ஒரு கடினமான பாறை குறுக்கிட்டது. தோழர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "இந்தக் கடினமான பாறை அகழியில் குறுக்கிட்டுள்ளது" என்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் இறங்குகிறேன்" என்று கூறி எழுந்தார்கள். அவர்களின் வயிற்றில் ஒரு கல் கட்டப்பட்டிருந்தது (கடுமையான பசியின் காரணமாக). நாங்கள் மூன்று நாட்களாக எதையும் சுவைத்திருக்கவில்லை. நபி (ஸல்) அவர்கள் மண்வெட்டியை எடுத்து அடித்தார்கள்; அது சரிந்த மணல் குவியலாக

மாறியது.

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! வீட்டிற்குச் செல்ல எனக்கு அனுமதியளியுங்கள்" என்று கூறினேன். (வீட்டிற்குச் சென்று) என் மனைவியிடம், "நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (கடுமையான பசியின்) ஒரு நிலையை நான் கண்டேன்; அதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. உன்னிடம் (உணவு) ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டேன். அவள், "என்னிடம் பார்லியும் ஒரு பெண் ஆட்டுக்குட்டியும் உள்ளது" என்றாள். நான் ஆட்டுக்குட்டியை அறுத்தேன்; அவள் பார்லியை அரைத்தாள். இறைச்சியைப் பானையில் இட்டோம். பிறகு நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது மாவு (ரொட்டி சுடுவதற்கு) தயாராகி விட்டது; அடுப்பில் இருந்த பானை (இறைச்சி) வேகும் நிலையில் இருந்தது.

நான், "எனக்காகச் செய்யப்பட்ட சிறிய உணவு இது. அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்களும் ஒருவரும் அல்லது இரண்டு பேரும் வாருங்கள்" என்றேன். அவர்கள், "அது எவ்வளவு?" என்று கேட்டார்கள். நான் அதைச் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், "அது நிறையவும் இருக்கிறது; நல்லதாகவும் இருக்கிறது. நான் வரும் வரை பானையை அடுப்பிலிருந்து இறக்கவேண்டாம் என்றும், ரொட்டியைத் 'தன்னூர்' அடுப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டாம் என்றும் அவளிடம் சொல்" என்றார்கள். பிறகு (மக்களிடம்), "எழுங்கள்" என்றார்கள். முஹாஜிர்களும் அன்ஸார்களும் எழுந்தனர்.

நான் அவளிடம் (மனைவியிடம்) சென்று, "உனக்குக் கேடுதான்! நபி (ஸல்) அவர்களும், முஹாஜிர்களும், அன்ஸார்களும், அவர்களுடன் உள்ளவர்களும் வந்துவிட்டார்கள்" என்றேன். அவள், "அவர்கள் உன்னிடம் (உணவு பற்றி) கேட்டார்களா?" என்றாள். நான் "ஆம்" என்றேன்.

நabi (ஸல்) அவர்கள், "உள்ளே வாருங்கள்; நெரிசல் ஏற்படுத்தாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் ரொட்டியைப் பிய்த்து, அதன் மீது இறைச்சியை வைத்து, தான் (உணவை) எடுக்கும்போது பானையையும் அடுப்பையையும் மூடிவிட்டு, (மீண்டும்) தோழர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டு (புறப்பட்டுச்) செல்லும் வரை, ரொட்டியைப் பிய்ப்பதையும் (இறைச்சியை) அள்ளிக் கொடுப்பதையும் நிறுத்தவில்லை. அப்போதும் உணவு மீதமிருந்தது. அவர்கள், "இதை நீ சாப்பிடு; அன்பளிப்பாகவும் கொடு. ஏனெனில் மக்களுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது" என்றார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில் ஜாபிர் (ரலி) கூறியதாவது:
அகழ் தோண்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கடுமையான பசியை நான் கண்டேன். நான் என் மனைவியிடம் சென்று, "உன்னிடம் ஏதேனும் உள்ளதா? ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கடுமையான பசியை நான் கண்டேன்" என்றேன். அவள் ஒரு பையை வெளியே எடுத்தாள்; அதில் ஒரு 'ஸாஃ' அளவு பார்லி இருந்தது. எங்களிடம் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு ஆட்டுக்குட்டி இருந்தது. நான்

அதை அறுத்தேன்; அவள் பார்லியை அரைத்தாள். நான் என் வேலையை முடித்தபோது அவளும் (பார்லியை அரைத்து) முடித்தாள். இறைச்சியைத் துண்டுகளாக்கிப் பானையில் இட்டேன். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் செல்லத் திரும்பியபோது, அவள் என்னிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமும் அவர்களுடன் உள்ளவர்களிடமும் என்னை அவமானப்படுத்தி விடாதீர்கள்" என்றாள்.

நான் அவர்களிடம் சென்று ரகசியமாக, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் எங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை அறுத்துள்ளோம்; ஒரு 'ஸாஃ' பார்லியை அரைத்துள்ளோம். எனவே நீங்களும் உங்களுடன் சிலரும் வாருங்கள்" என்றேன். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சப்தமிட்டு, "அகழ் தோண்டுபவர்களே! ஜாபிர் விருந்து ஏற்பாடு செய்துள்ளார்; எனவே வாருங்கள்" என்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் (என்னிடம்), "நான் வரும் வரை உங்கள் பானையை இறக்காதீர்கள்; உங்கள் மாவையும் சுடாதீர்கள்" என்றார்கள்.

நான் (வீட்டிற்கு) வந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்கு முன்னால் வந்தார்கள். நான் என் மனைவியிடம் வந்தபோது, அவள் (கவலையுடன் என்னைக்) கடிந்து கொண்டாள். நான், "நீ என்னிடம் சொன்னதைத்தான் நான் செய்தேன்" என்றேன். அவள் பிசைந்த மாவைக் கொண்டு வந்தாள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதில் உமிழ்ந்து பரக்கத் செய்தார்கள். பிறகு எங்கள் பானையை நோக்கிச் சென்று உமிழ்ந்து பரக்கத் செய்தார்கள். பிறகு, "ரொட்டி சுடுவதற்குப் (பெண்கள்) ஒருவரை அழை; அவர் உன்னுடன் சுடட்டும். உங்கள் பானையிலிருந்து கரண்டியால் அள்ளி எடுங்கள்; அதை (அடுப்பிலிருந்து) இறக்காதீர்கள்" என்றார்கள். அவர்கள் ஆயிரம் பேர் இருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் அனைவரும் சாப்பிட்டுவிட்டுச் செல்லும்வரை (உணவு குறையாமல் இருந்தது); எங்கள் பானை அப்படியே (குறையாமல்) கொதித்துக் கொண்டிருந்தது; எங்கள் மாவும் அப்படியே ரொட்டி இடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

520

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال أبو طلحة لأم سليم: قد سمعت صوت رسول الله صلى الله عليه وسلم ضعيفاً أعرف فيه الجوع، فهل عندك من شيء؟ فقالت: نعم، فأخرجت أقراصاً من شعير، ثم أخذت خماراً لها، فلفت الخبز ببعضه، ثم دسته تحت ثوبي وردتني ببعضه، ثم أرسلتني إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فذهبت به، فوجدت رسول الله صلى الله عليه وسلم جالساً في المسجد، ومعه الناس، فقمت عليهم، فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم "أرسلك أبو طلحة؟" فقلت: نعم، فقال: "ألطعام" فقلت: نعم، فقال رسول الله

صلى الله عليه وسلم: "قوموا" فانطلقوا بين أيديهم حتى جئت أبا طلحة فأخبرته، فقال أبو طلحة: يا أم سليم: قد جاء رسول الله بالناس وليس عندنا ما نطعمهم؟ فقالت: الله ورسوله أعلم. فانطلق أبو طلحة حتى لقي رسول الله صلى الله عليه وسلم فأقبل رسول الله صلى الله عليه وسلم معه حتى دخلا، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "هلمي ما عندك يا أم سليم" فأتت بذلك الخبز، فأمر به رسول الله صلى الله عليه وسلم ففت وعصرت عليه أم سليم عكة فآدمته، ثم قال فيه رسول الله صلى الله عليه وسلم ما شاء الله أن يقول، ثم قال: "ائذن لعشرة" فأذن لهم، فأكلوا حتى شبعوا ثم خرجوا، ثم قال: "ائذن لعشرة" فأذن لهم، فأكلوا حتى شبعوا، ثم خرجوا، ثم قال: "ائذن لعشرة" فأذن لهم حتى أكل القوم كلهم وشبعوا، والقوم سبعون رجلاً أو ثمانون. ((متفق عليه)).

وفي رواية: فما زال يدخل عشرة ويخرج عشرة، حتى لم يبق منهم أحد إلا دخل، فأكل حتى شبع، ثم هيأها فإذا هي مثلها حين اكلوا منها.

وفي رواية: فأكلوا عشرة عشرة، حتى فعل ذلك بثمانين رجلا، ثم أكل النبي صلى الله عليه وسلم بعد ذلك وأهل البيت، وتركوا سؤراً.

وفي رواية: ثم أفضلوا ما بلغوا جيرانهم.

وفي رواية عن أنس قال: جئت رسول الله صلى الله عليه وسلم يوماً، فوجدته جالساً مع أصحابه، وقد عصب بطنه بعصابة، فقلت لبعض أصحابه: لم عصب رسول الله صلى الله عليه وسلم بطنه؟ فقالوا: من الجوع، فذهبت إلى أبي طلحة، وهو زوج أم سليم بنت ملحان، فقلت: يا أبتاه، قد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم عصب بطنه بعصابة، فسألت بعض أصحابه، فقالوا: من الجوع. فدخل أبو طلحة على أمي فقال: هل من شيء؟ قالت: نعم عندي كسر من خبز وتمرات، فإن جاءنا رسول الله صلى الله عليه وسلم وحده أشبعناه وإن جاء آخر معه قل عنهم، وذكر تمام الحديث.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் (தம் மனைவி) உம்மு சுலைம் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குரலில் ஒரு

பலவீனத்தை நான் கவனித்தேன்; அதில் பசியை நான் அறிகிறேன். உன்னிடம் (உணவு) ஏதேனும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார். அவர் சில வாற்கோதுமை ரொட்டிகளை எடுத்து, தனது முக்காட்டுத் துணியை எடுத்து, ரொட்டியை அதன் ஒரு பகுதியில் சுருட்டி, பிறகு அதை என் ஆடையின் (மேலங்கியின்) அடியில் மறைத்து வைத்து, முக்காட்டின் ஒரு பகுதியால் என்னைச் சுற்றினார்.

பிறகு என்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள். நான் அதை எடுத்துக்கொண்டு சென்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுடன் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். நான் அவர்கள் முன் சென்று நின்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "அபூ தல்ஹா உன்னை அனுப்பினாரா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன். "உணவிற்காகவா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தம்முடன் இருந்தவர்களிடம்) "எழுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு முன்பாகச் சென்று அபூ தல்ஹாவிடம் வந்து (விஷயத்தை)த் தெரிவித்தேன். அபூ தல்ஹா, "உம்மு சுலைமே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களுடன் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு உணவளிக்க நம்மிடம் ஏதுமில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கு அறிந்தவர்கள்" என்றார். (இது அல்லாஹ்வின் அருளை நம்பிச் சொல்லப்பட்ட பதில்.)

அபூ தல்ஹா சென்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருடன் முன்னோக்கி வந்து (வீட்டிற்குள்) நுழைந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உம்மு சுலைமே! உன்னிடம் இருப்பதைக் கொண்டு வா" என்றார்கள். அவர் அந்த ரொட்டியைக் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடவே, அது தூளாக்கப்பட்டது. உம்மு சுலைம் ஓர் எண்ணெய் (நெய்) பையிலிருந்து பிழிந்து அதைத் தொட்டுக்கொள்ளும் உணவாக (குழம்பாக) ஆக்கினார். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதில் அல்லாஹ் நாடியவற்றை ஓதினார்கள் (அதாவது, பரக்கத்துக்காக துஆ செய்தார்கள்).

பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டு வெளியேறினார்கள். பிறகு, "பத்து பேரை அனுமதிப்பீராக" என்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இப்படியே மக்கள் அனைவரும் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டார்கள். அம்மக்கள் எழுபது அல்லது எண்பது பேர் இருந்தார்கள். (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: பத்து பத்து பேராக உள்ளே நுழைந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் விடாமல் அனைவரும் உள்ளே

நுழைந்து வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டனர். பிறகு (மீதமுள்ளதை) அவர் ஒன்று சேர்த்தபோது, அவர்கள் சாப்பிடும் போது இருந்ததைப்போலவே அது (அளவில் குறையாமல்) இருந்தது.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: பத்து பத்து பேராகச் சாப்பிட்டார்கள். எண்பது பேர் வரை இவ்வாறு செய்தனர். அதன் பிறகு நபி (ஸல்) அவர்களும் அந்த வீட்டாரும் சாப்பிட்டனர். (பிறகும்) மிச்சம் வைத்தனர்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: பிறகு அவர்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டாருக்கும் கொடுக்குமளவுக்கு மிச்சம் வைத்தனர்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: ஒரு நாள் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் தம் தோழர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தம் வயிற்றை ஒரு துணியால் கட்டியிருந்தார்கள். நான் அவர்களின் தோழர்கள் சிலரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏன் தம் வயிற்றைக் கட்டியுள்ளார்கள்?" என்று கேட்டேன். அவர்கள், "பசியினால்" என்றார்கள். நான் உம்மு சுலைம் பின்த் மில்ஹான் அவர்களின் கணவரான அபூ தல்ஹாவிடம் சென்று, "தந்தையே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் வயிற்றைத் துணியால் கட்டியிருப்பதைப் பார்த்தேன். இது பற்றி அவர்களின் தோழர்கள் சிலரிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் 'பசியினால்' என்று கூறினார்கள்" என்றேன். அபூ தல்ஹா என் தாயாரிடம் (உம்மு சுலைமிடம்) சென்று, "(உணவு) ஏதேனும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார். அவர், "ஆம், என்னிடம் சில ரொட்டித் துண்டுகளும் பேரீச்சம்பழங்களும் உள்ளன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனியாக வந்தால் அவர்களுக்கு வயிறு நிரம்பக் கொடுக்கலாம். அவருடன் வேறு யாராவது வந்தால் அவர்களுக்குக் குறைவாகவே இருக்கும்" என்றார். (பிறகு) ஹதீஸின் தொடர்ச்சியை அறிவித்தார்.

- باب القناعة والعفاف والاقتصاد في المعيشة والإنفاق وذم السؤال من غير ضرورة

மனநிறைவு, தன்னிறைவு, சிக்கனம் மற்றும் வாழ்க்கையில் செலவு செய்தல் மற்றும் தேவையின்றி மக்களிடம் யாசிப்பதைத் தவிர்த்தல்.

521

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ليس الغنى عن كثرة العرض، ولكن الغنى غنى النفس" ((متفق عليه)).

"العرض" بفتح العين والراء: هو المال.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "செல்வம் என்பது உலகப் பொருட்களின் (நிலையற்ற)

பெருக்கத்தில் இல்லை, மாறாக, உள்ளத்தின் தன்னிறைவே உண்மையான செல்வம் ஆகும்."

522

وعن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: قد أفلح من أسلم، ورزق كفافاً، وقنعه الله بما آتاه ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இஸ்லாத்தைத் தழுவி, அவருக்குப் போதுமான வாழ்வாதாரம் வழங்கப்பட்டு, அல்லாஹ் அவருக்கு அளித்ததைக் கொண்டு அவரைத் திருப்தியடையச் செய்தானோ, அவரே நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றவர்."

523

وعن حكيم بن حزام رضي الله عنه قال: سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم فأعطاني، ثم سألته فأعطاني، ثم سألته فأعطاني ثم قال: "يا حكيم، إن هذا المال خضر حلو، فمن أخذه بسخاوة نفس بورك له فيه، ومن أخذه بإشراف نفس لم يبارك له فيه، وكان كالذي يأكل ولا يشبع، واليد العليا خير من اليد السفلى" قال حكيم: فقلت يا رسول الله والذي بعثك بالحق لا أرزأ أحداً بعدك شيئاً حتى أفارق الدنيا. فكان أبو بكر رضي الله عنه يدعو حكيماً ليعطيه العطاء، فيأبى أن يقبل منه شيئاً ثم إن عمر رضي الله عنه دعاه ليعطيه، فأبى أن يقبله. فقال: يا معشر المسلمين، أشهدكم على حكيم أني أعرض عليه حقه الذي قسمه الله له في هذا الفيء فيأبى أن يأخذه فلم يرزأ حكيم أحداً بعد النبي صلى الله عليه وسلم حتى توفي. ((متفق عليه)).

"يرزأ" براء ثم زاى ثم همزة، أي: لم يأخذ من أحد شيئاً، وأصل الرزء: النقصان، أي: لم ينقص أحداً شيئاً بالأخذ منه. و"إشراف النفس": تطلعها وطمعها بالشيء. "سخاوة النفس": هي عدم الإشراف إلى الشيء، والطمع فيه، والمبالاة به والشره.

ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (பொருள்) கேட்டேன்;

அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்தார்கள். மீண்டும் அவர்களிடம் கேட்டேன்; அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்தார்கள். மீண்டும் அவர்களிடம் கேட்டேன்; அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் கூறினார்கள்: “ஹகீமே! நிச்சயமாக இச்செல்வம் பசுமையானதும் இனிமையானதும் ஆகும். யார் இதனை மனநிறைவுடன் எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, அவருக்கு அதில் பரக்கத் (அருள்வளம்) வழங்கப்படும். யார் இதைப் பேராசையுடன் எடுத்துக்கொள்கிறாரோ அவருக்கு அதில் பரக்கத் வழங்கப்பட மாட்டாது. அவர் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருந்தும் பசி தீராதவரைப் போன்றவர். மேலும், கொடுக்கும் கையே வாங்கும் கையை விடச் சிறந்தது.”

அப்போது நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களைச் சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக! தங்களுக்குப் பிறகு நான் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரியும் வரை யாரிடமிருந்தும் எதையும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று கூறினேன்.

ஆகவே, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் ஹகீம் (ரழி) அவர்களுக்குரிய (அரசுக் கருவூலப்) பங்கைக் கொடுப்பதற்காக அவரை அழைப்பார்கள்; ஆனால் அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிடுவார். பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள் அவரை (கொடுப்பதற்காக) அழைத்தார்கள்; ஆனால் அவர் எதையும் ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

ஆகவே உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “முஸ்லிம்களே! ஹகீம் விஷயத்தில் நான் உங்களைச் சாட்சியாக்குகிறேன். அல்லாஹ் இந்த ‘ஃபைஉ’ (போர்ச் செல்வம் அல்லது சண்டையின்றிப் பெறப்பட்ட பொதுச் சொத்து) மூலமாக அவருக்குப் பங்கிட்டுள்ள அவரது உரிமையை நான் அவருக்கு முன்வைக்கிறேன்; ஆனால் அவர் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்.”

அவ்வாறே, ஹகீம் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின், தாம் மரணிக்கும் வரை மக்களில் யாரிடமிருந்தும் எதையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

524

وعن أبي بردة عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: خرجنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في غزاة، ونحن ستة نفر بيننا بعير نعتقبه، فنقبت أقدامنا ونقبت قدمي، وسقطت أظافري، فكنا نلف على أرجلنا الخرق، فسميت غزوة ذات الرقاع لما كنا نعصب على أرجلنا من الخرق قال أبو بردة: فحدث أبو موسى بهذا الحديث، ثم كره ذلك، وقال: ما كنت أصنع بأن أذكره! قال: كأنه كره أن يكون شيئاً من عمله أفشاه. ((متفق عليه))

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் ஆறு பேர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போர்ப் பயணத்தில் (பங்கேற்க) புறப்பட்டோம். எங்களிடம் ஒரேயொரு ஒட்டகம் மட்டுமே இருந்தது; நாங்கள் (அதில்) முறைவைத்து சவாரி செய்தோம்.

அப்போது எங்கள் பாதங்கள் புண்ணாகி (காயமடைந்து), என்னுடைய பாதமும் (அதேபோல) புண்ணாகி, என்னுடைய நகங்களும் உதிர்ந்துவிட்டன. ஆகவே, நாங்கள் எங்கள் கால்களில் கந்தல் துணிகளைச் சுற்றிக்கொண்டோம். நாங்கள் எங்கள் கால்களில் கந்தல் துணிகளைச் சுற்றியிருந்ததன் காரணமாகவே அந்தப் போர்ப் பயணம் 'தாத்துர் ரிகா' (கந்தல்களின் போர்ப் பயணம்) என்று அழைக்கப்பட்டது."

அபூ புர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் இந்த ஹதீஸை அறிவித்தார்கள்; பிறகு (அவ்வாறு அறிவித்ததை) வெறுத்தார்கள். அவர்கள், 'இதை நான் ஏன் அறிவித்தேன்! (இதன் மூலம் எனக்கு என்ன பயன்!)' என்று கூறினார்கள். (அபூ புர்தா கூறுகிறார்:) தம்முடைய நற்செயல்களில் எதையும் வெளிப்படுத்துவதை அவர்கள் வெறுத்ததைப் போன்று (அவர்களது நிலை) இருந்தது.

525

وعن عمرو بن تغلب – بفتح التاء المثناة فوق وإسكان الغين المعجمة وكسر اللام – رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتي بمال أو سبي فقسمه، فأعطى رجالا، وترك رجالا، فبلغه أن الذين ترك عتبوا؛ فحمد الله ثم أثنى عليه ثم قال، أما بعد فوالله إني لأعطي الرجل وأدع الرجل والذي أدع أحب إلي من الذي أعطي، ولكني إنما أعطي أقواماً لما أرى في قلوبهم من الجزع والهلع، وأكل أقواماً إلى ما جعل الله في قلوبهم من الغنى والخير، منهم عمرو بن تغلب" قال عمرو بن تغلب: فوالله ما أحب أن لي بكلمة رسول الله صلى الله عليه وسلم حمر النعم ((رواه البخاري)).

الهلع: هو أشد الجزع، وقيل: الضجر.

அம்ர் பின் தஃக்லிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் செல்வம் அல்லது போர்க் கைதிகள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவற்றை அவர்கள் பங்கிட்டார்கள். அப்போது சிலருக்குக் கொடுத்தார்கள்; சிலருக்குக் கொடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். தாங்கள் விட்டுவிட்டவர்கள் (அது குறித்து) அதிருப்தி அடைந்திருப்பதாக அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியது.

உடனே அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் போற்றிவிட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார்கள்: “இறைப்புகழுக்குப்பின், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் ஒருவருக்குக் கொடுக்கிறேன்; மற்றொருவரை விட்டுவிடுகிறேன். நான் எவருக்குக் கொடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறேனோ

அவரே, நான் எவருக்குக் கொடுக்கிறேனோ அவரை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவர் ஆவார்.

(ஏனெனில்,) எவர்களின் உள்ளங்களில் பொறுமையின்மையையும் பதற்றத்தையும் நான் காண்கிறேனோ, அவர்களுக்கு மட்டுமே நான் கொடுக்கிறேன். (மாறாக) எவர்களின் உள்ளங்களில் அல்லாஹ் தன்னிறைவையும் நன்மையையும் அமைத்திருக்கிறானோ அவர்களை (அவற்றின் பொறுப்பிலேயே) விட்டுவிடுகிறேன். அவர்களில் அம்ர் பின் தஃக்லிப் அவர்களும் ஒருவர்."

அம்ர் பின் தஃக்லிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (என்னைக் குறித்துக்) கூறிய அந்த வார்த்தைக்குப் பகரமாகச் செந்நிற ஒட்டகங்கள் எனக்குக் கிடைப்பதை நான் விரும்பமாட்டேன்."

(நூல்: புகாரி)

526

وعن حكيم بن حزام رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "اليد العليا خير من اليد السفلى، وابدأ بمن تعول، وخير الصدقة عن ظهر غنى ومن يستعفف يعفه الله، ومن يستغن يغنه الله" ((متفق عليه)).

((وهذا لفظ البخاري، ولفظ مسلم أخصر)).

ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மேல் கை கீழ் கையை விடச் சிறந்தது; மேலும், (தர்மத்தை) உங்கள் பராமரிப்பில் உள்ளவர்களிடமிருந்து தொடங்குங்கள்; மேலும், சிறந்த தர்மம் என்பது தேவைக்குப் போக மீதமுள்ளதிலிருந்து (கொடுக்கப்படுவது) ஆகும்; மேலும், யார் யாசகம் செய்வதிலிருந்து விலகியிருக்க விரும்புகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைப் (பிறரிடம் கையேந்தாமல்) பாதுகாப்பான்; மேலும், யார் தன்னிறைவை நாடுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்னிறைவு உள்ளவராக ஆக்குவான்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

527

وعن أبي سفيان صخر بن حرب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تلحفوا في المسألة، فوالله لا يسألني أحد منكم شيئاً، فتخرج له مسألته مني شيئا وأنا له كاره،

فيبارك له فيما أعطيته ((رواه مسلم)).

அபூ சுஃப்யான் சக்ர் பின் ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கேட்பதில் (அதிகமாக) வற்புறுத்தாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! உங்களில் ஒருவர் என்னிடம் எதையாவது கேட்டு, அவரது கேட்டல் என்னிடமிருந்து எதையேனும் (வற்புறுத்தலின் காரணமாக) வெளிக்கொணர்ந்து, நான் அதை விருப்பமின்றிக் கொடுத்தால், நான் அவருக்குக் கொடுத்ததில் அவருக்குப் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்காது."

528

وعن أبي عبد الرحمن عوف بن مالك الأشجعي رضي الله عنه قال: كنا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم تسعة أو ثمانية أو سبعة فقال: "ألا تبايعون رسول الله صلى الله عليه وسلم" وكنا حديثي عهد ببيعة، فقلنا: قد بايعناك يا رسول الله، فعلام نبايعك؟ قال: "على أن تعبدوا الله ولا تشركوا به شيئاً، والصلوات الخمس وتطيعوا" وأسر كلمة خفية: "ولا تسألوا الناس شيئاً" فلقد رأيت بعض أولئك النفر يسقط سوط أحدهم فما يسأل احداً يناوله اياه.

((رواه مسلم)).

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அவ்ஃப் பின் மாலிக் அல்-அஷ்ஜஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் ஒன்பது அல்லது எட்டு அல்லது ஏழு பேர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரிடம் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்ய மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் சற்று முன்புதான் பைஅத் செய்திருந்தோம். எனவே நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் ஏற்கெனவே தங்களிடம் பைஅத் செய்துவிட்டோமே! எதன் மீது நாங்கள் தங்களிடம் பைஅத் செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டோம்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வை வணங்க வேண்டும்; அவனுக்கு எதையும் இணைவைக்கக் கூடாது; ஐந்து வேளைத் தொழுகைகளை (நிறைவேற்ற வேண்டும்); (எனக்குக்) கீழ்ப்படிய வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். மேலும் ஒரு வார்த்தையை இரகசியமாகக் கூறினார்கள்: "மக்களிடம் எதையும் கேட்கக்கூடாது" (என்பதே அது).

அதன்பிறகு, அவர்களிலேயே சிலரை நான் கண்டேன்; அவர்களில் ஒருவருடைய சாட்டை கீழே விழுந்துவிட்டால்கூட, அதை எடுத்துத் தருமாறு அவர் யாரிடமும் கேட்காமல் இருந்தார்.

529

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لاتزال المسألة بأحدكم حتى يلقى الله تعالى وليس في وجهه مزعة لحم" ((متفق عليه)).

"المزعة" بضم الميم وإسكان الزاى وبالعين المهملة: القطعة.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் (மக்களிடம்) யாசிப்பதை நிறுத்தாமல் இருந்தால், அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும்போது (மறுமை நாளில்), அவருடைய முகத்தில் சிறிதளவு சதை கூட இருக்காது."

530

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال وهو على المنبر، وذكر الصدقة والتعفف عن المسألة: اليد العليا خير من اليد السفلى. واليد العليا هي المنفقة، والسفلى هي السائلة ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (உரையாற்றும் மேடையில்) இருந்தவாறு, தர்மம் (ஸதகா) பற்றியும், யாசகம் கேட்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது (தஅஃப்புஃப்) பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். (அப்போது) அவர்கள், "உயர்ந்த கை தாழ்ந்த கையை விடச் சிறந்தது. உயர்ந்த கை என்பது (பிறருக்கு) கொடுப்பதாகும்; தாழ்ந்த கை என்பது (பிறரிடம்) யாசிப்பதாகும்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

531

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من سأل الناس تكثراً فإنما يسأل جمراً؛ فليستقل أو ليستكثر ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தம் செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக (உண்மையான தேவை இல்லாமல்) மக்களிடம் யாசிப்பவர், உண்மையில் (மறுமையில்) நெருப்புக்கங்கையே கேட்கிறார். ஆகவே, அவர் (கேட்பதை) குறைத்துக்கொள்ளட்டும்; அல்லது அதிகப்படுத்திக்கொள்ளட்டும் (அவர் கேட்கும் அளவுக்கேற்ப

நெருப்புக்கங்கையும் அதிகமாகும்).”

532

وعن سمرة بن جندب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن المسألة كد يكد بها الرجل وجهه، إلا أن يسأل الرجل سلطاناً أو في أمر لا بد منه" ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن صحيح)).

"الكد": الخدش ونحوه.

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாசிப்பது என்பது, ஒருவர் தன் முகத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் கீறலாகும் (தன் கண்ணியத்தை இழப்பதாகும்); ஓர் ஆட்சியாளரிடம் கேட்பதையோ, அல்லது தவிர்க்க முடியாத அவசியத்திற்காகக் கேட்பதையோ தவிர.”

(இதை திர்மிதி அவர்கள் பதிவு செய்து, ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் எனக் கூறியுள்ளார்கள்).
‘அல்-கத்’ என்பது சிராய்ப்பு மற்றும் அது போன்றதாகும்.

533

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أصابته فاقة فأنزلها بالناس لم تسد فاقته، ومن أنزلها بالله، فيوشك الله له برزق عاجل أو آجل" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن))

"يوشك" بكسر الشين: أي يسرع.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கு கடும் தேவை ஏற்பட்டால், அவர் அதை மக்களிடம் (முறையிட்டு) இறக்கினால், அவரது தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாது. ஆனால் யார் அதை அல்லாஹ்விடம் இறக்குகிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் விரைவிலோ அல்லது தாமதமாகவோ வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவான்."

534

وعن ثوبان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من تكفل لي أن لا يسأل الناس شيئاً، وأتكفل له الجنة؟ فقلت: أنا؛ فكان لا يسأل أحداً شيئاً، ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாரிடமும் எதையும் யாசிக்க மாட்டேன் என்று எவர் எனக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறாரோ, அவருக்கு நான் சுவனத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிப்பேன்." நான், "நான் (அவ்வாறு) உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்" என்று கூறினேன். அதன் பிறகு, ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் யாரிடமும் எதையும் யாசிக்கவே இல்லை. (இதை) அபூ தாவூத் (நூலில்) சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

535

وعن أبي بشر قبيصة بن المخارق رضي الله عنه قال: تحملت حمالة رسول الله صلى الله عليه وسلم أسأله فيها، فقال: "أقم حتى تأتينا الصدقة فنأمر لك بها" ثم قال: "يا قبيصة إن المسألة لا تحل إلا لأحد ثلاثة: رجل تحمل حمالة، فحلت له المسألة حتى يصيبها، ثم يمسك. ورجل أصابته جائحة اجتاحت ماله، فحلت له المسألة حتى يصيب قواماً من عيش، أو قال: سداداً من عيش، ورجل أصابته فاقة، حتى يقول ثلاثة من ذوى الحجى من قومه: لقد أصابت فلاناً فاقة، فحملت له المسألة حتى يصيب قواما من عيش، أو قال: سداداً من عيش. فما سواهن من المسألة يا قبيصة سحت، يأكلها صاحبها سحتاً" ((رواه مسلم)).

"الحمالة" بفتح الحاء: أن يقع قتال ونحوه بين فريقين، فيصلح إنسان بينهم على مال يتحمله ويلتزمه على نفسه. و"الجائحة": الآفة تصيب مال الإنسان. و"القوام" بكسر القاف وفتحها: هو ما يقوم به أمر الإنسان من مال ونحوه. و"السداد" بكسر السين: ما يسد حاجة المعوز ويكفيه، و"الفاقة": الفقر. و"الحجى": العقل.

அபூ பிஷ்ர் கபீஸா பின் அல்-முகாரிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் (பிறருக்காக) ஒரு பிணைப் பொறுப்பை (ஹமாலஹ்) ஏற்றிருந்தேன். அது குறித்து (உதவி) கேட்பதற்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், "நமக்கு தர்மப் பொருட்கள் (ஸதக்கா) வரும் வரை (இங்கேயே) தங்கியிருங்கள்; (அது வந்ததும்) உமக்குக் கொடுக்குமாறு நாம் உத்தரவிடுவோம்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள், "ஓ கபீஸா! மூன்று நபர்களைத் தவிர (மற்றவர்களுக்கு) யாசகம் கேட்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல:
1. (பிறருக்காக) பிணைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவர்; (அப்பொறுப்புக்கான தொகையை) அவர் பெறும் வரை அவருக்கு யாசகம் கேட்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். பிறகு அவர் (யாசிப்பதை) நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
2. ஒருவரது செல்வத்தை ஒரு பேரிடர் அழித்துவிட்டால், அவர் தனது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான (அடிப்படை) ஒன்றைப் பெறும் வரை யாசகம் கேட்பது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்.
3. ஒருவருக்கு வறுமை ஏற்பட்டு, அவருடைய சமூகத்தைச் சார்ந்த அறிவுடையவர்களில் மூவர், 'இன்னார் வறுமையில் வாடுகிறார்' என்று சாட்சி கூறினால், அவர் தனது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான (அடிப்படை) ஒன்றைப் பெறும் வரை யாசகம் கேட்பது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்.
ஓ கபீஸா! இவை அல்லாத பிற யாசகங்கள் அனைத்தும் சட்டவிரோதமானவை (சுஹ்த்) ஆகும். அதை யாசிப்பவர் சட்டவிரோதமானதையே உண்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

(முஸ்லிம்)

(அருஞ்சொற்பொருள்: 'அல்-ஹமாலஹ்' என்பது இரு பிரிவினரிடையே சண்டை போன்றவை நிகழும் போது, அவர்களுக்கிடையே சமாதானம் செய்வதற்காக ஒரு மனிதர் ஒரு தொகையைத் தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். 'அல்-ஜாயிஹஹ்' என்பது மனிதனின் செல்வத்தை அழிக்கும் பேரிடராகும். 'அல்-கிவாம்' மற்றும் 'அஸ்-ஸதாத்' என்பது ஒரு மனிதனின் தேவையை நிறைவு செய்யும் செல்வமாகும். 'அல்-ஃபாகஹ்' என்பது வறுமையாகும். 'அல்-ஹிஜா' என்பது அறிவாகும்.)

536

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ليس المسكين الذي يطوف على الناس ترده اللقمة واللقمتان، والتمرة والتمرتان، ولكن المسكين الذي لا يجد غنى يغنيه، ولا يفطن له، فيتصدق عليه، ولا يقوم فيسأل الناس ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களிடம் சுற்றித் திரிந்து, ஓர் உருண்டை அல்லது இரண்டு உருண்டை உணவு, ஒரு பேரீச்சம்பழம் அல்லது இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களால் (தேவை பூர்த்தியாகி)

திரும்பிச் செல்பவன் (உண்மையான) ஏழையல்லன். மாறாக, தன் தேவையை நிறைவு செய்யும் அளவுக்கு வசதி இல்லாமலும், (அவன் நிலை) அறியப்படாமலிருப்பதால் அவனுக்கு தர்மம் வழங்கப்படாமலும், மக்களிடம் (தானாக) எழுந்து சென்று எதையும் யாசிக்காமலும் இருப்பவனே (உண்மையான) ஏழையாவான்."

(இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் ஒருமித்து அறிவித்துள்ளனர்)

- باب جواز الأخذ من غير مسألة ولا تطلع إليه

உதவி செய்வதற்கான அனுமதி, கேட்காமலும் எதிர்பார்க்காமலும்.

537

عن سالم بن عبد الله بن عمر، عن أبيه عبد الله بن عمر، عن عمر رضي الله عنهم قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعطيني العطاء، فأقول: أعطه من هو أفقر إليه مني، فقال: خذه؛ إذا جاءك من هذا المال شئ، وأنت غير مشرف ولا سائل، فخذه فتموله فإن شئت كله، وإن شئت تصدق به، وما لا، فلا تتبعه نفسك قال سالم: فكان عبد الله لا يسأل أحداً شيئاً، ولا يرد شيئاً أعطيه. ((متفق عليه)).

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு ஏதேனும் நன்கொடை அளிப்பார்கள். அப்பொழுது நான், 'என்னை விட அதிக தேவையுள்ள ஒருவருக்கு இதைக் கொடுங்கள்' என்று கூறுவேன். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'யாசிக்காமலும், (நீயாக) ஆசைப்படாமலும் இருக்கும்போது, இந்தச் செல்வம் உன்னிடம் வந்தால் அதை எடுத்துக்கொள். அதை உனது செல்வத்துடன் சேர்த்துக்கொள். பிறகு (விரும்பினால்) அதை நீயே பயன்படுத்திக்கொள்; அல்லது தர்மம் செய்துவிடு. (தானாக) வராத எதன் பின்னாலும் உன் மனதைச் செலுத்தாதே' என்று கூறினார்கள்."

ஸாலிம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் யாரிடமும் எதையும் கேட்கமாட்டார்கள்; தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எதையும் திருப்பி அனுப்பவும் மாட்டார்கள்.’

- باب الحث على الأكل من عمل يده والتعفف به عن السؤال والتعرض للإعطاء

கைகளால் உழைத்து வாழ்வதையும், யாசிப்பதை விட்டும் தன்னைக்

காத்துக்கொள்வதையும் ஊக்குவித்தல்.

538

عن أبي عبد الله الزبير بن العوام رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لأن يأخذ أحدكم أحبله ثم يأتي الجبل فيأتي بحزمة من حطب على ظهره فيبيعها، فيكف الله بها وجهه، خير له من أن يسأل الناس أعطوه أو منعوه" ((رواه البخاري)).

ஸுபைர் இப்னு அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தமது கயிறுகளை எடுத்துக்கொண்டு மலைக்குச் சென்று, ஒரு விறகுக்கட்டைத் தமது முதுகில் சுமந்து வந்து, அதை விற்று, அதன் மூலம் அல்லாஹ் அவரது மானத்தைக் காத்துக்கொள்வது (யாசகம் கேட்டு அவமானப்படுவதிலிருந்து), மக்களிடம் யாசகம் கேட்பதை விட அவருக்குச் சிறந்ததாகும்; அவர்கள் அவருக்குக் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது கொடுக்க மறுத்தாலும் சரி."

அல்-புகாரி.

539

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لأن يحتطب أحدكم حزمة على ظهره، خير له من أن يسأل أحدا فيعطيه أو يمنعه ((متفق عليه)).

உங்களில் ஒருவர் (காட்டிலிருந்து) விறகுக் கட்டைச் சேகரித்துத் தமது முதுகில் சுமந்து வருவது, ஒருவரிடம் (உதவி கேட்டு) யாசகம் கேட்பதை விடச் சிறந்ததாகும். அவர் (யாசகம் கேட்கப்பட்டவர்) இவருக்குக் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது மறுத்தாலும் சரி.

540

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: كان داود عليه السلام لا يأكل إلا من عمل يده. ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தாவூத் (அலை) அவர்கள் தம் கையால் உழைத்து சம்பாதித்ததில் இருந்துதான் சாப்பிடுவார்கள் (அதாவது, பிறரைச் சார்ந்திராமல் சுய உழைப்பில் வாழ்ந்தார்கள்)."

541

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "كان زكريا عليه السلام نجاراً" ((رواه مسلم)).

அவரிடமிருந்து (அபூ ஹுரைரா ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அறிவித்தார்கள்): அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நபி) ஸக்கரிய்யா (அலை) அவர்கள் ஒரு தச்சராக இருந்தார்கள்." (இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.

542

وعن المقدام بن معد يكرب رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ما أكل أحد طعاماً قط خيراً من أن يأكل من عمل يده، وإن نبي الله داود صلى الله عليه وسلم كان يأكل من عمل يده. ((رواه البخاري)).

அல்-மிக்ஃஃதாம் பின் மஃஃதிகரிப் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதன் தன் கையால் செய்த வேலையிலிருந்து (சம்பாதித்து) உண்பதை விட சிறந்த எந்த உணவையும் அவன் ஒருபோதும் உண்டதில்லை. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் நபியான தாவூத் (அலை) அவர்கள், தம் கையால் செய்த வேலையிலிருந்து (சம்பாதித்ததிலிருந்தே) சாப்பிட்டார்கள்."

- باب الكرم والجود والإنفاق في وجوه الخير ثقة بالله تعالى

அல்லாஹ்வை உறுதியாக நம்பி நல்வழிகளில் தாராளமாக செலவு செய்வதின் சிறப்பு.

543

وعن ابن مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالاً، فسلطه على هلكته في الحق، ورجل آتاه الله حكمة، فهو يقضي بها ويعلمها ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டு விஷயங்களில் மட்டுமே

(நன்மையான) பொறாமை (அதாவது, ஒருவரிடம் உள்ள நன்மையை விரும்புவது, அது அவரிடமிருந்து நீங்க வேண்டும் என்று விரும்பாமல்) கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது: அல்லாஹ் ஒருவருக்குச் செல்வத்தை வழங்க, அதை அவர் உரிய வழியில் (செலவழிக்க அல்லாஹ் அவருக்கு) அதிகாரம் அளிப்பதும்; மற்றும் அல்லாஹ் ஒருவருக்கு ஞானத்தை (மார்க்க அறிவையும், சரியான புரிதலையும்) வழங்க, அவர் அதன்படி (தீர்ப்பளித்து) செயல்பட்டு அதைப் பிறருக்கும் கற்றுக்கொடுப்பதும் ஆகும்."

544

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أيكم مال وارثه أحب إليه من ماله؟" قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه. قال: فإن ماله ما قدم ومال وارثه ما أخر ((رواه البخاري)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் யாருக்குத் தனது செல்வத்தை விடத் தனது வாரிசின் செல்வம் அதிக விருப்பமானதாகும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களில் ஒவ்வொருவரும் தனது செல்வத்தையே அதிகமாக நேசிக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அவனது (உண்மையான) செல்வம் என்பது அவன் (மறுமைக்காக) முற்படுத்தியதாகும்; அவனது வாரிசின் செல்வம் என்பது அவன் (உலகில்) விட்டுச் சென்றதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

545

وعن عدي بن حاتم رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: اتقوا النار ولو بشق تمرة ((متفق عليه)).

அதி பின் ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள், ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் ஒரு துண்டைக் (தர்மம் செய்வதன்) மூலமாகவேனும்."

546

وعن جابر رضي الله عنه قال: ما سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم شيئاً قط فقال: لا.

((متفق عليه)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருபோதும் ஏதேனும் கேட்கப்பட்டு, அவர்கள் ‘இல்லை’ என்று கூறியதே இல்லை (அதாவது, அவர்கள் தாராளமாகவே வழங்கினார்கள் அல்லது வழங்க இயலாத நிலையில் மௌனம் சாதித்தார்கள் அல்லது பின்னர் வழங்குவதாக வாக்களித்தார்கள்).

547

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما من يوم يصبح العباد فيه إلا ملكان ينزلان فيقول أحدهما: اللهم أعط منفقاً خلفاً، ويقول الآخر: اللهم أعط ممسكاً تلفاً ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடியார்கள் காலைப்பொழுதை அடையும் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு வானவர்கள் இறங்குகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர், 'அல்லாஹும்ம அஃதி முன்ஃபிகன் கலஃபா' (யா அல்லாஹ்! (உன் பாதையில்) செலவு செய்பவருக்குப் பகரத்தை வழங்குவாயாக!) என்று கூறுகிறார். மற்றொருவர், 'அல்லாஹும்ம அஃதி மும்ஸிகன் தலஃபா' (யா அல்லாஹ்! (உன் பாதையில் செலவு செய்யாமல்) தடுத்து வைத்துக்கொள்பவருக்கு அழிவை ஏற்படுத்துவாயாக!) என்று கூறுகிறார்."

548

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "قال الله تعالى: انفق يا ابن آدم ينفق عليك" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்வான அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'ஆதமின் மகனே! நீ செலவு செய்; உனக்காகச் செலவழிக்கப்படும் (அதாவது, அல்லாஹ் உனக்கு வழங்குவான்).' (முத்தஃபகுன் அலைஹி - புகாரி, முஸ்லிம்)

549

عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رجلاً سأل رسول الله صلى الله عليه

وسلم : أي الإسلام خير؟قال: تطعم الطعام، وتقرأ السلام على من عرفت ومن لم تعرف .

((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "இஸ்லாத்தில் மிகச் சிறந்த செயல் எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நீர் உணவளிப்பதும் (பசித்தோருக்குப் பசியாற்றுவதும்), நீர் அறிந்தவர்களுக்கும் அறியாதவர்களுக்கும் ஸலாம் கூறுவதுமாகும் (முகமன் கூறுவதுமாகும்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

550

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "أربعون خصلة أعلاها منيحة العنز ما من عامل يعمل بخصلة منها رجاء ثوابها وتصديق موعودها إلا أدخله الله تعالى بها الجنة"

((رواه البخاري. وقد سبق بيان هذا الحديث في باب بيان كثرة طرق الخير)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நாற்பது வகையான நற்பண்புகள் உள்ளன. அவற்றில் மிக உயர்ந்தது ஒரு பெண் ஆட்டை (அதன் பால், மயிர் போன்ற) பயன்களைப் பெறுவதற்காக (தற்காலிகமாக) வழங்குவதாகும். இந்த நற்பண்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றை, அல்லாஹ்விடமிருந்து அதன் நற்கூலியை எதிர்பார்த்தவராகவும், அதற்காக வாக்களிக்கப்பட்டதை உண்மையென நம்பியவராகவும் எவர் செய்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் சுவனத்தில் நுழைவிப்பான்."

551

وعن أبي أمامة صدى بن عجلان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

"يا ابن آدم إنك أن تبذل الفضل خير لك، وأن تمسكه شر لك، ولا تلام على كفاف، وابدأ بمن تعول واليد العليا خير من اليد السفلى" ((رواه مسلم)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஆதமுடைய மகனே, உன்னிடம் தேவைக்கு அதிகமாக உள்ளதை நீ செலவு செய்தால், அது உனக்குச் சிறந்ததாகும்; அதை நீ வைத்துக் கொண்டால், அது உனக்குத் தீங்காகும். உனது தேவைக்குப் போதுமானதை வைத்திருப்பதற்காக நீ

கண்டிக்கப்பட மாட்டாய். உனது பராமரிப்பில் உள்ளவர்களிடமிருந்து (தர்மம் செய்ய) ஆரம்பி. மேலும், உயர்ந்த கை (அதாவது, அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவழிக்கும் கை) தாழ்ந்த கையை விட (அதாவது, தர்மத்தைப் பெறும் கையை விட) சிறந்ததாகும்."

முஸ்லிம்.

552

وعن أنس رضي الله عنه قال: ما سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم على الإسلام شيئاً إلا أعطاه، ولقد جاءه رجل، فأعطاه غنماً بين جبلين فرجع إلى قومه فقال: يا قوم أسلموا، فإن محمداً يعطي من لا يخشى الفقر، وإن كان الرجل ليسلم ما يريد إلا الدنيا، فما يلبث إلا يسيراً حتى يكون الإسلام أحب إليه من الدنيا وما عليها". ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
“இஸ்லாத்திற்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் எது கேட்கப்பட்டாலும், அதை அவர்கள் கொடுக்காமல் இருந்ததில்லை. (ஒரு முறை) ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்தார்; அவருக்கு இரண்டு மலைகளுக்கு இடையே (நிறைந்திருந்த) ஆடுகளை அவர்கள் வழங்கினார்கள். அவர் தம் மக்களிடம் திரும்பிச் சென்று, ‘என் மக்களே! இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் வறுமையை அஞ்சாதவர் வழங்குவதைப் போன்று வாரி வழங்குகிறார்கள்’ என்று கூறினார். ஒரு மனிதர் உலகத்தை மட்டுமே நாடி இஸ்லாத்தை ஏற்பார். ஆனால், சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விட இஸ்லாம் அவருக்கு மிகப் பிரியமானதாக ஆகிவிடும்.”

553

وعن عمر رضي الله عنه قال: قسم رسول الله صلى الله عليه وسلم قسماً، فقلت: يا رسول الله لغير هؤلاء كانوا أحق به منهم؟ فقال: إنهم خيروني أن يسألوني بالفحش فأعطيهم، أو يبخلوني، ولست بباخل. ((رواه مسلم)).

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சில செல்வங்களைப் பங்கிட்டார்கள். நான் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவர்களை விட மற்றவர்கள் இதற்கு அதிக தகுதியுடையவர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "இவர்கள் என்னிடம் வரம்பு மீறிக் கேட்பது (அல்லது

கடுமையாக வற்புறுத்திக் கேட்பது), அல்லது என்னைக் கஞ்சன் எனக் கருதுவது ஆகிய இரண்டில் ஒன்றை எனக்குத் தெரிவு செய்ய வைத்தார்கள். நானோ கஞ்சன் அல்லன்" என்று கூறினார்கள்.

554

وعن جبير بن مطعم رضي الله عنه أنه قال: بينما هو يسير مع النبي صلى الله عليه وسلم مقفله من حنين، فعلقه الأعراب يسألونه، حتى اضطروه إلى سمرة، فخطفت رداءه، فوقف النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "أعطوني ردائي، فلو كان لي عدد هذه العضاة نعماً، لقسمته بينكم، ثم لا تجدوني بخيلاً ولا كذاباً ولا جباناً" ((رواه البخاري)).

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஹுனைன் போரிலிருந்து திரும்பி வந்த நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நான் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, கிராமவாசிகள் சிலர் அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு (தர்மம்) கேட்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் நபியவர்களை ஒரு முள் மரத்தின் அருகே செல்லுமாறு நிர்ப்பந்தித்தார்கள். அம்மரம் அன்னாரின் மேலங்கியைப் பறித்துக்கொண்டது. உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் நின்று, "என் மேலங்கியை என்னிடம் கொடுங்கள். இந்த முட்செடிகளின் எண்ணிக்கையளவு என்னிடம் கால்நடைகள் இருந்திருந்தால், அவற்றை நான் உங்களுக்கிடையே பங்கிட்டிருப்பேன். பிறகு நீங்கள் என்னைக் கஞ்சனாகவோ, பொய்யனாகவோ அல்லது கோழையாகவோ காணமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
அல்-புகாரி.

555

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبداً بعفو إلا عزاً، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله عز وجل" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தர்மம் செய்வதால் செல்வம் குறைவதில்லை (மாறாக, அல்லாஹ் அதில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவான்). மன்னிப்பவருக்கு அல்லாஹ் கண்ணியத்தை அதிகரிக்கிறான் (இம்மையிலும் மறுமையிலும்); மேலும், அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி யார் பணிவுடன் நடக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை (இம்மையிலும் மறுமையிலும்) அந்தஸ்துகளில் உயர்த்துகிறான்."

556

وعن أبي كبشة عمرو بن سعد الأنماري رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ثلاثة أقسم عليهن وأحدثكم حديثاً فاحفظوه: ما نقص مال عبد من صدقة، ولا ظلم عبد مظلمة صبر عليها إلا زاده الله عزاً، ولا فتح عبد باب مسألة إلا فتح الله عليه باب فقر، أو كلمة نحوها وأحدثكم حديثاً فاحفظوه قال: إنما الدنيا لأربعة نفر: عبد رزقه الله مالاً وعلماً، فهو يتقي فيه ربه، ويصل فيه رحمه، ويعلم لله فيه حقاً فهذا بأفضل المنازل.

وعبد رزقه الله علماً، ولم يرزقه مالاً فهو صادق النية يقول: لو أن لي مالاً لعملت بعمل فلان، فهو بنيته فأجرهما سواء.

وعبد رزقه الله مالاً، ولم يرزقه علماً، فهو يخبط في ماله بغير علم، لا يتقي فيه ربه ولا يصل فيه رحمه، ولا يعلم لله فيه حقاً، فهذا بأخبث المنازل.

وعبد لم يرزقه الله مالاً ولا علماً، فهو يقول: لو أن لي مالاً لعملت فيه بعمل فلان، فهو بنيته، فوزرهما سواء" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ கப்ஷா அம்ர் பின் சஅத் அல்-அன்மாரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மூன்று விஷயங்களின் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்; மேலும் உங்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறேன், அதை மனனம் செய்து கொள்ளுங்கள்:

(1) தர்மம் (ஸதகா) செய்வதால் ஓர் அடியாரின் செல்வம் குறைவதில்லை.

(2) ஓர் அடியார் தனக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைச் சகித்துக்கொண்டால், அல்லாஹ் அவருக்குக் கண்ணியத்தையே அதிகப்படுத்துகிறான்.

(3) ஓர் அடியார் யாசகம் கேட்கும் வாசலைத் திறந்தால், அல்லாஹ் அவருக்கு வறுமையின் வாசலையே திறக்கிறான் (அல்லது இது போன்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள்).”

பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறேன், அதை மனனம் செய்து கொள்ளுங்கள். உலகம் நான்கு (விதமான) மனிதர்களுக்கு உரியதாகும்:

(1) ஓர் அடியாருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தையும் அறிவையும் வழங்கியுள்ளான். அவர் (செல்வத்தின்) விஷயத்தில் தன் இறைவனை அஞ்சுகிறார்; தன் உறவுகளைப் பேணுகிறார்; அதில் அல்லாஹ்வுக்குள்ள உரிமையை அறிகிறார். இவரே மிகச்சிறந்த அந்தஸ்தில் இருப்பவர் ஆவார்.

(2) ஓர் அடியாருக்கு அல்லாஹ் அறிவை வழங்கியுள்ளான், ஆனால் செல்வத்தை வழங்கவில்லை. அவரோ உண்மையான எண்ணம் கொண்டவர். 'எனக்கு மட்டும் செல்வம் இருந்திருந்தால், நான் இன்னாரைப் போல (நல்ல வழியில்) செயல்பட்டிருப்பேன்' என்று கூறுகிறார். இதுவே அவரின் எண்ணம். ஆகவே, இவர்கள் இருவரின் கூலியும் சமமாகும்.

(3) ஓர் அடியாருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கியுள்ளான், ஆனால் அறிவை வழங்கவில்லை. அவர் அறிவின்றி தன் செல்வத்தைத் தாறுமாறாகச் செலவழிக்கிறார்; அதில் தன் இறைவனை அஞ்சுவதுமில்லை; தன் உறவுகளைப் பேணுவதுமில்லை; அதில் அல்லாஹ்வுக்குள்ள உரிமையை அறிவதுமில்லை. இவரே மிக மோசமான அந்தஸ்தில் இருப்பவர் ஆவார்.

(4) ஓர் அடியாருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தையும் வழங்கவில்லை, அறிவையும் வழங்கவில்லை. அவரோ, 'எனக்கு மட்டும் செல்வம் இருந்திருந்தால், நான் இன்னாரைப் போல (தீய வழியில்) செயல்பட்டிருப்பேன்' என்று கூறுகிறார். இதுவே அவரின் எண்ணம். ஆகவே, இவர்கள் இருவரின் பாவமும் சமமாகும்."

(நூல்: திர்மிதி, இது ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று கூறுகிறார்கள்).

557

وعن عائشة رضي الله عنها أنهم ذبحوا شاة، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: ما بقي منها؟ قالت: ما بقي منها إلا كتفها، قال: "بقي كلها غير كتفها" ((رواه الترمذي وقال: حديث صحيح)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர்கள் (வீட்டார்) ஓர் ஆட்டை அறுத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதிலிருந்து என்ன மீதம் உள்ளது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், "அதன் தோள்பட்டையைத் தவிர வேறு எதுவும் மீதமில்லை" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதன் தோள்பட்டையைத் தவிர, மற்ற அனைத்தும் மீதம் உள்ளன (ஏனெனில் அவை தர்மம் செய்யப்பட்டதால் மறுமையில் கூலியாக நிலைத்திருக்கும்)" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: திர்மிதீ, இது 'ஹதீஸ் ஸஹீஹ்' ஆகும்)

558

وعن أسماء بنت أبي بكر الصديق رضي الله عنهما قالت: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا توكي فيوكى عليك. ((متفق عليه)).

அஸ்மா பின்த் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: " (பணப்பையை) முடிந்து வைக்காதே! (அவ்வாறு செய்தால்) அல்லாஹ் உனக்கு (வழங்குவதை)த் தடுத்து விடுவான்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

559

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "مثل البخيل والمنفق، كمثل رجلين عليهما جنتان من حديد من ثديهما إلى تراقيهما، فأما المنفق، فلا ينفق إلا سبغت، أو وفرت على جلده حتى تخفى بنانه، وتعفو أثره، وأما البخيل، فلا يريد أن ينفق شيئاً إلا لزقت كل حلقة مكانها، فهو يوسعها فلا تتسع" ((متفق عليه)).

و"الجنة" الدرع، ومعناه: أن المنفق كلما أنفق سبغت، وطالت حتى تجر وراءه، وتخفي رجليه وأثر مشيه وخطواته.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "கஞ்சனுக்கும் (தாராளமாகத்) தர்மம் செய்பவனுக்கும் உள்ள உதாரணமாவது, மார்புகளிலிருந்து கழுத்து எலும்புகள் வரை இரும்பாலான கவச உடைகளை அணிந்திருக்கும் இரண்டு நபர்களைப் போன்றதாகும். தர்மம் செய்பவர் தர்மம் செய்யும் போதெல்லாம், அக்கவசம் (விரிவடைந்து) அவரது மேனியை முழுமையாக மூடி, அவரது விரல் நுனிகளை மறைத்து, அவரது காலடிச் சுவடுகளை அழிக்கும் அளவுக்கு ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் கஞ்சன், எதையேனும் செலவு செய்ய நினைக்கும் போதெல்லாம், (அந்தக் கவசத்தின்) ஒவ்வொரு வளையமும் அந்தந்த இடத்தில் ஒட்டிக்கொள்கிறது. அவன் அதை விரிவாக்க முயற்சிக்கிறான்; ஆனால் அது விரிவடைவதில்லை."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

(நூலாசிரியர் குறிப்பு): 'அல்-ஜுன்னஹ்' என்பது கவச உடையாகும். இதன் பொருளாவது: தர்மம் செய்பவர் செலவு செய்யும் போதெல்லாம் அக்கவசம் விரிவடைந்து நீள்கிறது. எதுவரையென்றால், அது அவருக்குப் பின்னால்

இழுபட்டுச் சென்று, அவரது கால்களையும், அவரது நடை மற்றும் காலடிச் சுவடுகளையும் மறைத்துவிடும் (அளவுக்குப் பெரிதாகிவிடும்).

560

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من تصدق بعدل تمرة من كسب طيب، ولا يقبل إلا الطيب، فإن الله يقبلها بيمينه، ثم يربيها لصاحبها كما يربي أحدكم فلوه حتى تكون مثل الجبل ((متفق عليه))

"الفلو" بفتح الفاء وضم اللام وتشديد الواو، ويقال أيضاً: بكسر الفاء وإسكان اللام وتخفيف الواو: وهو المهر.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒருவர் தாம் ஹலாலாக (முறையாக) சம்பாதித்ததிலிருந்து ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் மதிப்புக்கு தர்மம் (சதகா) செய்கிறாரோ - அல்லாஹ் தூய்மையானதை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்கிறான் - அதை அல்லாஹ் தன் வலது கரத்தால் ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களில் ஒருவர் தமது குதிரைக் குட்டியை (ஃபலுவ்) வளர்ப்பதைப் போல அதை அவருக்காக வளர்க்கிறான். இறுதியில் அது ஒரு மலை அளவிற்கு ஆகிவிடும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

561

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "بينما رجل يمشي بفلاة من الأرض، فسمع صوتاً في سحابة: إسق حديقة فلان، فتنحى ذلك السحاب فأفرغ ماءه في حرة، فإذا شرجة من تلك الشراح قد استوعبت ذلك الماء كله، فتتبع الماء، فإذا رجل قائم في حديقته يحول الماء بمسحاته، فقال له: يا عبد الله ما اسمك، قال: فلان للاسم الذي سمع في السحابة، فقال له: يا عبد الله لم تسألني عن اسمي؟ فقال: إني سمعت صوتاً في السحاب الذي هذا ماؤه يقول: اسق حديقة فلان لإسمك، فما تصنع فيها؟ فقال: أما إذا قلت هذا فإني أنظر إلى ما يخرج منها، فأتصدق بثلثه، وآكل أنا وعيالي ثلثاً، وأرد فيها ثلثه ((رواه مسلم)).

"الحرة" الأرض الملبسة حجارة سوداء. "والشرجة" بفتح الشين المعجمة وإسكان الراء

وبالجيم: هي مسيل الماء.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு மனிதர் ஒரு வெற்று நிலத்தில் (பாலைவனத்தில்) நடந்து கொண்டிருந்தபோது, மேகத்தில் ஒரு குரலைச் செவியுற்றார்: 'இன்னாரின் தோட்டத்திற்கு நீர் பாய்ச்சு'. உடனே அந்த மேகம் விலகிச் சென்று, கருங்கற்கள் நிறைந்த ஒரு நிலத்தில் தன் நீரைப் பொழிந்தது. (அங்கிருந்த) நீர் வழியும் பாதைகளில் ஒன்று அந்த நீர் முழுவதையும் ஈர்த்துக்கொண்டது.

அவர் அந்த நீரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றபோது, அங்கே ஒரு மனிதர் தம் தோட்டத்தில் நின்று கொண்டு, மண்வெட்டியால் நீரைத் (திசை) திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

அவரிடம் அந்த வழிப்போக்கர், 'அல்லாஹ்வின் அடியானே! உமது பெயர் என்ன?' என்று கேட்டார். அவர், அந்த மேகத்தில் கேட்கப்பட்ட அதே பெயரைக் கூறினார்.

பிறகு தோட்டக்காரர் அவரிடம், 'அல்லாஹ்வின் அடியானே! ஏன் என் பெயரைக் கேட்கிறீர்?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், 'எந்த மேகத்திலிருந்து இந்தத் தண்ணீர் வந்ததோ, அந்த மேகத்தில், 'இன்னாரின் தோட்டத்திற்கு நீர் பாய்ச்சு' என்று உமது பெயரைக் குறிப்பிட்டு ஒரு குரல் ஒலிக்கக் கேட்டேன். நீர் இதில் (இத்தோட்டத்தில்) என்ன செய்கிறீர்?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு தோட்டக்காரர், 'நீர் இதைக் கேட்டுவிட்டதால் (சொல்கிறேன்), இதில் விளையும் விளைச்சலை நான் கவனிப்பேன். அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை தர்மம் செய்வேன்; மூன்றில் ஒரு பங்கை நானும் என் குடும்பத்தாரும் உண்போம்; மீதமுள்ள மூன்றில் ஒரு பங்கை மீண்டும் அதிலேயே இடுவேன் (அதாவது, தோட்டத்தின் பராமரிப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்துவேன்)' என்று கூறினார்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

- باب النهي عن البخل والشح

கஞ்சத்தனத்தின் தடை

562

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: اتقوا الظلم فإن الظلم ظلمات يوم القيامة واتقوا الشح فإن الشح أهلك من كان قبلكم حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم" ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அநீதி இழைப்பதிலிருந்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அநீதி மறுமை நாளில் இருள்களாக இருக்கும். மேலும், கஞ்சத்தனத்திலிருந்தும் (மற்றும் பேராசையிலிருந்தும்) உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், கஞ்சத்தனம் (மற்றும் பேராசை) உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களை அழித்துவிட்டது. அது அவர்களைத் தங்களின் இரத்தத்தைச் சிந்தவும், தங்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டவற்றை (அல்லாஹ்வின் வரம்புகளை) ஆகுமானவையாகக் கருதிக்கொள்ளவும் தூண்டியது.”

- باب الإيثار والمواساة.

சுயநலமின்மையும் பரிவும்

563

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: إني مجهود، فأرسل إلى بعض نسائه، فقالت: والذي بعثك بالحق ما عندي إلا ماء، ثم أرسل إلى أخرى، فقالت مثل ذلك، حتى قلن كلهن مثل ذلك: لا والذي بعثك بالحق ما عندي إلا ماء. فقال النبي صلى الله عليه وسلم "من يضيفه هذا الليلة؟" فقال رجل من الأنصار: أنا يا رسول الله، فانطلق به إلى رحله، فقال لامرأته: أكرمي ضيف رسول الله صلى الله عليه وسلم وفي رواية قال لامرأته: هل عندك شئ؟ قالت: لا، إلا قوت صبياني. قال: فعلليهن بشئ. وإذا أرادوا العشاء فنوميهم. وإذا دخل ضيفنا فأطفئ السراج وأريه أنا نأكل، فقعدوا وأكل الضيف وباتا طاويين، فلما أصبح، غدا على النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "لقد عجب الله من صنيعكما بضيفكما الليلة" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் (பசியால்) மிகவும்

கஷ்டப்படுகிறேன்" என்று கூறினார். அவர்கள் (ஸல்) தம் மனைவியரில் ஒருவருக்குச் செய்தி அனுப்பினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உங்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது சத்தியமாக, என்னிடம் தண்ணீரைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் (ஸல்) மற்றொரு (மனைவிக்கு) அதே செய்தியை அனுப்பினார்கள், அதே பதிலைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் (ஸல்) (தம் மனைவியர்) அனைவருக்கும் இந்தச் செய்தியை அனுப்பினார்கள், (அனைவரும்) அதே பதிலை பெற்றார்கள்: "உங்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது சத்தியமாக, என்னிடம் தண்ணீரைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை." பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இந்த (மனிதரை) இந்த இரவில் விருந்தினராக உபசரிப்பது யார்?" என்று கேட்டார்கள். அன்சாரிகளில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் (உபசரிக்கிறேன்)" என்று கூறினார். எனவே, அவர் அவரைத் தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று தம் மனைவியிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரின் (ஸல்) விருந்தினரை உபசரி" என்று கூறினார்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளது: அந்த அன்சாரி தம் மனைவியிடம், "உன்னிடம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "பிள்ளைகளுக்குரிய சிறிதளவு உணவைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர், "(பிள்ளைகளை) ஏதேனும் ஒன்றில் மும்முரமாக ஈடுபடுத்து (விளையாடச் செய்). அவர்கள் உணவு கேட்டால் அவர்களை உறங்க வைத்துவிடு. விருந்தினர் உள்ளே வந்ததும், விளக்கை அணைத்துவிட்டு, நாமும் சாப்பிடுவது போன்ற ஒரு தோற்றத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்து" என்று கூறினார். அவ்வாறே அவர்கள் அமர்ந்தார்கள், விருந்தினர் சாப்பிட்டார், அவர்கள் பசியுடன் இரவைக் கழித்தார்கள். காலையில் அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது, அவர்கள் (ஸல்) அவரிடம், "நேற்றிரவு உங்கள் விருந்தினருடன் நீங்கள் செய்ததை அல்லாஹ் (மிகவும்) மெச்சினான் (மகிழ்ந்தான்)" என்று கூறினார்கள்.

564

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم طعام الاثنين كافي الثلاثة، وطعام الثلاثة كافي الأربعة ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم عن جابر رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: طعام الواحد يكفي الاثنين وطعام الاثنين يكفي الأربعة، وطعام الأربعة يكفي الثمانية.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இருவருக்கான உணவு மூன்று பேருக்குப் போதுமானது (அல்லாஹ்வின் அருளால்); மூன்று பேருக்கான உணவு நான்கு பேருக்குப் போதுமானது (அல்லாஹ்வின் அருளால்)."

(இதை அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளனர்.)

முஸ்லிமில், ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவருக்கான உணவு இருவருக்குப் போதுமானது (அல்லாஹ்வின் அருளால்); இருவருக்கான உணவு நான்கு பேருக்குப் போதுமானது (அல்லாஹ்வின் அருளால்), மேலும் நான்கு பேருக்கான உணவு எட்டுப் பேருக்குப் போதுமானது (அல்லாஹ்வின் அருளால்)."

565

عن أبي سعيد الخدري قال: بينما نحن في سفر مع النبي صلى الله عليه وسلم إذ جاء رجل على راحلة له، فجعل يصرف بصره يمينا وشمالاً فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من كان معه فضل ظهر فليعد به على من لا ظهر له، ومن كان له فضل من زاد فليعد به على من لا زاد له" فذكر من أصناف المال ما ذكر حتى رأينا أنه لا حق لأحد منا في فضل. ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருமுறை நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தில் இருந்தபோது, வாகனத்தில் வந்த ஒருவர் (உதவி தேடி) தனது பார்வையை வலப்புறமும் இடப்புறமும் சுழற்றத் தொடங்கினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “எவரிடம் உபரியான வாகனம் இருக்கிறதோ, அதை வாகனம் இல்லாதவருக்கு அவர் கொடுக்கட்டும்; மேலும், எவரிடம் உபரியான உணவு இருக்கிறதோ, அதை உணவு இல்லாதவருக்கு அவர் கொடுக்கட்டும்.” மேலும் அவர்கள் செல்வத்தின் பல்வேறு வகைகளையும் (அதாவது, உபரியாக உள்ள அனைத்தையும்) குறிப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்தார்கள்; இறுதியில், எங்களில் எவருக்கும் தங்களின் உபரியான சொத்தில் (தக்க காரணமின்றி) எந்த உரிமையும் இல்லை என நாங்கள் நினைத்தோம்.

566

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه، أن امرأة جاءت إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم ببردة منسوجة فقالت: نسجتها لأكسوكها، فأخذها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجاً إليها، فخرج إلينا وإنها إزاره، فقال فلان، اكسونيها ما أحسنها! فقال: "نعم" فجلس النبي صلى الله عليه وسلم في المجلس ثم رجع فطواها ثم أرسل به إليه: فقال له القوم: ما أحسنت! لبسها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجاً إليها ثم سألته وعلمت أنه لا يرد سائلاً، فقال: إني

والله ما سألته لألبسها وإنما سألته لتكون كفني، قال سهل: فكانت كفنه. ((رواه البخاري))

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஃது (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பெண்மணி, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நெய்யப்பட்ட ஒரு பர்தாவை (மேலங்கியை)க் கொண்டு வந்து, "நீங்கள் அணிவதற்காக இதை நான் (என் கைகளால்) நெய்தேன்" என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு அது தேவைப்பட்டதால், அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் அதை இடுப்பாடையாக அணிந்துகொண்டு வெளியே வந்தார்கள். ஒருவர், "இது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! தயவுசெய்து இதை எனக்குக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "சரி" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் (சபையில்) அமர்ந்திருந்தார்கள், பின்னர் திரும்பிச் சென்று, அதை மடித்து அந்த மனிதருக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். மக்கள் (அந்த மனிதரிடம்), "நீர் செய்தது சரியல்ல! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை அணிந்திருந்தார்கள், அது அவர்களுக்குத் தேவையாகவும் இருந்தது. அவர்கள் எந்தக் கோரிக்கையையும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று உமக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் நீர் அவர்களிடம் அதைக் கேட்டீரே" என்று கூறினார்கள். அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் அதை அணிவதற்காகக் கேட்கவில்லை. என் மரணத்திற்குப் பிறகு அது என்னுடைய கஃபனாக (இறுதி ஆடையாக) ஆக வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர்களிடம் அதைக் கேட்டேன்." ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உண்மையில் அது அவருடைய கஃபனாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது.

(புகாரி)

567

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إن الأشعريين إذا أرملوا في الغزو، أو قل طعام عيالهم بالمدينة جمعوا ما كان عندهم في ثوب واحد، اقتسموه بينهم في إناء واحد بالسوية فهم مني وأنا منهم" ((متفق عليه)).

"أرملوا" فرغ زادهم أو قارب الفراغ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஷ்அரிய்யூன் கோத்திரத்தார் போர்ப் பயணத்தின்போது தங்களிடம் உணவுப் பொருட்கள் தீர்ந்துவிட்டாலோ (அல்லது தீரும் நிலையை அடைந்தாலோ), அல்லது மதீனாவில் தங்கள் குடும்பத்தாரின் உணவு குறைந்துவிட்டாலோ, தங்களிடம் இருப்பதை ஒரு துணியில் சேகரிப்பார்கள். பிறகு அதை ஒரு பாத்திரத்தில் (இட்டு) தங்களுக்குள் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள் (எந்தப் பாகுபாடும் இன்றி). அவர்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள்; நானும் அவர்களைச் சேர்ந்தவன்."

-باب التنافس في أمور الآخرة والإستكثار مما يتبرك به

மறுமை விவகாரங்களில் போட்டி

568

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتي بشراب، فشرب منه وعن يمينه غلام، وعن يساره الأشياخ، فقال للغلام: "أتأذن لي أن أعطي هؤلاء؟" فقال الغلام لا والله يا رسول الله، لا أؤثر منك أحداً، فتله رسول الله صلى الله عليه وسلم في يده. ((متفق عليه)).

"تله" بالتاء المثناة، فوق، أي وضعه، وهذا الغلام هو ابن عباس رضي الله عنهما.

ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதிலிருந்து அவர்கள் அருந்தினார்கள். அவர்களின் வலப்பக்கம் ஒரு சிறுவரும், அவர்களின் இடப்பக்கம் முதியவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் அந்தச் சிறுவரிடம், "(வலப்பக்க முன்னுரிமையின்படி) இவர்களுக்குக் கொடுக்க எனக்கு நீ அனுமதி தருகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தச் சிறுவர், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! அல்லாஹ்வின் தூதரே, தங்களிடமிருந்து (கிடைக்கும் இந்த அருட்கொடையை) நான் யாருக்கும் விட்டுத்தர மாட்டேன்" என்று கூறினார். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை அந்தச் சிறுவரின் கையில் வைத்தார்கள்.

569

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "بينما أيوب عليه السلام يغتسل عريانا، فخر عليه جراد من ذهب، فجعل أيوب يحثي في ثوبه فناداه ربه عز وجل يا أيوب ألم أكن أغنيتك عما ترى؟! قال: بلى وعزتك، ولكن لا غنى بي عن بركتك، ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நபி அய்யூப் (அலை) அவர்கள் நிர்வாணமாக குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தங்கத்தாலான வெட்டுக்கிளிகள் (ஒரு கூட்டமாக) அவர் மீது விழுந்தன. அய்யூப் (அலை) அவர்கள் அவற்றை (தமது கைகளால்) அள்ளித் தமது ஆடைக்குள்

சேகரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அப்போது அவர்களுடைய ரப் (அல்லாஹ்) அவர்களை அழைத்து, 'ஓ அய்யூப்! நீ பார்க்கின்ற இவற்றை விட்டும் நான் உன்னைத் தேவையற்றவராக ஆக்கவில்லையா?' என்று கேட்டான். அதற்கு அய்யூப் (அலை) அவர்கள், 'ஆம், உனது வல்லமையின் மீது சத்தியமாக! ஆனால், உனது அருட்கொடைகளிலிருந்து நான் ஒருபோதும் தேவையற்றவனாக இருக்க முடியாது (அதாவது, உனது அருளை நான் எப்போதும் விரும்புவேன்)' என்று கூறினார்கள்."

அல்-புகாரி.

-باب فضل الغني الشاكر وهو من أخذ المال من وجهه وصرفه في وجوهه المأمور بها

நன்றியுள்ள செல்வந்தரின் சிறப்பு.

570

وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالاً، فسلطه على هلكته في الحق، ورجل آتاه الله حكمة فهو يقضي بها ويعلمها" ((متفق عليه وتقدم شرحه قريباً)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டே இரண்டு விடயங்களில்தான் பொறாமை (அதாவது, ஒருவருக்குக் கிடைத்த அருட்கொடை நீங்காமல், அது போன்ற அருட்கொடை நமக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்புதல் - غبطة) கொள்வதற்கு அனுமதியுள்ளது: ஒரு மனிதருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கினான்; அவர் அதை நேர்மையான வழியில் செலவிடும்படி (அல்லாஹ்) அவருக்கு அதிகாரம் அளித்தான். இன்னொரு மனிதருக்கு அல்லாஹ் ஞானத்தை வழங்கினான்; அவர் அதன்படி தீர்ப்பளித்து, அதைக் கற்றும் கொடுக்கிறார்."

571

وعن ابن عمر رضي الله عنهما: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله القرآن، فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالاً فهو ينفقه آناء الليل وآناء النهار" ((متفق عليه))

"الآناء": الساعات.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர (மற்ற எதிலும்) பொறாமை கொள்ளக் கூடாது. (இங்கு 'பொறாமை' என்பது, ஒருவருக்குக் கிடைத்த அருட்கொடை நீங்க வேண்டும் என்று விரும்பும் தீய எண்ணத்தைக் குறிக்காமல், நமக்கும் அதுபோல கிடைக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் 'போட்டி மனப்பான்மை' அல்லது 'நல்விருப்பம்' என்பதைக் குறிக்கிறது.) (அவை:) (ஒன்று,) ஒருவருக்கு அல்லாஹ் குர்ஆனை வழங்கினான்; அவர் அதன் மூலம் இரவு நேரங்களிலும் பகல் நேரங்களிலும் (தொழுகையில் ஓதுவதன் மூலமும், அதன்படி செயல்படுவதன் மூலமும்) அதை நிலைநிறுத்துகிறார். (மற்றொருவர்,) ஒருவருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கினான்; அவர் அதை இரவு நேரங்களிலும் பகல் நேரங்களிலும் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) செலவிடுகிறார்.”

572

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن فقراء المهاجرين أتوا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا: ذهب أهل الدثور بالدرجات العلى والنعيم المقيم، فقال: وما ذاك؟” فقالو ”: يصلون كما نصلي، ويصومون كما نصوم ويتصدقون ولانتصدق، ويعتقون ولا نعتق فقال: رسول الله صلى الله عليه وسلم : ”أفلا أعلمكم شيئا تدركون به من سبقكم، وتسبقون به من بعدكم، ولا يكون أحد أفضل منكم إلا من صنع مثل ما صنعتم؟” قالوا: بلى يا رسول الله، قال: تسبحون، وتكبرون، وتحمدون، دبر كل صلاة ثلاثاً وثلاثين مرة” فرجع فقراء المهاجرين إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقالو: سمع إخواننا أهل الأموال بما فعلنا، ففعلوا مثله؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم “ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء” ((متفق عليه))، وهذا اللفظ رواية مسلم.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஏழை முஹாஜிர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "செல்வந்தர்கள் (அதாவது, அதிக செல்வமுடையவர்கள்) உயர்வான பதவிகளையும், நிலையான பேரின்பத்தையும் அடைந்து கொண்டார்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் எங்களைப் போலவே ஸலாத் தொழுகிறார்கள், எங்களைப் போலவே ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்கிறார்கள். அவர்கள் ஸதகா (தர்மம்) செய்கிறார்கள், நாங்கள் தர்மம் செய்வதில்லை; அவர்கள் அடிமைகளை விடுதலை செய்கிறார்கள், நாங்கள் விடுதலை செய்வதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைக் கற்றுத்தரட்டுமா? அதன் மூலம் உங்களுக்கு முன் சென்றவர்களை நீங்கள் அடைந்து விடலாம், உங்களுக்குப் பின் வருபவர்களை நீங்கள் முந்தி விடலாம். மேலும், நீங்கள் செய்வதைப் போன்றே செய்பவரைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களை விடச் சிறந்தவராக ஆக முடியாது" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், “ஒவ்வொரு ஸலாத்தின் முடிவிலும் முப்பத்து மூன்று தடவைகள் நீங்கள் தஸ்பீஹ் (ஸுப்ஹானல்லாஹ்), தக்பீர் (அல்லாஹு அக்பர்) மற்றும் தஹ்மீத் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) கூறுங்கள்.”

பின்னர் ஏழை முஹாஜிர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் திரும்பி வந்து, "எங்களுடைய சகோதரர்களான செல்வந்தர்கள் (அதாவது, செல்வமுடையவர்கள்), நாங்கள் செய்வதைக் கேள்விப்பட்டு, அவர்களும் அதையே செய்தனர்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இது அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையாகும்; அதை அவன் நாடியவர்களுக்கு வழங்குகிறான்" என்று கூறினார்கள்.

-باب ذكر الموت وقصر الأمل

மரணத்தை நினைவுகூர்தலும், நம்பிக்கையைச் சுருக்குதலும்

573

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: أخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم بمنكبي فقال: كن في الدنيا كأنك غريب أو عابر سبيل.

وكان ابن عمر رضي الله عنهما يقول: إذا أمسيت، فلا تنتظر الصباح، وإذا أصبحت، فلا تنتظر المساء، وخذ من صحتك لمرضك، ومن حياتك لموتك“ ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னுடைய தோள்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, "நீ உலகில் ஒரு அந்நியனைப் போலவோ அல்லது ஒரு வழிப்போக்கனைப் போலவோ இரு" என்று கூறினார்கள். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: நீ மாலை நேரத்தை அடைந்தால், காலை வரை (உயிர் வாழ்வாய் என்று) எதிர்பார்க்காதே; நீ காலை நேரத்தை அடைந்தால், மாலை வரை (உயிர் வாழ்வாய் என்று) எதிர்பார்க்காதே. உனது ஆரோக்கியத்தின் போது உனது நோய்க்காகவும், உனது வாழ்நாளின் போது உனது மரணத்திற்காகவும் (நற்செயல்களைச்) செய்துகொள்.

அல்-புகாரி.

574

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ما حق امرئ مسلم، له شئ يوصي فيه، يبيت ليلتين إلا ووصيته مكتوبة عنده" ((متفق عليه)) هذا لفظ البخاري.
وفي رواية لمسلم "يبيت ثلاث ليال: قال ابن عمر: مامرت علي ليلة منذ سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ذلك إلا وعندي وصيتي.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வஸிய்யத் செய்வதற்குரிய பொருள் (அதாவது, சொத்துக்கள்) எதையாவது பெற்றிருக்கும் ஒரு முஸ்லிம், எழுதப்பட்ட உயில் இல்லாமல் இரண்டு இரவுகள் கழிப்பது முறையல்ல (அதாவது, இது ஒரு முஸ்லிமின் கடமையாகும்)."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் 'மூன்று இரவுகள்' என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூற நான் கேட்டதிலிருந்து, என்னுடைய உயில் என்னிடம் இல்லாமல் ஓர் இரவைக் கூட நான் கழித்ததில்லை.

575

وعن أنس رضي الله عنه قال: خط النبي صلى الله عليه وسلم خطوطا فقال: "هذا الإنسان، وهذا أجله، فبينما هو كذلك إذ جاء الخط الأقرب" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சில கோடுகளை வரைந்துவிட்டு, "இது மனிதன் (அவனது வாழ்நாள் மற்றும் நீண்டகால ஆசைகள்); இது அவனது தவணை (மரணம்). அவன் இவ்வாறிருக்கும்போது (தனது நீண்டகால ஆசைகளில் மூழ்கியிருக்கையில்), மிக அருகிலுள்ள கோடு (அதாவது மரணம் அல்லது திடீர் ஆபத்து) வந்துவிடுகிறது" என்று கூறினார்கள். அல்-புகாரி.

576

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: خط النبي صلى الله عليه وسلم خطا مربعا، وخط خطاً في

الوسط خارجاً منه، وخط خططاً صغاراً إلى هذا الذي في الوسط من جانبه الذي في الوسط.
فقال: "هذا الإنسان، وهذا أجله محيطا به – أو قد أحاط به – وهذا الذي هو خارج أمله،
وهذه الخطط الصغار الأعراض فإن أخطأه هذا، نهشه هذا، وإن أخطأه هذا نهشه هذا"
((رواه البخاري))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சதுரத்தை வரைந்தார்கள். அதன் நடுவில் ஒரு கோட்டையும் வரைந்தார்கள்; அது அந்தச் சதுரத்தை விட்டும் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தது. மேலும், (சதுரத்தின்) பக்கவாட்டிலிருந்து நடுவில் உள்ள அந்தக் கோட்டை நோக்கி பல சிறிய கோடுகளையும் வரைந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: “இது (நடுவில் உள்ள கோடு) மனிதனாகும். அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும் இது (சதுரம்) அவனது மரணமாகும். வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருப்பது அவனது ஆசையாகும். இந்தச் சிறிய கோடுகள் (வாழ்க்கையின்) சோதனைகளாகும் (அல்லது அபாயங்களாகும்). (அவற்றில்) ஒன்று அவனைத் தவறவிட்டால், மற்றொன்று அவனைத் தீண்டும்; அது அவனைத் தவறவிட்டால், இது அவனைத் தீண்டும்.”

577

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال: "بادروا بالأعمال
سبعاً، هل تنتظرون إلا فقراً منسياً، أو غنى مطغياً، أو مرضاً مفسداً، أو هرماً مفنداً، أو موتاً
مجهزاً، أو الدجال، فشر غائب ينتظر، أو الساعة، فالساعة أدهى وأمر؟!" ((رواه الترمذي
وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஏழு (சோதனைகள் வருவதற்கு) முன் நற்செயல்கள் செய்வதில் விரையுங்கள். (நல்லவற்றை) மறக்கடிக்கச் செய்யும் வறுமை, அல்லது வரம்பு மீறச் செய்யும் செல்வம், அல்லது (உடலைக்) கெடுக்கும் நோய், அல்லது (புத்தியை) மழுங்கடிக்கும் முதுமை, அல்லது (திடீரென) முடித்துவிடும் மரணம், அல்லது தஜ்ஜால் – அவன் எதிர்பார்க்கப்படும் மறைவான தீமைகளில் மிகவும் கெட்டவன், அல்லது மறுமை நாள் ஆகியவற்றைத் தவிர (வேறெதையேனும்) நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்களா? மறுமை நாளோ மிகவும் கடுமையானதும், மிகவும் கசப்பானதும் ஆகும்.”

அத்திர்மிதீ, அவர்கள் இந்த ஹதீஸை 'ஹஸன்' என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

578

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أكثروا ذكر هاذم اللذات" ((يعني الموت)) ((رواه الترمذي وقال: حدث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இன்பங்களை அழிப்பவற்றை (அதாவது, மரணத்தை) அதிகமாக நினைவு கூருங்கள்.' அத்-திர்மிதீ இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தினார்கள்.

579

وعن أبي بن كعب رضي الله عنه: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا ذهب ثلث الليل، قام فقال: "يا أيها الناس اذكروا الله، جاءت الراجفة، تتبعها الرادفة، جاء الموت بما فيه، جاء الموت بما فيه" قلت: يا رسول الله إني أكثر الصلاة عليك، فكم أجعل لك من صلاتي؟ قال: "ما شئت" قلت: الربع؟ قال: "ما شئت، فإن زدت فهو لك" قلت: فالنصف؟ قال: ما شئت فإن زدت فهو لك قلت" فالثلثين؟ قال: ما شئت فإن زدت فهو خير لك" قلت: أجعل لك صلاتي كلها؟ قال: "إذا تكفى همك، ويغفر لك ذنبك" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

உபை பின் கஅப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இரவின் மூன்றில் ஒரு பகுதி கழிந்துவிட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்து நின்று, "மக்களே! அல்லாஹ்வை நினையுங்கள்! நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது (முதல் எக்காளம்) வந்துவிட்டது; அதைத் தொடர்ந்து பின்னால் வரக்கூடியது (இரண்டாம் எக்காளம்) வருகிறது. மரணம் தனக்குள்ளே அடக்கியுள்ளவற்றுடன் வந்துவிட்டது; மரணம் தனக்குள்ளே அடக்கியுள்ளவற்றுடன் வந்துவிட்டது" என்று கூறுவார்கள்.

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் தங்கள் மீது அதிகமாக ஸலவாத்துச் (ஆசி) சொல்கிறேன். எனது பிரார்த்தனையில் (துஆவில்) தங்களுக்கு எவ்வளவு பங்கை நான் ஒதுக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், "நீ விரும்பியவாறு செய்துகொள்" என்றார்கள்.
"நான்கில் ஒரு பங்கா?" என்று நான் கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், "நீ விரும்பியவாறு செய்துகொள். ஆனால், நீ அதிகப்படுத்தினால் அது உனக்கே சிறந்தது" என்றார்கள்.
"பாதியா?" என்று நான் கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், "நீ விரும்பியவாறு செய்துகொள். ஆனால், நீ அதிகப்படுத்தினால் அது உனக்கே சிறந்தது" என்றார்கள்.
"மூன்றில் இரண்டு பங்கா?" என்று நான் கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், "நீ விரும்பியவாறு செய்துகொள். ஆனால், நீ அதிகப்படுத்தினால் அது உனக்கே சிறந்தது" என்றார்கள்.
"எனது பிரார்த்தனை நேரம் முழுவதையும் தங்களுக்கே (ஸலவாத்துக்காக) அர்ப்பணிக்கட்டுமா?" என்று நான் கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், "அப்படியாயின், உனது கவலைகள் தீர்க்கப்படும்; உனது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: திர்மிதி. அத்-திர்மிதி அவர்கள் இதை ஹதீஸ் ஹஸன் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்).

باب استحباب زيارة القبور للرجال وما يقوله الزائر-

ஆண்களுக்கு கப்ருகளை ஜியாரத் செய்வது விரும்பத்தக்கதாகும்; அவர்கள் கூற வேண்டியவை.

580

عن بريدة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "كنت نهيتكم عن زيارة القبور فزوروها" ((رواه مسلم)).

وفي رواية "فمن أراد أن يزور القبور فليزر؛ فإنها تذكرنا الآخرة"

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கப்ருகளைத் தரிசிப்பதை விட்டும் உங்களை நான் தடுத்திருந்தேன்; ஆகவே, அவற்றைத் தரிசியுங்கள் (ஏனெனில், ஆரம்பத்தில் அறியாமைக் காலப் பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாகத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது, இப்போது இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகள் உறுதியானதால் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது)."

மற்றோர் அறிவிப்பில்: "யார் கப்ருகளைத் தரிசிக்க விரும்புகிறாரோ, அவர் தரிசிக்கட்டும்; ஏனெனில், நிச்சயமாக அது நமக்கு மறுமையை நினைவூட்டுகிறது (மரணத்தையும், மறுமை வாழ்வையும் சிந்தித்து, அதன் மூலம் நல்லறங்களில் ஈடுபடத் தூண்டுகிறது)."

(நூல்: முஸ்லிம்)

581

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم كلما كان ليلتها من رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج من آخر الليل إلى البقيع، فيقول: السلام عليكم دار قوم مؤمنين، وأتاكم ما توعدون، غداً مؤجلون وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، اللهم اغفر لأهل بقيع الغرقد'' ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னிடம் தங்கும் முறை வரும்போதெல்லாம் (அதாவது, ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் தங்கியிருக்கும் இரவுகளில்), இரவின் கடைசிப் பகுதியில் 'பகீஃ' பகுதிக்குச் சென்று (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:
"அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் தார கவ்மின் முஃமினீன், வஅதாகும் மா தூஅதூன், கதன் முஅஜ்ஜலூன், வஇன்னா இன்ஷாஅல்லாஹு பிக்கும் லாஹிகூன். அல்லாஹும்மக்ஃபிர் லிஅஹ்லி பகீஇல் கர்கத்."
(இதன் பொருள்: "விசுவாசிகளின் இல்லத்தாரே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும். உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டவை (மரணமும், மறுமை வாழ்வும்) உங்களிடம் வந்துவிட்டன. நாளை (மறுமை நாள்) வரை உங்களுக்குத் தவணை அளிக்கப்பட்டுள்ளது (அதாவது, மறுமை நாள் வரை நீங்கள் உங்கள் கப்ருகளில் இருக்கிறீர்கள், அல்லது நாங்களும் (உயிருடன் இருப்பவர்கள்) நாளை (மரணத்தின் மூலம்) தவணை அளிக்கப்பட்டவர்கள்). நிச்சயமாக நாங்களும், அல்லாஹ் நாடினால், உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருவோம். யா அல்லாஹ்! பகீஃ அல்-கர்கதில் உள்ளவர்களை மன்னிப்பாயாக!")

582

وعن بريدة رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يعلمهم إذا خرجوا إلى المقابر أن يقول قائلهم: ''السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين والمسلمين وإنا إن شاء الله بكم للاحقون، أسأل الله لنا ولكم العافية'' ((رواه مسلم)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், கப்ருஸ்தானங்களுக்குச் (மரணமடைந்தவர்களைச் சந்திக்க) செல்லும் போதெல்லாம், அவர்களில் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறுமாறு அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள்:
"அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் அஹ்லத் தியாரி மினல் முஃமினீன வல்

முஸ்லிமீன, வ இன்னா இன்ஷா அல்லாஹ் பிக்கும் லலாஹிகூன்.
அஸ்அலுல்லாஹ லனா வ லகுமுல் ஆஃபியயஹ்."
(பொருள்: உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும், (இங்குள்ள) முஃமின்களிலும் முஸ்லிம்களிலும் உள்ள இவ்வீட்டாரே! அல்லாஹ் நாடினால், நிச்சயமாக நாங்களும் உங்களை வந்து சேருவோம். எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் அல்லாஹ்விடம் நாங்கள் நலனையும் (ஆரோக்கியம், பாதுகாப்பு மற்றும் அனைத்து விதமான சோதனைகளிலிருந்தும் விடுதலையையும்) கேட்கிறோம்.)
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

583

وعن ابن عباس رضي الله عنهما، قال مر رسول الله صلى الله عليه وسلم بقبور بالمدينة فأقبل عليهم بوجهه فقال: "السلام عليكم يا أهل القبور، يغفر الله لنا ولكم أنتم سلفنا ونحن بالأثر" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவில் உள்ள கப்ருகளைக் (சவக்கல்லறைகளைக்) கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள் அவற்றின் பக்கம் தங்கள் முகத்தைத் திருப்பி, இவ்வாறு கூறினார்கள்: "கப்ருவாசிகளே! உங்களுக்கு சாந்தி உண்டாகட்டும். அல்லாஹ் எங்களையும் உங்களையும் மன்னிப்பானாக. நீங்கள் எங்களுக்கு முன் சென்றுவிட்டீர்கள், நாங்கள் (உங்களைப்) பின்தொடர இருக்கிறோம்."

- باب كراهة تمنى الموت بسبب ضر نزل به ولا بأس به لخوف الفتنة فى الدين

மரணத்தை விரும்புதலை வெறுத்தல்: தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தின் காரணமாக மரணத்தை விரும்புவது வெறுக்கத்தக்கதாகும். மார்க்கத்தில் குழப்பம் ஏற்படும் என்று பயந்தால் மரணத்தை விரும்புவதில் தவறில்லை.

584

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا يتمن أحدكم الموت إما محسناً فلعله يزداد، وإما مسيئاً فلعله يستعتب" ((متفق عليه)). وهذا لفظ البخاري

وفى رواية لمسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا

يتمن أحدكم الموت، ولا يدع به من قبل أن يأتيه، إنه إذا مات انقطع عمله، وإنه لا يزيد المؤمن عمره إلا خيراً".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். அவர் நல்லவராக இருந்தால், ஒருவேளை அவர் (மேலும்) நன்மைகளை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவர் பாவியாக இருந்தால், ஒருவேளை அவர் (நீண்ட ஆயுள் வழங்கப்பட்டால்) மனம் திருந்தி (அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பு) தேடலாம்." (இது புகாரியின் அறிவிப்பு)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் (அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்): அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம், அது அவருக்கு வருவதற்கு முன்பு அதற்காகப் பிரார்த்திக்கவும் வேண்டாம். ஏனெனில், அவர் இறந்துவிட்டால், அவருடைய செயல்கள் (செயல்படும் வாய்ப்பு) நிறுத்தப்பட்டுவிடும். மேலும், நிச்சயமாக ஒரு (உண்மையான) விசுவாசியின் ஆயுள் நன்மையை மட்டுமே அதிகப்படுத்தும் (அவருக்கு நன்மைகளைச் சேர்க்கும் வாய்ப்பை மட்டுமே வழங்கும்)."

585

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يتمنين أحدكم الموت لضر أصابه فإن كان لابد فاعلاً، فليقل: اللهم أحيني ما كانت الحياة خيراً لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيراً لي" ((متفق عليه)).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் தமக்கு நேரிட்ட ஒரு துன்பத்தின் காரணமாக மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். அவ்வாறு அவர் (வாழ்க்கை அல்லது மரணம் குறித்து) விரும்பியே ஆக வேண்டும் என்றிருந்தால், அவர் இவ்வாறு பிரார்த்திக்கட்டும்: 'அல்லாஹும்ம அஹ்யினீ மா கானத்தில் ஹயாத்து கைரன் லீ, வதவஃப்பனீ இதா கானத்தில் வஃபாத்து கைரன் லீ' (யா அல்லாஹ்! வாழ்க்கை எனக்கு நன்மையாக இருக்கும் காலமெல்லாம் என்னை வாழச்செய்வாயாக! மரணம் எனக்கு நன்மையாக இருந்தால் எனக்கு மரணத்தைத் தருவாயாக!)."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

586

وعن قيس بن أبي حازم قال: دخلنا على خباب بن الأرت رضي الله عنه نعوده وقد اكتوى سبع كيات فقال: إن أصحابنا الذين سلفوا امضوا، ولم تنقصهم الدنيا، وإنا أصبنا ما لا نجد له موضعاً إلا التراب ولولا أن النبي صلى الله عليه وسلم نهانا أن ندعوا بالموت لدعوت به، ثم أتيناه مرة أخرى وهو يبني حائطاً له فقال: إن المسلم ليؤجر في كل شئ ينفقه إلا في شئ يجعله في هذا التراب. ((متفق عليه وهذا لفظ رواية البخاري)).

கைஸ் பின் அபீ ஹாஸிம் அவர்கள் கூறினார்கள்:
நாங்கள் கப்பாப் பின் அல்-அரத் (ரழி) அவர்களை (அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது) நலம் விசாரிக்கச் சென்றோம். அவர்களுக்கு (சிகிச்சைக்காக) ஏழு முறை சூடு இடப்பட்டிருந்தது. அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எங்களுக்கு முன் சென்றுவிட்ட எங்கள் தோழர்கள் (இவ்வுலகை விட்டு) மரணித்துவிட்டார்கள்; உலகம் (அவர்களின் ஈமானையோ அல்லது மறுமைக்கான நற்கூலியையோ) எதையும் குறைத்துவிடவில்லை. ஆனால் நாங்களோ (மிகுந்த செல்வத்தைப்) பெற்றுவிட்டோம்; அதற்கு இந்த மண்ணைத் தவிர வேறு இடமில்லை (அதாவது, இவ்வுலகச் செல்வங்கள் இறுதியில் மண்ணோடு மண்ணாகிவிடும் அல்லது அவை மண்ணில் புதைக்கப்படும்). மரணத்திற்காகப் பிரார்த்திப்பதை விட்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களைத் தடுத்திருக்காவிட்டால், நான் அதற்காகப் பிரார்த்தித்திருப்பேன்."

பிறகு நாங்கள் மற்றொரு முறை அவரிடம் சென்றோம். அப்போது அவர் தனக்காக ஒரு சுவரை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார். அவர் கூறினார்: "நிச்சயமாக ஒரு முஸ்லிம் செலவு செய்யும் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவருக்கு நற்கூலி வழங்கப்படுகிறது; இந்த மண்ணில் அவர் இடுவதைத் (அதாவது, வீண் ஆடம்பரக் கட்டிடங்களுக்காகச் செலவிடுவதைத்) தவிர."

-باب الورع وترك الشبهات

தவிர்க்கக்கூடிய வாழ்க்கையை வாழ்வதும் சந்தேகத்திற்குரியவற்றைத் தவிர்ப்பதும்

587

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن الحلال بين، وإن الحرام بين، وبينهما مشتبهات لا يعلمهن كثير من الناس، فمن اتقى

الشبهات، استبرأ لدينه وعرضه، ومن وقع في الشبهات، وقع في الحرام، كالراعي يرعى حول الحمى يوشك أن يرتع فيه ألا وإن لكل ملك حمى، ألا وإن حمى الله محارمه، ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله، وإذا فسدت فسد الجسد كله: ألا وهي القلب" ((متفق عليه. ورويناه من طرق بألفاظ متقاربة))

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அனுமதிக்கப்பட்டது (ஹலால்) தெளிவானது, தடைசெய்யப்பட்டது (ஹராம்) தெளிவானது. ஆனால், அவ்விரண்டிற்கும் இடையில் சந்தேகத்திற்குரிய சில காரியங்கள் உள்ளன; அவற்றை மக்களில் பெரும்பாலோர் அறியமாட்டார்கள். எனவே, சந்தேகத்திற்குரிய காரியங்களிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்பவர் தமது மார்க்கத்தையும், தமது மானத்தையும் களங்கமின்றி பாதுகாத்துக் கொள்கிறார். ஆனால், சந்தேகத்திற்குரிய காரியங்களில் ஈடுபடுபவர் தடைசெய்யப்பட்டதில் (ஹராமில்) விழுந்துவிடுகிறார். அவர் (ஓர் அரசனால்) தடை செய்யப்பட்ட மேய்ச்சல் நிலத்தின் அருகே தமது கால்நடைகளை மேய்க்கும் ஓர் இடையரைப் போன்றவர்; அவர் அந்த மேய்ச்சல் நிலத்திற்குள் தமது கால்நடைகளை மேயவிட நேரிடலாம். அறிந்து கொள்ளுங்கள், ஒவ்வொரு அரசனுக்கும் ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட மேய்ச்சல் நிலம் உண்டு. மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலம் அவனது தடை செய்யப்பட்டவைகளாகும். நிச்சயமாக, உடலில் ஒரு சதைத்துண்டு இருக்கிறது; அது சீராக இருந்தால், உடல் முழுவதும் சீராக இருக்கும். அது சீர்கெட்டுவிட்டால், உடல் முழுவதும் சீர்கெட்டுவிடும். நிச்சயமாக, அதுதான் உள்ளம்."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

588

عن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم، وجد تمرة في الطريق فقال: "لولا أني أخاف أن تكون من الصدقة لأكلتها" ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் வழியில் ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைக் கண்டார்கள். அப்போது கூறினார்கள், "இது தர்மப் பொருளாக இருக்குமோ (ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் தர்மப் பொருட்களை உண்பது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது) என்ற அச்சம் மட்டும் எனக்கு இல்லாதிருந்தால், இதை நான் சாப்பிட்டிருப்பேன்."

589

وعن النواس بن سمعان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في نفسك، وكرهت أن يطلع عليه الناس" ((رواه مسلم)).

நன்மை (மற்றும் நேர்மை) என்பது நற்குணமே ஆகும். பாவம் என்பது உன் உள்ளத்தில் (சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தி) உறுத்துவதும், மக்கள் அதைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதை நீ வெறுப்பதும் ஆகும்.

590

وعن وابصة بن معبد رضي الله عنه قال: أتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "جئت تسأل عن البر؟" قلت نعم، فقال: "استفت قلبك البر ما اطمأنت إليه النفس، واطمأن إليه القلب، والإثم ما حاك في النفس وتردد في الصدر، وإن أفتاك الناس وأفتوك" ((حديث حسن، رواه أحمد والدارمي في مسنديهما)).

வாபிஸா இப்னு மஃபத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள், "நீர் நன்மையைப் பற்றி விசாரிக்க வந்தீரா?" என்று கேட்டார்கள்.
நான் "ஆம்" என்று பதிலளித்தேன்.
பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "உமது உள்ளத்திடம் தீர்ப்புக் கேளும். எதனில் ஆன்மா நிம்மதியுறுகிறதோ, எதனில் உள்ளம் அமைதியடைகிறதோ அதுவே நன்மையாகும். எது மனதில் உறுத்தலையும் நெஞ்சில் தயக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறதோ அதுவே பாவமாகும். மக்கள் உமக்குத் தீர்ப்பு வழங்கிய போதிலும், (அவர்கள் பலமுறை) உமக்குத் தீர்ப்பு வழங்கிய போதிலும் (அது பாவமே)."

591

وعن أبي سروعة - بكسر السين المهملة ونصبها - عقبة بن الحارث رضي الله عنه أنه تزوج ابنة لأبي إهاب بن عزيز، فأتته امرأة فقالت: إني قد أرضعت عقبة والتي قد تزوج بها، فقال لها عقبة: ما أعلم أنك أرضعتني ولا أخبرتني فركب إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم بالمدينة فسأله فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كيف، وقد قيل؟!" ففارقها عقبة ونكحت زوجاً غيره". ((رواه البخاري)).

அபூ ஸூருஆ உக்பா இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அவர்கள் அபூ இஹாப் இப்னு அஸீஸ் அவர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு பெண்மணி அவர்களிடம் வந்து, "நான் உக்பாவுக்கும், அவர் திருமணம் செய்துகொண்ட பெண்ணுக்கும் பால் புகட்டியுள்ளேன்" என்று கூறினார்.

அதற்கு உக்பா அப்பெண்ணிடம்: "நீங்கள் எனக்குப் பால் புகட்டியது பற்றி எனக்குத் தெரியாது; மேலும் (முன்னர்) நீங்கள் எனக்குத் தெரிவிக்கவும் இல்லை" என்று கூறினார்.

எனவே, அவர் மதீனாவில் உள்ள அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வாகனத்தில் சென்று, (இந்த விவகாரம் பற்றி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(உங்களுக்கு) இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பிறகு எப்படி (நீங்கள் அவளுடன் திருமண பந்தத்தில் நீடிக்க முடியும்)?" என்று கூறினார்கள்.

எனவே, உக்பா அப்பெண்ணைப் பிரிந்துவிட்டார்; அப்பெண் மற்றொருவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

592

وعن الحسن بن علي رضي الله عنهما، قال: حفظت من رسول الله صلى الله عليه وسلم: دع ما يريبك إلى ما لا يريبك ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

ஹஸன் பின் அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இந்த வார்த்தைகளை நான் மனனம் செய்திருக்கிறேன்: "சந்தேகமானதை விட்டுவிடு; சந்தேகமற்றதின் பக்கம் செல்."

593

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: كان لأبي بكر الصديق رضي الله عنه غلام يخرج له الخراج وكان أبو بكر يأكل من خراجه فجاء يوماً بشئ، فأكل منه أبو بكر، فقال له الغلام: تدري ما هذا؟ فقال أبو بكر: ما هو؟ قال: كنت تكهنت لإنسان في الجاهلية وما أحسن الكهانة إلا أني خدعته فلقيني، فأعطاني بذلك هذا الذي أكلت منه، فأدخل أبو بكر يده فقاء كل شئ في بطنه" ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூபக்ரு அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்களுக்கு ஓர் அடிமை இருந்தார். அவர் (தனது உழைப்பிலிருந்து) அபூபக்ரு (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை (வருவாயாக) கொண்டுவருவது வழக்கம். அபூபக்ரு (ரழி) அவர்கள் அந்த வருவாயிலிருந்து சாப்பிடுவார்கள். ஒருநாள், அவர் ஏதோ ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார். அதிலிருந்து அபூபக்ரு (ரழி) அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள். அப்போது அந்த அடிமை அவரிடம், “இது என்னவென்று தங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார். அபூபக்ரு (ரழி) அவர்கள், “அது என்ன?” என்று கேட்டார்கள். அவர் கூறினார்: “நான் அறியாமைக் காலத்தில் ஒரு மனிதருக்காகக் குறி கூறினேன். எனக்குக் குறி சொல்லத் தெரியாது என்றாலும், நான் அவரை ஏமாற்றிவிட்டேன். அவர் என்னைச் சந்தித்து, அதற்காக இதை எனக்குக் கொடுத்தார். அதிலிருந்துதான் தாங்கள் சாப்பிட்டீர்கள்.” உடனே அபூபக்ரு (ரழி) அவர்கள் தமது கையை (தொண்டைக்குள்) நுழைத்து, வயிற்றிலிருந்த அனைத்தையும் வாந்தி எடுத்துவிட்டார்கள்.

594

وعن نافع أن عمر بن الخطاب رضي الله عنه كان فرض للمهاجرين الأولين أربعة آلاف وفرض لابنه ثلاثة آلاف وخمسمائة، فقيل له: هو من المهاجرين فلم نقصته؟ فقال: إنما هاجر به أبوه، يقول: ليس هو كمن هاجر بنفسه'' ((رواه البخاري))

நாஃபிஉ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஆரம்பகாலத்தில் ஹிஜ்ரத் செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் நான்காயிரம் (திர்ஹம்களை உதவித்தொகையாக) நிர்ணயித்தார்கள். ஆனால், தமது மகனுக்கு மூவாயிரத்து ஐந்நூறு (திர்ஹம்களை உதவித்தொகையாக) மட்டுமே நிர்ணயித்தார்கள். அவர்களிடம், "அவரும் (ஆரம்பகாலத்தில்) ஹிஜ்ரத் செய்தவர்தானே? ஏன் அவருக்குக் குறைந்த தொகையை நிர்ணயித்தீர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவருடைய தந்தைதான் அவரைத் தம்முடன் அழைத்து வந்தார். அவர் தானாகவே ஹிஜ்ரத் செய்தவரைப் போன்றவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

595

وعن عطية بن عروة السعدى الصحابي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يبلغ العبد أن يكون من المتقين حتى يدع مالا بأس به حذرا لما به بأس.

((رواه الترمذى وقال: حديث حسن)).

அதிய்யா பின் உர்வா அஸ்-ஸஃதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடியார் இறையச்சமுடையவர்களின் (முத்தக்யீன்) நிலையை அடையமாட்டார், எந்தத் தீங்கும் இல்லாதவற்றை (அதாவது, அனுமதிக்கப்பட்ட, ஆனால் சந்தேகத்திற்குரிய அல்லது தீங்கிற்கு இட்டுச்செல்லக்கூடிய விஷயங்களை) தீங்குள்ளவற்றிற்கு (அதாவது, தடைசெய்யப்பட்ட அல்லது பாவமான விஷயங்களுக்கு) அஞ்சி விட்டுவிடும் வரை."

அத்-திர்மிதீ, இதனை 'ஹஸன்' தரத்திலான ஹதீஸ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

-باب استحباب العزلة عند فساد الناس والزمان أو الخوف من فتنة في الدين ووقوع في حرام وشبهات ونحوها

உலக மக்களால் செய்யப்படும் தீமைகளின்போது அல்லது மார்க்கத்தில் குழப்பம் ஏற்படும்போது தனித்திருப்பதை விரும்புதல்.

596

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم: يقول:
"إن الله يحب العبد التقي الغني الخفي" ((رواه مسلم)).
والمراد: بـ"الغني" غني النفس، كما سبق في الحديث الصحيح.

ஸஃது பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், இறையச்சமுடையவராகவும், தன்னிறைவு பெற்றவராகவும் (அதாவது, உள்ளத்தின் செல்வமுடையவராகவும், இது ஏற்கனவே ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளது), தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாதவராகவும் இருக்கும் ஓர் அடியாரை நேசிக்கிறான்." (முஸ்லிம்)

597

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رجل: أي الناس أفضل يا رسول الله؟ قال:
"مؤمن مجاهد بنفسه وماله في سبيل الله" قال: ثم من؟ قال: "رجل معتزل في شعب من

الشعاب يعبد ربه"

وفي رواية: "يتقي الله، ويدع الناس من شره" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! மனிதர்களில் சிறந்தவர் யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் தனது உயிராலும், தனது செல்வத்தாலும் அறப்போர் புரியும் ஒரு இறைநம்பிக்கையாளர்" என்று பதிலளித்தார்கள். அம்மனிதர், "பிறகு யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மலைக் கணவாய்களில் ஒன்றில் ஒதுங்கி, தனது இறைவனை வணங்கி வருபவர்" என்று கூறினார்கள்.
மற்றொரு அறிவிப்பில், "அல்லாஹ்வை அஞ்சி, தனது தீங்கிலிருந்து மக்களை விலக்கி வைப்பவர் (அதாவது, அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாதவர்)" என்று வந்துள்ளது.

598

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يوشك أن يكون خير مال المسلم غنم يتتبع بها شعف الجبال، ومواقع القطر، يفر بدينه من الفتن ((رواه البخاري)). وشعف الجبال: أعلاها

ஒரு முஸ்லிமின் சிறந்த செல்வமாக ஆடுகள் அமையும் காலம் நெருங்கி உள்ளது. (அப்போது) சோதனைகளிலிருந்து தனது மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, அவற்றை ஓட்டிக்கொண்டு அவர் மலை உச்சிகளுக்கும் மழை பெய்யும் இடங்களுக்கும் சென்றுவிடுவார்.

599

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما بعث الله نبياً إلا رعى الغنم" فقال أصحابه: أنت؟ قال: كنت أرعاها على قراريط لأهل مكة". ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் எந்த ஒரு நபியையும் (அலை) ஆடுகளை மேய்க்காமல் அனுப்பவில்லை." அவர்களிடம், "தாங்களும் (அவற்றை மேய்த்தீர்களா)?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "(ஆம்,) மக்காவாசிகளுக்காக சில கீராத்துகளுக்கு நான் அவற்றை மேய்த்தேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(அல்-புகாரி)

600

وعنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال: ‘‘من خير معاش الناس رجل ممسك عنان فرسه في سبيل الله، يطير على متنه، كلما سمع هيعة أو فزعة، طار عليه يبتغي القتل، أو الموت مظانه، أو رجل في غنيمة في رأس شعفة من هذه الشعف، أو بطن واد من هذه الأودية يقيم الصلاة، ويؤتي الزكاة، ويعبد ربه حتى يأتيه اليقين، ليس من الناس إلا في خير’’ ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களின் வாழ்க்கையில் சிறந்தது ஒரு மனிதருடையதாகும்; அவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் தனது குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதன் முதுகின் மீது (விரைந்து செல்ல) தயாராக இருக்கிறார். எப்போதெல்லாம் (எதிரிகளின்) கூச்சலையோ அல்லது அபாயக்குரலையோ செவியுறுகிறாரோ, அப்போதெல்லாம் கொல்லப்படுவதையோ (தியாக மரணத்தையோ) அல்லது மரணம் சம்பவிக்கக்கூடிய இடங்களையோ தேடி அக்குதிரையின் மீது விரைந்து செல்கிறார். அல்லது (மற்றொருவர்), அவர் இந்த மலை உச்சிகளில் ஒரு உச்சியில், அல்லது இந்தப் பள்ளத்தாக்குகளில் ஒன்றின் ஆழத்தில் தனது சிறிய ஆட்டு மந்தையுடன் இருக்கிறார். அவர் தொழுகையை நிலைநாட்டி, ஸகாத்தையும் கொடுத்து, தனக்கு 'யகீன்' (மரணம்) வரும் வரை தனது இறைவனை வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மக்களுடன் நன்மையில் மட்டுமே தவிர (தீயவற்றில்) கலப்பதில்லை.”

- باب التواضع وخفض الجناح للمؤمنين

நம்பிக்கையாளர்களிடம் பணிவும் மரியாதையும்

601

وعن عياض بن حمار رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ‘‘إن الله أوحى إلي أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد، ولا يبغي أحد على أحد’’ ((رواه مسلم)).

இயாது இப்னு ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பணிவுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் (அதன்

மூலம்), ஒருவர் மற்றவர் மீது பெருமையடிக்கவோ, அத்துமீறவோ வேண்டாம் என்றும் அல்லாஹ் எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அறிவித்தான்."

602

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ما نقصت صدقة من مال، وما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا، وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சதகா (தர்மம்) செய்வதால் செல்வம் குறைவதில்லை. மன்னிப்பினால் அல்லாஹ் ஒரு அடியானின் கண்ணியத்தை (மட்டுமே) அதிகப்படுத்துகிறான். மேலும், யார் அல்லாஹ்வுக்காகப் பணிந்து நடக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை (அந்தஸ்துகளில்) உயர்த்துவான்."

603

وعن أنس رضي الله عنه أنه مر على صبيان فسلم عليهم وقال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يفعله. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் சில சிறுவர்களைக் கடந்து சென்றபோது, அவர்களுக்கு (அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று) ஸலாம் கூறினார்கள். மேலும், அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறே (சிறுவர்களுக்கு ஸலாம் கூறுவார்கள்) செய்வார்கள்.

604

عنه قال: إن كانت الأمة من إماء المدينة لتأخذ بيد النبي صلى الله عليه وسلم، فتنطلق به حيث شاءت. ((رواه البخاري)).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மதீனாவின் அடிமைப் பெண்களில் ஒருத்தி நபி (ஸல்) அவர்களின் கையைப் பிடித்து, அவள் விரும்பிய இடத்திற்கெல்லாம் அவரை அழைத்துச் செல்வாள் (அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக).

605

وعن الأسود بن يزيد قال: سئلت عائشة رضي الله عنها: ما كان النبي صلى الله عليه وسلم يصنع في بيته؟ قالت: كان يكون في مهنة أهله – يعني: خدمة أهله – فإذا حضرت الصلاة، خرج إلى الصلاة'' ((رواه البخاري)).

அல்-அஸ்வத் பின் யஸீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டில் என்ன செய்துகொண்டிருப்பார்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் தமது குடும்பத்தினரின் வேலையில் (அதாவது, குடும்பத்தினருக்குப்) பணிவிடை செய்வதில் இருப்பார்கள். தொழுகை (நேரம்) வந்துவிட்டால், (பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று) தொழுகைக்காகப் புறப்பட்டுவிடுவார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். (இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.)

606

وعن أبي رفاعة تميم بن أسيد رضي الله عنه قال: انتهيت إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو يخطب، فقلت: يا رسول الله رجل غريب جاء يسأل عن دينه لا يدري ما دينه؟ فأقبل علي رسول الله صلى الله عليه وسلم، وترك خطبته حتى انتهى إلي فأتي بكرسي، فقعد عليه وجعل يعلمني مما علمه الله ثم أتى خطبته فأتم آخرها''. ((رواه مسلم)).

அபூ ரிஃபாஆ தமீம் பின் உசைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள் குத்பா நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு அந்நியர் (நான்) வந்திருக்கிறேன்; (நான்) எனது மார்க்கத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறேன்; எனது மார்க்கம் என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை (அதன் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை அறிய விரும்புகிறேன்)' என்று கூறினேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை நோக்கித் திரும்பினார்கள். தங்களது குத்பாவை விட்டுவிட்டு என்னிடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நாற்காலி கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் அதில் அமர்ந்து, அல்லாஹ் தங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தவற்றிலிருந்து எனக்குக் கற்றுக்கொடுக்கலானார்கள். பிறகு, அவர்கள் தங்களது குத்பாவிற்குத் திரும்பிச் சென்று, அதை நிறைவு செய்தார்கள்.'

607

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا أكل طعاماً لعق أصابعه

الثلاث قال: وقال: "إذا سقطت لقمة أحدكم، فليمط عنها الأذى، وليأكلها، ولا يدعها للشيطان" وأمر أن تسلت القصعة قال: فإنكم لا تدرون في أي طعامكم البركة" ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உணவைச் சாப்பிட்டால் தம் மூன்று விரல்களை (சுத்தம் செய்யும் விதமாக) நக்குவார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவரின் உணவுக்கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அதிலுள்ள அழுக்கை நீக்கிவிட்டு அதை அவர் உண்ணட்டும். அதை ஷைத்தானுக்கு விட்டுவிட வேண்டாம்.” மேலும், பாத்திரத்தை (மீதமுள்ளவற்றைச் சுத்தம் செய்து) வழித்துச் சாப்பிடுமாறும் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். “நிச்சயமாக உங்கள் உணவின் எப்பகுதியில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது” என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.
(முஸ்லிம்)

608

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما بعث الله نبياً إلا رعى الغنم" قال أصحابه: وأنت؟ فقال: نعم كنت أرعاها على قراريط لأهل مكة" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எந்த ஒரு நபியையும் அனுப்பவில்லை, அவர் ஆடுகளை மேய்க்காமல் இருந்ததில்லை (அதாவது, ஒவ்வொரு நபியும் ஆடுகளை மேய்த்திருக்கிறார்கள்)."
அவர்களது தோழர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி), "நீங்களுமா (ஆடுகளை மேய்த்தீர்கள்)?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "ஆம், மக்காவாசிகளுக்காக சில கீராத்துகளுக்கு (சிறு கூலிக்கு) நான் ஆடுகளை மேய்த்திருக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

609

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لو دعيت إلى كراع أو ذراع لأجبت ولو أهدى إلى ذراع أو كراع لقبلت". ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஒரு (ஆட்டின்) கால் அல்லது (ஆட்டின்) புஜம் (போன்ற எளிய உணவு) கொண்ட விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டால், நான் (அழைப்பை) ஏற்றுக்கொள்வேன். மேலும், ஒரு (ஆட்டின்) புஜமோ அல்லது (ஆட்டின்) காலோ எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தரப்பட்டாலும் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்வேன்."

610

وعن أنس رضي الله عنه قال: كانت ناقة رسول الله صلى الله عليه وسلم: العضباء لا تسبق، أو لا تكاد تسبق فجاء أعرابي على قعود له، فسبقها، فشق ذلك على المسلمين حتى عرفه، النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "حق على الله أن لا يرتفع شئ من الدنيا إلا وضعه" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு "அல்-அள்பா" என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு பெண் ஒட்டகம் இருந்தது. அதை (வேறெந்த ஒட்டகமும்) முந்த முடியாது; அல்லது முந்துவது மிக அரிது. இந்நிலையில் ஒரு நாடோடி அரபி தனது இளம் ஒட்டகத்தில் வந்து அதை முந்திச் சென்றார். இது முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் மனவருத்தத்தை அளித்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை உணர்ந்துகொண்டு, "இவ்வுலகில் உயர்வதெதையும் கீழே இறக்கி வைப்பது அல்லாஹ்வின் மீது கடமையாகும்" என்று கூறினார்கள்.

-باب تحريم الكبر والإعجاب

பெருமையும் தற்பெருமையும் கண்டிக்கப்படுதல்

611

وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم قال: "لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر" فقال رجل" إن الرجل يحب أن يكون ثوبه حسناً ونعله حسناً؟ قال: "إن الله جميل يحب الجمال الكبر بطر الحق وغمط الناس" ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவருடைய உள்ளத்தில் அணுவளவு பெருமை இருக்கின்றதோ, அவர் ஜன்னத்தில் நுழையமாட்டார்." ஒருவர்

கேட்டார்: "ஒருவர் அழகான ஆடைகளையும் காலணிகளையும் அணிய விரும்புகிறாரே?" (இது பெருமையாகுமா?) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் அழகானவன், அவன் அழகை விரும்புகிறான். பெருமை என்பது சத்தியத்தை மறுப்பதும், மக்களை இழிவாகக் கருதுவதுமாகும்."

612

وعن سلمه بن الأكوع رضي الله عنه أن رجلاً أكل عند رسول الله صلى الله عليه وسلم بشماله، فقال: "كل بيمينك" قال: لا أستطيع! قال: "لا استطعت" مامنعه إلا الكبر. قال: فما رفعه إلى فيه". ((رواه مسلم)).

ஸலமா இப்னுல் அக்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் ஒருவர் தனது இடது கையால் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள், "உமது வலது கையால் சாப்பிடுவீராக" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "என்னால் முடியாது" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவ்வாறே உம்மால் முடியாமல் போகட்டும்" என்று கூறினார்கள். பெருமையே அவரை (வலது கையால் சாப்பிட விடாமல்) தடுத்தது. அதனால், அவரால் (அதன் பிறகு) தனது (வலது) கையை வாயை நோக்கி உயர்த்த முடியவில்லை.

613

وعن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ألا أخبركم بأهل النار؟: كل عتل جواظ مستكبر" ((متفق عليه)). وتقدم شرحه في باب ضعفة المسلمين.

ஹாரிதா பின் வஹ்ப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நரகவாசிகளாக இருப்பவர்கள் யார் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? ஒவ்வொரு முரடனும், பேராசைக்காரனும், பெருமையடிப்பவனுமாவான்.”

614

وعن أبي سعيد رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "احتجت الجنة والنار، فقالت النار: في الجبارون والمتكبرون، وقالت الجنة: في ضعفاء الناس ومساكينهم. فقضى

الله بينهما: إنك الجنة رحمتي، أرحم بك من أشاء، وإنك النار عذابي أعذب بك من أشاء ولكليكما علي ملؤها" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுவர்க்கமும் நரகமும் தர்க்கித்துக் கொண்டன. நரகம் கூறியது: 'என்னில் கொடுங்கோலர்களும் பெருமையடிப்பவர்களும் உள்ளனர்.' சுவர்க்கம் கூறியது: 'என்னில் மக்களில் பலவீனமானவர்களும் அவர்களில் ஏழைகளும் உள்ளனர்.' அப்போது அல்லாஹ் அவற்றுக்கிடையே தீர்ப்பளித்தான்: '(சுவர்க்கமே!) நீ எனது கருணை; உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவர்களுக்கு அருள்புரிவேன். (நரகமே!) நீ எனது தண்டனை; உன்னைக் கொண்டு நான் நாடியவர்களைத் தண்டிப்பேன். உங்கள் இருவரையும் நிரப்புவது என் பொறுப்பாகும்.'" (முஸ்லிம்)

615

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا ينظر الله يوم القيامة إلى من جر إزاره بطراً" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், பெருமையுடன் தன் கீழாடையை இழுத்தவனை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்."

616

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة، ولا يزكيهم، ولا ينظر إليهم، ولهم عذاب أليم: شيخ زان وملك كذاب، وعائل مستكبر" ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூன்று (வகையான) நபர்களிடம் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பேசமாட்டான், அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும் மாட்டான் (அவர்களின் பாவங்களை மன்னிக்கவோ, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தவோ மாட்டான்), அவர்களை (கருணையுடன்) பார்க்கவும் மாட்டான், மேலும் அவர்களுக்கு வேதனையான தண்டனையும் உண்டு. அவர்கள்: விபச்சாரம் செய்யும் வயதான முதியவர்,

பொய் பேசும் ஆட்சியாளர், மற்றும் பெருமையடிக்கும் ஏழை."

617

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "قال الله عز وجل: العز إزاري والكبرياء ردائي، فمن ينازعني في واحد منهما فقد عذبته" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'கண்ணியம் எனது இஸார் (இடுப்பில் அணியும் ஆடை) ஆகும், பெருமை எனது ரதா (மேலாடை) ஆகும். அவ்விரண்டில் ஒன்றில் எவன் என்னுடன் போட்டியிடுகிறானோ, அவனை நான் வேதனைப்படுத்துவேன்.'"

618

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "بينما رجل يمشي في حلة تعجبه نفسه، مرجل رأسه، يختال في مشيته، إذ خسف الله به، فهو يتجلجل في الأرض إلى يوم القيامة" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் (அழகிய) ஆடை அணிந்து, தலை சீவி, தன்னையே மெச்சியவாறு கர்வத்துடன் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, அல்லாஹ் அவனைப் பூமியில் புதையச் செய்தான். அவன் மறுமை நாள் வரை பூமியில் மூழ்கிக்கொண்டே செல்வான்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

619

وعن سلمة بن الأكوع رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يزال الرجل يذهب بنفسه حتى يكتب في الجبارين، فيصيبه ما أصابهم" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

(("يذهب بنفسه" أي: يرتفع ويتكبر)).

சலமா பின் அல்-அக்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதன் தன்னைத் தானே உயர்த்திக் கொண்டே இருக்கிறான் (பெருமையையும் அகம்பாவத்தையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறான்). இறுதியில் அவன் அகங்காரிகள் (அல்லது அடக்குமுறையாளர்கள்) பட்டியலில் பதிவு செய்யப்படுகிறான். அதனால், அவர்களைப் பீடித்தது அவனையும் பீடிக்கும்.’’

-باب حسن الخلق

நல்லொழுக்கம் பற்றிய பாடம்

620

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أحسن الناس خلقاً ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கள் அனைவரிலும் மிகச் சிறந்த நற்குணம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.

621

وعنه قال: ما مسست ديباجاً ولا حريراً ألين من كف رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولا شممت رائحة قط أطيب من رائحة رسول الله صلى الله عليه وسلم ولقد خدمت رسول الله صلى الله عليه وسلم عشر سنين، فما قال لي قط: أف، ولا قال لشئ فعلته: لم فعلته؟ ولا لشئ لم أفعله: ألا فعلت كذا؟ ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உள்ளங்கையை விட மென்மையான எந்த ஒரு திபாஜ் (பட்டுத் துணி) வகையையோ அல்லது பட்டையோ நான் தொட்டதில்லை; மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாசனையை விட இனிமையான எந்த நறுமணத்தையும் நான் நுகர்ந்ததில்லை. நான் அவர்களுக்குப் பத்து வருடங்கள் பணிவிடை செய்தேன், அவர்கள் ஒருபோதும் என்னிடம் 'உஃப்' என்று சொன்னதில்லை. நான் செய்த ஒரு காரியத்திற்காக 'ஏன் அப்படிச் செய்தாய்?' என்றோ, நான் செய்யாத ஒரு காரியத்திற்காக 'ஏன் இன்னின்னதைச் செய்யவில்லை?' என்றோ அவர்கள் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

622

وعن الصعب بن جثامة رضي الله عنه قال: أهديت رسول الله صلى الله عليه وسلم حماراً وحشياً فرده علي، فلما رأى ما في وجهي قال: "إنا لم نرده عليك إلا لأنا حرم" ((متفق عليه))

ஸஅப் பின் ஜஸ்ஸாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு காட்டுக் கழுதையை அன்பளிப்பாக வழங்கினேன். ஆனால் அவர்கள் அதை எனக்குத் திருப்பித் தந்துவிட்டார்கள். என் முகத்தில் (ஏமாற்றத்தின்) அறிகுறிகளை அவர்கள் கண்டபோது, "நாம் இஹ்ராம் நிலையில் இருப்பதால்தான் இதை உமக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தோம்" என்று கூறினார்கள்.

623

وعن النواس بن سمعان رضي الله عنه قال: سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم عن البر والإثم فقال: "البر حسن الخلق، والإثم: ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس" ((رواه مسلم)).

நவ்வாஸ் இப்னு சம்ஆன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நன்மை மற்றும் பாவத்தைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நன்மை என்பது நற்குணமாகும். பாவம் என்பது உனது உள்ளத்தில் உறுத்தலை ஏற்படுத்துவதும், மக்கள் அதை அறிவதை நீ விரும்பாததும் ஆகும்."

624

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: لم يكن رسول الله صلى الله عليه وسلم فاحشاً ولا متفحشاً. وكان يقول: "إن من خياركم أحسنكم أخلاقاً" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கெட்ட வார்த்தை பேசுபவர்களாகவோ அல்லது (மற்றவர்களின் கெட்ட வார்த்தைகளுக்குப்) பதிலுக்குக் கெட்ட வார்த்தை பேசுபவர்களாகவோ (அதாவது, கெட்ட வார்த்தைகளைப்

பழக்கப்படுத்திக் கொள்பவர்களாகவோ) இருக்கவில்லை. அவர்கள், “நிச்சயமாக உங்களில் நற்குணத்தால் மிகச் சிறந்தவர்களே உங்களில் சிறந்தவர்கள் ஆவர்” என்று கூறுவார்கள்.

625

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما من شيء أثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من حسن الخلق، وإن الله يبغض الفاحش البذي" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح.

அபுத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் ஒரு நம்பிக்கையாளரின் தராசில் நற்குணத்தை விட கனமானதாக வேறு எதுவும் இருக்காது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அருவருப்பான (ஆபாசமான) மற்றும் கீழ்த்தரமான (வார்த்தைகளைப் பேசுபவரை) வெறுக்கிறான்."
இதை ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் என அத்-திர்மிதீ அவர்கள் வகைப்படுத்தினார்கள்.

626

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن أكثر ما يدخل الناس الجنة؟ قال: "تقوى الله وحسن الخلق" وسئل عن أكثر ما يدخل الناس النار، قال: "الفم والفرج". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “மக்களை அதிகமாகச் சொர்க்கத்தில் நுழைவிப்பது எது?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வைப் பற்றிய அச்சமும் (இறைபக்தியும்), நற்குணமும்” என்று பதிலளித்தார்கள். மேலும், “மக்களை அதிகமாக நரகத்தில் நுழைவிப்பது எது?” என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “வாயும் (அதன் தவறான பயன்பாடுகளும்), மர்ம உறுப்பும் (அதன் தவறான பயன்பாடுகளும்)” என்று பதிலளித்தார்கள்.

(அத்-திர்மிதி, இதனை ஹதீஸ் ஹஸன் ஸஹீஹ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்).

627

وعنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أكمل المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً وخيارُكم خيارُكم لنسائهم". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்,
“இறைநம்பிக்கையாளர்களில் ஈமானால் பரிபூரணமானவர், அவர்களில் சிறந்த நற்குணம் கொண்டவரே. உங்களில் சிறந்தவர், உங்கள் மனைவியரிடம் சிறந்த முறையில் நடந்து கொள்பவரே ஆவார்.”

அத்திர்மிதீ, இதை ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

628

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم" ((رواه أبو داود)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக ஒரு முஃமின் தனது நற்குணத்தின் மூலம், நோன்பு நோற்பவர் மற்றும் (இரவில் நின்று) வணங்குபவரின் அந்தஸ்தை அடைந்து கொள்கிறார்."

629

وعن أبي أمامه الباهلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أنا زعيم ببيت في ربض الجنة لمن ترك المراء، وإن كان محقاً، وببيت في وسط الجنة لمن ترك الكذب، وإن كان مازحاً، وببيت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه" ((حديث صحيح رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ உமாமா அல்-பாஹிலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தான் சொல்வது உண்மையாக இருந்தபோதிலும் (கூட), (வீண்) தர்க்கம் செய்வதைக் கைவிடுபவருக்குச் சொர்க்கத்தின் ஓரப்பகுதியில் ஒரு வீட்டிற்கு நான் பொறுப்பேற்கிறேன் (அல்லது உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்); மேலும் விளையாட்டிற்காகக் கூடப் பொய் சொல்வதைக் கைவிடுபவருக்குச் சொர்க்கத்தின் நடுவில் ஒரு வீட்டிற்கு நான் பொறுப்பேற்கிறேன் (அல்லது உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்); மேலும் நற்குணம் கொண்டவருக்குச் சொர்க்கத்தின் மிக உயர்ந்த பகுதியில் ஒரு வீட்டிற்கு நான்

பொறுப்பேற்கிறேன் (அல்லது உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்).”

630

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ‘‘إن من أحبكم إلي، وأقربكم مني مجلساً يوم القيامة أحاسنكم أخلاقاً، وإن أبغضكم إلي وأبعدكم مني يوم القيامة، الثرثارون والمتشدقون والمتفيهقون’’ قالوا: يا رسول الله قد علمنا ‘‘الثرثارون والمتشدون’’ فما المتفيهقون؟ قال: ‘‘المتكبرون’’ ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

"الثرثار": هو كثير الكلام تكلفاً. "والمتشدق": المتطاول على الناس بكلامه، ويتكلم بملء فيه تصافحاً وتعظيماً لكلامه؛ ‘‘والمتفيهق’’: أصله من الفهق، وهو الامتلاء، وهو الذى يملأ فمه بالكلام، ويتوسع فيه ويغرب به تكبراً وارتفاعاً، وإظهاراً للفضيلة على غيره.

وروى الترمذي عن عبد الله بن المبارك رحمه الله في تفسير حسن الخلق قال: هو طلاقة الوجه، وبذل المعروف، وكف الأذى.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மறுமை நாளில் உங்களில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவரும், (என்) சபையில் எனக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பவரும் யாரெனில், உங்களில் நற்குணத்தால் மிகச் சிறந்தவர்களே. மேலும், மறுமை நாளில் உங்களில் எனக்கு மிகவும் வெறுப்பானவரும், என்னை விட்டும் வெகு தொலைவில் இருப்பவரும் யாரெனில், ‘அஸ்-ஸர்ஸாரூன்’, ‘அல்-முதஷத்திகூன்’ மற்றும் ‘அல்-முதஃபைஹிகூன்’ ஆகியோரே.”

அப்போது தோழர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! ‘அஸ்-ஸர்ஸாரூன்’, ‘அல்-முதஷத்திகூன்’ ஆகியோரை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால் ‘அல்-முதஃபைஹிகூன்’ என்பவர்கள் யார்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “பெருமையடிப்பவர்கள்” என்று பதிலளித்தார்கள்.
(நூல்: திர்மிதீ - இது ஹஸன் எனும் தரத்தில் உள்ள ஹதீஸ் ஆகும்).

விளக்கம்:
“அஸ்-ஸர்ஸார்”: செயற்கையாக அதிகமாகப் பேசுபவர் (தேவையற்ற அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்ட பேச்சுடன்).
“அல்-முதஷத்திக்”: தனது பேச்சின் மூலம் மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்; தனது பேச்சின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதற்காக வாயை

நிரப்பிப் பேசுபவர் (கர்வத்துடனும், மற்றவர்களை இழிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடனும்).
“அல்-முதஃஃபைஹிக்”: இதன் அடிப்படை ‘ஃஃபஹ்க்’ (நிரம்புதல்) என்பதாகும். பெருமையின் காரணமாகவும், கர்வத்தினாலும், மற்றவர்களை விட தன்னைச் சிறந்தவராகக் காட்டுவதற்காகவும் வாயை நிரப்பி, வார்த்தைகளை விரிவுபடுத்தி, விசித்திரமாகப் பேசுபவரே இவர்.

மேலும் இமாம் திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் பின் முபாரக் (ரஹ்) அவர்கள் ‘நற்குணம்’ என்பதற்கு அளித்த விளக்கத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: “அது மலர்ந்த முகத்துடன் இருத்தல், நன்மையை வாரி வழங்குதல் மற்றும் (பிறருக்குத்) தொல்லை தராமல் இருத்தல்” ஆகும்.

-باب الحلم والأناة والرفق

கருணை, பொறுமை மற்றும் மென்மை

631

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لأشج عبد القيس: "إن فيك خصلتين يحبهما الله: الحلم والأناة". ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்துல் கைஸ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அஷஜ் (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: “உங்களிடம் அல்லாஹ் விரும்பக்கூடிய இரண்டு நற்குணங்கள் உள்ளன. அவை பொறுமையும் (அவசரப்படாமல்) நிதானமாகச் செயல்படுதலும் ஆகும்.”

632

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله رفيق يحب الرفق في الأمر كله" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் மென்மையானவன் (மற்றும் கனிவானவன்); அவன் எல்லாக் காரியங்களிலும் மென்மையை (மற்றும் கனிவான அணுகுமுறையை) விரும்புகிறான்."
அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

633

وعنها أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف وما لا يعطي على ما سواه ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் மென்மையாளன்; அவன் மென்மையை விரும்புகிறான். கடுமைக்கு வழங்காதவற்றையும், மென்மையல்லாத வேறெதற்கும் வழங்காதவற்றையும் அவன் மென்மைக்கு வழங்குகிறான்."

634

وعنها أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن الرفق لا يكون في شئ إلا زانه، ولا ينزع من شئ إلا شانه" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மென்மை (அதாவது, கனிவும், நளினமும்) எந்த ஒன்றில் இருந்தாலும் அது அதனை அழகாக்குகிறது; அது எந்த ஒன்றிலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் அது அதனை அலங்கோலப்படுத்திவிடுகிறது."

635

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: بال أعرابي في المسجد فقام الناس إليه ليقعوا فيه، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "دعوه وأريقوا على بوله سجلاً من ماء، أو ذنوباً من ماء، فإنما بعثتم ميسرين ولم تبعثوا معسرين" ((رواه البخاري)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு நாடோடி அரபியர் பள்ளிவாசலில் சிறுநீர் கழித்துவிட்டார். அங்கிருந்த மக்களில் சிலர் அவரை அடிப்பதற்காக (அல்லது கடுமையாகக் கடிந்துகொள்வதற்காக) விரைந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவரை விட்டுவிடுங்கள். அவர் சிறுநீர் கழித்த இடத்தில் ஒரு வாளித் தண்ணீரை ஊற்றிவிடுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் இலகுவாக்குபவர்களாகவே அனுப்பப்பட்டுள்ளீர்கள்; சிரமப்படுத்துபவர்களாக அனுப்பப்படவில்லை."

636

وعن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "يسروا ولا تعسروا وبشروا

ولاتنفروا ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எளிதாக்குங்கள் (மக்களுக்கு மார்க்க விஷயங்களை இலகுபடுத்துங்கள்); கடினமாக்காதீர்கள் (அவர்களுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள்). நற்செய்தி கூறுங்கள் (அல்லாஹ்வின் அருளைப் பற்றியும் சுவனத்தைப் பற்றியும்); வெறுப்படையச் செய்யாதீர்கள் (மக்களின் மனதை மார்க்கத்திலிருந்து விரட்டாதீர்கள்).” (புகாரி, முஸ்லிம்)

637

وعن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: “من يحرم الرفق يحرم الخير كله” ((رواه مسلم)).

ஜரீர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: “எவர் மென்மை (கனிவு, இனிமை)யிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறாரோ, அவர் நன்மை முழுவதையும் தடுக்கப்படுகிறார்.”

638

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم: أوصني قال: “لا تغضب” فردد مراراً، قال: “لاتغضب”. ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் தமக்கு உபதேசம் செய்யுமாறு கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "கோபப்படாதீர்" என்று கூறினார்கள். (அந்த மனிதர்) பலமுறை (அதே உபதேசக் கோரிக்கையை) திருப்பிக் கேட்டார். (அதற்கு நபியவர்கள்) "கோபப்படாதீர்" என்றே (மீண்டும்) கூறினார்கள்.

639

وعن أبي يعلى شداد بن أوس رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: “إن الله كتب الإحسان على كل شئ، فإذا قتلتم فأحسنوا القتلة وإذا ذبحتم فأحسنوا الذبحة، وليحد أحدكم شفرته وليرح ذبيحته” ((رواه مسلم)).

அபூ யஃலா ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இஹ்ஸானை (கனிவுடன் சிறப்பாகச் செய்வதை) கடமையாக்கியுள்ளான். எனவே, நீங்கள் (போர்க்களத்தில் ஒருவரைக்) கொல்ல நேரிட்டால், கொல்லும் விதத்தை அழகுபடுத்துங்கள்; நீங்கள் (பிராணிகளை) அறுத்தால், அறுக்கும் விதத்தை அழகுபடுத்துங்கள். உங்களில் ஒருவர் (அறுப்பதற்கு முன்) தனது கத்தியைத் தீட்டிக்கொள்ளட்டும்; மேலும், அவர் அறுக்கும் பிராணிக்கு நிம்மதி அளிக்கட்டும் (அதன் வலியை குறைப்பதற்காக)." (முஸ்லிம்)

640

عن عائشة رضي الله عنها قالت: ما خير رسول الله صلى الله عليه وسلم بين أمرين قط إلا أخذ أيسرهما، ما لم يكن إثماً، فإن كان إثماً، كان أبعد الناس منه، وما انتقم رسول الله صلى الله عليه وسلم لنفسه في شئ قط، إلا أن تنتهك حرمة الله، فينتقم لله تعالى. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இரு காரியங்களில் (உலக விவகாரங்கள் தொடர்பான) ஒன்றைத் தேர்வு செய்யும்படி விடப்பட்டால், அது பாவமானதாக இல்லாத வரை, அவ்விரண்டில் எளிதானதையே அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அது பாவமானதாக இருந்தால், மக்கலிலேயே அதை விட்டும் வெகுத் தொலைவில் இருப்பவர்களாக அவர்கள் திகழ்வார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமக்காக எவ்விஷயத்திலும் பழிவாங்கியதே இல்லை; ஆனால், அல்லாஹ்வின் புனித வரம்புகள் மீறப்பட்டால், அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்காகப் பழிவாங்குவார்கள்.

641

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أخبركم بمن يحرم على النار - أو بمن تحرم عليه النار؟ - تحرم على كل قريب هين لين سهل". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாருக்கு நரக நெருப்பு ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை -அல்லது நரகத்திற்கு யார் ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை- நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? (மக்களுடன்) நெருக்கமான, மென்மையான, எளிமையான, இலகுவான குணம் கொண்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அது ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது.” அத்-திர்மிதீ, இதனை ஹஸன் தரத்திலானது என வகைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

- باب العفو والإعراض عن الجاهلين

அறியாமையுள்ளவர்களை மன்னித்து அவர்களைப் புறக்கணித்தல்

642

وعن عائشة رضي الله عنها أنها قالت للنبي صلى الله عليه وسلم: هل أتى عليك يوم كان أشد من يوم أحد؟ قال: "لقد لقيت من قومك، وكان أشد ما لقيته منهم يوم العقبة، إذ عرضت نفسي على ابن عبد ياليل بن عبد كلال فلم يجبني إلى ما أردت، فانطلقت وأنا مهموم على وجهي، فلم أستفق إلا وأنا بقرن الثعالب، فرفعت رأسي، فإذا أنا بسحابة قد أظلتني، فنظرت فإذا فيها جبريل عليه السلام، فناداني فقال: إن الله تعالى قد سمع قول قومك لك، وما ردوا عليك، وقد بعث إليك ملك الجبال لتأمره بما شئت فيهم فناداني ملك الجبال، فسلم علي ثم قال: يا محمد إن الله قد سمع قول قومك لك، وأنا ملك الجبال، وقد بعثني ربي إليك لتأمرني بأمرك، فما شئت: إن شئت أطبقت عليهم الأخشبين" فقال النبي صلى الله عليه وسلم: بل أرجو أن يخرج من أصلابهم من يعبد الله وحده لا يشرك به شيئاً. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "உஹுத் போரின் நாளை விடக் கடுமையான ஒரு நாள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டதுண்டா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "(ஆம்,) உன் சமுதாயத்தாரிடமிருந்து நான் (பல) துன்பங்களைச் சந்தித்தேன். அவர்களிடமிருந்து நான் சந்தித்தவற்றிலேயே மிகக் கடுமையானது 'அகபா' நாளன்று ஏற்பட்டதாகும். (அன்று) நான் என்னை (இஸ்லாமிய அழைப்பை) இப்னு அப்து யாலில் பின் அப்து குலால் என்பவரிடம் முன்வைத்தேன். நான் விரும்பியதற்கு அவர் எனக்குப் பதிலளிக்கவில்லை.

ஆகவே, நான் கவலையில் ஆழ்ந்தவனாக (எங்கு செல்கிறேன் என்று அறியாமலேயே) அங்கிருந்து சென்றேன். 'கர்னுத் தஆலிப்' எனும் இடத்தை அடையும் வரை நான் சுய உணர்வு பெறவில்லை (அல்லது என் சூழலை உணரவில்லை). அங்கு நான் என் தலையை உயர்த்தினேன். அப்போது ஒரு மேகம் என் மீது நிழலிட்டுக் கொண்டிருந்தது. நான் உற்றுப் பார்த்தபோது அதில் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் இருந்தார்கள்.

அவர்கள் என்னை அழைத்து, "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் சமுதாயத்தார் உங்களிடம் கூறியதையும், அவர்கள் உங்களுக்கு அளித்த பதிலையும் கேட்டான். மலைகளுக்குப் பொறுப்பான வானவரை அவன் உங்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறான்; அவர்களைக் குறித்து நீங்கள் விரும்பியதை அவருக்குக் கட்டளையிடலாம்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு மலைகளின் வானவர் என்னை அழைத்து சலாம் கூறினார். பிறகு, "முஹம்மதே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் சமுதாயத்தார் உங்களிடம் கூறியதைக் கேட்டான். நான் மலைகளுக்குப் பொறுப்பான வானவர். உங்கள் கட்டளையை எனக்கு இடுவதற்காக என் இறைவன் என்னை உங்களிடம் அனுப்பியுள்ளான். நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்கள்? நீங்கள் விரும்பினால் 'அல்-அக்ஷபைன்' (எனும் மக்காவின் இரு) மலைகளையும் அவர்கள் மீது புரட்டிப் போட்டு விடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(வேண்டாம்;) மாறாக, அல்லாஹ் அவர்களின் சந்ததியினரிடமிருந்து, அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்கக்கூடிய, அவனுக்கு எதையும் இணை வைக்காதவர்களை வெளிப்படுத்துவான் என்று நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

643

وعنها قالت: ما ضرب رسول الله صلى الله عليه وسلم شيئاً قط بيده، ولا امرأة ولا خادماً، إلا أن يجاهد في سبيل الله، وما نيل منه شئ قط فينتقم من صاحبه، إلا أن ينتهك شئ من محارم الله تعالى، فينتقم لله تعالى. ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாத்) போரிட்டதைத் தவிர, தமது கரத்தால் ஒருபோதும் எதையும் (எந்த உயிரினத்தையோ, பொருளையோ) அடித்ததில்லை; ஒரு பெண்ணையோ அல்லது ஒரு பணியாளரையோ கூட (அடித்ததில்லை). தமக்கு இழைக்கப்பட்ட எந்தத் தவறுக்காகவும் அவர்கள் யாரிடமும் பழிவாங்கியதில்லை. ஆனால், அல்லாஹ்வின் புனிதமான வரம்புகள் (அல்லது தடை செய்யப்பட்ட விஷயங்கள்) மீறப்பட்டால், அல்லாஹ்வின் பொருட்டு (அவர் சார்பாக) அதற்கான (சட்டபூர்வமான) தண்டனையை அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள்.

644

وعن أنس رضي الله عنه قال: كنت أمشي مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، وعليه برد

نجرانی غليظ الحاشية، فأدركه أعرابي، فجبذه بردائه جبذة شديدة، فنظرت إلى صفحة عاتق النبي صلى الله عليه وسلم، وقد أثرت بها حاشية البرد من شدة فضحك، ثم قال: يا محمد مر لی من مال الله الذی عندك، فالتفت إليه فضحك ثم أمر له بعطاء. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் நடந்து கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் தடிமனான ஓரத்தைக் கொண்ட நஜ்ரானி மேலங்கி ஒன்றை அணிந்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு பாலைவனவாசி (கிராமவாசி) அவர்களை வந்தடைந்து, அவர்களது மேலங்கியைப் பிடித்து மிகக் கடுமையாக இழுத்தார். (அவர் மிகக் கடுமையாக இழுத்ததன்) கடுமையால் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோள்பட்டையின் பக்கவாட்டுப் பகுதியில் அம்மேலங்கியின் ஓரம் தடம் பதித்திருந்ததை நான் பார்த்தேன். (அதைக்கண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள்) சிரித்தார்கள். பிறகு அவர், "முஹம்மதே! உம்மிடம் உள்ள அல்லாஹ்வின் செல்வத்திலிருந்து எனக்குத் தரும்படி கட்டளையிடுவீராக!" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர் பக்கம் திரும்பிச் சிரித்தார்கள்; பிறகு அவருக்கு அன்பளிப்பு வழங்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

645

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: كأنی أنظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم يحكی نبياً من الأنبياء، صلوات الله وسلامه عليهم، ضربه قومه فأدموه وهو يمسح الدم عن وجهه، ويقول: "اللهم اغفر لقومی فإنهم لا يعلمون" ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிமார்களில் ஒருவரைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விவரித்துச் சொன்னதை (அல்லது நடித்துக் காட்டியதை) நான் இப்போதும் பார்ப்பது போன்றுள்ளது. அந்த நபியை அவருடைய சமூகத்தார் அடித்து இரத்தம் சிந்தச் செய்தனர். அவர் தமது முகத்திலிருந்து இரத்தத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே, "அல்லாஹும்மக்ஃபிர் லிக்வ்மீ ஃபஇன்னஹும் லா யஃலமூன்" (பொருள்: "அல்லாஹ்வே! என் சமூகத்தாரை மன்னிப்பாயாக! ஏனெனில், அவர்கள் அறியாதவர்கள்") என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

646

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ليس الشديد

بالصرعة، إنما الشديد الذى يملك نفسه عند الغضب'' ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பலசாலி என்பவர் (மற்றவர்களை மல்யுத்தத்தில்) வீழ்த்துபவர் அல்லர்; மாறாக, கோபத்தின் போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே (உண்மையான) பலசாலி ஆவார்."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

- باب احتمال الأذى

துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளுதல்

647

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلاً قال: يا رسول الله إن لى قرابة أصلهم ويقطعونى، وأحسن إليهم ويسيئون إلى، وأحلم عنهم ويجهلون على! فقال: ''لئن كنت كما قلت فكأنما تسفهم المل ولا يزال معك من الله تعالى ظهير عليهم ما دمت على ذلك'' ((رواه مسلم))
وقد سبق شرحه في ''باب صلة الأرحام''.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு உறவினர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணுகிறேன், ஆனால் அவர்கள் என்னுடன் உறவைத் துண்டிக்கிறார்கள்; நான் அவர்களிடம் நன்மையாக நடந்துகொள்கிறேன், ஆனால் அவர்கள் எனக்குத் தீமை செய்கிறார்கள்; நான் அவர்களிடம் பொறுமையாக இருக்கிறேன், ஆனால் அவர்கள் எனக்கு எதிராக அறியாமையுடன் (அல்லது முரட்டுத்தனமாக) நடந்துகொள்கிறார்கள்!" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் கூறியது போலவே நீர் இருந்தால், அது நீர் அவர்களின் வாயில் சூடான சாம்பலைத் திணிப்பதைப் போன்றதாகும் (அதாவது, அவர்களின் தீய செயல்களின் விளைவை அவர்களே அனுபவிப்பார்கள்). மேலும், நீர் இவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் காலமெல்லாம், அவர்களுக்கு எதிராக அல்லாஹ்விடமிருந்து உமக்கு ஓர் உதவியாளர் இருந்துகொண்டே இருப்பார்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

- باب الغضب إذا انتهكت حرمات الشرع والانتصار لدين الله تعالى

தெய்வீக சட்டங்கள் மீறப்படும்போது ஏற்படும் கோபம்.

648

وعن أبي مسعود عقبة بن عمرو البدري رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فقال: إني لأتأخر عن صلاة الصبح من أجل فلان مما يطيل بنا! فما رأيت النبي صلى الله عليه وسلم غضب في موعظة قط أشد مما غضب يومئذ، فقال: "يا أيها الناس: إن منكم منفرين، فأيكم أم الناس فليوجز، فإن من ورائه الكبير والصغير وذا الحاجة" ((متفق عليه))

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா இப்னு அம்ர் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "இன்னார் தொழுகையை நீட்டுவதால், நான் ஃபஜ்ரு தொழுகையில் (பங்குபெறுவதற்கு) தாமதமாகிறேன்!" என்றார். (அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்): நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்று உபதேசம் செய்தபோது கோபப்பட்டதைப் போன்று வேறெப்போதும் அவ்வளவு கடுமையாகக் கோபப்பட்டு நான் கண்டதில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! நிச்சயமாக உங்களில் (மக்களை) வெறுப்படையச் செய்பவர்கள் இருக்கிறீர்கள். உங்களில் யார் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினாலும் அவர் சுருக்கமாக நடத்தட்டும். ஏனெனில், அவருக்குப் பின்னால் முதியோரும், சிறியோரும், தேவையுடையோரும் இருக்கின்றனர்."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.)

649

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم من سفر وقد سترت سهوة لي بقرام فيه تماثيل، فلما رآه رسول الله صلى الله عليه وسلم هتكه وتلون وجهه وقال: "يا عائشة: أشد الناس عذابا عند الله يوم القيامة الذين يضاهون بخلق الله" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து வருகை தந்தார்கள். (அப்போது) நான் எனக்குரிய ஒரு சிறு அறையை (அல்லது மாடக்குழியை) (உயிரினங்களின்) உருவப் படங்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு திரையினால் மறைத்திருந்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைக் கண்டபோது, அதைக் கிழித்தெறிந்தார்கள்; மேலும் அவர்களின் முகம் நிறம் மாறியது. அவர்கள்,

‘ஆயிஷாவே! மறுமை நாளில் அல்லாஹ்விடத்தில் மக்களில் மிகக் கடுமையான வேதனைக்குரியவர்கள், அல்லாஹ்வின் படைப்பிற்கு ஒப்பாக (உயிரினங்களின் உருவங்களை) படைப்பவர்களே ஆவர்’ என்று கூறினார்கள்.
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

650

وعنها أن قريشاً أهمهم شأن المرأة المخزومية التي سرقت فقالوا: من يكلم فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ فقالوا: من يجترئ عليه إلا أسامة بن زيد حب رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ فكلمه أسامة، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أتشفع في حد من حدود الله تعالى؟!" ثم قام فاختطب ثم قال: "إنما أهلك من قبلكم أنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه، وإذا سرق فيهم الضعيف أقاموا عليه الحد! وايم الله، لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
திருடிய மக்ஸூமியா குலத்தைச் சேர்ந்த அப்பெண்ணின் விஷயம் குறைஷிகளுக்குப் பெரும் கவலையைத் தந்தது. "அப்பெண்ணுக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் யார் பேசுவது?" என்று அவர்கள் (தங்களுக்குள்) கேட்டார்கள். "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அன்புக்குரிய உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் தவிர வேறு யார் இதற்குத் துணிவார்கள்?" என்றும் பேசிக்கொண்டார்கள். எனவே உஸாமா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பேசினார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் சட்டப்பூர்வமான தண்டனைகளில் (ஹுதூத்) ஒன்றில் நீர் பரிந்துரை செய்கிறீரா?!" என்று கேட்டார்கள். பிறகு எழுந்து நின்று உரையாற்றினார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்கள் அழிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அவர்களில் மதிப்புமிக்கவர் திருடினால் அவர்கள் அவரை விட்டுவிடுவார்கள்; அவர்களில் பலவீனமானவர் திருடினால் அவர் மீது தண்டனையை நிறைவேற்றுவார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, முஹம்மதின் மகள் ஃபாத்திமா திருடினாலும், நான் அவரது கையைத் துண்டித்திருப்பேன்."

651

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم رأى نخامة في القبلة، فشق ذلك عليه

حتى رؤي في وجهه، فقام فحكه بيده فقال: "إن أحدكم إذا قام في صلاته فإنه يناجي ربه، وإن ربه بينه وبين القبلة، فلا يبزقن أحدكم في القبلة، ولكن عن يساره، أو تحت قدمه" ثم أخذ طرف ردائه فبصق فيه، ثم رد بعضه على بعض فقال: "أو يفعل هكذا" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கிப்லாவின் திசையில் சளி (துப்பப்பட்டு) இருப்பதை கண்டார்கள். அது அவர்களுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை அளித்தது; அது அவர்களின் முகத்திலும் தெரிந்தது. உடனே அவர்கள் எழுந்து தமது கையாலேயே அதைச் சுரண்டிவிட்டு கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் நிற்கும்போது, நிச்சயமாக அவர் தன் ரப்புடன் இரகசியமாக உரையாடுகிறார். மேலும் நிச்சயமாக அவனது ரப்பு, அவருக்கும் கிப்லாவுக்கும் இடையில் இருக்கிறான் (அதாவது, தொழுகையின் திசையில் அல்லாஹ்வுடன் அவன் நெருக்கமாக இருக்கிறான்). எனவே, உங்களில் எவரும் கிப்லாத் திசையில் துப்ப வேண்டாம். மாறாக, தனது இடது பக்கத்திலோ அல்லது தனது பாதத்திற்குக் கீழோ (துப்பிக் கொள்ளட்டும்).” பிறகு அவர்கள் தமது மேலாடையின் ஒரு ஓரத்தைப் பிடித்து, அதனுள் துப்பி, ஆடையின் ஒரு பகுதியை மறுபகுதியோடு கசக்கிவிட்டு, “அல்லது அவர் இதுபோன்று செய்துகொள்ளட்டும்,” என்று கூறினார்கள்.

- باب أمر ولاة الأمور بالرفق برعاياهم ونصيحتهم والشفقة والنهي عن غشهم والتشديد عليهم وإهمال مصالحهم والغفلة عنهم وعن حوائجهم

ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் குடிமக்களிடம் மென்மையாக நடந்துகொள்ளுதல், அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுதல், இரக்கம் காட்டுதல், அவர்களை ஏமாற்றுவதை விட்டும், அவர்கள் மீது கடுமை காட்டுவதை விட்டும், அவர்களின் நலன்களைப் புறக்கணிப்பதை விட்டும், அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் தேவைகளைப் பற்றியும் கவனமில்லாமல் இருப்பதை விட்டும் தடுக்கப்படுதல்.

652

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "كلكم راع، وكلكم مسئول عن رعيته: الإمام راع ومسؤول عن رعيته، والرجل راع في أهله ومسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والخادم راع في مال

سيده ومسؤول عن رعيته وكلكم راع ومسؤول عن رعيته'' ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: “நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்களே (மேய்ப்பர்களே), உங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள். ஆட்சியாளர் ஒரு பொறுப்பாளர் (மேய்ப்பர்); அவர் தமது குடிமக்களைப் பற்றி விசாரிக்கப்படுவார். ஆண்மகன் தன் குடும்பத்திற்குப் பொறுப்பாளன் (மேய்ப்பன்); அவன் தன் குடும்பத்தைப் பற்றி விசாரிக்கப்படுவான். பெண் தன் கணவனின் வீட்டிற்குப் பொறுப்பாளி (மேய்ப்பவள்); அவள் தன் பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கப்படுவாள். பணியாளர் தன் எஜமானின் செல்வத்திற்குப் பொறுப்பாளன் (மேய்ப்பன்); அவன் தன் பொறுப்பில் உள்ளதைப் பற்றி விசாரிக்கப்படுவான். ஆக, நீங்கள் அனைவரும் பொறுப்பாளர்களே (மேய்ப்பர்களே), உங்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பற்றி நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள்.”

653

وعن أبي يعلى معقل بن يسار رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم: يقول: ''ما من عبد يسترعيه الله رعية، يموت يوم يموت وهو غاش لرعيته، إلا حرم الله عليه الجنة'' ((متفق عليه))

((وفي رواية: "فلم يحطها بنصحه لم يجد رائحة الجنة"))

وفي رواية لمسلم: "ما من أمير يلي أمور المسلمين، ثم لا يجهد لهم وينصح لهم، إلا لم يدخل معهم الجنة".

அபு யஃலா மஃகில் பின் யசார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "அல்லாஹ் எந்த ஒரு அடியானுக்குக் குடிமக்களின் பொறுப்பைக் கொடுத்து (அதாவது, அவர்களை நிர்வகிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கி), அவன் இறக்கும் நாளில் தனது குடிமக்களை வஞ்சித்த நிலையில் (அதாவது, அவர்களுக்கு துரோகம் இழைத்து அல்லது அவர்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்தாமல்) இறந்துவிட்டால், அல்லாஹ் அவனுக்குச் சுவர்க்கத்தை ஹராமாக்கிவிடுகிறான்."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவன் அவர்களுக்கு நலம் நாடி அவர்களைப் பாதுகாக்கவில்லையென்றால் (அதாவது, தனது நேர்மையான வழிகாட்டுதலின்

மூலம் அவர்களைப் பராமரிக்கவில்லையென்றால்), சுவர்க்கத்தின் வாடையைக் கூட நுகர மாட்டான்" என்று வந்துள்ளது.

முஸ்லிமில் உள்ள ஒரு அறிவிப்பில்: "முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பேற்ற ஒரு ஆட்சியாளர் (அதாவது, முஸ்லிம்களின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டவர்), அவர்களுக்காகப் பாடுபடாமலும், அவர்களுக்கு நலம் நாடாமலும் இருந்தால், அவர் அவர்களுடன் சுவர்க்கத்தில் நுழையமாட்டார்" என்று வந்துள்ளது.

654

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في بيتي هذا: "اللهم من ولى من أمر أمتي شيئاً فشق عليهم، فاشقق عليه ومن ولى من أمر أمتي شيئاً، فرفق بهم، فارفق به" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனது இந்த வீட்டில், "இறைவா! என் சமுதாயத்தின் விவகாரங்களில் எதையேனும் ஒன்றுக்கு பொறுப்பேற்று, அவர்களுக்குச் சிரமத்தை ஏற்படுத்துபவருக்கு நீயும் சிரமத்தை ஏற்படுத்துவாயாக! என் சமுதாயத்தின் விவகாரங்களில் எதையேனும் ஒன்றுக்கு பொறுப்பேற்று, அவர்களிடம் மென்மையாக நடந்து கொள்பவரிடம் நீயும் மென்மையாக நடந்து கொள்வாயாக!" என்று கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்.

655

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كانت بنو إسرائيل تسوسهم الأنبياء، كلما هلك نبي خلفه نبي، وإنه لا نبي بعدى وسيكون بعدى خلفاء فيكثرون" قالوا: يا رسول الله فما تأمرنا؟ قال: أوفوا ببيعة الأول فالأول، ثم أعطوهم حقهم، واسألوا الله الذى لكم، فإن الله سائلهم عما استرعاهم" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பனூ இஸ்ராயீல்களை நபிமார்கள் (அலை) ஆட்சி செய்து வந்தார்கள். ஒரு நபி (அலை) அவர்கள் இறந்தால், அவருக்குப் பின் மற்றொரு நபி (அலை) அவர்கள் வருவார்கள். எனக்குப் பிறகு எந்த நபியும் வரமாட்டார். எனக்குப் பிறகு கலீஃபாக்கள் வருவார்கள்; அவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள்."
நபித்தோழர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நாங்கள் என்ன

செய்ய வேண்டும் என்று எங்களுக்கு நீங்கள் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "முதலில் யாருக்கு விசுவாசப் பிரமாணம் செய்யப்பட்டதோ அதை நிறைவேற்றுங்கள்; பின்னர் (அவருக்குப் பின்) வரும் ஆட்சியாளருக்கும் (அதேபோல் நிறைவேற்றுங்கள்). அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; உங்களுக்குச் சேரவேண்டியதை அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருந்த குடிமக்களைப் பற்றி அவர்களைப் பொறுப்பு விசாரணை செய்வான்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

656

وعن عائذ بن عمرو رضي الله عنه أنه دخل على عبيد الله بن زياد، فقال له: أي بني، إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن شر الرعاء الحطمة" فإياك أن تكون منهم. ((متفق عليه))

ஆஇத் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள், உபைதுல்லாஹ் பின் ஸியாத் என்பவரிடம் சென்று அவரிடம் கூறினார்கள்: "என் அருமை மகனே! 'ஆட்சியாளர்களில் மிகவும் மோசமானவர்கள், (தம் குடிமக்களை) மிகக் கடுமையாக நடத்துபவர்களே' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன். எனவே ஜாக்கிரதை! நீ அவர்களில் ஒருவனாக ஆகிவிடாதே."

657

وعن أبي مريم الأزدي رضي الله عنه أنه قال لمعاوية رضي الله عنه سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من ولاه الله شيئاً من أمور المسلمين، فاحتجب دون حاجتهم وخلتهم وفقرهم، احتجب الله دون حاجته وخلته وفقره يوم القيامة" فجعل معاوية رجلا على حوائج الناس. ((رواه أبو داود والترمذي)).

அபூ மர்யம் அல்-அஸ்தீ (ரழி) அவர்கள் முஆவியா (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்: 'அல்லாஹ் ஒருவருக்கு முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை வழங்கி, அவர் அவர்களின் தேவை, பற்றாக்குறை மற்றும் ஏழ்மை ஆகியவற்றை (கவனிக்காது) தம்மைத் திரைபோட்டு மறைத்துக்கொண்டால், அல்லாஹ்வும் மறுமை நாளில் அவருடைய தேவை, பற்றாக்குறை மற்றும் ஏழ்மை ஆகியவற்றை

(கவனிக்காது) தம்மைத் திரைபோட்டு மறைத்துக்கொள்வான்’’’ என்று கூறினேன். எனவே, முஆவியா (ரழி) மக்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக ஒருவரை நியமித்தார்கள்.

باب الوالى العادل -

நீதியான ஆட்சியாளர்

658

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله: إمام عادل، وشاب نشأ في عبادة الله تعالى، ورجل قلبه معلق بالمساجد، ورجلان تحابا في الله اجتمعا عليه وتفرقا عليه، ورجل دعته امرأة ذات منصب وجمال، فقال: إني أخاف الله، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شماله ما تنفق يمينه، ورجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் நிழலைத் தவிர வேறு எந்த நிழலும் இல்லாத (மறுமை) நாளில், ஏழு நபர்களுக்கு அல்லாஹ் தனது நிழலில் இடமளிப்பான்: நீதிமிக்க ஆட்சியாளர்; அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் வளர்ந்த இளைஞர்; பள்ளிவாசல்களுடன் இதயம் பிணைக்கப்பட்ட ஒருவர்; அல்லாஹ்வுக்காகவே ஒருவரையொருவர் நேசித்து, அதற்காகவே இணைந்து, அதற்காகவே பிரிந்த இருவர்; உயர் அந்தஸ்தும் அழகும் உள்ள ஒரு பெண் (தவறான வழிக்கு) அழைத்தபோது, ‘நான் அல்லாஹ்வை அஞ்சுகிறேன்’ என்று கூறியவர்; தனது வலது கை செய்யும் தர்மத்தை இடது கை அறியாத அளவுக்கு மறைத்து தர்மம் செய்பவர்; மற்றும் தனிமையில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து கண்கள் கலங்கியவர்.”

(நூல்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

659

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن المقسطين عند الله على منابر من نور: الذين يعدلون في حكمهم وأهليهم وما ولوا ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரு பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நீதி செலுத்துபவர்கள் அல்லாஹ்விடம் ஒளியாலான மேடைகளின் மீது வீற்றிருப்பார்கள். அவர்கள், தங்களது தீர்ப்புகளிலும், தங்களது குடும்பத்தினரிடமும், தங்களது பொறுப்பில் உள்ளவற்றிலும் (அதாவது, அவர்கள் ஆட்சி செய்யும் அல்லது நிர்வாகம் செய்யும் அனைத்திலும்) நீதி செலுத்துபவர்கள் ஆவர்."

660

وعن عوف بن مالك رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "خيار كم أئمتكم الذين تحبونهم ويحبونكم، وتصلون عليهم ويصلون عليكم، وشرار أئمتكم الذين تبغضونهم ويبغضونكم، وتلعنونهم ويلعنونكم!" قال: قلنا يا رسول الله، أفلا ننابذهم؟ قال: لا، ما أقاموا فيكم الصلاة، لا ما أقاموا فيكم الصلاة" ((رواه مسلم)).

அவ்ஃப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "உங்களின் ஆட்சியாளர்களில் சிறந்தவர்கள் யாரென்றால், நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள், அவர்களும் உங்களை நேசிக்கிறார்கள்; மேலும், நீங்கள் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கிறீர்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் அவர்களுக்காக நல்லாசி வேண்டி துஆ செய்கிறீர்கள்), அவர்களும் உங்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் (அதாவது, உங்களுக்காக நல்லாசி வேண்டி துஆ செய்கிறார்கள்). உங்களின் ஆட்சியாளர்களில் மோசமானவர்கள் யாரென்றால், நீங்கள் அவர்களை வெறுக்கிறீர்கள், அவர்களும் உங்களை வெறுக்கிறார்கள்; மேலும், நீங்கள் அவர்களைச் சபிக்கிறீர்கள், அவர்களும் உங்களைச் சபிக்கிறார்கள்."

அவர் (அவ்ஃப்) கூறினார்: நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அவர்களை எதிர்க்க (அல்லது அவர்களுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்ய) வேண்டாமா?" என்று கேட்டோம்.

அதற்கு அவர்கள், "கூடாது; அவர்கள் உங்களிடையே தொழுகையை நிலைநாட்டும் வரை! (அதாவது, இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளில் ஒன்றான தொழுகையை அவர்கள் நிலைநிறுத்தி, வெளிப்படையாக குஃப்ர் செய்யாத வரை!) இல்லை; அவர்கள் உங்களிடையே தொழுகையை நிலைநாட்டும் வரை!" என்று கூறினார்கள். (இதை இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

661

وعن عياض بن حمار رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "أهل الجنة ثلاثة: ذو سلطان مقسط موفق، ورجل رحيم رفيق القلب لكل ذي قربى ومسلم، وعفيف متعفف ذو عيال". ((رواه مسلم)).

இயாத் பின் ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சொர்க்கவாசிகள் மூன்று வகையினராவர்: நீதியுள்ள, நற்பேறு பெற்ற ஆட்சியாளர்; உறவினர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆகிய ஒவ்வொருவரிடமும் இரக்கமும் மென்மையான உள்ளமும் கொண்ட மனிதர்; குடும்பச் சுமை இருந்தும் (பிறரிடம் யாசிக்காமல்) தன்மானத்துடனும் கற்பொழுக்கத்துடனும் வாழ்பவர்."

(முஸ்லிம்)

-باب وجوب طاعة ولاة الأمر في غير معصية وتحريم طاعتهم في المعصية

சட்டப்பூர்வமானவற்றில் ஆட்சியாளருக்குக் கீழ்ப்படிவது கடமையாகும். மேலும், பாவமான காரியங்களில் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

662

وعن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "على المرء المسلم السمع والطاعة فيما أحب وكره، إلا أن يؤمر بمعصية، فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة" ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தான் விரும்பினாலும் வெறுத்தாலும் (ஆட்சியாளருக்குச்) செவியேற்பதும் கீழ்ப்படிவதும் கடமையாகும்; பாவமான ஒரு காரியத்தைச் செய்யுமாறு கட்டளையிடப்பட்டால் தவிர. அவ்வாறு பாவமானதைச் செய்யக் கட்டளையிடப்பட்டால், செவியேற்பதோ கீழ்ப்படிவதோ இல்லை."

663

وعنه قال: كنا إذا بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع والطاعة يقول لنا: "فيما استطعتم" ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் (இறைக்கட்டளைகளை) செவியேற்று கட்டுப்படுவோம் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பைஅத் (உறுதிமொழி) செய்துகொள்ளும்போதெல்லாம், அவர் (ஸல்) எங்களிடம், "உங்களால் இயன்றவரை (உங்களால் முடிந்த அளவு)" என்று கூறுவார்கள்.

664

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "من خلع يدا من طاعة لقي الله يوم القيامة ولا حجة له، ومن مات وليس في عنقه بيعة مات ميتة جاهلية" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: "ومن مات وهو مفارق للجماعة، فإنه يموت ميتة جاهلية" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: "ومن مات وهو مفارق للجماعة، فإنه يموت ميتة جاهلية".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் (ஆட்சியாளருக்குக்) கீழ்ப்படிவதிலிருந்து கையை விலக்கிக் கொள்கிறாரோ, அவர் மறுமை நாளில் தமக்குச் சாதகமாக எந்த ஓர் ஆதாரமும் இல்லாத நிலையில் அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பார். மேலும், யார் தனது கழுத்தில் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) இல்லாத நிலையில் இறக்கிறாரோ, அவர் அறியாமைக் கால மரணத்தை அடைவார்.”

மற்றொரு அறிவிப்பில்: “யார் ஜமாஅத்தை (முஸ்லிம் சமூகத்தை) விட்டுப் பிரிந்த நிலையில் இறக்கிறாரோ, அவர் நிச்சயமாக அறியாமைக் கால மரணத்தை அடைவார்.”

665

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "اسمعوا وأطيعوا، وإن استعمل عليكم عبد حبشي، كأن رأسه زبيبة" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உலர்ந்த திராட்சையைப் போன்ற தலையுடைய (தோற்றத்தில் எளிமையான அல்லது சமூக அந்தஸ்தில் தாழ்ந்த ஒரு) அபிசீனிய அடிமை உங்கள் மீது அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டாலும், அவருக்குச் செவியேற்று, கீழ்ப்படியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

666

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "عليك السمع والطاعة في عسرك ويسرك ومنشطك، ومكرهك وأثرة عليك" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் சிரமத்திலும், உங்கள் வசதியிலும், நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், மேலும் உங்களை விட மற்றவர்களுக்கு (ஆட்சியாளர்களால்) முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்போதும் (அதாவது, உங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படும்போதும்), (ஆட்சியாளருக்குச்) செவிமடுத்துக் கீழ்ப்படிவது உங்கள் மீது கடமையாகும்."

667

وعن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في سفر، فنزلنا منزلاً، فمنا من يصلح خباءه، ومنا من ينتضل، ومنا من هو في جشره، إذ نادى منادي رسول الله صلى الله عليه وسلم الصلاة جامعة. فاجتمعنا إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "إنه لم يكن نبي قبلي إلا كان حقاً عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم، وينذرهم شر ما يعلمه لهم، وإن أمتكم هذه جعل عاقبتها في أولها، وسيصيب آخرها بلاء وأمور تنكرونها، وتجئ فتن يرقق بعضها بعضاً، وتجئ الفتنة فيقول المؤمن: هذه مهلكتي، ثم تنكشف؛ وتجئ الفتنة فيقول المؤمن: هذه هذه، فمن أحب أن يزحزح عن النار، ويدخل الجنة، فلتأته منيته وهو يؤمن بالله واليوم الأخر، وليأت إلى الناس الذى يحب أن يؤتى إليه. ومن بايع إماماً فأعطاه صفقة يده، وثمرة قلبه، فليطعه إن استطاع، فإن جاء آخر ينازعه، فاضربوا عنق الآخر" ((رواه مسلم))..

قوله: "ينتضل" أى: يسابق بالرمي بالنبل والنشاب. "والجشر" بفتح الجيم والشين المعجمة وبالراء: وهى الدواب التى ترعى وتبيت مكانها. وقوله: "يرقق بعضها بعضاً" أى: يصير بعضها بعضا رقيقاً، أى: خفيفاً لعظم ما بعده، فالثانى يرقق الأول. وقيل: معناه، يشوق بعضها إلى بعض بتحسينها وتسويليها، وقيل: يشبه بعضها بعضاً.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறியதாவது:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தில் இருந்தோம். நாங்கள் (ஓய்வெடுப்பதற்காக) ஓரிடத்தில் தங்கினோம். எங்களில் சிலர் கூடாரத்தை சரி செய்பவராகவும், எங்களில் சிலர் அம்பு எய்வதில் போட்டியிடுபவராகவும், எங்களில் சிலர் கால்நடைகளை மேய்ப்பவராகவும் இருந்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதருடைய அறிவிப்பாளர், "அஸ்-ஸலாத்து ஜாமிஆ" (தொழுகை கூடுகிறது) என்று அழைத்தார்.

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரிடம் (ஸல்) ஒன்று கூடினோம். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்:
“எனக்கு முன் சென்ற எந்த ஒரு நபியாக இருந்தாலும், தன் சமூகத்தாருக்கு எது நன்மை என்று அவர் அறிந்தாரோ அதை அவர்களுக்கு அறிவிப்பதும், எது தீமை என்று அவர் அறிந்தாரோ அதை விட்டும் அவர்களை எச்சரிப்பதும் அவர் மீது கடமையாக இருந்தது. நிச்சயமாக உங்களின் இந்த சமுதாயத்தின் (நல்ல) முடிவு அதன் ஆரம்பப் பகுதியிலேயே ஆக்கப்பட்டுள்ளது (அதாவது, அதன் ஆரம்ப காலமே சிறந்ததாகவும், பாதுகாப்பானதுமாக இருக்கும்). ஆனால் அதன் கடைசிப் பகுதியில் சோதனைகளும், நீங்கள் வெறுக்கக்கூடிய காரியங்களும் வந்தடையும்.

மேலும் குழப்பங்கள் (ஃபித்னாக்கள்) வரும்; அதில் ஒன்று மற்றொன்றை (தனது வீரியத்தால்) லேசானதாக ஆக்கிவிடும். ஒரு குழப்பம் வரும்போது நம்பிக்கையாளர் (முஃமின்), ‘இதுவே என்னை அழித்துவிடும்’ என்று கூறுவார். பிறகு அது நீங்கிவிடும். பிறகு (வேறொரு) குழப்பம் வரும். அப்போது நம்பிக்கையாளர், ‘இதுவே, இதுவே (எனது முடிவு)’ என்று கூறுவார்.

ஆகவே, எவர் நரகத்திலிருந்து தூரமாக்கப்பட்டு, சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கப்பட விரும்புகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் மீதும் இறுதி நாளின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கும் நிலையில் அவருடைய மரணம் அவருக்கு வரட்டும். மேலும் மக்கள் தன்னிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறாரோ, அவ்வாறே அவரும் மக்களிடம் நடந்து கொள்ளட்டும்.

எவர் ஒரு இமாமிடம் (தலைவரிடம்) பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்து, தனது கரத்தையும், உள்ளத்தின் ஈடுபாட்டையும் அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டாரோ, அவர் இயன்றவரை அவருக்குக் கீழ்ப்படியட்டும். வேறொருவர் வந்து அவருடன் (ஆட்சிக்காக) சண்டையிட்டால், அந்த இரண்டாமவரின் கழுத்தை வெட்டுங்கள்.”

(இதை இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்).

668

وعن أبي هنيدة وائل بن حجر رضي الله عنه قال: سأل سلمة بن يزيد الجعفي رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: يا نبي الله، أرأيت إن قامت علينا امراء يسألونا حقهم، ويمنعونا حقنا، فما تأمرنا؟ فأعرض عنه، ثم سأله، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "اسمعوا وأطيعوا؛ فإنما عليهما حملوا، وعليكم ما حملتم" ((رواه مسلم)).

வாயில் பின் ஹுஜ்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஸலமா பின் யஸீத் அல்-ஜுஃபி (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! எங்களுக்குரிய உரிமைகளை மறுத்து, தங்களுக்குரிய உரிமைகளை எங்களிடம் கோரும் ஆட்சியாளர்கள் எங்களுக்கு ஏற்பட்டால், நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறீர்கள் என்பதைக் கூறுங்கள்." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடமிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டார்கள், ஆனால் அவர் மீண்டும் அதே கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அதன்பேரில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு) செவியேற்று, கீழ்ப்படியுங்கள். அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டதற்கு அவர்கள் பொறுப்பாவார்கள், உங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டதற்கு நீங்கள் பொறுப்பாவீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
(முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

669

وعن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إنها ستكون بعدي أثرة، وأمور تنكرونها!" قالوا: يا رسول الله، كيف تأمر من أدرك منا ذلك؟ قال: "تؤدون الحق الذي عليكم، وتسألون الله الذي لكم" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக எனக்குப் பின் சுயநலமும் (அதிகாரத்தில் தமக்கே முன்னுரிமை அளிப்பதும்), நீங்கள் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய (மார்க்கத்திற்கு முரணான) காரியங்களும் நிகழும்." அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களில் அந்நிலையை அடைபவருக்குத் தாங்கள் இடும் கட்டளை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உங்கள் மீதுள்ள கடமைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள்; உங்களுக்குரிய உரிமைகளை அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

670

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصى الله، ومن يطع الأمير فقد أطاعني، ومن يعص الأمير فقد عصاني" ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர், அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டார்; எனக்கு மாறு செய்தவர், அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்துவிட்டார்; (தலைவரான) அமீருக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்துவிட்டார்; அமீருக்கு மாறு செய்தவர், எனக்கு மாறு செய்துவிட்டார்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

671

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من كره من أميره شيئاً فليصبر، فإنه من خرج من السلطان شبراً مات ميتة جاهلية" ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தம் ஆட்சியாளரிடத்தில் தாம் வெறுக்கும் ஒன்றைக் கண்டால், அவர் பொறுமை காக்கட்டும். ஏனெனில், யார் ஆட்சியாளரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து ஒரு சாண் அளவு வெளியேறினாலும், அவர் அறியாமைக் கால மரணத்தையே தழுவுவார் (அதாவது, ஒரு தலைவரோ அல்லது சமூகமோ இல்லாமல் இறப்பார்)."

672

وعن أبي بكرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من أهان السلطان أهانه الله" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

وفي الباب أحاديث كثيرة في الصحيح، وقد سبق بعضها في أبواب.

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யார் ஆட்சியாளரை இழிவுபடுத்துகிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் இழிவுபடுத்துவான்" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

(இதனைத் திர்மிதீ அறிவித்து, இது 'ஹஸன்' என்று கூறியுள்ளார்). மேலும் இந்தத் தலைப்பில் ஸஹீஹான பல ஹதீஸ்கள் உள்ளன; அவற்றில் சில (முந்தைய) அத்தியாயங்களில் வந்துள்ளன.

-باب النهي عن سؤال الإمارة واختيار ترك الولايات إذا لم يتعين عليه أو تدع حاجة اليه

அலுவலகப் பதவிக்கு ஆசைப்படுவதன் விரும்பத்தகாத தன்மை

673

وعن أبي سعيد عبد الرحمن بن سمرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ، "يا عبد الرحمن بن سمرة: لا تسأل الإمارة، فإنك إن أعطيتها عن غير مسألة أعنت عليها، وإن أعطيتها عن مسألةٍ وكلت إليها، وإذا حلفت على يمين، فرأيت غيرها خيراً منها، فأت الذى هو خير، وكفر عن يمينك" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸமுரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: “அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸமுராவே! நீர் ஆட்சிப் பதவியைக் கேட்காதீர். ஏனெனில், நீர் கேட்காமலேயே அப்பதவி உமக்கு வழங்கப்பட்டால், அதில் உமக்கு (அல்லாஹ்வின்) உதவி வழங்கப்படும். நீர் கேட்டு அது உமக்கு வழங்கப்பட்டால், அதனிடம் நீர் ஒப்படைக்கப்படுவீர் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் சிறப்பு உதவி இல்லாமல், உமது சொந்த பொறுப்பிலேயே விடப்படுவீர்). நீர் ஒரு சத்தியம் செய்து, பிறகு அதைவிடச் சிறந்த ஒன்றை நீர் கண்டால், அந்தச் சிறந்ததைச் செய்துவிட்டு, உமது சத்தியத்திற்காகப் பரிகாரம் செய்துவிடும்.”

(நூல்கள்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

674

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يا أبا ذر إني أراك ضعيفاً، وإني أحبُّ لك ما أحب لنفسي، لا تأمرن على اثنين ولا تولين مال يتيم" ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், "அபூ தர்ரே, நிச்சயமாக நான் உங்களை பலவீனமானவராகக் காண்கிறேன் (அதாவது,

நிர்வாக மற்றும் தலைமைப் பொறுப்புகளைச் சுமக்கும் திறனில்). எனக்காக நான் விரும்புவதையே உங்களுக்காகவும் விரும்புகிறேன். நீங்கள் இருவருக்குக் கூட தலைமை ஏற்க வேண்டாம் (எந்தவொரு அதிகாரப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டாம்), மேலும், ஓர் அனாதையின் சொத்துக்களுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டாம் (அவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டாம்)."

675

وعنه قال: قلت يا رسول الله ألا تستعملني؟ فضرب بيده على منكبي ثم قال: "يا أبا ذر إنك ضعيف، وإنها أمانة، وإنها يوم القيامة خزي وندامة، إلا من أخذها بحقها، وأدى الذي عليه فيها" ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் என்னை (ஆட்சிப்) பணியில் அமர்த்த மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் தங்கள் கையால் என் தோளின் மீது தட்டி, "அபூ தர்ரே! நிச்சயமாக நீர் பலவீனமானவர் (ஆட்சிப் பொறுப்பைச் சுமக்கும் ஆற்றலில் குறைவுள்ளவர்). அதுவோ ஓர் அமானிதம் (நம்பிக்கைப் பொறுப்பு) ஆகும். அதை அதற்குரிய முறைப்படி (நியாயமாக) ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் தன்மீதுள்ள கடமையை நிறைவேற்றுபவரைத் தவிர (மற்றவர்களுக்கு), நிச்சயமாக அது மறுமை நாளில் இழிவாகவும் கைசேதமாகவும் இருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

676

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إنكم ستحرصون على الإمارة، وستكون ندامة يوم القيامة" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நீங்கள் அதிகாரப் பதவியின் மீது பேராசைப்படுவீர்கள். ஆனால், மறுமை நாளில் அது கைசேதமாகவே அமையும்."

-باب حث السلطان والقاضي وغيرهما من ولاة الأمور على اتخاذ وزير صالح وتحذيرهم من قرناء السوء والقبول منهم

நல்லொழுக்கமுள்ள ஆளுநர்கள், ஆலோசகர்கள், நீதிபதிகள் மற்றும் பொறுப்பிலுள்ள மற்றவர்களை நியமிக்க ஊக்குவித்தல் மேலும் கெட்ட நண்பர்களைப் பற்றி எச்சரித்தல், அவர்களிடமிருந்து விலகியிருத்தல்.

677

–عن أبي سعيد وأبي هريرة رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ما بعث الله من نبي، ولا استخلف من خليفة إلا كانت له بطانتان بطانة تأمره بالمعروف وتحضه عليه، وبطانة تأمره بالشر وتحضه عليه، والمعصوم من عصم الله" ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் எந்த ஒரு நபியையும் (அலை) அனுப்பியதில்லை, எந்த ஒரு கலீஃபாவையும் (தலைவரையும்) நியமித்ததில்லை, ஆனால் (அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்) இரண்டு வகையான நெருக்கமானவர்கள் இருந்தார்கள்: ஒரு நெருக்கமான குழுவினர் அவருக்கு நன்மையை ஏவி, அதைச் செய்யும்படி அவரைத் தூண்டுவார்கள்; மற்றொரு நெருக்கமான குழுவினர் அவருக்குத் தீமையை ஏவி, அதைச் செய்யும்படி அவரைத் தூண்டுவார்கள். மேலும், (தீய செல்வாக்கிலிருந்து) பாதுகாக்கப்பட்டவர் யாரென்றால், அல்லாஹ் யாரைப் பாதுகாக்கின்றானோ அவரே ஆவார்."

678

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا أراد الله بالأمير خيراً، جعل له وزير صدق، إن نسي ذكره، وإن ذكر أعانه، وإذا أراد به غير ذلك جعل له وزير سوء، إن نسي لم يذكره، وإذ ذكر لم يعنه" ((رواه أبو داود بإسناد جيد على شرط مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ் ஒரு ஆட்சியாளருக்கு (அல்லது தலைவருக்கு) நன்மையை நாடினால், அவருக்காக ஒரு நேர்மையான ஆலோசகரை நியமிக்கிறான். அவர் (ஆட்சியாளர்) மறந்தால் அவருக்கு நினைவூட்டுவார்; அவர் நினைவில் வைத்திருந்தால் அவருக்கு உதவுவார். அல்லாஹ் அவருக்கு மாறானதை நாடினால், அவருக்காக ஒரு தீய ஆலோசகரை நியமிக்கிறான். அவர் (ஆட்சியாளர்) மறந்தால் அவருக்கு நினைவூட்ட மாட்டார்; அவர் நினைவில் வைத்திருந்தால் அவருக்கு உதவ மாட்டார்.”

-باب النهي عن تولية الإمارة والقضاء وغيرهما من الولايات لمن سألها أو حرص عليها فعرض بها

பொது பதவிக்கு ஆசைப்படுபவரை நியமிக்கக் கூடாது என்பது.

679

-عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: دخلت على النبي صلى الله عليه وسلم أنا ورجلان من بني عمي، فقال أحدهما: يا رسول الله أمرنا على بعض ما ولاك الله، عز وجل، وقال الآخر مثل ذلك، فقال: "إنا والله لا نولي هذا العمل أحدا سأله، أو أحدا حرص عليه" ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் எனது இரு பெரியப்பா/சித்தப்பா மகன்களுடன் (அதாவது, எனது தந்தையின் சகோதரர்களின் மகன்களுடன்) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்களில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் தங்களுக்கு அதிகாரமளித்துள்ளவற்றில் சிலவற்றுக்கு எங்களை அதிகாரிகளாக நியமியுங்கள்" என்று கூறினார். மற்றவரும் அதே போன்றே கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நாம் இப்பணியை, இதைக் கேட்பவருக்கோ அல்லது இதற்கு ஆசைப்படுபவருக்கோ வழங்கமாட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

-باب الحياء وفضله والحث على التخلق به

வெட்கம் மற்றும் அதன் சிறப்பு, அதைக் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டுதல்.

680

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم مر على رجل من الأنصار وهو يعظ أخاه في الحياء، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: دعه فإن الحياء من الإيمان ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வெட்கம் குறித்து (அதிக வெட்கம் கூடாது என்று) தன் சகோதரருக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்த அன்சாரித் தோழர் ஒருவரைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(அவரை) விட்டுவிடுங்கள், ஏனெனில், வெட்கம் ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்" என்று கூறினார்கள்.

681

وعن عمران بن حصين، رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "الحياء لا يأتي إلا بخير" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم" الحياء خير كله" أو قال: "الحياء كله خير.

இம்ரான் பின் ஹுசைன் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வெட்கம் நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் கொண்டு வராது."

(இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்).

முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்,) "வெட்கம் முழுவதும் நன்மையே." (அல்லது "வெட்கம் அனைத்தும் நன்மையே" என்று கூறினார்கள்.)

682

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "الإيمان بضع وسبعون، أو بضع وستون شعبة، فأفضلها قول لا إله إلا الله، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஈமான் எழுபதுக்கும் மேலான (மூன்றிலிருந்து ஒன்பது வரையிலான) சில கிளைகளையும், அல்லது அறுபதுக்கும் மேலான (மூன்றிலிருந்து ஒன்பது வரையிலான) சில கிளைகளையும் கொண்டது. அவற்றில் மிகச் சிறந்தது 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறுவதாகும். அவற்றில் மிகத் தாழ்ந்தது, பாதையிலிருந்து தீங்கு விளைவிப்பவற்றை அகற்றுவதாகும். மேலும், நாணம் ஈமானின் ஒரு கிளையாகும்."
(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

683

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أشد حياء من العذراء في خدرها، فإذا رأى شيئاً يكرهه عرفناه في وجهه. ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தனது தனிப்பட்ட அறையில் (அல்லது திரையிடப்பட்ட கூடாரத்தில்) இருக்கும் கன்னிப்பெண்ணை விடவும் அதிக வெட்கம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். தங்களுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றை அவர்கள் கண்டால், அதனை அவர்களின் முகத்தில் நாங்கள் அறிந்து கொள்வோம்.

-باب حفظ السر

தனிப்பட்ட விவகாரங்களின் இரகசியத்தன்மை (இரகசியங்களைப்

பாதுகாத்தல்)

684

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن من شر الناس عند الله منزلة يوم القيامة الرجل يفضي إلى المرأة وتفضي إليه ثم ينشر سرها ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் அல்லாஹ்விடம் தகுதியால் மக்களிலேயே மிகக் கீழானவர் (அதாவது, மிகவும் தீயவர்), தன் மனைவியுடன் (அவள் அவனுடன்) தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டு, பின்னர் அவளுடைய இரகசியத்தை வெளியிடும் ஒரு மனிதன் ஆவான்."

685

وعن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أن عمر رضي الله عنه حين تأيمت بنته حفصة قال: لقيت عثمان بن عفان رضي الله عنه، فعرضت عليه حفصة فقلت: إن شئت أنكحتك حفصة بنت عمر؟ قال: سأنظر في أمري. فلبثت ليالي، ثم لقيني فقال: قد بدا لي أن لا أتزوج يومي هذا. فلقيت أبا بكر الصديق رضي الله عنه، فلم يرجع إلي شيئاً! فكنت عليه أوجد مني على عثمان، فلبثت ليالي، ثم خطبها النبي صلى الله عليه وسلم، فأنكحتها إياه. فلقيني أبو بكر فقال: لعلك وجدت حين عرضت علي حفصة فلم أرجع إليك شيئاً؟ فقلت: نعم. قال: فإنه لم يمنعني أن أرجع إليك فيما عرضت علي إلا أني كنت علمت أن النبي صلى الله عليه وسلم ذكرها، فلم أكن لأفشي سر رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولو تركها النبي صلى الله عليه وسلم لقبلتها. ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
(என் மகள்) ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் விதவையானபோது, நான் உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்து, ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களை அவருக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முன்மொழிந்தேன். நான் (அவரிடம்), "நீங்கள் விரும்பினால், உமரின் மகள் ஹஃப்ஸாவை உங்களுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்கிறேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர், "நான் எனது விஷயத்தைப் பற்றி யோசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

நான் சில இரவுகள் காத்திருந்தேன். பிறகு அவர் என்னைச் சந்தித்து, "இன்றைய நிலையில் நான் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்று கூறினார்கள். பிறகு நான் அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். ஆனால் அவர் எனக்கு எந்தப் பதிலும் அளிக்கவில்லை. எனவே உஸ்மான் அவர்களைவிட அவர்கள் மீது எனக்கு அதிகக் கோபம் வந்தது.

நான் சில இரவுகள் காத்திருந்தேன். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளைப் பெண் கேட்டார்கள். நான் அவளை அவருக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தேன்.

பிறகு அபூபக்கர் (ரழி) என்னைச் சந்தித்து, "ஹஃப்ஸாவை (திருமணம் முடித்துத் தருவதாக) நீங்கள் என்னிடம் முன்மொழிந்தபோது, நான் உங்களுக்கு எந்தப் பதிலும் அளிக்காததால் ஒருவேளை என்மீது உங்களுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம்" என்று கூறினேன்.

அவர் கூறினார்: "நீங்கள் என்னிடம் முன்மொழிந்த விஷயத்தில் உங்களுக்குப் பதிலளிப்பதை விட்டும் என்னைத் தடுத்தது எதுவுமில்லை; நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்ததை (அதாவது, அவளைத் திருமணம் செய்யும் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்ததை) நான் அறிந்திருந்தேன் என்பதைத் தவிர! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரகசியத்தை நான் வெளிப்படுத்துபவனாக இருக்கவில்லை. ஒருவேளை நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளை (திருமணம் செய்யாமல்) விட்டிருந்தால், நான் அவளை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பேன்".

(நூல்: அல்-புகாரி)

686

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كن أزواج النبي صلى الله عليه وسلم عنده، فأقبلت فاطمة رضي الله عنها تمشي، ما تخطئ من مشية رسول الله صلى الله عليه وسلم شيئاً، فلما رآها رحب بها وقال: "مرحباً بابنتي" ثم أجلسها عن يمينه أو عن شماله، ثم سارها فبكت بكاء شديداً، فلما رأى جزعها سارها الثانية فضحكت، فقلت لها: خصك رسول الله صلى الله عليه وسلم من بين نسائه بالسرار، ثم أنت تبكين! فلما قام رسول الله صلى الله عليه وسلم سألتها: ما قال لك رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قالت: ما كنت لأفشي على رسول الله صلى الله عليه وسلم سره. فلما توفي رسول الله صلى الله عليه وسلم قلت:

عزمت عليك بما لي عليك من الحق، لما حدثتني ما قال لك رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ فقالت: أما الآن فنعم، أما حين سارني في المرة الأولى فأخبرني "أن جبريل كان يعارضه القرآن في كل سنة مرة أو مرتين، وأنه عارضه الآن مرتين، وإني لا أرى الأجل إلا قد اقترب، فاتقي الله واصبري، فغنه نعم السلف أنا لك" فبكيت بكائي الذي رأيت. فلما رأى جزعي سارني الثانية، فقال: يا فاطمة أما ترضين أن تكوني سيدة نساء المؤمنين، أو سيدة نساء هذه الأمة" فضحكت ضحكي الذي رأيت. ((متفق عليه)) ((وهذا لفظ مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியர் அனைவரும் அவர்களிடத்தில் இருந்தனர். அப்போது ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் நடந்து வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நடையிலிருந்து சிறிதும் மாறுபட்டதாக அவர்களின் நடை இருக்கவில்லை. அவர்களைக் கண்டதும் (நபி (ஸல்) அவர்கள்), "என் மகளே வருக!" என்று வரவேற்று, தம்முடைய வலது அல்லது இடது பக்கத்தில் அமரவைத்தார்கள். பிறகு அவர்களிடம் இரகசியமாக (ஏதோ) பேசினார்கள். உடனே ஃபாத்திமா (ரழி) தேம்பித் தேம்பி அழுதார்கள். அவர்களின் துயரத்தைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள், இரண்டாவது முறையாக இரகசியமாகப் பேசினார்கள். உடனே ஃபாத்திமா (ரழி) சிரித்தார்கள்.

நான் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம்முடைய மனைவியர் எல்லாரிலும் உங்களைச் சிறப்பித்து உங்களிடம் (மட்டும்) இரகசியமாகப் பேசினார்கள்; பிறகு நீங்கள் அழுகிறீர்களே!" என்று கேட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பிறகு நான் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களிடம் என்ன சொன்னார்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரகசியத்தை நான் பரப்பமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்த பின், நான் (ஃபாத்திமாவிடம்), "உன் மீது எனக்கிருக்கும் உரிமையைக் கொண்டு நான் உன்னை வலியுறுத்திக் கேட்கிறேன்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உன்னிடம் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை எனக்குச் சொல்வாயாக!" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்போது (அவர்கள் இறந்துவிட்டதால்) சொல்கிறேன். அவர்கள் முதல் முறை என்னிடம் இரகசியமாகப் பேசியபோது, 'ஜிப்ரீல் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஒருமுறை அல்லது இருமுறை என்னுடன் குர்ஆனைத் திரும்ப ஓதிச் சரிபார்ப்பார்கள். ஆனால், இப்போது (என் வாழ்வின் இறுதி ஆண்டில்) இரண்டு முறை அவர்கள் என்னிடம் சரிபார்த்தார்கள். என் (மரண) தவணை நெருங்கிவிட்டதையே நான் காண்கிறேன். ஆகவே, நீ அல்லாஹ்வை

அஞ்சி, பொறுமையைக் கடைப்பிடி! ஏனெனில், நான் உனக்குச் சிறந்த முன்னோடியாக இருக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். (இதைக் கேட்டுத்தான்) நீங்கள் பார்த்தவாறு நான் அழுதேன். என் துயரத்தைக் கண்ட அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக என்னிடம் இரகசியமாகப் பேசி, 'ஃபாத்திமா! இறைநம்பிக்கை கொண்ட பெண்களின் தலைவியாக அல்லது இந்தச் சமுதாயத்துப் பெண்களின் தலைவியாக இருக்க நீ விரும்பவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். (இதைக் கேட்டுத்தான்) நீங்கள் பார்த்தவாறு நான் சிரித்தேன்."

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் - இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்).

687

وعن ثابت عن أنس، رضي الله عنه قال: أتى على رسول الله صلى الله عليه وسلم وأنا ألعب مع الغلمان، فسلم علينا، فبعثني في حاجةٍ، فأبطأت على أمي. فلما جئت قالت: ما حبسك؟ فقلت: بعثني رسول الله صلى الله عليه وسلم لحاجة، قالت: ما حاجته؟ قلت: إنها سر. قالت: لا تخبرن بسر رسول الله صلى الله عليه وسلم أحداً. قال أنس: والله لو حدثت به أحداً لحدثتك به يا ثابت. ((رواه مسلم، وروى البخاري بعضه مختصراً)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் சிறுவர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு சலாம் கூறி, என்னை ஒரு வேலையாக அனுப்பினார்கள். (அந்த வேலை காரணமாக) நான் என் தாயிடம் செல்ல தாமதமானது. நான் வந்தபோது அவர், "உன்னைத் தாமதப்படுத்தியது எது?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை ஒரு வேலையாக அனுப்பினார்கள்" என்று சொன்னேன். அவர், "அந்த வேலை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அது ஒரு இரகசியம்" என்று சொன்னேன். என் தாய், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரகசியத்தை யாரிடமும் சொல்லாதே" என்று கூறினார்கள்.
அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அதை நான் யாரிடமாவது சொல்வதாக இருந்தால், தாபித் அவர்களே! உங்களிடம் சொல்லியிருப்பேன்".

-باب الوفاء بالعهد وإنجاز الوعد

வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுதல்

688

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا اؤتمن خان" ((متفق عليه)).

زاد في ((رواية لمسلم)): "وإن صام وصلى وزعم أنه مسلم".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நயவஞ்சகனின் அடையாளங்கள் (வெளிப்படையான குணங்கள்) மூன்று: அவன் பேசும்போது பொய் சொல்வான்; அவன் வாக்குறுதி அளித்தால், அதற்கு மாறு செய்வான்; அவன் நம்பப்பட்டால், மோசடி செய்வான்."

(இந்த ஹதீஸ்) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது).

முஸ்லிமின் மற்றுமொரு அறிவிப்பில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளதாவது: " (இத்தகைய குணங்கள் கொண்டவன்) நோன்பு நோற்றாலும், தொழுதாலும், தன்னை ஒரு முஸ்லிம் என்று கூறிக் கொண்டாலும் (அவன் நயவஞ்சகனே)."

689

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أربع من كن فيه كان منافقا خالصاً. ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها: إذا اؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான்கு குணங்கள் உள்ளன; அவை ஒருவரிடம் இருந்தால் அவர் கலப்படமற்ற நயவஞ்சகர் ஆவார். அவற்றில் ஒரு குணம் அவரிடம் இருந்தாலும், அதை அவர் கைவிடும் வரை நயவஞ்சகத்தின் ஒரு பண்பு அவரிடம் இருக்கும். அவையாவன: அவரிடம் நம்பி ஒன்று ஒப்படைக்கப்பட்டால் மோசடி செய்வார்; பேசினால் பொய் சொல்வார்; ஒப்பந்தம் செய்தால் துரோகம் செய்வார்; வாதாடினால் வரம்பு மீறுவார்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

690

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: لو قد جاء مال البحرين أعطيتك هكذا وهكذا وهكذا فلم يجئ مال البحرين حتى قبض النبي صلى الله عليه وسلم، فلما جاء مال البحرين أمر أبو بكر رضي الله عنه فنادي: من كان له عند رسول صلى الله عليه وسلم عدة أو دين فليأتنا. فأتيته وقلت له: إن النبي صلى الله عليه وسلم قال لى كذا وكذا، فحثى لى حثية، فعددتها، فإذا هى خمسمائة، فقال لى: خذ مثلها. ((متفق عليه)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'பஹ்ரைனிலிருந்து செல்வம் வந்தால், நான் உனக்கு இவ்வளவு, இவ்வளவு மற்றும் இவ்வளவு (என்று மூன்று முறை சைகை செய்து) தருவேன்' என்று கூறினார்கள். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணமடையும் வரை பஹ்ரைனிலிருந்து செல்வம் வரவில்லை.

பிறகு பஹ்ரைனிலிருந்து செல்வம் வந்தபோது, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் கட்டளையிட, (அறிவிப்பாளர் ஒருவர்), 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் யாருக்கேனும் வாக்குறுதியோ அல்லது கடனோ இருந்தால் அவர் நம்மிடம் வரட்டும்' என்று அறிவித்தார்.

ஆகவே நான் அவர்களிடம் சென்று, 'நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் இப்படி இப்படியெல்லாம் (தருவதாகக்) கூறினார்கள்' என்று சொன்னேன். உடனே அவர் எனக்கு ஒரு கைப்பிடி அள்ளித் தந்தார். நான் அதை எண்ணிப் பார்த்தபோது அதில் ஐந்நூறு இருந்தது. அப்போது அவர் என்னிடம், 'இதைப்போல் (இன்னும் இரண்டு மடங்கு) எடுத்துக்கொள்' என்று கூறினார்கள்."

- باب المحافظة على ما اعتاده من الخير

நல்ல பழக்கங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தல்.

691

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا عبد الله، لا تكن مثل فلان، كان يقوم الليل فترك قيام الليل!" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், "ஓ அப்துல்லாஹ்! இன்னாரைப் போன்று நீ ஆகிவிடாதே; அவர் இரவில் நின்று (நபில்) வணங்குபவராக இருந்தார், பின்னர் அதை விட்டுவிட்டார்."

-باب استحباب طيب الكلام وطلاقة الوجه عند اللقاء

புன்னகையுடன் சந்திப்பதன் சிறப்பும், உரையாடும்போது இனிமையாகப் பேசுவதும்.

692

عن عدي بن حاتم رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اتقوا النار ولو بشق تمرة فمن لم يجد فبكلمة طيبة ((متفق عليه)).

அதீ இப்னு ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு பேரீச்சம்பழத்தின் சிறு துண்டைக் கொண்டாவது (தர்மம் செய்து) நரக நெருப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். அதுவும் இல்லையென்றால், ஒரு நல்ல வார்த்தையையாவது கூறுங்கள்."

693

وعن أبي هريرة أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: والكلمة الطيبة صدقة ((متفق عليه))
وهو بعض حديث تقدم بطوله.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நல்ல வார்த்தை (கூறுவது) தர்மமாகும்."

694

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا تحقرن من المعروف شيئاً، ولو أن تلقى أخاك بوجه طلق ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு நற்செயலையும் இழிவாகக் கருதாதீர்கள்; அது உங்களின் சகோதரரை மலர்ந்த முகத்துடன் சந்திப்பதாக இருந்தாலும் சரியே."

-باب استحباب بيان الكلام وإيضاحه للمخاطب وتكريره ليفهم إذا لم يفهم إلا بذلك

தெளிவான பேச்சுக்கான முக்கியத்துவம்: கேட்பவருக்குப் புரியும் வரை விளக்கிக் கூறுதல் மற்றும் தேவைப்பட்டால் மீண்டும் கூறுதல்.

695

عن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا تكلم بكلمة أعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه، وإذا أتى على قوم فسلم عليهم سلم عليهم ثلاثاً. ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வார்த்தையைப் பேசினால், தம்மிடமிருந்து அது புரிந்து கொள்ளப்படும் வரை அதை மூன்று முறை திரும்பக் கூறுவார்கள். மேலும், அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தினரிடம் வந்து அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினால், அவர்களுக்கு மூன்று முறை ஸலாம் கூறுவார்கள் (அதாவது, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்ற வாழ்த்தை அனைவருக்கும் கேட்கும் வண்ணம் அல்லது உறுதிப்படுத்தும் விதமாக மூன்று முறை கூறுவார்கள்).
அல்-புகாரி.

696

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم كلاماً فصلاً يفهمه كل من يسمعه. ((رواه أبو داود)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பேச்சு, தெளிவாகவும், பிரித்தறியக்கூடியதாகவும் (வார்த்தைகள் ஒன்றோடொன்று கலக்காமல், பொருள் தெளிவாகப் புரியும் வகையில்) இருந்தது. அதைக் கேட்ட அனைவரும் விளங்கிக்கொள்ளும் அளவுக்கு (எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக) இருந்தது.

- باب إصغاء الجليس لحديث جليسه الذى ليس بحرام واستنصات العالم والواعظ حاضري مجلسه

கவனமாகக் கேட்டல்

697

عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم في حجة الوداع: "استنصت الناس" ثم قال: لا ترجعوا بعدي كفاراً يضرب بعضكم رقاب بعض"

((متفق عليه)).

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஹஜ்ஜத்துல் விதாவின்போது, மக்களை அமைதியாகக் கேட்கச் செய்யுமாறு (அல்லது அமைதிப்படுத்துமாறு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள், “எனக்குப் பிறகு ஒருவருக்கொருவர் கழுத்துக்களை வெட்டிக்கொண்டு, (இறைமறுப்பாளர்கள் செய்யும் செயல்களைச் செய்து) நிராகரிப்பாளர்களாக (அல்லது இறைமறுப்பாளர்களாக) மாறிவிடாதீர்கள்.”

- باب الوعظ والأقتصاد فيه

பிரசங்கத்தில் சுருக்கம்

698

عن أبي وائل شقيق بن سلمة قال: كان ابن مسعود رضي الله عنه يذكرنا في كل خميس، فقال له رجل: يا أبا عبد الرحمن، لوددت أنك ذكرتنا كل يوم، فقال: أما إنه يمنعني من ذلك أني أكره أن أملكم وإني أتخولكم بالموعظة، كما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتخولنا بها مخافة السآمة علينا. ((متفق عليه)).

ஷகீக் பின் ஸலமா அவர்கள் கூறியதாவது:
இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையும் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்து வந்தார்கள். அப்போது ஒருவர் அவரிடம், "ஓ அபூ அப்திர்-ரஹ்மான் அவர்களே! நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படுத்தி விடுவேனோ என்று நான் வெறுப்பதே என்னை (அவ்வாறு செய்வதிலிருந்து) தடுக்கிறது. மேலும், எங்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என அஞ்சி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வாறு (சலிப்பு ஏற்படாதவாறு) இடைவெளி விட்டு எங்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்களோ, அவ்வாறே நானும் உங்களுக்கு (சலிப்பு ஏற்படாதவாறு) இடைவெளி விட்டு உபதேசம் செய்கிறேன்."

699

وعن أبي اليقظان عمار بن ياسر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن طول صلاة الرجل، وقصر خطبته، مئنة من فقهه، فأطيلوا الصلاة، وأقصروا الخطبة ((رواه مسلم)).

அம்மார் பின் யாசிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "ஒரு மனிதரின் தொழுகை நீளமாகவும், அவரது குத்பா (மார்க்க உரை) சுருக்கமாகவும் இருப்பது, அவரது மார்க்க நுட்ப அறிவின் (ஆழமான புரிதலின்) அடையாளமாகும். எனவே, (நீங்கள்) தொழுகையை நீட்டுங்கள்; குத்பாவைச் சுருக்குங்கள்."

700

وعن معاوية بن الحكم السلمي رضي الله عنه قال: "بينا أنا أصلي مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا عطس رجل من القوم فقلت: يرحمك الله، فرماني القوم بأبصارهم! فقلت: واثكل أمياه! ما شأنكم تنظرون إلي؟ فجعلوا يضربون بأيديهم على أفخاذهم! فلما رأيتهم يصمتونني لكني سكت. فلما صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فبأبي هو وأمي، ما رأيت معلما قبله ولا بعده أحسن تعليماً منه، فوالله ما كهرني ولا ضربني ولا شتمني، قال: "إن هذه الصلاة لا يصلح فيها شئ من كلام الناس، إنما هي التسبيح والتكبير، وقراءة القرآن" أو كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قلت: يا رسول الله، إني حديث عهد بجاهلية، وقد جاء الله بالإسلام، وإن منا رجالاً يأتون الكهان؟ قال: "فلا تأتهم، قلت: ومنا رجال يتطيرون؟ قال: ذاك شئ يجدونه في صدورهم، فلا يصدهم" ((رواه مسلم)).

முஆவியா பின் அல்-ஹகம் அஸ்-ஸுலமீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுது கொண்டிருந்தபோது, கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் தும்மினார். உடனே நான், 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உனக்கு அருள்புரிவானாக!) என்று கூறினேன். (இதைக் கேட்ட) மக்கள் என்னை முறைத்துப் பார்த்தனர்.

நான், 'அந்தோ! என் தாய் என்னை இழக்கட்டும்! (ஐயோ! என்னவாயிற்று உங்களுக்கு?) நீங்கள் ஏன் என்னை முறைத்துப் பார்க்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் தங்கள் கைகளால் தங்கள் தொடைகள் மீது தட்டத்

தொடங்கினர் (அமைதியாக இருக்கும்படி சைகை செய்தனர்). அவர்கள் என்னை அமைதியாக இருக்கும்படி செய்வதை நான் கண்டபோது, மௌனமானேன்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுது முடித்ததும் - என் தந்தையும் தாயும் அவருக்காக அர்ப்பணமாகட்டும் - அவருக்கு முன்னரோ, அவருக்குப் பின்னரோ அவரை விடச் சிறந்த ஓர் ஆசிரியரை நான் கண்டதேயில்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர் என்னை அதட்டவில்லை; என்னை அடிக்கவில்லை; என்னைத் திட்டவுமில்லை.

அவர் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக இந்தத் தொழுகையில் மனிதர்களின் பேச்சுக்கள் எதுவும் தகாது. இது தஸ்பீஹ், தக்பீர் மற்றும் குர்ஆன் ஓதுதல் ஆகியவற்றை மட்டுமே கொண்டதாகும்' - அல்லது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னது போன்று.

நான் கூறினேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அறியாமைக் காலத்தை (ஜாஹிலிய்யா) அடுத்துப் புதிதாக இஸ்லாத்திற்கு வந்தவன். அல்லாஹ் இஸ்லாத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளான். ஆயினும் எங்களில் சிலர் குறி சொல்வோரிடம் (காஹின்கள்) செல்கின்றனர்.'

அதற்கு அவர்கள், 'நீ அவர்களிடம் செல்லாதே!' என்று கூறினார்கள்.

நான், 'எங்களில் சிலர் சகுனம் பார்க்கின்றனர்' என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர்கள், 'அது அவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களில் உணரும் ஒன்றாகும். ஆகவே, அது அவர்களை (நற்செயல்களிலிருந்து) தடுத்துவிட வேண்டாம்' என்று கூறினார்கள்."

(முஸ்லிம்)

701

وعن العرباض بن سارية رضي الله عنه قال: وعظنا رسول الله موعظة وجلت منها القلوب، وذرفت منها العيون وذكر الحديث وقد سبق بكماله في باب الأمر بالمحافظة على السنة، وذكرنا أن الترمذي قال: ((إنه حديث حسن صحيح)).

இர்பாத் பின் ஸாரியா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஓர் உபதேசம் செய்தார்கள். அதனால் உள்ளங்கள் அஞ்சின; கண்கள் கண்ணீர் வடித்தன." (என்று தொடங்கும்) அந்த ஹதீஸ், "சுன்னாவைப் பேணுதல்" எனும் பாடத்தில் முழுமையாக முன்னரே சென்றுள்ளது. மேலும் இமாம் திர்மிதி அவர்கள், "இது ஹஸன் ஸஹீஹ்" என்று கூறியுள்ளதையும் நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

- باب الوقار والسكينة

கண்ணியமும் அமைதியும்

702

عن عائشة رضي الله عنها قالت: ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم مستجمعا قط ضاحكاً حتى ترى منه لهواته، إنما كان يتبسم. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உள்நாக்குத் தெரியும் அளவிற்கு (முழுமையாக) வாய்விட்டுச் சிரித்ததை நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் புன்னகை மட்டுமே செய்வார்கள்.

- باب الندب إلى إتيان الصلاة والعلم ونحوهما من العبادات بالسكينة والوقار

தொழுகை, கல்வி மற்றும் இது போன்ற வணக்க வழிபாடுகளை அமைதியுடனும், கண்ணியத்துடனும் நிறைவேற்ற ஊக்குவித்தல்.

703

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إذا أقيمت الصلاة، فلا تأتوها وأنتم تسعون، وأتوها وأنتم تمشون، وعليكم السكينة، فما أدركتم فصلوا، وما فاتكم فأتموا" ((متفق عليه)) زاد مسلم في رواية له: فإن أحدكم إذا كان يعمد إلى الصلاة فهو في صلاة.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "இகாமத் சொல்லப்பட்டால், (தொழுகைக்கு) ஓடி வராதீர்கள். நீங்கள் நடந்து வாருங்கள், மேலும் அமைதியைக் கடைப்பிடியுங்கள் (நிதானமாக இருங்கள்). (தொழுகையில்) உங்களுக்குக் கிடைத்ததை தொழுங்கள்; நீங்கள் தவறவிட்டதை முழுமைப்படுத்துங்கள்."

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள அறிவிப்பில் கூடுதலாக உள்ளது: "ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் தொழுகையை நாடிச் செல்லும்போது, அவர் தொழுகையிலேயே இருக்கிறார்."

704

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أنه دفع مع النبي صلى الله عليه وسلم يوم عرفة فسمع النبي صلى الله عليه وسلم وراءه زجراً شديداً وضرباً وصوتاً للإبل، فأشار بسوطه إليهم وقال: "أيها الناس عليكم بالسكينة فإن البر ليس بالإيضاع" ((رواه البخاري، وروى مسلم بعضه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அரஃபா நாளில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நான் (அரஃபாவிலிருந்து முஸ்தலிஃபாவிற்கு) புறப்பட்டேன். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்குப் பின்னால் (ஒட்டகங்களை) கடுமையாக அதட்டுவதையும், அடிப்பதையும், ஒட்டகங்களின் சப்தத்தையும் கேட்டார்கள். உடனே அவர்கள் தங்களுடைய சாட்டையால் மக்களைச் சுட்டிக்காட்டி, "மக்களே! அமைதியாகச் செல்லுங்கள். ஏனெனில், புண்ணியம் என்பது (வாகனங்களை) விரைந்து செலுத்துவதில் இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

-باب إكرام الضيف

விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்துதல்

705

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليصل رحمه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர், தம் விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும் (அவர்களுக்குத் தகுந்த உபசரிப்பு வழங்கட்டும்); அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர், தம் உறவைச் சேர்ந்து வாழட்டும் (உறவினர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணட்டும்); அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர், நல்லதையே பேசட்டும் (நன்மை பயக்கும் சொற்களைப் பேசட்டும்); அல்லது வாய்மூடி இருக்கட்டும்."

706

وعن أبي شريح خويلد بن عمرو الخزاعي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه جائزته" قالوا: وما جائزته يا رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "يومه وليلته. والضيافة ثلاثة أيام، فما كان وراء ذلك فهو صدقة عليه" ((متفق عليه)).

وفي ((رواية لمسلم)): "لا يحل لمسلم أن يقيم عند أخيه حتى يؤثمة" قالوا: يا رسول الله، وكيف يؤثمه؟ قال: "يقيم عنده ولا شيء له يقريه به".

அபூ ஷுரைஹ் குவைலித் இப்னு அம்ர் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: "யார் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொள்கிறாரோ, அவர் தம் விருந்தாளியை அவருக்குரிய 'ஜாயிஸா' (சிறப்பு உபசரிப்பு) அளித்துக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்."
தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவருக்குரிய அந்தச் சிறப்பு வெகுமதி என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "(அது) ஒரு பகலும் ஓர் இரவும் ஆகும். விருந்தோம்பல் என்பது மூன்று நாட்களாகும். அதற்கு மேல் இருப்பது (விருந்தோம்புபவருக்கு) தர்மமாகும் (விருந்தாளியின் உரிமையல்ல)." என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒரு முஸ்லிம் தம் சகோதரரைப் பாவத்தில் ஆழ்த்தும் வரை அவரிடம் தங்கியிருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல" என்று வந்துள்ளது.
தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் எப்படி அவரைப் பாவத்தில் ஆழ்த்த முடியும்?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "தம்மை உபசரிக்க அந்தச் சகோதரரிடம் எதுவுமே இல்லாத நிலையில் இவர் அவரிடம் (தொடர்ந்து) தங்கியிருப்பதாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

- باب استحباب التبشير والتهنئة بالخير

மகிழ்ச்சியான செய்திகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதன் சிறப்பு

707

عن أبي إبراهيم - ويقال أبو محمد، ويقال أبو معاوية - عبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم بشر خديجة، رضي الله عنها، ببيت في الجنة من قصب، لا صخب فيه ولا نصب. ((متفق عليه)) .

அப்துல்லாஹ் பின் அபூ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஜன்னத்தில், ஆரவாரமோ சிரமமோ இல்லாத, கஸப் எனும் (உள்ளீடற்ற முத்துக்களால் அல்லது விலைமதிப்பற்ற கற்களால் ஆன) ஒரு மாளிகையைப் பற்றி கதீஜா (ரழி) அவர்களுக்கு நற்செய்தி கூறினார்கள்.

708

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، أنه توضأ في بيته، ثم خرج فقال: لألزمن رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولأكونن معه يومي هذا، فجاء المسجد، فسأل عن النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم، فقالوا: وجه ههنا، قال: فخرجت على أثره أسأل عنه، حتى دخل بئر أريس، فجلست عند الباب حتى قضى رسول الله صلى الله عليه وسلم حاجته وتوضأ، فقمت إليه، فإذا هو قد جلس على بئر أريس وتوسط قفها، وكشف عن ساقيه ودلاهما في البئر، فسلمت عليه ثم انصرفت، فجلست عند الباب فقلت: لأكونن بواب رسول الله صلى الله عليه وسلم اليوم، فجاء أبو بكر رضي الله عنه فدفع الباب فقلت: من هذا؟ فقال: أبو بكر، فقلت على رسلك، ثم ذهبت فقلت: يا رسول الله هذا أبو بكر يستأذن، فقال: "ائذن له وبشره بالجنة" فأقلبت حتى قلت لأبي بكر: ادخل ورسول الله يبشرك بالجنة، فدخل أبو بكر حتى جلس عن يمين النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم معه في القف، ودلى رجليه في البئر كما صنع رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكشف عن ساقيه، ثم رجعت وجلست، وقد تركت أخي يتوضأ ويلحقني، فقلت: إن يرد الله بفلان -يرد أخاه- خيراً يأت به، فإذا إنسان يحرك الباب، فقلت: من هذا؟ فقال: عمر بن الخطاب: فقلت: على رسلك، ثم جئت إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فسلمت عليه وقلت: هذا عمر يستأذن؟ فقال: ''ائذن له وبشره بالجنة" فجئت عمر، فقلت: أذن

ويبشرك رسول الله صلى الله عليه وسلم بالجنة. فدخل فجلس مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في القف عن يساره، ودلى رجليه في البئر. ثم رجعت فجلست فقلت: إن يرد الله بفلان خيراً -يعني أخاه- يأت به، فجاء إنسان فحرك الباب. فقلت: من هذا؟ فقال: عثمان بن عفان فقلت: على رسلك، وجئت النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم ، فأخبرته فقال: "ائذن له وبشره بالجنة مع بلوى تصيبه" فجئت فقلت له: ادخل ويبشرك رسول الله صلى الله عليه وسلم بالجنة مع بلوى تصيبك، فدخل فوجد القف قد ملئ، فجلس وجاههم من الشق الآخر. قال سعيد بن المسيب: فأولتها قبورهم. ((متفق عليه))

.

وزاد في رواية: "وأمرني رسول الله صلى الله عليه وسلم بحفظ الباب. وفيها أن عثمان حين بشره حمد الله تعالى، ثم قال: الله المستعان.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

(ஒரு நாள்) நான் என் வீட்டில் உளூ செய்துவிட்டு, "(இன்று) நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பிரியாமல், இந்த நாள் முழுவதும் அவர்களுடனேயே இருப்பேன்" என்று (எனக்குள்) கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டேன். நான் பள்ளிவாசலுக்கு வந்து நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு (அங்கிருந்தவர்கள்), "அவர்கள் இந்தப் பக்கமாகச் சென்றார்கள்" என்று கூறினர். நான் அவர்களைப் பற்றி விசாரித்துக்கொண்டே அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றேன். இறுதியாக அவர்கள் 'அரீஸ் கிணற்றுத் தோட்டம்' (Bi'r Arees - மதீனாவிற்கு அருகிலுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட கிணறு அமைந்துள்ள இடம்) எனும் இடத்திற்குள் நுழைந்தார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது இயற்கைத் தேவையை முடித்து உளூச் செய்யும் வரை நான் வாசலிலேயே அமர்ந்திருந்தேன். பிறகு நான் அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் 'அரீஸ்' கிணற்றின் (சுவரின்) விளிம்பின் நடுவில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கெண்டைக்கால்கள் தெரியுமாறு ஆடையை விலக்கி, கிணற்றுக்குள் தங்கள் கால்களைத் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறிவிட்டுத் திரும்பி, வாசலுக்கு அருகே உட்கார்ந்தேன். "(இன்று) நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வாயிற்காப்போனாக இருப்பேன்" என்று (எனக்குள்) கூறிக்கொண்டேன்.

அப்போது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் வந்து கதவைத் தட்டினார்கள். "யார் அது?" என்று கேட்டேன். "அபூபக்ர்" என்றார்கள். "சற்றுப் பொறுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு நான் சென்று, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதோ அபூபக்ர் அனுமதி

கேட்கிறார்" என்றேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவருக்கு அனுமதி அளியுங்கள்; மேலும், அவருக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுங்கள்" என்றார்கள். நான் வந்து அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களிடம், "நுழையுங்கள்! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுகிறார்கள்" என்றேன். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நுழைந்து, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வலப்புறத்தில் அவர்களுடன் அந்தத் திண்ணையில் அமர்ந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்தது போலவே தங்கள் கால்களைக் கிணற்றில் தொங்கவிட்டு, கெண்டைக்கால்களிலிருந்து ஆடையை விலக்கிக் கொண்டார்கள்.

நான் திரும்பி வந்து (வாசலில்) அமர்ந்தேன். என் சகோதரர் உளூச் செய்துவிட்டு என்னுடன் வந்து சேருவதற்காக அவரை (வீட்டில்) விட்டு வந்திருந்தேன். எனவே, "அல்லாஹ் ஃபுலானுக்கு (என் சகோதரருக்கு) நன்மை நாடினால், அவரை (இங்கே) கொண்டு வருவான்" என்று (எனக்குள்) கூறிக்கொண்டேன். அப்போது ஒரு மனிதர் கதவை அசைத்தார். "யார் அது?" என்று கேட்டேன். "உமர் இப்னுல் கத்தாப்" என்றார். "சற்றுப் பொறுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று ஸலாம் உரைத்து, "இதோ உமர் அனுமதி கேட்கிறார்" என்றேன். அவர்கள், "அவருக்கு அனுமதி அளியுங்கள்; மேலும், அவருக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுங்கள்" என்றார்கள். நான் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, "அனுமதி அளிக்கப்பட்டது; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுகிறார்கள்" என்றேன். அவர் நுழைந்து, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இடப்புறத்தில் அந்தத் திண்ணையில் அமர்ந்து, தங்கள் கால்களைக் கிணற்றில் தொங்கவிட்டார்கள்.

நான் திரும்பி வந்து (வாசலில்) அமர்ந்து, "அல்லாஹ் ஃபுலானுக்கு (என் சகோதரருக்கு) நன்மை நாடினால், அவரை (இங்கே) கொண்டு வருவான்" என்று (எனக்குள்) கூறிக்கொண்டேன். அப்போது ஒரு மனிதர் வந்து கதவை அசைத்தார். "யார் அது?" என்று கேட்டேன். "உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான்" என்றார். "சற்றுப் பொறுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு, நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்கள், "அவருக்கு அனுமதி அளியுங்கள்; மேலும், அவருக்கு ஏற்படவுள்ள ஒரு சோதனையுடன் சேர்த்து அவருக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுங்கள்" என்றார்கள். நான் வந்து அவரிடம், "நுழையுங்கள்! உங்களுக்கு ஏற்படவுள்ள ஒரு சோதனையுடன் சேர்த்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறுகிறார்கள்" என்றேன். அவர் நுழைந்தபோது அந்தத் திண்ணை நிரம்பிவிட்டிருப்பதைக் கண்டார். எனவே, அவர்களுக்கு எதிரே மறுபக்கத்தில் அவர் அமர்ந்தார்.

சயீத் இப்னுல் முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "அவர்கள் அமர்ந்திருந்த (அந்த இட அமைப்பை) அவர்களின் கப்றுகளுக்கு (அடக்கஸ்தலங்களுக்கு) நான் ஒப்பிட்டேன்."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னைக்

கதவைப் பாதுகாக்கும்படி பணித்தார்கள்" என்று அதிகப்படியாக வந்துள்ளது. மேலும் அந்த அறிவிப்பில், உஸ்மான் (ரழி) அவர்களுக்கு நற்செய்தி கூறப்பட்டபோது, அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார்கள்; பிறகு **"அல்லாஹுல் முஸ்தஆன்"** (அல்லாஹ்வே உதவி தேடப்படுபவன்) என்று கூறினார்கள் என்றும் உள்ளது.

709

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كنا قعوداً حول رسول الله صلى الله عليه وسلم ، ومعنا أبو بكر وعمر رضي الله عنهما في نفر ، فقام رسول الله صلى الله عليه وسلم من بين أظهرنا فأبطأ علينا ، وخشينا أن يقتطع دوننا وفزعنا فقمنا ، فكنت أول من فزع ، فخرجت أبتغي رسول الله صلى الله عليه وسلم ، حتى أتيت حائطاً للأنصار لبني النجار ، فدرت به هل أجد له باب ، فلم أجد ، فإذا ربيع يدخل في جوف حائط من بئر خارجه – والربيع: الجدول الصغير – فاحتفزت ، فدخلت على رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: ‘‘أبو هريرة؟’’ فقلت: نعم يا رسول الله ، قال: ‘‘ما شأنك’’ قلت: كنت بين أظهرنا فقمت فأبطأت علينا ، فخشينا أن تقتطع دوننا ، ففزعنا ، فكنت أول من فزع ، فأتيت هذا الحائط فاحتفرت كما يحتفز الثعلب ، وهؤلاء الناس ورائي . فقال: "يا أبا هريرة" وأعطاني نعليه فقال: "اذهب بنعلي هاتين ، فمن لقيت من وراء هذا الحائط يشهد أن لا إله إلا الله مستيقناً بها قلبه ، فبشره بالجنة" وذكر الحديث بطوله ، ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்தோம். எங்களுடன் அபூ பக்ர் (ரழி) மற்றும் உமர் (ரழி) அவர்களும் (சில) நபர்களுடன் இருந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடமிருந்து எழுந்து சென்றார்கள். (திரும்பி வருவதற்கு) எங்களுக்குத் தாமதமானார்கள். எங்களுக்குத் தெரியாமல் (அவர்களுக்கு) ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்துவிடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சினோம், மேலும் நாங்கள் பீதியடைந்தோம், எனவே நாங்கள் எழுந்தோம். நான் தான் முதலில் பீதியடைந்தவன். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தேடிப் புறப்பட்டேன், அன்சாரிகளில் பனூ நஜ்ஜார் கோத்திரத்தாருக்குச் சொந்தமான ஒரு தோட்டத்திற்கு வந்தேன். நான் அதற்கு ஒரு வாசல் இருக்கிறதா என்று அதைச் சுற்றிச் சென்றேன், ஆனால் நான் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அப்போது, வெளியே இருந்த ஒரு கிணற்றிலிருந்து (தோட்டத்தின்) சுவரின் உட்பகுதிக்குள் நுழையும் ஒரு சிறிய நீரோடையைக் கண்டேன். (ரபீஃ என்பது சிறிய நீரோடை). நான் (என் உடலைச்) சுருக்கிக்கொண்டு,

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நுழைந்தேன். அவர்கள், "அபூ ஹுரைராவா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினேன். அவர்கள், "உமக்கு என்ன (விஷயம்)?" என்று கேட்டார்கள். நான் கூறினேன்: "நீங்கள் எங்களுடன் இருந்தீர்கள், பின்னர் எழுந்து சென்றீர்கள், எங்களுக்குத் தாமதமானீர்கள். எங்களுக்குத் தெரியாமல் (உங்களுக்கு) ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்துவிடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சினோம், எனவே நாங்கள் பீதியடைந்தோம். நான் தான் முதலில் பீதியடைந்தவன். நான் இந்தச் சுவரை அடைந்தேன், ஒரு நரி (தன் வளைக்குள் நுழைவது) போல (என் உடலைச்) சுருக்கிக்கொண்டு நுழைந்தேன். இந்த மக்கள் எனக்குப் பின்னால் இருக்கிறார்கள்." அவர்கள், "ஓ அபூ ஹுரைரா!" என்று கூறி, தன்னுடைய காலணிகளை எனக்குக் கொடுத்தார்கள். பின்னர் கூறினார்கள்: "என்னுடைய இந்தக் காலணிகளுடன் செல்லுங்கள். இந்தச் சுவருக்குப் பின்னால் நீங்கள் யாரைச் சந்தித்தாலும், அவர் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை) என்று சாட்சி கூறி, அதைத் தன் இதயம் உறுதியாக நம்பியவராக இருந்தால், அவருக்குச் சுவனத்தின் நற்செய்தியைக் கூறுங்கள்." (அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள்) ஹதீஸை முழுமையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்).

710

وعن ابن شماسة قال: حضرنا عمرو بن العاص رضي الله عنه، وهو في سياقة الموت فبكى طويلاً، وحول وجهه إلى الجدار، فجعل ابنه يقول: يا أبتاه، أما بشرك رسول الله صلى الله عليه وسلم بكذا؟ أما بشرك رسول الله صلى الله عليه وسلم بكذا؟ فأقبل بوجهه فقال: إن أفضل ما نعد شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، إني قد كنت على أطباق ثلاث: لقد رأيتني وما أحد أشد أبغضاً لرسول الله صلى الله عليه وسلم مني، ولا أحب إلي من أن أكون قد استمكنت منه فقتلته، فلو مت على تلك الحال لكنت من أهل النار، فلما جعل الله الإسلام في قلبي أتيت النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم فقلت: أبسط يمينك فلأبايعك، فبسط يمينه فقبضت يدي، فقال: "مالك يا عمرو؟" قلت: أردت أن أشترط قال: "تشترط ماذا؟" قلت: أن يغفر لي، قال: "أما علمت أن الإسلام يهدم ما كان قبله، وأن الهجرة تهدم ما كان قبلها، وأن الحج يهدم ما كان قبله" وما كان أحد أحب إلي من رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولا أجل في عيني منه، وما كنت أطيق أن املأ عيني منه إجلالاً له؛ ولو سئلت أن أصفه ما أطقت؛ لأني لم أكن أملأ عيني منه، ولو مت على تلك الحال لرجوت

أن أكون من أهل الجنة، ثم ولينا أشياء ما أدري ما حالي فيها؟ فإذا أنا مت فلا تصحبني نائحة ولا نار، فإذا دفنتموني، فشنوا على التراب شناً، ثم أقيموا حول قبري قدر ما تنحر جزور، ويقسم لحمها، حتى أستأنس بكم، وأنظر ما أراجع به رسل ربي ((رواه مسلم)).

இப்னு ஷுமாஸா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நாங்கள் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்களிடம், அவர்கள் மரணத் தருவாயில் இருந்தபோது சென்றோம். அவர்கள் நீண்ட நேரம் அழுதுவிட்டு, தன் முகத்தைச் சுவரின் பக்கம் திருப்பிக்கொண்டார்கள். அப்போது அவருடைய மகன், "என் அருமைத் தந்தையே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்கு இன்னின்ன நற்செய்திகளைக் கூறவில்லையா? அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்கு இன்னின்ன நற்செய்திகளைக் கூறவில்லையா?" என்று கேட்கலானார்.

அம்ர் (ரலி) அவர்கள் (எங்களை நோக்கி) தன் முகத்தைத் திருப்பி, "நிச்சயமாக நாங்கள் (மறுமைக்காகச்) சேமித்து வைத்துள்ளவற்றில் மிகச் சிறந்தது, **'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், அன்ன முஹம்மதன் ரசூலுல்லாஹ்'** (வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; நிச்சயமாக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதராவார்கள்) எனும் சாட்சியமாகும். நிச்சயமாக நான் மூன்று நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளேன்.

(முதல் நிலை): அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட நான் அதிகம் வெறுக்கக்கூடியவர் வேறு யாரும் இல்லாத நிலையிலும், எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அவர்களைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்பதே எனக்கு மிக விருப்பமானதாகவும் இருந்த நிலையில் என்னை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த நிலையில் நான் இறந்திருந்தால், நிச்சயமாக நரகவாசிகளில் ஒருவனாக ஆகியிருப்பேன்.

(இரண்டாம் நிலை): அல்லாஹ் என் இதயத்தில் இஸ்லாத்தை (ஏற்கும் விருப்பத்தை) ஏற்படுத்தியபோது, நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, 'உங்கள் வலது கையை நீட்டுங்கள்; நான் உங்களிடம் பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்கிறேன்' என்று கூறினேன். அவர்கள் தன் வலது கையை நீட்டினார்கள். ஆனால் நான் என் கையை இழுத்துக் கொண்டேன். அவர்கள், 'அம்ர்! என்ன விஷயம்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'நான் நிபந்தனை விதிக்க விரும்புகிறேன்' என்றேன். அவர்கள், 'என்ன நிபந்தனை விதிக்கப் போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'எனக்கு (என் முன் பாவங்கள்) மன்னிக்கப்பட வேண்டும்' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், **'அம்ர்! இஸ்லாம் தனக்கு முன்னால் உள்ள (பாவங்கள்) அனைத்தையும் அழித்துவிடும் என்பதையும், ஹிஜ்ரத் தனக்கு முன்னால் உள்ள அனைத்தையும் அழித்துவிடும் என்பதையும், ஹஜ் தனக்கு முன்னால் உள்ள அனைத்தையும் அழித்துவிடும் என்பதையும் நீர் அறியவில்லையா?'** என்று கூறினார்கள். (அதற்குப் பிறகு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட எனக்குப் பிரியமானவர் வேறு யாரும் இருக்கவில்லை; என் பார்வையில் அவர்களை விடக் கண்ணியமிக்கவர் வேறு யாரும் இருக்கவில்லை.

அவர்கள் மீது எனக்கிருந்த கண்ணியத்தின் காரணமாக, என் கண்கள் நிரம்ப அவர்களைப் பார்க்கும் ஆற்றல் எனக்கு இருக்கவில்லை. அவர்களை வர்ணிக்குமாறு என்னிடம் கேட்கப்பட்டால் என்னால் வர்ணிக்க இயலாது; ஏனெனில், நான் அவர்களை என் கண்கள் நிரம்பப் பார்த்ததில்லை. அந்த நிலையில் நான் இறந்திருந்தால், நான் சுவனவாசிகளில் ஒருவனாக ஆகியிருப்பேன் என்று ஆதரவு வைத்திருப்பேன்.

(மூன்றாம் நிலை): பிறகு நாங்கள் பல (ஆட்சிப்) பொறுப்புகளை ஏற்றோம். அதில் என் நிலை என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆகவே, நான் இறந்துவிட்டால், ஒப்பாரி வைப்பவர்களோ, நெருப்போ என்னுடன் வரக்கூடாது. நீங்கள் என்னை அடக்கம் செய்யும்போது, என் மீது மண்ணைச் சிறுகச் சிறுகப் போடுங்கள். பின்னர், ஒரு ஒட்டகத்தை அறுத்து அதன் இறைச்சியைப் பங்கிடும் நேரம் வரை என் கபரைச் (கல்லறையைச்) சுற்றி நில்லுங்கள். அதன் மூலம் நான் உங்கள் நெருக்கத்தைப் பெற்று ஆறுதல் அடைவேன்; மேலும் என் இறைவனின் தூதர்களுக்கு (கல்லறையில் கேள்வி கேட்க வரும் வானவர்களுக்கு) நான் என்ன பதில் சொல்வது என்பதையும் சிந்தித்துக் கொள்வேன்.''

(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب وداع الصاحب ووصيته عند فراقه لسفر وغيره والدعاء له وطلب الدعاء منه

பயணத்திற்காகவோ அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ பிரியும்போது தோழருக்கு விடை கொடுத்தல், உபதேசம் செய்தல், அவருக்காக பிரார்த்தனை செய்தல் மற்றும் அவரிடம் பிரார்த்தனை செய்யக் கோருதல்.

711

فمنها حديث زيد بن أرقم رضي الله عنه - الذي سبق في باب إكرام أهل بيت رسول الله صلى الله عليه وسلم - قال: قام رسول الله صلى الله عليه وسلم فينا خطيباً، فحمد الله، وأثنى عليه، ووعظ وذكر، ثم قال: "أما بعد" ألا أيها الناس إنما أنا بشر يوشك أن يأتي رسول الله ربي فأجيب، وأنا تارك فيكم ثقلين: أولهما: كتاب الله، فيه الهدى والنور، فخذوا بكتاب الله، واستمسكوا به" فحث على كتاب الله، ورغب فيه، ثم قال: "وأهل بيتي، أذكركم الله في أهل بيتي ((رواه مسلم)) وقد سبق بطوله.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மரியாதை செய்தல்' என்ற அத்தியாயத்தில் முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்களில், ஜைத் இப்னு அர்கம் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பு இது. அவர்கள்

கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குத்பா (பிரசங்கம்) செய்வதற்காக எங்களுக்கு மத்தியில் நின்றார்கள். அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் பெருமைப்படுத்தி, எங்களுக்கு உபதேசம் செய்து, நினைவூட்டிவிட்டு, கூறினார்கள்: 'அம்மா பஃது (இறைவாழ்த்துக்குப் பின்)! மக்களே, நிச்சயமாக நானும் ஒரு மனிதன்தான். என் இறைவனின் தூதர் (மரணத்தின் வானவர்) விரைவில் என்னிடம் வருவார், நானும் (அவரது அழைப்பை ஏற்று) பதிலளிப்பேன். நான் உங்களுக்கு மத்தியில் இரண்டு கனமான விஷயங்களை விட்டுச் செல்கிறேன்: அவற்றில் முதலாவது அல்லாஹ்வின் வேதம். அதில் நேர்வழியும் ஒளியும் இருக்கிறது, எனவே அல்லாஹ்வின் வேதத்தை உறுதியாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள், அதனைக் கடைப்பிடியுங்கள்.' (அல்லாஹ்வின் வேதத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு) அவர்கள் எங்களைத் தூண்டி, அதை ஊக்குவித்தார்கள், பின்னர் கூறினார்கள், 'மேலும் என் குடும்பத்தாரின் விஷயத்தில் (அவர்களுக்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் குறித்து) அல்லாஹ்வை நான் உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்.'
(முஸ்லிம்) மேலும் இது முழுமையாக முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

712

وعن أبي سليمان مالك بن الحويرث رضي الله عنه قال: أتينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن شببه متقاربون، فأقمنا عنده عشرين ليلة، وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم رحيماً رفيقاً، فظن أنّا قد اشتقنا أهلنا، فسألنا عمن تركنا من أهلنا، فأخبرناه، فقال: "ارجعوا إلى أهليكم، فأقيموا فيهم، وعلموهم ومروهم، وصلوا صلاة كذا في حين كذا، وصلوا كذا في حين كذا، فإذا حضرت الصلاة فليؤذن لكم أحدكم، وليؤمكم أكبركم" ((متفق عليه)).

((زاد البخاري في رواية له: وصلوا كما رأيتموني أصلي))

அபூ சுலைமான் மாலிக் பின் அல்-ஹுவைரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் ஏறக்குறைய சம வயதுடைய இளைஞர்களாக இருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தோம். நாங்கள் அவர்களிடம் இருபது இரவுகள் தங்கினோம். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் இரக்ககுணமும் மென்மையும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். நாங்கள் எங்கள் குடும்பத்தினரை நினைத்து ஏங்குகிறோம் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். எனவே, நாங்கள் (ஊரில்) விட்டு வந்தவர்களைப் பற்றி எங்களிடம் கேட்டார்கள், நாங்களும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தோம்.

பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்கள் குடும்பத்தினரிடம் திரும்பிச்

செல்லுங்கள், அவர்களுடன் தங்குங்கள், அவர்களுக்கு (மார்க்கத்தைக்) கற்றுக் கொடுங்கள், அவர்களை (நன்மையைச் செய்யும்படி) ஏவுங்கள். இன்ன தொழுகையை இன்ன நேரத்திலும், இன்ன தொழுகையை இன்ன நேரத்திலும் தொழுங்கள். தொழுகை நேரம் வந்துவிட்டால், உங்களில் ஒருவர் உங்களுக்காக பாங்கு சொல்லட்டும்; உங்களில் வயதில் பெரியவர் உங்களுக்குத் தொழுகையை வழிநடத்தட்டும்." (முத்தஃஃபகுன் அலைஹி - புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.)

புகாரி அவர்கள் தனது ஒரு அறிவிப்பில், "நான் தொழுவதை நீங்கள் பார்த்தது போலவே நீங்களும் தொழுங்கள்" என்று கூடுதலாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

713

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: استأذنت النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم في العمرة، فأذن، وقال: لا تنسانا يا أخي من دعائك فقال كلمة ما يسرني أن لي بها الدنيا.

وفي رواية قال: "أشركنا يا أخي في دعائك" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் உம்ரா செய்ய நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டேன். அவர்கள் எனக்கு அனுமதியளித்து, "என் சகோதரரே! (என்று அன்புடன் அழைத்து) உங்கள் பிரார்த்தனையில் எங்களை மறந்துவிடாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய (அந்த) வார்த்தைக்குப் பகரமாக, இந்த உலகமே எனக்குக் கிடைப்பதை நான் விரும்பமாட்டேன். (அந்த வார்த்தையின் மதிப்பு உலக செல்வங்களை விட மேலானது என்பதை இது உணர்த்துகிறது).

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அவர்கள், "என் சகோதரரே! (என்று அன்புடன் அழைத்து) உங்கள் பிரார்த்தனையில் எங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்கள்: அபூ தாவூத், திர்மிதி - இமாம் திர்மிதி இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் எனக் கூறியுள்ளார்).

714

وعن سالم بن عبد الله بن عمر أن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما كان يقول للرجل إذا أراد سفراً: ادن مني حتى أودعك كما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يودعنا، فيقول: أستودع الله دينك، وأمانتك، وخواتيم عملك. ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن صحيح)).

சாலிம் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஒருவர் பயணமாகப் புறப்படும்போது அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் விடைபெற்றது போல் நான் உங்களிடம் விடைபெறுவதற்காக அருகில் வாருங்கள்" என்று கூறுவார்கள். பிறகு, "அஸ்தவ்திஉல்லாஹ தீனக்க, வ அமானதக்க, வ கவாத்தீம அமலிக்க" (நான் உங்கள் மார்க்கத்தையும் (உங்கள் ஈமானையும், அதன் பாதுகாப்பையும்), உங்கள் அமானிதத்தையும் (உங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பொறுப்புகள், குடும்பம், செல்வம் மற்றும் உங்களது சுயத்தையும்), உங்கள் செயல்களின் இறுதி முடிவுகளையும் (உங்கள் வாழ்வின் முடிவையும், அதன் நன்மைகளையும்) அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைக்கிறேன்) என்று கூறுவார்கள்.

715

وعن عبد الله بن يزيد الخطمي الصحبي رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أراد أن يودع الجيش قال: أستودع الله دينكم، وأماناتكم، وخواتيم أعمالكم. حديث صحيح، ((رواه أبو داود وغيره بإسناد صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் யஸீத் அல்-கத்மீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் படையினருக்குப் பிரியாவிடை கொடுக்க நாடினால், இவ்வாறு கூறுவார்கள்: "அஸ்தவ்திஉல்லாஹ தீனகும், வ அமானாத்திகும், வ கவாதீம அஃமாலிகும் (உங்கள் மார்க்கத்தையும், உங்கள் அமானிதங்களையும் (உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொறுப்புகள், குடும்பத்தினர், உடைமைகள் போன்றவற்றை), உங்கள் செயல்களின் முடிவுகளையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைக்கிறேன்)."

716

وعن أنس رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله، إني أريدُ سفراً، فزودني، فقال: زودك الله التقوى" قال: زدني، فقال:

"وغفر ذنبك"، قال: زدني، قال: "ويسر لك الخير حيثما كنت" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஒரு பயணம் செல்ல நாடுகிறேன்; ஆகவே, எனக்கு (பயணத்திற்கான) வழிச்செலவை (அல்லது பிரார்த்தனையை) அளியுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"ஸவ்வதகல்லாஹுத் தக்வா"** (அல்லாஹ் உமக்கு இறையச்சத்தை (வழிச்செலவாக) வழங்குவானாக!) என்று கூறினார்கள்.
அம்மனிதர், "எனக்கு இன்னும் அதிகப்படுத்துங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"வ கஃபர தன்பக்க"** (மேலும், அவன் உமது பாவத்தை மன்னிப்பானாக!) என்று கூறினார்கள்.
அம்மனிதர், "எனக்கு இன்னும் அதிகப்படுத்துங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"வ யஸ்ஸர லகல் கைர ஹைஸுமா குன்த"** (நீர் எங்கிருந்தாலும் உமக்கு நன்மையை அவன் எளிதாக்குவானாக!) என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: திர்மிதீ)

-باب الإستخارة والمشاورة

இஸ்திகாரா (அல்லாஹ்விடம் நல்வழி தேடுதல்) மற்றும் ஆலோசனை

717

-وعن جابر رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الإستخارة في الأمور كلها كالسورة من القرآن، يقول: إذا همّ أحدكم بالأمر، فليركع ركعتين من غير الفريضة، ثم ليقل، اللهم إني أستخيرك بعلمك، وأستقدرك بقدرتك، وأسألك من فضلك العظيم؛ فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم، وأنت علام الغيوب. اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري" أو قال: "عاجل أمري وآجله، فاقدره لي ويسره لي، ثم بارك لي فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري" أو قال: "عاجل أمري وآجله، فاصرفه عني، واصرفني عنه، واقدر لي الخير حيث كان، ثم ارضني به" قال: ويسمي حاجته. ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனின் ஒரு சூராவை எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதைப் போலவே, எல்லா விஷயங்களிலும் இஸ்திகாராவையும் (அல்லாஹ்விடம் வழிகாட்டுதல் தேடுவதையும்) எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூறுவார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நினைத்தால், அவர் ஃபர்ளான தொழுகைகள் அல்லாத, உபரியான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழட்டும், பின்னர் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யட்டும்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்தகீருக பி இல்மிக, வ அஸ்தக்திருக பி குத்ரதிக, வ அஸ்அலுக மின் ஃபத்லிகல்-அழீம். ஃபஇன்னக தக்திரு வ லா அக்திரு, வ தஃலமு வ லா அஃலமு, வ அன்த அல்லாமுல்-குயூப். அல்லாஹும்ம இன் குன்த தஃலமு அன்ன ஹாதல்-அம்ர கைருன் லீ ஃபீ தீனீ வ மஆஷீ வ ஆகிபத்தி அம்ரீ, (அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்) ஆஜிலி அம்ரீ வ ஆஜிலிஹி, ஃபக்துர்ஹு லீ வ யஸ்ஸிர்ஹு லீ, ஸும்ம பாரிக் லீ ஃபீஹி. வ இன் குன்த தஃலமு அன்ன ஹாதல்-அம்ர ஷர்ருன் லீ ஃபீ தீனீ வ மஆஷீ வ ஆகிபத்தி அம்ரீ, (அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்) வ ஆஜிலி அம்ரீ வ ஆஜிலிஹி, ஃபஸ்ரிஃப்ஹு அன்னீ, வஸ்ரிஃப்னீ அன்ஹு, வக்துர் லியல்-கைர ஹைஸு கான, ஸும்ம அர்தினீ பிஹி." (யா அல்லாஹ், உன்னுடைய அறிவின் மூலம் நான் உன்னிடம் நன்மையைத் தேடுகிறேன். மேலும் உன்னுடைய ஆற்றலின் மூலம் நான் உன்னிடம் ஆற்றலைத் தேடுகிறேன். உன்னுடைய மகத்தான அருளிலிருந்து உன்னிடம் கேட்கிறேன். நிச்சயமாக நீ ஆற்றல் பெற்றவன், நான் ஆற்றலற்றவன். நீ அறிந்தவன், நான் அறியாதவன். நீயே மறைவானவற்றை எல்லாம் அறிந்தவன். யா அல்லாஹ், இந்தக் காரியம் என்னுடைய மார்க்கத்திலும், என்னுடைய வாழ்வாதாரத்திலும், என்னுடைய காரியத்தின் முடிவிலும் (அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்) என்னுடைய காரியத்தின் உடனடி மற்றும் தாமதமான நலனிலும் எனக்கு நன்மை பயக்கும் என்று நீ அறிந்தால், அதை எனக்கு விதித்துவிடு. அதை எனக்கு எளிதாக்கித் தா. பின்னர் அதில் எனக்கு பரக்கத் (அருள்வளம்) செய். ஆனால் இந்தக் காரியம் என்னுடைய மார்க்கத்திற்கும், என்னுடைய வாழ்வாதாரத்திற்கும், என்னுடைய காரியத்தின் முடிவிற்கும் (அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்) என்னுடைய காரியத்தின் உடனடி மற்றும் தாமதமான நலனிலும் தீங்கானது என்று நீ அறிந்தால், அதை என்னை விட்டும் திருப்பிவிடு. அதிலிருந்து என்னையும் திருப்பிவிடு. நன்மை எங்கிருந்தாலும் அதை எனக்கு விதித்துவிடு. பின்னர் அதில் என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக). மேலும் பிரார்த்தனை செய்பவர் தனது தேவையைக் குறிப்பிட வேண்டும்."

அல்-புகாரி

-باب استحباب الذهاب إلى العيد وعيادة المريض والحج والغزو الجنازة ونحوها من طريق والرجوع من طريق آخر لتكثير مواضع العبادة

ஈத் தொழுகைக்குச் செல்லும்போதும் திரும்பும்போதும் வெவ்வேறு பாதைகளைப் பின்பற்றுவதன் சிறப்பும் பல்வேறு பிற சந்தர்ப்பங்களும்

718

عن جابر رضي الله عنه: كان النبي صلى الله عليه وسلم اللہ علیه وسلم إذا كان يوم عيد خالف الطريق. ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் பெருநாள் தினத்தில் (தொழுகைக்குச் செல்லும்போதும், திரும்பும்போதும்) பாதையை மாற்றிக்கொள்வார்கள்.”

719

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يخرج من طريق الشجرة، ويدخل من طريق المعرس، وإذا دخل مكة دخل من الثنية العليا ويخرج من الثنية السفلى. ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மதீனாவிலிருந்து புறப்படும்போது) அஷ்-ஷஜரா (துல் ஹுலைஃபா) வழியாகச் சென்று, (மதீனாவிற்குத் திரும்பும்போது) அல்-முஅர்ரஸ் வழியாகத் திரும்புவார்கள். அவர்கள் மக்காவிற்குள் உயரமான கணவாய் வழியாக நுழைந்து, தாழ்வான கணவாய் வழியாக வெளியேறுவார்கள்.

- باب استحباب تقديم اليمين في كل ما هو من باب التكريم كالوضوء والغسل والتيمم، ولبس الثوب والنعل والخف والسراويل ودخول المسجد، والسواك، والاكتحال، وتقليم الأظفار، وقص الشارب ونتف الإبط، وحلق الرأس، والسلام من الصلاة، والأكل والشرب، والمصافحة، واستلام الحجر الأسود، والخروج من الخلاء، والأخذ والعطاء، وغير ذلك مما هو في معناه. ويستحب تقديم اليسار في ضد ذلك، كالامتخاط والبصاق عن اليسار، ودخول الخلاء، والخروج من المسجد، وخلع الخف والنعل والسراويل والثوب، والإستنجاء وفعل المستقذرات وأشباه ذلك

வலது கையைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தக்கதாகும்: கண்ணியமான செயல்களான உளூ செய்தல், குளித்தல், தயம்மம் செய்தல், ஆடை, செருப்பு, காலுறை மற்றும் கால்சட்டை அணிதல், பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைதல், பல் துலக்குதல், சுர்மா போடுதல், நகம் வெட்டுதல், மீசையைக் குறைத்தல், அக்குள் முடியை அகற்றுதல், தலை முடி களைதல், தொழுகையை முடிக்கும்போது ஸலாம் கூறுதல், சாப்பிடுதல், பருகுதல், கை குலுக்குதல், ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லைத் தொடுதல், கழிப்பிடத்திலிருந்து வெளியேறுதல், கொடுத்தல், வாங்குதல் மற்றும் இது போன்ற செயல்கள். இடது கையைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தக்கதாகும்: மூக்கைச் சிந்துதல், இடது புறமாகத் துப்புதல், கழிவறைக்குச் செல்லுதல், பள்ளிவாசலிலிருந்து வெளியேறுதல், காலுறை, செருப்பு, கால்சட்டை மற்றும் ஆடையைக் களைதல், சுத்தம் செய்தல், அருவருப்பான காரியங்களைச் செய்தல் மற்றும் இது போன்ற செயல்கள்.

720

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعجبه التيمن في شأنه كله: في طهوره، وترجله، وتنعله. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தமது தூய்மை (உளூ) செய்வதிலும் (வலது உறுப்புகளிலிருந்து தொடங்குவதையும்), தலைவாரும்போதும், காலணிகளை அணியும்போதும் எனத் தமது எல்லா (மரியாதைக்குரிய) காரியங்களிலும் வலப்புறத்தையே முற்படுத்துவதை விரும்பினார்கள்.

721

وعنها قالت: كانت يد رسول الله صلى الله عليه وسلم، اليمنى لطهوره وطعامه، وكان اليسرى لخلائه وما كان من أذى. حديث صحيح، ((رواه أبو داود وغيره بإسناد صحيح)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தூய்மைச் செயல்களுக்கும் (உதாரணமாக, உளூ செய்தல், குளித்தல்) உணவு உண்பதற்கும் தமது வலது கையையும், மலஜலம் கழிப்பதற்கும் மற்றும் அசுத்தங்களை (கழிவுகள், அழுக்குகள் போன்றவற்றை) நீக்குவதற்கும் தமது இடது கையையும் பயன்படுத்தும் வழக்கமுடையவர்களாக இருந்தார்கள்.

722

وعن أم عطية رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم ، قال لهن في غسل ابنته زينب رضي الله عنها : ابدأن بميامنها ومواضع الوضوء منها ((متفق عليه)) .

உம் அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது மகள் ஜைனப் (ரழி) அவர்களைக் குளிப்பாட்டும்போது, (அவரை குளிப்பாட்டிய) எங்களிடம், "அவரது வலப்புறங்களிலிருந்தும், உளூச் செய்யும் உறுப்புகளிலிருந்தும் (குளிப்பாட்ட) ஆரம்பியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

723

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا انتعل أحدكم فليبدأ باليمنى، وإذا نزع فليبدأ بالشمال. لتكن اليمنى أولهما تنعل، وآخرهما تنزع" ((متفق عليه)) .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் காலணி அணியும்போது, அவர் முதலில் வலது (காலணி)யை அணிய வேண்டும்; மேலும், அவர் அதைக் கழற்றும்போது, அவர் இடது (காலணி)யிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். வலது (காலணி) முதலில் அணியப்படுவதாகவும், கடைசியாகக் கழற்றப்படுவதாகவும் இருக்கட்டும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

724

وعن حفصة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، كان يجعل يمينه لطعامه وشرابه وثيابه، ويجعل يساره لما سوى ذلك. ((رواه أبو داود والترمذي وغيره)) .

ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உண்பதற்கும், குடிப்பதற்கும், தங்களின் ஆடையை அணிவதற்கும் தங்களின் வலது கையைப் பயன்படுத்துவார்கள்; மற்ற காரியங்களுக்குத் தங்களின் இடது கையைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

725

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا لبستم، وإذا توضأتم، فابدؤا بأيمانكم" حديث صحيح، ((رواه أبو داود والترمذي بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நீங்கள் (ஆடைகளை) அணியும்போதும் மற்றும் நீங்கள் உளூ செய்யும்போதும், உங்கள் வலது பக்கத்திலிருந்து தொடங்குங்கள்."

726

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتى منى: فأتى الجمرة فرماها، ثم أتى منزله بمنى، ونحر، ثم قال للحلاق "خذ" وأشار إلى جانبه الأيمن، ثم الأيسر، ثم جعل يعطيه الناس. ((متفق عليه)). وفي رواية: لما رمى الجمرة، ونحر نسكه وحلق: ناول الحلاق شقه الأيمن فحلقه، ثم دعا أبا طلحة الأنصاري رضي الله عنه، فأعطاه إياه، ثم ناوله الشق الأيسر فقال "احلق" فحلقه فأعطاه أبا طلحة فقال: اقسمه بين الناس.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவிற்கு வந்தார்கள்; (அங்கு) ஜம்ராவிற்குச் சென்று அதில் கல்லெறிந்தார்கள். பிறகு மினாவிலுள்ள தமது இருப்பிடத்திற்கு வந்து குர்பானி கொடுத்தார்கள். பிறகு நாவிதரிடம், “(முடியை) எடுப்பீராக” என்று கூறித் தமது (தலையின்) வலது பக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்; பிறகு இடது பக்கத்தைச் (சுட்டிக்காட்டினார்கள்). பிறகு (மழிக்கப்பட்ட முடியை) மக்களுக்குக் கொடுக்கலானார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:
அவர்கள் ஜம்ராவில் கல்லெறிந்து, தமது குர்பானியை நிறைவேற்றி, மழித்தபோது: நாவிதரிடம் தமது (தலையின்) வலது பகுதியைத் திருப்பிக் காட்ட, அவர் அதை மழித்தார். பிறகு அபூ தல்ஹா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்களை அழைத்து அதை (மழிக்கப்பட்ட முடியை) அவரிடம் கொடுத்தார்கள். பிறகு இடது பகுதியை (நாவிதரிடம்) திருப்பிக் காட்டி "மழிப்பீராக" என்றார்கள். அவர் மழித்ததும், அதை (மழிக்கப்பட்ட முடியை) அபூ தல்ஹா அவர்களிடம் கொடுத்து, "இதை மக்களுக்கிடையே பங்கிடுவீராக" என்று கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

3. كتــاب أدب الطعام

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

3. உணவு உண்ணும் நெறிமுறைகள் பற்றிய நூல்

باب التسمية في أوله والحمد في آخره-

உணவு உண்பதற்கு முன் பிஸ்மில்லாஹ் சொல்வதும், சாப்பிட்டு முடிந்ததும் அல்ஹம்துலில்லாஹ் சொல்வதும்.

727

عن عمر بن أبي سلمة رضى الله عنهما قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: سم الله وكل بيمينك، وكل مما يليك. ((متفق عليه))

உமர் பின் அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், “அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறு (அதாவது, பிஸ்மில்லாஹ் என்று சொல்), உனது வலது கரத்தால் சாப்பிடு, உனக்கு அருகாமையில் உள்ளதைச் சாப்பிடு” என்று கூறினார்கள்.

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

728

وعن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا أكل أحدكم فليذكر اسم الله تعالى، فإذا نسى أن يذكر اسم الله تعالى في أوله، فليقل، بسم الله أوله وآخره. ((رواه أبو داود والترمذي))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் உண்ணும்போது, அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரை (பிஸ்மில்லாஹ் என்று) கூறட்டும். அதன் ஆரம்பத்தில் அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரைக் கூற மறந்துவிட்டால், அவர் 'பிஸ்மில்லாஹி

அவ்வலஹு வ ஆகிரஹு' (இதன் ஆரம்பத்திலும் இதன் முடிவிலும் அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்) என்று கூறட்டும்."

729

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إذا دخل الرجل بيته، فذكر الله تعالى عند دخوله وعند طعامه، قال الشيطان لأصحابه: لا مبيت لكم ولا عشاء، وإذا دخل، فلم يذكر الله تعالى عند دخوله، قال الشيطان: أدركتم المبيت؛ وإذا لم يذكر الله تعالى عند طعامه قال: أدركتم المبيت والعشاء. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "ஒருவர் தன் வீட்டிற்குள் நுழையும் போதும், உணவு உண்ண ஆரம்பிக்கும் வேளையிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தால் (அவன் பெயரை கூறினால்), ஷைத்தான் தன் கூட்டத்தாரை நோக்கி, 'உங்களுக்குத் தங்குவதற்கு இடமும் இல்லை, இரவு உணவும் இல்லை' என்று கூறுகிறான். ஆனால், அவர் அல்லாஹ்வின் பெயரை கூறாமல் நுழைந்தால், ஷைத்தான் (தன் கூட்டத்தாரிடம்), 'நீங்கள் தங்குவதற்கு ஓர் இடத்தைக் கண்டுகொண்டீர்கள்' என்று கூறுகிறான்; அவர் உணவு உண்ண ஆரம்பிக்கும் வேளையில் அல்லாஹ்வின் பெயரை கூறாவிட்டால், ஷைத்தான், 'நீங்கள் தங்குவதற்கு இடத்தையும், இரவு உணவையும் கண்டுகொண்டீர்கள்' என்று கூறுகிறான்."

730

وعن حذيفة رضي الله عنه قال: كنا إذا حضرنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم طعاماً، لم نضع أيدينا حتى يبدأ رسول الله صلى الله عليه وسلم فيضع يده. وإنا حضرنا معه مرةً طعاماً، فجاءت جارية كأنها تدفع، فذهبت لتضع يدها في الطعام، فأخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم بيدها، ثم جاء أعرابي كأنما يدفع فأخذ بيده، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الشيطان يستحل الطعام أن لا يذكر اسم الله تعالى عليه، وإنه جاء بهذه الجارية ليستحل بها، فأخذت بيدها، فجاء بهذا الأعرابي ليستحل به، فأخذت بيده، والذي نفسي بيده إن يده في يدي مع يديهما ثم ذكر اسم الله تعالى وأكل. ((رواه مسلم))

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் உணவுக்காகக் கூடினால்,

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முதலில் தமது கையை வைக்கும் வரை நாங்கள் உணவின் மீது எங்கள் கைகளை வைக்க மாட்டோம். ஒருமுறை, நாங்கள் அவர்களுடன் உணவுக்காகக் கூடியிருந்தபோது, ஒரு சிறுமி யாரோ அவளைத் தள்ளுவது போல் (வேகமாக) வந்தாள். அவள் உணவில் தன் கையை வைக்கச் சென்றபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவளது கையைப் பிடித்தார்கள். பிறகு ஒரு கிராமவாசி, யாரோ அவரைத் தள்ளுவது போல் (வேகமாக) வந்தார். (நபி ஸல் அவர்கள்) அவரது கையையும் பிடித்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்த உணவின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்படவில்லையோ, அந்த உணவைத் தனக்கு ஆகுமானதாக ஷைத்தான் கருதுகிறான். அவன் (ஷைத்தான்) இந்தச் சிறுமியை, அவள் மூலம் (உணவை) ஆகுமாக்கிக் கொள்வதற்காக அழைத்து வந்தான், ஆனால் நான் அவளது கையைப் பிடித்துக்கொண்டேன். பிறகு அவன் இந்தக் கிராமவாசியை, அவர் மூலம் (உணவை) ஆகுமாக்கிக் கொள்வதற்காக அழைத்து வந்தான், ஆனால் நான் அவரது கையையும் பிடித்துக்கொண்டேன். என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, ஷைத்தானின் கை, அவ்விருவரின் கைகளுடன் சேர்த்து என் கையில் இருந்தது (அதாவது, நான் ஷைத்தானின் முயற்சியைத் தடுத்தேன்).” பிறகு அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறிவிட்டு சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள்.
(முஸ்லிம்)

731

وعن أمية بن مخشي الصحابي رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم جالساً، ورجل يأكل، فلم يسم الله حتى لم يبق من طعامه إلا لقمة، فلما رفعها إلى فيه، قال: بسم الله أوله وآخره، فضحك النبي صلى الله عليه وسلم، ثم قال: ما زال الشيطان يأكل معه، فلما ذكر اسم الله استقاء ما في بطنه. ((رواه أبو داود والنسائي))

உமைய்யா பின் மக்ஷீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள்; (அப்போது) ஒரு மனிதர் உணவு உட்கொண்டிருந்தார். அவர் தனது உணவில் ஒரேயொரு கவளம் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் வரை அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறவில்லை. அதைத் தம் வாயின் பக்கம் உயர்த்தியபோது, “பிஸ்மில்லாஹி அவ்வலஹு வ ஆகிரஹு” (ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் அல்லாஹ்வின் பெயரால்) என்று கூறினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் சிரித்தார்கள். பிறகு, “ஷைத்தான் இவருடனே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்; ஆனால், இவர் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறியபோது, ஷைத்தான் தன் வயிற்றில் உள்ளதை வாந்தி எடுத்துவிட்டான்” என்று கூறினார்கள்.

732

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يأكل طعاماً في ستة من أصحابه، فجاء أعرابي، فأكله بلقمتين. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أما إنه لو سمى لكفاكم. ((رواه الترمذي))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் ஆறு தோழர்களுடன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு கிராமவாசி வந்து அந்த உணவை இரண்டே கவளங்களில் உண்டு முடித்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் (உணவு உண்ணும் முன்) அல்லாஹ்வின் பெயரைக் (பிஸ்மில்லாஹ் கூறி) குறிப்பிட்டிருந்தால், அது உங்கள் அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருந்திருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

733

وعن أبي أمامة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا رفع مائدته قال: الحمد لله حمداً كثيراً طيِّباً مباركاً فيه، غير مكفي ولا مودع، ولا مستغنى عنه ربنا. ((رواه البخاري))

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது உணவு விரிப்பை உயர்த்தினால் (உணவு உண்டு முடித்ததும்) பின்வருமாறு கூறுவார்கள்: "அல்ஹம்து லில்லாஹி ஹம்தன் கஸீரன் தைய்யிபன் முபாரக்கன் ஃபீஹி, ஃகைர மக்ஃபிய்யின் வலா முவத்தஇன், வலா முஸ்தஃக்னன் அன்ஹு, ரப்பனா."
(பொருள்: எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. இப்புகழ் அதிகமானதாகவும், தூய்மையானதாகவும், பாக்கியம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது. (இறைவா! உன் அருட்கொடைகளுக்கு ஈடாக) இது போதுமானது அல்ல; (எங்களால்) கைவிடப்படக் கூடியதும் அல்ல; (எங்கள் தேவைகளுக்கு) இப்புகழை விட்டும் தேவையற்றிருக்க முடியாது; எங்கள் இறைவா!)

734

وعن معاذ بن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من أكل طعاماً فقال: الحمد لله الذي أطعمني هذا، ورزقنيه من غير حول مني ولا قوةٍ، غفر له ما تقدم من ذنبه. ((رواه أبو داود والترمذي))

முஆத் பின் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் உணவு உண்டபின், 'அல்ஹம்து லில்லாஹி-ல்லதீ அத்அமனீ ஹாதா, வ ரஸகனீஹி மின் ஃகைரி ஹவ்லின் மின்னீ வலா குவ்வத்தின்' (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவனே என்னுடைய எந்த முயற்சியும் சக்தியுமின்றி இந்த உணவை எனக்கு உண்ணக் கொடுத்து, அதனை எனக்கு வழங்கினான்) என்று கூறுகிறாரோ, அவருடைய முன்சென்ற பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படும்."
அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி.

باب: لا يعيب الطعام واستحباب مدحه

உணவை குறை கூறுவது கூடாது; உணவைப் புகழ்வது விரும்பத்தக்க செயலாகும்.

735

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: ما عاب رسول الله صلى الله عليه وسلم طعاماً قط، إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه. ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எந்த உணவையும் ஒருபோதும் குறை கூறியதில்லை. அதை விரும்பினால் சாப்பிடுவார்கள்; அதை விரும்பவில்லையென்றால் அதை (எந்த விமர்சனமும் இன்றி) விட்டுவிடுவார்கள்.

736

وعن جابر رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم سأل أهله الأدم فقالوا: ما عندنا إلا خل، فدعا به، فجعل يأكل ويقول: نعم الأدم الخل، نعم الأدم الخل. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் குடும்பத்தாரிடம் தொடுகறி (அதாவது, ரொட்டி அல்லது பிரதான உணவோடு சேர்த்து உண்ணப்படும் துணை உணவு) கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “எங்களிடம் காடியைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை” என்று கூறினர். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதைக் கொண்டு வரச்சொல்லி, சாப்பிடலானார்கள். அப்போது, “காடி ஒரு சிறந்த தொடுகறி! காடி ஒரு சிறந்த தொடுகறி!” என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

(முஸ்லிம்)

-باب ما يقوله من حضر الطعام وهو صائم إذا لم يفطر

சாவ்ம் (நோன்பு) அனுஷ்டிக்கும் ஒரு மனிதருக்கு விடுக்கப்படும் அழைப்புக்கான பதில்

737

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا دعي أحدكم ، فليجب، فإن كان صائما فليصل، وإن كان مفطراً فليطعم . ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவருக்கு (உணவுக்காக) அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால், அவர் அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர் ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்றிருந்தால், (விருந்தளித்த) அவருக்காக (நன்மையும் பரக்கத்தும் வேண்டி) பிரார்த்தனை செய்யட்டும். அவர் நோன்பு நோற்கவில்லை என்றால், அவர் சாப்பிடட்டும்."

-باب ما يقوله من دعي إلى طعام فتبعه غيره

அழைக்கப்பட்டவருடன் அழைக்கப்படாத ஒருவர் வந்தால் விருந்தோம்பியிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும்

738

عن أبي مسعود البدري رضي الله عنه قال: دعا رجل النبي صلى الله عليه وسلم لطعام صنعه له خامس خمسة، فتبعهم رجل، فلما بلغ الباب، قال النبي صلى الله عليه وسلم : إن هذا تبعنا؛ فإن شئت أن تأذن له، وإن شئت رجع قال: بل آذن له يا رسول الله . ((متفق عليه))

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர், நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக (பிரத்தியேகமாக) உணவைத் தயார் செய்து, அவர்களையும் அவர்களுடன் இன்னும் நான்கு பேரையும் (அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் உட்பட மொத்தம் ஐந்து பேர்) அழைத்தார். ஆனால், ஒரு மனிதர் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார். (வீட்டின்) வாசலை அடைந்ததும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த விருந்தளித்தவரிடம், "இந்த மனிதர் எங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்துள்ளார். நீங்கள் விரும்பினால், இவருக்கும் அனுமதியளிக்கலாம்; நீங்கள் விரும்பினால், இவர் திரும்பிச் சென்றுவிடுவார்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் இவருக்கும் அனுமதியளிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

-باب الأكل مما يليه ووعظه وتأديبه من يسئ أكله

உனக்கு அருகிலுள்ளதிலிருந்து சாப்பிடுவது மற்றும் தவறாகச் சாப்பிடுபவரை அறிவுரை கூறி ஒழுங்குபடுத்துவது பற்றிய பாடம்.

739

عن عمر بن أبي سلمة رضى الله عنهما قال: كنت غلاماً في حجر رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكانت يدي تطيش في الصحفة، فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا غلام سم الله تعالى، وكل بيمينك، وكل مما يليك. ((متفق عليه))

உமர் பின் அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அரவணைப்பில் இருந்த ஒரு சிறுவனாக இருந்தேன். எனது கை உணவுத் தட்டில் அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) என்னிடம் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல் (அதாவது, பிஸ்மில்லாஹ் என்று கூறு), உனது வலது கையால் சாப்பிடு, மேலும் உனக்கு அருகிலிருப்பதிலிருந்து சாப்பிடு."
(இந்த ஹதீஸ்) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது.

740

وعن سلمةَ بن الأكوع أنَّ رجلاً أكَلَ عِندَ رسُولِ اللهِ بِشِمَالِهِ، فقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ» قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ. قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ»! مَا مَنَعَهُ إِلَّا الكِبْرُ! فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ. ((رواه مسلم))

ஸலமா பின் அல்அக்வஃ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் தனது இடது கையால் உண்டார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது வலது கையால் உண்ணும்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், "என்னால் முடியாது" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உம்மால் (வலது கையால் உண்ண) முடியாமல் போகட்டும்!" என்று கூறினார்கள். பெருமையே அவரை (வலது கையால் உண்பதை விட்டும்) தடுத்தது. அதன் பிறகு அவரால் தனது (வலது) கையை வாய்க்குக் கொண்டு செல்லவே முடியவில்லை (அதாவது, அது செயலிழந்து போனது).

- باب النهى عن القران بين تمرتين ونحوهما إذا أكل جماعة بإذن رفقته

இரண்டு பேரீச்சம் பழங்களை ஒரே நேரத்தில் சாப்பிடுவதற்கான தடை

741

عن جبلة بن سحيم قال: أصابنا عام سنةٍ مع ابن الزبير، فرزقنا تمراً، وكان عبد الله بن عمر رضى الله عنهما يمر بنا ونحن نأكل، فيقول: لا تقارنوا، فإن النبى نهى عن الإقران، ثم يقول: إلا أن يستأذن الرجل أخاه ((متفق عليه))

ஜபலா பின் ஸுஹைம் கூறினார்: 'நாங்கள் இப்னுஸ் ஸுபைர் அவர்களுடன் ஒரு பஞ்ச காலத்தில் இருந்தோம். அப்போது எங்களுக்குப் பேரீச்சம்பழங்கள் வழங்கப்பட்டன. நாங்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் எங்களைக் கடந்து செல்வார்கள். அப்போது, '(இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களை) ஒன்றாகச் சேர்த்து உண்ணாதீர்கள்; ஏனெனில், நபி (ஸல்) அவர்கள் (இரண்டு பேரீச்சம்பழங்களை) ஒன்றாகச் சேர்த்து உண்பதைத் தடுத்துள்ளார்கள்' என்று கூறுவார்கள். பின்னர் (அவர் மேலும் கூறுவார்): 'ஒருவர் தம் சகோதரரிடம் அனுமதி பெற்றாலன்றி (இது அனுமதிக்கப்படாது).'

- باب ما يقوله ويفعله من يأكل ولا يشبع

ஒருவர் சாப்பிடும்போது திருப்தி அடையவில்லை என்றால் என்ன சொல்ல வேண்டும் அல்லது செய்ய வேண்டும்

742

عن وحشي بن حرب رضي الله عنه أن أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم قالوا: يا رسول الله، إنا نأكل ولا نشبع قال: "فلعلكم تفترقون" قالوا: نعم. قال: فاجتمعوا على طعامكم، واذكروا اسم الله، يبارك لكم فيه" ((رواه أبو داود))

வஹ்ஷீ பின் ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் சாப்பிடுகிறோம்; ஆனால் எங்களுக்கு வயிறு நிரம்புவதில்லை' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஒருவேளை நீங்கள் தனித்தனியாகச் சாப்பிடுகிறீர்களோ?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீங்கள் ஒன்றாகக் கூடி உண்ணுங்கள்; உங்கள் உணவின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறுங்கள்; அதில் உங்களுக்கு அருள்வளம் (பரக்கத்) வழங்கப்படும்.'

- باب الأمر بالأكل من جانب القصعة والنهي عن الأكل من وسطها

பாத்திரத்தின் பக்கத்திலிருந்து சாப்பிடுதல்

743

وعن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: البركة تنزل وسط الطعام، فكلوا من حافتيه ولا تأكلوا من وسطه. ((رواه أبو داود والترمذي))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பரக்கத் (இறையருள்/அபிவிருத்தி) உணவின் நடுவில் இறங்குகிறது; ஆகவே, அதன் ஓரங்களிலிருந்து உண்ணுங்கள்; அதன் நடுவிலிருந்து உண்ணாதீர்கள்."

744

وعن عبد الله بن بشر رضي الله عنه قال: كان للنبي صلى الله عليه وسلم قصعة يقال لها: الغراء، يحملها أربعة رجال، فلما أضحوا وسجدوا الضحى أتي بتلك القصعة، يعني وقد ثرد فيها، فالتقوا عليه، فلما كثروا جثا رسول الله صلى الله عليه وسلم. فقال أعرابي: ما هذه الجلسة؟ قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله جعلني عبداً كريماً، ولم يجعلني

جبارًا عنيدًا. ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كلوا من حواليها، ودعوا ذروتها يبارك فيها. ((رواه أبو داود))

அப்துல்லாஹ் இப்னு புஸ்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் 'அல்-ஃகர்ரா' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பெரிய பாத்திரம் இருந்தது. அதனை நான்கு ஆண்கள் சுமந்து வருவார்கள். (ஒரு நாள்) முற்பகல் (ளுஹா) நேரம் வந்து, அவர்கள் ளுஹா தொழுது முடித்ததும், அந்தப் பாத்திரம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதாவது அதில் 'தரீத்' (ரொட்டி மற்றும் இறைச்சிக் கலவை) செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் அதைச் சுற்றி அமர்ந்தனர். மக்கள் அதிகமானதும், இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மண்டியிட்டு அமர்ந்தார்கள்.

அப்போது ஒரு கிராமவாசி, "என்ன வகையான அமர்வு இது?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் என்னைக் கண்ணியமிக்க ஓர் அடியானாகவே ஆக்கியுள்ளான்; அவன் என்னைப் பிடிவாதக்காரக் கொடுங்கோலனாக ஆக்கவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இதன் ஓரங்களிலிருந்து உண்ணுங்கள்; இதன் உச்சிப் பகுதியை விட்டுவிடுங்கள். இதில் அருள்வளம் (பரக்கத்) வழங்கப்படும்" என்று கூறினார்கள்.

- باب كراهية الأكل متكئاً

சாய்ந்த நிலையில் சாப்பிடுவது வெறுக்கத்தக்கது.

745

عن أبي جحيفة وهب بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا آكل متكئاً. ((رواه البخاري))

அபூ ஜுஹைஃபா வஹ்ப் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் சாய்ந்து கொண்டு (ஆடம்பரமான அல்லது பெருமைக்குரிய நிலையில்) உண்பதில்லை."

746

وعن أنس رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم جالساً مقعياً يأكل تمراً. ((رواه مسلم))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குத்துக்காலிட்டு (அதாவது, முழங்கால்களை உயர்த்தி, பாதங்களை நிலத்தில் வைத்து) அமர்ந்து பேரீச்சம்பழங்களைச் சாப்பிடுவதை நான் கண்டேன்.

-باب استحباب الأكل بثلاث أصابع واستحباب لعق الأصابع، وكراهة مسحها قبل لعقها واستحباب لعق القصعة وأخذ اللقمة التي تسقط منه وأكلها ومسحها بعد اللعق بالساعد والقدم وغيرها

மூன்று விரல்களால் சாப்பிடுவதன் சிறப்பும் அவற்றை நக்குவதன் சிறப்பும்

747

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا أكل أحدكم طعاماً، فلا يمسح أصابعه حتى يلعقها أو يلعقها. ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் சாப்பிட்டால், அவர் தன் விரல்களைத் துடைக்க வேண்டாம், அவர் (தாமே) அவற்றை நக்கும் வரை அல்லது (அவற்றை) நக்கச் செய்யும் வரை (அதாவது, பிறர் நக்குவதற்காகக் கொடுக்கும் வரை)."

748

وعن كعب بن مالك رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يأكل بثلاث أصابع، فإذا فرغ لعقها. ((رواه مسلم))

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று விரல்களால் சாப்பிடுவதையும், (சாப்பிட்டு) முடித்த பிறகு அவற்றை நக்குவதையும் கண்டேன்.'

749

وعن جابر رضى الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أمر بلعق الأصابع والصحفة، وقال: إنكم لا تدرون في أي طعامكم البركة. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விரல்களைச் சூப்புமாறும் (அவற்றைச் சுத்தமாக நக்குமாறும்), தட்டை (மீதமில்லாமல்) வழித்து உண்ணுமாறும் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், "உணவின் எந்தப் பகுதியில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

750

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا وقعت لقمة أحدكم، فليأخذها فليمط ما كان بها من أذى وليأكلها، ولا يدعها للشيطان، ولا يمسح يده بالمنديل حتى يلعق أصابعه؛ فإنه لا يدري في أي طعامه البركة. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவரது உணவுக்கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அதை அவர் எடுத்து, அதில் உள்ள அசுத்தத்தை நீக்கிவிட்டு அதை உண்ணட்டும்; அதை ஷைத்தானுக்காக விட்டுவிட வேண்டாம். மேலும், தனது விரல்களைச் சூப்பும் வரை தனது கையைத் துண்டினால் துடைக்கவும் வேண்டாம். ஏனெனில், உணவின் எந்தப் பகுதியில் பரக்கத் (அருள்வளம்) உள்ளது என்பதை அவர் அறியமாட்டார்."

(இதை) முஸ்லிம் (அறிவித்தார்).

751

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الشيطان يحضر أحدكم عند كل شئ من شأنه، حتى يحضره عند طعامه؛ فإذا سقطت لقمة أحدكم فليأخذها فليمط ما كان بها من أذى، ثم ليأكلها ولا يدعها للشيطان، فإذا فرغ فليلعق أصابعه؛ فإنه لا يدري في أي طعامه البركة. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக ஷைத்தான்

உங்களில் ஒருவரின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ஆஜராகிறான்; எந்த அளவிற்கென்றால், அவர் உண்ணும்போதும் கூட அவன் ஆஜராகிறான். எனவே, உங்களில் ஒருவரின் உணவுக்கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அவர் அதை எடுத்து, அதில் உள்ள அசுத்தத்தை நீக்கிவிட்டு, பின்னர் அதை உண்ணட்டும்; அதை ஷைத்தானுக்காக விட்டுவிட வேண்டாம். அவர் (உண்டு) முடித்ததும் தம் விரல்களைச் சூப்பிக்கொள்ளட்டும். ஏனெனில், உணவின் எந்தப் பகுதியில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது என்பதை அவர் அறியமாட்டார்.''

(முஸ்லிம்)

752

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أكل طعاماً، لعق أصابعه الثلاث، وقال: "إذا سقطت لقمة أحدكم فليأخذها، وليمط عنها الأذى، وليأكلها، ولا يدعها للشيطان" وأمرنا أن نسلت القصعة وقال: "إنكم لا تدرون في أي طعامكم البركة". ((رواه مسلم))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உணவு உண்டால், தங்களின் மூன்று விரல்களையும் சூப்பிக் கொள்வார்கள். மேலும், "உங்களில் எவருடையதேனும் உணவுக்கவளம் கீழே விழுந்துவிட்டால், அதை அவர் எடுத்து, அதில் ஒட்டியிருக்கும் அசுத்தத்தை நீக்கிவிட்டு, அதை உண்ணட்டும். அதை ஷைத்தானுக்கு விட்டுவிட வேண்டாம்" என்று கூறுவார்கள். மேலும், பாத்திரத்தை வழித்துச் சாப்பிட வேண்டும் என்று எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, "உங்கள் உணவின் எந்தப் பகுதியில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது" என்றும் கூறினார்கள்.

753

وعن سعيد بن الحارث أنه سأل جابراً رضي الله عنه عن الوضوء مما مست النار، فقال: لا، قد كنا زمن النبي صلى الله عليه وسلم لا نجد مثل ذلك الطعام إلا قليلاً، فإذا نحن وجدناه، لم يكن لنا مناديل إلا أكفنا وسواعدنا وأقدامنا، ثم نصلي ولا نتوضأ. ((رواه البخاري))

ஸயீத் பின் அல்-ஹாரிஸ் அவர்கள், ஜாபிர் (ரலி) அவர்களிடம் நெருப்பில் சமைக்கப்பட்டதை (உண்டபின்) உளூச் செய்வது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "இல்லை; நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அத்தகைய உணவை நாங்கள் குறைவாகவே பெற்றோம். அவ்வாறு அது

எங்களுக்குக் கிடைக்கும்போது, எங்களுடைய உள்ளங்கைகள், முன்கைகள் மற்றும் பாதங்களைத் தவிர வேறு கைக்குட்டைகள் எங்களுக்கு இருக்கவில்லை. பிறகு நாங்கள் தொழுவோம்; (அதற்காகப் புதிதாக) உளூச் செய்ய மாட்டோம்.”

-باب تكثير الأيدي على الطعام

உணவைப் பகிர்ந்து கொள்வதன் சிறப்பு

754

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: طعام الاثنين كافي الثلاثة، وطعام الثلاثة كافي الأربعة". ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இருவருடைய உணவு மூவருக்குப் போதுமானதாகும் (அல்லாஹ்வின் அருளால்), மூவருடைய உணவு நால்வருக்குப் போதுமானதாகும் (அல்லாஹ்வின் அருளால்)."

755

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: طعام الواحد يكفي الاثنين، وطعام الاثنين يكفي الأربعة، وطعام الأربعة يكفي الثمانية. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்ல நான் செவியுற்றேன்: "ஒருவருக்கான உணவு இருவருக்குப் போதுமானது, இருவருக்கான உணவு நால்வருக்குப் போதுமானது, நால்வருக்கான உணவு எட்டுப் பேருக்குப் போதுமானது."

-باب أدب الشرب واستحباب التنفس ثلاثاً خارج الإناء وكراهة التنفس في الإناء واستحباب إدارة الإناء على الأيمن فالأيمن بعد المبتدئ

தண்ணீர் அருந்தும் ஒழுங்குமுறைகள்: பாத்திரத்திற்கு வெளியே மூன்று முறை சுவாசிப்பது விரும்பத்தக்கது; பாத்திரத்தில் சுவாசிப்பது

வெறுக்கத்தக்கது; ஆரம்பித்தவருக்குப் பின் வலப்புறம் இருப்பவருக்குக் குவளையைக் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கது.

756

عن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يتنفس في الشراب ثلاثاً. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பானம் அருந்தும்போது (பாத்திரத்தை வாயிலிருந்து அகற்றி) மூன்று முறை மூச்சு விடுவார்கள்."

757

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تشربوا واحداً كشرب البعير، ولكن اشربوا مثنى وثلاث، وسموا إذا أنتم شربتم، واحمدوا إذا أنتم رفعتم. ((رواه الترمذي))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒட்டகத்தைப் போல் ஒரே மூச்சில் குடிக்காதீர்கள்; மாறாக இரண்டு அல்லது மூன்று (மூச்சுகளில்) குடியுங்கள். நீங்கள் பருகும்போது (அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லி) 'பிஸ்மில்லாஹ்' கூறுங்கள்; (பாத்திரத்தை வாயிலிருந்து) எடுக்கும்போது 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' கூறுங்கள்."

758

وعن أبي قتادة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى أن يتنفس في الإناء. ((متفق عليه))

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: பாத்திரத்தில் (குடிக்கும்போது) மூச்சு விடுவதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள்.

759

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتي بلبن قد شيب بماء، وعن يمينه أعرابي، وعن يساره أبو بكر رضي الله عنه، فشرب، ثم أعطى الأعرابي وقال: الأيمن فالأيمن. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
தண்ணீர் கலந்த பால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்களின் வலது புறத்தில் ஒரு கிராமவாசியும், அவர்களின் இடது புறத்தில் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் அதிலிருந்து அருந்திவிட்டு, அந்தக் கிராமவாசியிடம் (பருகக்) கொடுத்து, "வலது புறத்தில் இருப்பவரே! பின்னர் வலது புறத்தில் இருப்பவரே!" (என்ற வரிசைப்படி கொடுங்கள்) என்று கூறினார்கள்.

760

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتي بشراب، فشرب منه وعن يمينه غلام، وعن يساره أشياخ، فقال للغلام: أتأذن لي أن أعطي هؤلاء.؟ فقال الغلام: لا والله، لا أوثر بنصيبي منك أحدا، فتله رسول الله صلى الله عليه وسلم في يده. ((متفق عليه))

ஸஹ்ல் பின் ஸஃது (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பானம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதிலிருந்து அவர்கள் குடித்தார்கள். அவர்களின் வலப்புறம் ஒரு சிறுவனும் (இளம் பாலகனும்), அவர்களின் இடப்புறம் முதியவர்கள் (சபையிலிருந்த பெரியவர்கள்) சிலரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்) அந்தச் சிறுவனிடம், "இவர்களுக்கு (இதை) வழங்க எனக்கு அனுமதி அளிப்பாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தச் சிறுவன், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! தங்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைக்கும் பங்கில் (அதாவது, தங்களுக்குப் பிறகு குடிக்கும் என் உரிமையில்) எவருக்கும் நான் முன்னுரிமை அளிக்க மாட்டேன்" என்று கூறினான். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை அவனது கையில் கொடுத்தார்கள்.

- باب كراهة الشرب من فم القربة ونحوها وبيان أنه كراهة تنزيه لا تحريم

தண்ணீர் தோல்பையின் வாயிலிருந்து நேரடியாகக் குடிப்பது விரும்பத்தகாதது

761

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: نهى رسول الله عن اختناث الأسقية: يعني: أن تكسر أفواهها، ويشرب منها. ((متفق عليه))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தோல் பைகளின் வாயை வளைத்து (அல்லது மடித்து), அதிலிருந்து நேரடியாக அருந்துவதை தடுத்தார்கள். (அதாவது, அதன் வாயை உடைத்து அல்லது வளைத்து அருந்துவதை தடுத்தார்கள்).

762

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يشرب من في السقاء أو القربة. ((متفق عليه))

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தோல் பையின் வாயில் நேரடியாக வாய் வைத்து அருந்துவதைத் தடை செய்தார்கள் (ஏனெனில் அது சுகாதாரமற்றதாகவும், மற்றவர்களுக்கு அருவருப்பாகவும், பாத்திரத்திற்கு தீங்கு விளைவிப்பதாகவும் அமையலாம்).

763

وعن أم ثابت كبشة بنت ثابت أخت حسان بن ثابت رضي الله عنه وعنها قالت: دخل عليَّ رسول الله صلى الله عليه وسلم، فشرب من فيِّ قربة معلقة قائماً، فقمت إلى فيها فقطعته ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

وإنما قطعتها لتحفظ موضع فم رسُول اللّهِ ﷺ وتتبرك به وتصونه عن الابتذال. وهذا الحديث محمول على بيان الجواز، والحديثان السابقان لبيان الأفضل والأكمل، والله أعلم.

ஹஸ்ஸான் பின் தாபித் அவர்களின் சகோதரியும், தாபித் அவர்களின் மகளுமான உம்மு தாபித் கப்ஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (என் வீட்டிற்கு) வந்தார்கள். தொங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு தோல் பையின் வாயிலிருந்து நின்றவாறே தண்ணீர் குடித்தார்கள். உடனே நான் (எழுந்து) அதன் வாய்ப் பகுதியை நோக்கிச் சென்று அதை வெட்டி(எடுத்து)க் கொண்டேன்.'

(இதை இமாம் திர்மிதி அறிவித்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

-باب كراهة النفخ في الشراب

பானம் அருந்தும்போது பாத்திரத்தில் ஊதுவது விரும்பத்தகாதது

764

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن النفخ في الشراب، فقال رجل: القذاة أراها في الإناء؟ فقال: "أهرقها" قال: إني لا أروى من نفس واحد؟ قال: "فأبن القدح إذاً عن فيك". ((رواه الترمذي))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் பானத்தில் ஊதுவதைத் தடை செய்தார்கள். ஒரு மனிதர், "(பானம் அருந்தும்போது) பாத்திரத்தில் (ஏதேனும்) துரும்பை நான் கண்டால் (என்ன செய்வது)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அதை (அந்தப் பானத்தை) கீழே ஊற்றிவிடு" என்றார்கள். அவர், "(ஒரே மூச்சில் குடிக்கும்போது) என் தாகம் தணிவதில்லை" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால், கோப்பையை உன் வாயிலிருந்து (சற்று) அகற்றிவிடு" என்றார்கள்.

765

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى أن يتنفس في الإناء، أو ينفخ فيه. ((رواه الترمذي))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், குடிக்கும் பாத்திரத்தில் மூச்சு விடுவதையும், அதில் ஊதுவதையும் தடுத்தார்கள்.

-باب بيان جواز الشرب قائماً وبيان الأكمل والأفضل الشرب قاعداً

நின்று கொண்டு குடிப்பதற்கான அனுமதி விளக்கம்

766

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: سقيت النبي صلى الله عليه وسلم من زمزم، فشرب وهو قائم. ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஸம்ஸம் தண்ணீரை அருந்தக் கொடுத்தேன். அவர்கள் அதை நின்ற நிலையில் அருந்தினார்கள்.

767

وعن النزال بن سبرة رضي الله عنه قال: أتى علي رضي الله عنه باب الرحبة فشرب قائماً، وقال: إني رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم فعل كما رأيتموني فعلت. ((رواه البخاري))

அன்-நஸ்ஸால் இப்னு ஸப்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் பாபுர் ரஹ்பா (கூஃபாவில் உள்ள ஓர் இடம்) என்ற இடத்திற்கு வந்து, நின்ற நிலையில் தண்ணீர் அருந்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் செய்வதை நீங்கள் பார்த்தது போன்றே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் செய்வதை நான் பார்த்தேன்."

768

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كنا نأكل على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن نمشي، ونشرب ونحن قيام. ((رواه الترمذي))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் நடந்து கொண்டே சாப்பிடுவோம், நின்று கொண்டே குடிப்போம் (இது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது).

769

وعن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يشرب قائماً وقاعداً. ((رواه الترمذي))

அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள் தமது தந்தை வழியாக, தமது பாட்டனார் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்கள் நின்ற நிலையிலோ அல்லது அமர்ந்த நிலையிலோ (தண்ணீர்) அருந்துவதைப் பார்த்தேன்."

770

وعن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه نهى أن يشرب الرجل قائماً. قال قتادة: فقلنا لأنس: فالأكل؟ قال: ذلك أشر -أو أخبث- . وفي رواية له أن النبي صلى الله عليه وسلم زجر عن الشرب قائما. ((رواه مسلم))

وفي رواية له أن النبي صلى الله عليه وسلم زجر عن الشرب قائماً.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருவர் நின்றுகொண்டு குடிப்பதை தடுத்தார்கள்."
கதாதா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அனஸ் (ரழி) அவர்களிடம், 'அப்படியென்றால் சாப்பிடுவது (பற்றி என்ன)?' என்று கேட்டோம்." அதற்கு அவர்கள், "அது இன்னும் மோசமானது, (அல்லது) மிகவும் வெறுக்கத்தக்கது" என்று கூறினார்கள்.
மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் நின்றுகொண்டு குடிப்பதை(க் கடுமையாகக்) கண்டித்தார்கள்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

771

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يشربن أحد منكم قائماً، فمن نسي فليستقئ". ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் நின்றுகொண்டு அருந்த வேண்டாம்; யாரேனும் மறந்து (அவ்வாறு) அருந்திவிட்டால், அவர் வாந்தி எடுக்கட்டும்."

-باب استحباب كون ساقي القوم آخرهم شرباً

பானம் வழங்குபவர் கடைசியாக குடிப்பதன் சிறப்பு

772

عن أبي قتادة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ساقي القوم آخرهم شرباً. ((رواه الترمذي))

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கூட்டத்தாருக்குப் பருகக் கொடுப்பவர் (அவர்களுக்குப் பரிமாறிய பிறகு), அவர்களில் கடைசியாகவே பருக வேண்டும்."

-باب جواز الشرب من جميع الأواني الطاهرة غير الذهب والفضة وجواز الكرع -وهو الشرب بالفم من النهر وغيره- بغير إناء ولا يد وتحريم استعمال إناء الذهب والفضة في الشرب والأكل والطهارة وسائر وجوه الاستعمال

தங்கம் மற்றும் வெள்ளி பாத்திரங்களைத் தவிர, மற்ற அனைத்து சுத்தமான பாத்திரங்களிலும் தண்ணீர் அருந்தலாம்; மேலும், பாத்திரம் மற்றும் கை இல்லாமல் ஆறு போன்ற இடங்களில் வாயை வைத்து தண்ணீர் அருந்தவும் அனுமதி உண்டு. தங்கம் மற்றும் வெள்ளி பாத்திரங்களை உணவு, பானம், சுத்தம் மற்றும் இதர பயன்பாடுகளுக்கு உபயோகிப்பது ஹராம் ஆகும்.

773

عن أنس رضي الله عنه قال: حضرت الصلاة، فقام من كان قريب الدار إلى أهله، وبقي قوم فأتي رسول الله صلى الله عليه وسلم بمخضب من حجارة، فصغر المخضب أن يبسط فيه كفه، فتوضأ القوم كلهم. قالوا: كم كنتم؟ قال: ثمانين وزيادة. ((متفق عليه))، هذه رواية البخاري.

وفي رواية مسلم: أن النبي صلى الله عليه وسلم دعا بإناء من ماء، فأتي بقدح رحراح فيه شئ من ماء، فوضع أصابعه فيه. قال أنس: فجعلت أنظر إلى الماء ينبع من بين أصابعه، فحزرت من توضأ ما بين السبعين إلى الثمانين.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"தொழுகைக்கான நேரம் வந்ததும், யாருடைய வீடுகள் அருகில் இருந்தனவோ அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் (உளூச் செய்ய)

சென்றார்கள். ஒரு கூட்டத்தார் (அங்கேயே) எஞ்சியிருந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கல்லால் ஆன ஒரு பாத்திரம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதில் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தம் உள்ளங்கையை விரிக்க முடியாத அளவிற்கு அப்பாத்திரம் சிறியதாக இருந்தது. (இருப்பினும்) அம்மக்கள் அனைவரும் உளூச் செய்தார்கள்."
(அவர்களிடம்) "நீங்கள் எத்தனை பேர் இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு (அனஸ் (ரழி) அவர்கள்), "எண்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
(இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளனர்). இது புகாரியின் அறிவிப்பாகும்.

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் தண்ணீர் பாத்திரம் ஒன்றைக் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு வாயகன்ற ஒரு பாத்திரம் கொண்டுவரப்பட்டது; அதில் சிறிதளவு தண்ணீர் இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் விரல்களை அதற்குள் வைத்தார்கள்." அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்களின் விரல்களுக்கிடையிலிருந்து தண்ணீர் ஊற்றெடுத்து வருவதை நான் பார்க்கலானேன். உளூச் செய்தவர்கள் எழுபதிலிருந்து எண்பது பேர் வரை இருப்பார்கள் என நான் மதிப்பிட்டேன்."

774

وعن عبد الله بن زيد رضي الله عنه قال: أتانا النبي صلى الله عليه وسلم، فأخرجنا له ماء في تور من صفر فتوضأ. ((رواه البخاري))

அப்துல்லாஹ் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வருகை தந்தார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்கு ஒரு பித்தளைப் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தோம் (அவர்கள் உளூச் செய்வதற்காக). பின்னர் அவர்கள் உளூச் செய்தார்கள்.

775

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم دخل على رجل من الأنصار، ومعه صاحب له، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن كان عندك ماء بات هذه الليلة في شنة وإلا كرعنا. ((رواه البخاري))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர் ஒருவருடன் அன்சாரித் தோழர் ஒருவரிடம் சென்றார்கள். அவரிடம், "உம்மிடம் தண்ணீர்த் தோற்பையில் நேற்றிரவு தங்கிய (குளிர்ந்த) தண்ணீர் இருந்தால் (தாருங்கள்);

இல்லையென்றால், நாங்கள் (வாயை வைத்து) நேரடியாகக் குடித்துக் கொள்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

776

وعن حذيفة رضي الله عنه قال: إن النبي صلى الله عليه وسلم نهانا عن الحرير والديباج والشرب في آنية الذهب والفضة، وقال: هي لهم في الدنيا، وهي لكم في الآخرة. ((متفق عليه))

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் பட்டு மற்றும் தடித்த பட்டு ஆகியவற்றை (ஆண்கள்) அணிவதையும், தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகுவதையும் எங்களுக்குத் தடை செய்தார்கள். மேலும், “இவை இவ்வுலகில் அவர்களுக்கும் (இறைமறுப்பாளர்களுக்கும்), மறுமையில் உங்களுக்கும் உரியவை” என்றும் கூறினார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

777

وعن أم سلمة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "الذي يشرب في آنية الفضة إنما يجرجر في بطنه نار جهنم". ((متفق عليه)) وفي: "إن الذي يأكل أو يشرب في آنية الفضة والذهب"
وفي رواية له: "من شرب في إناءٍ من ذهب أو فضة فإنما يجرجر في بطنه نارًا من جهنم.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் குடிப்பவர், தமது வயிற்றில் நரக நெருப்பையே கொப்பளிக்கச் செய்கிறார்."
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

(முஸ்லிமில் உள்ள) ஓர் அறிவிப்பில்: "நிச்சயமாக தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் உண்பவர் அல்லது குடிப்பவர்..." என்று வந்துள்ளது.

அவரின் (முஸ்லிமின்) மற்றுமொரு அறிவிப்பில்: "தங்கம் அல்லது வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் குடிப்பவர், தமது வயிற்றில் நரகத்தின் நெருப்பையே கொப்பளிக்கச் செய்கிறார்." என்று வந்துள்ளது.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

4. كتاب اللباس

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

4. ஆடை அலங்காரம் பற்றிய நூல்

- باب استحباب الثوب الأبيض وجواز الأحمر والأخضر والأصفر والأسود وجوازه من قطن وكتان وشعر وصوف وغيرها إلا الحرير

வெள்ளை ஆடையை விரும்பி அணிதல், சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள், கருப்பு நிற ஆடைகளை அணிதல் கூடும். பருத்தி, சணல், கம்பளி மற்றும் இதர பொருட்களாலான ஆடைகளை அணியலாம், ஆனால் பட்டு ஆடை கூடாது.

778

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إلبسوا من ثيابكم البياض؛ فإنها من خير ثيابكم، وكفنوا فيها موتاكم". ((رواه أبو داود والترمذي))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் வெள்ளை நிற ஆடைகளை அணியுங்கள்; (அது தூய்மையையும் எளிமையையும் குறிக்கும் ஒரு விரும்பத்தக்க செயலாகும்); ஏனெனில், நிச்சயமாக அவை உங்களின் சிறந்த ஆடைகளில் உள்ளவையாகும். மேலும், உங்களில் இறந்தோரை அவற்றைக் கொண்டே கஃபனிடுங்கள் (அதாவது, இறந்தவர்களை வெள்ளை நிறத் துணிகளால் போர்த்தி அடக்கம் செய்யுங்கள்)."

(நூல்கள்: அபூதாவூத், திர்மிதி)

779

وعن سمرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إلبسوا البياض؛ فإنها أطهر وأطيب، وكفنوا فيها موتاكم. ((رواه النسائي والحاكم))

சமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெள்ளை ஆடைகளை அணியுங்கள்; ஏனெனில், அவை மிகவும் தூய்மையானவையும் சிறந்தவையுமாகும். மேலும், இறந்தவர்களை அதில் கஃபனிடுங்கள்."

780

وعن البراء رضى الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم مربوعاً، ولقد رأيته في حلةٍ حمراء ما رأيت شيئاً قط أحسن منه. ((متفق عليه))

பராஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நடுத்தர உயரம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு சிவப்பு நிற ஆடையை (மேல் மற்றும் கீழ் ஆடை அடங்கிய தொகுப்பு) அணிந்திருந்ததை நான் பார்த்தேன். அவரை விட அழகான எதையும் நான் பார்த்ததே இல்லை.
((புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்))

781

وعن أبى جحيفة وهب بن عبد الله رضى الله عنه قال: رأيت النبي صلى الله عليه وسلم بمكة وهو بالأبطح في قبة له حمراء من آدم، فخرج بلال بوضوئه، فمن ناضح ونائل، فخرج النبي صلى الله عليه وسلم وعليه حلة حمراء، كأني أنظر إلى بياض ساقيه، فتوضأ وأذن بلال، فجعلت أتتبع فاه ههنا وههنا، يقول يميناً وشمالاً: حي على الصلاة، حي على الفلاح، ثم ركزت له عنزة، فتقدم فصلى يمر بين يديه الكلب والحمار لا يمنع. ((متفق عليه))

அபூ ஜுஹைஃபா வஹ்ப் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களை மக்காவிலுள்ள அல்-அப்தஹ் எனுமிடத்தில், பதனிடப்பட்ட தோலால் செய்யப்பட்ட ஒரு சிவப்பு கூடாரத்தில் பார்த்தேன். அப்போது பிலால் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் உளூவிற்கான தண்ணீருடன் வெளியே வந்தார்கள். (அங்கிருந்த மக்களில் அத்தண்ணீரைத் தம் மீது) தெளித்துக்கொள்பவரும், (கையளவு) பெற்றுக்கொள்பவரும் இருந்தனர். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சிவப்பு நிற ஜோடி ஆடையை அணிந்தவாறு வெளியே வந்தார்கள்; அவர்களுடைய கணுக்கால்களின் வெண்மையை நான் (இப்போது) பார்ப்பது போன்றுள்ளது. பிறகு அவர்கள் உளூச் செய்தார்கள்; பிலால் (ரழி) பாங்கு சொன்னார்கள். அவர்கள்

வலப்புறமும் இடப்புறமும் திரும்பி, 'ஹய்ய அலஸ் ஸலாஹ், ஹய்ய அலல் ஃபலாஹ்' (தொழுகையின் பக்கம் வாருங்கள்; வெற்றியின் பக்கம் வாருங்கள்) என்று கூறியபோது, நான் அவர்களின் வாய் அசைவதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு கைத்தடி (சுத்ராவாக) நடப்பட்டது. அவர்கள் முன்னே சென்று தொழுகை நடத்தினார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் (அதாவது, சுத்ராவாக நடப்பட்ட கைத்தடிக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில்) நாயும் கழுதையும் கடந்து சென்றன; அவை தடுக்கப்படவில்லை.

782

وعن أبي رمثة رفاعة التيمي رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم وعليه ثوبان أخضران. ((رواه أبو داود والترمذي))

அபூ ரிம்தாஹ் ரிஃபாஆ அத்-தைமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை இரண்டு பச்சை நிற ஆடைகள் அணிந்தவர்களாகப் பார்த்தேன்.

783

وعن جابر رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم دخل يوم فتح مكة وعليه عمامة سوداء. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாளில் கறுப்புத் தலைப்பாகை அணிந்த நிலையில் (வெற்றியின் அடையாளமாகவோ அல்லது பயணத்தின் தூசியின் காரணமாகவோ) மக்காவிற்குள் நுழைந்தார்கள்.

784

وعن أبي سعيد عمرو بن حريث رضي الله عنه قال: كأني انظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وعليه عمامة سوداء، قد أرخى طرفيها بين كتفيه. ((رواه مسلم)) وفي رواية له: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم خطب الناس، وعليه عمامة سوداء.

அபூ ஸயீத் அம்ர் பின் ஹுரைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கருப்பு நிறத் தலைப்பாகை அணிந்து, அதன் இரு முனைகளையும் தங்கள் தோள்களுக்கிடையே தொங்கவிட்டிருப்பதை நான் பார்ப்பது போல (என் கண்முன்) உள்ளது.

(இமாம்) முஸ்லிம் (அறிவித்தார்கள்).

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கருப்பு நிறத் தலைப்பாகை அணிந்து மக்களுக்குச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.

785

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كفن رسول الله صلى الله عليه وسلم في ثلاثة أثواب بيض سحولية من كرسف، ليس فيها قميص ولا عمامة. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (யமன் நாட்டிலுள்ள) சஹூல் (என்னும் இடத்தின்) பருத்தியால் ஆன மூன்று வெள்ளை ஆடைகளில் கஃபனிடப்பட்டார்கள். அவற்றில் சட்டையோ தலைப்பாகையோ இருக்கவில்லை.

786

- وعنها قالت: خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات غداة، وعليه مرط مرحل من شعر أسود. ((رواه مسلم))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் காலையில், கறுப்பு முடியால் ஆன, ஒட்டகச் சேணங்களின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு போர்வையை (மேலாடையாக) அணிந்துகொண்டு வெளியே சென்றார்கள்.

787

وعن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه قال: كنت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات ليلة في مسير، فقال لي: "أمعك ماء"؟ قلت: نعم، فنزل عن راحلته فمشى حتى توارى في سواد الليل ثم جاء فأفرغت علي من الإداوة، فغسل وجهه وعليه جبة من صوف، فلم يستطع أن يخرج ذراعيه منها حتى أخرجهما من أسفل الجبة، فغسل ذراعيه ومسح برأسه، ثم أهويت لأنزع خفيه فقال: "دعهما فإني أدخلتهما طاهرتين" ومسح عليهما. ((متفق عليه))

وفي رواية: وعليه جبة شامية ضيقة الكمين. وفي رواية: أن هذه القضية كانت في غزوة تبوك.

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நான் ஒரு நாள் இரவு பயணத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அவர்கள் என்னிடம், 'உன்னிடம் தண்ணீர் உள்ளதா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'ஆம்' என்றேன். உடனே அவர்கள் தங்கள் வாகனத்திலிருந்து இறங்கி, இரவின் இருளில் மறையும் வரை (இயற்கைக்கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக) நடந்து சென்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் வந்தபோது, நான் தோல் குடுவையிலிருந்து அவர்கள் மீது (தண்ணீரை) ஊற்றினேன். அவர்கள் தங்கள் முகத்தைக் கழுவினார்கள். அவர்கள் மீது கம்பளியாலான ஒரு மேலங்கி இருந்தது. அதிலிருந்து தங்கள் முன்கைகளை வெளியே எடுக்க முடியவில்லை. எனவே அவர்கள் அவற்றை மேலங்கிக்குக் கீழிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து, தங்கள் முன்கைகளைக் கழுவி, தங்கள் தலையின் மீது மஸ்ஹு செய்தார்கள். பிறகு நான் அவர்களின் இரு தோல் காலுறைகளையும் (குஃப்) கழற்றக் குனிந்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவற்றை விட்டுவிடு. ஏனெனில், நான் அவ்விரண்டையும் (கால்களையும்) தூய்மையான நிலையிலேயே அணிந்தேன்' என்று கூறி, அவற்றின் மீது மஸ்ஹு செய்தார்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் மீது இறுக்கமான கைப் பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு சிரிய நாட்டு மேலங்கி இருந்தது" என்றுள்ளது.
மற்றொரு அறிவிப்பில்: "இந்த நிகழ்வு தபூக் போரின் போது நிகழ்ந்தது" என்றுள்ளது.

- باب استحباب القميص

கமீஸின் சிறப்பு

788

عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: كان أحب الثياب إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم القميص. ((رواه أبو داود والترمذي))

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஆடைகளிலேயே மிகவும் விருப்பமானதாக 'கமீஸ்' (அதாவது, சட்டை அல்லது நீண்ட அங்கி) இருந்தது.'

-باب صفة طول القميص والكم والإزار وطرف العمامة وتحريم إسبال شئ من ذلك على سبيل الخيلاء وكراهته من غير خيلاء

கமீஸ் மற்றும் கைகளின் நீளம், கீழாடை, தலைப்பாகையின் விளிம்பு ஆகியவற்றின் வர்ணனை மற்றும் பெருமையின் காரணமாக இவற்றில் எதையும் தொங்க விடுவது ஹராம் ஆகுமென்பதையும், பெருமையின்றி தொங்க விடுவது வெறுக்கத்தக்கது என்பதையும் தெளிவுபடுத்துதல்.

789

عن أسماء بنت يزيد الأنصارية رضى الله عنها قالت: كان كم قميص رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى الرسغ. ((رواه أبو داود والترمذي))

அஸ்மா பின்த் யஸீத் அல்-அன்ஸாரியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சட்டையின் (கமீஸின்) கஃப் (கை) மணிக்கட்டு வரை இருந்தது.

790

وعن ابن عمر رضى الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة" فقال أبو بكر: يا رسول الله إن إزاري يسترخي إلى أن أتعاهده، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إنك لست ممن يفعله خيلاء". ((رواه البخارى))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் பெருமையின் காரணமாகத் தனது ஆடையை (தரையில்) இழுத்துச் செல்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் மறுமை நாளில் பார்க்க மாட்டான்." அதற்கு அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என் கீழாடையைக் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தாலன்றி, அது நழுவி விடுகிறது" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நீங்கள் பெருமையின் காரணமாக அதைச் செய்பவரல்லர்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி)

791

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الله يوم القيامة إلى من جر إزاره بطراً. ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், பெருமையின் காரணமாகத் தனது கீழாடையை இழுத்துச் சென்றவனை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்."

792

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ما أسفل من الكعبين من الإزار ففي النار. ((رواه البخاري))

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "கீழாடையின் கணுக்கால்களுக்குக் கீழுள்ள பகுதி நரக நெருப்பில் உள்ளது (அதாவது, அவ்வாறு அணிபவர் நரக நெருப்பால் தண்டிக்கப்படுவார்)."

793

وعن أبي ذر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة، ولا ينظر إليهم، ولا يزكيهم، ولهم عذاب أليم" قال: فقرأها رسول الله صلى الله عليه وسلم ثلاث مرار. قال أبو ذر: خابوا وخسروا من هم يا رسول الله؟ قال: "المسبل، والمنان، والمنفق سلعته بالحلف الكاذب". وفي رواية له: "المسبل إزاره". ((رواه مسلم))

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று நபர்களிடம் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் பேசவும் மாட்டான்; அவர்களைப் பார்க்கவும் மாட்டான்; அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும் மாட்டான். மேலும், அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு."

(அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: "இதனை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று முறை ஓதிக்காட்டினார்கள்."

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள், "அவர்கள் கைசேதப்பட்டார்கள்; நஷ்டமடைந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(ஆடையை) இழுத்துச் செல்பவன், செய்த உதவியைச் சொல்லிக் காட்டுபவன், மற்றும் பொய்ச் சத்தியம் செய்து தன் வியாபாரப் பொருளை விற்பவன்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "தன் கீழாடையை இழுத்துச் செல்பவன்" (என்று உள்ளது).

794

وعن ابن عمر رضي الله عنهما ، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الإسبال من الإزار، والقميص، والعمامة؛ من جر شيئاً خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة. ((رواه أبو داود والنسائي))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில், தற்பெருமையுடன் தனது கீழாடையை, கமீஸை அல்லது தலைப்பாகையை (அளவுக்கு அதிகமாகக் கீழே தொங்கவிட்டு) இழுத்துச் செல்பவரை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்கமாட்டான்."

795

وعن أبي جرى جابر بن سليم رضي الله عنه قال: رأيت رجلا يصدر الناس عن رأيه؛ لا يقول شيئاً إلا صدروا عنه؛ قلت: من هذا قالوا: رسول الله صلى الله عليه وسلم. قلت: عليك السلام يا رسول الله – مرتين – قال: "لا تقل عليك السلام، عليك السلام تحية الموتى – قلت: السلام عليك" قال: قلت: أنت رسول الله؟ قال: "أنا رسول الله إذا أصابك ضر فدعوته كشفه عنك، وإذا أصابك عام سنة فدعوته أنبتها لك، وإذا كنت بأرض قفر أو فلاة، فضلت راحلتك، فدعوته ردها عليك" قال: قلت: اعهد إلي. قال: "لا تسبن أحداً" قال: فما سببت بعده حراً، ولا عبداً، ولا بعيراً، ولا شاة "ولا تحقرن من المعروف شيئاً، وأن تكلم أخاك وأنت منبسط إليه وجهك؛ إن ذلك من المعروف. وارفع

إزارك إلى نصف الساق، فإن أبيت فإلى الكعبين، وإياك وإسبال الإزار فإنها من المخيلة وإن الله لا يحب المخيلة، وإن امرؤ اشتمك وعيرك، بما يعلم فيك فلا تعيره بما تعلم فيه، فإنما وبال ذلك عليه". ((رواه أبو داود والترمذي))

அபூ ஜுரை ஜாபிர் பின் சுலைம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் ஒரு மனிதரைக் கண்டேன்; மக்கள் அவருடைய கருத்தை அப்படியே ஏற்றுச் செயல்பட்டு வந்தார்கள். அவர் எதைச் சொன்னாலும் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். "இவர் யார்?" என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு (அங்கிருந்த) மக்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)" என்று கூறினார்கள்.

நான் (அவரிடம்), "அலைக்கஸ் ஸலாம் யா ரஸூலல்லாஹ் (அல்லாஹ்வின் தூதரே! உம்மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்)" என்று இரண்டு முறை கூறினேன்.

அதற்கு அவர், "'அலைக்கஸ் ஸலாம்' என்று கூறாதீர்; 'அலைக்கஸ் ஸலாம்' என்பது இறந்தவர்களுக்குச் சொல்லப்படும் முகமன் ஆகும்" என்றார். (அப்போது) நான், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க' (உம்மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினேன்.

நான், "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர், "(ஆம்,) நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் ஆவேன். (நான் அழைக்கும்) அல்லாஹ், உமக்குத் தீங்கு ஏற்பட்டு நீர் அவனை அழைத்தால் அவன் அதை உம்மை விட்டும் நீக்குவான்; உமக்கு பஞ்சம் அல்லது வறட்சி ஆண்டு ஏற்பட்டு நீர் அவனை அழைத்தால் அவன் உமக்காக (பயிரினங்களை) முளைக்கச் செய்வான்; வெட்டவெளியான நிலத்திலோ அல்லது பாலைவனத்திலோ உமது வாகனம் தொலைந்துபோய் நீர் அவனை அழைத்தால் அவன் அதை உமக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

நான், "என்னிடம் (ஏதேனும்) உறுதிமொழி எடுங்கள் (அறிவுரை கூறுங்கள்)" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர், "யாரையும் ஏச வேண்டாம்" என்றார். (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: அதற்குப் பிறகு நான் ஒரு சுதந்திரமானவரையோ, ஓர் அடிமையையோ, ஓர் ஒட்டகத்தையோ அல்லது ஓர் ஆட்டையோ ஏசியதில்லை).

(நபி (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்து) கூறினார்கள்: "நன்மையில் எதையும் அற்பமாகக் கருதாதீர்; உமது சகோதரரிடம் மலர்ந்த முகத்துடன் பேசுவதும் நன்மையாகும். உமது கீழாடையைக் கெண்டைக்காலின் பாதி வரை உயர்த்திக்கொள்வீராக! முடியாவிட்டால், கரண்டைக்கால் வரை (அனுமதி உண்டு). கீழாடையைத் தரையில் படும்படி (கணுக்காலுக்குக் கீழ்) அணிவதைத்

தவிர்த்துக்கொள்ளும். ஏனெனில், அது தற்பெருமையின் வெளிப்பாடாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தற்பெருமைகொள்வதை விரும்புவதில்லை. ஒருவர் உம்மிடம் உள்ளதைக் குறிப்பிட்டு உம்மை இகழ்ந்து பேசினால், அவரிடம் உள்ளதைக் குறிப்பிட்டு அவரை நீர் இகழ வேண்டாம். அதன் தீய விளைவு அவரையே சாரும்."

796

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: بينما رجل يصلي مسبل إزاره، قال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: "اذهب فتوضأ" فذهب فتوضأ، ثم جاء فقال: "اذهب فتوضأ" فقال رجل يا رسول الله مالك أمرته أن يتوضأ ثم سكت عنه؟ قال: "إنه كان يصلي وهو مسبل إزاره، وإن الله لا يقبل صلاة رجل مسبل". ((رواه أبو داود))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் தமது கீழாடையை இழுபடவிட்டுத் தொழுது கொண்டிருந்தார். அவரிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் சென்று உளூ செய்வீராக" என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர் சென்று உளூ செய்துவிட்டு வந்தார். பின்னர் (மீண்டும்), "நீர் சென்று உளூ செய்வீராக" என்று கூறினார்கள். (அங்கிருந்த) ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவரை உளூ செய்யுமாறு கட்டளையிட்டீர்கள்; பின்னர் அவரைப் பற்றி (காரணம் கூறாமல்) மௌனமாக இருந்துவிட்டீர்களே?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அவர் தமது கீழாடையை இழுபடவிட்டுத் தொழுது கொண்டிருந்தார். நிச்சயமாக அல்லாஹ், தனது கீழாடையை இழுபடவிடுபவரின் தொழுகையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: அபூ தாவூத்)

797

وعن قيس بن بشر التغلبي قال: أخبرني أبي – وكان جليساً لأبي الدرداء – قال: كان بدمشق رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم يقال له سهل بن الحنظلية، وكان رجلاً متوحداً قلما يجالس الناس، إنما هو في صلاة، فإذا فرغ فإنما هو تسبيح وتكبير حتى يأتي أهله، فمر بنا ونحن عند أبي الدرداء فقال أبو الدرداء: كلمةً تنفعنا ولا تضرك. قال: بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم سرية فقدمت، فجاء رجل منهم فجلس في المجلس الذي يجلس فيه رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال لرجل إلى جنبه: لو رأيتنا حين التقينا نحن

والعدو، فحمل فلان وطعن، فقال: خذها مني، وأنا الغلام الغفاري، كيف ترى في قوله؟ قال: ما أراه إلا قد بطل أجره. فسمع بذلك آخر فقال: ما أرى بذلك بأساً، فتنازعا حتى سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "سبحان الله؟ لا بأس أن يؤجر ويحمد" فرأيت أبا الدرداء سر بذلك، وجعل يرفع رأسه إليه ويقول: أنت سمعت ذلك من رسول الله صلى الله عليه وسلم ؟ فيقول: نعم. فما زال يعيد عليه حتى إني لأقول ليبركن على ركبتيه. قال: فمر بنا يوماً آخر، فقال له الدرداء: كلمة تنفعنا ولا تضرك، قال: قال لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم: "المنفق على الخير كالباسط يده بالصدقة ولا يقبضها". ثم مر بنا يوماً آخر، فقال له أبو الدرداء: كلمة تنفعنا ولا تضرك، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: :"نعم الرجل خريم الأسدي! لولا طول جمته وإسبال إزاره!: فبلغ خريما، فجعل، فأخذ شفرة فقطع بها جمته إلى أذنيه، ورفع إزاره إلى أنصاف ساقية. ثم مر بنا يوماً آخر فقال له أبو الدرداء: كلمةً تنفعنا ولا تضرك، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إنكم قادمون على إخوانكم، فأصلحوا رحالكم، وأصلحوا لباسكم حتى تكونوا كأنكم شامة في الناس، فإن الله لا يحب الفحش ولا التفحش". ((رواه أبو داود))

நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஸஹ்ல் பின் அல்-ஹன்ளலிய்யா (ரழி) என்பவர் டமாஸ்கஸில் வசித்து வந்தார். அவர் மக்களுடன் அதிகம் கலக்காமல் தனித்திருப்பவராகவும், தொழுது முடித்த பின் வீடு திரும்பும் வரை தஸ்பீஹ் மற்றும் தக்பீரிலேயே ஈடுபடுபவராகவும் இருந்தார்.

(ஒருமுறை) நாங்கள் அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்களிடத்தில் இருந்தபோது, ஸஹ்ல் (ரழி) எங்களைக் கடந்து சென்றார். உடனே அபூத் தர்தா (ரழி), "எங்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய, உமக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு படையை அனுப்பினார்கள். அப்படை திரும்பியதும், அவர்களில் ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்கள் அமரும் சபைக்கு வந்து, தன் அருகிலிருந்தவரிடம், 'நாங்கள் எதிரியைச் சந்தித்தபோது (நடந்ததை) நீர் பார்த்திருக்க வேண்டும்! இன்னார் (எதிரியைத்) தாக்கியபோது, "இதை என்னிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்! நான் கிஃபாரி குலத்து இளைஞன்" என்று கூறினார். (அது பெருமையின் வெளிப்பாடாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்துடன்) அவரது கூற்றைப் பற்றி நீர் என்ன கருதுகிறீர்?' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அந்த நபர், 'அவருடைய (ஜிஹாதின்) கூலி அழிந்துவிட்டது என்றே நான் கருதுகிறேன்' என்றார். இதைக் கேட்ட மற்றொருவர், 'இதில் எந்தத் தவறும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை' என்றார். அவர்கள் இருவரும் இது குறித்து தர்க்கித்துக்கொண்டனர். இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கேட்கவே, 'சுப்ஹானல்லாஹ்? அவருக்கு நற்கூலியும் கிடைத்து, புகழையும் பெறுவதில் எந்தத் தவறுமில்லை' என்று கூறினார்கள்."

இதைக் கேட்ட அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவதை நான் பார்த்தேன். அவர் தனது தலையை ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்களை நோக்கி உயர்த்தி, "இதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நீரே கேட்டீரா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் "ஆம்" என்றார். அபூத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் (மகிழ்ச்சியின் காரணமாக) மண்டியிட்டு விடுவாரோ என்று நான் எண்ணும் அளவுக்கு, அவரிடம் அதையே திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

மற்றொரு நாள் அவர் எங்களைக் கடந்து சென்றபோது, அபூத் தர்தா (ரழி) அவரிடம், "எங்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய, உமக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நற்காரியங்களில் செலவு செய்பவர், தர்மம் செய்வதற்காகத் தனது கையை நீட்டி, அதைத் திரும்பப் பெறாமல் (தொடர்ந்து வழங்கிக் கொண்டே) இருப்பவரைப் போன்றவர்' என்று கூறினார்கள்" என்றார்.

பின்னர் மற்றொரு நாள் அவர் எங்களைக் கடந்து சென்றபோது, அபூத் தர்தா (ரழி) அவரிடம், "எங்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய, உமக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'குரைம் அல்-அஸதீ, ஒரு நல்ல மனிதர்! அவரது தலைமுடி (ஜும்மா) நீளமாக இல்லாமலும், அவரது கீழாடை (பூமியில்படும் அளவுக்கு)த் தொங்காமலும் இருந்தால்!' என்று கூறினார்கள்" என்றார். இந்தச் செய்தி குரைமை அடைந்ததும், அவர் கத்தியை எடுத்துத் தன் தலைமுடியை காதுகள் வரை வெட்டிக்கொண்டார்; தனது கீழாடையைக் கெண்டைக்காலின் பாதி வரை உயர்த்திக்கொண்டார்.

பின்னர் மற்றொரு நாள் அவர் எங்களைக் கடந்து சென்றபோது, அபூத் தர்தா (ரழி) அவரிடம், "எங்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய, உமக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்: 'நீங்கள் உங்கள் சகோதரர்களிடம் (திரும்பிச்) செல்கிறீர்கள். எனவே, மக்களில் நீங்கள் ஒரு மச்சத்தைப் போன்று (தனித்துவமாகத்) தெரியும் வகையில், உங்கள் வாகனங்களையும், உங்கள் ஆடைகளையும் சீர்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் அசிங்கத்தையோ அல்லது வரம்புமீறுவதையோ விரும்புவதில்லை'."

798

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إزارة المسلم إلى نصف الساق، ولا حرج -أولا جناح- فيما بينه وبين الكعبين، فما كان أسفل من الكعبين فهو في النار، ومن جر إزاره بطرا لم ينظر الله إليه. ((رواه أبو داود))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமின் கீழாடை கெண்டைக் காலின் பாதி வரை (உயர்த்துவது விரும்பத்தக்கது). அதற்கும் கணுக்கால்களுக்கும் இடையில் (ஆடை தொங்குவதில்) அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை. கணுக்கால்களுக்குக் கீழே (ஆடை தொங்கவிடுவது) நரகத்தில் (வேதனைக்குரிய செயலாகும்). பெருமையினால் தனது கீழாடையை இழுத்துச் செல்பவரை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்கமாட்டான்."

799

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: مررت على رسول الله صلى الله عليه وسلم وفي إزاري استرخاء، فقال: "يا عبد الله، ارفع إزارك" فرفعت ثم قال: "زد"، فزدت، فما زلت أتحراها بعد. فقال بعض القوم: إلى أين؟ فقال: إلى أنصاف الساقين". ((رواه مسلم))

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கடந்து சென்றபோது எனது கீழாடை (தரையில்) இழுபட்டு, (கீழே தொங்கிக்கொண்டிருந்தது). எனவே அவர்கள், 'அப்துல்லாஹ்வே, உமது கீழாடையை உயர்த்தும்' என்று கூறினார்கள். நான் அதை உயர்த்தினேன். பிறகு அவர்கள் 'இன்னும் (உயர்த்தும்)' என்றார்கள். நான் (மேலும்) உயர்த்தினேன். அதற்குப் பிறகு அதையே நான் (கவனமுடன் பேணி, அதன் வரம்பை) கடைப்பிடித்து வருகிறேன்.

மக்களில் சிலர், "எதுவரை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "கணைக்கால்களின் பாதி வரை" என்று கூறினார்கள்.

800

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة" فقالت أم سلمة: فكيف تصنع النساء بذيولهن، قال: "يرخين شبراً" قالت: إذاً تنكشف أقدامهن. قال: "فيرخينه ذراعاً لا يزدن". ((رواه أبو داود والترمذي))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தற்பெருமையின் காரணமாகத் தனது ஆடையை (தரையோடு) இழுத்துச் செல்கிறாரோ, அவரை மறுமை நாளில் அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்."
அப்போது உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், "அப்படியென்றால் பெண்கள் தங்கள் ஆடைகளின் ஓரங்களை என்ன செய்வது?" என்று கேட்டார்கள்.
அதற்கு நபியவர்கள், "அவர்கள் ஒரு சாண் அளவு (கீழே) இறக்கிக் கொள்ளட்டும்" என்றார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "அப்படியென்றால் அவர்களின் பாதங்கள் வெளிப்படுமே!" என்றார்கள்.
அதற்கு நபியவர்கள், "அவர்கள் ஒரு முழம் அளவு (கீழே) இறக்கிக் கொள்ளட்டும்; (இதைவிட) அதிகரிக்கக் கூடாது" என்று கூறினார்கள்.
(அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி அறிவிக்கிறார்கள்.)

- باب استحباب ترك الترفع في اللباس تواضعاً

எளிமையின் காரணமாக அழகான ஆடைகளை விட்டுவிடுவதன் சிறப்பு

801

وعن معاذ بن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من ترك اللباس تواضعاً لله، وهو يقدر عليه، دعاه الله يوم القيامة على رؤوس الخلائق حتى يخيره من أي حلل الإيمان شاء يلبسها. ((رواه الترمذي))

முஆத் பின் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒருவர் வசதி இருந்தும், பணிவின் காரணமாக (உலகில்) ஆடம்பரமான ஆடைகளை அணிவதை விட்டுவிடுகிறாரோ, அவரை மறுமை நாளில் அல்லாஹ் எல்லாப் படைப்பினங்களுக்கும் முன்னால் அழைத்து, அவர் விரும்பும் ஈமானின் எந்த (சிறந்த) ஆடையையும் அணிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை வழங்குவான்."

- باب استحباب التوسط في اللباس ولا يقتصر على ما يزري به لغير حاجة ولا مقصود شرعي

ஆடையில் மிதமான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிப்பது விரும்பத்தக்கது; தவிர்க்க முடியாத தேவை அல்லது மார்க்க ரீதியான காரணம் ஏதுமின்றித் தன்னைக் குறைத்து மதிப்பிடும் விதமாக ஆடை அணிவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

802

عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله يحب أن يرى أثر نعمته على عبده. ((رواه الترمذي))

அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள் தம் தந்தை மற்றும் பாட்டனார் (ரழி) வாயிலாக அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் தன் அடியான் மீது அவனுடைய அருட்கொடைகளின் அடையாளத்தைக் (அதாவது, அவற்றின் வெளிப்பாட்டைக்) காண்பதை விரும்புகிறான்."

-باب تحريم لباس الحرير على الرجال وتحريم جلوسهم عليه واستنادهم إليه وجواز لبسه للنساء

ஆண்களுக்கு பட்டு அணிவது விலக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஆண்கள் பட்டுத் துணியின் மீது உட்காருவதும், சாய்வதும் கூடாது. பெண்களுக்கு பட்டு ஆடை அணிவது அனுமதிக்கப்படுகிறது.

803

عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تلبسوا الحرير؛ فإن من لبسه في الدنيا لم يلبسه في الآخرة. ((متفق عليه))

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பட்டு (ஆடைகளை) அணியாதீர்கள். ஏனெனில், எவர் இவ்வுலகில் அதை அணிகிறாரோ, அவர் மறுமையில் அதை அணியமாட்டார்."

804

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إنما يلبس الحرير من لا خلاق له". ((متفق عليه))

وفي رواية للبخاري: "من لا خلاق له في الآخرة"

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்:
“(இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கும் நற்கூலியில்) எந்தப் பங்கும் இல்லாதவரே பட்டு (ஆடைகளை) அணிவார்.”

(இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் பதிவு செய்துள்ளனர்.)

புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: “(மறுமையில் இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கும் நற்கூலியில்) எந்தப் பங்கும் இல்லாதவர்” (என்று வந்துள்ளது).

805

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لبس الحرير في الدنيا لم يلبسه في الآخرة. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்வுலகில் பட்டு அணிபவர் (ஆண்களுக்கு) மறுமையில் அதை அணியமாட்டார்."

806

وعن علي رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم أخذ حريراً، فجعله في يمينه، وذهباً فجعله في شماله، ثم قال: إن هذين حرام على ذكور أمتي. ((رواه أبو داود))

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பட்டு எடுத்து அதைத் தங்கள் வலக்கையிலும், தங்கத்தை எடுத்து அதைத் தங்கள் இடக்கையிலும் வைத்துக் கொண்டதைப் பார்த்தேன். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக இவை இரண்டும் என் உம்மத்தில் உள்ள ஆண்களுக்கு ஹராம் (தடுக்கப்பட்டவை) ஆகும்."

807

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: حرم لباس الحرير والذهب على ذكور أمتي، وأحل لإناثهم. ((رواه الترمذي))

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பட்டு மற்றும் தங்கம் (ஆகியவற்றை) அணிவது என் உம்மத்தின் ஆண்களுக்கு ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் பெண்களுக்கு ஹலாலாக்கப்பட்டுள்ளது."

808

وعن حذيفة رضى الله عنه قال: نهانا النبي صلى الله عليه وسلم أن نشرب في آنية الذهب والفضة، وأن نأكل فيها، وعن لبس الحرير والديباج، وأن نجلس عليه. ((رواه البخاري))

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகுவதையும், அவற்றில் உண்பதையும்; பட்டு மற்றும் தடித்த பட்டு (திபாஜ்) அணிவதையும், அவற்றின் மீது அமர்வதையும் எங்களுக்குத் தடை விதித்தார்கள். (இத்தடை ஆண்களுக்குரியது).

- باب جواز لبس الحرير لمن به حكة

அரிப்பினால் அவதிப்படும் ஒருவர் பட்டு அணிவது சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டது

809

عن أنس رضى الله عنه قال: رخص رسول الله، صلى الله عليه وسلم، للزبير وعبد الرحمن بن عوف رضى الله عنهما في لبس الحرير لحكة بهما. ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஜுபைர் (ரழி) மற்றும் அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) ஆகியோருக்கு ஏற்பட்டிருந்த அரிப்பின் காரணமாக, அவர்களுக்குப் பட்டு ஆடை அணிய அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள்.

- باب النهى عن افتراش جلود النمور والركوب عليها

சிறுத்தைப் புலியின் தோல்களை விரிப்பாகப் பயன்படுத்துவது மற்றும் அதன் மீது சவாரி செய்வது குறித்த தடை.

810

عن معاوية رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تركبوا الخزولا النمار. ((رواه أبو داود))

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்-கஸ் (எனும் ஒரு வகை பட்டு) மீதும், சிறுத்தை அல்லது புலியின் தோல்கள் மீதும் சவாரி

செய்யாதீர்கள் (அதாவது, அவற்றை சேணங்களாகவோ அல்லது சேணத்தின் மீது விரிக்கப்படும் விரிப்புகளாகவோ பயன்படுத்தாதீர்கள்)."

811

وعن أبي المليح عن أبيه، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن جلود السباع. ((رواه أبو داود والترمذي والنسائي)) وفي رواية للترمذي: نهى عن جلود السباع أن تفترش.

அபுல் மலீஹ் அவர்கள், தம் தந்தை (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வேட்டையாடும் விலங்குகளின் தோல்களை (பயன்படுத்துவதை) தடை செய்தார்கள்.
(நூல்கள்: அபூதாவூத், திர்மிதீ மற்றும் நஸயீ)

திர்மிதீயில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: "வேட்டையாடும் விலங்குகளின் தோல்கள் விரிக்கப்படுவதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

-باب ما يقول إذا لبس ثوباً جديداً أو نعلاً أو نحوه

புதிய ஆடை அல்லது காலணி அணியும்போது கூற வேண்டிய துஆ

812

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا استجد ثوباً سماه باسمه -عمامة، أو قميصاً، أو رداء- يقول: اللهم لك الحمد أنت كسوتنيه، أسألك خيره وخير ما صنع له، وأعوذ بك من شره وشر ما صنع له ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு புதிய ஆடையைப் (பெற்று அல்லது முதன்முதலாக) அணியும்போது, அது என்ன ஆடை என்று (அதன் வகையைக்) குறிப்பிட்டு - தலைப்பாகை, அல்லது சட்டை, அல்லது மேலங்கி என்று - (இவ்வாறு) கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம லக்கல் ஹம்து, அன்த கஸவ்தனீஹி, அஸ் அலுக்க கைரஹு வ கைர மா ஸுனிஅ லஹு, வ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரிஹி வ ஷர்ரி மா ஸுனிஅ லஹு"
(யா அல்லாஹ்! எல்லாப் புகழும் உனக்கே உரியது. இதை எனக்கு நீயே அணிவித்தாய். நான் உன்னிடம் இதன் நன்மையையும், இது எதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும் கேட்கிறேன். மேலும், இதன் தீங்கிலிருந்தும், இது எதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதன் தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.)

(நூல்: அபூ தாவூத், திர்மிதி. இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று இமாம் திர்மிதி கூறியுள்ளார்கள்).

رياض الصالحين

5. كتاب آداب النوم

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

5. தூங்குதல், படுத்தல் மற்றும் அமர்தல் போன்றவற்றின் ஒழுக்க நெறிகளின் நூல்

باب ما يقوله عند النوم

தூங்கச் செல்லும் போது கூற வேண்டியவை

813

عن البراء بن عازب رضى الله عنهما قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أوى إلى فراشه نام على شقه الأيمن، ثم قال: اللهم أسلمت نفسي إليك، ووجهت وجهي إليك، وفوضت أمري إليك، وألجأت ظهري إليك، رغبة ورهبة إليك، لا ملجأ ولا منجى منك إلا إليك. آمنت بكتابك الذي أنزلت. ونبيك الذي أرسلت.

((رواه البخاري بهذا اللفظ في كتاب الأدب من صحيحه))

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் படுக்கைக்குச் செல்லும் போது, தங்கள் வலது பக்கமாகப் படுத்துக் கொண்டு, பிறகு பின்வருமாறு கூறினார்கள்:
"அல்லாஹும்ம அஸ்லம்து நஃப்ஸீ இலைக்க, வ வஜ்ஜஹ்து வஜ்ஹீ இலைக்க, வ ஃபவ்வள்து அம்ரீ இலைக்க, வ அல்ஜஃது ளஹ்ரீ இலைக்க, ரஃக்பதன் வ ரஹ்பதன் இலைக்க, லா மல்ஜஅ வ லா மன்ஜா மின்க இல்லா இலைக்க. ஆமன்து பிகிதாபிக்கல்லதீ அன்ஸல்த, வ நபிய்யிக்கல்லதீ அர்சல்த."
யா அல்லாஹ்! நான் என்னை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன்; என் முகத்தை உன்பக்கம் திருப்பினேன்; என் காரியங்களை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன்; என் முதுகை உன்னிடம் சாய்த்தேன் (உன் பாதுகாப்பை நாடி). (உன் அருளை) ஆசை வைத்தும், (உன் தண்டனைக்குப்) பயந்தும் உன்னிடமே (நான் திரும்புகிறேன்). உன்னிடமிருந்து தப்பிக்க ஒதுங்குமிடமோ, தப்பித்துச் செல்லும் இடமோ உன்னைத் தவிர வேறு இல்லை. நீ இறக்கியருளிய உனது

வேதத்தின் மீது நான் நம்பிக்கை கொண்டேன்; நீ அனுப்பிய உனது நபி (ஸல்) அவர்களின் மீதும் நான் நம்பிக்கை கொண்டேன்.

814

وعنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا أتيت مضجعك فتوضأ وضوءك للصلاة، ثم اضطجع على شقك الأيمن، وقل..." وذكر نحوه وفيه: "واجعلهن آخر ما تقول" ((متفق عليه)).

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "நீர் படுக்கைக்குச் செல்லும் முன், தொழுகைக்குச் செய்வது போன்று உளூ (அங்கசுத்தி) செய்துகொள்ளும். பிறகு உமது வலது பக்கம் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டு, ... (என்று துவங்கும் துஆவை) கூறுவீராக!" மேலும் (முந்தைய ஹதீஸில் உள்ளதைப் போன்று) அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில், "இவ்வார்த்தைகளை நீர் கடைசியாகப் பேசும் வார்த்தைகளாக ஆக்கிக்கொள்ளும்" என்றும் உள்ளது. (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது)

815

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم يصلي من الليل إحدى عشرة ركعة، فإذا طلع الفجر صلى ركعتين خفيفتين، ثم اضطجع على شقه الأيمن حتى يجيء المؤذن فيؤذنه ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதினொரு ரக்அத்கள் (தஹஜ்ஜுத் மற்றும் வித்ர் தொழுகையாக) தொழுவார்கள். ஃபஜ்ரு (விடியல்) உதயமானதும், சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் (ஃபஜ்ருடைய சுன்னத் தொழுகையாக) தொழுவார்கள். பின்னர், முஅத்தின் வந்து தங்களுக்கு (ஃபஜ்ருடைய ஃபர்ளு தொழுகைக்காக) அறிவிக்கும் வரை தங்கள் வலதுபுறத்தில் சாய்ந்து படுப்பார்கள்.

816

وعن حذيفة رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا أخذ مضجعه من الليل وضع يده تحت خده، ثم يقول: "اللهم باسمك أموت وأحيا" وإذا استيقظ قال: "الحمد لله

الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور" ((رواه البخاري)).

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் உறங்கச் செல்லும்போதெல்லாம், அவர்கள் தங்களின் (வலது) கையை தங்களின் (வலது) கன்னத்தின் கீழ் வைத்து, “அல்லாஹும்ம பிஸ்மிக்க அமூத்து வ அஹ்யா” (யா அல்லாஹ், உன் திருப்பெயரால் நான் மரணிக்கிறேன், மேலும் உயிர் வாழ்கிறேன் (விழித்தெழுகிறேன்)) என்று பிரார்த்தனை செய்வார்கள். மேலும் அவர்கள் விழித்தெழும்போது, “அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அஹ்யானா பஃத மா அமாத்தனா, வ இலைஹின்னுஷூர்” (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது, அவன் எங்களை மரணிக்கச் செய்த பின்னர் எங்களுக்கு உயிர் கொடுத்தான், மேலும் அவனிடமே (மறுமையில்) எழுப்பப்படுதல் இருக்கிறது) என்று பிரார்த்தனை செய்வார்கள்.
(அல்-புகாரி)

817

وعن يعيش بن طخفة الغفاري رضي الله عنه قال: قال أبي: بينما أنا مضطجع في المسجد على بطني إذا رجل يحركني برجله فقال: إن هذه ضجعة يبغضها الله قال: فنظرت، فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

யாஈஷ் இப்னு தக்ஃபஹ் அல்-கிஃபாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: என் தந்தை கூறினார்கள்: நான் பள்ளிவாசலில் என் வயிற்றின் மீது (குப்புற) படுத்திருந்தபோது, ஒருவர் தன் காலால் என்னை அசைத்து, "நிச்சயமாக இது அல்லாஹ் வெறுக்கும் ஒரு படுக்கும் நிலை" என்று கூறினார்கள். நான் நிமிர்ந்து பார்த்தேன், அங்கே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இருந்தார்கள். (இதை அபூ தாவூத் ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.)

818

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من قعد مقعداً لم يذكر الله تعالى فيه، كانت عليه من الله تعالى ترة، ومن اضطجع مضجعاً لا يذكر الله تعالى فيه، كانت عليه من الله ترة" ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

"الترة" بكسر التاء المثناة من فوق، وهي: النقص، وقيل: التبعة.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து, அங்கு அல்லாஹ்வை நினைவு கூராமல் இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து அது ஒரு கைசேதமாக (நஷ்டமாக அல்லது பாவச்சுமையாக) அமையும். மேலும், யார் ஓர் இடத்தில் படுத்து, அங்கு அல்லாஹ்வை நினைவு கூராமல் இருக்கிறாரோ, அவருக்கும் அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து அது ஒரு கைசேதமாக (நஷ்டமாக அல்லது பாவச்சுமையாக) அமையும்."

-باب جواز الاستلقاء على القفا ووضع إحدى الرجلين على الأخرى إذا لم يخف انكشاف العورة وجواز القعود متربعاً ومحتبياً

பின்புறமாகப் படுத்துக்கொண்டு ஒரு காலை மற்றொரு காலின் மீது வைக்கும் முறைகள்

819

عن عبد الله بن زيد رضى الله عنه أنه رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم مستلقياً في المسجد، واضعاً إحدى رجليه على الأخرى. ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் ஜைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் மல்லாந்து படுத்த நிலையில், தமது ஒரு காலை மற்றொன்றின் மீது போட்டவாறு இருந்ததை அவர் கண்டார்.

820

وعن جابر بن سمرة رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا صلى الفجر تربع في مجلسه حتى تطلع الشمس حسناء. حديث صحيح، رواه أبو داود وغيره بأسانيد صحيحة.

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஃபஜ்ர் (அதிகாலை) தொழுகைக்குப் பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், சூரியன் (முழுமையாக) பிரகாசமாகத் தெரியும் வரை அவர்கள் தொழுத அதே இடத்தில் சம்மணமிட்டு அமர்ந்திருப்பார்கள்.

821

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم بفناء الكعبة محتبياً بيديه هكذا. ووصف بيديه الاحتباء، وهو القرفصاء. ((رواه البخاري)).

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் புனித கஃபாவின் முற்றத்தில், தமது கைகளால் இவ்வாறு 'இஹ்திபா' செய்தவர்களாக அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டேன்."
மேலும் அவர் தமது கைகளால் அந்த 'இஹ்திபா'வை விவரித்தார். அதுதான் 'குர்ஃபுஸா' (தமது தொடைகளை வயிற்றுடன் சேர்த்து, கைகளால் கால்களைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டு அமருதல்) ஆகும்.

அல்-புகாரி.

822

وعن قيلة بنت مخرمة رضي الله عنها قالت: رأيت النبي صلى الله عليه وسلم وهو قاعد القرفصاء، فلما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم المتخشع في الجلسة أرعدت من الفرق. ((رواه أبو داود والترمذي)).

கய்லா பின்த் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் (தமது கைகளால்) முழங்கால்களைக் கட்டியணைத்தவாறு அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டேன். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அத்தகைய பணிவான (இறையச்சம் நிறைந்த) அமர்வில் இருந்ததைக் கண்டபோது, (அவர்களின் கம்பீரத்தாலும், இறையச்சத்தாலும் ஏற்பட்ட) அச்சத்தினால் நான் நடுங்கினேன்.

823

وعن الشريد بن سويد رضي الله عنه قال: مر بي رسول الله صلى الله عليه وسلم وأنا جالس هكذا، وقد وضعت يدي اليسرى خلف ظهري، واتكأت على إلية يدي فقال: أتقعد قعدة المغضوب عليهم؟! ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அஷ்-ஷரீத் பின் ஸுவைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் (ஒரு குறிப்பிட்ட) நிலையில் அமர்ந்திருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னைக் கடந்து சென்றார்கள். நான் எனது இடது கையை என் முதுகுக்குப் பின்னால் வைத்து, என் கையின் அடிப்பகுதியின் மீது சாய்ந்திருந்தேன். அப்போது அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்கு

ஆளானவர்கள் (அதாவது, யூதர்கள் போன்றோர்) அமர்வது போல் நீ அமர்ந்திருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்கள்.

- باب في آداب المجلس والجليس

தோழர்களுடன் கூடி அமர்வதற்கான நற்பண்புகள்

824

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يقمن أحدكم من مجلسه ثم يجلس فيه، ولكن توسعوا وتفسحوا وكان ابن عمر إذا قام له رجل من مجلسه لم يجلس فيه. ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும், ஒருவர் அமர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து அவரை எழுப்பிவிட்டு, (அவர் எழுந்து சென்றபின்) அந்த இடத்தில் நீங்கள் அமர வேண்டாம். மாறாக, (சபையில்) மற்றவர்களுக்கு இடமளித்து, (நெருக்கடி இல்லாமல்) விரிவாக அமருங்கள்." இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் பழக்கமாக இருந்தது என்னவென்றால், யாராவது அவர்களுக்காகத் தமது இடத்திலிருந்து எழுந்து கொடுத்தால், அவர்கள் அதில் அமரமாட்டார்கள்.

825

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا قام أحدكم من مجلس، ثم رجع إليه، فهو أحق به. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் ஒரு சபையிலிருந்து (அல்லது அமரும் இடத்திலிருந்து) எழுந்து சென்றுவிட்டு, பின்னர் (அதே இடத்திற்குத் தற்காலிகமாகத்) திரும்பி வந்தால், அந்த இடத்திற்கு அவரே அதிக உரிமையுடையவர் ஆவார்."

826

وعن جابر بن سمرة رضي الله عنهما قال: كنا إذا أتينا النبي صلى الله عليه وسلم جلس أحدنا حيث ينتهي. ((رواه أبو داود والترمذي، وقال: حديث حسن)).

ஜாபிர் இப்னு சமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் சபைக்கு வரும்போதெல்லாம், நம்மில் ஒருவர், (கூட்டத்தின்) வரிசை எங்கு முடிகிறதோ அங்கு (அதாவது, காலியான இடம் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு) அமர்ந்து கொள்வார்.

827

وعن أبي عبد الله سلمان الفارسي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يغتسل رجل يوم الجمعة، ويتطهر ما استطاع من طهر، ويدهن من دهنه، أو يمس من طيب بيته، ثم يخرج فلا يفرق بين اثنين، ثم يصلي ما كتب له، ثم ينصت إذا تكلم الإمام، إلا غفر له ما بينه وبين الجمعة الأخرى ((رواه البخاري)).

அபூ அப்தில்லாஹ் சல்மான் அல்-ஃபாரிசி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் வெள்ளிக்கிழமை அன்று குளித்து, தம்மால் இயன்ற அளவு தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு, தன்னிடம் உள்ள எண்ணெயைத் தேய்த்துக்கொண்டோ அல்லது தன் வீட்டில் உள்ள நறுமணத்தைப் பூசிக்கொண்டோ (பள்ளிக்குச்) சென்று, இருவருக்கிடையே பிரிவை ஏற்படுத்தாமல், தனக்கு விதிக்கப்பட்ட (நஃபிலான தொழுகையைத்) தொழுது, பிறகு இமாம் பேசும்போது மௌனமாகச் செவியுற்றால், அவருக்கும் மற்றுமொரு வெள்ளிக்கிழமைக்கும் இடைப்பட்ட (சிறு பாவங்கள்) மன்னிக்கப்படுகின்றன.”

828

وعن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا يحل لرجل أن يفرق بين اثنين إلا بإذنهما" رواه أبو داود والترمذي وقال "حديث حسن".

وفي رواية لأبي داود: "لا يجلس بين رجلين إلا بإذنهما".

அம்ர் இப்னு ஷுஐப் (ரழி) அவர்கள், தனது தந்தை மற்றும் பாட்டனார் வாயிலாக அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருவருக்கிடையே அவர்களின் அனுமதியின்றிப் பிரித்துவிடுவது (அதாவது, அவர்களுக்கு

இடையில் அமர்வது) ஒரு மனிதருக்கு ஆகுமானதல்ல."

இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் திர்மிதி இதனை 'ஹஸன்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அபூதாவூத் அவர்களின் மற்றொரு அறிவிப்பில், "இரு மனிதர்களுக்கு இடையில் அவர்களின் அனுமதியின்றி அமரக்கூடாது" என்றுள்ளது.

829

وعن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن من جلس وسط الحلقة. رواه أبو داود بإسناد صحيح.

وروى الترمذي عن أبي مجلز: أن رجلا قعد وسط الحلقة، فقال حذيفة: ملعون على لسان محمد صلى الله عليه وسلم -من جلس وسط الحلقة. قال الترمذي: حديث حسن صحيح.

ஹுதைஃபா பின் அல்-யமான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு வட்டமான கூட்டத்தின் (அல்லது சபையின்) நடுவில் அமர்பவரைச் சபித்தார்கள் (அதாவது, அத்தகைய செயலை வெறுத்தார்கள் அல்லது தடை செய்தார்கள்).

திர்மிதீயின் மற்றோர் அறிவிப்பில் அபூ மிஜ்லஸ் வழியாக வந்திருப்பதாவது: ஒரு மனிதர் ஒரு வட்டமான கூட்டத்தின் (அல்லது சபையின்) நடுவில் அமர்ந்தார். அப்போது ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள், "வட்டமான கூட்டத்தின் (அல்லது சபையின்) நடுவில் அமர்பவர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் நாவினால் சபிக்கப்பட்டவர் ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

830

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: خير المجالس أوسعها. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح على شرط البخاري.))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "சபைகளில் சிறந்தது, அவற்றில் மிக விசாலமானவையே ஆகும் (ஏனெனில் அது மக்களுக்கு வசதியையும், நெருக்கடியின்மையையும் வழங்குகிறது)" என்று கூறக் கேட்டேன்.

831

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من جلس في مجلس، فكثر فيه لغطه فقال قبل أن يقوم من مجلسه ذلك: سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرك وأتوب إليك، إلا غفر له ما كان في مجلسه ذلك ((رَوَاهُ التِّرمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் ஒரு சபையில் அமர்ந்து, அதில் வீணான பேச்சுக்கள் அதிகமாகி, அச்சபையிலிருந்து எழுவதற்கு முன்:

‘சுப்ஹானக்க அல்லாஹும்ம வ பிஹம்திக்க, அஷ்ஹது அன் லா இலாஹ இல்லா அன்த, அஸ்தஃக்ஃபிருக்க வ அதூபு இலைக்க’

(யா அல்லாஹ்! நீயே தூயவன்; உன்னையே புகழ்கிறேன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை என்று சாட்சி கூறுகிறேன். உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன்; உன்னிடமே மீளுகிறேன்)

என்று கூறினால், அச்சபையில் அவருக்கு நிகழ்ந்த (சிறு தவறுகள்) மன்னிக்கப்படுகின்றன.”

(நூல்: திர்மிதி)

832

وعن أبي برزة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول بآخرة إذا أراد أن يقوم من المجلس: "سبحانك الله وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرك وأتوب إليك" فقال رجل: يا رسول الله، إنك لتقول قولاً ما كنت تقوله فيما مضى؟ قال: "ذلك كفارة لما يكون في المجلس. ((رواه أبو داود)). ((ورواه الحاكم أبو عبيد الله في المستدرك من رواية عائشة رضي الله عنها وقال: صحيح بإسناد))

அபூ பர்ஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தமது வாழ்வின்) இறுதிக் காலத்தில் ஒரு சபையிலிருந்து எழ விரும்பினால் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

"ஸுப்ஹானக்க அல்லாஹும்ம வ பிஹம்திக்க, அஷ்ஹது அன் லா இலாஹ இல்லா அன்த, அஸ்தக்ஃபிருக்க வ அதூபு இலைக்க"

(அல்லாஹ்வே! நீ தூயவன்; உன்னைப் போற்றுகிறேன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். உன்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறேன்; மேலும் உன்னிடமே மீளுகிறேன்).

ஒருவர் அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் இதற்கு முன் ஒருபோதும் கூறாத வார்த்தைகளைக் கூறுகிறீர்களே?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அது சபையில் நிகழ்ந்தவற்றுக்கான பரிகாரமாகும்" என்று கூறினார்கள். (இதை அபூ தாவூத் அறிவித்துள்ளார்.)

(மேலும், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பின்படி, இதை ஹாக்கிம் அபூ உபைதுல்லாஹ் தனது 'அல்-முஸ்தத்ரக்' நூலில் பதிவு செய்து, இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் 'ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார்.)

833

وعن ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنهُ قال: قلما كان رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يقوم من مجلس حتى يدعو بهؤلاء الدعوات: اللهم اقسم لنا من خشيتك ما تحول به بيننا وبين معاصيك، ومن طاعتك ما تبلغنا به جنتك، ومن اليقين ما تهون به علينا مصائب الدنيا، اللهم متعنا بأسماعنا وأبصارنا وقوتنا ما أحييتنا، واجعله الوارث منا، واجعل ثأرنا على من ظلمنا، وانصرنا على من عادانا، ولا تجعل مصيبتنا في ديننا، ولا تجعل الدنيا أكبر همنا، ولا مبلغ علمنا، ولا تسلط علينا من لا يرحمنا ((رَوَاهُ التِّرمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சபையை விட்டு எழும்போது, பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு பிரார்த்திக்காமல் எழுவது அரிதாகவே இருந்தது:

"அல்லாஹும்மக்ஸிம் லனா மின் கஷ்யதிக மா தஹூலு பிஹி பைனனா வ பைன மஃஸிக, வ மின் தாஅதிக மா துபல்லிகுனா பிஹி ஜன்னதக, வ மினல் யகீனி மா துஹவ்வினு பிஹி அலைனா மஸாயிபத் துன்யா. அல்லாஹும்ம மத்திஃனா பி அஸ்மாஇனா, வ அப்ஸாரினா, வ குவ்வதினா மா அஹ்யைதனா, வஜ்அல்ஹுல் வாரிஸ மின்னா, வஜ்அல் ஸஃரனா அலா மன் ளலமனா, வன்ஸுர்னா அலா மன் ஆதானா, வ லா தஜ்அல் முஸீபதனா ஃபீ தீனினா, வ லா தஜ்அலித் துன்யா அக்பர ஹம்மினா, வ லா மப்லக இல்மினா, வ லா துஸல்லித் அலைனா மன் லா யர்ஹமுனா."

(பொருள்: "யா அல்லாஹ்! உனக்கு மாறு செய்வதிலிருந்து எங்களைத் தடுக்கக்கூடிய உன்னுடைய அச்சத்தை எங்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தருவாயாக; உன்னுடைய சொர்க்கத்தில் எங்களைச் சேர்ப்பிக்கக்கூடிய உனது வழிபாட்டையும் (எங்களுக்குத் தருவாயாக); உலக சோதனைகளை எங்களுக்கு எளிதாக்கக்கூடிய 'யகீன்' எனும் உறுதியான நம்பிக்கையையும் (தருவாயாக). யா அல்லாஹ்! நீ எங்களை வாழ வைக்கும் காலமெல்லாம் எங்கள் செவிப்புலன், எங்கள் பார்வை மற்றும் எங்கள் வலிமை ஆகியவற்றைக் கொண்டு நாங்கள் பயன்பெறச் செய்வாயாக; அவற்றை (எங்கள் மரணம் வரை எங்களுடன் நிலைத்திருக்கும்) வாரிசுகளாக ஆக்குவாயாக; எங்களுக்கு அநீதி இழைத்தவர்கள் மீது எங்களுடைய பழிவாங்கலை அமைப்பாயாக; எங்களைப் பகைப்பவர்களுக்கு எதிராக எங்களுக்கு உதவுவாயாக; எங்களுடைய சோதனையை எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆக்கிவிடாதே; உலகத்தை எங்களின் மிகப்பெரிய கவலையாகவும், எங்கள் அறிவின் எல்லையாகவும் ஆக்கிவிடாதே; எங்கள் மீது கருணை காட்டாதவர்களை எங்கள் மீது ஆளுபவர்களாக ஆக்கிவிடாதே.")

(இதை திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்).

834

وعن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنهُ قال، قال رَسُول اللَّهِ ﷺ: ما من قوم يقومون من مجلس ولا يذكرون اللَّه تعالى فيه إلا قاموا عن مثل جيفة حمار، وكان لهم حسرة ((رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த மக்கள் ஒரு சபையில் அல்லாஹ்வை நினைவு கூராமல் அங்கிருந்து எழுந்து செல்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒரு கழுதையின் அழுகிய சடலத்தை விட்டு எழுந்து செல்வதைப் போன்றே இருக்கிறார்கள் (அதாவது, அவர்களின் சபை எந்தப் பலனுமற்ற, அருவருப்பானதாக மாறிவிடுகிறது). மேலும், அது அவர்களுக்குக் கைசேதமாக இருக்கும் (மறுமையில் அதற்காக அவர்கள் வருந்துவார்கள்)."

835

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما جلس قوم مجلساً لم يذكروا الله تعالى فيه، ولم يصلوا على نبيهم فيه، إلا كان عليهم ترة؛ فإن شاء عذبهم، وإن شاء غفر لهم" ((رَوَاهُ التِّرمِذِيُّ وَقَالَ: "حَدِيثٌ حَسَنٌ")).

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்தவொரு கூட்டத்தினர் ஓர் அவையில் அமர்ந்து, அதில் மேலான அல்லாஹ்வை நினைவு கூராமலும், தங்கள் நபியின் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லாமலும் இருக்கிறார்களோ, அந்த அவை அவர்களுக்கு ஒரு கைசேதமாக (குறைபாடாக அல்லது இழப்பாக) அமையும். அல்லாஹ் நாடினால், அவன் அவர்களைத் தண்டிப்பான்; அவன் நாடினால், அவர்களை மன்னித்துவிடுவான்.”

836

وعنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من قعد مقعداً لم يذكر الله تعالى فيه كانت عليه من الله ترة، ومن اضطجع مضجعاً لم يذكر الله فيه كانت عليه من الله ترة" ((رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ)).

وقد سبق قريباً، وشرحنا "الترة" فيه.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாராவது ஓர் (அமரும்) இடத்தில் அமர்ந்து, அதில் மகத்தான அல்லாஹ்வை நினைவு கூராவிட்டால், அது அவருக்கு அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து கைசேதத்தை (மறுமை நாளில்) ஏற்படுத்தும். மேலும், யாராவது ஓர் இடத்தில் படுத்து, அதில் அல்லாஹ்வை நினைவு கூராவிட்டால், அது அவருக்கு அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து கைசேதத்தை (மறுமை நாளில்) ஏற்படுத்தும்."

அபூ தாவூத்

-باب الرؤيا وما يتعلق بها

கனவில் தோன்றும் காட்சிகளும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களும்

837

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لم يبق من النبوة إلا المبشرات" قالوا: وما المبشرات؟ قال: "الرؤيا الصالحة" ((رَوَاهُ البُخَارِيُّ)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபித்துவத்திலிருந்து (அதன் ஒரு பகுதியாக) நற்செய்திகளைத் தவிர வேறெதுவும் எஞ்சவில்லை.”

(அப்போது) அவர்கள் கேட்டார்கள்: “நற்செய்திகள் யாவை?”
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “நல்ல கனவு.”
அல்-புகாரி.

838

وعنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إذا اقترب الزمان لم تكد رؤيا المؤمن تكذب، ورؤيا المؤمن جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة" ((مُتَّفَقٌ عَلَيهِ)).

وفي رواية: "أصدقكم رؤيا أصدقكم حديثاً".

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலம் நெருங்கும்போது (அதாவது, மறுமை நாள் நெருங்கும்போது), ஒரு முஃமினின் கனவு பொய்யாக இருப்பது அரிது. மேலும், ஒரு முஃமினின் கனவு என்பது நபித்துவத்தின் நாற்பத்தாறு பாகங்களில் ஒரு பாகமாகும்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: "உங்களில் பேச்சில் மிகவும் உண்மையாளராக இருப்பவரே, மிக உண்மையான கனவுகளைக் காண்பவர் ஆவார்."

839

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من رآني في المنام فسيراني في اليقظة -أو كأنما رآني في اليقظة- لا يتمثل الشيطان بي ((مُتَّفَقٌ عَلَيهِ)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் என்னைக் கனவில் காண்கிறாரோ, அவர் என்னை விழிப்பிலும் காண்பார் (அல்லது ‘விழிப்பில் என்னைக் கண்டவரைப் போன்றவர் ஆவார்’ என்று கூறியிருக்கலாம்). ஏனெனில், ஷைத்தான் என் உருவத்தில் வர மாட்டான்.”

840

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه انه سمع النبي صلى الله عليه وسلم، يقول: إذا رأى أحدكم رؤيا يحبها، فإنما هي من الله تعالى، فليحمد الله عليها، وليحدث بها -وفي

رواية، فلا يحدث بها إلا من يحب - وإذا رأى غير ذلك مما يكره، فإنما هي من الشيطان، فليستعذ من شرها، ولا يذكرها لأحد، فإنها لا تضره ((مُتَّفَقٌ عَلَيهِ)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "உங்களில் ஒருவர் தமக்கு விருப்பமான கனவைக் கண்டால், நிச்சயமாக அது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்ததாகும். ஆகவே, அதற்காக அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழட்டும்; அதை (பிறரிடம்) கூறட்டும். -மற்றொரு அறிவிப்பில்: 'அவர் அதைத் தாம் விரும்புபவர்களிடம் தவிர (வேறு யாரிடமும்) கூற வேண்டாம்' என்றுள்ளது.- மேலும், அவர் தமக்கு விருப்பமில்லாத வேறொன்றைக் கண்டால், நிச்சயமாக அது ஷைத்தானிடமிருந்து வந்ததாகும். ஆகவே, அதன் தீங்கிலிருந்து அவர் (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புக் கோரட்டும்; மேலும், அதை யாரிடமும் கூற வேண்டாம். ஏனெனில், நிச்சயமாக அது அவருக்குத் தீங்கு இழைக்காது."

841

وعن أبي قتادة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: الرؤيا الصالحة - وفي رواية: الرؤيا الحسنة - من الله، والحلم من الشيطان، فمن رأى شيئاً يكرهه فلينفث عن شماله ثلاثاً، وليتعوذ من الشيطان فإنها لا تضره ((مُتَّفَقٌ عَلَيهِ)).

النفث نفخ لطيف لا ريق معه.

அபூ கதாதா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நல்ல கனவு -மற்றொரு அறிவிப்பில்: அழகிய கனவு- அல்லாஹ்விடமிருந்து வருவதாகும்; கெட்ட கனவு (அல்லது பயங்கரமான கனவு) ஷைத்தானிடமிருந்து வருவதாகும். எனவே, ஒருவர் தாம் வெறுக்கும் எதையாவது (கனவில்) கண்டால், அவர் தமது இடதுபுறம் மூன்று முறை (எச்சில் துப்பாமல் மெலிதாக) ஊதட்டும்; மேலும் ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்புத் தேடட்டும். நிச்சயமாக அது அவருக்குத் தீங்கு இழைக்காது."

842

وعن جابر رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا رأى أحدكم الرؤيا يكرهها، فليبصق عن يساره ثلاثاً، وليستعذ بالله من الشيطان ثلاثاً، وليتحول عن جنبه

الذي كان عليه ((رَوَاهُ مُسلِمٌ)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தமக்கு விருப்பமில்லாத கனவைக் கண்டால், அவர் தனது இடதுபுறத்தில் மூன்று முறை (லேசாக) துப்பட்டும்; ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் மூன்று முறை பாதுகாப்புத் தேடட்டும் (அதாவது, 'அஊது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம்' என்று கூறட்டும்); மேலும் அவர் படுத்திருந்த பக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ளட்டும்."

843

وعن أبي الأسقع واثلة بن الأسقع رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن من أعظم الفرى أن يدعى الرجل إلى غير أبيه، أو يرى عينيه ما لم تر، أو يقول على رسول الله صلى الله عليه وسلم ما لم يقل ((رَوَاهُ البُخَارِيُّ)).

வாஸிலா பின் அல்-அஸ்கஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மிகப்பெரும் பொய்களில் சில: ஒருவர் தன் தந்தை அல்லாதவரைத் தன் தந்தை என உரிமை கொண்டாடுவதும், அல்லது தன் கண்கள் காணாததைக் கண்டதாகக் கூறுவதும் (அதாவது, பொய்யான கனவுகளைக் கூறுவதும்), அல்லது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லாததை அவர்கள் சொன்னதாகக் கூறுவதும் ஆகும்."
அல்-புகாரி.

رياض الصالحين

6. كتاب السلام

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

6. வாழ்த்துக்களின் நூல்

-باب فضل السلام والأمر بإفشائه

வணக்கத்தை பரப்புவதன் சிறப்பு

844

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رجلا سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم : أي الإسلام خير؟ قال: تطعم الطعام، وتقرأ السلام على من عرفت ومن لم تعرف. ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "இஸ்லாத்தில் எந்தச் செயல் சிறந்தது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நீர் உணவளிப்பதும் (பசித்தோருக்கு உணவளித்து, சமூக நல்லுறவை மேம்படுத்துவதும்), நீர் அறிந்தவருக்கும் அறியாதவருக்கும் ஸலாம் கூறுவதுமாகும் (அனைவரிடமும் அமைதியையும் நல்லெண்ணத்தையும் பரப்புவதும்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

845

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لما خلق الله تعالى آدم عليه السلام قال: اذهب فسلم على أولئك -نفر من الملائكة جلوس- فاستمع ما يحيونك، فإنه تحيتك وتحية ذريتك. فقال: السلام عليكم فقالوا: السلام عليك ورحمة الله، فزادوه: ورحمة الله" ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் ஆதம் (அலை) அவர்களைப்

படைத்தபோது, அவரிடம் கூறினான்: 'நீர் சென்று, அமர்ந்திருக்கும் அந்த வானவர்கள் கூட்டத்திற்கு (அதாவது, ஒரு சில வானவர்களுக்கு) சலாம் (முகமன்) கூறும்; பின்னர் அவர்கள் உமக்கு அளிக்கும் பதிலைக் கவனமாகக் கேளும் (அதை நீர் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு). ஏனெனில் அதுதான் உமக்கும் உமது சந்ததியினருக்கும் உரிய முகமன் ஆகும்.' ஆதம் (அலை) அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' (உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அஸ்ஸலாமு அலைக்க வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' (உம் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாகட்டும்) என்று பதிலளித்தனர். (இவ்வாறு பதிலளித்தபோது) அவர்கள் 'வ ரஹ்மத்துல்லாஹ்' (மற்றும் அல்லாஹ்வின் கருணை) என்பதை (ஆதமின் முகமனுடன் சேர்த்து) அதிகப்படுத்தினர்."

846

وعن أبي عمارة البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم بسبع: بعيادة المريض، واتباع الجنائز، وتشميت العاطس، ونصر الضعيف، وعون المظلوم، وإفشاء السلام وإبرار المقسم. ((متفق عليه هذا لفظ إحدى روايات البخاري)).

அபூ உமாரா அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏழு விடயங்களை எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்: நோயாளியை நலம் விசாரிப்பது, இறந்தவரின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்வது, தும்முபவருக்காக அல்லாஹ்வின் கருணையை வேண்டுவது (அதாவது, அவருக்கு 'யர்ஹமுக்கல்லாஹ்' என்று கூறுவது), பலவீனமானவர்களுக்கு ஆதரவளிப்பது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவது, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்ற வாழ்த்தைப் பரப்புவது, மேலும், சத்தியம் செய்தவர் தனது சத்தியத்தை நிறைவேற்ற உதவுவது (அதாவது, ஒருவர் ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக சத்தியம் செய்திருந்தால், அதை நிறைவேற்ற அவருக்கு உதவுவது அல்லது அவரது சத்தியத்தை மதிக்க உதவுவது).

847

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளும் வரை சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டீர்கள்; நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும் வரை நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக ஆக மாட்டீர்கள். நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைக் காட்டட்டுமா? அதை நீங்கள் செய்தால், ஒருவரையொருவர் நேசிப்பீர்கள். உங்களுக்கிடையில் ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள்."

848

وعن أبي يوسف عبد الله بن سلام رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: يا أيها الناس أفشوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا الأرحام وصلوا والناس نيام، تدخلوا الجنة بسلام ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

அபூ யூஸுஃப் அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "மக்களே! ஸலாத்தைப் பரப்புங்கள் (ஒருவருக்கொருவர் ஸலாம் கூறுவதன் மூலம்); உணவளியுங்கள் (பசித்தோருக்கு அல்லது தேவைப்படுவோருக்கு); உறவுகளைப் பேணி வாழுங்கள்; மக்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது தொழுங்கள் (குறிப்பாக தஹஜ்ஜுத் தொழுகையை); நீங்கள் சாந்தியுடன் சொர்க்கத்தில் நுழைவீர்கள்."

849

وعن الطفيل بن أبي بن كعب أنه كان يأتي عبد الله بن عمر، فيغدو معه إلى السوق، قال: فإذا غدونا إلى السوق، لم يمر عبد الله على سقاط ولا صاحب بيعة، ولا مسكين، ولا أحد إلا سلم عليه، قال الطفيل، فجئت عبد الله بن عمر يومًا، فاستتبعني إلى السوق فقلت له: ما تصنع بالسوق، وأنت لا تقف على البيع ولا تسأل عن السلع، ولا تسوم بها، ولا تجلس في مجالس السوق؟ وأقول: اجلس بنا هاهنا نتحدث، فقال يا أبا بطن -وكان الطفيل ذا بطن- إنما نغدو من أجل السلام فنسلم على من لقيناه. ((رواه مالك في الموطأ بإسناد صحيح)).

அத்-துஃபைல் இப்னு உபை இப்னு கஅப் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடன் காலையில் சந்தைக்குச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். (ஒருமுறை) நாங்கள் சந்தைக்குச் சென்றால், அப்துல்லாஹ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் சிறு பொருட்கள் விற்பவர்கள்,

வியாபாரிகள், ஏழைகள் அல்லது வேறு எவரையும் கடந்து செல்லும்போது அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறாமல் இருக்க மாட்டார்கள். (ஒருநாள்) நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களிடம் வந்தபோது, சந்தைக்குத் தம்முடன் வருமாறு என்னைக் கேட்டார்கள். நான் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அங்கே) விற்கவோ, பொருட்கள் குறித்துக் கேட்கவோ, அவற்றுக்கு விலை பேசவோ, அல்லது சந்தையின் எந்தக் கூட்டத்தினருடனும் அமரவோ செய்யாதபோது, நீங்கள் சந்தைக்குச் செல்வதில் என்ன பயன்? நாம் இங்கேயே அமர்ந்து பேசலாமே" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஓ அபூ பத்ன் (வயிற்றின் தந்தை) அவர்களே! – (துஃபைல் அவர்களுக்குப் பெரிய வயிறு இருந்ததால் இப்னு உமர் அவ்வாறு அன்பாக அழைத்தார்) – நாம் சந்திக்கும் அனைவருக்கும் ஸலாம் கூறுவதற்காகவே சந்தைக்குச் செல்கிறோம்" என்று பதிலளித்தார்கள். (இமாம்) மாலிக் (ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் இதனை ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் (அல்-முவத்தா நூலில்) அறிவித்தார்கள்.

-باب كيفية السلام

வாழ்த்துக்களை வழங்குவதற்கான சொற்கள்

850

عن عمران بن الحصين رضي الله عنهما قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: السلام عليكم، فرد عليه ثم جلس، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "عشر" ثم جاء آخر، فقال: السلام عليكم ورحمة الله، فرد عليه فجلس، فقال: عشرون ثم جاء آخر، فقال: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، فرد عليه فجلس، فقال: "ثلاثون"

((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن)).

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் (உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஸலாமுக்குப் பதிலளித்தார்கள், அந்த மனிதர் அமர்ந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "பத்து (நன்மைகளைப் பெற்றார்)" என்று கூறினார்கள். மற்றொருவர் வந்து, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹ் (உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் உண்டாகட்டும்)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஸலாமுக்குப் பதிலளித்தார்கள், அந்த மனிதர் அமர்ந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இருபது (நன்மைகளைப் பெற்றார்)" என்று கூறினார்கள். மூன்றாவதாக ஒருவர் வந்து, "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரகாத்துஹு (உங்கள் மீது சாந்தியும் அல்லாஹ்வின் கருணையும்

அவனுடைய பரக்கத்துகளும் உண்டாகட்டும்)" என்று கூறினார்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஸலாமுக்குப் பதிலளித்தார்கள், அந்த மனிதர் அமர்ந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முப்பது (நன்மைகளைப் பெற்றார்)" என்று கூறினார்கள்.

அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி இதை ஹஸன் என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

851

وعن عائشة رضي الله عنه قالت: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "هذا جبريل يقرأ عليك السلام" قالت: قلت: "وعليه السلام ورحمة الله وبركاته" ((متفق عليه))

وهكذا وقع في بعض روايات الصحيحين: "وبركاته" وفي بعضها بحذفها وزيادة الثقة مقبولة

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "இவர் ஜிப்ரீல். அவர் உமக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்" என்று கூறினார்கள். நான், "வ அலைஹிஸ்ஸலாம் வ ரஹ்மத்துல்லாஹி வ பரகாத்துஹு" என்று பதிலளித்தேன்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இரு சஹீஹ்களிலும் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) உள்ள சில அறிவிப்புகளில் இவ்வாறு "வ பரகாத்துஹு" என்று இடம்பெற்றுள்ளது; சிலவற்றில் அது நீக்கப்பட்டு (இல்லாமலும்) வந்துள்ளது. நம்பகமானவர் மேலதிகமாக அறிவிப்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

852

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان إذا تكلم بكلمة أعادها ثلاثًا حتى تفهم عنه، وإذا أتى على قوم فسلم عليهم سلم عليهم ثلاثًا. ((رواه البخاري))

وهذا محمول على ما إذا كان الجمع كثيرًا.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வார்த்தையைப் பேசினால், அது (கேட்பவர்களால்) நன்கு விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அதை மூன்று முறை திரும்பச் சொல்வார்கள். மேலும், அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தாரிடம் வந்தால், அவர்களுக்கு மூன்று முறை ஸலாம் கூறுவார்கள்.
(நூல்: அல்-புகாரி)

(இந்த மூன்று முறை ஸலாம் கூறுவது) கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும்போதே பொருந்தும் என்று இது விளக்கப்படுகிறது.

853

وعن المقداد رضي الله عنه في حديثه الطويل قال: كنا نرفع للنبي صلى الله عليه وسلم نصيبه من اللبن، فيجيء من الليل، فيسلم تسليمًا لا يوقظ نائمًا، ويسمع اليقظان، فجاء النبي صلى الله عليه وسلم فسلم كما كان يُسلم. ((رواه مسلم)).

மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள் ஒரு நீண்ட ஹதீஸில் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக (அவர்களது) பாலின் பங்கை எடுத்து வைப்பது வழக்கம். அவர்கள் இரவில் வந்து, உறங்குபவர்களை எழுப்பாத வகையிலும், விழித்திருப்பவர்களுக்கு (மட்டும்) கேட்கும் வகையிலும் ஸலாம் கூறுவார்கள். (ஒருமுறை) நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, வழக்கம் போல் ஸலாம் கூறினார்கள்.

854

وعن أسماء بنت يزيد رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، مر في المسجد يومًا، وعصبة من النساء قعود، فألوى بيده بالتسليم. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن))

அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் பள்ளிவாசல் வழியாகச் சென்றபோது, அங்கு அமர்ந்திருந்த பெண்கள் குழுவினருக்கு, ஸலாம் (தெரிவிக்கும் பொருட்டு) தமது கையை அசைத்தார்கள்.

இதை திர்மிதி பதிவு செய்து, 'ஹஸன்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

855

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن أولى الناس بالله من بدأهم بالسلام ((رواه أبو داود بإسناد جيد، ورواه الترمذي بنحوه وقال: حديث حسن، وقد ذكر بعده)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்விடம் மிகவும் நெருக்கமானவர்கள் (அவனுடைய அருளுக்கும், வெகுமதிக்கும் மிகவும் தகுதியானவர்கள்), ஸலாம் கூறுவதில் முந்திக்கொள்பவர்கள்தான்.

856

وعن أبي جري الهجيمي رضي الله عنه قال: أتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم فقلت: عليك السلام يا رسول الله قال: لا تقل عليك السلام؛ فإن عليك السلام تحية الموتى. ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح. وقد سبق بطوله)).

அபூ ஜுரை அல்-ஹுஜைமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "'அலைக்கஸ்-ஸலாமு யா ரஸூலல்லாஹ்!' (அல்லாஹ்வின் தூதரே, உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக!)" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "'அலைக்கஸ்-ஸலாமு' என்று கூறாதீர்கள்; ஏனெனில் 'அலைக்கஸ்-ஸலாமு' என்பது இறந்தவர்களுக்கான முகமன் (வாழ்த்து) ஆகும்" என்று கூறினார்கள்.

- باب آداب السلام

வணக்கம் கூறுவதற்கான நற்பண்புகள்

857

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "يسلم الراكب على الماشي، والماشي على القاعد، والقليل على الكثير" ((متفق عليه))
وفي رواية للبخاري: "والصغير على الكبير"

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கும், நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும், எண்ணிக்கையில் குறைவானவர்கள் அதிகமானவர்களுக்கும் ஸலாம் கூற வேண்டும் (என்பது நபிவழியாகும்)."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில், "சிறியவர் பெரியவருக்கும் (ஸலாம் கூற வேண்டும் என்பது நபிவழியாகும்)" என்றுள்ளது.

858

وعن أبي أمامة صُدي بن عجلان الباهلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن أولى الناس بالله من بدأهم بالسلام" ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

ورواه الترمذي عن أبي أمامة رضي الله عنه: قيل: يا رسول الله، الرجلان يلتقيان، أيهما يبدأ بالسلام؟ قال: "أولاهما بالله تعالى" قال الترمذي: حديث حسن.

அபூ உமாமா சுதைய் இப்னு அஜ்லான் அல்-பாஹிலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களில் அல்லாஹ்விடம் மிகவும் நெருக்கமானவர் (யாரெனில்), அவர்களுக்கு முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே ஆவார்.”
(நூல்: அபூதாவூத், சிறந்த அறிவிப்பாளர் தொடருடன்).

திர்மிதியின் அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது: (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இருவர் சந்திக்கும்போது, அவர்களில் யார் முதலில் ஸலாமைத் துவங்குவது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவ்விருவரில் அல்லாஹ்விடம் மிகவும் நெருக்கமானவர்” என்று பதிலளித்தார்கள். (திர்மிதி: இது ஹஸன் எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸாகும்).

- باب استحباب إعادة السلام على من تكرر لقاؤه على قرب بأن دخل ثم خرج ثم دخل في الحال، أو حال بينهما شجرة ونحوها

அறிமுகமானவரை மீண்டும் மீண்டும் சலாம் கூறுவதன் சிறப்பு

859

عن أبي هريرة رضي الله عنه في حديث المسيء صلاته أنه جاء فصلى، ثم جاء النبي صلى الله عليه وسلم، فسلم عليه، فرد عليه السلام، فقال: ارجع فصلِ، فإنك لم تصلِ فرجع فصلى، ثم جاء فسلم على النبي صلى الله عليه وسلم، حتى فعل ذلك ثلاث مرات" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தொழுகையைச் சரியாக நிறைவேற்றாத ஒருவர் (பள்ளிவாசலுக்கு) வந்தார். அவர் தொழுதார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து ஸலாம் கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸலாமுக்கு பதிலளித்துவிட்டு, 'நீர் திரும்பிச் சென்று தொழுவீராக! ஏனெனில், நீர் தொழவில்லை' என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் திரும்பிச் சென்று தொழுதார். பிறகு (மீண்டும்) வந்து நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார். இவ்வாறு அவர் மூன்று முறை செய்தார்.

860

وعنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: إذا لقي أحدكم أخاه، فليسلم عليه، فإن حالت بينهما شجرة، أو جدار، أو حجر، ثم لقيه، فليسلم عليه ((رواه أبو داود)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரரை (மார்க்க ரீதியாக) சந்தித்தால், அவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும். பிறகு, அவர்களுக்கு இடையில் ஒரு மரமோ, ஒரு சுவரோ அல்லது ஒரு கல்லோ குறுக்கிட்டு, மீண்டும் அவரைச் சந்தித்தால், (மீண்டும்) அவருக்கு ஸலாம் கூறட்டும்."

- باب استحباب السلام إذا دخل بيته

வீட்டிற்குள் நுழையும்போது ஸலாம் கூறுவது விரும்பத்தக்கது.

861

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا بُني، إذا دخلت على أهلك، فسلم، يكن بركة عليك، وعلى أهل بيتك ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "என் அருமை மகனே! நீ உன் குடும்பத்தாரிடம் நுழையும்போது ஸலாம் கூறுவாயாக. அது உனக்கும் உன் வீட்டாருக்கும் பரக்கத்தாக அமையும்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: திர்மிதீ, அவர் இதை ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று கூறியுள்ளார்).

-باب السلام على الصبيان

குழந்தைகளுக்கு வணக்கம் கூறுதல்

862

عن أنس رضي الله عنه أنه مر على صبيان، فسلم عليهم، وقال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفعله" ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் சில சிறுவர்களைக் கடந்து சென்றபோது அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். மேலும், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறே செய்வார்கள்' என்று கூறினார்கள்.

-باب سلام الرجل على زوجته والمرأة من محارمه وعلى أجنبية وأجنبيات لا يخاف الفتنة بهن وسلامهن بهذا الشرط

ஒரு மனிதர் தனது மனைவிக்கோ அல்லது மஹ்ரம் பெண்ணுக்கோ அல்லது மஹ்ரம் அல்லாத பெண்ணுக்கோ அல்லது பெண்களுக்கோ சலாம் கூறுவது, அவர்களால் குழப்பம் ஏற்படும் என்ற அச்சம் இல்லாமல் இருக்கும் பட்சத்தில், இந்த நிபந்தனையுடன் அவர்களுக்கு சலாம் கூறுவது.

863

عن سهل بن سعد رضي الله عنه قال: كانت فينا امرأة -وفي رواية: كانت لنا عجوز- تأخذ من أصول السلق فتطرحه في القدر، وتكركر حبات من شعير، فإذا صلينا الجمعة، وانصرفنا، نُسلم عليها، فتقدمه إلينا" ((رواه البخاري)).

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஃது (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"எங்களிடையே ஒரு பெண்மணி (மற்றுமோர் அறிவிப்பில்: ஒரு முதியவர்) இருந்தார். அவர் 'ஸில்க்' (Silaq - ஒரு வகை கீரை) செடியின் வேர்களை

எடுத்து ஒரு சட்டியில் போடுவார். மேலும், பார்லி தானியங்களை (சற்று) அரைத்து (அல்லது உடைத்து) அதனுடன் சேர்ப்பார். நாங்கள் வெள்ளிக்கிழமை (ஜுமுஆ) தொழுகையை முடித்துவிட்டுத் திரும்பும்போது, அவருக்கு ஸலாம் சொல்வோம். அப்போது அவர் அந்த உணவை எங்களுக்கு முன் வைப்பார் (நாங்கள் அதை உண்போம்)." (ஆதாரம்: ஸஹீஹ் அல்-புகாரி)

864

وعن أم هانئ فاختة بنت أبي طالب رضي الله عنه قالت: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم يوم الفتح وهو يغتسل، وفاطمة تستره بثوب، فسلمت، وذكرت الحديث'' ((رواه مسلم)).

உம்மு ஹானி ஃபாக்கிதா பின்த் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் (மக்கா) வெற்றியின் நாளில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் குளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஃபாத்திமா (ரழி) (நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள்) அவர்கள் ஒரு துணியால் அவர்களை (மற்றவர்களின் பார்வையிலிருந்து) மறைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் ஸலாம் கூறினேன். மேலும் (அதன் பிறகு நடந்த நிகழ்வுகள் குறித்த) ஹதீஸின் மீதிப் பகுதியையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.
(இமாம் முஸ்லிம் இதை அறிவித்துள்ளார்.)

865

وعن أسماء بنت يزيد رضي الله عنه قالت: مر علينا النبي صلى الله عليه وسلم في نسوة فسلم علينا.

((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن، وهذا لفظ أبي داود))

ولفظ الترمذي: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم مر في المسجد يومًا، وعصبة من النساء قعود، فألوى بيده بالتسليم.

அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் ஒரு பெண்கள் கூட்டத்துடன் இருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது எங்களுக்கு ஸலாம் கூறி முகமன் உரைத்தார்கள்.

அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். திர்மிதி அவர்கள் இதை ஹஸன் எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள். இது அபூ தாவூதின் வாசகமாகும்.

திர்மிதியின் அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் மஸ்ஜிதைக் கடந்து சென்றார்கள், அங்கு ஒரு கூட்டம் பெண்கள் அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது அவர்கள் ஸலாம் தெரிவிக்கும் விதமாகத் தமது கையால் சைகை செய்தார்கள் (வாய்மொழியாக ஸலாம் கூறாமல் அல்லது மெதுவாகக் கூறி, பெண்களின்பால் கவனத்தைத் திருப்பாமல்).

-باب تحريم ابتدائنا الكافر بالسلام وكيفية الرد عليهم واستحباب السلام على أهل مجلس فيهم مسلمون وكفار

முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு ஸலாம் கூறுவது மற்றும் அவர்களுடன் ஸலாத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான தடை.

866

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تبدءوا اليهود ولا النصارى بالسلام، فإذا لقيتم أحدهم في طريق فاضطروه إلى أضيقه ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நீங்கள் முந்திக் கொண்டு ஸலாம் கூறாதீர்கள். அவர்களில் ஒருவரை நீங்கள் வழியில் சந்தித்தால், அவரைப் பாதையின் நெருக்கமான பகுதிக்குச் செல்லும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்யுங்கள் (அதாவது, அவர்களுக்குப் பாதையின் அகலமான பகுதியை விட்டுக்கொடுக்காமல், நீங்கள் அதன் குறுகிய பகுதியில் செல்லும்படி செய்யுங்கள், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்காதீர்கள்)."

867

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا سلم عليكم أهل الكتاب فقولوا: وعليكم" ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வேதக்காரர்கள் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறினால், 'வ அலைக்கும்' (உங்கள் மீதும்) என்று பதில் கூறுங்கள்".

868

وعن أسامة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم مر على مجلس فيه أخلاط من المسلمين والمشركين - عبدة الأوثان واليهود - فسلم عليهم النبي صلى الله عليه وسلم "
((متفق عليه)).

உஸாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், முஸ்லிம்கள், இணைவைப்பாளர்கள் (அதாவது, சிலை வணங்கிகள்) மற்றும் யூதர்கள் அடங்கிய ஒரு கலவையான சபையைக் கடந்து சென்றபோது, அவர்களுக்கு ஸலாம் (அதாவது, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்) கூறினார்கள்.

- باب استحباب السلام إذا قام من المجلس وفارق جلساءه أو جليسه

வருகையின் போதும் புறப்படும் போதும் சலாம் கூறுவதன் சிறப்பு

869

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا انتهى أحدكم إلى المجلس فليسلم، فإذا أراد أن يقوم فليسلم، فليست الأولى بأحق من الآخرة" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن")).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஒரு சபைக்கு (மக்கள் கூடியிருக்கும் இடத்திற்கு) வந்தால் அவர் ஸலாம் கூறட்டும் (அதாவது, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்று கூறி வாழ்த்து தெரிவிக்கட்டும்). அவர் அங்கிருந்து புறப்பட விரும்பும் போதும் ஸலாம் கூறட்டும் (அதாவது, விடைபெறும் ஸலாம் கூறட்டும்). ஏனெனில், முதலாவது (நுழையும் போது கூறும்) ஸலாம் கடைசி (புறப்படும் போது கூறும்) ஸலாமை விட அதிக உரித்தானதல்ல (இரண்டும் சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை)."

- باب الاستئذان وآدابه

வீட்டினுள் நுழைவதற்கு அனுமதி கேட்டல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நற்பண்புகள்

870

وعن أبي موسي الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "الاستئذان ثلاث، فإن أذن لك وإلا فارجع" ((متفق عليه))

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அனுமதி கேட்பது மூன்று முறை (ஆகும்). உங்களுக்கு (உள்ளே நுழைய) அனுமதி வழங்கப்பட்டால் (உள்ளே நுழையுங்கள்); இல்லையென்றால், திரும்பிச் சென்று விடுங்கள்."

871

وعن سهل بن سعد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إنما جعل الاستئذان من أجل البصر ((متفق عليه)).

ஸஹ்ல் பின் ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அனுமதி கோருதல், பார்வை (அந்நியர் மீது தவறுதலாகப் படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டே) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

872

وعن ربعي بن حراش قال: حدثنا رجل من بني عامر استأذن علي النبي صلى الله عليه وسلم وهو في بيت، فقال: أألج؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لخادمه: "أخرج إلي هذا وعلمه الاستئذان، فقل له: قل: السلام عليكم، أأدخل؟" فسمعه الرجل فقال: السلام عليكم، أأدخل؟ فأذن له النبي صلى الله عليه وسلم، فدخل. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

ரிப்ஈ இப்னு ஹிராஷ் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: பனூ ஆமிர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர் எங்களிடம் கூறினார்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வீட்டில் இருந்தபோது, அவர் (அந்த மனிதர்) உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்டார். அவர், "நான் உள்ளே நுழையவா?" என்று கேட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் பணியாளரிடம், "(வெளியே) இந்த மனிதரிடம் சென்று, அனுமதி கேட்கும் முறையை இவருக்குக் கற்றுக்கொடு.

'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் (உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக), நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கூறுமாறு அவரிடம் சொல்" என்று கூறினார்கள்.

(பணியாளர் கற்றுக்கொடுத்ததை) கேட்ட அந்த மனிதர், "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், நான் உள்ளே வரலாமா?" என்று கேட்டார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அனுமதி வழங்கினார்கள், அவரும் உள்ளே நுழைந்தார்.

(நூல்: அபூதாவூத், ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்)

873

عن كلدة بن الحنبل رضي الله عنه قال: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم، فدخلت عليه ولم أسلم، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: ارجع فقل السلام عليكم أأدخل؟ ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

கல்தா பின் அல்-ஹன்பல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, ஸலாம் கூறாமல் (அனுமதி கேட்கும் ஒழுங்குமுறையைப் பின்பற்றாமல்) உள்ளே நுழைந்தேன். எனவே அவர்கள், "திரும்பிச் சென்று, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்! நான் உள்ளே வரலாமா?' என்று கூறுங்கள்" எனக் கூறினார்கள்.

-باب بيان أن السُّنة إذا قيل للمستأذن من أنت أن يقول: فلان فيسمي نفسه بما يعرف به من اسم أو كنية وكراهة قوله "أنا" ونحوها

தமது பெயரைக் கூறி உள்ளே நுழைய அனுமதி கேட்டல்

874

عن أنس رضي الله عنه في حديثه المشهور في الإسراء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثم صعد بي جبريل إلي السماء الدنيا فاستفتح، فقيل: من هذا؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد. ثم صعد إلي السماء الثانية والثالثة والرابعة وسائرهن، ويقال في باب كل سماء: من هذا؟ فيقول: جبريل ((متفق عليه)).

அல்-இஸ்ரா (விண்ணேற்றம்) தொடர்பான தங்களின் பிரபலமான ஹதீஸில் அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பிறகு ஜிப்ரீல் என்னுடன் முதல் வானத்திற்கு ஏறிச் சென்று, (அதன் வாயிலைத்) திறக்குமாறு கோரினார். 'இது யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்: 'ஜிப்ரீல்' என்றார். 'உங்களுடன் யார்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அவர்: 'முஹம்மத்' என்றார். பிறகு அவர் இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் மற்றும் ஏனைய வானங்களுக்கும் ஏறிச் சென்றார். ஒவ்வொரு வானத்தின் வாயிலிலும், 'இது யார்?' என்று கேட்கப்படும். அதற்கு அவர்: 'ஜிப்ரீல்' என்று கூறுவார்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

875

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: خرجت ليلة من الليالي، فإذا رسول الله صلى الله عليه وسلم يمشي وحده، فجعلت أمشي في ظل القمر، فالتفت فرآني فقال: من هذا؟ فقلت: أبو ذر، ((متفق عليه)).

அபூ தர்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் ஓர் இரவில் வெளியே சென்றேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனியாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். நான் நிலவின் நிழலில் நடக்கலானேன். அவர்கள் திரும்பி என்னைப் பார்த்து, “யார் இது?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், “அபூ தர்ர்” என்று பதிலளித்தேன்.

(முத்தஃபக்குன் அலைஹி)

876

وعن أم هانيء رضي الله عنها قالت: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم وهو يغتسل وفاطمة تستره فقال من هذه؟ فقلت: أنا أم هانيء. ((متفق عليه)).

உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு) திரையிட்டுக் கொண்டிருக்க, நபி (ஸல்) அவர்கள் குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது நான் அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், “யார் இவர்?” என்று கேட்டார்கள். நான், “நான் உம்மு ஹானி” என்று பதிலளித்தேன்.

877

وعن جابر رضي الله عنه قال: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم فدققت الباب، فقال "من ذا؟" فقلت: أنا، فقال: "أنا أنا؟!" كأنه كرهها ((متفق عليه)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கதவைத் தட்டினேன். அவர்கள், “யார் அங்கே?” என்று கேட்டார்கள். நான், “நான்” என்று கூறினேன். அவர்கள், (அதை விரும்பாதவர்கள் போல்) “நான், நான்?!” என்று (கேள்விக்குறியாக) கேட்டார்கள்.

- باب استحباب تشميت العاطس إذا حمد الله تعالى وكراهة تشميته إذا لم يحمد الله تعالى وبيان آداب التشميت والعطاس والتثاؤب

தும்மும்போது "அல்ஹம்துலில்லாஹ்" என்று சொன்னால், பதிலுரைப்பது விரும்பத்தக்கது. அல்லாஹ்வைப் புகழாதவருக்கு பதிலுரைப்பது வெறுக்கத்தக்கது. மேலும் தும்மல், கொட்டாவி விடுதல் தொடர்பான ஒழுக்கங்கள்.

878

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله يحب العطاس، ويكره التثاؤب، فإذا عطس أحدكم وحمد الله تعالي كان حقاً علي كل مسلم سمعه أن يقول له: يرحمك الله، وأما التثاؤب فإنما هو من الشيطان، فإذا تثاءب أحدكم فليرده ما استطاع، فإن أحدكم إذا تثاءب ضحك منه الشيطان ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தும்மலை விரும்புகிறான்; கொட்டாவியை வெறுக்கிறான். ஆகவே உங்களில் ஒருவர் தும்மி, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால் (அதாவது `அல்ஹம்துலில்லாஹ்' என்று கூறினால்), அதைக் கேட்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அவருக்கு `யர்ஹமுகல்லாஹ்' (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று பதிலளிப்பது கடமையாகும். ஆனால் கொட்டாவி ஷைத்தானிடமிருந்தே ஏற்படுகிறது. ஆகவே உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், முடிந்தவரை அதை அவர் அடக்கிக் கொள்ளட்டும் (அல்லது தடுத்துக் கொள்ளட்டும்). ஏனெனில் உங்களில் ஒருவர் கொட்டாவி விடும்போது ஷைத்தான் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறான்."

(நூல்: அல்-புகாரி)

879

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم الله قال: إذا عطس أحدكم فليقل: الحمد لله؛ وليقل له أخوه أو أصحابه: يرحمك الله، فإذا قال له: يرحمك الله، فليقل: يهديكم الله ويصلح بالكم ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தும்மினால், அவர் 'அல்ஹம்து லில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே)' என்று கூறட்டும். அதற்கு அவருடைய சகோதரர் அல்லது அவருடைய தோழர்கள், 'யர்ஹமுக்கல்லாஹ் (அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக)' என்று அவரிடம் கூறட்டும். அவர் (அதாவது, தும்மியவர்) இப்படிக் கூறப்பட்டால், 'யஹ்தீகுமுல்லாஹ் வ யுஸ்லிஹு பாலகும் (அல்லாஹ் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டி, உங்கள் நிலையைச் சீராக்குவானாக)' என்று பதிலளிக்கட்டும்."

880

وعن أبي موسي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إذا عطس أحدكم فحمد الله فشمتوه، فإن لم يحمد الله فلا تشمتوه ((رواه مسلم)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "உங்களில் ஒருவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், அவருக்கு நீங்கள் (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று கூறி) மறுமொழி கூறுங்கள். ஆனால் அவர் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை என்றால், அவருக்கு நீங்கள் மறுமொழி கூறாதீர்கள்."

881

وعن أنس رضي الله عنه قال: عطس رجلان عند النبي صلى الله عليه وسلم، فشمت أحدهما ولم يشمت الآخر، فقال الذي لم يشمته: عطس فلان فشمته، وعطست فلم تشمتني؟ فقال: هذا حمد الله، وإنك لم تحمد الله ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னிலையில் இருவர் தும்மியபோது, அவர்களில் ஒருவருக்கு (அவர்

அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறியதால்) “யர்ஹமுகல்லாஹ்” (அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக) என்று அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்; மற்றவருக்குப் பதிலளிக்கவில்லை. பதில் கிடைக்காதவர், “இன்னார் தும்மினார், அவருக்குத் தாங்கள் பதிலளித்தீர்கள்; நான் தும்மினேன், எனக்குத் தாங்கள் பதிலளிக்கவில்லையே?” என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “இவர் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தார் (அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறி); ஆனால் நீர் அல்லாஹ்வைப் புகழவில்லை (அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறவில்லை)” என்று கூறினார்கள்.

882

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا عطس وضع يده أو ثوبه علي فيه، وخفض -أو غض- بها صوته. شك الراوي. ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தும்மினால், தங்களின் வாயைத் தங்களின் கையால் அல்லது ஒரு துணியால் மறைத்துக் கொள்வார்கள். அதன் மூலம் (தும்மலின்) சப்தத்தைக் குறைப்பார்கள் (அல்லது அடக்குவார்கள்). (இவ்விரு வார்த்தைகளில் எது என்று) அறிவிப்பாளர் சந்தேகித்தார்.

883

وعن أبي موسي رضي الله عنه قال: كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله صلى الله عليه وسلم يرجون أن يقول لهم: يرحمكم الله، فيقول: ""يهديكم الله ويصلح بالكم" ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: யூதர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்கு, 'யர்ஹமுக்குமுல்லாஹ் (அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கருணை காட்டுவானாக)' என்று கூற வேண்டும் என எதிர்பார்த்து, அவர்களுக்கு முன்னிலையில் வேண்டுமென்றே தும்முவார்கள். ஆனால், அவர் (ஸல்) "யஹ்தீக்குமுல்லாஹு வ யுஸ்லிஹு பாலகும் (அல்லாஹ் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக, மேலும் உங்கள் நிலையைச் சீராக்குவானாக)" என்று பதில் கூறுவார்கள்.

884

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا تثاءب أحدكم فليمسك بيده علي فيه، فإن الشيطان يدخل ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவர் தமது கையைத் தம் வாயின் மீது வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஏனெனில், ஷைத்தான் உள்ளே நுழைகிறான் (மற்றும் கேலி செய்கிறான் அல்லது சிரிக்கிறான்)."

- باب استحباب المصافحة عند اللقاء وبشاشة الوجه وتقبيل يد الرجل الصالح وتقبيل ولده شفقة ومعانقة القادم من سفر وكراهية الانحناء

கையளப்பதன் சிறப்பு

885

عن أبي الخطاب قتادة قال: قلت لأنس: أكانت المصافحة في أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قال: نعم" ((رواه البخاري)).

அபூ கத்தாப் கத்தாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அனஸ் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் (ரழி) மத்தியில் கைகுலுக்கும் (ஒருவருக்கொருவர் அன்பையும், சகோதரத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தும்) வழக்கம் இருந்ததா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள். (அல்-புகாரி)

886

وعن أنس رضي الله عنه قال: لما جاء أهل اليمن قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "قد جاءكم أهل اليمن، وهم أول من جاء بالمصافحة" ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: யமன் வாசிகள் (மதீனாவிற்கு) வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யமன் வாசிகள் உங்களிடம் வந்துள்ளார்கள். அவர்கள்தான் (இஸ்லாத்தில்) முதன்முதலில் கைலாகு கொடுக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள்."

887

وعن البراء رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما من مسلمين يلتقيان فيتصافحان إلا غفر لهما قبل أن يفترقا ((رواه أبو داود)).

அல்-பரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த இரு முஸ்லிம்கள் சந்தித்து கைகுலுக்கிக் கொண்டாலும், அவ்விருவரும் பிரிவதற்கு முன்பாகவே அவர்களுக்கு(ப் பாவங்கள்) மன்னிக்கப்பட்டு விடுகின்றன."
(நூல்: அபூதாவூத்)

888

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رجل: يا رسول الله، الرجل منا يلقي أخاه أو صديقه، أينحني له قال: "لا" قال: أفيلتزمه ويقبله؟ قال: "لا" قال: فيأخذ بيده ويصافحه؟ قال: "نعم" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் கேட்டார்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒருவர் தம் சகோதரரையோ அல்லது நண்பரையோ சந்திக்கும்போது, அவருக்கு முன்னால் குனிய வேண்டுமா?” அதற்கு அவர்கள், “இல்லை” என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், “அவரை அணைத்து முத்தமிடலாமா?” என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “இல்லை” என்று பதிலளித்தார்கள். அவர், “அவருடைய கையைப் பிடித்துக் குலுக்கலாமா?” என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஆம்” என்று பதிலளித்தார்கள். அத்-திர்மிதி.

889

وعن صفوان بن عسال رضي الله عنه قال: قال يهودي لصاحبه: اذهب بنا إلي هذا النبي صلى الله عليه وسلم فأتيا رسول الله صلى الله عليه وسلم ، فسألاه عن تسع آيات بينات؛ فذكر الحديث إلي قوله: فقبلا يده ورجله، وقالا: نشهد أنك نبي. ((رواه الترمذي وغيره بأسانيد صحيحة)).

ஸஃப்வான் பின் அஸ்ஸால் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு யூதர் தன் தோழரிடம், "(வா!) நாம் இந்த நபியிடம் செல்வோம்" என்று கூறினார். அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம்

வந்து, ஒன்பது தெளிவான அத்தாட்சிகள் குறித்து அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் (அறிவிப்பாளர் ஸஃப்வான்) முழு ஹதீஸையும் குறிப்பிட்டார். (அதன் இறுதியில்) அவர்கள் இருவரும் அன்னாரின் கையையும் காலையும் முத்தமிட்டு, "நிச்சயமாகத் தாங்கள் ஒரு நபி என்று நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

890

وعن ابن عمر، رضي الله عنهما، قصة قال فيها: فدنونا من النبي صلى الله عليه وسلم فقبلنا يده" ((رواه أبو داود)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு சம்பவத்தில் கூறியதாவது: "நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களை நெருங்கிச் சென்று அவர்களின் கையை முத்தமிட்டோம்."

891

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قدم زيد بن حارثة المدينة ورسول الله صلى الله عليه وسلم في بيتي، فأتاه فقرع الباب، فقام إليه النبي صلى الله عليه وسلم يجر ثوبه، فاعتنقه وقبله" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஸைத் பின் ஹாரிஸா (ரழி) மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் வீட்டில் இருந்தார்கள். அவர்கள் வந்து கதவைத் தட்டினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது ஆடையை (அவசரமாக) இழுத்துக்கொண்டே (ஸைத் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக) அவரை நோக்கி எழுந்தார்கள்; அவரைக் கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டார்கள்.
(இதை திர்மிதி அறிவித்து, இது ‘ஹஸன்’ எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

892

وعن أبي ذر، رضي الله عنه، قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا تحقرن من المعروف شيئاً، ولو أن تلقي أخاك بوجه طلق ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், “எந்த ஒரு நன்மையையும் அற்பமாக எண்ணாதீர்; உமது (முஸ்லிம்) சகோதரரை நீர் மலர்ந்த முகத்துடன் சந்திப்பதாக இருந்தாலும் சரியே.”

893

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قبل النبي، صلى الله عليه وسلم الحسن بن علي، رضي الله عنهما، فقال الأقرع بن حابس: إن لي عشرة من الولد ما قبلت منهم أحداً. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لا يرحم لا يرحم! ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸன் இப்னு அலி (ரழி) அவர்களை முத்தமிட்டார்கள். அப்போது அக்ரஃ இப்னு ஹாபிஸ் (அங்கு இருந்தபோது), "எனக்கு பத்து பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களில் ஒருவரைக் கூட நான் முத்தமிட்டதில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யார் இரக்கம் காட்டவில்லையோ, அவர் மீது (அல்லாஹ்வின்) இரக்கம் காட்டப்படாது" என்று கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

7. كتاب عيادة المريض وتشييع الميت والصلاة عليه وحضور دفنه

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

7. நோயாளிகளை சந்திக்கும் நூல்

- باب عيادة المريض

நோயாளிகளைச் சந்தித்தல்

894

عن البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم بعيادة المريض، واتباع الجنازة، وتشميت العاطس، وإبرار المقسم، ونصر المظلوم، وإجابة الداعى، وإفشاء السلام" ((متفق عليه))

அல்-பரா:ஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நோயாளியை நலம் விசாரிக்கவும், ஜனாஸாவைப் பின்தொடரவும், தும்மியவருக்கு (யர்ஹமுகல்லாஹ் எனக் கூறி) பதிலளிக்கவும், சத்தியம் செய்தவரின் சத்தியத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவும், அநீதி இழைக்கப்பட்டவருக்கு உதவவும், அழைப்பவரின் அழைப்பை ஏற்கவும், மேலும் ஸலாத்தைப் பரப்பவும் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

895

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "حق المسلم علي المسلم خمس: رد السلام، وعيادة المريض، واتباع الجنائز، وإجابة الدعوة، وتشميت العاطس" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் செய்ய

வேண்டிய கடமைகள் ஐந்து ஆகும்: ஸலாமுக்குப் பதிலுரைப்பது, நோயாளியை நலம் விசாரிப்பது, ஜனாஸாவைப் பின்தொடர்வது, அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் தும்மியவருக்கு (அவர் அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று கூறியதும்) 'யர்ஹமுகல்லாஹ்' என்று கூறிப் பதிலளிப்பது." (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

896

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "عن الله عزوجل يقول يوم القيامة: "يا ابن آدم مرضت فلم تعدني! قال: يا رب كيف أعودك وأنت رب العالمين؟! قال: أما علمت أن عبدي فلاناً مرض فلم تعده؟ أما علمت أنك لو عدته لوجدتني عنده؟ يا ابن آدم استطعمتك فلم تطعمني! قال: يا رب كيف أطعمك وأنت رب العالمين؟! قال: أما علمت أنه استطعمك عبدي فلان فلم تطعمه، أما علمت أنك لو أطعمته لوجدت ذلك عندي؟ يا ابن آدم استسقيتك فلم تسقني! قال: يا رب كيف أسقيك وأنت رب العالمين؟! قال: استسقاك عبدي فلان فلم تسقه! أما علمت أنك لو سقيته لوجدت ذلك عندي؟" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக, கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் மறுமை நாளில் கூறுவான்: ‘ஆதமின் மகனே! நான் நோயுற்றிருந்தேன்; ஆனால் நீ என்னை நலம் விசாரிக்க வரவில்லை.’

அவன் கூறுவான்: ‘என் இறைவா! நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்கும்போது நான் உன்னை எப்படி நலம் விசாரிக்க முடியும்?’

அதற்கு அல்லாஹ் கூறுவான்: ‘எனது அடியார்களில் இன்னார் நோயுற்றிருந்தார்; ஆனால் நீ அவரை நலம் விசாரிக்கச் செல்லவில்லை என்பது உனக்குத் தெரியாதா? நீ அவரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றிருந்தால், அவரிடம் என்னைக் கண்டிருப்பாய் என்பதை நீ அறியாயா? (அதாவது, அதன் நற்கூலியை என்னிடம் பெற்றிருப்பாய்.)

ஆதமின் மகனே! நான் உன்னிடம் உணவு கேட்டேன்; ஆனால் நீ எனக்கு உணவளிக்கவில்லை.’

அவன் கூறுவான்: ‘என் இறைவா! நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்கும்போது நான் உனக்கு எப்படி உணவளிக்க முடியும்?’

அல்லாஹ் கூறுவான்: ‘எனது அடியார்களில் இன்னார் உன்னிடம் உணவு கேட்டார்; ஆனால் நீ அவருக்கு உணவளிக்கவில்லை என்பது உனக்குத் தெரியாதா? நீ அவருக்கு உணவளித்திருந்தால், அதை என்னிடம் கண்டிருப்பாய் என்பதை நீ அறியாயா? (அதாவது, அதன் நற்கூலியை என்னிடம் பெற்றிருப்பாய்.)

ஆதமின் மகனே! நான் உன்னிடம் தண்ணீர் கேட்டேன்; ஆனால் நீ எனக்குத் தண்ணீர் புகட்டவில்லை.’

அவன் கூறுவான்: ‘என் இறைவா! நீ அகிலங்களின் இறைவனாக இருக்கும்போது நான் உனக்கு எப்படித் தண்ணீர் புகட்ட முடியும்?’

அதற்கு அல்லாஹ் கூறுவான்: ‘எனது அடியார்களில் இன்னார் உன்னிடம் தண்ணீர் கேட்டார்; ஆனால் நீ அவருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. நீ அவருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருந்தால், அதை என்னிடம் கண்டிருப்பாய் என்பதை நீ அறியாயா? (அதாவது, அதன் நற்கூலியை என்னிடம் பெற்றிருப்பாய்.)’”

(இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

897

وعن أبي موسي الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، "عودوا المريض، وأطعموا الجائع، وفكوا العاني" ((رواه البخاري)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நோயாளியை (அவர்களைச் சென்று) நலம் விசாரியுங்கள், பசித்தவருக்கு உணவளியுங்கள், கைதியை (அல்லது பிணைக்கப்பட்டவரை) விடுதலை செய்யுங்கள்.”

898

وعن ثوبان، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم، قال: "إن المسلم إذا عاد أخاه المسلم لم يزل في خرفة الجنة حتي يرجع" قيل: يا رسول الله وما خرفة الجنة؟ قال: "جناها" ((رواه مسلم)).

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக ஒரு முஸ்லிம் தனது முஸ்லிம் சகோதரரை (நோய்வாய்ப்பட்டவரை) நலம் விசாரிக்கச் சென்றால்,

அவர் திரும்பி வரும் வரை 'குர்ஃபத்துல் ஜன்னா'விலேயே இருக்கிறார்."
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! 'குர்ஃபத்துல் ஜன்னா' என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "அது அதன் (சொர்க்கத்தின்) பறிக்கப்பட்ட கனிகள்" என்று பதிலளித்தார்கள். (முஸ்லிம்)

899

وعن علي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ما من مسلم يعود مسلماً غدوة إلا صلى عليه سبعون ألف ملك حتي يمسي، وإن عاده عشية إلا صلى عليه سبعون ألف ملك حتي يصبح، وكان له خريف في الجنة" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு முஸ்லிம் (நோயுற்ற) மற்றொரு முஸ்லிமைக் காலையில் நலம் விசாரிக்கச் சென்றால், மாலை வரை எழுபதாயிரம் வானவர்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர் மாலையில் அவரை நலம் விசாரிக்கச் சென்றால், காலை வரை எழுபதாயிரம் வானவர்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். மேலும், அவருக்குச் சுவனத்தில் ஒரு தோட்டம் (அல்லது அறுவடை) உண்டு" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

900

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان غلام يهودي يخدم النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم فمرض فأتاه النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم يعوده، فقعد عند رأسه فقال له: أسلم فنظر إلي أبيه وهو عنده؟ فقال: أطع أبا القاسم، فأسلم، فخرج النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم وهو يقول: "الحمد لله الذي أنقذه من النار" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பணியாற்றி வந்த ஒரு யூதச் சிறுவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவனை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர்கள் அவனது தலைமாட்டில் அமர்ந்து, அவனிடம், "இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்" என்று கூறினார்கள். அந்தச் சிறுவன் தனக்கருகில் அமர்ந்திருந்த தன் தந்தையைப் பார்த்தான். அவர் கூறினார்:

"அபுல்-காசிமுக்கு (அதாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு) கீழ்ப்படி." ஆகவே, அவன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவனை நரக நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்" என்று கூறியவாறு வெளியேறினார்கள்.

باب ما يدعي به للمريض

நோயாளிகளுக்கான பிரார்த்தனை

901

عن عائشة رضي الله عنها، أن النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم كان إذا اشتكي الأنسان الشيء منه، أو كانت به قرحة أو جرح، قال النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم بأصبعه هكذا، ووضع سفيان بن عيينه الراوي سبابته بالأرض ثم رفعها وقال: بسم الله، تربة أرضنا، بريقة بعضنا، يشفي سقيمنا، بإذن ربنا ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவருக்கு ஏதேனும் ஒரு நோய் (அல்லது வலி) ஏற்பட்டால், அல்லது அவருக்கு ஒரு புண் அல்லது காயம் இருந்தால், நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் விரலால் இவ்வாறு சைகை செய்வார்கள் (அறிவிப்பாளர் சுஃப்யான் பின் உயைனா அவர்கள் தனது ஆள்காட்டி விரலால் தரையைத் தொட்டு, பின்னர் அதை உயர்த்தி, இந்த சைகையை செய்து காட்டினார்கள்). மேலும் இவ்வாறு ஓதுவார்கள்: 'பிஸ்மில்லாஹி, துர்ப(த்)து அர்ழினா, பிரீக(த்)தி பஃழினா, யுஷ்ஃபா பிஹி சகீமுனா, பி இத்னி ரப்பினா' (அல்லாஹ்வின் பெயரால், எங்களின் பூமியின் மண், எங்களில் சிலரின் உமிழ்நீருடன் (கலந்து), எங்களின் இறைவனின் அனுமதியுடன் எங்களின் நோயாளியைக் குணப்படுத்தும்.)

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

902

وعنها أن النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم كان يعود بعض أهله يمسح بيده اليمني ويقول: "اللهم رب الناس، أذهب البأس، واشف، أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك، شفاءً لا يغادر سقماً" ((متفق عليه))

அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது (அதாவது ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து): நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது குடும்பத்தாரில் ஒருவரை (நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில்) நலம் விசாரிக்கச் சென்றால், அவர்கள் தமது வலது கரத்தால் அவரைத் தடவி, பின்வருமாறு கூறுவார்கள்: "அல்லாஹும்ம ரப்பன்னாஸ், அத்ஹிபில் ப*ஃஸ, வஷ்*ஃபி, அன்தஷ் ஷா*ஃபி, லா ஷி*ஃபாஅ இல்லா ஷி*ஃபாஉக, ஷி*ஃபாஅன் லா யு*ஃகாதிரு ஸகமா." (பொருள்:) "யா அல்லாஹ்! மனிதர்களின் இரட்சகனே! இந்த துன்பத்தை (நோயை) நீக்கி, குணமளிப்பாயாக! நீயே குணமளிப்பவன். உன்னுடைய குணமளித்தலைத் தவிர வேறு குணமளித்தல் இல்லை. (அது) எந்த நோயையும் விட்டுவைக்காத (முழுமையான) குணமளித்தல்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

903

وعن أنس، رضي الله عنه أنه قال لثابت رحمه الله: ألا أرقيك برقية رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قال: بلى، قال: اللهم رب الناس، مذهب البأس، اشف أنت الشافي، لا شافي إلا أنت، شفاءً لا يغادر سقماً" ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் தாபித் (ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி) அவர்களிடம் கேட்டார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ருக்யாவை (நோய்க்கு ஓதிப்பார்த்தலை)க் கொண்டு நான் உமக்கு ஓதிப்பார்க்கட்டுமா?” அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார். அனஸ் (ரழி) அவர்கள் (பின்வருமாறு ஓதி) கூறினார்கள்:

"அல்லாஹும்ம ரப்பன்னாஸி, முத்ஹிபல் ப*ஃஸி, இஷ்*ஃபி அன்தஷ் ஷா*ஃபி, லா ஷா*ஃபிய இல்லா அன்த, ஷி*ஃபாஅன் லா யு*ஃகாதிரு ஸகமன்"

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! மனிதர்களின் இறைவா! துன்பத்தைப் போக்குபவனே! குணப்படுத்துவாயாக! நீயே குணப்படுத்துபவன். உன்னைத் தவிர குணப்படுத்துபவர் வேறு யாருமில்லை. எந்த நோயையும் விட்டுவைக்காத (பூரண) நிவாரணத்தை (அருள்வாயாக)).

904

وعن سعد بن أبي وقاص، رضي الله عنه قال: عادني رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: اللهم اشف سعداً، اللهم اشف سعداً، اللهم اشف سعداً ((رواه مسلم)).

ஸ*ஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நான் நோயுற்றிருந்தபோது என்னை நலம் விசாரிக்க

வந்தார்கள். அப்போது, "அல்லாஹும்ம இஷ்ஃபி ஸஃதன், அல்லாஹும்ம இஷ்ஃபி ஸஃதன், அல்லாஹும்ம இஷ்ஃபி ஸஃதன்" (யா அல்லாஹ்! ஸஃதை குணப்படுத்துவாயாக! யா அல்லாஹ்! ஸஃதை குணப்படுத்துவாயாக! யா அல்லாஹ்! ஸஃதை குணப்படுத்துவாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள். (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

905

وعن أبي عبد الله عثمان بن أبي العاص رضي الله عنه أنه شكي إلي رسول الله صلى الله عليه وسلم وجعاً يجده في جسده فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "ضع يدك علي الذي تألم من جسدك وقل: بسم الله -ثلاثاً- وقل سبع مرات: أعوذ بعزة الله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر" ((رواه مسلم)).

அபூ அப்தில்லாஹ் உஸ்மான் பின் அபுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர் (உஸ்மான் பின் அபுல் ஆஸ்) தன் உடலில் ஏற்பட்டிருந்த ஒரு வலியைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உனது உடலில் வலிக்கும் இடத்தில் உனது கையை வைத்து, மூன்று முறை 'பிஸ்மில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் பெயரால்) என்று கூறு. பிறகு ஏழு முறை, 'அஊது பிஇஸ்ஸதில்லாஹி வ குத்ரதிஹி மின் ஷர்ரி மா அஜிது வ உஹாதிரு' (நான் உணரும் மற்றும் நான் அஞ்சுகின்ற தீங்கிலிருந்து அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்தையும் அவனது ஆற்றலையும் கொண்டு பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறு."

முஸ்லிம்.

906

وعن ابن عباس، رضي الله عنهما، عن النبي، صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم صلى الله عليه وسلم، قال: من عاد مريضاً لم يحضره أجله، فقال عنده سبع مرات: أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك: إلا عافاه الله من ذلك المرض ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن، وقال الحاكم: حديث صحيح علي شرط البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர், அவரது மரண நேரம் நெருங்காத (மரணத் தறுவாயில் இல்லாத) ஒரு நோயாளியைச் சந்தித்து, அவரிடம் ஏழு முறை:

'அஸ்அலுல்லாஹல்-அழீம ரப்பல்-அர்ஷில்-அழீமி, அன் யஷ்ஃபியக' (மகத்தான அர்ஷின் இரட்சகனான மகத்தான அல்லாஹ்விடம், உமக்குக் குணமளிக்குமாறு நான் கேட்கிறேன்) என்று கூறினால், அல்லாஹ் அவரை அந்த நோயிலிருந்து நிச்சயம் குணப்படுத்துவான்."
(நூல்கள்: அபூதாவூத், திர்மிதி)

907

وعنه أن النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم صلى الله عليه وسلم ، دخل علي أعرابي يعوده وكان إذا دخل علي من يعوده قال: لا بأس، طهور إن شاء الله ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த ஒரு கிராமவாசியைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் ஒரு நோயாளியைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம், "லா பஃஸ, தஹூருன் இன் ஷா அல்லாஹ்" (பரவாயில்லை, அல்லாஹ் நாடினால் இது தூய்மையாக்கும் (பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும்)) என்று கூறுவார்கள்.

அல்-புகாரி.

908

وعن أبيسعيد الخدري رضي الله عنه أن جبريل أتي النبي، صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم صلى الله عليه وسلم ، فقال: يا محمد اشتكيت؟ قال: نعم قال: بسم الله أرقيك، من كل شيء يؤذيك، ومن شر كل نفس أو عين حاسد، الله يشفيك، بسم الله أرقيك" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "ஓ முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களே! தங்களுக்கு (ஏதேனும்) உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டதா (அல்லது ஏதேனும் வலியால் வருந்துகிறீர்களா)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள். (அப்போது) ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு (ஓதிப்) பிரார்த்தித்தார்கள்:

"பிஸ்மில்லாஹி அர்கீக்க, மின் குல்லி ஷையின் யுஃதீக்க, மின் ஷர்ரி குல்லி நஃப்சின் அவ் ஐனின் ஹாசிதின், அல்லாஹு யஷ்ஃபீக்க, பிஸ்மில்லாஹி அர்கீக்க."

(இதன்) பொருள்: "அல்லாஹ்வின் பெயரால், நான் உங்கள் மீது ஓதுகிறேன்.

உங்களுக்குத் துன்பம் தரும் ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும், ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் தீங்கிலிருந்தும், அல்லது பொறாமைக்காரனின் தீய கண்ணிலிருந்தும் (உங்களைப் பாதுகாக்க நான் ஓதுகிறேன்). அல்லாஹ் உங்களைக் குணப்படுத்துவான். அல்லாஹ்வின் பெயரால், நான் உங்கள் மீது ஓதுகிறேன்."

909

وعن أبي سعيد الخدري وأبي هريرة، رضي الله عنهما، أنهما شهدا على رسول الله، صلى الله عليه وسلم، أنه قال: "من قال: لا إله إلا الله والله أكبر، صدقه ربه، فقال: لا إله إلا أنا وأنا أكبر. وإذا قال: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، قال: يقول: لا إله إلا أنا وحدي لا شريك لي. وإذا قال: لا إله إلا الله له الملك وله الحمد، قال: لا إله إلا أنا لي الملك ولي الحمد. وإذا قال: لا إله إلا الله ولا حول ولا قوة إلا بالله، قال: لا إله إلا أنا ولا حول ولا قوة إلا بي" وكان يقول: "من قالها في مرضه ثم مات لم تطعمه النار" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர், ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்)’ என்று கூறினால், அவருடைய இறைவன் அவரை உண்மைப்படுத்தி, ‘(ஆம்!) என்னைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; நானே மிகப் பெரியவன்’ என்று கூறுகிறான்.

அவர், ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு இணை துணை இல்லை)’ என்று கூறும்போது, அவன், ‘(ஆம்!) என்னைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; நான் தனித்தவன்; எனக்கு இணை துணை இல்லை’ என்று கூறுகிறான்.

அவர், ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹு லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; ஆட்சியதிகாரம் அவனுக்கே உரியது; எல்லாப் புகழும் அவனுக்கே உரியது)’ என்று கூறும்போது, அவன், ‘(ஆம்!) என்னைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; ஆட்சியதிகாரம் எனக்குரியது; புகழும் எனக்குரியது’ என்று கூறுகிறான்.

அவர், ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை;

அல்லாஹ்வின் உதவியின்றி எவ்வித ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை)' என்று கூறும்போது, அவன், '(ஆம்!) என்னைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; என்னிடமே தவிர வேறு ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை' என்று கூறுகிறான்.''

மேலும் அவர்கள், ''யார் தனது நோயின் போது இதைச் சொல்லி, மரணித்து விடுகிறாரோ, அவரை நரக நெருப்பு தீண்டாது'' என்று கூறினார்கள்.

باب استحباب سؤال أهل المريض عن حاله

நோயாளியின் நிலைமை குறித்து அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களிடம் விசாரிப்பதற்கான பரிந்துரை

910

عن ابن عباس، رضي الله عنهما، أن علي بن أبي طالب، رضي الله عنه خرج من عند رسول الله صلى الله عليه وسلم، في وجعه الذي توفي فيه فقال الناس: يا أبا الحسن كيف أصبح رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قال: أصبح بحمد الله بارئاً" ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அலீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்த நோயின்போது, அவர்களைச் சந்தித்துவிட்டு வெளியே வந்தார்கள். அப்போது மக்கள், ''அபுல் ஹஸனே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்படி இருக்கின்றார்கள்?'' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், ''அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும், அவர்கள் நலமடைந்து வருகிறார்கள்'' என்று பதிலளித்தார்கள்.

باب ما يقوله من آيس من حياته

வாழ்க்கையில் ஏமாற்றம் அடையும்போது செய்யும் பிரார்த்தனை

911

عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم وهو مستند إلي يقول: اللهم اغفر لي وارحمني وألحقني بالرفيق الأعلى" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் (தமது இறுதி நோயின் போது) என் மீது சாய்ந்திருந்த நிலையில், "அல்லாஹும்ம ஃஃக்ஃஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வ அல்ஹிக்னீ பிர் ரஃஃபீக்கில் அஃஃலா (அல்லாஹ்வே! எனக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக, எனக்குக் கருணை புரிவாயாக, மேலான தோழர்களுடன் என்னைச் சேர்ப்பாயாக)" என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.

912

وعنها قالت: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو بالموت عنده قدح فيه ماء وهو يدخل يده في القدح، ثم يمسح وجهه بالماء، ثم يقول: اللهم أعني علي غمرات الموت وسكرات الموت ((رواه الترمذي)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை மரண வேதனையில் (கஷ்டப்பட்டுக்) கொண்டிருந்தபோது பார்த்தேன். அவர்களிடம் தண்ணீர் இருந்த ஒரு பாத்திரம் இருந்தது. அவர்கள் தமது கையை அந்தப் பாத்திரத்தில் நுழைத்து, பிறகு (உடல் சூட்டைக் குறைப்பதற்காகவோ அல்லது வேதனையைத் தணிப்பதற்காகவோ) தமது முகத்தைத் தடவிக்கொண்டு,

"அல்லாஹும்ம அஇன்னீ அலா ஃகமராதில் மவ்தி வ ஸகராதில் மவ்தி"

(பொருள்: "இறைவா! மரணத்தின் வேதனைகளுக்கும் மரணத்தின் மயக்கங்களுக்கும் எதிராக எனக்கு உதவி செய்வாயாக!")

என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: திர்மிதி)

باب استحباب وصية أهل المريض ومن يخدمه بالإحسان إليه والصبر على من يشق من أمره

நோயாளியின் குடும்பத்தினரும், அவருக்கு சேவை செய்பவர்களும் அவரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறும், அவரது கஷ்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்ளுமாறும் அறிவுறுத்துவது.

913

عن عمران بن الحصين رضي الله عنهما أن امرأة من جهينة أتت النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم وهي حبلي من الزنا، فقالت: يا رسول الله، أصبت حداً فأقمه علي، فدعا رسول الله صلى الله عليه وسلم وليها، فقال: أحسن إليها فإذا وضعت فأتني بها'' ففعل، فأمر بها النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم، فشدت عليها ثيابها، ثم أمر بها فرجمت، ثم صلى عليها ((رواه مسلم)).

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஜுஹைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி, விபச்சாரத்தின் மூலம் கருவுற்ற நிலையில், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் (இறைவனால் விதிக்கப்பட்ட) ஒரு ஹத் தண்டனைக்கு ஆளாகிவிட்டேன். ஆகவே, அதை என் மீது நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணின் பொறுப்பாளரை அழைத்து, "அப்பெண்ணிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுங்கள். அவர் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பிறகு என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர் அதன்படியே செய்தார். பின்னர், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளைக் குறித்துக் கட்டளையிட்டார்கள். (தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்காக) அவளது ஆடைகள் அவள் மீது இறுக்கிக் கட்டப்பட்டன. பின்னர், அவளைக் கல்லெறிந்து கொல்லுமாறு கட்டளையிடப்பட்டு, அவள் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டாள். பிறகு, அவர்கள் (ஸல்) அப்பெண்ணுக்காக ஜனாஸா தொழுகை நடத்தினார்கள்.

باب جواز قول المريض: أنا وجع أو شديد الوجع أو موعوك، أو وا رأساه ونحو ذلك، وبيان أنه لا كراهة في ذلك إذا لم يكن علي التسخط وإظهار الجزع

கடுமையான நோயின்போது, "நான் மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறேன்" அல்லது "எனக்கு தலை வலிக்கிறது" என்று சொல்வது போன்ற கூற்றுகளைக் கூறுவது அனுமதிக்கப்பட்டதே. அதிருப்தி மற்றும் பொறுமையின்மையைக் வெளிப்படுத்தாத வரை, அது வெறுக்கத்தக்கதல்ல என்பதை தெளிவுபடுத்துதல்.

914

عن بن مسعود رضي الله عنه قال: دخلت علي النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم وهو يوعك، فمسسته، فقلت: إنك لتوعك وعكاً شديداً

فقال: إني أوعك كما يوعك رجلان منكم ((متفق عليه))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் காய்ச்சலால் (அல்லது கடுமையான நோயால்) பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோது நான் அவர்களிடம் சென்றேன். நான் அவர்களைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். நான், "நிச்சயமாக நீங்கள் கடுமையாகக் காய்ச்சலால் (அல்லது நோயால்) பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களே!" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "உங்களில் இருவர் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு நான் பாதிக்கப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

915

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: جاءني رسول الله صلى الله عليه وسلم يعودني من وجع اشتد بي، فقلت: بلغ بي ما ترى، وأنا ذو مال، ولا يرثني إلا ابنتي، وذكر الحديث" ((متفق عليه)).

ஸஃது பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கடுமையான வலி ஏற்பட்டிருந்தபோது என்னை நலம் விசாரிக்க வந்தார்கள். நான் கூறினேன்: "நீங்கள் காண்கிறவாறு (இந்த நோய்) என்னை வந்தடைந்துள்ளது. நான் ஒரு செல்வந்தன், எனக்கு என் மகளைத் தவிர வேறு வாரிசு இல்லை." (பின்னர் ஸஃது அவர்கள் முழு சம்பவத்தையும் விவரித்தார்கள்).

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

916

وعن القاسم بن محمد قال: قالت عائشة رضي الله عنها: وا رأساه فقال النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم : "بل أنا وا رأساه" وذكر الحديث" ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (தலைவலியால்) 'ஆ, என் தலையே!' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "மாறாக நான்தான், 'ஆ, என் தலையே!' (என்று கூற வேண்டும்)" என்று கூறினார்கள். (பின்னர் அறிவிப்பாளர் முழுமையான ஹதீஸை விவரித்தார்).

-باب تلقين المحتضر لا إله إلا الله

'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூற மரணப்படுக்கையில் இருப்பவருக்கு வழிகாட்டுதல்

917

عن معاذ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من كان آخر كلامه لا إله إلا الله دخل الجنة ((رواه أبو داود والحاكم وقال: صحيح الإسناد)).

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவருடைய இறுதி வார்த்தை ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை) ஆக இருக்கிறதோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்.”

918

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : “لقنوا موتاكم لا إله إلا الله" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “உங்கள் மரணித்தவர்களுக்கு (அதாவது, மரணத் தருவாயில் இருப்பவர்களுக்கு) 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாருமில்லை) என்று சொல்லிக் கொடுங்கள்.”

باب ما يقوله بعد تغميض الميت

ஒருவரின் மரணத்திற்குப் பின் கூறும் துஆ

919

عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: دخل رسول الله صلى الله عليه وسلم علي أبي سلمه وقد شق بصره فأغمضه، ثم قال: "إن الروح إذا قبض، تبعه البصر" فضج ناس من أهله، فقال: "لا تدعو علي أنفسكم إلا بخير فإن الملائكة يؤمنون علي ما تقولون" ثم قال: "اللهم

اغفر لأبي سلمه، وارفع درجته في المهديين، واخلفه في عقبه في الغابرين، واغفر لنا وله يا رب العالمين، وافسح له في قبره، ونور له فيه" ((رواه مسلم)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். (அப்போது) அவரின் கண்கள் (நிலைகுத்தி) திறந்திருந்தன. அவற்றை அவர்கள் மூடிவிட்டு, "நிச்சயமாக ஆன்மா கைப்பற்றப்படும்போது, பார்வையும் அதைப் பின்தொடர்கிறது" என்று கூறினார்கள். அப்போது அவரின் குடும்பத்தாரில் சிலர் சப்தமிட்டு அழுதனர்.

உடனே அவர்கள், "உங்களுக்காக நல்லதைத் தவிர (வேறெதனையும்) வேண்டாதீர்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக நீங்கள் கூறுபவற்றுக்கு வானவர்கள் 'ஆமீன்' கூறுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள்:
"அல்லாஹும்மக்ஃஃபிர் லி அபீ ஸலமா, வர்ஃஃபஃஃ தரஜதஹு ஃஃபில் மஹ்தியீன், வக்ஃஃலுஃஃப்ஹு ஃஃபீ அகிபிஹி ஃஃபில் காபிரீன், வக்ஃஃபிர் லனா வலஹு யாரப்பல் ஆலமீன், வஃஃப்ஸஹ் லஹு ஃஃபீ கப்ரிஹி வநவ்விர் லஹு ஃஃபீஹ்"

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! அபூ ஸலமாவை மன்னிப்பாயாக! நேர்வழி பெற்றவர்களிடையே அவருடைய தகுதியை உயர்த்துவாயாக! அவருக்குப் பின் எஞ்சியிருக்கும் சந்ததியினருக்கு நீயே பொறுப்பாளனாகவும் இருப்பாயாக! அகிலங்களின் இரட்சகனே! எங்களையும் அவரையும் மன்னிப்பாயாக! அவருக்காக அவருடைய கப்ரை விசாலமாக்குவாயாக! மேலும் அதில் அவருக்கு ஒளியை ஏற்படுத்துவாயாக!) என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

(முஸ்லிம்)

باب ما يقال عند الميت وما يقول من مات له ميت

இறக்கும் தருவாயில் இருப்பவரிடம் சொல்ல வேண்டியவை மற்றும் மரணித்தவரின் குடும்பத்தினர் சொல்ல வேண்டியவை பற்றிய பாடம்.

920

-عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "إذا حضرتم المريض، أو الميت، فقولوا خيرا، فإن الملائكة يؤمنون علي ما تقولون، قالت: فلما مات أبو سلمة، أتيت النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم

فقلت: يا رسول الله، إن أبا سلمة قد مات، قال: "قولي: اللهم اغفر لي وله، واعقبني منه عقبة حسنة" فقلت: فأعقبني الله من هو خير لي منه: محمداً صلى الله عليه وسلم." ((رواه مسلم هكذا: "إِذا حَضَرْتُمُ المَرِيضَ" أَو "الميّت" عَلَى الشَّكِّ، رواه أبو داود وغيره: "الميّت" بلا شَكٍّ)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் ஒரு நோயாளியின் அருகிலோ அல்லது இறந்தவரின் அருகிலோ (சென்றால்), நல்லதையே கூறுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் கூறுவதற்கு வானவர்கள் 'ஆமீன்' கூறுகிறார்கள்.”

(உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் மேலும்) கூறினார்கள்: அபூ ஸலமா (ரழி) இறந்தபோது, நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக அபூ ஸலமா இறந்துவிட்டார்” என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவர்கள், “நீ: ‘அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ வலஹு, வஅஃகிப்னீ மின்ஹு உக்பா ஹஸனஹ்’ (யா அல்லாஹ்! எனக்கும் அவருக்கும் மன்னிப்பு வழங்குவாயாக! மேலும், அவருக்குப் பகரமாக எனக்கு ஒரு சிறந்த மாற்றீட்டை வழங்குவாயாக!) என்று சொல்” என்று கூறினார்கள்.

எனவே நான் (அவ்வாறே) சொன்னேன். அல்லாஹ் எனக்கு அவரை விடச் சிறந்த ஒருவரை, (அதாவது) முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை (மாற்றீடாகத்) தந்தான்.

921

وعنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ما من عبد تصيبه مصيبه، فيقول إن لله وإنا إليه راجعون: اللهم آجرني في مصيبتي، واخلف لي خيرا منها، إلا آجره الله تعالي في مصيبته واخلف له خيراً منها. قالت: فلما توفي أبو سلمة، قلت كما أمرني رسول الله صلى الله عليه وسلم، فاخلف الله خيرا ص منه رسول الله صلى الله عليه وسلم "((رواه مسلم)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "ஒரு அடியானுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்பட்டு, அவர் 'இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன். அல்லாஹும்மஃஜுர்னீ ஃபீ முஸீபதீ வக்லுஃப்

லீ கைரன் மின்ஹா' என்று கூறி, (அதன் பொருள்:) 'நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள், மேலும் நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்லவிருக்கிறோம். யா அல்லாஹ்! என் துன்பத்தில் எனக்கு நற்கூலி வழங்குவாயாக, மேலும் இதற்குப் பதிலாக இதைவிடச் சிறந்ததை எனக்கு வழங்குவாயாக)' என்று கூறினால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவருக்கு அத்துன்பத்தில் நற்கூலி வழங்கி, அதைவிடச் சிறந்ததை அவருக்கு மாற்றீடாக வழங்குவான்." உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் மரணித்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டவாறே நான் (அந்தப் பிரார்த்தனையை) கூறினேன். அதனால் அல்லாஹ் அவரை விடச் சிறந்த ஒரு மாற்றீட்டை எனக்கு வழங்கினான் (நான் அல்லாஹ்வின் தூதரான முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை மணந்தேன்).

922

وعن أبي موسي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا مات ولد العبد، قال الله تعالي لملائكته: قبضتم ولد عبدي، فيقولون: نعم، فيقول: قبضتم ثمرة فؤاده، فيقولون: نعم. فيقول: ماذا قال عبدي، فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول الله تعالى: ابنوا لعبدي بيتاً في الجنة، وسموه بيت الحمد" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடியானின் பிள்ளை இறந்துவிடும்போது, அல்லாஹ் தஆலா தனது வானவர்களிடம், 'என் அடியானின் பிள்ளையை (அவனது உயிரை) நீங்கள் கைப்பற்றினீர்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளிப்பார்கள். பின்னர் அவன், 'அவனது இதயத்தின் கனியை நீங்கள் பறித்துவிட்டீர்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளிப்பார்கள்.

அதன்பிறகு அவன், 'என் அடியான் என்ன கூறினான்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'அவன் உன்னைப் புகழ்ந்துவிட்டு, "இன்னா லில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஊன்" என்று கூறினான்' என்று பதிலளிப்பார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியானுக்காகச் சுவர்க்கத்தில் ஒரு வீட்டைக் கட்டுங்கள். அதற்கு "பைத்துல் ஹம்த்" என்று பெயரிடுங்கள்.'"

923

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يقول الله تعالى: ما لعبدي المؤمن عندي جزاء إذا قبضت صفيه من أهل الدنيا، ثم احتسبه إلا الجنه" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'உலகவாசிகளிலிருந்து எனது விசுவாசியான அடியார் ஒருவரின் பிரியமானவரை (அதாவது, குழந்தை, பெற்றோர், மனைவி அல்லது நெருங்கிய உறவினர் போன்றோரை) நான் மரணிக்கச் செய்யும் போது, அவர் (அதற்காக) பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, (அதற்கான) நற்கூலியை என்னிடம் எதிர்பார்த்தால், அவருக்கு என்னிடம் சுவனத்தைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை."

924

وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما قال: أرسلت إحدي بنات النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم إليه تدعوه وتخبره أن صبياً لها –أو ابناً– في الموت فقال للرسول: ارجع إليها فأخبرها أن لله تعالي ما أخذ وله ما أعطى، وكل شئ عنده بأجل مسمى، فمرها، فلتصبر ولتحتسب" وذكر تمام الحديث" ((متفق عليه)).

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள்களில் ஒருவர், தனது மகன் (அல்லது குழந்தை) மரணத் தறுவாயில் இருக்கிறார் என்று அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பி, தம்மிடம் வருமாறு அழைத்தார். செய்தி கொண்டு வந்தவரைத் திருப்பி அனுப்பிய நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்: "நீர் அவரிடம் திரும்பிச் சென்று கூறுவீராக:

'இன்ன லில்லாஹி மா அகத, வ லஹு மா அஃதா, வ குல்லு ஷையின் இந்தஹு பி அஜலின் முஸம்மா'

(நிச்சயமாக, அல்லாஹ் எடுத்துக்கொண்டது அவனுக்கே உரியது (அதாவது, அது அவனுடைய உடைமை); அவன் கொடுத்ததும் அவனுக்கே உரியது (அதாவது, அது அவனுடைய அருட்கொடை). மேலும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அவனிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடு உண்டு (அதன் முடிவு அவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது)).

ஆகவே, அவரைப் பொறுமை காக்குமாறும், (இழப்பிற்காக அல்லாஹ்விடம்) நற்கூலியை எதிர்பாக்குமாறும் சொல்லுங்கள்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

باب جواز البكاء علي الميت بغير ندب ولا نياحة

இறந்தவருக்காக அழுவதும் புலம்புவதும் பற்றிய தீர்ப்பு

925

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم عاد سعد بن عبادة ومعه عبد الرحمن بن عوف، وسعد بن أبي وقاص، وعبد الله بن مسعود رضي الله عنهم، فبكي رسول الله صلى الله عليه وسلم، فلما رأي القوم بكاء رسول الله صلى الله عليه وسلم، بكوا؛ فقال: ‘‘ألا تسمعون؟ إن الله لا يعذب بدمع العين، ولا بحزن القلب، ولكن بهذا أو يرحم وأشار إلا لسانه ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஸஃத் பின் உபாதா (ரழி) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை (நலம்) விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி), ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) மற்றும் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) ஆகியோரும் சென்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அழ ஆரம்பித்தார்கள். இதைக் கண்ட அவர்களின் தோழர்களும் (ரழி) கண்ணீர் சிந்தத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "நீங்கள் செவியுறவில்லையா? அல்லாஹ் கண்ணீர் சிந்துவதற்காகவோ, இதயத்தின் கவலைக்காகவோ தண்டிப்பதில்லை. மாறாக, இதைக் கொண்டே (அல்லாஹ்) தண்டிக்கிறான் அல்லது கருணை புரிகிறான்," என்று கூறி தமது நாவைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

926

وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رفع إليه ابن ابنته وهو في الموت، ففاض عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال له سعد: ما هذا يا رسول الله؟! قال: هذه رحمة جعلها الله تعالي في قلوب عباده الرحماء ((متفق عليه)).

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அவர்களின் மகளின் மகன்,

அவர் இறுதி மூச்சில் இருந்தபோது எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது. ஸஃது (இப்னு உபாதா) (ரழி), "(உங்களின் இந்த அழுகை) என்ன, அல்லாஹ்வின் தூதரே?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இது (மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கிய) கருணையாகும்; உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் இதனைத் தனது அடியார்களில் இரக்கமுள்ளவர்களின் உள்ளங்களில் அமைத்துள்ளான்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

927

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم دخل علي ابنه إبراهيم رضي الله عنه وهو يجود بنفسه فجعلت عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم تذرفان. فقال له عبد الرحمن بن عوف: وأنت يا رسول الله؟! فقال: "يا ابن عوف إنها رحمة" ثم أتبعها بأخرى، فقال: "إن العين تدمع والقلب يحزن، ولا نقول إلا ما يرضي ربنا، وإنا بفراقك يا إبراهيم لمحزونون". ((رواه البخاري، وروى مسلم بعضه)).
والأحاديث في الباب كثيرة في الصحيح مشهورة والله أعلم.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது மகன் இப்ராஹீம் (ரழி) அவர்களிடம் அவர் தனது இறுதி மூச்சில் (மரணப் போராட்டத்தில்) இருந்தபோது சென்றார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் சிந்த ஆரம்பித்தன. உடனே அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நீங்களுமா (அழுகிறீர்கள்)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஓ இப்னு அவ்ஃப்! இது (மனித இயல்பின்) கருணையாகும்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொரு முறையும் (கண்ணீர்) வடித்தார்கள். பின்பு, "கண்கள் கண்ணீர் சிந்துகின்றன, இதயம் துக்கமடைகிறது, எங்கள் ரப்புக்கு எது பிரியமானதோ அதைத் தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் கூற மாட்டோம். ஓ இப்ராஹீம்! நிச்சயமாக நாங்கள் உமது பிரிவால் துக்கமடைகிறோம்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: அல்-புகாரி. முஸ்லிமில் இதன் ஒரு பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது).

- باب الكف عن ما يري من الميت من مكروه

இறந்தவர்களின் உடல் குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான தடை

928

عن أبي رافع أسلم مولي رسول الله صلى الله عليه وسلم أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من غسل ميتاً فكتم عليه، غفر الله له أربعين مرة ((رواه الحاكم وقال صحيح علي شرط مسلم)).

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் விடுவிக்கப்பட்ட அடிமையான அபூ ராஃபிஃ அஸ்லம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஓர் இறந்தவரைக் குளிப்பாட்டி, அவர் விஷயத்தில் (காணும் குறைகளை) மறைக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் நாற்பது முறை மன்னிப்பளிக்கின்றான்."

-باب الصلاة علي الميت وتشييعه وحضور دفنه وكراهة اتباع النساء الجنائز

ஜனாஸா தொழுகை, ஜனாஸாவை பின்தொடர்தல், அடக்கஸ்தலத்தில் கலந்துகொள்ளுதல் மற்றும் பெண்கள் ஜனாஸாக்களை பின்தொடர்வது வெறுக்கத்தக்கது.

929

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من شهد الجنازة حتي يصلى عليها، فله قيراط، ومن شهدها حتي تدفن، فله قيراطان" قيل: وما القيراطان؟ قال: "مثل الجبلين العظيمين" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஒரு ஜனாஸாவில், அதற்காகத் தொழுகை நிறைவேற்றப்படும் வரை கலந்துகொள்கிறாரோ, அவருக்கு ஒரு கீராத் (அளவு நன்மை உண்டு). யார் அது அடக்கம் செய்யப்படும் வரை கலந்துகொள்கிறாரோ, அவருக்கு இரண்டு கீராத்கள் (அளவு நன்மை உண்டு).” (நபித்தோழர்களால்) “இரண்டு கீராத்கள் என்றால் என்ன?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “இரண்டு பெரிய மலைகளைப் போன்றது” என்று கூறினார்கள்.

930

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من اتبع جنازة مسلم إيماناً واحتساباً، وكان معه حتي يصلى عليها ويفرغ من دفنها، فإنه يرجع من الأجر بقيراطين كل قيراط مثل أحدٍ،

ومن صلى عليها، ثم رجع قبل أن تدفن، فإنه يرجع بقيراط " ((رواه البخاري)).

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எவர் ஒரு முஸ்லிமின் ஜனாஸாவை (அடக்கம் செய்யும் இடத்திற்கு) நம்பிக்கையுடனும் அல்லாஹ்விடமிருந்து நற்கூலியை எதிர்பார்த்தவராகவும் பின்பற்றிச் சென்று, அதற்காக தொழுகை நடத்தப்பட்டு, அடக்கம் செய்யப்படும் வரை அதனுடன் இருப்பாரோ, அவர் இரண்டு கிராத் அளவு நன்மையுடன் திரும்புவார்; ஒவ்வொரு கிராத்தும் உஹத் மலைக்குச் சமமானதாகும். மேலும், எவர் அதற்காக தொழுகை மட்டும் தொழுதுவிட்டு, அது அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு திரும்பி விடுகிறாரோ, அவர் ஒரு கிராத் அளவு நன்மையுடன் திரும்புவார்.'

931

وعن أم عطية رضي الله عنها قالت: نهينا عن اتباع الجنائز، ولم يعزم علينا" ((متفق عليه)).

"ومعناه" ولم يشدد في النهي كما يشدد في المحرمات.

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'ஜனாஸாக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது எங்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டது. ஆனால், அது எங்களின் மீது கடுமையாக வலியுறுத்தப்படவில்லை (ஹராமான விஷயங்களில் காட்டப்படும் கடுமை போன்று அல்ல).' (புகாரி, முஸ்லிம்)

- باب استحباب تكثير المصلين على الجنازة وجعل صفوفهم ثلاثة فأكثر

அதிக எண்ணிக்கையில் ஜனாஸா தொழுகையில் கலந்துகொள்பவர்களின் சிறப்பு மற்றும் அவர்களின் வரிசைகளை மூன்று அல்லது அதற்கு மேல் ஆக்குதல்.

932

عن عائشة رضي الله عنها، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما من ميت يصلي عليه أمة من المسلمين يبلغون مائة كلهم يشفعون له إلا شفعوا فيه" ((رواه مسلم).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்த ஒரு மையித்திற்காகவும், முஸ்லிம்களில் ஒரு கூட்டத்தார் ஜனாஸாத் தொழுகை நடத்தி, நூறு பேரை அடைந்து, அவர்கள் அனைவரும் அவருக்காகப்

பரிந்துரை செய்தால், அவர்களின் பரிந்துரை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.”

933

وعن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنهُما قال سمعت رَسُول اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيهِ وَسَلَّم يقول: ما من رجل مسلم يموت فيقوم على جنازته أربعون رجلاً لا يشركون بالله شيئاً إلا شفعهم الله فيه. ((رَوَاهُ مُسلِمٌ)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "எந்த ஒரு முஸ்லிம் மனிதர் (இறந்து), அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாக ஆக்காத நாற்பது பேர் அவருக்காக (அவரது ஜனாஸாத்) தொழுகை தொழுதால், அவருக்காக அவர்கள் செய்யும் பரிந்துரையை அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்வான்."

934

وعن مرثد بن عبد الله اليزني قال: كان مالك بن هبيرة رضي الله عنه إذا صلى علي الجنازة، فتقال الناس عليها، جزأهم عليها ثلاثة أجزاء، ثم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من صلى عليه ثلاثة صفوف، فقد أوجب" ((رواه أبو دواد، و الترمذي وقال: حديث حسن)).

மர்தத் பின் அப்துல்லாஹ் அல்-யஸனீ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மாலிக் பின் ஹுபைரா (ரழி) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸா தொழுகை நடத்தும்போது, அதில் மக்கள் குறைவாக இருப்பதாகக் கருதினால், அவர்களை மூன்று வரிசைகளாகப் பிரிப்பார்கள். பிறகு, “எவர் மீது மூன்று வரிசைகள் (ஜனாஸா) தொழுகை தொழுதால், அவருக்கு (சுவனம்) உறுதியாகிவிட்டது” என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாகச் சொல்வார்கள்.

(இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி அறிவித்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதி இது ஹஸனான ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்.)

-باب ما يقرأ في صلاة الجنازة

ஜனாஸா தொழுகையில் ஓத வேண்டியவை

935

عن أبي عبد الرحمن بن عوف بن مالك رضي الله عنه قال: صلى رسول الله صلى الله عليه وسلم علي جنازة، فحفظت من دعائه وهو يقول: "اللهم اغفر له، وارحمه، وعافه، واعف عنه، وأكرم نزله، ووسع مدخله واغسله بالماء والثلج والبرد ونقه من الخطايا، كما نقيت الثوب الأبيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره، وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من زوجه، وأدخله الجنة، وأعذه من عذاب القبر، ومن عذاب النار" حتي تمنين أن أكون ذلك الميت. ((رواه مسلم)).

அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் அவ்ஃப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸாத் தொழுகையை நடத்தினார்கள். (அப்போது) அவர்கள் ஓதிய பிரார்த்தனையில் பின்வருமாறு கூறியதை நான் மனனம் செய்து கொண்டேன்:
“அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லஹு, வர்ஹம்ஹு, வஆஃபிஹி, வஃபு அன்ஹு, வஅக்ரிம் நுஸுலஹு, வவஸ்ஸிஃ முத்கலஹு, வஃக்ஸில்ஹு பில்மாஇ வஸ்ஸல்ஜி வல்பரதி, வநக்கிஹி மினல் கத்தாயா, கமா நக்கைத்தஸ் ஸவ்பல் அப்யள மினத் தனஸி, வஅப்தில்ஹு தாரன் கைரன் மின் தாரிஹி, வஅஹ்லன் கைரன் மின் அஹ்லிஹி, வஸவ்ஜன் கைரன் மின் ஸவ்ஜிஹி, வஅத்கில்ஹுல் ஜன்னத்த, வஅஇத்ஹு மின் அதாபில் கப்ரி, வமின் அதாபின் நார்.”
(யா அல்லாஹ்! இவரை மன்னித்தருள்வாயாக! இவருக்குக் கருணை புரிவாயாக! இவருக்கு ஆஃபியத் (நலன், பாதுகாப்பு, மறுமையில் ஈடேற்றம்) வழங்குவாயாக! இவரைப் பிழை பொறுப்பாயாக! இவருக்குக் கண்ணியமான தங்குமிடத்தை வழங்குவாயாக! இவர் நுழையுமிடத்தை (கப்ரை) விசாலமாக்குவாயாக! இவரைத் தண்ணீராலும், பனிக்கட்டியாலும், ஆலங்கட்டியாலும் கழுவுவாயாக! வெண்மையான ஆடையை அழுக்கிலிருந்து நீ தூய்மைப்படுத்துவதைப் போல் இவரைப் பாவங்களிலிருந்து தூய்மைப்படுத்துவாயாக! இவருடைய இல்லத்தை விடச் சிறந்த இல்லத்தையும், இவருடைய குடும்பத்தை விடச் சிறந்த குடும்பத்தையும், இவருடைய இணையை விடச் சிறந்த இணையையும் இவருக்குப் பகரமாக வழங்குவாயாக! இவரைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வாயாக! மண்ணறை (கப்று) வேதனையிலிருந்தும், நரக வேதனையிலிருந்தும் இவரைக் காப்பாயாக!)
(இவற்றைக் கேட்டவுடன்) நானே அந்த இறந்தவராக இருந்திருக்கக் கூடாதா என்று நான் ஆசைப்பட்டேன்.

936

وعن أبي هريرة وأبي قتادة، وأبي إبراهيم الأشهلي عن أبيه -وأبوه صحابي- رضي الله عنهم، عن النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم أنه صلى علي جنازة فقال: اللهم اغفر لحينا وميتنا، وصغيرنا وكبيرنا، وذكرنا وأنثانا، وشاهدنا وغائبنا. اللهم من أحييته منا، فأحيه علي الإسلام، ومن توفيته منا، فتوفه علي الإيمان؛ اللهم لا تحرمنا أجره، ولا تفتنا بعده ((رواه الترمذي))

من رواية أبي هريرة وأبو هريرة صحيح والأشهلي، ورواه أبو داود من رواية أبي هريرة وأبي قتادة. قال الحاكم: حديث أبي هريرة صحيح علي شرط البخاري ومسلم، قال الترمذي: قال البخاري: أصح روايات هذا الحديث رواية الأشهلي. قال البخاري: وأصح شيء في الباب حديث عوف بن مالك.

அபூ ஹுரைரா (ரழி), அபூ கதாதா (ரழி) மற்றும் அபூ இப்ராஹீம் அல்-அஷ்ஹலீ (அவரது தந்தை வழியாக - அவரது தந்தை ஒரு நபித்தோழர்) (அவர்கள் அனைவரையும் அல்லாஹ் பொருந்திக்கொள்வானாக) அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தொழுதுவிட்டு கூறினார்கள்: "அல்லாஹும்மஃக்பிர் லிஹய்யினா வ மய்யிதினா, வ ஸஃகீரினா வ கபீரினா, வ தகரினா வ உன்தானா, வ ஷாஹிதினா வ ஃகாஇபினா. அல்லாஹும்ம மன் அஹ்யைதஹு மின்னா, ஃபஅஹ்யிஹி அலல்-இஸ்லாம், வ மன் தவஃப்ஃபைதஹு மின்னா, ஃபதவஃப்ஃபஹு அலல்-ஈமான். அல்லாஹும்ம லா தஹ்ரிம்னா அஜ்ரஹு, வ லா தஃப்தின்னா பஃதஹு (அல்லாஹ்வே! எங்களில் உயிருடன் இருப்பவர்களையும், இறந்தவர்களையும், சிறியவர்களையும், பெரியவர்களையும், ஆண்களையும், பெண்களையும், (இங்கு) வந்திருப்பவர்களையும், (இங்கு) வராதவர்களையும் மன்னிப்பாயாக. அல்லாஹ்வே! எங்களில் எவரை நீ வாழ வைக்கிறாயோ, அவரை இஸ்லாத்தின் மீது வாழ வைப்பாயாக. எங்களில் எவரை நீ இறக்கச் செய்கிறாயோ, அவரை ஈமானுடன் இறக்கச் செய்வாயாக. அல்லாஹ்வே! (இந்த இறந்தவரின்) நற்கூலியை எங்களுக்குத் தடுத்துவிடாதே; இவருக்குப் பின் (நாங்கள் மார்க்கத்தில்) சோதனைக்கு உள்ளாக்கிவிடாதே.)"

937

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ‘‘إذا صليتم علي الميت، فأخلصوا له الدعاء" ((رواه أبو داود)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "நீங்கள் இறந்தவருக்காகத் தொழும்போது, அவருக்காக உளத்தூய்மையுடன் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்."
அபூ தாவூத்.

938

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم اللهعليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم في الصلاة علي الجنازة: "اللهم أنت ربها، وأنت خلقتها، وأنت هديتها للإسلام، وأنت قبضت روحها، وأنت أعلم بسرها وعلانيتها، جئناك شفعاء له، فاغفر له" ((رواه أبو داود)).

யா அல்லாஹ்! நீயே அதன் இரட்சகன்; நீயே அதைப் படைத்தாய்; நீயே அதற்கு இஸ்லாத்தின் பால் வழிகாட்டினாய்; நீயே அதன் உயிரைக் கைப்பற்றினாய்; அதன் இரகசியத்தையும் வெளிப்படையான நிலையையும் நீயே நன்கறிந்தவன். நாங்கள் அவனுக்காகப் பரிந்துரைப்பவர்களாக உன்னிடம் வந்துள்ளோம்; எனவே, அவனை மன்னிப்பாயாக.

939

وعن واثلة بن الأسقع رضي الله عنه قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم علي رجل من المسلمين، فسمعته يقول: اللهم إن فلان ابن فلان في ذمتك وحبل جوارك، فقه فتنة القبر، وعذاب النار، وأنت أهل الوفاء والحمد؛ اللهم اغفر له وارحمه، إنك أنت الغفور الرحيم ((رواه أبو داود)).

வாஸிலா இப்னுல் அஸ்கஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு முன்னிலையில் ஒரு முஸ்லிம் மனிதரின் ஜனாஸாத் தொழுகையை நடத்தினார்கள். அப்போது அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்:
'யா அல்லாஹ்! (இன்னாரின் மகன் இன்னார்) உனது பாதுகாப்பிலும், உனது அடைக்கலத்தின் பிணைப்பிலும் (உள்ளான்). அவரை கப்ரின் சோதனையிலிருந்தும், நரகத்தின் வேதனையிலிருந்தும் நீ காப்பாற்றுவாயாக. நீ வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுபவன், நீயே புகழுக்குரியவன். யா அல்லாஹ்! அவரை மன்னித்து, அவர் மீது கருணை காட்டுவாயாக. நிச்சயமாக நீயே மிக்க மன்னிப்பவன், நிகரற்ற அன்புடையோன்.'
(நூல்: அபூதாவூத்)

940

وعن عبد الله بن أبي أوفي رضي الله عنهما أنه كبر علي جنازة ابنة له أربع تكبيرات، فقام بعد الرابعة كقدر ما بين التكبيرتين يستغفر لها ويدعو، ثم قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصنع هكذا.

وفي رواية: كبر أربعاً، فمكث ساعة حتي ظننت أنه سيكبر خمساً، ثم سلم عن يمينه وعن شماله. فلما انصرف قلنا له: ما هذا؟ فقال: إني لا أزيد كم علي ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يصنع، أو: هكذا صنع رسول الله صلى الله عليه وسلم ((رواه الحاكم وقال: حديث صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் அபூ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருமுறை) தங்கள் மகள்களில் ஒருவருடைய ஜனாஸா தொழுகையை (இமாமாக நின்று) நடத்தும்போது, அவர்கள் நான்கு தக்பீர்கள் கூறினார்கள். நான்காவது தக்பீருக்குப் பிறகு இரண்டு தக்பீர்களுக்கிடையேயான இடைவெளிக்குச் சமமான நேரம் நின்று, அந்த மகளுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தும், அவருக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோரியும் வந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறுதான் செய்வார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:
அவர்கள் நான்கு தக்பீர்கள் கூறி, சிறிது நேரம் நின்றார்கள். எந்த அளவிற்கு என்றால், அவர்கள் ஐந்தாவது தக்பீர் கூறப்போகிறார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். பின்னர் அவர்கள் வலது புறமும் இடது புறமும் ஸலாம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் (தொழுகையை முடித்துத்) திரும்பியதும் நாங்கள் அவர்களிடம், "இது என்ன?" என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்வதை நான் பார்த்ததற்கு மேல் நான் உங்களுக்கு எதையும் கூட்ட மாட்டேன்," அல்லது "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறுதான் செய்தார்கள்" என்று கூறினார்கள். (இதை அல்-ஹாகிம் அறிவித்துள்ளார்; மேலும் இது 'ஸஹீஹ்' ஆன ஹதீஸ் என்றும் கூறியுள்ளார்).

-باب الإسراع بالجنازة

அடக்கத்தில் அவசரம்

941

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم قال: "أسرعوا بالجنازة، فإن تك صالحة، فخير تقدمونها إليه، وإن تك سوي ذلك، فشر تضعونه عن رقابكم" ((متفق عليه)).

((وفي رواية لمسلم: "فخير تقدمونها عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜனாஸாவை (அடக்கம் செய்ய) விரைவுபடுத்துங்கள். ஏனெனில், அது நல்லதாக இருந்தால், ஒரு நன்மையை நோக்கி அதனை நீங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்கிறீர்கள். அது அவ்வாறு இல்லையென்றால், உங்கள் கழுத்துகளிலிருந்து ஒரு தீமையை இறக்கி விடுகிறீர்கள்."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

(முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: "அவர் மீது (அவருக்காக) நன்மையை நீங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்கிறீர்கள்" என்று வந்துள்ளது).

942

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم يقول: "إذا وضعت الجنازة، فاحتملها الرجال علي أعناقهم، فإن كانت صالحة، قال: قدموني، وإن كانت غير صالحة، قالت لأهلها: يا ويلها أين تذهبون بها؟ يسمع صوتها كل شيء إلا الأنسان، ولو سمع الأنسان لصعق" ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜனாஸா (பாடையின் மீது) வைக்கப்பட்டு, ஆண்கள் அதைத் தங்கள் தோள்களில் சுமந்து செல்லும்போது, அது நன்மையானதாக இருந்தால், 'என்னை முற்படுத்துங்கள் (விரைவாகக் கொண்டு செல்லுங்கள்)' என்று கூறும். அது நன்மையானதாக இல்லையென்றால், 'அதற்கு வந்த கேடே! இதை எங்கே கொண்டு செல்கிறீர்கள்?' என்று தன் குடும்பத்தாரிடம் கூறும். மனிதனைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் அதன் சப்தத்தைக் கேட்கின்றன. மனிதன் அதைக் கேட்டால் மயங்கி விழுந்திருப்பான்."
(அல்-புகாரி)

-باب تعجيل قضاء الدين عن الميت والمبادرة إلى تجهيزه إلا أن يموت فجأة فيترك حتي يتيقن موته

இறந்தவரின் கடன்களை விரைவாக திருப்பிச் செலுத்துவது மற்றும் அடக்கத்திற்கான ஏற்பாடுகள் பற்றி

943

عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم قال: نفس المؤمن معلقة بدينه حتي يقضي عنه ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மூஃமினின் ஆன்மா, (அவர் இறந்த பிறகு) அவருடைய கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் வரை அந்தக் கடனால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும்."

944

وعن حصين بن وحوح رضي الله عنه أن طلحة بن البراء رضي الله عنه مرض، فأتاه النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم يعوده فقال: إني لا أري طلحة إلا قد حدث فيه الموت فآذوني به وعجلوا به، فإنه لا ينبغي لجيفة مسلم أن تحبس بين ظهراني أهله" ((رواه أبو داود)).

ஹுஸைன் பின் வஹ்வஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
தல்ஹா பின் அல்-பராஃ (ரழி) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை நலம் விசாரிக்க வந்து கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, தல்ஹா மரணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, அவர் இறந்ததும் எனக்கு அறிவியுங்கள், மேலும் (அவரை அடக்கம் செய்வதில்) விரைந்து செயல்படுங்கள். நிச்சயமாக, ஒரு முஸ்லிமின் சடலம் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே (அடக்கம் செய்யப்படாமல்) கிடப்பது முறையற்றதாகும்."

- باب الموعظة عند القبر

கப்ருக்கு அருகில் அறிவுரை

945

عن علي رضي الله عنه قال: كنا في جنازة في بقيع الغرقد فأتانا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقعد، وقعدنا حوله ومعه مخصرة فنكس وجعل ينكت بمخصرته، ثم قال: ما منكم من أحد إلا وقد كتب مقعده من النار ومقعده من الجنة" فقالوا: يا رسول الله أفلا نتكل على كتابنا؟ فقال: اعملوا فكل ميسر لما خلق له وذكر تمام الحديث. ((متفق عليه))

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் பகீஃ அல்-ஃகர்கத் (மதீனாவில் உள்ள) எனும் கப்ருஸ்தானில் ஒரு ஜனாஸாவைப் பின்தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தோம். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்து அமர்ந்தார்கள். நாங்கள் அவர்களைச் சுற்றி அமர்ந்தோம். அவர்களுடன் ஒரு சிறிய குச்சி (அல்லது கைத்தடி) இருந்தது. அவர்கள் தங்களின் தலையைக் குனிந்துகொண்டு, அந்தக் குச்சியால் தரையைக் கீறிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள், “உங்களில் எவருக்கும் சுவர்க்கத்திலோ அல்லது நரகத்திலோ அவருக்கான இடம் நிர்ணயிக்கப்படாமல் இல்லை.” நபித்தோழர்கள் (ரழி) கேட்டார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே, எங்களுக்காக எழுதப்பட்டதன் மீது நாங்கள் நம்பிக்கை வைத்து (நற்செயல்கள் செய்வதைக் கைவிட்டு) விட வேண்டாமா?” அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நற்செயல்களைத் தொடர்ந்து செய்யுங்கள். ஒவ்வொருவரும் எதற்காகப் படைக்கப்பட்டாரோ, அச்செயல்களைச் செய்வது அவருக்கு எளிதாக்கப்படும்.” மேலும் ஹதீஸின் மீதிப் பகுதி (இங்கு சுருக்கப்பட்டு) குறிப்பிடப்பட்டது.

- باب الدعاء للميت بعد دفنه والقعود عند قبره ساعة للدعاء له والاستغفار والقراءة

இறந்தவரை அடக்கம் செய்த பின் அவருக்காக துஆச் செய்வது; அவருக்காக துஆச் செய்வதற்கும், பாவமன்னிப்புத் தேடுவதற்கும், குர்ஆன் ஓதுவதற்கும் ஒரு மணி நேரம் கப்ரின் அருகே அமருவது.

946

عن أبي عمرو -وقيل: أبو عبد الله، وقيل: أبو ليلى- عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم إذا فرغ من دفن الميت وقف عليه، وقال: استغفروا لأخيكم وسلوا له التثبيت، فإنه الآن يسأل ((رواه أبو داود)).

அபூ அம்ர் (அபூ அப்துல்லாஹ் என்றும், அபூ லைலா என்றும் அழைக்கப்படுபவர்) உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள், இறந்தவரை அடக்கம் செய்து முடித்ததும் அதன் அருகே நின்று, 'உங்கள் சகோதரருக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள்; அவருக்காக (கல்லறையில் விசாரிக்கப்படும்போது பதிலளிப்பதில்) உறுதிப்பாட்டையும் கேளுங்கள். ஏனெனில், அவர் இப்போது விசாரிக்கப்படுகிறார்' என்று கூறுவார்கள்."

அபூதாவூத்.

947

وعن عمرو بن العاص رضي الله عنه قال: إذا دفنتموني، فأقيموا حول قبري قدر ما تنحر جذور، ويقسم لحمها حت أستأنس بكم، وأعلم ماذا أراجع به رسل ربي" ((رواه مسلم. وقد سبق بطوله)). وقال الشافعي رحمه الله: ويستحب أن يقرأ عنده شيء من القرآن، وإن ختموا القرآن عنده كان حسناً.

அம்ர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நீங்கள் என்னை அடக்கம் செய்த பிறகு, ஒரு ஒட்டகம் அறுக்கப்பட்டு அதன் இறைச்சி பங்கிடப்படும் நேரம் வரையில் (சுமார் ஒரு மணி நேரம்) என் கல்லறைக்கு அருகில் நில்லுங்கள். அதன் மூலம் நான் உங்கள் அருகாமையை உணர்ந்துகொண்டு, என் ரப்பு அனுப்பிய தூதர்களுக்கு (முன்கர், நகீர் எனும் மலக்குகளுக்கு) என்ன பதில் சொல்வது என்பதை அறிந்துகொள்வேன்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

இமாம் ஷாஃபிஈ (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அடக்கம் செய்யப்பட்டவரின் அருகில் குர்ஆனிலிருந்து சிறிதளவு ஓதுவது விரும்பத்தக்கதாகும். அவர்கள் அங்கே குர்ஆனை முழுமையாக ஓதி முடித்தால் அது மிகவும் நன்று."

-باب الصدقة عن الميت والدعاء له

இறந்தவர்களுக்காக தர்மம் செய்வதும் அவர்களுக்காக துஆச் செய்வதும்

948

وعن عائشة رضي الله عنها أن رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم : إن أمي افتلتت نفسها وأراها لو تكلمت، تصدقت، فهل لها أجر إن تصدقت عنها؟ قال: نعم ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "என் தாய் திடீரென்று இறந்துவிட்டார். அவர் பேசியிருந்தால் (உயிருடன் இருந்திருந்தால்) தர்மம் (ஸதகா) செய்திருப்பார் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, நான் இப்போது அவர் சார்பாக ஸதகா செய்தால், அவருக்கு அதன் நன்மை கிடைக்குமா?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம் (அதற்கான நன்மை அவருக்குக் கிடைக்கும்)" என்று கூறினார்கள்.
அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

949

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا مات الأنسان انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மனிதன் இறந்துவிட்டால் அவனது (நற்காரியங்களின்) செயல் நின்றுவிடுகிறது; மூன்றைத் தவிர: நிலையான தர்மம், அல்லது பயன் தரும் கல்வி, அல்லது அவனுக்காகப் பிரார்த்திக்கும் நல்லொழுக்கமுள்ள பிள்ளை.”
(முஸ்லிம்)

-باب ثناء الناس علي الميت

950

-عن أنس رضي الله عنه قال: مروا بجنازة، فأثنوا عليها خيراً، فقال النبي صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم : "وجبت"، ثم مروا بأخرى، فأثنوا عليها شراً، فقال النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم الله عليه وسلم : "وجبت" فقال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: ما وجبت؟ قال: "هذا أثنيتم عليه خيراً، فوجبت له الجنة، وهذا أثنيتم عليه شراً فوجبت عليه النار، أنتم شهداء الله في الأرض" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு ஜனாஸா (பிரேதம்) கடந்து சென்றது. மக்கள் (இறந்த) அவரைப் புகழ்ந்து பேசினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உறுதியாகி விட்டது" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொரு ஜனாஸா கடந்து சென்றது. மக்கள் (இறந்த) அவரைப் பற்றி இகழ்ந்து பேசினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "உறுதியாகி விட்டது" என்று கூறினார்கள்.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், "எது உறுதியாகி விட்டது?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவரைப் பற்றி நீங்கள் நன்மையாகப் புகழ்ந்தீர்கள்; எனவே இவருக்குச் சொர்க்கம் உறுதியாகி விட்டது. இவரைப் பற்றி நீங்கள் தீமையாகப் பேசினீர்கள்; எனவே இவருக்கு நரகம் உறுதியாகி விட்டது. நீங்கள் பூமியில் அல்லாஹ்வின் சாட்சிகளாக இருக்கிறீர்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(நூல்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

951

وعن أبي الأسود قال: قدمت المدينة، فجلست إلي عمر بن الخطاب رضي الله عنه فمرت بهم جنازة، فأثني علي صاحبها خيراً فقال عمر: وجبت، ثم مر بأخرى، فأثني علي صاحبها خيراً، فقال عمر: وجبت، ثم مر بالثالثة، فأثني علي صاحبها شراً، فقال عمر: وجبت: قال أبو الأسود: فقلت: وما وجبت يا أمير المؤمنين؟ قال: قلت كما قال النبي صلى الله عليه

وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم : ‘‘أيما مسلم شهد له أربعة بخير ، أدخله الله الجنة: فقلنا: وثلاثة؟قال: ‘‘وثلاثة" فقلنا: واثنان؟قال: "واثنان" ثم لم نسأله عن الواحد" ((رواه البخاري)).

அபுல் அஸ்வத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் மதீனாவிற்கு வந்தேன். உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரலி) அவர்களுக்கு அருகில் நான் அமர்ந்திருந்தபோது, அவ்வழியே ஒரு ஜனாஸா (இறுதி ஊர்வலம்) கடந்து சென்றது. அந்த இறந்தவரைப் பற்றி (அங்கிருந்த மக்கள்) நல்லவிதமாகப் புகழ்ந்தனர். அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள், "(அவருக்குச் சொர்க்கம்) உறுதியாகிவிட்டது" என்று கூறினார்கள். பிறகு மற்றொரு ஜனாஸா கடந்து சென்றது; அவரையும் (மக்கள்) நல்லவிதமாகப் புகழ்ந்தனர். அப்போதும் உமர் (ரலி) அவர்கள், "(அவருக்குச் சொர்க்கம்) உறுதியாகிவிட்டது" என்று கூறினார்கள். பிறகு மூன்றாவதாக ஒரு ஜனாஸா கடந்து சென்றது; அவரைப் பற்றி (மக்கள்) தீயவிதமாகப் பேசினர். அப்போதும் உமர் (ரலி) அவர்கள், "(அவருக்கு நரகம்) உறுதியாகிவிட்டது" என்று கூறினார்கள்.

அபுல் அஸ்வத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான், "அமீருல் மூமினீன் அவர்களே! எது உறுதியாகிவிட்டது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதையே நானும் கூறினேன்" என்று பதிலளித்தார்கள். (அதாவது,) "எந்தவொரு முஸ்லிமுக்கும் நான்கு பேர் நற்சான்று அளித்தால், அல்லாஹ் அவரைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கிறான்."

நாங்கள், "மூன்று பேர் (நற்சான்று அளித்தால்)?" என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், "மூன்று பேர் என்றாலும் (அதே நிலைதான்)" என்றார்கள். நாங்கள், "இரண்டு பேர் (நற்சான்று அளித்தால்)?" என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், "இரண்டு பேர் என்றாலும் (அதே நிலைதான்)" என்றார்கள். அதன் பிறகு நாங்கள் ஒருவரைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை.

(நூல்: புகாரி)

-باب فضل من مات له أولاد صغار

குழந்தைகளை இழந்தவரின் மேன்மை

952

عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما من مسلم يموت له ثلاثة لم يبلغوا الحنث إلا ادخله الله الجنة بفضل رحمته إياهم ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பருவ வயதை அடைவதற்கு முன்பாக மூன்று பிள்ளைகளை இழந்துவிடும் எந்த முஸ்லிமையும், அப்பிள்ளைகள் மீது அல்லாஹ் பொழிந்த கருணையின் சிறப்பால் அவன் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கிறான்."

953

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يموت لأحد من المسلمين ثلاثة من الولد لا تمسه النار إلا تحلة القسم" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம்களில் எவருக்கேனும் மூன்று குழந்தைகள் (குழந்தைப் பருவத்தில்) இறந்துவிட்டால், (அல்லாஹ்வின்) சத்தியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தவிர, அவரை நரக நெருப்பு தீண்டாது."

954

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: جاءت امرأة إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقالت: يا رسول الله ذهب الرجال بحديثك، فاجعل لنا من نفسك يوماً نأتيك فيه تعلمنا مما علمك الله، قال: "اجتمعن يوم كذا وكذا" فاجتمعن، فأتاهن النبي صلى الله عليه وسلم فعلمهن مما علمه الله، ثم قال: ما منكن من امرأة تقدم ثلاثة من الولد إلا كانوا لها حجاباً من النار فقالت امرأة: واثنين؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "واثنين" ((متفق عليه)).

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து,
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஆண்கள் உங்களின் போதனைகளால் (மட்டுமே) பயனடைந்துவிட்டனர். எனவே, அல்லாஹ் தங்களுக்குக் கற்றுத்தந்த அறிவிலிருந்து எங்களுக்கும் கற்றுத் தருவதற்காக, தங்களின் நேரத்திலிருந்து ஒரு நாளை எங்களுக்கு ஒதுக்குங்கள்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளைக் குறித்து, அவர்களை ஒன்று கூடுமாறு பணித்தார்கள். அவர்கள் ஒன்றுகூடியபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் சென்று, அல்லாஹ் தமக்குக் கற்றுக்கொடுத்ததை அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். பின்னர், அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எந்தப் பெண்ணுக்கு மூன்று குழந்தைகள் (குழந்தைப் பருவத்தில்) இறந்துவிடுகிறார்களோ, அவர்கள் அவளுக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு

காப்பாக இருப்பார்கள்.” பெண்களில் ஒருவர், “இரண்டு குழந்தைகளை இழந்தால் என்ன?” என்று கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “இரண்டு குழந்தைகளை இழந்தாலும் சரி” என்று பதிலளித்தார்கள்.

-باب البكاء والخوف عند المرور بقبور الظالمين ومصارعهم وإظهار الافتقار إلي الله تعالي والتحذير من الغفلة من ذلك

<i>ழாலிமீன்களின்</i> கப்றுகளைக் கடந்து செல்லும்போது அழுதல்

955

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لأصحابه -يعني لما وصلوا الحجر: ديار ثمود-: "لا تدخلوا علي هؤلاء المعذبين إلا أن تكونوا باكين، فإن لم تكونوا باكين، فلا تدخلوا عليهم، لا يصيبكم ما أصابهم" ((متفق عليه))
وفي رواية قال: لما مر رسول الله صلى الله عليه وسلم بالحجر قال: "لا تدخلوا مساكن الذين ظلموا أنفسهم أن يصيبكم ما أصابهم إلا ان تكونوا باكين" ثم قنع رسول الله صلى الله عليه وسلم رأسه وأسرع السير حتي أجاز الوادي.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம் - அதாவது அவர்கள் (ஸமூது சமூகத்தினரின் வசிப்பிடமான) 'அல்-ஹிஜ்ர்' எனும் இடத்தை அடைந்தபோது - பின்வருமாறு கூறினார்கள்:
"தண்டிக்கப்பட்ட இம்மக்களிடம் நீங்கள் அழுதுகொண்டிருப்பவர்களாகவே தவிர நுழையாதீர்கள். நீங்கள் அழுபவர்களாக இல்லாவிட்டால் அவர்களிடம் நுழையாதீர்கள்; அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட (வேதனை) உங்களுக்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது (என்பதற்காக)."
(நூல்: அல்புகாரி, முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஹிஜ்ர் வழியாகச் சென்றபோது, "தமக்குத் தாமே அநீதி இழைத்துக்கொண்ட இவர்களின் இருப்பிடங்களில் அழுதுகொண்டிருப்பவர்களாகவே தவிர நுழையாதீர்கள்; அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது உங்களுக்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது" என்று கூறினார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தலையை (துணியால்) மூடிக்கொண்டு, அந்தப் பள்ளத்தாக்கைக் கடக்கும் வரை வேகமாகப் பயணித்தார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

8. كتاب آداب السفر

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

8. பயணத்தின் நற்பண்பு நூல்

- باب استحباب الخروج يوم الخميس واستحبابه أول النهار

வியாழக்கிழமை நாளின் முற்பகுதியில் பயணத்தை தொடங்குவதன் விரும்பத்தக்க தன்மை

956

عن كعب بن مالك، رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم خرج في غزوة تبوك يوم الخميس، وكان يحب أن يخرج يوم الخميس" ((متفق عليه)).

وفي رواية في "الصحيحين" لقلما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج إلا في يوم الخميس.

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக் போருக்காக வியாழக்கிழமையன்று புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் வியாழக்கிழமைகளில் (பயணம்) புறப்பட விரும்புவார்கள். (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.) புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில், "நபி (ஸல்) அவர்கள் வியாழக்கிழமை தவிர்த்து வேறு நாட்களில் பயணம் மேற்கொள்வது மிக அரிதாகவே இருந்தது" என்று உள்ளது.

957

وعن صخر بن وداعة الغامدي الصحابي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "اللهم بارك لأمتي في بكورها" وكان إذا بعث سرية أو جيشاً بعثهم من أول النهار.

وكان صخر تاجراً فكان يبعث تجارته أول النهار، فأثري وكثر ماله" ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن)).

சக்ர் பின் வதாஆ அல்-ஃகாமிதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: **"அல்லாஹும்ம பாரிக் லி உம்மத்தீ ஃபீ புக்கூரிஹா"** (பொருள்: "யா அல்லாஹ்! என் சமூகத்திற்கு அவர்களின் அதிகாலையில் நீ பரக்கத் - அருள்வளம் - செய்வாயாக!"). அவர்கள் ஒரு சிறிய படையையோ அல்லது ஒரு பெரும் படையையோ அனுப்பும் போதெல்லாம், அதைப் பகலின் ஆரம்பத்திலேயே அனுப்புவார்கள். சக்ர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு வியாபாரியாக இருந்தார்கள்; அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரப் பொருட்களைப் பகலின் ஆரம்பத்திலேயே அனுப்பி வந்தார்கள். அதனால், அவர்கள் செல்வம் பெருகி, அவர்கள் பெரும் பணக்காரர் ஆனார்கள்.
(இதை அபூ தாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ அறிவித்துள்ளனர். மேலும், இமாம் திர்மிதீ இதை 'ஹஸன்' (நன்மை) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்.)

-باب استحباب طلب الرفقة.

குழுவாகப் பயணம் மேற்கொள்வது விரும்பத்தக்கது; மேலும், ஒரு தலைவரை நியமிப்பதும்.

958

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لو أن الناس يعلمون من الوحدة ما أعلم ما سار راكب بليل وحده" ((رواه البخاري)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தனிமையைப் பற்றி நான் அறிந்திருப்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தால், எந்தவொரு பயணியும் இரவில் தனியாகப் பயணம் செய்யமாட்டார் (ஏனெனில் அது ஆபத்தானது அல்லது விரும்பத்தகாதது)."

959

وعن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "الراكب شيطان والراكبان شيطانان والثلاثة ركب" ((رواه أبو داود والترمذي والنسائي بأسانيد صحيحة. وقال الترمذي: حديث حسن))

பயணிப்பவர் (தனியாக) ஒரு ஷைத்தான். இரு பயணிப்பவர்கள் (இருந்தால்) இரு ஷைத்தான்கள். மூவர் ஒரு குழுவினர் ஆவர்.

960

وعن أبي سعيد وأبي هريرة رضي الله عنهما قالا: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا خرج ثلاثة في سفر فليأمروا أحدهم" حديث حسن، ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூன்று நபர்கள் ஒரு பயணத்திற்காகப் புறப்பட்டால், அவர்கள் தங்களில் ஒருவரைத் தலைவராக நியமித்துக்கொள்ளட்டும்."

961

وعن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "خير الصحابة أربعة وخير السرايا أربعمائة وخير الجيوش أربعة آلاف ولن يغلب اثنا عشر ألفاً عن قلة" ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தோழர்களின் சிறந்த எண்ணிக்கை நான்கு; சிறந்த படைப்பிரிவு நானூறு; சிறந்த இராணுவம் நான்காயிரம்; மேலும், பன்னிரண்டாயிரம் பேர் எண்ணிக்கைக் குறைவின் காரணமாகத் தோற்கடிக்கப்பட மாட்டார்கள்."

- باب آداب السير والنزول والمبيت والنوم في السفر واستحباب السري والرفق بالدواب ومراعاة مصلحتها وجواز الإرداف علي الدابة إذا كانت تطيق ذلك

பயணத்தின்போது நடத்தல், தங்குதல், இரவில் தங்குதல், தூங்குதல் ஆகியவற்றின் ஒழுங்குமுறைகள்; வாகனங்களை மெதுவாக ஓட்டுதல் மற்றும் அவற்றின் நலனைப் பேணுதல்; வாகனம் தாங்கக்கூடியதாக இருந்தால் அதன் மீது இருவரை ஏற்றிச் செல்ல அனுமதித்தல் ஆகியன.

962

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إذا سافرتم في الخصب فأعطوا الإبل حظها من الأرض وإذا سافرتم في الجدب فأسرعوا عليها السير وبادروا بها نقيها، وإذا عرستم، فاجتنبوا الطريق، فإن طرق الدواب، ومأوي الهوام بالليل" ((رواه مسلم)).

معنى: "أعطوا الإبل حظها من الأرض" أي: ارفقوا بها في السير لترعي في حال سيرها وقوله: نقيها وهو بكسر النون، وإسكان القاف، وبالياء المثناة من تحت وهو: المخ، معناه: أسرعوا بها حتي تصلوا المقصد قبل أن يذهب مخها من ضنك السير. و التعريس النزول في الليل.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் செழிப்பான (பசுமையான) நிலப்பரப்பில் பயணம் செய்யும்போது, ஒட்டகங்களுக்குத் தரையிலிருந்து அவற்றுக்குரிய பங்கைக் கொடுங்கள் (அவை மேய்ந்து செல்ல அனுமதிப்பதன் மூலம்). நீங்கள் வறண்ட (தரிசு) நிலத்தில் பயணம் செய்யும்போது, அவற்றின் மீது பயணத்தை துரிதப்படுத்துங்கள்; அவற்றின் மஜ்ஜை (சக்தி) இருக்கும்போதே வேகமாகச் சென்று சேருங்கள் (பயணத்தின் சிரமத்தால் அவற்றின் சக்தி குறைவதற்கு முன்). இரவில் நீங்கள் (ஓய்வெடுக்கத்) தங்கினால், பாதையை விட்டு விலகி இருங்கள். ஏனெனில், அது (இரவில்) மிருகங்கள் செல்லும் வழியாகவும், ஊரும் பிராணிகள் தங்கும் இடமாகவும் இருக்கின்றது."
(நூல்: முஸ்லிம்)

963

وعن أبي قتادة، رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا كان في سفر، فعرس بليل اضطجع علي يمينه وإذا عرس قبيل الصبح نصب ذراعه، ووضع رأسه علي كفه" ((رواه مسلم)).

قال العلماء: إنما نصب ذراعه لئلا يستغرق في النوم، فتفوته صلاة الصبح عن وقتها أو عن أول وقتها.

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணத்தில் இருக்கும்போது, இரவில் (ஓய்வெடுக்க)

தங்குவார்களாயின், தமது வலது பக்கத்தின் மீது சாய்ந்து கொள்வார்கள். அதிகாலைக்குச் சற்று முன்னர் (ஓய்வெடுக்க) தங்குவார்களாயின், தமது முழங்கையை நிறுத்தி வைத்து, தமது தலையை உள்ளங்கையின் மீது வைத்துக் கொள்வார்கள்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

அறிஞர்கள் கூறினர்: "அவர்கள் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் மூழ்கிவிடுவதால் சுபுஹ் தொழுகை அதற்கான நேரத்திலோ அல்லது அதன் ஆரம்ப நேரத்திலோ தவறிவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே அவர்கள் தமது முழங்கையை (இவ்வாறு) நிறுத்தி வைத்தார்கள்."

964

عن أنس، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : عليكم بالدلجة، فإن الأرض تطوي بالليل ((رواه أبو داود بإسناد حسن))

الدلجة : السير في الليل

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரவில் பயணம் செய்வதைக் கடைப்பிடியுங்கள். ஏனெனில், இரவில் பூமி சுருட்டப்படுகிறது (பயணம் எளிதாகிறது)."

965

وعن أبي ثعلبة الخشني، رضي الله عنه، قال: كان الناس إذا نزلوا منزلاً تفرقوا في الشعاب والأودية. فقال رسول الله، صلى الله عليه وسلم : إن تفرقكم في هذه الشعاب والأودية إنما ذلكم من الشيطان! فلم ينزلوا بعد ذلك منزلا إلا انضم بعضهم إلي بعض. ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அபூ ஸஃலபா அல்-குஷனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மக்கள் (ஒரு பயணத்தின் போது) ஓரிடத்தில் தங்கும்போதெல்லாம், கணவாய்களிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் பிரிந்து சென்றுவிடுவார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் இந்தக் கணவாய்களிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் பிரிந்து செல்வது ஷைத்தானின் செயலாகும்!”
அதன் பிறகு, அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) ஓரிடத்தில் தங்கும்போதெல்லாம் ஒருவரோடொருவர் நெருக்கமாக (ஒன்றாக) இருந்தார்கள்.
(இதை) அபூ தாவூத் (நூல்) அறிவித்துள்ளார், (இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர்) ஹசன் (தரமானது).

966

وعن سهل بن عمرو -وقيل سهل بن الربيع بن عمرو الأنصاري المعروف بابن الحنظلية، وهو من أهل بيعة الرضوان، رضي الله عنه، قال: مر رسول الله صلى الله عليه وسلم ببعير قد لحق ظهره ببطنه، فقال: اتقوا الله في هذه البهائم المعجمة، فاركبوها صالحة وكلوها صالحة ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

இப்னுல் ஹன்ழலிய்யா என்று அறியப்பட்ட சஹ்ல் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (பசியின் காரணமாக) வயிறு முதுகுடன் ஒட்டியிருந்த ஒரு ஒட்டகத்தைக் கடந்து சென்றபோது, "பேச இயலாத இந்த (பிராணிகள்) விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள். அவை (சவாரிக்குத்) தகுதியாக இருக்கும்போது அவற்றின் மீது சவாரி செய்யுங்கள், அவை (உண்பதற்குத்) தகுதியாக இருக்கும்போது அவற்றை உண்ணுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

967

وعن أبي جعفر عبد الله بن جعفر، رضي الله عنهما، قال: أردفني رسول الله صلى الله عليه وسلم، ذات يوم خلفه، وأسر إلي حديثاً لا أحدث به أحداً من الناس وكان أحب ما أستتر به رسول الله صلى الله عليه وسلم لحاجته هدف أو حائش نخل. يعني: حائط نخل" ((رواه مسلم هكذا مختصراً)).

وزاد فيه البرقاني بإسناد مسلم بعد قوله: حائش نخل: فدخل حائطاً لرجل من الأنصار، فإذا فيه جمل، فلما رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم جرجر وذرفت عيناه، فأتاه النبي

صلى الله عليه وسلمى الله عليه وسلم الله عليه وسلم ، فمسح سراته –أي: سنامه– وذفراه فسكن؛ فقال: من رب هذا الجمل، لمن هذا الجمل؟ فجاء فتى من الأنصار، فقال: هذا لي يا رسول الله، فقال: أفلا تتقي الله في هذه البهيمة التي ملكك الله إياها؟ فإنه يشكو إلي أنك تجيعه وتدئبه ((رواه أبو داود كرواية البرقاني)).

قوله: ذفراه وهو بكسر الذال المعجمة وإسكان الفاء، وهو لفظ مفرد مؤنث. قال أهل اللغة: الذفري: الموضع الذي يعرق من البعير خلف الأذن، وقوله: تدئبه أي: تتعبه.

அபூ ஜஃபர் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் தமக்குப்பின்னால் என்னை (வாகனத்தில்) ஏற்றி அமர்த்திக் கொண்டார்கள். பின்னர் ஒரு இரகசியத்தை என்னிடம் கூறினார்கள். அதனை நான் மக்களில் யாரிடமும் ஒருபோதும் வெளிப்படுத்த மாட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது இயற்கை தேவைக்காகச் செல்லும்போது தம்மை மறைத்துக்கொள்ள, ஒரு மேடான பகுதியையோ அல்லது பேரீச்சந் தோட்டத்தையோ (அதாவது, அடர்ந்த பேரீச்ச மரங்களின் தொகுப்பையோ) பயன்படுத்துவதையே அதிகம் விரும்புபவர்களாக இருந்தார்கள்."
(முஸ்லிம்: இவ்வாறே சுருக்கமாகப் பதிவாகியுள்ளது).

அல்-பர்கானி (ரஹ்), முஸ்லிமில் இடம்பெறும் அதே அறிவிப்பாளர் தொடர் வாயிலாக, 'பேரீச்சந் தோட்டம்' என்று கூறிய பிறகு பின்வருமாறு மேலதிக விபரத்துடன் அறிவிக்கிறார்கள்:
(நபி (ஸல்) அவர்கள்) ஒரு அன்சாரிக்குச் சொந்தமான ஒரு தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். அங்கே ஒரு ஒட்டகம் இருந்தது. அது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டதும், சப்தமிட்டது; அதன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடிந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அதன் அருகே சென்று, அதன் திமிலையும் காதுக்குப் பிந்திய பகுதியையும் தடவிக் கொடுத்தார்கள்; உடனே அது அமைதியடைந்தது.
பிறகு அவர்கள், "இந்த ஒட்டகத்தின் உரிமையாளர் யார்? இது யாருக்குச் சொந்தமானது?" என்று கேட்டார்கள். ஒரு அன்சாரி இளைஞர் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது என்னுடையது" என்றார்.
அப்போது அவர்கள், "அல்லாஹ் உனக்கு உடைமையாக்கித் தந்திருக்கும் இந்த வாயில்லா பிராணியின் விஷயத்தில் நீ அல்லாஹ்வை அஞ்ச மாட்டாயா? நீ இதற்குத் தீனி போடாமல் பட்டினி போடுவதாகவும், இதை அதிகமாக வேலை வாங்கித் துன்புறுத்துவதாகவும் (களைப்படையச் செய்வதாகவும்) இது என்னிடம் முறையிடுகிறது" என்று கூறினார்கள்.
(அபூ தாவூத்: அல்-பர்கானியின் அறிவிப்பைப் போன்றே பதிவாகியுள்ளது).

968

وعن أنس، رضي الله عنه، قال: كنا إذا نزلنا منزلا لا نسبح حتي نحل الرحال. ((رواه أبو داود بإسناد علي شرط مسلم)).

وقوله: لا نسبح: أي لا نصلي النافلة، ومعناه: أنا -مع حرصنا علي الصلاة- لا نقدمها على حط الرحال وإراحة الدواب

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் (பயணத்தின் போது) ஒரு தங்குமிடத்தில் இறங்கினால், எங்கள் வாகனங்களின் சுமையை இறக்கி வைக்கும் வரை (அதாவது, பயணப் பொதிகளை இறக்கி, வாகனங்களுக்கு ஓய்வளித்து, அவற்றின் சிரமத்தைப் போக்கும் வரை, தொழுகையின் மீதுள்ள ஆர்வத்துடன் இருந்தபோதிலும்) உபரியான தொழுகைகளைத் தொழ மாட்டோம்.

-باب إعانة الرفيق

ஒரு தோழருக்கு உதவி செய்தல்

969

وعن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه، قال: بينما نحن في سفر إذ جاء رجل علي راحلة له، فجعل يصرف بصره يميناً وشمالاً، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من كان معه فضل ظهر؛ فليعد به علي من لا ظهر له، ومن كان له فضل زاد فليعد به علي من لا زاد له" فذكر من أصناف المال ما ذكره، حتي رأينا: أنه لا حق لأحد منا في فضل" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நாங்கள் ஒரு பயணத்தில் இருந்தபோது, ஒருவர் தமது வாகனத்தில் வந்தார். அவர் தமது பார்வையை வலப்பக்கமும் இடப்பக்கமும் திருப்பலானார் (ஏதேனும் உதவி தேடியோ அல்லது யாரேனும் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தோ). அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'யாரிடம் உபரியான வாகனம் இருக்கிறதோ, அவர் வாகனம் இல்லாதவருக்கு அதைப் பகிரட்டும். யாரிடம் உபரியான உணவு இருக்கிறதோ, அவர் உணவு இல்லாதவருக்கு அதைப் பகிரட்டும்' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் பல்வேறு வகையான செல்வங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள்; இறுதியில், உபரியான பொருளில் எங்களில் எவருக்கும் எந்த உரிமையும் இல்லை என்று நாங்கள் கருதத் தொடங்கினோம்."

970

وعن جابر رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، أنه أراد أن يغزو، فقال: يا معشر المهاجرين والأنصار! إن من إخوانكم قوماً، ليس لهم مال، ولا عشيرة، فليضم أحدكم إليه الرجلين، أو الثلاثة، فما لأحدنا من ظهر يحمله إلا كعقبة، يعني أحدهم. قال: فضممت إلي اثنين أو ثلاثة مالي إلا عقبة كعقبة أحدهم من جملي. ((رواه أبو داود))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு போர்ப் பயணத்தை மேற்கொள்ள நாடினார்கள். அப்போது அவர்கள், "முஹாஜிர்களே! அன்ஸார்களே! நிச்சயமாக உங்கள் சகோதரர்களில் செல்வமோ, சுற்றத்தாரோ இல்லாத ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கின்றனர். ஆகவே, உங்களில் ஒருவர் இரண்டு அல்லது மூன்று நபர்களைத் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில், நம்மில் எவருக்கும் (தனிப்பட்ட) வாகனம் இல்லை; மாறாக, (ஒட்டகத்தைப்) பங்கு போட்டு சவாரி செய்யும் 'அகபா' முறைப்படிதான் (ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு முறை) உள்ளது (அதாவது, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு முறை மட்டுமே கிடைக்கும்)." என்று கூறினார்கள்.

(ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:) "ஆகவே, நான் என்னுடன் இரண்டு அல்லது மூன்று நபர்களை இணைத்துக் கொண்டேன். எனது ஒட்டகத்தில் அவர்களில் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் சவாரி முறை போன்றே எனக்கும் ஒரு முறை மட்டுமே இருந்தது."

971

وعنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتخلف في المسير، فيزجي الضعيف ويردف ويدعو له. ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது பின்தங்கிச் செல்வார்கள்; மேலும், பலவீனமானவர்களை (அவர்கள் பின்தங்கிவிடாமல்) முன்னேறச் செய்வார்கள். அவர்கள் தமக்குப்பின்னால் ஒருவரை ஏற்றிக்கொண்டு, அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வார்கள்.

- باب ما يقول إذا ركب الدابة للسفر

வாகனத்தில் பிரயாணத்திற்காக ஏறும்போது சொல்ல வேண்டிய துஆ

972

وعن ابن عمر ، رضي الله عنهما ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا استوى علي بعيره خارجاً إلى سفر ، كبر ثلاثاً ، ثم قال: "سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين ، وإنا إلي ربنا المنقلبون. اللهم إنا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ، ومن العمل ما ترضي. اللهم هون علينا سفرنا هذا واطو عنا بعده. اللهم أنت الصاحب في السفر والخليفة في الأهل. اللهم إني أعوذبك من وعثاء السفر وكآبة المنظر وسوء المنقلب في الأهل والمال والولد" وإذا رجع قالهن وزاد فيهن: "آيبون تائبون عابدون لربنا حامدون" ((رواه مسلم)). معنى مقرنين: مطيقين. والوعثاء بفتح الواو وإسكان العين المهملة وبالثاء المثلثة وبالمد ، وهي: الشدة. والكآبة بالمد ، وهي: تغير النفس من حزن ونحوه. والمنقلب: المرجع.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்திற்காகப் புறப்படும்போது, தங்கள் ஒட்டகத்தின் மீது ஏறி அமர்ந்ததும், மூன்று முறை தக்பீர் (அல்லாஹு அக்பர்) கூறுவார்கள். பிறகு:
"சுப்ஹானல்லதீ ஸக்கற லனா ஹாதா, வமா குன்னா லஹு முக்ரினீன், வ இன்னா இலா ரப்பினா லமுன்கலிபூன். அல்லாஹும்ம இன்னா நஸ்அலுக்க ஃபீ ஸஃபரினா ஹாதல் பிர்ர வத்தக்வா, வ மினல் அமலி மா தர்ளா. அல்லாஹும்ம ஹவ்வின் அலைனா ஸஃபரனா ஹாதா, வத்வி அன்னா புஃதஹு. அல்லாஹும்ம அன்தஸ் ஸாஹிபு ஃபிஸ்ஸஃபரி, வல் கலீஃபத்து ஃபில் அஹ்லி. அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் வஃதாஇஸ் ஸஃபரி, வ காபத்தில் மன்ளரி, வ சூஇல் முன்கலபி ஃபில் அஹ்லி வல் மாலி வல் வலதி"

(இதனை எங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தவன் தூய்மையானவன்; நாங்கள் இதற்குச் சக்தி பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இறைவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்கள். யா அல்லாஹ்! எங்களுடைய இந்தப் பயணத்தில் நன்மையையும், இறையச்சத்தையும், நீ பொருந்திக்கொள்ளும் செயல்களையும் உன்னிடம் நாங்கள் கேட்கிறோம். யா அல்லாஹ்! எங்களுடைய இந்தப் பயணத்தை எங்களுக்கு எளிதாக்குவாயாக; அதன் தொலைவை எங்களுக்குச் சுருக்கித் தருவாயாக. யா அல்லாஹ்! நீயே பயணத்தில் தோழனாகவும், குடும்பத்தினரிடம் (எங்களுக்குப் பகரமாகப்) பொறுப்பாளனாகவும் இருக்கிறாய். யா அல்லாஹ்! பயணத்தின் சிரமங்களிலிருந்தும், மோசமான காட்சிகளால் ஏற்படும் துக்கத்திலிருந்தும், குடும்பம், செல்வம் மற்றும் குழந்தைகளிடம் திரும்பும்போது ஏற்படும் தீய மாற்றங்களிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று பிரார்த்திப்பார்கள்.

அவர்கள் திரும்பி வரும்போது, இதே பிரார்த்தனையை ஓதி, அதனுடன் இந்த வார்த்தைகளையும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்:
"ஆயிபூன, தாஇபூன, ஆபிதூன, லி ரப்பினா ஹாமிதூன்"
(நாங்கள் மீளக்கூடியவர்கள்; பாவமன்னிப்புக் கோருபவர்கள்; வணங்குபவர்கள்; எங்கள் இறைவனைப் புகழ்ந்தவர்கள்).

(நூல்: முஸ்லிம்)

சொல் விளக்கம்:
'முக்ரினீன்' என்பதன் பொருள்: சக்தி பெற்றவர்கள். 'அல்வஃதா' என்றால் சிரமம் என்று பொருள். 'அல்காபத்' என்றால் கவலை மற்றும் அது போன்றவற்றால் மனம் மாறுவதாகும். 'அல்முன்கலப்' என்றால் திரும்புமிடம் என்று பொருள்.

973

وعن عبد الله بن سرجس، رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا سافر يتعوذ من وعثاء السفر، وكآبة المنقلب، والحور بعد الكون، ودعوة المظلوم. وسوء المنظر في الأهل والمال. ((رواه مسلم))

هكذا هو في صحيح مسلم: الحور بعد الكون، بالنون، وكذا رواه الترمذي والنسائي. قال الترمذي: يروي: الكور بالراء، وكلاهما له وجه. قال العلماء: ومعناه بالنون والراء جميعاً: الرجوع من الاستقامة أو الزيادة إلي النقص. قالوا: ورواية الراء مأخوذة من تكوير العمامة، وهو لفها وجمعها، ورواية النون، من الكون، مصدر كان يكون كوناً إذا وجد واستقر.

அப்துல்லாஹ் பின் சர்ஜிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது, பயணத்தின் சிரமம், (பயணம் முடிந்து ஊர்) திரும்பும்போது ஏற்படும் கவலை, (நல்ல) நிலைத்தன்மைக்குப் பிறகு (மோசமான நிலைக்கு) மாறுதல், அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் பிரார்த்தனை மற்றும் குடும்பத்திலும் செல்வத்திலும் (ஏற்படும்) விரும்பத்தகாத தோற்றம் ஆகியவற்றிலிருந்து (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள்.

974

وعن علي بن ربيعة قال: شهدت علي بن أبي طالب رضي الله عنه أتي بدابة ليركبها، فلما وضع رجله في الركاب قال: بسم الله، فلما استوي علي ظهرها قال: الحمد لله الذي سخر

لنا هذا، وما كنا له مقرنين، وإنا إلي ربنا لمنقلبون، ثم قال: الحمد الله، ثلاث مرات، ثم قال: الله اكبر ثلاث مرات، ثم قال: سبحانك إني ظلمت نفسي فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، ثم ضحك، فقيل: يا أمير المؤمنين من أي شئ ضحكت؟ قال: رأيت النبي صلى الله عليه وسلم فعل كما فعلت، ثم ضحك، فقلت: يا رسول الله من أي شئ ضحكت؟ قال: "إن ربك سبحانه يعجب من عبده إذا قال: اغفر لي ذنوبي، يعلم أنه لا يغفر الذنوب غيره" ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن))

وفي بعض النسخ: حديث صحيح. وهذا لفظ أبي داود

அலி இப்னு ரபீஆ (ரலி) அறிவிக்கிறார்: அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்களுக்கு சவாரி செய்வதற்காக ஒரு வாகனம் கொண்டுவரப்பட்டதை நான் கண்டேன். அவர்கள் தங்கள் காலை அங்கவடியில் (சேணத்தின் மிதியில்) வைத்தபோது, "பிஸ்மில்லாஹ்" (அல்லாஹ்வின் பெயரால்) என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அதன் முதுகில் ஏறி அமர்ந்ததும்,

"அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ ஸக்கற லனா ஹாதா, வமா குன்னா லஹு முக்ரினீன், வ இன்னா இலா ரப்பினா லமுன்கலிபூன்"

(எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனே இதனை எங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தான். நாங்கள் இதன் மீது சக்தி பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இறைவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்) என்று கூறினார்கள்.

பிறகு மூன்று முறை "அல்ஹம்துலில்லாஹ்" (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்றும், பிறகு மூன்று முறை "அல்லாஹு அக்பர்" (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்றும் கூறினார்கள்.

பிறகு, "ஸுப்ஹானக்க இன்னீ ளலம்து நஃப்ஸீ ஃபக்ஃபிர்லீ ஃபஇன்னஹு லா யஃக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த்த"

(நீ தூய்மையானவன்! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநீதி இழைத்துவிட்டேன். எனவே, என்னை மன்னிப்பாயாக. ஏனெனில், உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது) என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் சிரித்தார்கள். அப்போது, "அமீருல் மூஃமினீன் அவர்களே! எதற்காகச் சிரித்தீர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் நான் செய்தது போலவே செய்வதைக் கண்டேன். பிறகு அவர்கள் சிரித்தார்கள். நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எதற்காகச் சிரித்தீர்கள்?'

என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நிச்சயமாக உன்னுடைய இறைவன் தனது அடியாரைக் கண்டு வியப்படைகிறான்; அவன் (அடியான்), 'என் பாவங்களை மன்னிப்பாயாக' என்று கூறும்போது, (பாவங்களை) தன்னைத் தவிர வேறு யாரும் மன்னிக்க முடியாது என்பதை இவன் அறிந்துள்ளான் (என்று அல்லாஹ் கருதுகிறான்)' என்று பதிலளித்தார்கள்."

- باب تكبير المسافر إذا صعد الثنايا وشبهها وتسبيحه إذا هبط الأودية ونحوها والنهي عن المبالغة برفع الصوت بالتكبير ونحوه

பயணி ஒருவர் மேலே ஏறும்போதும் கீழே இறங்கும்போதும் அல்லாஹ்வை துதித்தல்

975

عن جابر رضي الله عنه قال: كنا إذا صعدنا كبرنا، وإذا نزلنا سبحنا. ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் (பயணத்தின்போது) உயரமான இடத்தில் ஏறும்போது, 'அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்)' என்றும், (அங்கிருந்து) இறங்கும்போது, 'ஸுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் தூய்மையானவன்)' என்றும் கூறுவோம்.

976

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم وجيوشه إذا علو الثنايا كبروا، وإذا هبطوا سبحوا. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களும் அவர்களின் படைகளும் உயரமான இடங்களுக்கு (மேட்டுப்பகுதிகளுக்கு அல்லது மலைப்பாதைகளுக்கு) ஏறும்போதெல்லாம், "அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்)" என்று கூறுவார்கள். மேலும், அவர்கள் கீழே இறங்கும் போது, "சுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் குறைகளிலிருந்து தூய்மையானவன்)" என்று கூறுவார்கள். இதை அபூதாவூத் ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.

977

وعنه قال كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا قفل من الحج أو العمرة كلما أوفى علي ثنيه أو فدفد كبر ثلاثاً، ثم قال: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو علي كل

شئ قدير آيبون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون. صدق الله وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده ((متفق عليه))

وفي رواية لمسلم: إذا قفل من الجيوش أو السرايا أو الحج أو العمرة

قوله: أوفى أي: ارتفع، وقوله: فدفد هو بفتح الفاءين بينهما دال مهملة ساكنة وآخره دال أخرى وهو: الغليظ المرتفع من الأرض.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ் அல்லது உம்ராவிலிருந்து திரும்பி வரும்போது, ஒரு மேடான இடத்திலோ அல்லது குன்றின் மீதோ ஏறும்போதெல்லாம், மூன்று முறை "அல்லாஹு அக்பர்" என்று கூறுவார்கள். பிறகு, "அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு இணை யாரும் இல்லை. ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; புகழ் அனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. மேலும் அவன் எல்லாப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றல் உள்ளவன். (நாங்கள்) மீள்பவர்களாகவும், பாவமன்னிப்புக் கோருபவர்களாகவும், வணங்குபவர்களாகவும், (எங்கள் இறைவனுக்கு) ஸஜ்தா செய்பவர்களாகவும், எங்கள் இறைவனைப் புகழ்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அல்லாஹ் தன் வாக்கை உண்மையாக்கினான்; தன் அடியாருக்கு உதவி செய்தான்; மேலும் அவன் மட்டுமே கூட்டுப் படைகளைத் தோற்கடித்தான்" என்று கூறுவார்கள். (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்) முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், "பெரும் படைகள், அல்லது சிறிய படைப்பிரிவுகள், அல்லது ஹஜ், அல்லது உம்ராவிலிருந்து திரும்பும்போது (இவ்வாறு கூறுவார்கள்)" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

978

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلاً قال: يا رسول الله، إني أريد أن أسافر فأوصني، قال: "عليك بتقوى الله، والتكبير علي كل شرف" فلما ولى الرجل قال: "اللهم اطوله البعد، وهون عليه السفر" ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! நான் ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்ள விரும்புகிறேன்; எனவே எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்; ஒவ்வொரு உயரமான இடத்திலும் (ஏறும்போது) 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று சொல்" எனக் கூறினார்கள்.
அந்த மனிதர் திரும்பிச் சென்றபோது, அவர்கள் (ஸல்), **"அல்லாஹும்மத்வி லஹுல் புஃத, வஹவ்வின் அலைஹிஸ் ஸஃபர்"** (யா அல்லாஹ்!

இவருக்காகப் பயணத் தூரத்தைச் சுருக்குவாயாக; மேலும் இவருக்குப் பயணத்தை எளிதாக்குவாயாக) என்று கூறினார்கள்.

979

وعن أبي موسي الأشعري رضي الله عنه قال: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم في سفر، فكنا إذا أشرفنا على واد هللنا وكبرنا وارتفعت أصواتنا، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "يا أيها الناس اربعوا على أنفسكم فإنكم لا تدعون أصم ولا غائباً. إنه معكم، إنه سميع قريب" ((متفق عليه))

اربعوا" بفتح الباء الموحدة أي: ارفقوا بأنفسكم.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் ஒரு பயணத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். நாங்கள் ஒரு பள்ளத்தாக்கின் விளிம்பை அடைந்தபோது (அல்லது அதிலிருந்து மேலேறும்போது), 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (தஹ்லீல்) மற்றும் 'அல்லாஹு அக்பர்' (தக்பீர்) என்று கூறினோம்; எங்கள் குரல்கள் உயர்ந்தன. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'மக்களே! உங்கள் மீது நீங்களே மென்மையை மேற்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் செவிடன்வையோ அல்லது இல்லாதவனையோ அழைக்கவில்லை. நிச்சயமாக அவன் உங்களுடனேயே இருக்கிறான்; அவன் செவியுறுபவனாகவும், அருகாமையில் இருப்பவனாகவும் இருக்கிறான்' என்று கூறினார்கள்.

- باب استحباب الدعاء في السفر

பயணத்தில் துஆச் செய்வது விரும்பத்தக்கது என்ற பாடம்.

980

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاث دعوات مستجابات لا شك فيهن: دعوة المظلوم، ودعوة المسافر، ودعوة الوالد على ولده ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن))

وليس في رواية أبي داود: "على ولده"

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று பிரார்த்தனைகள் சந்தேகமின்றி

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்: அநீதி இழைக்கப்பட்டவரின் (அல்லது பாதிக்கப்பட்டவரின்) பிரார்த்தனை, பயணியின் பிரார்த்தனை, மற்றும் தந்தை தன் பிள்ளைக்கு எதிராகச் செய்யும் பிரார்த்தனை (அதாவது, பிள்ளையின் அக்கிரமச் செயலால் மனம் நொந்து செய்யும் சாபம்)."

-باب ما يدعو إذا خاف ناساً أو غيرهم

ஒருவர் (தீங்கு) பயப்படும்போது செய்ய வேண்டிய பிரார்த்தனை

981

عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله كان إذا خاف قوماً قال: اللهم إنا نجعلك في نحورهم، ونعوذ بك من شرورهم ((رواه أبو داود، والنسائي بإسناد صحيح)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு கூட்டத்தினரால் (தங்களுக்கு) தீங்கு ஏற்படும் என அஞ்சினால், இவ்வாறு பிரார்த்திப்பார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னா நஜ்அலுக்க ஃபீ நுஹூரிஹிம், வ நஊது பிக்க மின் ஷுரூரிஹிம் (யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நாங்கள் உன்னையே அவர்களின் கழுத்துகளில் வைக்கிறோம் (அதாவது, உன்னையே அவர்களுக்கு எதிராக நிறுத்தி, அவர்களின் தீங்குகளை உன்னிடமே ஒப்படைக்கிறோம்); மேலும், அவர்களின் தீங்குகளை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்)."

-باب ما يقول إذا نزل منزلاً

தங்குமிடத்தில் இறங்கும்போது ஓதும் பிரார்த்தனை

982

-عن خولة بنت حكيم رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من نزل منزلاً ثم قال: أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق: لم يضره شيء حتى يرتحل من منزله ذلك ((رواه مسلم)).

கவ்லா பின்த் ஹகீம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "யாரேனும் ஓரிடத்தில் இறங்கி (தங்கி), 'அஊது பிகலிமாத் தில்லாஹித் தாம்மாதி மின் ஷர்ரி மா ஃகலக்க' (அல்லாஹ்வின் பரிபூரணமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு, அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்து நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறினால், அவர் அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்படும் வரை எதுவும்

அவருக்குத் தீங்கிழைக்காது."
முஸ்லிம்.

983

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا سافر فأقبل الليل قال: يا أرض، ربي وربك الله، أعوذ بك من شرك وشر ما فيك، وشر ما خلق فيك، وشر ما يدب عليك أعوذ بالله من شر أسد وأسود، ومن الحية والعقرب، ومن ساكن البلد، ومن والد وما ولد ((رواه أبو داود))

والأسود: الشخص، قال الخطابي: وساكن البلد: هم الجن الذين هم سكان الأرض. قال: والبلد من الأرض: ما كان مأوى الحيوان، وإن لم يكن فيه بناء ومنازل. قال: ويحتمل أن المراد بالوالد: إبليس وما ولد: الشياطين

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது இரவு வந்துவிட்டால் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்: "ஓ பூமியே! என் இறைவனும் உன் இறைவனும் அல்லாஹ்வே. உன்னுடைய தீங்கிலிருந்தும், உனக்குள் உள்ளவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், உனக்குள் படைக்கப்பட்டவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், உன் மீது ஊர்ந்து செல்பவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் நான் (அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பை) தேடுகிறேன். சிங்கம் மற்றும் (இருளில் தோன்றும்) கறுப்பு உருவம், பாம்பு மற்றும் தேள் ஆகியவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், (இந்த) நிலத்தில் வசிப்பவரின் தீங்கிலிருந்தும், (தீய) தந்தை மற்றும் அவர் பெற்றெடுத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் நான் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்." (நூல்: அபூ தாவூத்)

-باب استحباب تعجيل المسافر الرجوع إلى أهله إذا قضي حاجته

ஒரு பணியை நிறைவேற்றிய பின்னர் விரைவில் வீடு திரும்புதலின் விரும்பத்தக்க தன்மை

984

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: السفر قطعة من العذاب، يمنع أحدكم طعامه، وشرابه ونومه، فإذا قضى أحدكم نهمته من سفره، فليعجل

إلى أهله ((متفق عليه)). نهمته: مقصوده

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பயணம் என்பது வேதனையின் (சிரமத்தின்) ஒரு பகுதியாகும்; அது உங்களில் ஒருவரின் உணவு, பானம் மற்றும் உறக்கத்தைத் தடுக்கிறது. ஆகவே, உங்களில் ஒருவர் தனது பயணத்தின் நோக்கத்தை (அல்லது தேவையை) நிறைவேற்றிக்கொண்டால், அவர் விரைவாகத் தம் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பட்டும்."

-باب استحباب القدوم على أهله نهاراً وكراهته في الليل لغير حاجة

பகல் நேரத்தில் தன் குடும்பத்தாரிடம் வருவதன் சிறப்பு மற்றும் தேவையின்றி இரவில் வருவதை வெறுத்தல்.

985

عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا أطال أحدكم الغيبة فلا يطرقن أهله ليلاً

وفي رواية أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى أن يطرق الرجل أهله ليلاً. ((متفق عليه))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் நீண்ட காலம் (தம் குடும்பத்தை விட்டு)ப் பிரிந்திருந்தால், அவர் இரவில் திடீரெனத் தம் குடும்பத்தாரிடம் வர வேண்டாம்."

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒரு மனிதர் இரவில் தம் குடும்பத்தாரிடம் திடீரென வருவதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்" என்று உள்ளது.

986

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يطرق أهله ليلاً، وكان يأتيهم غدوة أو عشية. ((متفق عليه))

الطروق: المجيء في الليل.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது குடும்பத்தாரிடம் இரவில் (திடீரென, அறிவிக்காமல்) வரமாட்டார்கள். அவர்கள் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ (இருட்டுவதற்கு முன்) வருவார்கள்.

باب ما يقول إذا رجع وإذا رأى بلدته-

வீட்டிற்குத் திரும்பும் போதும் சொந்த ஊரைக் காணும் போதும் கூறும் துஆக்கள்.

987

وعن أنس رضي الله عنه قال: أقبلنا مع النبي صلى الله عليه وسلم، حتي إذ كنا بظهر المدينة، قال: آيبون، تائبون، عابدون، لربنا حامدون فلم يزل يقول ذلك حتي قدمنا المدينة، ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் (ஒரு பயணத்திலிருந்து) திரும்பினோம். நாங்கள் மதீனாவின் புறநகர்ப் பகுதியை (அல்லது வெளிப்பகுதியை) அடைந்தபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆயிபூன, தாயிபூன, ஆபிதூன, லி-ரப்பினா ஹாமிதூன் (நாங்கள் (இறைவனிடம்) திரும்புகிறோம்; பாவமன்னிப்புக் கோரி மீளுகிறோம்; வணங்குகிறோம்; எங்கள் இறைவனைப் புகழ்கிறோம்)." நாங்கள் மதீனாவிற்குள் நுழையும் வரை அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

باب استحباب ابتداء القادم بالمسجد الذي في جواره وصلاته فيه ركعتين

பயணத்திலிருந்து திரும்பியதும் வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள மஸ்ஜிதில் நுழைந்து இரண்டு ரக்அத் தொழுவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

988

عن كعب بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا قدم من سفر بدأ بالمسجد فركع فيه ركعتين. ((متفق عليه)).

கஅப் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பும்போதெல்லாம், (முதலில்)

பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று அதில் இரண்டு ரக்அத்கள் (உபரியான) தொழுகையைத் தொழுவார்கள்.

باب تحريم سفر المرأة وحدها

பெண் தனியாக பயணம் செய்வதைத் தடுத்தல்

989

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر تسافر مسيرة يوم وليلة إلا مع ذي محرم عليها ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு பெண், தனக்கு மஹ்ரமான ஒருவருடன் தவிர, ஒரு நாள் மற்றும் ஓர் இரவு தூரப் பயணம் மேற்கொள்வது ஆகுமானதல்ல.”

990

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: "لا يخلون رجل بامرأة إلا ومعها ذو محرم، ولا تسافر المرأة إلا مع ذي محرم" فقال له رجل: يا رسول الله إن امرأتي خرجت حاجّة، وإني اكتتبت في غزوة كذا وكذا؟ قال: "انطلق فحج مع امرأتك" ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "(அந்நிய) மஹ்ரம் ஒருவர் உடன் இல்லாமல் எந்தவொரு ஆணும் (அந்நிய) ஒரு பெண்ணுடன் தனித்திருக்க வேண்டாம். (பாதுகாப்பிற்காக) மஹ்ரம் ஒருவர் உடன் இல்லாமல் எந்தவொரு பெண்ணும் பயணம் செய்ய வேண்டாம்." அப்போது ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இன்னின்ன போருக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளேன், என் மனைவியோ ஹஜ்ஜுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(போரில் பங்கேற்பதை விட இதுவே உமக்குச் சிறந்தது என்பதால்) நீர் சென்று உம்முடைய மனைவியுடன் ஹஜ் செய்வீராக" என்று அவரிடம் கூறினார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

9. كتاب الفضائل

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

9. நற்பண்புகளின் நூல்

- باب فضل قراءة القرآن

குர்ஆனை ஓதுவதன் சிறப்பு

991

عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: اقرءوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعًا لأصحابه ((رواه مسلم)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "குர்ஆனை ஓதுங்கள், ஏனெனில் அது மறுமை நாளில் அதை ஓதுபவர்களுக்கும் (அதன்படி செயல்படுபவர்களுக்கும்) பரிந்துரை செய்பவராக வரும்" என்று கூறக் கேட்டேன்.

992

وعن النواس بن سمعان رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: يؤتى يوم القيامة بالقرآن وأهله الذين كانو يعملون به في الدنيا تقدمه سورة البقرة وآل عمران تحاجان عن صاحبهما ((رواه مسلم)).

அந்-நவ்வாஸ் இப்னு சம்ஆன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'மறுமை நாளில் குர்ஆனும், அதன்படி செயல்பட்ட அதன் மக்களும் கொண்டுவரப்படுவார்கள். சூரா அல்-பகராவும், சூரா ஆல்-இம்ரானும் (அவற்றை ஓதி, அதன்படி செயல்பட்ட) தங்கள் தோழர்களுக்காக வாதாடியபடி அவர்களுக்கு முன்னால் வரும்.'

993

-وعن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خيركم من تعلم القرآن وعلمه ((رواه البخاري)).

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் சிறந்தவர் குர்ஆனைக் கற்று, அதைப் பிறருக்குக் கற்பிப்பவரே ஆவார்."

994

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الذي يقرأ القرآن وهو ماهر به مع السفرة الكرام البررة، والذي يقرأ القرآن ويتتعتع فيه وهو عليه شاق له أجران ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "குர்ஆனைத் திறமையாக (மற்றும் சரளமாக) ஓதுபவர், கண்ணியமிக்க, கீழ்ப்படியக்கூடிய (வானவர்களான) எழுத்தர்களுடன் (மறுமையில்) இருப்பார். மேலும், குர்ஆனை ஓதும்போது திக்கித் திணறி, அது அவருக்குச் சிரமமாக இருக்கும் நிலையில் ஓதுபவருக்கு இரண்டு நற்கூலிகள் உண்டு."

995

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مثل المؤمن الذي يقرأ القرآن مثل الأترجة: ريحها طيب، وطعمها طيب، ومثل المؤمن الذي لا يقرأ القرآن كمثل التمرة: لا ريح لها وطعمها حلو، ومثل المنافق الذي يقرأ القرآن كمثل الريحانة: ريحها طيب وطعمها مر، ومثل المنافق الذي لا يقرأ القرآن كمثل الحنظلة: ليس له ريح وطعمها مر ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "குர்ஆனை ஓதும் முஃமின், ஒரு உத்ருஜ்ஜா பழத்தைப் போன்றவர்; அதன் நறுமணம் இனிமையானது, அதன் சுவையும் இனிமையானது. குர்ஆனை ஓதாத முஃமின், ஒரு பேரீச்சம்பழத்தைப் போன்றவர்; அதற்கு நறுமணம் இல்லை, ஆனால் அதன் சுவை இனிமையானது. குர்ஆனை ஓதும் முனாஃபிக், ஒரு நறுமணச் செடியைப் போன்றவன் (ரேஹானா அல்லது துளசி); அதன்

நறுமணம் இனிமையானது, ஆனால் அதன் சுவை கசப்பானது. குர்ஆனை ஓதாத முனாஃபிக், ஒரு குமட்டிக்காயைப் போன்றவன்; அதற்கு நறுமணம் இல்லை, அதன் சுவையும் கசப்பானது."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது.)

996

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله يرفع بهذا الكتاب أقوامًا ويضع به آخرين ((رواه مسلم)).

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ் இந்த வேதத்தின் (குர்ஆனின்) மூலம் சில சமூகத்தினரை உயர்த்துகிறான்; மேலும் சிலரைத் தாழ்த்துகிறான்."

997

وعن ابن عمر رضي الله عنهما: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله القرآن، فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا، فهو ينفقه آناء الليل وآناء النهارِ ((متفق عليه)). (1).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர (வேறெதிலும்) பொறாமை (கொள்ளக்கூடாது, மாறாக, இத்தகையோரின் நற்பாக்கியத்தை அடைய விரும்புவது அனுமதிக்கப்பட்டது): (ஒன்று,) ஒருவருக்கு அல்லாஹ் குர்ஆனை வழங்கினான்; அவர் அதன் மூலம் இரவு நேரங்களிலும் பகல் நேரங்களிலும் நின்று வணங்குகிறார் (மற்றும் அதன் சட்டதிட்டங்களின்படி வாழ்கிறார்). (மற்றொருவர்,) ஒருவருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கினான்; அவர் அதை இரவு நேரங்களிலும் பகல் நேரங்களிலும் (அல்லாஹ்வின் வழியில்) செலவு செய்கிறார்."

998

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: كان رجل يقرأ سورة الكهف، وعنده فرس مربوط بشطنين فتغشته سحابة فجعلت تدنو، وجعل فرسه ينفر منها. فلما أصبح أتى النبي صلى الله عليه وسلم، فذكر له ذلك فقال: تلك السكينة تنزلت للقرآن ((متفق عليه)).

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஸூரா அல்-கஹ்ஃபை ஓதிக்கொண்டிருந்தார், அவருக்கு அருகில் ஒரு குதிரை இரண்டு கயிறுகளால் கட்டப்பட்டிருந்தது. (அவர் ஓதிக்கொண்டிருந்தபோது) ஒரு மேகம் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டது. அது அவரை மென்மேலும் நெருங்கத் தொடங்கியதும், அந்தக் குதிரை மிரண்டு துள்ள ஆரம்பித்தது. காலையில் அந்த மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "அது 'ஸகீனா' (அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து இறங்கும் அமைதி, சாந்தம் மற்றும் பாதுகாப்பு), குர்ஆனை ஓதியதன் காரணமாக அது இறங்கியது."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு)

999

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفًا من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها لا أقول: ألم حرف، ولكن ألف حرف، ولام حرف، وميم حرف ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் அல்லாஹ்வின் வேதத்திலிருந்து ஓர் எழுத்தை ஓதுகிறாரோ, அவருக்கு ஒரு நன்மை (பதிவு) உண்டு. அந்த நன்மை அதன் பத்து மடங்காகும். நான் 'அலிஃப்-லாம்-மீம்' (முழுவதும்) ஓர் எழுத்து என்று கூறவில்லை. மாறாக, அலிஃப் ஓர் எழுத்து, லாம் ஓர் எழுத்து, மீம் ஓர் எழுத்து ஆகும்."
(இதை) திர்மிதி அறிவித்து, இது ஹஸன் ஸஹீஹ் (நல்லது, ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று கூறினார்.

1000

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الذي ليس في جوفه شيء من القرآن كالبيت الخرب. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் உள்ளத்தில் குர்ஆனிலிருந்து சிறிதளவும் கொண்டிராதவர், பாழடைந்த வீட்டைப் போன்றவர் ஆவார்."
(இந்த ஹதீஸை திர்மிதி அறிவித்துள்ளார். மேலும், அவர் இதை 'ஹசன் ஸஹீஹ்' (நன்மைமிக்க, ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் என்று குறிப்பிட்டார்.)

1001

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: يقال لصاحب القرآن: اقرأ وارتق ورتل كما كنت ترتل في الدنيا، فإن منزلتك عند آخر آية تقرؤها. ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்ஆனின் தோழரிடம் (அதாவது, குர்ஆனை மனனம் செய்து, அதன் சட்டதிட்டங்களைப் பின்பற்றி வாழ்பவரிடம்), '(இப்போது) ஓதுவீராக! (சுவனத்தின் பதவிகளில்) மேலேறுவீராக! நீர் உலகில் (தஜ்வீத் விதிகளைப் பேணி, நிறுத்தி, நிதானமாக) ஓதியதைப் போன்றே (இங்கும்) நிதானமாக ஓதுவீராக! நிச்சயமாக நீர் ஓதும் கடைசி ஆயத்தில்தான் உமது பதவி (மற்றும் தங்குமிடம்) இருக்கும்' என்று கூறப்படும்."

باب الأمر بتعهد القرآن والتحذير من تعريضه للنسيان:

குர்ஆனை மறப்பதற்கு எதிரான எச்சரிக்கை

1002

عن أبي موسى رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال تعاهدوا هذا القرآن فوالذي نفس محمد بيده لهو أشد تفلتًا من الإبل في عقلها. ((متفق عله)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இந்த குர்ஆனைத் தொடர்ந்து பேணி வாருங்கள் (அதாவது, ஓதுவதன் மூலமும், மனனம் செய்ததை மீட்டுப் பார்ப்பதன் மூலமும் அதை உங்கள் நினைவில் நிலைநிறுத்துங்கள்). முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக, அது கட்டப்பட்ட கயிற்றிலிருந்து தப்பிச் செல்லும் ஒட்டகத்தை விட மிக வேகமாக (நினைவிலிருந்து) தப்பிச் செல்லக்கூடியதாகும்."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு.)

1003

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إنما مثل صاحب القرآن كمثل الإبل المعقلة، إن عاهد عليها أمسكها، وإن أطلقها، ذهبت متفق عليه.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்ஆனைப் பேணி வருபவரின் (அதாவது, மனனம் செய்து ஓதி வருபவரின்) உவமையானது, கட்டிவைக்கப்பட்ட ஒட்டகத்தின் உவமையைப் போன்றதாகும். அவர் அதைக் கவனித்து (மறுபரிசீலனை செய்து) வந்தால், அதைத் தக்க வைத்துக் கொள்வார்; அவர் அதை அவிழ்த்துவிட்டால் (கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டால்), அது சென்றுவிடும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

باب استحباب تحسين الصوت بالقرآن وطلب القراءة من حسن الصوت والاستماع لها:

இனிமையான குரலில் உன்னதமான குர்ஆனை ஓதுவதன் சிறப்பு

1004

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ما أذن الله لشيء ما أذن لنبي حسن الصوت يتغنى بالقرآن يجهر به ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், 'அல்லாஹ், ஒரு நபி (அலை) அவர்கள் இனிமையான குரலில் குர்ஆனை (இசைபட) சப்தமாக ஓதுவதைக் (மகிழ்ச்சியுடன்) செவியேற்பது போன்று வேறு எதற்கும் (அவ்வளவு) செவியேற்பதில்லை.'

1005

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال له: "لقد أتيت مزمارا من مزامير آل داود" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال له: "لو رأيتني وأنا أستمع لقراءتك البارحة".

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நிச்சயமாக, தாவூத் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தாரின் மஸாமீர்களிலிருந்து ஒரு மிஸ்மார் (இனிய குரல்வளம்) உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும் முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில், (அபூ மூஸாவிடம்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நேற்றிரவு நான் உங்கள் ஓதுதலை செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது நீங்கள் என்னைப் பார்த்திருக்க வேண்டும்! (நான் எவ்வளவு ரசித்தேன் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

1006

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم قرأ في العشاء بالتين والزيتون، فما سمعت أحدًا أحسن صوتا منه. ((متفق عليه)).

பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இஷா தொழுகையில் ‘வத்தீனி வஸ்ஸைத்தூனி’ என்ற (95வது) அத்தியாயத்தை ஓத நான் கேட்டேன். அவர்களை விட அழகிய குரலில் யாரும் அதை ஓத நான் கேட்டதே இல்லை.

1007

وعن أبي لبابة بشير بن عبد المنذر رضي الله عنه قال، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من لم يتغنَ بالقرآن فليس منا". ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

அபூ லுபாபா பஷீர் பின் அப்துல் முன்திர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் குர்ஆனை அழகான குரலில் ஓதவில்லையோ (அல்லது குர்ஆனைக் கொண்டு தன்னிறைவு அடையவில்லையோ) அவர் நம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர்.”

1008

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: "اقرأ علي القرآن"، فقلت: يا رسول الله، أقرأ عليك وعليك أنزل؟! قال: "إني أحب أن أسمعه من غيري" فقرأت عليه سورة النساء حتى جئت إلى هذه الآية: { فكيف إذا جئنا من كل أمة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا } قال: "حسبك الآن" فالتفت إليه، فإذا عيناه تذرفان. ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "எனக்கு குர்ஆனை ஓதிக் காட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! குர்ஆன் உங்கள் மீதே அருளப்பட்டிருக்க, நான் உங்களுக்கு அதை ஓதிக் காட்டவா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "பிறர் ஓத நான் கேட்பதை விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு நான் அந்-நிஸா அத்தியாயத்தை ஓதினேன். நான் இந்த வசனத்தை அடைந்தபோது: **"ஃபகைஃப இதா ஜிஃனா மின் குல்லி உம்மத்தின் பிஷஹீதின் வஜிஃனா பிக அலா ஹாவுலாயி ஷஹீதா"** (இதன் பொருள்: 'ஒவ்வொரு சமூகத்தாரிடமிருந்தும் நாம் ஒரு சாட்சியை கொண்டுவந்து, இவர்களுக்கு எதிராக உம்மைச் சாட்சியாகக் கொண்டுவரும்போது (அவர்களின் நிலை) எப்படி இருக்கும்?')

அவர்கள் "இப்போது போதும்!" என்று கூறினார்கள். நான் அவர்கள் பக்கம் திரும்பியபோது, அவர்களுடைய இரு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

-باب في الحث على سور وآيات مخصوصة:

சில குறிப்பிட்ட அத்தியாயங்கள் மற்றும் வசனங்களை ஓதுவதற்கு ஆர்வமூட்டல்.

1009

عن أبي سعيد رافع بن المعلى رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أعلمك أعظم سورة في القرآن قبل أن تخرج من المسجد؟ فأخذ بيدي، فلما أردنا أن نخرج قلت: يا رسول الله إنك قلت لأعلمنك أعظم سورة في القرآن؟ قال: "الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني، والقرآن العظيم الذي أوتيته". ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் ராஃபிஃ பின் அல்-முஅல்லா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "நீ பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன் குர்ஆனில் உள்ள மகத்தான ஓர் அத்தியாயத்தை உனக்கு நான் கற்றுத் தரட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் வெளியேற முற்பட்டபோது, நான் "அல்லாஹ்வின் தூதரே! குர்ஆனில் உள்ள மகத்தான அத்தியாயத்தைக் கற்றுத் தருவதாகத் தாங்கள் கூறினீர்களே?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், " 'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' என்பதுதான் அது. அதுவே 'அஸ்-ஸப்வுல் மஸானீ' (திரும்பத் திரும்ப ஓதப்படும் ஏழு

வசனங்கள்) ஆகும், மேலும் (அதுவே) எனக்கு வழங்கப்பட்ட மகத்தான குர்ஆனும் ஆகும் (அதாவது, குர்ஆனின் சாராம்சமும், அதன் முக்கியத்துவமும் இதில் அடங்கியுள்ளது)." என்று கூறினார்கள்.

1010

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في: { قل هو الله أحد } : " والذي نفسي بيده، إنها لتعدل ثلث القرآن " .
وفي رواية: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لأصحابه: " أيعجز أحدكم أن يقرأ بثلث القرآن في ليلة " فشق ذلك عليهم، وقالوا: أينا يطيق ذلك يا رسول الله: فقال: " { قل هو الله أحد } ثلث القرآن " . ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘{குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்}’ (எனும் அத்தியாயம்) குறித்துக் கூறினார்கள்: “என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக அது குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குச் சமமானதாகும்.”

மற்றொரு அறிவிப்பில்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம், “உங்களில் எவரேனும் ஒரே இரவில் குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பகுதியை ஓத இயலாதவராக இருக்கிறாரா?” என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் அதைச் சிரமமாகக் கருதி, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! எங்களில் யாருக்கு அது இயலும்?” என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “‘{குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்}’ என்பது குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பங்காகும்” என்று கூறினார்கள்.

1011

وعنه أن رجل سمع رجلاً يقرأ: { قل هو الله احد } يرددها فلما أصبح جاء إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فذكر ذلك له وكان الرجل يتقالها فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والذي نفسي بيده، إنها لتعدل ثلث القرآن. ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர், மற்றொருவர் 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' என்று திரும்பத் திரும்ப ஓதுவதைக் கேட்டார். மறுநாள் காலையில் அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அதைப் பற்றிக் கூறினார். அம்மனிதர் அதை(ச் சிறியதாகக் கருதி)க் குறைத்து மதிப்பிட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர்

(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக இது குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்குச் சமமானதாகும்."
அல்-புகாரி.

1012

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في: { قل هو الله أحد } إنها تعدل ثلث القرآن. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் '{ குல் ஹுவல்லாஹு அஹத் }' குறித்து, "நிச்சயமாக அது (அதாவது, இச்சூரா) குர்ஆனின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு சமமானதாகும்" என்று கூறினார்கள்.
(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1013

وعن أنس رضي الله عنه أن رجلا قال: يا رسول الله إني أحب هذه السورة "قل هو الله أحد": "إن حبها أدخلك الجنة" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن - رواه البخاري في صحيحه تعليقًا)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக நான் 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' எனும் இந்த அத்தியாயத்தை நேசிக்கிறேன்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அதன் மீதான உமது நேசம் உம்மைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்யும்" என்று கூறினார்கள்.

1014

وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ألم ترَ آيات أنزلت هذه الليلة لم يرَ مثلهن قط؟ قل أعوذ برب الفلق، وقل أعوذ برب الناس. ((رواه مسلم)).

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இன்றிரவு அருளப்பட்ட வசனங்களை நீர் பார்க்கவில்லையா (அதாவது, உமக்கு

அறிவிக்கப்படவில்லையா)? அவற்றைப் போன்று என்றும் காணப்பட்டதில்லை. (அவை:) 'குல் அவூது பிரப்பில் ஃபலக்' மற்றும் 'குல் அவூது பிரப்பின் னாஸ்' ஆகியனவாகும்."

1015

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتعوذ من الجان، وعين الإنسان، حتى نزلت المعوذتان، فلما نزلتا، أخذ بهما وترك ما سواهما. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘அல்-முஅவ்விதத்தான்’ (பாதுகாவல் தேடும் இரண்டு அத்தியாயங்கள்) அருளப்படும் வரை ஜின்களிடமிருந்தும், மனிதர்களின் கண் திருஷ்டியிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடி வந்தார்கள். அவ்விரண்டும் அருளப்பட்டபோது, அவற்றை (ஓதி)ப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டார்கள்; அவற்றை அல்லாத (முந்தைய) பாதுகாப்புத் தேடும் முறைகளை விட்டுவிட்டார்கள்.

1016

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من القرآن سورة ثلاثون آية شفعت لرجل حتى غفرت له، وهي: تبارك الذي بيده الملك". ((رواه أبو داود والترمذي وقال: "حديث حسن، وفي رواية أبي داود: "تشفع")).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்ஆனில் முப்பது வசனங்களைக் கொண்ட ஒரு சூரா இருக்கிறது. அது ஒரு மனிதருக்காக, அவருக்குப் பாவமன்னிப்பு அளிக்கப்படும் வரை பரிந்துரை செய்தது (அல்லது பரிந்துரைக்கும்). அது: **'தபாரகல்லதீ பியதிஹில் முல்க்'** ஆகும்."

1017

وعن أبي مسعود البدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من قرأ بالآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه ((متفق عليه)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "யார் சூரத் அல்-பகராவின் இறுதி இரண்டு வசனங்களை ஓர் இரவில் ஓதுகிறாரோ,

அவருக்கு அவை போதுமானதாகிவிடும் (அதாவது, தீமைகளிலிருந்தும், ஷைத்தானின் தீங்கிலிருந்தும் பாதுகாக்கும்; அல்லது இரவுத் தொழுகைக்குப் போதுமானதாக அமையும்; அல்லது அன்றைய இரவின் அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் போதுமானதாக இருக்கும்)" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

1018

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تجعلوا بيوتكم مقابر، إن الشيطان ينفر من البيت الذي تقرأ فيه سورة البقرة ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் வீடுகளைக் கப்றுகளாக (அதாவது, தொழுகை, குர்ஆன் ஓதுதல் போன்ற வணக்கங்கள் அற்ற வெற்று இடங்களாக) ஆக்கிவிடாதீர்கள். நிச்சயமாக, எந்த வீட்டில் 'சூரத்துல் பகரா' ஓதப்படுகிறதோ, அந்த வீட்டை விட்டும் ஷைத்தான் வெருண்டோடுகிறான்."

1019

وعن أبي بن كعب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يا أبا المنذر أتدري أي آية من كتاب الله معك أعظم؟ قلت: الله لا إله إلا هو الحي القيوم، فضرب في صدري وقال: "ليهنك العلم أبا المنذر". ((رواه مسلم)).

உபை பின் கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அபுல் முன்திரே! அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ள வசனங்களில் மிகவும் மகத்துவம் வாய்ந்தது எது என்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அது 'அல்லாஹு லா இலாஹ இல்லா ஹுவ அல்-ஹய்யுல்-கய்யூம் (அல்லாஹ்! அவனை அன்றி வணக்கத்திற்குரியவன் யாருமில்லை, அவன் என்றென்றும் வாழ்பவன், அனைத்தையும் நிர்வகிப்பவன்...)'." (திருக்குர்ஆன் 2:255) என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள் என் நெஞ்சில் தட்டி, "அபுல் முன்திரே! இந்த அறிவைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடைவீராக!" என்று கூறினார்கள்.
(இமாம் முஸ்லிம் பதிவு செய்த ஹதீஸ்)

1020

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: وكلني رسول الله صلى الله عليه وسلم بحفظ زكاة رمضان، فأتاني آتٍ، فجعل يحثو من الطعام، فأخذته فقلت: لأرفعنك إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إني محتاج، وعلي عيال، وبي حاجة شديدة، فخليت عنه، فأصبحت، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يا أبا هريرة، ما فعل أسيرك البارحة؟" قلت: يا رسول الله شكا حاجة وعيالا، فرحمته، فخليت سبيله. فقال: "أما إنه قد كذبك وسيعود" فعرفت أنه سيعود لقول رسول الله صلى الله عليه وسلم فرصدته، فجاء يحثو من الطعام، فقلت: لأرفعنك إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: دعني فإني محتاج، وعلي عيال لا أعود، فرحمته فخليت سبيله، فأصبحت فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يا أبا هريرة، ما فعل أسيرك البارحة؟" قلت: يا رسول الله شكا حاجة وعيالا فرحمته، فخليت سبيله، فقال: "إنه قد كذبك وسيعود" فرصدته الثالثة. فجاء يحثو من الطعام، فأخذته، فقلت: لأرفعنك إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، وهذا آخر ثلاث أنك تزعم أنك لا تعود، ثم تعود! فقال: دعني فإني أعلمك كلمات ينفعك الله بها، قلت: ما هن؟ قال: إذا أويت إلى فراشك فاقرأ آية الكرسي، فإنه لن يزال عليك من الله حافظ، ولا يقربك شيطان حتى تصبح، فخليت سبيله فأصبحت، فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما فعل أسيرك البارحة؟" قلت: يا رسول الله زعم أنه يعلمني كلمات ينفعني الله بها، فخليت سبيله. قال: "ما هي؟" قلت: قال لي: إذا أويت إلى فراشك فاقرأ آية الكرسي من أولها حتى تختم الآية: {الله لا إله إلا هو الحي القيوم} وقال لي: لا يزال عليك من الله حافظ، ولن يقربك شيطان حتى تصبح، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "أما إنه قد صدقك وهو كذوب، تعلم من تخاطب منذ ثلاث يا أبا هريرة"؟ قلت: لا، قال: "ذاك شيطان" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழான் மாதத்தின் ஸகாத்தை (ஸதக்கத்துல் ஃபித்ர்) பாதுகாக்கும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள். (அப்போது) என்னிடம் ஒருவர் வந்து, உணவுப் பொருட்களை அள்ளி

எடுக்கத் தொடங்கினான். நான் அவனைப் பிடித்து, "உன்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு செல்லப் போகிறேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவன், "நான் தேவையுடையவன்; என் குடும்பச் சுமை என் மீது உள்ளது; எனக்குக் கடும் நெருக்கடி உள்ளது" என்று கூறினான். ஆகவே நான் அவனை (அவன் வழியில்) விட்டுவிட்டேன்.

விடிந்ததும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அபூ ஹுரைரா! நேற்றிரவு உமது கைதி என்ன செய்தான்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவன் தனக்குள்ள கடும் தேவையையும் குடும்பச் சுமையையும் முறையிட்டான். எனவே அவன் மீது இரக்கப்பட்டு அவனைப் போகவிட்டுவிட்டேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அவன் உன்னிடம் பொய் சொல்லியுள்ளான்; அவன் மீண்டும் வருவான்" என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதால் அவன் மீண்டும் வருவான் என்று நான் உறுதியாக அறிந்தேன். எனவே அவனுக்காகக் காத்திருந்தேன். அவன் வந்து உணவுப் பொருட்களை அள்ளத் தொடங்கினான். நான் அவனைப் பிடித்து, "உன்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு செல்லப் போகிறேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவன், "என்னை விட்டுவிடு! நான் தேவையுடையவன்; குடும்பச் சுமை உள்ளவன்; இனி வரமாட்டேன்" என்று கூறினான். நான் அவன் மீது இரக்கப்பட்டு அவனைப் போகவிட்டுவிட்டேன்.

விடிந்ததும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "அபூ ஹுரைரா! நேற்றிரவு உமது கைதி என்ன செய்தான்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவன் தனக்குள்ள தேவையையும் குடும்பச் சுமையையும் முறையிட்டான். எனவே அவன் மீது இரக்கப்பட்டு அவனைப் போகவிட்டுவிட்டேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அவன் உன்னிடம் பொய் சொல்லியுள்ளான்; அவன் மீண்டும் வருவான்" என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே மூன்றாம் முறையாக அவனுக்காகக் காத்திருந்தேன். அவன் வந்து உணவுப் பொருட்களை அள்ளத் தொடங்கினான். நான் அவனைப் பிடித்து, "உன்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நிச்சயமாகக் கொண்டு செல்வேன். நீ திரும்ப வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் மீண்டும் வருவது இது மூன்றாவது (கடைசி) முறையாகும்" என்று கூறினேன்.

அதற்கு அவன், "என்னை விட்டுவிடு! அல்லாஹ் உனக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய சில வார்த்தைகளை நான் உனக்குக் கற்றுத் தருகிறேன்" என்று கூறினான். நான், "அவை என்ன?" என்று கேட்டேன். அவன், "நீ படுக்கைக்குச் செல்லும்போது **ஆயத்துல் குர்ஸியை** ஓது. அவ்வாறு செய்தால், அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒரு பாதுகாவலர் உன்னுடனேயே இருப்பார். விடியும் வரை ஷைத்தான் உன்னை நெருங்கமாட்டான்" என்று கூறினான். ஆகவே நான் அவனைப் போகவிட்டேன்.

விடிந்ததும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "நேற்றிரவு

உமது கைதி என்ன செய்தான்?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் எனக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய சில வார்த்தைகளைக் கற்றுத் தருவதாக அவன் **வாக்களித்தான்**; அதனால் அவனைப் போகவிட்டேன்" என்றேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவை என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.

நான் கூறினேன்: "அவன் என்னிடம், 'நீ படுக்கைக்குச் செல்லும்போது ஆயத்துல் குர்ஸியை அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து அந்த வசனம் முடியும் வரை ஓது' என்று கூறி, **'அல்லாஹு லாயிலாஹ இல்லா ஹுவல் ஹய்யுல் கையூம்'** (என்று தொடங்கும் வசனத்தை) ஓதிக் காட்டினான். மேலும், 'அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒரு பாதுகாவலர் உன்னுடனேயே இருப்பார்; விடியும் வரை ஷைத்தான் உன்னை நெருங்கமாட்டான்' என்றும் கூறினான்."

நபி (ஸல்) அவர்கள், "அறிந்து கொள்! அவன் பெரும் பொய்யனாக இருந்தாலும் உன்னிடம் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறான். அபூ ஹுரைரா! மூன்று இரவுகளாக நீ யாருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாய் என்று உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "தெரியாது" என்றேன். அவர்கள், "அவன் தான் ஷைத்தான்" என்று கூறினார்கள்.

1021

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من الدجال" وفي رواية: "من آخر سورة الكهف" ((رواهما مسلم)).

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் சூரத்துல் கஹ்ஃப் அத்தியாயத்தின் முதல் பத்து வசனங்களை மனனம் செய்கிறாரோ, அவர் தஜ்ஜாலிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார்." மற்றொரு அறிவிப்பில், "(சூரத்துல் கஹ்ஃப் அத்தியாயத்தின்) கடைசி (பத்து வசனங்களை மனனம் செய்பவர் பாதுகாக்கப்படுவார்)" என்று வந்துள்ளது. (இவ்விரண்டு அறிவிப்புகளையும் இமாம் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.)

1022

–وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: بينما جبريل عليه السلام قاعد عند النبي صلى الله عليه وسلم سمع نقيضًا من فوقه، فرفع رأسه فقال: هذا باب من السماء فتح اليوم ولم يفتح قط إلا اليوم، فنزل منه ملك فقال: هذا ملك نزل إلى الأرض لم ينزل قط إلا اليوم، فسلم وقال: أبشر بنورين أوتيتهما، لم يؤتهما نبي قبلك: فاتحة الكتاب، وخواتيم سورة البقرة،

لن تقرأ بحرف منها إلا أعطيته ((رواه مسلم)).

النقيض: الصوت.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, தங்களுக்கு மேலே ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் தமது தலையை உயர்த்தி, "இது வானத்தில் இன்று திறக்கப்பட்ட ஒரு வாசலாகும். இது இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் திறக்கப்பட்டதில்லை" என்று கூறினார்கள். பிறகு அதன் வழியாக ஒரு வானவர் இறங்கினார். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள், "இவர் பூமிக்கு இறங்கி வந்த ஒரு வானவர் ஆவார். இவர் இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் இறங்கியதில்லை" என்று கூறினார்கள். அவர் (அந்த வானவர்) ஸலாம் கூறிவிட்டு, "உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இரண்டு ஒளிகளைக் கொண்டு நற்செய்தி பெறுங்கள். இத்தகைய ஒளிகள் உங்களுக்கு முன்னர் எந்த நபிக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவையாவன: ஃபாத்திஹத்துல் கிதாப் (சூரத்துல் ஃபாத்திஹா) மற்றும் சூரத்துல் பகராவின் இறுதி வசனங்கள். அவற்றிலிருந்து நீங்கள் ஒரு எழுத்தை ஓதினாலும், (அதன் கூலி அல்லது நீங்கள் கேட்பது) உங்களுக்கு வழங்கப்படும்" என்று கூறினார்.

- باب استحباب الاجتماع على القراءة:

மேன்மையான குர்ஆனை ஓதுவதற்காக ஒன்று கூடுவதன் விரும்பத்தக்க மேன்மை.

1023

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله، ويتدارسونه بينهم، إلا نزلت عليهم السكينة، وغشيتهم الرحمة، وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “எந்தக் கூட்டத்தினர் அல்லாஹ்வின் இல்லங்களில் ஒன்றில் (பள்ளிவாசலில்) ஒன்றுகூடி, அல்லாஹ்வின் வேதத்தை ஓதி, அதை ஒருவருக்கொருவர் கற்றுக்கொடுத்து, ஆராய்ந்து படிக்கிறார்களோ, அவர்கள் மீது அமைதி இறங்குகிறது, அவர்களை இறைக்கருணை சூழ்ந்து கொள்கிறது, வானவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் தன்னிடம் உள்ளவர்களிடம் (உயர்ந்த சபையிலுள்ள வானவர்களிடம்) அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறான்.”

-باب فضل الوضوء:

அங்கத் தூய்மையின் (வுழூவின்) சிறப்பு

1024

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن أمتي يدعون يوم القيامة غراً محجلين من آثار الوضوء فمن استطاع منكم أن يطيل غرته، فليفعل ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "மறுமை நாளில், எனது உம்மத்தினர் (சமூகத்தார்) உளூவின் அடையாளங்களால் பிரகாசமான முகத்துடனும், வெண்மையான அங்கங்களுடனும் அழைக்கப்படுவார்கள். எவர் உங்களில் தனது பிரகாசத்தை நீட்டிக்க (அதாவது, உளூவின் உறுப்புகளை வழக்கமான அளவை விட அதிகமாகக் கழுவி, அதன் மூலம் மறுமையில் ஏற்படும் ஒளியின் பரப்பை அதிகரிக்க) முடியுமோ, அவர் அதைச் செய்யட்டும்."
அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1025

وعنه قال: سمعت خليلي صلى الله عليه وسلم يقول: تبلغ الحلية من المؤمن حيث يبلغ الوضوء ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
என் கலீல் (நெருங்கிய நண்பர்) (அல்லாஹ்வின் தூதர் ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "இறைநம்பிக்கையாளரின் ஆபரணம் (சுவனத்தில்), உளூவின் நீர் சென்றடையும் இடங்கள் வரை சென்றடையும்."
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

1026

وعن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من توضأ فأحسن الوضوء، خرجت خطاياه من جسده حتى تخرج من تحت أظفاره ((رواه مسلم)).

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் உளூவை (அதன் நிபந்தனைகள் மற்றும் நபிவழிப்படி) செம்மையாகச் செய்கிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் அவருடைய உடலிலிருந்து, அவருடைய நகங்களின் கீழிருந்தும் கூட வெளியேறிவிடும்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

1027

وعنه قال: رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم يتوضأ مثل وضوئي هذا ثم قال: من توضأ هكذا، غفر له ما تقدم من ذنبه، وكانت صلاته ومشيه إلى المسجد نافلة ((رواه مسلم)).

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் செய்த இந்த உளூவைப் போன்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உளூச் செய்வதை நான் கண்டேன். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இவ்வாறு உளூச் செய்கிறாரோ, அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும். மேலும், அவருடைய தொழுகையும் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்லும் அவருடைய நடையும் உபரியான வணக்கமாக அமையும்."
(இதை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.)

1028

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا توضأ العبد المسلم -أو المؤمن- فغسل وجهه، خرج من وجهه كل خطيئة نظر إليها بعينيه مع الماء، أو مع آخر قطر الماء، فإذا غسل يديه، خرج من يديه كل خطيئة كان بطشتها يداه مع الماء، أو مع آخر قطر الماء، فإذا غسل رجليه، خرجت كل خطيئة مشتها رجلاه مع الماء، أو مع آخر قطر الماء، حتى يخرج نقيًا من الذنوب ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமான அடியார் - அல்லது ஒரு முஃமின் - உளூச் செய்யும்போது, அவர் தம் முகத்தைக் கழுவினால், அவர் தம் கண்களால் பார்த்துச் செய்த ஒவ்வொரு பாவமும் தண்ணீருடன் அல்லது தண்ணீரின் கடைசித் துளியுடன் அவரது முகத்திலிருந்து வெளியேறிவிடுகிறது. அவர் தம் கைகளைக் கழுவும்போது, அவர் தம் கைகளால் (தவறாகப் பிடித்து அல்லது அடித்ததன் மூலம்) செய்த ஒவ்வொரு பாவமும் தண்ணீருடன் அல்லது தண்ணீரின் கடைசித் துளியுடன் அவரது கைகளிலிருந்து வெளியேறிவிடுகிறது. அவர் தம் கால்களைக் கழுவும்போது, அவர் தம் கால்களால் (தவறான இடங்களுக்கு) நடந்து சென்று

செய்த ஒவ்வொரு பாவமும் தண்ணீருடன் அல்லது தண்ணீரின் கடைசித் துளியுடன் வெளியேறிவிடுகிறது. இறுதியில் அவர் பாவங்களிலிருந்து (சிறு பாவங்களிலிருந்து) தூய்மையானவராக வெளிவருகிறார்."
(முஸ்லிம்)

1029

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أتى المقبرة فقال: "السلام عليكم دار قوم مؤمنين وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، وددت أنا قد رأينا إخواننا" قالوا: أولسنا إخوانك يا رسول الله؟ قال: "أنتم أصحابي، وإخواننا الذين لم يأتوا بعد" قالوا: كيف تعرف من لم يأتِ بعد من أمتك يا رسول الله؟ فقال: "أرأيت لو أن رجلا له خيل غر محجلة بين ظهري خيل دهم بهم، ألا يعرف خيله؟" قالوا بلى يا رسول الله، قال: فإنهم يأتون غرًا محجلين من الوضوء وأنا فرطهم على الحوض ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அடக்கஸ்தலத்திற்குச் (கப்ருஸ்தானத்திற்குச்) சென்று, **"அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் தார கவ்மின் முஃமினீன்! வஇன்னா இன்ஷா அல்லாஹு பிக்கும் லாஹிகூன்"** (இதன் பொருள்: விசுவாசிகள் வசிக்கும் இல்லத்தாரே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்! அல்லாஹ் நாடினால், நாங்களும் உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து சேருவோம்) என்று கூறிவிட்டு, "நான் என் சகோதரர்களைக் காண விரும்புகிறேன்" என்றார்கள்.

தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் உங்கள் சகோதரர்கள் இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் என் தோழர்கள்; என் சகோதரர்கள் யாரெனில், அவர்கள் இனிமேல்தான் (உலகிற்கு) வருவார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்னும் வராத உங்கள் உம்மத்தினரை நீங்கள் எப்படி அடையாளம் கண்டுகொள்வீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "சொல்லுங்கள், ஒரு மனிதனிடம் அடர் கறுப்பு நிறக் குதிரைகளுக்கு மத்தியில் நெற்றியிலும் கால்களிலும் வெண்மை அடையாளம் கொண்ட குதிரைகள் இருந்தால், அவன் தனது குதிரைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள மாட்டானா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "ஆம் (கண்டுகொள்வான்), அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக அவர்கள் வுளூவின் காரணமாகப் பிரகாசமான முகங்களுடனும், (ஒளி வீசும்) கை, கால்களுடனும் வருவார்கள்; நான் அவர்களுக்கு முன்னால் 'ஹவ்ழ்' தடாகத்தை அடைந்து (காத்திருப்பவன்) ஆவேன்" என்று கூறினார்கள்.

1030

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ألا أدلكم على ما يمحو الله به الخطايا ويرفع به الدرجات قالوا بلى يا رسول الله قال: إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا إلى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط، فذلكم الرباط ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “எதன் மூலம் அல்லாஹ் பாவங்களை அழித்து, அந்தஸ்துகளை (சுவனத்தில்) உயர்த்துகிறானோ அதை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?” நபித்தோழர்கள் (ரழி) அவர்கள், “நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதரே” என்று கூறினார்கள். அவர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “சிரமமான சூழ்நிலைகளிலும் உளூவை முழுமையாகச் செய்வது, பள்ளிவாசலுக்கு அதிக அடிகள் எடுத்து வைத்து நடந்து செல்வது, ஒரு ஸலாத்தை (தொழுகையை) நிறைவேற்றிய பிறகு அடுத்த அஸ்-ஸலாத்திற்காக (தொழுகைக்காக) காத்திருப்பது; அதுவே அர்-ரிபாத் ஆகும், அதுவே அர்-ரிபாத் ஆகும்.”

1031

وعن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الطهور شطر الإيمان ((رواه مسلم)). وقد سبق بطوله في باب الصبر.

وفي الباب حديث عمرو بن عبسة رضي الله عنه السابق في آخر باب الرجاء، وهو حديث عظيم، مشتمل على جمل من الخيرات.

அபூ மாலிக் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தூய்மை (அதாவது, உளூ அல்லது குளிப்பு போன்ற சுத்திகரிப்பு) ஈமானின் பாதியாகும்.”

1032

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما منكم من أحد يتوضا فيبلغ -أو فيسبغ الوضوء- ثم قال: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، إلا فتحت له أبواب الجنة الثمانية يدخل من أيها شاء" ((رواه مسلم)).

وزاد الترمذي: "اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين"

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் எவர் ஒருவர் உளூச் செய்து, அதை முழுமையாகவும் (அதன் நிபந்தனைகள் மற்றும் சுன்னத்துகளுடன்) அழகாகவும் செய்துவிட்டு, பின்னர், 'அஷ்ஹது அன் லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, வ அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வ ரசூலுஹு' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை என்றும், அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்றும், நிச்சயமாக முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடியாரும் தூதருமாவார் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்) என்று கூறுவாரோ, அவருக்காக சுவர்க்கத்தின் எட்டு வாசல்களும் திறக்கப்படுகின்றன. அவர் விரும்பிய எந்த வாசல் வழியாகவும் அதில் நுழையலாம்."

முஸ்லிம்.

திர்மிதியின் அறிவிப்பில், "அல்லாஹும்மஜ்அல்னீ மினத் தவ்வாபீன, வஜ்அல்னீ மினல் முததஹ்ஹிரீன் (யா அல்லாஹ்! என்னை, பாவமன்னிப்புக் கோருவோரில் ஒருவனாகவும், பரிசுத்தமானவர்களில் ஒருவனாகவும் ஆக்குவாயாக)" என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

- باب فضل الآذان

அதானின் சிறப்பு

1033

- عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لو يعلم الناس ما في النداء والصف الأول ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا عليه، ولو يعلمون ما في

التهجير لاستبقوا إليه، ولو يعلمون ما في العتمة والصبح لأتوهما ولو حبوا ((متفق عليه)).

والاستهام: الاقتراع. والتهجير: التبكير إلى الصلاة

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பாங்கு சொல்வதிலும், முதல் வரிசையில் (தொழுவதற்காக) நிற்பதிலும் உள்ள (நன்மைகளையும், மகத்துவங்களையும்) மக்கள் அறிந்தால், பின்னர் அதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்றிருந்தால், அவர்கள் அதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டிருப்பார்கள். (தொழுகைக்கு) விரைந்து செல்வதன் (அதாவது, ஆரம்ப நேரத்திலேயே பள்ளிவாசலுக்குச் செல்வதன்) (சிறப்பையும், நன்மையையும்) அவர்கள் அறிந்தால், அதற்காக அவர்கள் போட்டி போடுவார்கள்; இஷா மற்றும் ஃபஜ்ர் தொழுகைகளின் (நன்மைகளையும், மகத்துவங்களையும்) அவர்கள் அறிந்தால், தவழ்ந்தாவது அவற்றுக்கு வருவார்கள்.”

1034

وعن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: المؤذنون أطول الناس أعناقًا يوم القيامة ((رواه مسلم)).

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "மறுமை நாளில் முஅத்தின்கள் (பாங்கு சொல்பவர்கள்) மக்களிலேயே மிக நீண்ட கழுத்து உடையவர்களாக இருப்பார்கள் (அதாவது, அவர்கள் கண்ணியத்திலும், மதிப்பிலும், வெகுமதியிலும் உயர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள் அல்லது வெகுமதிகளைக் காணக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள்)."

1035

وعن عبد الله بن عبد الرحمن بن أبي صعصعة أن أبا سعيد الخدري رضي الله عنه قال له: إني أراك تحب الغنم والبادية فإذا كنت في غنمك - أو باديتك - فأذنت للصلاة، فارفع صوتك بالنداء، فإنه لا يسمع مدى صوت المؤذن جن، ولا إنس، ولا شيء، إلا شهد له يوم القيامة قال أبو سعيد: سمعته من رسول الله صلى الله عليه وسلم ((رواه البخاري)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரலி) அவர்கள் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ ஸஃஸஃஆவிடம்) கூறினார்கள்:
"நீர் ஆடுகளையும் வனாந்தரத்தையும் (கிராமப்புறத்தையும்) விரும்புவதை

நான் காண்கிறேன். ஆகவே, நீர் உமது ஆடுகளுடன் அல்லது வனாந்தரத்தில் இருக்கும்போது, தொழுகைக்காக 'அதான்' கூறினால், உமது குரலை உயர்த்திச் சொல்வீராக! ஏனெனில், முஅத்தின் (பாங்கு சொல்பவர்) குரல் எட்டும் தூரம் வரை (அதாவது, அவரது குரல் சென்றடையும் எல்லை வரை) கேட்கும் எந்த ஜின்னோ, மனிதனோ அல்லது வேறு எந்தப் பொருளோ மறுமை நாளில் அவருக்காகச் சாட்சி சொல்லாமல் இருப்பதில்லை."

மேலும் அபூ ஸயீத் (ரலி) அவர்கள், "இதை நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து செவியுற்றேன்" என்று கூறினார்கள்.

நூல்: அல்-புகாரி

1036

-وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا نودي بالصلاة، أدبر الشيطان، له ضراط حتى لا يسمع التأذين، فإذا قضي النداء أقبل، حتى ثوب بالصلاة أدبر حتى إذا قضي التثويب أقبل حتى يخطر بين المرء ونفسه يقول: اذكر كذا، واذكر كذا -لما لم يذكر من قبل- حتى يظل الرجل ما يدري كم صلى ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தொழுகைக்காக அதான் (பாங்கு) சொல்லப்பட்டால், ஷைத்தான் அந்த அழைப்பைக் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காக சப்தத்துடன் காற்றை வெளியேற்றியவனாக ஓடுகிறான். அதான் முடிந்ததும், அவன் திரும்பி வருகிறான். இகாமத் சொல்லப்பட்டால், அவன் புறமுதுகிட்டு ஓடுகிறான், அதுவும் முடிந்ததும், அவன் மீண்டும் திரும்பி வந்து ஒருவருக்கும் அவரது மனதிற்கும் இடையில் வந்து (குறுக்கிட்டு, கவனத்தைத் திசைதிருப்பி), தொழுகைக்கு முன்பு நினைவில் இல்லாத விஷயங்களை அவருக்கு நினைவூட்டி, 'இதை நினைத்துப் பார், அதை நினைத்துப் பார்' என்று கூறுகிறான். அதன் மூலம், ஒருவர் எத்தனை ரக்அத்துகள் தொழுதார் என்பதை மறக்கடித்து விடுகிறான்."

1037

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إذا سمعتم النداء فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا علي، فإنه من صلى على صلاة صلى الله عليه بها عشرًا، ثم سلوا الله لي الوسيلة، فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله وأرجو أن أكون أنا هو، فمن سأل لي الوسيلة حلت له الشفاعة ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "நீங்கள் அதானைக் கேட்கும்போது, (முஅத்தின்) கூறுவது போலவே நீங்களும் கூறுங்கள். பின்னர், என் மீது ஸலவாத் கூறுங்கள். ஏனெனில், என் மீது ஒருமுறை ஸலவாத் கூறுபவருக்கு அல்லாஹ் பத்து முறை அருள் புரிகிறான். பிறகு, எனக்காக அல்லாஹ்விடம் அல்-வஸீலாவைக் கேளுங்கள். அது ஜன்னாவில் உள்ள ஒரு (சிறப்பு) உயர் பதவியாகும். அது அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் ஒருவருக்கு மட்டுமே தகுதியானது; அந்த மனிதர் நானாக இருக்க வேண்டும் என நான் நம்புகிறேன். எனக்காக அல்-வஸீலாவைக் கேட்பவருக்கு (மறுமையில்) என் பரிந்துரை (ஷஃபாஅத்) செய்வது கடமையாகிவிடுகிறது."

(முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

1038

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا سمعتم النداء، فقولوا كما يقول المؤذن ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் (தொழுகைக்கான) அழைப்பைச் செவியுற்றால், முஅத்தின் கூறுவதைப் போலவே நீங்களும் கூறுங்கள்."

1039

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من قال حين يسمع النداء: اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمدًا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقامًا محمودًا الذي وعدته، حلت له شفاعتي يوم القيامة ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் பாங்கு சப்தத்தைக் கேட்டதும்: 'அல்லாஹும்ம ரப்ப ஹாதிஹித் தஃவதித் தாம்ம(த்)தி, வஸ்ஸலா(த்)தில் காயிம(த்)தி, ஆ(த்)தி முஹம்மதனில் வஸீல(த்)த வல்ஃபழீல(த்)த, வப்அஸ்ஹு மகா(ம்)மன் மஹ்மூதனில்லதீ வஅத்தஹு' (என்று) யா அல்லாஹ்! இந்த முழுமையான அழைப்பிற்கும், நிலைநிறுத்தப்பட்ட தொழுகைக்கும் உரிய இறைவனே! முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுக்கு வஸீலாவையும் சிறப்பையும் வழங்குவாயாக. நீ அவர்களுக்கு வாக்களித்த புகழுக்குரிய 'மகாமு மஹ்மூத்' எனும் இடத்தில் அவர்களை

எழுப்புவாயாக என்று கூறுகிறாரோ, அவருக்காக மறுமை நாளில் பரிந்துரை செய்வது என் மீது கடமையாகி விடுகிறது."
அல்-புகாரி.

1040

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: من قال حين يسمع المؤذن: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمدًا عبده ورسوله، رضيت بالله ربًا وبالإسلام دينًا، غفر له ذنبه ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

சஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் பாங்கு சொல்பவரைச் செவியுறும் போது (அவர் ஷஹாதா கூறும் பகுதியைப் பின்பற்றி, அல்லது பாங்கு முடிந்த பிறகு),

'அஷ்ஹது அன் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, வ அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வ ரசூலுஹு, ரளீத்து பில்லாஹி ரப்பன் வ பில் இஸ்லாமி தீனன்'

(வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்றும், நிச்சயமாக முஹம்மது அவர்கள் அவனது அடியாரும் தூதரும் ஆவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன். அல்லாஹ்வை (எனது) இரட்சகனாகவும், இஸ்லாத்தை (எனது) மார்க்கமாகவும் நான் பொருந்திக் கொண்டேன்)

என்று கூறுவாரோ, அவருக்கு அவருடைய பாவம் மன்னிக்கப்படும்."

(திர்மிதீ)

1041

وعن أنس قال: قَالَ رسول الله: «الدُّعَاءُ لا يُرَدُّ بَيْنَ الأَذَانِ وَالإِقَامَةِ». رواه أَبُو داود والترمذي، وقال: (حَدِيثٌ حَسَنٌ)

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதானுக்கும் இகாமத்துக்கும் இடையில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை நிராகரிக்கப்படுவதில்லை (மறுக்கப்படுவதில்லை)." இதனை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், "இது ஹஸனான ஹதீஸ்" என்று (திர்மிதி) கூறியுள்ளார்கள்.

-باب فضل الصلوات

தொழுகைகளின் சிறப்பு.

1042

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "أرأيتم لو أن نهرًا بباب أحدكم يغتسل منه كل يوم خمس مرات، هل يبقى من درنه شيء؟" قالوا: لا يبقى من درنه شيء، قال: "فذلك مثل الصلوات الخمس، يمحو الله بهن الخطايا".

((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "(சிந்தித்துப்) கூறுங்கள்! உங்களில் ஒருவரது வாசலில் ஓர் ஆறு இருந்து, அதில் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து முறை குளித்தால், அவரது அழுக்குகளில் ஏதேனும் எஞ்சியிருக்குமா?" அதற்கு அவர்கள், "அவரது அழுக்குகளில் எதுவும் எஞ்சியிருக்காது" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதுதான் ஐந்து நேரத் தொழுகைகளின் உவமையாகும். இவற்றின் மூலம் அல்லாஹ் பாவங்களை அழிக்கிறான்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1043

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مثل الصلوات الخمس كمثل نهر غمر جار على باب أحدكم يغتسل منه كل يوم خمس مرات. ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஐவேளைத் தொழுகைகளின் உவமையாவது, உங்களில் ஒருவரின் வாசலில் நிறைந்தோடும் ஓர் ஆற்றைப் போன்றதாகும்; அதில் அவர் தினமும் ஐந்து முறை குளிக்கிறார் (எவ்வாறு உடல் அழுக்குகளைக் கழுவுகிறாரோ, அவ்வாறே தொழுகைகள் பாவங்களைக் கழுவுகின்றன)."

1044

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رجلا أصاب من امرأة قُبلةً، فأتى النبي صلى الله عليه وسلم فأخبره فأنزل الله تعالى: { أقم الصلاة طرفي النهار وزلفًا من الليل، إن الحسنات يذهبن السيئات } فقال الرجل: ألي هذا؟ قال: لجميع أمتي كلهم ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணை (அனுமதியற்ற முறையில்) முத்தமிட்டுவிட்டார். எனவே, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, (தாம் செய்த தவறைப் பற்றி) அதைப் பற்றித் தெரிவித்தார். அப்போது அல்லாஹ் தஆலா பின்வருமாறு அருளினான்:
"{அகிமிஸ் ஸலாத்த தரஃபயிந் நஹாரி வ ஜுலஃபம் மினல் லைல், இன்னல் ஹஸனாத்தி யுத்ஹிப்னஸ் ஸய்யிஆத்}"
(பொருள்: "பகலின் இரு முனைகளிலும், இரவின் சில வேளைகளிலும் தொழுகையை நிலைநாட்டுவீராக. நிச்சயமாக, நற்செயல்கள் தீய செயல்களை அழித்துவிடுகின்றன.")
அந்த மனிதர், "இது எனக்கு மட்டும்தானா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "எனது உம்மத் (சமூகம்) அனைவருக்கும் உரியது" என்று கூறினார்கள்.

1045

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، كفارة لما بينهن، ما لم تغشَ الكبائر ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐந்து (வேளை) தொழுகைகளும், ஒரு ஜும்ஆவிலிருந்து அடுத்த ஜும்ஆவும், பெரும் பாவங்கள் (செய்யப்படாமல்) தவிர்க்கப்படும் வரை, அவற்றுக்கு இடையில் செய்யப்படும் (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும்."

1046

وعن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: ما من امرئ مسلم تحضره صلاة مكتوبة فيحسن وضوءها وخشوعها وركوعها إلا كانت كفارة لما قبلها من الذنوب ما لم تؤت كبيرة وذلك الدهر كله ((رواه مسلم)).

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "கடமையாக்கப்பட்ட ஒரு தொழுகையின் (ஸலாத்தின்) நேரம் வந்ததும், ஒரு முஸ்லிம் (ஆண் அல்லது பெண்) அதன் உளூவையும், அதன் உள்ளச்சத்தையும், அதன் ருகூவையும் செம்மையாகச் செய்தால், அவர் பெரும் பாவங்களைச் செய்யாத வரையில், அந்தத் தொழுகை (ஸலாத்) அவர் முன் செய்த (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக ஆகிவிடுகிறது; இது என்றென்றைக்கும் பொருந்தும்."
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

- باب فضل صلاة الصبح والعصر

காலை (ஃபஜ்ர்) மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளின் சிறப்பு

1047

عن أبي موسى رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من صلى البردين دخل الجنة ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் 'அல்-பர்தைன்' (அதாவது, ஃபஜ்ரு மற்றும் அஸ்ரு ஆகிய இரு நேரத் தொழுகைகளை) தொழுகிறாரோ, அவர் சுவனத்தில் நுழைவார்."

1048

وعن أبي زهير عمارة بن رؤيبة رضي الله عنه قال، سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لن يلج النار أحد صلى قبل طلوع الشمس وقبل غروبها (11) ((رواه مسلم)).

அபூ ஸுஹைர் உமாரா பின் ருவைபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: “சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னரும் (ஃபஜ்ர் தொழுகை), அது மறைவதற்கு முன்னரும் (அஸர் தொழுகை) தொழுத எவரும் நரகத்தில் நுழையமாட்டார்.”

1049

وعن جندب بن سفيان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صلى الصبح فهو في ذمة الله فانظر يا ابن آدم، لا يطلبنك الله من ذمته بشيء. ((رواه مسلم)).

ஜுன்துப் இப்னு சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஃபஜ்ர் தொழுகையைத் தொழுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் பாதுகாப்பில் இருக்கிறார். ஆதத்தின் மகனே! ஜாக்கிரதை! அல்லாஹ் தனது பாதுகாப்பிலிருந்து உன்னிடம் எதையேனும் கோரும்படி (உன் செயல்கள் அமைந்துவிட வேண்டாம்)."

1050

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يتعاقبون فيكم ملائكة بالليل، وملائكة بالنهار، ويجتمعون في صلاة الصبح وصلاة العصر، ثم يعرج الذين باتوا فيكم، فيسألهم الله –وهو أعلم بهم–: كيف تركتم عبادي؟ فيقولون تركناهم وهم يصلون، وأتيناهم وهم يصلون ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இரவிலும் பகலிலும் வானவர்கள் உங்களிடம் மாறி மாறி வருகின்றனர். அவர்கள் ஃபஜ்ர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளில் ஒன்று கூடுகிறார்கள். பிறகு, உங்களுடன் இரவைக் கழித்தவர்கள் (வானத்திற்கு) ஏறுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்த அல்லாஹ் அவர்களிடம்: 'என் அடியார்களை நீங்கள் எந்த நிலையில் விட்டு வந்தீர்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'நாங்கள் அவர்களை விட்டு வந்தபோது அவர்கள் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்; நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றபோதும் அவர்கள் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள்' என்று பதிலளிக்கின்றனர்.'

1051

-وعن جرير بن عبد الله البجلي رضي الله عنه قال: كنا عند النبي صلى الله عليه وسلم، فنظر إلى القمر ليلة البدر فقال: "إنكم سترون ربكم كما ترون هذا القمر، لا تضامون في رؤيته، فإن استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس، وقبل غروبها فافعلوا" ((متفق عليه)). ((وفي رواية: "فنظر إلى القمر ليلة أربع عشرة")).

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் அல்-பஜலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் பௌர்ணமி நிலவைப் பார்த்துவிட்டுக் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, இந்த நிலவை நீங்கள் காண்பதில் எவ்வித கூட்ட நெரிசலுமின்றி (அல்லது சந்தேகமின்றி) காண்பதைப் போல, உங்கள் இறைவனை நீங்கள் (மறுமையில்) காண்பீர்கள். ஆகவே, சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னுள்ள தொழுகையையும் (ஃபஜ்ர்), அது மறைவதற்கு முன்னுள்ள தொழுகையையும் (அஸர்) நிறைவேற்றுவதில் நீங்கள் (தடைகளால்) மிகைக்கப்படாமல் இருக்க முடிந்தால், அதைச் செய்யுங்கள்."

மற்றொரு அறிவிப்பில், "பதினான்காம் இரவின் நிலவை அவர்கள் பார்த்தார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

1052

وعن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من ترك صلاة العصر فقد حبط عمله ((رواه البخاري)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் அஸ்ர் தொழுகையை (வேண்டுமென்றே) தவறவிடுகிறாரோ, அவருடைய செயல்கள் அழிந்துவிடும்."
(அல்-புகாரி)

-باب فضل المشي إلى المساجد:

மஸ்ஜிதுக்கு நடந்து செல்வதன் சிறப்பு.

1053

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من غدا إلى المسجد أو راح، أعد الله له في الجنة نزلا كلما غدا أو راح. ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ (பிற்பகலிலோ) பள்ளிவாசலுக்குச் செல்கிறாரோ, அவர் காலையிலோ அல்லது மாலையிலோ (பிற்பகலிலோ) செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் அல்லாஹ் அவருக்காகச் சொர்க்கத்தில் ஒரு விருந்தோம்பலைத் தயார் செய்கிறான்."

1054

وعنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من تطهر في بيته، ثم مضى إلى بيت من بيوت الله، ليقضي فريضة من فرائض الله كانت خطواته، إحداها تحط خطيئة، والأخرى ترفع درجة ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் தனது வீட்டில் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு (அதாவது உளூ அல்லது குளிப்புச் செய்து), பின்னர் அல்லாஹ்வின் கடமைகளில் ஒன்றை (அதாவது ஐவேளைத் தொழுகைகளில் ஒன்றை) நிறைவேற்றுவதற்காக அல்லாஹ்வின் இல்லங்களில் ஒன்றை (அதாவது பள்ளிவாசலை) நோக்கிச் செல்கிறாரோ, அவரது காலடிகளில் ஒன்று ஒரு பாவத்தை அழிக்கிறது; மற்றொன்று ஒரு படித்தரத்தை உயர்த்துகிறது."

1055

–وعن أبي بن كعب رضي الله عنه قال: كان رجل من الأنصار لا أعلم أحدًا أبعد من المسجد منه، وكانت لا تخطئه صلاة! فقيل له: لو اشتريت حمارًا تركبه في الظلماء وفي الرمضاء قال: ما يسرني أن منزلي إلى جنب المسجد إني أريد أن يكتب لي ممشاي إلى المسجد، ورجوعي إذا رجعت إلى أهلي، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قد جمع الله لك ذلك كله ((رواه مسلم)).

உபய் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அன்சாரிகளில் ஒருவர் இருந்தார். அவரை விட பள்ளிவாசலிலிருந்து அதிகத் தொலைவில்

வசிப்பவர் எவரையும் நான் அறியவில்லை. இருப்பினும் எந்தத் தொழுகையும் அவருக்குத் தவறியதில்லை. அவரிடம், "நீங்கள் ஒரு கழுதையை வாங்கினால், இருளிலும் கடும் வெப்பத்திலும் அதில் சவாரி செய்து வரலாமே?" என்று கூறப்பட்டது.
அதற்கு அவர், "எனது வீடு பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்காது. நான் பள்ளிவாசலை நோக்கி நடந்து வருவதும், (தொழுதுவிட்டு) என் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்வதும் எனக்கு (நன்மையாகப்) பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்" என்றார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உமக்கு அவை அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்துவிட்டான்" என்று கூறினார்கள்.

1056

وعن جابر رضي الله عنه قال: خلت البقاع حول المسجد فأراد بنو سلمة أن ينتقلوا قرب المسجد، فبلغ ذلك النبي صلى الله عليه وسلم فقال لهم: "بلغني أنكم تريدون أن تنتقلوا قرب المسجد؟ قالوا: نعم يا رسول الله قد أردنا ذلك، فقال: "بني سلمة ديارَكم تكتب آثاركم، دياركم تكتب آثاركم" فقالوا: ما يسرنا أنا كنا تحولنا" ((رواه مسلم، وروى البخاري معناه من رواية أنس)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

பள்ளிவாசலைச் சுற்றி இடங்கள் காலியாக இருந்தன. எனவே பனூ ஸலமா கோத்திரத்தார் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் குடிபெயர விரும்பினர். இச்செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது. அவர்கள் பனூ ஸலமாவிடம், "நீங்கள் பள்ளிவாசலுக்கு அருகில் குடிபெயர விரும்புவதாக எனக்குச் செய்தி வந்ததே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அதை நாடினோம்" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "**பனூ ஸலமாவே! உங்கள் இல்லங்களிலேயே (தொடர்ந்து) இருங்கள்; உங்கள் காலடிச் சுவடுகள் (நடந்த தூரத்திற்கான நன்மையாக) பதிவு செய்யப்படும். உங்கள் இல்லங்களிலேயே (தொடர்ந்து) இருங்கள்; உங்கள் காலடிச் சுவடுகள் (நடந்த தூரத்திற்கான நன்மையாக) பதிவு செய்யப்படும்**" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "(அவ்வாறு) நாங்கள் இடம் பெயர்ந்திருந்தால் (அது) எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்திருக்காது" என்று கூறினார்கள்.

1057

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن أعظم الناس أجرًا في الصلاة أبعدهم إليها ممشى، فأبعدهم، والذي ينتظر الصلاة حتى يصليها مع الإمام أعظم أجرًا من الذي يصليها ثم ينام ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களிலேயே தொழுகைக்காக அதிக நன்மையைப் பெறுபவர், வெகு தொலைவிலிருந்து அதற்காக நடந்து வருபவரே ஆவார். பிறகு (அடுத்த) வெகு தொலைவிலிருந்து வருபவர். மேலும், இமாமுடன் (ஜமாஅத் தொழுகையை எதிர்பார்த்து) தொழுவதற்காகக் காத்திருப்பவர், (ஜமாஅத் தொழுகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்காமல்) (தனியாக) தொழுதுவிட்டுப் பிறகு உறங்கிவிடுபவரை விட அதிக நன்மையைப் பெறுவார்.”

1058

وعن بريدة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: بشروا المشائين في الظلم إلى المساجد بالنور التام يوم القيامة ((رواه أبو داود والترمذي)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இருள்களில் (அதாவது, ஃபஜ்ர் மற்றும் இஷா போன்ற இருண்ட நேரங்களில் சிரமப்பட்டு) பள்ளிவாசல்களுக்கு நடந்து செல்பவர்களுக்கு, மறுமை நாளில் பரிபூரண ஒளி உண்டு என்று நற்செய்தி கூறுங்கள்.'

1059

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ألا أدلكم على ما يمحو الله به الخطايا، ويرفع به الدرجات؟" قالوا بلى يا رسول الله. قال: "إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا إلى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط، فذلكم الرباط" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் எதன் மூலம் பாவங்களை அழித்து, தகுதிகளை (சுவர்க்கத்தில்) உயர்த்துகிறானோ அதை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" அதற்கு நபித்தோழர்கள் (ரழி) அவர்கள், "ஆம் (அறிவியுங்கள்), அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று

கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், "சிரமமான சூழ்நிலைகளிலும் உளூவை முழுமையாகச் செய்வது, பள்ளிவாசலுக்கு அதிகமான அடிகளை எடுத்து வைத்துச் செல்வது, ஒரு தொழுகை தொழுத பின்னர் அடுத்த தொழுகைக்காகக் காத்திருப்பது; அதுவே அர்-ரிபாத் (இறைவழியில் நிலைத்திருத்தல்) ஆகும், அதுவே அர்-ரிபாத் (இறைவழியில் நிலைத்திருத்தல்) ஆகும்."
(முஸ்லிம்)

1060

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إذا رأيتم الرجل يعتاد المساجد فاشهدوا له بالإيمان، قال الله عز وجل {إنما يعمر مساجد الله من آمن بالله واليوم الآخر} ((الآية. رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் பள்ளிவாசலுக்கு வழக்கமாக வருவதை நீங்கள் கண்டால், அவருக்கு ஈமான் (இறைநம்பிக்கை) உண்டு என்பதற்கு நீங்கள் சாட்சி கூறுங்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'அல்லாஹ்வின் பள்ளிவாசல்களைப் பராமரிப்பவர்கள் (அதாவது, அங்கு வந்து வழிபட்டு, அவற்றை ஆபாதுபடுத்துபவர்கள்) எல்லாம், அல்லாஹ்வின் மீதும், இறுதி நாளின் மீதும் ஈமான் கொண்டவர்கள்தாம்.'"
(இது அத்திர்மிதீ அறிவித்த ஹதீஸ், அவர் இதை ஹசன் (நன்மை) தரமுடையது என்று கூறினார்.)

-باب فضل انتظار الصلاة:

தொழுகையை எதிர்பார்த்திருப்பதன் சிறப்பு.

1061

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يزال أحدكم في صلاة ما دامت الصلاة تحبسه لا يمنعه أن ينقلب إلى أهله إلا الصلاة ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர், தொழுகை (க்காகக் காத்திருப்பது) அவரைத் தடுத்து வைத்திருக்கும் காலமெல்லாம், அவர் தொடர்ந்து தொழுகையிலேயே இருப்பதாகக் கருதப்படுவார்; தொழுகையைத் தவிர வேறெதுவும் அவரைத் தம் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்லவிடாமல் தடுக்காத நிலையில்."

1062

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الملائكة تصلي على أحدكم ما دام في مصلاه الذي صلى فيه ما لم يحدث تقول اللهم اغفر له اللهم ارحمه" ((رواه البخاري))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தான் தொழுத இடத்தில் (தொழுகைக்குப் பிறகு) உளூவை முறிக்காமல் அமர்ந்திருக்கும் வரை, வானவர்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லஹு, அல்லாஹும்மர்ஹம்ஹு' (யா அல்லாஹ்! இவரை மன்னிப்பாயாக! யா அல்லாஹ்! இவருக்குக் கருணை புரிவாயாக!)." (இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.)

1063

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أخر ليلة صلاة العشاء إلى شطر الليل ثم أقبل علينا بوجهه بعد ما صلى فقال: صلى الناس ورقدوا ولم تزالوا في صلاة منذ انتظرتموها ((رواه البخاري))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவில் 'இஷா' தொழுகையை இரவின் பாதி வரை (நள்ளிரவு நெருங்கும் வரை) தாமதப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் தொழுது முடித்த பிறகு எங்களை நோக்கித் தம் முகத்தைத் திருப்பி, "மக்கள் தொழுதுவிட்டு உறங்கிவிட்டனர். ஆனால் நீங்கள் தொழுகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த நேரமெல்லாம் தொழுகையிலேயே இருந்தீர்கள் (அதாவது, தொழுகையின் நன்மையை அடைந்தீர்கள்)" என்று கூறினார்கள்.
(அல்-புகாரி)

- باب فضل صلاة الجماعة

கூட்டுத் தொழுகையின் சிறப்பு

1064

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "صلاة الجماعة أفضل من صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة)). ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தனியாகத் தொழும் ஸலாத்தை விட ஜமாஅத்துடன் (கூட்டாக) தொழும் ஸலாத் இருபத்தேழு தரங்கள் அதிக சிறப்பு வாய்ந்தது."

1065

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صلاة الرجل في جماعة تُضعَّف على صلاته في بيته وفي سوقه خمسًا وعشرين ضعفًا، وذلك أنه إذا توضأ فأحسن الوضوء، ثم خرج إلى المسجد، لا يخرجه إلا الصلاة، لم يخطُ خطوة إلا رفعت له بها درجة، وحطت عنه بها خطيئة، فإذا صلى لم تزل الملائكة تصلي عليه ما دام في مصلاه، ما لم يحدث، تقول اللهم صلِّ عليه، اللهم ارحمه. ولا يزال في صلاة ما انتظر الصلاة ((متفق عليه. وهذا لفظ البخاري))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"ஒருவர் ஜமாஅத்துடன் தொழும் தொழுகை, அவர் தமது வீட்டிலோ அல்லது தமது கடைவீதியிலோ தொழும் தொழுகையை விட இருபத்தைந்து மடங்கு அதிக (நன்மையுடைய)தாகும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அவர் உளூச் செய்து, அந்த உளூவை அழகிய முறையில் அமைத்து, பின்னர் பள்ளிவாசலுக்குப் புறப்படும்போது - தொழுகையைத் தவிர வேறெதுவும் அவரை வெளியேற்றவில்லை என்றால் (அதாவது, தொழுகைக்காக மட்டுமே புறப்பட்டால்) - அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடிக்கும் அவருக்கு ஒரு தகுதி (தரஜா) உயர்த்தப்படுகிறது; அவரிடமிருந்து ஒரு பாவம் நீக்கப்படுகிறது.

பிறகு அவர் தொழுதுவிட்டு, தனது தொழுகை இடத்தில் (உளூ முறியாமல்) இருக்கும் வரை வானவர்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றனர். அவர்கள்,

'அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலைஹி, அல்லாஹும்ம இர்ஹம்ஹு'
(இறைவா! அவர் மீது அருள்புரிவாயாக! இறைவா! அவர் மீது கருணை காட்டுவாயாக!)

என்று கூறுகின்றனர். மேலும், தொழுகையை எதிர்பார்த்து அவர் காத்திருக்கும் நேரமெல்லாம் அவர் தொழுகையிலேயே இருப்பவராவார்."

(இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது புகாரியின் வாசகமாகும்).

1066

وعنه قال: أتى النبي صلى الله عليه وسلم رجل أعمي، فقال: يا رسول الله، ليس لي قائد يقودني إلى المسجد، فسأل رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يرخص له فيصلي في بيته، فرخص له، فلما ولى دعاه فقال له: "هل تسمع النداء بالصلاة؟" قال نعم، قال: "فأجب" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பார்வையற்றவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பள்ளிவாசலுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்ல எனக்கு வழிகாட்டி எவருமில்லை" என்று கூறினார். எனவே, அவர் தமது வீட்டில் தொழுகையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள தமக்குச் சலுகை அளிக்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வேண்டினார். அவருக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் சலுகை வழங்கினார்கள். அவர் திரும்பிச் சென்றபோது, அவரை அழைத்த நபி (ஸல்) அவர்கள், "தொழுகைக்கான அழைப்பை நீர் செவியுறுகின்றீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியென்றால் (தொழுகைக்கான அழைப்பிற்கு) பதிலளிப்பீராக!" என்று கூறினார்கள்.

1067

وعن عبد الله- وقيل: عمرو بن قيس المعروف بابن أم مكتوم المؤذن رضي الله عنه أنه قال: يا رسول الله إن المدينة كثيرة الهوام والسباع. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسمع حي على الصلاة، حي على الفلاح، فحيهلا ((رواه أبو داود بإسناد حسن. (12)

முஅத்தின் (தொழுகை அறிவிப்பாளர்) இப்னு உம்மி மக்தூம் என்று அறியப்படும் அப்துல்லாஹ் —அல்லது அம்ர் பின் கைஸ்— (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக மதீனாவில் விஷப்பூச்சிகளும் காட்டு விலங்குகளும் அதிகமாக உள்ளன" என்று அவர் கூறினார். (ஆகவே, நான் பள்ளிவாசலுக்கு வராமல் இருக்க எனக்கு அனுமதி உண்டா என்று கேட்டார்.) அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "'ஹய்ய அலஸ்-ஸலாஹ் (தொழுகையின் பக்கம் வாருங்கள்), ஹய்ய அலல்-ஃபலாஹ் (வெற்றியின் பக்கம் வாருங்கள்)' என்று நீர் செவியுற்றால், உடனே வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

1068

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: والذي نفسي بيده، لقد هممت أن آمر بحطب فيحتطب، ثم آمر بالصلاة فيؤذن لها، ثم آمر رجلا فيؤم الناس، ثم أخالف إلى رجال فأحرق عليهم بيوتهم ((متفق عليه))

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! விறகுகளைச் சேகரிக்குமாறு கட்டளையிட்டு, பிறகு தொழுகைக்கு அதான் சொல்லுமாறு கட்டளையிட்டு, பின்னர் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்த ஒருவருக்குக் கட்டளையிட்டு, பிறகு (ஜமாஅத் தொழுகைக்கு வராத) ஆண்களிடம் சென்று, அவர்களின் வீடுகளை எரித்துவிட வேண்டும் என்று நான் நாடினேன்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1069

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: من سره أن يلقى الله تعالى غدًا مسلمًا، فليحافظ على هؤلاء الصلوات، حيث ينادى بهن، فإن الله شرع لنبيكم صلى الله عليه وسلم سنن الهدى، وإنهن من سنن الهدى، ولو أنكم صليتم في بيوتكم كما يصلي هذا المتخلف في بيته لتركتم سنة نبيكم، ولو تركتم سنة نبيكم لضللتم، ولقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا منافق معلوم النفاق، ولقد كان الرجل يؤتى به، يهادى بين الرجلين حتى يقام في الصف. ((رواه مسلم وفي رواية له قال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم علمنا سنن الهدى، وإن من الهدى الصلاة في المسجد الذي يؤذن فيه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"நாளை (மறுமையில்) அல்லாஹ்வை ஒரு முஸ்லிமாகச் சந்திக்க யாருக்கு விருப்பமோ, அவர் இந்தத் தொழுகைகளை, அவை எங்கே (பாங்கு சொல்லி) அழைக்கப்படுகின்றனவோ அங்கே பேணித் தொழட்டும். ஏனெனில், அல்லாஹ் உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நேர்வழியின் வழிமுறைகளை (சுனனுல் ஹுதா) வகுத்துக் கொடுத்துள்ளான். இ(த் தொழுகை)களும் நேர்வழியின் வழிமுறைகளில் உள்ளவையாகும். (ஜமாஅத்தில் கலந்துகொள்ளாமல்) பின்தங்கித் தனது வீட்டிலேயே தொழுதுகொள்ளும் இந்த மனிதரைப் போன்று, நீங்களும் உங்கள் வீடுகளில் தொழுதீர்களாயின், உங்கள் நபியின் சுன்னாவை (வழிமுறையை) நீங்கள் கைவிட்டவர்களாவீர்கள். உங்கள் நபியின் சுன்னாவை நீங்கள் கைவிட்டால், நீங்கள் வழிகெட்டுப் போவீர்கள். நான் (நபித்தோழர்களாகிய) எங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்;

நயவஞ்சகம் தெளிவான ஒரு முனாஃபிக்கைத் தவிர வேறு யாரும் இ(த் தொழுகை)லிருந்து பின்தங்கி இருந்ததில்லை. மேலும், ஒரு மனிதர் இரண்டு நபர்களுக்கு மத்தியில் தாங்கலாக அழைத்து வரப்பட்டு வரிசையில் நிறுத்தப்படும் அளவுக்கு (ஜமாஅத் தொழுகையில் உறுதியாக இருப்பதை) நான் பார்த்திருக்கிறேன்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில் அவர்கள் கூறியதாவது: "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு நேர்வழியின் வழிமுறைகளைக் கற்றுத்தந்தார்கள். பாங்கு சொல்லப்படும் பள்ளிவாசலில் தொழுவது அந்த நேர்வழியின் வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும்."

1070

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ما من ثلاثة في قرية ولا بدو لا تقام فيهم الصلاة إلا قد استحوذ عليهم الشيطان. فعليكم بالجماعة، فإنما يأكل الذئب من الغنم القاصية ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு கிராமத்திலோ அல்லது பாலைவனத்திலோ மூன்று பேர் இருந்து, அவர்களுக்கிடையே தொழுகை நிலைநாட்டப்படவில்லையென்றால் (அதாவது, ஜமாஅத்துடன் தொழுகையை நிலைநாட்டவில்லையென்றால்), ஷைத்தான் நிச்சயமாக அவர்களை மிகைத்துவிடுகிறான். ஆகவே, நீங்கள் ஜமாஅத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், மந்தையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் தனித்த ஆட்டையே ஓநாய் தின்னும்" என்று கூற நான் செவியேற்றேன்.

- باب الحث على حضور الجماعة في الصبح والعشاء

கூட்டுத் தொழுகையில் இஷா மற்றும் சுப்ஹு தொழுகைகளை நிறைவேற்ற ஊக்குவித்தல்

1071

عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من صلى العشاء في جماعة، فكأنما قام نصف الليل ومن صلى الصبح في جماعة، فكأنما صلى الليل كله" ((رواه مسلم)).

وفي رواية الترمذي عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من شهد العشاء في جماعة كان له قيام نصف ليلة، ومن شهد العشاء والفجر في جماعة، كان له كقيام ليلة" ((قال الترمذي حديث حسن صحيح))

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யார் இஷா தொழுகையை ஜமாஅத்துடன் தொழுகிறாரோ, அவர் பாதி இரவு நின்று வணங்கியவரைப் போன்றவர் ஆவார். மேலும் யார் சுப்ஹ் (ஃபஜ்ர்) தொழுகையை ஜமாஅத்துடன் தொழுகிறாரோ, அவர் முழு இரவும் தொழுதவரைப் போன்றவர் ஆவார்."
(நூல்: முஸ்லிம்)

திர்மிதியின் ஓர் அறிவிப்பில், உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இஷா தொழுகையை ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவருக்குப் பாதி இரவு நின்று வணங்கிய (நன்மை) உண்டு. யார் இஷா மற்றும் ஃபஜ்ர் ஆகியவற்றை ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவருக்கு முழு இரவும் நின்று வணங்கிய (நன்மை) உண்டு."
(திர்மிதி: இது ஹஸன் ஸஹீஹ் ஆகும்)

1072

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ولو يعلمون ما في العتمة والصبح لأتوهما ولو حبوًا ((متفق عليه)). وقد سبق بطوله.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஷா மற்றும் ஃபஜ்ர் தொழுகைகளில் உள்ள (பெரும் நன்மைகளையும், சிறப்புகளையும்) மக்கள் அறிந்திருந்தால், தவழ்ந்தாவது அவற்றுக்கு வந்திருப்பார்கள்."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1073

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس صلاة أثقل على المنافقين من صلاة الفجر والعشاء ولو يعلمون ما فيهما لأتوهما ولو حبوًا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நயவஞ்சகர்களுக்கு ஃபஜ்ரு (அதிகாலை) தொழுகையையும், இஷா (இரவு) தொழுகையையும் விட பாரமான தொழுகை வேறு எதுவும் இல்லை; அவற்றின் (மகத்தான) நன்மைகளை அவர்கள் அறிந்திருந்தால், தவழ்ந்தாவது அவற்றுக்கு வந்திருப்பார்கள்.'' (இந்த ஹதீஸ்) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இரு நூல்களிலும்) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

-باب الأمر بالمحافظة على الصلوات المكتوبات والنهي الأكيد والوعيد الشديد في تركهن:

கடமையான தொழுகைகளை பேணித் தொழுமாறு கட்டளையிடப்பட்டிருப்பதும், அவற்றைத் விடுவது குறித்து மிகக் கடுமையான எச்சரிக்கை இருப்பதும்.

1074

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم: أي الأعمال أفضل؟ قال: "الصلاة على أوقتها" قلت: ثم أي؟ قال: "بر الوالدين" قلت ثم أي؟ قال: "الجهاد في سبيل الله" ((متفق عليه))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "எந்த செயல் சிறந்தது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "தொழுகையை அதன் உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது" என்று கூறினார்கள். நான், "அதற்கு அடுத்தது எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வது" என்று கூறினார்கள். நான், "அதற்கு அடுத்தது எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது" என்று கூறினார்கள். (இதை) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்).

1075

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وحج البيت، وصوم رمضان ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஸ்லாம் ஐந்து (அடிப்படைகள்/தூண்கள்) மீது கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது: அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறில்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறுவது; தொழுகையை நிலைநிறுத்துவது; ஜகாத் வழங்குவது; (கஃபாவாகிய) இல்லத்திற்கு ஹஜ் செய்வது; மற்றும் ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பது."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1076

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله، ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك، عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام، وحسابهم على الله ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள், 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை) என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறி, தொழுகையை நிலைநிறுத்தி, ஸகாத் கொடுக்கும் வரை அவர்களுடன் போரிடுமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால், இஸ்லாத்தின் உரிமைகளின்படியே தவிர, அவர்களின் இரத்தங்களையும் உடமைகளையும் என்னிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். மேலும் அவர்களின் விசாரணை அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1077

وعن معاذ رضي الله عنه قال: بعثني رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى اليمن فقال: إنك تأتي قومًا من أهل الكتاب، فادعهم إلى شهادة أن لا إله إلا الله وأني رسول الله، فإن هم أطاعوا الذلك، فأعلمهم أن الله تعالى افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم أطاعوا الذلك، فأعلمهم أن الله تعالى افترض عليهم صدقة تؤخذ من أغنيائهم فترد على فقرائهم، فإن هم اطاعوا الذلك، فإياك وكرائم أموالهم واتق دعوة المظلوم فإنه ليس بينها وبين الله حجاب ((متفق عليه)).

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை யமனுக்கு அனுப்பினார்கள். அப்போது கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நீர் வேதக்காரர்களான ஒரு சமூகத்தாரிடம் செல்கிறீர். ஆகவே, அவர்களை 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை) என்றும், 'நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வின் தூதர்' என்றும் சாட்சி பகரும்படி அழைப்பீராக!

அவர்கள் இதற்கு கட்டுப்பட்டால், ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் ஐந்து வேளைத் தொழுகைகளை அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கடமையாக்கியுள்ளான் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவிப்பீராக!

அவர்கள் அதற்கும் கட்டுப்பட்டால், அல்லாஹ் அவர்கள் மீது ஜகாத்தை கடமையாக்கியுள்ளான்; அது அவர்களிலுள்ள செல்வந்தர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, அவர்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவிப்பீராக!

அவர்கள் அதற்கும் கட்டுப்பட்டால், (ஜகாத்திற்காக) அவர்களின் சொத்துக்களில் உயர்ந்தவற்றை எடுப்பதை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருப்பீராக! மேலும், அநீதியிழைக்கப்பட்டவனின் பிரார்த்தனைக்குப் பயந்து கொள்வீராக! ஏனெனில், அதற்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையில் எந்தத் திரையும் இல்லை." (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டது.)

1078

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن بين الرجل وبين الشرك والكفر ترك الصلاة ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, ஒரு மனிதனுக்கும் இணைவைப்புக்கும் இறைமறுப்புக்கும் இடையில் உள்ள (பிரிவினை அல்லது அடையாளம்) தொழுகையை விடுவதாகும்."

1079

وعن بريدة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة، فمن تركها فقد كفر ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நமக்கும் அவர்களுக்கும் (நயவஞ்சகர்களுக்கும்) இடையிலான உடன்படிக்கை

தொழுகையாகும். எனவே அதை எவர் கைவிடுகிறாரோ, அவர் நிராகரிப்பாளராகிவிட்டார்."

1080

وعن شقيق بن عبد الله التابعي المتفق على جلالته رحمه الله قال: كان أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم لا يرون شيئًا من الأعمال تركه كفر غير الصلاة. ((رواه الترمذي في كتاب الإيمان بإسناد صحيح)).

ஷகீக் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் (தாபிஈன்களில் ஒருவராகவும், அவரது மேன்மை குறித்து ஒருமித்த கருத்துடையவராகவும் இருந்தவர்) கூறினார்கள்:
முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் (ரழி), தொழுகையை விடுவதைத் தவிர வேறு எந்தச் செயலையும் கைவிடுவதை குஃப்ர் (இறைமறுப்பு) என்று கருதவில்லை.
(இதை இமாம் திர்மிதி தனது 'ஈமான்' எனும் அத்தியாயத்தில் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.)

1081

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة من عمله صلاته، فإن صلحت، فقد أفلح وأنجح، وإن فسدت، فقد خاب وخسر، فإن انتقص من فريضته شيئًا، قال الرب، عز وجل: انظروا هل لعبدي من تطوع، فيكمل منها ما انتقص من الفريضة؟ ثم يكون سائر أعماله على هذا ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மறுமை நாளில் ஓர் அடியான் அவனது செயல்களில் முதன்முதலாகக் கணக்குக் கேட்கப்படுவது அவனது தொழுகையைப் பற்றியே ஆகும். அது சீராக அமைந்தால் (சரியான முறையில், முழுமையான மன ஒருமையுடன் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால்), அவன் வெற்றியும் ஈடேற்றமும் பெறுவான். அது சீர்குலைந்தால் (குறைபாடுகளுடனோ அல்லது கவனக்குறைவாகவோ நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால்), அவன் தோல்வியும் நஷ்டமும் அடைவான். அவனது கடமையான தொழுகையில் ஏதேனும் குறை இருந்தால் (அதாவது, அதன் நிபந்தனைகள், தூண்கள் அல்லது மன ஒருமையில் ஏதேனும்

குறைபாடு ஏற்பட்டிருந்தால்), கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க இறைவன், ‘எனது அடியான் உபரியான தொழுகைகள் ஏதேனும் தொழுதிருக்கிறானா என்று பாருங்கள்’ எனக் கூறுவான். அதைக் கொண்டு கடமையான தொழுகையின் குறை பூர்த்தி செய்யப்படும். பிறகு அவனது மற்ற செயல்களும் இவ்வாறே கணிக்கப்படும்.”

-باب فضل الصف الأول والأمر بإتمام الصفوف الأُول، وتسويتها والتراص فيها

முதல் வரிசையில் நின்று தொழுவதன் சிறப்பு (தொழுகையில்)

1082

عن جابر بن سمرة، رضي الله عنهما، قال: خرج علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "ألا تصفون كما تصف الملائكة عند ربها؟" فقلنا: يا رسول الله وكيف تصف الملائكة عند ربها؟ قال: "يتمون الصفوف الأُول، ويتراصون في الصف" ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்து, "வானவர்கள் அவர்களுடைய ரப்பின் சமூகத்தில் வரிசையாக நிற்பது போல் நீங்கள் ஏன் வரிசையாக நிற்கவில்லை?" என்று கூறினார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! வானவர்கள் அவர்களுடைய ரப்பின் சமூகத்தில் எவ்வாறு வரிசையாக நிற்பார்கள்?" என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் முதல் வரிசைகளைப் பூர்த்தி செய்து, வரிசையில் நெருக்கமாக (தோளோடு தோள் சேர்த்து) நிற்பார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1083

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لو يعلم الناس ما في النداء والصف الأول، ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாங்கு சொல்வதிலும் (அதாவது, அதான் அழைப்பதிலும்), முதல் வரிசையில் (தொழுவதற்காக) நிற்பதிலும் உள்ள நன்மையை மக்கள் அறிந்திருந்தால், பின்னர் (அதை அடைவதற்கு) சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றிருந்தாலும், அவர்கள் அதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கியிருப்பார்கள்."

1084

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خير صفوف الرجال أولها، وشرها آخرها، وخير صفوف النساء آخرها، وشرها أولها. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஆண்களின் வரிசைகளில் (தொழுகையில்) சிறந்தது முதல் வரிசையாகும்; அவற்றில் தீயது கடைசி வரிசையாகும். பெண்களின் வரிசைகளில் சிறந்தது கடைசி வரிசையாகும்; அவற்றில் தீயது முதல் வரிசையாகும்."

(இதை) முஸ்லிம் (நூல்) அறிவித்தார்.

1085

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى في أصحابه تأخرًا، فقال لهم: تقدموا فأتموا بي وليأتم بكم مَن بعدكم، لا يزال قوم يتأخرون حتى يؤخرهم الله ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் (தொழுகை வரிசைகளில்) பின்தங்கி நிற்கும் நிலையைக் கண்டபோது, அவர்களிடம் கூறினார்கள்: "முன்னே வாருங்கள்; என்னைப் பின்பற்றுங்கள். உங்களுக்குப் பின்னால் வருபவர்கள் உங்களைப் பின்பற்றட்டும். ஒரு கூட்டத்தார் (நற்காரியங்களில்) பின்தங்கிக் கொண்டே இருந்தால், அல்லாஹ் அவர்களைப் பின்தங்கச் செய்துவிடுகிறான் (அதாவது, தனது அருளிலிருந்தும், வெகுமதியிலிருந்தும் அவர்களைப் பின்தங்கச் செய்துவிடுவான்)."

(நூல்: முஸ்லிம்)

1086

وعن أبي مسعود رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يمسح مناكبنا في الصلاة، ويقول: استووا ولا تختلفوا فتختلف قلوبكم، ليلني منكم أولو الأحلام والنهى، ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم. ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"தொழுகையின்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்கள்

தோள்களைத் தடவிக்கொடுத்து, '(வரிசைகளை) நேராக அமைத்துக்கொள்ளுங்கள்; (முன்னும் பின்னுமாக) மாறுபடாதீர்கள்; அவ்வாறு செய்தால் உங்கள் உள்ளங்கள் வேறுபட்டுவிடும். உங்களில் பருவமும் விவேகமும் உடையவர்கள் எனக்கு அருகில் நிற்கட்டும்; பிறகு அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள்; பிறகு அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளவர்கள்' என்று கூறுவார்கள்."

1087

وعن أنس، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "سووا صفوفكم، فإن تسوية الصف من تمام الصلاة". ((متفق عليه))

وفي رواية البخاري: "فإن تسوية الصفوف من إقامة الصلاة".

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் வரிசைகளை நேராக்குங்கள்! ஏனெனில், வரிசையை நேராக்குவது தொழுகையின் பூரணத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகும்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில், "ஏனெனில் வரிசைகளை நேராக்குவது தொழுகையை நிலைநாட்டுதலின் ஒரு பகுதியாகும்" என்று வந்துள்ளது.

1088

وعنه قال: أقيمت الصلاة، فأقبل علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم بوجهه فقال: "أقيموا صفوفكم وتراصوا، فإني أراكم من وراء ظهري" ((رواه البخاري بلفظه، ومسلم بمعناه)).

وفي رواية للبخاري: وكان أحدنا يلزق منكبه بمنكب صاحبه وقدمه بقدمه".

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
இகாமத் சொல்லப்பட்டதும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை முன்னோக்கித் திரும்பி, "உங்கள் வரிசைகளை நேராக்கிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும் நெருக்கமாக நில்லுங்கள் (தோளோடு தோள், பாதத்தோடு பாதம் ஒட்டி). நிச்சயமாக நான் என் முதுகுக்குப் பின்னாலும் உங்களைக் காண்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.
புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில், "எங்களில் ஒருவர் தம் தோழுடன் தம் தோழரின் தோளையும், தம் பாதத்துடன் அவரின் பாதத்தையும் ஒட்டி நிற்பார்" என்று வந்துள்ளது.

1089

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لتسون صفوفكم، أو ليخالفن الله بين وجوهكم" ((متفق عليه))

وفي رواية لمسلم: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يسوي صفوفنا حتى كأنما يسوي بها القداح، حتى رأى أنا قد عقلنا عنه. ثم خرج يومًا فقام حتى كاد يكبر، فرأى رجلا باديا صدره من الصف، فقال "عباد الله لتسون صفوفكم، أو ليخالفن الله بين وجوهكم".

நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'உங்கள் வரிசைகளை (கட்டாயமாக) சமப்படுத்துங்கள்; இல்லையெனில், அல்லாஹ் உங்கள் முகங்களுக்கிடையே (ஒற்றுமையின்மை அல்லது வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி) மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடுவான்.'"
(புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களின் வரிசைகளை, அம்புகளை (அதன் நேர்த்திக்காக) சமப்படுத்துவதைப் போன்று சமப்படுத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். நாங்கள் (வரிசைகளைச் சீர்செய்வதன் அவசியத்தை) அவர்களிடமிருந்து நன்கு விளங்கிக்கொண்டோம் என்பதை அவர்கள் அறியும் வரை (இவ்வாறு செய்தார்கள்). பிறகு ஒரு நாள் அவர்கள் (தொழுகைக்காகப்) புறப்பட்டு வந்து நின்று, தக்பீர் கூறவிருந்த நிலையில், வரிசையிலிருந்து ஒரு மனிதரின் நெஞ்சு (முன்னோக்கி) துருத்திக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! உங்கள் வரிசைகளை நீங்கள் அவசியம் சமப்படுத்த வேண்டும். இல்லையெனில், அல்லாஹ் நிச்சயமாக உங்கள் முகங்களுக்கிடையே (ஒற்றுமையின்மை அல்லது வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி) மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடுவான்' என்று கூறினார்கள்."

1090

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما، قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتخلل من ناحية إلى ناحية، يمسح صدورنا ومناكبنا ويقول: "لا تختلفوا فتختلف قلوبكم" وكان يقول: "إن الله وملائكته يصلون على الصفوف الأُول" ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுகை) வரிசைகளுக்கு இடையில் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரை சென்று, எங்கள் மார்புகளையும் தோள்களையும் தொட்டு (வரிசைகளை நேராக்கினார்) மேலும், "நீங்கள் முரண்படாதீர்கள் (வரிசைகளில்), இல்லையெனில் உங்கள் உள்ளங்கள் முரண்பட்டுவிடும்" என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் அவனுடைய வானவர்களும் முதல் வரிசைகளின் மீது அருள்புரிகிறார்கள்" என்றும் கூறுவார்கள். (இதை அபூ தாவூத் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.)

1091

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أقيموا الصفوف، وحاذوا المناكب، وسدوا الخلل، ولينوا بأيدي إخوانكم، ولا تذروا فرجات للشيطان، ومن وصل صفًا وصله الله، ومن قطع صفًا قطعه الله. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வரிசைகளை நேராக்குங்கள் (அதாவது, சீர் செய்யுங்கள்), தோள்களைச் சமப்படுத்துங்கள் (தோளோடு தோள் சேர்ந்து நில்லுங்கள்), இடைவெளிகளை நிரப்புங்கள், உங்கள் சகோதரர்களின் கைகளுக்கு மென்மையாக இருங்கள் (அவர்கள் உங்களை வரிசையில் சீர் செய்யும்போது ஒத்துழைப்பு அளியுங்கள்), ஷைத்தானுக்காக இடைவெளிகளை விடாதீர்கள். யார் ஒரு வரிசையைச் சேர்க்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் (தன் அருளுடன்) சேர்ப்பான்; மேலும் யார் ஒரு வரிசையைத் துண்டிக்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் (தன் அருளை விட்டும்) துண்டிப்பான்." (அபூ தாவூத், சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்)

1092

وعن أنس، رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: رصوا صفوفكم، وقاربوا بينها وحاذوا الأعناق فوالذي نفسي بيده إني لأرى الشيطان يدخل من خلل الصف،

كأنها الحذف ((حديث صحيح رواه أبو داود بإسناد على شرط مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் வரிசைகளை நெருக்கமாக்குங்கள்; அவற்றுக்கிடையே நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துங்கள்; உங்கள் கழுத்துக்களை ஒரே நேர்க்கோட்டில் வையுங்கள். ஏனெனில், என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, வரிசைகளில் உள்ள இடைவெளி வழியாக ஷைத்தான் அல்-ஹதஃப் (அதாவது, யமனில் காணப்படும் ஒரு வகை சிறிய கருப்பு ஆடு) போன்று நுழைவதை நான் காண்கிறேன்."

1093

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أتموا الصف المقدم، ثم الذي يليه، فما كان من نقص فليكن في الصف المؤخر. ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

(அவரிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்டது:) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "முதல் வரிசையை நிரப்புங்கள், பிறகு அதற்கு அடுத்துள்ள வரிசையை (நிரப்புங்கள்); ஏதேனும் குறைபாடு (முழுமையற்ற நிலை) இருந்தால், அது கடைசி வரிசையில் இருக்கட்டும்."

1094

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله وملائكته يصلون على ميامن الصفوف ((رواه أبو داود بإسناد على شرط مسلم، وفيه رجل مختلف في توثيقه.)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் அவனுடைய மலக்குகளும் வரிசைகளின் வலது புறங்களில் உள்ளவர்கள் மீது அருள் புரிகின்றனர் (அதாவது, அல்லாஹ் தனது அருளையும் புகழையும் பொழிகிறான்; மலக்குகள் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றனர்)."

1095

وعن البراء، رضي الله عنه قال: "كنا إذا صلينا خلف رسول الله صلى الله عليه وسلم، أحببنا أن نكون عن يمينه، يقبل علينا بوجهه، فسمعته يقول: "رب قني عذابك يوم تبعث -أو تجمع- عبادك". ((رواه مسلم)).

அல்-பராஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுகை நிறைவேற்றும்போதெல்லாம், அவர்கள் (தொழுகை முடித்து) எங்களை நோக்கித் திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காக, நாங்கள் அவர்களின் வலது பக்கம் இருக்க விரும்புவோம். அப்போது அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவதை நான் செவியுற்றேன்:

"ரப்பி கினீ அதாபக யவ்ம தப்அஸு (அல்லது தஜ்மவு என்று கூறினார்கள்) இபாதக"

(பொருள்: "என் ரப்பே! உன் அடியார்களை நீ உயிர்ப்பிக்கும் - அல்லது ஒன்று திரட்டும் - நாளில், உனது வேதனையிலிருந்து என்னைக் காத்தருள்வாயாக.")

(முஸ்லிம்)

1096

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: وسطوا الإمام، وسدوا الخلل ((رواه أبو داود)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இமாமை (வரிசையின்) நடுவில் ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும் இடைவெளிகளை அடையுங்கள்.”

-باب فضل السنن الراتبة مع الفرائض وبيان أقلها وأكملها وما بينهما

கடமையான தொழுகைகளுடன் சுன்னத்தான உபரியான தொழுகைகளின் சிறப்பு, அதில் குறைந்தபட்ச அளவு, நிறைவான அளவு மற்றும் அவை இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட அளவு ஆகியவற்றை விளக்குதல்.

1097

عن أم المؤمنين أم حبيبة رملة بنت أبي سفيان، رضي الله عنهما، قالت سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: ما من عبد مسلم يصلي لله تعالى كل يوم ثنتي عشرة ركعة تطوعًا غير الفريضة، إلا بنى الله له بيتًا في الجنة أو: إلا بني له بيت في الجنة" ((رواه مسلم)).

முஃமின்களின் தாயாரான உம்மு ஹபீபா ரம்லா பின்த் அபீ ஸுஃப்யான் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "எந்த ஒரு முஸ்லிம் அடியாரும் ஒவ்வொரு நாளும், கடமையான தொழுகைகள் அல்லாத, பன்னிரண்டு ரக்அத்கள் உபரியான தொழுகையை அல்லாஹ்வுக்காகத் தொழுதால், அல்லாஹ் அவருக்காக சுவனத்தில் ஒரு வீட்டைக் கட்டுகிறான்; அல்லது (அவருக்காக) சுவனத்தில் ஒரு வீடு கட்டப்படுகிறது."

1098

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: صليت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، ركعتين قبل الظهر وركعتين بعدها، وركعتين بعد الجمعة، وركعتين بعد المغرب، وركعتين بعد العشاء" ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் லுஹ்ருக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள், அதற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள், ஜும்ஆவிற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள், மஃரிபிற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் மற்றும் இஷாவிற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத்) தொழுதேன்.

1099

وعن عبد الله بن مغفل، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "بين كل أذانين صلاة، بين كل أذانين صلاة، بين كل أذانين صلاة" وقال في الثالثة: "لمن شاء" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு முகஃப்பல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு பாங்கிற்கும் இகாமத்திற்கும் இடையில் ஒரு தொழுகை உண்டு. ஒவ்வொரு பாங்கிற்கும்

இகாமத்திற்கும் இடையில் ஒரு தொழுகை உண்டு." மூன்றாவது முறை (அவ்வாறே கூறியபோது), "அது (அத்தொழுகையை நிறைவேற்ற) விரும்பியவருக்காக உள்ளது" என்று (அவர்கள்) கூறினார்கள்.

- باب تأكيد ركعتي سنة الصبح:

சுப்ஹு தொழுகையின் சுன்னத்தான இரண்டு ரக்அத்களை உறுதிப்படுத்துதல்

1100

عن عائشة رضي الله عنها، أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا يدع أربعًا قبل الظهر، وركعتين قبل الغداة((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்களையும், ஃபஜ்ர் (விடியற்காலை) தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்களையும் (சுன்னத்தான தொழுகைகளாக) ஒருபோதும் விட்டதில்லை.

1101

وعنها قالت: لم يكن النبي، صلى الله عليه وسلم على شيء من النوافل أشد تعاهدًا منه على ركعتي الفجر". ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு (கடமையான தொழுகைக்கு) முன்னுள்ள இரண்டு ரக்அத்களைப் போன்று வேறு எந்த நபிலான தொழுகையையும் அதிக உறுதியுடன் பேணியதில்லை.

1102

وعنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ركعتا الفجر خير من الدنيا وما فيها ((رواه مسلم)). وفي رواية لهما لأحب إلي من الدنيا جميعًا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள இரண்டு ரக்அத்கள் இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்ததாகும்." (இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.
மற்றொரு அறிவிப்பில் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு

இமாம்களிடமும்) இடம்பெற்றுள்ளது: "(ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள) இரண்டு ரக்அத்கள் முழு உலகையும் விட எனக்கு மிகவும் பிரியமானவையாகும்."

1103

وعن أبي عبد الله بلال بن رباح، رضي الله عنه مؤذن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم ليؤذنه بصلاة الغداة، فشغلت عائشة بلالا بأمر سألته عنه، حتى أصبح جدا فقام بلال فآذنه بالصلاة، وتابع أذانه، فلم يخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم فلما خرج صلى بالناس، فأخبره أن عائشة شغلته بأمر سألته عنه حتى أصبح جدا، وأنه أبطأ عليه بالخروج، فقال -يعني النبي صلى الله عليه وسلم-: "إني كنت ركعت ركعتي الفجر" فقال: يا رسول الله إنك أصبحت جدا؟ فقال: "لو أصبحت أكثر مما أصبحت، لركعتهما وأحسنتهما، وأجملتهما". ((رواه أبو داود بإسناد حسن)).

அல்லாஹ்வின் தூதரின் முஅத்தின் அபூ அப்துல்லாஹ் பிலால் பின் ரபாஹ் (ரலி) அவர்கள் வாயிலாக (அறிவிக்கப்படுகிறது):

அவர் (பிலால்), அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் காலைத் தொழுகையை (ஃபஜ்ர்) அறிவிப்பதற்காக அவர்களிடம் சென்றார். அப்போது ஆயிஷா (ரலி) அவரிடம் ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டு, விடியல் நன்கு பிரகாசமாகும் வரை அவரை ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடுத்திவிட்டார்கள். பிறகு பிலால் எழுந்து அவருக்கு (நபியவர்களுக்கு)த் தொழுகையை அறிவித்தார்; தொடர்ந்து தனது அறிவிப்பைச் செய்தார். ஆயினும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வரவில்லை. அவர்கள் வெளியே வந்தபோது மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள்.

பிறகு, ஆயிஷா (ரலி) தம்மிடம் ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டு விடியல் நன்கு பிரகாசமாகும் வரை தம்மை வேலையில் ஈடுபடுத்திவிட்டதாகவும், தாம் (பிலால்) (நபியவர்களை வெளியே வரச் செய்வதில்) தாமதம் செய்ததாகவும் அவரிடம் (நபியவர்களிடம்) பிலால் தெரிவித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் ஃபஜ்ருடைய (சுன்னத்) இரண்டு ரக்அத்துகளைத் தொழுதேன்" என்றார்கள். அதற்கு அவர் (பிலால்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! விடியல் நன்கு பிரகாசமாகும் அளவுக்கு (நேரமாகிவிட்டதே)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இதைவிட அதிகமாக விடிந்திருந்தாலும், நான் அவ்விரண்டையும் தொழுதிருப்பேன்; அவ்விரண்டையும் அழகாகவும் செம்மையாகவும் நிறைவேற்றியிருப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

- باب تخفيف ركعتي الفجر وبيان ما يقرأ فيهما، وبيان وقتهما.

ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள் சுருக்கமாகத் தொழுதல், அந்தத் தொழுகையின் நேரம் மற்றும் அதில் ஓத வேண்டியவை எனிவற்றைக் குறித்தல்.

1104

عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان يصلي ركعتين خفيفتين بين النداء والإقامة من صلاة الصبح". ((متفق عليه))
وفي رواية لهما: يصلي ركعتي الفجر، إذا سمع الأذان فيخففهما حتى أقول هل قرأ فيهما بأم القرآن!. وفي رواية لمسلم: كان يصلي ركعتيي الفجر إذا سمع الأذان ويخففهما.
وفي رواية: إذا طلع الفجر.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் சுப்ஹு (ஃபஜ்ர்) தொழுகையின் அதானுக்கும் இகாமத்துக்கும் இடையில் இரண்டு சுருக்கமான ரக்அத்களைத் தொழுவார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இருவரின் (புகாரி, முஸ்லிம்) மற்றொரு அறிவிப்பில், "நபி (ஸல்) அவர்கள் அதானைக் கேட்டதும் ஃபஜ்ருடைய (சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுவார்கள். அதில் அவர்கள் 'உம்முல் குர்ஆன்' (அல்ஃபாத்திஹா) அத்தியாயத்தை ஓதினார்களா என்று நான் கூறுமளவிற்கு அவற்றை மிகவும் சுருக்கமாகத் தொழுவார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில், "நபி (ஸல்) அவர்கள் அதானைக் கேட்டதும் ஃபஜ்ருடைய (சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்களைச் சுருக்கமாகத் தொழுவார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "(ஃபஜ்ர்) உதயமானதும் (அதாவது, ஃபஜ்ர் நேரம் ஆரம்பித்ததும்) (அவற்றைத்) தொழுவார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

1105

وعن حفصة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا أذن المؤذن للصبح، وبدا الصبح صلى ركعتين خفيفتين. ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا طلع الفجر لا يصلي إلا ركعتين خفيفتين.

ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
முஅத்தின் ஸுப்ஹு (ஃபஜ்ர்) தொழுகைக்காக அதான் சொல்லி, விடியற்காலை தெளிவாகிவிட்டால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஃபஜ்ருடைய சுன்னத் தொழுகையாக) சுருக்கமாக இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் இடம்பெறும் மற்றோர் அறிவிப்பில், "ஃபஜ்ர் உதயமாகிவிட்டால் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஃபஜ்ருடைய சுன்னத் தொழுகையாக) சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்களைத் தவிர (வேறெதனையும்) தொழமாட்டார்கள்" என்று உள்ளது.

1106

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي من الليل مثنى مثنى، ويوتر بركعة من آخر الليل، ويصلي الركعتين قبل صلاة الغداة، وكأن الأذان بأذنيه". ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் இரண்டிரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுவார்கள். இரவின் இறுதியில் ஒரு ரக்அத் கொண்டு வித்ர் செய்வார்கள். மேலும் ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன்னர் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அதான் (பாங்கு) (ஓசை) அவர்களது காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போன்று (அவற்றைச் சுருக்கமாகத் தொழுவார்கள்)."

1107

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان يقرأ في ركعتي الفجر في الأولى منهما: {قولوا آمنا بالله وما أنزل إلينا} الآية التي في البقرة، وفي الآخرة منهما: {آمنا بالله واشهد بأنا مسلمون}.

وفي رواية: في الآخرة التي في آل عمران: {تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم} .

((رواهما مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ரு தொழுகையின் (சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்துகளில், முதலாவது ரக்அத்தில் சூரத்துல் பகராவில் உள்ள: **"கூலூ ஆமன்னா பில்லாஹி வமா உன்ஸில இலைனா..."** ("(முஸ்லிம்களே!) கூறுங்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வையும் எங்களுக்கு அருளப்பட்டதையும் நம்புகிறோம்..." - 2:136) என்ற வசனத்தையும்;

இரண்டாவது ரக்அத்தில்: **"ஆமன்னா பில்லாஹி வஷ்ஹத் பிஅன்னா முஸ்லிமூன்"** ("நாங்கள் அல்லாஹ்வை நம்புகிறோம்; நாங்கள் முஸ்லிம்கள் என்பதற்கு சாட்சியாக இருங்கள்" - 3:52) என்ற வசனத்தையும் ஓதுபவர்களாக இருந்தார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: (இரண்டாவது ரக்அத்தில்) சூரத்துல் ஆலு இம்ரானில் உள்ள: **"தஆலவ் இலா கலிமதின் ஸவாயின் பைனனா வபைனகும்..."** ("எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே பொதுவான ஒரு வார்த்தையின் பக்கம் வாருங்கள்..." - 3:64) என்ற வசனத்தை ஓதினார்கள் என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

(நூல்: முஸ்லிம்)

1108

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، قرأ في ركعتي الفجر: {قل يا أيها الكافرون} و {قل هو الله أحد} ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ருடைய (கடமையான தொழுகைக்கு முந்தைய சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்களில் 'குல் யா அய்யுஹல் காஃபிரூன்' மற்றும் 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' ஆகிய அத்தியாயங்களை ஓதினார்கள்.

1109

وعن ابن عمر رضي الله عنهما ، قال رمقت النبي صلى الله عليه وسلم شهرًا يقرأ في الركعتين قبل الفجر: {قل يا أيها الكافرون} ، و: {قل هو الله أحد} . ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ருக்கு முந்தைய இரண்டு ரக்அத்களில் **'குல் யா அய்யுஹல் காஃபிரூன்'** மற்றும் **'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்'** ஆகியவற்றை ஓதுவதை நான் ஒரு மாத காலம் உற்று நோக்கினேன்.'
(இதை திர்மிதீ அறிவித்துள்ளார். மேலும் அவர், 'இது ஹஸனான ஹதீஸ்' என்று கூறியுள்ளார்).

-باب استحباب الاضطجاع بعد ركعتي الفجر على جنبه الأيمن والحث عليه سواء كان تهجد بالليل أم لا.

ஃபஜ்ர் தொழுகையின் இரண்டு ரக்அத்களுக்குப் பிறகு வலது பக்கமாகச் சாய்ந்து படுத்துக்கொள்வது விரும்பத்தக்கதும், ஊக்குவிக்கப்பட்டதுமாகும்; இரவில் தஹஜ்ஜுத் செய்திருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரியே.

1110

عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا صلى ركعتي الفجر، اضطجع على شقه الأيمن. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுதுவிட்டால், தமது வலது பக்கத்தின் மீது (சிறிது நேரம்) படுத்துக்கொள்வார்கள்.

1111

وعنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم يصلي فيما بين أن يفرغ من صلاة العشاء إلى الفجر إحدى عشرة ركعة يسلم بين كل ركعتين، ويوتر بواحدة، فإذا سكت المؤذن من صلاة الفجر، وتبين له الفجر وجاء المؤذن، قام فركع ركعتين خفيفتين، ثم اضطجع على شقه الأيمن هكذا حتى يأتيه المؤذن للإقامة". ((رواه مسلم)). (15)

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் இஷா தொழுகையை முடித்ததிலிருந்து ஃபஜ்ர் (தொழுகை) வரை உள்ள நேரத்தில் பதினொரு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்களுக்கும் இடையில் ஸலாம் கொடுப்பார்கள்; ஒரு ரக்அத் கொண்டு வித்ரு செய்வார்கள். முஅத்தின் ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கான பாங்கை முடித்து, அவருக்கு (நபியவர்களுக்கு) ஃபஜ்ர் தெளிவாகி, முஅத்தின் அவரிடம் வந்ததும், அவர் எழுந்து சுருக்கமாக இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

பிறகு இகாமத் சொல்வதற்காக முஅத்தின் அவரிடம் வரும் வரை, தனது வலது பக்கமாகச் சாய்ந்து படுத்துக் கொள்வார்கள்.”

1112

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا صلى أحدكم ركعتي الفجر، فليضطجع على يمينه. ((رواه أبو داود، والترمذي بأسانيد صحيحة. قال الترمذي: حديث حسن صحيح.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஃபஜ்ருடைய இரண்டு ரக்அத்களை (சுன்னத் தொழுகையை) தொழுதுவிட்டால், அவர் தனது வலது பக்கத்தின் மீது படுத்துக்கொள்ளட்டும்."

- باب سنة الظهر:

லுஹர் தொழுகையின் சுன்னத்துகள்

1113

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: صليت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ركعتين قبل الظهر، وركعتين بعدها. ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அறிவிக்கிறார்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்களும், அதற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்களும் (சுன்னத்தான தொழுகையாக) தொழுதேன்.

1114

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا يدع أربعًا قبل الظهر. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் உள்ள நான்கு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகையை) ஒருபோதும் விட்டதில்லை.

1115

وعنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم يصلي في بيتي قبل الظهر أربعًا، ثم يخرج فيصلي بالناس، ثم يدخل فيصلي ركعتين، وكان يصلي بالناس المغرب ثم يدخل بيتي فيصلي ركعتين، ويصلي بالناس العشاء، ويدخل بيتي، فيصلي ركعتين. ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் என் வீட்டில் ளுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்துகள் (சுன்னத்) தொழுவார்கள். பின்னர் வெளியே சென்று மக்களுக்கு (ஃபர்ளு) தொழுகை நடத்துவார்கள். பிறகு வீட்டிற்குள் நுழைந்து இரண்டு ரக்அத்துகள் (சுன்னத்) தொழுவார்கள். அவர்கள் மக்களுக்கு மஃரிப் தொழுகையை (ஃபர்ளு) நடத்திவிட்டு, என் வீட்டிற்குள் நுழைந்து இரண்டு ரக்அத்துகள் (சுன்னத்) தொழுவார்கள். மேலும் மக்களுக்கு இஷா தொழுகையை (ஃபர்ளு) நடத்திவிட்டு, என் வீட்டிற்குள் நுழைந்து இரண்டு ரக்அத்துகள் (சுன்னத்) தொழுவார்கள்.

1116

وعن أم حبيبة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حافظ على أربع ركعات قبل الظهر وأربع بعدها، حرمه الله على النار. ((رواه أبو داود، والترمذي)). وقال حديث حسن صحيح.

உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்களையும், அதற்குப் பின் நான்கு ரக்அத்களையும் (தொடர்ந்து) பேணித் தொழுது வருகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை நரகத்தின் மீது ஹராமாக்கிவிடுகிறான் (அதாவது, நரக வேதனையிலிருந்து அவரைப் பாதுகாப்பான்)."

1117

وعن عبد الله بن السائب، رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يصلي أربعًا بعد أن تزول الشمس قبل الظهر، وقال إنها ساعة تفتح فيها أبواب السماء، فأحب أن يصعد لي فيها عمل صالح ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸாயிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சூரியன் சாய்ந்த பிறகு (ளுஹர் தொழுகையின் நேரம் ஆரம்பித்ததும்) ளுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத் தொழுவார்கள். மேலும், "இது வானத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்படும் ஒரு நேரமாகும், மேலும் அந்த நேரத்தில் எனது நற்செயல்கள் வானத்திற்கு உயர வேண்டும் (அல்லாஹ்விடம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்) என்று நான் விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார்கள்.
அத்-திர்மிதி.

1118

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا لم يصلِ أربعًا قبل الظهر، صلاهن بعدها. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்கள் (சுன்னத்தான தொழுகையை) தொழவில்லையென்றால், அவற்றை அதற்குப் பின் தொழுவார்கள். (நூல்: திர்மிதீ. இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று அவர் கூறியுள்ளார்).

-باب سنة العصر:

அஸ்ர் தொழுகையின் சுன்னா

1119

عن علي بن أبي طالب، رضي الله عنه قال كان النبي صلى الله عليه وسلم يصلي قبل العصر أربع ركعات يفصل بينهن بالتسليم على الملائكة المقربين ومن تبعهم من المسلمين والمؤمنين. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அலீ பின் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அஸ்ர் தொழுகைக்கு முன்னர் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். (அதாவது, இரண்டு ரக்அத்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்துகளின் முடிவிலும்) (அல்லாஹ்விடம்) நெருக்கத்தைப் பெற்ற வானவர்கள் மீதும், அவர்களைப் பின்தொடரும் முஸ்லிம்கள் மற்றும் முஃமின்கள் மீதும் தஸ்லீம் (ஸலாம்) கூறுவதன் மூலம் அவற்றைப் பிரிப்பார்கள்.

1120

وعن ابن عمر، رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: رحم الله امرءًا صلى قبل العصر أربعًا. ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஸர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுபவருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக."

1121

وعن علي بن أبي طالب رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلي قبل العصر ركعتين." ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அஸ்ர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். (இதை) அபூ தாவூத் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.

- باب سنة المغرب بعدها وقبلها:

1122

وعن عبد الله بن مغفل، رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "صلوا قبل المغرب" قال في الثالثة: "لمن شاء" ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் முகஃஃபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், “மஃஃரிப் தொழுகைக்கு முன் தொழுங்கள்” என்று கூறினார்கள். (இதை இருமுறை கூறிய பிறகு) மூன்றாவது முறை, “விரும்பியவர் (தொழலாம்)” என்று கூறினார்கள்.

1123

- وعن أنس، رضي الله عنه قال: لقد رأيت كبار أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم يبتدرون السواري عند المغرب. ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மூத்த சஹாபாக்கள், மஃரிப் நேரத்தில் தூண்களை நோக்கி விரைந்து முந்திக்கொண்டு செல்வதை (சுன்னத் தொழுகைக்காக அல்லது சுத்ராவாகப் பயன்படுத்த) நான் கண்டேன்.'

1124

وعنه قال: كنا نصلي على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم ركعتين بعد غروب الشمس قبل المغرب، فقيل: أكان رسول الله صلى الله عليه وسلم صلاها؟ قال: كان يرانا نصليهما فلم يأمرنا ولم ينهنا". ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், சூரியன் மறைந்த பிறகு மஃக்ரிப் தொழுகைக்கு முன் நாங்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுது வந்தோம்." (அவரிடம்), "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைத் தொழுதார்களா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "நாங்கள் அதைத் தொழுவதை அவர்கள் காண்பார்கள். ஆனால், எங்களுக்குக் கட்டளையிடவுமில்லை; எங்களைத் தடுக்கவுமில்லை" என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம்)

1125

وعنه قال: كنا بالمدينة فإذا أذن المؤذن لصلاة المغرب ابتدروا السواري، فركعوا ركعتين، حتى إن الرجل الغريب ليدخل المسجد فيحسب أن الصلاة قد صليت من كثرة من يصليهما. ((رواه مسلم)).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்-மதீனாவில் இருந்தபோது, முஅத்தின் அவர்கள் மஃக்ரிப் தொழுகைக்கான அதான் கூறியவுடன், மக்கள் பள்ளிவாசலின் தூண்களை நோக்கி விரைந்து சென்று, இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். அத்தொழுகையைத் தொழுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்ததால், பள்ளிவாசலுக்குள் நுழையும் ஓர் அன்னியர், கடமையான தொழுகை ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது என்று நினைத்துக்கொள்வார்.

-باب سنة الجمعة:

வெள்ளிக்கிழமை தொழுகையின் சுன்னா

1126

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا صلى أحدكم الجمعة، فليصلِ بعدها أربعًا. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் ஜும்ஆ தொழுகையைத் தொழுதால், அதற்குப் பிறகு நான்கு ரக்அத்கள் (ஸுன்னா) தொழட்டும்."

1127

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا يصلي بعد الجمعة حتى ينصرف، فيصلي ركعتين في بيته. ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜும்ஆ தொழுகைக்குப் பிறகு (பள்ளிவாசலில் இருந்து) புறப்படும் வரை (எந்த உபரித் தொழுகையையும்) தொழுவதில்லை. பின்னர் அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

-باب استحباب جعل النوافل في البيت سواء الراتبة وغيرها، والأمر بالتحول للنافلة من موضع الفريضة أو الفصل بينهما بكلام

வீட்டில் உபரியான தொழுகைகளை – ஸுன்னத்தான தொழுகைகள் உட்பட – நிறைவேற்றுவது விரும்பத்தக்கதாகும். கடமையான தொழுகையைத் தொழுத இடத்திலிருந்து ஸுன்னத்தான தொழுகையைத் தொழுவதற்காக மாறுதல் செய்வது அல்லது இடையில் பேசுவதன் மூலம் இரண்டையும் பிரித்துக்கொள்வது விரும்பத்தக்கமாகும்.

1128

عن زيد بن ثابت رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: صلوا أيها الناس في بيوتكم، فإن الصلاة صلاة المرء في بيته إلا المكتوبة. ((متفق عليه))

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மக்களே! உங்கள் இல்லங்களில் (உபரியான) தொழுகைகளைத் தொழுங்கள். ஏனெனில், கடமையான

தொழுகைகளைத் தவிர, ஒரு மனிதன் தன் இல்லத்தில் தொழும் தொழுகையே (மிகச் சிறந்தது).”

1129

وعن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: اجعلوا من صلاتكم في بيوتكم، ولاتتخذوها قبورًا". ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் தொழுகைகளில் சிலவற்றை உங்கள் வீடுகளில் தொழுங்கள்; உங்கள் வீடுகளைக் கப்ருகளாக ஆக்கிவிடாதீர்கள் (அதாவது, தொழுகை இல்லாததால் அவை கப்ருகள் போல ஆகிவிடக்கூடாது)."

1130

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا قضى أحدكم صلاته في مسجده، فليجعل لبيته نصيبًا من صلاته، فإن الله جاعل في بيته صلاته خيرًا. ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தமது (கடமையான) தொழுகையைத் தமது பள்ளிவாசலில் நிறைவேற்றி முடித்தால், அவர் தமது (சுன்னத்தான அல்லது உபரியான) தொழுகையிலிருந்து ஒரு பங்கைத் தமது வீட்டிற்கும் ஆக்கிக்கொள்ளட்டும். ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவரது வீட்டில், அவரது (அங்கு தொழுத) தொழுகையின் காரணமாக நன்மையை (பரக்கத்தை) ஏற்படுத்துவான்.”

1131

وعن عمر بن عطاء أن نافع بن جبير أرسله إلى السائب ابن أخت نمر يسأله عن شيء رآه منه معاوية في الصلاة فقال: نعم صليت معه الجمعة في المقصورة، فلما سلم الإمام، قمت في مقامي، فصليت فلما دخل أرسل إلي فقال: لا تعد لما فعلت: إذا صليت الجمعة فلا تصلها بصلاة حتى تتكلم أو تخرج، فإن رسول الله صلى الله عليه وسلم أمرنا بذلك أن لا نوصل صلاة بصلاة حتى نتكلم أو نخرج. ((رواه مسلم)).

உமர் பின் அதா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நாஃபிஃ பின் ஜுபைர் (ரஹ்) அவர்கள், முஆவியா (ரழி) அவர்கள் தொழுகையில் சாயிப் பின் உக்தி நமீர் (ரஹ்) அவர்களிடம் கண்ட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அவரிடமே கேட்பதற்காக என்னை அனுப்பினார்கள்.

அதற்கு அவர் (சாயிப்) கூறினார்கள்: "ஆம், நான் அவருடன் மக்ஸூராவில் (தடுப்பு அறையில்) ஜும்ஆ தொழுகையை நிறைவேற்றினேன். இமாம் சலாம் கொடுத்ததும், நான் என் இடத்திலேயே எழுந்து நின்று (சுன்னத்) தொழுதேன். அவர் (முஆவியா) (தனது இருப்பிடத்திற்கு) சென்றபோது, என்னிடம் ஆளனுப்பினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்:

'நீ செய்ததை இனி செய்யாதே. நீ ஜும்ஆ தொழுகையைத் தொழுதுவிட்டால், பேசும் வரை அல்லது (அவ்விடத்தை விட்டு) வெளியேறும் வரை அதை (வேறொரு) தொழுகையோடு இணைக்காதே! ஏனெனில், நாம் பேசும் வரை அல்லது வெளியேறும் வரை ஒரு தொழுகையை (இன்னொரு) தொழுகையோடு இணைக்கக் கூடாது என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளார்கள்'."

(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب الحث على صلاة الوتر وبيان أنه سنة مؤكدة وبيان وقته:

வித்ர் தொழுகை, அதன் நேரம் மற்றும் சட்டம்

1132

عن علي رضي الله عنه قال: الوتر ليس بحتم كصلاة المكتوبة ولكن سن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الله وتر يحب الوتر، فأوتروا يا أهل القرآن. ((رواه أبو داود والترمذي)). وقال: حديث حسن.

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"வித்ர் (தொழுகை) கடமையாக்கப்பட்ட தொழுகைகளைப் போன்று கட்டாயமானது அல்ல. ஆயினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதனை ஒரு சுன்னாவாக (வழிமுறையாக) ஆக்கினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் வித்ர் (ஒற்றையானவன்); அவன் வித்ரை (ஒற்றையானதை) விரும்புகிறான். ஆகவே குர்ஆனுடையவர்களே! வித்ர் தொழுங்கள்.'"

(நூல்கள்: அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ. இமாம் திர்மிதீ அவர்கள் 'இது ஹஸனான ஹதீஸ்' என்று கூறியுள்ளார்கள்).

1133

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: من كل الليل قد أوتر رسول الله صلى الله عليه وسلم: من أول الليل ومن أوسطه، ومن آخره. وانتهى وتره إلى السحر. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவின் ஆரம்பத்திலும், நடுவிலும், இறுதியிலும் என இரவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வித்ரு தொழுதுள்ளார்கள். அவர்களது வித்ரு (தொழுகை) ஸஹர் (அதிகாலை நேரம், ஃபஜ்ருக்கு முன்) வரை சென்றடைந்தது."

1134

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم: اجعلوا آخر صلاتكم بالليل وترًا. ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரவில் உங்கள் தொழுகைகளில் இறுதியானதாக வித்ரு தொழுகையை ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள்."

1135

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أوتروا قبل أن تصبحوا. ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “வைகறைக்கு முன்னர் (ஃபஜ்ர்

தொழுகையின் நேரம் நுழைவதற்கு முன்) வித்ருத் தொழுங்கள்.”

1136

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلي بالليل، وهي معترضة بين يديه، فإذا بقي الوتر، أيقظها فأوترت. ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: فإذا بقي الوتر قال: قومي فأوتري يا عائشة

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுதுகொண்டிருக்கும்போது, ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் (அவர்களின் தொழுகை திசையில்) குறுக்காகப் படுத்திருப்பார்கள். வித்ர் தொழுகை (மட்டும்) எஞ்சியிருக்கும்போது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை எழுப்புவார்கள்; உடனே அவர்கள் வித்ர் தொழுவார்கள்.

அதன் மற்றொரு அறிவிப்பில்: வித்ர் தொழுகை எஞ்சியிருக்கும்போது, "ஆயிஷாவே! எழுந்து வித்ர் தொழுவீராக!" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்.

1137

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: بادروا الصبح بالوتر ((رواه أبو داود والترمذي)). وقال: حديث حسن صحيح.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வித்ரு தொழுகையை விடியலுக்கு (ஃபஜ்ர் தொழுகையின் நேரம் ஆரம்பிப்பதற்கு) முன் விரைந்து தொழுதுவிடுங்கள்."

1138

وعن جابر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من خاف أن لا يقوم الليل فليوتر أوله، ومن طمع أن يقوم آخره، فليوتر آخر الليل، فإن صلاة آخر الليل مشهودة، وذلك أفضل. ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரவின் பிற்பகுதியில் தம்மால் (தொழுவதற்காக) எழ முடியாது என்று அஞ்சுபவர், அதன்

முற்பகுதியிலேயே வித்ர் தொழுது கொள்ளட்டும்; இரவின் பிற்பகுதியில் (தொழுவதற்காக) நிச்சயம் எழுந்துவிடுவேன் என உறுதியாக நம்புபவர், இரவின் இறுதியில் வித்ர் தொழுது கொள்ளட்டும். ஏனெனில், இரவின் இறுதி நேரத்தில் தொழப்படும் தொழுகை (வானவர்களால்) சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது, அதுவே சிறந்ததாகும்."
(இதை) முஸ்லிம் (நூல்) அறிவித்தார்.

- باب فضل صلاة الضحى وبيان أقلها وأكثرها وأوسطها والحث على المحافظة عليها:

(விருப்பத்திற்குரிய) ளுஹா (முற்பகல்) தொழுகையின் சிறப்பு

1139

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أوصاني خليلي صلى الله عليه وسلم بصيام ثلاثة أيام من كل شهر، وركعتي الضحى، وأن أوتر قبل أن أرقد". ((متفق عليه))

والإيتار قبل النوم إنما يستحب لمن لا يثق باستيقاظ آخر الليل، فإن وثق فآخر الليل أفضل.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எனது கலீலான (நெருங்கிய நண்பரான) நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்குமாறும், ளுஹா (முற்பகல்) தொழுகையின் இரண்டு ரக்அத்துகளையும், உறங்கச் செல்வதற்கு முன் வித்ர் தொழுகையையும் நிறைவேற்றுமாறு எனக்கு அறிவுறுத்தினார்கள்.' (புகாரி, முஸ்லிம்)

(மேலும், அறிஞர்களின் விளக்கப்படி,) இரவின் இறுதியில் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்கு) விழித்தெழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கே உறங்குவதற்கு முன் வித்ர் தொழுவது பரிந்துரைக்கப்படுகிறது; ஆனால் (இரவின் இறுதியில் விழித்தெழ முடியும் என) நம்பிக்கை இருந்தால் இரவின் இறுதியில் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்குப் பின்) தொழுவதே சிறந்ததாகும்.

1140

وعن أبي ذر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: يصبح على كل سلامى من أحدكم صدقة: فكل تسبيحة صدقة، وكل تهليلة صدقة، وكل تكبيرة صدقة، وأمر

بالمعروف صدقة، ونهي عن المنكر صدقة، ويجزئ من ذلك ركعتان يركعهما من الضحى

. ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலையில் உங்களில் ஒவ்வொருவருடைய ஒவ்வொரு மூட்டு எலும்புக்காகவும் தர்மம் செலுத்தப்பட வேண்டும் (அல்லது தர்மம் அவசியமாகிறது). ஆகவே, ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் (அதாவது, 'சுப்ஹானல்லாஹ்' என்று கூறுவது) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்லீலும் (அதாவது, 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறுவது) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தக்பீரும் (அதாவது, 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறுவது) ஒரு தர்மமாகும்; நன்மையை ஏவுவதும் ஒரு தர்மமாகும்; தீமையைத் தடுப்பதும் ஒரு தர்மமாகும். ஒருவர் முற்பகலில் (ளுஹா) தொழும் இரண்டு ரக்அத்துகள் இவை அனைத்திற்கும் ஈடானதாகும்."

(முஸ்லிம்)

1141

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي الضحى أربعًا

ويزيد ما شاء الله. ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ளுஹா தொழுகையை (முற்பகல் தொழுகை) நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் நாடிய அளவு (நான்கிற்கு மேலாக) அதிகமாகவும் தொழுவார்கள்.

1142

وعن أم هانئ فاختة بنت أبي طالب رضي الله عنها قالت: ذهبت إلى رسول الله صلى الله

عليه وسلم عام الفتح فوجدته يغتسل فلما فرغ من غسله صلى ثمان ركعات، وذلك

ضحى" ((متفق عليه وهذا مختصر لفظ إحدى روايات مسلم))

அபூ தாலிபின் மகள் உம்மு ஹானி ஃபாக்கிதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மக்கா வெற்றியின் ஆண்டில் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள் குளித்துக் கொண்டிருந்ததை (அதாவது, ஒரு சடங்கு ரீதியான குளிப்பை) நான் கண்டேன். அவர்கள்

குளித்து முடித்ததும் எட்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். அது ளுஹா (முற்பகல்) நேரமாகும்.'

-باب: تجويز صلاة الضحى من ارتفاع الشمس إلى زوالها والأفضل أن تصلى عند اشتداد الحر وارتفاع الضحى:

துஹா (காலை நேர விருப்ப) தொழுகை சூரியன் உயர்ந்தது முதல் சூரியன் உச்சி சாயும் வரை அனுமதிக்கப்பட்ட நேரம்; வெப்பம் கடுமையாகும் போது தொழுவது சிறந்தது.

1143

عن زيد بن أرقم رضي الله عنه أنه رأى قومًا يصلون من الضحى، فقال: أما لقد علموا أن الصلاة في غير هذه الساعة أفضل، إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: صلاة الأوابين حين ترمض الفصال. ((رواه مسلم)).

ஸைத் பின் அர்கம் (ரழி) அவர்கள், சிலர் (முற்பகலில்) தொழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்கள். அப்போது அவர்கள், "இந்த நேரத்தை விட வேறு நேரத்தில் தொழுவதே சிறந்தது என்பதை இவர்கள் அறியவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவ்வோபீன் (அல்லாஹ்விடம் அடிக்கடி மீள்பவர்களின்) தொழுகை நேரம், ஒட்டகக் குட்டிகளை வெயில் சுடும் நேரமாகும்' என்று கூறியுள்ளார்கள்" என்றார்கள்.

-باب الحث على صلاة تحية المسجد بركعتين وكراهية الجلوس قبل أن يصلي ركعتين في أي وقت دخل سواء صلى ركعتين بنية التحية أو صلاة فريضة أو سنة راتبة أو غيرها:

மஸ்ஜிதுக்குள் நுழையும்போது இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவதை ஊக்குவித்தல்: எந்த நேரத்தில் நுழைந்தாலும் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவதற்கு முன்பு உட்காருவதை வெறுத்தல்; தஹிய்யத்துல் மஸ்ஜித் என்ற நிய்யத்துடன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதாலும் அல்லது கடமையான தொழுகை, சுன்னத்தான ரவாத்திப் தொழுகை அல்லது வேறு ஏதேனும் தொழுதாலும் சரியே.

1144

وعن أبي قتادة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا دخل أحدكم

المسجد فلا يجلس حتى يصلي ركعتين. ((متفق عليه)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தால், அவர் அமர்வதற்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழட்டும்."

1145

وعن جابر رضي الله عنه قال: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم وهو في المسجد فقال: صلِ ركعتين ((متفق عليه)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் இருந்தபோது அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அவர்கள் என்னிடம், “நீர் இரண்டு ரக்அத் (பள்ளிவாசலுக்கு மரியாதை செலுத்தும் தொழுகையை) தொழுவீராக” எனக் கூறினார்கள்.

- باب استحباب ركعتين بعد الوضوء:

அங்கத் தூய்மைக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத் தொழுகை நிறைவேற்றுவதன் சிறப்பு

1146

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لبلال: يا بلال حدثني بأرجى عمل عملته في الإسلام، فإني سمعت دف نعليك بين يدي في الجنة. قال: ما عملت عملا أرجى عندي من أني لم أتطهر طهورًا في ساعة من ليل أو نهار إلا صليت بذلك الطهور ما كتب لي أن أصلي. ((متفق عليه وهذا لفظ البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிலால் (ரழி) அவர்களிடம், "இஸ்லாத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து நீங்கள் செய்த செயல்களில், (அல்லாஹ்விடம்) அதிக நன்மையை எதிர்பார்க்கும் செயல் எதுவென்று எனக்குக் கூறுங்கள்; ஏனெனில், சுவர்க்கத்தில் எனக்கு முன்னால் உங்கள் காலணிகளின் காலடி ஓசையை நான் கேட்டேன்" என்று கூறினார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவிலோ பகலிலோ எந்த நேரத்தில் நான் உளூச் செய்தாலும் (அல்லது குளித்தாலும்), எனக்குத் தொழ விதிக்கப்பட்ட (நஃபிலான) தொழுகையை நான் தொழுது விடுவேன்.

இதைவிட அதிக நன்மையை எதிர்பார்க்கும் செயல் வேறு எதுவும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை."

-باب فضل يوم الجمعة ووجوبها والاغتسال لها، والطيب والتبكير إليها والدعاء يوم الجمعة، والصلاة على النبي، صلى الله عليه وسلم، وفيه بيان ساعة الإجابة واستحباب إكثار ذكر الله تعالى بعد الجمعة

வெள்ளிக்கிழமை நாளின் சிறப்பு

1147

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خير يوم طلعت عليه الشمس يوم الجمعة: فيه خلق آدم، وفيه أدخل الجنة، وفيه أخرج منها. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சூரியன் உதிக்கும் நாட்களில் சிறந்த நாள் வெள்ளிக்கிழமையாகும். அந்நாளில் தான் ஆதம் (அலை) அவர்கள் படைக்கப்பட்டார்கள்; அந்நாளிலேயே அவர்கள் சொர்க்கத்தில் நுழைவிக்கப்பட்டார்கள்; மேலும் அந்நாளிலேயே அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள் (பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்)."

1148

وعنه قال: قال رسول الله، صلى الله عليه وسلم: من توضأ فأحسن الوضوء ثم أتي الجمعة، فاستمع وأنصت، غفر له ما بينه وبين الجمعة وزيادة ثلاثة أيام، ومن مس الحصى، فقد لغا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் அழகிய முறையில் உளூச் செய்து, பின்னர் ஜும்ஆவிற்கு வந்து, (குத்பா) உரையை செவியேற்று, மௌனமாக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அந்த ஜும்ஆவிற்கும் அடுத்த ஜும்ஆவிற்கும் இடைப்பட்ட (சிறு) பாவங்களும், மேலும் கூடுதலாக மூன்று நாட்களின் (சிறு) பாவங்களும் மன்னிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், யார் சிறு கற்களைத் தொ(ட்டு விளையா)டுகிறாரோ அவர் வீணான காரியத்தைச் செய்துவிட்டார் (அதாவது, ஜும்ஆவின் நன்மையை இழந்துவிட்டார்)."

1149

وعنه عن النبي، صلى الله عليه وسلم قال: الصلوات الخمس والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان، مكفرات ما بينهن إذا اجتنبت الكبائر ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐந்து நேர (கடமையான) தொழுகைகள், ஒரு ஜும்ஆவிலிருந்து அடுத்த ஜும்ஆ வரை, மேலும் ஒரு ரமளானிலிருந்து அடுத்த ரமளான் வரை ஆகியவை, பெரும் பாவங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால், அவற்றுக்கு இடையில் உள்ள (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும்."
(இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.

1150

وعنه وعن ابن عمر، رضي الله عنهم، أنهما سمعا رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول على أعواد منبره: لينتهين أقوام عن وَدعهم الجمعات، أو ليختمن الله على قلوبهم، ثم ليكونن من الغافلين ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது மிம்பரின் படிகள் மீது (நின்றவாறு), "சிலர் (தொடர்ந்து) ஜுமுஆத் தொழுகைகளைக் கைவிடுவதை நிறுத்திக்கொள்ளட்டும்! இல்லையெனில், அல்லாஹ் அவர்களின் உள்ளங்கள் மீது முத்திரையிட்டு விடுவான்; பின்னர் அவர்கள் அலட்சியாளர்களில் ஆகிவிடுவார்கள்" என்று கூற நாங்கள் கேட்டோம்.
(முஸ்லிம்)

1151

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: إذا جاء أحدكم الجمعة، فليغتسل ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஜும்ஆவிற்கு வந்தால், அவர் குளித்துக்கொள்ளட்டும்."

1152

وعن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: غسل الجمعة واجب على كل محتلم ((متفق عليه)).

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “வெள்ளிக்கிழமை அன்று குளிப்பது, பருவமடைந்த ஒவ்வொருவர் மீதும் கடமையாகும்.”

1153

وعن سمرة، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من توضأ يوم الجمعة، فبها ونعمت، ومن اغتسل فالغسل أفضل ((رواه أبو داود، والترمذي وقال حديث حسن)).

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெள்ளிக்கிழமையன்று யார் உளூச் செய்கிறாரோ, அது போதுமானது (மற்றும் அதற்கான நன்மையும் உண்டு); மேலும் அது நன்று. யார் குளிக்கிறாரோ, அக்குளியலே மிகச் சிறந்தது."

1154

-وعن سلمان، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يغتسل رجل يوم الجمعة، ويتطهر ما استطاع من طهر، ويدهن من دهنه، أو يمس من طيب بيته، ثم يخرج فلا يفرق بين اثنين، ثم يصلي ما كتب له، ثم ينصت إذا تكلم الإمام، إلا غفر له ما بينه وبين الجمعة الأخرى ((رواه البخاري)).

சல்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் வெள்ளிக்கிழமை அன்று குளித்து, தன்னால் இயன்றவரை தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு (உளூ செய்து, நகம் வெட்டி, மிஸ்வாக் செய்து), தன்னிடமுள்ள எண்ணெயைத் தேய்த்து அல்லது தன் வீட்டில் உள்ள நறுமணத்தைப் பூசிக்கொண்டு, (பள்ளிவாசலுக்குப்) புறப்பட்டுச் சென்று, இருவரைப் பிரிக்காமல், தனக்கு விதிக்கப்பட்ட தொழுகையைத் தொழுது (அதாவது, இமாம் மிம்பரில் ஏறும் முன் உபரியான தொழுகைகளைத் தொழுது), இமாம் உரையாற்றும்போது மௌனமாக இருந்தால், அவருக்கும் அடுத்த வெள்ளிக்கிழமைக்கும் இடைப்பட்ட பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.”

1155

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، قال: من اغتسل يوم الجمعة غسل الجنابة، ثم راح في الساعة الأولى فكأنما قرب بدنة، ومن راح في الساعة الثانية، فكأنما قرب بقرة، ومن راح في الساعة الثالثة، فكأنما قرب كبشًا أقرن، ومن راح في الساعة الرابعة، فكأنما قرب دجاجة، ومن راح في الساعة الخامسة، فكأنما قرب بيضة، فإذا خرج الإمام، حضرت الملائكة يستمعون الذكر ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் வெள்ளிக்கிழமை அன்று ஜனாபத் குளியல் போன்று (முழுமையான) குளித்துவிட்டு, பின்னர் (பள்ளிவாசலுக்கு) முதலாம் நேரத்தில் செல்கிறாரோ, அவர் ஓர் ஒட்டகத்தை (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றவர் ஆவார். இரண்டாம் நேரத்தில் செல்பவர், ஒரு மாட்டைக் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றவர் ஆவார். மூன்றாம் நேரத்தில் செல்பவர், கொம்புள்ள ஆட்டைக் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) குர்பானி கொடுத்தவர் போன்றவர் ஆவார். நான்காம் நேரத்தில் செல்பவர், ஒரு கோழியை (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) அர்ப்பணித்தவர் போன்றவர் ஆவார். ஐந்தாம் நேரத்தில் செல்பவர், ஒரு முட்டையை (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) அர்ப்பணித்தவர் போன்றவர் ஆவார். இமாம் (குத்பாவுக்காக) வெளியே வந்துவிட்டால், வானவர்கள் அந்த உபதேசத்தைக் (குத்பாவைக்) கேட்பதற்காக ஆஜராகிவிடுகின்றனர்.”

1156

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، ذكر يوم الجمعة، فقال: فيها ساعة لا يوافقها عبد مسلم ، وهو قائم يصلي يسأل الله شيئًا ، إلا أعطاه إياه وأشار بيده يقللها ، ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது கூறினார்கள்: "அதில் ஒரு நேரம் இருக்கிறது. ஒரு முஸ்லிம் அடியார் (அந்தச் சிறப்புமிக்க) நேரத்தை (சரியாக) அடைந்து, நின்று தொழுதுகொண்டிருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்விடம் எதையேனும் கேட்டால், அதை அவருக்கு அவன் வழங்காமல் இருப்பதில்லை." மேலும் அந்த நேரம் மிகவும் குறைவானது என்பதைத் தங்களின் கையால் சைகை செய்து காட்டினார்கள்.

1157

وعن أبي بردة بن أبي موسى الأشعري، رضي الله عنه، قال: قال عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: أسمعت أباك يحدث عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، في شأن ساعة الجمعة؟ قال: قلت: نعم، سمعته يقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: هي ما بين أن يجلس الإمام إلى أن تقضى الصلاة ((رواه مسلم)).

அபூ புர்தா பின் அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் என்னிடம், "வெள்ளிக்கிழமையில் உள்ள அந்த (துஆ அங்கீகரிக்கப்படும்) சிறப்பு நேரத்தைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உங்கள் தந்தை அறிவித்ததை நீங்கள் கேட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

நான் கூறினேன்: "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை அவர் (என் தந்தை) அறிவிக்க நான் கேட்டேன்: 'அந்த நேரம், இமாம் (மிம்பரில்) அமர்வதற்கும், தொழுகை முடிவடைவதற்கும் இடையில் உள்ளது.'"

(முஸ்லிம்)

1158

وعن أوس بن أوس، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فأكثروا علي من الصلاة فيه، فإن صلاتكم معروضة علي ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அவ்ஸ் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களுடைய நாட்களில் மிகச் சிறந்தது வெள்ளிக்கிழமையாகும். அந்நாளில் என் மீது அதிகமாக ஸலவாத் சொல்லுங்கள். ஏனெனில், உங்களுடைய ஸலவாத் எனக்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது."
அபூதாவூத் (இதை சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்).

-باب استحباب سجود الشكر عند حصول نعمة ظاهرة أو اندفاع بلية ظاهرة:

நன்றியின் காரணமாக சஜ்தா செய்வதன் விரும்பத்தக்க தன்மை

1159

عن سعد بن أبي وقاص، رضي الله عنه، قال: خرجنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم من مكة نريد المدينة، فلما كنا قريبًا من عزوراء نزل ثم رفع يديه، فدعا الله ساعة، ثم خر ساجدًا، فمكث طويلا، ثم قام فرفع يديه ساعة، ثم خر ساجدًا -فعله- ثلاثًا- وقال: إني سألت ربي، وشفعت لأمتي، فأعطاني ثلث أمتي، فخررت ساجدًا لربي شكرًا، ثم رفعت رأسي، فسألت ربي لأمتي، فأعطاني ثلث أمتي، فخررت ساجدًا لربي شكرًا، ثم رفعت رأسي، فسألت ربي لأمتي، فأعطاني الثلث الآخر، فخررت ساجدًا لربي ((رواه أبو داود)).

சஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் மக்காவிலிருந்து மதீனாவை நாடிப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் 'அஸ்வரா' (எனும் இடத்தின்) அருகே இருந்தபோது, அவர்கள் (தமது வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி, பிறகு கைகளை உயர்த்தி சிறிது நேரம் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். பிறகு ஸஜ்தாவில் விழுந்து நீண்ட நேரம் இருந்தார்கள். பிறகு எழுந்து சிறிது நேரம் கைகளை உயர்த்தினார்கள்; பிறகு ஸஜ்தாவில் விழுந்தார்கள். இவ்வாறு (அவர்கள்) மூன்று முறை செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எனது ரப்பிடம் கேட்டு, எனது உம்மத்திற்காகப் பரிந்துரை செய்தேன். அவன் எனக்கு என் உம்மத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கினரை வழங்கினான். எனவே, நான் எனது ரப்புக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். பிறகு நான் எனது தலையை உயர்த்தி, எனது உம்மத்திற்காக எனது ரப்பிடம் கேட்டேன்; அவன் எனக்கு என் உம்மத்தில் (மேலும்) மூன்றில் ஒரு பங்கினரை வழங்கினான்; எனவே, நான் எனது ரப்புக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன். பிறகு நான் எனது தலையை உயர்த்தி, எனது உம்மத்திற்காக எனது ரப்பிடம் கேட்டேன்; அவன் எனக்குக் கடைசி மூன்றில் ஒரு பங்கினரையும் வழங்கினான்; எனவே, நான் எனது ரப்புக்கு ஸஜ்தாவில் விழுந்தேன்."

-باب فضل قيام الليل:

இரவில் நின்று தொழுவதன் சிறப்பு

1160

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم، يقوم من الليل حتى تتفطر قدماه، فقلت له: لم تصنع هذا يا رسول الله، وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما

تأخر؟ قال: أفلا أكون عبدًا شكورًا. ((متفق عليه وعن المغيرة بن شعبة نحوه، متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் (தொழுகையில்) அவர்களின் பாதங்கள் வெடித்துவிடும் அளவுக்கு நீண்ட நேரம் நின்று வணங்குவார்கள். நான் அவர்களிடம், "உங்களின் முன் பின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்ட போதிலும், நீங்கள் ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நான் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றிமிக்க ஓர் அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?" என்று கூறினார்கள்.

1161

وعن علي رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم، طرقه وفاطمة ليلا، فقال: ألا تصليان؟ ((متفق عليه)). (20)

அலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவில் என்னையும் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களையும் (அவர்களின் வீட்டிற்கு) வந்து, "நீங்கள் (தஹஜ்ஜுத்) தொழவில்லையா?" எனக் கூறினார்கள்.

1162

وعن سالم بن عبد الله بن عمر بن الخطاب، رضي الله عنهم، عن أبيه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: نعم الرجل عبد الله لو كان يصلي من الليل قال سالم: فكان عبد الله بعد ذلك لا ينام إلا قليلا. ((متفق عليه))

ஸாலிம் பின் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள், தன் தந்தை அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அப்துல்லாஹ் எத்தகைய சிறந்த மனிதர்! அவர் இரவில் தொழுபவராக இருந்திருந்தால் (நன்றாக இருந்திருக்கும்).”
ஸாலிம் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அதற்குப் பிறகு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் இரவில் குறைவாகவே உறங்கக் கூடியவராக இருந்தார்.”
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1163

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا عبد الله لا تكن مثل فلان: كان يقوم الليل فترك قيام الليل ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (என்னை நோக்கி) கூறினார்கள், "அப்துல்லாஹ்வே! இன்னாரைப் போன்று நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள். அவர் இரவில் தொழுது வந்தார்; பின்னர் (அந்த) அச்செயலை விட்டுவிட்டார்."

1164

وعن ابن مسعود رضي الله عنه، قال: ذكر عند النبي، صلى الله عليه وسلم رجل نام ليلة حتى أصبح! قال: ذاك رجل بال الشيطان في أذنيه -أو قال: في أذنه- ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
விடியும் வரை இரவு முழுவதும் உறங்கிய ஒரு மனிதரைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (அவர் ஃபஜ்ர் தொழுகையைத் தவறவிட்ட நிலையில்) குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அந்த மனிதரின் இரு காதுகளிலும் - அல்லது 'அவருடைய காதில்' என்று கூறினார்கள் - ஷைத்தான் சிறுநீர் கழித்துவிட்டான்" என்று கூறினார்கள்.

1165

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: يعقد الشيطان على قافية رأس أحدكم، إذا هو نام، ثلاث عقد، يضرب على كل عقدة: عليك ليل طويل فارقد، فإن استيقظ أحدكم، فذكر الله تعالى انحلت عقدة، فإن توضأ انحلت عقدة، فإن صلى انحلت عقدة، فأصبح نشيطًا طيب النفس، وإلا أصبح خبيث النفس كسلان ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் உறங்கும் போது, ஷைத்தான் அவரது பிடரியில் மூன்று முடிச்சுகளைப் போடுகிறான். ஒவ்வொரு முடிச்சின் மீதும் தட்டி, 'உனக்கு நீண்ட இரவு இருக்கிறது, எனவே உறங்கு' (என்று சொல்கிறான்). அவர் விழித்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தால், ஒரு முடிச்சு அவிழ்கிறது. அவர் உளூ செய்தால், (மற்றொரு) முடிச்சு அவிழ்கிறது; அவர் தொழுதுவிட்டால், (அதன் மூலம் அனைத்து) முடிச்சுகளும் அவிழ்ந்து விடுகின்றன. எனவே அவர்

சுறுசுறுப்புடனும் நல்ல மனநிலையுடனும் காலைப் பொழுதை அடைகிறார்; இல்லையெனில், அவர் கெட்ட மனநிலையுடனும் சோம்பலுடனும் காலைப் பொழுதை அடைகிறார்."

1166

وعن عبد الله بن سلام، رضي الله عنه، أن النبي، صلى الله عليه وسلم، قال: أيها الناس أفشوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا بالليل والناس نيام، تدخلوا الجنة بسلام ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! ஸலாம் (முகமன்) கூறுவதைப் பரப்புங்கள்; (ஏழைகளுக்கு) உணவளியுங்கள்; மக்கள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது இரவில் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுங்கள்; (அதன் மூலம்) நீங்கள் பாதுகாப்பாகச் சொர்க்கத்தில் நுழைவீர்கள்."

1167

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أفضل الصيام بعد رمضان شهر الله المحرم، وأفضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமளானுக்குப் பிறகு மிகச் சிறந்த நோன்பு, அல்லாஹ்வின் மாதமான முஹர்ரம் (மாதத்தில் நோற்கப்படும் நோன்பு) ஆகும்; கடமையான தொழுகைக்குப் பிறகு மிகச் சிறந்த தொழுகை, இரவுத் தொழுகையாகும்."

1168

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: صلاة الليل مثنى مثنى، فإذا خفت الصبح فأوتر بواحدة. ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரவில் தொழும் தொழுகை இரண்டிரண்டு ரக்அத்களாக (ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்துகளுக்கும் சலாம் கூறி) இருக்க வேண்டும். ஆனால், காலை (ஃபஜ்ரு) நெருங்கிவிடும் என்று நீங்கள் அஞ்சினால், வித்ராக ஒரு ரக்அத் தொழுங்கள்."

1169

وعنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم ، يصلي من الليل مثنى مثنى ، ويوتر بركعة.

((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் இரண்டிரண்டு ரக்அத்களாக (ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்துகளுக்கும் ஸலாம் கூறி) தொழுவார்கள். மேலும் ஒரு ரக்அத் கொண்டு வித்ர் செய்வார்கள்."

1170

وعن أنس رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يفطر من الشهر حتى نظن أن لا يصوم منه، ويصوم حتى نظن أن لا يفطر منه شيئًا ، وكان لا تشاء أن تراه من الليل مصليا إلا رأيته، ولا نائمًا إلا رأيته. ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மாதத்தில், அந்த மாதம் முழுவதும் அவர்கள் நோன்பே நோற்க மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கும் அளவுக்கு (தொடர்ச்சியான) நோன்பை விட்டுவிடுவார்கள்; மேலும் (சில வேளைகளில்) அந்த மாதத்தின் எந்த ஒரு நாளையும் அவர்கள் விட மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் எண்ணும் அளவுக்கு (தொடர்ந்து) நோன்பு நோற்பார்கள். இரவில் நீங்கள் அவர்களைத் தொழுதுகொண்டிருக்கும் நிலையில் காண விரும்பினால், அவ்வாறே அவர்களைக் காண்பீர்கள் (அதாவது, அவர்கள் இரவில் தொழுகையில் ஈடுபடுவதை நீங்கள் எப்போதுமே காண முடியும்). மேலும், உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் காண விரும்பினால், அவ்வாறே அவர்களைக் காண்பீர்கள் (அதாவது, அவர்கள் இரவில் ஓய்வெடுப்பதையும் நீங்கள் எப்போதுமே காண முடியும்).

1171

وعن عائشة رضي الله عنها ، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، كان يصلي إحدى عشرة ركعة - تعني في الليل - يسجد السجدة من ذلك قدر ما يقرأ أحدكم خمسين آية قبل أن يرفع رأسه، ويركع ركعتين قبل صلاة الفجر ، ثم يضطجع على شقه الأيمن حتى يأتيه المنادي للصلاة. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (இரவில்) பதினொரு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். (அத்தொழுகையில்) அவர்கள் தம் தலையை உயர்த்துவதற்கு முன், உங்களில் ஒருவர் ஐம்பது ஆயத்துகளை ஓதும் அளவுக்கு ஸஜ்தா செய்வார்கள். மேலும், ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதுவிட்டு, தொழுகைக்காக அழைப்பவர் (முஅத்தின்) தம்மிடம் வரும் வரை தமது வலது பக்கத்தில் சாய்ந்து படுத்துக்கொள்வார்கள்.

1172

وعنها قالت: ما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يزيد -في رمضان ولا في غيره- على إحدي عشرة ركعة: يصلي أربعًا فلا تسأل عن حسنهن وطولهن! ثم يصلي أربعًا فلا تسأل عن حسنهن وطولهن! ثم يصلي ثلاثًا . فقلت: يا رسول الله أتنام قبل أن توتر!؟ فقال: يا عائشة إن عيني تنامان ولا ينام قلبي . ((متفق عليه)) .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானிலும் மற்ற மாதங்களிலும் பதினோரு ரக்அத்களுக்கு மேல் (இரவுத் தொழுகையை) தொழுததில்லை. முதலில் அவர்கள் (ஸல்) நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் பற்றி கேட்காதீர்கள். பிறகு அவர்கள் (ஸல்) மேலும் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் பற்றியும் கேட்காதீர்கள். பின்னர் அவர்கள் (ஸல்) மூன்று ரக்அத்கள் (வித்ர் தொழுகை) தொழுவார்கள். (ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்) நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! வித்ர் தொழுவதற்கு முன் தாங்கள் உறங்குவீர்களா?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "ஓ ஆயிஷா! என் கண்கள் உறங்குகின்றன, ஆனால் என் இதயம் உறங்குவதில்லை."

1173

وعنها أن النبي صلى الله عليه وسلم ، كان ينام أول الليل، ويقوم آخره فيصلي. ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவின் முற்பகுதியில் உறங்கி, அதன் பிற்பகுதியில் (எழுந்து) நின்று (தஹஜ்ஜுத்) தொழுவார்கள்.
(இமாம்) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகியோர் இதை அறிவித்துள்ளனர்).

1174

وعن ابن مسعود رضي الله عنه، قال: صليت مع النبي صلى الله عليه وسلم، ليلة، فلم يزل قائمًا حتى هممت بأمر سوء. قيل: ما هممت؟ قال: هممت أن أجلس وأدعه. ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'ஓர் இரவு நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். நான் ஒரு தவறான காரியத்தைச் (அரபு: أمر سوء - அதாவது, தொழுகையை விட்டுவிட்டு அமர்வது அல்லது நபி (ஸல்) அவர்களைத் தனியே விட்டுச் செல்வது போன்ற விரும்பத்தகாத செயலைச்) செய்ய எண்ணும் அளவிற்கு அவர்கள் (தொழுகையில்) நின்றுகொண்டே இருந்தார்கள். 'நீங்கள் என்ன செய்ய எண்ணினீர்கள்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'நான் உட்கார்ந்து விடவும், அவர்களை (நிற்க) விட்டுவிடவும் எண்ணினேன்' என்று கூறினார்கள்.'
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1175

وعن حذيفة رضي الله عنه، قال: صليت مع النبي صلى الله عليه وسلم، ذات ليلة فافتتح البقرة، فقلت: يركع عند المائة، ثم مضى، فقلت: يصلي بها في ركعة، فمضى، فقلت: يركع بها، ثم افتتح النساء فقرأها، ثم افتتح آل عمران، فقرأها، يقرأ مترسلا. إذا مر بآية فيها تسبيح سبح، وإذا بسؤال سأل، وإذا مر بتعوذ تعوذ، ثم ركع، فجعل يقول: سبحان ربي العظيم، فكان ركوعه نحوًا من قيامه، ثم قال: سمع الله لمن حمده، ربنا لك الحمد، ثم قام طويلا قريبًا مما ركع، ثم سجد فقال: سبحان ربي الأعلى، فكان سجوده قريبًا من قيامه. ((رواه مسلم)).

ஹுதைஃபா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் ஒரு நாள் இரவு நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் (தொழுகையில்) ‘அல்பகரா’ அத்தியாயத்தைத் தொடங்கினார்கள். '(அவர்கள்) நூறு ஆயத்துகளில் ருகூஃ செய்வார்கள்' என்று நான் (எனக்குள்) கூறிக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் (தொடர்ந்து) சென்றார்கள். '(அவர்கள்) ஓர் ரக்அத்தில் இந்த அத்தியாயம் முழுவதையும் ஓதுவார்கள்' என்று நான் கூறிக் கொண்டேன். ஆனால் அவர்கள் (தொடர்ந்து) சென்றார்கள். '(அவர்கள்) இதை முடித்ததும் ருகூஃ செய்வார்கள்' (என்று நினைத்தேன்). பிறகு ‘அந்நிஸா’ அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி அதை ஓதினார்கள்; பிறகு ‘ஆலு இம்ரான்’

அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி அதை ஓதினார்கள்.

அவர்கள் நிதானமாக, நிறுத்தி நிறுத்தி ஓதினார்கள். தஸ்பீஹ் (இறைத் துதி) உள்ள ஆயத்தைக் கடந்தால் தஸ்பீஹ் செய்தார்கள்; கேள்வி (வேண்டுதல்) உள்ள ஆயத்தைக் கடந்தால் (அல்லாஹ்விடம்) கேட்டார்கள்; (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புக் கோரும் ஆயத்தைக் கடந்தால் பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்.

பிறகு ருகூஃ செய்து, **"சுப்ஹான ரப்பியல் அழீம்"** (மகத்தான என் இறைவன் தூயவன்) என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய ருகூஃ, அவர்கள் (குர்ஆன் ஓதியவாறு) நின்ற நிலைக்கு ஏறக்குறைய சமமாக (நீண்டு) இருந்தது. பிறகு, **"ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்"** (தன்னைப்புகழ்பவரை அல்லாஹ் செவியேற்கிறான்), **"ரப்பனா லக்கல் ஹம்த்"** (எங்கள் இறைவா! உனக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று கூறினார்கள். பிறகு ருகூஃ செய்ததற்கு நெருக்கமான அளவு நீண்ட நேரம் நின்றார்கள். பிறகு ஸஜ்தா செய்து, **"சுப்ஹான ரப்பியல் அஃலா"** (உயர்ந்தோனான என் இறைவன் தூயவன்) என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய ஸஜ்தா, அவர்கள் (குர்ஆன் ஓதியவாறு) நின்ற நிலைக்கு ஏறக்குறைய சமமாக (நீண்டு) இருந்தது."

(நூல்: முஸ்லிம்)

1176

وعن جابر رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم: أي الصلاة أفضل؟ قال: طول القنوت ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “எந்தத் தொழுகை சிறந்தது?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “சிறந்த தொழுகை என்பது, குனூத் (அதாவது, தொழுகையில் நீண்ட நேரம் நிற்றல்) நீண்டதாக இருப்பதாகும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

முஸ்லிம்.

1177

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: أحب الصلاة إلى الله صلاة داود، وأحب الصيام إلى الله صيام داود، كان ينام نصف الليل ويقوم ثلثه وينام سدسه ويصوم يومًا ويفطر يومًا. ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் விருப்பமான தொழுகை, (நபி) தாவூத் (அலை) அவர்களின் தொழுகை ஆகும்; மேலும் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் விருப்பமான நோன்பு, (nabi) தாவூத் (அலை) அவர்களின் நோன்பு ஆகும். அவர்கள் இரவின் பாதியில் உறங்குவார்கள்; பின்னர் அதன் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் (வணக்கத்திற்காக) நிற்பார்கள்; பிறகு அதன் ஆறில் ஒரு பகுதியில் உறங்குவார்கள். மேலும் அவர்கள் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் நோன்பு நோற்பார்கள்.”
(இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்).

1178

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: إن في الليل لساعة، لا يوافقها رجل مسلم يسأل الله تعالى خيرًا من أمر الدنيا والآخرة، إلا أعطاه إياه، وذلك كل ليلة ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: “நிச்சயமாக இரவில் ஒரு நேரம் இருக்கிறது. அந்த நேரத்தை ஒரு முஸ்லிம் சரியாக அடைந்து (அதாவது, அந்த நேரத்தில் அல்லாஹ்விடம்) இம்மை மற்றும் மறுமை தொடர்பான நன்மையை வேண்டினால், அதை அவருக்கு அவன் வழங்காமல் இருப்பதில்லை. இது ஒவ்வொரு இரவிலும் உண்டு.”

1179

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: إذا قام أحدكم من الليل فليفتتح الصلاة بركعتين خفيفتين ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் இரவில் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்காக) எழுந்தால், அவர் (தமது) தொழுகையை சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்களுடன் ஆரம்பிக்கட்டும்."

1180

وعن عائشة رضي الله عنها قالت كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا قام من الليل

افتتح صلاته بركعتين خفيفتين ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுகைக்காக நின்றால், தமது தொழுகையைச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்களுடன் ஆரம்பிப்பார்கள்.

1181

وعنها رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا فاتته الصلاة من الليل من وجع أو غيره، صلى من النهار ثنتي عشر ركعة. ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உடல்நலக்குறைவு அல்லது அது போன்றவற்றால் தங்களது இரவுத் தொழுகையை (தஹஜ்ஜுத்) தவறவிட்டால், பகலின் நேரத்தில் பன்னிரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.

1182

وعن عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من نام عن حزبه، أو عن شيء منه، فقرأه فيما بين صلاة الفجر وصلاة الظهر، كتب له كأنما قرأه من الليل ((رواه مسلم)).

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒருவர் (இரவில்) உறங்கிவிடுவதால் தனது ஹிஸ்ப் (குர்ஆன் ஓதுதல், திக்ர் செய்தல் போன்ற தினசரி வணக்கங்கள்) அல்லது அதில் ஒரு பகுதியை ஓதத் தவறினால், அதை அவர் ஃபஜ்ர் மற்றும் லுஹர் தொழுகைகளுக்கு இடையில் ஓதினால், அவர் அதை இரவில் ஓதியதைப் போலவே அவருக்குப் பதிவு செய்யப்படும்."

1183

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: رحم الله رجلا قام من الليل، فصلى وأيقظ امرأته، فإن أبت نضح في وجهها الماء، ورحم الله امرأة قامت من

الليل فصلت، وأيقظت زوجها فإن أبي نضحت في وجهه الماء ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரவில் எழுந்து தொழுது, தம் மனைவியையும் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுகைக்காக எழுப்பி, அவள் மறுத்தால் அவளது முகத்தில் தண்ணீரைத் தெளிக்கும் மனிதருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக. இரவில் எழுந்து தொழுது, தம் கணவரையும் (தஹஜ்ஜுத்) தொழுகைக்காக எழுப்பி, அவர் மறுத்தால் அவரது முகத்தில் தண்ணீரைத் தெளிக்கும் பெண்ணுக்கும் அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக."
அபூதாவூத்.

1184

وعنه وعن أبي سعيد رضي الله عنهما، قالا: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا أيقظ الرجل أهله من الليل فصليا أو صلى ركعتين جميعًا كتب في الذاكرين والذاكرات ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் (அபூ ஹுரைரா ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'ஒருவர் இரவில் தனது மனைவியை (அல்லது குடும்பத்தாரை) எழுப்பி, இருவரும் சேர்ந்து இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதால், அவர்கள் (அல்லாஹ்வை அதிகம்) நினைவுகூரும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் பட்டியலில் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள்.'

1185

وعن عائشة رضي الله عنها، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا نعس أحدكم في الصلاة، فليرقد حتى يذهب عنه النوم، فإن أحدكم إذا صلى وهو ناعس، لعله يذهب يستغفر فيسب نفسه ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் இருக்கும்போது தூக்கம் மிகைத்தால், அவரைவிட்டுத் தூக்கம் நீங்கும் வரை அவர் படுத்துக்கொள்ளட்டும். உங்களில் ஒருவர் தூக்கக் கலக்கத்துடன் தொழுதால், அவர் பாவமன்னிப்புக் கோரச் சென்று, (தூக்கக் கலக்கத்தால் தவறாக) தனக்கு எதிராகவே சபித்துக்கொள்ளக்கூடும்."

1186

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا قام أحدكم ، من الليل فاستعجم القرآن على لسانه، فلم يدرِ ما يقول، فليضطجع ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் இரவில் (தொழுகைக்காக) எழுந்து, குர்ஆன் (ஓதுவது) அவரது நாவில் தடுமாறி, தான் என்ன சொல்கிறோம் என்பதை அவர் அறியாவிட்டால், அவர் படுத்துக்கொள்ளட்டும்."

முஸ்லிம்.

- باب استحباب قيام رمضان وهو التراويح:

ரமளானில் தராவீஹ் தொழுகைக்காக எழுந்து நிற்பதின் சிறப்பு.

1187

عن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من قام رمضان إيمانًا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه. ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ரமளான் மாதத்தில் ஈமான் கொண்டும், (அல்லாஹ்விடம்) நற்கூலியை எதிர்பார்த்தும் (இரவுத் தொழுகையில்) நின்று வணங்குகிறாரோ, அவரது முன்சென்ற பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்."

1188

وعنه، رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يرغب في قيام رمضان من غير أن يأمرهم فيه بعزيمة، فيقول: من قام رمضان إيمانًا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه . ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ரமளான் மாதத்தில் (இரவில்) நின்று வணங்குவதை, உறுதியான கட்டளையாக இடாமலேயே ஆர்வமூட்டுவார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ரமளான் மாதத்தில் ஈமானுடனும், (அல்லாஹ்வின்) நற்கூலியைப் பெறும் நம்பிக்கையுடனும் நின்று வணங்குகிறாரோ, அவருடைய கடந்த காலப் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்."

- باب فضل قيام ليلة القدر وبيان أرجى لياليها:

லைலத்துல் கத்ர் இரவின் சிறப்பு பற்றிய பாடம்

1189

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من قام ليلة القدر إيمانا واحتسابًا غفر له ما تقدم من ذنبه . ((متفق عليه)) .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் லைலத்துல் கத்ர் (விதி) இரவில், ஈமான் கொண்டு (அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைத்து), (அவனுடைய) கூலியை எதிர்பார்த்தவராக (நின்று) வணங்குகிறாரோ, அவருடைய முந்தைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்."

1190

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجالا من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ، أروا ليلة القدر في المنام في السبع الأواخر ، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أرى رؤيا كم قد تواطأت في السبع الأواخر ، فمن كان متحريها ، فليتحرها في السبع الأواخر ((متفق عليه))

.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகளாரின் (ஸல்) தோழர்களில் சிலர் லைலத்துல் கத்ரை (விதியாக்கப்பட்ட இரவை) கடைசி

ஏழு இரவுகளில் (ரமளானின் கடைசி பத்து நாட்களுக்குள்) தங்கள் கனவுகளில் கண்டார்கள். அதன் பேரில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் கனவுகள் அனைத்தும் கடைசி ஏழு இரவுகளில் (லைலத்துல் கத்ர் வருவதாக) ஒருமித்திருப்பதைக் காண்கிறேன். யார் அதைத் தேடுகிறாரோ, அவர் அதை கடைசி ஏழு இரவுகளில் தேடட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

1191

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يجاور في العشر الأواخر من رمضان، ويقول: تحروا ليلة القدر في العشر الأواخر من رمضان ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானின் கடைசிப் பத்து இரவுகளில் (பள்ளியில்) இஃதிகாஃப் இருப்பார்கள். "ரமழானின் கடைசிப் பத்து இரவுகளில் லைலத்துல் கத்ரைத் (கண்ணியமிக்க இரவை) தேடுங்கள்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

1192

وعنها، رضي الله عنها، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: تحروا ليلة القدر في الوتر من العشر الأواخر من رمضان ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழானின் கடைசிப் பத்து இரவுகளில் உள்ள ஒற்றைப்படை இரவுகளில் லைலத்துல் கத்ரை (விதி இரவை) தேடுங்கள்."

1193

وعنها رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا دخل العشر الأواخر من رمضان، أحيا الليلة، وأيقظ أهله، وجد وشد المئزر ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
(ரமழானின்) கடைசிப் பத்து (இரவுகள்) வந்துவிட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இரவை (வணக்கத்தால்) உயிர்ப்பிப்பார்கள்; தம் குடும்பத்தினரை எழுப்பிவிடுவார்கள்; (வணக்கத்தில்) கடும் முயற்சி மேற்கொள்வார்கள்; மேலும் தமது இடுப்புத் துணியை இறுகக்

கட்டிக்கொள்வார்கள் (அதாவது, வணக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபடுவார்கள் மற்றும் மனைவியருடன் உறவு கொள்வதைத் தவிர்ப்பார்கள்).

1194

وعنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يجتهد في رمضان ما لا يجتهد في غيره، وفي العشر الأواخر منه، ما لا يجتهد في غيره" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழான் அல்லாத காலங்களில் (வணக்க வழிபாடுகளில்) முயற்சி செய்வதை விட ரமழானில் அதிகமாக முயற்சி செய்வார்கள். மேலும் (ரமழானின்) மற்ற நாட்களில் முயற்சி செய்வதை விட அதன் கடைசிப் பத்து நாட்களில் இன்னும் அதிகமாக முயற்சி செய்வார்கள்."

1195

وعنها قالت: قلت: يا رسول الله أرأيت إن علمت أي ليلة القدر ما أقول فيها؟ قال: قولي: اللهم إنك عفو تحب العفو فاعفُ عني ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! லைலத்துல் கத்ர் (கண்ணியமிக்க இரவு) எது என்பதை நான் அறிந்து கொண்டால், அதில் நான் என்ன கூற வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" அதற்கு அவர்கள், "நீ இவ்வாறு சொல்: **அல்லாஹும்ம இன்னக்க அஃஃபுவ்வுன், துஹிப்புல்-அஃஃப்வ, ஃஃபஃஃபு அன்னீ** (அல்லாஹ்வே! நிச்சயமாக நீ மிக்க மன்னிப்பவன்; நீ மன்னிப்பதை விரும்புகிறாய். எனவே, என்னை மன்னிப்பாயாக)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

- باب فضل السواك وخصال الفطرة:

மிஸ்வாக் செய்வதின் சிறப்பு மற்றும் ஃபித்ராவின் பண்புகள்

1196

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لولا أن أشق على أمتي - أو على الناس - لأمرتهم بالسواك مع كل صلاة ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் உம்மத்திற்கு - அல்லது மக்களுக்கு - சிரமத்தை ஏற்படுத்திவிடுவேன் என்று இல்லாவிட்டால், ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் (முன்) மிஸ்வாக் (பல் துலக்கும் குச்சி) பயன்படுத்துமாறு நான் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருப்பேன்."

1197

وعن حذيفة رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، إذا قام من النوم يشوص فاه بالسواك. ((متفق عليه))

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தூக்கத்திலிருந்து) எழுந்ததும், மிஸ்வாக் (பல் துலக்கும் குச்சி) கொண்டு தங்களின் வாயைத் துலக்குவார்கள் (தேய்த்துச் சுத்தம் செய்வார்கள்).

1198

وعن عائشة رضي الله عنها، قالت: كنا نعد لرسول الله، سواكه وطهوره، فيبعثه الله ما شاء أن يبعثه من الليل، فيتسوك ويتوضأ ويصلي. ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காக அவர்களது மிஸ்வாக்கையும் (பல் துலக்கும் குச்சி), அவர்களது உளூவுக்கான தண்ணீரையும் (சுத்தப்படுத்தும் சாதனத்தையும்) தயார் செய்து வைப்போம். அல்லாஹ் இரவில் (தொழுகைக்காக) அவர்களை எழுப்ப நாடும்போதெல்லாம், அவர்கள் மிஸ்வாக்கினால் பல் துலக்கி, உளூ செய்து, தொழுவார்கள்.

1199

وعن أنس رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أكثرت عليكم في السواك ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மிஸ்வாக் (பற்குச்சி) குறித்து நான் உங்களுக்கு அதிகமாக (அதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி) பேசியுள்ளேன்."

1200

وعن شريح بن هانئ قال: قلت لعائشة، رضي الله عنها: بأي شيء كان يبدأ النبي صلى الله عليه وسلم إذا دخل بيته. قالت: بالسواك. ((رواه مسلم)).

ஷுரைஹ் பின் ஹானி (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டிற்குள் நுழையும்போது எதைக் கொண்டு ஆரம்பிப்பார்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "மிஸ்வாக் (பற்குச்சி) கொண்டு" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1201

وعن أبي موسى الأشعري، رضي الله عنه، قال: دخلت على النبي صلى الله عليه وسلم، وطرف السواك على لسانه. ((متفق عليه)). وهذا لفظ مسلم.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். (அப்போது) மிஸ்வாக்கின் நுனி அவர்களின் நாவின் மீது இருந்தது (அவர்கள் பல் துலக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்). (நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்). இது முஸ்லிம் நூலின் வாசகமாகும்.

1202

وعن عائشة رضي الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم: قال: السواك مطهرة للفم مرضاة للرب ((رواه النسائي، وابن خذيمة في صحيحه بأسانيد صحيحة)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மிஸ்வாக் (பல் துலக்கும் குச்சி) வாய்க்குத் தூய்மை (மற்றும் சுத்தத்தை) அளிப்பது; இறைவனுக்குத் திருப்தியை (மற்றும் மகிழ்ச்சியை) அளிப்பது."

1203

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الفطرة خمس، أو خمس من الفطرة: الختان، والاستحداد، وتقليم الأظفار، ونتف الإبط، وقص الشارب ((متفق عليه))(24)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஐந்து காரியங்கள் இயற்கை மரபாகும்:

விருத்தசேதனம் செய்தல், மர்ம உறுப்பின் முடியை மழித்தல், நகங்களை வெட்டுதல், அக்குள் முடிகளை அகற்றுதல் மற்றும் மீசையைக் கத்தரித்தல்."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1204

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عشر من الفطرة: قص الشارب، وإعفاء اللحية، والسواك، واستنشاق الماء، وقص الأظفار، وغسل البراجم، ونتف الإبط، وحلق العانة، وانتقاص الماء ((قال الراوي: ونسيت العاشرة إلا أن تكون المضمضة، قال: وكيع -وهو أحد رواته-)). (25) ((رواه مسلم)). ((26)

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பத்து காரியங்கள் இயற்கையான தூய்மைகளாகும்: மீசையைக் கத்தரிப்பது, தாடியை வளர விடுவது, மிஸ்வாக் (பற்குச்சி) பயன்படுத்துவது, (உளூவில்) மூக்கிற்குள் நீர் செலுத்திச் சிந்துவது, நகங்களை வெட்டுவது, விரல் கணுக்களைக் கழுவுவது; அக்குளில் உள்ள முடியை அகற்றுவது, மர்ம உறுப்பின் முடியை அகற்றுவது மற்றும் மலஜலம் கழித்தபின் நீரால் தூய்மை செய்வது."

(இந்த ஹதீஸின்) அறிவிப்பாளர் கூறினார்: நான் பத்தாவதை மறந்துவிட்டேன், ஆனால் அது (உளூவில்) வாய் கொப்பளிப்பதாக இருக்கலாம். (இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான) வக்கீஃ கூறினார்: (பத்தாவது காரியம்) வாய் கொப்பளிப்பதே ஆகும்.

(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

1205

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أحفوا الشوارب وأعفوا اللحى ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மீசைகளைச் செதுக்குங்கள் (அல்லது மிகவும் குட்டையாகக் கத்தரியுங்கள்), தாடிகளை வளர விடுங்கள் (அவற்றை வெட்டாமல், இயற்கையாக விடவும்).”

-باب تاكيد وجوب الزكاة وبيان فضلها وما يتعلق بها:

ஸகாத் கொடுப்பதன் கடமையை உறுதிப்படுத்தலும், அதன் சிறப்பையும் அது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும் தெளிவுப்படுத்துதலும்.

1206

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدًا عبده ورسوله، إقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وحج البيت، وصوم رمضان ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இஸ்லாம் ஐந்து (தூண்கள்) மீது கட்டப்பட்டுள்ளது: ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை) என்றும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அவனது அடிமையும் தூதருமாவார்கள் என்றும் சாட்சி கூறுவது, ஸலாத்தை நிலைநிறுத்துவது, ஸகாத் கொடுப்பது, அல்லாஹ்வின் இல்லமான (கஅபாவிற்கு) ஹஜ் செய்வது, மற்றும் ரமழான் மாதத்தில் ஸவ்ம் நோற்பது."

1207

وعن طلحة بن عبيد الله، رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، من أهل نجد، ثائر الرأس نسمع دوي صوته، ولا نفقه ما يقول، حتى دنا من رسول الله صلى الله عليه وسلم فإذا هو يسأل عن الإسلام، فقال الرسول صلى الله عليه وسلم: "خمس صلوات في اليوم والليلة" قال: هل علي غيرهن؟ قال: "لا، إلا أن تطوع" فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "وصيام شهر رمضان" قال هل على غيره؟ قال: "لا إلا أن تطوع" قال: وذكر له رسول الله صلى الله عليه وسلم، الزكاة فقال: هل علي غيرها؟ قال: "لا، إلا أن تطوع" فأدبر الرجل وهو يقول: والله لا أزيد على هذا ولا أنقص منه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أفلح إن صدق" ((متفق عليه)).

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நஜ்த்வாசிகளில் ஒருவரான, தலைவிரி கோலத்துடன் கூடிய நபர் ஒருவர்

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். நாங்கள் அவருடைய குரலின் சப்தத்தைக் கேட்டோம்; ஆனால் அவர் (அல்லாஹ்வின் தூதரை) நெருங்கும் வரை அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர் (நெருங்கியதும்) இஸ்லாத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பகலிலும் இரவிலும் ஐந்து தொழுகைகள்" என்றார்கள்.
அதற்கு அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது (கடமை) உண்டா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீங்களாக விரும்பி (உபரியாக)ச் செய்தாலன்றி" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ரமளான் மாதத்து நோன்பு" என்று கூறினார்கள்.
அதற்கு அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது (கடமை) உண்டா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீங்களாக விரும்பி (உபரியாக)ச் செய்தாலன்றி" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் ஸகாத் பற்றிக் கூறினார்கள்.
அதற்கு அவர், "இதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் என் மீது (கடமை) உண்டா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், "இல்லை; நீங்களாக விரும்பி (உபரியாக)ச் செய்தாலன்றி" என்று கூறினார்கள்.

அந்த மனிதர் திரும்பிச் செல்லும்போது, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இதில் எதையும் கூட்டவும் மாட்டேன்; இதிலிருந்து எதையும் குறைக்கவும் மாட்டேன்" என்று கூறிக்கொண்டே சென்றார்.
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் (சொன்னதில்) உண்மையாளராக இருந்தால் வெற்றியடைந்துவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

1208

وعن ابن عباس رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم بعث معاذًا رضي الله عنه إلى اليمن فقال: ادعهم إلى شهادة أن لا إله إلا الله وأني رسول الله، فإن هم أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله تعالى افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله افترض عليهم صدقة تؤخذ من أغنيائهم، وترد على فقرائهم ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், முஆத் (ரழி) அவர்களை யமனுக்கு அனுப்பினார்கள். அப்போது அவரிடம் கூறினார்கள்: "'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை) என்றும், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சியளிக்குமாறு அவர்களை அழைப்பீராக! அவர்கள் அதற்கு கட்டுப்பட்டால், ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் அல்லாஹ் அவர்கள் மீது ஐந்து தொழுகைகளை கடமையாக்கியுள்ளான் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக! அதற்கும் அவர்கள் கட்டுப்பட்டால், அல்லாஹ் அவர்கள் மீது ஸகாத்தை கடமையாக்கியுள்ளான் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக! அது அவர்களில் உள்ள செல்வந்தர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டு, அவர்களில் உள்ள ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும்."

1209

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك، عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: “மக்கள் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான கடவுள் இல்லை) என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறி, தொழுகையை நிலைநிறுத்தி, ஜகாத்தையும் செலுத்தும் வரை அவர்களுடன் போரிடுமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால், இஸ்லாத்தின் உரிமையைக் கொண்டே தவிர, அவர்களுடைய இரத்தங்களையும் உடைமைகளையும் என்னிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்வார்கள். மேலும் அவர்களின் விசாரணை அல்லாஹ்விடமே உள்ளது.”

1210

عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: لما توفي رسول الله، وكان أبو بكر، رضي الله عنه، وكفر من كفر من العرب، فقال عمر رضي الله عنه: كيف يقاتل الناس وقد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله، فمن قالها، فقد عصم

مني ماله ونفسه إلا بحقه وحسابه على الله ؟! فقال أبو بكر : والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة، فإن الزكاة حق المال . والله لو منعوني عقال كانوا يؤدونه إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم ، لقاتلتهم على منعه، قال: عمر رضي الله عنه: فوالله ما هو إلا أن رأيت الله قد شرح صدر أبي بكر للقتال، فعرفت أنه الحق . ((متفق عليه)) .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்து, அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் (கலீஃபாவாக) ஆகி, அரபுகளில் (இஸ்லாத்தை) நிராகரித்தவர்கள் நிராகரித்தபோது, உமர் (ரழி) அவர்கள் (அபூ பக்ர் அவர்களிடம்), "'மக்கள் லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை) என்று சொல்லும் வரை அவர்களுடன் போரிடுமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன். யார் அதைச் சொல்கிறாரோ அவர், (இஸ்லாத்தின் சட்டப்படியான) அதன் உரிமையைக் கொண்டே தவிர, தனது செல்வத்தையும் உயிரையும் என்னிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொண்டார். அவரின் விசாரணை அல்லாஹ்வின் பொறுப்பிலாகும்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்க, நீங்கள் எப்படி மக்களுடன் போரிடுவீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அபூ பக்ர் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! தொழுகைக்கும் ஸகாத்துக்கும் இடையில் வேறுபாடு காட்டுபவருடன் நான் நிச்சயமாகப் போரிடுவேன். ஏனெனில், ஸகாத் என்பது செல்வத்தின் உரிமையாகும். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த ஓர் ஒட்டகக் கயிற்றை எனக்குத் தர மறுத்தாலும், அதைத் தர மறுத்ததற்காக அவர்களுடன் நான் போரிடுவேன்" என்று கூறினார்கள்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! போரிடுவதற்கு அபூ பக்ர் (ரழி) அவர்களின் உள்ளத்தை அல்லாஹ் விரிவுபடுத்தியுள்ளான் என்பதைத் தவிர (வேறொன்றும்) இல்லை; அதுவே சத்தியம் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன்."

1211

وعن أبي أيوب رضي الله عنه، أن رجلا قال للنبي صلى الله عليه وسلم : أخبرني بعمل يدخلني الجنة قال: تعبد الله لا تشرك به شيئًا ، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصل الرحم ((متفق عليه)) .

அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "என்னைச் சொர்க்கத்தில் சேர்க்கும் ஒரு செயலை எனக்குக் கூறுங்கள்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காதீர்கள்; ஸலாத்தை நிலைநாட்டுங்கள்; ஜகாத் கொடுங்கள்; உறவுகளைப் பேணி வாழுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1212

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن أعرابيًا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله دلني على عمل إذا عملته، دخلت الجنة. قال: "تعبد الله ولا تشرك به شيئًا، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة المفروضة، وتصوم رمضان" قال: والذي نفسي بيده، لا أزيد على هذا. فلما ولى قال النبي صلى الله عليه وسلم: "من سره أن ينظر إلى رجل من أهل الجنة فلينظر إلى هذا" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு கிராமவாசி (அஃராபி) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் சொர்க்கத்தில் நுழையக்கூடிய ஒரு செயலை எனக்குக் காட்டுங்கள்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் அல்லாஹ்வை வணங்க வேண்டும்; அவனுக்கு எதையும் இணையாக்கக் கூடாது; தொழுகையை நிலைநிறுத்த வேண்டும்; கடமையாக்கப்பட்ட ஸகாத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்; ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்க வேண்டும்." அதற்கு அவர், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நான் இவற்றுடன் எதையும் கூட்ட மாட்டேன்" என்று கூறினார். அவர் திரும்பிச் சென்றபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள், "சொர்க்கவாசிகளில் ஒருவரைப் பார்க்க விரும்புபவர், இவரைப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும்" என்று கூறினார்கள். (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1213

وعن جرير بن عبد الله، رضي الله عنه، قال: بايعت النبي، صلى الله عليه وسلم، على إقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، والنصح لكل مسلم. ((متفق عليه)).

ஜரீர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஸலாத்தை நிலைநாட்டுவதாகவும், ஸகாத்தை வழங்குவதாகவும், மேலும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் நலம் நாடுவதாகவும் (நற்போதனை செய்வதாகவும்) உடன்படிக்கை (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்தேன்.

1214

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "ما من صاحب ذهب، ولا فضة، لا يؤدي منها حقها إلا إذا كان يوم القيامة صفحت له صفائح من نار، فأحمي عليها في نار جهنم فيكوى بها جنبه، وجبينه، وظهره، كلما بردت أعيدت له في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة، حتى يقضى بين العباد فيرى سبيله، إما إلى الجنة، وإما إلى النار" قيل: يا رسول الله فالإبل؟ قال: "ولا صاحب إبل لا يؤدي منها حقها، ومن حقها حلبها يوم وردها، إلا إذ كان يوم القيامة بطح لها بقاع قرقر أوفر ما كانت، لا يفقد منها فصيلا واحدًا، تطؤه بأخفافها، وتعضه بأفواهها كلما مر عليه أولاها، رد عليه أُخراها، في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة، حتى يقضى بين العباد، فيرى سبيله، إما إلى الجنة، وإما إلى النار" قيل: يا رسول الله فالبقر والغنم؟ قال: "ولا صاحب بقر ولا غنم لا يؤدي منها حقها إلا إذا كان يوم القيامة، بطح لها بقاع قرقر، لا يفقد منها شيئًا ليس فيها عقصاء، ولا جلحاء، ولا عضباء، تنطحه بقرونها، وتطؤه بأظلافها، كلما مر عليه أُولاها، رد عليه أُخراها، في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة حتى يقضى بين العباد، فيرى سبيله، إما إلى الجنة، وإما إلى النار". قيل: يا رسول الله فالخيل؟ قال: "الخيل ثلاثة: هي لرجل وزر، وهي لرجل ستر، وهي لرجل أجر، فأما التي هي له وزر فرجل ربطها رياء وفخرًا ونواء على أهل الإسلام، فهي له وزر، وأما التي هي له ستر، فرجل ربطها في سبيل الله، ثم لم ينسَ حق الله في ظهورها، ولا رقابها فهي له ستر، وأما التي هي له أجر، فرجل ربطها في سبيل الله لأهل الإسلام في مرج، أو روضة، فما أكلت من ذلك المرج أو الروضة من شيء إلا كتب له عدد ما أكلت حسنات، وكتب له عدد أرواثها وأبوالها حسنات، ولا تقطع طولها فاستنت شرفًا أو شرفين إلا كتب الله له عدد آثارها، وأرواثها حسنات، ولا مر بها صاحبها على نهر فشربت منه، ولا يريد أن يسقيها إلا كتب الله له عدد ما شربت حسنات"

والإيتار قبل النوم إنما يستحب لمن لا يثق باستيقاظ آخر الليل، فإن وثق فآخر الليل أفضل.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"தங்கம் அல்லது வெள்ளியை வைத்திருந்து, அதற்கான உரிமையை (ஜகாத்தை) நிறைவேற்றாதவர் எவராயினும், மறுமை நாளில் அவருக்காக நரக நெருப்பால் தகடுகள் சூடாக்கப்படும்; அவற்றைக் கொண்டு அவரது விலாப்புறத்திலும், நெற்றியிலும், முதுகிலும் சூடு போடப்படும். அவை குளிர்ச்சியடையும் போதெல்லாம், மீண்டும் அவருக்காகச் சூடாக்கப்படும். ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகள் அளவுள்ள ஒரு நாளில், (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கப்படும் வரை (இந்நிலை தொடரும்). இறுதியில் அவர் தனது வழியைச் சொர்க்கத்திற்கோ அல்லது நரகத்திற்கோ காண்பார்."

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒட்டகங்கள் (வைத்திருப்பவரின் நிலை) என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "ஒட்டகங்களை வைத்திருந்து அதற்கான உரிமையை நிறைவேற்றாதவர் எவராயினும் - தண்ணீர் குடிக்க வரும் நாளில் அவற்றின் பாலைக் கறந்து (ஏழைகளுக்குக்) கொடுப்பதும் அதன் உரிமைகளில் ஒன்றாகும் - மறுமை நாளில் ஒரு பரந்த சமவெளியில் அவர் முகங்குப்புறத் தள்ளப்படுவார். அவ்வொட்டகங்கள் (உலகில் இருந்ததை விட) மிகவும் கொழுத்தவையாக இருக்கும் நிலையில், அவற்றின் ஒரு குட்டி கூட விடுபடாமல், அவை தங்கள் குளம்புகளால் அவரை மிதிக்கும்; தங்கள் வாய்களால் அவரைக் கடிக்கும். அவற்றில் முதலாவது அவரைக் கடந்து செல்லும்போதெல்லாம், கடைசி உள்ளது மீண்டும் அவரிடம் திருப்பப்படும். ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகள் அளவுள்ள ஒரு நாளில், (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கப்படும் வரை (இந்நிலை தொடரும்). இறுதியில் அவர் தனது வழியைச் சொர்க்கத்திற்கோ அல்லது நரகத்திற்கோ காண்பார்" என்று கூறினார்கள்.

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! மாடுகள் மற்றும் ஆடுகள் (வைத்திருப்பவரின் நிலை) என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள், "மாடுகளையும் ஆடுகளையும் வைத்திருந்து, அதற்கான உரிமையை நிறைவேற்றாதவர் எவராயினும், மறுமை நாளில், ஒரு பரந்த சமவெளியில் அவர் முகங்குப்புறத் தள்ளப்படுவார். அவற்றில் வளைந்த கொம்புகளுடையதோ, கொம்புகள் இல்லாததோ, அல்லது உடைந்த கொம்புகளுடையதோ எதுவும் இருக்காது (அனைத்தும் கூரிய கொம்புகளுடன் இருக்கும்). அவை தங்கள் கொம்புகளால் அவரைக் குத்தும்; குளம்புகளால் மிதிக்கும். அவற்றில் முதலாவது அவரைக் கடந்து செல்லும்போதெல்லாம், கடைசி உள்ளது மீண்டும் அவரிடம் திருப்பப்படும். ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகள் அளவுள்ள ஒரு நாளில், (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்கப்படும் வரை (இந்நிலை தொடரும்). இறுதியில் அவர் தனது வழியைச்

சொர்க்கத்திற்கோ அல்லது நரகத்திற்கோ காண்பார்" என்று கூறினார்கள்.

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! குதிரைகள் (வைத்திருப்பவரின் நிலை) என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "குதிரைகள் மூன்று வகைப்படும்: ஒரு மனிதருக்கு அவை சுமையாகும் (பாவமாகும்); ஒரு மனிதருக்கு அவை (வறுமையிலிருந்து காக்கும்) திரையாகும்; ஒரு மனிதருக்கு அவை நற்கூலியாகும்.
யாருக்கு அவை சுமையாக இருக்கின்றனவென்றால், எவர் அவற்றை பகட்டுக்காகவும், பெருமைக்காகவும், இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான பகைமைக்காகவும் வளர்க்கிறாரோ அவருக்கு அவை சுமையாகும்.
யாருக்கு அவை திரையாக இருக்கின்றனவென்றால், எவர் அவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போருக்காக) கட்டி வளர்க்கிறாரோ, மேலும் அவற்றின் முதுகுகள் மற்றும் கழுத்துகள் தொடர்பான (அல்லாஹ்வின்) உரிமையை மறக்கவில்லையோ அவருக்கு அவை திரையாகும்.
யாருக்கு அவை நற்கூலியாக இருக்கின்றனவென்றால், எவர் அவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் இஸ்லாமியர்களுக்காக ஒரு புல்வெளியிலோ அல்லது தோட்டத்திலோ கட்டி வளர்க்கிறாரோ (அவருக்கு அவை நற்கூலியாகும்). அந்தப் புல்வெளியிலிருந்தோ தோட்டத்திலிருந்தோ அவை எதைச் சாப்பிட்டாலும், அவை சாப்பிட்ட அளவுக்கு அவருக்கு நன்மைகள் எழுதப்படும். மேலும் அவற்றின் சாணங்கள் மற்றும் சிறுநீர் அளவுக்கு அவருக்கு நன்மைகள் எழுதப்படும். அவை கட்டப்பட்ட கயிற்றை அறுத்துக்கொண்டு, மேடான இடங்களில் ஒன்றிரண்டு முறை ஓடினாலும், அவற்றின் காலடித் தடங்கள் மற்றும் சாணங்களின் அளவுக்கு அல்லாஹ் அவருக்கு நன்மைகளை எழுதுவான். அவற்றின் உரிமையாளர் அவற்றை ஒரு ஆற்றின் வழியாக அழைத்துச் செல்லும்போது, அவர் அவற்றிற்குத் தண்ணீர் புகட்ட நாடாவிட்டாலும், அவை அதிலிருந்து தண்ணீர் குடித்தால், அவை குடித்த நீரின் அளவிற்கும் அல்லாஹ் அவருக்கு நன்மைகளை எழுதுவான்."

மேலும், தூங்குவதற்கு முன் வித்ரு தொழுவது, இரவின் இறுதியில் விழிக்க முடியும் என்று நம்பிக்கை இல்லாதவருக்கே பரிந்துரைக்கத் தக்கதாகும். ஆனால் (விழிப்போம் என்று) நம்பிக்கை இருந்தால் இரவின் இறுதியில் தொழுவதே சிறந்ததாகும்.

-باب وجوب صوم رمضان وبيان فضل الصيام وما يتعلق به:

ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பது கடமை என்பதையும், நோன்பின் சிறப்பையும், அது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும் விளக்கும் பாடம்.

1215

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "قال الله عز وجل: كل عمل ابن آدم له إلا الصيام، فإنه لي وأنا أجزي به. والصيام جُنة فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب، فإن سابه أحد أو قاتله، فليقل: إني صائم. والذي نفس محمد بيده لخُلوف فم الصائم أطيب عند الله من ريح المسك. "للصائم فرحتان يفرحهما: إذا أفطر فرح بفطره، وإذا لقي ربه فرح بصومه" ((متفق عليه)). ((وهذا لفظ رواية البخاري. وفي رواية له: يترك طعامه، وشرابه، وشهوته، من أجلي، الصيام لي وأنا أجزي به، والحسنة بعشر أمثالها. وفي رواية لمسلم: "كل عمل ابن آدم يضاعف: الحسنة بعشر أمثالها إلى سبعمائة ضعف. قال الله تعالى: (إلا الصوم فإنه لي وأنا أجزي به: يدع شهوته وطعامه من أجلي. للصائم فرحتان: فرحة عند فطره، وفرحة عند لقاء ربه. ولخلوف فيه أطيب عند الله من ريح المسك).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: 'ஆதமுடைய மகனின் ஒவ்வொரு செயலும் அவனுக்கே உரியது, நோன்பைத் தவிர; நிச்சயமாக அது எனக்குரியது; நானே அதற்குக் கூலி வழங்குவேன்.' நோன்பு ஒரு கேடயமாகும் (பாவங்களிலிருந்தும் நரகத்திலிருந்தும் காக்கும்). உங்களில் ஒருவர் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நாளில், அவர் கெட்ட வார்த்தைகளைப் பேசவேண்டாம் (அநாகரிகமாகப் பேசவோ, பாலியல் ரீதியான பேச்சுக்களில் ஈடுபடவோ வேண்டாம்); கூச்சலிடவும் வேண்டாம் (சண்டையிடவோ, சப்தமிடவோ வேண்டாம்). யாரேனும் அவரை ஏசினால் அல்லது அவருடன் சண்டையிட்டால், 'நான் ஒரு நோன்பாளி' என்று அவர் சொல்லட்டும் (அவருடன் சண்டையிடவோ, ஏசவோ நான் விரும்பவில்லை என்பதைக் குறிக்கும் வகையில்). முஹம்மதுடைய உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நோன்பாளியின் வாயிலிருந்து வரும் வாடை, அல்லாஹ்விடம் கஸ்தூரியின் நறுமணத்தை விடச் சிறந்ததாகும். நோன்பாளிக்கு இரண்டு மகிழ்ச்சிகள் உள்ளன: அவர் நோன்பு திறக்கும்போது தனது நோன்பு திறப்பால் மகிழ்ச்சியடைகிறார் (பசி, தாகம் நீங்கி, அல்லாஹ் அனுமதித்ததை உண்ணும் மகிழ்ச்சி மற்றும் நோன்பை முழுமைப்படுத்திய திருப்தி). அவர் தனது ரப்பைச் (இறைவனைச்) சந்திக்கும்போது தனது நோன்பால் மகிழ்ச்சியடைவார் (நோன்புக்காக அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும் மகத்தான கூலியைக் கண்டு)."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்).

இது புகாரியின் வாசகமாகும். புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "(அல்லாஹ் கூறுகிறான்): அவன் தனது உணவையும், பானத்தையும், இச்சையையும்

எனக்காகவே விட்டுவிடுகிறான். நோன்பு எனக்குரியது; நானே அதற்குக் கூலி வழங்குவேன். ஒரு நன்மைக்கு அது போன்ற பத்து மடங்கு (கூலி) கிடைக்கும்" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில்: "ஆதமுடைய மகனின் ஒவ்வொரு (நற்)செயலும் பெருக்கப்படுகின்றது. ஒரு நன்மை, அது போன்ற பத்து மடங்கு முதல் எழுநூறு மடங்கு வரை (பெருக்கப்படுகின்றது). அல்லாஹ் கூறினான்: 'நோன்பைத் தவிர; ஏனெனில் அது எனக்குரியது; நானே அதற்குக் கூலி வழங்குவேன். அவன் எனக்காகத் தன் இச்சையையும் உணவையும் விட்டுவிடுகிறான். நோன்பாளிக்கு இரண்டு மகிழ்ச்சிகள் உள்ளன: ஒன்று, அவன் நோன்பு திறக்கும்போது ஏற்படும் மகிழ்ச்சி; மற்றொன்று, அவன் தன் ரப்பைச் சந்திக்கும்போது ஏற்படும் மகிழ்ச்சி. மேலும், அவனது வாய் வாடை அல்லாஹ்விடம் கஸ்தூரியின் நறுமணத்தை விடச் சிறந்ததாகும்' என்று இடம்பெற்றுள்ளது."

1216

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من أنفق زوجين في سبيل الله نودي من أبواب الجنة: يا عبد الله هذا خير، فمن كان من أهل الصلاة دعي من باب الصلاة، ومن كان من أهل الجهاد دعي من باب الجهاد، ومن كان من أهل الصيام دعي من باب الريان، ومن كان من أهل الصدقة دعي من باب الصدقة" قال أبو بكر، رضي الله عنه: بأبي أنت وأمي يا رسول الله ما على من دعي من تلك الأبواب من ضرورة، فهل يدعى أحد من تلك الأبواب كلها؟ قال: "نعم وأرجو أن تكون منهم ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு ஜோடிப் பொருட்களை (ஒரே வகையைச் சேர்ந்த இரண்டு பொருட்கள் அல்லது செயல்கள்) செலவு செய்கிறாரோ அவர் சொர்க்கத்தின் வாசல்களிலிருந்து, ‘அல்லாஹ்வின் அடியாரே! இது (உமக்கு) மிகச் சிறந்தது’ என்று அழைக்கப்படுவார். எனவே, யார் தொழுகையாளிகளில் ஒருவராக இருந்தாரோ அவர் ‘தொழுகை’ எனும் வாசல் வழியாக அழைக்கப்படுவார்; யார் ஜிஹாத் செய்பவர்களில் ஒருவராக இருந்தாரோ அவர் ‘ஜிஹாத்’ எனும் வாசல் வழியாக அழைக்கப்படுவார்; யார் நோன்பாளிகளில் ஒருவராக இருந்தாரோ அவர் ‘அர்-ரய்யான்’ எனும் வாசல் வழியாக அழைக்கப்படுவார்; யார் தர்மம் செய்பவர்களில் ஒருவராக இருந்தாரோ அவர் ‘தர்மம்’ (ஸதகா) எனும் வாசல் வழியாக அழைக்கப்படுவார்.”

அப்போது அபூபக்ர் (ரழி), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்! அந்த வாசல்களில் (ஏதேனும் ஒன்றின்

வழியாக) அழைக்கப்படுபவருக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை (அவர் வெற்றி பெற்றவரே). ஆனால், அந்த வாசல்கள் அனைத்திலிருந்தும் யாரேனும் அழைக்கப்படுவாரா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்! அவர்களில் நீங்களும் ஒருவராக இருப்பீர்கள் என்று நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1217

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن في الجنة بابًا يقال له: الريان، يدخل منه الصائمون يوم القيامة لا يدخل منه أحد غيرهم يقال: أين الصائمون؟ فيقومون لا يدخل منه أحد غيرهم، فإذا دخلوا أغلق فلم يدخل منه أحد ((متفق عليه))

சஹ்ல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சொர்க்கத்தில் 'அர்-ரய்யான்' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வாசல் இருக்கிறது. மறுமை நாளில் நோன்பு நோற்பவர்கள் அதன் வழியாக நுழைவார்கள். அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அதன் வழியாக நுழைய மாட்டார்கள். 'நோன்பு நோற்பவர்கள் எங்கே?' என்று கேட்கப்படும். உடனே அவர்கள் எழுவார்கள்; அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அதன் வழியாக நுழைய மாட்டார்கள். அவர்கள் நுழைந்ததும் அவ்வாசல் மூடப்பட்டுவிடும். அதன் பிறகு அதன் வழியாக வேறு யாரும் நுழைய மாட்டார்கள்."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1218

وعن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من عبد يصوم يومًا في سبيل الله إلا باعد الله بذلك اليوم وجهه عن النار سبعين خريفًا ((متفق عليه))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'எந்த ஒரு அடியாரும் அல்லாஹ்வுக்காக ஒரு நாள் நோன்பு நோற்றால், அல்லாஹ் அந்த ஒரு நாள் நோன்பின் காரணமாக அவருடைய முகத்தை நரக நெருப்பிலிருந்து எழுபது ஆண்டுகள் (பயணிக்கக்கூடிய தூரத்திற்கு) தூரமாக்குகிறான்.'

1219

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من صام رمضان إيمانًا واحتسابًا، غفر له ما تقدم من ذنبه" ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் ரமளான் மாதத்தில் (அல்லாஹ்வின் மீதும், அவனது கட்டளைகள் மீதும்) உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டு, (அல்லாஹ்விடம் மட்டுமே) நன்மையை எதிர்பார்த்தும் நோன்பு நோற்கிறாரோ, அவருடைய முந்தைய (சிறு) பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.”

1220

وعنه رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا جاء رمضان فتحت أبواب الجنة، وغلقت أبواب النار، وصفدت الشياطين ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ரமளான் மாதம் வந்துவிட்டால், சுவர்க்கத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்படுகின்றன (நன்மை செய்ய தூண்டுவதற்காக), நரகத்தின் வாயில்கள் மூடப்படுகின்றன (பாவங்கள் குறைவதற்காக), மேலும் ஷைத்தான்கள் விலங்கிடப்படுகின்றனர் (மனிதர்களை வழிகெடுக்கும் அவர்களின் சக்தி குறைக்கப்பட்டு)."

1221

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "صوموا لرؤيته، وأفطروا لرؤيته، فإن غُبِّيَ عليكم فأكملوا عدة شعبان ثلاثين" ((متفق عليه وهذا لفظ البخاري)).

وفي رواية مسلم: "فإن غم عليكم فصوموا ثلاثين يومًا".

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பிறையைக் கண்டு நோன்பு வையுங்கள்; பிறையைக் கண்டே நோன்பை விடுங்கள். அது (பிறை) உங்களுக்குத் தெரியாமல் மறைக்கப்பட்டால், ஷஅபான் மாதத்தின் எண்ணிக்கையை முப்பது நாட்களாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம். இது புகாரியின் வாசகமாகும்).
முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில், "அது (பிறை) உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டால், முப்பது நாட்களாக நோன்பு வையுங்கள்" என்றுள்ளது.

-باب الجود وفعل المعروف والإكثار من الخير في شهر رمضان والزيادة من ذلك في العشر الأواخر منه:

ரமளான் மாதத்தில் தாராளமாக இருப்பதன் சிறப்பு, நன்மையைச் செய்தல், அதிகமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்தல் மற்றும் ரமலானின் கடைசி பத்து நாட்களில் அதை அதிகப்படுத்துதல்.

1222

وعن ابن عباس رضي الله عنهما: قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أجود الناس، وكان أجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل وكان جبريل يلقاه في كل ليلة من رمضان فيدارسه القرآن فلَرَسول الله صلى الله عليه وسلم حين يلقاه جبريل أجود بالخير من الريح المرسلة". ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மனிதர்களிலேயே மிகவும் தாராளமானவர்களாக இருந்தார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தில் அவர்களைச் சந்திக்கும்போது அவர்கள் இன்னும் அதிக தாராளமானவர்களாக இருப்பார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் ரமளானின் ஒவ்வொரு இரவும் அவர்களைச் சந்தித்து குர்ஆனை ஓதிக் காண்பிப்பார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் தம்மைச் சந்திக்கும் வேளையில், அனுப்பப்பட்ட காற்றை விட (அது வேகமாகவும், தடையின்றியும் வீசுவது போல) அதிகமாக நன்மைகளை வாரி வழங்குபவர்களாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இருந்தார்கள்.”
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1223

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا دخل العشر أحيا الليل وأيقظ أهله، وشد المئزر" ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
(ரமளானின்) கடைசிப் பத்து (நாட்கள்) வந்துவிட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவை (வணக்கத்தால்) உயிர்ப்பிப்பார்கள்; தம் குடும்பத்தாரை எழுப்பி விடுவார்கள்; மேலும் இடுப்புத் துணியை இறுகக் கட்டிக்கொள்வார்கள் (அதாவது, மனைவியருடன் உறவு கொள்வதைத் தவிர்த்து, வணக்க வழிபாடுகளில் முழுமையாக ஈடுபடுவார்கள்).

- باب النهي عن تقدم رمضان بصوم بعد نصف شعبان إلا لمن وصله بما قبله، أو وافق عادة كان عادته صوم الاثنين والخميس فوافقه

ஷஃபான் மாதத்தின் நடுப்பகுதிக்குப் பிறகு ஸவ்ம் (நோன்பு) அனுஷ்டிப்பதற்கான தடை

1224

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يتقدمن أحدكم رمضان بصوم يوم أو يومين، إلا أن يكون رجل كان يصوم صومه، فليصم ذلك اليوم. ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமளானுக்கு ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக உங்களில் எவரும் நோன்பு நோற்க வேண்டாம். எனினும், ஒருவர் (தன்னுடைய வழக்கமான சுன்னத்தான) நோன்பை நோற்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தால், அவர் அந்நாளில் நோன்பு நோற்கலாம்."

1225

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تصوموا قبل رمضان صوموا الرؤيته وأفطروا الرؤيته، فإن حالت دونه فأكملوا ثلاثين يومًا ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரமழானுக்கு முன்பாக ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்காதீர்கள். (ரமழான்) பிறையைக் கண்டு ஸவ்ம் (நோன்பு) நோருங்கள்; (ஷவ்வால்) பிறையைக் கண்டு நோன்பை விடுங்கள். (மேகமூட்டத்தால்) உங்களுக்கு அது மறைக்கப்பட்டால், முப்பது நாட்களைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்." (இதை இமாம் திர்மிதி அறிவித்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார்கள்)

1226

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا بقي نصف من شعبان فلا تصوموا ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷஃபான் மாதத்தின் பாதி கடந்துவிட்டால் (அதாவது, பதினைந்தாம் நாளுக்குப் பிறகு), நீங்கள் நோன்பு நோற்காதீர்கள்." (இதை அத்திர்மிதீ அறிவித்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனக் கூறியுள்ளார்கள்).

1227

وعن أبي اليقظان عمار بن ياسر، رضي الله عنهما قال: من صام اليوم الذي يشك فيه فقد عصي أبا القاسم، صلى الله عليه وسلم ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அம்மார் பின் யாஸிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: யார் சந்தேகத்திற்குரிய நாளில் நோன்பு நோற்கிறாரோ, அவர் அபுல்-காசிம் (ஸல்) (அதாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர்) அவர்களுக்கு மாறு செய்துவிட்டார்.

- باب ما يقال عند رؤية الهلال:

பிறை தோன்றும்போது ஓதும் பிரார்த்தனை (ஒவ்வொரு சந்திர மாதத்தின் தொடக்கத்திலும்)

1228

عن طلحة بن عبيد الله رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا رأى الهلال قال: اللهم أهله علينا بالأمن والإيمان والسلامة والإسلام، ربي وربك الله، هلال رشد وخير ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

தல்ஹா பின் உபைதுல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பிறையைக் கண்டதும், நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்திப்பார்கள்: "அல்லாஹும்ம அஹில்லஹு அலைனா பில் அம்னி வல் ஈமான், வஸ்ஸலாமதி வல் இஸ்லாம், ரப்பீ வ ரப்புக்கல்லாஹ், ஹிலாலு ருஷ்தின் வ கைரின் (அல்லாஹ்வே, இந்தப் பிறையை பாதுகாப்பு, ஈமான், சாந்தி, இஸ்லாம் ஆகியவற்றுடன் எங்கள் மீது உதிக்கச் செய்வாயாக. (பிறையே!) என் ரப்பும்

உன் ரப்பும் அல்லாஹ்தான். இது நேர்வழி காட்டும், நன்மை பயக்கும் பிறையாகுக)."

-باب فضل السحور وتأخيره ما لم يخشَ طلوع الفجر:

சுஹூர் (ரமலானில் விடியற்கால உணவு) சிறப்பும், அதை விடியலுக்கு முன்வரை தாமதப்படுத்துவதன் மேன்மையும்

1229

عن أنس، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فإن في السحور بركة ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஸஹர் (நோன்பு நோற்பதற்காக அதிகாலையில் உண்ணப்படும் உணவு) உண்ணுங்கள். நிச்சயமாக, ஸஹர் செய்வதில் பரக்கத் (இறைவனின் அருள்வளம், நன்மைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி) இருக்கிறது."

1230

وعن زيد بن ثابت رضي الله عنه قال: تسحرنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم قمنا إلى الصلاة قيل كم كان بينهما؟ قال: خمسون آية ((متفق عليه))

ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஸஹர் (அதிகாலை உணவு) உண்டோம். பிறகு நாங்கள் (ஃபஜ்ர்) தொழுகைக்காக நின்றோம். "(ஸஹருக்கும், ஃபஜ்ர் தொழுகைக்கும்) இடையில் எவ்வளவு நேரம் இருந்தது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "ஐம்பது வசனங்கள் (ஓதுவதற்குத் தேவையான நேரம்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1231

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان لرسول الله صلى الله عليه وسلم مؤذنان: بلال وابن أم مكتوم. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن بلالا يؤذن بليل فكلوا واشربوا حتى يؤذن ابن أم مكتوم قال ولم يكن بينهما إلا أن ينزل هذا ويرقى هذا. ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு பிலால் மற்றும் இப்னு உம்மி மக்தூம் என இரண்டு முஅத்தின்கள் இருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக பிலால் இரவிலேயே (ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கான முதல்) அதான் கூறுகிறார். எனவே இப்னு உம்மி மக்தூம் (ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கான இரண்டாவது) அதான் கூறும் வரை நீங்கள் உண்ணுங்கள், பருகுங்கள்."
(இப்னு உமர் ரழி) கூறினார்: அவ்விருவருக்கும் இடையில், இவர் இறங்குவதற்கும் அவர் ஏறுவதற்கும் ஆகும் நேரத்தைத் தவிர வேறு இடைவெளி இருக்கவில்லை (அதாவது, பிலால் அதான் கூறி முடித்ததும், இப்னு உம்மி மக்தூம் அதான் கூறத் தயாராவார். இது ஸஹர் நேரத்தின் முடிவு மற்றும் ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கான நேரம் ஆரம்பிப்பதைக் குறிக்கும்).

1232

وعن عمرو بن العاص رضي الله عنه أن رسول الله قال: "فصل ما بين صيامنا وصيام أهل الكتاب أكلة السحر. ((رواه مسلم)).

அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நமது நோன்பிற்கும் (ஸவ்ம்) வேதக்காரர்களின் நோன்பிற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாடு, ஸஹர் (அதிகாலை உணவு) உண்பதுதான்."

- باب فضل تعجيل الفطر وما يفطر عليه وما يقوله بعد إفطاره:

உபவாசத்தை முறித்துக்கொள்வதில் விரைவதன் சிறப்பு, மற்றும் உபவாசத்தை முறிக்கும்போது கூற வேண்டிய பிரார்த்தனை

1233

عن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر ((متفق عليه))

ஸஹ்ல் இப்னு ஸஃத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் நோன்பு திறப்பதை விரைவுபடுத்தும் காலமெல்லாம் நன்மையில் நிலைத்திருப்பார்கள்."

1234

وعن أبي عطية قال: دخلت أنا ومسروق على عائشة رضي الله عنها فقال لها مسروق: رجلان من أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم كلاهما لا يألو عن الخير: أحدهما يعجل المغرب والإفطار، والآخر يؤخر المغرب والإفطار؟ فقالت: من يعجل المغرب والإفطار؟ قال: عبد الله – يعني ابن مسعود – فقالت: هكذا كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصنع" ((رواه مسلم)).

அபூ அதிய்யஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நானும் மஸ்ரூக் அவர்களும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றோம். அப்போது மஸ்ரூக் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் இருவர் இருக்கிறார்கள். அவ்விருவரும் நன்மைகளைச் செய்வதில் குறைவு வைப்பதில்லை. அவர்களில் ஒருவர் மஃரிப் (தொழுகை) மற்றும் இஃப்தார் (நோன்பு துறப்பது) ஆகியவற்றை விரைவுபடுத்துகிறார்; மற்றவர் மஃரிப் மற்றும் இஃப்தாரைத் தாமதப்படுத்துகிறார்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "மஃரிப் மற்றும் இஃப்தாரை விரைவுபடுத்துபவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "அப்துல்லாஹ் - அதாவது (இப்னு மஸ்வூத்)" என்று கூறினார்.

அதற்கு ஆயிஷா (ரழி), "இவ்வாறுதான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்து வந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1235

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الله عز وجل: أحب عبادي إلي أعجلهم فطرًا ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கண்ணியமிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: ‘என் அடியார்களில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவர்கள், அவர்களில் விரைவாக நோன்பு திறப்பவர்களே.’”

1236

وعن عمر بن الخطاب، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا أقبل الليل من ههنا وأدبر النهار من ههنا، وغربت الشمس، فقد أفطر الصائم ((متفق عليه))

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவு இந்தப்பக்கமிருந்து (அதாவது, கிழக்கிலிருந்து) முன்னோக்கி வந்து, பகல் அந்தப்பக்கமிருந்து (அதாவது, மேற்கிலிருந்து) பின்வாங்கி, சூரியனும் மறைந்துவிட்டால், நோன்பாளி நோன்பு திறந்தவராவார் (அதாவது, நோன்பு திறப்பது அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுவிட்டது)."

1237

وعن أبي إبراهيم عبد الله بن أبي أوفى، رضي الله عنهما قال: سرنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو صائم فلما غربت الشمس قال لبعض القوم: "يا فلان انزل فاجدح لنا، فقال: يا رسول الله لو أمسيت؟ قال: "انزل فاجدح لنا" قال: إن عليك نهارًا، قال: "انزل فاجدح لنا" قال: فنزل فجدح لهم فشرب رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم قال: "إذا رأيتم الليل قد أقبل من ههنا، فقد أفطر الصائم" وأشار بيده قبل المشرق. ((متفق عليه))

அபூ இப்ராஹீம் அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் (ஒரு பயணத்தில்) இருந்தோம்; அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தார்கள். சூரியன் மறைந்தபோது, அவர்கள் ஒருவரிடம், "இறங்கி, நமக்காக ஸவீக்கைக் (கரைத்து) தயார் செய்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (முழுமையாக இருட்டாகும் வரை) தாங்கள் மாலையை அடைந்திருக்கலாமே?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இறங்கி, நமக்காக ஸவீக்கைத் தயார் செய்" என்று கூறினார்கள். அவர், "(முழுமையாக இருட்டவில்லை, இன்னும்) பகல் வெளிச்சம் இருக்கிறதே" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இறங்கி, நமக்காக ஸவீக்கைத் தயார் செய்" என்று கூறினார்கள். எனவே, அவர் இறங்கி அவர்களுக்காக ஸவீக்கைத் தயார் செய்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைக் குடித்தார்கள். பின்னர், "இந்தத் திசையிலிருந்து இரவு வருவதை நீங்கள் கண்டால், நோன்பு நோற்றவர் நோன்பை விட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள். மேலும், அவர்கள் தங்கள் கையால் கிழக்குத் திசையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

1238

وعن سلمان بن عامر الضبي الصحابي، رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أفطر أحدكم، فليفطر على تمر فإن لم يجد فليفطر على ماء فإنه طهور ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

சல்மான் இப்னு ஆமிர் அழ்-ழப்பீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் நோன்பு துறக்கும்போது பேரீச்சம் பழத்தைக் கொண்டு நோன்பு துறக்கட்டும். அது கிடைக்காவிட்டால் தண்ணீரைக் கொண்டு நோன்பு துறக்கட்டும். ஏனெனில் அது தூய்மையானதாகும்.”

1239

وعن أنس رضي الله عنه قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفطر قبل أن يصلي على رطبات، فإن لم تكن رطبات فتميرات فإن لم تكن تميرات حسا حسوات من ماء. ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (மஃரிப்) தொழுவதற்கு முன்பாக, சில ஈரப் பேரீச்சம் பழங்களைக் கொண்டு நோன்பு திறப்பார்கள்; ஈரப் பேரீச்சம் பழங்கள் இல்லையென்றால், சில காய்ந்த பேரீச்சம் பழங்களை (உண்பார்கள்); காய்ந்த பேரீச்சம் பழங்களும் இல்லையென்றால், சில மிடறு தண்ணீர் அருந்துவார்கள்." (இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இது ஹஸன் (அழகிய) ஹதீஸ் ஆகும்).

- باب أمر الصائم بحفظ لسانه وجوارحه عن المخالفات والمشاتمة ونحوها:

நோன்பைப் பாதுகாத்தல்

1240

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب، فإن سابه أحد أو قاتله، فليقل: إني صائم

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் ஒரு நாளில் நோன்பு நோற்றிருக்கும்போது, அவர் தீய சொற்களைப் பேசவோ (அதாவது,

ஆபாசமான அல்லது அநாகரிகமான பேச்சுக்களைப் பேசவோ) கூச்சலிடவோ வேண்டாம். யாரேனும் ஒருவர் அவரை ஏசினால் அல்லது அவருடன் சண்டையிட முனைந்தால், 'நான் நோன்பாளி' என்று அவர் கூறட்டும் (தன் நோன்பின் புனிதத்தைக் கருதி பதிலடி கொடுக்காமல் இருக்கவும், சண்டையிடுபவருக்கு நினைவூட்டவும்)."

1241

وعنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் பொய் பேசுவதையும், அதன்படி நடப்பதையும் கைவிடவில்லையோ, அவர் தம் உணவையும் பானத்தையும் விட்டுவிடுவதில் அல்லாஹ்வுக்கு எந்தத் தேவையும் இல்லை (அதாவது, அவரது நோன்பு அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது அல்லது அதற்குரிய கூலி கிடைக்காது)."

- باب في مسائل من الصوم:

நோன்பு (ஸவ்ம்) தொடர்பான விஷயங்கள்

1242

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا نسي أحدكم فأكل أو شرب فليتم صومه فإنما أطعمه الله وسقاه ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் (நோன்பு நோற்றிருக்கும் போது) மறந்து உண்டாலோ அல்லது பருகினாலோ, அவர் தனது ஸவ்மை (நோன்பை) பூர்த்தி செய்யட்டும், ஏனெனில் அல்லாஹ்தான் அவனுக்கு உணவளித்து, பானம் புகட்டினான்."

1243

وعن لقيط بن صبرة رضي الله عنه قال قلت يا رسول الله أخبرني عن الوضوء؟ قال "أسبغ الوضوء، وخلل بين الأصابع، وبالغ في الاستنشاق، إلا أن تكون صائمًا" ((رواه أبو داود.

والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

லகீத் பின் ஸப்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உளூவைப் பற்றி எனக்கு அறிவியுங்கள் (விளக்குங்கள்)" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "உளூவை நிறைவாகச் செய்யுங்கள்; விரல்களுக்கு (மற்றும் கால்விரல்களுக்கு) இடையே கோதிவிடுங்கள்; நீங்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தாலன்றி, நாசிக்குத் தண்ணீர் செலுத்துவதை ஆழமாகச் செய்யுங்கள்."

1244

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يدركه الفجر وهو جنب من أهله ثم يغتسل ويصوم ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் துணைவியருடன் கூடியதால் ஏற்பட்ட ஜனாபத் (பெருந்துடக்கு) நிலையில் இருக்கும்போதே ஃபஜ்ர் நேரம் அவர்களை வந்தடையும். பிறகு அவர்கள் குளிப்பார்கள்; நோன்பும் நோற்பார்கள்.”

1245

وعن عائشة وأم سلمة رضي الله عنهما قالتا: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصبح جنبًا من غير حلم ثم يصوم. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) மற்றும் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கனவினால் அல்லாமல் (தாம்பத்திய உறவின் காரணமாக) பெருந்தொடக்குடன் இருக்கும் நிலையிலேயே விடியற்காலையை அடைவார்கள்; பின்னர் நோன்பு நோற்பார்கள்."

- باب بيان فضل صوم المحرم وشعبان والأشهر الحرم:

முஹர்ரம் மற்றும் ஷஃபான் மாதங்களிலும் புனித மாதங்களிலும் நோன்பு நோற்பதின் சிறப்பு.

1246

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أفضل الصيام بعد رمضان: شهر الله المحرم، وأفضل الصلاة بعد الفريضة: صلاة الليل ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ரமளான் மாதத்திற்குப் பிறகு ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்பதற்கு மிகச் சிறந்த மாதம் அல்லாஹ்வின் மாதமாகிய முஹர்ரம் ஆகும்; கடமையான தொழுகைக்குப் பிறகு மிகச் சிறந்த தொழுகை இரவுத் தொழுகை (தஹஜ்ஜுத்) ஆகும்."

1247

وعن عائشة رضي الله عنها قالت لم يكن النبي صلى الله عليه وسلم يصوم من شهر أكثر من شعبان فإنه كان يصوم شعبان كله وفي رواية: كان يصوم شعبان إلا قليلا. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஷஃபான் மாதத்தை விட அதிகமாக வேறு எந்த மாதத்திலும் நோன்பு நோற்றதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் ஷஃபான் மாதம் முழுவதும் நோன்பு நோற்றார்கள்.” மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: “அவர்கள் ஷஃபான் மாதத்தில் சில நாட்களைத் தவிர்த்து நோன்பு நோற்றார்கள்.” (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1248

وعن مجيبة الباهلية عن أبيها أو عمها، أنه أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم انطلق فأتاه بعد سنة وقد تغيرت حاله وهيئته، فقال: يا رسول الله أما تعرفني؟ قال: "ومن أنت؟" قال: أنا الباهلي الذي جئتك عام الأول. قال: "فما غيرك، وقد كنت حسن الهيئة؟" قال: ما أكلت طعامًا منذ فارقتك إلا بليل. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "عذبت نفسك!" ثم قال: "صم شهر الصبر، ويومًا من كل شهر" قال: زدني، فإن بي قوة، قال: "صم يومين" قال: زدني، قال: "صم ثلاثة أيام" قال: زدني. قال: "صم من الحرم واترك، صم من الحرم واترك، صم من الحرم واترك" وقال بأصابعه الثلاث فضمها، ثم أرسلها. ((رواه أبو داود.)).

முஜீபா அல்-பாஹிலிய்யா (ரழி) அவர்கள், தனது தந்தை அல்லது மாமாவிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர் (தந்தை அல்லது மாமா) (ரழி) ஒருமுறை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். பின்னர் (சென்றுவிட்டு) ஒரு வருடம் கழித்து மீண்டும் அவர்களிடம் வந்தார். அப்போது அவருடைய நிலையும் தோற்றமும் மாறியிருந்தது. அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை (தங்களுக்கு) அடையாளம் தெரியவில்லையா?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "நான் அல்-பாஹிலி; கடந்த ஆண்டு தங்களிடம் வந்தேனே (அவர் தான் நான்)" என்று பதிலளித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அழகிய தோற்றத்தில் இருந்தீரே! உம்மை மாற்றியது எது?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "நான் தங்களைப் பிரிந்து சென்றதிலிருந்து, இரவு நேரத்தைத் தவிர (பகலில்) உணவு உண்பதேயில்லை" என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் உமது ஆன்மாவைச் சித்திரவதை செய்துவிட்டீர்!" என்று கூறினார்கள். பின்னர், "பொறுமையின் மாதத்தில் (ரமளான்) நோன்பு நோற்பீராக! மேலும் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்பீராக!" என்று கூறினார்கள். அவர், "எனக்கு அதிகப்படுத்தக் கூறுங்கள்; ஏனெனில் என்னிடம் (அதற்குரிய) வலிமை உள்ளது" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "(மாதத்திற்கு) இரண்டு நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக!" என்றார்கள். அவர், "எனக்கு அதிகப்படுத்தக் கூறுங்கள்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "(மாதத்திற்கு) மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக!" என்றார்கள். அவர், "எனக்கு அதிகப்படுத்தக் கூறுங்கள்" என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "புனித மாதங்களில் (சில நாட்கள்) நோன்பு நோற்பீராக, (சில நாட்கள்) விட்டு விடுவீராக! புனித மாதங்களில் நோன்பு நோற்பீராக, விட்டு விடுவீராக! புனித மாதங்களில் நோன்பு நோற்பீராக, விட்டு விடுவீராக!" என்று கூறினார்கள். (இதைச் சொல்லும்போது) தமது மூன்று விரல்களால் சைகை செய்து, அவற்றை (மடக்கிக்) குவித்து, பின்னர் அவற்றை விரித்தார்கள்.

- باب فضل الصوم وغيره في العشر الأول من ذي الحجة:

துல் ஹிஜ்ஜாவின் முதல் பத்து நாட்களில் நோன்பு மற்றும் பிற நல்லறங்கள் செய்வதன் சிறப்பு.

1249

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما من أيام العمل الصالح فيها أحب إلى الله من هذه الأيام" يعني أيام العشر، قالوا: يا رسول الله ولا الجهاد في سبيل الله؟ قال: "ولا الجهاد في سبيل الله، إلا رجل خرج بنفسه، وماله فلم يرجع من ذلك بشيء" ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இந்த நாட்களில் (துல்-ஹஜ்ஜின் முதல் பத்து நாட்களில்) செய்யப்படும் நற்செயல்களை விட அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் பிரியமான நற்செயல்கள் வேறு எந்த நாட்களிலும் இல்லை.” அப்போது, (சஹாபாக்கள்) “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் பாதையில் செய்யும் ஜிஹாதை விடவுமா?” என்று கேட்டார்கள். அவர் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், “அல்லாஹ்வின் பாதையில் செய்யும் ஜிஹாதும் இல்லை. ஆயினும், ஒருவர் தனது உயிரோடும் தனது பொருளோடும் (போருக்கு) புறப்பட்டுச் சென்று, அவ்விரண்டில் எதனோடும் திரும்பி வராதவரைத் தவிர.”

-باب فضل صوم يوم عرفة وعاشوراء وتاسوعاء:

அரஃபா நாள், ஆஷூரா மற்றும் தாசூஆ (அதாவது, முஹர்ரம் மாதத்தின் 9வது நாள்) ஆகிய நாட்களில் நோன்பு நோற்பதன் சிறப்பு

1250

وعن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم: عن صوم يوم عرفة؟ قال: يكفر السنة الماضية والباقية ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அரஃபா நாள் நோன்பு பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது கடந்த ஆண்டு மற்றும் எதிர்வரும் ஆண்டின் (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும்" என்று கூறினார்கள். (இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

1251

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم صام يوم عاشوراء، وأمر بصيامه. ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஆஷூரா நாளில் நோன்பு நோற்று, (மற்றவர்களையும்) அந்நாளில் நோன்பு நோற்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

1252

وعن أبي قتادة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم سئل عن صيام يوم عاشوراء فقال: يكفر السنة الماضية ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஆஷூரா நாளில் நோன்பு நோற்பது பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அது, கடந்த ஆண்டின் (பாவங்களுக்குப்) பரிகாரமாகும்” என்று கூறினார்கள்.

1253

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لئن بقيت إلى قابل لأصومن التاسع ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அடுத்த வருடம் வரை நான் உயிருடன் இருந்தால், நிச்சயமாக ஒன்பதாவது (முஹர்ரமின்) நாளில் நோன்பு நோற்பேன்.”

- باب استحباب صوم ستة أيام من شوال:

ஷவ்வால் மாதத்தில் ஆறு நாட்கள் நோன்பு நோற்பது விரும்பத்தக்கது என்ற பாடம்.

1254

عن أبي أيوب رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من صام رمضان ثم أتبعه بست من شوال كان كصيام الدهر ((رواه مسلم)).

அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “யார் ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்று, பிறகு ஷவ்வால் மாதத்தில் ஆறு நோன்புகளையும் நோற்கிறாரோ, அவர் ஆண்டு முழுவதும் நோன்பு நோற்றவரைப் போலாவார்.”

- باب استحباب صوم الاثنين والخميس:

திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் நோன்பு நோற்பதின் சிறப்பு.

1255

عن أبي قتادة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: سئل عن صوم يوم الاثنين فقال: ذلك يوم ولدت فيه، ويوم بعثت أو أنزل علي فيه ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் திங்கட்கிழமை நோன்பு பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அது நான் பிறந்த நாளாகும். மேலும் அந்நாளில்தான் நான் (தூதராக) அனுப்பப்பெற்றேன்; அல்லது என் மீது (இறைச்செய்தி) அருளப்பெற்றது” என்று கூறினார்கள். (இதை) முஸ்லிம் (நூல்) அறிவித்துள்ளது.

1256

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: تعرض الأعمال يوم الاثنين والخميس، فأحب أن يعرض عملي وأنا صائم ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن، ورواه مسلم بغير ذكر الصوم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "செயல்கள் திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் (அல்லாஹ்விடம்) சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. நான் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நிலையில் எனது செயல்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுவதை நான் விரும்புகிறேன்."

1257

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتحرى صوم الاثنين والخميس. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் நோன்பு நோற்பதை நாடினார்கள் (அதாவது, இவ்விரு நாட்களிலும் நோன்பு நோற்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்)."

- باب استحباب صوم ثلاثة أيام من كل شهر:

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பது விரும்பத்தக்கது என்ற பாடம்.

1258

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أوصاني خليلي صلى الله عليه وسلم بثلاث: صيام ثلاثة أيام من كل شهر، وركعتي الضحى وأن أوتر قبل أن أنام. ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: என் உற்ற தோழர் (நெருங்கிய நண்பர்) (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு மூன்று விஷயங்களை அறிவுறுத்தினார்கள்: ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பது, ளுஹாவின் இரண்டு ரக்அத்கள் (முற்பகல் நேரம் தொழுவது) மற்றும் நான் உறங்குவதற்கு முன் வித்ரு தொழுவது (இரவுத் தொழுகையை முடித்து).

1259

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: أوصاني حبيبي، صلى الله عليه وسلم بثلاث لن أدعهن ما عشت: بصيام ثلاثة أيام من كل شهر، وصلاة الضحى، وبأن لا أنام حتى أوتر. ((رواه مسلم)).

அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“என் அன்பிற்குரியவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) எனக்கு மூன்று விஷயங்களை அறிவுறுத்தினார்கள்; நான் உயிருடன் இருக்கும் வரை அவற்றை விடமாட்டேன். (அவை:) ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பது, ளுஹா தொழுவது மற்றும் வித்ரு தொழாமல் உறங்குவதில்லை (ஆகியனவாகும்).”

1260

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله: صوم ثلاثة أيام من كل شهر صوم الدهر كله ((متفق عليه))

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்பது, காலமெல்லாம் நோன்பு நோற்றதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1261

وعن معاذة العدوية أنها سألت عائشة رضي الله عنها: أكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصوم من كل شهر ثلاثة أيام، فقالت: نعم. فقلت: من أي الشهر كان يصوم؟ قالت: لم يكن يبالي من أي الشهر يصوم. ((رواه مسلم)).

முஆதா அல்-அதவிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு (ஸவ்ம்) நோற்பதுண்டா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், “மாதத்தின் எந்த நாட்களில் அவர்கள் நோன்பு நோற்பார்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், மாதத்தின் எந்த நாட்களில் (அதாவது, மாதத்தின் ஆரம்பம், நடுப்பகுதி அல்லது இறுதிப் பகுதி என) நோன்பு நோற்பதைப் பற்றி அவர்கள் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்று பதிலளித்தார்கள்.

(முஸ்லிம்)

1262

وعن أبي ذر رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا صمت من الشهر ثلاثًا، فصم ثلاث عشرة، وأربع عشرة وخمس عشرة رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் (தன்னார்வ நோன்பு) நோற்பதாக இருந்தால், பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் மற்றும் பதினைந்தாம் நாட்களில் நோன்பு நோற்பீராக."
இதை திர்மிதி பதிவு செய்து, இது ஹஸன் (நல்ல) ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்.

1263

وعن قتادة بن ملحان، رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يأمرنا بصيام أيام البيض: ثلاث عشرة، وأربع عشرة وخمس عشرة. ((رواه أبو داود.

கதாதா பின் மில்ஹான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘அய்யாமுல் பீழ்’ (எனும் சந்திர மாதத்தின்) பதின்மூன்று, பதினான்கு மற்றும் பதினைந்தாம் நாட்களில் நோன்பு நோற்குமாறு எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.

1264

وعن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يفطر أيام البيض في حضر ولا سفر ((رواه النسائي بإسناد حسن)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஊரில் இருந்தாலும் சரி, பயணத்தில் இருந்தாலும் சரி, அய்யாமுல் பீழ் (ஒவ்வொரு சந்திர மாதத்தின் 13, 14, 15 ஆம் நாட்கள்) நோன்பை விடுவதில்லை.

- باب فضل من فطر صائمًا، وفضل الصائم الذي يؤكل عنده ودعاء الآكل للمأكول عنده:

நோன்பு திறக்க வைத்தவரின் சிறப்பு, மற்றும் யார் இடத்தில் உணவு உட்கொள்ளப்படுகிறதோ அந்த நோன்பாளியின் சிறப்பு, மற்றும் சாப்பிடுபவர் சாப்பிடுபவருக்காக செய்யும் துஆ

1265

عن زيد بن خالد الجهني، رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من فطر صائمًا، كان له مثل أجره غير أنه لا ينقص من أجر الصائم شيء ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

ஸைத் பின் காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒரு நோன்பாளிக்கு நோன்பு திறக்க (உணவு, பானம் போன்றவற்றை) அளிக்கிறாரோ, அவருக்கு அந்த நோன்பாளியின் நன்மை போன்றே கிடைக்கும். அதே வேளையில், நோன்பாளியின் நன்மையிலிருந்து எதுவும் குறைக்கப்படமாட்டாது."

1266

وعن أم عمارة الأنصارية، رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم دخل عليها فقدمت إليه طعامًا فقال "كلي" فقالت: إني صائمة، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن

الصائم تصلي عليه الملائكة إذا أكل عنده حتى يفرغوا" وربما قال: "حتى يشبعوا" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

உம்மு உமாரா அல்-அன்சாரிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வருகை தந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு உணவை அளித்தேன். அவர்கள் (என்னை நோக்கி), "சாப்பிடு" என்றார்கள். அதற்கு நான், "நான் நோன்பு நோற்றிருக்கிறேன்" என்றேன். அப்போது ரசூல் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நோன்பாளிக்கு அருகில் (மற்றவர்கள்) உணவு உண்ணும்போது, அவர்கள் உண்டு முடிக்கும் வரை அந்த நோன்பாளிக்காக வானவர்கள் அருள்புரிகிறார்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பு, கருணை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறார்கள்)." ஒருவேளை, "அவர்கள் வயிறு நிரம்பும் வரை" என்றும் அவர்கள் கூறியிருக்கலாம்.
(இமாம் திர்மிதீ இதை அறிவித்து, இது ஹஸன் தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினார்.)

1267

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم جاء إلى سعد بن عبادة رضي الله عنه فجاء بخبز وزيت، فأكل ثم قال النبي صلى الله عليه وسلم: أفطر عندكم الصائمون وأكل طعامكم الأبرار وصلت عليكم الملائكة. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஃத் பின் உபாதா (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர் (ஸஃத்) ரொட்டியையும் எண்ணெயையும் கொண்டு வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, “நோன்பாளிகள் உங்களிடத்தில் நோன்பு திறக்கட்டும்; நல்லவர்கள் உங்கள் உணவைச் சாப்பிடட்டும்; வானவர்கள் உங்கள் மீது அருளை வேண்டட்டும்” (என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள்).

رياض الصالحين

10. كتاب الاعتكاف

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

10. இஃதிகாஃப் நூல்

- باب الاعتكاف في رمضان

ரமழான் மாதத்தில் இஃதிகாஃப் இருத்தல்

1268

عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعتكف العشر الأواخر من رمضان. ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தின் கடைசிப் பத்து நாட்களில் (மற்றும் இரவுகளில்) இஃதிகாஃப் இருப்பார்கள்.

1269

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يعتكف العشر الأواخر من رمضان، حتى توفاه الله، تعالى ثم اعتكف أزواجه من بعده. ((متفق عليه))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும் வரை ரமளானின் கடைசிப் பத்தில் (நாட்களில்) இஃதிகாஃப் இருப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு, அவர்களுடைய மனைவியரும் இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள்.

1270

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يعتكف في كل رمضان عشرة أيام، فلما كان العام الذي قبض فيه اعتكف عشرين يومًا ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு ரமழானிலும் பத்து நாட்கள் இஃதிகாஃப் இருப்பார்கள்; அவர்கள் மரணித்த ஆண்டில் இருபது நாட்கள் இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

11. كتاب الحج

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

11. ஹஜ்ஜின் நூல்

- باب وجوب الحج وفضله

ஹஜ்ஜின் கடமையும் அதன் சிறப்பும்

1271

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلى الله وأن محمدًا رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وحج البيت، وصوم رمضان" ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஸ்லாம் ஐந்து (தூண்கள்) மீது நிறுவப்பட்டுள்ளது: 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வ அன்ன முஹம்மதர்-ரசூலுல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை, மேலும் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் ஆவார்கள்) என்று சாட்சி கூறுவது, அஸ்-ஸலாத் (தொழுகையை) நிலைநிறுத்துவது, ஸகாத் (ஏழை வரியை) கொடுப்பது, (அல்லாஹ்வின்) இல்லத்திற்கு ஹஜ் செய்வது மற்றும் ரமளான் மாதத்தில் சவ்ம் (நோன்பு) நோற்பது."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

1272

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "يا أيها الناس إن الله قد فرض عليكم الحج فحجوا" فقال رجل: أكل عام يا رسول الله؟ فسكت، حتى قالها ثلاثًا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لو قلت نعم لوجبت، ولما استطعتم "

ثم قال: "ذروني ما تركتكم، فإنما هلك من كان قبلكم بكثرة سؤالهم، واختلافهم على أنبيائهم، فإذا أمرتكم بشيء فأتوا منه ما استطعتم، وإذا نهيتكم عن شيء فدعوه". ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு குத்பா (சொற்பொழிவு) நிகழ்த்திவிட்டு, "ஓ மக்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் மீது ஹஜ்ஜை (புனிதப் பயணத்தை) கடமையாக்கியுள்ளான், எனவே ஹஜ் செய்யுங்கள்" என்று கூறினார்கள். ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, (இது) ஒவ்வொரு ஆண்டும் (கடமையா)?" என்று கேட்டார். அவர் அதை மூன்று முறை கேட்கும் வரை அவர்கள் (ஸல்) மௌனமாக இருந்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நான் 'ஆம்' என்று கூறியிருந்தால், அது (உங்களுக்கு) கடமையாகி இருக்கும், உங்களால் அதைச் செய்ய முடிந்திருக்காது." பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் உங்களை (ஒரு விஷயத்தில்) விட்டுவிட்ட வரை, நீங்கள் என்னை விட்டுவிடுங்கள் (அதைப் பற்றி தேவையற்ற கேள்விகள் கேட்காதீர்கள்). ஏனெனில் உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்கள், அவர்களின் அதிகப்படியான கேள்விகளாலும், அவர்களின் நபிமார்களுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்து வேறுபாடுகளாலும் அழிந்தனர். எனவே, நான் உங்களுக்கு ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி கட்டளையிட்டால், உங்களால் முடிந்தவரை அதைச் செய்யுங்கள்; நான் உங்களை ஏதேனும் ஒன்றிலிருந்து தடுத்தால், அதைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்."

1273

وعنه قال: سئل النبي صلى الله عليه وسلم أي العمل أفضل؟ قال: "إيمان بالله ورسوله" قيل: ثم ماذا؟ قال: "الجهاد في سبيل الله" قيل ثم ماذا؟ قال: "حج مبرور" ((متفق عليه)) "المبرور" هو الذي لا يرتكب صاحبه فيه معصية.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "செயல்களில் மிகச் சிறந்தது எது?" என்று வினவப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் ஈமான் கொள்வது (உறுதியாக நம்புவது)" என்று பதிலளித்தார்கள். "பிறகு எது?" என்று வினவப்பட்டது. அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது (இறைவழியில் அறப்போர் புரிவது)" என்று பதிலளித்தார்கள். "பிறகு எது?" என்று வினவப்பட்டது. அவர்கள், "ஹஜ்ஜுல் மப்ரூர் (பாவமற்ற, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்)" என்று பதிலளித்தார்கள். (நூல்கள்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

ஹஜ்ஜுல் மப்ரூர் என்பது, அதை நிறைவேற்றுபவர் அதில் எவ்வித பாவமும் இழைக்காதிருப்பதாகும்.

1274

وعنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من حج، فلم يرفث ولم يفسق، رجع كيوم ولدته أمه ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யார் ஹஜ் செய்து, (அதில்) தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமலும் (மற்றும் ஆபாசமான, இழிவான பேச்சுக்கள் பேசாமலும்) பாவம் செய்யாமலும் இருக்கிறாரோ, அவர், தமது தாய் அவரைப் பெற்றெடுத்த நாளில் இருந்ததைப் போன்று (பாவங்களிலிருந்து தூய்மையானவராகத்) திரும்புவார்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1275

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: العمرة إلى العمرة كفارة لما بينهما، والحج المبرور ليس له جزاء إلا الجنة ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு உம்ரா, இரு உம்ராக்களுக்கு இடையில் (நிகழும்) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும்; ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜுக்குரிய (ஹஜ் மப்ரூர்) நற்கூலி, சுவர்க்கத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை."

1276

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت يا رسول الله نرى الجهاد أفضل العمل، أفلا نجاهد؟ فقال: : لكنّ أفضل الجهاد حج مبرور ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் ஜிஹாதை சிறந்த செயலாகக் கருதுகிறோம், நாங்கள் ஜிஹாத் செய்ய வேண்டாமா?" அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களுக்கு (பெண்களுக்கு) சிறந்த ஜிஹாத் ஹஜ் மப்ரூர் (அதாவது, அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்) ஆகும்." (அல்-புகாரி)

1277

وعنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: ما من يوم أكثر من أن يعتق الله فيه عبدًا من النار من يوم عرفة ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அரஃபா நாளை விட, அல்லாஹ் நரகத்திலிருந்து (தனது) அடியார்களை (பாவங்களிலிருந்து மன்னித்து) அதிக எண்ணிக்கையில் விடுதலை செய்யும் நாள் வேறு எதுவும் இல்லை."

1278

وعن ابن عباس رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: عمرة في رمضان تعدل عمرة أو حجة معي. ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "ரமளான் மாதத்தில் செய்யப்படும் உம்ரா, என்னுடன் (சேர்ந்து) செய்த ஒரு உம்ராவுக்கோ அல்லது ஒரு ஹஜ்ஜுக்கோ சமமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1279

وعنه أن امرأة قالت: يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج، أدركت أبي شيخًا كبيرًا، لا يثبت على الراحلة، أفأحج عنه؟ قال: نعم. ((متفق عليه))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பெண், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது விதியாக்கிய ஹஜ்ஜுக் கடமையானது, என் தந்தை மிகவும் முதிர்ந்த வயதை அடைந்துவிட்ட நிலையில் அவரை வந்தடைந்துள்ளது. அவரால் வாகனத்தின் மீது (உறுதியாக) அமர இயலாது. ஆகவே, அவர் சார்பாக நான் ஹஜ் செய்யலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று கூறினார்கள்.

1280

وعن لقيط بن عامر رضي الله عنه أنه أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: إن أبي شيخ كبير لا يستطيع الحج ولا العمرة، ولا الظعن قال: حج عن أبيك واعتمر ((رواه أبو داود والترمذي

وقال: حديث حسن صحيح.)).

லகீத் பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நிச்சயமாக என் தந்தை மிகவும் வயதானவர். அவரால் ஹஜ்ஜையோ அல்லது உம்ராவையோ செய்யவோ, அல்லது (அதற்காக) பயணம் மேற்கொள்ளவோ சக்தி இல்லை" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமது தந்தையின் சார்பாக ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் நிறைவேற்றுவீராக" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ. மேலும் இமாம் திர்மிதீ இதை 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார்).

1281

وعن السائب بن يزيد رضي الله عنه، قال: حج بي مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في حجة الوداع وأنا ابن سبع سنين. ((رواه البخاري)).

அஸ்-ஸாயிப் பின் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நான் ஏழு வயதாக இருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஹஜ்ஜத்துல் வதாவில் (விடைபெறும் ஹஜ்ஜில்) எனக்கு ஹஜ் செய்விக்கப்பட்டது."

1282

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم لقي ركبا بالروحاء فقال: "من القوم؟" قالوا: المسلمون. قالوا من أنت؟ قال: "رسول الله" فرفعت امرأة صبيًا فقالت: ألهذا حج؟ قال "نعم ولك أجر" ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அர்-ரவ்ஹா எனும் இடத்தில் ஒரு பயணக்கூட்டத்தைச் சந்தித்தார்கள். அப்போது, "இக்கூட்டத்தினர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் முஸ்லிம்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர்" என்று கூறினார்கள். அப்போது ஒரு பெண், ஒரு சிறுவனைத் தூக்கிக் காட்டி, "இவனுக்கு ஹஜ் உண்டா?" (அதாவது, இவன் செய்யும் ஹஜ் செல்லுபடியாகுமா, அல்லது இவனுக்கு ஹஜ் கடமையாகுமா?) என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், (இவனுக்கு ஹஜ் உண்டு, அது செல்லுபடியாகும், ஆனால் கடமையான ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றாது) உனக்கும் (இவனை ஹஜ்ஜுக்கு அழைத்துச் சென்றதற்காக) ஒரு நற்கூலி உண்டு" என்று கூறினார்கள்.

1283

وعن أنس رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم حج على رحل وكانت زاملته.
((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சேணத்தின் (ஒட்டகச் சேணத்தின்) மீது ஹஜ் செய்தார்கள். அதுவே அவர்களின் பயணப் பொருட்களையும் சுமந்து செல்லும் வாகனமாகவும் (ஸாமிலாவாகவும்) இருந்தது.

1284

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كانت عكاظ ومجنة، وذو المجاز أسواقًا في الجاهلية، فتأثموا أن يتجروا في المواسم، فنزلت: {ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم} ((البقرة: 198)) في مواسم الحج. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உக்காஸ், மிஜன்னா மற்றும் துல்-மஜாஸ் ஆகியவை அறியாமைக் காலத்தில் (ஜாஹிலிய்யா) கடைத்தெருக்களாக இருந்தன. எனவே, (ஹஜ்) காலங்களில் வியாபாரம் செய்வதை அவர்கள் குற்றம் எனக் கருதினர்.

அப்போது, ஹஜ்ஜுடைய காலங்களில் (வியாபாரம் செய்வது குறித்து), 'லைஸ அலைக்கும் ஜுனாஹுன் அன் தப்தகூ ஃபள்லன் மின் ரப்பிக்கும்' (அதாவது, ஹஜ்ஜின் போது வியாபாரம் செய்து) உங்கள் ரப்பிடமிருந்து அருட்கொடையைத் தேடுவதில் உங்கள் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை'

(அல்குர்ஆன் 2:198) எனும் இறைவசனம் அருளப்பட்டது."

(நூல்: புகாரி)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

12. كتاب الجهاد

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

12. ஜிஹாத் நூல்

- باب وجوب الجهاد وفضل الغدوة والروحة

ஜிஹாதின் கடமை கட்டாயம்

1285

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم أي العمل أفضل؟ قال: "إيمان بالله ورسوله" قيل: ثم ماذا؟ قال: "الجهاد في سبيل الله" قيل: ثم ماذا؟ قال: "حج مبرور". ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "செயல்களில் சிறந்தது எது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நம்பிக்கை கொள்வது" என்று பதிலளித்தார்கள். "அதற்குப் பிறகு எது (சிறந்தது)?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது" என்று பதிலளித்தார்கள். "அதற்குப் பிறகு எது (சிறந்தது)?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஹஜ் மப்ரூர் (அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, பாவமற்ற ஹஜ்)" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1286

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله أي العمل أحب إلى الله تعالى؟ قال: "الصلاة على وقتها" قلت: ثم أي؟ قال: "بر الوالدين" قلت ثم أي: قال: "الجهاد في سبيل الله" ((متفق عليه))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான செயல் எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது" என்று கூறினார்கள். நான், "பிறகு எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "பெற்றோருக்கு நன்மை செய்வது" என்று கூறினார்கள். நான், "பிறகு எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வது" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1287

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله أي العمل أفضل؟ قال: الإيمان بالله والجهاد في سبيله ((متفق عليه))

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! செயல்களில் சிறந்தது எது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும், அவனது பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள். (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1288

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لغدوة في سبيل الله أو روحة خير من الدنيا وما فيها ((متفق عليه))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக! அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு காலைப் பயணம் (அல்லது) ஒரு மாலைப் பயணம் மேற்கொள்வது, இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ளவற்றை விடச் சிறந்ததாகும்."

1289

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: أتى رجل رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: أي الناس أفضل؟ قال: "مؤمن يجاهد بنفسه وماله في سبيل الله" قال: ثم من؟ قال: "مؤمن في شعب من الشعاب يعبد الله ويدع الناس من شره" ((متفق عليه))

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "மக்களில் சிறந்தவர் யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் தனது உயிராலும் பொருளாலும் ஜிஹாத் செய்யும் ஒரு முஃமின்" என்று கூறினார்கள். அவர், "பிறகு யார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "மலைக் கணவாய்களில் ஒன்றில் (மக்களோடு கலவாமல் தனிமையில்) இருந்துகொண்டு, அல்லாஹ்வை வணங்கியவாறும், தனது தீங்கை விட்டும் மக்களைப் (அவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாமல்) பாதுகாப்பாக விட்டுவிடுகிற ஒரு முஃமின்" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1290

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "رباط يوم في سبيل الله خير من الدنيا وما عليها، وموضع سوط أحدكم من الجنة خير من الدنيا وما عليها، والروحة يروحها العبد في سبيل الله تعالى، أو الغدوة خير من الدنيا وما عليها.

((متفق عليه))

ஸஹ்ல் பின் ஸஃது (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு நாள் 'ரிபாத்' (எல்லையைப் பாதுகாத்தல்) இருப்பது, இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்ததாகும். சுவனத்தில் உங்களில் ஒருவருடைய சாட்டை வைக்கும் அளவிலான ஓர் இடம், இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்ததாகும். அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு அடியார் மாலையிலோ அல்லது காலையிலோ மேற்கொள்ளும் ஒரு பயணம் (அல்லது புறப்பாடு), இவ்வுலகம் மற்றும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் விடச் சிறந்ததாகும்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1291

وعن سلمان رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: رباط يوم وليلة خير من صيام شهر وقيامه، وإن مات فيه أجري عليه عمله الذي كان يعمل، وأجري عليه رزقه، وأمن الفتان ((رواه مسلم)).

ஸல்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியேற்றேன்: "ஒரு பகலும் ஓர் இரவும் (இஸ்லாமிய எல்லைகளைக்) காப்பது (அல்லது இறைவழியில் உறுதியாக நிற்பது), ஒரு மாதம் முழுவதும் ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்பதையும், அதன் இரவுகள் அனைத்திலும் நின்று ஸலாத் (தொழுகை) தொழுவதையும் விட மிகவும் சிறந்ததாகும். (இறைவழியில் காவலில் இருக்கும்) ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவர் செய்து கொண்டிருந்த நற்செயல்களின் நற்கூலி அவருக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும்; அவருக்குரிய ரிஸ்க் (வாழ்வாதாரம்) அவருக்குத் தொடர்ந்து வழங்கப்படும்; மேலும், அவர் அல்-ஃபத்தானிலிருந்து (கல்லறையின் சோதனையிலிருந்தும், ஷைத்தானின் தூண்டுதலிலிருந்தும், அல்லது மறுமையின் சோதனைகளிலிருந்தும்) பாதுகாக்கப்படுவார்."

முஸ்லிம்.

1292

وعن فضالة بن عبيد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "كل ميت يختم على عمله إلا المرابط في سبيل الله فإنه ينمى له عمله إلى يوم القيامة، ويؤمن فتنة القبر" ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

ஃபழாலா பின் உபைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் எல்லையைக் காவல்காக்கும் (ரிபாத்) ஒருவரைத் தவிர, இறந்த ஒவ்வொருவரின் செயல்களும் அவரது மரணத்துடன் முடிவுக்கு வருகின்றன. அத்தகையவரின் செயல்கள் (அதற்கான நன்மைகள்) மறுமை நாள் வரை அவருக்காக தொடர்ந்து வளர்க்கப்படும், மேலும் அவர் கப்ரின் சோதனைகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார்."

1293

وعن عثمان رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: رباط يوم في سبيل الله خير من ألف يوم فيما سواه من المنازل ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அல்லாஹ்வின் பாதையில் (எல்லைகளைக் காக்கும்) ஒரு நாள் (பணி), மற்ற (சாதாரண) இடங்களில் ஆயிரம் நாட்கள் (செலவழிப்பதை) விடச் சிறந்ததாகும்.

1294

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "تضمن الله لمن خرج في سبيله لا يخرجه إلا جهاد في سبيلي، وإيمان بي وتصديق برسلي فهو علي ضامن أن أدخله الجنة، أو أرجعه إلى منزله الذي خرج منه بما نال من أجر، أو غنيمة، والذي نفس محمد بيده ما من كلم يكلم في سبيل الله إلا جاء يوم القيامة كهيئته يوم كلم، لونه لون دم، وريحه ريح مسك، والذي نفس محمد بيده لولا أن يشق على المسلمين ما قعدت خلاف سرية تغزو في سبيل الله أبدا، ولكن لا أجد سعة فأحملهم ولا يجدون سعة عليهم أن يتخلفوا عني، والذي نفس محمد بيده لوددت أن أغزو في سبيل الله فأقتل، ثم أغزو فأقتل ثم أغزو فأقتل" ((رواه مسلم وروى البخاري بعضه)).

(("الكلم" الجرح.))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போருக்குப்) புறப்படுபவருக்கு அல்லாஹ் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறான். (அவரை) எனது பாதையில் ஜிஹாதும், என் மீதான நம்பிக்கையும், என் தூதர்களை உண்மையென ஏற்றுக்கொள்வதும் அன்றி வேறெதுவும் புறப்படச் செய்யவில்லையெனில், நான் அவரை சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வதாகவோ அல்லது அவர் பெற்ற நற்கூலி அல்லது போர்ச்செல்வத்துடனோ அவர் புறப்பட்ட இடத்திற்கே அவரைத் திருப்பி அனுப்புவதாகவோ நான் பொறுப்பேற்கிறேன்' (என்று அல்லாஹ் கூறுகிறான்).

முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஏற்படும் காயம் எதுவாயினும், மறுமை நாளில் அது காயம்பட்ட போதிருந்த நிலையிலேயே வரும்; அதன் நிறம் இரத்தத்தின் நிறமாக இருக்கும்; அதன் மணம் கஸ்தூரியின் மணமாக இருக்கும்.

முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! முஸ்லிம்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கும் என்பது மட்டும் இல்லாவிட்டால், அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடச் செல்லும் எந்தப் படைப்பிரிவிலிருந்தும் நான் பின்தங்கியிருக்க மாட்டேன். ஆனால், அவர்களை (வாகனங்களில்) ஏற்றிச் செல்ல என்னிடம் வசதியில்லை; மேலும், (நான் போருக்குச் சென்றால்) என்னைப் பிரிந்து பின்தங்கியிருக்க அவர்களுக்கு வசதியில்லை

(அதாவது, அவர்கள் என்னைப் பின்தொடர விரும்புவார்கள், அது அவர்களுக்கு சிரமமாக அமையும்).

முஹம்மதின் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டுக் கொல்லப்படுவதையும், பிறகு (உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுப்) போரிட்டுக் கொல்லப்படுவதையும், பிறகு மீண்டும் போரிட்டுக் கொல்லப்படுவதையும் விரும்புகிறேன்."

1295

وعنه قال: قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم "ما من مكلوم يكلم في سبيل الله إلا جاء يوم القيامة، وكلمه يدمي اللون لون دم، والريح ريح مسك: ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிட்டு) காயமடைந்த எந்த ஒருவரும் மறுமை நாளில் வருவார், அவருடைய காயம் இரத்தம் வழிய இருக்கும். அதன் நிறம் இரத்தத்தின் நிறமாக இருக்கும், ஆனால் அதன் வாசனையோ கஸ்தூரியின் மணமாக இருக்கும்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

1296

وعن معاذ رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من قاتل في سبيل الله من رجل مسلم فواق ناقة وجبت له الجنة، ومن جرح جرحًا في سبيل الله أو نكب نكبة فإنها تجيء يوم القيامة كأغزر ما كانت: لونها الزعفران، وريحها كالمسك ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن)).

முஆத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு முஸ்லிம், 'ஃபுவாக் நாகா' (ஒரு ஒட்டகத்திடம் பால் கறக்கும் இடைவெளி நேரம்) அளவு அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டாலும், அவருக்குச் சொர்க்கம் கடமையாகி விடுகிறது. மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யாருக்காவது ஒரு காயம் ஏற்பட்டாலோ அல்லது ஒரு துன்பம் (சிறு கீறல், சிராய்ப்பு போன்றவை) நேர்ந்தாலோ, அது மறுமை நாளில், (உலகில் ஏற்பட்டபோது) அதன் இரத்தம் எவ்வளவு அதிகமாக இருந்ததோ, அதே அளவு (புதிதாக) பெருகியவாறு வெளிப்படும். அதன் நிறம் குங்குமப்பூப் (زعفران) போலவும், அதன் மணம் கஸ்தூரி (مسك) போலவும் இருக்கும்." (ஆதாரம்: அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி - இமாம் திர்மிதி இதனை 'ஹஸன்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்).

1297

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: مر رجل من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم بشعب فيه عيينة من ماء عذبة فأعجبته، فقال: لو اعتزلت الناس فأقمت في هذا الشعب، ولن أفعل حتى استأذن رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكر ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "لا تفعل فإن مقام أحدكم في سبيل الله أفضل من صلاته في بيته سبعين عامًا، ألا تحبون أن يغفر الله لكم ويدخلكم الجنة؟ اغزوا في سبيل الله من قاتل في سبيل الله فواق ناقة وجبت له الجنة" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)). (("والفواق": ما بين الحلبتين)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர், நன்னீர் ஊற்று உள்ள ஒரு கணவாயைக் (பள்ளத்தாக்கை) கடந்தார். அது அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அப்போது அவர், “நான் மக்களிடமிருந்து விலகி இந்தக் கணவாயிலேயே தங்கிவிடப் போகிறேன்; ஆயினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி பெறாமல் நான் இதைச் செய்யமாட்டேன்” என்று கூறினார்.

பிறகு அவர் அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவ்வாறு செய்யாதீர்கள்! ஏனெனில், உங்களில் ஒருவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாதில்) நிற்பது, அவர் தனது வீட்டில் எழுபது ஆண்டுகள் தொழுவதை விடச் சிறந்ததாகும். அல்லாஹ் உங்களை மன்னித்து, உங்களைச் சுவனத்தில் நுழைவிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பவில்லையா? அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுங்கள். ஒட்டகத்தின் இரு கறப்புகளுக்கு இடைப்பட்ட (சிறிய) நேரமளாவது எவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுகிறாரோ, அவருக்குச் சுவனம் கடமையாகிவிட்டது” என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: திர்மிதி. இமாம் திர்மிதி இது ‘ஹஸன்’ எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

1298

وعنه قال قيل يا رسول الله: ما يعدل الجهاد في سبيل الله؟ قال: "لا تستطيعونه" فأعادوا عليه مرتين أو ثلاثًا كل ذلك يقول: "لا تستطيعونه!" ثم قال: "مثل المجاهد في سبيل الله

كمثل الصائم القائم القانت بآيات الله لا يفتر: من صلاة ولا صيام، حتى يرجع المجاهد في سبيل الله" ((متفق عليه، وهذا لفظ مسلم)). وفي رواية البخاري، أن رجلا قال: يا رسول الله دلني على عمل يعدل الجهاد؟ قال: "لا أجده" ثم قال: "هل تستطيع إذا خرج المجاهد أن تدخل مسجدك فتقوم ولا تفتر وتصوم ولا تفطر؟ فقال: ومن يستطيع ذلك؟!.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

(நபி (ஸல்) அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் பாதையில் செய்யும் ஜிஹாதுக்கு நிகரான செயல் எது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அதைச் செய்ய உங்களால் இயலாது" என்று கூறினார்கள். அக்கேள்வி அவர்களிடம் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை திரும்பக் கேட்கப்பட்டது. அப்போதெல்லாம் அவர்கள் "அதைச் செய்ய உங்களால் இயலாது" என்றே கூறினார்கள்.

பிறகு கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்பவரின் நிலையானது, பகலில் நோன்பு நோற்று, இரவில் நின்று வணங்கி, அல்லாஹ்வின் வசனங்களுக்குப் பணிந்து நடப்பவரின் நிலைக்கு ஒப்பாகும். அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்பவர் திரும்பி வரும் வரை, (அவருக்கு நிகரானவர்) தொழுகையிலோ நோன்பிலோ சோர்வடையமாட்டார்."

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமில் உள்ள வாசகமாகும்).

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில் வந்திருப்பதாவது:
ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஜிஹாதுக்கு நிகரான ஒரு நற்செயலை எனக்குக் காட்டுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "(அப்படிப்பட்ட செயலை) நான் காணவில்லை" என்று கூறினார்கள். பிறகு, "ஜிஹாத் செய்பவர் (போருக்குப்) புறப்பட்டுச் சென்றால், நீ உன் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்து, (அவர் திரும்பும் வரை) சோர்வடையாமல் நின்று வணங்கவும், இடையில் முறிக்காமல் நோன்பு நோற்கவும் உன்னால் முடியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதர், "யாரால் தான் இது முடியும்?!" என்று கூறினார்.

1299

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من خير معاش الناس لهم رجل ممسك بعنان فرسه في سبيل الله، يطير على متنه كلما سمع هيعة، أو فزعة طار على متنه، يبتغي القتل أو الموت مظانه، أو رجل في غنيمة أو شعفة من هذه الشعف أو بطن واد من هذه

الأودية يقيم الصلاة ويؤتي الزكاة، ويعبد ربه حتى يأتيه اليقين ليس من الناس إلا في خير ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மக்களின் வாழ்க்கையில் மிகச் சிறந்தது அந்த மனிதரின் வாழ்க்கையாகும்; அவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிடத்) தன் குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எங்கெல்லாம் (போருக்கான) கூக்குரலையோ அல்லது அபாயச் சப்தத்தையோ செவியுறுகிறாரோ, அங்கெல்லாம் (விரைந்து செல்ல) அக்குதிரையின் மீது ஏறிப் பறக்கிறார்; கொல்லப்படுவதையோ அல்லது மரணிக்கக்கூடிய இடங்களையோ தேடிச் செல்கிறார். அல்லது (இன்னொரு சிறந்த வாழ்க்கை) ஒரு மனிதருடையதாகும்; அவர் ஒரு ஆட்டு மந்தையுடன் மலைகளின் உச்சிகளிலோ அல்லது ஒரு பள்ளத்தாக்கிலோ தங்கியிருக்கிறார்; அவர் தொழுகையை நிலைநாட்டி, ஸகாத் கொடுத்து, தனக்கு 'யகீன்' (மரணம்) வரும் வரை தன் இறைவனை வணங்குகிறார். மக்களிடத்தில் நன்மையில் தவிர வேறு எதிலும் அவர் ஈடுபடுவதில்லை."

(முஸ்லிம்)

1300

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن في الجنة مائة درجة أعدها للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக சுவனத்தில் நூறு படித்தரங்கள் உள்ளன. அவற்றை அல்லாஹ் தனது பாதையில் போராடுபவர்களுக்காக (ஜிஹாத் செய்பவர்களுக்காக)த் தயாரித்துள்ளான். இரண்டு படித்தரங்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரம், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையேயுள்ள தூரத்தைப் போன்றதாகும்.'

1301

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من رضي بالله ربًا وبالإسلام دينًا، وبمحمد رسولا وجبت له الجنة" فعجب لها أبو سعيد فقال أعدها علي يا رسول الله فأعادها عليه ثم قال: "وأخرى يرفع الله بها العبد مائة درجة في الجنة، ما

بين كل درجتين، كما بين السماء والأرض" قال: وما هي يا رسول الله؟ قال: "الجهاد في سبيل الله، الجهاد في سبيل الله" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் அல்லாஹ்வைத் தனது ரப்பாகவும் (இறைவனாகவும், பாதுகாவலனாகவும்), இஸ்லாத்தைத் தனது மார்க்கமாகவும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைத் தூதராகவும் கொண்டு திருப்திகொண்டால் (மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டால்), அவருக்கு ஜன்னா அவசியமாகிவிடுகின்றது." இதைக் கேட்டு அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதை எனக்கு மீண்டும் கூறுங்கள்" என்று வேண்டினார்கள். அவர்கள் (ஸல்) அதை அவருக்கு மீண்டும் கூறிவிட்டு, பின்னர் கூறினார்கள்: "மற்றொன்றும் உள்ளது. அதன் மூலம் அல்லாஹ் ஜன்னாவில் ஓர் அடியாரை நூறு படித்தரங்கள் உயர்த்துகிறான். இரு படித்தரங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரமானது வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையேயுள்ள தூரத்தைப் போன்றதாகும்." "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது என்ன?" என்று அவர் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத்; அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1302

وعن أبي بكر بن أبي موسى الأشعري، قال: سمعت أبي رضي الله عنه وهو بحضرة العدو، يقول قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "إن أبواب الجنة تحت ظلال السيوف" فقام رجل رث الهيئة فقال يا أبا موسى أأنت سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول هذا؟ قال: نعم، فرجع إلى أصحابه، فقال: "اقرأ عليكم السلام" ثم كسر جفن سيفه فألقاه، ثم مشى بسيفه إلى العدو فضرب به حتى قتل" ((رواه مسلم)).

அபூபக்ர் பின் அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: என் தந்தை (அபூ மூஸா (ரழி)) அவர்கள் பகைவர்களின் முன்னிலையில் (போர்க்களத்தில்) இருந்தபோது இவ்வாறு கூறுவதை நான் கேட்டேன்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “நிச்சயமாக சொர்க்கத்தின் வாயில்கள் வாள்களின் நிழல்களுக்குக் கீழே உள்ளன” என்று கூறினார்கள்.

அப்போது, கலைந்த தோற்றமுடைய ஒரு மனிதர் எழுந்து நின்று, “ஓ அபூ மூஸா! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவதை நீங்கள் கேட்டீர்களா?” என்று கேட்டார். அதற்கு அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் ‘ஆம்’ என்று பதிலளித்தார்கள். உடனே அவர் தம் தோழர்களிடம் திரும்பிச் சென்று, “நான் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறேன் (உங்களுக்கு விடைபெறுகிறேன்)” என்றார். பிறகு, அவர் தனது வாளின் உறையை

உடைத்து அதனை எறிந்துவிட்டார். பின்னர் அவர் தனது வாளுடன் எதிரியை நோக்கி நடந்து சென்று, அவர் கொல்லப்படும் வரை (வீரமரணம் அடையும் வரை) அதனால் போரிட்டார்.

1303

وعن أبي عبس عبد الرحمن بن جبير ، رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما اغبرت قدما عبد في سبيل الله فتمسه النار ((رواه البخاري)).

அபூ அப்சு அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஜபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாத் செய்வதால் அல்லது அவனது மார்க்கத்திற்காகப் பாடுபடுவதால்) புழுதி படிந்த பாதங்களை நரக நெருப்பு தீண்டாது.”

அல்-புகாரி.

1304

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا يلج النار رجل بكي من خشية الله حتى يعود اللبن في الضرع ، ولا يجتمع على عبد غبار في سبيل الله ودخان جهنم ((رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் அச்சத்தால் அழுகின்றவர், கறந்த பால் மீண்டும் மடிக்குத் திரும்பாத வரை நரகத்தில் நுழையமாட்டார். மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (முயற்சிப்பதால் உண்டாகும்) புழுதியும், நரகத்தின் புகையும் ஒரு அடியான் மீது ஒருபோதும் ஒன்றாக இணையாது."

1305

وعن ابن عباس ، رضي الله عنهما قال : سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول : “عينان لا تمسهما النار عين بكت من خشية الله ، وعين باتت تحرس في سبيل الله" ((رواه الترمذي وقال : حديث حسن.)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “இரண்டு கண்களை நரக நெருப்பு ஒருபோதும் தீண்டாது:

(அவை) அல்லாஹ்வின் அச்சத்தால் அழுகின்ற கண் மற்றும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (பகைவர்களிடமிருந்து இஸ்லாமிய சமூகத்தைப்) பாதுகாத்து இரவைக் கழிக்கின்ற கண்’’ என்று கூற நான் கேட்டேன்.

1306

وعن زيد بن خالد، رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من جهز غازيًا في سبيل الله فقد غزا ومن خلف غازيا في أهله بخير فقد غزا ((متفق عليه))

ஸைத் இப்னு காலித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாதிற்காக) ஒரு போர்வீரரைத் தயார்படுத்தி அனுப்புகிறவர், அவரும் (போரில்) ஈடுபட்டவராவார். மேலும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போருக்குச் சென்ற) ஒரு போர்வீரரின் குடும்பத்தினரை, அவர் இல்லாதபோது (அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்து) நல்ல முறையில் கவனித்துக் கொள்கிறவரும் (போரில்) ஈடுபட்டவராவார்."

(அல்-புகாரி, முஸ்லிம்)

1307

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أفضل الصدقات ظل فسطاط في سبيل الله، ومنيحة خادم في سبيل الله، أو طروقة فحل في سبيل الله ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"தர்மங்களில் சிறந்தது, அல்லாஹ்வின் பாதையில் (பயணிகளுக்கு நிழல் தருவதற்காக) ஒரு கூடாரத்தை (அமைத்துக் கொடுப்பது), அல்லாஹ்வின் பாதையில் (சேவை செய்வதற்காக) ஒரு பணியாளரை (தற்காலிகமாகவோ அல்லது நிரந்தரமாகவோ) வழங்குவது, அல்லது அல்லாஹ்வின் பாதையில் (இனப்பெருக்கத்திற்காக) ஒரு இனப்பெருக்க ஆண் ஒட்டகத்தை (வழங்குவது அல்லது அதன் சேவையை அனுமதிப்பது) ஆகும்." (ஆதாரம்: திர்மிதி - இமாம் திர்மிதி இதனை 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்).

1308

وعن أنس رضي الله عنه أن فتى من أسلم قال: يا رسول الله إني أريد الغزو وليس معي ما أتجهز به، قال: "ائت فلانًا، قد كان تجهز فمرض فأتاه فقال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم يقرئك السلام ويقول: أعطني الذي تجهزت به قال: يا فلانة أعطيه، الذي كنت تجهزت به ولا تحبسي منه شيئًا فوالله لا تحبسي منه شيئًا فيبارك لك فيه ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளைஞர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் போருக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்; ஆனால் அதற்காகத் தயாராக என்னிடம் எதுவும் இல்லை" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இன்னாரிடம் செல்லுங்கள். ஏனெனில் அவர் (போருக்காகத்) தம்மைத் தயார்படுத்திக்கொண்டார்; ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே, அவர் (அந்த இளைஞர்) அவரிடம் சென்று, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களுக்கு ஸலாம் கூறுகிறார்கள். மேலும், 'நீங்கள் (போருக்காகத்) தயார்படுத்தியவற்றை என்னிடம் கொடுத்துவிடுங்கள்' என்று கூறுகிறார்கள்" என்றார்.

அந்த மனிதர் (தம் மனைவியிடம்), "இன்னவளே! நான் (போருக்காக) தயார்படுத்தியவற்றை அவருக்குக் கொடுத்துவிடு. அவற்றில் எதையும் தடுத்து வைத்துக்கொள்ளாதே. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீ அதிலிருந்து எதையும் தடுத்து வைக்காதே. (அவ்வாறு தடுத்து வைக்காமல் இருந்தால்) அதில் உனக்கு பரக்கத் செய்யப்படும்" என்று கூறினார்.

1309

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم بعث إلى بني لحيان، فقال: لا ينبعث من كل رجلين أحدهما، والأجر بينهما ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ லஹ்யான் குலத்தினருக்கு எதிராக ஒரு படையை அனுப்பிவிட்டு, "ஒவ்வொரு இரண்டு ஆண்களில் ஒருவர் புறப்படட்டும். மேலும், (புறப்பட்டவருக்கும், தங்கியிருந்து உதவி செய்தவருக்கும்) கூலி இருவருக்கும் (சமமாகப்) பங்கிடப்படும்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

1310

وعن البراء رضي الله عنه قال أتى النبي صلى الله عليه وسلم رجل مقنع بالحديد، فقال يا رسول الله أقاتل أو أسلم؟ قال: "أسلم، ثم قاتل" فأسلم، ثم قاتل فقتل، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عمل قليلا وأُجر كثيرًا" ((متفق عليه وهذا لفظ البخاري)).

அல்-பரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

இரும்புக் கவசம் அணிந்திருந்த ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் போரிடவா அல்லது இஸ்லாத்தை ஏற்கவா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பிறகு போரிடு" என்றார்கள். அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பிறகு போரிட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவர் குறைவாகச் செயல்பட்டார்; அவருக்கு அதிகமான நற்கூலி வழங்கப்பட்டது" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம். இது புகாரியின் வாசகமாகும்)

1311

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ما أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا وله ما على الأرض من شيء إلا الشهيد، يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات لما يرى من الكرامة"

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சுவனத்தில் நுழையும் எவரும், இவ்வுலகில் உள்ள அனைத்தும் தமக்குக் கிடைத்தாலும் கூட, உலகிற்குத் திரும்பி வர விரும்பமாட்டார்; ஒரு ஷஹீதைத் (இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் செய்தவரைத்) தவிர. அவர் (அங்கு) காணும் கண்ணியத்தின் காரணமாக, உலகிற்குத் திரும்பி வந்து பத்து முறை கொல்லப்பட வேண்டும் என்று விரும்புவார்.”

1312

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يغفر الله للشهيد كل شيء إلا الدين ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரு பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைவழியில் உயிர்த்தியாகம் செய்தவருக்கு (ஷஹீதுக்கு), கடனைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் அல்லாஹ் மன்னிக்கிறான்."
(முஸ்லிம்)

1313

وعن أبي قتادة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قام فيهم فذكر أن الجهاد في سبيل الله والإيمان بالله أفضل الأعمال فقام رجل فقال يا رسول الله أرأيت إن قتلت في سبيل الله أتكفر عني خطاياي؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "نعم إن قتلت في سبيل الله وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر" ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كيف قلت؟" قال: أرأيت إن قتلت في سبيل الله أتكفر عني خطاياي؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "نعم وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر إلا الدين فإن جبريل عليه السلام قال لي ذلك" ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்கள் மத்தியில் நின்று, (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும், அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும் செயல்களில் மிகச் சிறந்தவையாகும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டால், என் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுமா என்று எனக்குத் தெரிவியுங்கள்?" என்று கேட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டு, பொறுமையுடனும், (அல்லாஹ்வின் கூலியை) எதிர்பார்த்தவராகவும், பின்வாங்காமல் முன்னேறிச் செல்பவராகவும் இருந்தால் (உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்)" என்று கூறினார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எப்படிக் கேட்டீர்கள்?" என்று வினவினார்கள்.

அவர், "நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டால், என் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுமா என்று எனக்குத் தெரிவியுங்கள்?" என்று (மீண்டும்) கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஆம், நீங்கள்

பொறுமையுடனும், (அல்லாஹ்வின் கூலியை) எதிர்பார்த்தவராகவும், பின்வாங்காமல் முன்னேறிச் செல்பவராகவும் இருந்தால், கடனைத் தவிர (உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்). ஏனெனில், ஜிப்ரீல் (அலை) என்னிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1314

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رجل: أين أنا يا رسول الله إن قتلت؟ قال: "في الجنة فألقى تمرات كن في يده ثم قاتل حتى قتل ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் (போர்க்களத்தில்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் கொல்லப்பட்டால் எங்கே இருப்பேன்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "ஜன்னத்தில் (சொர்க்கத்தில்)" என்று கூறினார்கள். உடனே அவர் தன் கையிலிருந்த பேரீச்சம்பழங்களை (உண்ணும் நேரத்தைக் கூட வீணாக்காமல் போரில் ஈடுபட) எறிந்துவிட்டு, தாம் கொல்லப்படும் வரை போரிட்டார்.

1315

وعن أنس رضي الله عنه قال انطلق رسول الله صلى الله عليه وسلم وأصحابه حتى سبقوا المشركين إلى بدر وجاء المشركون، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يقدمن أحد منكم إلى شيء حتى أكون أنا دونه" فدنا المشركون، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "قوموا إلى جنة عرضها السماوات والأرض" قال: يقول عمير بن الحمام الأنصاري رضي الله عنه: يا رسول الله جنة عرضها السماوات والأرض؟ قال: "نعم" قال: بخ بخ! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما يحملك على قولك بخ بخ" قال فإنك من أهلها فأخرج تمرات من قرنه فجعل يأكل منهن، ثم قال لئن أنا حييت حتى آكل تمراتي هذه إنها لحياة طويلة! فرمى بما كان معه من التمر، ثم قاتلهم حتى قتل" ((رواه مسلم)). (4)

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களின் தோழர்களும் (பத்ருப் போருக்காக) இணைவைப்பாளர்களுக்கு முன்பாக பத்ருவைச் சென்றடைந்தார்கள். இணைவைப்பாளர்கள் (அவர்களை நோக்கி) வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் எவரும் எனக்கு

முன்னால் எந்தச் செயலையும் (போரை) தொடங்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள். இணைவைப்பாளர்கள் (மிகவும்) அருகில் வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அளவுக்கு விசாலமான சுவனத்தை நோக்கி எழுந்திருங்கள் (போரிடுங்கள்)!" என்று கூறினார்கள்.

(இதைக் கேட்ட) உமைர் பின் அல்-ஹுமாம் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! சுவனம் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அளவுக்கு விசாலமானதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார்கள். உமைர் (ரழி) அவர்கள், "ஆஹா! ஆஹா!" என்று (வியப்புடன்) கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவ்வாறு 'ஆஹா! ஆஹா!' என்று கூற உன்னைத் தூண்டியது எது?" என்று அவரிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் சுவனவாசிகளில் ஒருவனாக ஆக வேண்டும் என்ற ஆசையைத் தவிர (வேறு எதுவும் இல்லை), அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று பதிலளித்தார்கள். (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நீர் அவர்களில் ஒருவராவீர்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு உமைர் (ரழி) அவர்கள் தனது அம்பறாத்தூணியிலிருந்து சில பேரீச்சம்பழங்களை எடுத்து உண்ணத் தொடங்கினார்கள். பிறகு, "இந்தப் பேரீச்சம்பழங்களை நான் உண்டு முடிக்கும் வரை உயிர் வாழ்ந்தால், அது ஒரு நீண்ட வாழ்க்கையாகிவிடும்!" என்று கூறினார்கள். எனவே, தன்னிடம் இருந்த பேரீச்சம்பழங்களை எறிந்துவிட்டு, பின்னர் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) ஷஹீத் ஆகும் வரை (எதிரிகளுடன்) போரிட்டார்கள்.

1316

وعنه قال: جاء ناس إلى النبي صلى الله عليه وسلم أن ابعث معنا رجالا يعلمونا القرآن والسنة فبعث إليهم سبعين رجلا من الأنصار يقال لهم: القراء، فيهم خالي حرام، يقرءون القرآن ويتدارسونه بالليل يتعلمون، وكانوا بالنهار يجيئون بالماء فيضعونه في المسجد، ويحتطبون فيبيعونه، ويشترون به الطعام لأهل الصفة، وللفقراء فبعثهم صلى الله عليه وسلم فعرضوا لهم فقتلوهم قبل أن يبلغوا المكان، فقالوا: اللهم بلغ عنا نبينا أن قد لقيناك فرضينا عنك ورضيت عنا، وأتى رجل حراما خال أنس من خلف فطعنه برمح حتى أنفذه، فقال حرام: فزت ورب الكعبة. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن إخوانكم قد قتلوا وإنهم قالوا: اللهم بلغ عنا نبينا أنا قد لقيناك فرضينا عنك ورضيت عنا ((متفق عليه وهذا لفظ مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: சிலர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "எங்களுக்கு குர்ஆனையும் சுன்னாவையும் கற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய சிலரை எங்களுடன் அனுப்புங்கள்" என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்சாரிகளிலிருந்து எழுபது பேரை அனுப்பினார்கள். அவர்கள் 'அல்-குர்ரா' (குர்ஆனை ஓதுபவர்கள் மற்றும் கற்றுக்கொடுப்பவர்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள், அவர்களில் என்னுடைய மாமா ஹராம் (ரழி) அவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இரவில் குர்ஆனை ஓதி, (அதன் பொருளை) சிந்தித்து, (அதன் ஞானத்தை) கற்றுக்கொள்வார்கள். பகலில், அவர்கள் தண்ணீர் கொண்டு வந்து பள்ளிவாசலில் உள்ள பாத்திரங்களில் ஊற்றுவார்கள், பிறகு விறகு சேகரித்து விற்பார்கள்; அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு அஸ்-ஸுஃப்பா வாசிகள் மற்றும் ஏழைகளுக்கு உணவு வாங்குவார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் (இந்த) ஓதுபவர்களை அந்த மக்களுடன் அனுப்பினார்கள், ஆனால் அந்த (துரோக) மக்கள், அவர்கள் தங்களது இடத்தை அடைவதற்கு முன்பே அவர்களைத் தாக்கி கொன்றுவிட்டார்கள். (இறக்கும் தருவாயில்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: "யா அல்லாஹ்! நாங்கள் உன்னை சந்தித்த செய்தியை எங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் எங்களிடமிருந்து தெரிவிப்பாயாக. நாங்கள் உன்னைக் கொண்டு திருப்தியடைந்தோம், நீயும் எங்களைக் கொண்டு திருப்தியடைந்தாய்." (அறிவிப்பாளர் கூறினார்:) ஒருவன் ஹராம் (ரழி) அவர்களைப் பின்னாலிருந்து தாக்கி, ஒரு ஈட்டியால் குத்தினான், அது அவர்களை ஊடுருவிச் சென்றது. அப்போது ஹராம் (ரழி) அவர்கள், "கஃபாவின் ரப்பின் மீது சத்தியமாக, நான் வெற்றி பெற்றுவிட்டேன்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் (ரழி), "உங்கள் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள், 'யா அல்லாஹ்! நாங்கள் உன்னை சந்தித்தோம், நாங்கள் உன்னைக்கொண்டு திருப்தியடைந்தோம், நீயும் எங்களைக்கொண்டு திருப்தியடைந்தாய் என்ற செய்தியை எங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எங்களிடமிருந்து தெரிவிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள்" எனத் தெரிவித்தார்கள்.

1317

وعنه قال: غاب عمي أنس بن النضر رضي الله عنه عن قتال بدر، فقال: يا رسول الله غبت عن أول قتال قاتلت المشركين لئن الله أشهدني قتال المشركين ليرين الله ما أصنع. فلما كان يوم أحد انكشف المسلمون، فقال اللهم إني اعتذر إليك مما صنع هؤلاء - يعني الصحابة - وأبرأ إليك مما صنع هؤلاء يعني المشركين - ثم تقدم فاستقبله سعد بن معاذ فقال: يا سعد بن معاذ الجنة ورب النضر، إني أجد ريحها من دون أحد! قال سعد: فما استطعت يا رسول الله ما صنع! قال أنس: فوجدنا به بضعًا وثمانين ضربة بالسيف، أو طعنة برمح أو رمية بسهم، ووجدناه قد قتل ومثل به المشركون، فما عرفه أحد إلا أخته ببنانه،

قال أنس: كنا نرى - أو نظن - أن هذه الآية نزلت فيه وفي أشباهه: {من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه} إلى آخره ((الأحزاب 23)). ((متفق عليه)) وقد سبق في باب المجاهدة.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
என்னுடைய சிறிய தந்தை அனஸ் பின் அந்-நள்ர் (ரழி) பத்ருப் போரில் கலந்துகொள்ளவில்லை. அவர் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிராகத் தாங்கள் போரிட்ட முதல் போரில் நான் இருக்கவில்லை. இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிரான போரில் அல்லாஹ் என்னைக் கலந்துகொள்ளச் செய்தால், நான் என்ன செய்வேன் என்பதை அல்லாஹ் பார்ப்பான்."

உஹத் போரின்போது முஸ்லிம்கள் நிலைகுலைந்தபோது, அவர் கூறினார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஃததிரு இலைக்க மிம்மா ஸனஅ ஹாவுலாயி - யஃனீ அஸ்ஹாபஹு - வ அப்ரஉ இலைக்க மிம்மா ஸனஅ ஹாவுலாயி - யஃனீ அல்-முஷ்ரிகீன்"
(பொருள்: "யா அல்லாஹ்! இவர்கள் - அதாவது உமது தோழர்கள் - செய்ததற்காக உன்னிடம் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன்; இவர்கள் - அதாவது இணைவைப்பாளர்கள் - செய்ததிலிருந்து நான் விலகிக் கொள்கிறேன்.")

பிறகு அவர் முன்னேறிச் சென்றார்கள். ஸஃத் பின் முஆத் (ரழி) அவரைச் சந்தித்தார்கள். அவர் கூறினார்கள்: "ஓ ஸஃத் பின் முஆத் அவர்களே! அந்-நள்ருடைய ரப்பின் மீது ஆணையாக! இதோ சொர்க்கம்! உஹத் மலைக்கு அப்பால் அதன் நறுமணத்தை நான் நுகர்கிறேன்."

ஸஃத் (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் செய்ததை என்னால் செய்ய முடியவில்லை."

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "அவரது உடலில் வாளால் ஏற்பட்ட வெட்டு, ஈட்டியால் குத்தப்பட்ட காயம் அல்லது அம்பால் தைக்கப்பெற்ற காயம் என எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட காயங்களை நாங்கள் கண்டோம். அவர் கொல்லப்பட்டு, இணைவைப்பாளர்களால் அவரது உடல் சிதைக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் அவரைக் கண்டோம். அவருடைய சகோதரியைத் தவிர வேறு யாரும் அவரை அடையாளம் காண முடியவில்லை; அவர் அவருடைய விரல் நுனிகளைக் கொண்டே அவரை அடையாளம் கண்டார்."

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "இந்த ஆயத் இவரைப் பற்றியும் இவரைப் போன்றவர்களைப் பற்றியும் இறங்கியது என்றே நாங்கள் கருதினோம்:
'மினல் முஃமினீன ரிஜாலுன் ஸதகூ மா ஆஹதுல்லாஹ அலைஹி ஃபமின்ஹும் மன் களா நஹ்பஹு...'
(நம்பிக்கையாளர்களில் சில ஆண்கள் உள்ளனர்; அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை மெய்ப்பித்தனர். அவர்களில் சிலர் தம் இலட்சியத்தை நிறைவு செய்தனர்...) (33:23) என்று முடியும் அந்த ஆயத்.

1318

وعن سمرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "رأيت الليلة رجلين أتياني فصعدا بي الشجرة وأدخلاني دارا هي أحسن وأفضل، لم أر قط أحسن منها، قال أما هذه الدار فدار الشهداء" (5)

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நேற்றிரவு (கனவில்) இரண்டு மனிதர்களைக் கண்டேன். அவர்கள் என்னிடம் வந்து, என்னை ஒரு மரத்தில் ஏறச் செய்து, பின்னர் மிக அழகான மற்றும் மிகச் சிறந்த ஒரு வீட்டிற்குள் என்னை அனுமதித்தார்கள். அது போன்ற ஒன்றை நான் இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இந்த வீடு தியாகிகளின் வீடு'."

1319

وعن أنس رضي الله عنه أن أم الربيع بنت البراء وهي أم حارثة بن سراقة أتت النبي صلى الله عليه وسلم فقالت: يا رسول الله ألا تحدثني عن حارثة. وكان قتل يوم بدر، فإن كان في الجنة صبرت، وإن كان غير ذلك اجتهدت عليه في البكاء، فقال: يا أم حارثة إنها جنان في الجنة، وإن ابنك أصاب الفردوس الأعلى ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஹாரிதா பின் சுராகா (ரழி) அவர்களின் தாயாரான உம்மு அர்-ருபையிஃ பின்த் அல்-பராஃ (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஹாரிதாவைப் பற்றி எனக்குச் சொல்ல மாட்டீர்களா? (அவர் பத்ருப் போரில் கொல்லப்பட்டார்). அவர் சுவனத்தில் இருந்தால் நான் பொறுமையாக இருப்பேன், ஆனால் அவருக்கு வேறு கதி ஏற்பட்டிருந்தால், அவருக்காக நான் கடுமையாக அழுவேன்." அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், "ஹாரிதாவின் தாயே! நிச்சயமாக சுவனத்தில் பல சுவனங்கள் (மற்றும் அதன் படித்தரங்கள்) உள்ளன, உங்கள் மகன் மிக உயர்ந்த அல்-ஃபிர்தவ்ஸை அடைந்துவிட்டார்."

1320

وعن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: جيء بأبي إلى النبي صلى الله عليه وسلم قد مثل به فوضع بين يديه، فذهبت أكشف عن وجهه فنهاني قوم فقال النبي صلى الله عليه

وسلم: "ما زالت الملائكة تظله بأجنحتها" ((متفق عليه)).

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
(உஹுத் போரில்) சிதைக்கப்பட்டிருந்த என் தந்தை(யின் உடல்) கொண்டுவரப்பட்டு நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டது. நான் அவரது முகத்தை(த் துணியிலிருந்து) விலக்கச் சென்றேன்; ஆனால் மக்கள் என்னைத் தடுத்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "வானவர்கள் தங்களுடைய இறக்கைகளால் அவருக்கு நிழலிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1321

وعن سهل بن حنيف رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من سأل الله تعالى الشهادة بصدق بلغه الله منازل الشهداء وإن مات على فراشه ((رواه مسلم)).

ஸஹ்ல் பின் ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எவர் அல்லாஹ்விடம் உளத்தூய்மையுடன் (உண்மையான எண்ணத்துடன்) ஷஹாதத்தை (இறைவழியில் உயிர்த்தியாகியாக மரணிப்பதை) வேண்டுகிறாரோ, அவர் தமது படுக்கையில் மரணித்தாலும், அல்லாஹ் அவரை ஷஹீதுகளின் (உயிர்த்தியாகிகளின்) அந்தஸ்துகளில் சேர்ப்பான்.'

1322

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من طلب الشهادة صادقًا أعطيها ولو لم تصبه ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் உண்மையாக ஷஹாதத்தை (தியாக மரணத்தை) நாடுகிறாரோ, அவருக்கு அது (உண்மையான தியாக மரணத்தின் கூலி) வழங்கப்படும்; அவர் (உண்மையில் தியாகியாக) மரணிக்காவிட்டாலும் கூட."

1323

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما يجد الشهيد من مس القتل إلا كما يجد أحدكم من مس القرصة ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஷஹீத் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர் துறப்பவர்), கொல்லப்படுவதால் ஏற்படும் வேதனையை, உங்களில் ஒருவர் ஒரு கிள்ளலினால் உணரும் வேதனையைப் போலன்றி (அதை விட அதிகமாக) உணர்வதில்லை.'

1324

وعن عبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم في بعض أيامه التي لقي فيها العدو انتظر حتى مالت الشمس، ثم قام في الناس فقال: "أيها الناس، لا تتمنوا القاء العدو، وسلو الله العافية. فإذا لقيتموه فاصبروا، واعلموا أن الجنة تحت ظلال السيوف" ثم قال: "اللهم منزل الكتاب ومجري السحاب، وهازم الأحزاب اهزمهم وانصرنا عليهم" ((متفق عليه))

அப்துல்லாஹ் பின் அபூ அவ்ஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எதிரியைச் சந்தித்த சில நாட்களில், சூரியன் சாயும் வரை காத்திருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் மக்கள் மத்தியில் எழுந்து நின்று கூறினார்கள்: "மக்களே! எதிரிகளை (போர் புரியும் நோக்குடன்) சந்திக்க விரும்பாதீர்கள்; அல்லாஹ்விடம் (உடல்நலம், பாதுகாப்பு, அமைதி உட்பட அனைத்து நலன்களையும் உள்ளடக்கிய) பாதுகாப்பைக் கேளுங்கள். ஆனால், நீங்கள் அவர்களைச் சந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டால் (போர்க்களத்தில் உறுதியுடன்) பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள். வாள்களின் நிழலுக்குக் கீழேதான் (தியாகம் மற்றும் வீர மரணத்தின் மூலம்) சொர்க்கம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்."

பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹும்ம முன்ஸிலல் கிதாப், வ முஜ்ரியஸ் ஸஹாப், வ ஹாஸிமல் அஹ்ஸாப், இஹ்ஸிம்ஹும் வன்சுர்னா அலைஹிம் (யா அல்லாஹ்! வேதத்தை இறக்கியவனே! மேகங்களை ஓட்டுபவனே! (அஹ்ஸாப்) கூட்டமைப்பினரைத் தோற்கடித்தவனே! இவர்களைத் தோற்கடிப்பாயாக! இவர்களுக்கு எதிராக எங்களுக்கு உதவுவாயாக!)."
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1325

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ثنتان لا تردان، أو قلما تردان: الدعاء عند النداء وعند البأس حين يلحم بعضهم بعضًا ((رواه أبو داود

بإسناد صحيح)).

ஸஹ்ல் பின் ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு (பிரார்த்தனைகள்) நிராகரிக்கப்படுவதில்லை - அல்லது அரிதாகவே நிராகரிக்கப்படுகின்றன: (அவை:) பாங்கு (அழைப்பு) சொல்லப்படும்போது (செய்யப்படும் பிரார்த்தனை) மற்றும் போரின் கடுமையில் (படையினர்) ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக்கொள்ளும்போது (செய்யப்படும் பிரார்த்தனை)."

1326

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا غزا قال: اللهم أنت عضدي ونصيري، بك أحول وبك أجول وبك أصول، وبك أقاتل ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் போருக்குச் செல்லும்போதெல்லாம், **"அல்லாஹும்ம அன்த அழுதீ வ நஸீரீ, பிக அஹூலு, வ பிக அஜூலு, வ பிக அஸூலு, வ பிக உகாதிலு"** (அல்லாஹ்வே! நீயே என் ஆதரவாளன்; நீயே என் உதவியாளன். உன்னைக் கொண்டே நான் (சவால்களை) எதிர்கொள்கிறேன்; உன்னைக் கொண்டே நான் (களத்தில்) வலம் வருகிறேன்; உன்னைக் கொண்டே நான் (எதிரியின் மீது) பாய்கிறேன்; இன்னும் உன்னைக் கொண்டே நான் போரிடுகிறேன்) என்று பிரார்த்திப்பார்கள்.

(நூல்: அபூ தாவூத், திர்மிதி. இமாம் திர்மிதி இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

1327

وعن أبي موسى، رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا خاف قومًا قال: اللهم إنا نجعلك في نحورهم، ونعوذ بك من شرورهم". ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தினரைப் பற்றி அஞ்சினால், "அல்லாஹும்ம இன்னா நஜ்அலுக்க ஃபீ நுஹூரிஹிம், வ நஊது பிக்க மின் ஷுரூரிஹிம்" (அல்லாஹ்வே! நிச்சயமாக நாங்கள் உன்னையே அவர்களுக்கு எதிராக நிறுத்துகிறோம் (அதாவது, அவர்களின் கழுத்துகளில் உன்னையே போதுமானதாக ஆக்குகிறோம்).

மேலும் அவர்களின் தீங்குகளை விட்டும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்) என்று கூறுவார்கள்.

1328

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الخيل معقود في نواصيها الخير إلى يوم القيامة ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "குதிரைகளின் நெற்றி முடியில் நன்மை (மற்றும் அதன் மூலம் கிடைக்கும் வெகுமதிகள், குறிப்பாக இஸ்லாமியப் போர்களில்) கியாமத் நாள் வரை பிணைக்கப்பட்டுள்ளது."

1329

وعن عروة البارقي رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الخيل معقود في نواصيها الخير إلى يوم القيامة: الأجر والمغنم" ((متفق عليه))

உர்வா அல்-பாரிக்கீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாள் வரை குதிரைகளின் நெற்றிகளில் நன்மை பிணைக்கப்பட்டுள்ளது; அதாவது, (இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கும்) நற்கூலியும், (போரில் கிடைக்கும்) பொருட்களும் ஆகும்."

1330

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من احتبس فرسًا في سبيل الله إيمانًا بالله وتصديقًا بوعده، فإن شبعه، وروثه، وبوله في ميزانه يوم القيامة" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டும், அவனுடைய வாக்குறுதியை நம்பியும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாதிற்காக) ஒரு குதிரையை அர்ப்பணித்து வைத்திருக்கிறாரோ, மறுமை நாளில் அந்தக் குதிரையின் தீவனம், சாணம் மற்றும் சிறுநீர் ஆகியவை அவருடைய நன்மைத் தராசில் (நன்மைகளாக) இருக்கும்."
அல்-புகாரி.

1331

وعن أبي مسعود رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم بناقة مخطومة فقال: هذه في سبيل الله، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لك بها يوم القيامة سبعمائة ناقة كلها مخطومة ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் மூக்கணாங்கயிறு இடப்பட்ட ஒரு பெண் ஒட்டகத்துடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அவர், "இது அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அர்ப்பணிக்கப்படுகிறது)" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(இதற்குப் பகரமாக) மறுமை நாளில் ஒவ்வொன்றும் மூக்கணாங்கயிறு இடப்பட்ட எழுநூறு பெண் ஒட்டகங்களை நீர் பெறுவீர்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1332

وعن أبي حماد - ويقال: أبو سعاد، ويقال: أبو أسد، ويقال: أبو عامر، ويقال: أبو عمرو، ويقال: أبو الأسود، ويقال: أبو عبس - عقبة بن عامر الجهني، رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو على المنبر يقول: "وأعدوا لهم ما استطعتم من قوة ألا إن القوة الرمي، ألا إن القوة الرمي، ألا إن القوة الرمي". ((رواه مسلم)).

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ستفتح عليكم أرضون ويكفيكم الله فلا يعجز أحدكم أن يلهو بأسهمه" ((رواه مسلم)).

உக்பா பின் ஆமிர் அல்ஜுஹனீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (பிரசங்க மேடையில்) இருந்தவாறு, "(எதிரிகளுக்கு) எதிராக உங்களால் இயன்ற அளவு பலத்தைத் தயார் செய்யுங்கள். அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும் (அதாவது, அம்பு எய்தல் அல்லது துப்பாக்கி சுடுதல் போன்ற இலக்கு சார்ந்த திறன்கள்)" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

மேலும் அவர்கள் கூறியதாவது:
"உங்களுக்குப் பல தேசங்கள் வெற்றியளிக்கப்படும்; அல்லாஹ் உங்களுக்குப் போதுமானவனாவான். ஆகவே, உங்களில் ஒருவர் தம் அம்புகளால் விளையாடுவதில் (அதாவது, பயிற்சி செய்வதில் அல்லது பொழுதுபோக்காகப்

பயன்படுத்துவதில்) தளர்வடைய வேண்டாம்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்.

1333

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ستفتح عليكم أرضون ويكفيكم الله فلا يعجز أحدكم أن يلهو بأسهمه ((رواه مسلم)).

உக்பா பின் ஆமிர் ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நாடுகள் உங்களுக்கு வெற்றி கொள்ளப்படும்; அல்லாஹ் உங்களுக்குப் போதுமானவனாக இருப்பான். ஆகவே, உங்களில் எவரும் தனது அம்புகளுடன் விளையாடுவதில் (அதாவது, பயிற்சி பெறுவதில்) தளர்ந்துவிட வேண்டாம்."

1334

وعنه أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من عُلم الرمي ثم تركه فليس منا أو فقد عصى ((رواه مسلم)).

உக்பா பின் ஆமிர் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் வில்வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டு பின்னர் அதைப் புறக்கணிக்கிறாரோ, அவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர்." (அல்லது,) "அவர் (அல்லாஹ்வின் தூதரின் கட்டளையை) மீறிவிட்டார்."

1335

وعنه، رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن الله يدخل بالسهم الواحد ثلاثة نفر الجنة: صانعه يحتسب في صنعته الخير، والرامي به ومنبله. وارموا واركبوا، وأن ترموا أحب إلي من أن تركبوا. ومن ترك الرمي بعد ما علمه رغبة عنه فإنها نعمة تركها" أو قال: "كفرها" ((رواه أبو داود)).

உக்பா பின் ஆமிர் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "ஓர் அம்பின் காரணத்தால் அல்லாஹ் மூன்று பேரை ஜன்னாவில் நுழையச் செய்வான்: நன்னோக்கத்துடன் அதைத் தயாரிப்பவர், அதை எய்பவர், மற்றும் அதை

எய்வதற்காகக் கொடுப்பவர். ஆகவே, அம்பெய்யுங்கள், குதிரையேற்றமும் செய்யுங்கள். ஆனால், நீங்கள் குதிரையேற்றம் செய்வதை விட, அம்பெய்வதையே நான் அதிகம் விரும்புகிறேன். எவர் வில்வித்தையில் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு, ஆர்வமின்மையால் அதைக் கைவிடுகிறாரோ, அவர் ஒரு பெரும் அருளைப் புறக்கணிக்கிறார்." (அல்லது கூறினார்கள்,) "அவ்வாறு செய்பவர் நன்றி மறந்தவராவார்."
அபூ தாவூத்.

1336

وعن سلمه بن الأكوع، رضي الله عنه قال: مر النبي صلى الله عليه وسلم على نفر ينتضلون، فقال: ارموا بني إسماعيل فإن أباكم كان راميًا ((رواه البخاري)).

ஸலமா இப்னுல் அக்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், அம்பெய்யும் போட்டியில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தினரைக் கடந்து சென்றார்கள். (அவர்களைப் பார்த்து), "இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களின் பிள்ளைகளே! (அதாவது, அரபு மக்களே!) அம்பெய்யுங்கள். ஏனெனில், உங்கள் தந்தை ஒரு வில்லாளியாக இருந்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.
அல்-புகாரி.

1337

وعن عمرو بن عبسة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من رمى بسهم في سبيل الله فهو له عدل محررة: ((رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديث حسن صحيح.)).

அம்ரு இப்னு அபசா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் பாதையில் எவர் ஓர் அம்பை எய்கிறாரோ, அவருக்கு ஒரு விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைக்குச் சமமானது (அதாவது, ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்ததற்கு நிகரான பெரும் நன்மை கிடைக்கும்)."

1338

وعن أبي يحيي خريم بن فاتك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أنفق نفقة في سبيل الله كتب له سبعمائة ضعف ((رواه الترمذي وقال: حديث

حسن)).

யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஏதேனும்) செலவு செய்கிறாரோ, அவருக்கு எழுநூறு மடங்காக (அதற்கான கூலி) பதிவு செய்யப்படும்.

1339

وعن أبي سعيد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما من عبد يصوم يومًا في سبيل الله إلا باعد الله بذلك اليوم وجهه عن النار سبعين خريفًا ((متفق عليه))

அபூ சயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்கும் எந்த அடியானாக இருந்தாலும், அந்த ஒரு நாள் நோன்பின் காரணமாக அல்லாஹ் அவனது முகத்தை நரக நெருப்பிலிருந்து எழுபது வருடத் தொலைவிற்குத் தூரமாக்குகிறான்."

1340

وعن أبي أمامة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من صام يومًا في سبيل الله جعل الله بينه وبين النار خندقًا كما بين السماء والأرض ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு நாள் நோன்பு நோற்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கும் நரகத்திற்கும் இடையே வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடைப்பட்டதைப் போன்ற ஓர் அகழியை ஏற்படுத்துகிறான்."

1341

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من مات ولم يغزُ، ولم يحدث نفسه بالغزو، مات على شعبة من النفاق ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "யார் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) போர் புரியாமலும், (போர் புரிய வேண்டுமென) தம் உள்ளத்தில் எண்ணாமலும் இறக்கிறாரோ, அவர் நயவஞ்சகத்தின் ஒரு பண்புடன் இறக்கிறார்." (இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

1342

وعن جابر رضي الله عنه قال: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم في غزاة فقال: إن بالمدينة لرجالا ما سرتم مسيرًا، ولا قطعتم واديًا إلا كانوا معكم حبسهم المرض

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போரில் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக மதீனாவில் சில ஆண்கள் இருக்கின்றனர். நீங்கள் எந்தப் பயணத்தை மேற்கொண்டாலும், எந்தப் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்தாலும் அவர்கள் உங்களுடனேயே இருக்கிறார்கள் (அதாவது, நன்மையில் அவர்கள் உங்களுடன் பங்கெடுத்தார்கள்). நோய் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டது'."

1343

وعن أبي موسى، رضي الله عنه أن أعرابيا أتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله الرجل يقاتل للمغنم، والرجل يقاتل ليذكر، والرجل يقاتل ليرى مكانه؟

وفي رواية: يقاتل شجاعة، ويقاتل حَمِيّة.

وفي رواية: ويقاتل غضبًا، فمن في سبيل الله؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، فهو في سبيل الله ((متفق عليه))

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு கிராமவாசி (அரபியர்) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒருவர் போரில் கிடைக்கும் பொருட்களுக்காகப் போரிடுகிறார்; மற்றொருவர் (தம் வீரம் மக்கள் மத்தியில்) பேசப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் போரிடுகிறார்; இன்னொருவர் தமது வீரத்தின் நிலையை (பிறர்) காண்பதற்காகப் போரிடுகிறார்" என்று கேட்டார்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "(ஒருவர்) வீரத்திற்காகப் போரிடுகிறார்; (மற்றொருவர்) குலப் பெருமைக்காகப் (அல்லது இனப்பற்றுடன்) போரிடுகிறார்" என்றும், வேறொரு அறிவிப்பில் "(ஒருவர்) கோபத்திற்காகப் போரிடுகிறார்" என்றும் உள்ளது.

(ஆகவே), "இவர்களில் யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுபவர்?" என்று அவர் கேட்டார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யார் அல்லாஹ்வின் வார்த்தை (இஸ்லாம்) மேலோங்க வேண்டும் என்பதற்காகப் போரிடுகிறாரோ,

அவரே அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுபவர் ஆவார்" என்று கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

1344

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما من غازية أو سرية تغزو، فتغنم وتسلم، إلا كانوا قد تعجلوا ثلثي أجورهم، وما من غازية أو سرية تخفق وتصاب إلا تم لهم أجورهم ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எந்தவொரு பெரும்படையோ (காஸியா) அல்லது சிறிய படைப்பிரிவோ (ஸரியா) (இறைவழியில்) போரிட்டு, (போரில்) போர்ப்பொருட்களைப் பெற்று, பாதுகாப்பாகவும் திரும்பினால், அவர்கள் தங்களின் நற்கூலியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை (இவ்வுலகிலேயே) முன்கூட்டியே பெற்றுவிடுகிறார்கள். எந்தவொரு பெரும்படையோ அல்லது சிறிய படைப்பிரிவோ (போர்ப்பொருட்கள் ஏதுமின்றி) வெறுங்கையோடு திரும்பி, துன்பத்திற்கும் ஆளானால், அவர்களுக்குரிய நற்கூலி (மறுமையில்) முழுமையாக வழங்கப்படுகிறது."
(முஸ்லிம்)

1345

وعن أبي أمامة، رضي الله عنه أن رجلا قال: يا رسول الله ائذن لي في السياحة. فقال النبي صلى الله عليه وسلم: إن سياحة أمتي الجهاد في سبيل الله، عز وجل ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு சியாஹா (உலக பற்றின்மையுடன் துறவு பூண்டு பயணம் மேற்கொள்ள) அனுமதி அளியுங்கள்' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக, என் சமுதாயத்தார் சியாஹா (உலக பற்றின்மையுடன் துறவு பூண்டு பயணம் மேற்கொள்ளுதல்) என்பது, மகிமை மிக்கவனும் உயர்ந்தவனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதாகும்' என்று கூறினார்கள்.

1346

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: قفلة كغزوة ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

போர் பயணத்திலிருந்து திரும்புதல் ஒரு போர்ப் பயணத்தைப் போன்றது (நன்மையில்).

1347

وعن السائب بن يزيد، رضي الله عنه قال: لما قدم النبي صلى الله عليه وسلم من غزوة تبوك تلقاه الناس، فلقيته مع الصبيان على ثنية الوداع.
(رواه أبو داود بإسناد صحيح بهذا اللفظ) ورواه البخاري قال: ذهبنا نتلقى رسول الله صلى الله عليه وسلم مع الصبيان إلى ثنية الوداع

அஸ்-ஸாஇப் பின் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக் போரிலிருந்து திரும்பியபோது, மக்கள் அவர்களை எதிர்கொண்டு (வரவேற்கச்) சென்றார்கள். நானும் சிறுவர்களுடன் 'தநியத்துல்-வதாஃ' எனும் இடத்தில் அவர்களைச் சந்தித்தேன்.

(இதனை அபூதாவூத், இந்த வார்த்தைகளுடன் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்).
மேலும் புகாரியில், "நாங்கள் சிறுவர்களுடன் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்க 'தநியத்துல்-வதாஃ' எனும் இடத்திற்குச் சென்றோம்" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

1348

وعن أبي أمامة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من لم يغزُ أو يجهز غازيًا، أو يخلف غازيًا في أهله بخير أصابه الله بقارعة قبل يوم القيامة: ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் (இறைவழியில்) போரில் ஈடுபடவில்லையோ, அல்லது ஒரு போர்வீரருக்குத் (போருக்குத் தேவையான)வற்றைத் தயார் செய்து கொடுக்கவில்லையோ, அல்லது (போருக்குச் சென்ற) ஒரு போர்வீரரின் குடும்பத்தை (அவர் இல்லாத நேரத்தில்) நல்ல முறையில் கவனிக்கவில்லையோ, அவரை அல்லாஹ்

மறுமை நாளுக்கு முன்பே ஒரு பெரும் சோதனையால் (அல்லது பேரழிவால்) பீடிப்பான்."
(அபூதாவூத், ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்)

1349

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் செல்வங்கள், உயிர்கள் மற்றும் நாவுகளால் (சொற்களால், பிரச்சாரத்தால், வாதங்களால்) இணைவைப்பாளர்களுக்கு எதிராகப் போராடுங்கள் (முயற்சி செய்யுங்கள்/ ஜிஹாத் செய்யுங்கள்)."

1350

وعن أبي عمرو ويقال: أبو حكيم النعمان بن مقرن رضي الله عنه قال: شهدت رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا لم يقاتل من أول النهار أخر القتال حتى تزول الشمس وتهب الريح وينزل النصر. ((رواه أبو داود، والترمذي، وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ அம்ர் (அபூ ஹகீம் என்றும் கூறப்படும்) அன்-நுஃமான் பின் முகர்ரின் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பகலின் ஆரம்பத்தில் போரிடவில்லை என்றால், சூரியன் சாய்ந்து (ளுஹர் நேரம் வந்ததும், பிரார்த்தனைகள் அங்கீகரிக்கப்படும் நேரம் என்பதால்), காற்று வீசி (போருக்குச் சாதகமான சூழல் உருவாகி அல்லது இறை உதவியின் அடையாளமாக), வெற்றி இறங்கும் வரை போரைத் தாமதப்படுத்துவதை நான் கண்டேன்."
(நூல்: அபூ தாவூத், திர்மிதி. இமாம் திர்மிதி இதனை 'ஹசன் ஸஹீஹ்' எனக் கூறியுள்ளார்).

1351

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تتمنوا لقاء العدو، فإذا لقيتموه فاصبروا ((متفق عليه))

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எதிரியைச் சந்திப்பதை

(போரில் ஈடுபடுவதை) விரும்பாதீர்கள்; ஆனால் அவர்களை நீங்கள் சந்தித்தால் பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள் (உறுதியுடன் இருங்கள், பின்வாங்காதீர்கள்)."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1352

وعنه وعن جابر، رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الحرب خُدعة ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) மற்றும் ஜாபிர் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "போர் என்பது சூழ்ச்சியாகும்."

-باب بيان جماعة من الشهداء في ثواب الآخرة يغسلون ويصلى عليهم بخلاف القتيل في حرب الكفار

போரிடாமல் தியாகம்

1353

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الشهداء خمسة: المطعون والمبطون، والغريق، وصاحب الهدم والشهيد في سبيل الله ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஷஹீத்கள் (தியாகிகள்) ஐந்து வகையினர் ஆவர்: கொள்ளை நோயால் மரணித்தவர், வயிற்று நோயால் மரணித்தவர், நீரில் மூழ்கியவர், இடிபாடுகளில் சிக்கி மரணித்தவர், மேலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிட்டு) மரணித்தவர்.”

1354

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ما تعدون الشهداء فيكم؟ قالوا: يا رسول الله من قتل في سبيل الله فهو شهيد. قال: "إن شهداء أمتي إذاً القليل!" قالوا: فمن يا رسول الله؟ قال: "من قتل في سبيل الله فهو شهيد، ومن مات في سبيل الله فهو شهيد، ومن مات في الطاعون فهو شهيد، ومن مات في البطن فهو شهيد، والغريق شهيد" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் நீங்கள் யாரை ஷஹீத் (தியாகி) என்று கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டவர் ஷஹீத் ஆவார்" என்று பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், என் உம்மத்தில் ஷஹீத்கள் குறைவாகவே இருப்பார்கள்!" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியானால், அவர்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டவர் ஷஹீத் ஆவார்; அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரில் ஈடுபடும்போது இயற்கையாக) மரணிப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; கொள்ளை நோயால் மரணிப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; வயிற்று நோயால் மரணிப்பவர் ஷஹீத் ஆவார்; நீரில் மூழ்கி மரணிப்பவரும் ஷஹீத் ஆவார்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(முஸ்லிம்)

1355

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ‘‘من قتل دون ماله فهو شهيد" ((متفق عليه))

தனது சொத்தைப் பாதுகாக்கும் போது (அதாவது, அதற்காகப் போராடி) கொல்லப்படுபவர் ஷஹீத் ஆவார்.

1356

وعن أبي الأعور سعيد بن زيد بن عمرو بن نفيل، أحد العشرة المشهود لهم بالجنة، رضي الله عنهم، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من قتل دون ماله فهو شهيد، ومن قتل دون دمه فهو شهيد، ومن قتل دون دينه فهو شهيد، ومن قتل دون عرضه فهو شهيد ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

சொர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று நற்செய்தி கூறப்பட்ட பத்து நபித்தோழர்களில் ஒருவரான அபூ அல்-அவ்வர் சயீத் இப்னு ஸைத் இப்னு அம்ர் இப்னு நுஃபைல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "தன் செல்வத்தைப் பாதுகாப்பதில் கொல்லப்படுபவர் ஷஹீத் ஆவார்; தன் உயிரைப் பாதுகாப்பதில் கொல்லப்படுபவர் ஷஹீத் ஆவார்; தன் மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதில் கொல்லப்படுபவர் ஷஹீத் ஆவார்; தன் மானத்தைப் பாதுகாப்பதில் கொல்லப்படுபவர் ஷஹீத் ஆவார்."

(நூல்: அபூ தாவூத், திர்மிதி. இது ஹஸன் ஸஹீஹ் என்று இமாம் திர்மிதி கூறியுள்ளார்).

1357

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال: "فلا تعطه مالك" قال: أرأيت إن قاتلني؟ قال: "قاتله" قال: أرأيت إن قتلني قال: "فأنت شهيد" قال: أرأيت إن قتلته؟ قال: "هو في النار" ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒருவன் எனது செல்வத்தைப் பறிக்க வந்தால் (நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று) நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "உனது செல்வத்தை அவனிடம் கொடுக்காதே" என்றார்கள்.

அவர், "அவன் என்னுடன் சண்டையிட்டால் (நான் என்ன செய்ய வேண்டும்)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அவனுடன் சண்டையிடு" என்றார்கள்.

அவர், "அவன் என்னைக் கொன்றுவிட்டால் (என்ன நிலை)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நீ ஒரு ஷஹீத் (உயிர் தியாகி)" என்றார்கள்.

அவர், "நான் அவனைக் கொன்றுவிட்டால் (என்ன நிலை)?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அவன் நரகில் இருப்பான்" என்றார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

- باب فضل العتق

அடிமைகளை விடுதலை செய்வதன் சிறப்பு

1358

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أعتق رقبة مسلمة أعتق الله بكل عضو منه عضواً منه من النار حتى فرجه بفرجه ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒரு முஸ்லிம் அடிமையை விடுதலை செய்கிறாரோ, அந்த அடிமையின் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் பகரமாக, அல்லாஹ் விடுதலை செய்தவரின் ஒவ்வொரு உறுப்பையும், அவரது மர்ம உறுப்புக்கு (அடிமையின் மர்ம உறுப்புக்கு ஈடாக) அவரது மர்ம உறுப்பையும் சேர்த்து, நரக நெருப்பிலிருந்து விடுவிப்பான்."

1359

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله أي الأعمال أفضل؟ قال: "الإيمان بالله، والجهاد في سبيل الله" قلت: أي الرقاب أفضل؟ قال: "أنفسها عند أهلها وأكثرها ثمنًا" ((متفق عليه))

அபூ தர்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “செயல்களில் சிறந்தது எது?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொள்வதும், அவனுடைய பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும் ஆகும்” என்று கூறினார்கள். பிறகு நான், “அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்குச் சிறந்தவர் யார்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “தங்கள் எஜமானர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படுபவர்களும், அதிக விலை மதிப்புள்ளவர்களுமே (விடுதலை செய்வதற்குச் சிறந்தவர்கள்)” என்று கூறினார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு)

- باب فضل الإحسان إلى المملوك

அடிமைகளிடம் கருணையுடன் நடந்து கொள்வதன் சிறப்பு

1360

وعن المعرور بن سويد قال: رأيت أبا ذر رضي الله عنه وعليه حلة وعلى غلامه مثلها، فسألته عن ذلك فذكر أنه ساب رجلا على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم فعيره بأمه فقال النبي صلى الله عليه وسلم: إنك امرؤ فيك جاهلية: هم إخوانكم، وخولكم جعلهم الله تحت أيديكم فمن كان أخوه تحت يده فليطعمه مما يأكل وليلبسه مما يلبس ولا تكلفوهم ما يغلبهم، فإن كلفتموهم فأعينوهم" ((متفق عليه))

அல்-மஃரூர் பின் ஸுவைத் அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அபூ தர் (ரழி) அவர்களைக் கண்டேன். அவர் மீது ஒரு ஜோடி ஆடை (மேல் மற்றும் கீழ் ஆடை) இருந்தது; அவருடைய பணியாளரின் (அடிமையின்) மீதும் அதைப் போன்றே (ஒரு ஜோடி ஆடை) இருந்தது. நான் அதைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், தாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதரை ஏசியதாகவும், அவருடைய தாயைக் குறிப்பிட்டு அவரை இழிவுபடுத்தியதாகவும் கூறினார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்: "நீர் உம்மிடம் அறியாமைக் காலத்து (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய) குணம் உள்ள ஒரு மனிதராக இருக்கிறீர். அவர்கள் உங்கள் சகோதரர்கள்; உங்கள் பணியாளர்கள் (மற்றும் அடிமைகள்). அல்லாஹ் அவர்களை உங்கள் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருக்கிறான். எனவே எவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அவருடைய சகோதரர் இருக்கிறாரோ, அவர் தாம் உண்பதிலிருந்து அவருக்கும் உண்ணக் கொடுக்கட்டும்; தாம் உடுப்பதிலிருந்து அவருக்கும் உடுத்தக் கொடுக்கட்டும். அவர்களுடைய சக்திக்கு மீறிய வேலையை அவர்கள் மீது சுமத்தாதீர்கள்; அவ்வாறு நீங்கள் அவர்கள் மீது (வேலையைச்) சுமத்தினால், அவர்களுக்கு உதவுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1361

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أتى أحدكم خادمه بطعامه، فإن لم يجلسه معه فليناوله لقمة أو لقمتين أو أكلة أو أكلتين فإنه ولي علاجه ((رواه البخاري)). (9)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் பணியாளர் (அல்லது உதவியாளர்) உங்களுக்கு உணவு கொண்டு வந்து, அவரை உங்களுடன் அமர வைக்கவில்லையானால், அதிலிருந்து ஒரு கவளமோ அல்லது இரண்டு கவளங்களோ, அல்லது ஒரு பங்கு உணவோ அல்லது இரண்டு பங்கு உணவோ அவருக்குக் கொடுங்கள். ஏனெனில், அதைத் தயாரித்தவர் அவரே (அதன் சமையல் மற்றும் ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தவர் அவரே)."

-باب فضل المملوك الذي يؤدي حق الله وحق مواليه

அடிமையின் கடமையுணர்வின் சிறப்பு

1362

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن العبد إذا نصح لسيده، وأحسن عبادة الله، فله أجره مرتين ((متفق عليه))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை தன் எஜமானனுக்கு (உண்மையாகவும், கடமையுணர்வுடனும்) விசுவாசமாக நடந்து, அல்லாஹ்வையும் அழகிய முறையில் வணங்கினால், அவனுக்கு அவனது கூலி இரண்டு முறை உண்டு."

1363

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: للعبد المملوك المصلح أجران، والذي نفس أبي هريرة بيده لولا الجهاد في سبيل الله والحج، وبر أمي لأحببت أن أموت وأنا مملوك ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நற்பண்புள்ள (மற்றும் நற்செயல் புரிபவனான) ஓர் அடிமைக்கு இரண்டு கூலிகள் உண்டு." (அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்:) அபூ ஹுரைராவின் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது ஆணையாக! அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும், ஹஜ் செய்வதும், என் தாயாருக்கு நன்மை செய்வதும் இல்லையென்றால், நான் ஓர் அடிமையாக இறப்பதையே விரும்பியிருப்பேன்.

1364

وعن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المملوك الذي يحسن عبادة ربه ويؤدي إلى سيده الذي عليه من الحق، والنصيحة والطاعة له أجران ((رواه البخاري)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தன் இரட்சகனான அல்லாஹ்வை நல்ல முறையில் வணங்கி, தன் எஜமானுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும், (அவனுக்கு) உண்மையாகவும், கீழ்ப்படிதலுடனும் நிறைவேற்றும் அடிமைக்கு இரட்டை நற்கூலி உண்டு."

1365

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاثة لهم أجران: رجل من أهل الكتاب آمن بنبيه، وآمن بمحمد، والعبد المملوك إذا أدى حق الله، وحق مواليه، ورجل كانت له أمة فأدبها فأحسن تأديبها وعلمها فأحسن تعليمها، ثم أعتقها فتزوجها فله أجران ((متفق عليه))

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று வகையான மக்களுக்கு இரட்டிப்புக் கூலி உண்டு: வேதக்காரர்களில் ஒருவர், தம்முடைய நபி (அலை) அவர்களை நம்பிக்கை கொண்டு, முஹம்மது (ஸல்) அவர்களையும் நம்பிக்கை கொண்டவர்; ஓர் அடிமை, அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும், தன் எஜமானுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் முறையாக நிறைவேற்றுபவர்; மேலும் ஓர் அடிமைப் பெண்ணை வைத்திருந்து, அவளுக்கு நல்லொழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுத்து, அவளுக்குச் சிறந்த கல்வியை அளித்து, பின்னர் அவளை விடுதலை செய்து அவளையே திருமணம் முடித்துக்கொண்டவர்."

- باب فضل العبادة في الهرج وهو الاختلاط والفتن ونحوها

துன்பங்களின் காலத்தில் வணக்க வழிபாட்டின் சிறப்பு

1366

عن معقل بن يسار رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: العبادة في الهرج كهجرة إلي ((رواه مسلم)).

மஃகில் பின் யசார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “குழப்பங்கள் (மற்றும் குழப்பமான கொலைகள்) நிறைந்த காலத்தில் செய்யப்படும் வணக்கம், என்னை நோக்கி ஹிஜ்ரத் (இஸ்லாத்திற்காக இடம்பெயர்தல்) செய்வதற்கு ஒப்பானதாகும்.”

- باب فضل السماحة في البيع والشراء والأخذ والعطاء وحسن القضاء وإرجاح المكيال والميزان والنهي عن التطفيف، وفضل إنظار الموسر المعسر، والوضع عنه

நியாயமான பேரம் பேசுதலின் சிறப்பும் அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களும்

1367

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلا أتى النبي صلى الله عليه وسلم يتقاضاه فأغلظ له فهم به أصحابه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "دعوه فإن لصاحب الحق مقالا" ثم قال: "أعطوه سنا مثل سنه" قالوا: يا رسول الله لا نجد إلا أمثل من سنه، قال: "أعطوه فإن خيركم أحسنكم قضاء" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து தனது கடனைத் திருப்பித் தருமாறு கேட்டார்; அப்போது அவர் அவர்களிடம் கடுமையாகப் பேசினார். ஆகவே நபித்தோழர்கள் அவரைக் கண்டிக்க முற்பட்டனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அவரை விட்டுவிடுங்கள்; ஏனெனில், உரிமை உடையவருக்குப் பேசும் உரிமை உண்டு” என்று கூறினார்கள். பிறகு, “அவருக்கு (அவர் கொடுத்த ஒட்டகத்தின்) வயதுடைய ஒன்றைக் கொடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். அதற்குத் தோழர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதைவிடச் சிறந்த (வயதுடைய) ஒட்டகத்தைத் தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் காணவில்லை” என்றார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அதையே அவருக்குக் கொடுங்கள். நிச்சயமாக, உங்களில் சிறந்தவர் யாரெனில், அழகிய முறையில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துபவரே” என்று கூறினார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1368

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: رحم الله رجلا سمحًا إذا باع وإذا اشترى وإذا اقتضى ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "விற்கும் போதும், வாங்கும் போதும், (தனக்குச் சேர வேண்டியதை) திருப்பிக் கேட்கும் போதும் பெருந்தன்மையாக (மற்றும் எளிமையாக) நடந்துகொள்ளும் மனிதருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக."

1369

وعن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من سره أن ينجيه الله من كرب يوم القيامة، فلينفس عن معسر أو يضع عنه ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளின் துன்பங்களிலிருந்து அல்லாஹ் தன்னை விடுவிக்க வேண்டும் என யார் விரும்புகிறாரோ, அவர் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் உள்ள கடனாளிக்கு அவகாசம் கொடுக்கட்டும் அல்லது (அவரது கடனை) தள்ளுபடி செய்யட்டும்."

1370

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كان رجل يداين الناس، وكان يقول لفتاه: إذا أتيت معسرا فتجاوز عنه، لعل الله أن يتجاوز عنا فلقي الله فتجاوز عنه ((متفق عليه))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவர் தம் பணியாளரிடம், ‘நீ கடன் திருப்பிச் செலுத்த இயலாதவரிடம் சென்றால், அவரிடம் மென்மையாக நடந்துகொள் (அவருக்கு அவகாசம் கொடு அல்லது கடனை மன்னித்துவிடு). ஒருவேளை அல்லாஹ் நம்மைப் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடும்’ என்று கூறுவார். அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்தித்தபோது, அல்லாஹ் அவரைப் பொறுத்துக்கொண்டான்.”

1371

وعن أبي مسعود البدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "حوسب رجل ممن كان قبلكم فلم يوجد له من الخير شيء إلا أنه كان يخالط الناس، وكان موسرًا وكان يأمر غلمانه أن يتجاوزوا عن المعسر قال الله عز وجل: "نحن أحق بذلك منه، تجاوزوا عنه" ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களுக்கு முன் சென்றவர்களில் ஒருவர் (மறுமையில்) கணக்குக் கேட்கப்பட்டார். அவரிடம் நன்மையில் எதுவும் காணப்படவில்லை, அவர் மக்களுடன் (வியாபாரத் தொடர்புகொண்டு) பழகக்கூடியவராகவும், செல்வந்தராகவும் இருந்தார். மேலும், அவர் தமது ஊழியர்களிடம், 'சிரமத்தில் இருப்போரிடம் (கடன் வசூலிப்பதில்) விட்டுக்கொடுத்து நடங்கள்' என்று கட்டளையிடுபவராக இருந்தார் (என்பதைத் தவிர). (இதைக் கண்ட) கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ், 'அவரை விட இதற்கு நாமே அதிகம் தகுதியுடையவர்கள்; அவரை (அவரது குற்றங்களை) விட்டுவிடுங்கள்' என்று கூறினான்."

1372

وعن حذيفة رضي الله عنه قال: أتي الله تعالى بعبد من عباده آتاه الله مالا فقال له ماذا عملت في الدنيا؟ قال: ولا يكتمون الله حديثا - قال: يا رب آتيتني مالك فكنت أبايع الناس، وكان من خلقي الجواز فكنت أتيسر على الموسر وأنظر المعسر فقال الله تعالى: ‘‘أنا أحق بذا منك، تجاوزوا عن عبدي فقال عقبة بن عامر، وأبو مسعود الأنصاري رضي الله عنهما هكذا سمعناه من في رسول الله صلى الله عليه وسلم. ((رواه مسلم)).

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் செல்வம் வழங்கிய அவனுடைய ஓர் அடியான் (மறுமை நாளில்) அவனுக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்படுவான். அல்லாஹ் அவனிடம் கேட்பான்: 'நீ உலகில் என்ன செய்தாய்?' (அவர்களால் அல்லாஹ்விடமிருந்து எதையும் மறைக்க முடியாது.) அவன் கூறுவான்: 'என் இரட்சகனே, நீ உன்னுடைய செல்வத்தை எனக்கு வழங்கினாய்; நான் மக்களுடன் வியாபாரப் பரிவர்த்தனைகள் செய்து வந்தேன். (கடன்களில்) மக்களிடம் விட்டுக்கொடுத்து (இலகுவாக) நடப்பது என் இயல்பாக இருந்தது. நான் வசதியுள்ளவர்களிடம் இலகுவாக நடந்துகொண்டேன்; சிரமத்தில் இருந்தவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்து வந்தேன்.' அதற்கு அல்லாஹ் கூறுவான்: 'இதைச் செய்வதற்கு உன்னை விட நானே அதிக தகுதியுடையவன். எனவே, என் அடியானை மன்னித்துவிடுங்கள் (அவனது பாவங்களை புறக்கணியுங்கள்)'.” உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்களும், அபூ மஸ்ஊத் அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்களும், “இவ்வாறே நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இதைக் கேட்டோம்” என்று கூறினார்கள்.

1373

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من أنظر معسرًا أو وضع له، أظله الله يوم القيامة تحت ظل عرشه يوم لا ظل إلا ظله. ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் சிரமப்படுபவருக்கு (கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதவருக்கு) அவகாசம் கொடுக்கிறாரோ, அல்லது அவருக்கு (கடனை) தள்ளுபடி செய்கிறாரோ, அவனுடைய நிழலைத் தவிர வேறு நிழல் இல்லாத மறுமை நாளில், அல்லாஹ் தன்

அர்ஷின் நிழலில் அவருக்கு நிழலளிப்பான்."
(அத்-திர்மிதீ)

1374

وعن جابر، رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم اشترى منه بعيرًا فوزن له فأرجح.

((متفق عليه))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடமிருந்து ஒரு ஒட்டகத்தை வாங்கினார்கள். அவருக்காக (அதன் விலையை) நிறுத்து அளந்தபோது, (ஒப்பந்த விலையை விட) அதிகமாகவே நிறுத்து அளந்து கொடுத்தார்கள்.

1375

وعن أبي صفوان سويد بن قيس، رضي الله عنه قال: جلبت أنا ومخرمة العبدي بزًا من هجر، فجاءنا النبي صلى الله عليه وسلم فساومنا سراويل، وعندي وزان يزن بالأجر، فقال النبي صلى الله عليه وسلم للوزان زن وأرجح ((رواه أبو داود والترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபூ ஸஃப்வான் ஸுவைத் இப்னு கைஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நானும் மக்ரமா அல்-அப்தியும் ஹஜரிலிருந்து துணிகளைக் கொண்டு வந்தோம். நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்து, கால்சட்டைகள் (வாங்குவதற்காகப்) பேரம் பேசினார்கள். என்னிடம் கூலிக்கு எடைபோடும் ஒருவர் இருந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த எடைபோடுபவரிடம், ‘எடைபோடுவீராக; சற்றுத் தாராளமாகவே நிறுப்பீராக (அதாவது, வாடிக்கையாளருக்குச் சற்று அதிகமாகவே கொடுப்பீராக)’ என்று கூறினார்கள்.”

(நூல்கள்: அபூதாவூத், திர்மிதீ. இது ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ என்று இமாம் திர்மிதீ கூறியுள்ளார்).

رياض الصالحين

13. كتاب العلم

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

13. அறிவின் நூல்

- باب فضل العلم تعلما وتعليما لله

அல்லாஹ்வுக்காக கற்றுக்கொள்ளப்படும் மற்றும் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் அறிவின் சிறப்புகள்

1376

وعن معاوية رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من يرد الله به خيرًا يفقه في الدين ((متفق عليه))

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ் யாருக்கு நன்மையை (இம்மையிலும் மறுமையிலும்) நாடுகிறானோ, அவருக்கு மார்க்கத்தில் ஆழமான புரிதலை (மற்றும் சட்ட அறிவை) வழங்குகிறான்."

1377

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالا فسلطه على هلكته في الحق، ورجل آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها ((متفق عليه))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டு விஷயங்களில் தவிர (தீய) பொறாமை இல்லை (அதாவது, இந்த இரண்டு விஷயங்களில் மட்டும் பிறருக்குக் கிடைத்த அருளைப் போன்று நமக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆசை - غبطة - அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது): ஒரு மனிதருக்கு அல்லாஹ் செல்வத்தை வழங்கி, அவர் அதை சத்திய வழியில் (முழுமையாக) செலவிடுகிறார்; மேலும், ஒரு மனிதருக்கு அல்லாஹ்

ஞானத்தை வழங்கி, அவர் அதைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கிறார் (மக்களிடையே செயல்படுகிறார்) மற்றும் அதைப் பிறருக்கும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்."

1378

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم : مثل ما بعثني الله به من الهدى والعلم كمثل غيث أصاب أرضًا، فكانت منها طائفة طيبة قبلت الماء فأنبتت الكلأ، والعشب الكثير وكان منها أجادب أمسكت الماء، فنفع الله بها الناس، فشربوا منها وسقوا وزرعوا، وأصاب طائفة منها أخرى إنما هي قيعان لا تمسك ماء ولا تنبت كلأ فذلك مثل من فقه في دين الله ونفعه ما بعثني الله به وعلم، ومثل من لم يرفع بذلك رأسًا ولم يقبل هدى الله الذي أرسلت به ((متفق عليه))

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் என்னை எவற்றுடன் அனுப்பியுள்ளானோ அந்த வழிகாட்டுதலும் ஞானமும், ஒரு நிலத்தில் பெய்த பெருமழைக்கு ஒப்பானதாகும். அதில் ஒரு செழிப்பான பகுதி, தண்ணீரை ஏற்றுக்கொண்டு, புற்களையும், ஏராளமான தாவரங்களையும் முளைக்கச் செய்தது. மேலும், தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருந்த கடினமான (ஆனால் நீரைத் தேக்கும்) நிலப்பகுதிகளும் இருந்தன; அதன் மூலம் அல்லாஹ் மக்களுக்குப் பயனளித்தான். அவர்கள் (அதிலிருந்து) அருந்தினார்கள், (கால்நடைகளுக்கும்) புகட்டினார்கள், விவசாயம் செய்தார்கள். மேலும், தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவோ அல்லது புற்பூண்டுகளை விளைவிக்கவோ முடியாத மற்றொரு வெற்று நிலப்பகுதியிலும் (மழை) பெய்தது. இது, அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் ஆழமான புரிதலைப் பெற்று, அல்லாஹ் என்னிடம் ஒப்படைத்த செய்தியிலிருந்து பயனடைந்து, தானும் கற்று (பிறருக்கும்) கற்றுக்கொடுத்தவரின் உவமையாகும்; (மேலும்) இதைப் பொருட்படுத்தாமலும், நான் அனுப்பப்பட்ட அல்லாஹ்வின் நேர்வழியை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருப்பவனின் உவமையும் இதுவாகும்."

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1379

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لعلي رضي الله عنه: فوالله لأن يهدي الله بك رجلا واحدا خير من حمر النعم ((متفق عليه))

ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, உம்மூலம் ஒரேயொருவருக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்டினால் (அவர் இஸ்லாமை ஏற்றுக்கொண்டாலோ அல்லது அவரது ஈமானை பலப்படுத்தினாலோ), அது உமக்குச் செந்நிற ஒட்டகைகள் (போன்ற உலகச் செல்வங்கள்) கிடைப்பதை விட சிறந்ததாகும்" என்று கூறினார்கள். (இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்).

1380

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: بلغوا عني ولو آية وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج، ومن كذب علي متعمدًا فليتبوأ مقعده من النار ((رواه البخاري)).

அப்துல்லாஹ் பின் 'அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என்னிடமிருந்து ஒரு ஆயத்தாக இருந்தாலும் (அது குர்ஆனின் வசனமாகவோ அல்லது எனது போதனையாகவோ இருக்கலாம்) அதை எடுத்துரையுங்கள்; பனூ இஸ்ராயீலர்களிடமிருந்து செய்திகளை அறிவியுங்கள், அதில் எந்தத் தடையும் இல்லை; ஆனால், எவன் என் மீது வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டிப் பொய்யுரைக்கிறானோ, அவன் நரகத்தில் தனது இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொள்ளட்டும்."

1381

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ومن سلك طريقًا يلتمس فيه علما سهل الله له به طريقًا إلى الجنة ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் கல்வியைத் தேடும் பாதையில் செல்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் அதன் மூலம் சுவனத்தின் பாதையை எளிதாக்குகிறான்."

1382

وعنه أيضًا رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من دعا إلى هدى كان له من الأجر مثل أجور من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئًا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒருவர் ஒரு நேர்வழியின் (இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின்) பக்கம் அழைக்கிறாரோ, அவருக்கு அவரைப் பின்தொடர்பவர்களின் நற்கூலியைப் போன்றே நற்கூலி உண்டு. அது அவர்களின் நற்கூலியில் எதையும் குறைத்துவிடாது."
முஸ்லிம்.

1383

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا مات ابن آدم انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமின் மகன் (மனிதன்) இறந்துவிட்டால், அவனுடைய செயல்கள் (அவனுக்கான நன்மைகள்) மூன்று விஷயங்களைத் தவிர முடிவுக்கு வந்துவிடுகின்றன: ஸதகா ஜாரியா (நிலையான தர்மம்); பயனளிக்கக்கூடிய அறிவு; அல்லது அவருக்காக (இறந்தவருக்காக) பிரார்த்தனை செய்யும் ஒரு நல்லொழுக்கமுள்ள சந்ததி."

1384

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الدنيا ملعونة ملعون ما فيها إلا ذكر الله تعالى، وما والاه، وعالمًا أو متعلمًا ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن.)). (2)

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதையும், (அதனுடன் தொடர்புடைய) அவனுக்கு விருப்பமானவற்றையும், அறிஞர்களையும், கல்வி கற்பவர்களையும் தவிர, இவ்வுலகமும், அதிலுள்ள அனைத்தும் சபிக்கப்பட்டவையாகும்.”

1385

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من خرج في طلب العلم، فهو في سبيل الله حتى يرجع رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் கல்வியைத் தேடிப் புறப்படுகிறாரோ, அவர்

திரும்பி வரும் வரை அல்லாஹ்வின் பாதையிலேயே (ஜிஹாதில் இருப்பவரைப் போன்று நற்கூலியில்) இருக்கிறார்."

1386

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لن يشبع مؤمن من خير حتى يكون منتهاه الجنة ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமின் நன்மைகளில் (அதாவது, நற்செயல்கள், அறிவு, இறை நெருக்கம் போன்ற அனைத்து நல்ல விஷயங்களிலும்) ஒருபோதும் நிறைவடைய மாட்டார், அவருடைய இறுதி இலக்கு சொர்க்கமாக இருக்கும் வரை."

1387

وعن أبي أمامة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "فضل العالم على العابد كفضلي على أدناكم" ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن الله وملائكته وأهل السماوات والأرض حتى النملة في جحرها وحتى الحوت ليصلون على معلمي الناس الخير" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن.)).

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு வணக்கசாலியை விட ஓர் அறிஞரின் சிறப்பு (அதாவது, மார்க்க அறிவும் அதன் மூலம் மக்களுக்கு வழிகாட்டுதலும்), உங்களில் மிகத் தாழ்ந்தவரை விட என்னுடைய மேன்மைக்கு ஒப்பானதாகும்.” பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ் அருள் புரிகிறான் (அதாவது, அவனது கருணையையும் புகழையும் பொழிகிறான்); அவனது மலக்குகளும், வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவர்களும், தங்கள் புற்றில் உள்ள எறும்பும், மீனும் கூட மக்களுக்கு நன்மையைக் கற்றுக்கொடுப்பவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றன (அதாவது, அவர்களுக்காக அருளையும் மன்னிப்பையும் வேண்டுகின்றன).”

1388

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من سلك طريقًا يبتغي فيه علمًا سهل الله له طريقًا إلى الجنة، وإن الملائكة لتضع أجنحتها لطالب

العلم رضا بما صنع، وإن العالم ليستغفر له من في السماوات والأرض حتى الحيتان في الماء، وفضل العالم على العابد كفضل القمر على سائر الكواكب، وإن العلماء ورثة الأنبياء وإن الأنبياء لم يورثوا دينارًا ولا درهما وإنما ورثوا العلم. فمن أخذه أخذ بحظ وافر ((رواه أبو داود والترمذي)).

அபுத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டேன்: “எவர் கல்வியைத் தேடி ஒரு பாதையில் செல்கிறாரோ, அவருக்குச் சுவர்க்கத்தின் பாதையை அல்லாஹ் எளிதாக்குகிறான். நிச்சயமாக வானவர்கள், கல்வி கற்பவர் செய்வதில் திருப்தியடைந்து, அவருக்காகத் தங்கள் இறக்கைகளைத் தாழ்த்துகிறார்கள் (அல்லது மரியாதையின் அடையாளமாக விரித்து வைக்கிறார்கள்). நிச்சயமாக அறிஞருக்காக வானங்களிலும் பூமியிலும் இருப்பவையும், நீரிலுள்ள மீன்கள் உட்பட அனைத்தும் பாவமன்னிப்புத் தேடுகின்றன. வணக்கசாலியை விட அறிஞரின் மேன்மை, மற்ற நட்சத்திரங்களை விட பௌர்ணமி நிலவின் மேன்மையைப் போன்றது. நிச்சயமாக அறிஞர்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகள் ஆவார்கள். நபிமார்கள் தீனாரையோ திர்ஹத்தையோ வாரிசாக விட்டுச் செல்லவில்லை; மாறாக கல்வியை மட்டுமே வாரிசாக விட்டுச் சென்றார்கள். எனவே யார் அதைப் பெற்றுக்கொள்கிறாரோ, அவர் நிறைவான பங்கைப் (அல்லது பெரும் பாக்கியத்தைப்) பெற்றுக்கொண்டார்.”
(நூல்: அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி)

1389

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: نضر الله امرءًا سمع منا شيئًا فبلغه كما سمعه فرب مبلغ أوعى من سامع ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: “எங்களிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டு, அதைத் தான் கேட்டவாறே (பிறருக்கு) எத்திவைக்கும் ஒருவரை அல்லாஹ் செழிப்பாக்குவானாக! அநேகமாக, (அவ்வாறு) எத்திவைக்கப்படுபவர், (அதை முதலில்) கேட்டவரை விட அதனை நன்கு புரிந்துகொள்பவராக இருக்கக்கூடும்.”

1390

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من سئل عن علم فكتمه ألجم يوم القيامة بلجام من نار ((رواه أبو داود والترمذي، وقال: حديث حسن.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவரிடமேனும் கல்வி (மார்க்கக் கல்வி) பற்றிக் கேட்கப்பட்டு அவர் அதை மறைத்தால், மறுமை நாளில் அவருக்கு நெருப்பாலான கடிவாளம் பூட்டப்படும்.”

1391

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من تعلم علمًا مما يبتغى به وجه الله عز وجل لا يتعلمه إلا ليصيب به غرضًا من الدنيا لم يجد عرف الجنة يوم القيامة ((يعني ريحها))، ((رواه أبو داود بإسناد صحيح.)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வின் உவப்பைப் பெறுவதற்காகக் கற்கப்பட வேண்டிய கல்வியை, உலக ஆதாயத்தை அடைவதற்காகவே கற்கிறாரோ, அவர் மறுமை நாளில் சொர்க்கத்தின் வாடையை (அதன் நறுமணத்தை) கூட நுகர மாட்டார்."

1392

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن الله لا يقبض العلم انتزاعًا ينتزعه من الناس ولكن يقبض العلم بقبض العلماء حتى إذا لم يبقِ عالمًا، اتخذ الناس رءوسًا جهالا، فسئلوا فأفتوا بغير علم، فضلوا وأضلوا: ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மக்களிடமிருந்து அறிவைப் பறித்து (அதை நேரடியாக) நீக்குவதில்லை, மாறாக, (மார்க்க) அறிஞர்களை(யின் உயிர்களை)க் கைப்பற்றுவதன் மூலம் அவன் அதை நீக்குகிறான். இறுதியில் அறிஞர்களில் எவரும் உயிருடன் இல்லாத நிலை ஏற்படும். பின்னர் மக்கள் அறிவற்றவர்களைத் தங்கள் தலைவர்களாக ஆக்கிக்கொள்வார்கள். அவர்களிடம் (மார்க்கத்) தீர்ப்புகள் கேட்கப்படும்போது, அவர்கள்

அறிவில்லாமல் தீர்ப்புகளை வழங்குவார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்களும் வழிதவறி, மற்றவர்களையும் வழிதவறச் செய்வார்கள்."
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு).

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

14. كتاب حمد الله تعالى وشكره

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

14. அல்லாஹ்வுக்கு புகழ் மற்றும் நன்றி செலுத்துவதற்கான நூல்

- باب وجوب الشكر

நன்றியுணர்வின் கடமை

1393

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم أتي ليلة أسري به بقدحين من خمر ولبن، فنظر إليهما فأخذ اللبن، فقال جبريل صلى الله عليه وسلم: "الحمد لله الذي هداك للفطرة لو أخذت الخمر غوت أمتك" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-இஸ்ரா (விண்ணேற்றப்) பயணம் மேற்கொண்ட இரவில், அவர்களுக்கு மதுவும் பாலும் கொண்ட இரண்டு கோப்பைகள் வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் அவ்விரண்டையும் பார்த்தார்கள். பின்னர் பாலை எடுத்தார்கள். அப்போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களை ஃபித்ராவின்பால் (இயற்கையான தூய மார்க்கத்தின்பால், அதாவது இஸ்லாத்தின்பால்) வழிகாட்டிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். நீங்கள் மதுவை எடுத்திருந்தால், உங்கள் சமூகத்தார் வழிதவறிப் போயிருப்பார்கள்.'

1394

وعنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كل أمر ذي بال لا يبدأ فيه: بالحمد لله فهو أقطع حديث حسن، ((رواه أبو داود وغيره)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எந்தவொரு முக்கியமான காரியமும் (அதன் ஆரம்பத்தில்) 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று தொடங்கப்படவில்லையோ, அது

(பயனற்றதாக, அல்லது) குறைபாடுடையதாகவே இருக்கும்.'
(இது) ஹஸன் தரத்திலான ஹதீஸ். (இதை) அபூ தாவூத் மற்றும் பிறர் அறிவித்துள்ளனர்.

1395

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا مات ولد العبد قال الله تعالى لملائكته: قبضتم ولد عبدي؟ فَيقولون: نَعَمْ، فيقول: قَبَضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤادِهِ؟ فيقولون: نَعَمْ، فيقول: فماذا قال عبدي؟ فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول الله تعالى: ابنوا لعبدي بيتًا في الجنة، وسموه بيت الحمد. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் அடியானின் குழந்தை இறந்துவிடும்போது, உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் தன் வானவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறான், 'என் அடியானின் குழந்தையை (அதாவது, அதன் உயிரை) நீங்கள் கைப்பற்றினீர்களா?'" அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளிப்பார்கள். பிறகு அவன் கேட்கிறான், 'அவனுடைய இதயத்தின் கனியை (அதாவது, அவனுக்கு மிகவும் பிரியமானதை) பறித்துவிட்டீர்களா?' அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்று பதிலளிப்பார்கள். உடனே அவன் கேட்கிறான், 'என் அடியான் என்ன கூறினான்?' அதற்கு அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'அவன் உன்னைப் புகழ்ந்துவிட்டு, இன்னா லில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிஊன் (நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள், மேலும் நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்கள்) என்று கூறினான்'. அப்போது அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியானுக்காக சொர்க்கத்தில் (ஜன்னத்தில்) ஒரு வீட்டைக் கட்டுங்கள்; மேலும், அதற்கு பைத்துல் ஹம்த் (புகழின் வீடு) என்று பெயரிடுங்கள்'."
(இதை) அத்-திர்மிதீ அறிவித்து, இது ஹஸன் (நன்மை) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினார்.

1396

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله ليرضى عن العبد يأكل الأكلة فيحمده عليها، ويشرب الشربة، فيحمده عليها ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஓர் அடியார் உணவை உட்கொண்டு அதற்காகத் தம்மைப் புகழ்வதையும், பானத்தை அருந்தி அதற்காகத் தம்மைப் புகழ்வதையும் குறித்துத் திருப்தியடைகிறான்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

15. كتاب الصلاة على رسول الله صلى الله عليه وسلم

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

15. அல்லாஹ்வின் தூதரின் குறிப்பை உயர்த்துவதற்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கும் நூல்

- باب الأمر بالصلاة عليه وفضلها وبعض صيغها

அல்லாஹ்வின் குறிப்பை உயர்த்துவதற்காக அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வதன் கடமையும், அதன் சிறப்பும், அதன் முறையும்

1397

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من صلى علي صلاة، صلى الله عليه بها عشرًا ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "யார் என் மீது ஒருமுறை ஸலவாத் கூறுகிறாரோ (அதாவது, அல்லாஹ்வின் அருளையும் சாந்தியையும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறாரோ), அல்லாஹ் அதன் காரணமாக அவர் மீது பத்து முறை அருள் புரிகிறான்."
முஸ்லிம்.

1398

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "أولى الناس بي يوم القيامة أكثرهم علي صلاة" رواه الترمذي وقال حديث حسن.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில் எனக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள் (மற்றும் மிகவும் தகுதியானவர்கள்), என் மீது அதிகமாக ஸலவாத் சொல்பவர்களே ஆவர்."

1399

وعن أوس بن أوس، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فأكثروا علي من الصلاة فيه، فإن صلاتكم معروضة علي" فقالوا: يا رسول الله، كيف تعرض صلاتنا عليك وقد أرمت؟ قال: يقول: بليت، قال: "إن الله عز وجل حرم على الأرض أجساد الأنبياء" رواه أبو داود بإسناد صحيح.

அவ்ஸ் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்கள் நாட்களில் மிகச் சிறந்த நாள் வெள்ளிக்கிழமையாகும். எனவே, அந்நாளில் என் மீது அதிகமாக ஸலவாத் சொல்லுங்கள். ஏனெனில் உங்கள் ஸலவாத் எனக்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது." அப்போது அவர்கள் கேட்டார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் மக்கிப்போன பிறகு (உங்கள் உடல் மண்ணோடு கலந்துவிட்ட நிலையில்), எங்களின் ஸலவாத்துகள் உங்களுக்கு எப்படி எடுத்துக் காட்டப்படும்?" அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், "நிச்சயமாக அல்லாஹ், நபிமார்களின் உடல்களை (அழித்து) உண்பதை பூமிக்குத் தடுத்துவிட்டான்."

1400

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: رغم أنف رجل ذكرت عنده فلم يصلِ علي رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாருடைய முன்னிலையில் நான் குறிப்பிடப்பட்டு, அவர் என் மீது ஸலவாத் சொல்லவில்லையோ, அவருடைய மூக்கு மண்ணில் புதையட்டும் (அவர் இழிவுபடுத்தப்படட்டும்)."

1401

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تجعلوا قبري عيدًا وصلوا علي، فإن صلاتكم تبلغني حيث كنتم رواه أبو داود بإسناد صحيح.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் கப்ரை ஒரு கொண்டாட்டத் தலமாக (அல்லது திரும்பத் திரும்பக் கூடும் இடமாக) ஆக்காதீர்கள். மேலும், என் மீது ஸலவாத் கூறுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் உங்களின் ஸலவாத் என்னை வந்தடைகிறது."

(இதை அபூ தாவூத் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.)

1402

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ما من أحد يسلم علي إلا رد الله علي روحي حتى أرد عليه السلام ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒருவர் எனக்கு ஸலாம் கூறும்போதெல்லாம், அல்லாஹ் என் ஆன்மாவை என்னிடம் திருப்புகிறான் (அதாவது, என் கப்ரில் நான் உயிருடன் இருக்கும் நிலையில், ஸலாமுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் என் ஆன்மாவை என்னிடம் முழுமையாகத் திருப்பித் தருகிறான்); நான் அவருடைய ஸலாமுக்குப் பதிலளிக்கிறேன்."

1403

وعن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: البخيل من ذكرت عنده، فلم يصلِ علي ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவன் முன்னிலையில் நான் குறிப்பிடப்பட்டு, அவன் என் மீது ஸலவாத் கூறவில்லையோ, அவனே கஞ்சன் ஆவான்."

1404

وعن فضالة بن عبيد رضي الله عنه قال: سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم رجلا يدعو في صلاته لم يمجد الله تعالى، ولم يصلِ على النبي صلى الله عليه وسلم، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "عجل هذا" ثم دعاه فقال له -أو لغيره: إذا صلى أحدكم فليبدأ بتحميد ربه سبحانه، والثناء عليه، ثم يصلي على النبي صلى الله عليه وسلم ثم يدعو بعد ما شاء" رواه أبو داود والترمذي وقال حديث صحيح.

ஃபதாலா பின் உபைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் தம் தொழுகையில்

அல்லாஹ்வை மகிமைப்படுத்தாமலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லாமலும் துஆச் செய்வதைக் கேட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவர் அவசரப்பட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவரை அழைத்து, அவரிடமோ -அல்லது வேறொருவரிடமோ-, "உங்களில் ஒருவர் பிரார்த்தித்தால், முதலில் தம் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, அவனை மகிமைப்படுத்தட்டும். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லட்டும். அதன்பின் அவர் விரும்பியதைக் கேட்டு துஆச் செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

1405

وعن أبي محمد كعب بن عجرة رضي الله عنه قال: خرج علينا النبي صلى الله عليه وسلم فقلنا: يا رسول الله، قد علمنا كيف نسلم عليك، فكيف نصلي عليك؟ قال: قولوا: اللهم صلِ على محمد، وعلى آل محمد، كما صليت على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على آل إبراهيم، إنك حميد مجيد ((متفق عليه)).

அபூ முஹம்மத் கஅப் இப்னு உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் (புறப்பட்டு) வந்தார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்கு எப்படி ஸலாம் உரைப்பது என்பதை நாங்கள் அறிந்துள்ளோம். ஆனால், தங்கள் மீது நாங்கள் எப்படி ஸலவாத் உரைப்பது (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் அவர்களுக்காக அருளை வேண்டுவது)?" என்று கேட்டோம். அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின், வ அலா ஆலி முஹம்மதின், கமா ஸல்லைத்த அலா ஆலி இப்ராஹீம, இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத். அல்லாஹும்ம பாரிக் அலா முஹம்மதின், வ அலா ஆலி முஹம்மதின், கமா பாரக்த அலா ஆலி இப்ராஹீம, இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத்.'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீது நீ அருள்புரிந்ததைப் போன்று, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ அருள்புரிவாயாக! நிச்சயமாக நீ புகழுக்குரியவனும், கண்ணியமிக்கவனும் ஆவாய். யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீது நீ பரக்கத் செய்ததைப் போன்று, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ பரக்கத் செய்வாயாக (அதாவது, அருள்வளத்தை வழங்குவாயாக)! நிச்சயமாக நீ புகழுக்குரியவனும், கண்ணியமிக்கவனும் ஆவாய்).

1406

وعن أبي مسعود بن عبادة البدري، رضي الله عنه، قال: أتانا رسول الله صلى الله عليه وسلم، ونحن في مجلس سعد بن عبادة رضي الله عنه، فقال له بشير بن سعد: أمرنا الله تعالى أن نصلي عليك يا رسول الله، فكيف نصلي عليك؟ فسكت رسول الله صلى الله عليه وسلم، حتى تمنينا أنه لم يسأله، ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قولوا اللهم صلِ على محمد وعلى آل محمد كما صليت على آل إبراهيم وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على آل إبراهيم إنك حميد مجيد، والسلام كما قد علمتم ((رواه مسلم)).

அபூ மஸ்ஊத் இப்னு உபாதா அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் ஸஃத் இப்னு உபாதா (ரழி) அவர்களின் சபையில் இருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது பஷீர் இப்னு ஸஃத் (ரழி), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் மீது ஸலவாத் கூறுமாறு அல்லாஹ் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளான். நாங்கள் உங்கள் மீது எவ்வாறு ஸலவாத் சொல்வது?" என்று கேட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். எந்தளவிற்கென்றால், அவர் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கக் கூடாதோ என்று நாங்கள் விரும்பும் அளவுக்கு (அமைதி நிலவியது). பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் கூறுங்கள்: '**அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின் வஅலா ஆலி முஹம்மதின் கமா ஸல்லைத்த அலா ஆலி இப்ராஹீம, வபாரிக் அலா முஹம்மதின் வஅலா ஆலி முஹம்மதின் கமா பாரக்த அலா ஆலி இப்ராஹீம, இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத்.**'

மேலும் ஸலாம் (கூறும் முறை) நீங்கள் அறிந்ததே."

(முஸ்லிம்)

1407

وعن أبي حميد الساعدي رضي الله عنه قال: قالوا: يا رسول الله كيف نصلي عليك؟ قال: قولوا: اللهم صلِ على محمد، وعلى أزواجه وذريته، كما صليت على آل إبراهيم، وبارك

على محمد، وعلى أزواجه وذريته، كما باركت على إبراهيم، إنك حميد مجيد ((متفق عليه)).

அபூ ஹுமைத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் தங்கள் மீது எவ்வாறு ஸலவாத் சொல்வது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின், வ அலா அஸ்வாஜிஹி வ துர்ரிய்யத்திஹி, கமா ஸல்லைத்த அலா ஆலி இப்ராஹீம; வ பாரிக் அலா முஹம்மதின், வ அலா அஸ்வாஜிஹி வ துர்ரிய்யத்திஹி, கமா பாரக்த்த அலா இப்ராஹீம, இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத்.'

(யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் அவர்களின் குடும்பத்தார் மீது நீ அருள் புரிந்ததைப் போல, முஹம்மத் மீதும், அவருடைய மனைவியர் மற்றும் சந்ததியினர் மீதும் நீ அருள் புரிவாயாக. மேலும், இப்ராஹீம் மீது நீ பரக்கத் செய்ததைப் போல, முஹம்மத் மீதும், அவருடைய மனைவியர் மற்றும் சந்ததியினர் மீதும் நீ பரக்கத் செய்வாயாக. நிச்சயமாக நீ புகழுக்குரியவனும், பெருமைக்குரியவனும் ஆவாய்)."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

16. كتاب الأذكار

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

16. அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதற்கான நூல்

باب فضل الذكر والحث عليه -

அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதன் சிறப்பு

1408

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كلمتان خفيفتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان، حبيبتان إلى الرحمن: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரண்டு வார்த்தைகள் உள்ளன; அவை நாவுக்கு இலகுவானவை, தராசில் கனமானவை, அளவற்ற அருளாளனுக்குப் பிரியமானவை. (அவை:) ‘ஸுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹில் அழீம்’. (இதன் பொருள்: அல்லாஹ் தூயவன்; மேலும் அவனைப் போற்றிப் புகழ்கிறேன். மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் தூயவன்).”

1409

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لأن أقول: سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر، أحب إلي مما طلعت عليه الشمس" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "'சுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் தூயவன்), அல்ஹம்துலில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும்

அல்லாஹ்வுக்கே), லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை), அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப்பெரியவன்)' என்று கூறுவது, சூரியன் உதிக்கும் அனைத்தையும் விட (அதாவது, இவ்வுலகில் உள்ள அனைத்து செல்வங்கள் மற்றும் இன்பங்களை விட) எனக்கு மிகவும் பிரியமானதாகும்."
முஸ்லிம்.

1410

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من قال لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، في يوم مائة مرة كانت له عدل عشر رقاب وكتبت له مائة حسنة، ومحيت عنه مائة سيئة، وكانت له حرزًا من الشيطان يومه ذلك حتى يمسي، ولم يأتِ أحد بأفضل مما جاء به إلا رجل عمل أكثر منه" وقال: "من قال سبحان الله وبحمده، في يوم مائة مرة حطت عنه خطاياه وإن كانت مثل زبد البحر" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒரு நாளில் நூறு முறை 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு, வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல்-முல்க்கு வ லஹுல்-ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை. அவன் ஒருவனே, அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை; அவனுக்கே ஆட்சியெல்லாம் உரியது; அவனுக்கே புகழனைத்தும் உரியது; அவன் எல்லாவற்றின் மீதும் பேராற்றலுடையவன்) என்று கூறுகிறாரோ, அவருக்கு பத்து அடிமைகளை விடுதலை செய்ததற்குச் சமமான நன்மை கிடைக்கும், அவருக்கு நூறு நன்மைகள் பதிவு செய்யப்படும், அவருடைய ஏட்டிலிருந்து நூறு பாவங்கள் அழிக்கப்படும், மேலும், அன்றைய தினம் மாலை வரை அவர் ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார்; அவரை விட அதிகமாக இந்த வார்த்தைகளைக் கூறிய ஒருவரைத் தவிர, வேறு யாரும் அவரை விடச் சிறந்த நற்செயல்களைச் செய்தவராக இருக்க மாட்டார். மேலும், யார் ஒரு நாளில் நூறு முறை 'சுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி' (அல்லாஹ் குறைகளிலிருந்து தூய்மையானவன், அவனுக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று கூறுகிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் கடலின் நுரையின் அளவிற்கு இருந்தாலும் அவை அழிக்கப்பட்டுவிடும்."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1411

وعن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من قال لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، عشر مرات، كان كمن أعتق أربعة أنفس من ولد إسماعيل ((متفق عليه)).

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் பத்து முறை 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வஹ்தஹூ லா ஷரீக்க லஹூ, லஹுல்முல்கு வ லஹுல்ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை. அவன் ஒருவனே, அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சியும் புகழும் அவனுக்கே உரியன, மேலும் அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் பேராற்றல் உள்ளவன்) என்று கூறுகிறாரோ, அவர் நபி இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களின் சந்ததியிலிருந்து நான்கு அடிமைகளை விடுதலை செய்தவரைப் போன்றவர் ஆவார் (அதாவது, அதற்குச் சமமான நன்மையை அடைவார்)."

1412

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي رسول صلى الله عليه وسلم: ألا أخبرك بأحب الكلام إلى الله؟ إن أحب الكلام إلى الله: سبحان الله وبحمده ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான சொற்களைப் பற்றி நான் உனக்கு அறிவிக்கட்டுமா? (நிச்சயமாக நான் உனக்கு அறிவிக்கிறேன்.)
அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான சொற்கள்: 'ஸுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி' (அல்லாஹ் தூயவன்; மேலும் அவனைப் போற்றிப் புகழ்கிறேன்) ஆகும்."
(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1413

وعن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الطهور شطر الإيمان، والحمد لله تملأ الميزان، وسبحان الله، والحمد لله تملآن -أو تملأ- ما بين السماوات والأرض ((رواه مسلم)).

அபூ மாலிக் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தூய்மை ஈமானின் (நம்பிக்கையின்)

பாதியாகும். 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' (எல்லாப் புகழும் நன்றியும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது) என்பது (நன்மைகளின்) தராசை நிரப்பிவிடும். மேலும் 'சுப்ஹானல்லாஹ்' (அல்லாஹ் எல்லா குறைகளிலிருந்தும் தூய்மையானவன்) மற்றும் 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' (எல்லாப் புகழும் நன்றியும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது) ஆகியன வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் இடையே உள்ளதை நிரப்பிவிடுகின்றன (இரண்டும் சேர்ந்தோ அல்லது ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகவோ).'

1414

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: جاء أعرابي إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: علمني كلامًا أقوله. قال: "قل لا إله إلا الله وحده لا شريك له، الله أكبر كبيرا والحمد لله كثيرا وسبحان الله رب العالمين، ولا حول ولا قوة إلا بالله العزيز الحكيم" قال فهؤلاء لربي، فما لي؟ قال: "قل اللهم اغفر لي، وارحمني، واهدني، وارزقني" ((رواه مسلم)).

ஸஃது பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு கிராமவாசி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் சொல்வதற்கு ஒரு வார்த்தையை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "கூறுவீராக: 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக லஹு, அல்லாஹு அக்பர் கபீரா, வல்ஹம்துலில்லாஹி கஸீரா, வ சுப்ஹானல்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன், வ லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹில் அஸீஸில் ஹகீம் (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை, அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு இணையேதும் இல்லை; அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன், (மிகப்) பெரிய அளவில்; அல்லாஹ்விற்கே எல்லாப் புகழும், அதுவும் அதிகமாக; அகிலங்களின் இறைவனான அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; யாவற்றையும் மிகைத்தவனும் ஞானமிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை.)'"

அந்த கிராமவாசி கூறினார்: "இவை அனைத்தும் என் இறைவனுக்காக. ஆனால் எனக்காக என்ன இருக்கிறது?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் கூறுவீராக: 'அல்லாஹும்மஃபிர்லீ, வர்ஹம்னீ, வஹ்தினீ, வர்ஸுக்னீ (யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னித்தருள்வாயாக, என் மீது கருணை காட்டுவாயாக, என்னை நேர்வழியில் செலுத்துவாயாக, எனக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவாயாக)'".

முஸ்லிம்.

1415

وعن ثوبان رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا انصرف من صلاته استغفر ثلاثا، وقال: اللهم أنت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والإكرام" قيل للأوزاعي، وهو أحد رواة الحديث: كيف الاستغفار؟ قال: يقول: أستغفر الله أستغفر الله ((رواه مسلم)).

தெளபான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களது தொழுகையை முடித்ததும், மூன்று முறை அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுவார்கள். பிறகு, "அல்லாஹும்ம அன்தஸ்-ஸலாம், வ மின்கஸ்-ஸலாம், தபாரக்த யா தல்-ஜலாலி வல்-இக்ராம் (யா அல்லாஹ், நீயே அஸ்-ஸலாம் (சாந்தி அளிப்பவன்). உன்னிடமிருந்தே ஸலாம் (சாந்தி) உண்டாகிறது. மகத்துவமும், கண்ணியமும் உடையவனே! நீ பாக்கியம் நிறைந்தவன்)!" என்று ஓதுவார்கள்.

இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான (இமாம்) அல்-அவ்ஸாஈ அவர்களிடம், '(தொழுகைக்குப் பிறகு) எவ்வாறு பாவமன்னிப்புத் தேட வேண்டும்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், '(தொழுகையை முடித்தவர்) 'அஸ்தஃபிருல்லாஹ்! அஸ்தஃபிருல்லாஹ்! (நான் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறேன், நான் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறேன்)' என்று (மூன்று முறை) கூறுவார்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

1416

-وعن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان إذا فرغ من الصلاة وسلم قال: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير. اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد ((متفق عليه)).

அல்-முஃகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகை முடிந்து சலாம் கொடுத்ததும் கூறுவார்கள்: "லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். அல்லாஹும்ம லா மானிஅ லிமா அஃதைத, வலா முஃதிய லிமா மனஃத, வலா யன்ஃபஉ தல்ஜத்தி மின்கல் ஜத்து (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் ஒருவனே, அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. ஆட்சியதிகாரம் அவனுக்கே உரியது, புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. மேலும் அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் பேராற்றலுடையவன். யா அல்லாஹ்! நீ

வழங்குவதைத் தடுப்பவர் யாருமில்லை, நீ தடுப்பதை வழங்குபவர் யாருமில்லை. மேலும், செல்வம் (அல்லது உலக ஆதாயம்) உடையவருக்கு, உன்னிடமிருந்து (வரும் தண்டனையிலிருந்து) அவரது செல்வம் (அல்லது உலக ஆதாயம்) எந்தப் பயனையும் அளிக்காது)."

(முத்தஃபகுன் அலைஹ்)

1417

وعن عبد الله ابن الزبير رضي الله عنهما أنه كان يقول دبر كل صلاة، حين يسلم: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير. لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة، وله الفضل وله الثناء الحسن. لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون. قال ابن الزبير: وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم، يهلل بهن دبر كل صلاة. ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழுகையின் பின்னரும் ஸலாம் கொடுத்த பிறகு பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

"லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்கு, வ லஹுல் ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ். லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வ லா நஃபுது இல்லா இய்யாஹு, லஹுன் நிஃமது, வ லஹுல் ஃபழ்லு, வ லஹுஸ் ஸனாவுல் ஹஸன். லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், முக்லிஸீன லஹுத் தீன, வ லவ் கரிஹல் காஃபிரூன்."

(அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான இறைவன் இல்லை; அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணையானவர் எவருமில்லை. அவனுக்கே ஆட்சி உரியது, அவனுக்கே அனைத்துப் புகழும் உரியது, அவன் அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் ஆற்றலுடையவன். அல்லாஹ்வின் உதவியின்றி (பாவங்களிலிருந்து விலகும்) எந்த ஆற்றலும் (நன்மை செய்யும்) சக்தியும் இல்லை. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; நாங்கள் அவனைத் தவிர வேறு எவரையும் வணங்க மாட்டோம். அவனுக்கே அருட்கொடை உரியது; அவனுக்கே மேன்மை உரியது; அவனுக்கே அனைத்துச் சிறந்த புகழும் உரியது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. இறைமறுப்பாளர்கள் வெறுத்த போதிலும், நாங்கள் மார்க்கத்தை (வணக்க வழிபாடுகளை) அவனுக்கே தூய்மையாக்கியவர்களாக (அர்ப்பணிக்கிறோம்)).

இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர்

(ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழுகையின் பின்னரும் இவ்வார்த்தைகளைக் கொண்டு தஹ்லீல் (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்) கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்."

1418

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن فقراء المهاجرين أتوا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا: "ذهب أهل الدثور بالدرجات العلى، والنعيم المقيم: يصلون كما نصلي، ويصومون كما نصوم، ولهم فضل من أموال: يحجون، ويعتمرون، ويجاهدون، ويتصدقون. فقال: "ألا أعلمكم شيئًا تدركون به من سبقكم، وتسبقون به من بعدكم، ولا يكون أحد أفضل منكم إلا من صنع مثل ما صنعتم؟ قالوا: بلى يا رسول الله، قال: "تسبحون، وتحمدون، وتكبرون، خلف كل صلاة ثلاثًا وثلاثين قال أبو صالح الراوي عن أبي هريرة، لما سئل عن كيفية ذكرهن، قال: يقول: سبحان الله، والحمد لله، والله أكبر، حتى يكون منهن كلهن ثلاثًا وثلاثين. ((متفق عليه)).

وزاد مسلم في روايته: فرجع فقراء المهاجرين إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقالوا: سمع إخواننا أهل الأموال بما فعلنا، وفعلوا مثله؟ فقال رسول الله: "ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء". ((الدثور)) جمع دثر – بفتح الدال واسكان الثاء المثلثة – وهو: المال الكثير.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஏழை முஹாஜிர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “செல்வந்தர்கள் உயர்வான பதவிகளையும் நிலையான பேரின்பத்தையும் அடைந்துவிட்டார்கள். நாங்கள் தொழுவது போலவே அவர்களும் தொழுகிறார்கள்; நாங்கள் நோன்பு நோற்பது போலவே அவர்களும் நோற்கிறார்கள். (ஆனால்,) அவர்களிடம் மேலதிகச் செல்வம் இருப்பதால் அவர்கள் ஹஜ் செய்கிறார்கள், உம்ரா செய்கிறார்கள், ஜிஹாத் செய்கிறார்கள், தர்மம் செய்கிறார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “உங்களை முந்தியவர்களை நீங்கள் அடைந்துகொள்வதற்கும், உங்களுக்குப் பின் வருபவர்களை நீங்கள் முந்துவதற்கும் உரிய, மேலும் நீங்கள் செய்வதைப் போன்று செய்பவரைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களை விடச் சிறந்தவராக ஆகமுடியாத ஒரு விஷயத்தை நான் உங்களுக்குக் கற்றுத் தரட்டுமா?” என்று கேட்டார்கள்.

அவர்கள், “ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!” என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்பும் நீங்கள்

‘தஸ்பீஹ்’ (அல்லாஹ் தூய்மையானவன் என்று துதித்தல்), ‘தஹ்மீத்’ (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே என்று புகழ்ந்துரைத்தல்), ‘தக்பீர்’ (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன் என்று பெருமைப்படுத்துதல்) ஆகியவற்றை முப்பத்து மூன்று முறை கூறுங்கள்’’ என்று கூறினார்கள்.

(அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கும் அபூ ஸாலிஹ் அவர்களிடம், அதை எப்படிக் கூறுவது என்று கேட்கப்பட்டபோது,) “ ‘ஸுப்ஹானல்லாஹ், வல்ஹம்துலில்லாஹ், வல்லாஹு அக்பர்’ என்று இவை அனைத்தும் முப்பத்து மூன்று முறை வரும் வரை கூற வேண்டும்’’ என்று (அபூ ஸாலிஹ்) பதிலளித்தார்கள்.

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றுமொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது:
பிறகு ஏழை முஹாஜிர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் திரும்பி வந்து, “எங்கள் சகோதரர்களான செல்வந்தர்கள் நாங்கள் செய்ததைக் கேள்விப்பட்டு, அவர்களும் அதுபோலவே செய்தார்கள்’’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்), “அது அல்லாஹ்வின் அருள்; அவன் நாடியவர்களுக்கு அதை அளிக்கிறான்’’ என்று கூறினார்கள்.

('தஸூர்' என்பது 'தஸ்ர்' என்பதன் பன்மை. இதன் பொருள்: அதிகமான செல்வம்).

1419

وعنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من سبح الله في دبر كل صلاة ثلاثًا وثلاثين، وحمد الله ثلاثًا وثلاثين، وكبر الله ثلاثًا وثلاثين، وقال تمام المائة: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، غفرت خطاياه وإن كانت مثل زبد البحر" ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும், சுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் குறைகளிலிருந்து தூய்மையானவன்) என்று முப்பத்து மூன்று முறையும், அல்ஹம்துலில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று முப்பத்து மூன்று முறையும், அல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்று முப்பத்து மூன்று முறையும் கூறி, நூறாவதாக லா இலாஹ இல்லல்லாஹு, வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர் (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு இணை யாருமில்லை. ஆட்சியும் அவனுக்கே, புகழும் அவனுக்கே. அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றல்

உள்ளவன்) என்று கூறி நிறைவு செய்கிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் கடலின் நுரையைப் போன்று அதிகமாக இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் மன்னிக்கப்படும்."

1420

وعن كعب بن عجرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: معقبات لا يخيب قائلهن -أو فاعلهن- دبر كل صلاة مكتوبة: ثلاثًا وثلاثين تسبيحة وثلاثًا وثلاثين تحميدة، وأربعًا وثلاثين تكبيرة ((رواه مسلم)).

கஅப் பின் உஜ்ரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு கடமையான தொழுகைக்குப் பின்பும் (உடனடியாக ஓதப்படும்) சில துதிச் சொற்கள் (معقبات) உள்ளன; அவற்றைச் சொல்பவர் - அல்லது அவற்றைச் செய்பவர் - ஏமாற்றமடைய மாட்டார். (அவை:) முப்பத்து மூன்று முறை தஸ்பீஹ் (சுப்ஹானல்லாஹ்), முப்பத்து மூன்று முறை தஹ்மீத் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) மற்றும் முப்பத்து நான்கு முறை தக்பீர் (அல்லாஹு அக்பர்) ஆகியனவாகும்."

(முஸ்லிம்)

1421

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يتعوذ دبر الصلوات بهؤلاء الكلمات: "اللهم إني أعوذ بك من الجبن والبخل، وأعوذ بك من أن أرد إلى أرذل العمر وأعوذ بك من فتنة الدنيا، وأعوذ بك من فتنة القبر" ((رواه البخاري)).

ஸஃஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்குப் பிறகு இந்த வார்த்தைகளைக் கூறி (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள்: “அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் ஜுப்னி வல் புக்லி, வ அஊது பிக்க மின் அன் உரத்த இலா அர்தலில் உமுர், வ அஊது பிக்க மின் ஃபித்னதித் துன்யா, வ அஊது பிக்க மின் ஃபித்னதில் கப்ர்” (அல்லாஹ்வே, நான் உன்னிடம் கோழைத்தனம், கஞ்சத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; தள்ளாத வயதுக்குத் தள்ளப்படுவதிலிருந்தும் (அதாவது, அறிவும் ஆற்றலும் குன்றி, பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதிலிருந்தும்) உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; மேலும், இவ்வுலகின் சோதனைகளிலிருந்தும் கப்ரின் சோதனைகளிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்).

1422

وعن معاذ رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أخذ بيده وقال: "يا معاذ والله إني لأحبك" فقال: "أوصيك يا معاذ لا تدعن في دبر كل صلاة تقول: اللهم أعني على ذكرك، وشكرك، وحسن عبادتك". رواه أبو داود بإسناد صحيح.

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, “ஓ முஆத்! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள், "ஓ முஆத்! ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் (அதாவது, தொழுகையின் இறுதியிலும், ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன்னரும் அல்லது ஸலாமிற்குப் பின்னரும்), 'அல்லாஹும்ம அஇன்னீ அலா திக்ரிக, வ ஷுக்ரிக, வ ஹுஸ்னி இபாததிக' (யா அல்லாஹ்! உன்னை நினைவு கூர்வதற்கும், உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கும், உன்னை மிகச் சிறந்த முறையில் வணங்குவதற்கும் எனக்கு உதவுவாயாக) என்று சொல்வதை நீர் விட்டுவிட வேண்டாம் என நான் உமக்கு அறிவுறுத்துகிறேன்" என்று கூறினார்கள். (நூல்: அபூ தாவூத் - ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்).

1423

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا تشهد أحدكم فليستعذ بالله من أربع، يقول: اللهم إني أعوذ بك من عذاب جهنم، ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات، ومن شر فتنة المسيح الدجال ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களில் ஒருவர் தஷஹ்ஹுத் ஓதியதும் (தொழுகையின் இறுதி அமர்வில் அத்தஹிய்யாத் ஓதி முடித்ததும், ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன்), நான்கு விஷயங்களிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் அவர் பாதுகாப்புத் தேடட்டும்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மின் அதாபி ஜஹன்னம், வ மின் அதாபில் கப்ர், வ மின் ஃபித்னத்தில் மஹ்யா வல் மமாத், வ மின் ஷர்ரி ஃபித்னத்தில் மஸீஹித் தஜ்ஜால் (யா அல்லாஹ்! நரகத்தின் வேதனையிலிருந்தும், கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும், வாழ்வு மற்றும் மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்தும், மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் தீமையிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."
முஸ்லிம்.

1424

وعن علي رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا قام إلى الصلاة يكون من آخر ما يقول بين التشهد والتسليم: اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت، وما أسررت وما أعلنت، وما أسرفت، وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم، وأنت المؤخر، لا إله إلا أنت. ((رواه مسلم)).

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் நின்றால் (அதாவது, தொழுகையைத் தொடங்கிவிட்டால்), தஷஹ்ஹுதுக்கும் ஸலாம் கொடுப்பதற்கும் இடையில் கடைசியாகக் கூறும் பிரார்த்தனைகளில் ஒன்றாக இது இருக்கும்:

'அல்லாஹும்மஃக்பிர் லீ மா கத்தம்த், வமா அக்கர்த், வமா அஸ்ரர்த், வமா அஃலன்த், வமா அஸ்ரஃப்த், வமா அன்த அஃலமு பிஹி மின்னீ. அன்தல் முகத்திமு, வ அன்தல் முஅக்கிரு, லா இலாஹ இல்லா அன்த.'

(யா அல்லாஹ்! நான் முந்திச் செய்தவற்றையும் (கடந்த காலப் பாவங்களையும்), பிந்திச் செய்தவற்றையும் (எதிர்காலத்தில் செய்யக்கூடிய அல்லது செய்யத் தவறிய பாவங்களையும்), நான் இரகசியமாகச் செய்தவற்றையும், பகிரங்கமாகச் செய்தவற்றையும், நான் வரம்பு மீறிச் செய்தவற்றையும் (அளவுக்கு அதிகமாகச் செய்த பாவங்களையும்), என்னிடமிருந்தும் எவற்றை நீ நன்கு அறிவாயோ அவற்றையும் எனக்காக மன்னிப்பாயாக! நீயே (விரும்பியதை) முற்படுத்துபவன்; நீயே (விரும்பியதை) பிற்படுத்துபவன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை)."

1425

وعن عائشة رضي الله عنه قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم يكثر أن يقول في ركوعه وسجوده: سبحانك اللهم ربنا وبحمدك، اللهم اغفر لي" ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் ருகூவிலும், ஸஜ்தாவிலும் "சுப்ஹானகக்கல்லாஹும்ம, ரப்பனா வ பிஹம்திக்க, அல்லாஹும்மஃபிர்லீ (யா அல்லாஹ்! நீ தூய்மையானவன், எங்கள் இறைவனே! உன்னைப் புகழ்வதைக் கொண்டு துதிக்கிறேன். யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னிப்பாயாக)" என்று அதிகமாக ஓதுபவர்களாக இருந்தார்கள். (இந்த துஆவை ஓதுவதன் மூலம், சூரா நஸ்ர் வசனத்தில் கூறப்பட்டபடி அல்லாஹ்வை துதித்து, அவனிடம் மன்னிப்பு கோரினார்கள்.)

1426

وعنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول في ركوعه وسجوده: سبوح قدوس رب الملائكة والروح ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது ருகூவிலும் ஸஜ்தாவிலும், "ஸுப்பூஹுன் குத்தூஸுன் ரப்புல் மலாஇக்கத்தி வர்ரூஹ்" என்று கூறுவார்கள். (பொருள்: (அல்லாஹ்வே!) நீ மகா பரிசுத்தமானவன்; மகா தூய்மையானவன்; வானவர்களுக்கும் (மற்றும்) ரூஹ் (அதாவது ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களுக்கும் இறைவன்.)

1427

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: فأما الركوع فعظموا فيه الرب، وأما السجود فاجتهدوا في الدعاء، فقمن أن يستجاب لكم ((رواه مسلم)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ருகூவில் உங்கள் இறைவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்; ஸஜ்தாவில் பிரார்த்தனையில் அதிகம் ஈடுபடுங்கள். அப்போது உங்கள் பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தகுதியுடையதாக இருக்கின்றது (மேலும், அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட அதிக வாய்ப்புள்ளது).”

1428

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثروا الدعاء ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் அடியான் அவனது ரப்புக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பது, அவன் ஸஜ்தாவில் இருக்கும்போதுதான். ஆகவே, துஆவை அதிகமாகச் செய்யுங்கள்."

1429

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول في سجوده: ''اللهم اغفر لي ذنبي كله دقه وجله، وأوله وآخره، وعلانيته وسره" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் ஸஜ்தாவில் கூறுவார்கள்: "அல்லாஹும்மஃக்பிர் லீ தன்பீ குல்லஹூ: திக்கஹூ வ ஜில்லஹூ, வ அவ்வலஹூ வ ஆகிரஹூ, வ அலானியதஹூ வ சிர்ரஹூ" (யா அல்லாஹ்! என் பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிப்பாயாக. அவற்றில் சிறியதையும், பெரியதையும், முதலாவதையும், கடைசியாவதையும் (காலத்தால் முந்தியதையும், பிந்தியதையும்), பகிரங்கமானதையும், இரகசியமானதையும் மன்னிப்பாயாக.)
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்.)

1430

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: افتقدت النبي صلى الله عليه وسلم ذات ليلة فتحسست، فإذا هو راكع -أو ساجد- يقول: "سبحانك وبحمدك لا إله إلا أنت". وفي رواية: فوقعت يدي على بطن قدميه، وهو في المسجد، وهما منصوبتان، وهو يقول: "اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك، وبمعافاتك من عقوبتك، وأعوذ بك منك، لا أحصي ثناء عليك أنت كما أثنيت على نفسك" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"ஓர் இரவில் நபி (ஸல்) அவர்களைக் காணாமல் நான் தேடியபோது, (அவர்களைத் தடவிப் பார்த்தபோது) அவர்கள் ருகூஃ அல்லது ஸஜ்தா

நிலையில் இருக்கக் கண்டேன். அவர்கள், **'ஸுப்ஹானக வபிஹம்திக, லா இலாஹ இல்லா அன்த்த'** (நீ தூய்மையானவன்; உன் புகழைக் கொண்டு உன்னைத் துதிக்கிறேன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்."

மற்றொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது: "(ஒருமுறை) என் கை அவர்களுடைய உள்ளங்கால்கள் மீது பட்டது. அப்போது அவர்கள் **பள்ளிவாசலில்** தம் பாதங்களை நட்டு வைத்திருந்தார்கள் (அதாவது, ஸஜ்தா நிலையில் பாதங்கள் செங்குத்தாக இருந்தன). அவர்கள், **'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிரிழாக மின் ஸகதிக, வபிமுஆஃபாதிக மின் உகூபதிக, வஅஊது பிக மின்க, லா உஹ்ஸீ தனாஅன் அலைக, அன்த்த கமா அத்னய்த்த அலா நஃப்ஸிக'** (யா அல்லாஹ்! உன் கோபத்திலிருந்து உன் திருப்தியைக் கொண்டும், உன் தண்டனையிலிருந்து உன் மன்னிப்பைக் கொண்டும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். உன்னிடமிருந்து (உன் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க) உன்னிடமே நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். உனக்குச் செய்ய வேண்டிய புகழுரைகளை என்னால் முழுமையாகக் கணக்கிட முடியாது. நீ உன்னைப் புகழ்ந்துரைத்ததைப் போன்றே இருக்கிறாய்) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1431

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه قال: كنا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: "أيعجز أحدكم أن يكسب في كل يوم ألف حسنة!" فسأله سائل من جلسائه: كيف يكسب ألف حسنة؟ قال: "يسبح مائة تسبيحة، فيكتب له ألف حسنة، أو يحط عنه ألف خطيئة" ((رواه مسلم)).

قال الحميدي: كذا هو في كتاب مسلم: ((او يحط)) قال البرقاني: ورواه شعبة وابو عوانة, ويحيى القطان, عن موسى الذي رواه مسلم من جهته فقالوا: ((ويحط)) بغير الف.

ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், "உங்களில் ஒருவர் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரம் நன்மைகளைச் சம்பாதிக்க முடியாதவரா?" என்று கேட்டார்கள். அங்கு அமர்ந்திருந்தவர்களில் ஒருவர், "ஆயிரம் நன்மைகளை ஒருவர் எவ்வாறு சம்பாதிக்க முடியும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அவர் நூறு முறை 'ஸுப்ஹானல்லாஹ்' என்று கூறினால், அவருக்கு ஆயிரம் நன்மைகள் எழுதப்படும் அல்லது அவருடைய பதிவிலிருந்து ஆயிரம் பாவங்கள் அழிக்கப்படும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1432

وعن أبي ذر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "يصبح على كل سلامى من أحدكم صدقة: فكل تسبيحة صدقة، وكل تحميدة صدقة، وكل تهليلة صدقة، وكل تكبيرة صدقة، وأمر بالمعروف صدقة، ونهي عن المنكر صدقة، ويجزي من ذلك ركعتان يركعهما من الضحى" ((رواه مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“உங்களில் ஒவ்வொருவருடைய ஒவ்வொரு மூட்டு எலும்புக்காகவும் ஒவ்வொரு காலையிலும் தர்மம் (செலுத்தப்பட வேண்டியது) அவசியமாகிறது. (இது உடலின் ஆரோக்கியத்திற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் ஒரு வழியாகும்.) ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் (சுப்ஹானல்லாஹ்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்மீதும் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தஹ்லீலும் (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்) ஒரு தர்மமாகும்; ஒவ்வொரு தக்பீரும் (அல்லாஹு அக்பர்) ஒரு தர்மமாகும். நன்மையை ஏவுவது ஒரு தர்மமாகும்; தீமையைத் தடுப்பது ஒரு தர்மமாகும். ளுஹா (முற்பகல்) நேரத்தில் ஒருவர் தொழும் இரண்டு ரக்அத்துகள் இவை அனைத்திற்கும் போதுமானதாக அமையும்.”

1433

وعن أم المؤمنين جويرية بنت الحارث رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم خرج من عندها بكرة حين صلى الصبح وهي في مسجدها، ثم رجع بعد أن أضحى وهي جالسة، فقال: "مازلت على الحالة التي فارقت عليها؟" قالت: نعم، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "لقد كنت بعدك أربع كلمات ثلاث مرات، لو وزنت بما قلت منذ اليوم لوزنتهن: سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: سبحان الله عدد خلقه، سبحان الله رضا نفسه، سبحان الله زنة عرشه، سبحان الله مداد كلماته".

وفي رواية الترمذي: ألا أعلمك كلمات تقولينها؟ سبحان الله عدد خلقه، سبحان الله عدد خلقه، سبحان الله عدد خلقه، سبحان الله رضا نفسه، سبحان الله رضا نفسه، سبحان الله

رضا نفسه، سبحان الله زنة عرشه، سبحان الله زنة عرشه، سبحان الله زنة عرشه، سبحان الله مداد كلماته، سبحان الله مداد كلماته، سبحان الله مداد كلماته".

முஃமின்களின் தாயார் ஜுவைரியா பின்த் அல்-ஹாரிஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் சுப்ஹுத் தொழுகையை முடித்த பின் அதிகாலையில் என்னிடமிருந்து வெளியே சென்றார்கள். அப்போது நான் எனது தொழும் இடத்தில் (அமர்ந்து) இருந்தேன். பிறகு முற்பகல் நேரத்தில் (லுஹா) அவர்கள் திரும்பி வந்தபோதும் நான் (அதே இடத்தில்) அமர்ந்திருந்தேன்.

அப்போது அவர்கள், "நான் உன்னை விட்டுச் சென்ற நிலையிலேயே இன்னும் நீ இருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். நான் "ஆம்" என்றேன்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உன்னை விட்டுச் சென்ற பிறகு நான் நான்கு வார்த்தைகளை மூன்று முறை சொன்னேன். இன்று காலை முதல் நீ சொன்னவற்றுடன் அவற்றை எடைபோட்டால், இவையே எடையால் மிகைத்துவிடும். அவை:

'ஸுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி அதத கல்கிஹி, வரிளா நஃப்ஸிஹி, வஸினத அர்ஷிஹி, வமிதாத கலிமாத்திஹி'

(பொருள்: அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; அவனைப் புகழ்வதைக் கொண்டே துதிக்கிறேன். அவனுடைய படைப்புகளின் எண்ணிக்கை அளவும், அவனுடைய திருப்தியின் அளவும், அவனுடைய அர்ஷின் எடை அளவும், அவனுடைய வார்த்தைகளின் மை அளவும் (அவனைத் துதிக்கிறேன்))."
(நூல்: முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்:
"'ஸுப்ஹானல்லாஹி அதத கல்கிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ரிளா நஃப்ஸிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ஸினத அர்ஷிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி மிதாத கலிமாத்திஹி' (என்று வந்துள்ளது)."

திர்மிதியின் ஓர் அறிவிப்பில்:
"நீ சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகளை உனக்கு நான் கற்றுத் தரவா? 'ஸுப்ஹானல்லாஹி அதத கல்கிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி அதத கல்கிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி அதத கல்கிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ரிளா நஃப்ஸிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ரிளா நஃப்ஸிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ரிளா நஃப்ஸிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ஸினத அர்ஷிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ஸினத அர்ஷிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி ஸினத அர்ஷிஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி மிதாத கலிமாத்திஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி மிதாத கலிமாத்திஹி, ஸுப்ஹானல்லாஹி மிதாத கலிமாத்திஹி' (என்று வந்துள்ளது)."

1434 ⋮

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: "مثل الذي يذكر ربه والذي لا يذكره، مثل الحي والميت" ((رواه البخاري)).
ورواه مسلم فقال: "مثل البيت الذي يذكر الله فيه، والبيت الذي لا يذكر الله فيه، مثل الحي والميت".

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் இரட்சகனை (அல்லாஹ்வை) நினைவு கூர்பவனுக்கும், அவனை நினைவு கூராதவனுக்கும் உள்ள உதாரணம், உயிருள்ளவனுக்கும் இறந்தவனுக்கும் உள்ள உதாரணத்தைப் போன்றது." (நூல்: அல்-புகாரி)

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள அறிவிப்பில், "அல்லாஹ் நினைவு கூரப்படும் வீட்டிற்கும், அல்லாஹ் நினைவு கூரப்படாத வீட்டிற்கும் உள்ள உதாரணம், உயிருள்ளவனுக்கும் இறந்தவனுக்கும் உள்ள உதாரணத்தைப் போன்றது" என்று வந்துள்ளது.

1435

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: يقول الله تعالى: أنا عند ظن عبدي بي، وأنا معه إذا ذكرني، فإن ذكرني في نفسه، ذكرته في نفسي وإن ذكرني في ملإٍ ذكرته في ملإٍ خير منهم ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்வான அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியான் என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறானோ, அதற்கேற்ப நான் இருக்கிறேன், அவன் என்னை நினைவுகூரும்போது நான் அவனுடன் இருக்கிறேன். அவன் என்னை தனக்குள் நினைவுகூர்ந்தால், நான் அவனை எனக்குள் நினைவுகூருவேன், அவன் என்னை ஒரு சபையில் நினைவுகூர்ந்தால், நான் அவனை அதைவிட சிறந்த சபையில் (அதாவது, வானவர்களின் சபையில்) நினைவுகூருவேன்.'"

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1436

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "سبق المفردون" قالوا: وما المفردون يا رسول الله؟ قال: "الذاكرون الله كثيرًا والذاكرات" ((رواه مسلم)). وروي: ((المفردون)) بتشديد الراء وتخفيفها والمشهور الذي قاله الجمهور: التشديد.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முஃபர்ரிதூன் (தனித்தன்மை பெற்றவர்கள்) முந்திவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! முஃபர்ரிதூன் என்பவர்கள் யார்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வை அதிகமாக நினைவு கூரும் ஆண்களும் பெண்களும் ஆவர்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

முஸ்லிம்.

1437

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: أفضل الذكر: لا إله إلا الله. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "திக்ருகளில் மிகவும் சிறந்தது 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாரும் இல்லை) என்பதாகும்" என்று கூற நான் செவியுற்றேன். (இதை) திர்மிதி அறிவித்து, இது ஹஸன் (நன்மையான) ஹதீஸ் என்று கூறினார்.

1438

وعن عبد الله بن بشر رضي الله عنه أن رجلا قال: يا رسول الله، إن شرائع الإسلام قد كثرت علي، فأخبرني بشيء أتشبث به قال: لا يزال لسانك رطبًا من ذكر الله. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அப்துல்லாஹ் இப்னு புஸ்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இஸ்லாத்தின் சட்டதிட்டங்கள் எனக்கு அதிகமாகிவிட்டன (அவற்றில் அனைத்தையும் முழுமையாகப் பேணுவது எனக்குக் கடினமாகிவிட்டது). எனவே, நான் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றை எனக்குக் கூறுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் திக்ரால்

(நினைவுகூர்வதால்) உமது நாவு எப்போதும் ஈரமாக இருக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.
இதனை அத்-திர்மிதீ அறிவித்துள்ளார். மேலும் அவர் இது 'ஹஸன்' என்று கூறியுள்ளார்.

1439

وعن جابر رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من قال: سبحان الله وبحمده، غرست له نخلة في الجنة. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் 'சுப்ஹானல்லாஹி வ பிஹம்திஹி' (அல்லாஹ் தூய்மையானவன், அவனது புகழைக் கொண்டே அவனை நான் துதிக்கிறேன்) என்று கூறுகிறாரோ அவருக்காக சொர்க்கத்தில் ஒரு பேரீச்சை மரம் நடப்படும்." திர்மிதி.

1440

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لقيت إبراهيم صلى الله عليه وسلم ليلة أسري بي، فقال: يا محمد أقرئ أمتك مني السلام، وأخبرهم أن الجنة طيبة التربة، عذبة الماء، وأنها قيعان، وأن غراسها: سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் (இஸ்ரா) பயணத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இரவில் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள், 'முஹம்மதே! உமது சமுதாயத்தினருக்கு என் சலாமைத் (சாந்தியை) தெரிவியுங்கள். மேலும் அவர்களிடம், சொர்க்கம் தூய்மையான மண்ணையும், சுவையான நீரையும் கொண்ட (இயற்கையாக செடி கொடிகள் இல்லாத, பயிரிடத் தயாரான) ஒரு சமவெளியாகும். 'சுப்ஹானல்லாஹ், அல்ஹம்துலில்லாஹ், லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், அல்லாஹு அக்பர்' ஆகியவையே அதில் நடப்படும் பயிர்களாகும் என்றும் தெரிவியுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.'

(நூல்: திர்மிதி - இது ஹஸன் எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் ஆகும்)

1441

وعن أبي الدرداء، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أنبئكم بخير أعمالكم، وأزكاها عند مليككم، وأرفعها في درجاتكم، وخير لكم من إنفاق الذهب والفضة وخير لكم من أن تلقوا عدوكم فتضربوا أعناقهم، ويضربوا أعناقكم؟" قالوا: بلى، قال: "ذكر الله تعالى". رواه الترمذي وقال الحاكم أبو عبد الله إسناده صحيح.

அபுத்தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் செயல்களில் மிகச் சிறந்ததும், உங்கள் எஜமானனிடம் மிகவும் தூய்மையானதும், உங்கள் அந்தஸ்துகளில் மிக உயர்ந்ததும், தங்கம் மற்றும் வெள்ளியை (தர்மமாக) செலவழிப்பதை விட உங்களுக்குச் சிறந்ததும், நீங்கள் உங்கள் எதிரிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் கழுத்துகளை வெட்டுவதும், அவர்கள் உங்கள் கழுதுகளை வெட்டுவதையும் விட உங்களுக்குச் சிறந்த ஒன்றைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?"

அவர்கள், "ஆம்! (நிச்சயமாக)" என்று கூறினார்கள்.

அவர் (ஸல்) அவர்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

இதை அத்-திர்மிதி பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாகிம் அபூ அப்துல்லாஹ், 'இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் சரியானது' எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

1442

وعن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه أنه دخل مع رسول الله صلى الله عليه وسلم على امرأة وبين يديها نوى -أو حصى- تسبح به فقال: "أخبرك بما هو أيسر عليك من هذا -أو أفضل" فقال: "سبحان الله عدد ما خلق في السماء، وسبحان الله عدد ما خلق في الأرض، وسبحان الله عدد ما بين ذلك، وسبحان الله عدد ما هو خالق، والله أكبر مثل ذلك، والحمد لله مثل ذلك، ولا إله إلا الله مثل ذلك، ولا حول ولا قوة إلا بالله مثل ذلك". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

ஸஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நானும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் ஒரு பெண்ணிடம்

சென்றோம். அவருக்கு முன்னால் பேரீச்சங்கொட்டைகள் அல்லது கூழாங்கற்கள் இருந்தன; அவற்றைக் கொண்டு அவர் தஸ்பீஹ் செய்து கொண்டிருந்தார்.
அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதைவிட உனக்கு எளிதான - அல்லது சிறந்த - ஒன்றை நான் அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். (பிறகு பின்வருமாறு) கூறினார்கள்:

"சுப்ஹானல்லாஹி அதத மா கலக்க ஃபிஸ்-ஸமா, வ சுப்ஹானல்லாஹி அதத மா கலக்க ஃபில்-அர்ளி, வ சுப்ஹானல்லாஹி அதத மா பைன தாலிக, வ சுப்ஹானல்லாஹி அதத மா ஹுவ காலிக்குன்." (பொருள்: அல்லாஹ் வானத்தில் படைத்தவற்றின் எண்ணிக்கையளவு, பூமியில் படைத்தவற்றின் எண்ணிக்கையளவு, அவற்றுக்கு இடையே உள்ளவற்றின் எண்ணிக்கையளவு, அவன் படைக்கவிருப்பவற்றின் எண்ணிக்கையளவு 'சுப்ஹானல்லாஹ்' (அல்லாஹ் தூயவன்) என்று கூறுவாயாக.)

"வல்லாஹு அக்பரு மித்ல தாலிக." (இது போன்றே 'அல்லாஹு அக்பர்' (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) என்றும் (அனைத்துப் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையளவு) கூறுவாயாக.)

"வல்ஹம்து லில்லாஹி மித்ல தாலிக." (இது போன்றே 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' (புகழ் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்றும் (அனைத்துப் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையளவு) கூறுவாயாக.)

"வலா இலாஹ இல்லல்லாஹு மித்ல தாலிக." (இது போன்றே 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை) என்றும் (அனைத்துப் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையளவு) கூறுவாயாக.)

"வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹி மித்ல தாலிக." (இது போன்றே 'லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் உதவியின்றி பாவத்திலிருந்து விலகவோ, நன்மை செய்யவோ ஆற்றல் இல்லை) என்றும் (அனைத்துப் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையளவு) கூறுவாயாக.)

(நூல்: திர்மிதீ. இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று இமாம் திர்மிதீ கூறியுள்ளார்கள்).

1443

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أدلك على كنز من كنوز الجنة؟" فقلت: بلى يا رسول الله قال: "لا حول ولا قوة إلا بالله" ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், “சுவனத்தின் பொக்கிஷங்களில் ஒரு பொக்கிஷத்தை உமக்கு நான் காட்டித் தரட்டுமா?” என்று கேட்டார்கள். நான், “ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!” என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், “‘லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்’ (அல்லாஹ்வின் உதவியின்றி எதற்கும் சக்தியும் இல்லை; ஆற்றலும் இல்லை)” என்று கூறினார்கள்.

-باب ذكر الله تعالى قائمًا وقاعدًا ومضطجعًا ومحدثًا وجنبا وحائضًا إلا القرآن فلا يحل لجنب ولا حائض.

எல்லா நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூருதல்

1444

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يذكر الله تعالى على كل أحيانه. رواه مسلم.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எல்லா நேரங்களிலும் (அதாவது, அமர்ந்திருந்தாலும், நின்றிருந்தாலும், நடந்தாலும், படுத்திருந்தாலும் என அனைத்து நிலைகளிலும்) அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்பவராக இருந்தார்கள்.

1445

وعن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لو أن أحدكم إذا أتى أهله قال: بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقتنا، فقضى بينهما ولد لم يضره ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “உங்களில் எவரேனும் தன் மனைவியுடன் உறவு கொள்ளும்போது (அல்லது அதற்கு முன்னர்), 'பிஸ்மில்லாஹ்! அல்லாஹும்ம ஜன்னிப்னஷ்-ஷைத்தான, வ ஜன்னிபிஷ்-ஷைத்தான மா ரஸக்தனா (அல்லாஹ்வின் பெயரால்! யா அல்லாஹ்! எங்களை ஷைத்தானிடமிருந்து காப்பாயாக! எங்களுக்கு நீ வழங்கும் குழந்தையையும் ஷைத்தானிடமிருந்து காப்பாயாக!)' என்று கூறினால், அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை விதிக்கப்பட்டால், ஷைத்தான் அக்குழந்தைக்கு ஒருபோதும் தீங்கு செய்யமாட்டான்.”

-باب ما يقوله عند نومه واستيقاظه

தூங்குதல் மற்றும் விழித்தலின் போது கூற வேண்டியவை தொடர்பான பாடம்

1446

عن حذيفة، وأبي ذر رضي الله عنهما قالا: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا أوى إلى فراشه قال: "باسمك اللهم أموت وأحيا" وإذا استيقظ قال: "الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور" ((رواه البخاري)).

ஹுதைஃபா (ரழி) மற்றும் அபூ தர் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் சென்றால் (உறங்கச் செல்லும்போதெல்லாம்), “பிஸ்மிக்க-அல்லாஹும்ம அமூத்து வ அஹ்யா (யா அல்லாஹ், உன் பெயரால் நான் மரணிக்கிறேன் (உறங்குகிறேன்), உயிர் பெறுகிறேன் (விழித்தெழுகிறேன்))” என்று கூறுவார்கள். மேலும் அவர்கள் உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழும்போது, “அல்-ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அஹ்யானா பஃத மா அமாத்தனா, வ இலைஹின்-னுஷூர் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது, அவன் எங்களை மரணிக்கச் செய்த பிறகு (உறங்கச் செய்த பிறகு) எங்களுக்கு உயிர் கொடுத்தான் (விழித்தெழச் செய்தான்); மேலும் அவனிடமே நாங்கள் (மறுமையில்) திரும்பச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது)” என்று கூறுவார்கள். (இதை) புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

-باب فضل حلق الذكر والندب إلى ملازمتها والنهي عن مفارقتها لغير عذر

அல்லாஹ் நினைவு கூரப்படும் கூட்டங்களின் சிறப்பு

1447

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم "إن لله تعالى ملائكة يطوفون في الطرق يلتمسون أهل الذكر، فإذا وجدوا قومًا يذكرون الله عز وجل، تنادوا: هلموا إلى حاجتكم، فيحفونهم بأجنحتهم إلى السماء الدنيا، فيسألهم ربهم – وهو أعلم: ما يقول عبادي؟ قال: يقولون: يسبحونك، ويكبرونك، ويحمدونك، ويمجدونك، فيقول: هل رأوني؟ فيقولون: لا والله ما رأوك، فيقول: كيف لو رأوني؟! قال: يقولون: لو رأوك كانوا أشد لك عبادة، وأشد لك تمجيدًا، وأكثر لك تسبيحًا فيقول: فماذا يسألون؟ قال: يقولون: يسألونك الجنة. قال: يقول: وهل رأوها؟ قال: يقولون: لا والله يا رب ما رأوها. قال: يقول: فكيف لو رأوها؟! قال: يقولون: لو أنهم رأوها كانوا أشد عليها حرصًا، وأشد لها طلبًا، وأعظم فيها رغبة. قال: فمم يتعوذون؟ قال يقولون: يتعوذون من النار، قال: فيقول: وهل رأوها؟ قال: يقولون: ولا والله ما رأوها. فيقول: كيف لو رأوها؟! قال: يقولون: لو رأوها كانوا أشد فرارًا، وأشد لها مخافة. قال: يقول: فأشهدكم أني قد غفرت لهم، قال: يقول ملك من الملائكة: فيهم فلان ليس منهم، إنما جاء لحاجة، قال: هم الجلساء لا يشقى بهم جليسهم" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن لله ملائكة سيارة فضلا يتتبعون مجالس الذكر، فإذا وجدوا مجلسًا فيه ذكر، قعدوا معهم، وحف بعضهم بعضًا بأجنحتهم حتى يملئوا ما بينهم وما بين السماء الدنيا، فإذا تفرقوا عرجوا وصعدوا إلى السماء، فيسألهم الله عز وجل – وهو أعلم: من أين جئتم؟ فيقولون: جئنا من عند عباد لك في الأرض: يسبحونك، ويكبرونك، ويهللونك، ويحمدونك، ويسألونك. قال: وماذا يسألوني؟ قالوا: يسألونك جنتك. قال: وهل رأوا جنتي؟ قالوا: لا، أي رب. قال: فكيف لو رأوا جنتي؟! قالوا: ويستجيرونك. قال: ومم يستجيروني؟ قالوا: من نارك يا رب. قال: وهل رأوا ناري؟ قالوا: لا، قال: فكيف لو رأوا ناري؟ قالوا: ويستغفرونك، فيقول: قد غفرت لهم، وأعطيتهم ما سألوا، وأجرتهم ما استجاروا. قال: فيقولون: رب

فيهم فلان عبد خطاء إنما مر، فجلس معهم، فيقول: وله غفرت، هم القوم لا يشقى بهم جليسهم".

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ்விற்கென சில வானவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் (இறைவனை) நினைவுகூருவோரைத் தேடியவர்களாகப் பாதைகளில் சுற்றித் திரிகின்றனர். அல்லாஹ்வை நினைவுகூரும் ஒரு கூட்டத்தாரை அவர்கள் கண்டால், 'உங்கள் தேவைக்கு வாருங்கள்' என்று (மற்ற வானவர்களை) அழைக்கின்றனர். உடனே அவர்கள் முதல் வானம் வரைத் தம் இறக்கைகளால் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றனர்.

பிறகு அவர்களுடைய இறைவன் - அவர்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தும் - அவர்களிடம், 'என் அடியார்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு வானவர்கள், 'அவர்கள் உன்னைத் 'தஸ்பீஹ்' (துதி) செய்கிறார்கள்; உன்னைத் 'தக்பீர்' (பெருமை) செய்கிறார்கள்; உன்னைத் 'தஹ்மீத்' (புகழ்) செய்கிறார்கள்; உன்னைத் 'தம்ஜீத்' (கண்ணியம்) செய்கிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர்.

இறைவன், 'அவர்கள் என்னைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் உன்னைப் பார்த்ததில்லை' என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு இறைவன், 'அவர்கள் என்னைப் பார்த்திருந்தால் எப்படி இருப்பார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் உன்னைப் பார்த்திருந்தால் இன்னும் தீவிரமாக உன்னை வணங்குவார்கள்; இன்னும் அதிகமாக உன்னைக் கண்ணியப்படுத்துவார்கள்; இன்னும் அதிகமாக உன்னைத் துதிப்பார்கள்' என்று கூறுகின்றனர்.

இறைவன், 'அவர்கள் என்னிடம் என்ன கேட்கிறார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் உன்னிடம் சொர்க்கத்தைக் கேட்கிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இறைவா, அவர்கள் அதைப் பார்த்ததில்லை' என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு இறைவன், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் எப்படி இருப்பார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் அதன் மீது இன்னும் அதிக ஆசை வைப்பார்கள்; அதைத் தேடுவதில் இன்னும் தீவிரமாக இருப்பார்கள்; அதன் மீது இன்னும் அதிக ஆர்வம் காட்டுவார்கள்' என்று கூறுகின்றனர்.

இறைவன், 'அவர்கள் எதிலிருந்து பாதுகாப்புக் கோருகிறார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'நரகத்திலிருந்து (பாதுகாப்புக் கோருகிறார்கள்)' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அவர்கள் அதைப் பார்த்ததில்லை' என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு

இறைவன், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் எப்படி இருப்பார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் அதிலிருந்து வெருண்டு ஓடுவதிலும், அதன் மீது அச்சம் கொள்வதிலும் இன்னும் தீவிரமாக இருப்பார்கள்' என்று கூறுகின்றனர்.

பிறகு இறைவன், 'நான் அவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கிவிட்டேன் என்பதற்கு உங்களைச் சாட்சியாக ஆக்குகிறேன்' என்று கூறுகிறான். அப்போது வானவர்களில் ஒருவர், '(இறைவா!) அவர்களில் உள்ள இன்ன மனிதர் அவர்களைச் சார்ந்தவர் அல்லர்; அவர் ஒரு தேவைக்காகவே அங்கு வந்தார்' என்று கூறுகிறார். அதற்கு இறைவன், 'அவர்கள் எத்தகையவர்கள் எனில், அவர்களுடன் அமர்ந்திருப்பவர் பாக்கியமற்றவராக ஆகமாட்டார் (எனவே அவருக்கும் மன்னிப்பு உண்டு)' என்று கூறுகிறான்." (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள மற்றோர் அறிவிப்பில் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிப்பதாவது:

"அல்லாஹ்விற்கென 'சய்யாரா' (சுற்றித் திரியும்) சிறப்புமிக்க வானவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் திக்ர் செய்யும் சபைகளைத் தேடிச் செல்கின்றனர். திக்ர் செய்யும் ஒரு சபையை அவர்கள் கண்டால், அவர்களுடன் அமர்ந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் முதல் வானத்திற்கும் இடைப்பட்ட வெளியை நிரப்பும் அளவிற்குத் தம் இறக்கைகளால் ஒருவரையொருவர் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள். அச்சபை கலைந்ததும் அவர்கள் வானத்திற்கு ஏறிச் செல்கிறார்கள்.

அப்போது அல்லாஹ் - நன்கு அறிந்திருந்தும் - அவர்களிடம், 'நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'பூமியில் உள்ள உனது அடியார்களிடமிருந்து வருகிறோம்; அவர்கள் உன்னைத் 'தஸ்பீஹ்' (துதி) செய்கிறார்கள்; உன்னைத் 'தக்பீர்' (பெருமை) செய்கிறார்கள்; உன்னைத் 'தஹ்லீல்' (லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று ஏகத்துவ உறுதிமொழி) கூறுகிறார்கள்; உன்னைத் 'தஹ்மீத்' (புகழ்) செய்கிறார்கள்; மேலும் உன்னிடம் கேட்கிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர்.

இறைவன், 'அவர்கள் என்னிடம் என்ன கேட்கிறார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'உனது சொர்க்கத்தைக் கேட்கிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் என் சொர்க்கத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை, என் இறைவா!' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் என் சொர்க்கத்தைப் பார்த்திருந்தால் (அவர்களின் நிலை) எப்படி இருந்திருக்கும்?' என்று கேட்கிறான்.

வானவர்கள், 'மேலும் அவர்கள் உன்னிடம் பாதுகாப்புக் கோருகிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'எதிலிருந்து என்னிடம் பாதுகாப்புக் கோருகிறார்கள்?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள், 'இறைவா! உனது நரக நெருப்பிலிருந்து' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் என் நரகத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?' என்று கேட்கிறான். அதற்கு அவர்கள்,

'இல்லை' என்று கூறுகின்றனர். இறைவன், 'அவர்கள் என் நரகத்தைப் பார்த்திருந்தால் (அவர்களின் நிலை) எப்படி இருந்திருக்கும்?' என்று கேட்கிறான்.

வானவர்கள், 'மேலும் அவர்கள் உன்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறார்கள்' என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு இறைவன், 'நான் அவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கிவிட்டேன்; அவர்கள் கேட்டதை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்; அவர்கள் எதிலிருந்து பாதுகாப்புக் கோரினார்களோ அதிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டேன்' என்று கூறுகிறான்.

அப்போது வானவர்கள், 'இறைவா! அவர்களில் பாவம் புரியும் இன்ன அடியார் ஒருவர் இருக்கிறார்; அவர் அந்த வழியாகச் சென்றபோது (தற்செயலாக) அவர்களுடன் அமர்ந்து கொண்டார்' என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு இறைவன், 'அவனுக்கும் நான் மன்னிப்பு வழங்கிவிட்டேன்; அவர்கள் எத்தகைய கூட்டத்தார் எனில், அவர்களுடன் அமர்ந்திருப்பவர் பாக்கியமற்றவராக ஆகமாட்டார்' என்று கூறுகிறான்."

1448

وعنه وعن أبي سعيد رضي الله عنهما قالا: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يقعد قوم يذكرون الله عز وجل إلا حفتهم الملائكة، وغشيتهم الرحمة ونزلت عليهم السكينة، وذكرهم الله فيمن عنده ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) மற்றும் அபூஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஒரு கூட்டத்தினர் கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதற்காக (ஒன்றாக) அமர்ந்தாலும், வானவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றனர்; (இறை) கருணை அவர்களைப் போர்த்திக்கொள்கிறது; அவர்கள் மீது அமைதி (ஸகீனா) இறங்குகிறது; மேலும் அல்லாஹ் தன்னிடம் உள்ள (உயர்ந்த சபையிலுள்ள)வர்களிடம் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறான்."

1449

وعن أبي واقد الحارث بن عوف رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، بينما هو جالس في المسجد، والناس معه، إذ أقبل اثنان إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، وذهب واحد، فوقفا على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فأما أحدهما فرأى فرجة في الحلقة، فجلس فيها وأما الآخر، فجلس خلفهم، وأما الثالث فأدبر ذاهبًا. فلما فرغ رسول الله صلى

اللهعليهوسلم، قال: ألا أخبركم عن النفر الثلاثة: أما أحدهم، فأوى إلى الله، فآواه الله، وأما الآخر فاستحيى فاستحيى اللهمنه، وأما الآخر، فأعرض، فأعرض اللهعنه" ((متفق عليه)).

அபூ வாக்கித் அல்-ஹாரித் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்தார்கள்; மக்களும் அவர்களுடன் இருந்தனர். அப்போது இரண்டு பேர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி வந்தனர்; ஒருவர் சென்றுவிட்டார். அவ்விருவரும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அருகில் வந்து நின்றனர். அவ்விருவரில் ஒருவர் (மக்கள் கூடியிருந்த) வட்டத்தில் ஓர் இடைவெளியைக் கண்டு அதில் அமர்ந்தார். மற்றவர் அவர்களுக்குப் பின்னால் அமர்ந்தார். மூன்றாமவரோ திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது உரையை) முடித்ததும், "அந்த மூன்று நபர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு நான் தெரிவிக்கட்டுமா? அவர்களில் ஒருவர் அல்லாஹ்விடம் தஞ்சம் புகுந்தார்; அல்லாஹ்வும் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தான். மற்றொருவர் வெட்கப்பட்டார் (கூட்டத்தில் இடம் தேடாமல் பணிவுடன் பின்னால் அமர்ந்தார்); ஆகவே அல்லாஹ்வும் அவரிடம் (அவர் காட்டிய பணிவுக்காக) வெட்கப்பட்டான் (அதாவது, அவரைத் தண்டிக்கவில்லை, மாறாக அருள்புரிந்தான்). மூன்றாமவரோ (நபி(ஸல்) அவர்களின் சபையை) புறக்கணித்துச் சென்றார்; எனவே அல்லாஹ்வும் அவரைப் புறக்கணித்துவிட்டான் (அதாவது, அவனது அருளிலிருந்து அவரைத் தடுத்துவிட்டான்)" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1450

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: خرج معاوية رضي الله عنه على حلقة في المسجد، فقال: ما أجلسكم؟ قالوا: جلسنا نذكر الله. قال: آلله ما أجلسكم إلا ذاك؟ قالوا: ما أجلسنا إلا ذاك، قال: أما إني لم أستحلفكم تهمة لكم، وما كان أحد بمنزلتي من رسول الله صلى الله عليه وسلم أقل حديثًا مني: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج على حلقة من أصحابه فقال: "ما أجلسكم؟" قالوا: جلسنا نذكر الله، ونحمده على ما هدانا للإسلام، ومنَّ به علينا. قال: "آلله ما أجلسكم إلا ذاك؟" قالوا: والله ما أجلسنا إلا

ذلك". قال: "أما إني لم أستحلفكم تهمة لكم، ولكنه أتاني جبريل فأخبرني أن الله يباهي بكم الملائكة" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் இருந்த ஒரு வட்டத்தினரை (ஹல்கா) நோக்கி வந்து, "நீங்கள் எதற்காக அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதற்காக அமர்ந்திருக்கிறோம்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அதற்காக மட்டும்தான் நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "(ஆம்,) அதற்காகவே தவிர வேறு எதற்காவும் நாங்கள் அமரவில்லை" என்று கூறினர்.

அவர் கூறினார்: "அறிந்துகொள்ளுங்கள்! உங்கள் மீது கொண்ட சந்தேகத்தினால் நான் உங்களைச் சத்தியம் செய்யச் சொல்லவில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் எனக்கு இருந்த அந்தஸ்தில் (அதாவது, அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருந்தவர்களில்) என்னைவிடக் குறைவாக ஹதீஸ் அறிவித்தவர் எவருமில்லை (ஆகவே, நான் அறிவிக்கும் இந்த ஹதீஸ் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்). (நிகழ்வு யாதெனில்):

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களின் ஒரு வட்டத்தினரை நோக்கி வந்து, 'நீங்கள் எதற்காக அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நாங்கள் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதற்காகவும், அவன் எங்களுக்கு இஸ்லாத்தை நேர்வழியாகக் காட்டி, எங்கள் மீது பேரருள் புரிந்ததற்காக அவனைப் புகழ்வதற்காகவும் அமர்ந்திருக்கிறோம்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அதற்காக மட்டும்தான் நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! அதற்காகவே தவிர வேறு எதற்காவும் நாங்கள் அமரவில்லை' என்று கூறினர்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அறிந்துகொள்ளுங்கள்! உங்கள் மீது கொண்ட சந்தேகத்தினால் நான் உங்களைச் சத்தியம் செய்யச் சொல்லவில்லை. மாறாக, ஜிப்ரீல் என்னிடம் வந்து, அல்லாஹ் உங்களைக் குறித்து வானவர்களிடம் பெருமை பாராட்டுகிறான் என்று எனக்குத் தெரிவித்தார்' என்று கூறினார்கள்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

-باب الذكر عند الصباح والمساء

காலையிலும் மாலையிலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்தல்

1451

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قال حين يصبح وحين يمسي: سبحان الله وبحمده مائة مرة. لم يأتِ أحد يوم القيامة بأفضل مما جاء به، إلا أحد قال مثل ما قال أو زاد ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் காலையிலும் மாலையிலும் 'சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி' (அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; அவனைப் புகழ்வதைக் கொண்டு நான் துதிக்கிறேன்) என்ற வார்த்தைகளை நூறு முறை ஓதுகிறாரோ, மறுமை நாளில் அவரை விடச் சிறந்த நற்செயல்களுடன் வேறு எவரும் வரமாட்டார்; அவர் கூறிய அதே வார்த்தைகளையோ அல்லது இந்த வார்த்தைகளை விட அதிகமாகவோ கூறியவரைத் தவிர."
முஸ்லிம்.

1452

وعنه قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فقال: يا رسول الله ما لقيت من عقرب لدغتني البارحة! قال: أما لو قلت حين أمسيت: أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق لم تضرك ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நேற்றிரவு என்னைத் தீண்டிய ஒரு தேளால் நான் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளானேன்!" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் மாலையில், 'அஊது பி கலிமாத்தில்லாஹித் தாம்மாத்தி மின் ஷர்ரி மா கலக்' (அல்லாஹ்வின் பூரணமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு, அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்து நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறியிருந்தால், அது உமக்குத் தீங்கு விளைவித்திருக்காது" என்று கூறினார்கள்.
(இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.

1453

وعنه عنه النبي، صلى الله عليه وسلم، أنه كان يقول إذا أصبح: "اللهم بك أصبحنا، وبك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت، وإليك النشور". وإذا أمسى قال: "اللهم بك أمسينا، وبك نحيا، وبك نموت، وإليك المصير". رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் காலைப் பொழுதை அடைந்தால், "**அல்லாஹும்ம பிக அஸ்பஹ்னா, வபிக அம்ஸைனா, வபிக நஹ்யா, வபிக நமூது, வஇலைக்கன் நுஷூர்** (யா அல்லாஹ்! உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் காலையை அடைந்தோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மாலையை அடைந்தோம் (அதாவது, உனது நாட்டப்படியே மாலைப் பொழுதை அடைவோம்); உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் வாழ்கிறோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் இறக்கிறோம்; மேலும், உன்னிடமே எங்கள் மீளெழுதல் இருக்கிறது)" என்று கூறுவார்கள்.

மேலும், அவர்கள் மாலைப் பொழுதை அடைந்தால், "**அல்லாஹும்ம பிக அம்ஸைனா, வபிக நஹ்யா, வபிக நமூது, வஇலைக்கல் மஸீர்** (யா அல்லாஹ்! உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மாலையை அடைந்தோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் வாழ்கிறோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் இறக்கிறோம்; மேலும், உன்னிடமே எங்கள் இறுதி மீளுதல் இருக்கிறது)" என்று கூறுவார்கள்.

1454

وعنه أن أبا بكر الصديق رضي الله عنه قال: يا رسول الله مرني بكلمات أقولهن إذا أصبحت وإذا أمسيت، قال: قل: "اللهم فاطر السماوات والأرض عالم الغيب والشهادة، رب كل شيء ومليكه أشهد أن لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان وشركه" قال: "قلها إذا أصبحت، وإذا أمسيت، وإذا أخذت مضجعك". رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபூபக்கர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! காலையிலும் மாலையிலும் நான் சொல்வதற்காக சில வார்த்தைகளை எனக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுவீராக” என்று கூறினார்கள்:

‘அல்லாஹும்ம பாதி-ரஸ்ஸமாவாத்தி வல்-அர்ளி, ஆலிமல்-ஃகைபி வஷ்-

ஷஹாதத்தி, ரப்ப குல்லி ஷைஇன் வ மலீகஹு. அஷ்ஹது அன் லா இலாஹ இல்லா அன்த்த, அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி நஃப்ஸீ, வ ஷர்ரிஷ்-ஷைத்தானி வ ஷரக்கிஹி'

(யா அல்லாஹ்! வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவனே! மறைவானவற்றையும் வெளிப்படையானவற்றையும் அறிந்தவனே! ஒவ்வொரு பொருளின் இரட்சகனே! அதன் அரசனே! உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். என் ஆன்மாவின் தீங்கிலிருந்தும், ஷைத்தானின் தீங்கிலிருந்தும், அவனது சதிவலைகளின் (அல்லது அவனது இணைவைப்பின்) தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்).

மேலும் அவர்கள், "இதை நீர் காலையிலும், மாலையிலும், நீர் படுக்கைக்குச் செல்லும்போதும் கூறுவீராக" என்று கூறினார்கள்.

1455

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: كان نبي الله صلى الله عليه وسلم، إذا أمسى قال: أمسينا وأمسى الملك لله، والحمد لله، لا إله إلا الله وحده لا شريك له" قال الراوي: أراه قال فيهن: "له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، رب أسألك خير ما في هذه الليلة، وخير ما بعدها، وأعوذ بك من شر ما في هذه الليلة وشر ما بعدها، رب أعوذ بك من الكسل، وسوء الكبر، رب أعوذ بك من شر ما في هذه الليلة، وخير ما بعدها، وأعوذ بك من شر ما في هذه الليلة وشر ما بعدها، رب أعوذ بك من الكسل، وسوء الكبر، رب أعوذ بك من عذاب النار، وعذاب في القبر" وإذا أصبح قال ذلك أيضًا: "أصبحنا وأصبح الملك لله" ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் மாலை நேரத்தை அடைந்தால், இவ்வாறு பிரார்த்திப்பார்கள்:
"அம்ஸைனா வ அம்ஸல் முல்கு லில்லாஹ், வல்ஹம்து லில்லாஹ். லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு."
(நாங்கள் மாலையை அடைந்துவிட்டோம்; (அனைத்து) ஆட்சியும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாக மாலையை அடைந்துவிட்டது. எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு இணை யாரும் இல்லை.)

அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: (மேலும்) அப்பிரார்த்தனையில் இவற்றையும் கூறினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்:

"லஹுல் முல்கு, வ லஹுல் ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். ரப்பி அஸ்அலுக்க கைர மா ஃபீ ஹாதிஹில் லைலத்தி, வ கைர மா பஃதஹா; வ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி மா ஃபீ ஹாதிஹில் லைலத்தி, வ ஷர்ரி மா பஃதஹா; ரப்பி அஊது பிக்க மினல் கஸலி, வ சூஇல் கிபரி; ரப்பி அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி மா ஃபீ ஹாதிஹில் லைலத்தி, வ கைர மா பஃதஹா; வ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி மா ஃபீ ஹாதிஹில் லைலத்தி வ ஷர்ரி மா பஃதஹா; ரப்பி அஊது பிக்க மினல் கஸலி, வ சூஇல் கிபரி; ரப்பி அஊது பிக்க மின் அதாபின் ஃபின்னாரி, வ அதாபின் ஃபில் கப்ரி." (ஆட்சியும் அவனுக்கே; புகழும் அவனுக்கே. அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றல் உள்ளவன். என் இறைவா! இந்த இரவில் உள்ள நன்மையையும், இதற்குப் பின்னால் உள்ள நன்மையையும் உன்னிடம் கேட்கிறேன். மேலும், இந்த இரவில் உள்ள தீமையிலிருந்தும், இதற்குப் பின்னால் உள்ள தீமையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். என் இறைவா! சோம்பலிலிருந்தும், முதுமையின் தீமையிலிருந்தும் (அல்லது முதுமையின் மோசமான நிலையிலிருந்தும்) உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். என் இறைவா! இந்த இரவில் உள்ள தீமையிலிருந்தும், இதற்குப் பின்னால் உள்ள நன்மையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மேலும், இந்த இரவில் உள்ள தீமையிலிருந்தும், இதற்குப் பின்னால் உள்ள தீமையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். என் இறைவா! சோம்பலிலிருந்தும், முதுமையின் தீமையிலிருந்தும் (அல்லது முதுமையின் மோசமான நிலையிலிருந்தும்) உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். என் இறைவா! நரகத்தின் வேதனையிலிருந்தும், கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.)

மேலும் காலைப் பொழுதை அடைந்தால், "அஸ்பஹ்னா வ அஸ்பஹல் முல்கு லில்லாஹ்" (நாங்கள் காலையை அடைந்துவிட்டோம்; (அனைத்து) ஆட்சியும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாக காலையை அடைந்துவிட்டது) என்று கூறி, இதனையே (மற்ற வார்த்தைகளையும் காலைக்கு ஏற்ப மாற்றி) ஓதுவார்கள்.
(இமாம் முஸ்லிம் அறிவித்தார்).

1456

وعن عبد الله بن خُبيب -بضم الخاء المعجمة- رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: اقرأ: قل هو الله أحد، والمعوذتين حين تمسي وحين تصبح، ثلاث مرات، تكفيك من كل شيء. رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

அப்துல்லாஹ் பின் குபைப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், "'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' (ஸூரத்துல் இக்லாஸ்) மற்றும் அல்-முஅவ்விஃததைன் (ஸூரத்துல் ஃபலக் மற்றும் ஸூரத்துன் நாஸ்) ஆகியவற்றை நீங்கள் அதிகாலையிலும், அந்திமாலையிலும் மூன்று முறை ஓதுங்கள். அது உங்களுக்கு எல்லாவற்றிலிருந்தும் போதுமானதாக இருக்கும் (அதாவது, அனைத்து

தீமைகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பையும், உங்கள் தேவைகளில் போதுமான தன்மையையும் வழங்கும்)."
இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று (இமாம் திர்மிதி) கூறியுள்ளார்கள்.

1457

وعن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما من عبد يقول في صباح كل يوم ومساء كل ليلة: بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم، ثلاث مرات، إلا لم يضره شيء. رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஓர் அடியார் ஒவ்வொரு நாளின் காலையிலும், ஒவ்வொரு இரவின் மாலையிலும் மூன்று முறை:

'பிஸ்மில்லாஹில்லதீ லா யதுர்ரு மஅஸ்மிஹி ஷைஉன் ஃபில் அர்ளி வலா ஃபிஸ்ஸமாஇ, வஹுவஸ் ஸமீஉல் அலீம்'

(அல்லாஹ்வின் பெயரால் (துவங்குகிறேன்); அவனது பெயருடன் இருக்கும் போது பூமியிலோ, வானத்திலோ உள்ள எதுவும் தீங்கு செய்யாது. அவனே (யாவற்றையும்) செவியுறுபவன்; நன்கறிந்தவன்)

என்று கூறுகிறாரோ, அவருக்கு எதுவும் தீங்கு செய்யாது."

இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். மேலும் (திர்மிதி) இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' எனக் கூறியுள்ளார்.

- باب ما يقوله عند النوم

படுக்கைக்குச் செல்வதற்கு முன் ஓத வேண்டிய பிரார்த்தனை

1458

وعن حذيفة وأبي ذر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان إذا أوى إلى فراشه قال: باسمك اللهم أحيا وأموت ((رواه البخاري)).

ஹுதைஃபா (ரழி) மற்றும் அபூ தர் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, “பிஸ்மிக்கல்லாஹும்ம அஹ்யா வ அமூத் (அல்லாஹ்வே! உன் பெயரால் நான் உயிர் வாழ்கிறேன் (மற்றும் உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுகிறேன்); மேலும் (உன் பெயரால்) மரணிக்கிறேன் (உறங்குகிறேன்))” என்று கூறுவார்கள்.

1459

وعن علي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال له ولفاطمة، رضي الله عنهما: "إذا أويتما إلى فراشكما، أو: إذا أخذتما مضجعكما -فكبرا ثلاثًا وثلاثين، وسبحا ثلاثًا وثلاثين، واحمدا ثلاثًا وثلاثين" وفي رواية: التسبيح أربعًا وثلاثين" وفي رواية: "التكبير أربعًا وثلاثين" ((متفق عليه)).

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கும் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களுக்கும் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது - அல்லது 'நீங்கள் படுக்குமிடத்தை அடைந்ததும்' - முப்பத்து மூன்று முறை தக்பீர் (அல்லாஹு அக்பர்) கூறுங்கள்; முப்பத்து மூன்று முறை தஸ்பீஹ் (ஸுப்ஹானல்லாஹ்) கூறுங்கள்; முப்பத்து மூன்று முறை தஹ்மீத் (அல்ஹம்துலில்லாஹ்) கூறுங்கள்."

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "தஸ்பீஹ் முப்பத்து நான்கு முறை" என்றுள்ளது. மற்றொரு அறிவிப்பில்: "தக்பீர் முப்பத்து நான்கு முறை" என்றுள்ளது.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1460

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا أوى أحدكم إلى فراشه، فلينفض فراشه بداخلة إزاره فإنه لا يدري ما خلفه عليه، ثم يقول: باسمك ربي وضعت جنبي، وبك أرفعه؛ إن أمسكت نفسي فارحمها، وإن أرسلتها، فاحفظها بما تحفظ به عبادك الصالحين ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் படுக்கைக்குச் சென்றால், தமது கீழாடையின் உட்புறத்தால் தமது படுக்கையைத் தட்டிவிடட்டும். ஏனெனில், அவருக்குப் பின்னால் அதன் மீது

என்ன (ஊர்ந்து) வந்துள்ளது என்பதை அவர் அறியமாட்டார். பிறகு அவர் கூறட்டும்:

'பிஸ்மிக்க ரப்பி வதஃது ஜன்பீ, வ பிக அர்ஃபஉஹு, இன் அம்ஸக்த நஃப்ஸீ ஃபர்ஹம்ஹா, வ இன் அர்ஸல்தஹா ஃபஹ்ஃபழ்ஹா பிமா தஹ்ஃபழு பிஹி இபாதக்கஸ் ஸாலிஹீன்.'

(பொருள்: என் இறைவா! உன் திருப்பெயரால் என் விலாவை (படுக்கையில்) வைத்தேன்; உன்னைக் கொண்டே அதை உயர்த்துவேன். என் ஆன்மாவை நீ கைப்பற்றிக்கொண்டால், அதற்கு நீ கருணை காட்டுவாயாக; அதை நீ (வாழ) விட்டுவிட்டால், உன்னுடைய நல்லடியார்களை நீ பாதுகாப்பது போல் அதையும் பாதுகாப்பாயாக.)"

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1461

وعن عائشة، رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان إذا أخذ مضجعه نفث في يديه، وقرأ بالمعوذات ومسح بهما جسده. ((متفق عليه)).
وفي رواية لهما: أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان إذا أوى إلى فراشه كل ليلة جمع كفيه، ثم نفث فيهما فقرأ فيهما: قل هو الله أحد، وقل أعوذ برب الفلق، وقل أعوذ برب الناس، ثم مسح بهما ما استطاع من جسده، يبدأ بهما على رأسه ووجهه، وما أقبل من جسده، يفعل ذلك ثلاث مرات. ((متفق عليه)). قال أهل اللغة: ((النفث)) نفخ لطيف بلا ريق

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் படுக்கைக்குச் சென்றால், தமது கைகளில் ஊதி, 'அல்-முஅவ்விதாத்' (பாதுகாவல் தேடும் அத்தியாயங்களை) ஓதி, தமது கைகளால் உடலைத் தடவிக்கொள்வார்கள்.

இவர்களுடைய (புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம்) மற்றொரு அறிவிப்பில் இருப்பதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு இரவும் தமது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, தமது இரு உள்ளங்கைகளையும் இணைத்து, அதில் ஊதி, 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்', 'குல் அஊது பிரப்பில் ஃபலக்', மற்றும் 'குல் அஊது பிரப்பின் னாஸ்' ஆகிய அத்தியாயங்களை ஓதுவார்கள். பிறகு, அவ்விரு கைகளால் தமது உடலில் இயன்ற வரை தடவுவார்கள். அவ்வாறு செய்யும்போது, தமது தலை, முகம் மற்றும் உடலின் முன்புறத்திலிருந்து துவங்குவார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்வார்கள்.
(நூல்: புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம்)

மொழி வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள்: 'அந்-நஃப்த்' என்பது உமிழ்நீர் இல்லாத மென்மையான ஊதுதலாகும்.

1462

وعن البراء بن عازب رضي الله عنهما، قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا أتيت مضجعك فتوضأ وضوءك للصلاة، ثم اضطجع على شقك الأيمن، وقل: اللهم أسلمت نفسي إليك، ووجهت وجهي إليك وفوضت أمري إليك، وألجأت ظهري إليك رغبة ورهبة إليك لا ملجأ ولا منجا منك إلا إليك آمنت بكتابك الذي أنزلت، وبنبيك الذي أرسلت، فإن مت، مت على الفطرة، واجعلهن آخر ما تقول ((متفق عليه)).

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

என்னிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, தொழுகைக்கு உளூச் செய்வது போன்று உளூச் செய்துகொள்ளுங்கள். பிறகு உமது வலது பக்கமாகப் படுத்துக்கொண்டு கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம அஸ்லம்து நஃப்ஸீ இலைக்க, வ வஜ்ஜஹ்து வஜ்ஹீ இலைக்க, வ ஃபவ்வள்து அம்ரீ இலைக்க, வல்ஜஃது ளஹ்ரீ இலைக்க, ரஃக்பதன் வ ரஹ்பதன் இலைக்க, லா மல்ஜஅ வலா மன்ஜா மின்க இல்லா இலைக்க, ஆமன்து பிகிதாபிக்கல்லதீ அன்ஸல்த, வ பினபிய்யிக்கல்லதீ அர்ஸல்த'

'யா அல்லாஹ்! நான் என்னை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன். என் முகத்தை உன்பால் திருப்பினேன். என் காரியங்களை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன். என் முதுகை உன்னிடம் சாய்த்து (உன்னிடமே அடைக்கலம் தேடினேன்). உன்னிடம் ஆசையும் அச்சமும் கொண்டு (இவற்றைச் செய்கிறேன்). உன்னை விட்டால் தப்பிச் செல்லவும், தஞ்சம் புகவும் உன்னிடமேயன்றி வேறு புகலிடம் இல்லை. நீ இறக்கியருளிய உன் வேதத்தையும், நீ அனுப்பிய உன் நபியையும் நான் நம்பிக்கை கொண்டேன்.'

(இவ்வாறு செய்து) நீர் இறந்துவிட்டால், நீர் ஃபித்ரா எனும் இயற்கை நெறியில் (இஸ்லாத்தில்) இறந்தவராவீர். மேலும், இவைதாம் நீர் பேசும் கடைசி வார்த்தைகளாக இருக்கட்டும்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

1463

وعن أنس رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم ، كان إذا أوى فراشه قال: الحمد لله الذي أطعمنا وسقانا ، وكفانا وآوانا ، فكم ممن لا كافي له ولا مئوي ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் உறங்கச் செல்லும்போதெல்லாம், "அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அத்அமனா வ ஸகானா, வ கஃபானா வ ஆவானா, ஃபகம் மிம்மன் லா காஃபிய லஹு வ லா முஃவிய (எங்களுக்கு உணவளித்து, பானம் புகட்டி, எங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றி, எங்களுக்கு அடைக்கலம் தந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியது. (ஆனால்,) தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொடுப்பவரும், அடைக்கலம் கொடுப்பவரும் இல்லாத எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் (என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியது))" என்று கூறுவார்கள்.
முஸ்லிம்.

1464

وعن حذيفة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، كان إذا أراد أن يرقد وضع يده اليمنى تحت خده ، ثم يقول: اللهم قني عذابك يوم تبعث عبادك . ((رواه الترمذي وقال حديث حسن ورواه أبو داود من رواية حفصة رضي الله عنه وفيه أنه كان يقوله ثلاث مرات)).

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தூங்கச் செல்லும்போது, தங்களின் வலது கையைத் தங்களின் கன்னத்திற்கு கீழே வைத்து, "அல்லாஹும்ம கினீ அதாபக யவ்ம தப்அஸு இபாதக (யா அல்லாஹ்! உன் அடியார்களை நீ எழுப்பும் நாளில், உன்னுடைய தண்டனையிலிருந்து என்னைக் காத்தருள்வாயாக!)" என்று கூறுவார்கள்.

(நூல்: திர்மிதீ. இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் ஆகும். அபூதாவூதில் ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில், "நபி (ஸல்) அவர்கள் இதனை மூன்று முறை கூறுவார்கள்" என்றுள்ளது).

رياض الصالحين

17. كتاب الدعوات

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

17. துஆ (பிரார்த்தனைகள்) நூல்

- باب الأمر بالدعاء وفضله وبيان جمل من أدعيته صلى الله عليه وسلم

துஆக்கள், அவற்றின் சிறப்பு மற்றும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் துஆக்கள் பற்றிய விஷயங்கள்.

1465

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الدعاء هو العبادة.

நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “துஆ (பிரார்த்தனை) என்பதே வணக்கமாகும்.”

1466

وعن عائشة، رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، يستحب الجوامع من الدعاء، ويدع ما سوى ذلك. ((رواه أبو داود بإسناد جيد)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பொருள்செறிந்த, சுருக்கமான துஆக்களை (அல்-ஜவாமிஃ – அதாவது மிகக் குறைவான வார்த்தைகளில் விரிவான பொருள்களைக் கொண்ட துஆக்கள்) விரும்பினார்கள்; மற்றவற்றை (அதாவது, விரிவான, நீண்ட துஆக்களை) விட்டுவிட்டார்கள்.

1467

وعن أنس رضي الله عنه، قال: كان أكثر دعاء النبي صلى الله عليه وسلم: اللهم آتنا في الدنيا حسنة، وفي الآخرة حسنة، وقنا عذاب النار ((متفق عليه)).

زاد مسلم في روايته قال: وكان أنس إذا أراد أن يدعو بدعوة دعا بها، وإذا أراد أن يدعو بدعاء دعا بها فيه.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிகமாக ஓதிய பிரார்த்தனை: **"அல்லாஹும்ம ஆதினா ஃபித் துன்யா ஹஸனதன், வ ஃபில் ஆகிரதி ஹஸனதன், வக்கினா அதாபந் நார்"**
(பொருள்: இறைவா! இவ்வுலகில் எங்களுக்கு நன்மையை வழங்குவாயாக! மறுமையிலும் நன்மையை வழங்குவாயாக! மேலும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காப்பாயாக!).
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது: அனஸ் (ரழி) அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரார்த்தனையை (மட்டும்) செய்ய விரும்பினால், இதனைக் கொண்டே பிரார்த்திப்பார்கள். மேலும், (பல) பிரார்த்தனைகளைச் செய்ய விரும்பினால், அதனுள் இதனையும் சேர்த்துப் பிரார்த்திப்பார்கள்.

1468

وعن ابن مسعود، رضي الله عنه، أن النبي، صلى الله عليه وسلم، كان يقول: اللهم إني أسألك الهدى، والتقى، والعفاف، والغنى ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், “அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கல் ஹுதா, வத்துக்கா, வல்அஃபாஃப, வல்ஃகினா (யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் நேர்வழியையும், இறையச்சத்தையும், கற்பொழுக்கத்தையும், செல்வத்தையும் (மக்களிடம் தேவையற்ற சுயதேவை நிறைவையும், மனநிறைவையும்) கேட்கிறேன்)” என்று பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

1469

وعن طارق بن أشيم، رضي الله عنه، قال: كان الرجل إذا أسلم علمه النبي صلى الله عليه وسلم، الصلاة، ثم أمره أن يدعو بهؤلاء الكلمات: "اللهم اغفر لي، وارحمني، واهدني،

وعافني، وارزقني" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له عن طارق أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم، وأتاه رجل، فقال: يا رسول الله، كيف أقول حين أسأل ربي؟ قال: "قل: اللهم اغفر لي، وارحمني، وعافني، وارزقني، فإن هؤلاء تجمع لك دنياك وآخرتك".

தாரிக் பின் அஷ்யம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒருவர் இஸ்லாத்தை தழுவும் போதெல்லாம், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குத் தொழுகையைக் கற்றுக் கொடுத்து, பின்னர் இச்சொற்களைக் கொண்டு பிரார்த்திக்குமாறு அவருக்குக் கட்டளையிடுவார்கள்:
"அல்லாஹும்மஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வஹ்தினீ, வஆஃபினீ, வர்ஸுக்னீ" (யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னிப்பாயாக! என் மீது கருணை புரிவாயாக! எனக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக! எனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பாயாக! எனக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவாயாக!).

(நூல்: முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில் தாரிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என் இறைவனிடம் கேட்கும்போது எவ்வாறு கூற வேண்டும்?" என்று கேட்டதை (தாரிக் பின் அஷ்யம்) செவியுற்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், **"அல்லாஹும்மஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வஆஃபினீ, வர்ஸுக்னீ"** (யா அல்லாஹ்! என்னை மன்னிப்பாயாக! என் மீது கருணை புரிவாயாக! எனக்குப் பாதுகாப்பளிப்பாயாக! எனக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்குவாயாக!) என்று கூறுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக இவை உமக்காக உமது இம்மையையும் மறுமையையும் ஒன்றிணைத்துவிடும்" என்று கூறினார்கள்.

1470

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص، رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا على طاعتك ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்:
"அல்லாஹும்ம முஸர்ரிஃபல் குலூபி, ஸர்ரிஃப் குலூபனா அலா தாஅதிக" (ஓ அல்லாஹ்வே! இதயங்களைத் திருப்புபவனே, எங்கள் இதயங்களை உனது கீழ்ப்படிதலின் பால் திருப்பிவிடுவாயாக).

1471

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: تعوذوا بالله من جهد البلاء، ودرك الشقاء، وسوء القضاء، وشماتة الأعداء ((متفق عليه)).

وفي رواية: قال سفيان: أشك أني زدت واحدة منها.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்: (தாங்க முடியாத) சோதனைகளின் சிரமத்தை விட்டும், துர்பாக்கியங்கள் (நம்மை) வந்தடைவதை விட்டும், (நமக்கு) தீய தீர்ப்பை விட்டும், எதிரிகளின் (மகிழ்ச்சியான) பரிகாசத்தை விட்டும்.”

(இந்த ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில் சுஃப்யான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நான் (இந்த நான்கு விஷயங்களில்) ஒன்றைச் சேர்த்திருக்கலாம் என சந்தேகிக்கிறேன்.”

1472

وعنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري، وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي، وأصلح لي آخرتي التي فيها معادي، واجعل الحياة زيادة لي في كل خير، واجعل الموت راحة لي من كل شر ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "யா அல்லாஹ்! எனது காரியங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக விளங்கும் என் மார்க்கத்தை எனக்குச் சீர்படுத்துவாயாக. மேலும், என் வாழ்வாதாரம் அமைந்துள்ள என் உலகை எனக்குச் சீர்படுத்துவாயாக. மேலும், நான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய இடமாகிய என் மறுமையை எனக்குச் சீர்படுத்துவாயாக. மேலும், என் வாழ்நாளை ஒவ்வொரு நன்மையிலும் எனக்கு அதிகமாக்குவாயாக. மேலும், ஒவ்வொரு தீங்கிலிருந்தும் எனக்கு நிம்மதியாக மரணத்தை ஆக்குவாயாக."

1473

وعن علي رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: "قل: اللهم اهدني، وسددني". وفي رواية: "اللهم إني أسألك الهدى، والسداد" ((رواه مسلم)).

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "நீர் சொல்வீராக: 'அல்லாஹும்மஹ்தினீ வ சத்தித்னீ' (யா அல்லாஹ்! எனக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக! மேலும், என்னை (சொல், செயல், எண்ணம் ஆகியவற்றில்) சரியான பாதையில் நிலைநிறுத்துவாயாக!)."

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கல் ஹுதா வஸ்ஸதாத்' (யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் நேர்வழியையும், (சொல், செயல், எண்ணம் ஆகியவற்றில்) சரியான நிலைப்பாட்டையும் கேட்கின்றேன்)" என்றுள்ளது.

முஸ்லிம்.

1474

وعن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم: يقول: "اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل والجبن والهرم، والبخل، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة المحيا والممات". وفي رواية: "وضلع الدين وغلبة الرجال" ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் அஜ்ஸி வல் கஸலி, வல் ஜுப்னி வல் ஹரமி, வல் புக்லி, வ அஊது பிக்க மின் அதாபில் கப்ரி, வ அஊது பிக்க மின் ஃபித்னத்தில் மஹ்யா வல் மமாத் யா அல்லாஹ்! (நன்மை செய்ய) இயலாமை, (கடமைகளை நிறைவேற்ற) சோம்பல், கோழைத்தனம், (முதுமையின் காரணமாக ஏற்படும்) தள்ளாமை, கஞ்சத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்து நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். மேலும் கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும், வாழ்வின் மற்றும் மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்." மற்றோர் அறிவிப்பில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது: "வ தளஇத் தைனி வ ஃகலபதிர் ரிஜால் (மேலும் கடன் சுமையிலிருந்தும், (பிற) மனிதர்களின் ஆதிக்கம் அல்லது அடக்குமுறையிலிருந்தும்)."
முஸ்லிம்.

1475

وعن أبي بكر الصديق رضي الله عنه أنه قال لرسول الله صلى الله عليه وسلم: علمني دعاء أدعو به في صلاتي، قال: "قل: اللهم إني ظلمت نفسي ظلمًا كثيرًا، ولا يغفر الذنوب إلا أنت، فاغفر لي مغفرة من عندك، وارحمني، إنك أنت الغفور الرحيم" ((متفق عليه)).

وفي رواية: "وفي بيتي" وروي: "ظلمًا كثيرًا" وروي "كبيرًا" بالثاء المثلثة وبالباء الموحدة، فينبغي أن يجمع بينهما، فقال: كثيرًا كبيرًا.

அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "எனது தொழுகையில் நான் ஓதுவதற்காக ஒரு பிரார்த்தனையைக் கற்றுத்தருமாறு" கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் கூறுவீராக:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ ழலம்து நஃப்ஸீ ழுல்மன் கதீரன், வலா யஃக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த்த, ஃபஃக்ஃபிர்லீ மஃக்ஃபிரத்தன் மின் இந்திக்க, வர்ஹம்னீ, இன்னக்க அன்த்தல் ஙஃபூருர் ரஹீம்'

(யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் எனக்கு நானே அதிகமாக அநீதி இழைத்துவிட்டேன். உன்னைத் தவிர பாவங்களை மன்னிப்பவர் யாருமில்லை. ஆகவே, உன்னிடமிருந்து எனக்கு மன்னிப்பை வழங்கி, என் மீது கருணை காட்டுவாயாக. நிச்சயமாக நீயே மிகவும் மன்னிக்கக்கூடியவன், மிக்க கருணையாளன்)."

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில், "எனது வீட்டிலும் (ஓதுவதற்கு)" என்று வந்துள்ளது. மேலும் (பிரார்த்தனையில்) "ழுல்மன் கதீரன்" (அதிகமாக) என்றும், "ழுல்மன் கபீரன்" (பெரிதாக) என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இவை இரண்டையும் இணைத்து "கதீரன் கபீரன்" என்று கூறுவதே முறையானதாகும்.

1476

وعن أبي موسى، رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، أنه كان يدعو بهذا الدعاء: اللهم اغفر لي خطيئتي وجهلي، وإسرافي في أمري، وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي جدي وهزلي، وخطئي وعمدي، وكل ذلك عندي، اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت، وما أسررت وما أعلنت، وما أنت أعلم به مني، أنت المقدم، وأنت المؤخر، وأنت على كل شيء قدير ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ கதீஅதீ, வ ஜஹ்லீ, வ இஸ்ராஃபீ ஃபீ அம்ரீ, வமா அன்த்த அஃலமு பிஹி மின்னீ. அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ ஜித்தீ வ

ஹஸ்லீ, வ கத்தஈ வ அம்தீ, வ குல்லு தாலிக இந்தீ. அல்லாஹும்மஃக்ஃபிர் லீ மா கத்தம்த் வமா அக்கர்து, வமா அஸ்ரர்து, வமா அஃலன்த்து, வமா அன்த்த அஃலமு பிஹி மின்னீ. அன்த்தல் முகத்திமு, வ அன்த்தல் முஅக்கிரு; வ அன்த்த அலா குல்லி ஷைஇன் கதீர்"

(யா அல்லாஹ்! என் தவறுகளையும், என் அறியாமையையும், என் காரியங்களில் நான் வரம்பு மீறியதையும், என்னை விட நீ எவற்றை நன்கு அறிந்துள்ளாயோ அவற்றையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. யா அல்லாஹ்! நான் வினையாகச் செய்ததையும், விளையாட்டாகச் செய்ததையும், தவறுதலாகச் செய்ததையும், வேண்டுமென்றே செய்ததையும் மன்னிப்பாயாக. இவை அனைத்தும் என்னிடமே உள்ளன. யா அல்லாஹ்! நான் முற்படுத்தியதையும் (முன் செய்தவை), பிற்படுத்தியதையும் (பின் செய்பவை), நான் இரகசியமாகச் செய்ததையும், பகிரங்கமாகச் செய்ததையும், என்னை விட நீ எவற்றை நன்கு அறிந்துள்ளாயோ அவற்றையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே (யாவற்றையும்) முற்படுத்துபவன்; நீயே (யாவற்றையும்) பிற்படுத்துபவன். மேலும் நீ அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்).

1477

وعن عائشة، رضي الله عنها، أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان يقول في دعائه: اللهم إني أعوذبك من شر ما عملت ومن شر ما لم أعمل ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது பிரார்த்தனையில் இவ்வாறு கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அவூது பிக மின் ஷர்ரி மா அமில்(த்)து, வ மின் ஷர்ரி மா லம் அஃமல் (யா அல்லாஹ்! நான் செய்தவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், நான் செய்யாதவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் (அதாவது, நான் செய்யத் தவறிய நற்செயல்களின் தீய விளைவுகளிலிருந்தும், எதிர்காலத்தில் நான் செய்யக்கூடிய தீமைகளிலிருந்தும்) உன்னிடத்தில் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."
முஸ்லிம்.

1478

وعن ابن عمر رضي الله عنه الله عنهما قال: كان من دعاء رسول الله صلى الله عليه وسلم: اللهم إني أعوذبك من زوال نعمتك، وتحول عافيتك، وفجاءة نقمتك، وجميع سخطك ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது:

"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் ஸவாலி நிஃமத்திக்க, வ தஹவ்வுலி ஆஃபியத்திக்க, வ ஃபுஜாஅத்தி நிக்மத்திக்க, வ ஜமீஇ ஸகத்திக்க (யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம், உன்னுடைய அருட்கொடைகள் நீங்குவதை விட்டும், உன்னுடைய நலன் மாறுவதை விட்டும் (அதாவது, உன்னுடைய அருட்கொடைகள், ஆரோக்கியம், பாதுகாப்பு போன்ற நல்ல நிலைகள் மாறி, தீய நிலைக்குச் செல்வதை விட்டும்), உன்னுடைய திடீர் தண்டனையை விட்டும், உன்னுடைய அனைத்துக் கோபத்தை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."

1479

وعن زيد بن أرقم رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، يقول: اللهم إني أعوذبك من العجز والكسل، والبخل والهرم، وعذاب القبر، اللهم آت نفسي تقواها، وزكها أنت خير من زكاها، أنت وليها ومولاها، اللهم إني أعوذبك من علم لا ينفع ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشبع، ومن دعوة لا يستجاب لها. ((رواه مسلم)).

ஜைத் இப்னு அர்க்கம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவார்கள்:
'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மினல் அஜ்ஸி வல் கஸலி, வல் புக்லி வல் ஹரமி, வ அதாபில் கப்ரி. அல்லாஹும்ம ஆத்தி நஃப்ஸீ தக்வாஹா, வ ஸக்கிஹா அன்த்த கைரு மன் ஸக்காஹா, அன்த்த வலிய்யுஹா வ மவ்லாஹா. அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் இல்மின் லா யன்ஃபஉ, வ மின் கல்பின் லா யக்ஷஉ, வ மின் நஃப்ஸின் லா தஷ்பஉ, வ மின் தஃவத்தின் லா யுஸ்தஜாபு லஹா.'
(பொருள்:) 'யா அல்லாஹ்! இயலாமை, சோம்பல், கஞ்சத்தனம், தள்ளாமை மற்றும் கப்ரின் வேதனை ஆகியவற்றிலிருந்து நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். யா அல்லாஹ்! என் ஆத்மாவுக்கு இறையச்சத்தை வழங்குவாயாக; மேலும் அதைத் தூய்மைப்படுத்துவாயாக; அதைத் தூய்மைப்படுத்துவோரில் நீயே சிறந்தவன். நீயே அதன் பாதுகாவலன் மற்றும் அதன் எஜமானன். யா அல்லாஹ்! பயனளிக்காத கல்வியிலிருந்தும், (உனக்கு) அஞ்சாத உள்ளத்திலிருந்தும், திருப்தியடையாத ஆன்மாவிலிருந்தும், பதிலளிக்கப்படாத பிரார்த்தனையிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.'
(முஸ்லிம்)

1480

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان يقول: "اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك أنبت وبك خاصمت، وإليك حاكمت،

فاغفر لي ما قدمت، وما أخرت وما أسررت وما أعلنت، أنت المقدم، وأنت المؤخر، لا إله إلا أنت" زاد بعض الرواة: "ولا حول ولا قوة إلا بالله" ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்:
"யா அல்லாஹ்! உன்னிடமே நான் சரணடைந்தேன்; உன்னையே நான் விசுவாசம் கொண்டேன்; உன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்தேன்; உன்னிடமே நான் மீள்கிறேன்; உன்னைக் கொண்டே நான் வழக்காடுகிறேன்; உன்னிடமே நான் தீர்ப்புத் தேடுகிறேன். நான் முற்படுத்திய, நான் பிற்படுத்திய, நான் இரகசியமாகச் செய்த, நான் பகிரங்கமாகச் செய்த (என் பாவங்களை) எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே முற்படுத்துபவன், நீயே பிற்படுத்துபவன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் யாருமில்லை."
சில அறிவிப்பாளர்கள்: "தீமையிலிருந்து விலகிக்கொள்ளும் சக்தியும், நன்மை செய்யும் ஆற்றலும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர இல்லை" என்பதையும் அதிகப்படியாக அறிவித்துள்ளனர்.

1481

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان يدعو بهؤلاء الكلمات: اللهم إني أعوذ بك من فتنة النار، وعذاب النار، ومن شر الغنى والفقر. رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح وهذا لفظ أبي داود.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்:
"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மின் ஃபித்னதின்-னாரி, வ அதாபின்-னாரி, வ மின் ஷர்ரில்-ஃகினா வல்-ஃபக்ரி (யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் நரக நெருப்பின் சோதனையிலிருந்தும், நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும், செல்வம் மற்றும் வறுமையின் தீங்கிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)." இதை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதி இதை 'ஹதீஸ் ஹசன் ஸஹீஹ்' என்று கூறியுள்ளார். இது அபூ தாவூதின் அறிவிப்பு.

1482

وعن زياد بن علاقة عن عمه، وهو قطبة بن مالك، رضي الله عنه، قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم، يقول: اللهم إني أعوذ بك من منكرات الأخلاق، والأعمال، والأهواء. رواه

الترمذي وقال حديث حسن.

குத்பா பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக மின் முன்கராத்தில் அக்லாக்கி, வல் அஃமாலி, வல் அஹ்வாஇ (யா அல்லாஹ்! வெறுக்கத்தக்க குணங்கள், செயல்கள் மற்றும் மன இச்சைகளிலிருந்து உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."

1483

وعن شكل بن حميد، رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله: علمني دعاء. قال: قل: اللهم إني أعوذبك من شر سمعي، ومن شر بصري، ومن شر لساني، ومن شر قلبي، ومن شر مني.

رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن.

ஷகல் இப்னு ஹுமைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு ஒரு துஆவைக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி ஸம்ஈ, வ மின் ஷர்ரி பஸரீ, வ மின் ஷர்ரி லிஸானீ, வ மின் ஷர்ரி கல்பீ, வ மின் ஷர்ரி மனிய்யீ (யா அல்லாஹ்! என் செவியின் தீங்கிலிருந்தும், என் பார்வையின் தீங்கிலிருந்தும், என் நாவின் தீங்கிலிருந்தும், என் உள்ளத்தின் தீங்கிலிருந்தும், என் இச்சையின் தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறுவீராக" எனக் கூறினார்கள்.
இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இது ஹஸனான ஹதீஸ் என்று இமாம் திர்மிதீ கூறியுள்ளார்கள்.

1484

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان يقول: اللهم إني أعوذبك من البرص والجنون، والجذام، وسيئ الأسقام. رواه أبو داود بإسناد صحيح.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வார்கள்: "யா அல்லாஹ்! வெண்குஷ்டம், பைத்தியம், தொழுநோய் மற்றும் தீய நோய்களிலிருந்து (கடுமையான, பரவும் அல்லது சமூகத்தில் இழிவுபடுத்தும் நோய்களிலிருந்து) உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்."

1485

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يقول: اللهم إني أعوذ بك من الجوع، فإنه بئس الضجيع، وأعوذ بك من الخيانة، فإنها بئست البطانة ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவார்கள்: "அல்லாஹ்வே! நான் பசியிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நிச்சயமாக, அது மிக மோசமான படுக்கைத் தோழனாகும் (உன்னைத் தொடர்ந்து துன்புறுத்தும்). மேலும், நான் துரோகத்திலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நிச்சயமாக, அது மிக மோசமான உள் இயல்பாகும் (உள்ளுக்குள் இருந்து சீரழிக்கும்)."
(நூல்: அபூதாவூத்)

1486

وعن علي، رضي الله عنه، أن مكاتبًا جاءه، فقال: إني عجزت عن كتابتي. فأعني. قال: ألا أعلمك كلمات علمنيهن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، لو كان عليك مثل جبل دينا أداه الله عنك؟ قل: اللهم اكفني بحلالك عن حرامك، وأغنني بفضلك عمن سواك ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தனது எஜமானருடன் விடுதலைப் பத்திரம் எழுதிக்கொண்ட ஓர் அடிமை என்னிடம் வந்து, “நான் என் ஒப்பந்தக் கடனை நிறைவேற்ற இயலாதவனாக இருக்கிறேன். எனவே, எனக்கு உதவுங்கள்” என்றார். அதற்கு அவரிடம் அலி (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கற்றுத்தந்த ஒரு பிரார்த்தனையை உமக்கு நான் கற்றுக்கொடுக்கட்டுமா? அதனை நீர் ஓதினால், உமக்கு ஒரு பெரும் மலை அளவு கடன் இருந்தாலும் அல்லாஹ் அதை உமக்காக நிறைவேற்றுவான். கூறுவீராக: 'அல்லாஹும்மக்ஃபினீ பிஹலாலிக அன் ஹராமிக, வஅஃக்னினீ பிஃபள்லிக அம்மன் ஸிவாக (யா அல்லாஹ்! உனது ஹலால் (அனுமதிக்கப்பட்ட) பொருட்களைக் கொண்டு எனக்குப் போதுமானதாக ஆக்குவாயாக, உனது ஹராம் (விலக்கப்பட்ட) பொருட்களை விட்டும் (அதாவது, ஹராமான வழிகளை நாடாதவாறு ஹலாலான வழிகளிலேயே எனக்குப் போதுமான செல்வத்தை வழங்குவாயாக). மேலும், உனது அருளால் உன்னைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் விட்டும் என்னை தேவையற்றவனாக ஆக்குவாயாக.)’” என்று கூறினார்கள். நூல்: திர்மிதி. திர்மிதி இமாம் இதை ஹஸன் (நல்ல தரமான) ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்.

1487

وعن عمران بن الحصين، رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم علم أباه حصينًا كلمتين يدعو بهما: اللهم ألهمني رشدي، وأعذني من شر نفسي ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن)).

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (என் தந்தை) ஹுஸைனுக்கு, பிரார்த்திப்பதற்காக இரண்டு வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். அவையாவன:
"அல்லாஹும்ம அல்ஹிம்னீ ருஷ்தீ, வ அஇத்னீ மின் ஷர்ரி நஃப்ஸீ (யா அல்லாஹ்! என் நேர்வழியை எனக்கு உள்ளுணர்வாக அருள்வாயாக! மேலும், என் நப்ஃஸின் தீங்கிலிருந்து என்னைப் பாதுகாப்பாயாக!)."
திர்மிதீ (இது ஹஸன் எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸாகும்).

1488

وعن أبي الفضل العباس بن عبد المطلب رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله: علمني شيئًا أسأله الله تعالى، قال: "سلوا الله العافية" فمكثت أيامًا، ثم جئت فقلت: يا رسول الله: علمني شيئًا أسأله الله تعالى، قال لي: "يا عباس يا عم رسول الله سلوا الله العافية في الدنيا والآخرة". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح)).

அபுல்-ஃபழ்ல் அல்-அப்பாஸ் பின் அப்துல்-முத்தலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விடம் நான் கேட்பதற்கு ஒரு விஷயத்தை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்பை (அல்-ஆஃபியா - உடல்நலம், நல்வாழ்வு மற்றும் ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாப்பு)க் கேளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான் சில நாட்கள் காத்திருந்து, பிறகு (மீண்டும்) வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்விடம் நான் கேட்பதற்கு ஒரு விஷயத்தை எனக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் என்னிடம், "அப்பாஸே! அல்லாஹ்வின் தூதருடைய மாமாவே! இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் பாதுகாப்பை (அல்-ஆஃபியா - உடல்நலம், நல்வாழ்வு மற்றும் ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாப்பு) அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1489

وعن شهر بن حوشب قال: قلت لأم سلمة، رضي الله عنها، يا أم المؤمنين ما كان أكثر دعاء رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا كان عندك؟ قالت: كان أكثر دعائه: يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن)).

ஷஹ்ர் பின் ஹவஷப் அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம், "முஃமின்களின் அன்னையே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உங்களிடம் இருக்கும்போது, அவர்களுடைய அதிகமான பிரார்த்தனை எதுவாக இருந்தது?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்களுடைய அதிகமான பிரார்த்தனை: 'யா முகல்லிபல் குலூபி தப்பித் கல்பீ அலா தீனிக' (இதயங்களைப் புரட்டுபவனே! என் இதயத்தை உனது மார்க்கத்தில் உறுதியாக்குவாயாக) என்பதாகவே இருந்தது." (திர்மிதி)

1490

وعن أبي الدرداء، رضي الله عنه، قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: "كان من دعاء داود عليه السلام: "اللهم إني أسألك حبك، وحب من يحبك، والعمل الذي يبلغني حبك، اللهم اجعل حبك أحب إلى من نفسي، وأهلي، ومن الماء البارد". رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அபுத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தாவூத் நபி (அலை) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளில் ஒன்று: 'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க ஹுப்பக்க, வ ஹுப்ப மன் யுஹிப்புக்க, வல்-அமலல்லதீ யுபல்லிகுனீ ஹுப்பக்க. அல்லாஹும்மஜ்அல் ஹுப்பக்க அஹப்ப இலய்ய மின் நஃப்ஸீ, வ அஹ்லீ, வ மினல்-மாஇல்-பாரித் (அல்லாஹ்வே! நான் உன்னிடம் உனது அன்பையும், உன்னை நேசிப்பவர்களின் அன்பையும், உனது அன்பை எனக்கு அடையச் செய்யும் நற்செயலையும் வேண்டுகிறேன். அல்லாஹ்வே! உனது அன்பை என் உயிரை விடவும், என் குடும்பத்தாரை விடவும், குளிர்ந்த நீரை விடவும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானதாக ஆக்குவாயாக).'"

1491

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ألظوا بيا ذا الجلال والإكرام. رواه الترمذي ورواه النسائي من رواية ربيعة بن عامر الصحابي قال الحاكم

حديث صحيح الإسناد.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "'யா தல்-ஜலாலி வல்-இக்ராம்!' (ஓ! மகத்துவத்திற்கும் கண்ணியத்திற்கும் உரியவனே!) என்பதை (தொடர்ந்து) அதிகமாக ஓதுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1492

وعن أبي أمامة، رضي الله عنه قال: دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم، بدعاء كثير لم نحفظ منه شيئًا، قلنا: "يا رسول الله دعوت بدعاء كثير لم نحفظ منه شيئا،" فقال: "ألا أدلكم على ما يجمع ذلك كله؟ تقول: "اللهم إني أسألك من خير ما سألك منه نبيك محمد صلى الله عليه وسلم، وأعوذ بك من شر ما استعاذ منه نبيك محمد صلى الله عليه وسلم، وأنت المستعان، وعليك البلاغ، ولا حول ولا قوة إلا بالله". رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏராளமான துஆக்களைச் செய்தார்கள். அவற்றில் எதையும் நாங்கள் மனப்பாடம் செய்யவில்லை. நாங்கள் அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் ஏராளமான துஆக்களைச் செய்தீர்கள், அவற்றில் எதுவும் எங்களுக்கு நினைவில் இல்லை' என்று கூறினோம்.

அதற்கு அவர்கள், 'இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? நீங்கள் கூறுங்கள்:

'அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க மின் கைரி மா ஸஅலக்க மின்ஹு நபிய்யுக்க முஹம்மதுன் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம். வ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரி மஸ்தஅத மின்ஹு நபிய்யுக்க முஹம்மதுன் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம். வ அன்தல் முஸ்தஆனு, வ அலைக்கல் பலாகு, வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்'

(யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய நபியாகிய முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உன்னிடம் கேட்ட நன்மைகளை நானும் உன்னிடம் கேட்கிறேன்; உன்னுடைய நபியாகிய முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் எதிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடினார்களோ, அந்தத் தீங்கிலிருந்தும் நானும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீயே உதவி தேடப்படுபவன்; (இலக்கை) அடையச் செய்வது உன் பொறுப்பாகும். அல்லாஹ்வைக் கொண்டன்றி எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை.)"

இதை திர்மிதீ அறிவித்து, இது ஹசன் (நன்மை) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினார்.

1493

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: كان من دعاء رسول الله صلى الله عليه وسلم: اللهم إني أسألك موجبات رحمتك، وعزائم مغفرتك، والسلامة من كل إثم، والغنيمة من كل بر، والفوز بالجنة، والنجاة من النار.

((رواه الحاكم أبو عبد الله، وقال: حديث صحيح على شرط مسلم)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் துஆக்களில் ஒன்று:
"அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக மூஜிபாத்தி ரஹ்மதிக, வ அஸாயிம மஃக்ஃபிரதிக, வஸ்ஸலாமத்த மின் குல்லி இஸ்மின், வல் ஃகனீமத்த மின் குல்லி பிர்ரின், வல் ஃபவ்ஸ பில் ஜன்னத்தி, வந்நஜாத்த மினந்நார் (அல்லாஹ்வே! உனது அருளுக்குக் காரணமானவற்றையும் (அதாவது, உனது அருளைப் பெறத் தகுதியாக்கும் நற்செயல்களையும்), உனது மன்னிப்பை உறுதியாக்கும் அம்சங்களையும் (அதாவது, உனது முழுமையான மன்னிப்பைப் பெற்றுத் தரும் வழிகளையும்), ஒவ்வொரு பாவத்திலிருந்தும் பாதுகாப்பையும், ஒவ்வொரு நன்மையிலிருந்தும் கிடைக்கும் பயனையும், சுவனத்தை அடைந்து வெற்றி பெறுவதையும், நரக நெருப்பிலிருந்து விடுதலையையும் நான் உன்னிடம் யாசிக்கிறேன்)."

- باب فضل الدعاء بظهر الغيب

மறைவான பிரார்த்தனையின் சிறப்பு

1494

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ما من عبد مسلم يدعو لأخيه بظهر الغيب إلا قال الملك ولك بمثل ((رواه مسلم)).

அபுத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "எந்தவொரு முஸ்லிம் அடியாரும் தனது சகோதரருக்காக (ஒரு முஸ்லிம் சகோதரருக்காக) அவர் இல்லாதபோது பிரார்த்தனை செய்கிறாரோ, (அப்போது) வானவர், 'உமக்கும் அதுபோன்றே கிடைக்கட்டும்' என்று கூறுகிறார்." (முஸ்லிம்)

1495

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول: دعوة المرء المسلم لأخيه بظهر الغيب مستجابة، عند رأسه ملك موكل كلما دعا لأخيه بخير قال الملك الموكل به: آمين، ولك بمثل ((رواه مسلم)).

அபூத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரருக்காக அவர் இல்லாதபோது செய்யும் பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அவரது தலைக்கு அருகே நியமிக்கப்பட்ட வானவர் ஒருவர் இருப்பார். அவர் தனது சகோதரருக்காக நன்மை கோரிப் பிரார்த்தனை செய்யும் ஒவ்வொரு முறையும், நியமிக்கப்பட்ட அந்த வானவர், 'ஆமீன்! உனக்கும் அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று கூறுவார்."

முஸ்லிம்.

- باب في مسائل من الدعاء

சில துஆக்கள் தொடர்பான தீர்ப்புகள்

1496

وعن أسامة بن زيد رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صنع إليه معروف، فقال لفاعله: جزاك الله خيرًا، فقد أبلغ في الثناء. رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح.

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தனக்குச் செய்யப்பட்ட ஓர் உதவிக்காக, அதனைச் செய்தவரிடம் 'ஜஸாக்கல்லாஹு கைரன் (அல்லாஹ் உங்களுக்கு நற்கூலியை வழங்குவானாக)' என்று கூறினால், நிச்சயமாக அவர் மிகச் சிறப்பாகப் புகழ்ந்துரைத்து விட்டார்.”

1497

وعن جابر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تدعوا على أنفسكم، ولا تدعوا على أولادكم، ولا تدعو على أموالكم، لا توافقوا من الله ساعة يسأل فيها عطاء، فيستجيب لكم ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களுக்கு எதிராகவோ, உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எதிராகவோ, அல்லது உங்கள் செல்வங்களுக்கு எதிராகவோ (கேடு கேட்டுப்) பிரார்த்திக்காதீர்கள். நீங்கள் அல்லாஹ்வின் ஒரு நேரத்துடன் ஒத்துப்போய்விடாதீர்கள், அதில் (அவனிடம்) அருட்கொடைகள் கேட்கப்பட்டு (அவை) ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். (அப்போது) அவன் உங்களுக்கும் (உங்கள் தீய பிரார்த்தனைக்கு) பதிலளித்துவிடக் கூடும்.”

1498

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثروا الدعاء ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஓர் அடியான் தன் இறைவனிடம் மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பது, அவன் ஸஜ்தாவில் இருக்கும்போதுதான். ஆகவே, ஸஜ்தாவில் துஆக்களை அதிகப்படுத்துங்கள்."

1499

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يستجاب لأحدكم ما لم يعجل: يقول: قد دعوت ربي، فلم يستجب لي ((متفق عليه)). وفي رواية لمسلم لا يزال يستجاب للعبد ما لم يدعُ بإثم أو قطيعة رحم ما لم يستعجل. قيل يا رسول الله ما الاستعجال؟ قال يقول قد دعوت وقد دعوت فلم أرَ من يستجب لي فيستحسر عند ذلك ويدع الدعاء.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "'நான் என் ரப்பிடம் பிரார்த்தனை செய்தேன்; ஆனால் எனக்குப் பதிலளிக்கப்படவில்லை' என்று கூறி உங்களில் ஒருவர் அவசரப்படாதவரை, அவரது பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: "ஒரு அடியான் பாவமான காரியத்திற்கோ அல்லது உறவுகளைத் துண்டிக்கும் காரியத்திற்கோ பிரார்த்தனை செய்யாமலும், அவன் அவசரப்படாமலும் இருக்கும் வரை அவனது பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்."

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவசரப்படுதல் என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது.
அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "(பிரார்த்தனை செய்பவர்) 'நான் பிரார்த்தனை செய்தேன், மீண்டும் பிரார்த்தனை செய்தேன்; ஆனால் எனக்குப் பதிலளிக்கப்பட்டதை நான் காணவில்லை' என்று கூறி, அந்த நிலையில் விரக்தியடைந்து பிரார்த்தனை செய்வதைக் கைவிடுவதாகும்."

1500

وعن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قيل لرسول الله صلى الله عليه وسلم: أي الدعاء أسمع؟ قال: جوف الليل الآخر ودبر الصلوات المكتوبات. رواه الترمذي وقال حديث حسن.

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "எந்த நேரத்தில் துஆ அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இரவின் கடைசிப் பகுதியின் நடுநிசியிலும் (கடைசி மூன்றில் ஒரு பகுதியிலும்), கடமையான தொழுகைகளுக்குப் பின்னரும் (செய்யப்படும் துஆ)" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அத்-திர்மிதீ.

1501

وعن عبادة بن الصامت رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "ما على الأرض مسلم يدعو الله تعالى بدعوة إلا آتاه الله إياها، أو صرف عنه من السوء مثلها. ما لم يدع بإثم، أو قطيعة رحم" فقال رجل من القوم: إذًا نكثر قال: "الله أكثر". رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح.

உபாதா பின் அஸ்ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பூமியில் எந்த ஒரு முஸ்லிமும் அல்லாஹ்விடம் ஒரு பிரார்த்தனையைச் செய்தால், அவர் பாவமான காரியத்திற்காகவோ அல்லது உறவுகளைத் துண்டிக்கும் காரியத்திற்காகவோ பிரார்த்திக்காத வரையில், அல்லாஹ் அதை அவருக்கு வழங்குகிறான்; அல்லது அதைப்போன்ற ஒரு தீங்கை அவரை விட்டும்

அகற்றுகிறான்.”
(இதைக் கேட்ட) கூட்டத்திலிருந்த ஒரு மனிதர், “அப்படியானால் நாங்கள் அதிகமாகப் பிரார்த்திப்போம்” என்று கூறினார்.
அதற்கு (நபி ஸல் அவர்கள்), “அல்லாஹ் (நீங்கள் கேட்பதை விடவும், நீங்கள் நினைப்பதை விடவும்) அதிகம் (கொடுப்பவன்)” என்று கூறினார்கள்.

1502

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول عند الكرب: لا إله إلا الله العظيم الحليم، لا إله إلا الله رب العرش العظيم، لا إله إلا الله رب السماوات ورب الأرض ورب العرش الكريم ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் துன்பத்தில் இருக்கும்போது கூறுவார்கள்: "லா இலாஹ இல்லல்லாஹுல்-அழீமுல்-ஹலீம். லா இலாஹ இல்லல்லாஹு ரப்புல்-அர்ஷில்-அழீம். லா இலாஹ இல்லல்லாஹு ரப்புஸ்-ஸமாவாதி, வ ரப்புல்-அர்ழி, வ ரப்புல்-அர்ஷில்-கரீம்." (மகத்தான, சகிப்புத்தன்மையுள்ள அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை. மகத்தான அர்ஷின் இறைவனான அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை. வானங்களின் இறைவன், பூமியின் இறைவன், கண்ணியமிக்க அர்ஷின் இறைவனுமாகிய அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை.)

-باب كرامات الأولياء وفضلهم

அவ்லியாக்களின் கண்ணியமும் அவர்களின் சிறப்பும்

1503

وعن أبي محمد عبد الرحمن بن أبي بكر الصديق رضي الله عنهما أن أصحاب الصُّفة كانوا أناسًا فقراء، وأن النبي صلى الله عليه وسلم قال مرة: من كان عنده طعام اثنين، فليذهب بثالث، ومن كان عنده طعام أربعة، فليذهب بخامس بسادس أو كما قال: وأن أبا بكر رضي الله عنه جاء بثلاثة، وانطلق النبي صلى الله عليه وسلم بعشرة، وأن أبا بكر تعشى عند النبي صلى الله عليه وسلم ثم لبث حتى صلى العشاء، ثم رجع، فجاء بعد ما مضى من الليل ما شاء الله. قالت له امرأته: ما حبسك عن أضيافك؟ قال: أوما عشيتهم؟ قالت: أبوا

حتى تجيء وقد عرضوا عليهم قال: فذهبت أنا، فاختبأت، فقال: يا غُنثر، فجدع وسب، وقال: كلوا لا هنيئًا، والله لا أطعمه أبدًا، قال: وايم الله ما كنا نأخذ من لقمة إلا ربا من أسفلها أكثر منها حتى شبعوا، وصارت أكثر مما كانت قبل ذلك، فنظر إليها أبو بكر فقال لامرأته: يا أخت بني فراس ما هذا؟ قالت: لا وقرة عيني لهي الآن أكثر منها قبل ذلك بثلاث مرات! فأكل منها أبو بكر وقال: إنما كان ذلك من الشيطان، يعني يمينه. ثم أكل منها لقمة، ثم حملها إلى النبي صلى الله عليه وسلم فأصبحت عنده، وكان بيننا وبين قوم عهد، فمضى الأجل، فتفرقنا اثني عشر رجلا، مع كل رجل منهم أناس، الله أعلم كم مع كل رجل، فأكلوا منها أجمعون.

وفي رواية: فحلف أبو بكر لا يطعمه، فحلفت المرأة لا تطعمه، فحلف الضيف -أو الأضياف- أن لا يطعمه، أو يطعموه حتى يطعمه، فقال أبو بكر: هذه من الشيطان! فدعا بالطعام، فأكل وأكلوا، فجعلوا لا يرفعون لقمة إلا ربت من أسفلها أكثر منها، فقال: يا أخت بني فراس، ما هذا؟ فقالت: وقرة عيني إنها الآن لأكثر منها قبل أن نأكل، فأكلوا، وبعث بها إلى النبي صلى الله عليه وسلم فذكر أنه أكل منها. وفي رواية: إن أبا بكر قال لعبد الرحمن: دونك أضيافك، فإني منطلق إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فافرغ من قراهم قبل أن أجيء، فانطلق عبد الرحمن، فأتاهم بما عنده، فقال: اطعموا، فقالوا: أين رب منزلنا؟ قال اطعموا، قالوا: ما نحن بآكلين حتى يجيء رب منزلنا، قال: اقبلوا عنا قراكم، فإنه إن جاء ولم تطعموا، لنلقين منه، فأبوا، فعرفت أنه يجد علي، فلما جاء تنحيت عنه، فقال: ما صنعتم؟ فأخبروه، فقال: يا عبد الرحمن فسكت، ثم قال: يا عبد الرحمن، فسكت، فقال: يا غُنثر أقسمت عليك إن كنت تسمع صوتي لما جئت! فخرجت، فقلت: سل أضيافك، فقالوا: صدق، أتانا به. فقال: إنما انتظرتموني والله لا أطعمه الليلة، فقال الآخرون: والله لا نطعمه حتى تطعمه، فقال: ويلكم ما لكم لا تقبلون عنا قراكم؟ هات طعامك، فجاء به، فوضع يده، فقال: بسم الله. الأولى من الشيطان، فأكل وأكلوا. ((متفق عليه)).

அபூ முஹம்மத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீ பக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அஸ்-ஸுஃப்பா தோழர்கள் ஏழைகளாக இருந்தார்கள். ஒரு முறை நபி (ஸல்) அவர்கள், "இரண்டு பேருக்குரிய உணவு யாரிடம் உள்ளதோ, அவர் (தம்முடன்) மூன்றாமவரை அழைத்துச் செல்லட்டும்; நான்கு பேருக்குரிய உணவு யாரிடம் உள்ளதோ, அவர் ஐந்தாமவரை அல்லது ஆறாமவரை அழைத்துச் செல்லட்டும்" என்று கூறினார்கள். (அல்லது இது போன்று கூறினார்கள்.)

அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேரை அழைத்துச் சென்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் பத்து பேரை அழைத்துச் சென்றார்கள். அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களோடு இரவு உணவு உண்டார்கள். பிறகு இஷா தொழுகையை நிறைவேற்றும் வரை அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள். பிறகு திரும்பினார்கள், இரவில் அல்லாஹ் நாடிய நேரம் கழிந்த பின் (மிகவும் தாமதமாக) அவர் தமது வீட்டிற்குத் திரும்பினார்கள்.

அவருடைய மனைவி அவரிடம், "உங்கள் விருந்தினர்களை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "நீ அவர்களுக்கு இரவு உணவு அளிக்கவில்லையா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "நீங்கள் வரும்வரை அவர்கள் (உணவு உண்ண) மறுத்துவிட்டார்கள்; அவர்களுக்கு உணவு எடுத்துக் காட்டப்பட்டது; ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

(புதல்வர் அப்துர் ரஹ்மான் கூறுகிறார்:) நான் (பயந்து) சென்று ஒளிந்து கொண்டேன். அவர், "ஏ குன்தர் (மூடனே)!" என்று (என்னை) அழைத்தார். மேலும் (என்னைத்) திட்டினார்; சபித்தார். பிறகு (விருந்தினர்களிடம்), "உண்ணுங்கள்; (என்னால் உங்களுக்கு) எந்த இன்பமும் இல்லை" என்று கூறிவிட்டு, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இதனை ஒருபோதும் உண்ண மாட்டேன்" என்றார்.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாங்கள் உணவிலிருந்து ஒரு கவளத்தை எடுக்கும்போதெல்லாம் அதற்கு அடியிலிருந்து உணவு அதைவிட அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே இருந்தது. அவர்கள் வயிறு நிரம்ப உண்டனர். (உண்டு முடித்த பின்பும்) உணவு அதற்கு முன் இருந்ததை விட அதிகமாகிவிட்டது.

அபூ பக்ர் (ரலி) அதனைப் பார்த்து தம் மனைவியிடம், "பனூ ஃபிராஸின் சகோதரியே! இது என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "என் கண் குளிர்ச்சியின் மீது ஆணையாக! இது இப்போது மும்மடங்கு அதிகமாக உள்ளது!" என்று கூறினார்.

உடனே அபூ பக்ர் (ரலி) அதிலிருந்து உண்டார். மேலும், "நிச்சயமாக அது ஷைத்தானிடமிருந்து ஏற்பட்டதாகும்" (அதாவது அவர் செய்த சத்தியம்) என்று கூறினார். பிறகு அதிலிருந்து ஒரு கவளம் உண்டார். பிறகு அதனை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் எடுத்துச் சென்றார். அது அங்கே (காலை வரை)

இருந்தது.

எங்களுக்கும் (மற்றொரு) கூட்டத்தாருக்கும் இடையே ஓர் உடன்படிக்கை இருந்தது. அதன் தவணை முடிந்துவிட்டது. எங்களை (நபி (ஸல்) அவர்கள்) பன்னிரண்டு குழுக்களாகப் பிரித்தார்கள். ஒவ்வொருவருடனும் ஒரு கூட்டம் இருந்தது. ஒவ்வொருவருடனும் எத்தனை பேர் இருந்தார்கள் என்பதை அல்லாஹ்வே அறிவான். அவர்கள் அனைவரும் அதிலிருந்து உண்டார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு உள்ளது):
அபூ பக்ர் (ரலி) தான் உண்ணப்போவதில்லை என்று சத்தியம் செய்தார்; மனைவியும் உண்ணப்போவதில்லை என்று சத்தியம் செய்தார்; விருந்தினரும் (அல்லது விருந்தினர்களும்) அவர் உண்ணும் வரை உண்ணப்போவதில்லை என்று சத்தியம் செய்தனர். உடனே அபூ பக்ர் (ரலி), "இது ஷைத்தானிடமிருந்து வந்தது" என்று கூறிவிட்டு, உணவைக் கொண்டுவரச் சொல்லி அவரும் உண்டார்; அவர்களும் உண்டனர். அவர்கள் ஒரு கவளத்தை எடுக்கும்போதெல்லாம் அதற்கு அடியிலிருந்து உணவு அதைவிட அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே இருந்தது. அப்போது அவர், "பனூ ஃபிராஸின் சகோதரியே! இது என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "என் கண் குளிர்ச்சியின் மீது ஆணையாக! நாம் சாப்பிடுவதற்கு முன் இருந்ததை விட இப்போது இது அதிகமாக உள்ளது" என்று கூறினார். அவர்கள் அனைவரும் உண்டனர். பிறகு அதனை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும் அதிலிருந்து உண்டதாக (அறிவிப்பாளர்) குறிப்பிட்டார்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு உள்ளது):
அபூ பக்ர் (ரலி) அப்துர் ரஹ்மானிடம், "உன் விருந்தினர்களைக் கவனித்துக்கொள்; நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் செல்கிறேன். நான் வருவதற்கு முன் அவர்களுக்கு உணவளித்துவிடு" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். அப்துர் ரஹ்மான் தன்னிடம் இருந்ததைக் கொண்டு வந்து அவர்களிடம், "சாப்பிடுங்கள்" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "எங்கள் வீட்டின் உரிமையாளர் (அபூ பக்ர்) எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "சாப்பிடுங்கள்" என்றார். அவர்கள், "எங்கள் வீட்டின் உரிமையாளர் வரும் வரை நாங்கள் உண்ண மாட்டோம்" என்றனர். அவர், "எங்களிடமிருந்து உங்கள் உணவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அவர் வந்து நீங்கள் உண்ணாமல் இருந்தால், நான் அவரிடமிருந்து (திட்டும் தண்டனையும்) பெறுவேன்" என்றார். அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். அவர் என் மீது கோபப்படுவார் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன். அவர் வந்ததும் நான் ஒதுங்கி (ஒளிந்து) கொண்டேன். அவர், "என்ன செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். அவர்கள் நடந்ததைத் தெரிவித்தனர். அவர், "ஏ அப்துர் ரஹ்மான்!" என்று அழைத்தார். நான் அமைதியாக இருந்தேன். மீண்டும், "ஏ அப்துர் ரஹ்மான்!" என்று அழைத்தார். நான் அமைதியாக இருந்தேன். அவர், "ஏ குன்தர் (மூடனே)! நீ என் குரலைக் கேட்டால், (என் மீது சத்தியமாக) நீ வந்தே தீர வேண்டும்!" என்றார். நான் வெளியே வந்து, "விருந்தினர்களிடம் கேளுங்கள்" என்றேன். அவர்கள், "அவர் உண்மையைத்தான் சொன்னார்; அவர் உணவைக் கொண்டு வந்தார்" என்றனர். அதற்கு அவர், "என்னை எதிர்பார்த்தா காத்திருந்தீர்கள்? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இன்றிரவு நான் உண்ண மாட்டேன்"

என்றார். அதற்கு மற்றவர்கள் (விருந்தினர்கள்), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் உண்ணும் வரை நாங்களும் உண்ண மாட்டோம்" என்றனர். அவர், "உங்களுக்கு கேடுதான்! எங்களிடமிருந்து விருந்தோம்பலை ஏன் ஏற்க மறுக்கிறீர்கள்? உணவைக் கொண்டு வா" என்றார். உணவு கொண்டு வரப்பட்டது. அவர் கை வைத்து, "பிஸ்மில்லாஹ் (அல்லாஹ்வின் பெயரால்); முதலாவது (சத்தியம்) ஷைத்தானிடமிருந்து வந்தது" என்று கூறி அவரும் உண்டார்; அவர்களும் உண்டனர்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1504

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لقد كان فيما قبلكم من الأمم ناس محدثون، فإن يك في أمتي أحد، فإنه عمر" ((رواه البخاري، ورواه مسلم من رواية عائشة، وفي روايتهما قال ابن وهب: "محدثون" أي: ملهمون)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமூகங்களில் முஹத்திதூன் (இறை உதிப்பைப் பெறுபவர்கள்) இருந்தனர். என் சமுதாயத்தில் அத்தகைய ஒருவர் இருந்தால், அவர் நிச்சயமாக உமர் (ரழி) அவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்." (இதை) அல்-புகாரி அறிவித்தார். முஸ்லிமில், இந்த ஹதீஸ் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இந்த இரண்டு அறிவிப்புகளிலும் இப்னு வஹ்ப் அவர்கள் 'முஹத்திதூன்' என்பதன் பொருள் 'இறை உதிப்பைப் பெறுபவர்கள்' (அதாவது, உள்ளுணர்வு மூலம் உண்மை உதிக்கப்படுபவர்கள் அல்லது இறைவனால் பேசப்படுபவர்கள்) என்று கூறியுள்ளார்.

1505

وعن جابر بن سَمُرة، رضي الله عنهما، قال: شكا أهل الكوفة سعدًا، يعني: ابن أبي وقاص، رضي الله عنه الله عنه، إلى عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، فعزله واستعمل عليهم عمارًا، فشكوا حتى ذكروا أنه لا يحسن يصلي، فأرسل إليه، فقال: يا أبا إسحاق، إن هؤلاء يزعمون أنك لا تحسن تصلي، فقال: أما أنا والله فإني كنت أصلي بهم رسول الله صلى الله عليه وسلم، لا أخرم عنها أصلي صلاة العشاء فأركد في الأولين، وأخف في الأخريين، قال: ذلك الظن بك يا أبا إسحاق، وأرسل معه رجلا - أو رجالا - إلى الكوفة يسأل عنه أهل

الكوفة، فلم يدع مسجدًا إلا سأل عنه، ويثنون معروفًا، حتى دخل مسجدًا لبني عبس، فقام رجل منهم، يقال له أسامة بن قتادة، يكنى أبا سعدة. فقال: أما إذ نشدتنا فإن سعدًا كان لا يسير بالسرية ولا يقسم بالسوية، ولا يعدل في القضية، قال سعد: أم والله لأدعون بثلاث: اللهم إن كان عبدك هذا كاذبًا، قام رياء، وسمعة، فأطل عمره، وأطل فقره، وعرضه للفتن. وكان بعد ذلك إذا سئل يقول: شيخ كبير مفتون، أصابتني دعوة سعد.

قال عبد الملك بن عمير الرواي عن جابر بن سمرة: فأنا رأيته بعد قد سقط حاجباه على عينيه من الكبر، وإنه ليتعرض للجواري في الطرق فيغمزهن. ((متفق عليه)).

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
கூஃபா வாசிகள் சஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரலி) அவர்களைப் பற்றி உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். எனவே, உமர் (ரலி) அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு, அவர்களுக்கு அம்மார் (ரலி) அவர்களை அதிகாரியாக நியமித்தார். (அதன் பிறகும் அல்லது மீண்டும்) சஅத் (ரலி) தொழுகையை முறையாகத் தொழுவிப்பதில்லை என்றும்கூட அவர்கள் முறையிட்டார்கள்.
உமர் (ரலி) அவருக்கு ஆள் அனுப்பி, "அபூ இஸ்ஹாக்! நீர் தொழுகையை முறையாகத் தொழுவிப்பதில்லை என்று இவர்கள் கருதுகிறார்கள்" என்று கூறினார்.
அதற்கு சஅத் (ரலி), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுவித்ததைப் போன்றே அவர்களுக்குத் தொழுவிக்கிறேன்; அதில் நான் எதையும் குறைப்பதில்லை. நான் இஷா தொழுகையைத் தொழுவிக்கும்போது முதல் இரண்டு ரக்அத்துகளில் (நிற்றலை) நீட்டுகிறேன்; கடைசி இரண்டு ரக்அத்துகளில் சுருக்கிக் கொள்கிறேன்" என்றார்.
உமர் (ரலி), "அபூ இஸ்ஹாக்! உம்மைப் பற்றிய (நல்)லெண்ணமும் அதுவே" என்று கூறிவிட்டு, அவருடன் ஒருவரை (அல்லது சிலரை) கூஃபாவுக்கு அனுப்பி, கூஃபா மக்களிடம் அவரைப் பற்றி விசாரித்து வருமாறு பணித்தார். அனுப்பப்பட்டவர் எந்தப் பள்ளிவாசலையும் விட்டுவைக்காமல் அனைத்திலும் அவரைப் பற்றி விசாரித்தார். அனைவரும் அவரைப் பற்றி நல்லவிதமாகவே புகழ்ந்துரைத்தனர். இறுதியில் பனூ அப்ஸ் குலத்தாரின் பள்ளிவாசலுக்கு அவர் சென்றார்.
அப்போது அவர்களில் உஸாமா பின் கதாதா என்று சொல்லப்படக்கூடிய, அபூ சஅதா எனும் புனைப்பெயர் கொண்ட ஒருவர் எழுந்து, "நீர் எங்களை அல்லாஹ்வை முன்வைத்துக் கேட்பதால் (கூறுகிறேன்); சஅத், படையுடன் போருக்குச் செல்வதில்லை; (போர்ச்)செல்வத்தைப் பங்கிடுவதில் சமமாக நடப்பதில்லை; தீர்ப்பளிப்பதில் நீதி செலுத்துவதில்லை" என்று கூறினார்.
அப்போது சஅத் (ரலி), "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் மூன்று பிரார்த்தனைகளைச் செய்கிறேன்:
**‘அல்லாஹும்ம இன் கான அப்துக்க ஹாதா காதிபன், காம ரியாவன் வ

ஸூம்அதன், ஃபஅதில் உம்ரஹூ, வ அதில் ஃபக்ரஹூ, வ அர்ரிழ்ஹூ லில்ஃபிதன்’**
(யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய இந்த அடியான் பொய்யராகவும், முகஸ்துதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் (என்னைப்பற்றிப் பேச) எழுந்து நின்றவராகவும் இருந்தால், அவருடைய ஆயுளை நீளமாக்குவாயாக! அவருடைய வறுமையை நீட்டிப்பாயாக! அவரைச் சோதனைகளுக்கு ஆளாக்குவாயாக!)" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.
அதன் பிறகு அந்த மனிதரிடம் (அவருடைய நிலை பற்றிக்) கேட்கப்பட்டால், "நான் சோதனையில் சிக்கிய ஒரு முதியவன்; சஅத் அவர்களின் சாபம் என்னைத் தாக்கிவிட்டது" என்று கூறுவார்.
ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரலி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கும் அப்துல் மலிக் பின் உமைர் கூறுகிறார்: "நான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன்; முதுமையின் காரணமாக அவருடைய புருவங்கள் கண்களின் மீது தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவர் வீதிகளில் செல்லும் இளம்பெண்களை வழிமறித்துச் சீண்டுபவராகவும் இருந்தார்."

1506

وعن عروة بن الزبير أن سعيد بن زيد بن عمرو بن نفيل، رضي الله عنه الله عنه خاصمته أروى بنت أوس إلى مروان بن الحكم، وادعت أنه أخذ شيئًا من أرضها، فقال سعيد: أنا كنت آخذ من أرضها شيئًا بعد الذي سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم!؟ قال: ماذا سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من أخذ شبرًا من الأرض ظلمًا، طوقه إلى سبعين أرضين" فقال له مروان: لا أسألك بينة بعد هذا، فقال سعيد: اللهم إن كانت كاذبة، فأعمِ بصرها، واقتلها في أرضها، فقال: فما ماتت حتى ذهب بصرها وبينما هي تمشي في أرضها إذ وقعت في حفرة فماتت" ((متفق عليه)).
وفي رواية لمسلم عن محمد بن زيد بن عبد الله بن عمر بمعناه وأنه رآها عمياء تلتمس الجدر تقول: أصابتني دعوة سعيد، وأنها مرت على بئر في الدار التي خاصمته فيها، فوقعت فيها فكانت قبرها.

உர்வா பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அர்வா பின்த் அவ்ஸ் அவர்கள், ஸயீத் பின் ஸைத் பின் அம்ர் பின் நுஃபைல் (ரலி) அவர்களுக்கு எதிராக மர்வான் பின் அல்-ஹகமிடம் ஒரு வழக்கைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர் (ஸயீத்) தனது நிலத்தின் ஒரு

பகுதியை எடுத்துக்கொண்டதாக அர்வா வாதிட்டார். அதற்கு ஸயீத் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நான் (ஒரு செய்தியைச்) செவியுற்ற பிறகுமா அவளது நிலத்திலிருந்து எதையேனும் நான் எடுப்பேனா?" என்று கேட்டார்கள். மர்வான், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து என்ன செவியுற்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், "யார் ஒரு சாண் நிலத்தை அநியாயமாக அபகரிக்கிறாரோ, (மறுமையில்) ஏழு பூமிகளின் ஆழம் வரை அது அவர் கழுத்தில் மாலையாக மாட்டப்படும் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்" என்றார்.

மர்வான் அவரிடம், "இதற்குப் பிறகு நான் உங்களிடம் எந்த ஆதாரத்தையும் கேட்கமாட்டேன்" என்று கூறினார். அப்போது ஸயீத் (ரலி) அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்தார்கள்:

"அல்லாஹும்ம இன் கானத் காதிபதன், ஃபஅமி பஸரஹா, வக்துல்ஹா ஃபீ அர்திஹா"

(பொருள்: "யா அல்லாஹ்! அவள் பொய்யுரைப்பவளாக இருந்தால், அவளுடைய பார்வையைப் பறித்துவிடு; அவளுடைய நிலத்திலேயே அவளை மரணிக்கச் செய்வாயாக.")

(உர்வா கூறுகிறார்:) "அவள் பார்வையிழக்கும் வரை மரணிக்கவில்லை. அவள் தன் நிலத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, ஒரு குழியில் விழுந்து இறந்தாள்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் முஹம்மத் பின் ஸைத் பின் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
(அந்தப் பெண்) பார்வையற்றவளாக, சுவர்களைத் தடவிக்கொண்டு, "ஸயீதின் பிரார்த்தனை (சாபம்) என்னைத் தாக்கிவிட்டது" என்று கூறுவதை நான் பார்த்தேன். பின்னர் அவள் ஸயீத் உடன் வழக்காடிய அதே வீட்டில் (நிலத்தில்) உள்ள ஒரு கிணற்றைக் கடந்து சென்றபோது அதில் விழுந்தாள்; அதுவே அவளது மண்ணறையாகவும் ஆனது.

1507

وعن جابر بن عبد الله رضي الله عنه الله عنهما قال: لما حضرت أحد دعاني أبي من الليل فقال: ما أراني إلا مقتولا في أول من يقتل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، وإني لا أترك بعدي أعز علي منك غير نفس رسول الله صلى الله عليه وسلم، وإن علي دينا فاقضِ، واستوصِ بأخواتك خيرًا، فأصبحنا، فكان أول قتيل، ودفنت معه آخر في قبره، ثم لم تطب

نفسي أن أتركه مع آخر، فاستخرجته بعد ستة أشهر، فإذا هو كيوم وضعته غير أذنه، فجعلته في قبر على حدة" ((رواه البخاري)).

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
உஹுத் போர் நெருங்கியபோது, இரவில் என் தந்தை என்னை அழைத்து, "நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் கொல்லப்படுபவர்களில் முதன்மையானவராக நான் இருப்பேன் என்றே கருதுகிறேன். நபி (ஸல்) அவர்களைத் தவிர, உன்னை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவராக (வேறு எவரையும்) நான் விட்டுச் செல்லவில்லை. எனக்குக் கடன் இருக்கிறது; அதைத் தீர்த்துவிடு. மேலும், உனது சகோதரிகளிடம் நல்லவிதமாக நடந்துகொள்" என்று கூறினார்கள்.

பொழுது விடிந்ததும் கொல்லப்பட்டவர்களில் அவரே முதலாவதாக இருந்தார். நான் அவரை மற்றொருவருடன் சேர்த்து (ஒரே) குழியில் அடக்கம் செய்தேன். பிறகு, அவரை மற்றொருவருடன் சேர்த்து விட்டுவிடுவதை என் மனம் விரும்பவில்லை. எனவே, ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அவரைத் தோண்டி எடுத்தேன். அப்போது, அவரது காதைத் தவிர, அவரை நான் (முதலில்) அடக்கம் செய்த நாளில் இருந்ததைப் போன்றே அவர் இருந்தார். ஆகவே, அவரைத் தனித்து ஒரு குழியில் அடக்கம் செய்தேன்.

(நூல்: புகாரி)

1508

وعن أنس رضي الله عنه أن رجلين من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم خرجا من عند النبي صلى الله عليه وسلم، في ليلة مظلمة ومعهما مثل المصباحين بين أيديهما، فلما افترقا، صار مع كل واحد منهما واحد حتى أتى أهله. ((رواه البخاري)) من طرق، وفي بعضها أن الرجلين أسيد بن حضير، وعباد بن بشر رضي الله عنهما.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் இருவர், மிகவும் இருளான ஓர் இரவில் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து புறப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு முன்னால் இரண்டு விளக்குகளைப் போன்ற (ஒளி) இருந்தது. அவர்கள் பிரிந்தபோது, தங்கள் இல்லம் சென்றடையும் வரை அவர்கள் ஒவ்வொருவருடனும் (அந்த ஒளியில்) ஒன்று இருந்தது.

அல்-புகாரி.

அல்-புகாரியில் பதிவான வேறு சில அறிவிப்புகள், அந்த இருவர் உஸைத்

இப்னு ஹுளைர் (ரழி) அவர்களும், அப்பாத் இப்னு பிஷ்ர் (ரழி) அவர்களும் ஆவார்கள் என்று கூறுகின்றன.

1509

وعن أبي هريرة، رضي الله عنه، قال: بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم عشرة رهط عينًا سرية، وأمَّر عليهم عاصم بن ثابت الأنصاري، رضي الله عنه، فانطلقوا حتى إذا كانوا بالهدأة، بين عسفان ومكة، ذكروا لحي من هذيل يقال لهم: بنو لحيان، فنفروا لهم بقريب من مائة رجل رام، فاقتصوا آثارهم، فلما أحس بهم عاصم وأصحابه، لجئوا إلى موضع فأحاط بهم القوم، فقالوا: انزلوا، فأعطوا بأيديكم ولكم العهد والميثاق أن لا نقتل منكم أحدًا، فقال عاصم بن ثابت: أيها القوم أما أنا، فلا أنزل على ذمة كافر: اللهم أخبر عنا نبيك صلى الله عليه وسلم، فرموهم بالنبل فقتلوا عاصمًا، ونزل إليهم ثلاثة نفر على العهد والميثاق، منهم خُبيب، وزيد بن الدِّثِنَّة ورجل آخر. فلما استمكنوا منهم أطلقوا أوتار قسيهم، فربطوهم بها، قال الرجل الثالث: هذا أول الغدر والله لا أصحبكم إن لي بهؤلاء أسوة، يريد القتلى، فجروه وعالجوه، فأبى أن يصحبهم، فقتلوه، وانطلقوا بخُبيب، وزيد بن الدِّثِنَّة، حتى باعوهما بمكة بعد وقعة بدر، فابتاع بنو الحارث بن عامر بن نوفل بن عبد مناف خُبيبًا، وكان خُبيب هو قتل الحارث يوم بدر، فلبث خُبيب عندهم أسيرًا حتى أجمعوا على قتله، فاستعار من بعض بنات الحارث موسى يستحد بها فأعارته، فدرج بُنَيٌّ لها وهي غافلة حتى أتاه، فوجدته مجلسه على فخذه الموسى بيده، ففزعت فزعة عرفها خُبيب، فقال أتخشين أن أقتله ما كنت لأفعل ذلك قالت: والله ما رأيت أسيرا خيرا من خُبيب فوالله لقد وجدته يومًا يأكل قطفًا من عنب في يده وإنه لموثق بالحديد وما بمكة من ثمرة، وكانت تقول: إنه لرزق رزقه الله خُبيبًا، فلما خرجوا به من الحرم ليقتلوه في الحل، قال لهم خبيب: دعوني أصلي ركعتين، فتركوه، فركع ركعتين، فقال: والله لولا أن تحسبوا أن ما بي جزع لزدت. اللهم أحصهم عددًا، واقتلهم بددًا، ولا تُبقِ منهم أحدًا،

وقال:

فلست أبالي حين أُقتل مسلمًا ** على أي جنب كان لله مصرعي

وذلك في ذات الإله وإن يشأ ** يبارك على أوصال شلو ممزع

وكان خُبيب هو سَنَّ لكل مسلم قُتل صبرًا الصلاة، وأخبر - يعني النبي صلى الله عليه وسلم - أصحابه يوم أصيبوا خبرهم، وبعث ناسٌ من قريش إلى عاصم بن ثابت حين حدثوا أنه قُتل أن يؤتوا بشيء منه يُعرف، وكان قتل رجلا من عظمائهم، فبعث الله لعاصم مثل الظلة من الدبر فحمته من رسلهم، فلم يقدروا أن يقطعوا منه شيئًا. ((رواه البخاري))

قوله: الهدأة: موضع، والظلة: السحاب، الدبر: النحل.

وقوله: اقتلهم بِدَدًا بكسر الباء وفتحها، فمن كسر، قال: هو جمع بدة بكسر الباء، وهو النصيب، ومعناه: اقتلهم حصصًا منقسمة لكل واحد منهم نصيب، ومن فتح، قال معناه: متفرقين في القتل واحدًا بعد واحد من التبديد.

وفي الباب أحاديثُ كثيرة صحيحة سبقت في مواضعها من هذا الكتاب، منها حديث الغلام الذي كان يأتي الراهب والساحر، ومنها حديث جُريج، وحديث أصحاب الغار الذين أطبقت عليهم الصخرة، وحديث الرجل الذي سمع صوتًا في السحاب يقول: اسقِ حديقة فلان، وغير ذلك. والدلائل في الباب كثيرة مشهورة، وبالله التوفيق.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பத்து பேர் கொண்ட ஒரு உளவுப் படையை (கண்காணிக்க) அனுப்பி, அவர்களுக்கு ஆஸிம் இப்னு ஸாபித் அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களைத் தளபதியாக நியமித்தார்கள். அவர்கள் (மக்கா மற்றும் உஸ்ஃபான் இடையே உள்ள) 'அல்-ஹத்ஆ' எனும் இடத்தை அடைந்தபோது, ஹுதைல் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த 'பனூ லிஹ்யான்' எனப்படும் ஒரு பிரிவினருக்கு இவர்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே அவர்கள் சுமார் நூறு வில்வீரர்களுடன் இவர்களைத் தேடிப் புறப்பட்டு, இவர்களின் கால்தடங்களைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

ஆஸிம் (ரலி) அவர்களும் அவர்களது தோழர்களும் தங்களை எதிரிகள் நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்தபோது, ஒரு (உயரமான) இடத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். அந்த (எதிரிக்) கூட்டம் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அவர்கள், "கீழே இறங்கி வந்து (எங்களிடம்) சரணடையுங்கள். உங்களில் எவரையும் நாங்கள் கொல்லமாட்டோம் என்பதற்குப் பாதுகாப்பும் வாக்குறுதியும் அளிக்கிறோம்" என்று கூறினர்.

அதற்கு ஆஸிம் இப்னு ஸாபித் (ரலி), "மக்களே! என்னைப் பொறுத்தவரை நான் ஒரு காஃபிரின் பாதுகாப்பில் (அவர்களின் வாக்குறுதியை நம்பி) கீழே இறங்கமாட்டேன். யா அல்லாஹ்! எங்கள் நிலையை உனது தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பாயாக!" என்று கூறினார்கள். எதிரிகள் அவர்கள் மீது அம்புகளை எய்து ஆஸிம் (ரலி) அவர்களைக் கொன்றுவிட்டனர்.

அவர்களில் குபைப் (ரலி), ஸைத் இப்னு தத்னா (ரலி) மற்றும் இன்னொருவர் என மூன்று பேர் மட்டும் எதிரிகளின் வாக்குறுதியையும் ஒப்பந்தத்தையும் நம்பி (கீழே) இறங்கி அவர்களிடம் வந்தனர். அவர்கள் இவர்களைத் தங்கள் வசப்படுத்தியதும், தங்கள் விற்களின் நாண்களை (அவற்றிலிருந்து நீக்கி) இவர்களை அதனால் கட்டினார்கள். அப்போது அந்த மூன்றாமவர், "இதுவே (நீங்கள் செய்த) முதல் துரோகம். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் உங்களுடன் வரமாட்டேன்; கொல்லப்பட்ட இவர்களிடம் எனக்கு ஒரு முன்மாதிரி இருக்கிறது (அவர்களைப் போலவே நானும் வீரமரணம் அடைவேன்)" என்று கூறினார். அவர்கள் அவரை இழுத்துச் சென்றனர்; பலவந்தப்படுத்தினர். அவர் அவர்களுடன் செல்ல மறுத்துவிடவே, அவரையும் கொன்றுவிட்டனர்.

பிறகு குபைப் (ரலி), ஸைத் இப்னு தத்னா (ரலி) ஆகிய இருவரையும் அழைத்துச் சென்று, பத்ருப் போருக்குப் பின் மக்காவில் விற்றுவிட்டனர். பத்ருப் போரின்போது (தங்கள் தலைவர்களில் ஒருவரான) அல்-ஹாரிஸ் இப்னு ஆமிர் என்பவரை குபைப் (ரலி) கொன்றிருந்ததால், அல்-ஹாரிஸ் இப்னு ஆமிர் இப்னு நவ்ஃபல் இப்னு அப்து மனாஃப் என்பவனின் மக்கள் குபைப் (ரலி) அவர்களை விலைக்கு வாங்கினார்கள். குபைப் (ரலி) அவர்கள் கொல்லப்படும் வரை அவர்களிடம் சிறைக்கைதியாக இருந்தார்.

(சிறையில் இருந்தபோது) அவர் தனது உடலிலுள்ள தேவையற்ற முடிகளை அகற்றுவதற்காக (அதாவது, சுத்தம் செய்வதற்காக) அல்-ஹாரிஸின் மகள்களில் ஒருத்திடமிருந்து ஒரு சவரக்கத்தியை இரவல் வாங்கினார். அவள் கவனிக்காத நேரத்தில் அவளுடைய சிறு குழந்தை ஒன்று நடந்து அவரிடம் சென்றது. அக்குழந்தையை அவர் தனது தொடை மீது அமர வைத்திருப்பதையும், கையில் சவரக்கத்தி இருப்பதையும் கண்டு அவள் திடுக்கிட்டாள். அவளது பதற்றத்தை குபைப் (ரலி) அறிந்துகொண்டார். (அவளைப் பார்த்து) "நான் இக்குழந்தையைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று அஞ்சுகிறாயா? நான் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்யமாட்டேன்" என்று கூறினார்.

(பிற்காலத்தில்) அப்பெண் கூறினாள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! குபைப் (ரலி) அவர்களை விட சிறந்த ஒரு கைதியை நான் கண்டதே இல்லை. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! மக்காவில் எந்தப் பழமும் இல்லாத ஒரு நாளில் (பழங்கள் கிடைக்காத காலத்தில்), அவர் இரும்புச் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையில், திராட்சைக் குலையொன்றை அவர் கையிலிருந்து சாப்பிட்டதை நான் பார்த்தேன். அது அல்லாஹ் குபைப் (ரலி) அவர்களுக்கு வழங்கிய உணவேயன்றி வேறில்லை."

அவரை ஹரம் எல்லைக்கு வெளியே (ஹல்லில்) கொல்வதற்காக அவர்கள்

அழைத்துச் சென்றபோது, குபைப் (ரலி) அவர்களிடம், "என்னை இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழ விடுங்கள்" என்று கேட்டார். அவர்கள் அவரை விட்டனர்; அவர் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார். பிறகு, "நான் மரணத்திற்கு அஞ்சித் தொழுகையை நீட்டுகிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்கள் என்ற பயம் இல்லாவிட்டால், நான் (இன்னும் கூடுதலாகத்) தொழுதிருப்பேன்" என்று கூறினார். பிறகு அவர் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தித்தார்:

"அல்லாஹும்ம அஹ்ஸிஹிம் அததா, வக்துல்ஹும் பததா, வலா துப்கி மின்ஹும் அஹதா"
(பொருள்: யா அல்லாஹ்! இவர்களை எண்ணிக்கொள்ளக் கணக்கிடுவாயாக; இவர்களைச் சிதறடித்துக் கொல்வாயாக; இவர்களில் எவரையும் விட்டுவைக்காதே!)

மேலும் அவர் (பின்வருமாறு) கவிதை பாடினார்:

*"ஒரு முஸ்லிமாக நான் கொல்லப்படும்போது, எவ்விதத்தில் என் உயிர் போகிறது என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டேன்; எனது மரணம் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நிகழ்கிறது."
*"இது அல்லாஹ்வின் திருப்திக்காகவே நிகழ்கிறது. அவன் நாடினால், வெட்டுண்டு சிதறிய என் உடல் உறுப்புகளின் மீது அருள் பாக்கியம் அளிப்பான்."

கொல்லப்படுவதற்கு முன் (இரண்டு ரக்அத்) தொழும் வழமையை, சிறைபிடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்படும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் ஏற்படுத்தியவர் குபைப் (ரலி) அவர்கள்தான். நபி (ஸல்) அவர்கள், இத்தோழர்கள் கொல்லப்பட்ட அந்நாளிலேயே இவர்களைப் பற்றிய செய்தியைத் தம் தோழர்களுக்குத் அறிவித்துவிட்டார்கள்.

ஆஸிம் இப்னு ஸாபித் (ரலி) கொல்லப்பட்ட செய்தி குறைஷிகளுக்குத் தெரிந்தபோது, அவர் கொல்லப்பட்டதை உறுதி செய்வதற்காக, அவரது உடலிலிருந்து அடையாளத்திற்காக ஒரு பகுதியைக் கொண்டு வருமாறு சிலரை அவர்கள் அனுப்பினார்கள். ஏனெனில், (குறைஷித்) தலைவர்களில் ஒருவரை ஆஸிம் (ரலி) கொன்றிருந்தார். ஆனால், அல்லாஹ் ஆஸிம் (ரலி) அவர்களுக்கு நிழல் மேகத்தைப் போன்று குளவிகளின் கூட்டத்தை அனுப்பினான். அவை குறைஷிகளின் தூதர்களிடமிருந்து அவரைப் பாதுகாத்தன. அவர்களால் அவரது உடலிலிருந்து எதையும் வெட்டி எடுக்க முடியவில்லை.

(நூலாசிரியர் குறிப்பு):
'அல்-ஹத்ஆ' என்பது ஒரு இடத்தின் பெயர். 'அழ்-ழுல்லா' என்பது மேகம். 'அத்-தப்ர்' என்பது தேனீக்கள் (அல்லது குளவிகள்).
'வக்துல்ஹும் பததா' என்பதில் 'ப' வுக்கு 'கஸ்ரு' (பித்ரு) அல்லது 'ஃபத்ஹு' (பத்ரு) குறி இடலாம். 'கஸ்ரு' வைப்பவர்கள், இது 'பித்தா' என்பதன் பன்மை என்றும், அதன் பொருள் 'பங்கு' என்றும் கூறுவர். அதாவது, "அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பங்கை (தண்டனையை) அளித்து அழிப்பாயாக"

என்பது பொருளாகும். 'ஃபத்ஹு' வைப்பவர்கள், இதன் பொருள் "அவர்களைச் சிதறடித்து ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக அழிப்பாயாக" என்பதாகும்.
இத்தலைப்பில் இன்னும் பல ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்கள் உள்ளன; அவை இந்நூலின் முந்தைய இடங்களில் வந்துள்ளன... (என்று ஆசிரியர் தொடர்கிறார்).

1510

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: ما سمعت عمر رضي الله عنه يقول لشيء قط: إني لأظنه كذا إلا كان كما يظن. ((رواه البخاري))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
உமர் (ரழி) அவர்கள் எந்தவொரு விஷயத்தைப் பற்றியும், 'நான் இதை இப்படித்தான் கருதுகிறேன்' என்று கூறினால், அது அவர் கருதியபடியே நிகழ்ந்திருப்பதை அன்றி (அவர் கருதியதற்கு மாற்றமாக நிகழ்ந்ததை) நான் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

18. كتاب الأمور المنهي عنها

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

18. தடுக்கப்பட்ட செயல்களின் நூல்

باب تحريم الغيبة والأمر بحفظ اللسان

பின்னால் பேசுதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஒருவரின் நாவைக் காத்துக் கொள்வதற்கான கட்டளை

1511

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فليقل خيرًا، أو ليصمت ((متفق عليه)).

وهذا صريح أنه ينبغي أن لا يتكلم إلا إذا كان الكلام خيرًا، وهو الذي ظهرت مصلحته، ومتى شك في ظهور المصلحة، فلا يتكلم.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர், நல்லதையே பேசட்டும்; அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

இது, ஒருவர் நல்ல பேச்சைத் தவிர (மற்ற எதையும்) பேசக்கூடாது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. (நல்ல பேச்சு என்பது) அதன் நன்மை வெளிப்படையாகத் தென்படுவதாகும். எப்பொழுது (ஒரு பேச்சில்) நன்மை வெளிப்படுவது குறித்து சந்தேகம் ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுது அவர் பேசக்கூடாது.

1512

وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله أي المسلمين أفضل؟ قال: من سلم المسلمون من لسانه ويده. ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "முஸ்லிம்களில் மிகவும் சிறந்தவர் யார்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "எவருடைய நாவிலிருந்தும் கரத்திலிருந்தும் மற்ற முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புப் பெறுகிறார்களோ (அதாவது, எவர் தனது நாவினாலும் கரத்தினாலும் பிறருக்குத் தீங்கு இழைக்காமல் இருக்கிறாரோ), அவரே" என்று கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

1513

وعن سهل بن سعد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من يضمن لي ما بين لحييه، وما بين رجليه أضمن له الجنة ((متفق عليه)).

ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவர் ஒருவர் தனது இரு தாடைகளுக்கு இடையில் உள்ளதையும் (நாவையும்), தனது இரு கால்களுக்கு இடையில் உள்ளதையும் (மர்ம உறுப்பையும்) பாதுகாப்பதாக எனக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறாரோ, அவருக்கு நான் ஜன்னாவை (சுவனத்தை) உத்தரவாதம் அளிக்கிறேன்."

1514

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: "إن العبد ليتكلم بالكلمة ما يتبين فيها يزل بها إلى النار أبعد مما بين المشرق والمغرب" ((متفق عليه)).

ومعني: يتبين يتفكر أنها خير أم لا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "ஓர் அடியான் ஒரு வார்த்தையைப் பேசுகிறான். (அது நல்லதா கெட்டதா என்று) அவன் ஆராய்ந்து பார்க்காத நிலையில், அதன் காரணமாக கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையிலான தூரத்தை விட ஆழமாக நரகத்தில் சறுக்கி விழுவான்."

1515

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن العبد ليتكلم بالكلمة من رضوان الله تعالى ما يُلقي لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله تعالى لا يُلقي لها بالا يَهوي بها في جهنم. ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக ஒரு அடியான், அல்லாஹ்வின் திருப்திக்குரிய ஒரு வார்த்தையை, அதற்கு எந்தக் கவனமும் செலுத்தாமல் பேசுகிறான்; அதன் காரணமாக அல்லாஹ் அவனைப் பல படித்தரங்கள் (சுவர்க்கத்தில்) உயர்த்துகிறான். மேலும், நிச்சயமாக ஒரு அடியான், அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குரிய ஒரு வார்த்தையை, அதற்கு எந்தக் கவனமும் செலுத்தாமல் பேசுகிறான்; அதன் காரணமாக அவன் நரகத்தில் வீழ்வான்."

1516

وعن أبي عبد الرحمن بلال بن الحارث المزني رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إن الرجل ليتكلم بالكلمة من رضوان الله تعالى ما كان يظن أن تبلغ ما بلغت يكتب الله له بها رضوانه إلى يوم يلقاه، وإن الرجل ليتكلم بالكلمة من سخط الله ما كان يظن أن تبلغ ما بلغت يكتب الله له بها سخطه إلى يوم يلقاه". رواه مالك في الموطأ والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

அபூ அப்திர்-ரஹ்மான் பிலால் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக ஒருவர் அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்திற்குரிய ஒரு வார்த்தையைப் பேசுகிறார்; அது சென்றடையும் (உயரிய) நிலையை அவர் நினைத்தும் பார்த்திருக்க மாட்டார். (ஆனால்) அல்லாஹ், அவரைச் சந்திக்கும் நாள் வரை அதற்காகத் தனது திருப்பொருத்தத்தை அவருக்குப் பதிவு செய்கிறான். மேலும், நிச்சயமாக ஒருவர் அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குரிய ஒரு வார்த்தையைப் பேசுகிறார்; அது சென்றடையும் (விபரீத) நிலையை அவர் நினைத்தும் பார்த்திருக்க மாட்டார். (ஆனால்) அல்லாஹ், அவரைச் சந்திக்கும் நாள் வரை அதற்காகத் தனது கோபத்தை அவருக்குப் பதிவு செய்கிறான்."

1517

وعن سفيان بن عبد الله رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله حدثني بأمر أعتصم به قال: قل ربي الله ثم استقم قلت: يا رسول الله ما أخوف ما تخاف علي؟ فأخذ بلسان نفسه، ثم قال: "هذا". رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح.

சுஃப்யான் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்வதற்குரிய ஒரு விஷயத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்." அவர்கள் கூறினார்கள், "என் ரப் அல்லாஹ் என்று கூறுவீராக, பின்னர் (அதில்) உறுதியாக நிலைத்திருப்பீராக." பிறகு நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் விஷயத்தில் நீங்கள் மிகவும் அஞ்சுகின்ற விஷயம் எது (எனக்கு தீங்கு விளைவிக்குமோ என்று)?". அவர்கள் தங்களுடைய நாவைப் பிடித்துக்கொண்டு, "இதுதான்" என்று கூறினார்கள்.

1518

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تكثروا الكلام بغير ذكر الله، فإن كثرة الكلام بغير ذكر الله تعالى قسوة للقلب! وإن أبعد الناس من الله القلب القاسي. رواه الترمذي.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் திக்ர் (நினைவு, துதி, பிரார்த்தனை மற்றும் குர்ஆன் ஓதுதல்) இல்லாமல் அதிகமாகப் பேசாதீர்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் திக்ர் இல்லாமல் அதிகமாகப் பேசுவது இதயத்தைக் கடினமாக்கிவிடும். நிச்சயமாக, மக்களில் அல்லாஹ்விடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பவர், கடினமான இதயம் கொண்டவரே ஆவார்." அத்-திர்மிதீ

1519

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ومن وقاه الله شر ما بين لحييه، وشر ما بين رجليه دخل الجنة. ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவரை அல்லாஹ், அவரின் இரு தாடைகளுக்கு இடையில் உள்ளதின் (நாவின்) தீங்கிலிருந்தும், அவரின் இரு கால்களுக்கு இடையில் உள்ளதின் (மர்ம உறுப்பின்) தீங்கிலிருந்தும் காப்பாற்றுகிறானோ, அவர் சுவனத்தில் நுழைவார்."

1520

وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله ما النجاة؟ قال: أمسك عليك لسانك، وليسعك بيتك، وابكِ على خطيئتك ((رواه الترمذي، وقال: حديث حسن)).

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "ஈடேற்றம் எப்படிக் கிடைக்கும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "(உனது) நாவைக் கட்டுப்படுத்து, உனது வீட்டிலேயே தங்கியிரு (மற்றும் அதிலேயே மனநிறைவு கொள்), உனது பாவங்களை எண்ணி அழு" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1521

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إذا أصبح ابن آدم، فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، تقول: اتقِ الله فينا، فإنما نحن بك: فإن استقمت استقمنا وإن اعوججت اعوججنا". ((رواه الترمذي)).

'معني "تكفر اللسان" أي تذل وتخضع له.

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமின் மகன் காலையில் எழும்போது, அவனுடைய எல்லா உறுப்புகளும் நாவிடம் பணிந்து, 'எங்கள் விஷயத்தில் நீ அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்! (உன் பேச்சின் மூலம் எங்களை பாவங்களில் இருந்து பாதுகாத்துக்கொள்!) ஏனெனில், நாங்கள் உன்னைப் பொறுத்தே இருக்கிறோம். (உன் நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்தே எங்கள் நிலையும் அமையும்.) நீ சீராக இருந்தால் நாங்களும் சீராக இருப்போம்; நீ கோணலாக இருந்தால் நாங்களும் கோணலாகி விடுவோம்' என்று கூறுகின்றன."

1522

وعن معاذ رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله: أخبرني بعمل يدخلني الجنة، ويباعدني من النار؟ قال: "لقد سألت عن عظيم، وإنه ليسير على من يسره الله تعالى عليه: تعبد الله لا تشرك به شيئًا، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان وتحج البيت إن استطعت إليه

سبيلا ثم قال: ألا أدلك على أبواب الخير؟ الصوم جُنة، والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار، وصلاة الرجل من جوف الليل'' ثم تلا: {تتجافى جنوبهم عن المضاجع} حتى بلغ: {يعملون} ((السجدة: 17-16)). ثم قال: "ألا أخبرك برأس الأمر وعموده وذروة سنامه" قلت "بلى يا رسول الله، قال: رأس الأمر الإسلام، وعموده الصلاة، وذروة سنامه الجهاد'' ثم قال: ''ألا أخبرك بملاك ذلك كله؟" قلت: بلى يا رسول الله، فأخذ بلسانه قال: "كف عليك هذا" قلت: يا رسول الله وإنا لمؤاخذون بما نتكلم به؟ فقال: ثكلتك أمك! وهل يُكب الناس في النار على وجوههم إلا حصائد ألسنتهم؟" ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن صحيح، وقد سبق شرحه في باب قبل هذا)).

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைச் சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்து, நரகத்திலிருந்து வெகுதூரம் தள்ளி வைக்கும் ஒரு செயலை எனக்கு அறிவியுங்கள்" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நீர் ஒரு மகத்தான விஷயத்தைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறீர்; ஆயினும் அல்லாஹ் யாருக்கு அதை எளிதாக்குகிறானோ, அவருக்கு அது எளிதானது. நீர் அல்லாஹ்வை வணங்க வேண்டும், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்கக் கூடாது, தொழுகையை (ஸலாத்தை) நிலைநாட்ட வேண்டும், ஜகாத் கொடுக்க வேண்டும், ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்க வேண்டும், (இறையில்லத்திற்குச் செல்ல) சக்தி பெற்றால் ஹஜ் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, "நன்மையின் வாசல்களை உமக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? நோன்பு ஒரு கேடயமாகும்; தண்ணீர் நெருப்பை அணைப்பது போல தர்மம் (சதகா) பாவங்களை அழித்துவிடுகிறது; மேலும் மனிதர் இரவின் நடுப்பகுதியில் தொழும் தொழுகை (நன்மையின் வாசல்களில் ஒன்றாகும்)" என்று கூறிவிட்டு, பிறகு (பின்வரும் வசனத்தின் பொருளை) ஓதிக் காட்டினார்கள்: "அவர்களின் விலாப்புறங்கள் படுக்கைகளிலிருந்து விலகியிருக்கும்; அவர்கள் தங்கள் இறைவனை அச்சத்தோடும், ஆதரவோடும் அழைப்பார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் செலவு செய்வார்கள். அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றின் கூலியாக, அவர்களின் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியாக என்னவெல்லாம் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எந்த ஆன்மாவும் அறியாது." (அஸ்-ஸஜ்தா: 16-17).

பிறகு அவர்கள், "(மார்க்கக்) காரியத்தின் தலை, அதன் தூண் மற்றும் அதன் உச்சி ஆகியவற்றை நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான்: "ஆம்! அல்லாஹ்வின் தூதரே" என்றேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "(மார்க்கக்) காரியத்தின் தலை 'இஸ்லாம்' ஆகும்; அதன் தூண் 'தொழுகை' (அஸ்-ஸலாத்) ஆகும்; அதன் உச்சி 'அறப்போர்' (ஜிஹாத்) ஆகும்."

பிறகு அவர்கள், "இவை அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதை நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான்: "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே" என்றேன். எனவே, அவர்கள் தமது நாவைப் பிடித்துக்கொண்டு, "இதை நீ தடுத்துக் கொள்" என்று கூறினார்கள். நான்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாம் பேசுகின்றவற்றுக்காகவும் நாம் தண்டிக்கப்படுவோமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உமது தாய் உம்மை இழக்கட்டும் (முஆதே)! மக்கள் தங்கள் நாவுகள் அறுவடை செய்தவற்றின் மூலமே அன்றி (வேறு எதனால்) முகம் குப்புற நரகத்தில் தள்ளப்படுவார்கள்?" என்று கூறினார்கள்.

1523

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "أتدرون ما الغيبة؟" قالوا: الله ورسوله أعلم قال: "ذكرك أخاك بما يكره" قيل: أفرأيت إن كان في أخي ما أقول؟ قال: "إن كان فيه ما تقول، فقد اغتبته، وإن لم يكن فيه ما تقول فقد بهته". ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "புறம் பேசுதல் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நபித்தோழர்கள் (ரழி), "அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "புறம் பேசுதல் என்பது உமது (முஸ்லிம்) சகோதரரைப் பற்றி அவர் விரும்பாத ஒன்றைக் கூறுவதாகும்" என்று கூறினார்கள். அவர்களிடம், "நான் சொல்லக்கூடியது என் சகோதரனிடம் இருந்தால் அதுபற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "நீர் கூறுவது அவரிடம் இருந்தால், நீர் அவரைப் பற்றிப் புறம் பேசிவிட்டீர்; ஆனால், நீர் கூறுவது அவரிடம் இல்லையென்றால், நீர் அவர் மீது அவதூறு கூறிவிட்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

முஸ்லிம்.

1524

وعن أبي بكرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في خطبته يوم النحر بمنًى في حجة الوداع: "إن دماءكم، وأموالكم، وأعراضكم حرام عليكم كحرمة يومكم هذا، في شهركم هذا، في بلدكم هذا، ألا هل بلغت" ((متفق عليه)).

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
இறுதி ஹஜ்ஜின் போது தியாகத் திருநாளன்று மினாவில் உரையாற்றுகையில்

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக உங்களின் இந்த நகரத்தில், உங்களின் இந்த மாதத்தில், உங்களின் இந்த நாள் எவ்வாறு புனிதமானதோ, அவ்வாறே உங்கள் இரத்தங்களும், உங்கள் செல்வங்களும், உங்கள் மானங்களும் உங்களுக்குப் புனிதமானவையாகும் (அதாவது, மீறுவது தடைசெய்யப்பட்டவை). அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நான் (இறைச் செய்தியை) எத்திவைத்துவிட்டேனா?"

1525

وعن عائشة رضي الله عنها: قالت قلت للنبي صلى الله عليه وسلم حسبك من صفية كذا وكذا. قال بعض الرواة: تعني قصيرة، فقال: "لقد قلت كلمة لو مُزجت بماء البحر لمزجته!" قالت: وحكيت له إنسانًا فقال: "ما أحب أني حكيت إنسانًا وإن لي كذا وكذا". ((رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.))

ومعني: "مزجته" خالطته مخالطة يتغير بها طعمه، أو ريحه لشدة نتنها وقبحها، وهذا الحديث من أبلغ الزواجر عن الغيبة، قال الله تعالى: {وما ينطق عن الهوى، إن هو إلا وحي يوحى}.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "ஸஃபிய்யாவிடம் இன்னின்ன (குறைகள்) உங்களுக்குப் போதுமானது" என்று கூறினேன். (ஸஃபிய்யா (ரழி) அவர்கள் குள்ளமானவர் என்பதையே அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள் என்று அறிவிப்பாளர்களில் சிலர் கூறுகின்றனர்). அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நீர் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டீர்; அந்த வார்த்தை கடல் நீரில் கலக்கப்பட்டால், அது அதனையே (கடல் நீரையே) (கெடுத்து) மாற்றிவிடும்!" என்று கூறினார்கள்.

மேலும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஒரு மனிதரைப் (அவரது உடல் அசைவுகள் அல்லது குரல்) போலப் பாவனை செய்து அவர்களுக்குக் காட்டினேன். அதற்கு அவர்கள், "எனக்கு இன்னின்ன (உலக ஆதாயங்கள்) கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட, நான் ஒருவரைப் போலப் பாவனை செய்து காட்டுவதை விரும்ப மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்: அபூ தாவூத், திர்மிதீ. இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' என்று இமாம் திர்மிதீ கூறியுள்ளார்).

1526

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لما عُرج بي مررت بقوم لهم أظفار من نُحاس يخمشون وجوههم وصدورهم، فقلت: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: هؤلاء الذين يأكلون لحوم الناس، ويقعون في أعراضهم!". ((رواه أبو داود.))

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனக்கு விண்ணேற்றம் (மிஃராஜ்) அளிக்கப்பட்டபோது, நான் ஒரு கூட்டத்தாரைக் கடந்து சென்றேன். அவர்களுக்குச் செப்பு நகங்கள் இருந்தன. அவற்றால் அவர்கள் தங்கள் முகங்களையும், தங்கள் நெஞ்சுகளையும் கீறிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான், 'ஜிப்ரீலே! இவர்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'இவர்கள்தாம் (புறம் பேசுவதன் மூலம்) மக்களின் மாமிசத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள்; மேலும் அவர்களின் கண்ணியத்தைக் குலைத்தவர்கள்' என்று கூறினார்."

1527

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كل المسلم على المسلم حرام: دمه وعرضه وماله. ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமின் புனிதத்தன்மை மற்றொரு முஸ்லிமிற்கு ஹராமாகும் (மீறக்கூடாதது): அவனது இரத்தமும், அவனது மானமும், அவனது சொத்தும்."

باب تحريم سماع الغيبة وأمر من سمع غيبة محرمة بردها والإنكار على قائلها فإن عجز أو لم يقبل منه فارق ذلك المجلس إن أمكنه

பின்புறம் பேசுவதைக் கேட்பதற்கான தடை

1528

- وعن أبي الدرداء رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من رد عن عِرض أخيه، رد الله عن وجهه النار يوم القيامة. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن.))

அபூத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் தன்னுடைய (முஸ்லிம்) சகோதரரின்

கண்ணியத்தைப் பாதுகாக்கிறாரோ, மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவருடைய முகத்தை நரக நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்பான்."
(இதை) திர்மிதி அறிவித்து, இது ஹஸன் (நல்ல) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினார்.

1529

وعن عتبان بن مالك رضي الله عنه في حديثه الطويل المشهور الذي تقدم في باب الرجاء قال: قام النبي صلى الله عليه وسلم يصلي فقال: "أين مالك بن الدخشم؟ فقال رجل: ذلك منافق لا يحب الله ورسوله، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: ''لا تقل ذلك ألا تراه قد قال: لا إله إلا الله يريد بذلك وجه الله! وإن الله قد حرم على النار من قال لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله" ((متفق عليه)). "وعِتبانُ" بكسر العين عَلَى المشهور، وحُكِي ضمُّها، وبعدها تاءٌ مثناةٌ مِنْ فوق، ثُمَّ باءٌ موحدةٌ. و"الدُّخْشُمُ" بضم الدال وإسكان الخاءِ وضمِّ الشين المعجمتين

'நம்பிக்கை' என்ற தலைப்பில் உள்ள அத்தியாயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தங்களது நீண்ட ஹதீஸில் இத்பான் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்காக நின்றபோது, "மாலிக் இப்னு அத்துக்ஷும் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். ஒரு மனிதர், "அவர் ஒரு நயவஞ்சகர். அவர் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிப்பதில்லை," என்று பதிலளித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவ்வாறு கூறாதீர்கள். அவர் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி, 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறியதை நீர் பார்க்கவில்லையா? ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்று கூறுபவர் மீது நிச்சயமாக அல்லாஹ் நரகத்தைத் தடைசெய்துவிட்டான்," என்று கூறினார்கள்.

1530

وعن كعب بن مالك رضي الله عنه في حديثه الطويل في قصة توبته وقد سبق في بابه التوبة. قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم وهو جالس في القوم بتبوك: "ما فعل كعب مالك؟ فقال رجل من بني سلمة: يا رسول الله حبسه برداه، والنظر في عطفيه فقال معاذ بن جبل رضي

الله عنه بئس ما قلت والله يا رسول الله ما علمنا عليه إلا خيرًا، فسكت رسول الله صلى الله عليه وسلم" ((متفق عليه)). "عِطْفَاهُ" جانِبَاهُ، وهو إشارةٌ إلى إعجابِهِ بنفسِهِ.

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள், தமது பாவமன்னிப்புத் தொடர்பான நீண்ட சம்பவத்தில் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் தபூக்கில் மக்களிடையே அமர்ந்திருந்தபோது, "கஅப் பின் மாலிக்கிற்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டார்கள். பனூ ஸலமா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவரது (அழகிய) ஆடைகளும், அவர் தமது தோள்களைப் (பெருமிதத்துடன்) பார்த்துக் கொண்டிருந்ததுமே அவரைத் தடுத்துவிட்டன" என்று கூறினார். முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள், "நீர் கூறியது மிகவும் கெட்டதாகும். அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, அவரைப் பற்றி நன்மையைத் தவிர வேறெதையும் நாங்கள் அறியமாட்டோம்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

-باب ما يباح من الغيبة

தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சில சந்தர்ப்பங்கள்

1531

عن عائشة رضي الله عنها أن رجلا استأذن على النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "ائذنوا له، بئس أخو العشيرة؟" ((متفق عليه)).

احتج به البخاري في جواز غيبة أهل الفساد وأهل الريب.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க அனுமதி கேட்டார். (அப்போது) அவர்கள், “அவருக்கு அனுமதியுங்கள்; (அவர்) இந்தக் கோத்திரத்தின் (அல்லது சமூகத்தின்) எவ்வளவு மோசமான சகோதரன்!” என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

(இமாம் புகாரி (ரஹ்) அவர்கள்) தீயவர்கள் மற்றும் சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் பற்றிப் புறம் பேசுவது கூடும் என்பதற்கு இச்செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளார்கள்.

1532

وعنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما أظن فلانًا وفلانًا يعرفان من ديننا شيئًا ((رواه البخاري)). قال الليث بن سعد أحد رواة هذا الحديث: هذان الرجلان كانا من المنافقين.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இன்னாரும் இன்னாரும் நமது மார்க்கத்தைப் பற்றி எதையும் அறிந்திருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை (அவர்களின் செயல்கள் அல்லது நடத்தையின் அடிப்படையில்)."

(நூல்: புகாரி)

இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான அல்-லைஸ் பின் சஅத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விரு மனிதர்களும் நயவஞ்சகர்களாக (முனாஃபிக்குகளாக) இருந்தனர்."

1533

وعن فاطمة بنت قيس رضي الله عنها قالت: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم، فقلت: إن أبا الجهم ومعاوية خطباني؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أما معاوية، فصعلوك لا مال له، وأما أبو الجهم، فلا يضع العصا عن عاتقه" ((متفق عليه)).
وفي رواية لمسلم: "وأما أبو الجهم فضراب للنساء" وهو تفسير لرواية: "لا يضع العصا عن عاتقه" وقيل: معناه: كثير الأسفار.

பாத்திமா பின்த் கைஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அபுல் ஜஹ்ம் மற்றும் முஆவியா ஆகியோர் எனக்குத் திருமணக் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர்" என்று கூறினேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முஆவியாவைப் பொறுத்தவரை அவர் ஓர் ஏழை; அவரிடம் எந்தச் செல்வமும் இல்லை. அபுல் ஜஹ்மைப் பொறுத்தவரை அவர் தனது தோளிலிருந்து கைத்தடியைக் கீழே வைக்காதவர் (அதாவது, பெண்களை அதிகம் அடிப்பவர் அல்லது அதிகம் பயணம் செய்பவர்)" என்று கூறினார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1534

وعن زيد بن أرقم رضي الله عنه قال: خرجنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في سفر أصاب الناس فيه شدة، فقال عبد الله بن أبي: لا تنفقوا على من عند رسول الله حتى ينفضوا وقال: لئن رجعنا إلى المدينة ليخرجن الأعز منها الأذل فأتيت رسول الله صلى الله عليه وسلم، فأخبرته بذلك، فأرسل إلى عبد الله بن أبي، فاجتهد يمينه: ما فعل، فقالوا: كذب زيد رسول الله صلى الله عليه وسلم فوقع في نفسي مما قالوا شدة حتى أنزل الله تعالى تصديقي {إذا جاءك المنافقون} ثم دعاهم النبي صلى الله عليه وسلم، ليستغفر لهم فلووا رءوسهم. ((متفق عليه)).

ஸைத் பின் அர்கம் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நாங்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டோம். அதில் மக்களுக்குக் கடும் சிரமம் ஏற்பட்டது. அப்போது அப்துல்லாஹ் பின் உபை, "இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருப்பவர்கள் (அவரை விட்டுப்) பிரிந்து செல்லும் வரை, அவர்களுக்காக நீங்கள் செலவு செய்யாதீர்கள்" என்று கூறினான். மேலும், "நாம் மதீனாவுக்குத் திரும்பினால், கண்ணியம் மிக்கவர் இழிந்தவரை அங்கிருந்து நிச்சயம் வெளியேற்றுவார்" என்றும் கூறினான். நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று அதைத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் உபையிடம் ஆளனுப்பினார்கள். அவனோ, தான் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்று (கடுமையாகச்) சத்தியம் செய்தான். (இதைக் கேட்ட) மக்கள், "ஸைத் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பொய் சொல்லிவிட்டார்" என்று கூறினர். அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு என் மனதில் கடும் வருத்தம் ஏற்பட்டது. இறுதியாக அல்லாஹ் என் கூற்றை மெய்ப்பித்து, **"இதா ஜாஅகல் முனாஃபிகூன்"** (நயவஞ்சகர்கள் உம்மிடம் வந்தால்...) எனும் வசனத்தை அருளினான். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், அவர்களுக்காக (இறைவனிடம்) பாவமன்னிப்புக் கோருவதற்காக அந்த நயவஞ்சகர்களை அழைத்தார்கள்; ஆனால் அவர்கள் தங்கள் தலைகளைத் திருப்பிக்கொண்டனர்.

1535

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قالت هند امرأة أبي سفيان للنبي صلى الله عليه وسلم: إن أبا سفيان رجل شحيح وليس يعطيني ما يكفيني وولدي إلا ما أخذت منه، وهو لا يعلم؟ قال: خذي ما يكفيك وولدك بالمعروف ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அபூ சுஃப்யானின் மனைவியான ஹிந்த் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்)

அவர்களிடம், "அபூ சுஃப்யான் ஒரு கஞ்சத்தனமுள்ள மனிதர். எனக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் போதுமானதை அவர் தருவதில்லை. அவருக்குத் தெரியாமல் நான் அவரிடமிருந்து எடுத்தாலன்றி (வேறு வழியில்லை, அப்படி நான் எடுக்கலாமா?)" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனக்கும் உன் பிள்ளைகளுக்கும் போதுமானதை, நியாயமான முறையில் (அதாவது, வழக்கமான செலவுகளுக்கு ஏற்ப) எடுத்துக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

- باب تحريم النميمة وهي نقل الكلام بين الناس على جهة الإفساد

அவதூறு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1536

وعن حذيفة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يدخل الجنة نمام ((متفق عليه)).

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கோள் சொல்லித் திரிபவன் (மக்களிடையே பிளவையும் பகையையும் ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் புறம் பேசுபவன்) சுவனத்தில் நுழையவே மாட்டான்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

1537

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم مر بقبرين فقال: "إنهما يعذابان، وما يعذبان في كبير! بلى إنه كبير: أما أحدهما، فكان يمشي بالنميمة، وأما الآخر فكان لا يستتر من بوله ((متفق عليه وهذا لفظ إحدى روايات البخاري)). قال العلماء: معنى وما يعذبان في كبير أي كبير في زعمهما وقيل: كبير تركه عليهما.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு கப்ருகளைக் கடந்து சென்றபோது கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இவ்விருவரும் வேதனை செய்யப்படுகிறார்கள்; (அவர்கள் எண்ணியபடி) ஒரு பெரிய விஷயத்திற்காக அவர்கள் வேதனை செய்யப்படவில்லை! ஆம், நிச்சயமாக அது பெரிய விஷயம்தான் (அல்லாஹ்வின் பார்வையில்): அவர்களில் ஒருவர், கோள் சொல்லித் திரிபவராக இருந்தார்; மற்றவர், தமது சிறுநீரிலிருந்து (தம்மைப்) பாதுகாத்துக் கொள்ளாதவராக இருந்தார்."
(புகாரி, முஸ்லிம். இது புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பின் வாசகமாகும்).

அறிஞர்கள் கூறினர்: "ஒரு பெரிய விஷயத்திற்காக அவர்கள் வேதனை செய்யப்படவில்லை" என்பதன் பொருள், 'அவ்விருவரின் எண்ணப்படி அது பெரிய விஷயமல்ல' என்பதாகும். 'அவற்றைக் கைவிடுவது அவர்களுக்குப் பெரிய (கடினமான) காரியமாக இருக்கவில்லை' என்றும் கூறப்படுகிறது.

1538

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ألا أنبئكم ما العِضَه؟ هي النميمة، القالة بين الناس" ((رواه مسلم)). العضه: بفتح العين المهملة، وإسكان الضاد المعجمة، وبالهاء على وزن الوجه، وروي: العضة بكسر العين وفتح الضاد المعجمة على وزن العدة، وهي: الكذب والبهتان، وعلى الرواية الأولى: العضه مصدر، يقال: عضهه عضها، أي: رماه بالعضه.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "'அல்-இளஹ்' என்றால் என்னவென்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? அதுதான் கோள் சொல்லுதல்; (அதாவது) மக்களுக்கிடையே (குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன்) பேச்சுகளைப் பரப்புவதாகும்."

- باب النهي عن نقل الحديث وكلام الناس إلى ولاة الأمور إذا لم تدع إليه حاجة كخوف مفسدة ونحوها

அதிகாரிகளிடம் ஒரு ஃபித்னா போன்ற தேவை இல்லாமல் மக்களின் ஹதீஸ்களை எடுத்துச் செல்வதைத் தடுத்தல்.

1539

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا يُبلغني أحد من أصحابي عن أحد شيئا، فإني أحب أن أخرج إليكم وأنا سليم الصدر". ((رواه أبو داود والترمذي))

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "என் தோழர்களில் எவரும் மற்றொருவரைப் பற்றி எதையும் என்னிடம் தெரிவிக்க வேண்டாம். ஏனெனில், நான் உங்களை (அனைவரையும்) தூய உள்ளத்துடன் சந்திக்க விரும்புகிறேன்."

-باب ذم ذي الوجهين

இரட்டை முகம் கொண்டவர்களைக் கண்டித்தல்

1540

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "تجدون الناس معادن: خيارهم في الجاهلية خيارهم في الإسلام إذا فقهوا، وتجدون خيار الناس في هذا الشأن أشدهم له كراهية، وتجدون شر الناس ذا الوجهين، الذي يأتي هؤلاء بوجه، وهؤلاء بوجه" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மக்கள் சுரங்கங்களைப் போன்றவர்கள். அறியாமைக் காலத்தில் சிறந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், மார்க்கத்தில் ஞானத்தையும் விளக்கத்தையும் பெற்றுக் கொண்டால் இஸ்லாத்திலும் சிறந்தவர்களே. மக்களில் சிறந்தவர்கள் (ஆட்சி அல்லது தலைமைப்) பதவியை ஆழமாக வெறுப்பவர்களாக இருப்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். மக்களில் மிகவும் தீயவர், இரட்டை முகம் கொண்டவரே என்பதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவர் சிலரிடம் ஒரு முகத்துடனும், மற்றவர்களிடம் வேறொரு முகத்துடனும் செல்கிறார்.”

1541

وعن محمد بن زيد أن ناسًا قالوا الجده عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: إنا ندخل على سلاطيننا فنقول لهم بخلاف ما نتكلم إذا خرجنا من عندهم. قال: كنا نعد هذا نفاقًا على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم. ((رواه البخاري)).

முஹம்மத் இப்னு ஸைத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: சிலர் என்னுடைய பாட்டனார் அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "நாங்கள் எங்கள் ஆட்சியாளர்களைச் சந்தித்து, அவர்களிடமிருந்து வெளியேறிய பிறகு நாங்கள் பேசுவதற்கு மாற்றமான விடயங்களை அவர்களிடம் கூறுகிறோம்" என்று கூறினார்கள். (இதற்குப் பதிலளித்த) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், நாங்கள் இந்தச் செயலை நயவஞ்சகமாகக் கருதினோம்" என்று கூறினார்கள்.

- باب تحريم الكذب

பொய்யைக் கண்டித்தலும் தடுத்தலும்

1542

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إن الصدق يهدي إلى البر، وإن البر يهدي إلى الجنة، وإن الرجل ليصدق حتى يكتب عند الله صديقًا، وإن الكذب يهدي إلى الفجور، وإن الفجور يهدي إلى النار، وإن الرجل ليكذب حتى يكتب عند الله كذابًا ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உண்மை, நன்மைக்கு வழிகாட்டுகிறது; நன்மை, சொர்க்கத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. ஒரு மனிதர் உண்மை பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்; இறுதியில் அவர் அல்லாஹ்விடம் ‘உண்மையாளர்’ என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார். பொய், தீமைக்கு வழிகாட்டுகிறது; தீமை, நரகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. ஒரு மனிதர் பொய் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்; இறுதியில் அவர் அல்லாஹ்விடம் ‘பெரும் பொய்யர்’ என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார்.”

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1543

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أربع من كن فيه كان منافقًا خالصًا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من نفاق حتى يدعها: إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر ((متفق عليه)).

وقد سبق بيانه مع حديث أبي هريرة بنحوه في باب الوفاء بالعهد.

அப்துல்லாஹ் பின் 'அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாரிடம் இந்த நான்கு குணங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவர் ஒரு முழுமையான நயவஞ்சகர் ஆவார்; மேலும், யாரிடம் அவற்றில் ஒன்று இருக்கிறதோ, அவர் அதை விட்டுவிடும் வரை

நயவஞ்சகத்தின் ஒரு குணம் அவரிடம் இருக்கிறது. (அவை:) அவரிடம் ஒரு அமானிதம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், அவர் அதில் மோசடி செய்வார்; அவர் பேசும்போது, பொய் சொல்வார்; அவர் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தால், அதற்கு துரோகம் இழைப்பார்; மேலும், அவர் சண்டையிடும்போது வரம்பு மீறுவார் (பொய் சொல்வார், அவதூறு பேசுவார், அநீதி இழைப்பார்)."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1544

وعن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم ، قال: من تحلم بحلم لم يره ، كُلف أن يعقد بين شعيرتين ولن يفعل ، ومن استمع إلى حديث قوم وهم له كارهون ، صب في أذنيه الآنُك يوم القيامة ، ومن صور صورة ، عذب و كلف أن ينفخ فيها الروح وليس بنافخ. رواه البخاري. تحلم أي: قال أنه حلم في نومه ورأى كذا و كذا ، وهو كاذب و الآنك بالمد وضم النون وتخفيف الكاف: وهو الرصاص المذاب.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் தான் காணாத கனவைக் கண்டதாகப் (பொய்யாகக்) கூறுகிறாரோ, அவர் இரண்டு வாற்கோதுமை மணிகளுக்கிடையே முடிச்சுப் போடுமாறு பணிக்கப்படுவார்; ஆனால் அவரால் அதைச் செய்ய இயலாது. யார் ஒரு கூட்டத்தினர் (தான் கேட்பதை) வெறுக்கும் நிலையில் அவர்களின் பேச்சை ஒட்டுக் கேட்கிறாரோ, மறுமை நாளில் அவருடைய காதுகளில் உருக்கப்பட்ட ஈயம் ஊற்றப்படும். யார் ஓர் உருவத்தை (உயிருள்ளவற்றின்) உருவாக்குகிறாரோ, அவர் தண்டிக்கப்படுவார்; மேலும் அதில் உயிரை ஊதுமாறு அவர் பணிக்கப்படுவார். ஆனால் அவரால் (அதில்) உயிரை ஊத முடியாது."

(நூல்: புகாரி)

1545

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم : أفرى الفرى أن يري الرجل عينيه ما لم تريا ((رواه البخاري))

ومعناه يقول: رأيت فيما لم يره.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பொய்களிலேயே மிகப்பெரும்

பொய்யானது, ஒருவர் தாம் காணாத ஒன்றைக் கண்டதாகக் கூறுவதாகும் (குறிப்பாக, கனவில் காணாத ஒன்றைக் கண்டதாகப் புனைந்துரைப்பதாகும்)."

1546

وعن سمرة بن جندب رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم مما يكثر أن يقول لأصحابه: ((هل رأى أحد منكم رؤيا؟)) فيقص عليه من شاء الله أن يقص، وإنه قال لنا ذات غداة: ((إنه أتاني الليلة آتيان، وإنهما قالا لي: انطلق، وإني انطلقت معهما، وإنا أتينا على رجل مضطجع، وإذا آخر قائم عليه بصخرة، وإذا هو يهوي بالصخرة لرأسه، فيثلغ رأسه، فيتدهده الحجر هاهنا، فيتبع الحجر فليأخذه، فلا يرجع إليه حتى يصح رأسه كما كان، ثم يعود عليه، فيفعل به مثل ما فعل المرة الأولى!" قال: "قلت لهما: سبحان الله! ما هذان؟ قالا لي: انطلق انطلق، فانطلقنا، فأتينا على رجل مستلق لقفاه، وإذا آخر قائم عليه بكلوب من حديد، وإذا هو يأتي أحد شقي وجهه فيشرشر شدقه إلى قفاه، ومنخره إلى قفاه، وعينه إلى قفاه، ثم يتحول إلى الجانب الآخر، فيفعل به مثل ما فعل بالجانب الأول، فما يفرغ من ذلك الجانب حتى يصح ذلك الجانب كما كان، ثم يعود عليه، فيفعل مثل ما فعل في المرة الأولى" قال: قلت: سبحان الله؟ ما هذان؟ قال: قالا لي: انطلق انطلق، فانطلقنا، فأتينا على مثل التنور" فأحسب أنه قال: "فإذا فيه: لغط وأصوات، فاطلعنا فيه فإذا فيه رجال ونساء عراة، وإذا هم يأتيهم لهب من أسفل منهم فإذا أتاهم ذلك اللهب ضوضئوا. قلت: ما هؤلاء؟ قالا لي: انطلق انطلق، فانطلقنا فأتينا على نهر" حسبت أنه كان يقول: "أحمر مثل الدم، وإذا في النهر رجل سابح يسبح، وإذا على شط النهر رجل قد جمع عنده حجارة كثيرة، وإذا ذلك السابح يسبح ما يسبح، ثم يأتي ذلك الذي قد جمع عنده الحجارة، فيفغر له فاه، فيلقمه حجرًا، فينطلق فيسبح، ثم يرجع إليه، كلما رجع إليه، فغر له فاه، فألقمه حجرًا، قلت لهما: ما هذان؟ قالا لي: انطلق انطلق، فانطلقنا، فأتينا على رجل كريه المرآة، أو كأكره ما أنت راء رجلا مرأى فإذا هو عنده نارٌ يحشها ويسعى حولها. قلت لهما: ما هذا؟ قال لي: انطلق انطلق، فانطلقنا فأتينا على روضة معتمة فيها من كل نور الربيع، وإذا بين

ظهري الروضة رجل طويل لا أكاد أرى رأسه طولا في السماء، وإذا حول الرجل من أكثر ولدان رأيتهم قط، قلت: ما هذا! وما هؤلاء؟ قالا لي: انطلق انطلق، فانطلقنا، فأتينا إلى دوحة عظيمة لم أرَ دوحة قط أعظم منها، ولا أحسن! قالا لي: ارقَ لي: ارقَ فيها، فارتقينا فيها إلى مدينة مبنية بلبن ذهب ولبن فضة، فأتينا باب المدينة فاستفتحنا، ففتح لنا، فدخلناها، فتلقانا رجال شطر من خلقهم كأحسن ما أنت راء! وشطر منهم كأقبح ما أنت راء! قالا لهم: اذهبوا فقعوا في ذلك النهر، وإذا هو نهر معترض يجري كأن ماءه المحض في البياض، فذهبوا فوقعوا فيه. ثم رجعوا إلينا قد ذهب ذلك السوء عنهم، فصاروا في أحسن صورة. قال: قالا لي: هذه جنة عدن، وهذاك منزلك، فسما بصري صعدًا، فإذا قصر مثل الربابة البيضاء. قالا لي: هذاك منزلك؟ قلت لهما: بارك الله فيكما، فذراني فأدخله. قالا: أما الآن فلا، وأنت داخله. قلت لهما: فإني رأيت منذ الليلة عجبًا؟ فما هذا الذي رأيت؟ قالا لي: أما إنا سنخبرك: أما الرجل الأول الذي أتيت عليه يثلغ رأسه بالحجر، فإنه الرجل يأخذ القرآن فيرفضه وينام عن الصلاة المكتوبة، وأما الرجل الذي أتيت عليه يشرشر شدقه إلى قفاه، ومنخره إلى قفاه، وعينه إلى قفاه، فإنه الرجل يغدو من بيته فيكذب الكذبة تبلغ الآفاق. وأما الرجال والنساء العراة الذين هم في مثل بناء التنور، فإنهم الزناة والزواني، وأما الرجل الذي أتيت عليه يسبح في النهر، ويلقم الحجارة، فإنه آكل الربا، وأما الرجل الكريه المرآة الذي عند النار يحشها ويسعى حولها، فإنه مالك خازن جهنم، وأما الرجل الطويل الذي في الروضة، فإنه إبراهيم، وأما الولدان الذين حوله، فكل مولود مات على الفطرة" وفي رواية البرقاني: "ولد على الفطرة" فقال بعض المسلمين: يا رسول الله، وأولاد المشركين؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "وأولاد المشركين، وأما القوم الذين كانوا شطر منهم حسن، وشطر منهم قبيح، فإنهم قوم خلطوا عملا صالحًا وآخر سيئًا، تجاوز الله عنهم" ((رواه البخاري)).

وفي رواية له: "رأيت الليلة رجلين أتياني فأخرجاني إلى أرض مقدسة" ثم ذكره وقال: "فانطلقنا إلى نقب مثل التنور، أعلاه ضيق وأسفله واسع؛ يتوقد تحته نارًا، فإذا ارتفعت

ارتفعوا حتى كادوا أن يخرجوا، وإذا خمدت، رجعوا فيها، وفيها رجال ونساء عراة". وفيها: "حتى أتينا على نهر من دم" ولم يشك "فيه رجل قائم على وسط النهر، وعلى شط النهر رجل، وبين يديه حجارة، فأقبل الرجل الذي في النهر، فإذا أراد أن يخرج، رمى الرجل بحجر في فيه، فرده حيث كان، فجعل كلما جاء ليخرج جعل يرمي في فيه بحجر، فيرجع كما كان". وفيها: "فصعدا بي الشجرة، فأدخلاني دارًا لم أر قط أحسن منها، فيها رجال شيوخ وشباب". وفيها: "الذي رأيته يشق شدقه فكذاب، يحدث بالكذبة فتحمل عنه حتى تبلغ الآفاق، فيصنع به ما رأيت إلى يوم القيامة" وفيها: "الذي رأيته يشدخ رأسه فرجل علمه الله القرآن، فنام عنه بالليل، ولم يعمل فيه بالنهار، فيفعل به إلى يوم القيامة، والدار الأولى التي دخلت دار عامة المؤمنين، وأما هذه الدار فدار الشهداء، وأنا جبريل، وهذا ميكائيل، فارفع رأسك، فرفعت رأسي، فإذا فوقي مثل السحاب، قالا: ذاك منزلك، قلت: دعاني أدخل منزلي، قالا: إنه بقي لك عمر لم تستكمله، فلو استكملته، أتيت منزلك" ((رواه البخاري)). قوله: «يثلغ رأسه» هو بالثاء المثلثة والغين المعجمة، أي: يشدخه ويشقه. قوله: «يتدهده» أي: يتدحرج. و «الكلوب» بفتح الكاف وضم اللام المشددة، وهو معروف. قوله: «فيشرشر» : أي: يقطع. قوله: «ضوضوا» وهو بضادين معجمتين: أي صاحوا. قوله: «فيفغر» هو بالفاء والغين المعجمة، أي: يفتح. قوله «المرآة» هو بفتح الميم، أي: المنظر. قوله: «يحشها» هو بفتح الياء وضم الحاء المهملة والشين المعجمة، أي: يوقدها. قوله: «روضة معتمة» هو بضم الميم وإسكان العين وفتح التاء وتشديد الميم، أي: وافية النبات طويلته. قوله: «دوحة» وهي بفتح الدال وإسكان الواو وبالحاء المهملة: وهي الشجرة الكبيرة. قوله: «المحض» هو بفتح الميم وإسكان الحاء المهملة وبالضاد المعجمة، وهو: اللبن. قوله «فسما بصري» أي: ارتفع. و «صعدا» بضم الصاد والعي، أي: مرتفعا. و «الربابة» بفتح الراء وبالباء الموحدة مكررة، وهي: السحابة

சமுரா பின் ஜுன்துப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் அடிக்கடி, "உங்களில் எவரேனும் (இன்றிரவு) கனவு கண்டீர்களா?" என்று கேட்பது வழக்கம். அவ்வாறு அல்லாஹ் நாடியவர்கள் கண்ட கனவுகளை அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் விவரிப்பார்கள்.

ஒரு நாள் காலை அவர்கள் (எங்களிடம்) கூறினார்கள்: "நேற்றிரவு இரண்டு நபர்கள் (வானவர்கள்) என்னிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் என்னிடம் 'புறப்படுங்கள்!' என்றார்கள். நான் அவர்களுடன் புறப்பட்டேன். நாங்கள் படுத்திருந்த ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றோம். இதோ, மற்றொரு மனிதர் ஒரு பாறையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர் தலைக்கு மேலே நின்றிருந்தார். இதோ, அவர் அந்தப் பாறையை அம்மனிதரின் தலையில் போட்டு, அவர் தலையை நசுக்கினார். அவர் அடித்தபோது, அந்தக் கல் உருண்டு ஓடியது. அவர் அதைப் பின்தொடர்ந்து சென்று எடுத்தார். அவர் அந்த மனிதரிடம் திரும்புவதற்குள், (அடிபட்டவரின்) தலை குணமாகி முன்பிருந்த நிலைக்குத் திரும்பியது. (பாறையை) எறிந்தவர் முன்பு செய்ததையே மீண்டும் செய்தார்."

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எனது இரு தோழர்களிடம், 'சுப்ஹானல்லாஹ்! இவர்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்' என்றார்கள்.

ஆகவே, நாங்கள் தொடர்ந்து சென்று, மல்லாக்கப் படுத்திருந்த ஒரு மனிதரையும், அவர் தலைக்கு மேல் இரும்புக் கொக்கியுடன் நின்றிருந்த மற்றொரு மனிதரையும் கண்டோம். இதோ, அவர் அந்த மனிதரின் முகத்தின் ஒரு பக்கத்தில் அந்தக் கொக்கியைப் போட்டு, தாடையிலிருந்து பிடரி வரையிலும், மூக்கிலிருந்து பிடரி வரையிலும், கண்ணிலிருந்து பிடரி வரையிலும் கிழித்தார். பிறகு அவர் அந்த மனிதரின் முகத்தின் மறுபக்கத்திற்குத் திரும்பி, முதல் பக்கத்தில் செய்தது போலவே செய்தார். அவர் அந்தப் பக்கத்தைச் செய்து முடிப்பதற்குள், முதல் பக்கம் அதன் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியது. பிறகு அவர் மீண்டும் அதைச் செய்யத் தொடங்கினார்."

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான், 'சுப்ஹானல்லாஹ்! இவர்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்' என்றார்கள்.

ஆகவே, நாங்கள் தொடர்ந்து சென்று ஒரு 'தன்னூர்' (ரொட்டி சுடும் அடுப்பு) போன்ற ஒன்றைக் கண்டோம்." (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "அந்த அடுப்பில் மிகுந்த கூச்சலும் குரல்களும் இருந்தன" என்று கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன்). நபி (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "நாங்கள் அதனுள் எட்டிப் பார்த்தோம். அங்கே நிர்வாணமான ஆண்களும் பெண்களும் இருந்தனர். இதோ, அவர்களுக்குக் கீழிருந்து நெருப்புச் சுவாலை ஒன்று அவர்களை எட்டியது. அது அவர்களை எட்டியபோது அவர்கள் உரக்கக் கதறினார்கள். நான், 'இவர்கள் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்'

என்றார்கள்.

நாங்கள் தொடர்ந்து சென்று ஒரு நதியைக் கண்டோம்." (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "இரத்தம் போலச் சிவப்பாக..." என்று கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன்). நபி (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "இதோ, அந்த நதியில் ஒரு மனிதர் நீந்திக் கொண்டிருந்தார். ஆற்றின் கரையில் ஒரு மனிதர் தமக்கு அருகில் பல கற்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். இதோ, நீந்திக்கொண்டிருந்தவர் (ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம்) நீந்திய பிறகு, கற்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தவரிடம் வந்தார். (நீந்தி வந்தவர்) தன் வாயைத் திறந்தார். (கரையில் இருந்தவர்) அவர் வாயில் ஒரு கல்லை இட்டார். அதன் பிறகு அவர் மீண்டும் நீந்தச் சென்றார். பிறகு மீண்டும் அவர் (கரையில் உள்ளவரிடம்) திரும்பினார். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் திரும்பும்போது, அவர் தன் வாயைத் திறக்க, (கரையில் உள்ளவர்) அவர் வாயில் ஒரு கல்லை இட்டார். நான் அவர்களிடம், 'இவர்கள் இருவரும் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

நாங்கள் தொடர்ந்து சென்று, அருவருப்பான தோற்றமுடைய ஒரு மனிதரைக் கண்டோம்; அல்லது நீங்கள் காணும் மனிதர்களிலேயே மிக அருவருப்பான தோற்றமுடையவராக அவர் இருந்தார்! அவருக்கு அருகில் ஒரு நெருப்பு இருந்தது. அவர் அதை மூட்டி, அதைச் சுற்றி ஓடிக்கொண்டிருந்தார். நான் அவர்களிடம், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்!' என்றார்கள்.

நாங்கள் தொடர்ந்து சென்று, வசந்த காலத்தின் அனைத்து விதமான மலர்களும் கொண்ட, அடர்ந்த பசுமையான ஒரு தோட்டத்தை அடைந்தோம். அந்தத் தோட்டத்தின் நடுவில் மிக உயரமான ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவருடைய உயரம் வானத்தை முட்டும் அளவுக்கு இருந்ததால் என்னால் அவருடைய தலையைப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அவரைச் சுற்றி நான் இதுவரை கண்டிராத எண்ணிக்கையில் ஏராளமான குழந்தைகள் இருந்தனர்! நான் அவர்களிடம், 'இவர் யார்? இந்தக் குழந்தைகள் யார்?' என்று கேட்டேன். அவர்கள், 'முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள்.

நாங்கள் தொடர்ந்து சென்றோம். அங்கே ஒரு பிரம்மாண்டமான மரத்தை (தவ்ஹா) அடைந்தோம். அதைவிடப் பெரிய அல்லது அழகான ஒரு மரத்தை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை! எனது இரு தோழர்களும் என்னிடம், 'இதில் ஏறுங்கள்' என்றார்கள். நாங்கள் அதில் ஏறினோம். தங்கம் மற்றும் வெள்ளி செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு நகரத்தை அடையும் வரை (ஏறினோம்). நாங்கள் அந்த நகரத்தின் வாசலுக்குச் சென்று அதைத் திறக்கும்படி கேட்டோம். எங்களுக்காகத் திறக்கப்பட்டது; நாங்கள் அதற்குள் நுழைந்தோம். அங்கு எங்களைச் சில மனிதர்கள் சந்தித்தார்கள். அவர்களின் உடலின் ஒரு பாதி நீங்கள் காணும் மனிதர்களிலேயே மிக அழகான தோற்றத்திலும், மறு பாதி நீங்கள் காணும் மனிதர்களிலேயே மிக அசிங்கமான தோற்றத்திலும் இருந்தது! எனது இரு தோழர்களும் அந்த மனிதர்களிடம், 'சென்று அந்த ஆற்றில் குதியுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

இதோ, (நகரத்தின்) குறுக்கே ஒரு நதி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதன் தண்ணீர் வெண்மையில் கலப்படமற்ற பாலைப் போல இருந்தது. அந்த மனிதர்கள் சென்று அதில் குதித்துவிட்டு, (அவர்களின் உடல்களின்) அந்தத் தீய நிலை நீங்கியவர்களாக எங்களிடம் திரும்பினார்கள். அவர்கள் மிகச் அழகான வடிவத்தில் வந்தார்கள்."

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(வந்தவர்கள்) என்னிடம் கூறினார்கள்: 'இதுதான் அத்ன் (ஏதேன்) சொர்க்கம்; அதுதான் உங்களுடைய இருப்பிடம்.' நான் என் பார்வையை மேலே உயர்த்தினேன். இதோ, அங்கே வெண்மேகம் போன்ற ஒரு மாளிகையைக் கண்டேன்! அவர்கள் என்னிடம், 'அதுதான் உங்களுடைய இருப்பிடம்,' என்றார்கள். நான் அவர்களிடம், 'அல்லாஹ் உங்கள் இருவரையும் ஆசீர்வதிப்பானாக! என்னை அதனுள் நுழைய விடுங்கள்' என்றேன். அவர்கள், 'இப்போதைக்கு (நுழைய) முடியாது, ஆனால் (எதிர்காலத்தில்) நீங்கள் அதில் நுழைவீர்கள்' என்றார்கள்.

நான் அவர்களிடம், 'நான் இன்று இரவு பல அற்புதங்களைக் கண்டேன். நான் கண்ட இவற்றுக்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்?' என்று கேட்டேன்.

அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், 'நாங்கள் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறோம்: நீங்கள் முதலில் சந்தித்த, தலையில் பாறையால் நசுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மனிதர் யாரெனில், அவர் குர்ஆனைக் கற்று, பின்னர் அதைப் புறக்கணித்தவரும், கடமையான தொழுகையைத் தொழாமல் உறங்கியவரும் ஆவார்.

நீங்கள் சந்தித்த, வாய், மூக்கு மற்றும் கண்கள் பிடரி வரை கிழிக்கப்பட்ட மனிதர் யாரெனில், அவர் காலையில் தன் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு, உலகம் முழுவதும் பரவும் பொய்யைச் சொல்லும் பொய்யர் ஆவார்.

மேலும், அடுப்பு போன்ற அமைப்பில் நீங்கள் கண்ட நிர்வாண ஆண்களும் பெண்களும், விபச்சாரம் செய்பவர்கள்.

மேலும், நதியில் நீந்தியபடியே கல்லை விழுங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதர் வட்டி உண்பவர் ஆவார்.

மேலும், நெருப்புக்கு அருகில் நீங்கள் கண்ட, அதை மூட்டி அதைச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்த அருவருப்பான தோற்றமுடைய மனிதர், நரகத்தின் காவலரான 'மாலிக்' ஆவார்.

மேலும், தோட்டத்தில் நீங்கள் கண்ட உயரமான மனிதர் இப்ராஹீம் (அலை) ஆவார். அவரைச் சுற்றியுள்ள குழந்தைகள், இயற்கை நெறியான 'அல்-ஃபித்ரா'வில் (இஸ்லாத்தில்) இறந்த ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஆவர்.'"

அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: பர்கானியின் அறிவிப்பில், "ஃபித்ராவில் பிறந்த குழந்தைகள்" என்று வந்துள்ளது. அப்போது முஸ்லிம்களில் சிலர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இணைவைப்பாளர்களின் (முஷ்ரிக்குகளின்) பிள்ளைகளும் (சொர்க்கத்திலிருப்பார்களா)?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி

(ஸல்) அவர்கள், "இணைவைப்பாளர்களின் பிள்ளைகளும் தான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ந்தார்கள்: "பாதி உடல் அழகாகவும், பாதி உடல் அசிங்கமாகவும் இருந்த மக்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் ஒரு நல்ல செயலை மற்றொரு கெட்ட செயலுடன் கலந்து செய்தவர்கள்; அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்துவிட்டான்."

அல்-புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: "இன்றிரவு இரண்டு நபர்கள் என்னிடம் வந்து, என்னை ஒரு புனிதமான பூமிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்." பின்னர் (நபி (ஸல்) அவர்கள் மேற்கண்ட செய்தியைக் கூறிவிட்டு) மேலும் கூறினார்கள்: "நாங்கள் ஒரு அடுப்பைப் போன்ற ஒரு குழியை நோக்கிச் சென்றோம். அதன் மேல்புறம் குறுகலாகவும், அடிப்பகுதி விரிந்தும் இருந்தது. அதற்குக் கீழே நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தீப்பிழம்புகள் மேலே எழும்போது, (அதில் இருந்தவர்கள்) வெளியே வந்துவிடும் அளவுக்கு மேலே எழும்பினார்கள்; தீ தணிந்தபோது, அவர்கள் மீண்டும் உள்ளே சென்றார்கள். அதில் நிர்வாணமான ஆண்களும் பெண்களும் இருந்தனர்."

மேலும் அந்த அறிவிப்பில்: "நாங்கள் இரத்த ஆறு ஒன்றை அடைந்தோம்." (அறிவிப்பாளர் 'ஆறு' என்று சொன்னாரா என்பதில் சந்தேகமில்லை). "அந்த ஆற்றின் நடுவில் ஒரு மனிதர் நின்றுகொண்டிருந்தார். ஆற்றின் கரையில் அவருக்கு முன்னால் கற்களை வைத்துக்கொண்டு மற்றொரு மனிதர் இருந்தார். ஆற்றில் இருந்த மனிதர் வெளியேற முற்படும்போது, (கரையில் இருந்த) மனிதர் அவர் வாயில் ஒரு கல்லை எறிந்து, அவரை முன்பிருந்த இடத்திற்கே திருப்பியனுப்பினார். அவர் வெளியேற வரும்போதெல்லாம் இவர் அவர் வாயில் கல்லை எறிய, அவர் முன்பிருந்த இடத்திற்கே திரும்பினார்."

மேலும் அந்த அறிவிப்பில்: "அவர்கள் என்னை ஒரு மரத்தில் ஏறச் செய்து, நான் இதற்கு முன் கண்டிராத மிகவும் அழகான ஒரு இல்லத்திற்குள் என்னை நுழையச் செய்தார்கள். அங்கே முதியவர்களையும் இளைஞர்களையும் கண்டேன்."

மேலும் அந்த அறிவிப்பில்: "நீங்கள் பார்த்த, தாடை கிழிக்கப்பட்டவர் ஒரு பொய்யர். அவர் ஒரு பொய்யைப் பேசுவார்; அது அவரிடமிருந்து உலகம் முழுவதும் பரவும் வரை எடுத்துச் செல்லப்படும். மறுமை நாள் வரை அவருக்கு இவ்வாறுதான் செய்யப்படும்.

நீங்கள் பார்த்த, தலை நசுக்கப்பட்டவர் யாரெனில், அல்லாஹ் அவருக்கு குர்ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்தான்; ஆனால் அவர் இரவில் அதை ஓதாமல் உறங்கினார்; பகலிலும் அதன்படி செயல்படவில்லை. மறுமை நாள் வரை அவருக்கு இவ்வாறுதான் செய்யப்படும்.

நீங்கள் நுழைந்த முதல் வீடு, பொதுவான இறைநம்பிக்கையாளர்களின் வீடாகும். ஆனால் இந்த (இரண்டாவது) வீடு இறைவழியில் உயிர்நீத்த

தியாகிகளின் (ஷுஹதாக்களின்) வீடாகும். நான் ஜிப்ரீல்; இவர் மீக்காயீல். உங்கள் தலையை உயர்த்துங்கள்." (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்): "நான் தலையை உயர்த்தினேன். எனக்கு மேலே மேகத்தைப் போன்று ஒரு மாளிகை இருந்தது. அவர்கள், 'அதுதான் உங்களுடைய இருப்பிடம்' என்றார்கள். நான், 'என்னை விடுங்கள், நான் என் இருப்பிடத்திற்குள் நுழைய வேண்டும்' என்றேன். அதற்கு அவர்கள், 'உங்களுக்கு இன்னும் ஆயுள் எஞ்சியுள்ளது; அதை நீங்கள் முழுமைப்படுத்தவில்லை. அதை நீங்கள் முழுமைப்படுத்திவிட்டால், உங்கள் இருப்பிடத்திற்கு நீங்கள் வருவீர்கள்' என்று கூறினார்கள்."

باب الحث على التثبت فيما يقوله ويحكيه -

கேட்பதையும் அறிவிப்பதையும் உறுதிப்படுத்துதலை ஊக்கப்படுத்துதல்

1547

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: كفى بالمرء كذبًا أن يحدث بكل ما سمع. ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு மனிதன் தான் கேள்விப்பட்டதையெல்லாம் (சரிபார்க்காமல்) அறிவிப்பதே அவன் பொய்யன் என்பதற்குப் போதுமானதாகும்."

1548

وعن سمرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حدث عني بحديث يرى أنه كذب، فهو أحد الكاذبين ((رواه مسلم)).

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “எவர் ஒருவர், ஒரு நபிமொழி (அல்லது செய்தி) பொய்யானது என்று கருதிக்கொண்டே அதனை என் பெயரால் அறிவிக்கிறாரோ, அவர் பொய்யர்களில் ஒருவராவார்.”

1549

وعن أسماء رضي الله عنها أن امرأة قالت: يا رسول الله إن لي ضَّرة فهل علي جناح إن تشبعت من زوجي غير الذي يعطيني؟ فقال النبي صلى الله عليه وسلم: المتشبع بما لم يعطَ

كلابس ثوبي زور ((متفق عليه)). المتشبع: هو الذي يظهر الشبع وليس بشبعان، ومعناها هنا أنه يظهر أنه حصل له فضيلة وليست حاصلة ولابس ثوبي زور أي: ذي زور وهو الذي يزور على الناس بأن يتزي بزي أهل الزهد أو العلم أو الثروة ليغتر به الناس وليس هو بتلك الصفة وقيل غير ذلك والله أعلم

அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பெண் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "எனக்கு ஒரு சக்களத்தி இருக்கிறாள். என் கணவர் எனக்குக் கொடுக்காத ஒன்றை, (அவர் எனக்குக் கொடுத்ததாக) நான் (அவளிடம்) பாசாங்கு செய்தால், என் மீது ஏதும் குற்றமுண்டா?" என்று கேட்டாள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "தனக்குக் கொடுக்கப்படாத ஒன்றைப் பெற்றதாகக் காட்டிக்கொள்பவர், பொய்யான இரண்டு ஆடைகளை அணிந்தவரைப் போன்றவர் ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

-باب بيان غلظ تحريم شهادة الزور

பொய்சாட்சி கூறுவதின் கடுமையான தடை குறித்த பாடம்.

1550

وعن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أنبئكم بأكبر الكبائر؟" قلنا: بلى يا رسول الله. قال: "الإشراك بالله، وعقوق الوالدين" وكان متكئا فجلس، فقال: "ألا وقول الزور!" فما زال يكررها حتى قلنا: ليته سكت. متفق عليه

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பெரும் பாவங்களிலேயே மிகப் பெரும் பாவத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்று கூறினோம். அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைப்பதும், பெற்றோர்க்கு மாறு செய்வதும் ஆகும்" என்று கூறினார்கள். சாய்ந்திருந்த அவர்கள் எழுந்து அமர்ந்து, "எச்சரிக்கிறேன்! பொய்யான பேச்சும் (பொய்ச் சாட்சியமும்) ஆகும்!" என்று கூறினார்கள். "அவர்கள் மௌனமாகிவிடக் கூடாதா?" என்று நாங்கள் கூறும் அளவுக்கு அதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டே இருந்தார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

-باب تحريم لعن إنسان بعينه أو دابة

ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதரையோ அல்லது ஒரு விலங்கையோ சபிப்பது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1551

عن أبي زيد ثابت بن الضحاك الأنصاري رضي الله عنه، وهو من أهل بيعة الرضوان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حلف على يمين بملة غير الإسلام كاذبًا متعمدًا، فهو كما قال، ومن قتل نفسه بشيء، عُذب به يوم القيامة، وليس على رجل نذر فيما لا يملكه، ولعن المؤمن كقتله ((متفق عليه)).

அபூ ஸைத் தாபித் இப்னு அத்-தஹ்ஹாக் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் (இவர் பைஅத்துர் ரிள்வான் உடன்படிக்கையில் கலந்துகொண்டவர்களில் ஒருவர்) கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் இஸ்லாம் அல்லாத வேறு மதத்தின் மீது வேண்டுமென்றே பொய்யாகச் சத்தியம் செய்கிறாரோ, அவர் கூறியது போன்றே ஆகிவிடுவார் (அதாவது, அவர் சத்தியம் செய்த மதத்தைச் சார்ந்தவராகிவிடுவார்). ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு தற்கொலை செய்துகொள்பவர், மறுமை நாளில் அதைக் கொண்டே வேதனை செய்யப்படுவார். ஒருவர் தன்னிடம் இல்லாத ஒன்றைப் பற்றி செய்த நேர்ச்சையை நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லை. ஒரு முஃமினை (இறைநம்பிக்கையாளரை) சபிப்பது அவரைக் கொலை செய்வதைப் போன்றதாகும்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1552

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا ينبغي لصدِّيق أن يكون لعانًا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சித்தீக் (உண்மையாளர், சத்தியத்தை முழுமையாக உறுதிப்படுத்துபவர்) என்பவர் அதிகமாகச் சபிப்பவராக இருப்பது தகாது (அவருக்குப் பொருத்தமற்றது)."

1553

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يكون اللعانون شفعاء، ولا شهداء يوم القيامة ((رواه مسلم)).

அபுத் தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதிகமாகச் சபிப்பவர்கள், மறுமை நாளில் பரிந்துரை செய்பவர்களாகவோ, சாட்சியாளர்களாகவோ இருக்க மாட்டார்கள்."

1554

وعن سَمُرَةَ بن جُندب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تلاعنوا بلعنة الله، ولا بغضبه، ولا بالنار. ((رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் சாபத்தைக் கொண்டோ, அல்லாஹ்வின் கோபத்தைக் கொண்டோ, அல்லது நரக நெருப்பைக் கொண்டோ ஒருவருக்கொருவர் சபித்துக்கொள்ளாதீர்கள்."

1555

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس المؤمن بالطعان، ولا اللعان، ولا الفاحش، ولا البذي. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைநம்பிக்கையாளர் (பிறரின் குறைகளைத் தேடிப்) பழித்துரைப்பவராகவோ, அதிகமாகச் சபிப்பவராகவோ, ஆபாசமானவராகவோ (அநாகரிகமாகப் பேசுபவராகவோ) அல்லது கெட்ட வார்த்தை பேசுபவராகவோ இருக்கமாட்டார்."

1556

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن العبد إذا لعن شيئًا، صعدت اللعنة إلى السماء، فتغلق أبواب السماء دونها، ثم تهبط إلى الأرض، فتغلق

أبوابها دونها، ثم تأخذ يمينًا وشمالا، فإذا لم تجد مساغًا رجعت إلى الذي لُعن، فإن كان أهلا لذلك، وإلا رجعت إلى قائلها. رواه أبو داود.

அபூ தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு அடியான் யாரையேனும் அல்லது எதையேனும் சபிக்கும்போது, அந்த சாபம் வானத்திற்குச் செல்கிறது. அப்போது வானத்தின் வாயில்கள் அதற்கு (சாபத்திற்கு) எதிராக மூடப்படுகின்றன. பின்னர் அது பூமிக்கு இறங்கி வருகிறது. அப்போது அதன் வாயில்களும் அதற்கு எதிராக மூடப்படுகின்றன. பின்னர் அது வலப்புறமும் இடப்புறமும் திரும்புகிறது. எங்கும் செல்ல வழி கிடைக்கவில்லையென்றால், சபிக்கப்பட்ட அந்த நபரிடமோ அல்லது பொருளிடமோ அது திரும்புகிறது. அவர் அல்லது அது அந்த சாபத்திற்குத் தகுதியானவராக இருந்தால் (அவர் மீது சாபம் பலிக்கும்); இல்லையென்றால், அந்த சாபத்தை உரைத்தவரிடமே அது திரும்பிவிடுகிறது."

அபூதாவூத்.

1557

وعن عمران بن الحصين رضي الله عنه الله عنهما قال: بينما رسول الله صلى الله عليه وسلم في بعض أسفاره، وامرأة من الأنصار على ناقة، فضجرت، فلعنتها، فسمع ذلك رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: خذوا ما عليها ودعوها، فإنها ملعونة قال عمران: فكأني أراها الآن تمشي في الناس ما يَعرض لها أحد. ((رواه مسلم)).

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது பயணங்களில் ஒன்றில் இருந்தார்கள். அப்போது அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் மீது இருந்தார். அப்பெண் சலிப்படைந்து, அதைச் சபித்தார். அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செவியுற்று, 'அதன் மீதிருப்பவற்றை (சுமைகளை) இறக்கிவிட்டு, அதை (சுதந்திரமாக) விட்டுவிடுங்கள். ஏனெனில், அது சபிக்கப்பட்டுவிட்டது' என்று கூறினார்கள்."

இம்ரான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(அதற்குப்பிறகு) அந்த ஒட்டகம் மக்கள் மத்தியில் நடந்து செல்வதையும், யாரும் அதைத் தடுப்பதில்லை என்பதையும் நான் இப்போதும் பார்ப்பதைப் போன்றுள்ளது."

(நூல்: முஸ்லிம்)

1558

وعن أبي برزة نضلة بن عبيد الأسلمي رضي الله عنه قال بينما جارية على ناقة عليها بعض متاع القوم، إذ بصرت بالنبي صلى الله عليه وسلم، وتضايق بهم الجبل، فقالت: حل، اللهم العنها. فقال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تصاحبنا ناقة عليها لعنة ((رواه مسلم)).
قوله: حل بفتح الحاء المهملة، وإسكان اللام وهي كلمة لزجر الإبل واعلم أن هذا الحديث قد يستشكل معناه ولا إشكال فيه بل المراد النهي أن تصاحبهم تلك الناقة وليس فيه نهي عن بيعها وذبحها وركوبها في غير صحبة النبي صلى الله عليه وسلم بل كل ذلك وما سواه من التصرفات جائز لا منع منه إلا من مصاحبته صلى الله عليه وسلم بها لأن هذه التصرفات كلها كانت جائزة فمنع بعض منها فبقي الباقي على ما كان والله أعلم

அபூ பர்ஸா நள்லா பின் உபைத் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மக்களுடைய பயணப் பொருட்கள் ஏற்றப்பட்டிருந்த ஓர் ஒட்டகத்தின் மீது ஒரு இளம் பெண் (சென்று கொண்டு) இருந்தாள். அப்போது அவள் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கண்டாள்; மலைப்பாதை அவர்களுக்கு நெருக்கடியானது. உடனே அவள், "ஹல்! யா அல்லாஹ்! இதைச் சபிப்பாயாக!" என்று கூறினாள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "சாபம் இடப்பட்ட ஓர் ஒட்டகம் நம்முடன் பயணிக்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

-باب تحريم سب المسلم بغير حق

ஒரு முஸ்லிமை காரணமின்றி திட்டுவது தடை செய்யப்பட்டது.

1559

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: سباب المسلم فسوق، وقتاله كفر ((متفق عليه)).

ஒரு முஸ்லிமை ஏசுவது ஃபுஸூக் (இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத, பாவமான செயல்) ஆகும்; அவருடன் சண்டையிடுவது குஃப்ர் (இறை நிராகரிப்புக்கு ஒப்பான செயல், அல்லது சிறிய இறை நிராகரிப்பு) ஆகும்.

1560

وعن أبي ذر رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا يرمي رجل رجلا بالفسق أو الكفر، إلا ارتدت عليه، إن لم يكن صاحبه كذلك ((رواه البخاري)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதர் மீது 'பாவம் செய்தவர்' என்றோ அல்லது 'நிராகரிப்பாளர்' என்றோ (ஆதாரமின்றி அல்லது அலட்சியமாக) பழி சுமத்த வேண்டாம். ஏனெனில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அவ்வாறு இல்லையெனில், அப்பழி அதைக் கூறியவர் மீதே திரும்பிவிடுகிறது" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

1561

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: المتسابان ما قالا فعلى البادي منهما حتى يعتدي المظلوم ((رواه مسلم)).

இருவர் ஒருவரையொருவர் ஏசிக் கொள்ளும்போது, (அவர்கள் இருவரும் பேசிய) ஏச்சு வார்த்தைகளின் பாவம், பாதிக்கப்பட்டவர் (பதிலுக்கு ஏசும்போது) வரம்பு மீறாத வரை, தொடங்கியவர் மீதே விழும்.

1562

وعنه قال: أتي النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب قال: "اضربوه" قال أبو هريرة: فمنا الضارب بيده، والضارب بنعله، والضارب بثوبه. فلما انصرف، قال بعض القوم: أخزاك الله، قال: "لا تقولوا هذا، لا تُعينوا عليه الشيطان" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மது அருந்திய ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவரை அடியுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: "எங்களில் சிலர் தமது கையாலும், சிலர் தமது காலணியாலும், சிலர் தமது ஆடையாலும் (லேசான முறையில்) அடித்தனர்." அவர் திரும்பிச் சென்றபோது, மக்களில் சிலர், "அல்லாஹ் உன்னை இழிவுபடுத்துவானாக!" என்று கூறினர். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவ்வாறு கூறாதீர்கள்; அவருக்கு எதிராக ஷைத்தானுக்கு உதவாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். (அல்-புகாரி)

1563

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من قذف مملوكه بالزنا يقام عليه الحد يوم القيامة، إلا أن يكون كما قال ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "எவர் தனது அடிமையின் மீது விபச்சாரக் குற்றம் சாட்டுகிறாரோ, அவர் கூறியது உண்மையாக இருந்தாலே தவிர, மறுமை நாளில் அவர் மீது அவதூறுக்கான தண்டனை (கத்ஃஃப் ஹத்) நிறைவேற்றப்படும்."

-باب تحريم سب الأموات بغير حق ومصلحة شرعية

சட்டப்பூர்வமான காரணமின்றி இறந்தவர்களைத் திட்டுவது ஹராமாகும்.

1564

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تسبوا الأموات فإنهم قد أفضوا إلى ما قدموا. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இறந்தவர்களைத் திட்டாதீர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தாங்கள் முற்படுத்தியதை (அதாவது, அவர்களின் நன்மை, தீமையான செயல்களை) அடைந்துவிட்டார்கள்."

-باب النهي عن الإيذاء

மாசுபடுத்துவதைத் தடை செய்தல்

1565

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده، والمهاجر من هجر ما نهى الله عنه ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாருடைய நாவிலிருந்தும் கரத்திலிருந்தும் பிற முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புப்

பெறுகிறார்களோ, அவரே (முழுமையான) முஸ்லிம் ஆவார். மேலும், அல்லாஹ் தடை செய்தவற்றைத் துறப்பவரே முஹாஜிர் (ஆன்மீக ரீதியாகப் புலம்பெயர்ந்தவர்) ஆவார்."

1566

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من أحب أن يزحزح عن النار، ويدخل الجنة، فلتأته منيته وهو يؤمن بالله واليوم الآخر، وليأتِ إلى الناس الذي يحب أن يؤتى إليه ((رواه مسلم)). وهو بعض حديث طويل سبق في باب طاعة ولاة الأمور.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் நரக நெருப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, சுவனத்தில் நுழைய விரும்புகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவராகவே மரணிக்கட்டும். மேலும், தனக்கு என்ன செய்யப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ, அதையே அவர் மக்களுக்கும் செய்யட்டும்."

- باب النهي عن التباغض والتقاطع والتدابر

தீய எண்ணங்கள், துண்டித்தல் மற்றும் புறக்கணித்தலைத் தடுக்கும் பாடம்.

1567

وعن أنس رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تباغضوا، ولا تحاسدوا ولا تدابروا، ولا تقاطعوا، وكونوا عباد الله إخوانًا، ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கொருவர் பகைமை பாராட்டாதீர்கள்; பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பிணங்கிக் கொள்ளாதீர்கள் (ஒருவரையொருவர் புறக்கணித்து வாழாதீர்கள்); உறவை முறித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! (நீங்கள் அனைவரும்) சகோதரர்களாகத் திகழுங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரரிடம் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் பேசாமல் இருப்பது (அல்லது உறவை முறிப்பது) ஆகுமானதல்ல."

1568

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "تُفتح أبواب الجنة يوم الاثنين ويوم الخميس، فيغفر لكل عبد لا يشرك بالله شيئًا، إلا رجلا كانت بينه وبين أخيه شحناء فيقال: أنظروا هذين حتى يصطلحا! أنظروا هذين حتى يصطلحا!" ((رواه مسلم)). وفي رواية له "تعرض الأعمال في كل يوم خميس واثنين" وذكر نحوه.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் சுவனத்தின் (ஜன்னாவின்) வாயில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாக்காத ஒவ்வொரு அடியாரும் மன்னிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், தமக்கும் தம் சகோதரருக்கும் இடையே பகைமை (அல்லது மனக்கசப்பு) உள்ள ஒரு மனிதரைத் தவிர! (அப்போது மலக்குமார்களிடம்), 'இவ்விருவரும் சமரசம் செய்துகொள்ளும் வரை இவர்களுக்கு அவகாசம் அளியுங்கள்! இவ்விருவரும் சமரசம் செய்துகொள்ளும் வரை இவர்களுக்கு அவகாசம் அளியுங்கள்!' என்று கூறப்படும்." (முஸ்லிம்)

மேலும் அவரின் மற்றொரு அறிவிப்பில், "ஒவ்வொரு வியாழன் மற்றும் திங்கட்கிழமைகளில் அமல்கள் (இறைவனிடம்) எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன" என்று இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் (அதன் தொடர்ச்சியாக) மேற்கண்டதைப் போன்றே அவர் குறிப்பிட்டார்.

- باب تحريم الحسد وهو تمني زوال النعمة عن صاحبها: سواء كانت نعمة دين أو دنيا

பொறாமை ஹராமாக்கப்பட்டுள்ளது; அது மார்க்க விஷயத்திலோ அல்லது உலக விஷயத்திலோ ஒருவரிடமுள்ள அருள் நீங்க வேண்டுமென்று விரும்புவதாகும்.

1569

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إياكم والحسد، فإن الحسد يأكل الحسنات كما تأكل النار الحطب، أو قال: العشب. رواه أَبُو دَاوُدَ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பொறாமையை விட்டும் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், நெருப்பு விறகைத் தின்பதைப் போல பொறாமை நன்மைகளைத் தின்று (அழித்து) விடுகிறது," அல்லது அவர் "புல்லை (தின்பதைப் போல)" என்று கூறினார்கள்.

-باب النهي عن التجسس والتسمع لكلام من يكره استماعه

முஸ்லிம்களை உளவு பார்ப்பதும், (அவர்கள் பேசும் போது) அவர்கள் வெறுப்பதை கேட்க செவிசாய்ப்பதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1570

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إياكم والظن، فإن الظن أكذب الحديث، ولا تحسسوا، ولا تجسسوا ولا تنافسوا، ولا تحاسدوا، ولا تباغضوا، ولا تدابروا، وكونوا عباد الله إخوانًا كما أمركم. المسلم أخو المسلم، لا يظلمه، ولا يخذله ولا يحقره. التقوى ههنا، "ويشير إلى صدره "بحسب امرئ من الشر أن يحقر أخاه المسلم، كل المسلم على المسلم حرام: دمه، وعرضه، وماله، إن الله لا ينظر إلى أجسادكم، ولا إلى صوركم، ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم". وفي رواية: "لا تحاسدوا، ولا تباغضوا، ولا تجسسوا، ولا تحسسوا ولا تناجشوا وكونوا عباد الله إخوانًا". وفي رواية: "لا تقاطعوا، ولا تدابروا، ولا تباغضوا ولا تحاسدوا، وكونوا عباد الله إخوانًا". وفي رواية: "لا تهاجروا ولا يبع بعضكم على بيع بعض".

((رواه مسلم بكل هذه الروايات، وروى البخاري أكثرها)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சந்தேகப்படுவதை விட்டும் உங்களை எச்சரித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், சந்தேகம் கொள்வது பேச்சுகளிலேயே மிகப் பொய்யானதாகும். (பிறர் குறைகளைத்) துருவித் துருவி ஆராயாதீர்கள்; உளவு பார்க்காதீர்கள்; (உலகாதாய விஷயங்களில்) ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டுக் கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவர் மீது ஒருவர் பகைமை பாராட்டாதீர்கள்; (பிணங்கிக்கொண்டு) ஒருவருக்கொருவர் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டது போன்று, அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! (நீங்கள் அனைவரும்) சகோதரர்களாக இருங்கள்.

ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரன் ஆவான். அவன் தன் சகோதரனுக்கு அநீதி இழைக்கமாட்டான்; அவனைக் கைவிடமாட்டான்; அவனை இழிவாகக் கருதமாட்டான். இறையச்சம் இங்கே இருக்கிறது! - என்று (தங்களது நெஞ்சை நோக்கி) சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஒரு மனிதன் தன் முஸ்லிம் சகோதரனை இழிவாகக் கருதுவதே அவனது தீமைக்குப்

போதுமானதாகும். ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் மற்றொரு முஸ்லிமின் இரத்தம், மானம், செல்வம் ஆகியவை (பாதிக்கக் கூடாத) புனிதமானவைகளாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் உடல்களையோ, உங்கள் தோற்றங்களையோ பார்ப்பதில்லை. மாறாக, உங்கள் உள்ளங்களையும் செயல்களையுமே பார்க்கிறான்."

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; பகைமை பாராட்டாதீர்கள்; உளவு பார்க்காதீர்கள்; (குறைகளைத்) துருவி ஆராயாதீர்கள்; (பொருட்களின் விலையை ஏற்றும் நோக்கில் பொய்யாக) ஏலம் கேட்காதீர்கள்; அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்" என்றுள்ளது.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஒருவருக்கொருவர் உறவைத் துண்டித்துக்கொள்ளாதீர்கள்; (பிணங்கிக்கொண்டு) முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளாதீர்கள்; பகைமை பாராட்டாதீர்கள்; பொறாமை கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள்" என்றுள்ளது.

வேறொரு அறிவிப்பில்: "ஒருவருக்கொருவர் பேசாமல் விலகி இருக்காதீர்கள். ஒருவர் வியாபாரம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மற்றவர் குறுக்கே வியாபாரம் பேசாதீர்கள்" என்றுள்ளது.

(முஸ்லிம் இந்த அனைத்து அறிவிப்புகளையும் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; புகாரி இதில் பெரும்பகுதியைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்).

1571

وعن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إنك إن اتبعت عورات المسلمين أفسدتهم، أو كدت تفسدهم. حديث صحيح رواه أبو داود بإسناد صحيح.

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நீங்கள் முஸ்லிம்களின் குறைகளை (மறைவான விஷயங்கள், தவறுகள்) தேடினால், அவர்களைச் சீரழித்து விடுவீர்கள்; அல்லது அவர்களைச் சீரழிக்க நெருங்கி விடுவீர்கள்" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

1572

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أنه أتي برجل فقيل له، هذا فلان تقطر لحيته خمرًا، فقال: إنَّا قد نهينا عن التجسس، ولكن إن يظهر لنا شئ، نأخذ به". حديث حسن صحيح رواه أبو

داود بإسناد على شرط البخاري ومسلم.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் கொண்டு வரப்பட்டார். 'இதோ இவர் இன்னார்; இவருடைய தாடியிலிருந்து மது சொட்டுகிறது' என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக நாம் (மக்களின் குறைகளைத்) துருவித் துருவி ஆராய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளோம். எனினும், நமக்கு ஏதேனும் (தவறு) வெளிப்படையாகத் தெரிந்தால், அதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுப்போம்.'

- باب النهي عن سوء الظن بالمسلمين من غير ضرورة

சந்தேகம் கொள்வதைத் தடுத்தல்.

1573

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إياكم والظن، فإن الظن أكذب الحديث ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சந்தேகத்தை (பிறர் மீது ஆதாரமின்றி தவறான எண்ணம் கொள்வதை) விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், சந்தேகம் என்பது பேச்சுகளில் மிகவும் பொய்யானதாகும்."

- باب تحريم احتقار المسلمين

முஸ்லிம்களை இழிவாகக் கருதுவது ஹராம்.

1574

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بحسب امرئ من الشر أن يحقر المسلم. ((رواه مسلم، وقد سبق قريبًا بطوله)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு முஸ்லிமை இழிவாகக் கருதி (அவரை அவமதிப்பதே) அவருக்குரிய தீமைக்குப் போதுமானதாகும்."

1575

وعن ابن مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر" فقال رجل: إن الرجل يحب أن يكون ثوبه حسنًا، ونعله حسنة، فقال: "إن الله جميل يحب الجمال، الكبر بَطَر الحق، وغمط الناس". ((رواه مسلم)).
ومعنى "بَطَر الحق": دفعه، "وغمطهم": احتقارهم، وقد سبق بيانه أوضح من هذا في باب الكبر.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருடைய உள்ளத்தில் அணுவளவு பெருமை உள்ளதோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழையமாட்டார்."
அப்போது ஒரு மனிதர், "ஒருவர் தனது ஆடை அழகாகவும், தனது காலணி அழகாகவும் இருக்க வேண்டும் என விரும்புவாரே?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் அழகானவன், அவன் அழகை விரும்புகிறான். பெருமை என்பது உண்மையை நிராகரிப்பதும், மக்களை இழிவாகக் கருதுவதுமாகும்."
(முஸ்லிம்)

1576

وعن جُندب بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال رجل: والله لا يغفر الله لفلان، فقال الله عز وجل: من ذا الذي يتألى علي أن لا أغفر لفلان! فإني قد غفرت له، وأحبطت عملك ((رواه مسلم)).

ஜுன்துப் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருமுறை ஒருவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இன்னாருக்கு அல்லாஹ் மன்னிக்கவே மாட்டான்' என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட உயர்வும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ், 'இன்னாருக்கு நான் மன்னிக்க மாட்டேன் என்று என் மீது ஆணையிட்டு (என் அதிகாரத்தில் தலையிடுபவன்) யார்? நான் இன்னாருக்கு மன்னிப்பு வழங்கிவிட்டேன்; மேலும், உனது நற்செயல்களைப் பாழாக்கிவிட்டேன்' என்று கூறினான்."

- باب النهي عن إظهار الشماتة بالمسلم

மற்றவரின் துன்பத்தைக் கண்டு மகிழ்வதைத் தடுத்தல்.

1577

وعن واثلة بن الأسقع رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تظهر الشماتة لأخيك، فيرحمه الله ويبتليك". ((رواه الترمذي وقال: حديث حسن))
وفي الباب حديث أبي هريرة السابق في باب التجسس: "كل المسلم على المسلم حرام" الحديث.

வாஸிலா இப்னுல் அஸ்கஃ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம் சகோதரருக்கு (ஏற்பட்ட துன்பத்தைக் கண்டு) மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தாதீர்! (அவ்வாறு செய்தால்) அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை புரிந்து, உம்மைச் சோதனையில் ஆழ்த்திவிடுவான்."
(இதை திர்மிதி அறிவித்து, இது ஹஸன் (நல்) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினார்கள்.)

- باب تحريم الطعن في الأنساب الثابتة في ظاهر الشرع

தன்னுடைய வம்சாவளியை இழிவுபடுத்துவது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1578

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اثنتان في الناس هما بهم كفر: الطعن في النسب، والنياحة على الميت ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இரண்டு விடயங்கள் மக்களிடம் காணப்படும் இறைநிராகரிப்பைச் சார்ந்தவையாகும் (அதாவது, இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேற்றும் பெரும் நிராகரிப்பு அல்ல, மாறாக நிராகரிப்பாளர்களின் பண்புகளையோ அல்லது சிறு நிராகரிப்பையோ குறிக்கும்): ஒருவரின் வம்சத்தைக் குறை கூறுவதும், இறந்தவருக்காக ஒப்பாரி வைத்து அழுவதும் ஆகும்."

முஸ்லிம்.

- باب النهي عن الغش والخداع

பிறரை ஏமாற்றுவது மற்றும் மோசடி செய்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1579

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من حمل علينا السلاح، فليس منا، ومن غشنا، فليس منا" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له أن رسول الله صلى الله عليه وسلم مر على صبرة طعام، فأدخل يده فيها، فنالت أصابعه بللا، فقال: "ما هذا يا صاحب الطعام؟" قال أصابته السماء يا رسول الله، قال: "أفلا جعلته فوق الطعام حتى يراه الناس! من غشنا فليس منا".

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நமக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்துபவர் நம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர். மேலும், நம்மை ஏமாற்றுபவரும் நம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர்.' (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தானியக் குவியலைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் அந்தக் குவியலுக்குள் தமது கையை நுழைத்தபோது, அவர்களின் விரல்களில் ஈரத்தை உணர்ந்தார்கள். அப்போது, (அந்தக் குவியலின்) உரிமையாளரிடம், 'இது என்ன, தானியத்தின் உரிமையாளரே?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! மழையில் இது நனைந்துவிட்டது' என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், 'மக்கள் பார்க்கும் வண்ணம் இந்த (நனைந்த) பகுதியைத் தானியத்திற்கு மேலே வைத்திருக்கக் கூடாதா? நம்மை ஏமாற்றுபவர் நம்மைச் சேர்ந்தவர் அல்லர்' என்று கூறினார்கள்.

1580

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: لا تناجشوا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நஜஷ் (ஏலத்தில் பொருளை வாங்கும் எண்ணமில்லாமல், மற்றவர்களை ஏமாற்றும் நோக்குடன் விலையை உயர்த்தி ஏலம் கோருதல்) செய்யாதீர்கள்.'

1581

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن النَّجَش، ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நஜ்ஷை (ஏலத்தில் பொருளை வாங்க நாடாமல், மற்றவர்களை ஏமாற்றி விலையை உயர்த்தும் செயலை) தடை செய்தார்கள்.

1582

وعنه قال: ذكر رجل لرسول الله صلى الله عليه وسلم أنه يُخدع في البيوع فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من بايعت؟ فقل: لا خلابة" ((متفق عليه)). "الخِلابة" بخاء معجمة مكسورة، وباء موحدة: وهي الخديعة.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், தாம் வியாபாரத்தில் ஏமாற்றப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீங்கள் (யாரிடம்) வியாபாரம் செய்யும்போது, (அவரிடம்) 'மோசடி இல்லை' என்று கூறுங்கள்" என்றார்கள்.

1583

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من خبب زوجة امرئ، أو مملوكه، فليس منا".

"خَبَّبَ" بخاء معجمة، ثم باء موحدة مكررة: أي: أفسده وخدعه.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "ஒருவருடைய மனைவியையோ அல்லது அவருடைய அடிமையையோ (அவர்களுக்குத் தெரியாமல்) தூண்டிவிட்டு, (அவர்களைப் பிரித்து) கெடுப்பவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர்."

- باب تحريم الغدر

தந்திரமாக நடப்பதும் ஒப்பந்தத்தை முறிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டது.

1584

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أربع من كن فيه، كان منافقًا خالصًا، ومن كانت فيه خصلة منهن، كان فيه خصلة من النفاق

حتى يدعها: إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "எவரிடம் இந்த நான்கு குணங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவர் ஒரு அப்பட்டமான நயவஞ்சகர் ஆவார்; மேலும், எவரிடம் அவற்றில் ஒரு குணம் இருக்கின்றதோ, அதை அவர் கைவிடும் வரை அவரிடம் நயவஞ்சகத்தின் ஒரு குணம் இருக்கிறது. அவை: அவரிடம் நம்பி ஒன்று ஒப்படைக்கப்பட்டால், அவர் மோசடி செய்வார் (அல்லது நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்வார்); அவர் பேசும்போது, பொய் சொல்வார்; அவர் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தால், அவர் துரோகம் செய்வார்; மேலும் அவர் சண்டையிடும்போது, வரம்பு மீறிப் பேசுவார் (அல்லது பொய் கூறி அநீதி இழைப்பார்)." (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு)

1585

وعن ابن مسعود، وابن عمر، وأنس رضي الله عنهم قالوا: قال النبي صلى الله عليه وسلم: لكل غادر لواء يوم القيامة. يقال: هذه غدرة فلان ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி), இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் அனஸ் (ரழி) ஆகியோர் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒப்பந்தத்தை முறிக்கும் (அல்லது நம்பிக்கை துரோகம் செய்யும்) ஒவ்வொருவருக்கும் மறுமை நாளில் ஒரு கொடி இருக்கும். 'இது இன்னாரின் ஒப்பந்த முறிவு (அல்லது துரோகம்)' என்று கூறப்படும்."

1586

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لكل غادر لواء عند استه يوم القيامة يرفع له بقدر غدره، ألا لا غادر أعظم غدرًا من أمير عامة ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு துரோகிக்கும் மறுமை நாளில் அவரின் புட்டத்திற்கு அருகே (அனைவரும் காணும்படி அவமானப்படுத்தும் விதமாக) ஒரு கொடி இருக்கும். அவரின் துரோகத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப அது உயர்த்தப்படும். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! பொதுமக்களின் ஆட்சியாளரை விடப் பெரும் துரோகி வேறு எவருமில்லை."

1587

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: قال الله تعالى: ثلاثة أنا خصمهم يوم القيامة: رجل أعطى بي ثم غدر، ورجل باع حرًا فأكل ثمنه، ورجل استأجر أجيرًا، فاستوفى منه، ولم يعطه أجره ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'மறுமை நாளில் நான் மூன்று (வகையான) நபர்களுக்கு எதிராக வழக்காடுவேன்: என் பெயரால் (சத்தியம் செய்து அல்லது) உடன்படிக்கை செய்து, பின்னர் அதை முறித்தவன் (துரோகம் செய்தவன்); சுதந்திரமான ஒருவனை அடிமையாக விற்று, அதன் விலையைச் சாப்பிட்டவன்; மேலும் ஒரு கூலியாளை வேலைக்கு அமர்த்தி, அவனிடமிருந்து முழுமையாக வேலை வாங்கிவிட்டு, அவனுக்குரிய கூலியைக் கொடுக்காதவன்.'"

- باب النهي عن المن بالعطية ونحوها

தாம்பத்திய உறவுக்குப் பிறகு கணவன் மனைவி இருவரும் அதன் விவரங்களை மற்றவர்களிடம் கூறுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1588

وعن أبي ذر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة ولا ينظر إليهم، ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم" قال: فقرأها رسول الله صلى الله عليه وسلم ثلاث مرار. قال أبو ذر: خابوا وخسروا من هم يا رسول الله؟ قال: المسبل، والمنان، والمنفق سلعته بالحلف الكاذب" ((رواه مسلم)).

وفي رواية له: "المسبل إزاره" يعني: المسبل إزاره وثوبه أسفل من الكعبين للخيلاء.

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று (வகையான) மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்; மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களிடம் பேசவும் மாட்டான், அவர்களைப் பார்க்கவும் மாட்டான், அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும் மாட்டான். மேலும் அவர்களுக்கு வலிமிகுந்த வேதனை உண்டு."

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இதை மூன்று முறை திரும்பக் கூறினார்கள். அபூ தர் (ரழி) அவர்கள், "அவர்கள் தோல்வியுற்று நஷ்டமடைந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(கணுக்காலுக்குக் கீழே ஆடையை) தொங்கவிடுபவன், (பிறருக்குச் செய்த நன்மைகளைச்) சொல்லிக்காட்டுபவன், மேலும் பொய்ச் சத்தியம் செய்து தனது பொருட்களை விற்பவன்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "தனது கீழாடையைத் தொங்கவிடுபவன்" (என்று வந்துள்ளது). அதாவது: "(பெருமையின் காரணமாகத்) தனது கீழாடையையும் (மற்ற) ஆடையையும் கணுக்கால்களுக்குக் கீழே தொங்கவிடுபவன்" (என்பது இதன் பொருளாகும்).

باب النهي عن الافتخار والبغي -

அகம்பாவம் மற்றும் அக்கிரமம் செய்வது பற்றிய தடை.

1589

وعن عياض بن حمار رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله تعالى أوحى إلي أن تواضعوا حتى لا يبغي أحد على أحد، ولا يفخر أحد على أحد ((رواه مسلم)) قال أهل اللغة: البغي: التعدي والاستطالة.

இயாத் பின் ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, நீங்கள் பணிவாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அல்லாஹ் எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளினான். அதனால் எவரும் மற்றவர் மீது அத்துமீறவோ (அல்லது தற்பெருமை கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தவோ) கூடாது, மேலும் எவரும் மற்றவர் மீது பெருமையடித்து ஆணவம் கொள்ளவோ கூடாது." முஸ்லிம்.

1590

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا قال الرجل: هلك الناس، فهو أهلكهم ((رواه مسلم)).

الرواية المشهورة: أهلكُهم برفع الكاف، وروي بنصبها، وهذا هو الحرام، وأما من قاله ذلك عجبًا بنفسه، وتصاغر للناس، وارتفاعًا عليهم، فهذا هو الحرام، وأما من قاله لما يرى في الناس من نقص في أمر دينهم، وقاله تحزنًا عليهم، وعلى الدين فلا بأس به. هكذا فسره العلماء وفصلوه، ومن قاله من الأئمة الأعلام: مالك بن أنس، والخطابي، والحميدي وآخرون، وقد أوضحته في كتاب الأذكار.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் 'மக்கள் நாசமடைந்துவிட்டனர்' என்று கூறினால், அவரே அவர்களில் மிகவும் நாசமடைந்தவராவார்." (நூல்: முஸ்லிம்)

(இந்த ஹதீஸின்) பிரபலமான அறிவிப்பில், 'அஹ்லகுஹும்' (أهلكهم) என்ற அரபுச் சொல்லில் 'காஃப்' எழுத்தின் மீது 'தம்மா' (உகரக் குறி) இடப்பட்டுள்ளது (இதன் பொருள்: அவரே அவர்களில் மிகவும் நாசமடைந்தவர் என்பதாகும்). 'ஃபத்ஹா' (அகரக் குறி) இட்டும் (அதாவது, அவரே அவர்களை நாசமாக்கியவர் என்றும்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தன்னைத் தானே வியந்து பெருமை கொண்டும், மக்களை இழிவாகக் கருதியும், தன்னை அவர்களை விட உயர்ந்தவராகக் கருதியும் இச்சொல்லைக் கூறுவதே தடுக்கப்பட்டதாகும். ஆனால், மக்களின் மார்க்க விவகாரங்களில் ஏற்பட்டுள்ள குறைபாட்டைக் கண்டு, அவர்கள் மீதும் மார்க்கத்தின் மீதும் கொண்ட கவலையினால் அவ்வாறு கூறினால், அதில் தவறில்லை.

இமாம் மாலிக் பின் அனஸ், அல்கத்தாபி, அல்ஹுமைதி போன்ற சிறந்த இமாம்கள் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் இவ்வாறுதான் இதனை விளக்கியும் விவரித்தும் உள்ளனர். 'அல்-அஸ்கார்' எனும் நூலில் இதனை நான் தெளிவுபடுத்தியுள்ளேன்.

-باب تحريم الهجران بين المسلمين فوق ثلاثة أيام إلا لبدعة في المهجور أو تظاهر بفسق أو نحو ذلك

உறவுகளை முறித்துக் கொள்வது தடைசெய்யப்பட்டதாகும்.

1591

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقاطعوا ولا تدابروا، ولا تباغضوا، ولا تحاسدوا، وكونوا عباد الله إخوانًا، ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கொருவர் உறவை முறித்துக்கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் புறக்கணிக்காதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்பு கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! சகோதரர்களாக இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் தம் சகோதரனை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் புறக்கணிப்பது (அல்லது பேசாமல் இருப்பது) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல."

1592

وعن أبي أيوب رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث ليال: يلتقيان، فيعرض هذا ويعرض هذا، وخيرهما الذي يبدأ بالسلام ((متفق عليه)).

அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரருடன் மூன்று இரவுகளுக்கு மேல் (கோபித்துக்கொண்டு) பேசாமல் இருப்பது ஆகுமானதல்ல. (அவர்கள்) இருவரும் சந்திக்கும்போது, இவர் ஒருபுறமும் அவர் மறுபுறமும் (முகத்தைத்) திருப்பிக்கொள்கின்றனர். இவ்விருவரில் சிறந்தவர், முதன்முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே ஆவார்."

1593

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تعرض الأعمال في كل اثنين وخميس، فيغفر الله لكل امرئ لا يشرك بالله شيئا، إلا امرءا كانت بينه وبين أخيه شحناء، فيقول: اتركوا هذين حتى يصطلحا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் செயல்கள் (அல்லாஹ்விடம்) சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. அப்போது அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணையாக ஆக்காத ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் மன்னிப்பு அளிக்கப்படுகிறது; தமக்கும் தம் சகோதரருக்கும் இடையே

பகைமை கொண்டுள்ளவரைத் தவிர! (அப்போது), 'இவ்விருவரும் சமாதானமாகும் வரை இவர்களை விட்டுவையுங்கள்' என்று (அல்லாஹ்) கூறுகிறான்."

1594

وعن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن الشيطان قد يئس أن يعبده المصلون في جزيرة العرب، ولكن في والتحريش بينهم ((رواه مسلم)).

التحريش: الإفساد وتغيير قلوبهم وتقاطعهم.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறத் தாம் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்:
"அரபுத் தீபகற்பத்தில் தொழுகையாளிகள் தன்னை வணங்குவார்கள் என்பதில் ஷைத்தான் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டான். ஆனால், அவர்களுக்கிடையே (பகைமையை) மூட்டிவிடுவதில் (அவன் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை)."

(நூல்: முஸ்லிம்)

'தஹ்ரீஷ்' (மூட்டிவிடுதல்) என்பது, குழப்பம் விளைவிப்பதும், அவர்களின் உள்ளங்களை மாற்றிவிடுவதும், அவர்களுக்கிடையே உறவுகளைத் துண்டிப்பதும் ஆகும்.

1595

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث، فمن هجر فوق ثلاث، فمات دخل النار. ((رواه أبو داود بإسناد على شرط البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஸ்லிம் தனது (முஸ்லிம்) சகோதரருடன் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் பேசாமல் இருப்பது (அல்லது உறவைத் துண்டிப்பது) ஆகுமானதல்ல; எவர் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் அவ்வாறு இருந்து, பின்னர் இறந்துவிடுகிறாரோ, அவர் நிச்சயமாக நரகம் புகுவார்."

1596

وعن أبي خراش حدرد بن أبي حدرد الأسلمي، ويقال السلمي الصحابي رضي الله عنه أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: من هجر أخاه سنة فهو كسفك دمه. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ கிராஷ் ஹத்ரத் பின் அபூ ஹத்ரத் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) (அல்லது அல்-ஸலமீ என்று கூறப்படும் சஹாபி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "எவர் தம் சகோதரரை (எந்த நியாயமான காரணமுமின்றி) ஒரு வருடம் உறவு துண்டித்து வாழ்கிறாரோ, அவர் அவரது இரத்தத்தைச் சிந்தியவரைப் போன்றவராவார்."
(இதை அபூதாவூத் சரியான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.)

1597

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يحل لمؤمن أن يهجر مؤمنًا فوق ثلاث، فإن مرت به ثلاث، فليلقه، وليسلم عليه، فإن رد عليه السلام، فقد اشتركا في الأجر، وإن لم يرد عليه، فقد باء بالإثم، وخرج المسلم من الهجرة. ((رواه أبو داود بإسناد حسن قال أبو داود: إذا كانت الهجرة لله تعالى، فليس من هذا في شيء)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் (விசுவாசி) மற்றொரு முஃமினை மூன்று நாட்களுக்கு மேல் (பேசாமல் இருந்து) உறவைத் துண்டிப்பது ஆகுமானதல்ல. மூன்று நாட்கள் கடந்துவிட்டால், அவர் அவரைச் சந்தித்து ஸலாம் கூற வேண்டும். அவர் (அதற்கு) ஸலாம் திருப்பினால், அவர்கள் இருவரும் நன்மையில் பங்காளிகளாவார்கள். அவர் (ஸலாம்) திருப்பவில்லை என்றால், அவர் (திருப்பாதவர்) பாவத்தைச் சுமப்பார்; (முதலில்) ஸலாம் கூறியவர் (உறவைத் துண்டித்த) பாவத்திலிருந்து வெளியேறிவிடுவார்." (நூல்: அபூதாவூத். இமாம் அபூதாவூத் அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைவனுக்காக உறவைத் துண்டிப்பது என்றால், அது இதில் சேராது.")

- باب النهي عن تناجي اثنين دون الثالث بغير إذنه إلا لحاجة وهو أن يتحدثا سرًا بحيث لا يسمعهما وفي معناه إذا تحدثا بلسان لا يفهمه

இரண்டு பேர் மூன்றாவது நபரை விட்டுவிட்டு இரகசியமாக பேசுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1598

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا كانوا ثلاثة فلا يتناجى اثنان دون الثالث" ((متفق عليه)).

((ورواه أبو داود وزاد: قال أبو صالح: قلت لابن عمر: فأربعة؟ قال: لا يضرك. ورواه مالك في الموطأ: عن عبد الله بن دينار قال: كنت أنا وابن عمر عند دار خالد بن عقبة التي في السوق، فجاء رجل يريد أن يناجيه، وليس مع ابن عمر أحد غيري، فدعا ابن عمر رجلا آخر حتى كنا أربعة فقال لي وللرجل الثالث الذي دعا: استأخرا شيئًا، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لا يتناجى اثنان دون واحد".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று பேர் இருக்கும்போது, மூன்றாமவரை விட்டுவிட்டு இருவர் மட்டும் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்ள வேண்டாம்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

அபூதாவூத் அறிவிப்பில், அபூ ஸாலிஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "நான்கு பேர் இருந்தால்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அது உங்களைப் பாதிக்காது" என்று கூறினார்கள்.

மாலிக் அவர்கள் 'அல்-முவத்தாவில்' அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் பின் தீனார் அவர்கள் கூறினார்கள்: நானும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் சந்தையில் இருந்த காலித் பின் உக்பா என்பவரின் வீட்டில் இருந்தோம். ஒருவர் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் இரகசியமாகப் பேச விரும்பி வந்தார். அங்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களுடன் என்னைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்கவில்லை. எனவே, இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மற்றொருவரை அழைத்தார்; (இப்போது) நாங்கள் நான்கு பேராக ஆனோம். பிறகு என்னிடமும், தாம் அழைத்த அந்த (மூன்றாவது) நபரிடமும், "நீங்கள் இருவரும் சற்று விலகி இருங்கள்; ஏனெனில், 'ஒருவரைத் தனியே விட்டுவிட்டு இருவர் மட்டும் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்ள வேண்டாம்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

1599

وعن ابن مسعود رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا كنتم ثلاثة، فلا يتناجى اثنان دون الآخر حتى تختلطوا بالناس، من أجل أن ذلك يحزنه ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் மூவராக இருக்கும்போது, நீங்கள் மக்களுடன் கலந்துவிடும் வரை, மூன்றாமவரை விட்டுவிட்டு இருவர் மட்டும் தனியாக உரையாட வேண்டாம். ஏனெனில் அது அவருக்கு வருத்தத்தை அளிக்கும் (அவரைப் புறக்கணிப்பதாகவோ அல்லது அவரைப் பற்றிப் பேசுவதாகவோ அவர் எண்ணி வருந்தக்கூடும் என்பதால்)."

- باب النهي عن تعذيب العبد والدابة والمرأة والولد بغير سبب شرعي أو زائد على قدر الأدب

கொடுமையைத் தடுத்தல்

1600

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: عذبت امرأة في هِرة حبستها حتى ماتت، فدخلت فيها النار، لا هي أطعمتها وسقتها، إذ هي حبستها، ولا هي تركتها تأكل من خشاش الأرض ((متفق عليه)). ((خشاش الأرض)) يفتح الخاء المعجمة وبالشين المعجمة المكررة، وهي: هوامها وحشراتها.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பூனையை அது சாகும் வரை அடைத்து வைத்திருந்த காரணத்தினால் ஒரு பெண் தண்டிக்கப்பட்டாள். (அதன் விளைவாக) அவள் நரகத்தில் நுழைந்தாள். அவள் அதை அடைத்து வைத்திருந்தபோது அதற்கு உணவளிக்கவோ, பருகக் கொடுக்கவோ இல்லை. பூமியிலுள்ள புழு பூச்சிகளையாவது தின்று கொள்ளட்டும் என்று அதை (வெளியே) விட்டுவிடவுமில்லை."

1601

وعنه أنه مر بفتيان من قريش قد نصبوا طيرًا وهم يرمونه، وقد جعلوا لصاحب الطير كل خاطئة من نبلهم، فلما رأوا ابن عمر تفرقوا، فقال ابن عمر: من فعل هذا؟ لعن الله من فعل هذا، إن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن من اتخذ شيئًا فيه روح غرضًا. ((متفق عليه)).

الغَرَض: بفتح الغين المعجمة والراء، وهو الهدف، والشيء الذي يرمى إليه.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் (ஒருமுறை), குரைஷிக் குலத்தைச் சேர்ந்த சில இளைஞர்களைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் ஒரு பறவையை (கட்டி) நிறுத்தி வைத்து அதன் மீது அம்பெய்திக் கொண்டிருந்தார்கள். குறி தவறிய ஒவ்வொரு அம்பும் அப்பறவையின் உரிமையாளருக்குச் சேரும் என்று அவர்கள் (தங்களுக்குள்) ஒப்பந்தம் செய்திருந்தனர். அவர்கள் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களைக் கண்டவுடன் கலைந்து சென்றுவிட்டனர். அப்போது இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், "இதைச் செய்தது யார்? இதைச் செய்தவனை அல்லாஹ் சபிக்கட்டும். நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உயிருள்ள பிராணியை (தனது குறிபார்ப்பதற்கு) இலக்காக ஆக்குபவரைச் சபித்தார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1602

وعن أنس رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تُصبر البهائم.

((متفق عليه)).

ومعناه: تحبس للقتل.

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) பிராணிகளைக் கட்டிவைத்து (அல்லது அடைத்து வைத்து) கொலை செய்வதற்காக (இலக்காகப்) பயன்படுத்துவதை தடுத்தார்கள்.

1603

وعن أبي علي سويد بن مقرن رضي الله عنه قال: لقد رأيتني سابع سبعة من بني مقرن ما لنا خادم إلا واحدة لطمها أصغرنا فأمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن نعتقها. ((رواه مسلم)). وفي رواية: سابع إخوة لي.

அபூ அலீ சுவைத் இப்னு முகர்ரின் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் பனூ முகர்ரின் குலத்தைச் சேர்ந்த ஏழு பேரில் ஏழாவதாக இருந்தேன். எங்களிடம் ஒரேயொரு அடிமைப் பெண் மட்டுமே இருந்தாள். எங்களில் இளையவர் அவளை (முகத்தில்) அறைந்துவிட்டார். ஆகவே, அவளை விடுதலை செய்யுமாறு எங்களுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

மற்றொரு அறிவிப்பில், 'எனது சகோதரர்களில் நான் ஏழாவதாக இருந்தேன்' என்று வந்துள்ளது.

1604

وعن أبي مسعود البدري رضي الله عنه قال: "كنتُ أضرب غلامًا لي بالوسط، فسمعت صوتًا من خلفي: "اعلم أبا مسعود" فلم أفهم الصوت من الغضب، فلما دنا مني إذا هو رسول الله صلى الله عليه وسلم فإذا هو يقول: "اعلم أبا مسعود أن الله أقدر عليك منك على هذا الغلام" فقلت: لا أضرب مملوكًا بعده أبدًا.

((وفي رواية: فسقط السوط من يدي من هيبته))

((وفي رواية: فقلت: يا رسول الله هو حر لوجه الله تعالى، فقال: "أما لو لم تفعل، للفحتك النار، أو لمستك النار" ((رواه مسلم بهذه الروايات)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் எனது அடிமையைச் சாட்டையால் அடித்துக்கொண்டிருந்தபோது எனக்குப் பின்னாலிருந்து ஒரு குரல், "அபூ மஸ்ஊதே! அறிந்துகொள்..." என்று கூறுவதைக் கேட்டேன். நான் இருந்த கடுமையான கோபத்தினால் அந்தக் குரலை என்னால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. அவர் என்னை நெருங்கி வந்தபோது, அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்பதையும், அவர்கள் "அபூ மஸ்ஊதே! இந்த அடிமையின் மீது உனக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை விட உன் மீது அல்லாஹ்வுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்" என்று கூறிக்கொண்டிருந்ததையும் கண்டுகொண்டேன். அப்போது நான், "இனி எதிர்காலத்தில் நான் எந்த அடிமையையும் அடிக்கவே மாட்டேன்" என்று கூறினேன்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: நபி (ஸல்) அவர்களின் கம்பீரத்தின் காரணமாக சாட்டை என் கையிலிருந்து கீழே விழுந்தது.

இன்னும் மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் அல்லாஹ்வின் திருப்திக்காக விடுதலை செய்யப்பட்டவர்" என்று கூறினேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் இவ்வாறு செய்யாதிருந்தால், நரக நெருப்பு உம்மைத் தீண்டியிருக்கும்" என்று கூறினார்கள்.

(இவ்வறிவிப்புகளை) முஸ்லிம் (இமாம்) பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1605

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من ضرب غلامًا له حدًا لم يأته، أو لطمه، فإن كفارته أن يعتقه ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் தனது அடிமையை, அவன் செய்யாத குற்றத்திற்காக (அதாவது, அவன் தகுதியற்ற ஒரு கடுமையான தண்டனையாக) அடித்தாலோ அல்லது அவனது முகத்தில் அறைந்தாலோ, அதற்குரிய பரிகாரம் அவனை விடுதலை செய்வதாகும்."

1606

وعن هشام بن حكيم بن حزام رضي الله عنه أنه مر بالشام على أناس من الأنباط، وقد أقيموا في الشمس، وصُب على رءوسهم الزيت فقال: ماهذا؟ يُعذبون في الخراج وفي رواية: حُبسوا في الجزية. فقال هشام: أشهد لسمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن الله يعذب الذين يعذبون الناس في الدنيا" فدخل على الأمير، فحدثه، فأمر بهم فخلوا" ((رواه مسلم. "الأنباط" الفلاحون من العجم)).

ஹிஷாம் இப்னு ஹகீம் இப்னு ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள், ஷாம் (சிரியா) பிரதேசத்தில் அன்பாத் (அரபியர் அல்லாத விவசாயிகள்) இன மக்களில் சிலரைக் கடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் வெயிலில் நிறுத்தப்பட்டு, அவர்களின் தலைகளில் எண்ணெய் ஊற்றப்பட்டிருந்தது. ஹிஷாம் (ரழி) அவர்கள், “இது என்ன?” என்று கேட்டார்கள். “(இவர்கள்) கராஜ் (நில) வரிக்காக சித்திரவதை செய்யப்படுகிறார்கள்” என்று கூறப்பட்டது. (மற்றொரு அறிவிப்பில், “ஜிஸ்யா (தலை) வரிக்காக இவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்” என்று வருகிறது).

அப்போது ஹிஷாம் (ரழி) அவர்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ், இவ்வுலகில் மக்களைத் துன்புறுத்துபவர்களை (மறுமையில்) தண்டிப்பான் என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன் என்பதற்கு நான் சாட்சி கூறுகிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் (அப்பகுதியின்) அமீரிடம் சென்று அவரிடம் (இந்தச் சம்பவத்தை) அறிவித்தார்கள். உடனே அந்த அமீர் அவர்களை விடுவிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்; அவ்வாறே அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

1607

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم حمارًا موسوم الوجه، فأنكر ذلك؟ فقال: والله لا أسمه إلا أقصى شيء من الوجه، وأمر بحمار ه، فكوي في جاعرتيه، فهو أول من كوى الجاعرتين. ((رواه مسلم)). ((الجاعرتان)): ناحية الوركين حول الدبر.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், முகத்தில் சூடு போடப்பட்டிருந்த ஒரு கழுதையைக் கண்டார்கள். அவர்கள் அதை (வன்மையாகக்) கண்டித்தார்கள். உடனே (இப்னு அப்பாஸ்), "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நான் முகத்திலிருந்து மிகத் தொலைவில் உள்ள ஒரு பகுதியைத் தவிர (வேறெங்கும்) சூடு போடமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் தம்முடைய கழுதையின் புட்டங்களில் சூடு போடுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்; அவ்வாறு புட்டங்களில் சூடு போட்ட முதல் நபர் அவரே ஆவார்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

('அல்ஜாஇரதான்' என்பது ஆசனவாயைச் சுற்றியுள்ள இடுப்புப் பகுதியாகும்).

1608

وعنه أن النبي صلى الله عليه وسلم: مر عليه حمار قد وُسم في وجهه، فقال: لعن الله الذي وسمه ((رواه مسلم. وفي رواية لمسلم أيضًا: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الضرب في الوجه، وعن الوسم في الوجه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் முகத்தில் சூடு போடப்பட்ட ஒரு கழுதை கடந்து சென்றது. அப்போது அவர்கள், "அதற்கு (அதாவது, அந்தக் கழுதையின்) முகத்தில் சூடு போட்டவனை அல்லாஹ் சபிக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.
(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பு வருமாறு: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முகத்தில் அடிப்பதையும், (மிருகங்களின்) முகத்தில் சூடு போடுவதையும் (முற்றிலும்) தடை செய்தார்கள்."

- باب تحريم التعذيب بالنار في كل حيوان حتى القملة ونحوها

நெருப்பால் தண்டிப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1609

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: بعثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم في بعث فقال: "إن وجدتم فلانًا وفلانًا" لرجلين من قريش سماهما "فأحرقوهما بالنار" ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم حين أردنا الخروج: "إني كنت أمرتكم أن تحرقوا فلانًا وفلانًا، وإن النار لا يعذب بها إلا الله، فإن وجدتموهما فاقتلوهما" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை ஒரு (போர்ப்)படைப்பிரிவில் அனுப்பி, எங்களிடம் கூறினார்கள், “நீங்கள் இன்னாரையும் இன்னாரையும் (அவர்கள் குறைஷிகளைச் சேர்ந்த இருவரின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்கள்) கண்டால், அவர்களை நெருப்பில் எரித்து விடுங்கள்.” நாங்கள் (பயணத்திற்காக) புறப்படவிருந்தபோது, அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள், “இன்னாரையும் இன்னாரையும் எரித்துவிடுமாறு நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டேன், ஆனால் நெருப்பால் தண்டிப்பவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டுமே. எனவே, நீங்கள் அவர்களைக் கண்டால், அவர்களைக் கொன்று விடுங்கள்.”
(புகாரி அறிவித்தார்.)

1610

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في سفر، فانطلق لحاجته، فرأينا حمرة معها فرخان، فأخذنا فرخيها، فجاءت الحمرة فجعلت تعرش فجاء النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "من فجع هذه بولدها؟ ردوا ولدها إليها" ورأى قرية نمل قد حرقناها، فقال: "من حرق هذه؟" قلنا: نحن. قال: "إنه لا ينبغي أن يعذِّب بالنار إلا رب النار".

قوله: قرية نمل معناه: موضع النمل مع النمل.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு பயணத்தில் இருந்தோம். அவர்கள் (தமது) தேவைக்காகச் சென்றார்கள். அப்போது நாங்கள் இரண்டு குஞ்சுகளுடன் ஒரு சிவப்புப் பறவையைக் கண்டோம். நாங்கள் அதன் இரண்டு குஞ்சுகளையும் எடுத்துக்கொண்டோம். உடனே அந்தப்

பறவை வந்து சிறகுகளைப் படபடக்க ஆரம்பித்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, ‘இதன் குஞ்சுகளைப் பிரித்து இதனைத் துயரப்படுத்தியது யார்? இதன் குஞ்சுகளை இதனிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். மேலும், நாங்கள் எரித்திருந்த ஓர் எறும்புப் புற்றை (அதாவது, எறும்புகளுடன் கூடிய அவற்றின் இருப்பிடத்தை) அவர்கள் கண்டார்கள். ‘இதை எரித்தவர் யார்?’ என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், ‘நாங்கள் (தான்)’ என்றோம். அதற்கு அவர்கள், ‘நெருப்பின் ரப்பைத் தவிர வேறு எவரும் நெருப்பால் தண்டிக்கக் கூடாது’ என்று கூறினார்கள்.”

-باب تحريم مطل الغني بحق طلبه صاحبه

செல்வந்தர், கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதில் வேண்டுமென்றே தாமதம் செய்வது ஹராம்.

1611

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "مطل الغني ظلم وإذا أُتبع أحدكم على مليء فليتبع" ((متفق عليه. معنى "أتبع": أحيل)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "செல்வந்தர் (தன்னால் செலுத்த முடிந்த கடனை) காலம் தாழ்த்துவது அநீதியாகும். உங்களில் ஒருவர் (தனக்கு வரவேண்டிய கடனை வசூலிக்க) வசதி படைத்த ஒருவரிடம் மாற்றப்பட்டால், அவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்."

-باب كراهية عودة الإنسان في هبة لم يسلمها إلى الموهوب له وفي هبة وهبها لولده وسلمها أو لم يسلمها إلى الموهوب له وفي هبة وهبها لولده وسلمها أو لم يسلمها و كراهة شرائه شيئًا تصدق به من الذي تصدق عليه أو أخرجه عن زكاة أو كفارة ونحوها ولا بأس بشرائه من شخص آخر قد انتقل إليه

அத்தியாயம்: அன்பளிப்புப் பெற்றவருக்குக் கொடுக்கப்படாத அன்பளிப்பை ஒரு மனிதன் திரும்பப் பெறுவது வெறுக்கத்தக்கது. தன் பிள்ளைக்கு அன்பளிப்பு செய்து, அதைக் கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் அதைத் திரும்பப் பெறுவதும், தானம் செய்தவரிடமிருந்து திரும்ப வாங்குவதும் வெறுக்கத்தக்கது. ஸகாத், பரிகாரம் போன்றவற்றைத் தான் கொடுத்தவரிடமிருந்து வாங்குவது வெறுக்கத்தக்கது. ஆனால், தானம் பெற்றவர் அதை வேறு ஒருவருக்கு விற்றுவிட்டால் அவரிடமிருந்து வாங்குவதில் தவறில்லை.

1612

عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "الذي يعود في هبته كالكلب يرجع في قيئه" ((متفق عليه)).

((وفي رواية: "مثل الذي يرجع في صدقته، كمثل الكلب يقيء، ثم يعود في قيئه فيأكله".

وفي رواية: "العائد في هبته كالعائد في قيئه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தம் அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெறுபவர், வாந்தியெடுத்துவிட்டுத் தனது வாந்தியிடமே திரும்பும் நாயைப் போன்றவர்.” (புகாரி, முஸ்லிம் அறிவிப்பு)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: “தமது தர்மத்தைத் திரும்பப் பெறுபவர், வாந்தியெடுத்து விட்டு, பிறகு தனது வாந்தியிடமே திரும்பிச் சென்று அதை உண்ணும் நாயைப் போன்றவர்.”

வேறொரு அறிவிப்பில்: “அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெறுபவர், வாந்தியிடமே திரும்புபவரைப் போன்றவர்.”

1613

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: حملت على فرس في سبيل الله فأضاعه الذي كان عنده، فأردت أن أشتريه، وظننت أنه يبيعه برخص، فسألت النبي صلى الله عليه وسلم فقال: "لا تشتره ولا تعد في صدقتك وإن أعطاكه بدرهم، فإن العائد في صدقته كالعائد في قيئه" ((متفق عليه)).

قوله: "حملت على فرس في سبيل الله" معناه: تصدقت به على بعض المجاهدين.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஒரு குதிரையைத் தர்மம் செய்தேன். அதை வைத்திருந்தவர் அதனைப் பாழாக்கிவிட்டார். எனவே நான் அதை விலைக்கு வாங்க விரும்பினேன். அவர் அதை மலிவான விலையில் விற்பார் என்று நான் கருதினேன். ஆகவே நபி (ஸல்) அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதை நீர் வாங்க வேண்டாம்; உமது தர்மத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டாம். அவர் அதை உமக்கு ஒரு திர்ஹமுக்குக் கொடுத்தாலும் சரியே! ஏனெனில், தனது தர்மத்தைத் திரும்பப் பெறுபவர், தனது வாந்தியைத் தானே மீண்டும் உண்பவரைப் போன்றவர் ஆவார்' என்று

கூறினார்கள்."
(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

باب تأكيد تحريم مال اليتيم

அனாதையின் சொத்தை அபகரிப்பது தடுக்கப்பட்டது.

1614

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "اجتنبوا السبع الموبقات" قالوا: يا رسول الله وما هن؟ قال: "الشرك بالله، والسحر وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات المؤمنات الغافلات" ((متفق عليه. "الموبقات" المهلكات)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், "அழித்தொழிக்கும் ஏழு பெரும் பாவங்களிலிருந்து விலகி இருங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபித்தோழர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவை யாவை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வுக்கு இணைகற்பிப்பது (ஷிர்க்), சூனியம் செய்வது, உண்மையான காரணமின்றி (சட்டபூர்வமான காரணமின்றி) அல்லாஹ் புனிதமாக்கிய உயிரைக் கொலை செய்வது, வட்டி (ரிபா) உண்பது, அனாதையின் சொத்தைச் சாப்பிடுவது, போர்க்களத்திலிருந்து புறமுதுகிட்டு ஓடுவது, கற்பொழுக்கமுள்ள, இறைநம்பிக்கை கொண்ட, அப்பாவிகளான பெண்கள் மீது அவதூறு கூறுவது.”

باب تغليظ تحريم الربا

அர்-ரிபா (வட்டி)யின் கடுமையான தடை

1615

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربا وموكله ((رواه مسلم)).

زاد الترمذي وغيره: وشاهديه، وكاتبه

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வட்டியைப் பெறுபவரையும் (அல்லது

உண்பவரையும்), வட்டியைச் செலுத்துபவரையும் (அல்லது உண்ணக் கொடுப்பவரையும்) சபித்தார்கள்.
(நூல்: முஸ்லிம்)

திர்மிதீ மற்றும் பிற நூல்களின் அறிவிப்பில், "அதற்கு சாட்சியம் கூறும் இருவரையும், அதை எழுதுபவரையும்" (சபித்தார்கள்) என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

-باب تحريم الرياء

காட்சிக்காக செய்வதற்கான தடை

1616

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: قال الله تعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملا أشرك فيه معي غيري، تركته وشركه ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்:
"உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'கூட்டாளிகளில் நான் இணைவைப்பை விட்டும் மிகவும் தேவையற்றவன். எவரேனும் ஒரு செயலைச் செய்து, அதில் என்னுடன் பிறரையும் இணையாக்கினால், நான் அவரையும் அவரது இணைவைப்பையும் (அவரது செயலை ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) விட்டுவிடுகிறேன்.'"

1617

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن أول الناس يقضى يوم القيامة عليه رجل اسْتُشهد، فأُتي به، فعرفه نعمته، فعرفها، قال: فما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى اسْتُشهدت، قال: كذبت، ولكنك قاتلت لأن يقال: جريء، فقد قيل، ثم أمر به، فسحب على وجهه حتى ألقي في النار. ورجل تعلم العلم وعلمه، وقرأ القرآن، فأتي به، فعرفه نعمه فعرفها. قال فما عملت فيها؟ قال تعلمت العلم وعلمته وقرأت فيك القرآن. قال كذبت، ولكنك تعلمت ليقال: عالم. وقرأت القرآن ليقال: هو قارئ، فقد قيل: ثم

أُمر به، فسُحب على وجهه حتى أُلقي في النار، ورجل وسع الله عليه، وأعطاه من أصناف المال، فأتي به فعرفه نعمه، فعرفها. قال: فما عملت فيها؟ قال: ما تركت من سبيل تحب أن ينفق فيها إلا أنفقت فيها لك، قال: كذبت، ولكنك فعلت ليقال: جواد، فقد قيل، ثم أُمر به فسُحب على وجهه ثم أُلقي في النار ((رواه مسلم)).

جَرِيء بفتح الجيم وكسر الراء وبالمد، أي: شجاع حاذق

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (நான்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, மறுமை நாளில் (மனிதர்களில்) முதன்முதலாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படுபவர், தியாகியாக (ஷஹீதாக) மரணித்த ஒரு மனிதராவார். அவர் கொண்டுவரப்படுவார்; (அப்போது) அவருக்கு (அல்லாஹ்) தனது அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான்; அவரும் அவற்றை (முழுமையாக) அறிந்து கொள்வார். (பிறகு அல்லாஹ் அவரிடம்), 'அவற்றில் நீ என்ன செய்தாய்?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர், 'நான் உனக்காகவே போரிட்டு, தியாகியாக (ஷஹீதாக) ஆனேன்' என்று கூறுவார். (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'நீ பொய் சொல்கிறாய். மாறாக, (மக்கள் உன்னை) வீரன் என்று சொல்லப்படவே போரிட்டாய்; அவ்வாறே (உலகில்) சொல்லப்பட்டுவிட்டது.' பிறகு அவரைக் குறித்து (கடுமையான) கட்டளையிடப்பட்டு, அவர் நரகத்தில் வீசப்படும் வரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லப்படுவார்.

அடுத்து, கல்வியைக் கற்று, அதைப் பிறருக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, குர்ஆனையும் ஓதிய ஒரு மனிதர் (அல்லாஹ்வின் முன்) கொண்டுவரப்படுவார். அவருக்கு (அல்லாஹ்) தனது அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான்; அவரும் அவற்றை (முழுமையாக) அறிந்து கொள்வார். (பிறகு அல்லாஹ் அவரிடம்), 'அவற்றில் நீ என்ன செய்தாய்?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர், 'நான் கல்வியைக் கற்றேன்; அதை (பிறருக்குக்) கற்றுக் கொடுத்தேன்; உனக்காகவே குர்ஆனையும் ஓதினேன்' என்று கூறுவார். (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'நீ பொய் சொல்கிறாய். மாறாக, (மக்கள் உன்னை) அறிஞன் என்று சொல்லப்படவே கல்வியைக் கற்றாய்; (அழகாக) ஓதுபவன் (காரி) என்று சொல்லப்படவே குர்ஆனை ஓதினாய்; அவ்வாறே (உலகில்) சொல்லப்பட்டுவிட்டது.' பிறகு அவரைக் குறித்து (கடுமையான) கட்டளையிடப்பட்டு, அவர் நரகத்தில் வீசப்படும் வரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லப்படுவார்.

அடுத்து, அல்லாஹ் விசாலமான வாழ்வை வழங்கி, அனைத்து வகையான செல்வங்களையும் கொடுத்த ஒரு மனிதர் (அல்லாஹ்வின் முன்) கொண்டுவரப்படுவார். அவருக்கு (அல்லாஹ்) தனது அருட்கொடைகளை நினைவூட்டுவான்; அவரும் அவற்றை (முழுமையாக) அறிந்து கொள்வார். (பிறகு அல்லாஹ் அவரிடம்), 'அவற்றில் நீ என்ன செய்தாய்?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர், 'எந்த வழிகளில் எல்லாம் (உன் திருப்தியை நாடி) செலவு செய்யப்படுவதை நீ விரும்புவாயோ, அந்த வழிகள் எதிலும் நான்

உனக்காகவே செலவிடாமல் விட்டுவைக்கவில்லை' என்று கூறுவார். (அல்லாஹ்) கூறுவான்: 'நீ பொய் சொல்கிறாய். மாறாக, (மக்கள் உன்னை) வள்ளல் என்று சொல்லப்படவே (இதைச்) செய்தாய்; அவ்வாறே (உலகில்) சொல்லப்பட்டுவிட்டது.' பிறகு அவரைக் குறித்து (கடுமையான) கட்டளையிடப்பட்டு, அவர் நரகத்தில் வீசப்படும் வரை முகங்குப்புற இழுத்துச் செல்லப்படுவார்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

1618

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن ناسًا قالوا له: إنا ندخل على سلاطيننا فنقول لهم بخلاف ما نتكلم إذا خرجنا من عندهم؟ قال ابن عمر رضي الله عنهما: كنا نعد هذا نفاقًا على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم ((رواه البخاري)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: சிலர் அவரிடம் கேட்டார்கள்: 'நாங்கள் எங்கள் ஆட்சியாளர்களைச் சந்திக்கிறோம், அவர்களிடமிருந்து வெளியேறிய பின் நாங்கள் பேசும் விடயங்களுக்கு மாற்றமாக அவர்களிடம் பேசுகிறோம் (புகழ்ச்சியாகவோ அல்லது உண்மைக்கு மாறாகவோ பேசுகிறோம்)?' அதற்கு இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் இதனை நயவஞ்சகச் செயலாகக் கருதினோம்.'

1619

وعن جُندب بن عبد الله بن سفيان رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "من سمَّع سمَّع الله به، ومن يرائي الله يرائي به" ((متفق عليه)). ((رواه مسلم أيضًا من رواية ابن عباس رضي الله عنه)).

"سمَّع" بتشديد الميم، ومعناه: أظهر عمله للناس رياء "سمَّع الله به" أي فضحه يوم القيامة. ومعنى: "من راءى" أي: من أظهر للناس العمل الصالح ليعظم عندهم "راءى الله به" أي: أظهر سريرته على رءوس الخلائق.

ஜுன்துப் பின் அப்துல்லாஹ் பின் சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் (தம் நற்செயல்களைப் பற்றிப் பிறர்) கேள்விப்படச் செய்கிறாரோ, அல்லாஹ்வும் அவரைப் பற்றி (அவரது குறைகளை மறுமையில்) கேள்விப்படச் செய்வான். யார் (பிறருக்குக்)

காட்டுவதற்காகச் செயல்படுகிறாரோ, அல்லாஹ்வும் அவரை (அவரது உள்ளக்கிடக்கையை மறுமையில் பிறருக்குக்) காட்டிக்கொடுத்து விடுவான்."

1620

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من تعلم علمًا مما يبتغى به وجه الله عز وجل لا يتعلمه إلا ليصيب به عرضًا من الدنيا، لم يجد عَرف الجنة يوم القيامة يعني ريحها. رواه أبو داود بإسناد صحيح والأحاديث في الباب كثير مشهورة.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெறுவதற்காகக் கற்கப்பட வேண்டிய (மார்க்கக்) கல்வியை, உலக ஆதாயத்தைப் பெறுவதற்காகவே ஒருவர் கற்றால், அவர் மறுமை நாளில் சொர்க்கத்தின் வாடையைக் கூட நுகரமாட்டார்." (அதாவது, அதன் நறுமணத்தை).

(அபூதாவூத்)

- باب ما يُتوهم أنه رياء وليس هو رياء

காட்டுவதற்காகச் செய்வதாகத் தோன்றும் விஷயங்கள், ஆனால் உண்மையில் அது காட்டுவதற்காகச் செய்வது அல்ல.

1621

وعن أبي ذر رضي الله عنه قال: قيل لرسول الله صلى الله عليه وسلم: أرأيت الرجل يعمل العمل من الخير، ويحمده الناس عليه؟ قال: تلك عاجل بشرى المؤمن ((رواه مسلم)).

அபூ தர்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “ஒருவர் ஒரு நற்செயலைச் செய்கிறார்; அதற்காக மக்கள் அவரைப் புகழ்கிறார்கள். (இது குறித்துத் தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?)” என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அது இறைநம்பிக்கையாளருக்கு (இம்மையிலேயே) விரைவாகக் கிடைக்கும் நற்செய்தியாகும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

- باب تحريم النظر إلى المرأة الأجنبية والأمرد الحسن لغير حاجة شرعية

பெண்களையும், தாடியற்ற அழகிய ஆண்களையும் மார்க்க ரீதியான தேவை இல்லாமல் பார்ப்பது ஹராம்.

1622

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: كُتب على ابن آدم نصيبه من الزنا مدرك ذلك لا محالة: العينان زناهما النظر، والأذنان زناهما الاستماع، واللسان زناه الكلام، واليد زناها البطش، والرجل زناها الخطا، والقلب يهوى ويتمنى، ويصدق ذلك الفرج أو يكذبه. ((متفق عليه. وهذا لفظ مسلم، ورواية البخاري مختصرة)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதமுடைய மகனுக்கு ஸினாவில் (விபச்சாரத்தில்) அவனது பங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது; அதை அவன் அடைந்தே தீருவான். கண்களின் ஸினா (காம இச்சையுடன்) பார்ப்பதாகும்; காதுகளின் ஸினா (காம இச்சையைத் தூண்டும் விஷயங்களைக்) கேட்பதாகும்; நாவின் ஸினா (காம இச்சையுடன்) பேசுவதாகும்; கையின் ஸினா (காம இச்சையுடன்) தொடுவதாகும்; காலின் ஸினா (விலக்கப்பட்டதை நோக்கி) நடந்து செல்வதாகும். உள்ளம் (விலக்கப்பட்டதை) ஏங்குகிறது மற்றும் ஆசைப்படுகிறது; மர்ம உறுப்பு அதனை மெய்ப்பிக்கிறது அல்லது பொய்ப்பிக்கிறது."

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம். இது முஸ்லிமில் உள்ள வாசகமாகும்; புகாரியின் வாசகம் சுருக்கமானது).

1623

وعن أبي سعيد الخُدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إياكم والجلوس في الطرقات". قالوا: يا رسول الله ما لنا من مجالسنا بُد نتحدث فيها. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "فإذا أبيتم إلا المجلس، فأعطوا الطريق حقه" قالوا: وما حق الطريق يا رسول الله؟ قال: "غض البصر، وكف الأذى، ورد السلام، والأمر المعروف والنهي عن المنكر" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "பாதைகளில் அமர்வதை நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாங்கள் அங்கு அமர்ந்து பேசுவதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் அங்கு அமர்ந்தே ஆக வேண்டும் என்றால், பாதையின் உரிமையை நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பாதையின் உரிமை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "பார்வையைத் தாழ்த்துவது, (பிறருக்குத்) துன்பம் தருவதைத் தடுப்பது, ஸலாமுக்கு பதிலளிப்பது, நன்மையை ஏவுவது மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது" என்று கூறினார்கள்.

1624

وعن أبي طلحة زيد بن سهل رضي الله عنه قال: كنا قعودًا بالأفنية نتحدث فيها فجاء رسول الله صلى الله عليه وسلم فقام علينا فقال: "ما لكم ولمجالس الصعدات؟ فقلنا: إنما قعدنا لغير ما بأس، قعدنا نتذاكر، ونتحدث. قال: "إما لا فأدوا حقها: غض البصر، ورد السلام، وحسن الكلام" ((رواه مسلم)). "الصُّعُدات" بضم الصاد والعين، أي: الطرقات.

அபூ தல்ஹா ஸைத் இப்னு ஸஹ்ல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் (எங்கள்) வீடுகளுக்கு முன்னால் உள்ள திண்ணைகளில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களருகே வந்து நின்று, 'சாலைகளில் (அல்லது பொதுப் பாதைகளில்) அமரும் இடங்களில் உங்களுக்கு என்ன வேலை?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நாங்கள், 'நாங்கள் எந்தத் தீங்கும் செய்யும் நோக்கத்தில் அமரவில்லை; நாங்கள் (நல்ல விஷயங்களை) நினைவூட்டிக் கொள்ளவும், பேசவும்தான் அமர்ந்தோம்' என்று கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், 'அப்படியென்றால் (அங்கு அமர்வதைத் தவிர்க்க உங்களுக்கு வேறு வழியில்லையென்றால்), அதற்குரிய உரிமையை நிறைவேற்றுங்கள்: (அவை) பார்வையைத் தாழ்த்துதல், ஸலாமுக்கு பதிலளித்தல் மற்றும் நல்ல முறையில் பேசுதல்' என்று கூறினார்கள்.'

1625

وعن جرير رضي الله عنه قال: سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم عن نظر الفجأة فقال: اصرف بصرك ((رواه مسلم)).

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், திடீரென (அந்நியப் பெண்ணின் மீது) விழும் பார்வை குறித்துக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “உமது பார்வையைத் திருப்பிக்கொள்வீராக!” என்று கூறினார்கள்.

1626

وعن أم سلمة رضي الله عنها قالت: كنت عند رسول الله صلى الله عليه وسلم وعنده ميمونة، فأقبل ابن أم مكتوم، وذلك بعد أن أُمرنا بالحجاب فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "احتجبا منه" فقلنا: يا رسول الله إليس هو أعمى لا يبصرنا، ولا يعرفنا؟ فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "أفعمياوان أنتما ألستما تبصرانه؟!" ((رواه أبو داود والترمذي: وقال حديث حسن صحيح)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் இருந்தேன்; அவர்களுடன் மைமூனாவும் இருந்தார். அப்போது இப்னு உம்மி மக்தூம் வந்தார். இது ஹிஜாப் (திரை) குறித்த கட்டளை இடப்பட்டதற்குப் பின்னால் நடந்ததாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் இருவரும் அவரிடமிருந்து மறைந்து கொள்ளுங்கள் (அவர் உங்களைப் பார்க்காதவாறு)" என்று கூறினார்கள். நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர் பார்வையற்றவர் அல்லவா? எங்களை அவரால் பார்க்க முடியாதே? மேலும் எங்களை அவருக்குத் தெரியாதே (அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாதே)?" என்று கேட்டோம். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் இருவரும் பார்வையற்றவர்களா? நீங்கள் அவரைப் பார்க்கவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

(இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதீ இது ஹஸன், ஸஹீஹ் என்று கூறியுள்ளார்).

1627

وعن أبي سعيد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الرجل إلى عورة الرجل، ولا المرأة إلى عورة المرأة، ولا يفضي الرجل إلى الرجل في ثوب واحد، ولا تفضي المرأة إلى المرأة في ثوب واحد ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு ஆண் மற்றொரு ஆணின் மறைவுறுப்பைப் பார்க்கக் கூடாது; ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணின் மறைவுறுப்பைப் பார்க்கக் கூடாது. ஒரு ஆண் மற்றொரு ஆணுடன் ஒரே ஆடைக்குள் படுக்கக் கூடாது (அதாவது, ஒரே போர்வையின் கீழ் நிர்வாணமாகவோ அல்லது உடல்கள் ஒட்டி உறவாடும் விதத்திலோ இருக்கக் கூடாது); ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணுடன் ஒரே ஆடைக்குள் படுக்கக் கூடாது (அதாவது, ஒரே போர்வையின் கீழ் நிர்வாணமாகவோ அல்லது உடல்கள் ஒட்டி உறவாடும் விதத்திலோ இருக்கக்

கூடாது)."
(முஸ்லிம்)

-باب تحريم الخلوة بالأجنبية

தனிமையில் மஹ்ரம் இல்லாத பெண்ணுடன் இருப்பது ஹராம்.

1628

وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إياكم والدخول على النساء". فقال رجل من الأنصار: أفرأيت الحمو؟ قال: "الحمو الموت" ((متفق عليه)).

الحمو قريب الزوج كأخيه، وابن أخيه، وابن عمه.

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பெண்களிடம் (அவர்கள் தனியாக இருக்கும்போது அல்லது தவறான எண்ணத்துடன்) நுழைவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.
அப்போது அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர், "கணவரின் உறவினர் (ஹம்வு) பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், "கணவரின் உறவினர் மரணத்தைப் போன்றவர் (அதாவது, அவர்களுடன் தனித்திருப்பது அல்லது நெருங்கிப் பழகுவது பெரும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்)" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

'அல்-ஹம்வு' என்பது கணவரின் சகோதரர், சகோதரரின் மகன் மற்றும் தந்தையின் சகோதரருடைய மகன் போன்ற (மனைவிக்கு மஹ்ரம் அல்லாத) கணவரின் உறவினர்களைக் குறிக்கும்.

1629

وعن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يخلون أحدكم بامرأة إلا مع ذي محرم ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் ஒரு பெண்ணுடன் அவளுடைய மஹ்ரம் (திருமணம் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட உறவினர்) உடன் இல்லாமல் தனித்திருக்க வேண்டாம்."

1630

وعن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "حرمة نساء المجاهدين على القاعدين كحرمة أمهاتهم، ما من رجل من القاعدين يخلف رجلا من المجاهدين في أهله، فيخونه فيهم إلا وقف له يوم القيامة، فيأخذ من حسناته ما شاء حتى يرضى" ثم التفت إلينا رسول الله صلى الله عليه وسلم وقال: "ما ظنكم؟" ((رواه مسلم)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "(அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடச் செல்லாமல்) இல்லத்தில் தங்கியிருப்போருக்கு, (அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடும்) முஜாஹிதீன்களின் மனைவியரின் புனிதம், அவர்களின் சொந்தத் தாய்மார்களின் புனிதத்தைப் போன்றதாகும். ஒரு முஜாஹித்தின் குடும்பத்தைப் பராமரிப்பதற்காகப் பின்தங்கி இருந்து, அவரின் நம்பிக்கைக்குத் துரோகம் இழைப்பவர், மறுமை நாளில் அந்த முஜாஹித்தின் முன்னால் நிறுத்தப்படுவார். அந்த முஜாஹித் திருப்தியடையும் வரை, (துரோகம் இழைத்த) அவரின் நற்செயல்களிலிருந்து தான் விரும்பியதை அவர் எடுத்துக்கொள்வார்." பிறகு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை நோக்கித் திரும்பி, "இப்போது, நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள் (அதாவது, (துரோகம் இழைத்த) அவரிடம் (முஜாஹித்) எதையாவது விட்டு வைப்பாரா)?" என்று கேட்டார்கள்.

(இமாம்) முஸ்லிம் (அவர்கள் இதை அறிவித்தார்கள்).

- باب تحريم تشبه الرجال بالنساء وتشبه النساء بالرجال في لباس وحركة وغير ذلك

ஆண்களும் பெண்களும் ஆடை, அசைவு மற்றும் பிற விஷயங்களில் ஒருவரையொருவர் ஒத்திருப்பது ஹராம்.

1631

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم المخنثين من الرجال، والمترجلات من النساء.

وفي رواية: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم المتشبهين من الرجال بالنساء، والمتشبهات من النساء بالرجال. ((رواه البخاري)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பெண் தன்மையுடைய ஆண்களையும் (அதாவது, பெண்களின் தோற்றம், பேச்சு, நடை போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துபவர்கள்), ஆண்களைப் போன்று நடந்துகொள்ளும் பெண்களையும் (அதாவது, ஆண்களின் தோற்றம், பேச்சு, நடை போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துபவர்கள்) சபித்தார்கள்.

இன்னொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: பெண்களுக்கு ஒப்பான ஆண்களையும் (அதாவது, பெண்களைப் போன்று வேடமிடுபவர்கள் அல்லது தோற்றமளிப்பவர்கள்), ஆண்களுக்கு ஒப்பான பெண்களையும் (அதாவது, ஆண்களைப் போன்று வேடமிடுபவர்கள் அல்லது தோற்றமளிப்பவர்கள்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள்.

அல்-புகாரி.

1632

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم الرجل يلبس لبسة المرأة، والمرأة تلبس لبسة الرجل. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பெண்களின் ஆடையை (அதாவது, அவர்களுக்குரிய தனித்துவமான உடையை) அணியும் ஒரு ஆணையும், ஆண்களின் ஆடையை (அதாவது, அவர்களுக்குரிய தனித்துவமான உடையை) அணியும் ஒரு பெண்ணையும் சபித்தார்கள். (இதை) அபூ தாவூத் ஸஹீஹான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.

1633

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صِنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات، رءوسهن كأسنمة البخت المائلة لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا ((رواه مسلم)). معنى ((كاسيات)) اي من نعمة الله ((عاريات)) من

شكرها، وقيل معناه: تستر بعض بدنها، وتكشف بعضه إظهارا بحالها ونحوه، وقيل: معناه تلبس ثوبا رقيقا يصف لون بدنها.

وأما (مائلات) فقيل: معناه عن طاعة الله، وما يلزمهن حفظه. (مميلات) أي يعلمن غيرهن فعلهن المذموم، وقيل: مائلات يمشين متبخترات، مميلات لأكتافهن. وقيل: مائلات يمشطن المشطة المائلة، وهي مشطة البغايا. مميلات يمشطن غيرهن تلك المشطة. ومعنى (رءوسهن كأسنمة البخت) أن يكبرنها ويعظمنها بلف عمامة أو عصابة أو نحوهما.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நரகவாசிகளில் இரண்டு வகையினர் உள்ளனர்; அவர்களை நான் (இதுவரை) பார்த்ததில்லை. (அதில் ஒரு சாரார்) மாட்டு வால்களைப் போன்ற சாட்டைகளை வைத்திருப்பார்கள்; அவற்றால் மக்களை அடிப்பார்கள். (இன்னொரு சாரார்) ஆடை அணிந்தும் நிர்வாணமாகத் தோற்றமளிக்கும் பெண்கள் ஆவார்கள் (அதாவது, மெல்லிய அல்லது வெளிப்படுத்தும் ஆடைகளை அணிந்தவர்கள்); அவர்கள் (பிறரைத் தன்பால்) ஈர்ப்பார்கள் (தவறான வழியில்); (தாங்களும் வழிதவறிச்) சாய்ந்திருப்பார்கள் (நேர்வழியிலிருந்து). அவர்களுடைய தலைகள் ஒரு பக்கம் சாய்ந்திருக்கும் 'புக்த்' (எனும்) ஒட்டகத்தின் திமில்களைப் போன்று இருக்கும் (அதாவது, தலைமுடியை உயர்த்தி அல்லது அலங்கரித்து பெரிதாக்குபவர்கள்). அவர்கள் சுவனத்தில் நுழையமாட்டார்கள்; அதன் வாசனையையும் நுகரமாட்டார்கள். அதன் நறுமணமோ, இவ்வளவு இவ்வளவு தொலைவிலிருந்து வீசக்கூடியதாக இருக்கும்."

- باب النهي عن التشبه بالشيطان والكفار

சாத்தான் மற்றும் காஃபிர்களின் செயல்களைப் பின்பற்றுவது பற்றிய தடை.

1634

عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تأكلوا بالشمال، فإن الشيطان يأكل ويشرب بشماله ((رواه مسلم)).

இடது கையால் உண்ணாதீர்கள்! ஏனெனில், ஷைத்தான் தன் இடது கையால் உண்ணவும் பருகவும் செய்கிறான் (இது சாத்தானின் பண்பாகும், எனவே அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்).

1635

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله قال: لا يأكلن أحدكم بشماله، ولا يشربن بها. فإن الشيطان يأكل بشماله ويشرب بها ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "உங்களில் எவரும் தமது இடது கையால் சாப்பிடவும் வேண்டாம், அதனைக் கொண்டு பருகவும் வேண்டாம். ஏனெனில், ஷைத்தான் தனது இடது கையால் சாப்பிடுகிறான், அதனைக் கொண்டு பருகுகிறான்."
(இமாம்) முஸ்லிம் (அறிவித்தார்).

1636

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن اليهود والنصارى لا يصبغون، فخالفوهم ((متفق عليه)). الْمُرَادُ: خِضَابُ شَعْرِ اللِّحْيَةِ وَالرَّأْسِ الأَبْيَضِ بِصُفْرَةٍ أَوْ حُمْرَةٍ، وأَمَّا السَّوادُ، فَمنْهِيٌّ عَنْهُ كما سَنَذْكُرُ في الْبَابِ بعْدَهُ، إنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் (தங்கள் நரைத்த முடியில்) சாயம் பூசுவதில்லை. எனவே, நீங்கள் அவர்களுக்கு மாறு செய்யுங்கள் (அதாவது, சாயம் பூசுங்கள்)."

- باب نهي الرجل والمرأة عن خضاب شعرهما بسواد

முடியை கருப்பு நிறத்தில் சாயமிடுவது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1637

عن جابر رضي الله عنه قال: أتي بأبي قحافة والد أبي بكر الصديق رضي الله عنهما يوم فتح مكة ورأسه ولحيته كالثغامة بياضًا، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: غيروا هذا واجتنبوا السواد ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
மக்கா வெற்றியின் நாளில் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் தந்தையான அபூ

குஹாஃபா அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கொண்டு வரப்பட்டார்கள். அவருடைய தலையும் தாடியும் 'தகாமா' (ஒரு வகை வெண்மையான செடி அல்லது பூவைப்) போன்று வெண்மையாக இருந்தன. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(இந்த வெண்மையை) மாற்றுங்கள்; கறுப்பு நிறத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

-باب النهي عن القزع وهو حلق بعض الرأس دون بعض وإباحة حلقه كله للرجل دون المرأة

தலையின் ஒரு பகுதியை மழித்து, மற்ற பகுதியை விடப்படுவதைத் தடை செய்தலும், ஆண்கள் முழுவதையும் மழிப்பதற்கு அனுமதித்தலும் பெண்களுகு அல்ல.

1638

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن القزع. ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘அல்கஸஉ’வை (தலையில் ஒரு பகுதியை மழித்துவிட்டு, மற்றொரு பகுதியை மழிக்காமல் விடுவதை)த் தடுத்தார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1639

وعنه قال: رأى رسول الله صلى الله عليه وسلم صبيًا قد حلق بعض شعر رأسه وترك بعضه فنهاهم عن ذلك وقال: احلقوه كله، أو اتركوه كله. رواه أبو داود بإسناد صحيح على شرط البخاري ومسلم.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சிறுவனின் தலையில் ஒரு பகுதி மழிக்கப்பட்டும், மற்றொரு பகுதி மழிக்கப்படாமல் விடப்பட்டும் இருந்ததைக் கண்டார்கள். அவர்கள் அதைத் தடுத்து, “முழுவதும் மழியுங்கள் அல்லது முழுவதும் விட்டுவிடுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

1640

وعن عبد الله بن جعفر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم أمهل آل جعفر رضي الله عنه ثلاثًا، ثم أتاهم فقال: "لاتبكوا على أخي بعد اليوم". ثم قال: "ادعوا لي بني أخي" فجيء بنا كأننا أفرخ فقال: "ادعوا لي الحلاق" فأمره، فحلق رءوسنا". رواه أبو داود بإسناد صحيح على شرط البخاري ومسلم.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜஃபர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு மூன்று நாட்கள் அவகாசம் அளித்தார்கள். பிறகு அவர்களிடம் வந்து, "இன்றைய தினத்திற்குப் பிறகு என் சகோதரருக்காக அழாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். பிறகு, "என் சகோதரரின் பிள்ளைகளை என்னிடம் அழையுங்கள்" என்று கூறினார்கள். நாங்கள் கொண்டுவரப்பட்டோம்; (அப்போது) நாங்கள் கோழிக்குஞ்சுகளைப் போன்று இருந்தோம். பிறகு, "எனக்காக நாவிதரை அழையுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்; அவர் எங்கள் தலைகளை மழித்தார்.

(இதை) அபூதாவூத் (நூல்) அறிவித்தார்.

1641

وعن علي قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تحلق المرأة رأسها. ((رواه النسائي)).

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு பெண் தன் தலையை மழிப்பதை (மருத்துவக் காரணம் இன்றி அல்லது ஆண்களைப் போன்று) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.

- باب تحريم وصل الشعر والوشم والوشر وهو تحديد الإسنان

பொய்யான முடி அணிதல், பச்சை குத்துதல் மற்றும் பற்களை அழகுபடுத்துதல் ஆகியவை தடைசெய்யப்பட்டவை.

1642

وعَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عنْهَا: أَنَّ امرأَةً سأَلتِ النبيَّ ﷺ فَقَالَتْ: يا رَسُولَ اللَّه، إنَّ ابْنَتِي أَصَابَتْهَا الْحَصْبةُ، فتَمَرَّقَ شَعْرُهَا، وإِنِّي زَوَّجْتُها، أَفَأَصِلُ فِيهِ؟ فقالَ: لَعَنَ اللَّه الْوَاصِلة

والْمَوصولة متفقٌ عليه. وفي رِوايةٍ: الواصِلَة والمُسْتوصِلَة.

قَوْلُهَا: "فتَمرَّق" هو بالرَّاءِ، ومعناهُ: انْتَثر وَسَقَطَ. "والْوَاصِلة": التي تَصِلُ شَعْرها، أو شَعْر غَيْرِهَا بِشَعْرٍ آخَرَ. "والمَوْصُولة": التي يُوصَلُ شَعْرُهَا. "والمُستَوصِلَةُ": التي تَسْأَلُ مَنْ يَفْعَلُ ذلكَ لهَا.

அஸ்மா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஒரு பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! என் மகளுக்கு தட்டம்மை நோய் ஏற்பட்டது. அதனால் அவளுடைய முடி உதிர்ந்துவிட்டது. நான் அவளுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்துள்ளேன் (அவள் கணவனுக்காக அழகாகத் தோற்றமளிக்க). இந்நிலையில் நான் அவளுக்கு (வேறொரு) முடியை இணைத்துவிடலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "முடியை இணைத்துவிடுபவளையும், (தனது முடியை) இணைத்துக் கொள்பவளையும் அல்லாஹ் சபிக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "(முடியை) இணைப்பவளையும், (தனக்கு) முடி இணைத்துத் தருமாறு கோருபவளையும் (அல்லாஹ் சபிக்கிறான்)" என்று வந்துள்ளது.

1643

وعَنْ عائشة رضي اللَّه عنهَا نَحْوُهُ، متفقٌ عليه.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் வழியாகவும் (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸின்) இதே போன்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1644

وَعَنْ حميْدِ بن عبْدِ الرَّحْمن أَنَّهُ سَمِعَ مُعاويَةَ رضي اللَّه عنْهُ عامَ حجَّ على المِنْبَرِ وَتَنَاول قُصَّةً مِنْ شَعْرٍ كَانَتْ في يَدِ حَرسِيٍّ فَقَالَ: يا أَهْلَ المَدِينَةِ أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ؟، سمِعْتُ النبيَّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم يَنْهَى عنْ مِثْلِ هَذِهِ ويقُولُ: إِنَّمَا هَلَكَتْ بنُو إِسْرَائِيل حِينَ اتخذ هذه نِسَاؤُهُم متفقٌ عليه.

ஹுமைத் பின் அப்திர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் முஆவியா (ரழி) அவர்கள் ஹஜ்ஜின்போது மிம்பர் மேடை மீது

(உரையாற்றிக் கொண்டிருந்ததை) கேட்டேன். அவர்கள் ஒரு காவலரின் கையிலிருந்த ஒரு கற்றை முடியை எடுத்துக்கொண்டு கூறினார்கள்: "மதீனத்துவாசிகளே! உங்கள் அறிஞர்கள் எங்கே? நபி (ஸல்) அவர்கள் இது போன்றவற்றைத் தடை செய்வதையும், 'பனூ இஸ்ரவேலர்கள், அவர்களின் பெண்கள் இத்தகைய ஒன்றை (சவுரி முடியை) எடுத்துக்கொண்டபோதுதான் அழிந்தார்கள்' என்று கூறுவதையும் நான் கேட்டேன்."

1645

وعن ابن عمر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) (பிறர் முடியுடன்) சவுரி முடி சேர்த்து வைப்பவரையும், (தமது முடியுடன் சவுரி முடி) சேர்த்து வைத்துக்கொள்பவரையும், பச்சை குத்துபவரையும், பச்சை குத்திக் கொள்பவரையும் சபித்தார்கள்.

1646

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: لعن الله الواشمات والمستوشمات والمتنمصات والمتفلجات بالحسن، المغيرات خلق الله! فقالت له امرأة في ذلك فقال: وما لي لا ألعن من لعنه رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو في كتاب الله؟! قال الله تعالى: { وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا } ((الحشر: 7)).((متفق عليه)). المتفلجة هي: التي تبرد من أسنانها ليتباعد بعضها من بعض قليلا، وتحسنها وهو الوشر. والنامصة: [هي] التي تأخذ من شعر حاجب غيرها، وترققه ليصير حسنا. والمتنمصة: التي تأمر من يفعل بها ذلك.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"பச்சை குத்தும் பெண்கள், பச்சை குத்திக்கொள்ளும் பெண்கள், புருவ முடிகளை அகற்றச் சொல்லும் பெண்கள் (அதாவது, பிறரைக் கொண்டு புருவ முடிகளை அகற்றிக் கொள்பவர்கள்), அழகுக்காகப் பற்களுக்கு இடையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்தி அல்லாஹ்வின் படைப்பை மாற்றும் பெண்கள் ஆகியோரை அல்லாஹ் சபிக்கிறான்."

இது குறித்து ஒரு பெண் அவரிடம் பேசியபோது, அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் யாரைச் சபித்தார்களோ, மேலும்

(அவர்களின் தடை) அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ளதோ அவர்களை நான் ஏன் சபிக்கக் கூடாது?"

உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறினான்:
"வமா ஆதாக்குமுர் ரசூலு ஃபகுதூஹு வமா நஹாகும் அன்ஹு ஃபன்தஹூ"

பொருள்: "மேலும் தூதர் உங்களுக்கு எதைக் கொடுக்கிறார்களோ, அதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அவர் உங்களை எதை விட்டும் தடுக்கிறார்களோ, அதிலிருந்து விலகிக்கொள்ளுங்கள்." (அல்குர்ஆன் 59:7).
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்).

விளக்கம்:
'அல்-முதஃபல்லிஜா' என்பது: பற்களுக்கு இடையில் சிறிது இடைவெளி ஏற்படுவதற்காகவும், அதை அழகாக்குவதற்காகவும் பற்களை அராவிக் கொள்பவள் ஆவாள். இது 'அல்-வஷ்ர்' எனப்படும்.
'அந்-நாமிஸா' என்பது: அழகிற்காகப் பிறருடைய புருவ முடியை அகற்றி அதை மெலிதாக்குபவள் ஆவாள்.
'அல்-முதநமிஸா' என்பது: தனக்கு அவ்வாறு செய்யுமாறு (பிறருக்குக்) கட்டளையிடுபவள் ஆவாள்.

-باب النهي عن نتف الشيب من اللحية والرأس وغيرهما وعن نتف الأمرد شعر لحيته عند أول طلوعه

நரை முடிகளை பிடுங்குவதற்கான தடை

1647

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நமது கட்டளையில்லாத (அதாவது, நமது வழிமுறைக்கு உட்படாத) ஒரு செயலை எவரேனும் செய்தால், அது நிராகரிக்கப்படும் (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது).”
(முஸ்லிம்)

-باب كراهة الاستنجاء باليمين ومس الفرج باليمين من غير عذر

சரியான காரணமின்றி வலது கையால் சுத்தம் செய்வதும், வலது கையால் பிறப்புறுப்பைத் தொடுவதும் வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1648

عن أبي قتادة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا بال أحدكم، فلا يؤخذن ذكره بيمينه، ولا يستنجي بيمينه، ولا يتنفس في الإناء ((متفق عليه)) وفي الباب أحاديث كثيرة صحيحة.

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் சிறுநீர் கழிக்கும்போது, தமது மறைவுறுப்பை வலது கையால் பிடிக்க வேண்டாம்; வலது கையால் சுத்தம் செய்ய வேண்டாம்; மேலும் பாத்திரத்தினுள் மூச்சு விட வேண்டாம்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

- باب كراهة المشي في نعل واحدة أو خف واحد لغير عذر وكراهة لبس النعل والخف قائمًا لغير عذر

ஒரு காலணி அல்லது காலுறை அணிவதன் விரும்பத்தகாத தன்மை

1649

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا يمشي أحدكم في نعل واحدة لينعلهما جميعًا او ليخلعهما جميعًا".

وفي رواية "أو ليحفهما جميعًا ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் ஒரு காலணியை மட்டும் அணிந்து நடக்க வேண்டாம்; (மாறாக) இரண்டையும் அணியுங்கள் அல்லது இரண்டையும் கழற்றி விடுங்கள்.”
மற்றொரு அறிவிப்பில், “அல்லது அவ்விரண்டையும் கழற்றிவிட்டு (வெறுங்காலில்) நடக்கட்டும்” என்று வந்துள்ளது.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1650

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إذا انقطع شسع نعل أحدكم، فلا يمشِ في الأخرى حتى يصلحها ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் ஒருவரது காலணியின் வார் அறுந்துவிட்டால், அவர் அதைச் சரிசெய்யும் வரை மற்றொன்றை (மட்டும்) அணிந்து நடக்க வேண்டாம்" என்று கூற நான் கேட்டேன்.

1651

وعن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى أن ينتعل الرجل قائمًا". ((رواه أبو داود بإسناد حسن))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் நின்றுகொண்டு தனது காலணியை அணிவதை (அல்லது கட்டுவதை) தடுத்தார்கள்.

-باب النهي عن ترك النار في البيت عند النوم ونحوه سواء كانت في سراج أو غيره

நெருப்பை எரிந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில் விட்டுச் செல்வதற்கான தடை

1652

عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تتركوا النار في بيوتكم حين تنامون ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நீங்கள் உறங்கச் செல்லும்போது உங்கள் வீடுகளில் நெருப்பை (எரியும் நிலையில்) விட்டுவிடாதீர்கள்.”

1653

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: احترق بيت بالمدينة على أهله من الليل، فلما حدث رسول الله صلى الله عليه وسلم بشأنهم قال: إن هذه النار عدو لكم، فإذا نمتم

فأطفئوها ((متفق عليه)).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: மதீனாவில் ஓர் இரவில் ஒரு வீடு, அதிலிருந்தவர்களுடன் எரிந்துவிட்டது. இந்தச் செய்தி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள், “இந்த நெருப்பு உங்களுக்கு ஒரு எதிரியாகும். ஆகவே, நீங்கள் உறங்கச் செல்லும் முன்னர் அதை அணைத்துவிடுங்கள் (பாதுகாப்பிற்காக).”

1654

وعن جابر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "غطوا الإناء، وأوكئوا السقاء، وأغلقوا الأبواب، وأطفئوا السراج، فإن الشيطان لا يحل سقاء، ولا يفتح بابًا ولا يكشف إناءً، إن لم يجد أحدكم إلا أن يعرض على إنائه عودا، ويذكر اسم الله، فليفعل، فإن الفويسقة تضرم على أهل البيت بيتهم" ((رواه مسلم)) "الفويسقة: الفأرة، و"تضرم": تحرق.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாத்திரங்களை மூடி வையுங்கள்; தண்ணீர்ப் பையின் வாயைக் கட்டி வையுங்கள்; கதவுகளைத் தாழிடுங்கள்; விளக்குகளை அணைத்துவிடுங்கள். ஏனெனில், ஷைத்தான் தண்ணீர்ப் பையை அவிழ்க்கவோ, கதவைத் திறக்கவோ, பாத்திரத்தைத் திறக்கவோ மாட்டான். உங்களில் ஒருவர் தமது பாத்திரத்தின் குறுக்கே ஒரு குச்சியையாவது வைத்து, அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்வதைத் தவிர (மூடுவதற்கு) வேறெதுவும் கிடைக்காவிட்டாலும், அவர் அதைச் செய்யட்டும். ஏனெனில், எலி வீட்டாரோடு சேர்த்து வீட்டைக் கொளுத்திவிடும்."

- باب النهي عن التكلف وهو فعل وقول ما لا مصلحة فيه بمشقة

தேவையற்ற சிரமத்தை மேற்கொள்வதைத் தடுத்தல்

1655

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهينا عن التكلف. ((رواه البخاري)).

நாங்கள் (தேவையற்ற) சிரமத்தை மேற்கொள்வதை விட்டும் தடுக்கப்பட்டுள்ளோம்.

1656

وعن مسروق قال: دخلنا على عبد الله بن مسعود رضي الله عنه فقال: يا أيها الناس من علم شيئا فليقل به، ومن لم يعلم، فليقل: الله أعلم، فإن من العلم أن يقول الرجل لما لا يعلم: الله أعلم. قال الله تعالى لنبيه صلى الله عليه وسلم: {قل ما أسألكم عليه من أجر وما أنا من المتكلفين}. ((رواه البخاري)).

மஸ்ரூக் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாங்கள் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்களிடம் சென்றோம். அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களே! எவர் எதையேனும் அறிந்திருக்கிறாரோ, அவர் அதைக் கூறட்டும். யார் அறியவில்லையோ அவர், 'அல்லாஹு அஃலம்' (அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்) என்று கூறட்டும். ஏனெனில், ஒரு மனிதர் தனக்குத் தெரியாத விஷயத்தைப் பற்றி 'அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்' என்று கூறுவதும் அறிவின் ஒரு பகுதியாகும். அல்லாஹ் தன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறினான்:

'{குல் மா அஸ்அலுக்கும் அலைஹி மின் அஜ்ரின், வமா அனா மினல் முதக்கல்லிஃபீன்}'

பொருள்: '(நபியே!) நீர் கூறுவீராக: இதற்காக நான் உங்களிடம் எந்தக் கூலியையும் கேட்கவில்லை; மேலும், நான் (தமக்குத் தெரியாததை அறிந்தவர் போல் பாசாங்கு செய்து, அல்லது தமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் தலையிட்டுத்) சிரமமெடுத்துக் காட்டிக்கொள்பவர்களில் (முதக்கல்லிஃபீன்) ஒருவனும் அல்லன்.'" (38:86)

நூல்: புகாரி

- باب تحريم النياحة على الميت ولطم الخد وشق الجيب ونتف الشعر وحلقه، والدعاء بالويل والثبور

இறந்தவர்களுக்காக புலம்புவது, கன்னத்தில் அறைந்து கொள்வது, சட்டையைக் கிழித்துக் கொள்வது, தலைமுடியைப் பிடுங்குவது மற்றும் மழிப்பது, "அழிவும் நாசமும் உண்டாகட்டும்" என்று பிரார்த்தனை செய்வது ஆகியவற்றுக்கான தடை.

1657

عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "الميت يُعذب في قبره بما نِيح عليه". وَفِي رِوايةٍ: "مَا نِيحَ عليْهِ" ((متفق عليه)).

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறந்தவர், அவருக்காக ஒப்பாரி வைக்கப்படுவதால் தனது கப்ரில் வேதனை செய்யப்படுகிறார்."
வேறொரு அறிவிப்பில்: "அவர் மீது ஒப்பாரி வைக்கப்பட்டதனால் (வேதனை செய்யப்படுகிறார்)" என்று வந்துள்ளது.
(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

1658

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس منا من ضرب الخدود، وشق الجيوب، ودعا بدعوى الجاهلية ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் (ஒரு துன்பம் நேரிடும் போது) தன் கன்னங்களில் அறைந்துகொண்டு, தன் ஆடையின் கழுத்துப் பகுதியைக் கிழித்துக்கொண்டு, அறியாமைக் காலத்து வழக்கப்படி (அதாவது, சப்தமிட்டு அழுவது, புலம்புவது, கோத்திரப் பெருமை பேசுவது அல்லது அல்லாஹ் அல்லாதவர்களை அழைப்பது போன்ற) கூக்குரலிடுகிறானோ, அவன் நம்மைச் சேர்ந்தவன் அல்லன்."

1659

وعن أبي بردة قال: وجع أبو موسى، فغشي عليه، ورأسه في حجر امرأة من أهله، فأقبلت تصيح برنة فلم يستطع أن يرد عليها شيئًا، فلما أفاق، قال: أنا بريء ممن برئ منه رسول الله صلى الله عليه وسلم، إن رسول الله صلى الله عليه وسلم برئ من الصالقة، والحالقة، والشاقة. ((متفق عليه)) الصالقة: التي ترفع صوتها بالنياحة والندب. والحالقة: التي تحلق رأسها عند المصيبة الشاقة: التي تشق ثوبها.

அபூ புர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (என் தந்தை) அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு மயக்கமுற்றார்கள். அவர்களுடைய தலை, குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணின் மடியில் இருந்தது. அப்பெண் சப்தமிட்டு ஒப்பாரி வைத்தாள். அவளுக்குப் பதிலளிக்க அவரால் எதுவும் முடியவில்லை. அவர் சுயநினைவு பெற்றபோது, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்கள் யாரிடமிருந்து விலகிக்கொண்டார்களோ, அவர்களிடமிருந்து நானும் விலகிக்கொண்டேன். நிச்சயமாக, சப்தமிட்டு ஒப்பாரி வைப்பவள், (துன்பத்தின்போது) தன் தலையை மழிப்பவள், மற்றும் (துன்பத்தின்போது) தன் ஆடைகளைக் கிழிப்பவள் ஆகியோரை விட்டும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களை விடுவித்துக் கொண்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1660

وعن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من نِيح عليه، فإنه يُعذب بما نِيح عليه يوم القيامة ((متفق عليه)).

அல்-முகீரா பின் ஷுஃஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "யார் மீது ஒப்பாரி வைக்கப்படுகிறதோ, அவர் மீது ஒப்பாரி வைக்கப்பட்டதன் காரணமாக மறுமை நாளில் வேதனை செய்யப்படுவார் (இது, இறந்தவர் தனது வாழ்நாளில் ஒப்பாரி வைப்பதை அங்கீகரித்திருந்தால் அல்லது தடை செய்யாதிருந்தால் பொருந்தும்)."

1661

وعن أم عطية نُسيبة -بضم النون وفتحها- رضي الله عنها قالت: أخذ علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم عند البيعة أن لا ننوح. ((متفق عليه)).

உம்மு அதிய்யா நுஸைபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) எடுத்தபோது, நாங்கள் ஒப்பாரி வைக்கக்கூடாது என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடமிருந்து உறுதிமொழி வாங்கினார்கள்.

1662

وعن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: أغمي على عبد الله بن رواحة رضي الله عنه فجعلت أخته تبكي، وتقول: واجبلاه، واكذا واكذا: تعدد عليه فقال حين أفاق: ما قلت شيئًا ألا قيل لي: أنت كذلك؟! ((رواه البخاري)).

அன்-நுஃஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா (ரழி) அவர்கள் சுயநினைவை இழந்தபோது, அவர்களுடைய சகோதரி அழுது புலம்பத் தொடங்கினார்கள். "ஆ, எங்கள் மலையே! ஆ, இன்னின்ன சிறப்புக்குரியவரே!" (என்று அவருடைய நற்பண்புகளைக் கூறி)

அவர் மீது (புகழாரங்களை) அடுக்கிக் கூறினார்கள். அவர் சுயநினைவு திரும்பப் பெற்றபோது, அவர் கூறினார்கள்: "நீ (என்னை புகழ்ந்து) கூறிய ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றியும், 'நீ அவ்வாறு இருக்கிறாயா?' என்று (மலக்குகளால்) என்னிடம் கேட்கப்பட்டது."

1663

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: اشتكى سعد بن عبادة رضي الله عنه شكوى فأتاه رسول الله صلى الله عليه وسلم يعوده مع عبد الرحمن بن عوف، وسعد بن أبي وقاص، وعبد الله بن مسعود رضي الله عنهم، فلما دخل عليه، وجده في غشية فقال: "أقضي؟" قالوا: لا يا رسول الله فبكى رسول الله صلى الله عليه وسلم فلما رأى القوم بكاء النبي صلى الله عليه وسلم بكوا، قال: "ألا تسمعون؟ إن الله لا يُعذب بدمع العين، ولا بحزن القلب، ولكن يعذب بهذا" وأشار إلى لسانه "أو يرحم" ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஸஃத் பின் உபாதா (ரழி) அவர்கள் நோயுற்றிருந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி), ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) மற்றும் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) ஆகியோருடன் அவர்களை நலம் விசாரிக்கச் சென்றார்கள். அவர்கள் உள்ளே நுழைந்தபோது, அவர் மயக்கமுற்றிருப்பதைக் கண்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர் இறந்துவிட்டாரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் தூதரே!" என்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அழுதார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அழுவதைக் கண்ட மக்களும் அழுதார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் செவியுறவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் கண்ணீருக்காகவோ, உள்ளத்தின் கவலைக்காகவோ தண்டிப்பதில்லை. மாறாக, இதன் காரணமாகவே அவன் தண்டிக்கிறான் அல்லது கருணை காட்டுகிறான்" என்று கூறித் தமது நாவைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1664

وعن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: النائحة إذا لم تتب قبل موتها تقام يوم القيامة وعليها سربال من قطران، ودرع من جرب ((رواه مسلم)).

அபூ மாலிக் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "ஒப்பாரி வைத்து அழும் பெண், அவள் இறப்பதற்கு முன் தவ்பாச் செய்யாவிட்டால், அவள் மறுமை நாளில் தாரால் ஆன ஓர் ஆடையையும், சொறி சிரங்கால் ஆன கவசத்தையும் அணிந்தவளாக நிறுத்தப்படுவாள்."

1665

وعن أسيد بن أبي أسيد التابعي عن امرأة من المبايعات قالت: كان فيما أخذ علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم، في المعروف الذي أخذ علينا أن لا نعصيه فيه: أن لا نخمش وجهًا، ولا ندعو ويلا، ولا نشق جيبًا، وأن لا ننشر شعرًا". ((رواه أبو داود بإسناد حسن))

உஸைத் பின் அபீ உஸைத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
பைஅத் (உறுதிமொழி) செய்த ஒரு பெண்மணி கூறினார்கள்: "எந்தவொரு நன்மையான காரியத்திலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மாறு செய்ய மாட்டோம் என நாங்கள் செய்துகொண்ட உறுதிமொழிகளில், (துக்கத்தின் போது) நாங்கள் முகத்தைக் கீறிக் கொள்ளக் கூடாது, 'நாசமே' என்று (ஒப்பாரி வைத்து) அழைக்கக் கூடாது, சட்டையின் கழுத்துப் பகுதியைக் கிழித்துக் கொள்ளக் கூடாது, தலைமுடியை விரித்துப் போடக் கூடாது என்பவையும் இருந்தன."

1666

وعن أبي موسى رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ما من ميت يموت، فيقوم باكيهم، فيقول: واجبلاه، وأسيداه، أو نحو ذلك إلا وكل به ملكان يلهزانه: أهكذا كنت؟!. رواه الترمذي وقال حديث حسن. «اللَّهْزُ»: الدَّفْعُ بِجُمْعِ اليَدِ فِي الصَّدْرِ.

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்த ஒரு இறந்தவரும் இறந்து, அவருக்காக ஒப்பாரி வைப்பவர் எழுந்து, 'வா ஜபலாஹ்! (ஓ! என் மலையே!), வா ஸையிதாஹ்! (ஓ! என் தலைவரே!)' அல்லது அதுபோன்ற வார்த்தைகளைக் கூறினால், அவருக்கு இரண்டு வானவர்கள் பொறுப்பாக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் அவரின் மார்பில் குத்தி (அல்லது தட்டி), 'நீர் அவ்வாறுதான் இருந்தீரா?' என்று (கண்டிப்புடன்) கேட்பார்கள்."

1667

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اثنان في الناس هما بهم كفر: الطعن في النسب، والنياحة على الميت ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களிடத்தில் உள்ள இரண்டு காரியங்கள் இறைநிராகரிப்பைச் சேர்ந்தவையாகும் (சிறு குஃப்ர் அல்லது பெரும் பாவம்): வம்சத்தைப் பழிப்பதும், இறந்தவருக்காக ஒப்பாரி வைத்து அழுவதும்."

- باب النهي عن إتيان الكهان والمنجمين والعراف وأصحاب الرمل والطوارق بالحصى وبالشعير ونحو ذلك

சோதிடர்கள், குறி சொல்பவர்கள், கைரேகை பார்ப்பவர்கள், மற்றும் கல் எறிந்து குறி சொல்பவர்களை அணுகுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1668

عن عائشة رضي الله عنها قالت: سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم أناس عن الكهان، فقال: "ليسوا بشيء" فقالوا: يا رسول الله إنهم يحدثونا أحيانًا بشيء، فيكون حقًّا؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "تلك الكلمة من الحق يخطفها الجني. فيقرها في أذن وليه، فيخلطون معها مائة كذبة" ((متفق عليه)).

وفي رواية للبخاري عن عائشة رضي الله عنها أنها سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إن الملائكة تنزل في العَنان -وهو السحاب- . فتذكر الأمر قضي في السماء، فيسترق الشيطان السمع، فيسمعه، فيوحيه إلى الكهان، فيكذبون معها مائة كذبة من عند أنفسهم" قَولُهُ: «فَيَقُرُّهَا» هو بفتح الياء وضم القاف والراء، أي: يُلْقِيها، «والعَنَانِ» بفتح العين.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
சிலர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் குறி சொல்பவர்களைப் பற்றி கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “அவர்கள் ஒரு பொருட்டல்ல” என்று கூறினார்கள். அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவர்கள் சில சமயங்களில் ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள்; அது உண்மையாகி விடுகிறதே?” என்று

கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அது உண்மையின்பாற்பட்ட ஒரு வார்த்தையாகும். அதை ஒரு ஜின் (வானவர்களிடமிருந்து) பறித்துக் கொள்கிறான். பிறகு அதைத் தன் நண்பனின் (குறி சொல்பவனின்) காதுகளில் போடுகிறான். அவர்கள் அதனுடன் நூறு பொய்களைக் கலந்துவிடுகிறார்கள்.”

புகாரியில் உள்ள (மற்றொரு) அறிவிப்பில் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டதாகக் கூறுகிறார்கள்: “வானவர்கள் ‘அல்-அனான்’ -அதாவது மேகங்களில்- இறங்கி, வானத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்; ஷைத்தான் அதைத் திருட்டுத்தனமாகச் செவியுற்று, அதைக் கேட்டு, குறி சொல்பவர்களிடம் தெரிவிக்கிறான். அவர்கள் அதனுடன் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு நூறு பொய்களைக் கலந்துவிடுகிறார்கள்.”

1669

وعن قبيصة بنت أبي عبيد، عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم، ورضي الله عنها، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من أتي عرافًا فسأله عن شيء، فصدقه، لم تقبل له صلاة أربعين يومًا ((رواه مسلم)).

அபூ உபைதின் மகளான கபீஸா அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரில் சிலர் (ரழி) வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் குறிசொல்பவரிடம் சென்று, அவரிடம் ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைக் குறித்துக் கேட்டு, அவரை நம்புகிறாரோ (அதாவது, அவர் மறைவானவற்றை அறிவதாக நம்புகிறாரோ), அவருடைய நாற்பது நாட்களுக்கான தொழுகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது (அதாவது, அந்தத் தொழுகைக்குரிய நன்மைகள் கிடைக்காது, ஆனால் தொழுகையை நிறைவேற்றுவது கடமையாகும்)."

1670

وعن قبيصة بن المخارق رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: العِيافة، والطِّيَرة، والطرق، من الجبت. ((رواه أبو داود بإسناد حسن)). وقال: «الطَّرْقُ» هُوَ الزَّجْرُ: أَيْ زَجْرُ الطَّيْرِ وَهُوَ أَنْ يَتَيَمَّنَ أَوْ يَتَشَاءَمَ بِطَيَرَانِهِ، فَإِنْ طَارَ إِلَى جِهَةِ اليَمِينِ، تَيَمَّنَ، وإِنْ طَارَ إِلَى جِهَةِ اليَسَارِ، تَشَاءَمَ. قال أبو داود: «والعِيَافَةُ»: الخَطُّ. قَالَ الجَوْهَرِيُّ فِي الصِّحَاحِ: الجِبْتُ كَلِمَةٌ تَقَعُ عَلَى الصَّنَمِ وَالكَاهِنِ والسَّاحِرِ وَنَحْوِ ذَلِكَ.

கபீஸா பின் அல்-முகாரிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டேன்: "'அல்-'இயாஃபா' (சகுனம் பார்த்தல்), 'அத்-தியரா' (பறவைகளை வைத்து சகுனம் பார்த்தல்) மற்றும் 'அத்-தர்க்' (பறவைகளை அதட்டி சகுனம் பார்த்தல்) ஆகியவை 'அல்-ஜிப்த்'தைச் சார்ந்தவையாகும்."
(இதை அபூதாவூத் 'ஹஸன்' எனும் தரத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்).

(ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்) கூறினார்: "'அத்-தர்க்' என்பது (பறவைகளை) அதட்டுவதாகும் (அல்-ஸஜ்ர்); அதாவது பறவைகளை அதட்டி, அது பறக்கும் திசையை வைத்து நற்சகுனம் அல்லது துர்ச்சகுனம் கொள்வதாகும். அது வலது புறம் பறந்தால் நற்சகுனம் எனவும், இடது புறம் பறந்தால் துர்ச்சகுனம் எனவும் கொள்வர்."
அபூதாவூத் கூறினார்: "'அல்-'இயாஃபா' என்பது (தரையில்) கோடு வரைவதாகும்."

அல்-ஜவ்ஹரீ 'அஸ்-ஸிஹாஹ்' எனும் நூலில் கூறினார்: "'அல்-ஜிப்த்' என்பது சிலை, குறிசொல்பவன், சூனியக்காரன் மற்றும் இது போன்றவற்றுக்கு பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாகும்."

1671

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من اقتبس علمًا من النجوم، اقتبس شعبة من السحر زاد ما زاد . ((رواه أبو داود بإسناد صحيح))

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் நட்சத்திரங்களிலிருந்து (ஜோதிட) அறிவைக் கற்றுக் கொள்கிறாரோ, அவர் சூனியத்தின் ஒரு கிளையைக் கற்றுக் கொள்கிறார். (அந்த ஜோதிட அறிவு) அதிகரிக்க அதிகரிக்க, (சூனியத்தின் பங்களிப்பும்) அதிகரிக்கிறது.”

(இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்).

1672

وعن معاوية بن الحكم رضي الله عنه قال: قلت يا رسول الله إني حديث عهد بجاهلية، وقد جاء الله تعالى بالإسلام، وإن منا رجالا يأتون الكهان؟ قال: "فلا تأتهم" قلت: ومنا

رجال يتطيرون؟ قال: "ذلك شيء يجدونه في صدورهم، فلا يصدهم" قلت: ومنا رجال يخطون؟ قال: "كان نبي من الأنبياء يخط، فمن وافق خطه، فذاك" ((رواه مسلم)).

முஆவியா பின் அல்-ஹகம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் கூறினேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அறியாமைக் காலத்தை (ஜாஹிலிய்யா) அடுத்து புதிதாக வந்துள்ளவன். அல்லாஹ் இஸ்லாத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளான். எங்களில் சிலர் குறி சொல்வோரிடம் செல்கிறார்கள்." அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அவர்களிடம் செல்லாதீர்கள்" என்றார்கள்.

நான் கூறினேன்: "எங்களில் சிலர் சகுனம் பார்க்கிறார்கள்." அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "அது அவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களில் உணரும் விஷயமாகும். எனவே அது அவர்களைத் (தங்கள் காரியங்களிலிருந்து) தடுத்துவிட வேண்டாம்" என்றார்கள்.

நான் கூறினேன்: "எங்களில் சிலர் (தரையில்) கோடுகள் வரைகிறார்கள்." அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), "நபிமார்களில் ஒரு நபி கோடுகள் வரைபவராக இருந்தார். எனவே எவரது (கோடு வரையும்) முறை அந்த நபியின் கோட்டுடன் ஒத்துப்போகிறதோ, அது (மட்டும்) சரியாகும் (ஆனால், அந்த நபியின் முறை யாருக்கும் தெரியாததால், இது நடைமுறையில் சாத்தியமற்றது)." (இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்).

1673

وعن أبي مسعود البدري رضي الله عنه قال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن ثمن الكلب، ومهر البغي وحلوان الكاهن ((متفق عليه)).

அபூ மஸ்ஊத் அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நாயின் விற்பனை விலையையும், விபச்சாரியின் வருமானத்தையும், சோதிடனின் கூலியையும் தடை செய்தார்கள்.

- باب النهي عن التطير

தீய சகுனங்களை நம்புவது தடை செய்யப்பட்டது.

1674

عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "لا عدوى ولا طِيَرة ويعجبني الفأل" قالوا: وما الفأل؟ قال: "كلمة طيبة" ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொற்றுநோயும் இல்லை (அல்லாஹ்வின் கட்டளையின்றி அது தானாகப் பரவாது); தீய சகுனமும் இல்லை (அதில் எந்தத் தாக்கமும் இல்லை). ஆனால் எனக்கு நற்குறி (நல்ல சகுனம்) பிடிக்கும்."
"நற்குறி என்றால் என்ன?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.
அதற்கு அவர்கள், "நல்ல வார்த்தை (அது நம்பிக்கையையும் நல்லெண்ணத்தையும் தரும்)" என்று கூறினார்கள்.

1675

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا عدوى ولا طِيَرة، وإن كان الشؤم في شيء ففي الدار، والمرأة، والفرس ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொற்றுநோயின் (தானாகவே பரவும்) சக்தி கிடையாது; தீய சகுனமும் கிடையாது. ஆனால் பீடை (அல்லது துரதிர்ஷ்டம்) என்று ஏதேனும் ஒன்றில் இருக்குமானால், அது வீடு, பெண் மற்றும் குதிரை ஆகியவற்றில் இருக்கும்."

1676

وعن بريدة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا يتطير. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح))

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருபோதும் சகுனம் (தீய நிமித்தம்) பார்த்ததில்லை.

1677

وعن عروة بن عامر رضي الله عنه قال: ذكرت الطِيَرة عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: أحسنها الفأل، ولا ترد مسلمًا فإذا رأى أحدكم ما يكره، فليقل: اللهم لا يأتي

بالحسنات إلا أنت، ولا يدفع السيئات إلا أنت، ولا حول ولا قوة إلا بك. ((حديث صحيح رواه أبو داود بإسناد صحيح))

உர்வா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சகுனங்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவற்றில் சிறந்தது நற்சகுனமாகும். அது ஒரு முஸ்லிமை (அவர் நாடிய காரியத்திலிருந்து) தடுத்துவிட வேண்டாம். எனவே உங்களில் எவரேனும் தாம் விரும்பாததைக் கண்டால் அவர்:

'அல்லாஹும்ம லா யஃதீ பில் ஹஸனாத்தி இல்லா அன்த, வ லா யத்ஃபஉஸ் ஸய்யிஆத்தி இல்லா அன்த, வ லா ஹவ்ல வ லா குவ்வத்த இல்லா பிக்க'

(யா அல்லாஹ்! நன்மைகளைக் கொண்டு வருபவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; தீமைகளைத் தடுப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; உன்னைக்கொண்டே தவிர (எங்களுக்கு) எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை)

என்று கூறட்டும்" என்றார்கள்.

- باب تحريم تصوير الحيوان في بساط أو حجر أو ثوب أو درهم أو مخدة أو دينار أو وسادة وغير ذلك وتحريم اتخاذ الصور في حائط وسقف وستر وعمامة وثوب ونحوها والأمر بإتلاف الصورة

உருவப்படங்கள் வரைவது தொடர்பான தடை

1678

عن ابن عمر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الذين يصنعون هذه الصور يعذبون يوم القيامة، يقال لهم: أحيوا ما خلقتم ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, இந்த உருவங்களை (உயிருள்ளவற்றின் உருவங்களை) உருவாக்குபவர்கள் மறுமை நாளில் தண்டிக்கப்படுவார்கள். அவர்களிடம், 'நீங்கள் உருவாக்கியவற்றுக்கு உயிர் கொடுங்கள்' என்று கூறப்படும்."

1679

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم من سفر وقد سترت سهوة لي بقرام فيه تماثيل فلما رآه رسول الله صلى الله عليه وسلم، تلون وجهه، وقال: يا عائشة، أشد الناس عذابًا عن الله يوم القيامة الذين يضاهون بخلق الله قالت: فقطعناه، فجعلنا منه وسادة أو وسادتين. ((متفق عليه)). «القِرامُ» بكسرِ القاف هو: السِّتْرُ. «وَالسَّهْوَةُ» بفتح السينِ المهملة وهي: الصُّفَّةُ تَكُونُ بَيْنَ يَدَي البَيْتِ، وقيلَ: هِيَ الطَّاقُ النَّافِذُ في الحائِطِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பயணத்திலிருந்து (திரும்பி) வந்தபோது, நான் என்னுடைய ஒரு மாடத்தை (அல்லது திண்ணையை) உருவப்படங்கள் கொண்ட ஒரு மெல்லியத் திரையினால் மறைத்திருந்தேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பார்த்ததும், (கோபத்தால்) அவர்களின் முகம் நிறம் மாறியது. மேலும் அவர்கள், "ஓ ஆயிஷா! மறுமை நாளில் அல்லாஹ்விடம் மக்களில் மிகக் கடுமையான வேதனைக்குரியவர்கள், அல்லாஹ்வின் படைப்பைப் போன்று (உருவங்களை) உருவாக்குபவர்களே ஆவர்" என்று கூறினார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் அதைக் கிழித்து, அதிலிருந்து ஒரு தலையணை அல்லது இரண்டு தலையணைகளைச் செய்தோம்."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1680

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "كل مصور في النار يجعل له بكل صورة صورها نفس فيعذبه في جهنم" قال ابن عباس: فإن كنت لابد فاعلا، فاصنع الشجر وما لا روح فيه" ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "உருவங்களை வரைபவர்கள் (அல்லது உருவாக்குபவர்கள்) அனைவரும் நரகத்தில் இருப்பார்கள். அவர் வரைந்த (அல்லது உருவாக்கிய) ஒவ்வொரு உருவத்திற்கும் ஓர் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு, அது அவரை நரகத்தில் வேதனைப்படுத்தும்." இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் (உருவங்களை) வரையவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால், மரங்கள் மற்றும் உயிரற்ற பொருட்களின் உருவங்களை வரையுங்கள்."

1681

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من صور في الدنيا، كُلف أن يَنفخ فيها الروح يوم القيامة وليس بنافخ ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"இவ்வுலகில் யார் ஓர் உருவத்தை உருவாக்குகிறாரோ, மறுமை நாளில் அதனுள் உயிர் ஊதுமாறு அவர் பணிக்கப்படுவார். ஆனால், அவரால் (அதில்) உயிர் ஊத முடியாது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்.

(புகாரி, முஸ்லிம்)

1682

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن أشد الناس عذابًا يوم القيامة المصورون ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நிச்சயமாக மறுமை நாளில் மக்களில் மிகக் கடுமையான தண்டனைக்குரியவர்கள் உருவம் அமைப்பவர்களே (உயிருள்ளவற்றின் உருவங்களை வரைபவர்கள், செதுக்குபவர்கள் அல்லது உருவாக்குபவர்கள்) ஆவார்கள்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்.

1683

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: قال الله تعالى: { ومن أظلم ممن ذهب يخلق كخلقي! فليخلقوا ذرة أو ليخلقوا حبة، أو ليخلقوا شعيرة ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ் கூறினான்: 'என்னுடைய படைப்பைப் போன்று படைக்க முற்படுபவனை விட அக்கிரமக்காரன் யார்? அவர்கள் ஓர் எறும்பை (அல்லது ஒரு மிகச்சிறிய பொருளை) அல்லது ஒரு தானிய மணியை அல்லது ஒரு வாற்கோதுமை மணியை உருவாக்கட்டும்.'"

1684

وعن أبي طلحة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تدخل الملائكة بيتًا فيه كلب ولا صورة ((متفق عليه)).

அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நாயோ அல்லது (உயிர் உள்ளவற்றின்) உருவப்படமோ உள்ள வீட்டில் மலக்குகள் நுழைவதில்லை."

1685

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: وعد رسول الله صلى الله عليه وسلم جبريل أن يأتيه فراث عليه حتى اشتد على رسول الله صلى الله عليه وسلم، فخرج فلقيه جبريل فشكا إليه، فقال: إنا لا ندخل بيتًا فيه كلب ولا صورة. ((رواه البخاري))((راث: أبطأ، وهو بالثاء المثلثة)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வருவதாக ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் வாக்களித்திருந்தார்கள். ஆனால், அவர் வருவதற்குத் தாமதமானது. (இந்தத் தாமதம்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை (மற்றும் கவலையை) அளித்தது. எனவே அவர்கள் (வீட்டிலிருந்து) வெளியே வந்தபோது, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களைச் சந்தித்தார்கள். அப்போது அவர்கள் (தாமதம் குறித்து) அவரிடம் முறையிட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நிச்சயமாக, நாய் அல்லது (உயிருள்ளவற்றின்) உருவப்படம் உள்ள வீட்டிற்குள் நாங்கள் நுழைவதில்லை" என்று கூறினார்கள்.

1686

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: واعد رسول الله صلى الله عليه وسلم جبريل عليه السلام في ساعة أن يأتيه، فجاءت تلك الساعة ولم يأته! قالت: وكان بيده عصًا، فطرحها من يده وهو يقول: "ما يخلف الله وعده ولا رسله" ثم التفت، فإذا جرو كلب تحت سريره. فقال: "متى دخل هذا الكلب؟" فقلت: والله ما دريت به، فأمر به فأخرج، فجاءه جبريل عليه السلام: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "وعدتني، فجلست لك ولم تأتني"

فقال: منعني الكلب الذي كان في بيتك، إنا لا ندخل بيتًا فيه كلب ولا صورة" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வருவதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அந்த நேரம் வந்தது; ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை. (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கையில் ஒரு தடி இருந்தது. அவர்கள் அதைத் தம் கையிலிருந்து எறிந்துவிட்டு, "அல்லாஹ் தன் வாக்குறுதிக்கு மாறு செய்வதில்லை; அவனுடைய தூதர்களும் (மாறு செய்வதில்லை. எனவே, ஜிப்ரீல் வராததற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும்)" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்தபோது, தங்கள் கட்டிலுக்குக் கீழே ஒரு நாய்க்குட்டி இருப்பதைக் கண்டார்கள். உடனே, "இந்த நாய் எப்போது உள்ளே நுழைந்தது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறினேன். பிறகு, அதை வெளியேற்றுமாறு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்; அது வெளியேற்றப்பட்டது. உடனே ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "நீங்கள் எனக்கு வாக்குறுதி அளித்திருந்தீர்கள். நான் உங்களுக்காகக் காத்திருந்தேன், ஆனால் நீங்கள் வரவில்லை" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உனது வீட்டில் இருந்த நாய்தான் என்னைத் தடுத்துவிட்டது. நிச்சயமாக நாங்கள், நாயோ உருவப்படமோ உள்ள வீட்டிற்குள் நுழைய மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

1687

وعن أبي الهياج حيان بن حصين قال: قال لي علي بن أبي طالب رضي الله عنه: ألا أبعثك على ما بعثني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ أن لا تدع صورة إلا طمستها، ولا قبرًا مشرفًا إلا سويته. ((رواه مسلم)).

அபுல் ஹய்யாஜ் ஹய்யான் இப்னு ஹுஸைன் அறிவிக்கிறார்கள்: அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரலி) அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எந்தப் பணிக்காக என்னை அனுப்பினார்களோ, அதே பணிக்காக நானும் உன்னை அனுப்பட்டுமா? (அது என்னவெனில்): எந்த ஓர் உருவச் சிலையையும் (அல்லது உருவப் படத்தையும்) நீ அழிக்காமல் விட்டுவிடாதே; (தரை மட்டத்தை விட) உயர்த்தப்பட்ட எந்தக் கல்லறையையும் நீ தரைமட்டமாக்காமல் விடாதே." (ஆதாரம்: ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)

باب تحريم اتخاذ الكلب إلا لصيد أو ماشية أو زرع

நாயை வேட்டை, கால்நடை, விவசாயம் போன்ற தேவைகள் இன்றி வளர்ப்பது ஹராம் ஆகும்.

1688

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من اقتنى كلبًا إلا كلب صيد أو ماشية فإنه ينقص فإنه ينقص من أجره كل يوم قيراطان ((متفق عليه)).

وفي رواية: قيراط.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: “வேட்டைக்காக அல்லது கால்நடைகளுக்காக அன்றி (வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும்), நாய் வளர்ப்பவரின் நற்கூலியிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு கீராத்துகள் குறைந்துவிடும்.” (புகாரி, முஸ்லிம்) மற்றொரு அறிவிப்பில், ‘ஒரு கீராத்’ (என்று வந்துள்ளது).

1689

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أمسك كلبًا فإنه ينقص كل يوم من عمله قيراط إلا كلب حرث أو ماشية" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: "من اقتنى كلبًا ليس بكلب صيد، ولا ماشية ولا أرض، فإنه ينقص من أجره قيراطان كل يوم".

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒரு நாயை (வீட்டில்) வளர்க்கிறாரோ, விவசாயத்திற்கோ அல்லது கால்நடைகளுக்கோ (பயன்படுத்தப்படும் நாய்) தவிர, அவருடைய நற்செயல்களிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கீராத் குறைந்துவிடும்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில்: "வேட்டைக்காகவோ, கால்நடைகளுக்காகவோ அல்லது நிலத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவோ (பயன்படுத்தப்படும் நாய்) அல்லாமல் யார் ஒரு நாயை (வீட்டில்)

வளர்க்கிறாரோ, அவருடைய கூலியில் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு கீராத் குறைந்துவிடும்" என்று வந்துள்ளது.

-باب كراهة تعليق الجرس في البعير وغيره من الدواب وكراهية استصحاب الكلب والجرس في السفر

விலங்குகளின் கழுத்தில் மணிகளை தொங்கவிடுவது விரும்பத்தகாதது

1690

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تصحب الملائكة رفقة كلب أو جرس. ((رواه مسلم))

நாயையோ அல்லது மணியையோ (தங்களுடன்) கொண்டிருக்கும் பயணக் குழுவுடன் மலக்குகள் துணையாகச் செல்வதில்லை.

1691

وعنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الجرس مزامير الشيطان. ((رواه مسلم))

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மணி (சத்தம்) என்பது ஷைத்தானின் இசைக் கருவிகளில் ஒன்றாகும் (இது வெறுக்கத்தக்கது அல்லது தடைசெய்யப்பட்டது).'

-باب كراهة ركوب الجلالة وهي البعير أو الناقة التي تأكل العذرة فإن أكلت علفًا طاهرًا فطاب لحمها زالت الكراهة

விலங்குகளின் கழிவுகளை உண்ணும் ஒட்டகத்தின் மீது சவாரி செய்வது வெறுக்கத்தக்கது. ஆனால், அது சுத்தமான தீவனத்தை உட்கொண்டு, அதன் இறைச்சி தூய்மையாக இருந்தால், வெறுப்பு நீங்கிவிடும்.

1692

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الجلالة في الإبل أن يركب عليها. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அசுத்தங்களை உண்ணும் ஒட்டகத்தின் மீது சவாரி செய்வதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.

- باب النهي عن البصاق في المسجد والأمر بإزالته منه إذا وجد فيه، والأمر بتنزيه المسجد عن الأقذار

பள்ளிவாசலில் துப்பக் கூடாது என்பது பற்றியும், அங்கு எச்சில் காணப்பட்டால் அதை அகற்ற வேண்டும் என்பது பற்றியும், பள்ளிவாசலை அசுத்தங்களிலிருந்து தூய்மையாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும்.

1693

عن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم : البصاق في المسجد خطيئة، وكفارتها دفنها ((متفق عليه)). والمراد بِدَفْنِهَا إذَا كَانَ المَسْجِدُ تُرَابًا أَوْ رَمْلًا ونَحْوَهُ فَيُوَارِيهَا تَحْتَ تُرَابِهِ. قالَ أَبُو المحاسِنِ الرُّويَانِي مِنْ أصحابِنا في كِتَابِهِ (البحر) وقِيلَ: المُرَادُ بِدَفْنِهَا إخراجُهَا مِنَ المَسْجِدِ، أَمَّا إذَا كَانَ المَسْجِدُ مُبَلَّطًا أَوْ مُجَصَّصًا، فَدَلَكَهَا عَلَيْهِ بِمَدَاسِهِ أَوْ بِغَيْرِهِ كَمَا يَفْعَلُهُ كَثيرٌ مِنَ الجُهَّالِ، فَلَيْسَ ذَلِكَ بِدَفْنٍ، بَلْ زِيَادَةٌ في الخَطِيئَةِ وَتَكْثِيرٌ لِلقَذَرِ في المَسْجِدِ، وَعَلَى مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ أنْ يَمْسَحَهُ بَعْدَ ذَلِكَ بِثَوْبِهِ أَوْ بِيَدِهِ أَوْ غيرِهِ أَوْ يَغْسِلَهُ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பள்ளிவாசலில் உமிழ்வது ஒரு பாவமாகும்; அதற்குரிய பரிகாரம் அதை (மண்ணில்) புதைப்பதாகும்."
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

'புதைப்பது' என்பதன் விளக்கம்: பள்ளிவாசல் மண் தரையாகவோ அல்லது மணல் தரையாகவோ அல்லது அது போன்றதாகவோ இருந்தால், அதை அதன் மண்ணுக்கு அடியில் மறைத்து விடுவதாகும். நமது தோழர்களில் ஒருவரான அபூ அல்-மஹாசின் அர்-ருயானி அவர்கள் தனது 'அல்-பஹ்ர்' எனும் நூலில் கூறினார்கள்: "அதை பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேற்றுவதே 'புதைப்பது' என்பதன் பொருள் என்றும் கூறப்படுகிறது." ஆனால், பள்ளிவாசல் (கல்) பதிக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது பூசப்பட்டதாகவோ இருந்து, அறிவீனர்கள் பலர் செய்வது போன்று, ஒருவர் தனது காலணியாலோ அல்லது வேறு எதனாலோ அதைத் தேய்த்து விட்டால், அது புதைப்பதாக ஆகாது; மாறாக, அது பாவத்தை அதிகப்படுத்துவதும், பள்ளிவாசலில்

அசுத்தத்தைப் பெருக்குவதுமே ஆகும். அவ்வாறு செய்தவர், அதன் பிறகு தனது ஆடையாலோ, கையாலோ அல்லது வேறு எதனாலோ அதைத் துடைத்துவிட வேண்டும் அல்லது அதைக் கழுவிவிட வேண்டும்.

1694

وعن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى في جدار القبلة مخاطا أو بزاقا أو نخامة فحكه((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கிப்லா திசையிலுள்ள சுவரில், சளி அல்லது எச்சில் அல்லது கோழையைக் கண்டு, அதை (தூய்மையின் பொருட்டு) சுரண்டினார்கள்.

1695

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن هذه المساجد لا تصلح لشيء من البول ولا القذر، إنما هي لذكر الله تعالى، وقراءة القرآن أو كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم. ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக இப்பள்ளிவாசல்கள் சிறுநீர் மற்றும் அசுத்தங்களில் எதற்கும் தகுதியானவை அல்ல. அவை அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வதற்கும், குர்ஆனை ஓதுவதற்கும் உரியனவாகும்,” அல்லது அவ்வாறே கூறினார்கள்.

முஸ்லிம்.

- باب كراهة الخصومة في المسجد ورفع الصوت فيه ونشد الضالة والبيع والشراء والإجارة ونحوها من المعاملات

மஸ்ஜிதில் சண்டையிடுவது, சப்தம் உயர்த்துவது, காணாமல் போன பொருளைத் தேடுவது, வியாபாரம் செய்வது, வாடகைக்கு விடுவது மற்றும் இது போன்ற கொடுக்கல் வாங்கல் போன்றவற்றைச் செய்வது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1696

عن أبي هريرة رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من سمع رجلا ينشد ضالة في المسجد فليقل: لا ردها الله عليك، فإن المساجد لم تبنَ لهذا ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பள்ளிவாசலில் ஒருவர் தாம் தொலைத்த பொருளைப் பற்றி (சத்தமாக) அறிவிப்பதைச் செவியுறும் எவரும், அவர் 'லா ரத்தஹா அல்லாஹு அலைக்க (அல்லாஹ் அதை உமக்குத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருப்பானாக)' என்று கூறட்டும். ஏனெனில், பள்ளிவாசல்கள் இதற்காகக் கட்டப்படவில்லை."

1697

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إذا رأيتم من يبيع أو يبتاع في المسجد، فقولوا: لا أربح الله تجارتك، وإذا رأيتم من ينشد ضالة فقولوا: لا ردها الله عليك. رواه الترمذي، وقال: (حَدِيثٌ حَسَنٌ).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பள்ளிவாசலில் ஒருவர் விற்கவோ வாங்கவோ செய்வதை நீங்கள் கண்டால், அவரிடம் **'லா அர்பஹல்லாஹு திஜாரதக்க'** (அல்லாஹ் உனது வியாபாரத்தை இலாபகரமானதாக ஆக்காமல் இருப்பானாக)! என்று கூறுங்கள். அதில் தொலைந்து போன பொருள் பற்றி அறிவிப்புச் செய்பவரை நீங்கள் கண்டால், **'லா ரத்தஹல்லாஹு அலைக்க'** (அல்லாஹ் அதனை உன்னிடம் திரும்பக் கொண்டு வந்து சேர்க்காமல் இருப்பானாக)! என்று கூறுங்கள்."

இதை அத்-திர்மிதீ பதிவு செய்துள்ளார்; மேலும் அவர் (இதனை) 'ஹஸன்' எனக் கூறியுள்ளார்.

1698

وعن بريدة رضي الله عنه أن رجلا نشد في المسجد فقال: من دعا إلى الجمل الأحمر، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا وجدت، إنما بنيت المساجد لما بنيت له ((رواه مسلم)).

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒருவர் பள்ளிவாசலில், "சிவப்பு ஒட்டகத்திற்கு அழைப்பவர் யார்?" என்று கூறி (காணாமல் போன தனது ஒட்டகத்தைப் பற்றி விசாரித்து) அறிவித்தார். இதைக் கேட்ட அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது உனக்குக் கிடைக்காமல் போகட்டும்! பள்ளிவாசல்கள் எதற்காகக் கட்டப்பட்டனவோ அதற்காகவே உள்ளன (அதாவது, தொழுகை, அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வது, அறிவைப் பெறுதல் போன்றவை)" என்று கூறினார்கள்.
முஸ்லிம்.

1699

وعن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن الشراء والبيع في المسجد، وأن تنشد فيه ضالة، أو ينشد فيه شعر. ((رواه أبو داود، والترمذي وقال حديث حسن))

அம்ரு இப்னு ஷுஐப் (ரழி) அவர்கள் தமது தந்தையார் வழியாக, தமது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் வாங்குவதையும் விற்பதையும்; அதில் காணாமல் போன பொருளைத் தேடி அறிவிப்புச் செய்வதையும் (அல்லது காணாமல் போன பொருள் குறித்து விசாரிப்பதையும்); மேலும், அதில் (உலகியல் சார்ந்த) கவிதைகள் பாடப்படுவதையும் தடை செய்தார்கள்.

1700

وعن السائب بن زيد الصحابي رضي الله عنه قال: كنت في المسجد فحصبني رجل، فنظرت فإذا عمر بن الخطاب رضي الله عنه فقال: اذهب فائتني بهذين، فجئته بهما، فقال: من أين أنتما؟ فقالا: من أهل الطائف، فقال: لو كنتما من أهل البلد، لأوجعتكما، ترفعان أصواتكما في مسجد رسول الله صلى الله عليه وسلم! ((رواه البخاري)).

அஸ்-ஸாயிப் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் பள்ளிவாசலில் இருந்தபோது, ஒருவர் என் மீது ஒரு சிறுகல்லை எறிந்தார். நான் பார்த்தபோது, அங்கு உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் இருப்பதைக் கண்டேன். அவர்கள், "சென்று, இவ்விருவரையும் என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான் அவ்விருவரையும் அவரிடம் அழைத்து வந்தேன். அவர், "நீங்கள் இருவரும் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "தாயிஃப் வாசிகள்" என்றனர். அதற்கு அவர், "நீங்கள் இருவரும் இவ்வூர் வாசிகளாக இருந்திருந்தால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பள்ளிவாசலில் உங்கள் குரல்களை

உயர்த்தியதற்காக நான் உங்களை அடித்திருப்பேன் (கடுமையாகத் தண்டித்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்கள்.

-باب النهي من أكل ثومًا أو بصلا أو كراثًا أو غيره مما له رائحة كريهة عن دخول المسجد قبل زوال رائحته إلا لضرورة

பூண்டு, வெங்காயம், அல்லது கறிவேப்பிலை போன்ற விரும்பத்தகாத வாசனையுள்ள எதையும் சாப்பிட்டவர், அந்த வாசனை நீங்கும் வரை பள்ளிக்குள் நுழைவது கூடாது; தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்தால் தவிர.

1701

عن ابن عمر رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من أكل من هذه الشجرة -يعني الثوم- فلا يقربن مسجدنا" ((متفق عليه)). وفي رواية لمسلم: "مساجدنا".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த மரத்திலிருந்து (அதாவது பூண்டிலிருந்து) எவரேனும் உண்டால், அவர் நம்முடைய பள்ளிவாசலை நெருங்க வேண்டாம் (ஏனெனில் அதன் கடுமையான வாடை தொழுகையாளிகளுக்கும் மலக்குகளுக்கும் தொந்தரவாக இருக்கும்)."

(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நம்முடைய பள்ளிவாசல்களை..." என்று வந்துள்ளது.

1702

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من أكل من هذه الشجرة، فلا يقربنا، ولا يصلين معنا ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "இந்தச் செடியிலிருந்து (அதாவது, பூண்டு, வெங்காயம் போன்ற துர்நாற்றம் வீசும் தாவரங்களிலிருந்து) சாப்பிட்டவர் நம்மை நெருங்க வேண்டாம்; மேலும் நம்முடன் சேர்ந்து தொழுகை (ஸலாத்) நிறைவேற்றவும் வேண்டாம்."

1703

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "من أكل ثومًا أو بصلا فليعتزلنا، أو فليعتزل مسجدنا" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم: "من أكل البصل، والثوم، الكراث، فلا يقربن مسجدنا، فإن الملائكة تتأذى مما يتأذى منه بنو آدم".

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பூண்டு அல்லது வெங்காயம் சாப்பிட்டவர் நம்மை விட்டும் விலகி இருக்கட்டும்; அல்லது நமது பள்ளிவாசலை விட்டும் விலகி இருக்கட்டும்." (புகாரி, முஸ்லிம் அறிவிப்பு)

முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பு: "வெங்காயம், பூண்டு மற்றும் லீக்ஸ் (ஆகியவற்றைச்) சாப்பிட்டவர் நமது பள்ளிவாசலை நெருங்க வேண்டாம். ஏனெனில், ஆதமுடைய மக்கள் எதனால் துன்புறுகிறார்களோ (அதாவது, துர்நாற்றத்தால்), அதனால் மலக்குகளும் துன்புறுகிறார்கள்."

1704

وعن عمر بن الخطاب رضي الله عنه أنه خطب يوم الجمعة فقال في خطبته: ثم إنكم أيها الناس تأكلون شجرتين ما أراهما إلا خبيثتين: البصل، والثوم -لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا وجد ريحهما من الرجل في المسجد أمر به، فأخرج إلى البقيع، فمن أكلهما، فليمتهما طبخًا. ((رواه مسلم)).

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஜும்ஆ நாளில் உரையாற்றும்போது தமது உரையில் கூறியதாவது:

"மக்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் இரண்டு வகையான செடிகளை உண்கிறீர்கள். அவை இரண்டையும் நான் தீயவை என்றே கருதுகிறேன். அவை வெங்காயமும் பூண்டுமாகும். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் ஒரு மனிதரிடம் அவற்றின் வாடையை நுகர்ந்தால், அவரைப் பற்றி (வெளியேற்றக்) கட்டளையிடுவார்கள்; உடனே அவர் 'அல்-பகீஃ' வரை வெளியேற்றப்படுவார் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே, அவற்றை உண்பவர், அவற்றை சமைத்து (அவற்றின் வாடையைப்) போக்கிவிடட்டும்."

- باب كراهة الاحتباء يوم الجمعة والإمام يخطب لأنه يجلب النوم فيفوت استماع الخطبة

ويخاف انتقاض الوضوء

வெள்ளிக்கிழமை குத்பா பிரசங்கம் செய்யும் போது இமாம் உரையாற்றுகையில் தூக்கம் வருவதற்கும், குத்பா பிரசங்கத்தைக் கேட்கத் தவறுவதற்கும், உளு முறிந்துவிடும் என்ற பயத்திற்கும் வழிவகுக்கும் என்பதால் மண்டியிட்டு உட்காருவது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.

1705

عن معاذ بن أنس الجهني، رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن الحبوة يوم الجمعة والإمام يخطب ((رواه أبو داود والترمذي وقالا: حديث حسن))

முஆத் பின் அனஸ் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், வெள்ளிக்கிழமை (ஜும்ஆ) குத்பாவின்போது, கால்களை வயிற்றோடு அணைத்தவாறு அமர்வதை (அல்-ஹப்வா அல்லது இஹ்திபா - அதாவது, முழங்கால்களை உயர்த்தி, கைகளால் அல்லது ஆடையால் அவற்றை அணைத்து அமர்வது) தடுத்தார்கள். இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ அறிவித்துள்ளனர். மேலும், அவர்கள் இருவரும் இது 'ஹஸன்' (நன்மை/நல்ல) தரத்திலான ஹதீஸ் என்று கூறினர்.

- باب نهي من دخل عليه عشر ذي الحجة وأراد أن يضحي عن أخذ شيء من شعره أو أظفاره حتى يضحي

தியாக பலி கொடுக்க எண்ணம் கொண்டவர் துல்-ஹிஜ்ஜா மாதத்தின் முதல் பத்து நாட்களில் முடி வெட்டுவதோ அல்லது நகம் வெட்டுவதோ தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1706

عن أم سلمة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من كان له ذبح يذبحه، فإذا أهل هلال ذي الحجة، فلا يأخذن من شعره ولا من أظفاره شيئًا حتى يضحي ((رواه مسلم)).

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எவர் குர்பானி கொடுக்க (அறுத்துப் பலியிட) நாடியுள்ளாரோ, அவர் துல்ஹஜ் மாதம் பிறந்துவிட்டால், குர்பானி கொடுக்கும் வரை தனது முடியையும், நகங்களையும் களைய வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

- باب النهي عن الحلف بمخلوق كالنبي والكعبة والملائكة والسماء والآباء والحياة والروح والرأس ونعمة السلطان وتربة فلان والأمانة، وهي من أشدها نهيًا

அல்லாஹ் அல்லாதவற்றின் மீது சத்தியம் செய்வது பற்றிய தடை.

1707

عن ابن عمر، رضي الله عنهما، عن النبي صلى الله عليه وسلم، قال: "إن الله تعالى ينهاكم أن تحلفوا بآبائكم، فمن كان حالفًا، فليحلف بالله، أو ليصمت" ((متفق عليه)).

وفي رواية في الصحيح "فمن كان حالفًا فلا يحلف إلا بالله أو ليسكت".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் தந்தையர் மீது நீங்கள் சத்தியம் செய்வதை விட்டும் உங்களைத் தடுக்கின்றான். எனவே, சத்தியம் செய்பவர் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்யட்டும்; அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்." (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும் (ஸஹீஹ் நூல்களில் உள்ள) மற்றொரு அறிவிப்பில், "சத்தியம் செய்பவர் அல்லாஹ்வின் மீது தவிர (வேறெவர் மீதும்) சத்தியம் செய்ய வேண்டாம்; அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்" என்று வந்துள்ளது.

1708

وعن عبد الرحمن بن سَمُرَة، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تحلفوا بالطواغي، ولا بآبائكم". ((رواه مسلم)).

"الطواغي": جمع طاغية، وهي الأصنام، ومنه الحديث: "هذه طاغية دوس": أي: صنمهم ومعبودهم، وروي في غير مسلم: "بالطواغيت" جمع طاغوت، وهو الشيطان والصنم.

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஸமுரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "‘தவாகீ’க்கள் (சிலைகள்)

மீதோ, உங்கள் தந்தையர் மீதோ சத்தியம் செய்யாதீர்கள்."

(நூல்: முஸ்லிம்)

‘தவாகீ’ என்பது ‘தாகியா’ என்பதன் பன்மையாகும்; அவை சிலைகளாகும். இதிலிருந்துதான் "இது தவ்ஸ் குலத்தாரின் தாகியா" எனும் ஹதீஸ் வந்துள்ளது. அதாவது அவர்களின் சிலையும், அவர்கள் வணங்கும் தெய்வமும் ஆகும். முஸ்லிம் அல்லாத அறிவிப்புகளில் ‘தவாகீத்’ என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ‘தாகூத்’ என்பதன் பன்மையாகும். ஷைத்தான் மற்றும் சிலை என்பது இதன் பொருளாகும்.

1709

وعن بريدة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من حلف بالأمانة، فليس منا. ((حديث صحيح رواه أبو داود بإسناد صحيح))

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அமானத் (அல்லாஹ் அல்லாத வேறு எதன் மீதும்) சத்தியம் செய்பவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (நம் வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர்)."

1710

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حلف فقال: إني بريء من الإسلام، فإن كان كاذبًا، فهو كما قال، وإن كان صادقًا، فلن يرجع إلى الإسلام سالمًا. ((رواه أبو داود))

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "எவரேனும் சத்தியம் செய்யும்போது, 'நான் இஸ்லாத்தை விட்டு நீங்கியவன்' என்று கூறினால், அவர் பொய்யராக இருந்தால், அவர் சொன்னது போலவே (இஸ்லாத்தை விட்டு நீங்கியவராகவே) ஆகிவிடுவார்; அவர் உண்மையாளராக இருந்தால், அவர் இஸ்லாத்திற்குப் பாதுகாப்பாக (எந்தக் குறையுமின்றி, பாவமின்றி) திரும்பமாட்டார்."

1711

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أنه سمع رجلا يقول: لا والكعبة، قال ابن عمر: لا تحلف بغير الله، فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "من حلف بغير الله، فقد كفر

أو أشرك". ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)) وفسر بعض العلماء قوله: "كفر أو أشرك" على التغليظ، كما روي أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "الرياء شرك".

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மனிதர், 'இல்லை, கஃபாவின் மீது சத்தியமாக!' என்று கூறுவதைக் கேட்டார்கள். (அப்போது) இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதன் மீதும் சத்தியம் செய்யாதீர்! ஏனெனில், 'யார் அல்லாஹ் அல்லாதவற்றின் மீது சத்தியம் செய்கிறானோ, அவன் குஃப்ர் அல்லது ஷிர்க் செய்துவிட்டான்' என்று இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள். (இமாம்) திர்மிதி இதை அறிவித்து, இது 'ஹஸன்' தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார். 'குஃப்ர் அல்லது ஷிர்க்' எனும் இச்சொல், (செயலின்) கடுமையை உணர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்டதாக சில அறிஞர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளனர். இது, 'முகஸ்துதி (ரியா) ஷிர்க் ஆகும்' என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் போன்றதாகும்.

- باب تغليظ اليمين الكاذبة عمدًا

பொய்யாக வேண்டுமென்று சத்தியம் செய்வதின் கண்டிதம்.

1712

عن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من حلف على مال امرئ مسلم بغير حقه، لقي الله وهو عليه غضبان قال: ثم قرأ علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم مصداقه من كتاب الله عز وجل: {إن الذين يشترون بعهد الله وأيمانهم ثمنًا قليلا} ((آل عمران: 77)) إلى آخر الآية: ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒரு முஸ்லிமின் சொத்து குறித்து அநியாயமாகச் சத்தியம் செய்கிறாரோ (அதன் மூலம் அதை அபகரிக்கவோ அல்லது அதன் உரிமையை மறுக்கவோ), அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும்போது, அவன் அவர் மீது கோபமாக இருப்பான்."
பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் வேதத்திலிருந்து இதற்குச் சான்றாக, "{நிச்சயமாக, யார் அல்லாஹ்வின் உடன்படிக்கையையும் தங்கள் சத்தியங்களையும் அற்ப விலைக்கு விற்கிறார்களோ...}" (3:77) என்று அந்த வசனத்தின் இறுதி வரை ஓதினார்கள்.
(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1713

وعن أبي أُمامة إياس بن ثعلبة الحارثي رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "من اقتطع حق امرئ مسلم بيمينه، فقد أوجب الله له النار. -وحرم عليه الجنة" فقال له رجل: وإن كان شيئًا يسيرًا يا رسول الله؟ قال: "وإن كان قضيبًا من أراك" ((رواه مسلم)).

அபூ உமாமா இயாஸ் இப்னு ஸஃலபா அல்ஹாரிஸீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒரு முஸ்லிமின் உரிமையை (பொய்ச்)சத்தியம் செய்து அபகரித்துக் கொள்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு நரகத்தை கட்டாயமாக்கி, சுவனத்தை அவருக்குத் தடை செய்துவிடுகிறான்."
ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அது அற்பமான பொருளாக இருந்தாலும் சரியா?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், "அது அராக் மரத்தின் ஒரு குச்சியாக இருந்தாலும் சரியே" என்று கூறினார்கள்.

முஸ்லிம்.

1714

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الكبائر: الإشراك بالله، وعقوق الوالدين، وقتل النفس، واليمين الغموس ((رواه البخاري)).
وفي رواية: أن أعرابيًا جاء إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله ما الكبائر؟ قال: الإشراك بالله قال: ثم ماذا؟ قال: اليمين الغموس قلت: وما اليمين الغموس؟ قال: الذي يقتطع مال امرئ مسلم يعني بيمين هو فيها كاذب

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெரும் பாவங்களாவன: அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பது, பெற்றோருக்கு மாறு செய்வது, ஓர் உயிரைக் கொல்வது மற்றும் 'அல்-யமீன் அல்-ஃகமூஸ்' (பொய் சத்தியம், (அது சத்தியம் செய்பவரைப் பாவத்திலும் நரகத்திலும் ஆழ்த்திவிடும்)) ஆகும்." (இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: ஒரு கிராமவாசி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து,

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெரும் பாவங்கள் யாவை?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பது" என்றார்கள். அவர், "பிறகு என்ன?" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்-யமீன் அல்-ஃகமூஸ்" என்றார்கள். நான், (அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர்) "'அல்-யமீன் அல்-ஃகமூஸ் என்றால் என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "எவர் ஒரு முஸ்லிமின் செல்வத்தை அபகரிக்கிறாரோ அதுவாகும்; அதாவது அவர் பொய்யராக இருக்கும் நிலையில் செய்யும் சத்தியம்" என்று கூறினார்கள்.

-باب ندب من حلف على يمين فرأى غيرها خيرًا منها أن يفعل ذلك المحلوف عليه ثم يكفر عن يمينه

ஒருவர் ஒரு சத்தியம் செய்துவிட்டு, அதைவிடச் சிறந்தது ஒன்று இருப்பதாகக் கண்டால், அந்தச் சத்தியத்தை முறித்துவிட்டுப் பரிகாரம் செய்வது விரும்பத்தக்கதாகும்.

1715

عن عبد الرحمن بن سَمُرَةَ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: وإذا حلفت على يمين، فرأيت غيرها خيرًا منها، فائت الذي هو خير، وكفر عن يمينك ((متفق عليه)).

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒரு சத்தியம் (அல்லது உறுதிமொழி) செய்து, பிறகு அதைவிடச் சிறந்தது ஒன்றைக் கண்டால், அந்தச் சிறந்ததைச் செய்யுங்கள்; மேலும் உங்கள் சத்தியத்திற்காகப் பரிகாரம் செய்துவிடுங்கள்." (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1716

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من حلف على يمين، فرأى غيرها خيرًا منها، فليكفر عن يمينه، وليفعل الذي هو خير ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒரு சத்தியம் செய்து (ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாகவோ அல்லது செய்யாதிருப்பதாகவோ), அதைவிடச் சிறந்த வேறொன்றைக் கண்டால், அவர் தமது சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் செய்துவிட்டு, சிறந்ததையே செய்யட்டும்."

1717

وعن أبي موسى رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إني والله إن شاء الله لا أحلف على يمين، ثم أرى خيرًا منها إلا كفرت عن يميني، وأتيت الذي هو خير. ((متفق عليه))

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அல்லாஹ் நாடினால், நான் ஒரு சத்தியம் செய்து (ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாக), பின்னர் அதைவிடச் சிறந்த ஒன்றை நான் கண்டால், எனது சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் செய்துவிட்டு, சிறந்த காரியத்தைச் செய்து விடுவேன்."

1718

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لأن يلج أحدكم في يمينه في أهله آثم له عند الله تعالى من أن يعطي كفارته التي فرض الله عليه". ((متفق عليه)) قوله: "يلَجّ" بفتح اللام، وتشديد الجيم: أي يتمادى فيها، ولا يكفر، قوله: "آثم" هو بالثاء المثلثة، أي: أكثر إثمًا.

ஒருவர் தன் குடும்பத்தார் விஷயத்தில் (எடுத்த) சத்தியத்தில் (அதை முறித்து பரிகாரம் செய்யாமல்) பிடிவாதமாக இருப்பது, அதற்காக அல்லாஹ்வால் விதிக்கப்பட்ட பரிகாரத்தைச் செலுத்துவதை விட அல்லாஹ்விடம் அதிகப் பாவமானதாகும்.

باب العفو عن لغو اليمين وأنَّه لا كفَّارة فِيهِ وَهُوَ مَا يجري عَلَى اللسان بغير قصد اليمين كقوله عَلَى العادة: لا والله، وبلى والله، ونحو ذَلِكَ

சத்தியங்களின் பரிகாரம்

1719

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: أنزلت هذه الآية: {لا يؤاخذكم الله باللغو في أيمانكم} في قول الرجل: لا والله، وبلى والله. ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"{லா யுஆகிதுகுமுல்லாஹு பில்லக்வி ஃபீ ஐமானிக்கும்}" (பொருள்: "உங்கள் சத்தியங்களில் உள்நோக்கமில்லாதவற்றிற்காக அல்லாஹ் உங்களைத் தண்டிக்க மாட்டான்...") எனும் இவ்வசனம், ஒரு மனிதர் "இல்லை; அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக!", மற்றும் "ஆம்; அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக!" என்று (பழக்கத்தின் காரணமாகவோ அல்லது கவனக்குறைவாகவோ) கூறுவது குறித்து அருளப்பட்டது.
(நூல்: புகாரி)

-باب كراهة الحلف في البيع وإن كان صادقًا

வியாபாரத்தில் உண்மையாளியாக இருந்தாலும் சத்தியம் செய்வதை வெறுத்தல்.

1720

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الحلف منفقة للسلعة، ممحقة للكسب ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், '(வியாபாரத்தில்) சத்தியம் செய்வது (பொய்யான சத்தியங்கள் மூலம்) சரக்கை விரைவாக விற்கச் செய்யும்; ஆனால் (அதன்) சம்பாத்தியத்தின் பரக்கத்தை அழித்துவிடும்' என்று கூற நான் கேட்டேன்.

1721

عن أبي قتادة رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إياكم وكثرة الحلف في البيع، فإنه ينفق ثم يمحق ((رواه مسلم)).

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'வியாபாரத்தில் அதிகமாகச் சத்தியம் செய்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது (சரக்கை) விற்பனையாகச் செய்யும்; பின்னர் (அதன்) பரக்கத்தை அழித்துவிடும்.'

-باب كراهة أن يسأل الإنسان بوجه الله عز وجل غير الجنة وكراهة منع من سأل بالله تعالى وتشفعبه

அல்லாஹ்வின் பெயரால் பிச்சை கேட்பது பற்றி

1722

عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لا يسأل بوجه الله إلا الجنة ((رواه أبو داود)).

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் முகத்தைக் கொண்டு (அவனது திருமுகத்தின் கண்ணியத்தைக் கொண்டு அல்லது அவனது திருப்தியைக் கொண்டு) சுவனத்தைத் தவிர வேறு எதையும் யாரும் கேட்க வேண்டாம்."

1723

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من استعاذ بالله فأعيذوه، ومن سأل بالله، فأعطوه، ومن دعاكم فأجيبوه، ومن صنع إليكم معروفًا فكافئوه، فإن لم تجدوا ما تكافئونه به، فادعوا له حتى تروا أنكم قد كافأتموه. ((حديث صحيح رواه أبو داود والنسائي بأسانيد الصحيحين))

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்லாஹ்வின் பெயரால் அடைக்கலம் தேடுபவருக்கு (அவரது பாதுகாப்பைக் கருதி) அடைக்கலம் அளியுங்கள். அல்லாஹ்வின் பெயரால் (உங்களிடம்) கேட்பவருக்கு (அவர் கேட்கும் நியாயமானதை) அளியுங்கள். உங்களை (உணவுக்கோ அல்லது வேறு நல்ல காரியத்திற்கோ) அழைப்பவரின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஒரு நன்மை செய்தவருக்கு (அதற்கு ஈடாக) நீங்களும் பதில் நன்மை செய்யுங்கள். அவருக்குப் பதில் நன்மை செய்ய உங்களால் இயலவில்லையாயின், (அவர் செய்த நன்மைக்கு) நீங்கள் ஈடுசெய்துவிட்டதாக உணரும் வரை அவருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்."

-باب تحريم قول شاهنشاه للسلطان وغيره لأن معناه ملك الملوك، ولا يوصف بذلك غير الله سبحانه وتعالى

யாhரையும் 'மன்னர்களின் மன்னர்' என்று அழைப்பது தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அதன் பொருள் "அனைத்து மன்னர்களுக்கும் மேலானவர்" என்பதாகும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரையும் அவ்வாறு வர்ணிக்கக் கூடாது.

1724

وعن أبي هريرة رضي الله عنه النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن أخنع اسم عند الله عز وجل رجل تسمى ملك الأملاك ((متفق عليه)). قال سُفيانُ بن عُيَيْنَةَ: «مَلِكُ الأَمْلاكِ» مِثْلُ: شَاهِن شَاهِ.

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் இழிவான பெயர், தன்னை 'மலிகுல் அம்லாக்' (அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசன்) என்று பெயர் சூட்டிக்கொண்ட மனிதனுடையதாகும்." ஸுஃப்யான் பின் உயைனா அவர்கள் கூறினார்கள்: "'மலிகுல் அம்லாக்' என்பது 'ஷாஹின் ஷாஹ்' என்பதைப் போன்றதாகும்."

-باب النهي عن مخاطبة الفاسق والمبتدع ونحوهما بسيد ونحوه

பாவி, பித்அத் செய்பவர் போன்றோரை 'தலைவர்' போன்ற வார்த்தைகளால் அழைப்பது தடுக்கப்பட்டது.

1725

عن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقولوا للمنافق سيد، فإنه إن يكن سيدًا، فقد أسخطتم ربكم عز وجل. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح))

புரைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நயவஞ்சகரை 'தலைவர்' (அல்லது 'மதிப்புக்குரியவர்') என்று அழைக்காதீர்கள். ஏனெனில், அவர் (உண்மையிலேயே) தலைவராக (அல்லது மதிப்புக்குரியவராக) இருந்தால், கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க உங்கள் இறைவனை நீங்கள் கோபப்படுத்திவிட்டீர்கள்."

-باب كراهة سب الحمى

காய்ச்சலைத் திட்டுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1726

عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم دخل على أم السائب، أو أم المسيب فقال: "مالك يا أم السائب -أو يا أم المسيب- تزفزفين؟" قالت: الحمى لا

بارك الله فيها، فقال: "لا تسبي الحمى، فإنها تذهب خطايا بني آدم، كما يذهب الكير خبث الحديد" ((رواه مسلم)). «تُزَفْزِفِينَ» أي تَتَحَرَّكِينَ حَرَكَةً سَرِيعَةً، وَمَعْنَاهُ: تَرْتَعِدِين. وَهُوَ بِضَمِّ التاء وبالزاي المكررة والفاء المكررة، وَرُوِيَ أيضًا بالراء المكررة والقافين.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஸாயிப் (அல்லது உம்மு முஸைய்யப்) (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது, "உம்மு ஸாயிபே (அல்லது உம்மு முஸைய்யபே)! உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? (ஏன்) இப்படி நடுங்குகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "காய்ச்சல்; அல்லாஹ் அதில் பரக்கத் செய்யாதிருப்பானாக!" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், "காய்ச்சலை ஏசாதீர்கள். ஏனெனில், உலை எவ்வாறு இரும்பின் கசடை நீக்குகிறதோ, அவ்வாறே அது ஆதமின் மக்களின் பாவங்களை நீக்குகிறது" என்று கூறினார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

- باب النهي عن سب الريح وبيان ما يقال عند هبوبها

காற்றைத் திட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்ற பாடம்.

1727

عن أبي المنذر أبي بن كعب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تسبوا الريح، فإذا رأيتم ما تكرهون، فقولوا: اللهم إنا نسألك من خير هذه الريح وخير ما فيها وخير ما أُمرت به. ونعوذ بك من شر هذه الريح وشر ما فيها وشر ما أُمرت به. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح))

அபுல் முன்திர் உபை இப்னு கஃபு (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “காற்றைத் திட்டாதீர்கள். நீங்கள் (காற்றினால்) விரும்பத்தகாத ஒன்றைக் காணும்போது, இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்: ‘அல்லாஹும்ம இன்னா நஸ்அலுக்க மின் கைரி ஹாதிஹிர்ரீஹி, வ கைரி மா ஃபீஹா, வ கைரி மா உமிரத் பிஹி. வ நஊது பிக்க மின் ஷர்ரி ஹாதிஹிர்ரீஹி, வ ஷர்ரி மா ஃபீஹா, வ ஷர்ரி மா உமிரத் பிஹி.’ (அல்லாஹ்வே! நாங்கள் உன்னிடம் இந்தக் காற்றின் நன்மையையும், இதில் உள்ளதின் நன்மையையும், இது எதைக் கொண்டு ஏவப்பட்டுள்ளதோ அதன் நன்மையையும் கேட்கிறோம். மேலும், இந்தக் காற்றின் தீங்கிலிருந்தும், இதில் உள்ளதின் தீங்கிலிருந்தும், இது எதைக் கொண்டு ஏவப்பட்டுள்ளதோ அதன் தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் நாங்கள்

பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம்).”
அத்திர்மிதி.

1728

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الريح من روح الله، تأتي بالرحمة، وتأتي بالعذاب، فإذا رأيتموها فلا تسبوها، وسلوا الله خيرها، واستعيذوا بالله من شرها. ((رواه أبو داود بإسناد حسن)) قوله صلى الله عليه وسلم من روح الله هو بفتح الراء أي رحمته بعباده

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டேன், "காற்று அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து (வரும் ஒன்றாகும்). அது அருளைக் கொண்டுவருகிறது, வேதனையையும் கொண்டுவருகிறது. நீங்கள் அதைக் காணும்போது, அதைத் திட்டாதீர்கள். மாறாக, அல்லாஹ்விடம் அதன் நன்மையைக் கேளுங்கள்; மேலும் அதன் தீங்கிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுங்கள்."
(அபூ தாவுத், நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்.)

1729

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا عصفت الريح قال: اللهم إني أسألك خيرها، وخير ما فيها، وخير ما أُرسلت به، وأعوذبك من شرها، وشر ما فيها، وشر ما أُرسلت به" ((رواه مسلم)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: காற்று பலமாக வீசும்போதெல்லாம், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க கைரஹா, வ கைர மா ஃபீஹா, வ கைர மா உர்ஸிலத் பிஹி. வ அஊது பிக்க மின் ஷர்ரிஹா, வ ஷர்ரி மா ஃபீஹா, வ ஷர்ரி மா உர்ஸிலத் பிஹி. (அல்லாஹ்வே, நான் உன்னிடம் இதன் நன்மையையும், இதில் உள்ளவற்றின் நன்மையையும் (அதாவது, காற்றுடன் வரும் மழை, குளிர்ந்த காற்று போன்ற நன்மைகளையும்), இது எதன் பொருட்டு அனுப்பப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் அருளாக அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அதன் நன்மையையும்) கேட்கிறேன். மேலும் நான் உன்னிடம் இதன் தீங்கிலிருந்தும், இதில் உள்ளவற்றின் தீங்கிலிருந்தும் (அதாவது, காற்றுடன் வரும் புழுதி, தூசி, நோய்கள் போன்ற தீங்கிலிருந்தும்), இது எதன் பொருட்டு அனுப்பப்பட்டதோ அதன் தீங்கிலிருந்தும் (அதாவது,

அல்லாஹ்வின் தண்டனையாக அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அதன் தீங்கிலிருந்தும்) பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."

- باب كراهة سب الديك

சேவலைத் திட்டுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1730

عن زيد بن خالد الجهني رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تسبوا الديك، فإنه يوقظ للصلاة. ((رواه أبو داود بإسناد صحيح))

ஸைத் இப்னு காலித் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சேவலை ஏசாதீர்கள், ஏனெனில் அது (மக்களை) தொழுகைக்காக எழுப்புகிறது."

- باب النهي عن قول الإنسان: مطرنا بنوء كذا

நட்சத்திரங்களின் பெயரைக் கூறி இன்ன நட்சத்திரத்தால் மழை பெய்தது என்று கூறுவது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1731

عن زيد بن خالد رضي الله عنه قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم صلاة الصبح بالحديبية في أثر سماء كانت من الليل، فلما انصرف أقبل على الناس، فقال: "هل تدرون ماذا قال ربكم؟" قالوا: الله ورسوله أعلم. قال: قال: "أصبح من عبادي مؤمن بي وكافر بي، فأما من قال: مُطِرْنَا بفضل الله ورحمته، فذلك مؤمن بي كافر بالكواكب، وأما من قال: مُطِرْنَا بنوء كذا وكذا، فذلك كافر بي مؤمن بالكواكب" ((متفق عليه)).

والسماء هنا: المطر.

ஸைத் இப்னு காலித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-ஹுதைபிய்யாவில் இரவில் பெய்த மழைக்குப் பிறகு எங்களுக்கு சுப்ஹு (ஃபஜ்ர்) தொழுகையைத் தொழுவித்தார்கள். தொழுகை முடிந்ததும், அவர்கள் மக்களை நோக்கித் திரும்பி, "உங்கள் இறைவன் என்ன கூறினான் என்று உங்களுக்குத்

தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்: 'என் அடியார்களில் சிலர் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், சிலர் என்னை நிராகரிப்பவர்களாகவும் காலைப் பொழுதை அடைந்துள்ளனர். யார் 'அல்லாஹ்வின் அருளாலும் அவனது கருணையாலும் எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது' என்று கூறினாரோ, அவர் என் மீது நம்பிக்கை கொண்டு நட்சத்திரங்களை நிராகரிப்பவர் ஆவார். மேலும், யார் 'இன்னின்ன நட்சத்திரத்தால் (எங்களுக்கு மழை பொழிந்தது)' என்று கூறினாரோ, அவர் என்னை நிராகரித்து நட்சத்திரங்கள் மீது நம்பிக்கை கொள்பவர் ஆவார்.'"

(நூல்: புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்).
(இங்கு 'அஸ்-ஸமா' என்பது மழையைக் குறிக்கிறது).

-باب تحريم قوله لمسلم: يا كافر

முஸ்லிமை காஃபிர் என்று சொல்வது ஹராம்.

1732

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا قال رجل لأخيه: يا كافر، فقد باء بها أحدهما، فإن كان كما قال وإلا رجعت عليه ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒருவர் தனது சகோதரரை (இஸ்லாத்தில்) 'காஃபிர்' (இறைமறுப்பாளர்) என்று அழைத்தால், அவர்களில் ஒருவருக்கு அது (இறைமறுப்புப் பட்டம் அல்லது அதன் பாவம்) திரும்பிவிட்டது. அவர் கூறியது போல் அந்த நபர் இருந்தால் (அவர் காஃபிராக இருந்தால்), அந்த இறைமறுப்பு அவர் மீது உறுதியாகிவிடும். ஆனால், அது உண்மையல்லாமல் போனால், அது கூறியவர் மீதே திரும்பிவிடும்."

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்.

1733

وعن أبي ذر رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: من دعا رجلا بالكفر، أو قال: عدو الله، وليس كذلك إلا حار عليه ((متفق عليه)).

حار رجع.

அபூ தர்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'எவரேனும் ஒருவரை இறைமறுப்பாளர் என்றோ அல்லது அல்லாஹ்வின் எதிரி என்றோ அழைத்தால் (அல்லது குற்றம் சாட்டினால்), அவர் அவ்வாறு இல்லாத பட்சத்தில், அந்தக் குற்றச்சாட்டு (அதன் விளைவு அல்லது பாவம்) அழைத்தவரிடமே திரும்பிவிடும்.'

- باب النهي عن الفحش وبذاء اللسان

ஆபாசத்தின் தடை

1734

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ليس المؤمن بالطعان، ولا اللعان، ولا الفاحش، ولا البذي. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உண்மையான இறைவிசுவாசி, (பிறரின் குறைகளைத்) தூற்றுபவனாகவோ, சபிப்பவனாகவோ, மானக்கேடாக (அநாகரிகமாக)ப் பேசுபவனாகவோ, (அசிங்கமான) தீய வார்த்தைகளைப் பேசுபவனாகவோ இருக்க மாட்டான்."

1735

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما كان الفحش في شيء إلا شانه، وما كان الحياء في شيء إلا زانه. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆபாசம் (அல்லது அருவருப்பான செயல்/பேச்சு) எந்த ஒன்றில் இருக்கிறதோ, அதை அது களங்கப்படுத்தாமல் இருப்பதில்லை. நாணம் (அல்லது வெட்க உணர்வு) எந்த ஒன்றில் இருக்கிறதோ, அதை அது அழகுபடுத்தாமல் இருப்பதில்லை.”

باب كراهة التقعير في الكلام والتشدق فيه وتكلف الفصاحة واستعمال وحشي اللغة

ودقائق الإعراب في مخاطبة العوام ونحوهم

உரையாடலின்போது பாசாங்கு செய்வதும், மிகைப்படுத்துவதும், பேச்சில் செயற்கைத்தனம் காட்டுவதும், கடினமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதும், பொதுமக்களிடம் பேசும்போது இலக்கணத்தின் நுணுக்கங்களை ஆராய்வதும் வெறுக்கத்தக்கவை.

1736

عن ابن مسعود رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "هلك المتنطعون"، قالها ثلاثًا. ((رواه مسلم. "المتنطعون": المبالغون في الأمور)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், “எல்லை மீறுபவர்கள் (மிகைப்படுத்தி நடப்பவர்கள்) அழிந்துவிட்டார்கள்” என்று கூறினார்கள். இதை அவர்கள் மூன்று முறை கூறினார்கள்.

1737

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الله يبغض البليغ من الرجال الذي يتخلل بلسانه كما تتخلل البقرة. ((رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, அல்லாஹ், மாடு (தன் நாவால் புல்லை அல்லது உணவை) ஆராய்ந்து எடுப்பது போல, தன் நாவால் (வார்த்தைகளை) ஆராய்ந்து (செயற்கையான நளினத்துடன் அல்லது மிகைப்படுத்திப்) பேசும் நாவன்மை மிக்க ஆண்களை வெறுக்கிறான்."

1738

وعن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن من أحبكم إلي، وأقربكم مني مجلسًا يوم القيامة، أحاسنكم أخلاقًا، وإن أبغضكم إلي

وأبعدكم مني يوم القيامة، والثرثارون، والمتشدقون، والمتفيهقون. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن)). وقد سبق شرحه في باب حسن الخلق.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மறுமை நாளில் உங்களில் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்களும், அமரும் இடத்தால் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களும் உங்களில் நற்குணம் கொண்டவர்களே ஆவார்கள்; மேலும், மறுமை நாளில் உங்களில் எனக்கு மிகவும் வெறுப்புக்குரியவர்களும், என்னை விட்டும் தூரமாக இருப்பவர்களும் அதிகம் பேசுபவர்கள் (பயனற்ற விதத்தில்), அலட்டிக்கொள்பவர்கள் (தங்கள் பேச்சாற்றலை அல்லது அறிவை வெளிப்படுத்த) மற்றும் தற்பெருமை பேசுபவர்கள் (வாயை நிரப்பி, ஆணவத்துடன் பேசுபவர்கள்) ஆவார்கள்."

(இதை திர்மிதி அறிவித்துள்ளார். மேலும் இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்).

- باب كراهة قوله: خبثت نفسي

என் மனம் கெட்டுவிட்டது என்று கூறுவது வெறுக்கத்தக்கது.

1739

عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يقولن أحدكم خبثت نفسي، ولكن ليقل: لقست نفسي ((متفق عليه)). قال العلماء معنى خبثت أي غثيت وهو معنى لقست ولكن كره لفظ الخبث

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும், 'என் ஆன்மா தீயதாகிவிட்டது' (அதாவது, குமட்டுகிறது அல்லது உடல்நலக்குறைவாக உள்ளது) என்று கூற வேண்டாம். மாறாக, 'என் ஆன்மா சோர்வுற்றுள்ளது' என்று அவர் கூறட்டும்."

- باب كراهية تسمية العنب كَرْمًا

திராட்சைப் பழத்தை 'கர்ம்' என்று அழைப்பது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1740

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تسموا العنب الكَرْم، فإن الكَرْم المسلم" ((متفق عليه)). ((وهذا لفظ مسلم)).
وفي رواية: "فإنما الكرم قلب المؤمن" وفي رواية للبخاري ومسلم: "يقولون الكرم، إنما الكرم قلب المؤمن".

அபூஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "திராட்சைக்கு 'அல்-கர்ம்' என்று பெயரிடாதீர்கள். ஏனெனில் 'அல்-கர்ம்' என்பது முஸ்லிம் ஆவார்."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்)

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நிச்சயமாக 'அல்-கர்ம்' என்பது இறைநம்பிக்கையாளரின் இதயமாகும்" என்று வந்துள்ளது.

புகாரி மற்றும் முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "(மக்கள்) 'அல்-கர்ம்' என்று (திராட்சையை) அழைக்கிறார்கள்; நிச்சயமாக 'அல்-கர்ம்' என்பது இறைநம்பிக்கையாளரின் இதயமாகும்" என்று வந்துள்ளது.

1741

وعن وائل بن حجر رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تقولوا: الكَرْم، ولكن قولوا: العنب، والحَبَلَة رواه مسلم الحبلة بفتح الحاء والباء ويقال أيضا بإسكان الباء

வாயில் பின் ஹுஜ்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அல்-கர்ம் (என்ற வார்த்தையைத் திராட்சைக்குக்) கூறாதீர்கள். (ஏனெனில் 'கர்ம்' என்பது கண்ணியம், பெருந்தன்மை போன்ற உயர்வான பண்புகளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல். திராட்சை செடியை அல்லது அதன் பழத்தை இத்தகைய உயர்வான பண்புகளுடன் இணைப்பது மிகைப்படுத்தலாக அமையலாம், குறிப்பாக மதுபானம் தயாரிக்கப் பயன்படும் ஒரு பொருளுக்கு இத்தகைய அடைமொழி வழங்குவது பொருத்தமற்றது.) மாறாக, அல்-இனப் (திராட்சைப் பழம்) மற்றும் அல்-ஹபலாஹ் (திராட்சைச் செடி) என்று கூறுங்கள்."

- باب النهي عن وصف محاسن المرأة لرجل إلا أن يحتاج إلى ذلك لغرض شرعي كنكاحها ونحوه

தக்க ஷரீஅத் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காரணமின்றி ஒரு பெண்ணின் அழகை ஒரு ஆணுக்கு வர்ணிப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1742

عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تباشر المرأة المرأة، فتصفها لزوجها كأنه ينظر إليها ((متفق عليه)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணுடன் (அவளது உடல் அமைப்பை முழுமையாக அறியும் அளவுக்கு) நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பின்னர் அவளது கணவன் அவளை நேரில் பார்ப்பது போன்று அவனிடம் அவளை வர்ணிக்கக் கூடாது."
(புகாரி, முஸ்லிம்)

-باب كراهة قول الإنسان: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إنْ شِئْتَ»، بل يجزم بالطلب

"நீ விரும்பினால் என்னை மன்னித்துவிடு, அல்லாஹ்வே!" என்று கூறுவது வெறுக்கத்தக்கதாகும். அல்லாஹ்விடம் உறுதியாகக் கேட்க வேண்டும்.

1743

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا يقولن أحدكم: اللهم اغفر لي إن شئت: اللهم ارحمني إن شئت، ليعزم المسألة، فإنه لا مكره له" ((متفق عليه)). ((وفي رواية لمسلم: "ولكن ليعزم، وليعظم الرغبة، فإن الله تعالى، لا يتعاظمه شيء أعطاه")).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் **'அல்லாஹும்ம◌ம◌ஃக்◌ஃபிர் லீ இன் ஷி◌ஃஇத்த'** (யா அல்லாஹ்! நீ நாடினால் என்னை மன்னிப்பாயாக!), **'அல்லாஹும்ம்மர்ஹம்னீ இன் ஷி◌ஃஇத்த'** (யா அல்லாஹ்! நீ நாடினால் எனக்குக் கருணை புரிவாயாக!) என்று கூற வேண்டாம். மாறாக, (அல்லாஹ்விடம்) உறுதியுடன் (மற்றும் அவன் ஏற்றுக்கொள்வான் என்ற நம்பிக்கையுடன்) கேட்கட்டும். ஏனெனில், அவனை நிர்ப்பந்திப்பவர் எவருமில்லை."

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், "ஆனால் அவர் உறுதியுடன் (மறுக்கப்படாது என்ற நம்பிக்கையுடன்) கேட்கட்டும்; பேராவலோடு

கேட்கட்டும். ஏனெனில், அல்லாஹ் வழங்குவது எதுவும் அவனுக்குப் பெரிதல்ல (அவனுக்குக் கடினமானதல்ல)" என்றுள்ளது.

1744

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إذا دعا أحدكم، فليعزم المسألة، ولا يقولن: اللهم إن شئت، فأعطني، فإنه لا مستكره له ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் பிரார்த்தித்தால், அவர் உறுதியாக (கிடைக்கும் என்ற திட நம்பிக்கையுடன்) கேட்கட்டும். 'யா அல்லாஹ்! நீ நாடினால் எனக்குத் தருவாயாக' என்று அவர் கூற வேண்டாம். ஏனெனில், அவனை நிர்ப்பந்திக்கக்கூடியவர் எவருமில்லை."

-باب كراهة قول: ما شاء الله وشاء فلان

"அல்லாஹ் நாடியதும் இன்னார் நாடியதும்" என்று கூறுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1745

عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تقولوا: ما شاء الله وشاء فلان، ولكن قولوا: ما شاء الله، ثم شاء فلان. رواه أبو داود بإسناد صحيح

ஹுதைஃபா பின் யமான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "'அல்லாஹ் நாடியதும் இன்னார் நாடியதும்' (அல்லாஹ்வின் நாட்டத்துடன் மனிதனின் நாட்டத்தை சமன்படுத்தும் விதமாக) என்று கூறாதீர்கள். மாறாக, 'அல்லாஹ் நாடியதும், பின்னர் இன்னார் நாடியதும்' (அல்லாஹ்வின் நாட்டம் முதன்மையானது என்பதை வலியுறுத்தி) என்று கூறுங்கள்."
அபூதாவூத் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்.

-باب كراهة الحديث بعد العشاء الآخرة

இஷா தொழுகைக்குப் பிறகு பேசுவதை வெறுத்தல்

1746

عن أبي برزة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يكره النوم قبل العشاء والحديث بعدها. ((متفق عليه)).

அபூ பர்ஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இஷா தொழுகைக்கு முன்னர் உறங்குவதையும், அதற்குப் பின்னர் (அதாவது, இஷா தொழுகைக்குப் பிறகு) பேசிக்கொண்டிருப்பதையும் வெறுத்தார்கள்.

1747

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم صلى العشاء في آخر حياته، فلما سلم، قال: أرأيتكم ليلتكم هذه؟ فإن على رأس مائة سنة لا يبقي ممن هو على ظهر الأرض اليوم أحد ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது வாழ்நாளின் இறுதியில் இஷா தொழுதார்கள். சலாம் கொடுத்ததும், "உங்களின் இந்த இரவை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? ஏனெனில் நூறு ஆண்டுகளின் இறுதியில், இன்று பூமியின் மேற்பரப்பில் உள்ளவர்களில் எவரும் எஞ்சியிருக்க மாட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

1748

وعن أنس رضي الله عنه أنهم انتظروا النبي صلى الله عليه وسلم، فجاءهم قريبًا من شطر الليل فصلى بهم، يعني العشاء، قال: ثم خطبنا فقال: ألا إن الناس قد صلوا. ثم رقدوا، وإنكم لن تزالوا في صلاة ما انتظرتم الصلاة ((رواه البخاري)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தார்கள். இரவின் பாதி நேரம் நெருங்கியபோது (கிட்டத்தட்ட இரவின் பாதி நேரத்தில்) அவர் அவர்களிடம் வந்து, அவர்களுக்குத் தொழுகை (அதாவது இஷாவை) நடத்தினார். பிறகு எங்களுக்கு உரை நிகழ்த்தினார்கள்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! மக்கள் (தங்கள் இஷா தொழுகையை) தொழுதுவிட்டு உறங்கிவிட்டனர். நிச்சயமாக, நீங்கள் தொழுகைக்காகக் காத்திருக்கும் காலமெல்லாம் தொழுகையிலேயே இருக்கிறீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

-باب تحريم امتناع المرأة من فراش زوجها إذا دعاها ولم يكن لها عذر شرعي

பதுக்கையில் கணவன் அழைக்கும்போது மனைவி மறுப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1749

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فأبت، فبات غضبان عليها، لعنتها الملائكة حتى تصبح ((متفق عليه)).

وفي رواية: حتى: ترجع.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு கணவன் தன் மனைவியைத் தன் படுக்கைக்கு (தாம்பத்திய உறவுக்காக) அழைத்து, அவள் மறுத்துவிட்டால், அதனால் கணவன் அவள் மீது கோபத்துடன் இரவைக் கழித்தால், விடியும் வரை வானவர்கள் அவளைச் சபித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.”
மற்றோர் அறிவிப்பில், “அவள் (தன் மறுப்பிலிருந்து அல்லது கணவனின் அழைப்பிற்கு இணங்க) திரும்பும் வரை” என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

-باب تحريم صوم المرأة وزوجها حاضر إلا بإذنه

பெண் தன் கணவர் இருக்கும்போது, அவருடைய அனுமதியின்றி நோன்பு நோற்பது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1750

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يحل للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه ((متفق عليه)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு பெண், அவளுடைய கணவர் (ஊரில்) இருக்கும்போது, அவரின் அனுமதியின்றி (உபரியான) ஸவ்ம் (நோன்பை) நோற்பது அவளுக்கு ஆகுமானதல்ல. மேலும், அவரின் அனுமதியின்றி அவரின் வீட்டிற்குள் எவரையும் அவள் அனுமதிக்கக் கூடாது.”

- باب تحريم رفع المأموم رأسه من الركوع أو السجود قبل الإمام

இமாமுக்கு முன்பாக தலையை உயர்த்துவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1751

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أما يخشى أحدكم إذا رفع رأسه قبل الإمام أن يجعل الله رأسه رأس حمار! أو يجعل الله صورته صورة حمار ((متفق عليه)).

உங்களில் ஒருவர் இமாமுக்கு முன்பாகத் தம் தலையை உயர்த்தினால், அல்லாஹ் அவருடைய தலையைக் கழுதையின் தலையாகவோ அல்லது அவருடைய உருவத்தைக் கழுதையின் உருவமாகவோ ஆக்கிவிடுவான் என்று அஞ்ச வேண்டாமா?

- باب كراهة وضع اليد على الخاصرة في الصلاة

தொழுகையின் போது கைகளை இடுப்பில் வைப்பது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1752

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: نهى عن الخصر في الصلاة. ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அஸ்-ஸலாத் (தொழுகை)யின் போது இடுப்பில் (பக்கவாட்டில் கைகளை ஊன்றி) நிற்பதைத் தடுத்தார்கள்.

- باب كراهة الصلاة بحضرة الطعام ونفسه تتوق إليه أو مع مدافعة الأخبثين: وهما البول والغائط

உணவு தயாராக இருக்கும்போதோ அல்லது சிறுநீர், மலம் கழிக்க வேண்டிய நெருக்கடி இருக்கும்போதோ தொழுகையில் ஈடுபடுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1753

عن عائشة رضي الله عنها، قالت: سَمِعْتُ رسولَ الله – صلى الله عليه وسلم – يقولُ: لا صَلاَةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ، وَلاَ وَهُوَ يُدَافِعُهُ الأَخْبَثَانِ. ((رواه مسلم))

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"உணவு (தயாராக இருந்து, அதை உண்ண) முன்னிலையில் இருக்கும்போதும், மலஜலத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் தொழுகை இல்லை" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்.

باب النهي عن رفع البَصَر إلَى السماء في الصلاة

அஸ்-ஸலாத் (தொழுகை) நேரத்தில் வானத்தை நோக்கிப் பார்ப்பது பற்றிய தடை.

1754

عن أنس بن مالك قَالَ: قَالَ رسولُ اللهِ: «مَا بَالُ أقْوامٍ يَرْفَعُونَ أبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ في صَلاَتِهِمْ»! فَاشْتَدَّ قَوْلُهُ في ذَلِكَ حَتَّى قَالَ: «لَيَنْتَهُنَّ عَنْ ذَلِكَ، أَوْ لَتُخطفَنَّ أَبْصَارُهُمْ»!.

رواه البخاري

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிலருக்கு என்னவாயிற்று? அவர்கள் தங்கள் தொழுகையில் வானத்தை நோக்கித் தங்கள் பார்வைகளை உயர்த்துகின்றனர்?" இது குறித்து அவர்களது பேச்சு கடுமையாக இருந்தது. எந்த அளவிற்கென்றால், "நிச்சயமாக அவர்கள் இதை விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ளட்டும்; அல்லது அவர்களின் பார்வைகள் பறிக்கப்பட்டுவிடும்!" என்று கூறினார்கள்.

-باب كراهة الالتفات في الصلاة لغير عذر

தொழுகையில் காரணமின்றித் திரும்புவது வெறுக்கத்தக்கது.

1755

عن عائشة رضي الله عنها قالت: سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الالتفات في الصلاة فقال: هو اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد ((رواه البخاري)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஸலாத்தில் (தொழுகையில்) திரும்பிப் பார்ப்பதைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அது, ஷைத்தான் அடியானுடைய ஸலாத்திலிருந்து (அவனுடைய கவனத்தை) திருடும் ஒரு (விரைவான) திருட்டாகும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

1756

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم : إياك والالتفات في الصلاة، فإن الالتفات في الصلاة هلكة، فإن كان لابد، ففي التطوع لا في الفريضة. ((رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: “ஸலாத்தில் (தொழுகையில்) (கவனத்தை சிதறடித்து) அங்குமிங்கும் பார்ப்பதை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருப்பீராக! ஏனெனில் ஸலாத்தில் அவ்வாறு பார்ப்பது அழிவாகும் (அதாவது, தொழுகையின் கூலியை குறைக்கும் அல்லது ஆன்மீக நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும்). தவிர்க்க முடியாத பட்சத்தில், அது நஃபிலான தொழுகையில் இருக்கலாம்; ஃபர்ளான ஸலாத்தில் கூடாது.”

- باب النهي عن الصلاة إلى القبور

தொழுகையின் போது கப்ருகளை நோக்கி நிற்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

1757

عن أبي مرثد كناز بن الحصين رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا تصلوا إلى القبور، ولا تجلسوا عليها ((رواه مسلم)).

அபூ மர்தத் கன்னாஸ் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கப்ருகளை முன்னோக்கித் தொழாதீர்கள்; மேலும் அவற்றின் மீது உட்காராதீர்கள்" என்று கூற நான் செவியுற்றேன். (இதை) முஸ்லிம் (நூல்) அறிவித்தார்.

-باب تحريم المرور بين يدي المصلي

தொழுகைக்காரர் தொழுது கொண்டிருக்கும்போது அவருக்கு முன்னால் கடந்து செல்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1758

عن أبي الجهيم عبد الله بن الحارث بن الصمة الأنصاري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لو يعلم المار بين المصلي ماذا عليه لكان أن يقف أربعين خيرًا له من أن يمر بين يديه ((قال الراوي: لا أدري قال أربعين يومًا، أو أربعين شهرًا، أو أربعين سنة)). ((متفق عليه)).

அபுல்ஜுஹைம் அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹாரித் இப்னு அஸ்-ஸிம்மா அல்-அன்சாரி (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தொழுபவருக்கு முன்னால் (அவரது ஸுத்ராவைக் கடந்து) செல்பவர், தம்மீது (அதனால் ஏற்படும்) பாவத்தின் தீவிரத்தை அறிவாராயின், அவருக்கு முன்னால் கடந்து செல்வதை விட, நாற்பது (நாட்கள், மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகள்) நின்று காத்திருப்பது அவருக்குச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்.”
(அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்: அவர் நாற்பது நாட்களா, அல்லது நாற்பது மாதங்களா, அல்லது நாற்பது ஆண்டுகளா என்று கூறினார் என எனக்குத் தெரியவில்லை).

-باب كراهة شروع المأموم في نافلة بعد شروع المؤذن في إقامة الصلاة سواء كانت النافلة سنة تلك الصلاة أو غيرها

இகாமத் சொல்லப்பட்ட பிறகு, ஒரு கடமையான தொழுகையின் சுன்னத்தான தொழுகையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்த உபரியான தொழுகையாக இருந்தாலும், மஃமூம் (பின்பற்றித் தொழுபவர்) அதைத் தொடங்கக் கூடாது என்பது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1759

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا أقيمت الصلاة، فلا صلاة إلا المكتوبة ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகைக்காக இகாமத் சொல்லப்பட்டுவிட்டால், (அந்த நேரத்தில்) கடமையான தொழுகையைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழுகையும் (அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல அல்லது செல்லுபடியாகாது)."

- باب كراهة تخصيص يوم الجمعة بصيام أو ليلته بصلاة من بين الليالي

வெள்ளிக்கிழமையை நோன்புக்காகவோ, இரவுகளை மற்ற இரவுகளிலிருந்து தொழுகைக்காகவோ தேர்ந்தெடுப்பது வெறுக்கத்தக்க செயல்.

1760

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا تختصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي، ولا تخصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام إلا أن يكون في صوم يصومه أحدكم ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மற்ற இரவுகளிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை இரவை (தஹஜ்ஜுத்) தொழுகைக்காக நின்று வணங்குவதற்கு பிரத்தியேகமாகத் தேர்ந்தெடுக்காதீர்கள். மேலும், மற்ற நாட்களிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமையை ஸவ்ம் (நோன்பு) நோற்பதற்காக பிரத்தியேகமாகத் தேர்ந்தெடுக்காதீர்கள்; உங்களில் ஒருவர் வழமையாக நோற்கும் நோன்பு அந்நாளில் அமைந்தால் தவிர."
முஸ்லிம்.

1761

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا يصومن أحدكم يوم الجمعة إلا يومًا قبله أو بعده ((متفق عليه)).

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: 'உங்களில் எவரும் வெள்ளிக்கிழமை அன்று (மட்டும்) நோன்பு நோற்க வேண்டாம்; அதற்கு முந்தைய ஒரு நாள் அல்லது அதற்குப் பிந்தைய ஒரு நாள் நோன்பு நோற்றால் தவிர.'

1762

وعن محمد بن عباد قال: سألت جابرًا رضي الله عنه: أنهى النبي صلى الله عليه وسلم عن صوم يوم الجمعة؟ قال: نعم ((متفق عليه)).

முஹம்மது பின் அப்பாத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமை (மட்டும்) நோன்பு நோற்பதை தடை செய்தார்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்' என்று கூறினார்கள்.

1763

وعن أم المؤمنين جويرة بنت الحارس رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم دخل عليها يوم الجمعة وهي صائمة، فقال: "أصمت أمس؟" قالت: لا، قال: "تريدين أن تصومي غدا" قالت: لا، قال: "فأفطري" ((رواه البخاري))

முஃமின்களின் தாயாரான ஜுவைரிய்யா பின்த் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அன்று அவர்களைச் சந்தித்தார்கள், அப்போது அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தார்கள். அவர்கள், "நீங்கள் நேற்று நோன்பு நோற்றீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "நாளை நோன்பு நோற்கும் எண்ணம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். அவர்கள், "அப்படியானால், இன்றைய நோன்பை விட்டுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

-باب تحريم الوصال في الصوم وهو أن يصوم يومين أو أكثر، ولا يأكل ولا يشرب بينهما

ஒரு நாளுக்கு மேல் நோன்பை நீட்டிப்பது தடுக்கப்பட்டது.

1764

عن أبي هريرة وعائشة رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن الوصال. ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) மற்றும் ஆயிஷா (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-விஸால் (அதாவது, நோன்பு துறக்காமல் தொடர்ச்சியாக நோன்பு நோற்பதை) தடுத்தார்கள்.

1765

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الوصال. قالوا: إنك تواصل؟ قال: إني لست مثلكم، إني أُطعم وأُسقى ((متفق عليه)). ، وهذا لفظ البخاري.

இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொடர் நோன்பு (விசால்) நோற்பதைத் தடுத்தார்கள். (அப்போது) அவர்கள் (நபித்தோழர்கள்), "நிச்சயமாக தாங்கள் தொடர் நோன்பு நோற்கிறீர்களே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் உங்களைப் போன்றவன் அல்லன். நிச்சயமாக எனக்கு (அல்லாஹ்விடமிருந்து ஆன்மீக ரீதியாக) உண்ணவும் பருகவும் வழங்கப்படுகிறது" என்று கூறினார்கள். (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்). இது புகாரியின் வாசகமாகும்.

-باب تحريم الجلوس على قبر

கப்ருகளின் மீது அமர்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1766

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : لأن يجلس أحدكم على جمرة، فتحرق ثيابه، فتخلص على جلده خير له من أن يجلس على قبر ((رواه مسلم))

உங்களில் ஒருவர் ஒரு கல்லறையின் மீது அமர்வதை விட, நெருப்புக்கங்கின் மீது அமர்ந்து, அது அவரது ஆடையை எரித்து, அவரது தோலைச் சென்றடைவது அவருக்கு மிகவும் மேலானதாகும்.

-باب النهي عن تجصيص القبر و البناء عليه

கப்ருகள் மீது சாந்து பூசுவதும், கட்டடம் கட்டுவதும் தடை செய்யப்பட்டவை.

1767

عن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يجصص القبر، وأن يقعد عليه، وأن يبنى عليه. ((رواه مسلم))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கப்ருகளை (சுண்ணாம்பு அல்லது ஜிப்சம் கொண்டு) பூசுவதையும், அவற்றின் மீது உட்காருவதையும், அவற்றின் மீது கட்டடம் எழுப்புவதையும் தடுத்தார்கள்.

- باب تغليظ تحريم إباق العبد من سيده

அடிமை தனது எஜமானிடமிருந்து ஓடிப்போவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

1768

عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أيما عبد أبق، فقد برئت منه الذمة ((رواه مسلم))

ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு அடிமை தன் எஜமானிடமிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டால், அவனுக்கான பொறுப்பு (அதாவது, அல்லாஹ்வின் மற்றும் அவனது தூதரின் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம்) நீங்கி விடுகிறது."

1769

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: "إذا أبق العبد، لم تقبل له صلاة" ((رواه مسلم)).
وفي رواية: "فقد كفر".

ஜரீர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓர் அடிமை (தன் எஜமானனை விட்டு) ஓடிவிட்டால், அவனுடைய தொழுகை (ஸலாத்) ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது."
(இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)
மற்றொரு அறிவிப்பில், "(அவன் தன் எஜமானனின் உரிமையை மறுத்து ஓடியதன் மூலம்) இறைமறுப்புச் செய்தவன் ஆவான் (அதாவது, இது ஒரு பெரும் பாவம் அல்லது நன்றிகெட்ட செயல்; இது இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேற்றும் இறைமறுப்பு அல்ல, மாறாக எஜமானனின் உரிமையை மறுக்கும் செயல்)."

- باب تحريم الشفاعة في الحدود

ஹுதூத் தண்டனைகளில் பரிந்துரைப்பது விலக்கப்பட்டது.

1770

وعن عائشة رضي الله عنها، أن قريشًا أهمهم شأن المرأة المخزومية التي سرقت فقالوا: من يكلم فيها رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ فقالوا: ومن يجترئ عليه إلا أسامة بن زيد، حب رسول الله صلى الله عليه وسلم:، فكلمه أسامة فقال صلى الله عليه وسلم: "أتشفع في حد من حدود الله تعالى؟" ثم قام فاختطب، ثم قال: "إنما أهلك الذين قبلكم أنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه، وإذا سرق فيهم الضعيف، أقاموا عليه الحد، وايم الله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها" ((متفق عليه)).
وفي رواية فتلون وجه رسول الله صلى الله عليه وسلم "فقال: "أتشفع في حد من حدود الله؟" قال أسامة: استغفر لي يا رسول الله قال: ثم أمر بتلك المرأة فقطعت يدها.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
பனூ மக்ஸூம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் திருடிவிட்ட விஷயம் குறைஷிகளுக்குக் கவலையை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள், "அவளைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் யார் பேசுவது?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அன்புக்குரியவரான உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கு அந்தத் துணிச்சல் வரும்?" என்று பேசிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, உஸாமா (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணுக்காக (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) பேசினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் வரம்புகளில் (தண்டனைகளில்) ஒன்றில் நீ பரிந்து பேசுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் எழுந்து நின்று ஓர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அதில், "உங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர்கள் அழிந்து போனதற்குக் காரணம், அவர்களில் உயர்குலத்தவர் திருடினால் அவரை அவர்கள் விட்டுவிடுவார்கள்; அவர்களில் பலவீனமானவர் திருடினால் அவர்மீது தண்டனையை நிறைவேற்றுவார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! முஹம்மதின் மகள் ஃபாத்திமா திருடினாலும், நான் அவளுடைய கையைத் துண்டிப்பேன்" என்று கூறினார்கள்.

(நூல்கள்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

வேறொரு அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது:
(இதைக் கேட்டதும்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முகம் (கோபத்தால்) நிறம் மாறியது. அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் வரம்புகளில் (தண்டனைகளில்) ஒன்றில் நீ பரிந்து பேசுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். உஸாமா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள்" என்று வேண்டினார்கள். பிறகு (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அப்பெண் விஷயத்தில் கட்டளையிட்டார்கள்; அவளது கை துண்டிக்கப்பட்டது.

-باب النهي عن التغوط في طريق الناس وظلهم وموارد الماء ونحوها

வழிகளில் மலம் கழிப்பதற்கான தடை

1771

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ''اتقوا اللاعنين'' قالوا: وما اللاعنان؟ قال: الذي يتخلى في طريق الناس أو في ظلهم ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “சாபமிடுவதற்கு காரணமாக அமையும் இரு செயல்களைத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபித்தோழர்கள் (ரழி) அவர்கள், “சாபமிடுவதற்கு காரணமாக அமையும் அந்த இரு செயல்கள் யாவை?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “மக்களின் பாதையில் அல்லது அவர்களின் நிழலில் (சிறுநீர் அல்லது மலம் கழித்து) அசுத்தம் செய்வதாகும்” என்று கூறினார்கள்.

-باب النهي عن البول ونحوه في الماء الراكد

தேங்கி நிற்கும் நீரில் சிறுநீர் கழிப்பது மற்றும் அதுபோன்ற செயல்களைச் செய்வதைத் தடுத்தல்.

1772

عن جابر رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى أن يبال في الماء الراكد.

رواه مسلم

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரில் சிறுநீர் கழிப்பதைத் தடுத்தார்கள்.

-باب كراهة تفضيل الوالد بعض أولاده على بعض في الهبة

குழந்தைகளுக்கு அன்பளிப்புகள் வழங்குவதில் ஒருவருக்கொருவர் முன்னுரிமை அளிப்பது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1773

عن النعمان بن بشير رضي الله عنهما أن أبًا له أتي به رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: إني نحلت ابني هذا غلامًا كان لي، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أكل ولدك نحلته مثل هذا؟" فقال: لا، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم فأرجعه".

وفي رواية: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "أفعلت هذا بولدك كلهم؟" قال: لا، قال: "اتقوا الله واعدلوا بين أولادكم" فرجع أبي، فرد تلك الصدقة.

وفي رواية: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ''يا بشير ألك ولد سوى هذا؟'' قال: نعم، قال: ''أكلهم وهبت له مثل هذا؟" قال: لا، قال: "فلا تشهدني إذًا فإني لا أشهد على جور" وفي رواية "لا تشهدني على جور"

وفي رواية: "أشهد على هذا غيري" ثم قال: "أيسرك أن يكونوا إليك في البر سواء؟" قال" بلى، قال: "فلا إذًا" ((متفق عليه)).

நுஃமான் பின் பஷீர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
என் தந்தை என்னை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று, "நான் என்னுடைய இந்த மகனுக்கு எனக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமையை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களுடைய ஒவ்வொரு மகனுக்கும் இது போன்றே அன்பளிப்பு வழங்கியுள்ளீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியென்றால், அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(இதே போன்று) உங்கள் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் செய்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்றார். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும் அவர்களுக்கிடையே நீதியுடன் நடந்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். என் தந்தை திரும்பி வந்து, அந்த அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பஷீரே! இவரைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர்கள் அனைவருக்கும் இது போன்ற அன்பளிப்பை வழங்கியுள்ளீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்றார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியென்றால் இதற்கு என்னை சாட்சியாக்காதீர்கள். ஏனெனில், அநீதிக்கு நான் சாட்சியாக இருக்க மாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "இதற்கு என்னையல்லாத வேறொருவரை சாட்சியாக்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு, "அவர்கள் அனைவரும் உமக்கு நன்மை செய்வதில் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பது உமக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்காதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம் (நிச்சயமாக)" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியென்றால் இவ்வாறு செய்யாதீர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

باب تحريم إحداد المرأة على ميت فوق ثلاثة أيام إلا على زوج أربعة أشهر وعشرة أيام -

மூன்று நாட்களுக்கு மேல் ஒரு பெண் இறந்துபோனவருக்காக துக்கம் அனுஷ்டிப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. கணவனுக்காக நான்கு மாதங்கள் பத்து நாட்கள் துக்கம் அனுஷ்டிக்கலாம்.

1774

عن زينب بنت أبي سلمة رضي الله عنهما قالت: دخلت على أم حبيبة رضي الله عنه زوج النبي صلى الله عليه وسلم حين توفي أبوها أبو سفيان بن حرب رضي الله عنه، فدعت بطيب فيه صفرة خلوق أو غيره، فدهنت منه جارية، ثم مست بعارضيها. ثم قالت: والله مالي بالطيب من حاجة، غير أني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول على المنبر: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تحد على ميت فوق ثلاث ليال، إلا على زوج أربعة أشهر وعشرا قالت زينب: ثم دخلت على زينب بنت جحش رضي الله عنها حين توفي أخوها، فدعت بطيب، فمست منه، ثم قالت: أما والله مالي بالطيب من حاجة، غير أني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول على المنبر: "لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تحد على ميت فوق ثلاث إلا على زوج أربعة أشهر وعشرًا" ((متفق عليه)).

ஸைனப் பின்த் அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியான உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்களின் தந்தை அபூ ஸுஃப்யான் இப்னு ஹர்ப் (ரழி) அவர்கள் மரணமடைந்தபோது, நான் அவர்களிடம் சென்றேன். உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் மஞ்சள் நிற வாசனைத் திரவியத்தையோ (குங்குமப்பூ போன்ற மஞ்சள் நிறப் பொருட்களைக் கொண்ட 'கலூக்' எனும் வாசனைத் திரவியம்) அல்லது அது போன்ற வேறு ஒன்றையோ கொண்டுவரச் சொல்லி, அதை ஓர் அடிமைப் பெண்ணுக்குப் பூசிவிட்டு, பின்னர் தம் கன்னங்களில் தடவிக்கொண்டார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, எனக்கு நறுமணம் பூசிக்கொள்ளும் தேவை ஏதுமில்லை. ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (பிரசங்க மேடையில்) இருந்து கொண்டு, 'அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு பெண், தன் கணவர் இறந்தால் தவிர, வேறு யாருடைய இறப்புக்காகவும் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல; கணவருக்காக (அனுஷ்டிக்கும் துக்க காலம்) நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களாகும்' என்று கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்." ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பிறகு நான் ஸைனப் பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்களின் சகோதரர் மரணமடைந்தபோது அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றேன். அவர்களும் நறுமணத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, அதைத் தடவிக்கொண்டார்கள். பின்னர் கூறினார்கள்: "அறிந்துகொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, எனக்கு நறுமணம் பூசிக்கொள்ளும் தேவை ஏதுமில்லை. ஆனால், 'அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு பெண், தன் கணவர் இறந்தால் தவிர, வேறு யாருடைய இறப்புக்காகவும் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல; (கணவருக்காக அனுஷ்டிக்கும் காலம்) நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களாகும்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் (பிரசங்க மேடையில்) இருந்து கொண்டு கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்."

- باب تحريم بيع الحاضر للبادي وتلقي الركبان والبيع على بيع أخيه والخطبة على خطبته إلا أن يأذن أو يرد

வணிகத்தில் தவறான நடைமுறைகளுக்கான தடை

1775

عن أنس رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يبيع حاضر لباد وإن كان أخاه لأبيه وأمه. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: தன் உடன் பிறந்த சகோதரராக இருந்தாலும் கூட, நகரவாசி கிராமவாசிக்காக (அவர்களின் பொருட்களை) விற்பனை செய்வதை (அதாவது, கிராமவாசிக்கு சந்தை நிலவரம் தெரியாத

நிலையில், நகரவாசி இடைத்தரகராக செயல்பட்டு ஆதாயம் பெறுவதைத் தடுப்பதற்காக) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள்.

1776

وعن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ''لا تتلقوا السلع حتى يهبط بها إلى الأسواق" ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "விற்பனைச் சரக்குகள் சந்தையை வந்தடையும் வரை அவற்றை (சந்தைக்கு வெளியே) இடைமறித்து (வாங்குவதற்காக) சந்திக்காதீர்கள்."

1777

وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تتلقوا الركبان، ولا يبع حاضر لباد" فقال له طاوس: ما قوله: لا يبيع حاضر لباد؟ قال: لا يكون له سمسارًا. ((متفق عليه)).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(விற்பனைச் சரக்குடன் வரும்) வணிகக் கூட்டத்தினரை (சந்தையை அடைவதற்கு முன் வழியில்) சந்திக்கச் செல்லாதீர்கள்; நகரவாசி கிராமவாசிக்காக விற்கக் கூடாது."

தாவூஸ் அவர்கள் (இப்னு அப்பாஸ் அவர்களிடம்), "'நகரவாசி கிராமவாசிக்காக விற்கக் கூடாது' என்பதன் கருத்து என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவருக்கு முகவராக இருக்கக் கூடாது" என்று கூறினார்கள்.

1778

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يبيع حاضر لباد، ولا تناجشوا ولا يبيع الرجل على بيع أخيه، ولا يخطب على خطبة أخيه، ولا تسأل المرأة طلاق أختها لتكفأ ما في إنائها.

وفي رواية قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن التلقي وأن يبتاع المهاجر

للأعرابي، وأن تشترط المرأة طلاق أختها، وأن يستام الرجل على سوم أخيه، ونهى عن النجش والتصرية" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
கிராமவாசி ஒருவருக்காக நகரவாசி ஒருவர் (தரகராக) விற்பனை செய்வதையும்; நஜ்ஷ் செய்வதையும்; ஒருவர் தன் சகோதரர் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது இவர் குறுக்கிட்டு வியாபாரம் செய்வதையும்; ஒருவர் தன் சகோதரர் பெண் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது இவர் குறுக்கிட்டுப் பெண் பேசுவதையும்; ஒரு பெண் தன் சகோதரியின் பாத்திரத்தில் உள்ளதைத் தான் கவிழ்த்துக் கொள்வதற்காக (அதாவது அவளுக்குரியதை தான் அடைந்து கொள்வதற்காக) அவளை விவாகரத்து செய்யுமாறு கேட்பதையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது:
(சரக்கு வருவோரைச் சந்தைக்கு வரும் முன்) வழியில் சென்று சந்திப்பதையும்; ஒரு நகரவாசி ஒரு கிராமவாசிக்காக வாங்குவதையும் (அதாவது, கிராமவாசி கொண்டுவரும் பொருளை சந்தைக்கு வரும் முன் குறைந்த விலைக்கு வாங்குவதையும் அல்லது கிராமவாசிக்காக நகரவாசி தரகராக விற்பனை செய்வதையும்); ஒரு பெண் தன் சகோதரியின் விவாகரத்தை நிபந்தனையாக இடுவதையும்; ஒருவர் விலை பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மற்றொருவர் விலை பேசுவதையும்; நஜ்ஷ் செய்வதையும்; தசிரிய்யா செய்வதையும் (விற்பனைக்காக பால் கறக்காமல் பிராணிகளை மடியில் பால் தேங்கும் நோக்கில் விட்டுவிடுவதையும்) அவர் தடை செய்தார்கள்.

1779

وعن ابن عمر رضي الله عنهما، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا يبع بعضكم على بيع بعض، ولا يخطب على خطبة أخيه إلا أن يأذن له ((متفق عليه، وهذا لفظ مسلم))

இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் மற்றவருடைய வியாபாரத்தின் மீது (அவர் ஒருவருடன் பேசி முடித்த அல்லது உறுதியான ஒப்பந்தத்தின் மீது) வியாபாரம் செய்ய வேண்டாம்; மேலும், (ஒரு பெண் விஷயத்தில்) தன் சகோதரன் பெண் கேட்டிருப்பதன் மீது (அவள் சம்மதித்து அல்லது சம்மதிக்கும் நிலையில் இருக்கும்போது) இவர் பெண் கேட்க வேண்டாம், அவர் (முதலில் பெண் கேட்டவர்) அனுமதியளித்தாலே தவிர."

1780

وعن عقبة بن عامر أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: المؤمن أخو المؤمن، فلا يحل لمؤمن أن يبتاع على بيع أخيه ولا يخطب على خطبة أخيه حتى يذر ((رواه مسلم)).

உக்பா இப்னு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஃமின் மற்றொரு முஃமினின் சகோதரர் ஆவார்; எனவே, ஒரு முஃமினுக்கு, தனது சகோதரன் (ஏற்கனவே) பேரம் பேசி முடித்த அல்லது வாங்க ஒப்புக்கொண்ட ஒரு பொருளை (அவர் வாங்குவதற்கு முன்னரே) தானும் வாங்குவது ஆகுமானதல்ல; அவ்வாறே, தனது சகோதரன் (ஏற்கனவே) பெண் கேட்டு முடித்த அல்லது பெண் கேட்கும் நிலையில் உள்ள ஒரு பெண்ணை (அவர் அந்தப் பேரம் அல்லது திருமணப் பிரேரணையை) கைவிடும் வரை தானும் பெண் கேட்பதும் கூடாது."

-باب النهي عن إضاعة المال في غير وجوهه التي أذن الشرع فيها

செல்வத்தை வீணடிப்பதற்கான தடை

1781

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن الله تعالى يرضى لكم ثلاثًا، ويكره لكم ثلاثًا: فيرضى لكم أن تعبدوه، ولا تشركوا به شيئًا، وأن تعتصموا بحبل الله جميعًا ولا تفرقوا، ويكره لكم: قيل وقال، وكثرة السؤال، وإضاعة المال ((رواه مسلم، وتقدم شرحه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக, அல்லாஹ் உங்களுக்காக மூன்று காரியங்களில் திருப்தி கொள்கிறான் (அல்லது விரும்புகிறான்); உங்களுக்காக மூன்று காரியங்களை வெறுக்கிறான். நீங்கள் அவனையே வணங்குவதையும், அவனுக்கு (வணக்கத்தில்) எதையும் இணையாக்காமல் இருப்பதையும், அல்லாஹ்வின் கயிற்றை (அதாவது, குர்ஆன், சுன்னா மற்றும் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை) நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்வதையும், நீங்கள் பிரிந்துவிடாமல் இருப்பதையும் அவன் விரும்புகிறான்; மேலும், (உறுதிப்படுத்தப்படாத) அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்ற பேச்சு (அதாவது, வதந்திகள், புறம்பேசுதல் மற்றும் தேவையற்ற பேச்சு), அதிகமாகக் கேள்வி கேட்பது (அதாவது, பயனற்ற, தேவையற்ற அல்லது சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் கேள்விகள்), செல்வத்தை வீணாக்குவது (அதாவது, வீண்விரயம் செய்தல், ஹராமான வழிகளில் செலவிடுதல் அல்லது உரிமைகளை

நிறைவேற்றாமல் இருத்தல்) ஆகியவற்றை அவன் உங்களுக்கு வெறுக்கிறான்."

1782

وعن وراد كاتب المغيرة شعبة قال: أملى على المغيرة بن شعبة في كتاب إلى معاوية رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم أن يقول في دبر كل صلاة مكتوبة: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد" وكتب إليه أنه "كان ينهى عن قيل وقال، وإضاعة المال، وكثرة السؤال، وكان ينهى عن عقوق الأمهات، ووأد البنات، ومنع وهات" ((متفق عليه وسبق شرحه)).

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்களின் எழுத்தாளர் வர்த் (ரஹ்) கூறினார்: அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் முஆவியா (ரழி) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் (எனக்குச் சொல்லச் சொல்லி) எழுதினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு கடமையான தொழுகையின் முடிவிலும் பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:
"லா இலாஹ இல்லல்லாஹு, வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல்-முல்க்கு, வ லஹுல்-ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷைஇன் கதீர். அல்லாஹும்ம லா மானிஅ லிமா அஃதைத்த, வ லா முஃதிய லிமா மனஃத்த, வ லா யன்ஃபஉ தல்-ஜத்தி மின்க்க-ல்-ஜத்து."

(பொருள்: அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் வேறு யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு இணை யாரும் இல்லை. ஆட்சியெல்லாம் அவனுக்கே உரியது; புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. அவன் எல்லாவற்றின் மீதும் ஆற்றலுடையவன். இறைவா! நீ கொடுப்பதைத் தடுப்பவர் யாருமில்லை; நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவர் யாருமில்லை. மேலும், செல்வாக்குடைய எவருக்கும் உன்னிடத்தில் அவருடைய செல்வாக்கு எந்தப் பயனையும் அளிக்காது.)

மேலும் அக்கடிதத்தில், "நபி (ஸல்) அவர்கள் வீண் பேச்சு, செல்வத்தை வீணாக்குதல், (அனாவசியமாக) அதிகமாகக் கேள்வி கேட்டல் ஆகியவற்றைத் தடுத்தார்கள். மேலும் தாய்மார்களுக்கு மாறுசெய்தல், பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைத்தல், (கடமையானதை) வழங்க மறுத்தல், (உரிமையற்றதை) வற்புறுத்திக் கேட்டல் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் தடுத்தார்கள்" என்றும் எழுதியிருந்தார்கள்.

- باب النهي عن الإشارة إلى مسلم بسلاح ونحوه سواء كان جادًا أو مازحًا، والنهي عن تعاطي السيف مسلولا

நம்பிக்கையாளரை ஆயுதத்தால் சுட்டிக் காட்டுவது பற்றிய தடை (அது விளையாட்டாக இருந்தாலும் அல்லது தீவிரமாக இருந்தாலும்); உருவிய வாளைக் கையாளக் கூடாது என்பது பற்றியும்.

1783

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "لا يُشِر أحدكم إلى أخيه بالسلاح، فإنه لا يدري لعل الشيطان ينزع في يده، فيقع في حفرة من النار" ((متفق عليه)).

وفي رواية لمسلم قال: قال أبو القاسم صلى الله عليه وسلم: "من أشار إلى أخيه بحديدة، فإن الملائكة تلعنه، حتى ينزع وإن كان أخاه لأبيه وأمه".

قوله صلى الله عليه وسلم: "ينزِع" ضبط بالعين المهملة مع كسر الزاي، وبالغين المعجمة مع فتحها، ومعناهما متقارب، ومعناه بالمهملة يرمي، وبالمعجمة أيضًا يرمي ويفسد، وأصل النزع الطعن والفساد.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் தம் சகோதரரை நோக்கி ஆயுதத்தால் சுட்டிக்காட்ட வேண்டாம். ஏனெனில், ஷைத்தான் அவரது கையிலிருந்து அதை (அவர் அறியாமலேயே) தவறிச் செயல்படச் செய்துவிடக்கூடும் என்பதையும், அதன் விளைவாக அவர் நரக நெருப்பின் படுகுழியில் விழுந்துவிடக்கூடும் என்பதையும் அவர் அறியமாட்டார்.”
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமில் உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில்: அபுல் காசிம் (நபி (ஸல்)) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவர் தனது சகோதரரை நோக்கி இரும்பினால் (ஆயுதத்தால்) சுட்டிக்காட்டுகிறாரோ, அவர் அதை (கைவிட்டு) நீக்கும் வரை, அவர் தனது தந்தைக்கும் தாய்க்கும் பிறந்த சகோதரராக இருந்தாலும் வானவர்கள் அவரைச் சபிக்கிறார்கள்.”

1784

وعن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يتعاطى السيف مسلولا. ((رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن))

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உறையிலிருந்து உருவிய வாளை (ஒருவர் மற்றவருக்கு) கொடுப்பதையும் பெறுவதையும் தடை செய்தார்கள்.

-باب كراهة الخروج من المسجد بعد الأذان إلا لعذر حتى يصلي المكتوبة

அதான் சொல்லப்பட்ட பிறகு, ஒரு காரணமின்றி கடமையான தொழுகையை நிறைவேற்றாமல் பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேறுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1785

عن أبي الشعثاء قال: كنا قعودًا مع أبي هريرة رضي الله عنه في المسجد فأذن المؤذن، فقام رجل من المسجد يمشي، فأتبعه أبو هريرة بصره حتى خرج من المسجد فقال أبو هريرة: أما هذا فقد عصى أبا القاسم صلى الله عليه وسلم " ((رواه مسلم)).

அபூ ஷஃதா கூறினார்:
நாங்கள் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களுடன் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்தபோது முஅத்தின் அதான் கூறினார். ஒரு மனிதர் பள்ளிவாசலில் எழுந்து வெளியே செல்லத் தொடங்கினார். அவர் பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியே செல்லும் வரை அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அவரையே உற்றுப் பார்த்தார்கள். இதன்பின்பு, அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக, இந்த மனிதர் அபுல் காஸிம் (ஸல்) அவர்களுக்கு மாறுசெய்துவிட்டார்.
(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

-باب كراهة رد الريحان لغير عذر

வாசனைத் திரவியத்தை மறுப்பதன் வெறுப்பு (காரணமின்றி)

1786

عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من عرض عليه ريحان، فلا يرده، فإنه خفيف المحمل طيب الريح" ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யாருக்கேனும் நறுமண மலர் (அல்லது நறுமணச் செடி) வழங்கப்பட்டால் (அன்பளிப்பாகவோ அல்லது மரியாதையின் அடையாளமாகவோ), அதை அவர் மறுக்க வேண்டாம். ஏனெனில், அது சுமப்பதற்கு இலகுவானதாகவும், நல்ல நறுமணம் கொண்டதாகவும் இருக்கிறது."

1787

وعن أنس بن مالك رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان لا يرد الطيب" ((رواه البخاري)).

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நறுமணத்தை (யாரேனும் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தால்) மறுக்க மாட்டார்கள்.

- باب كراهة المدح في الوجه لمن خيف عليه مفسدة من إعجاب ونحوه، وجوازه لمن أمن ذلك في حقه

ஒருவரை முகத்துக்கு நேராகப் புகழ்வது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும் என்னும் பாடம். (அவ்வாறு புகழ்வதால்) பெருமை போன்ற தீமைகள் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சப்பட்டால் (அவரைப் புகழ்வது வெறுக்கத்தக்கதாகும்). ஆனால், அவ்வாறு எந்தத் தீமையும் ஏற்படாதென்று பாதுகாப்பு இருந்தால் புகழ்வது கூடும்.

1788

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم رجلا يُثني على رجل ويُطريه في المدحة، فقال: أهلكتم، أو قطعتم ظهر الرجل ((متفق عليه)).

(23).

அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஒருவர் மற்றொருவரைப் புகழ்ந்து, அப்புகழ்ச்சியில் வரம்புமீறிச் செல்வதை நபி (ஸல்)

அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்போது அவர்கள், "நீங்கள் (அவரை) அழித்துவிட்டீர்கள்; அல்லது அம்மனிதரின் முதுகை முறித்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்கள். (அதாவது, அவரது ஆன்மீக நிலையைச் சீரழித்து, அவரைப் பெருமை கொள்ளச் செய்துவிட்டீர்கள்.)

1789

وعن أبي بكرة رضي الله عنه أن رجلا ذُكر عند النبي صلى الله عليه وسلم، فأثنى عليه رجل خيرًا، فقال النبي صلى الله عليه وسلم: "ويحك! قطعت عنق صاحبك" يقوله مرارًا "وإن كان أحدكم مادحًا لا محالة، فليقل: أحسب كذا وكذا إن كان يرى أنه كذلك وحسيبه الله، ولا يزكي على الله أحدًا" ((متفق عليه)).

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போது ஒருவர் அவரைப் புகழ்ந்து பேசினார். அதைக் கேட்ட நபி (ஸல்) அவர்கள், "உனக்குக் கேடுதான்! நீ உனது தோழரின் கழுத்தை முறித்துவிட்டாய்!" என்று கூறினார்கள். இதை அவர்கள் பலமுறை கூறினார்கள். (பிறகு) "உங்களில் ஒருவர் (பிறரைப்) புகழ்ந்தே ஆகவேண்டும் என்றிருந்தால் - அவர் உண்மையில் அவ்வாறு இருப்பதாகக் கருதினால் - '(இன்னாரை) நான் இப்படிப்பட்டவர் என்று எண்ணுகிறேன்; அவரைக் கணிப்பவன் அல்லாஹ்வே! அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் யாரையும் நான் (உறுதியாகப்) புனிதர் என்று சாதிக்கூறமாட்டேன்' என்று சொல்லட்டும்" என்றார்கள்.
(புகாரி, முஸ்லிம்)

1790

وعن همام بن الحارث، عن المقداد، رضي الله عنه أن رجلا جعل يمدح عثمان رضي الله عنه، فعمد المقداد، فجثا على ركبتيه، فجعل يحثو في وجهه الحصباء، فقال له عثمان: ما شأنك؟ فقال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا رأيتم المادحين، فاحثوا في وجوههم التراب" ((رواه مسلم)).

فهذه الأحاديث في النهي، وجاء في الإباحة أحاديث كثيرة صحيحة.

قال العلماء: وطريق الجمع بين الأحاديث أن يقال: إن كان الممدوح عنده كمال إيمان ويقين، ورياضة نفس، ومعرفة تامة بحيث لا يفتن، ولا يغتر بذلك، ولا تلعب به نفسه،

فليس بحرام ولا مكروه، وإن خيف عليه شيء من هذه الأمور، كره مدحه في وجهه كراهة شديدة، وعلى هذا التفصيل تنزل الأحاديث المختلفة في ذلك. ومما جاء في الإباحة قوله صلى الله عليه وسلم لأبي بكر رضي الله عنه: "أرجو أن تكون منهم" أي من الذين يُدعون من جميع أبواب الجنة لدخولها، وفي الحديث الآخر: "لست منهم" أي: لست من الذين يُسبلون أُزرهم خيلاء. وقال صلى الله عليه وسلم لعمر رضي الله عنه: "ما رآك الشيطان سالكًا فجًا إلا سلك فجًا غير فجك" والأحاديث في الإباحة كثيرة، وقد ذكرت جملة من أطرافها في كتاب: "الأذكار".

ஹம்மாம் பின் அல்-ஹாரிஸ், அல்-மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களைப் புகழத் தொடங்கினார். உடனே அல்-மிக்தாத் (ரழி) அவர்கள் முழந்தாளிட்டு அமர்ந்து, அந்தப் புகழ்ச்சியாளரின் முகத்தில் சிறு கற்களை அள்ளி வீசத் தொடங்கினார்கள். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள், ‘‘உமக்கு என்ன நேர்ந்தது?’’ என்று அவரிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், ‘‘நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘(வரம்பு மீறிப்) புகழ்பவர்களை நீங்கள் கண்டால், அவர்களுடைய முகங்களில் மண்ணை அள்ளி வீசுங்கள்’ என்று கூறினார்கள்’’ என்று பதிலளித்தார்.
(ஆதாரம்: முஸ்லிம்)

இவை தடுத்தல் பற்றிய ஹதீஸ்களாகும்; அனுமதி குறித்தும் பல ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன.

அறிஞர்கள் கூறியதாவது: இந்த ஹதீஸ்களை ஒருங்கிணைக்கும் வழிமுறை என்னவென்றால், புகழப்படுபவரிடம் முழுமையான ஈமான் (இறைநம்பிக்கை), உறுதி, மனப்பயிற்சி, முழுமையான அறிவு ஆகியவை இருந்து, அதனால் அவர் குழப்பத்தில் (ஃபித்னா) ஆளாகமாட்டார், அதனால் ஏமாந்துவிடமாட்டார், அவரது மனம் அவரைத் திசைதிருப்பாது என்ற நிலை இருந்தால், அது ஹறாமோ அல்லது வெறுக்கத்தக்கதோ அல்ல. ஆனால், இந்த விஷயங்களில் ஏதேனும் ஒன்று குறித்து அவர் மீது அச்சம் ஏற்பட்டால், அவரது முகத்திற்கு நேராகப் புகழ்வது கடுமையாக வெறுக்கத்தக்கதாகும் (மக்ரூஹ்). இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே இது குறித்த பல்வேறு ஹதீஸ்களும் அமைகின்றன.

அனுமதி குறித்து வந்தவற்றில், அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘‘நீங்களும் அவர்களில் ஒருவராவீர்கள் என நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்’’ என்று கூறியதும் ஒன்றாகும். அதாவது, (சொர்க்கத்தில் நுழைவதற்காக) சொர்க்கத்தின் அனைத்து வாசல்களிலிருந்தும்

அழைக்கப்படுபவர்களில் நீங்களும் ஒருவர் என்பது இதன் பொருளாகும். மற்றொரு ஹதீஸில், “நீங்கள் அவர்களைச் சார்ந்தவர் அல்ல” என்று கூறினார்கள். அதாவது, பெருமையுடன் ஆடைகளை (கரண்டைக்காலுக்குக் கீழே) இழுத்துச் செல்பவர்களைச் சார்ந்தவர் அல்லர் என்பது இதன் பொருளாகும். மேலும், உமர் (ரழி) அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஷைத்தான் நீங்கள் ஒரு பாதையில் செல்வதைக் கண்டால், உங்கள் பாதையல்லாத வேறொரு பாதையிலேயே செல்கிறான்” என்று கூறினார்கள். அனுமதி குறித்த ஹதீஸ்கள் பல உள்ளன. அவற்றின் ஒரு பகுதியை “அல்-அஸ்கார்” எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

باب كراهة الخروج من بلد وقع فيها الوباء فرارًا منه وكراهة القدوم عليه

தொற்றுநோய் பாதித்த இடத்திலிருந்து தப்பித்து வெளியேறுவது வெறுக்கத்தக்க செயலாகும். மேலும், தொற்றுநோய் வந்துள்ள இடத்திற்குச் செல்வதும் வெறுக்கத்தக்க செயலாகும்.

1791

وعن ابن عباس رضي الله عنه أن عمر بن الخطاب رضي الله عنه خرج إلى الشام حتى إذا كان بسرغ لقيه أمراء الأجناد – أبو عبيدة بن الجراح وأصحابه – فأخبروه أن الوباء قد وقع بالشام، قال بن عباس: فقال عمر: ادع لي المهاجرين الأولين، فدعوتهم، فاستشارهم، وأخبرهم أن الوباء قد وقع بالشام، فاختلفوا، فقال بعضهم: خرجت لأمر، ولا نرى أن ترجع عنه. وقال بعضهم: معك بقية الناس وأصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولا نرى أن تقدمهم على هذا الوباء. فقال: ارتفعوا عني، ثم قال: ادع لي الأنصار، فدعوتهم، فاستشارهم، فسلكوا سبيل المهاجرين، واختلفوا كاختلافهم، فقال: ارتفعوا عني، ثم قال: ادع لي من كان ها هنا من مشيخة قريش من مهاجرة الفتح، فدعوتهم، فلم يختلف عليه منهم رجلان، فقالوا: نرى أن ترجع بالناس، ولا تقدمهم على هذا الوباء، فنادى عمر رضي الله عنه في الناس: إني مصبح على ظهر، فأصبحوا عليه فقال أبو عبيدة بن الجراح رضي الله عنه: أفرارًا من قدر الله؟ فقال عمر رضي الله عنه: لو غيرك قالها يا أبا عبيدة! – وكان عمر يكره خلافه – نعم نفر من قدر الله إلى قدر الله، أرأيت لو كان لك إبل، فهبطت واديًا له عدوتان، إحداهما خصبة، والأخرى جدبة، أليس إن رعيت الخصبة

رعيتها بقدر الله، وإن رعيت الجدبة رعيتها بقدر الله؟ قال: فجاء عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه، وكان متغيباً في بعض حاجته، فقال: إن عندي من هذا علما، سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ''إذا سمعتم به بأرض، فلا تقدموا عليه، وإذا وقع بأرض وأنتم بها، فلا تخرجوا فرارا منه" فحمد الله تعالى عمر رضي الله عنه وانصرف. ((متفق عليه)).

والعدوة: جانب الوادي.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் ஷாம் தேசத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் ‘ஸர்க்’ எனும் இடத்தை அடைந்தபோது, படைத் தளபதிகளான அபூ உபைதா பின் அல்ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்களையும் அவர்களது தோழர்களையும் சந்தித்தார்கள். ஷாம் தேசத்தில் (கொள்ளை) நோய் பரவியிருப்பதாக அவர்கள் உமரிடம் தெரிவித்தார்கள்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறுகிறார்கள்: உமர் (ரழி) அவர்கள், "ஆரம்பகால முஹாஜிர்களை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களிடம் உமர் (ரழி) ஆலோசனை கேட்டார்கள்; ஷாமில் நோய் பரவியிருப்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டனர். அவர்களில் சிலர், "நீங்கள் ஒரு காரியத்திற்காகப் புறப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; அதிலிருந்து நீங்கள் திரும்புவதை நாங்கள் சரியெனக் காணவில்லை" என்றனர். வேறு சிலர், "உங்களுடன் மக்களில் எஞ்சியவர்களும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களும் உள்ளனர். இந்த நோயின் பால் அவர்களைக் கொண்டு செல்வதை நாங்கள் சரியெனக் காணவில்லை" என்று கூறினர். உமர் (ரழி) அவர்கள், "என்னைவிட்டுச் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, "என்னிடம் அன்ஸாரிகளை அழைத்து வாருங்கள்" என்றார்கள். நான் அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களிடமும் ஆலோசனை கோரினார்கள். அவர்களும் முஹாஜிர்களைப் போன்றே கருத்து வேறுபாடு கொண்டனர். உமர் (ரழி), "என்னைவிட்டுச் செல்லுங்கள்" என்றார்கள்.

பிறகு, "இங்கிருக்கும் மக்கா வெற்றியின் போது ஹிஜ்ரத் செய்த குறைஷிக் குலப் பெரியவர்களை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான் அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களில் இருவர் கூட கருத்து முரண்படவில்லை. அவர்கள், "மக்களை அழைத்துக்கொண்டு நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்; இந்த நோயின் பால் அவர்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டாம் என நாங்கள் கருதுகிறோம்" என்று கூறினர்.

ஆகவே உமர் (ரழி) அவர்கள் மக்களிடையே, "நான் காலையில்

(வாகனத்தில் ஏறித்) திரும்பவிருக்கிறேன்; நீங்களும் அவ்வாறே செய்யுங்கள் (புறப்படத் தயாராகுங்கள்)" என்று அறிவித்தார்கள்.

அப்போது அபூ உபைதா பின் அல்ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் விதியிலிருந்து வெறியேறுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உமர் (ரழி), "அபூ உபைதாவே! இதை உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா?" என்று (வருத்தத்துடன்) கூறினார்கள். உமர் (ரழி) அவருக்கு மாறுசெய்வதை வெறுப்பவராக இருந்தார்கள். (தொடர்ந்து), "ஆம்! நாம் அல்லாஹ்வின் ஒரு விதியிலிருந்து அல்லாஹ்வின் மற்றொரு விதியின் பாலே செல்கிறோம். உமக்குச் சொந்தமான ஒட்டகங்கள் இருந்து, அவை இரு பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு பள்ளத்தாக்கில் இறங்கினால், அவற்றில் ஒரு பக்கம் வளம் மிக்கதாகவும் மறுபக்கம் வறண்டதாகவும் இருந்தால், வளம் மிக்க பகுதியில் நீர் மேய்த்தால் அது அல்லாஹ்வின் விதிப்படியே மேய்க்கிறீர்; வறண்ட பகுதியில் மேய்த்தாலும் அல்லாஹ்வின் விதிப்படியே மேய்க்கிறீர் அல்லவா? (அது போன்றதே இதுவும்)" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது, தமது தேவையொன்றிற்காக வெளியில் சென்றிருந்த அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். அவர்கள், "இது குறித்து என்னிடம் ஒரு கல்வி (செய்தி) உண்டு. 'ஓர் ஊரில் கொள்ளைநோய் பரவியிருப்பதாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அதனுள் நீங்கள் நுழைய வேண்டாம். நீங்கள் இருக்கும் ஓர் ஊரில் அது பரவினால் அதிலிருந்து தப்பியோடும் நோக்கில் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டாம்' என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன்" என்றார்கள். இதைக் கேட்ட உமர் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்துவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

1792

وعن أسامة بن زيد رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إذا سمعتم الطاعون بأرض، فلا تدخلوها، وإذا وقع بأرض، وأنتم فيها، فلا تخرجوا منها ((متفق عليه)).

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நிலப்பரப்பில் (அல்லது ஊரில்) 'தாஊன்' (பிளேக் போன்ற கொடிய தொற்றுநோய்) பரவியிருப்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டால், அதில் நுழையாதீர்கள். நீங்கள் இருக்கும் ஒரு நிலப்பரப்பில் அது ஏற்பட்டால், அதை விட்டு வெளியேறாதீர்கள்."

- باب التغليظ في تحريم السحر

மந்திரம் தடைசெய்யப்பட்டதின் கடுமையான நிலைப்பாடு.

1793

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "أجتنبوا السبع الموبقات" قالوا: يا رسول الله وما هن؟ قال: "الشرك بالله، والسحر، وقتل النفس التى حرم الله إلا بالحق، وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், “அழித்தொழிக்கும் ஏழு பெரும் பாவங்களை (உங்களை விட்டும்) தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள். (அங்கிருந்தவர்கள்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவையெவை?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்தல்; சூனியம் செய்தல்; அல்லாஹ் தடைசெய்துள்ள ஓர் உயிரை நியாயமான காரணமின்றி கொலை செய்தல்; வட்டி உண்ணுதல் (அதாவது வட்டி சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு செயலிலும் ஈடுபடுதல்); அனாதையின் சொத்தை உண்ணுதல் (அதாவது அனாதையின் சொத்தை அநியாயமாகப் பயன்படுத்துதல்); போர்க்களத்திலிருந்து புறமுதுகிட்டு ஓடுதல் (அதாவது எதிரிகளை எதிர்கொள்ளாமல் பின்வாங்குதல்); (தீயவற்றை அறியாத) அப்பாவித்தனமான கற்புள்ள பெண்கள் மீது அவதூறு கூறுதல் (அதாவது விபச்சாரக் குற்றச்சாட்டு சுமத்துதல்)” என்று பதிலளித்தார்கள்.

- باب النهي عن المسافرة بالمصحف إلى بلاد الكفار إذا خيف وقوعه بأيدي العدو

எதிரிகளின் கைகளில் குர்ஆன் விழுந்துவிடும் என்று அஞ்சப்பட்டால், குர்ஆனை எடுத்துச் செல்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1794

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يسافر بالقرآن إلى أرض العدو ((متفق عليه)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனை எடுத்துக்கொண்டு எதிரி நாட்டிற்குப் பயணம் செய்வதைத் தடுத்தார்கள் (ஏனெனில் அது எதிரிகளின் கைகளில் சிக்கி அவமதிக்கப்படலாம் அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்).

- باب تحريم استعمال إناء الذهب وإناء الفضة في الأكل والشرب والطهارة وسائر وجوه

الاستعمال

தங்கம் மற்றும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களை உணவு, பானம், சுத்தம் மற்றும் அனைத்து பயன்பாடுகளிலும் பயன்படுத்துவது தடைசெய்யப்பட்ட பாடம்.

1795

عن أم سلمة رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "الذي يشرب في آنية الفضة إنما يجرجر في بطنه نار جهنم" ((متفق عليه)).
وفي رواية لمسلم: "أن الذي يأكل أو يشرب في آنية الفضة والذهب"

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் குடிப்பவர், உண்மையில் தன் வயிற்றில் நரக நெருப்பையே (உட்கொண்டு) கொப்பளிக்கச் செய்கிறார்."

(இதை) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (அறிவித்துள்ளனர்).

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: "நிச்சயமாக, தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் உண்பவரும் பருகுபவரும் (தன் வயிற்றில் நரக நெருப்பையே உட்கொண்டு கொப்பளிக்கச் செய்கிறார்)."

1796

وعن حذيفة رضي الله عنه، قال: إن النبي صلى الله عليه وسلم نهانا عن الحرير، والديباج والشرب في آنية الذهب والفضة، وقال: "هن لهم في الدنيا وهم لكم في الآخرة" ((متفق عليه)).
وفي رواية في الصحيحين عن حذيفة رضي الله عنه، قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لا تلبسوا الحرير ولا الديباج، ولا تشربوا في آنية الذهب والفضة ولا تأكلوا في صحافها".

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் பட்டு மற்றும் தீபாஜ் (ஆடைகளை) அணிவதையும், தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகுவதையும் எங்களுக்குத் தடை

செய்தார்கள். மேலும், 'இவை இவ்வுலகில் (காஃபிர்களான) அவர்களுக்கும், மறுமையில் உங்களுக்கும் உரியன' என்று கூறினார்கள்." (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.)

இரு ஸஹீஹ்களிலும் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) உள்ள மற்றொரு அறிவிப்பில் ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பட்டு மற்றும் தீபாஜை அணியாதீர்கள்; தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகாதீர்கள்; மேலும் அவற்றின் தட்டுகளில் உண்ணாதீர்கள்' என்று கூறியதை நான் செவியுற்றேன்."

1797

وعن أنس بن سيرين قال: كنت مع أنس بن مالك رضي الله عنه عند نفر من المجوس، فجيء بفالوذج على إناء من فضة، فلم يأكله، فقيل له: حوله، فحوله على إناء من خلنج، وجيء به فأكله. ((رواه البيهقي بإسناد حسن)). الخلنج الجفنة

அனஸ் பின் ஸீரீன் அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்களுடன் சில மஜூஸிகளிடத்தில் இருந்தபோது, ஒரு வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் ஃபாலூதஜ் (மாவு மற்றும் தேனால் செய்யப்பட்ட ஒரு இனிப்பு) கொண்டு வரப்பட்டது. அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அதைச் சாப்பிடவில்லை. (அவரிடம் அல்லது கொண்டு வந்தவரிடம்) "அதை (வேறு பாத்திரத்திற்கு) மாற்றுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது. எனவே அவர் அதை ஒரு (மரத்தால் செய்யப்பட்ட) ஜஃப்னா (பெரிய மரக் கிண்ணம் அல்லது பாத்திரம்) ஒன்றிற்கு மாற்றினார். (மீண்டும்) அது கொண்டு வரப்பட்டதும் அதை அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள்.

(இதை பைஹகீ ஹஸன் (நன்மை) தரத்திலான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.)

-باب تحريم لبس الرجل ثوباً مزعفراً

மஃஃப்ரான் சாயமிடப்பட்ட ஆடை அணிவது ஆண்களுக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளது.

1798

عن أنس رضي الله عنه قال: نهى النبي صلى الله عليه وسلم أن يتزعفر الرجل. ((متفق عليه)).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஆண்கள் குங்குமப்பூ (சாயம் அல்லது வாசனைப் பொருள்) பூசிக்கொள்வதை தடை செய்தார்கள்.

1799

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه قال: رأى النبي صلى الله عليه وسلم علي ثوبين معصفرين فقال: "أمك أمرتك بهذا؟" قلت: أغسلهما؟ قال: "بل احرقهما".

وفي رواية فقال: "إن هذا من ثياب الكفار فلا تلبسها" ((رواه مسلم)).

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் என் மீது குசும்பா சாயம் தோய்க்கப்பட்ட இரண்டு ஆடைகளைக் கண்டார்கள். அப்போது, "இவற்றை அணியுமாறு உமது தாய் உமக்குக் கட்டளையிட்டாரா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "நான் அவற்றைத் துவைத்து விடட்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "மாறாக, அவற்றை எரித்துவிடும்" என்று கூறினார்கள்.

மற்றொரு அறிவிப்பில், "இவை நிராகரிப்பாளர்களின் ஆடைகளாகும். எனவே, அவற்றை அணிய வேண்டாம்" என்று உள்ளது. (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

- باب النهي عن صمت يوم إلى الليل

விடியலில் இருந்து இரவு வரை மௌனம் காப்பதற்கான தடை

1800

عن عليّ رضي الله عنه قال: حفظت عن رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يتم بعد احتلام، ولا صمات يوم إلى الليل.

قال الخطابي في تفسير هذا الحديث: كان من نسك الجاهلية الصمات، فنهوا في الإسلام عن ذلك، وأمروا بالذكر والحديث بالخير.

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நான் நினைவில் வைத்திருப்பது இதுதான்: “பருவ வயதை அடைந்த பிறகு அனாதை கிடையாது (அதாவது, அவர்கள் சுய பொறுப்புடையவர்களாகி, அனாதைகளுக்கான சட்டப்பூர்வ பாதுகாப்புகள் நீங்கும்); மேலும் பகல் முதல் இரவு வரை (வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக)

மௌனமாக இருப்பதும் கூடாது.”

இந்த ஹதீஸின் விளக்கத்தில் கத்தாபி அவர்கள் கூறினார்கள்: “மௌனமாக இருப்பது அறியாமைக் கால (ஜாஹிலிய்யா) வழிபாடுகளில் ஒன்றாக இருந்தது. எனவே இஸ்லாத்தில் அது தடுக்கப்பட்டது; மேலும் (இறை) திக்ரு செய்யவும், நல்லவற்றைப் பேசவும் கட்டளையிடப்பட்டனர்.”

1801

وعن قيس بن أبي حازم قال: دخل أبو بكر الصديق رضي الله عنه على امرأة من أحمس يقال لها: زينب، فرآها لا تتكلم. فقال: ما لها لا تتكلم؟ فقالوا: حجت مصمتة، فقال لها: تكلمي فإن هذا لا يحل، هذا من عمل الجاهلية! فتكلمت. رواه البخاري

கைஸ் இப்னு அபூ ஹாஸிம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூபக்ர் அஸ்ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், அஹ்மஸ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஜைனப் எனும் பெண்ணிடம் சென்றார்கள். அப்பெண் பேசாமல் இருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். "இவருக்கு என்ன நேர்ந்தது? இவர் பேசுவதில்லை?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு (அங்கிருந்த மக்கள்), "அவள் (ஒரு வகையான வணக்கமாகக் கருதி) மௌன விரதம் மேற்கொண்டு ஹஜ் செய்கிறாள்" என்று கூறினர். உடனே அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம், "நீ பேசு! ஏனெனில் இது (இஸ்லாத்தில்) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல; இது அறியாமைக் காலத்துச் செயலாகும்" என்று கூறினார்கள். உடனே அப்பெண் பேசினார்.

- باب تحريم انتساب الإنسان إلى غير أبيه وتوليه إلى غير مواليه

தவறான தந்தையைச் சுட்டுவதற்கும், தன் அடிமைகளை நியமிக்காமல் வேறு எஜமான்களை நியமிப்பதற்கும் உள்ள தடை.

1802

عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من ادعى إلى غير أبيه وهو يعلم أنه غير أبيه، فالجنة عليه حرام ((متفق عليه)).

சஃது பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் தன் தந்தை அல்லாத வேறொருவரைத் தன் தந்தை என்று கூறிக்கொள்கிறாரோ, அவர் (அவ்வாறு கூறிக்கொள்பவர்) தன் தந்தை அல்ல என்று தெரிந்திருந்தும், அவருக்கு சுவனம் ஹராமாக்கப்படும்."

1803

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا ترغبوا عن آبائكم، فمن رغب عن أبيه، فهو كافر ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் தந்தையர்களைத் துறந்துவிடாதீர்கள் (அதாவது, அவர்களின் பரம்பரையை மறுக்காதீர்கள் அல்லது அவர்களைத் தங்கள் தந்தையர்களாக ஏற்க மறுக்காதீர்கள்). ஏனெனில், எவர் தன் தந்தையைத் துறக்கிறாரோ, அவர் நிராகரித்தவராவார்."

1804

وعن يزيد بن شريك بن طارق قال: رأيت علياً رضي الله عنه على المنبر يخطب، فسمعته يقول: لا والله ما عندنا من كتاب نقرؤه إلا كتاب الله، وما في هذه الصحيفة، فنشرها فإذا فيها أسنان الإبل، وأشياء من الجراحات، وفيها: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "المدينة حرم ما بين عير إلى ثور، فمن أحدث فيها حدثاً، أو آوى محدثاً، فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل الله منه يوم القيامة صرفاً ولا عدلاً، ذمة المسلمين واحدة، يسعى بها أدناهم، فمن أخفر مسلماً، فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل الله منه يوم القيامة صرفاً ولا عدلاً، ومن ادعى إلى غير أبيه، أو انتمى إلى غير مواليه، فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل الله منه يوم القيامة صرفاً ولا عدلاً" ((متفق عليه)). "ذِمَّةُ المُسْلِمِينَ" أيْ: عَهْدُهُمْ وأمانَتُهُم. "وَأَخْفَرَهُ": نَقَضَ عَهْدَهُ. "والصَّرفُ": التَّوْبَةُ، وَقِيلَ: الحِيلَةُ. "وَالعَدْلُ": الفِدَاءُ.

யஸீத் பின் ஷரீக் பின் தாரிக் அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அலீ (ரழி) அவர்கள் மிம்பர் (மேடை) மீது நின்று குத்பா (பிரசங்கம்) நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களைப் பார்த்தேன். அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எங்களிடம் அல்லாஹ்வின் வேதநூலையும், இந்த ஏட்டில் உள்ளவற்றையும் தவிர (இரகசியமாக ஓதுவதற்கு) வேறு எந்த நூலும் இல்லை." அவர்கள் அந்த ஏட்டை விரித்தார்கள். அதில், (தியத் எனும் நஷ்டஈட்டிற்காகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய) ஒட்டகங்களின் வயது விபரங்களும், காயங்களுக்குரிய சட்டங்களும் இருந்தன.

அதில் மேலும் இருந்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"மதீனாவானது 'ஐர்' முதல் 'தவ்ர்' (மலைகள்) வரை புனிதமானதாகும். இதில் யார் ஒரு செயலை (மார்க்க விரோத நூதனத்தையோ அல்லது பெரும் பாவத்தையோ) ஏற்படுத்துகிறாரோ, அல்லது அச்செயலைச் செய்தவருக்கு (மார்க்க விரோத நூதனவாதிக்கு அல்லது பெரும் பாவிக்கு) அடைக்கலம் கொடுக்கிறாரோ அவர் மீது அல்லாஹ், வானவர்கள் மற்றும் மக்கள் அனைவரின் சாபமும் உண்டாகட்டும்! மறுமை நாளில் அவரிடமிருந்து தவ்பாவையோ (பாவமன்னிப்பு), ஈட்டுத் தொகையையோ அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்.

முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பு (திம்மா) ஒன்றே. அவர்களில் மிகவும் சாதாரணமானவர் வழங்கும் பாதுகாப்பும் (அனைவராலும்) மதிக்கப்பட வேண்டும். யார் ஒரு முஸ்லிம் வழங்கிய பாதுகாப்பை முறிக்கிறாரோ, அவர் மீது அல்லாஹ், வானவர்கள் மற்றும் மக்கள் அனைவரின் சாபமும் உண்டாகட்டும்! மறுமை நாளில் அவரிடமிருந்து தவ்பாவையோ, ஈட்டுத் தொகையையோ அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்.

எவர் ஒருவர் தனது (உண்மையான) தந்தை அல்லாத ஒருவரைத் தனது தந்தை என்று வாதிடுகிறாரோ, அல்லது தனது எஜமானர்கள் அல்லாதவர்களை (தம் எஜமானர்கள் என) சார்ந்து கொள்கிறாரோ, அவர் மீது அல்லாஹ், வானவர்கள் மற்றும் மக்கள் அனைவரின் சாபமும் உண்டாகட்டும்! மறுமை நாளில் அவரிடமிருந்து தவ்பாவையோ, ஈட்டுத் தொகையையோ அல்லாஹ் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான்."

(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1805

وعن أبي ذر رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "ليس من رجل ادعى لغير أبيه وهو يعلمه إلا كفر، ومن ادعى ما ليس له، فليس منا، وليتبوأ مقعده من النار، ومن دعا رجلاً بالكفر، أو قال: عدو الله، وليس كذلك إلا حار عليه" ((متفق عليه وهذا لفظ رواية مسلم)).

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "ஒருவர், தனது உண்மையான தந்தையல்லாத ஒருவரை, அவர் தனது தந்தையல்ல என்று தெரிந்திருந்தும், அவரைத் தனது தந்தை என்று கூறினால், அவர் நிராகரித்துவிட்டார் (அதாவது, இஸ்லாமிய சட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சத்தை மறுத்த அல்லது பெரும் பாவம் செய்தவர் ஆகிவிட்டார்). மேலும், தனக்குச் சொந்தமில்லாத எதையும் தனக்குரியது என்று உரிமை கோருபவர்

நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (அதாவது, நமது வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர்). அவர் தனது இருப்பிடத்தை நரகத்தில் ஆக்கிக் கொள்ளட்டும். மேலும், எவர் ஒருவரை நிராகரிப்பாளர் என்றோ அல்லது அல்லாஹ்வின் எதிரி என்றோ அழைக்கிறாரோ, ஆனால் அவர் உண்மையில் அவ்வாறு இல்லையெனில், அந்தக் குற்றச்சாட்டு அவருக்கே திரும்பிவிடும் (அதாவது, அந்தப் பழிச்சொல் அவரையே சேரும்)."

-باب التحذير من ارتكاب ما نهى الله عزوجل أو رسوله صلى الله عليه وسلم عنه

அல்லாஹ், அவனுடைய தூதர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஆகியோரால் தடுக்கப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதைத் தடுத்தல்.

1806

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن الله تعالى يغار، وغيرة الله أن يأتي المرء ما حرم الله عليه ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக உயர்வும் மேன்மையும் மிக்க அல்லாஹ் ரோஷம் கொள்கிறான். (மனிதர்களிடம் காணப்படும் பலவீனமான ரோஷத்தைப் போன்றதல்லாமல், அவனது மகத்துவத்திற்கு ஏற்ற வகையில்) அல்லாஹ் தடுத்தவற்றை ஒரு மனிதன் செய்வதுதான் அல்லாஹ்வின் ரோஷமாகும்."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

-باب ما يقوله ويفعله من ارتكب منهياً عنه

அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை மீறுவதற்கான பரிகாரம்

1807

وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من حلف فقال في حلفه: باللات والعزى، فليقل: لا إله إلا الله، ومن قال لصاحبه: تعالى أقامرك فليتصدق" ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘‘யாரேனும் சத்தியம் செய்யும்போது, தனது சத்தியத்தில் ‘அல்-லாத் மற்றும் அல்-உஸ்ஸாவின் (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய சிலைகள்) மீது ஆணையாக’ என்று கூறிவிட்டால், அவர் ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என்று கூறட்டும். மேலும், எவர் தன் தோழரிடம் ‘வா, உன்னுடன் சூதாடுகிறேன்’ (சூதாட அழைத்தால்) என்று சொன்னால், அவர் தர்மம் செய்யட்டும்.’’

(புகாரி, முஸ்லிம்)

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer

رياض الصالحين

19. كتاب المنثورات والملح

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

19. பல்வேறு முக்கியமான ஹதீஸ்களின் நூல்

باب أحاديث الدجال وأشراط الساعة وغيرها

1808

عن النواس بن سمعان رضي الله عنه قال: ذكر رسول الله صلى الله عليه وسلم الدجال ذات غداة، فخفض فيه، ورفع حتى ظنناه في طائفة النخل. فلما رحنا إليه، عرف ذلك فينا، فقال: "ما شأنكم؟" قلنا: يا رسول الله ذكرت الدجال الغداة، فخفضت فيه حتى ظنناه في طائفة النخل فقال: "غير الدجال أخوفني عليكم؛ إن يخرج وأنا فيكم، فأنا حجيجه دونكم؛ وإن يخرج ولست فيكم، فامرؤ حجيج نفسه، والله خليفتي على كل مسلم، إنه شاب قطط، عينه طافية، كأني أشبهه بعبد العزى بن قطن، فمن أدركه منكم فليقرأ عليه فواتح سورة الكهف، إنه خارج خلة بين الشام والعراق، فعاث يمينا وعاث شمالاً، يا عباد الله فاثبتوا" قلنا: يا رسول الله وما لبثه في الأرض؟ قال: "أربعون يوماً: يوم كسنة، ويوم كشهر، ويوم كجمعة، وسائر أيامه كأيامكم" قلنا: يا رسول الله، فذلك اليوم الذي كسنة أتكفينا فيه صلاة يوم؟ قال: لا، اقدروا له قدره" فقلنا: يا رسول الله وما إسراعه في الأرض؟ قال: "كالغيث استدبرته الريح، فيأتي على القوم، فيدعوهم، فيؤمنون به، ويستجيبون له فيأمر السماء فتمطر، والأرض فتنبت، فتروح عليهم سارحتهم، أطول ما كانت ذرى، وأسبغه ضروعاً، وأمده خواصر، ثم يأتي القوم فيدعوهم، فيردون عليه قوله، فيصرف عنهم، فيصبحون ممحلين ليس بأيديهم شيء من أموالهم، ويمر بالخربة فيقول

لها: أخرجي كنوزك، فتتبعه كنوزها كيعاسيب النحل، ثم يدعو رجلاً ممتلئاً شبابا فيضربه بالسيف، فيقطعه جزلتين رمية الغرض، ثم يدعوه، فيقبل، ويتهلل وجهه يضحك، فبينما هو كذلك إذ بعث الله تعالى المسيح ابن مريم، صلى الله عليه وسلم، فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مهرودتين، واضعاً كفيه على أجنحة ملكين، إذا طأطأ رأسه، قطر، وإذا رفعه تحدر منه جمان كاللؤلؤ، فلا يحل لكافر يجد نفسه إلا مات، ونفسه ينتهي إلى حيث ينتهي طرفه، فيطلبه حتى يدركه بباب لد فيقتله، ثم يأتي عيسى، صلى الله عليه وسلم، قوم قد عصمهم الله منه، فيمسح عن وجوههم، ويحدثهم بدرجاتهم في الجنة، فبينما هو كذلك إذ أوحى الله تعالى إلى عيسى صلى الله عليه وسلم إني قد أخرجت عباداً لي لا يدان لأحد بقتالهم، فحرز عبادي إلى الطور، ويبعث الله يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون، فيمر أوائلهم على بحيرة طبرية فيشربون ما فيها، ويمر آخرهم فيقول: لقد كان بهذه مرة ماء، ويحصر نبي الله عيسى، صلى الله عليه وسلم، وأصحابه حتى يكون رأس الثور لأحدهم خيراً من مائة دينار لأحدكم اليوم، فيرغب نبي الله عيسى، صلى الله عليه وسلم وأصحابه، رضي الله عنهم، إلى الله تعالى، فيرسل الله تعالى عليهم النغف في رقابهم، فيصبحون فرسى كموت نفس واحدة ثم يهبط نبي الله عيسى، صلى الله عليه وسلم، وأصحابه رضي الله عنهم، إلى الله تعالى، فيرسل الله تعالى عليهم النغف في رقابهم فيصبحون فرسى كموت نفس واحدة ثم يهبط نبي الله عيسى، صلى الله عليه وسلم، وأصحابه رضي الله عنهم، إلى الأرض، فلا يجدون في الأرض موضع شبر إلا ملأه زهمهم ونتنهم، فيرغب، نبي الله عيسى صلى الله عليه وسلم، وأصحابه رضي الله عنهم إلى الله تعالى، فيرسل الله تعالى طيراً كأعناق البخت، فتحملهم، فتطرحهم حيث شاء الله، ثم يرسل الله عز وجل مطراً لا يكن منه بيت مدر ولا وبر، فيغسل الأرض حتى يتركها كالزلقة، ثم يقال للأرض: أنبتي ثمرتك، وردي بركتك، فيومئذ تأكل العصابة من الرمانة، ويستظلون بقحفها، ويبارك في الرسل حتى إن اللقحة من الإبل لتكفي الفئام من الناس، واللقحة من البقر لتكفي القبيلة من الناس، واللقحة من الغنم لتكفي الفخذ من

الناس، فبينما هم كذلك إذ بعث الله تعالى ريحاً طيبة، فتأخذهم تحت آباطهم، فتقبض روح كل مؤمن وكل مسلم؛ ويبقى شرار الناس يتهارجون فيها تهارج الحمر فعليهم تقوم الساعة" ((رواه مسلم)). قوله: «خلة بين الشام والعراق»: أي طريقا بينهما. وقوله: «عاث» بالعين المهملة والثاء المثلثة، والعيث: أشد الفساد. «والذرى»: بضم الذال المعجمة وهو أعالي الأسنمة وهو جمع ذروة بضم الذال وكسرها «واليعاسيب»: ذكور النحل. «وجزلتين»: أي قطعتين، «والغرض»: الهدف الذي يرمى إليه بالنشاب، أي: يرميه رمية كرمية النشاب إلى الهدف. «والمهرودة» بالدال المهملة والمعجمة، وهي: الثوب المصبوغ. قوله: «لا يدان»: أي لا طاقة. «والنغف»: دود. «وفرسى»: جمع فريس، وهو القتيل. و«الزلقة»: بفتح الزاي واللام وبالقاف، ... وروي: الزلفة بضم الزاي وإسكان اللام وبالفاء وهي المرآة. ... «والعصابة»: الجماعة. «والرسل» بكسر الراء: اللبن. «واللقحة»: اللبون. «والفئام» بكسر الفاء وبعدها همزة ممدودة: الجماعة. ... «والفخذ» من الناس: دون القبيلة.

(Damascus)

1809

وعن ربعي بن حراش قال: انطلقت مع أبي مسعود الأنصاري إلى حذيفة بن اليمان رضي الله عنهم فقال له أبو مسعود، حدثني ما سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم، في الدجال قال: إن الدجال يخرج، وإن معه ماء وناراً، فأما الذي يراه الناس ماء فنار تحرق، وأما الذي يراه الناس ناراً، فماء بارد عذب، فمن أدركه منكم، فليقع في الذي يراه ناراً، فإنه ماء عذب طيب فقال أبو مسعود: وأنا قد سمعته. ((متفق عليه)).

1810

وعن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يخرج الدجال في أمتي فيمكث أربعين لا أدري يوماً أو أربعين شهراً، أو أربعين عاماً، فيبعث الله تعالى عيسى بن مريم. صلى الله عليه وسلم، فيطلبه فيهلكه، ثم يمكث الناس سبع سنين ليس بين اثنين عداوة، ثم يرسل الله عز وجل، ريحاً باردة من قبل الشام، فلا يبقى على وجه الأرض أحد في قلبه مثقال ذرة من خير أو إيمان إلا قبضته، حتى لو أن أحدكم دخل في كبد جبل، لدخلته عليه حتى تقبضه، فيبقى شرار الناس في خفة الطير، وأحلام السباع لا يعرفون معروفاً، ولا ينكرون منكراً، فيتمثل لهم الشيطان، فيقول: ألا تستجيبون؟ فيقولون: فما تأمرنا؟ فيأمرهم بعبادة الأوثان، وهم في ذلك دار رزقهم، حسن عيشهم، ثم ينفخ في الصور، فلا يسمعه أحد إلا أصغى ليتا ورفع ليتا، وأول من يسمعه رجل يلوط حوض إبله فيصعق ويصعق الناس، ثم يرسل الله – أو قال: ينزل الله – مطرا كأنه الطل أو الظل، فتنبت منه أجساد الناس، ثم ينفخ فيه أخرى فإذا هم قيام ينظرون، ثم يقال: يا أيها الناس هلم إلى ربكم، وقفوهم إنهم مسؤولون، ثم يقال: أخرجوا بعث النار فيقال: من كم؟ فيقال: من كل ألف تسعمائة وتسعة وتسعين، فذلك يوم يجعل الولدان شيباً، وذلك يوم يكشف عن ساق ((رواه مسلم)). «الليت»: صفحة العنق. ومعناه يضع صفحة عنقه ويرفع صفحته الأخرى.

) (37:24)

. Í , ' Î '
. ' ?' . '
Í Í '
.
' | ' (
Í) (73:17) .
' ' ( )
(68:42) ."
:

1811

–وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس من بلد إلى سيطؤه الدجال، إلا مكة والمدينة، وليس نقب من أنقابها إلا عليه الملائكة صافين تحرسهما، فينزل بالسبخة، فترجف المدينة ثلاث رجفات، يخرج الله منها كل كافر ومنافق. ((رواه مسلم)).

( ) :
Í ( ) :
" | Í , (Í)
. (| Í)
Í Í
. Í (| Í Î)
( ) . |
. (Í)
Î ."
(Í)

1812

وعنه رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يتبع الدجال من يهود أصبهان سبعون ألفا عليهم الطيالسة ((رواه مسلم)).

( ) : Í ( )
: " Í

أ . ا ( )
."

1813

وعن أم شريك رضي الله عنها أنها سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: لينفرن الناس من الدجال في الجبال" ((رواه مسلم)).

( ) أ : أ ( ) , '
(,) ( )
أ ( )'
أ .

1814

وعن عمران بن حصين رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة أمر أكبر من الدجال. ((رواه مسلم)).

أ ( ) أ :
أ ( ) , "
( )
أ , أ (
) ."

1815

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ''يخرج الدجال فيتوجه قبله رجل من المؤمنين فيتلقاه المسالح: مسالح الدجال، فيقولون له: إلى أين تعمد؟ فيقول: أعمد إلى هذا الذي خرج فيقولون له أوَما تؤمن بربنا؟ فيقول: ما بربنا خفاء! فيقولون: اقتلوه، فيقول بعضهم لبعض: أليس قد نهاكم ربكم أن تقتلوا أحداً دونه، فينطلقون به إلى الدجال، فإذا رآه المؤمن قال: يا أيها الناس إن هذا الدجال الذي ذكر رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ فيأمر الدجال به فيشبّح؛ فيقول: خذوه وشجوه، فيوسع ظهره وبطنه ضرباً، فيقول: أوَما تؤمن بي؟ فيقول: أنت المسيح الكذاب! فيؤمر به، فيؤشر

بالمنشار من مفرقه حتى يفرق بين رجليه، ثم يمشي الدجال بين القطعتين، ثم يقول له: قم، فيستوي قائماً، ثم يقول له: أتؤمن بي؟ فيقول: ما ازددت فيك إلا بصيرة، ثم يقول: يا أيها الناس إنه لا يفعل بعدي بأحد من الناس، فيأخذه الدجال ليذبحه، فيجعل الله ما بين رقبته إلى ترقوته نحاساً، فلا يستطيع إليه سبيلا، فيأخذ بيديه ورجليه فيقذف به، فيحسب الناس أنما قذفه إلى النار، وإنما ألقي في الجنة" فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "هذا أعظم الناس شهادة عند رب العالمين" ((رواه مسلم)). وروى البخاري بعضه بمعناه

"المسالح": هم الخفراء والطلائع.

1816

وعن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه قال: ما سأل أحد رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الدجال أكثر مما سألته؛ وإنه قال لي: "ما يضرك؟" قلت: إنهم يقولون: إن معه جبل خبز ونهر ماء! قال: "هو أهون على الله من ذلك" ((متفق عليه)).

1817

وعن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما من نبي إلا وقد أنذر أمته الأعور الكذاب، ألا إنه أعور، وإن ربكم عز وجل ليس بأعور، مكتوب بين عينيه ك ف ر ((متفق عليه)).

( )   :
أ   ( )   : "(   )
أ   .   !
.   ,   (
أ   )   .
أ '   '
."
(,   )

1818

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ألا أحدثكم حديثاً عن الدجال ما حدث به نبي قومه! إنه أعور، وإنه يجيء معه بمثال الجنة والنار، فالتي يقول إنها الجنة هي النار ((متفق عليه)).

( )   أ   :   أ   ( )
: '   ,   أ
(   )   أ
أ   ?   .
.
,   (أ)   :.

1819

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر الدجال بين ظهراني الناس فقال: إن الله ليس بأعور، ألا إن المسيح الدجال أعور العين اليمنى، كأن عينه عنبة طافية ((متفق عليه)).

( )   :   أ   ( )
أ   أ   .
, "

1820

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تقوم الساعة حتى يقاتل المسلمون اليهود، حتى يختبيء اليهودي من وراء الحجر والشجر، فيقول الحجر والشجر: يا مسلم هذا يهودي خلفي تعالى فاقتله، إلا الغرقد فإنه من شجر اليهود ((متفق عليه)).

1821

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والذي نفسي بيده لا تذهب الدنيا حتى يمر الرجل بالقبر، فيتمرغ عليه، ويقول: يا ليتني مكان صاحب هذا القبر، وليس به الدين، ما به إلا البلاء ((متفق عليه)).

1822

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتتل عليه، فيقتل من كل مائة تسعة وتسعون، فيقول كل رجل منه: لعلي أن أكون أنا أنجو". وفي رواية: "يوشك أن يحسر الفرات عن كنز من ذهب، فمن حضره فلا يأخذ منه شيئاً" ((متفق عليه)).

1823

وعنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: يتركون المدينة على خير ما كانت، لا يغشاها إلا العوافي -يريد: عوافي السباع والطير، وآخر من يحشر راعيان من مزينة يريدان المدينة ينعقان بغنمهما فيجدانها وحوشاً، حتى إذا بلغا ثنية الوداع خرا على وجوههما ((متفق عليه)).

1824

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: يكون خليفة ((متفق عليه)). خلفائكم في آخر الزمان يحثو المال ولا يعده ((رواه مسلم)).

1825

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ليأتين على الناس زمان يطوف الرجل فيه بالصدقة من الذهب، فلا يجد أحداً يأخذها منه، ويرى الرجل الواحد يتبعه أربعون امرأة يلذن به من قلة الرجال وكثرة النساء ((رواه مسلم)).

1826

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: اشترى رجل من رجل عقاراً، فوجد الذي اشترى العقار في عقاره جرة فيها ذهب، فقال له الذي اشترى العقار خذ ذهبك: إنما اشتريت منك الأرض، ولم أشتر الذهب، وقال الذي له الأرض: إنما بعتك الأرض وما فيها، فتحاكما إلى رجل، فقال الذي تحاكما إليه: ألكما ولد؟ قال أحدهما: لي

غلام، وقال الآخر: لي جارية، قال: أنكحا الغلام الجارية وأنفقوا على أنفسهما منه وتصدقا ((متفق عليه)).

1827

وعنه رضي الله عنه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: كانت امرأتان معهما ابناهما، جاء الذئب فذهب بابن إحداهما، فقالت لصاحبتها: إنما ذهب بابنك، وقالت الأخرى إنما ذهب بابنك فتحاكما إلى داود صلى الله عليه وسلم فقضى به للكبرى، فخرجتا على سليمان بن داود، صلى الله عليه وسلم فأخبرتاه، فقال: ائتوني بالسكين أشقه بينهما. فقالت الصغرى: لا تفعل رحمك الله، هو ابنها، فقضى به للصغرى ((متفق عليه)).

1828

وعن مرداس الأسلمي رضي الله عنه قال: قال للنبي صلى الله عليه وسلم: يذهب الصالحون الأول فالأول، وتبقى حثالة كحثالة الشعير أو التمر، لا يباليهم الله باله ((رواه البخاري)).

1829

وعن رفاعة بن رافع الزرقي رضي الله عنه قال: جاء جبريل إلى النبي صلى الله عليه وسلم: "إذا أنزل الله تعالى بقوم عذاباً. وعن رفاعة بن رافع الزُّرَقِيِّ - رضي الله عنه - قال: جاء جبريل إلى النبيّ - صلى الله عليه وسلم - قال: مَا تَعُدُّونَ أَهْلَ بَدْرٍ فِيكُمْ؟ قال: «مِنْ أَفْضَلِ المُسْلِمِينَ» أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا. قال: وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ بَدْرًا مِنَ المَلَائِكَةِ.

(رواه البخاري)

1830

وعن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسولُ اللهِ: «إِذَا أَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى بِقَومٍ عَذَاباً، أَصَابَ العَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ». متفق عليه.

1831

وعن جابر رضي الله عنه قال: كان جذع يقوم إليه النبي صلى الله عليه وسلم، يعني في الخطبة. فلما وضع المنبر، سمعنا للجذع مثل صوت العشار حتى نزل النبي، صلى الله عليه وسلم، فوضع يده عليه فسكن". وفي رواية: فلما كان يوم الجمعة قعد النبي، صلى الله عليه وسلم على المنبر، فصاحت النخلة التي كان يخطب عندها حتى كادت أن تنشق. وفي رواية: فصاحت صياح الصبي، فنزل النبي صلى الله عليه وسلم، حتى أخذها فضمها إليه، فجعلت تئن أنين الصبي الذي يسكت حتى استقرت، قال: "بكت على ما كانت تسمع من الذكر" ((رواه البخاري)).

أ أ .
أ أ :
. أ ( )
أ .
, أ .
(أ) أ ( ) , " آ ( ) أ
( ) "
.
(:)

1832

وعن أبي ثعلبة الخشني جرثوم بن ناشر رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الله تعالى فرض فرائض فلا تضيعوها، وحد حدوداً فلا تعتدوها، وحرم أشياء فلا تنتهكوها، وسكت عن أشياء رحمة لكم غير نسيان فلا تبحثوا عنها.

حديث حسن. رواه الدارقطني وغيره.

- أ ( )
:
أ ( ) , "
أ ;
أ . ;
. ;
أ , .
أ , أ
; , ."

1833

وعن عبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنهما قال: غزونا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم سبع غزوات نأكل الجراد، وفي رواية: نأكل معه الجراد" ((متفق عليه)).

أ ( ) :
" أ ( )
آ ; ( ) آ
أ ."

أ أ ، " أ
أ " .

1834

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يلدغ المؤمن من جحر مرتين ((متفق عليه)).

( ) أ :
أ ( ) : "
(,
)."

1835

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ، : ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة ولا ينظر إليهم ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم: رجل على فضل ماء بالفلاة يمنعه من ابن السبيل، ورجل بايع رجلاً ، سلعة، بعد العصر ، فحلف بالله لأخذها بكذا وكذا، فصدقه وهو على غير ذلك، ورجل بايع إماماً لا يبايعه إلا لدنيا، فإن أعطاه منها وفى، وإن لم يعطه منها لم يف ((متفق عليه)).

( ) :
أ ( ) : "
آ آ ;
; (آ)
; :
1. آ
.
2. أ أ أ , (
أ) أ
أ ,
أ .
3. ( ) أ
أ أ , ( )
أ , أ أ
."

(-)

1836

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "بين النفختين أربعون" قالوا: يا أبا هريرة أربعون يوماً؟ قال: أبيت، قالوا: أربعون سنة؟ قال: أبيت، قالوا: أربعون شهراً؟ قال: أبيت" ويبلى كل شئ من الإنسان إلا عجب ذنبه، فيه يركب الخلق، ثم ينزل الله من السماء ماء، فينبتون كما ينبت البقل" ((متفق عليه)).

( ) :
أ ( ) : " ( ) أ
( ) ." , " !
?" . , " (أ)
" . , " ?"
. , " (أ) " .
, " ?" . ,
" (أ) " . (أ ( )
:) " آ آ أ آ أ
أ .
( ) . أ
. أ
(آ) ."
(,)

1837

وعنه قال: بينما النبي صلى الله عليه وسلم في مجلس يحدث القوم، جاءه أعرابي فقال: متى الساعة؟ فمضى رسول الله صلى الله عليه وسلم، يحدث، فقال بعض القوم: سمع ما قال: فكره ما قال، وقال بعضهم: بل لم يسمع، حتى إذا قضى حديثه قال: "أين السائل عن الساعة؟" قال: ها أنا يا رسول الله. قال: "إذا ضيعت الأمانة، فانتظر الساعة" قال: كيف إضاعتها؟ قال ﷺ "إذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة" ((رواه البخاري)).

1838

وعنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: يصلون لكم، فإن أصابوا فلكم، وإن أخطؤوا فلكم وعليهم ((رواه البخاري)).

1839

وعنه رضي الله عنه: {كنتم خير أمة أخرجت للناس} قال: خير الناس للناس يأتون بهم في السلاسل في أعناقهم حتى يدخلوا في الإسلام.

أخرجه: البخاري.

( ) أ : " آ
أ آ ا
ا ..." (- 3:110)
أ , : " آ
(آ),
آ ( )
."

1840

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: عجب الله عز وجل من قوم يدخلون الجنة في السلاسل ((رواهما البخاري)). معناه: يؤسرون ويقيدون ثم يسلمون فيدخلون الجنة.

( ) أ : أ ( )
: " أ
أ ." (,
أ , أ , أ ,
.)

1841

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أحب البلاد إلى الله مساجدها، وأبغض البلاد إلى الله أسواقها ((رواه مسلم)).

( ) أ :
أ ( ) : " أ
أ آ (آ
,). ,
أ
(آ أ , ا
)."

1842

وعن سلمان الفارسي رضي الله عنه من قوله قال: لا تكونن إن استطعت أول من يدخل السوق، ولا آخر من يخرج منها، فإنها معركة الشيطان، وبها ينصب رايته. ((رواه مسلم هكذا)). ورواه البرقاني في صحيحه عن سلمان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تكن أول من يدخل السوق، ولا آخر من يخرج منها، فيها باض الشيطان وفرخ.

1843

وعن عاصم الأحول عن عبد الله بن سرجس رضي الله عنه قال: قلت لرسول الله صلى الله عليه وسلم: يا رسول الله غفر الله لك، قال: ولك قال عاصم: فقلت له: استغفر لك رضي الله عنه صلى الله عليه وسلم؟ قال: نعم ولك، ثم تلا هذه الآية: {واستغفر لذنبك، وللمؤمنين والمؤمنات} ((محمد: 19)). ((رواه مسلم)).

ĭ . ĺ :

{ ĺ ĺ , }
(: " , ĺ
ĭ !") (:19)

1844

وعن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: إن مما أدرك الناس من كلام النبوة الأولى: إذا لم تستحي فاصنع ما شئت ((رواه البخاري)).

- ( ) : ĺ ( )
, " ĺ ĭ
ĭ : ' ( ) ĭ ,
ĺ ĺ (ĭ ,
ĺ)' ."

1845

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: أول ما يقضى بين الناس يوم القيامة في الدماء ((متفق عليه)).

( ) ĺ : ĺ ( )
, " ĭ ĭ ĭ
ĺ ( ) ."

1846

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خلقت الملائكة من نور، وخلق الجان من مارج من نار، وخلق آدم مما وصف لكم ((رواه مسلم)).

ĺ ( ) ĺ :
ĺ ( ) , "
ĭ ĺ , ĺ
ĺ , ( )
ĺ (,
ĭ ĺ) ."

1847

وعنها رضي الله عنها قالت: كان خلق نبي الله صلى الله عليه وسلم القرآن ((رواه مسلم في جملة حديث طويل)).

1848

وعنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه، ومن كره لقاء الله كره الله لقاءه" فقلت: يا رسول الله، أكراهية الموت؟ فكلنا نكره الموت! قال: "ليس كذلك، ولكن المؤمن إذا بشر برحمة الله ورضوانه وجنته أحب لقاء الله، فأحب الله لقاءه، وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه، كره لقاء الله وكره الله لقاءه" ((رواه مسلم)).

1849

وعن أم المؤمنين صفية بن حيي رضي الله عنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم معتكفاً، فأتيته أزوره ليلاً، فحدثته ثم قمت لأنقلب، فقام معي ليقلبني، فمر رجلان من الأنصار رضي الله عنهما، فلما رأيا النبي صلى الله عليه وسلم أسرعا، فقال صلى الله عليه وسلم: على رسلكما إنها صفية بنت حيي فقالا: سبحان الله يا رسول الله! : "إن الشيطان يجري من ابن آدم مجرى الدم، وإني خشيت أن يقذف في قلوبكما شراً أو قال: شيئاً"

((متفق عليه)).

1850

وعن أبي الفضل العباس بن عبد المطلب رضي الله عنه قال: شهدت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم يوم حنين فلزمت أنا وأبو سفيان بن الحارث بن عبد المطلب رسول الله صلى الله عليه وسلم فلم نفارقه ورسول الله صلى الله عليه وسلم على بغلة له بيضاء، فلما التقى المسلمون والمشركون ولى المسلمون مدبرين، فطفق رسول الله صلى الله عليه وسلم، يركض بغلته قبل الكفار، وأنا آخذ بلجام بغلة رسول الله صلى الله عليه وسلم

، أكفها إرادة أن لا تسرع وأبو سفيان آخذ بركاب رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: رسول الله صلى الله عليه وسلم "أي عباس ناد أصحاب السمرة" قال العباس، وكان رجلاً صيتا فقلت بأعلى صوتي: أين أصحاب السمرة، فوالله لكأن عطفتهم حين سمعوا صوتي عطفة البقر على أولادها، فقالوا: يا لبيك يا لبيك، فاقتتلوا هم والكفار، والدعوة في الأنصار يقولون: يا معشر الأنصار، يا معشر الأنصار، ثم قصرت الدعوة على بني الحارث بن الخزرج، فنظر رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو على بغلته كالمتطاول عليها إلى قتالهم فقال: "هذا حين حمي الوطيس" ثم أخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم حصيات، فرمى بهن وجوه الكفار، ثم قال: "انهزموا ورب محمد"، فذهبت أنظر فإذا القتال على هيئته فيما أرى، فوالله ما هو إلا أن رماهم بحصياته، فما زلت أرى حدهم كليلاً، وأمرهم مدبراً. ((رواه مسلم)). «الوطيس» التنور، ومعناه: اشتدت الحرب. وقوله: «حدهم» هو بالحاء المهملة: أي بأسهم.

1851

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا أيها الناس إن الله طيب لا يقبل إلا طيباً، وإن الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين، فقال تعالى: {يا أيها الرسل كلوا من الطيباب واعلموا صالحاً}، وقال تعالى: {يا أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم} ثم ذكر الرجل يطيل السفر أشعث أغبر يمد يديه إلى السماء: يا رب يا رب، ومطعمه حرام، ومشربه حرام، وملبسه حرام، وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك!؟ ((رواه مسلم)).

( ) ...' (2:172). Í ,
(Í) Î
Í . , .
, ' ! !'
Í . , ,
, ,
. , Í
?'

1852

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة، ولا يزكيهم، ولا ينظر إليهم، ولهم عذاب أليم: شيخ زان، وملك كذاب، وعائل مستكبر ((رواه مسلم)). (4)

( ) Í : Í ( )
: " Í . Î
( ) ;
; ( )
. . :
Í ;
."

(Í .)

1853

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: سيحان وجيحان والفرات والنيل كل من أنهار الجنة ((رواه مسلم)).

( ) : Í ( )
, " , , - -
Î (
)."

1854

وعنه قال: أخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم بيدي فقال: خلق الله التربة يوم السبت، وخلق فيها الجبال يوم الأحد، وخلق الشجر يوم الأثنين وخلق المكروه يوم الثلاثاء، وخلق النور يوم الأربعاء، وبث فيها الدواب يوم الخميس، وخلق آدم صلى الله عليه وسلم بعد العصر من يوم الجمعة في آخر الخلق في آخر ساعة من النهار فيما بين العصر إلى الليل ((رواه مسلم)).

1855

وعن أبي سليمان خالد بن الوليد رضي الله عنه قال: "لقد انقطعت في يدي يوم مؤته تسعة أسياف، فما بقي في يدي إلا صفيحة يمانية" ((رواه البخاري)).

1856

وعن عمرو بن العاص رضي الله عنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إذا حكم الحاكم، فاجتهد، ثم أصاب، فله أجران، وإن حكم واجتهد، فأخطأ، فله أجر ((متفق

عليه)).

1857

وعن عائشة رضي الله عنها أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الحمى فيح جهنم فأبردوها بالماء ((متفق عليه)).

1858

وعنها رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من مات وعليه صوم، صام عنه وليه ((متفق عليه)).

1859

وعن عوف بن مالك بن الطفيل أن عائشة رضي الله عنها حدثت أن عبد الله بن الزبير رضي الله عنهما قال في بيع أو عطاء أعطته عائشة رضي الله عنها: والله لتنتهين عائشة، أو لأحجرن عليها، قالت أهو قال هذا؟ قالوا: نعم، قالت: هو لله علي نذر أن لا أكلم ابن الزبير أبدا، فاستشفع بن الزبير إليها حين طالت الهجرة، فقالت: لا والله لا أشفع فيه أبداً، ولا أتحنث إلى نذري فلما طال ذلك على ابن الزبير كلم المسور ابن مخرمة، وعبد الرحمن

بن الأسود بن عبد يغوث وقال لهما: أنشدكما الله لما أدخلتماني على عائشة رضي الله عنها، فإنها لا يحل لها أن تنذر قطيعتي، فأقبل به المسور، وعبد الرحمن حتى استأذنا على عائشة، فقالا: السلام عليك ورحمة الله وبركاته، أندخل؟ قالت عائشة: ادخلوا، قالوا: كلنا؟ قالت: نعم ادخلوا كلكم، ولا تعلم أن معهما ابن الزبير، فلما دخلوا، دخل ابن الزبير الحجاب، فاعتنق عائشة رضي الله عنها، وطفق يناشدها ويبكي، وطفق المسور، وعبد الرحمن يناشدانها إلا كلمته وقبلت منه، ويقولان: إن النبي صلى الله عليه وسلم نها عما قد علمت من الهجرة، ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث ليال، فلما أكثروا على عائشة من التذكرة والتحريج، طفقت تذكرهما وتبكي، وتقول: إني نذرت والنذر شديد، فلم يزالا بها حتى كلمت ابن الزبير، وأعتقت في نذرها ذلك أربعين رقبة، وكانت تذكر نذرها بعد ذلك فتبكي حتى تبل دموعها خمارها. ((رواه البخاري)).

1860

وعن عقبة بن عامر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج إلى قتلى أحد، فصلى عليهم بعد ثمان سنين كالمودع للأحياء والأموات، ثم طلع إلى المنبر، فقال: إني بين أيديكم فرط وأنا شهيد عليكم، وإن موعدكم الحوض، وإني لأنظر إليه من مقامي هذا، وإني لست أخشى عليكم أن تشركوا، ولكن أخشى عليكم الدنيا أن تنافسوها" قال:

فكانت آخر نظرة نظرتها إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم . ((متفق عليه)). وفي رواية : "ولكني أخشى عليكم الدنيا أن تنافسوا فيها ، وتقتتلوا فتهلكوا كما هلك من كان قبلكم" قال عقبة: فكان آخر ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم على المنبر. وفي رواية قال: «إني فرط لكم وأنا شهيد عليكم وإني والله لأنظر إلى حوضي الآن، وإني أعطيت مفاتيح خزائن الأرض، أو مفاتيح الأرض، وإني والله ما أخاف عليكم أن تشركوا بعدي، ولكن أخاف عليكم أن تنافسوا فيها». والمراد بالصلاة على قتلى أحد: الدعاء لهم، لا الصلاة المعروفة.

ا ا أ ; ا
أ ا ."

1861

وعن أبي زيد عمرو بن أخطب الأنصاري رضي الله عنه قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم الفجر، وصعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى، ثم صعد المنبر حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر حتى غربت الشمس، فأخبرنا ما كان هو كائن، فأعلمنا أحفظنا. ((رواه مسلم)).

: ( ) - أ
أ ( )
, أ .
( ) أ .
, أ .
. ( ) أ). (
). (, أ
, أ أ
( ) آ . أ
. أ ,

1862

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من نذر أن يطيع الله فليطعه ومن نذر أن يعصي الله فلا يعصه" ((رواه البخاري)).

, ( ) أ : ( ) أ
, "
, .
." ,

1863

–وعن أم شريك رضي الله عنها أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أمرها بقتل الأوزاغ وقال: "كان ينفخ على إبراهيم" ((متفق عليه)).

1864

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من قتل وزغة في أول ضربة فله كذا وكذا حسنة، ومن قتلها في الضربة الثانية، فله كذا وكذا حسنة، ودون الأول وإن قتلها في الضربة الثالثة، فله كذا وكذا حسنة" ((رواه مسلم)). وفي رواية: من قتل وزغاً في أول ضربة، كتب له مائة حسنة، وفي الثانية دون ذلك، وفي الثالثة دون ذلك ((رواه مسلم)). قال أهل اللغة: «الوزغ» العظام من سام أبرص.

1865

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: قال رجل لأتصدقن بصدقة، فخرج بصدقته، فوضعها في يد سارق، فأصبحوا يتحدثون: تصدق على سارق! فقال: اللهم لك الحمد لأتصدقن بصدقة، فخرج بصدقته، فوضعها في يد زانية؟!

فأصبحوا يتحدثون: تصدق على زانية فقال: اللهم لك الحمد على زانية، لأتصدقن بصدقة. فخرج بصدقته، فوضعها في يد غني, فأصبحوا يتحدثون! تصدق الليلة على غني, فقال: اللهم لك الحمد على سارق، وعلى زانية، وعلى غني! فأتى فقيل له: أما صدقتك على سارق، فلعله أن يستعف عن سرقته، وأما الزانية فلعلها تستعف عن زناها، وأما الغني فلعله أن يعتبر، فينفق مما آتاه الله ((رواه البخاري بلفظه، ومسلم بمعناه)).

1866

وعنه قال: كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم في دعوة، فرفع إليه الذراع، وكانت تعجبه، فنهس منها نهسة وقال: أنا سيد الناس يوم القيامة، هل تدرون مم ذاك؟ يجمع الله

الأولين والآخرين في صعيد واحد، فيبصرهم الناظر، ويسمعهم الداعي، وتدنو امنهم الشمس، فيبلغ الناس من الغم والكرب ما لا يطيقون ولا يحتملون، فيقول الناس: ألا ترون إلى ما أنتم فيه إلى ما بلغكم، ألا تنظرون من يشفع لكم إلى ربكم؟ فيقول بعض الناس لبعض: أبو كم آدم، ويأتونه فيقولون: يا آدم أنت أبو البشر، خلقك الله بيده، ونفخ فيك من روحه، وأمر الملائكة، فسجدوا الك وأسكنك الجنة، ألا تشفع لنا إلى ربك؟ ألا ترى ما نحن فيه، وما بلغنا؟ فقال: إن ربي غضب غضباً لم يغضب قبله مثله، ولا يغضب بعده مثله، وإنه نهاني عن الشجرة، فعصيت، نفسي نفسي نفسي، اذهبوا إلى غيري، إذهبوا إلى نوح، فيأتون نوحا فيقولون: يا نوح، أنت أول الرسل إلى أهل الأرض، وقد سماك الله عبداً شكوراً، ألا ترى ما نحن فيه، ألا ترى ما بلغنا ألا تشفع لنا إلى ربك؟ فيقول: إن ربي غضب اليوم غضباً لم يغضب قبله مثله، ولن يغضب بعده مثله، وإنه قد كانت لي دعوة دعوت بها على قومي، نفسي نفسي نفسي، اذهبوا إلى غيري، اذهبوا إلى إبراهيم فيأتون إبراهيم فيقولون: يا إبراهيم أنت نبي الله وخليله من أهل الأرض اشفع لنا إلى ربك، ألا ترى ما نحن فيه؟ فيقول لهم: إن ربي غضب اليوم غضباً لم يغضب قبله مثله، ولن يغضب بعده مثله، وإني كنت كذبت ثلاث كذبات، نفسي نفسي نفسي، اذهبوا إلى غيري، اذهبوا إلى موسى، فيأتون موسى، فيقولون: يا موسى أنت رسول الله فضلك الله برسالاته وبكلامه على الناس، اشفع لنا إلى ربك ألا ترى ما نحن فيه؟ فيقول: إن ربي قد غضب اليوم غضباً لم يغضب قبله مثله، ولن يغضب بعده مثله، وإني قد قتلت نفساً لم أومر بقتلها، نفسي نفسي نفسي، اذهبوا إلى غيري، اذهبوا إلى عيسى، فيأتون عيسى، فيقولون: يا عيسى أنت رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، وكلمت الناس في المهد، اشفع لنا إلى ربك، ألا ترى ما نحن فيه؟ فيقول عيسى: إن ربي غضب اليوم غضباً لم يغضب قبله مثله، ولن يغضب بعده مثله ولم يذكر ذنباً، نفسي نفسي نفسي، اذهبوا إلى غيري، اذهبوا إلى محمد صلى الله عليه وسلم". وفي رواية: "فيأتوني فيقولون: يا محمد أنت رسول الله وخاتم الأنبياء، وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر، اشفع لنا إلى ربك، ألا ترى ما نحن فيه؟ فأنطلق، فآتي تحت

العرش، فأقع ساجداً لربي، ثم يفتح الله علي من محامده، وحسن الثناء عليه شيئاً لم يفتح على أحد قبلي ثم يقال: يا محمد ارفع رأسك، سل تعطه، واشفع تشفع، فأرفع رأسي، فأقول أمتي يارب، أمتي يا رب، فيقال: يا محمد أدخل من أمتك من لا حساب عليهم من الباب الأيمن من أبواب الجنة وهم شركاء الناس فيما سوى ذلك من الأبواب" ثم قال: "والذي نفسي بيده إن ما بين المصراعين من مصاريع الجنة كما بين مكة وهجر، أو كما بين مكة وبصرى" ((متفق عليه)).

1867

وعن بن عباس رضي الله عنهما قال: جاء إبراهيم صلى الله عليه وسلم بأم إسماعيل وبابنها إسماعيل وهي ترضعه حتى وضعها عند البيت عند دوحة فوق زمزم في أعلى المسجد وليس بمكة يومئذ أحد وليس بها ماء، فوضعهما هناك، ووضع عندهما جراباً فيه تمر، وسقاء فيه ماء، ثم قفى إبراهيم منطلقاً، فتبعته أم إسماعيل فقالت: يا إبراهيم أين تذهب وتتركنا بهذا الوادي الذي ليس فيه أنيس ولا شيء؟ فقالت له ذلك مراراً، وجعل لا يلتفت إليها، قالت له: آلله أمرك بهذا؟ قال: نعم، قالت: إذا لا يضيعنا، ثم رجعت، فانطلق إبراهيم صلى الله عليه وسلم، حتى إذا كان عند الثنية حيث يرونه استقبل بوجهه البيت، ثم دعا بهؤلاء الدعوات، فرفع يديه فقال: {ربنا إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع} حتى بلغ {يشكرون} وجعلت أم إسماعيل ترضع إسماعيل، وتشرب من ذلك الماء، حتى إذا نفد ما في السقاء عطشت، وعطش ابنها، وجعلت تنظر إليه يتلوى -أو قال: يتلبط- فانطلقت كراهية أن تنظر إليه، فوجدت الصفا أقرب جبل في الأرض يليها، فقامت عليه، ثم استقبلت الوادي تنظر هل ترى أحداً؟ فلم تر أحداً، فهبطت من الصفا حتى إذا بلغت الوادي، رفعت طرف درعها، ثم سعت سعي الإنسان المجهود حتى جاوزت الوادي، ثم أتت المروة، فقامت عليها، فنظرت هل ترى أحداً؟ فلم تر أحداً، ففعلت ذلك سبع مرات، قال ابن عباس رضي الله عنهما: قال النبي صلى الله عليه وسلم "فذلك سعي الناس بينها" فلما أشرفت على المروة سمعت صوتاً، فقالت: صه -تريد نفسها- ثم تسمّعت، فسمعت أيضاً فقالت: قد أسمعت إن كان عندك غواث فأغث، فإذا هي بالملك عند موضع زمزم، فبحث بعقبه -أو قال بجناحه- حتى ظهر الماء، فجعلت تحوضه وتقول بيدها هكذا، وجعلت تغرف الماء في سقائها وهو يفور بعدما تغرف، وفي رواية: بقدر ما تغرف، قال ابن عباس رضي الله عنهما: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "رحم الله أم إسماعيل لو تركت زمزم -أو قال: لو لم تغرف من الماء، لكان زمزم عيناً معيناً" قال: فشربت، وأرضعت ولدها، فقال لها الملك: لا تخافوا الضيعة فإن ههنا بيتاً لله يبنيه هذا الغلام وأبوه، وإن الله لا يضيع أهله، وكان البيت مرتفعاً من الأرض كالرابية تأتيه السيول، فتأخذ عن يمينه وعن

شماله، فكانت كذلك حتى مرت بهم رفقة من جرهم، أو أهل بيت من جرهم مقبلين من طريق كداء، فنزلوا في أسفل مكة، فرأوا طائراً عائفاً فقالوا: إن هذا الطائر ليدور على ماء لعهدنا بهذا الوادي وما فيه ماء، فأرسلوا جرياً أو جريين، فإذا هم بالماء، فرجعوا، فأخبروهم، فأقبلوا وأم إسماعيل عند الماء، فقالوا: أتأذنين لنا أن ننزل عندك؟ قالت: نعم، ولكن لا حق لكم في الماء، قالوا: نعم، قال ابن عباس: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "فألفى ذلك أم إسماعيل، وهي تحب الأنس، فنزلوا، فأرسلوا إلى أهليهم فنزلوا معهم، حتى إذا كانوا بها أهل أبيات، وشب الغلام وتعلم العربيه منهم وأنفسهم وأعجبهم حين شب، فلما أدرك، زوجوه امرأة منهم، وماتت أم إسماعيل، فجاء إبراهيم بعد ما تزوج إسماعيل يطالع تركته فلم يجد إسماعيل، فسأل امرأته عنه فقالت: خرج يبتغي لنا – وفي رواية: يصيد لنا – ثم سألها عن عيشهم وهيئتهم فقالت: نحن بشر، نحن في ضيق وشدة، وشكت إليه، قال: فإذا جاء زوجك، أقرئي عليه السلام وقولي: غير عتبة بابك، قال: ذاك أبي وقد أمرني أن أفارقك، الحقي بأهلك. فطلقها، وتزوج منهم أخرى، فلبث عنهم إبراهيم ما شاء الله ثم أتاهم بعد، فلم يجده، فدخل على امرأته، فسأله عنه، قالت: خرج يبتغي لنا، قال: كيف أنتم؟ وسألها عن عيشهم وهيئتهم، فقالت: نحن بخير وسعة وأثنت على الله تعالى، فقال: ما طعامكم؟ قالت: اللحم قال: فما شرابكم؟ قالت الماء. قال: اللهم بارك لهم في اللحم والماء، قال النبي صلى الله عليه وسلم: "ولم يكن لهم يؤمئذ حب ولو كان لهم دعا لهم فيه" قال: فهما لا يخلو عليهما أحد بغير مكة إلا لم يوافقاه. وفي رواية فجاء فقال: أين إسماعيل؟ فقالت امرأته: ذهب يصيد، فقالت امرأته: ألا تنزل، فتطعم وتشرب؟ قال: وما طعامكم وما شرابكم؟ قالت: طعامنا اللحم، وشرابنا الماء، قال: اللهم بارك لهم في طعامهم وشرابهم – قال، فقال أبو القاسم صلى الله عليه وسلم: "بركة دعوة إبراهيم صلى الله عليه وسلم" قال: فإذا جاء زوجك، فاقرئي عليه السلام ومريه يثبت عتبة بابه، فلما جاء إسماعيل، قال: هل أتاكم من أحد؟ قالت: نعم، أتانا شيخ حسن الهيئة، وأثنت عليه فسألني عنك، فأخبرته، فسألني كيف عيشنا، فأخبرته، أنّا

بخير، قال: فأوصاك بشيء؟ قالت: نعم، يقرأ عليك السلام، ويأمرك أن تثبت عتبة بابك، قال: ذاك أبي وأنت العتبة أمرني أن أمسكك، ثم لبث عنهم ما شاء الله، ثم جاء بعد ذلك وإسماعيل يبري نبلاً له تحت دوحة قريباً من زمزم، فلما رآه، قام إليه، فصنع كما يصنع الوالد بالولد، والولد بالوالد قال يا إسماعيل إن الله أمرني بأمر، قال: فاصنع ما أمرك ربك؟ قال: وتعينني، قال: وأعينك، قال: فإن الله أمرني أن أبني بيتا ههنا، وأشار إلى أكمة مرتفعة على ما حولها، فعند ذلك رفع القواعد من البيت، فجعل إسماعيل يأتي بالحجارة وإبراهيم يبني حتى إذا ارتفع البناء، جاء بهذا الحجر فوضعه له فقام عليه، وهو يبني وإسماعيل يناوله الحجارة وهما يقولان: ربنا تقبل منا إنك أنت السميع العليم. وفي رواية: إن إبراهيم خرج بإسماعيل وأم إسماعيل، معهم شنة فيها ماء، فجعلت أم إسماعيل تشرب من الشنة، فيدر لبنها على صبيها حتى قدم مكة، فوضعها تحت دوحة، ثم رجع إبراهيم إلى أهله، فاتبعته أم إسماعيل حتى لما بلغوا كداء، نادته من ورائه: يا إبراهيم إلى من تتركنا؟ قال: إلى الله، قالت: رضيت بالله، فرجعت، وجعلت تشرب من الشنة، ويدر لبنها على صبيها حتى لما فني الماء قالت: لو ذهبت، فنظرت لعلي أحس أحداً، قال: فذهبت فصعدت الصفا، فنظرت ونظرت هل تحس أحداً، فلما بلغت الوادي، سعت، وأتت المروة، وفعلت ذلك أشواطا، ثم قالت: لو ذهبت فنظرت ما فعل الصبي، فذهبت ونظرت، فإذا هو على حاله كأنه ينشغ للموت، فلم تقرها نفسها، فقالت: لو ذهبت، فنظرت لعلي أحس أحداً، فذهبت فصعدت الصفا، فنظرت ونظرت، فلم تحس أحداً حتى أتمت سبعاً، ثم قالت: لو ذهبت، فنظرت ما فعل، فإذا هي بصوت فقال: أغث إن كان عندك خير، فإذا جبريل صلى الله عليه وسلم فقال بعقبه هكذا، وغمز بعقبه على الأرض فانبثق الماء فدهشت أم إسماعيل، فجعلت تحفن، وذكر الحديث بطوله. ((رواه البخاري)) بهذه الروايات كلها. «الدوحة» الشجرة الكبيرة. قوله: «قفى»: أي: ولى. . . . «والجري»: الرسول. «وألفى»: معناه وجد. قوله: «ينشغ»: أي: يشهق.

(14:37).

1868

وعن سعيد بن زيد رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الكمأة من المن، وماؤها شفاء للعين ((متفق عليه)).

/ Disclaimer

رياض الصالحين

20. كتاب الاستغفار

ரியாதுஸ் ஸாலிஹீன்

20. மன்னிப்பின் நூல்

باب الأمر بالاستغفار وفضله -

மன்னிப்பு கோருதல்

1869

وعن الأغر المزني رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إنه ليغان على قلبي، وإني لأستغفر الله في اليوم مائة مرة ((رواه مسلم)).

அல்-அஃகர் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக என் இதயத்தின் மீது திரை படிகிறது (அதாவது, ஒருவித லேசான மறதி அல்லது கவனச்சிதறல் ஏற்படுகிறது, இது பாவம் அல்ல). மேலும், நிச்சயமாக நான் ஒரு நாளில் நூறு முறை அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறேன்." (முஸ்லிம்)

1870

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة" ((رواه البخاري)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டேன், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் ஒரு நாளில் எழுபது தடவைகளுக்கு அதிகமாக அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவன்பால் மீள்கிறேன்."

1871

وعنه رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : والذي نفسي بيده لو لم تذنبوا ، لذهب الله تعالى بكم ، ولجاء بقوم يذنبون فيستغفرون الله تعالى فيغفر لهم ((رواه مسلم)).

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் பாவம் செய்யவில்லையென்றால், அல்லாஹ் உங்களை நீக்கிவிட்டு, பாவம் செய்து அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கோரும் ஒரு கூட்டத்தினரைக் கொண்டு வருவான்; அல்லாஹ்வும் நிச்சயமாக அவர்களை மன்னிப்பான்."

1872

وعن بن عمر رضي الله عنه قال: كنا نعد لرسول الله صلى الله عليه وسلم في المجلس الواحد مائة مرة: رب اغفر لي، وتب علي إنك أنت التواب الرحيم ((رواه أبوداود والترمذي)). وقال: ((حديث حسن صحيح غريب)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நாங்கள் ஒரே சபையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், **'ரப்பிஃக்பிர்லீ, வ துப் அலய்ய, இன்னக்க அன்தத் தவ்வாபுர்ரஹீம்'** (என் இறைவா! என்னை மன்னிப்பாயாக, என் தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. நிச்சயமாக, நீயே தவ்பாவை அதிகம் ஏற்றுக்கொள்பவனாகவும், பெரும் கருணையாளனாகவும் இருக்கிறாய்.) என்று நூறு தடவைகள் கூறுவதை கணக்கிடுவோம்.

1873

وعن ابن عباس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "من لزم الاستغفار ، جعل الله له من كل ضيق مخرجاً ومن كل هم فرجاً ، ورزقه من حيث لا يحتسب" رواه أبوداود.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள், "யார் ஒருவர் தொடர்ந்து (அல்லாஹ்விடம்) பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் ஒவ்வொரு நெருக்கடியிலிருந்தும் ஒரு வழியையும், ஒவ்வொரு கவலையிலிருந்தும் ஒரு நிவாரணத்தையும் ஏற்படுத்துவான். மேலும், அவர் எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து அவருக்கு வாழ்வாதாரத்தையும் வழங்குவான்."

அபூதாவூத்.

1874

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من قال: أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم وأتوب إليه ، غفرت ذنوبه ، وإن كان قد فر من الزحف ((رواه أبو داود والترمذي والحاكم ، وقال: حديث صحيح على شرط البخاري ومسلم)).

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யார் 'அஸ்தஃஃக்ஃஃபிருல்லாஹல்லதீ லா இலாஹ இல்லா ஹுவல் ஹய்யுல் கய்யூம், வஅதூபு இலைஹி (நான் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுகிறேன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு யாரும் இல்லை; அவன் என்றென்றும் ஜீவித்திருப்பவன், நிலையானவன்; அவனிடமே நான் பாவமன்னிப்புக் கோரி மீள்கிறேன்)' என்று கூறுகிறாரோ, அவர் போர்க்களத்தில் இருந்து தப்பி ஓடியவராக இருந்தாலும் சரி (இது இஸ்லாத்தில் ஒரு பெரும் பாவமாகும்), அவருடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.'

1875

وعن شداد بن أوس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "سيد الإستغفار أن يقول العبد: اللهم أنت ربي، لا إله إلا أنت ، خلقتني وأنا عبدك، وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت أعوذبك من شر ما صنعت أبوء لك بنعمتك علي، وأبوء بذنبي، فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، من قالها من النهار موقنا بها ، فمات من يومه قبل أن يمسي، فهو من أهل الجنة، ومن قالها من الليل وهو موقن بها فمات قبل أن يصبح، فهو من أهل الجنة" ((رواه البخاري)). (1)

ஷத்தாத் பின் அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "பாவமன்னிப்புக் கோருதலில் சிறந்தது (ஸய்யிதுல் இஸ்திஃஃஃபார்) கூறுவதாகும்: 'அல்லாஹும்ம அன்த ரப்பீ, லா இலாஹ இல்லா அன்த, ஃகலஃக்தனீ வ அன அப்துக, வ அன அலா அஹ்திக வ வஃதிக மஸ்ததஃது, அஊது பிக மின் ஷர்ரி மா ஸனஃது, அபூஉ லக பிநிஃமதிக அலய்ய, வ அபூஉ பிதன்பீ ஃபஃக்ஃபிர்லீ, ஃபஇன்னஹூ லா யஃக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த. (யா அல்லாஹ்! நீயே என் ரப். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய உண்மையான இறைவன் வேறு

யாரும் இல்லை. நீயே என்னைப் படைத்தாய். நான் உன் அடிமை. நான் உன்னுடன் செய்துகொண்ட உறுதிமொழியிலும் (உன் ஏகத்துவத்தை ஏற்று, உனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பேன் என்ற உறுதிமொழியிலும்) உன் வாக்குறுதியிலும் (உன் அருளையும் மன்னிப்பையும் நம்பி) என்னால் இயன்றவரை நிலைத்திருக்கிறேன். நான் செய்த தீய செயல்களிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீ எனக்கு அருளிய அருட்கொடைகளை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். மேலும் என் பாவங்களையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனவே, என்னை மன்னிப்பாயாக. நிச்சயமாக, உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது).' இதனை உறுதியான நம்பிக்கையுடன் பகலில் கூறி, அன்றைய தினமே மாலை நேரத்திற்குள் இறந்துவிடுகிறவர் சுவனவாசிகளில் ஒருவராக இருப்பார்; மேலும், இதனை உறுதியான நம்பிக்கையுடன் இரவில் கூறி, காலை நேரத்திற்குள் இறந்துவிடுகிறவரும் சுவனவாசிகளில் ஒருவராக இருப்பார்."

அல்-புகாரி.

1876

-وعن ثوبان رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا انصرف من صلاته، استغفر الله ثلاثاً وقال: "اللهم أنت السلام، ومنك السلام، تباركت يا ذا الجلال والإكرام" قيل للأوزاعي -وهو أحد رواته: كيف الإستغفار؟ قال: يقول: "أستغفر الله، أستغفر الله" ((رواه مسلم)).

ஸௌபான் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தொழுகையை முடித்துத் திரும்பினால், அல்லாஹ்விடம் மூன்று முறை பாவமன்னிப்புத் தேடுவார்கள். மேலும், "அல்லாஹும்ம அன்தஸ்-ஸலாம், வ மின்கஸ்-ஸலாம், தபாரக்த யா தல்-ஜலாலி வல்-இக்ராம்" என்று கூறுவார்கள்.

(இதன் பொருள்: இறைவா! நீயே அஸ்-ஸலாம் (குறைபாடுகளற்றவன், சாந்தியளிப்பவன்); உன்னிடமிருந்தே சாந்தி (மற்றும் பாதுகாப்பு) ஏற்படுகிறது. மகத்துவமும் கண்ணியமும் வாய்ந்தவனே! நீ பாக்கியமிக்கவன் (மற்றும் அருள்வளம் மிக்கவன்)).

இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான அல்-அவ்ஸாஈ அவர்களிடம், "(தொழுகைக்குப் பின்) எவ்வாறு பாவமன்னிப்புத் தேடுவது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அஸ்தஃக்ஃபிருல்லாஹ், அஸ்தஃக்ஃபிருல்லாஹ் (என்று மூன்று முறை) கூறுவதாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

1877

وعن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يكثر أن يقول قبل موته سبحان الله وبحمده، أستغفر الله، وأتوب إليه ((متفق عليه)).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் மரணத்திற்கு முன்னர், அதிகமாகக் கூறிவந்தார்கள்: "ஸுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி, அஸ்தஃக்ஃபிருல்லாஹி வஅதூபு இலைஹி" (அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; அவனைப் போற்றிப் புகழ்கிறேன். நான் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறேன்; அவனிடமே மீளுகிறேன்).

1878

وعن أنس رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "قال الله تعالى: يا ابن آدم إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك ما كان منك ولا أبالي، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء، ثم استغفرتني، غفرت لك ولا أبالي، يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا، ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً، لأتيتك بقرابها مغفرة". (2).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "கண்ணியத்துக்குரிய அல்லாஹ் கூறினான்: 'ஆதமின் மகனே! நீ என்னிடம் பிரார்த்தித்து, என்னிடமே (அருளை) ஆதரவு வைக்கும் காலமெல்லாம், உன்னிடமிருந்து (எத்தகைய பாவங்கள்) நேர்ந்திருந்தாலும் நான் உன்னை மன்னிப்பேன்; (அதைப் பற்றி) நான் பொருட்படுத்தமாட்டேன். ஆதமின் மகனே! உனது பாவங்கள் வானத்தின் உச்சியை (அல்லது மேகங்களை) எட்டினாலும், பிறகு நீ என்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினால் நான் உன்னை மன்னிப்பேன்; (அதைப் பற்றி) நான் பொருட்படுத்தமாட்டேன். ஆதமின் மகனே! பூமி நிறைய பாவங்களுடன் நீ என்னிடம் வந்து, எனக்கு எதையும் இணையாக்காத நிலையில் என்னைச் சந்தித்தால், நிச்சயமாக பூமி நிறைய மன்னிப்பை உனக்கு நான் வழங்குவேன்'."

1879

وعن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "يا معشر النساء تصدقن، وأكثرن من الاستغفار، فإني رأيتكن أكثر أهل النار" قالت امرأة منهن: ما لنا أكثر

أهل النار؟ قال: "تكثرن اللعن، وتكفرن العشير ما رأيت من ناقصات عقل ودين أغلب لذي لب منكن" قالت: ما نقصان العقل والدين؟ قال" "شهادة امرأتين بشهادة رجل، وتمكث الأيام لا تصلي" ((رواه مسلم)).

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண் சமூகமே! நீங்கள் தர்மம் செய்யுங்கள்; அதிகமாகப் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள். ஏனெனில், நரகவாசிகளில் உங்களையே நான் அதிகமாகக் கண்டேன்."
அவர்களில் ஒரு பெண்மணி: "நாங்கள் ஏன் நரகவாசிகளில் அதிகமாக இருக்கிறோம்?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள்: "நீங்கள் அதிகமாகச் சபிக்கிறீர்கள்; கணவனுக்கு நன்றி கெட்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள். புத்தியிலும் மார்க்கத்திலும் குறையுள்ளவர்களாக இருந்தும், அறிவுடைய ஆணின் சிந்தனையை உங்களை விட மிகைக்கக்கூடியவர்களை நான் கண்டதில்லை" என்றார்கள்.
அப்பெண்மணி: "புத்தி மற்றும் மார்க்கத்தின் குறைபாடு என்ன?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள்: "இரண்டு பெண்களின் சாட்சியம் ஒரு ஆணின் சாட்சியத்திற்குச் சமம்; மேலும் அவள் (மாதவிடாய் காலங்களில்) தொழாமல் நாட்களைக் கழிக்கிறாள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(முஸ்லிம்)

باب بيان ما أعد الله للمؤمنين في الجنة

சுவர்க்கத்தில் அல்லாஹ் நம்பிக்கையாளர்களுக்காக தயார் செய்துள்ள சில அருட்கொடைகள்

1880

وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "يأكل أهل الجنة فيها، ويشربون، ولا يتغوطون، ولا يتمخطون، ولا يبولون، ولكن طعامهم ذلك جشاء كرشح المسك، يلهمون التسبيح والتكبير، كما يلهمون النفس" ((رواه مسلم)).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "சுவர்க்கவாசிகள் அங்கே உண்பார்கள், பருகுவார்கள்; ஆனால் அவர்கள் மலம் கழிக்கமாட்டார்கள், சளி சிந்தமாட்டார்கள், சிறுநீர் கழிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் உண்ட உணவு, கஸ்தூரி மணம் கமழும் வியர்வை போன்ற ஏப்பமாக வெளியேறும். நீங்கள் சுவாசிப்பதைப் போன்று மிக எளிதாக, அல்லாஹ்வின் தூய்மையைப்

போற்றிப் புகழவும், அவனது பெருமையைப் பறைசாற்றவும் அவர்கள் இயல்பாகவே தூண்டப்படுவார்கள்."

1881

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "قال الله تعالى أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر، واقرؤوا إن شئتم: {فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين جزاء بما كانوا يعملون} ((السجدة: 17))((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உயர்ந்தோன் அல்லாஹ் கூறினான்: 'என் நல்லடியார்களுக்காக எந்தக் கண்ணும் கண்டிராத, எந்தக் காதும் கேட்டிராத, எந்த மனித உள்ளத்திலும் தோன்றாத (அளவற்ற இன்பங்களை) நான் தயார்படுத்தியுள்ளேன்.' நீங்கள் விரும்பினால், (இந்த வசனத்தை) ஓதிக்கொள்ளுங்கள்:

'அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக அவர்களுக்காக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கண் குளிர்ச்சியை எந்த ஆன்மாவும் அறியாது.' (அல்-சஜ்தா: 17)"

(அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.)

1882

وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أول زمرة يدخلون الجنة على صورة القمر ليلة البدر، ثم الذين يلونهم على أشد كوكب دري في السماء إضاءة. لا يبولون ولا يتغوطون، ولا يتفلون، ولا يتمخطون، أمشاطهم الذهب، ورشحهم المسك، ومجامرهم الألوة -عود الطيب- أزواجهم الحور العين، على خلق رجل واحد، على صورة أبيهم آدم ستون ذراعاً في السماء ((متفق عليه)).

وفي رواية للبخاري ومسلم: آنيتهم فيها الذهب، ورشحهم المسك، ولكل واحد منهم زوجتان يرى مخ ساقهما من وراء اللحم من الحسن، لا اختلاف بينهم، ولا تباغض: قلوبهم

قلب رجل واحد، يسبحون الله بكرة وعشياً. قوله: (على خلق رجل واحد). رواه بعضهم بفتح الخاء وإسكان اللام وبعضهم بضمهما وكلاهما صحيح.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுவர்க்கத்தில் நுழையும் முதலாவது கூட்டத்தினர், பௌர்ணமி இரவில் (முழுமையாக ஒளிரும்) சந்திரனின் தோற்றத்தில் இருப்பார்கள். பிறகு அவர்களுக்குப் பின் வருபவர்கள் வானத்தில் மிகவும் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரத்தைப் போன்று (ஒளி வீசுபவர்களாக) இருப்பார்கள். அவர்கள் சிறுநீர் கழிக்கவோ, மலம் கழிக்கவோ, உமிழவோ, மூக்கைச் சிந்தவோ மாட்டார்கள். அவர்களுடைய சீப்புகள் தங்கத்தினால் ஆனவை; அவர்களுடைய நறுமணம் கஸ்தூரியாகும்; அவர்களுடைய நறுமணப் புகையூட்டிகளில் அகில் (வாசனைக் கட்டை) பயன்படுத்தப்படும். அவர்களுடைய மனைவியர் ஹூருல் ஈன் ஆவர். அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மனிதரின் அமைப்பில், தங்களின் தந்தை ஆதம் (அலை) அவர்களின் உருவத்தில் அறுபது முழம் (உயரத்தில்) இருப்பார்கள்."

புகாரி மற்றும் முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்களுடைய பாத்திரங்கள் தங்கத்தினால் ஆனவை; அவர்களுடைய வியர்வை கஸ்தூரியாகும்; அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு மனைவியர் இருப்பார்கள்; பேரழகின் காரணமாக அவர்களுடைய கால்களில் உள்ள எலும்பு மஜ்ஜை சதைக்கு அப்பாலிருந்தும் தெரியும். அவர்களுக்கு மத்தியில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடோ, பகைமையோ இருக்காது; அவர்களுடைய உள்ளங்கள் ஒரே உள்ளத்தைப் போல் இருக்கும்; அவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் அல்லாஹ்வைத் துதிப்பார்கள்."

1883

وعن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: سأل موسى صلى الله عليه وسلم ربه، ما أدنى أهل الجنة منزلة؟ قال: هو رجل يجيء بعد ما أدخل أهل الجنة -الجنة، فيقال له: ادخل الجنة، فيقول: أي رب كيف وقد نزل الناس منازلهم، وأخذوا أخذاتهم؟ فيقول له: أترضى أن يكون لك مثل ملك ملك من ملوك الدنيا؟ فيقول: رضيت رب فيقول: لك ذلك ومثله ومثله ومثله ومثله، فيقول في الخامسة: رضيت يا رب فيقول: هذا لك وعشرة أمثاله، ولك ما اشتهيت نفسك، ولذت عينك، فيقول: رضيت رب، قال رب فأعلاهم منزلة؟ قال: أولئك الذين أردت؛ غرست كرامتهم بيدي، وختمت عليها، فلم تر عين، ولم تسمع أذن، ولم يخطر على قلب بشر ((رواه مسلم)).

அல்-முஃகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மூஸா (அலை) அவர்கள் தம் இரட்சகனிடம் கேட்டார்கள்: 'ஜன்னாவாசிகளில் மிகக் குறைந்த தகுதியில் உள்ளவர் யார்?' அதற்கு அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்: 'ஜன்னாவாசிகள் அனைவரும் ஜன்னாவில் நுழைந்துவிட்ட பிறகு, (அனைவருக்கும்) கடைசியாக ஜன்னாவில் அனுமதிக்கப்படும் ஒரு மனிதர்தான் அவர். அவரிடம், 'ஜன்னாவில் நுழைவாயாக' என்று கூறப்படும். ஆனால் அவர், 'என் இரட்சகனே! மக்கள் தத்தமது இருப்பிடங்களில் குடியேறி, தங்களுக்குரிய பங்குகளை எடுத்துக்கொண்டுவிட்ட நிலையில் நான் எப்படி நுழைவேன்?' என்று கேட்பார். அவரிடம், 'இவ்வுலக மன்னர்களில் ஒருவரின் ஆட்சியைப் போன்றதொரு ஆட்சி உனக்குக் கிடைத்தால் நீ திருப்தியடைவாயா?' என்று கேட்கப்படும். அதற்கு அவர், 'என் இரட்சகனே, நான் திருப்தியடைந்தேன்' என்பார். (அல்லாஹ்) கூறினான்: 'உனக்கு அது உண்டு, அதைப் போன்றதும், அதைப் போன்றதும், அதைப் போன்றதும், அதைப் போன்றதும் உண்டு.' ஐந்தாவது தடவையில் அவர், 'என் இரட்சகனே, நான் மிக்க திருப்தியடைந்துவிட்டேன்' என்பார். (அல்லாஹ்) கூறினான்: 'அது உனக்கு உண்டு, அதைப் போன்று பத்து மடங்கு அதிகமாகவும் உண்டு. மேலும், உன் மனம் விரும்பியவை அனைத்தும், உன் கண்கள் கண்டு மகிழ்ந்தவை அனைத்தும் உனக்கு உண்டு.' அதற்கு அவர், 'என் இரட்சகனே, நான் மிக்க திருப்தியடைந்துவிட்டேன்' என்பார்.' மூஸா (அலை) அவர்கள் கேட்டார்கள்: 'ஜன்னாவில் மிக உயர்ந்த தகுதியில் உள்ளவர்கள் யார்?' அல்லாஹ் கூறினான்: 'அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களை நானே தேர்ந்தெடுத்தேன்; அவர்களின் கண்ணியத்தை என் சொந்தக் கரத்தால் நிலைநாட்டினேன், மேலும் அதன் மீது முத்திரையிட்டேன். (அதன் காரணமாக) எந்தக் கண்ணும் கண்டிராத, எந்தக் காதும் கேட்டிராத, எந்த மனித உள்ளத்திலும் தோன்றியிராத (பேரின்பங்கள் அவர்களுக்கு உண்டு).'
முஸ்லிம்.

1884

وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إني لأعلم آخر النار خروجاً منها، وآخر أهل الجنة دخولاً الجنة، رجل يخرج من النار حبوا؛ فيقول الله عز وجل له: اذهب فادخل الجنة، فيأتيها، فيخيل إليه أنها ملأى، فيرجع فيقول: يا رب وجدتها ملأى، فيقول الله عز وجل له: اذهب فادخل الجنة، فيرجع، فيقول: يا رب وجدتها ملأى، في سورة يقول الله عز وجل له: اذهب فادخل الجنة، فيأتيها، فيخيل إليه أنها ملأى، فيرجع، فيقول: يا رب وجدتها ملأى! فيقول الله عز وجل له: اذهب فادخل الجنة، فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها أو إن لك مثل عشرة أمثال الدنيا، فيقول: أتسخر بي، أو تضحك

بي وأنت الملك'' قال: فلقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك حتى بدت نواجذه فكان يقول: "ذلك أدنى أهل الجنة منزلة" ((متفق عليه)).

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நரகவாசிகளிலேயே இறுதியாக நரகத்திலிருந்து வெளியேறி, சொர்க்கவாசிகளிலேயே இறுதியாகச் சொர்க்கத்தில் நுழைபவரை நான் அறிவேன். அவர் ஒரு மனிதர்; அவர் நரகத்திலிருந்து தவழ்ந்து வெளியேறுவார். கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் அவரிடம், 'சென்று சொர்க்கத்தில் நுழைவாயாக' என்று கூறுவான். அவர் அங்கே வருவார்; அது நிரம்பிவிட்டதாக அவருக்குத் தோன்றும். உடனே அவர் திரும்பி வந்து, 'என் இறைவா! அது நிரம்பியிருப்பதாக நான் கண்டேன்' என்று கூறுவார். கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் அவரிடம், 'சென்று சொர்க்கத்தில் நுழைவாயாக' என்று கூறுவான். (அவர் மீண்டும் அங்கே வருவார்; அது நிரம்பிவிட்டதாக அவருக்குத் தோன்றும்.) எனவே அவர் திரும்பி வந்து, 'என் இறைவா! அது நிரம்பியிருப்பதாக நான் கண்டேன்' என்று கூறுவார். (மூன்றாம் முறையாகவும்) கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் அவரிடம், 'சென்று சொர்க்கத்தில் நுழைவாயாக' என்று கூறுவான். அவர் (மீண்டும்) அங்கே வருவார்; அது நிரம்பிவிட்டதாக அவருக்குத் தோன்றும். எனவே அவர் திரும்பி வந்து, 'என் இறைவா! அது நிரம்பியிருப்பதாக நான் கண்டேன்' என்று கூறுவார். (இறுதியாக) கண்ணியமும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் அவரிடம், 'சென்று சொர்க்கத்தில் நுழைவாயாக! ஏனெனில், உனக்கு இவ்வுலகத்தைப் போன்றதும் அதைப் போன்று பத்து மடங்கும் உண்டு' - அல்லது 'இவ்வுலகத்தைப் போன்று பத்து மடங்கு உண்டு' - என்று கூறுவான். அதற்கு அவர், 'நீ அரசனாக இருந்துகொண்டு என்னைப் பரிகாசம் செய்கிறாயா? அல்லது என்னைப் பார்த்து சிரிக்கிறாயா?' என்று கேட்பார்."

(இதை அறிவிக்கும்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது கடவாய்ப் பற்கள் தெரியும் அளவுக்குச் சிரித்ததைக் கண்டேன். மேலும் அவர்கள், "சொர்க்கவாசிகளில் மிகக் குறைந்த அந்தஸ்தில் உள்ளவர் அவரே" என்று கூறினார்கள்.

1885

وعن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن للمؤمن في الجنة لخيمة من لؤلؤة واحدة مجوفة طولها في السماء ستون ميلاً، للمؤمن فيها أهلون، يطوف عليهم المؤمن فلا يرى بعضهم بعضاً، ((متفق عليه)). «الميل»: ستة آلاف ذراع

அபூ மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஜன்னாவில் ஒரு முஃமினுக்கு, உள்ளே குடையப்பட்ட ஒரே

முத்தால் ஆன ஒரு கூடாரம் இருக்கும். அதன் உயரம் வானத்தில் அறுபது மைல்கள் இருக்கும். அதில் அந்த முஃமினுக்குத் துணைவியர் இருப்பார்கள். அந்த முஃமின் அவர்களைச் சுற்றி வருவார். ஆனால், அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரைப் பார்க்க இயலாது.'' (புகாரி, முஸ்லிம்) 'மைல்' என்பது ஆறாயிரம் முழங்களாகும்.

1886

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن في الجنة لشجرة يسير الراكب الجواد المضمر السريع مائة سنة ما يقطعها" ((متفق عليه)).
ورواه في "الصحيحين" أيضاً من رواية أبي هريرة رضي الله عنه قال: "يسير الراكب في سورة في ظلها سنة ما يقطعها".

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாகச் சொர்க்கத்தில் ஒரு மரம் இருக்கிறது. பந்தயத்திற்காகத் தயார்படுத்தப்பட்ட வேகமான குதிரையில் பயணிப்பவர் நூறு ஆண்டுகள் பயணித்தாலும் அதன் (நிழலின்) எல்லையைக் கடக்க முடியாது." (புகாரீ, முஸ்லிம்)

மேலும், அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பு வழியாக இரு ஆதாரப்பூர்வமான நூல்களிலும் (புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம்) இது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது: "(அதாவது,) ஒரு பயணி அதன் நிழலில் ஒரு ஆண்டு பயணித்தாலும் அதன் (நிழலின்) எல்லையைக் கடக்க முடியாது."

1887

وعنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن أهل الجنة ليتراءون أهل الغرف من فوقهم كما تراءون الكوكب الدري الغابر في الأفق من المشرق أو المغرب لتفاضل ما بينهم" قالوا: يا رسول الله، تلك منازل الأنبياء لا يبلغها غيرهم؟ قال: "بلى والذي نفسي بيده رجال آمنوا بالله وصدقوا المرسلين" ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சுவனவாசிகள் தங்களுக்கு மேலே உள்ள உயர்ந்த மாளிகைகளில் இருப்பவர்களை, கிழக்கு அல்லது மேற்கு அடிவானத்தில் வெகு தொலைவில் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரத்தை நீங்கள் பார்ப்பதைப் போன்று பார்ப்பார்கள். அவர்களுக்கு இடையே உள்ள தகுதியின் ஏற்றத்தாழ்வே இதற்குக் காரணமாகும்."

அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அவை வேறு யாரும் அடைய முடியாத நபிமார்களின் இருப்பிடங்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "ஆம், (அவற்றை அடைய முடியும்!) என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வை ஈமான் கொண்டு, தூதர்களை உண்மையாளர்கள் என ஏற்றுக்கொண்ட மனிதர்கள் அவற்றை அடைவார்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.
(புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிப்பு).

1888

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لقاب قوس في الجنة خير مما تطلع عليه الشمس أو تغرب ((متفق عليه)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சுவர்க்கத்தில் ஒரு வில்லின் அளவுக்குரிய (மிகச் சிறிய) இடம், சூரியன் உதித்து மறையும் அனைத்தையும் விட மேலானதாகும்.' (இதை) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளனர்.

1889

وعن أنس رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن في الجنة سوقاً يأتونها كل جمعة. فتهب ريح الشمال، فتحثو في وجوههم وثيابهم، فيزدادون حسناً وجمالاً فيرجعون إلى أهليهم، وقد ازدادوا حسناً وجمالاً، فيقول لهم أهلوهم: والله لقد ازددتم حسناً وجمالاً! فيقولون: وأنتم والله لقد ازددتم بعدنا حسناً وجمالاً! ((رواه مسلم)).

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"சொர்க்கத்தில் ஒரு சந்தை உள்ளது. அங்கு ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அவர்கள் வருவார்கள். அப்போது வடகாற்று வீசி, அவர்களுடைய முகங்களிலும் ஆடைகளிலும் (அழகை அதிகரிக்கும் துகள்களை) அள்ளித் தெளிக்கும். அதனால் அவர்களுடைய அழகும் பொலிவும் மேலும் அதிகரிக்கும். பின்னர் அவர்கள் அழகும் பொலிவும் கூடியவர்களாகத் தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்வார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தார் அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! எங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதிலிருந்து உங்களுடைய அழகும் பொலிவும் அதிகரித்துவிட்டது!' என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக!

நீங்களும்தான்; நாங்கள் உங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதிலிருந்து உங்களுடைய அழகும் பொலிவும் கூட அதிகரித்துவிட்டது!' என்று கூறுவார்கள்."

(முஸ்லிம்)

1890

وعن سهل بن سعد رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن أهل الجنة ليتراءون الغرف في الجنة كما تتراءون الكوكب في السماء ((متفق عليه)).

சஹ்ல் இப்னு சஅத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக சுவனவாசிகள், நீங்கள் வானத்தில் (தெளிவாகப் பிரகாசிக்கும்) நட்சத்திரத்தைக் காண்பது போன்று, சுவனத்தில் உள்ள மேலறைகளை (மிகத் தெளிவாகவும், தொலைவிலிருந்தும்) காண்பார்கள்."

1891

وعنه رضي الله عنه قال: شهدت من النبي صلى الله عليه وسلم مجلساً وصف فيه الجنة حتى انتهى، ثم قال في آخر حديثه: فيها ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر ثم قرأ {تتجافى جنوبهم عن المضاجع} إلى قوله تعالى: {فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين}. ((رواه البخاري)).

ஸஹ்ல் பின் ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜன்னாவைப் பற்றி வர்ணித்த ஓர் அவையில் நான் கலந்துகொண்டேன். அவர் (ஜன்னாவைப் பற்றி) வர்ணித்து முடிக்கும் வரை. பிறகு அவர்கள் தமது பேச்சின் இறுதியில் கூறினார்கள்: ‘அதில் எந்தக் கண்ணும் கண்டிராத, எந்தக் காதும் கேட்டிராத, எந்த மனிதனின் உள்ளத்திலும் தோன்றாதவை உள்ளன.’ பிறகு அவர்கள் (பின்வரும் வசனத்தை) ஓதினார்கள்:

‘அவர்களுடைய விலாப்புறங்கள் படுக்கைகளை விட்டும் விலகியிருக்கும்; (அச்சத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் அவர்கள் தமது ரப்பைப் பிரார்த்திப்பார்கள்; மேலும், நாம் அவர்களுக்கு வழங்கியவற்றிலிருந்து செலவு செய்வார்கள்.) அவர்களுக்காக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கண் குளிர்ச்சியை எந்த ஆன்மாவும் அறியாது...’ (திருக்குர்ஆன் 32:16,17)”

1892

وعن أبي سعيد وأبي هريرة رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا دخل أهل الجنة – الجنة – ينادي مناد: إن لكم أن تحيوا، فلا تموتوا أبداً، وإن لكم أن تصحوا، فلا تسقموا أبداً، وإن لكم أن تشبوا فلا تهرموا أبداً، وإن لكم أن تنعموا، فلا تبأسوا أبداً" ((رواه مسلم)).

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சுவனவாசிகள் சுவனத்தில் நுழையும்போது, ஓர் அறிவிப்பாளர் (வானவர்) இவ்வாறு அழைப்பு விடுப்பார்: ‘நிச்சயமாக நீங்கள் உயிருடன் இருப்பீர்கள்; ஒருபோதும் மரணிக்க மாட்டீர்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பீர்கள்; ஒருபோதும் நோய்வாய்ப்பட மாட்டீர்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் இளமையுடன் இருப்பீர்கள்; ஒருபோதும் முதுமையடைய மாட்டீர்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் பேரின்பத்தில் இருப்பீர்கள்; ஒருபோதும் துயரப்பட மாட்டீர்கள்.’”

(இதை) முஸ்லிம் (இமாம்) அறிவித்தார்கள்.

1893

وعن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن أدنى مقعد أحدكم من الجنة أن يقول له: تمن فيتمنى ويتمنى، فيقول له: هل تمنيت؟ فيقول: نعم، فيقول له: فإن لك ما تمنيت ومثله معه ((رواه مسلم)).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சொர்க்கத்தில் உங்களில் ஒருவருடைய மிகக் குறைந்த நிலை (தங்குமிடம்/இருக்கை) என்னவென்றால், அவனிடம் (அல்லாஹ்): 'ஆசைப்படு!' என்று கூறுவான். அவனும் ஆசைப்படுவான்; மீண்டும் மீண்டும் ஆசைப்படுவான். பிறகு அவனிடம்: 'நீ ஆசைப்பட்டுவிட்டாயா?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவன்: 'ஆம்' என்று கூறுவான். பிறகு அவனிடம்: 'நீ ஆசைப்பட்டது உனக்கு உண்டு; அத்துடன் அதைப் போன்றதும் உண்டு' என்று கூறுவான்."
முஸ்லிம்.

1894

وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: إن الله عز وجل يقول لأهل الجنة: يا أهل الجنة، فيقولون: لبيك ربنا وسعديك، والخير في يديك فيقول: هل رضيتم؟ فيقولون: وما لنا لا نرضى يا ربنا وقد أعطيتنا ما لم تعط أحداً من خلقك! فيقول: ألا أعطيكم أفضل من ذلك فيقولون: وأي شيء أفضل من ذلك؟ فيقول: أحل عليكم رضواني، فلا أسخط عليكم بعده أبداً ((متفق عليه)).

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"கண்ணியமும் பெருமையும் உடைய அல்லாஹ், ஜன்னாவாசிகளிடம் கூறுவான்: 'ஓ ஜன்னாவாசிகளே!'
அதற்கு அவர்கள், **'லப்பைக்க ரப்பனா வஸஅதைக்க, வல்-கைரு ஃபீ யதைக்க'** (எங்கள் ரப்பே! இதோ நாங்கள் வந்துவிட்டோம்! உனது சேவையில் இருக்கிறோம். எல்லா நன்மைகளும் உனது கரத்திலேயே உள்ளன!) என்று பதிலளிப்பார்கள்.

அவன் கேட்பான்: 'நீங்கள் திருப்தி அடைந்தீர்களா?'
அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்: 'எங்கள் ரப்பே! உனது படைப்புகளில் வேறு எவருக்கும் நீ கொடுக்காததை எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும்போது, நாங்கள் ஏன் திருப்தி அடையக்கூடாது?'

அல்லாஹ் கூறுவான்: 'இதை விடச் சிறந்த ஒன்றை நான் உங்களுக்குத் தரட்டுமா?'
அவர்கள் கேட்பார்கள்: 'இதை விடச் சிறந்தது என்ன இருக்க முடியும்?'

அல்லாஹ் கூறுவான்: 'நான் எனது திருப்பொருத்தத்தை உங்கள் மீது பொழிவேன் (அதாவது, எனது திருப்தியை உங்களுக்கு முழுமையாக வழங்கி, அதை உங்கள் மீது நிரந்தரமாக்குவேன்); இனி ஒருபோதும் நான் உங்கள் மீது கோபப்பட மாட்டேன்.'"

(நூல்: அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்)

1895

وعن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: كنا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فنظر إلى القمر ليلة البدر، وقال: إنكم سترون ربكم عياناً كما ترون هذا القمر، لا تضامون في رؤيته ((متفق عليه))..

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள் பௌர்ணமி இரவில் நிலவை உற்றுநோக்கிவிட்டு கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக நீங்கள் இந்த நிலவை (தெளிவாகக்) காண்பது போன்றே, உங்கள் இறைவனையும் கண்கூடாகக் காண்பீர்கள். அவனைப் பார்ப்பதில் நீங்கள் எந்த சிரமத்தையும் உணரமாட்டீர்கள் (அல்லது நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப்பட மாட்டீர்கள்).'
(முத்தஃபகுன் அலைஹி)

1896

وعن صهيب رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إذا دخل أهل الجنة الجنة - يقول الله تبارك وتعالى: تريدون شيئاً أزيدكم؟ فيقولون: ألم تبيض وجوهنا؟ ألم تدخلنا الجنة وتنجنا من النار؟ فيكشف الحجاب، فما أعطوا شيئاً أحب إليهم من النظر إلى ربهم" ((رواه مسلم)).

قال الله تعالى: { إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بإيمانهم تجري من تحتهم الأنهار في جنات النعيم * دعواهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام وآخر دعواهم أن الحمد لله رب العالمين } ((يونس: 9، 10)).

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، وبارك على محمد، وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد.

قال مؤلفه رضي الله عنه: "فرغت منه يوم الاثنين رابع شهر رمضان سنة سبعين وستمائة".

ஸுஹைப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜன்னாவாசிகள் ஜன்னாவில் நுழையும்போது, கண்ணியமும் உயர்வும் மிக்க அல்லாஹ் (அவர்களிடம்), 'நான் உங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக எதையேனும் வழங்கவேண்டுமென நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா?' என்று கேட்பான். அதற்கு அவர்கள், 'நீ எங்களுடைய முகங்களை வெண்மையாக்கவில்லையா? நீ எங்களை ஜன்னாவில் நுழையச் செய்து, நரகத்திலிருந்து எங்களை ஈடேற்றவில்லையா?' என்று கூறுவார்கள். அப்போது அவன் (தடைகளை அகற்றித்) திரையை விலக்குவான். தங்கள் ரப்பை (இறைவனைப்) பார்ப்பதை விட மிகவும் விருப்பமான வேறு எதுவும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை."

(நூல்: முஸ்லிம்)

உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறுகிறான்:
"நிச்சயமாக நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல்கள் புரிவோரை, அவர்களுடைய ஈமானின் (நம்பிக்கையின்) காரணமாக அவர்களுடைய ரப்பு நேர்வழியில் செலுத்துவான்; இன்பமயமான (ஜன்னா) சோலைகளில் அவர்களுக்குக் கீழே ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அதில் அவர்களின் வேண்டுதல் **"ஸுப்ஹானக்கல்லாஹும்ம"** (அல்லாஹ்வே! நீ மகாத் தூயவன்!) என்பதாகும். அதில் அவர்களின் வாழ்த்துரை **"ஸலாம்"** (சாந்தி) என்பதாகும். அவர்களது வேண்டுதலின் முடிவு **"அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்"** (அகிலங்களின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும்) என்பதாகும்."
(அல்குர்ஆன் 10:9, 10)

"அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ ஹதானா லிஹாதா வமா குன்னா லிநஹ்ததிய லவ்லா அன் ஹதானல்லாஹ்."
(இதற்காக எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்; அல்லாஹ் எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டியிருக்காவிட்டால் நாங்கள் நேர்வழி பெற்றிருக்கமாட்டோம்).

"அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா முஹம்மதின் வஅலா ஆலி முஹம்மதின், கமா ஸல்லைத்த அலா இப்ராஹீம வஅலா ஆலி இப்ராஹீம, வபாரிக் அலா முஹம்மதின் வஅலா ஆலி முஹம்மதின், கமா பாரக்த அலா இப்ராஹீம வஅலா ஆலி இப்ராஹீம, இன்னக்க ஹமீதும் மஜீத்."
(யா அல்லாஹ்! முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் அருள்புரிவாயாக. இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீதும், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ அருள்புரிந்ததைப் போன்று. மேலும் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் அருள்வளத்தைப் பொழிவாயாக. இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மீதும், இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீதும் நீ அருள்வளத்தைப் பொழிந்ததைப் போன்று. நிச்சயமாக நீயே புகழுக்குரியவன், மகத்துவமிக்கவன்.)

இதன் ஆசிரியர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறுநூற்று எழுபதாம் ஆண்டு, ரமளான் மாதம் நான்காம் நாள் திங்கட்கிழமை அன்று இதை நான் நிறைவு செய்தேன்."

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer